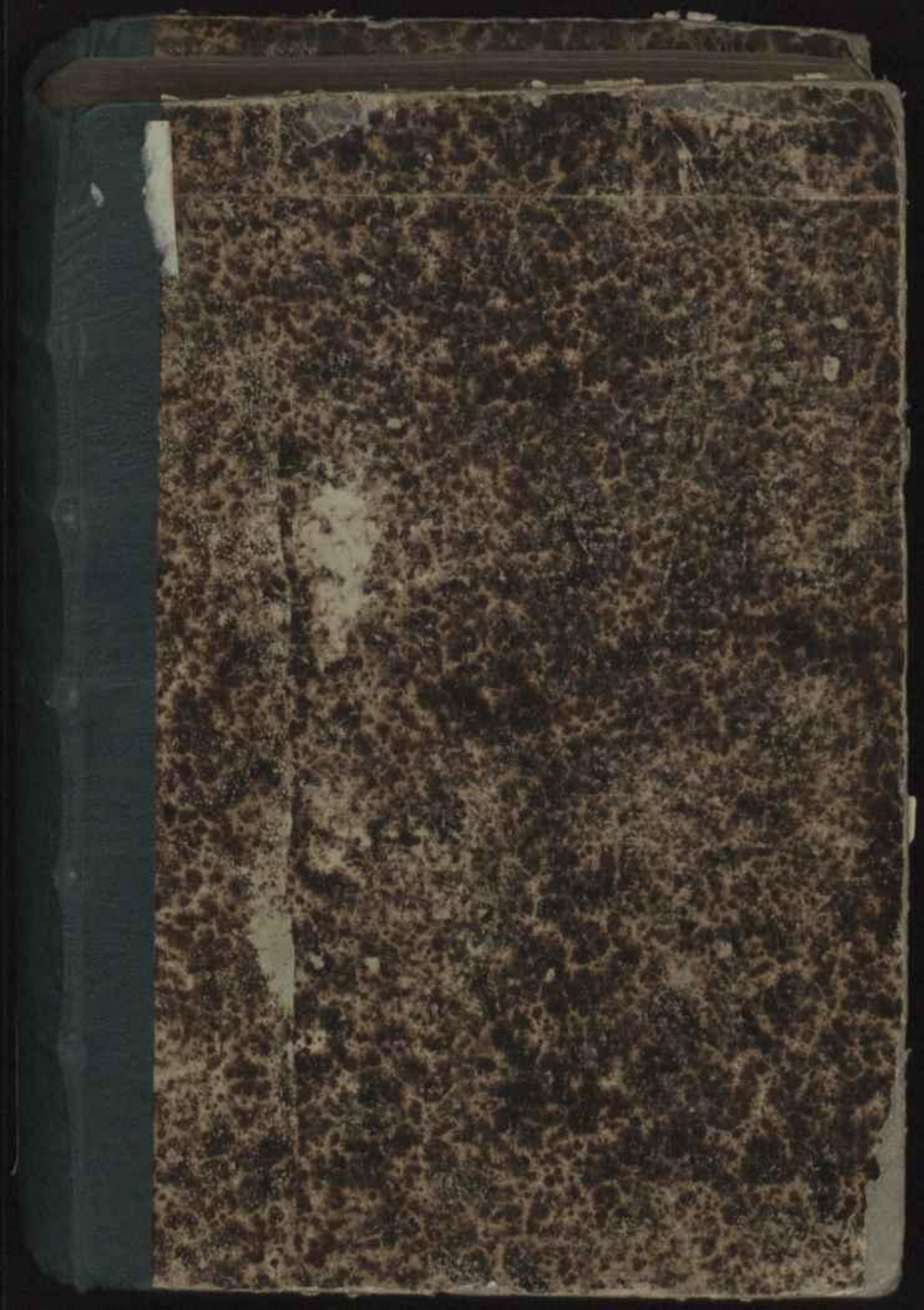

A. Schotto, *Παροιμαι ελληνικαι. Adagia sive proverbia graecorum.* Antverpiae, 1612.

Exemplar provenit din biblioteca lui N. Mavrocordat.

ΠΑΡΟΙΜΙΑΙ ΕΛΛΗΝΙΚΑΙ.

ADAGIA
SIVE
PROVERBIA
GRAECORVM
EX

ZENOBIO seu ZENODOTO

DIOGENIANO &

SVIDAE COLLECTANEIS.

Partim edita nunc primùm, partim Latinè reddita,
SCHOLIISQVE parallelis illustrata,

ab ANDREA SCHOTTO *Antuerpiano, Soc.* IESV *Presbytero.*

ANTVERPIAE,
EX OFFICINA PLANTINIANA,
Apud Viduam & Filios Ioannis Moreti.
cIↃ. IↃc. XII. (1612)
Superiorum permissu.

Ex Libris Jo. Nic. M. P. olim
Mol. nunc Val. A. 1721

II 17637
Lep

Biblioteca Centrală Universitară
Cota IV 09/88
Inventar Ex. 919

V. C.

SCIPIONI COBELLVCIO

PAVLI V. PONT. MAX. A SECRETIS

AND. SCHOTTVS ANTVERP.
SOCIETATIS IESV SACERDOS.

MEMORIA teneo, COBELLVCI, sermones inter nos habitos Romæ de studiis litterarum: quærere adhæc solitos cum priscis illis Philosophis, præstantiorane sint ac firmiora præsentes inter, an absentes, Amicitiæ iura? Cùm præsentium magis ipse laudares, qua vales eloquentia atque doctrina; ego verò oculorum laborans imbecillitate, cælum illud non satis eis clemens cum patrio mutare solo coactus, absentium quoque in amando fidem, amoremque commendabam. Didici mox reapse absentium desiderium, vt magis indies crescere, sic & intendi Amicitiam, quæ apud præsentes nimia sæpenumerò familiaritate langueseeret, atque adeò nata interdum rixa, dissueretur. Tametsi veteres quosdam contrà sensisse ne Tu quidem,

quem nihil fugit, ignoras. Nam & in Nicomachiis de vita & moribus præceptionibus Aristoteles, locorum interuallo, etsi officia interrumpi sæpè contingat, non dirimi tamen ait Amicitiam legitimè, hoc est, morum voluntatumque consensu initam. Vetusque adeò Græcorum Prouerbium iactatum: Τηλοῦ φίλοι ναίοντες οὐκ εἰσὶν φίλοι.

Poëta quoque, Latinorum Callimachus, Sex. Propertius:

Quantum oculis, animo tam procul ibit amor.

Quam ego sententiam vsu edoctus cum Athenæo Dipnosophista μιζανθρωποτάτην, & Timone quàm homine magis dignam semper existimaui. Sentio enim, & præ me fero, dum litteras abs Te Romæ datas, veteris nostræ necessitudinis symbola identidem accipio, incredibili me lætitia perfundi, ac veluti amoris mutui pignora exosculari. Quin & vsuvenire libenter profiteor, vt qua voluptate affici consueuerũt, qui è simultate aut iurgio in gratiam redeunt (Amantium enim iræ amoris est redintegratio) eâdem ipse frequenter afficiar, dum ex interuallo à Velseris illustribus viris, Pontanis & Raderis Sociis, ac Pantinis, communibus amicis, eruditis hominibus, litterę, vt fidei testes & memoriæ arrhabones redduntur: & quidem maiorem longè delectationem sentio, quàm si coràm agendo, nato, vt fieri amat, è nimia familiaritate contemtu, Rixa & Gratia vicissitudine quadam alternentur. Dum enim vltrò citroque & alloquia consiliaque ambulant, & officia; exspectatione ipsa ac votis alitur foueturque amor Amicitiæ. Faces agitatæ flammam vomunt vberiorem; sic & mutuis crescit alloquiis Amicitia: quæ & ipsa longa nimis ἀποστηγοζία, vt idem asserit Philosophus, plerumque dissoluitur: vt bona nomina mala interdum fieri, si numquam interpelles, Alfenus fenerator aiebat.

Profi-

Proficiscetur itaque ad Te, CORELLVCI, mentis interpres vox mea his tabulis consignata, quæ cum absente etiam verba facient: quandoquidem liberalitate tua è Vaticana Pontificis PAVLI V. verè Maximi Bibliotheca suppeditasti *Prouerbia Græcorum è Zenobio & Diogeniano Heracleote Pontico*, hactenus in-edito; comparata iussu tuo atque impensis, cum exaratis calamo membranis; addita etiam lauta accessione Prouerbiorum: quam cur Plutarcho adscribat Desiderius nondum equidem intelligere potui. Hæc denuò nostra vigilia atq; industria Latinè vtcumque reddita, Scholiisq; perpetuis explicata, typis denique Plantinianis illustrata, ad Te reuertuntur, & ex formula antiqua, Tibi, SCIPIO LIB. MER. DO, DICO, ADDICO; de nota meliore, vt exstet ad posteros meæ erga Te obseruantiæ, amorisque inter nos mutui testimonium, vt opto & spero, sempiternum: cognoscantque laudandarum artium studiosi, vt SCHOTTVM vel absentem Romani adamant, quem aliquãdo vtramque linguam de superiore loco interpretantem, & Oratorum principum Philippicas committentem attentè audierunt; sic colere eum vicissim, & in oculis grata memoria ferre æternam Vrbem, Religionis Maiorum caput sedémque;

Terrarum Deam, Gentiumq; ROMAM.

Quid verò ipse præstiterim, certè voluerim, Tu, tuique similes, hoc est viri doctissimi, de plano pronuntiabunt: quibus mea sanè libentiùs offero, quàm illitteratis hominibus, tametsi fumosis maiorum imaginibus tumeant. In interpretando perspicuitati potissimùm nauata est opera, ac dignitatis Latini sermonis, cultúsque habita ratio. Nunc enim experimento magis magísque comperi, (de quo & Tullianarum Quæstionum libro IV. nuper disserui, & in Photij CP.

3 * μυρο-

μυριοβίβλῳ Latinè reddendo, in tot & tantorum Scriptorum stylíque varietate satis apparet) quàm difficili ac lubrico in loco eorum versetur industria, qui Græca Latinè reddunt, vt paucissimi sanè ex omni multitudine ad hanc diem, qui perfecti munus Interpretis vsquequaque impleant, reperiantur: tum verò PROVERBIA GRAECORVM Latina facere, id demum longè esse difficillimum obseruaui. Caussę in promtu. Primùm, quòd Parœmię florem habeant medullámque Sapientiæ: sintque, (vt apud Synesium Episcopum in Caluicij laude, Aristoteles Peripateticæ princeps scholæ testatum reliquit) PROVERBIA, hoc est sermo dignitate & antiquitate commendatus, omnis Philosophiæ post ingentem hominum cladem amissæ quædam quasi reliquiæ, quæ commodo, vtilitate, dextráque operâ veluti per manus traditæ perpetuò seruatæ perdurant. Deinde, quòd αἰνιγματῶδες quid contineant, sintque vt popularia vulgíque vsu trita, sic & inuenta acutè, & venustè atque oportunè adhibita. Definitur itaque à Græcis hominibus, vt meliùs Tu nosti, Παροιμία, λόγος ἐπικαλύπτων τὸ σαφὲς ἀσαφείᾳ: vt singulorum origo *Prouerbiorum* progressionésque cognosci ægrè atque explicari queant; nec eodem adhiberi modo ab omnibus soleant. Quæ cùm ita sint, in eam spem veni, fore vt eruditos homines paullò mihi æquiores experiar, eos præsertim, qui in hac ipsa palæstra aliquando desudarunt, aut hoc decurrere stadium, quò vires ipsi suas periclitentur, decreuerunt. Indoctas enim maledicorum huius ęui calumnias nihil equidem moror. μωμήσεται γάρ τις μᾶλλον ἢ μιμήσεται. Suas sibi res habere potiùs repudij libello iubeo: & hoc agens, atque ab his sacris profanum arcens vulgus, accinam ad aures, cum Orpheo vate, apud Clementem Alex. ac B. Cyrillum in Iulianum

παρα-

παραβάτην: aut cum Pythagora illo Samio, apud Stobæum:

Φθέγξομαι οἷς θέμις ἐστὶ, θύρας δ' ἐπίθεσθε βέβηλοι.

Fas quibus alta canam: procul hinc, procul este profani.

Hæc autem veluti prolusus nobis sint, ad S. Scripturæ *Prouerbia* velut ex vberrimo scientiarum fonte seligenda, & ad eadem hinc exterorum Gentiúmque scriptis illustranda: quod inchoauit olim veriùs quàm perfecit Polydorus Vrbinas, tentarúntque memoria nostra non pauci. Et verò amplissimus hodie campus aperitur, edito nuper in manúsque tradito Græcè, in Gallia, Germania, atque adeò Orbe pęnè diuisa Britannia, disertissimo sanctorum Patrum *Iohanne* aurei verè oris *Chrysostomo*: ex quo, vt nuper *Similitudinum* opus ab Alardo, sic & *Prouerbiorum* læta nunc colligi seges queat. Sed Desiderius, inquies, tuis iampridem luminibus obstruxit. Minimè verò: optandum sanè, si quid votis proficeretur, Græcorum hanc, quam foras bono damus publico, τὴν ξυνωρίδα τῶν Παροιμιογράφων, *Zenobium*, quem *Zenodotum* ille nominat, ac *Diogenianum*, qua erat in interpretando felicitate, vertisset: næ ille magno nos pondere (fatebor enim) subleuasset, nec tædij tantum absorbendum fuisset. Verùm enimuerò venturum spero aliquando φιλόπονόν τε καὶ φιλόλογον, qui in *Chiliadas Erasmi* accuratiùs paullò anquirens, turbidos illos riuulos ad puros hosce fontes sursum versus reuocando, longè quàm ad hanc diem edat meliores: vt nulla animi perturbatione, sed Veritatis vi adducti, ab illo discedere non rarò simus compulsi: nobisque debebit gratiam aliquam prudens Lector secta iam glacie, fenestráque patefacta, via denique planiore litteris interioribus munita, dum veluti digitum in fontes, quod aiunt, intendimus. Tibi verò primario viro,

& om-

& omni doctrinæ genere circumfluenti, si hunc meum laborem probauero, pretium feciſſe operæ videar: & si quem fortè ex his fructum posteritas colliget, cupio quidem certè, eum Tibi magnam partem acceptum referri volo. Probari enim mea abs te laudato viro laudabile in primis duco, votísque optandum. Vale in Domino, & hæc tenuia licet æqui boni faciens, Societatem noſtram, quo ſoles amore, complectere. Sic benè Tibi euenire omnia Deum venerans precor. Antuerpiæ, Kal. Septemb. M. D C. XI.

ANDREAS SCHOTTVS LECTORI S.

NE ACTVM, *quod Prouerbio vetamur, egiſſe, Lector, videar, conſilij noſtri reddenda ratio eſt, (vt otij in negotio conſtare oportere cenſuit in Originibus M. (ato) editis iam à nobis* PROVERBIIS *è Græcorum potiſſimùm fontibus, poſt tot tantoſque literarum Heroas, Deſiderios, Polydoros, Junios, ac Braſſicanos, velut ex equo Troiano prodeuntes: quales vix ſingulos ſingulæ ætates ferant. Verùm ſi quis noſtri laboris arbiter ſedens, aliorum fortè inſpexerit diligenter hoc in genere lucubrationes, noſtrum ſanè conatum, vt ſpero, non vſquequaque faſtidiet: quòd, quæ primùm edi ab illis, qui anteceſſerunt, oportuit Græca volumina, vnde ſua magnam partem hauſerant, ſi ea minimè iacere ac latere perpetuò ſum paſſus, nemo iure reprehendere queat; fauere potiùs debeat, quòd ex abditis ac publicis eruere bibliothecis in lucemque proferre etiam ἀνεκδότα ſum aggreſſus*: ZENOBIVM *inquam, ſeu* Zenodotum, DIOGENIANVM, *ad hunc diem ineditum: item* VATICANAM APPENDICEM *(quam ſine argumento, nulloque auctore Eraſmus* Plutarchi Collectanea paſſim appellat) *typis quoque nondum editam. Tum è* Suidæ Collectaneis *allata ordine omnia: in cuius Scholiis ex Heſychio* Adagia *collegimus, (quæ, vt ipſe præfando teſtatur, è breuibus illis* Diogeniani, *vberiùs concinnat:) & ſuis quæque locis opportunè inſeruimus. His acceſſio facta non pœnitenda Græcorum Prouerbiorum, cùm & Stromateus Ioſ. Scaligeri Græcis verſibus contextus, & tertiùm iam in Gallia Græcè editus, ceteris ſubijcitur. Quæ* Metrica Prouerbia, *quò rudioribus obſequerer, moremq; Typographo gererem, totidem Latinis verſibus, eodemque metri genere, Epico, Iambico, ac Trochaico, quoad fieri eius à me potuit, fideliter poſt Eraſmi ac Fed. Morelli Regii Profeſſoris interpretationem reddere tentaui. Quid ſim aſſecutus, vel ſecutus potiùs, tuum erit iudicium. Abundè erit ſi fidem tibi probauero, qui Poëtæ nomen numquam affectarim: lampade aliis tradita, lauream inuidens nemini. Certè ſpes eſt æquiores mihi fore iudices, qui nihil hoc interpretandi genere difficilius eſſe, vel vſu animaduerterint ipſi, vel in eadem arena decertarint: cùm ne Homerum quidem Poëtarum principem*

recentiorum quisquam totidem Latinè versibus reddere ad hãc diem voluerit: etsi Hesiodum Vlpius Frisius, & Musæi καὶ *And. Papius tentarint.*

Et verò nihil meum hunc conatum, eorum qui ante me Prouerbia diligenter è Græcis Latinisque auctoribus collegere, infringere debuit industria: quòd summum ac perfectum id demum esse videatur, cui addi amplius nihil possit. Prouerbiorum verò infinita quædam est atque innumerabilis omnium pænè gentium ratione & oratione vtentium copia. Quin itaque crescere hac indies silua Adagiorum *legendo commentandoque queat, nemo, nisi admodum in litteris hospes, infitiabitur. At ne Aristotelem quidem (vt Græcos in hoc argumenti genere potissimùm, ac Paræmiographorum principem nominem) in Philosophia deterruit à scribendo Platonis amplitudo; nec ipse Aristoteles admirabili quadam scientia, aureumque dicendi flumen, ceterorum æqualium studia restinxit. Nam in Poëtis non vni Homero locus est in Heroïcis, aut Sophocli vel Euripidi in Tragicis, aut in Lyricis Pindaro vel Alcæo, sed horum vel secundis, vel etiam infra secundos. Post Demosthenem verò, eiusque aduersarium Æschinem, atque Isocratem, alij multi clari ad decem vsque in Græcia Oratores exstiterunt antèa, nec posteà defecerunt. Neque solùm ab optimis studiis; iisdemque premendis vestigiis excellentes viri deterriti non sunt, sed ne opifices quidem se ab artibus suis remouerunt: cùm post Apellem, post Parrhasium & Zeuxen pictores alij exstiterint in suo quique genere insignes: quorum tanta ad hanc diem multitudo, vt cùm summos artifices meritò admiremur, inferiores tamen non improbemus. Tantum verò abest, vt hoc mihi sumam aut arrogem, non vereri me, ne quis* Adagiorum *spicas à tergo legat; vt omnes etiam obtester Philologos, quæ à nobis, in argumento propè infinito, sunt relicta, (relicta autem, fateor, plurima) ea vt pro sua quisque virili studiorum incredibili commodo, bonoque litterarum publico, ornatum indies macteque auctum eat.*

Exposui adhuc cur post alios demum hoc Prouerbiorum *argumentum non satis vmquam pro dignitate tractatum è Græcis fontibus susceperim illustrandum: venio nunc ad rem ipsam, qua de agitur, propiùs: de* PROVERBIORVM *definitione, diuisione, atque vsu. Hinc ad veteres Paræmiographos qui intercidêrunt: ad eos denique, quos in præsens foras damus.*

Hebræi qui in disciplinis omnium sunt antiquissimi, Parabolas, *ad quas* Paræmiæ *pertinent, primi tractarunt: vt sapientissimus Salomon, primum de tribus opus* Prouerbia *inscripsit, Hebræis* משל Misle, *à verbo* משל Masal. *Post etiam ex Heb. Rabinis Ben-Siræ quædam exstant* Prouerbia Hebraica, *sed è Talmudicis potissimùm rei non magnæ scriptis* Misna, & Gemara: *quæ sententiæ potiùs sunt acutè antithesibus ornatæ, ad vitam moresque formandos vtiles, quàm* Adagia, *hoc est, vulgo trita dicta. Sunt autem generis vice* Parabolæ, *vt ab Allegoria, & Tralatione seu Metaphora, obscuritatis nomine, deriuatæ. Græci* Παροιμίας *dixere vulgi sermone vsurpata, quæque in ore sint omnium propè gentium, sed sua dialecto vtentium. Ea appellant Latini* Prouerbia, & Adagia *seu* Adagiones. *Verùm* Prouerbij *voce magis est Tullius delectatus,* Adagij *M. Varro, togatorum doctissimus; quod* ambagium, *quasi circumagium interpretatur. De his etsi in τῆς παροιμίας copiosè disseruit Mich. Apostolius, non ille Basileæ editus, sed hoc duplo amplior typis propediem euulgandus; & in Chiliadum limine Desiderius; adferam tamen illis intacta, è Græcis potissimùm Scriptoribus, ad auctores, quos edimus, Græcos Paræmiarum. Hi* Paræmiam *definiunt* sermonem obscuritate rem claram tegentem. *Beda Presbyter lib. de Tropis S. Scripturæ, Donatum credo secutus, ita:* Παροιμία est accommodatum rebus temporibusque Prouerbium. *Adiicit Diomedes alter Grammaticus:* cùm aliud significatur, quàm dicitur. *Nondum tamen plena definitio. Chiliades itaque Batauus:* Paræmia, *inquit,* est celebre dictum scitâ quapiam nouitate insigne. *Duplex autem est Christianis hominibus.* Paræmiæ *enim ἢ δημώδεις (vt Diogenianus suas inscripsit) ἢ ἱεραί. Altera enim externa, popularis, ac vulgaris est; sacra altera, & Ecclesiasticorum propria. Vulgarem quidem Paræmiam, seu profanam Basilius, verè Magnus, principio Prouerbiorum Salomonis definit* ῥῆμα παιδεύσεως περιεμένον ἐν τῇ χρείᾳ τῶν πολλῶν, ἢ ὅσα ὀλίγων ὄντα πλείονα ὑφέσεως μεταλαμβάνειν δυνάμενα. Verbum viale, vulgi vsu tritũ, quod à paucis ad plura similia transferri commodè queat. *Respexit nimirum ad Paræmiæ etymon. Græcis enim ὁδὸς via est, ὃ καὶ παρὰ τρίβων καὶ παροδικόν, quomodo Varro, vt diximus,* Adagium *quasi* ambagium *derivat. Aliud verò aliud est Theoni Sophistæ in Progymnasmatis, & in Lexico Ammonij, siue Herennij Philonis, pro* Apologo, *quales Phrygij fabulatoris, & Hesiodi de Iuscinia atque accipitre: quò fabularum originem M. Fabius retulit. Sacra verò Paræmia eidem Basilio definitur,* λόγος ὠφέλιμος μετὰ δευτερώσεως μετρίας ἐκδεδόμενος. πολλὰ μὲν τὸ αὐτόθεν χρήσιμον παρέχων πολλὰ δὲ καὶ ἐκ τοῦ βάθους τοῦ ἀῤῥήτου συγκαλύπτων. sermo vtilis moderata cum obscuritate editus, multum quidem per se vtilitatis continens, multum verò etiam in recessu intelligentiæ recondens. *De qua nihil equidem in præsens agam, sed Lectorem ad Prouerbiorum Salomonis interpretes, priscos, recentesque allego, vt ad Catenam Græcorum Patrum Theod. Peltano Interprete, typis breui edendam;*

quæque copiosè, vt omnia, Alph. Salmeron, Societatis nostræ insignis Theologus, ad Euangelicas Parabolas Tomo VII. *disseruit, & nuper Mart. Delrio collega quondam & ciuis, in* Adagialia lacra, *cœpta edi Lugduni, quo tempore hæc Græcorum* Prouerbia *Latinitate & luce donabam. ipsius enim alterum propediem Tomum exspectamus. Clemens autem Alexãdrinus, Stromateo sexto, (vt & Iustinus Martyr ac Philosophus, siue quis alius auctor est Quæstionum ac Responsionum, Quæst.* LX.) PARABOLAM *esse ait* orationem ab improprio, sed quod proprij ac veri similitudinem præ se ferat, ad id quod verum ac proprium est, intelligentem deducens. *Quæ descriptio verius est, & Apologo etiam conueniat. Addit idem* à Barbarica Philosophia, *hoc est Hebræis*, Prophetiæ speciem subiici Parœmiam, itemque Parabolam atque Ænigma. *Græci verò primùm Hebræos* Barbaros, *vt hic, ceteraſque adeò gentes nominarunt; vt Amelius, Plotini auditor, Philosophus Platonicus, Ioannem Euãgelistam: quod obseruatum è Cyrilli lib.* VIII. *contra Iulianum* παραβάτην, *& Origene lib. contra Celsum, & Iamblicho, à Iunio lib.* IIII. *Animaduersorum, cap.* XXV. *Pòst etiam Græcos ipsos bello victos Romani rerum summa potiti, auctore Sex. Pompeio*, Barbaros *pleno ore appellarunt. Quòd autem doctus Theologus Clementis hunc locum ita studet interpolare, vt transpositis vocibus Parabolæ Parœmia succedat, nihil necesse est: quandoquidem, quod nec ipse infitiatur, confundi hæc interdum ac permisceri, vt formæ generibus, soleant. Tertius Græcorum testimonium dicet Synesius, Cyrenes in Africa Episcopus* Ἐγκωμίῳ τριλόγῳ, *regiæ Turnebi editionis pag.* 59. Ἡ Παροιμία σοφόν. Πῶς δ' οὐχὶ σοφόν, ἅτε ὧν Ἀριστοτέλης φησίν, ὅπ παλαιᾶς εἰσι φιλοσοφίας, ἐκ ταύτης μεγίστης ἀνδρῶπων φθορᾶς λειπομένης ὑπολείμματα ἀφιεμένη δεῖ σωτηρίου καὶ ἀξιόπιστα. Παροιμία δὲ καὶ τοῦτο ἦν λόγου ἴχνος ἀξίωμα τῆς ὅλης κατιδούσης φιλοσοφίας τινὸς ἀρχαιότητα, ὥστε βέλτιον ἐπιβλέπειν αὐτῇ. Παμπόλυ γὰρ οἱ παλαιοὶ τῆς νῦν εἰς ἀλήθειαν ἐυτυχέστεροι. Parœmia sapiens quiddam est. Quidni enim? cùm Aristoteles Prouerbia esse scribat, Philosophiæ post multam hominum stragem amissæ quasdam reliquias, quæ commodi sui gratia ac vetustate perdurarunt. Prouerbium enim sermo est dignitatem habens, & tamquam è sacrario Philosophiæ, vnde antiquitatem traxit, depromtum. Veteres enim, multò magis quàm huius ætatis homines, Veritatis erant cupidiores. *Sic ille. Quod autem* I. *Cornarius, extemporalis plerumque interpres, hic vertit, peruertit potius*, ὥστε βέλτιον ἐπιβλέπειν αὐτῇ, vt superbè ipsam intueatur, *equidem non assequor. Rectiùs longè Desiderius hic Synesium, etsi paraphrasticè, sic reddidit*: Nihil aliud esse Parœ-

Parœmiam, quàm reliquias illius veteris Philosophiæ maximis humanarum rerum cladibus exstinctæ: easque seruatas esse, partim ob compendium breuitatemque, partim ob festiuitatem & lepôrem: ideoque nec segniter nec oscitanter, sed pressiùs atque penitiùs inspiciendas. Subesse enim velut igniculos quosdam vetustæ sapientiæ quæ in peruestiganda Veritate multò fuerit perspicacior, quàm posteriores Philosophi fuerunt. *Quod autem in extremo verè Synesius dixit, idem M. Tullio priùs in mentem venerat. Sic enim ille Tusculana* I. Antiquitas, quò propiùs aberat ab ortu & diuina progenie, hoc meliùs, quæ erant vera, cernebat.

Ceterùm de vsu atque vtilitate Adagiorum differit vberiùs Erasmus. Nos duo attigisse contenti, ad alia properamus. Vsus enim Adagiorum, *sed non nimis frequens, cùm in sermone enitet familiari, tum in amicorum epistolis, vt Demetrius Phalareus lib. de Elocutione, & Nazianzenus Theologus Epist. ad Nicobulum, tradunt. de* Prouerbiorum *autem origine, & ad explicandum difficultate, (de qua etiam in Adagio* Herculei labores *Erasmus disseruit) sic Eusebius Cæsariensis Episcopus libro* I *de tribus* contra Marcellum Ancyranum *Episc. quos scripsisse Eusebium Socrates testatur Ecclesiasticæ Hist. lib.* I. *cap.* XXV. *Quod opus cum tribus* de Ecclesiastica Theologia *eiusdem libris aduersus eumdem Marcellum, quia ineditum adhuc delituit apud Britannos, qua fide accepi, hìc repræsento*: Ὅρᾳς τὸ ἀντιχαρὲς τῆς Παροιμίας· ὃ καὶ δῆλα τύπτει δέοντα δεῖ τὸ μὴδὲ δεῖν τῆς ἀντῆς ἰφιλοσοφίας φιλῶμεν τὰς τὴν Προσοιμίαν ταύτην ἐξηγήσασθαι βουλθέντας. ὅπου δυσκιρατόν τι ἀγαθὸν τὸ τῆς Παροιμίας καὶ ἀθρόα τοῖς ἔξωθεν εἶναι δοκεῖ. Διὸ καὶ τις περὶ παρ' αὐτοῖς σοφῶν, συναγαγὼν τὰς ὑπὸ πολλῶν καὶ διαφόρων λεχθείσας Παροιμίας εἰς αὐτὰς γέγραφε βιβλία δύο μὲν περὶ μέτρων (fortè ἡμιόλιον, aut διὰ μέσων) περὶ δὲ ἀπλῶν τέσσαρα. Ταύτας δὲ Παροιμίας ἀπόλωλασιν οἱ ἔξωθεν δι' ὑδὲν ἕτερον, ἢ διὰ δοκεῖ, ἀλλ' ἐπειδὴ τοῖς τῆ σοφωτάτῃ Σολομῶνι Παροιμίαις ἐντυγχάνοντες, καὶ γνόντες δι' αὐτῶν, ὅτι ὑδὲν ὄζον ἐκ τῆ σοφοχείρου σοφῶς περὶ τὰ ἀνθρώπινα μαθῶν, καὶ αὐτοὶ ζηλῶσαι τὸ Πνεῦμα βουληθέντες γράμμα, τὸν αὐτὸν ἐκείνῳ γεγράφασι τρόπον. PROVERBIVM quàm difficile sit vides: quod & hinc eluceſcit, ne ipsos quidem Interpretes, qui Parœmiam explicare ingressi sunt, sibi constare: adeò difficilis res visa Prouerbiorum ipsis etiam Ethnicis explanatio. Quamobrem vnus eorum ceteris sapientior, collectis passim multis variisque vsu tritis Prouerbiis eadem explicauit; duobus quidem libris METRICA PROVERBIA, quattuor verò libris numeris soluta explanat. Patœmias autem, seu Prouerbia, Gentiles idcircò, mea quidem sen-

tentia, nominarunt; quòd ſapientiſſimi Salomonis Prouerbia legiſſent, legendoque cognouiſſent, non ſtatim dicta illa clarè ac perſpicuè cognoſci. Quare idem Propheticum dicendi genus ſcribendo imitari ſtudentes, ad eamdem formam & ipſi Prouerbia conſcripſerunt. *Nollem Euſebius ſapientis illius nomen ſilentio texiſſet, hariolandum vt doctis hominibus idcircò etiam videatur, quia Scriptor ille, quiſquis eſt, intercidit. Memini* Ariſtophanem *Comicum* de Prouerbiis ἀμίξους *laudari in Auibus, à Scholiaſte Græco pag. nuperæ edit.* 601. F. *vt* ἐμμίξια *etiam ſcripſiſſe conijcere liceat, niſi fortè Comœdias metro ſcriptas Prouerbiorum lepide refertas intelligere placet. Horum vicem ſupplebunt* ἐμμίξια *Scaligeriana hiſce addita, & à nobis vtcumque explanata. Gemina his Venerabilis Beda:* Hic Tropus, *inquit,* adeò latè patet, vt liber Solomonis, (quem nos ſecundùm Hebræos PARABOLAS dicimus) apud Græcos ex eo nomen Paroemiorum, hoc eſt Prouerbiorum, acceperit. *Quæres fortaſſe, quid à* Gnomis, *atque* Apophthegmatis, *(quæ ſæpè Adagiis Apoſtolius & Eraſmus ſine delectu admiſcent)* Paroemiæ *differant? Difficilis ſanè explicatio. Multa enim, fateor, Adagia ſunt eadem & Sententiæ ad benè beateq; viuendum compoſitæ. Plurima tamen ſunt Prouerbia ſingula, vt tantùm Gnomæ longè plures, quæ diſtinguere iudicio oportet; vt ſuadet elegantiſſimi vir ingenij Muretus, de Chiliadum opere ſeuerè iudicans, lib.* XII. *Variarum Lectionum cap.* XVI. & XVII. *Sed cur eadem, inquies,* Adagia *obſcuritatem plerumque continent, quæ ſit cum Apologis, Ænigmatis, ſeu Griphis, ac Parabolis denique communis? An inuolucris ac tenebris tecta non ſtatim obuia vulgo eſſe voluerunt? vt qui nucleum, quod aiunt, eſſe velit, corticem frangat neceſſe eſt. An vt arcana* καὶ τὰ ἀπόῤῥητα *velo tegebant: vt ſymbolis in militia, in conuiuiis Græci Ænigmatis vti conſueuerunt; vt in Philoſophia Pythagoras & Plato numeris, Ariſtoteles Acroamaticis, ſua inuoluebant; vt Hieroglyphicis Ægyptij ſacra tradebant; Hebræi verò Sancto ſanctorum velum obtendebant. Initiati denique à ſacris profanos hac formula arcebant:* Ἔξω βέβηλοι. *Et:* Odi profanum vulgus & arceo. *Igitur quemadmodum Religionem maieſtas tuetur; ſic myſteria obſcuritaſque Philoſophiæ adyta cuſtodiunt.*

Nunc Paroemiographos *per ſaturam recenſeamus: principio quidem eos qui temporum vitio amiſſi perierunt. De* Adagiis *enim multa olim volumina reliquerant, Ariſtoteles quidem Peripateticæ princeps ſcholæ, eiuſq. auditores Theophraſtus & Clearchus Solenſis. Scripſere & Chryſippus, Cleanthes, Theætetus, Ariſtides, Ariſtophanes, Æſchylus, Mylo, Ariſtarchus:*

chus: quos, quia citant idemtidem, legiſſe apparet eos qui ad ætatem noſtram perdurarunt. Zenobius certè Stagiritæ de Paroemiis *libros aduocat, vt & Æſchyli ac Mylonis: qui Philoſophus, cùm Ethicis Nicomachiis, tum Rhetoricis ad Theodectem, ceteriſque ingenij monumentis, via ac ratione conſcriptis,* Prouerbia *veluti gemmas, ad ornandum perſuadendumq; benè ſentiendi magiſter frequenter ſolet adhibere.* Clearchum *laudat Athenæus Dipnoſophiſta lib.* IV. & VII. *Suidas etiam* Theætetum *nominat Cent.* XI. *Adagio* XX. *vt* Æſchylum *Tragicum atque* Ariſtarchum *Criticorum Principem* de Prouerbiis *teſtem laudat Cent.* XI. *Adag.* II. *In iiſdemq. Collectaneis ſæpiùs reperitur* Demon *Prouerbiorum auctor. Nam* Κλεαρέτου, *quem Theocriti Græcus non admodum vetus Interpres nominat ad illud Idyllij quinti, verſ.* 21. ἀλλὰ ἰὼν, *vereor ne corruptum ſit nomen è* Clearcho, *vel potiùs* Cleanthe. Didymum & Tarrhæum *Paræmiographos legit ac deſcripſit, vt teſtatur* Ἐπιγραφὴ *Zenobius noſter, meminitque Ioan. Tzetzes Chiliade* VIII. *Helladius denique ἐκ Χρηστομαθίας apud Photium Bibliothecæ pag. Gall. editionis* 1579. Δίδυμος δὲ περὶ Παροιμιῶν διηγήσεις βιβλία συνετάξατο, καὶ περὶ τῶν περὶ Παροιμιῶν συντεταχότων διηγήσεις ἀνατρέψας. *vt tredecim ſcripſiſſe libros Paræmiarum Didymum hinc pareat. De Ariſtophanis autem* Ἀτταικοστὰ τῶν ἀμίξων *Adagiorum ſuprà iam ad Euſebij locum diximus. Latini verò, ſeriùs tamen, id argumentum tentarunt veriùs, quàm tractarunt.* L. Appuleij *enim Madaurenſis, philoſophi Platonici, librum* De Prouerbiis *ſecundum citat Cariſius Soſipater, lib.* II. *Gramm. quos Cariſij libros, longè quàm hactenus editi ſunt, meliores, locupletioreſque Græcis vocibus penes me aſſeruo. Hactenus de amiſſis ſiue temporum iniuria, ſiue incuria maiorum,* Paroemiographis: *tranſeo ad eos qui in manibus quidem ſed perpaucorum, hoc eſt eruditorum hominum, verſantur, & nunc opera noſtra Latinè vtcumque redditi, Scholiiſque prodeunt illuſtrati.* ZENOBIVM, *vt Hadriani Aug. teſte Suida, æqualem prima in acie collocaui; itaque nuncupo Suidæ eiuſdem ſecutus auctoritatem: ſic enim ille:* Ζηνόβιος σοφιστὴς, παιδαγωγήσας ἐν Ῥώμῃ τοῖς Ἀδριανοῦ Καίσαρος, ἔγραψε διήγησιν Παροιμιῶν Διδύμου καὶ Ταρρίωνος, ἐν βιβλίοις τρισί. *Quem* ZENODOTVM *plerumque, variùs* ZENOBIVM *Deſiderius Chiliaſtes nominat, Ariſtophanis, opinor, veterem ſecutus enarratorem,* ἐν Νεφέλαις, *vbi eadem ferè, quæ hoc in Scriptore, legantur. Certè Ammonius ſiue is, vt doctis placet, Herennius Philo eſt, dicit* ΟΤΔΕΝ, ZENODOTVM *reprehendi ait veterem Grammaticum, quem auctor Etymologici magni, Marcus fortè Muſurus,* ZENOBIVM *vocare videtur. Adhæc, quod dicendum fuit ſæpiùs, incertum eruditis eſt hominibus an ex*

Comici illius Scholiaſte Gr. pleraſque Adagiorum explanationes, vt alia ex aliis infinitis Auctoribus, Suidas deſumſerit; an contrà è Suida κ) πόθεν mutuatus Scholiaſtes videatur:

Sic Critici certant, & adhuc ſub iudice lis eſt.

Conuerterat autem Zenobium *Gilb. Cognatus, Sequanus, aſſecla Eraſmi; quod primùm ex Ludouico Nonio Medico inſigni, cùm iam ipſe vertiſſem, cognoui. Quo inſpecto, oleum & operam, niſi me amo, minimè perdidiſſe deprehendi. Excipit hunc* Diogenianvs *Heracleotes, cuius hactenus ἀνεκδότου duplex calamo exaratum exemplar, inueſtigando, vt ſit, ſum conſecutus: vnum è Palatina Bibliotheca docti viri beneficio; alterum à Pet. Pantino Decano, heu, natali* Christi *Domini an.* CIↃ. IↃC. XI. *terris denato, cælis autem renato, & immaturo nobis fato ante diem erepto, dum* Apoſtolium Byzantium de Paroemiis, *duplo quàm Baſileæ typis Heruagij eius ſæculi* CIↃ. IↃ. XXXVIII. *exiit, auctiorem, me hortante maximè, emittere cogitat: ſed heredum, vt opto & ſpero, operâ, lucem poſtumus partus aſpiciet. Diogeniano autem Suidæ appendimus teſtimonium, locumque corruptum ſanauimus, vt pro* περὶ ποταμῶν (*quod iam anteceſſerat, putideque denuò inculcabatur*) *repoſuerim* περὶ Παροιμιῶν: *cui coniecturæ eruditi, qui rem propiùs inſpexerint, pollice vtroque fauebunt; obſeruabuntque Hiſtoriarum Suidæ interpretem non rectè ibi titulum vertiſſe:* Breuis deſcriptio & collectio. *Malim ego:* Compendio ſcripta Collectanea. *Hoc enim* συναγωγὴ *ſonat, habetque titulus:* Παροιμίαι δημώδεις ἐκ τῆς Διογενιανοῦ συναγωγῆς. *Huius Paræmias ſe ſublegiſſe fatetur* Heſychius *Lexici ſui proœmio, ſed copioſiùs paullò, quæ breuiùs è ἐπιτομῆ Diogenianus collegiſſet. Cuius quidem Heſychij loca è Diogeniano ferè deſcripta, excuſo iam illo, ne quid, Lector, deſiderares ampliùs, Suidæ Collectaneis Prouerbiorum, ſuo quæque loco Scholiis inſeruimus: quos conferre auctores, itemque Zenobium, Vaticanamque Appendicem, pretium operæ fuerit, &, quod dici ſolet, vna Mycono complecti omnia liceat. Diogenianum autem, ſed Perganenum, non Heracleotam iſtum, loquentem inducit Plutarchus Sympoſiacῶν lib.* VIII. *Sequitur Diogenianum* Vaticana Appendix, *lauta ſanè Centuriarum propè* IIII. *acceſſio, Scip. Cobellucij, Pontifici Max. à Secretis & Epiſtolis, ſingulari liberalitate. Quæ Prouerbia vidiſſe ex parte obſeruo Deſiderium: ſed ea cur Plutarcho, vt diximus, attribuat, nondum compertum. Habet enim illud è primi Regnorum libri cap.* X. Σαοὺλ ἐν προφήταις, *Centur.* III. *Adag.* 87. *quod Chriſtiani eſſe hominis, non Chæronenſis Philoſophi, clarum. Certè in cenſu operum Plutarchi neque Lamprias agnoſcit, nec*

nec quæ in manibus ſunt Opera, volam aut veſtigium præ ſe ferunt.

De Svidae Collectaneis, *ad ea quæ ibi præfatus ſum, illud breui teſtandum, correxiſſe non rarò interpretis σφάλματα, & Ariſtophanis loca atque Heſychij diligenter adnotaſſe, dum quæ noua prodeat editio ſiue Iunij, ſiue Porti. Promiſerat enim vterque, nec dictis fides ſatis conſtitit. Scriptus enim Suidæ codex noſtræ Bibliothecæ, non optimæ eſt notæ, vetuſtus tamen. Quidquid tamen eſt præſtitum, æquus Lector συγγνώμῃ & πόθῳ dabit, bonique conſulet.*

Reſtabat Mich. Apoſtolius Byzantius *de Paræmiis, vt iam diximus, de quo eius filius epiſtola teſtatur ſcripſiſſe parentem Ἴωνιά, quaſi* Violis conſitum hortum *dicas, miſtis Græcorum Paræmiis, Gnomis, & Apophthegmatis vndique poſt Suidam collectis. Tale Anthologiæ opus eſt Athenæi Dipnoſophiſtarum, & Stobæi Sententiæ, aliique racematores Laërtius, Suidas, Photij Bibliotheca, &, nondum, quod ſciam, editus, Theodorus Logotheta. Æqualem fuiſſe Apoſtolium apparet familiaremque Gemiſti Plethonis Philoſophi, & Cardinalis Beſſarionis, Nicæni Patriarchæ, & æqualium. Cuius Michaëlis philoſophica quædam idem Pantinus calamo exarata habebat, exſtatque eiuſdem Panegyricus ad Fridericum III. Imp. in Germanicarum rerum Tomis. Huius interea vicem, dum Apoſtolium heredes adornant, damus* Stromatea *Ioſ. Scaligeri, totidem à nobis verſibus redditis Metricis Prouerbiis, Notiſque aſperſis: & copioſo Græcorum Prouerbiorum Indice, quem in Chiliadibus hactenus deſideramus, addito. Adijcere item erat animus, ſi otij ſatis ſuppeditaſſet, Veterum* Oracula, *verſibus ferè edita, quod ex his nata eſſe plurima* Adagia *obſeruaſſem. Item ex Homero Prouerbia, atque è Poëtarum nartheciis, ſed ea Deſiderius ſelegit; vt ex vno Marone eius æqualis Barlandus. Poſt hos autem Græcos qui ſuperſunt, collegit Adagia iiſdem veſtigiis inſiſtendo* Deſiderius, *primùm anno eius ſæculi, vt teſtatur, quingenteſimo ſupra milleſimum. Quo anno magnus ille Chriſtiani orbis Sol, Carolus V. Auguſtus, æternâ dum poſteri exſiſtent, ob prælia Dei fortiter pugnata, dignus memoriâ, auram primùm hauſit vitalem. Quod opus indies lambendo vrſarum more, decies ampliùs edolauit, vt in Chiliades excreuerit: inſcriptumque poſteà Paullo Manutio Aldi maioris F. Mureti, vt dixi, ingratiis, quòd non ſatis perpurgarit. Erit fortaſſe qui falcem in eam meſſem mittat feliciùs. Eadem ferè tempeſtate exiit &* Polydorus Virgilius, & Cælius Rhodiginus *in Antiquis Lectionibus: pòſt etiam ſpicas legit, ac racemos à præceptoris vindemia Gilb. Cognatus. Hinc Melchior Neipius & Guil. Gentius Belgæ. Feliciùs tamen ac doctiùs*

H. Iu-

H Iunius, itemque Io. Alexander Brassicanus, & Vlpius Frisius, Graecę doctissimi. Denique è Criticorum scriptis, Turnebi, Mureti, Canteri, & Hartungi, Victor Giselinus cum delectu selegit, & Christoph. Plantini Typographorum coryphaei typis euulgauit. Nam Petrus Godefredus, Polydorus, ac Drusus, sacra potiùs legunt Adagia, quàm externa. Mitto nunc cohortem litteratorum, qui Erasmi Chiliadas, cùm in tenuiorum, tum eorum gratiam qui otio destituuntur, ἐν ἐπιτομῇ concinnarunt. Barlandus quidem Centuriarum ordine, & de Germanis Tappius, sed locis titulisque distinctis classibus; qua methodo Ios. Langius digerendo ceteros vicit Germanos. Subsecuti non longo interuallo qui popularia Adagia selegere, Belgica quidem Tacitus Zegerus, Io. Sartorius & Seruilius; plures Gallica: Hiberica, Fredenandus Nonius Pintianus, & cum Scholiis Mallara, Hispalensis. Omnium verò circumcircà nationum Prouerbia, *Italica, Hispanica, Gallica, Germanica, Belgica, ac Britannica Io. Gruterus cum Gnomis Graecolatinis à se explicatis duplici fasce nuper colligauit: nihil vt hoc in genere desiderare possis. Numquid ampliùs? Orare me atque obtestari Typographos, si fortè hic noster labor, aut certè conatus, non vsquequaque doctis hominibus displiceat, dum spiro viuoque, hanc* Prouerbiorum Graecorum *siluam me inscio, multis operarum mendis refertam extrudere ne audeant, sed nisi monito priùs, vt par est, auctore superstite, si quid fortè, vt dies diem docet, commentando obseruandoque addendum, demendum, mutandúmve videatur: secùs atque in Gallia nuper in Photij nostri Bibliotheca factum doleo. Poterat enim lauta à nobis tempori submitti accessio, in tanta librorum, quos legerat Photius, & nondum exierunt, copia. Hoc te scire, Lector erudite, interesse tuâ meâque existimabam: nunc ad Graecos ξὺν θεῷ accedamus.*

APPRO-

APPROBATIO.

HÆC *Prouerbia siue Adagia Graecorum*, è Zenobio seu Zenodoto, Diogeniano, & Suidæ Collectaneis, Latinè reddita & explicata à R. Patre *Andrea Schotto*, Antuerpiano, Societatis IESV Presbytero, multum splendoris adferent studiosæ iuuentuti; & quia nihil habent quod nostram religionem offendat, iure imprimi possunt. Quod scripsi XII. Ian. an. M. DC. XI.

Egbertus Spitholdius S. T. L. Canonicus, & Plebanus Antuerpiensis, librorum Censor.

FRANCISCVS FLERONTINVS Præpositus Prouincialis Societatis IESV in Prouincia Belgica, potestate ad id mihi facta ab admodum R. P. N. Præposito Generali *Claudio Aquauiua*, facultatem concedo, vt *Prouerbia seu Adagia* Græcorum è Diogeniano & Zenobio seu Zenodoto & Suidæ Collectaneis, Latinitate donata, & Scholiis explanata à P. Andrea Schotto, Antuerpiano, Societatis nostræ Sacerdote, & eiusdem Societatis eruditorum hominum iudicio examinata & approbata, typis excudantur. In quorum fidem has litteras manu nostra subscriptas dedimus Bruxellis XV. Ianuarij M. DC. XI.

Franciscus Flerontinus.

SVMMA PRIVILEGII.

ALBERTI & ISABELLÆ CLARÆ EVGENIÆ, Archiducum Auſtriæ, Ducum Burgundiæ, Brabantiæ, &c. Priuilegio cautum eſt; ne quis *Adagia ſiue Prouerbia Græcorum ex Zenobio ſeu Zenodoto, Diogeniano, & Suidæ Collectaneis, partim edita nunc primùm, partim Latinè reddita, Scholiiſq; parallelis illuſtrata ab Andrea Schotto Antuerpiano Societatis* IESV *Presbytero*, præter Martinæ Plantinæ viduæ, & Balthaſaris & Ioannis filiorum Ioannis Moreti p. m. voluntatem, intra ſexennium excudat, aut alibi terrarum excuſa, in has Inferioris Germaniæ ditiones importet, venaliáve habeat. Qui ſecùs faxit, confiſcatione librorum, & alia graui pœna mulctabitur, vti latiùs patet in litteris datis Bruxellæ, xv. Ian. M. DC. XI.

Signat.

Buſchere.

ΠΑΡΟΙΜΙΑΙ ΖΗΝΟΒΙΟΥ ΕΚ ΤΩΝ ΤΑΡΡΑΙΟΥ ΚΑΙ ΔΙΔΥΜΟΥ.

PROVERBIA ZENOBII EX TARRHÆO AC DIDYMO.

1. ΑΒΥΔΗΝΟΝ ἔπαγμα.] Ἐπὶ τῶν ἀνιάτων τούτων ἡ παροιμία. λέγονται δὲ ἐκεῖσε Εὐδόξου ἐν Ὑποβολιμαίῳ. φασὶ δὲ ὅτι τοῖς Ἀβυδηνοῖς ἔθος ἦν μετὰ τὸ δεῖπνον καὶ τὰς σπονδὰς ἀποτάττειν τοὺς παῖδας μετὰ τῶν τιθηνῶν τοῖς διαχρωμένοις, καὶ παραγίνεσθαι δὲ τὰν παίδων καὶ θορύβου γινομένου ἀφ' ὧν τὰς τίτθας, ἀναλίσκειν πολλὰ τοῖς θαλυσίοις. εἶτα δὲ ἡ παροιμία καθ' ὅσα τῶν ὑπ' αὐτῶν συνοφαντουμένων τοὺς ξένους. ἔνθα Ἀριστοφάνης ὁ συνοφάντου Ἀβυδηνικώτερον εἶπεν.

1. ABYDENA illatio.] De molestis rebus adhiberi solitum Prouerbium: cuius Eudoxus in Hypobolimæo meminit. Abydenis enim morem fuisse ferunt, vt post cœnam ac libationes infantes cũ nutricibus ad conuiuantes adducerent. Quibus cum clamore plorantibus, tumultuq; à nutricibus excitato, molestiam magnã accumbentibus creari solitam. Dicitur & inde Prouerbium, quòd ab iis solent hospites calumniis appeti. Hinc Aristophanes sycophantam nominat Ἀβυδηνικώτερον.

2. Ἀγαθωνία ᾠδὴ αὔλησις.] Ἡ μαλακὴ, καὶ μήτε σκληρὰ, μήτε χαλαρὰ, ἀλλ' εὔκρατος καὶ ἡδίστη. εἶτα δὲ ἀπὸ Ἀγάθωνος αὐλητοῦ, ὃς ἔτι μαλακὸν ἐπεκόμησε τὸν.

2. Agathonia cantio.] De molli & non acerba, neque dissoluta, sed temperata maximeque iucunda. Ductum ab Agathone tibicine, cuius etiam molliciem Comici traduxerunt.

3. Cili-

SCHOLIA.

2. Ἐπιδόρπια.] Sic Athenæus libro XIV. emendante Paulo Leopardo Belga, homine doctissimo, libro XVI. Emendat. cap. III. Stephanus περὶ πόλεων, Diogenianus, Suidas, & Apostolius, pro bellariis aut fercula, etsi *aulæarium* vertit Suidæ interpres, Hesychius ἐπιδόρπια pro acclamatione. Mihi illatio magis placuit: quòd *inferri in mensam* dici solita fercula, vt & in sepulcrum suum alienúmve, vt est in Pauli I. C. sententiis, & Vlp. l. x. De relig. & sumpt. fun. & l. III. De sep. violandis. Erasmus è Suida de coronis & vnguentis addit. Quæ verò ex Aristoph. Zenobius, ex iis aliud Prouerbium Apostolius cõcinnat, quasi *Abydenus* de sycophanta dicatur, cuius rei & noster meminit. Suidæ verò Κλοὰξ πόλις ἢ κλωσὶν ἐπιφορὰ de nugis arq; calũniatoribus.

2. Ampliùs hic antiquiss. codex Vatica-

3. Cilicon bona.] Exaudiendum habet. Proditor hic fuit Cilicion genere Milesius, qui, prodita Mileto, opulentus euasit.

4. Habronis vita.] In splendidè ac sumtuosè viuentes iactatur Prouerbium. Habron enim diues fuit, ac luxu diffluens. Fortè & ἀπὸ τοῦ ἁβροῦ, id est, molli ac delicato, nomen deductum.

5. Cercopum forū.] In improbos ac veteratores dictum. Cercopes enim fraudulēti quidā impostores, qui Iouem ipsum insidiis circumuenire conati sunt.

6. Agamemnonij putei.] De magnis operibus dicitur. Ferunt enim Agamemnonem in Aulide, passimque in Græcia, puteos fodisse.

7. Risus expers saxum.] De rebus quę dolorem conciliant, adhibetur.

3. Ἀγαθὰ Κιλίκιον.] Λείπει τὸ ἔχει. σπουδαῖος γὰρ γέγονεν οὗτος ὁ Κιλίκιων, Μιλήσιος τὸ γένος, ὃς σπουδοὺς Μίλητον ἐκαπόρισεν.

4. Ἅβρωνος βίος.] Ἐπὶ τῶν πολυτελῶν εἴρηται ἡ παροιμία. Ἅβρων γάρ τις ἐγένετο πλούσιος καὶ ἁβροδίαιτος, διὸ καὶ ἀπὸ τοῦ ἁβροῦ τὸ ὄνομα γεγενῆσθαι.

5. Ἀγορὰ Κερκώπων.] Ἐπὶ τῶν πονηρῶν καὶ κακοήθων λέγεται. Κέρκωπες γὰρ ἀπατεῶνες ἦσαν τινες, ἐξαπατῆσαι θέλοντες τὸν Δία βουλόμενοι.

6. Ἀγαμεμνόνεια φρέατα.] Ἐπὶ τῶν μεγάλων ἔργων. Ἱστοροῦσι γὰρ τὸν Ἀγαμέμνονα ἐν τῇ Αὐλίδι, ἐν πολλαχοῦ τῆς Ἑλλάδος, φρέατα ὀρύξαι.

7. Ἄγελαστος πέτρα.] Ἐπὶ τῶν λύπαις ἀνεζέστοις ἀεὶ συνεχομένων εἴρηται. ἔστι δὲ ἡ πέ-

nus præfert: ἢ μᾶλλον ἐκ ἰσχνογνώμων, ἢ ἡμέτερα χαλκᾶ, μᾶλλον πυρά. itemque Mich. Apostolius typis quidem euulgatus. Diogenianus pro μᾶλλον ἐκ χαλκᾶ vitiosè habet, μᾶλλον καὶ χλωρά. Agathon verò auloedus ille est, quē in Thesmophoriis Aristophanes proscindit, & fortasse quem Plato ob epinicium in Tragicorum certamine celebrat. Vide Hesychium.

3. Κιλίκιον.] Mirè variant Paræmiographi. Suidas, vt noster, ἀγαθὰ Κιλίκιον. additque: κλίνει, ἔχει. gignendi casu, noster nominandi. Mox tamen, ἡ Κιλίκιον inflectit. Diogenianus Cilicem facit. πρόδηλος γάρ, inquit, ἐστὶ Κιλίκιων. Aristophanes verò ἐκ τοῦ ἐμφανοῦς, ἡ Κιλίκιον (quomodo & Erasmus scribit) & Cilicontis ibidem commemorat exitium Scholiastes.

4. *Habron* hic, κύριον ὄνομα, Argiuus fuit Suidæ, qui à mollitie sic dictus: & ab illo *Habronis vita*. & Apostolium editum video hîc legisse ἅβρων ἢ ἁβρόβιος τις, & Suidam ἁβρο-

nius. Fuit & *Habron* alter Sophista, ac Lycurgi Oratoris F. De quo in claris apud Senecam Rhetoribus disseruimus. Porrò Diogenianus similia addit; *Sunt mensæ, & Sybaritica vita.*

5. Ampliùs hîc codex Vatic. Diogenianus, Suidas & Apostolius: ἐλέγοντο δὲ Ἔφεσοι, οἵτινες ἐξαπατῶσι τὸν Δία πειράζοντες. *Fuerunt Ephesi, qui fallere Iouem tentarūt.* Simile etiam notat Diogenianus, κοινὸν λοιδόρημα, ἢ Κρίσιόν ἐστιν. Pulcer est Synesij Episcopi locus Epist. 61. ad Pylæmenem: Ἐτέρους δ' ἐν τῷ πανταχοῦ τὸ ἐφ' ἑαυτοῖς ἐκφεύγειν, μὴ πάντα μιγνύντα καὶ θεῖα καὶ ἀνθρώπινα δίκαια, καὶ κίνησιν ἀπ' ἐλαχίστου ἡρούμενον. *Alia ratione in foro vestro diiudicare non licet, nisi cuncta & diuina & humana inter se confundas, & pro ingenuo veterator euadas.* Plura Had. Iunius, Centuria VII. Adag. 38.

6. De liberis dici hominibus Apostolius ait. Meminit & Hesychius.

7. Fabulam Ceteris refert Apollodorus libro I. Biblioth. Pausanias in Atticis, Orpheus,

τρα αὕτη ἐστὶ τῇ Ἀττικῇ, ἐφ' ἧς ἐκαθέσθη ἡ Δημήτηρ, ὅτε τὴν κόρην ἐζήτει ἐφεξῆς δὲ Πίρασσόν τινα ὁ Πλούτων ἥρπασεν αὐτῆς κούρην. Δημήτηρ δὲ καὶ λαμπάδων νυκτός τε καὶ ἡμέρας καὶ πᾶσαν τὴν γῆν ζητοῦσα ἐπεκήρυττε. μαθοῦσα δὲ παρ' Ἐρμιονέων ὅτι Πλούτων αὐτὴν ἥρπασεν, ὀργιζομένη θεοῖς, κατέλιπεν ἐκεῖθεν, καὶ εἰσελθοῦσα γυναικεῖον εἰς Ἐλευσῖνα· ἔνθα δὴ πέτραν ἐκάθισεν, ἥ ἀπ' ἐκείνης ἐκλήθη· Ἀγέλαστος.

8. Ἀγρίου θήρατρας.] Οἱονεὶ ζῴου ἀγρίου. εἰώθασι δὲ οἱ θηρατρόντες, χαίρειν ἅδειν.

9. Ἀγαθὸν θάλασσα.] Ἐπὶ πλήθους ἀγαθῶν εἴρηται.

10. Ἀγαθὸν σωρός.] Ἐπὶ πολλῶν δὲ αἰσχρῶν εἴρηται.

11. Ἀγαθῶν μυρμηκιά.] Ἐπὶ πλήθους εὐδαιμονίας.

12. Ἀγαθὴ καὶ μάζα μετ' ἄρτον.] Ἐπὶ τῶν τὰ δεύτερα καὶ δεύτερον διδόντων.

Saxum hoc in Attica erat, cui insedit Ceres, filiam Proserpinam inuestigans: quam amore captus Pluto clàm rapuit. Ceres itaque cum facibus die noctuque orbem terrarū quęrendo lustrauit. Cognito verò ab Hermionensibus raptam à Plutone filiam, Dijs indignata, cælum reliquit, ac femineo habitu Eleusinem peruenit; vnde lapidi cui insedit, nomen ex ea Ἀγελάστῳ datum.

8. Ferinam gustasti.] Hoc est, ex animali fero comedisti. Ferina autem carne qui vescuntur, oscitari solent.

9. Bonorum pelagus.] De rerum bonarum abundantia dicitur.

10. Bonorum cumulus.] Vsurpatur de ingenti felicitate.

11. Bonorum myrmecia.] De immensa rerum prosperitate.

12. Bona etiam maza post panem.] De iis qui deteriora ac secundo tantùm duceuda loco donant.

13. Agi-

pheus, & Proclus noster in Chrestomathia de Poëtica, vbi plura annotare memini ex Arnobio, Clemente Alexandrino, de Bauciano. Proserpinæ raptus è Claudiano, aliisq; notus. Vide inf. Prouerb. ἡ Κυρία ἀζυγίαν κατέλαβεν. Ἀγέλαστος.] Ἀγέλαστοι dicti Socrates à Plinio, Pericles ab Aristotele, M. Crassus à Lucilio apud Cic. & Philippus Aug. apud Victorem. Cetertùm Vatic. hîc cod. vt aliàs, ordinem sic inuertit: ἀπὸ τῶν ἐπὶ τῆς Ἀττικῆς, ἐφ' ἧς ἐκαθέδη ἡ Δημήτηρ, ὅτε τὴν κόρην ἐζήτει. εἶτα δὲ τὸ λύπαις ἀνεζέστοις συνεχομένων. Abest tamen hæc vox συνεχομένων à Diogeniano & Apostolio, neque hic necessaria. Hesychius quoque Prouerbij meminit.

8. Eadem, vt aliàs sæpè, ad verbum Hesychius continet.

11. De Formicarum aurum in India adseruantium agmine Mela Pomponius libro III. cap. VII. Plinius lib. XI. c. XXXI. & alij, quos Chiliastes Batauus suggeret: vt & simile illud Platonis lib. IX: de Rep. τὸ μέλι ἐδωδῆς ἡμῖν, & in Menone, ἀγαθὸν ἡμῖν, ducta hæc ab apibus, illa à formicis tralatione; de qua in Prouerb. Sapiens cap. VI. Ἴθι πρὸς τὸν μύρμηκα ὦ ἀνανδρε, &c. *Vade ad formicam, ô piger.* Addunt LXX. Interpretes, citatque in Epistola ad Rusticum & in tertium caput Ezechielis beatus Hieronymus: *ô mollium pectora virorum, quæ mihi videntur, & me ignoscite mihi, vel ad apem contende, & discite quam sit fidelis.* Hoc autem Adagium superiori adnectit Vatican. Ἄμεινον, inquit, λέγειν ἐπὶ τῶν δευτερείων.

12. Maza pane deteriore vtebantur serui ac rustici. Athen. lib. VI. Δευτέρου, Πεπόηται δὲ ἐκ τῆς μάζης πυρίδια χοιρείων καὶ λιπαρῶν. *Vice ejusmodi maza auro & ebore gratior.*

13. Agamẽnonis victima.] In duros, & quibus ægrè quid persuadeas. Sacrificáte enim ad Troiam Agamemnone bos effugit, & vix captus reductus est.

14. In lacrymas facilis probus est vir.] De iis vsurpatum, quos facilè aliorum miseret.

15. Rusticum ne contempseris Rhetorem.] Suadet Prouerbium, ne tenues fastidiamus.

16. Rubus siccus rigidissimus.] In duros, cõtumaces, ac morib⁹ prefractos.

17. Deus nullius indigẽs.] Prouerbiũ, Deũ rei nullius indigere significat.

18. Admeti nænia.] De cantione lugubri in Admetum cantari solita. Hic enim Pheræorum Rex fuit, cui Apollo mercede seruiit, hac de causa. Æsculapius Apollinis filius à Chirone medicinam edoctus, & à Minerua è Gorgonis venis fluentem sanguiné accipiens, multos ægros pristinæ restituit sanitati. Qui enim è sinistra vena profluebat sanguis, eo ad hominũ interitum; qui è dextra, ad salutem vtebatur. vnde quosdam in

13. Ἀγαμέμνονος θυτήρια.] Ἐπὶ τῶν δυσπειθῶν καὶ σκληρῶν. Ἀγαμέμνονος γὰρ θύοντος ἐν Τροίᾳ, ἔφυγεν ὁ βοῦς, καὶ μόλις ληφθεὶς ἤχθη.

14. Ἀγαθοὶ δ' ἀεὶ δάκρυσι ἄνδρες.] Ἐπὶ τῶν σφόδρα πρὸς ἕλεον μεθέντων.

15. Ἀγροῖκον μὴ καταφρόνει Ῥήτορος.] Ὅτι μηδὲ τῶν ἀπλῶν χρὴ καταφρονεῖν, ἀλλὰ πανταχοῦ παιδεύειν.

16. Ἀγκαυχέστατος βάτος αὖος.] Ἐπὶ τῶν σκληρῶν καὶ ἀμαθέστερον ἐχόντων.

17. Ἀνενδεὴς ὁ Θεός.] Παροιμία παρ' ὅσον ἀνδρὸς ὄντος θεὸς ὁ Θεός.

18. Ἀδμήτου μέλος.] Τὸ εἰς Ἄδμητον μέλος ἀδόμενον πανδήμου. οὗτος δὲ ὁ Ἄδμητος βασιλεὺς ἦν τῶν Φερῶν, ὃν φησιν Ἀπόλλωνα ἐθητεῦσαι δι' αἰτίαν τοιάνδε. Ἀσκληπιὸν ὁ Ἀπόλλωνος παῖς παρὰ Χείρωνος τοῦ Ἱππόκενταυρος παιδευθεὶς, καὶ παρὰ Ἀθηνᾶς λαβὼν τὸ ἐκ τῶν φλεβῶν τῆς Γοργόνος ῥεῦν αἷμα, δι' αὐτοῦ πολλοὺς ἰάσατο. τοῦ μὲν γὰρ ἐκ τῶν ἀριστερῶν φλεβῶν ῥέοντος πρὸς φθορὰν ἀνθρώπων ἐχρῆτο· τοῦ δ' ἐκ τῶν δεξιῶν, πρὸς σωτηρίαν. ὅθεν καί τινας τεθνεῶτας ἀναστῆσαι μυθεύεται, διὸ καὶ τὸ μὲν δόξαν τοῦτο παρ' ἀνθρώποις ἦν Διὸς, ὁ Ζεὺς ἀπεφαίνετο. Ἀπόλλων δὲ ὀργισθεὶς κτείνει Κύκλωπας τοὺς τὰς κεραυνὸν κατασκευάσαντας τῷ Διΐ. Ζεὺς δὲ ἠμύνετο ῥίπτειν αὐτὸν εἰς Τάρταρον, ἀλλὰ δι' ἱκεσίαν Λητοῦς ἐκώλυσεν αὐτῷ ἐνιαυτὸν ἀνδρὶ θητεῦσαι. ὁ δὲ ἀφικνούμενος εἰς Φεράς εἰς Ἄδμητον, τούτῳ λαβεῖν ἐπέτρεψε, καὶ τὰς θηλείας βοῦς πάσας δίδυμα τίκτειν ἐποίησε. φιλοξενηθεὶς δὲ τὰ μέγιστα παρ' αὐτοῦ, ἠτήσατο τὰς Μοίρας, ἵν' ὅταν ἐπιλάθηται τοῦ Ἀδμήτου θανεῖν, ἐνέσχον τοὺς ἀντὶ τούτου θάνασιν παρασκευάσαντας, τὸν Ἄδμητον δεῖ τῷ ὑπάτου δοτὸν λυθῆναι. οἷς δὲ ἦλθεν ἡ τῆ Θρόνου ἡμέρᾳ, μόνη τὰ παρ' ἐκείνης μέτρα ὑπὲρ ἀνδρὸς θελόντων. Ἄλκηστις ὑπεξεπίθετο ἡ τούτου γυνή. ἔκτοτε δὴ σκολιὰ καὶ πενθήρη πρὸς τὸν Ἄδμητον ᾖδοντο μέλη, μέχρις ἂν ἡ Κόρη ἀπέστειλεν Ἄλκηστιν. οἱ δὲ λέγουσιν ὅτι Ἡρακλῆς πρὸς αὐτὸν ἀνακόμισε μαχησάμενος Ἄιδῃ.

19. Ἄιδειν πρὸς μυρρίνην.] Ἔθος ἦν ἢ μὰ δαφνίδιον ἐν ταῖς συμποσίοις ᾄδειν, ᾄδοντας κλάδον ἢ μυρρίνης λαβόντα πρὸς τοῦτον ᾄδειν.

vitam reuocasse fabulatum. Iupiter igitur hunc apud mortales pro Deo haberi minimè ferens fulmine percussit. Quare indignatus Apollo, Cyclopas, vt fulminis Iouis fabricatores occidit. Iupiter viciſſim in Tartarum detrudere destinabat Apollinem, sed Latona deprecante iussit annum integrũ hominis pecus pascere. Ille Pheras ad Admetum delatus, eidem inseruiens, pecus pauit, &, vaccæ omnes gemellos vt parerent, effecit. Liberaliter itaq; ab Admeto habitus, Parcas rogauit, vt, cùm Admeto fatalis vitæ terminus aduenisset, si quis pro ipso mori præoptasset, à morte liber euaderet. Fati ergo dies vbi aduenit, nec patre matréve mori pro ipso volentibus, Alcestis eius coniux vitam pro illo exponit. Hinc σκολιά, id est, obliqua ac lugubria Admeto accinebantur amissa coniuge carmina, donec Proserpina remisit Alcestidem: vt autem alij referunt, orco Hercules expugnato illam in lucem ad maritum reduxit.

19. Canere ad myrtum.] Mos erat, vt qui in conuiuiis canere non posset, accepto lauri vel myrti ramo, ad eum accineret.

20. Aqui-

13. Addit Diogenianus de Iphigenia filia, quam in Aulide immolare pater voluit: de qua nota Euripidis Tragœdia est, ab Erasmo feliciter Iambicis reddita.

15. Ἀγροῖκον μὴ.] Vatic. ἀνάδεικνυε ἡ παιδεύε, &c. Huc verò pertinet Ciceronis illud lib. 1. Offic. Christiano homine dignum: *Quò maior es, eò te geras submissiùs.*

16. Ἀγκαυχέστατος.] Ita legendum. Nam vitiosè Suidas, etiam calamo exaratus, quo vtor, ἀγκαυχέστατος, eiusque interpres Wolfius *impolitissimus* reddidit. Corruptè & Apostolius ἀγκαύλιος. Diogenianus non ἀνδρικὸς sed σκληρότατος sic legit, Ἀγκαυχέστατον ξύλον. Sic autem Orpheus θεὸν κλόνον, initio dixit: Ἀγκαυχὲς θεὸς, *Rigidum robur.* αὖος autem hic è Suida correximus.

17. Sumtum id è Sacris litteris Psal. 15. Εἶπα τῷ κυρίῳ, κύριός μου εἶ σύ, ὅτι τῶν ἀγαθῶν μου οὐ χρείαν ἔχεις. *Dixi Domino, Deus meus es tu, quoniam bonorum meorum non egeo.* Vtitur & M. Censorinus initio de die natali.

18. Admeti & Alcestidis fabula ex Euripide singulari Tragœdia *Alcestide* nota, interprete Georgio Buchanano Scoto. Plura etiam suppeditabit ἐν σχολῇ Aristophanis interpres, & Apostolius Prouerb. Κνέφαλος ἀῤῥωδία, vbi Palæphatum θεὸν ἀνίησιν, vt aliàs

aliàs frequenter, descripsit, & in Chiliadibus Ioan. Tzetzes. Porrò Prouerbium codex Vaticanus ita explanat: Ἐπὶ τῶν σκολιῶν. τοιοῦτον δὲ ἦν τὰ εἰς Ἄγαλλιν καὶ Ἄδμητον μέλη σκολιά. τινὲς δ' ἀπ' ἀντιφράσεως εὐφυῆ λέγουσιν, ἐπειδὴ καὶ ἀλυσίτελα, ἀσύμφορα. Δύο δ' ἦσαν μέλη εὐφυῆ λεγόμενα. *De fabulis, obliquo carmine. Talia quæ in Harmodij & Admeti laudem carmina accinebantur. Quidam per ἀντίφρασιν σκολιὰ dicta asserunt, quasi facilia, planeque versum, vt sunt Epigrammata. Hinc & de rebus facilibus ductum Prouerbium apponitur.*

Σκολιά.] De his Iulius Pollux, & Aristophanis interpres, ac pluribus nos ad Procli Chrestomathiam è Photij Bibliotheca disseruimus.

19. Totidem verbis Apostolius, nisi quòd vitiosè πρὸς μυρίνην habet. Falsa tamen narrat vterque. Nam in conuiuiis qui canerẽt, myrtum laurumve manu tenebant, vt è Di-

20. Aquilæ ſcarabæus obſtetricatur.] Prouerbium eſt. Oua enim aquilę canthari voluendo corrumpunt, quoniam ſcarabæos aquilæ colligunt.

21. Vitam ſubactam & maceratã.] In eos qui bellè, & ſine labore vitam degunt: quibus facilè omnia ſuppetunt.

22. Alia vita, alia diæta.] De iis qui ad meliorem ſeſe vitam conferunt.

23. Salem vehens indormis.] In eos qui magno in diſcrimine dormiunt ac negligenter verſantur. Mercatore enim quodam nauem ſale onerante, atque dormiente, contigit, vt, aquam ſentina hauriente, ſal liqueſieret.

20. Ἀετὸν κάνθαρ ᾠὰ μιαίνειν.] Παροιμία. τὰ γὰρ ὠὰ τῶν ἀετῶν ἁρπάζοντες οἱ κάνθαροι κυλίοντες, ἐκτρέ οἱ ἀντὶ τῶν ἰδίων ἀπολλύουσιν.

21. Ἀλιπεπαρμένον βίον καὶ ἠμελαγμένον βίον.] Ἐπὶ τοῦ ἀπόνως καὶ ἀπραγμόνως καὶ ἀκόπως.

22. Ἄλλος βίος, ἄλλη δίαιτα.] Ἐπὶ τῶν ἐπ' ἀμείνονα βίον μεταβαλλόντων.

23. Ἅλας ἄγων καθεύδεις.] Ἐπὶ τῶν ἐν μεγάλῳ κινδύνῳ καθεύδοντων ἢ ῥᾳθυμούντων. ἐμπόρου γάρ τινος ἅλατι πλοῖον ἄλλον πληροῦντος καὶ καθεύδοντος, ἡ σεντλὰν ἐπικαβοῦσα συνέβη καὶ διαλῦσαι τοὺς ἅλας.

24. Ἄλλο-

cærcho Hadr. Iunius vir doctiſs. obſeruat lib. III. Animaduerſorum cap. VII. Morem autem hunc Cicero Tuſc. Quæſt. lib. I. & ex illo Fabius lib. I. ſic commemorat: *Mos in comitiis, vt poſt cæsam circumferretur lyra: cuius cum ſe imperitum Themiſtocles confeſſus eſſet, vt verbis Ciceronis vtar, habitus eſt indoctior.* Pluribus Plutarchus lib. I. Sympoſiacõn. Quæſt. I. & Læuinus Torrentius, accuratiſſimæ vir diligentiæ, ad Horatium lib. II. Ode VII. exſtruque hac de re Σκαιὸν apud Athenæum libro poſtremo, quod & in Emendat. librum XII. cap. VII. retulit Paulus Leopardus, legiturque apud Suidam in dict. ἐγχάσκω, & ἐπὶ τοῦ μὴ κλαίειν, & ἐπὶ τοῦ ἐγὼ τῶνδ' ἐξέρχομαι· ἐπὶ τοῦ ἐμοὶ τοῦτο ἀπὸ ἀρχῆς ἔδοξε ἀπῆ).

20. Μιαίνει.] Sic vitioſè præfert Zenobius, pro quo rectè Diogenianus & Apoſtolius μαιοῖ), & Suidas atque Heſychius μαιόμενοι, quod *obſtetricari* eſt. Eraſinum verò eiuſdemque familiarem Gilb. Cognatum, μάσσ) pro *quærere* legiſſe video. Certè ex litteratum compendiis, vt fit, natum mendum. Notus autem è Luciano & Ariſtophane τὸ εἰρῆν Apologus de aquila & ſcarabæo. Adagium etiam explicant alij aliter. Apoſtolius & Diogenianus vſurpatum aiunt in eos qui iniuriam ab aliis accipiunt: amplius verò Suidas, de iis qui à minoribus læſi ſeſe vlciſcuntur.

21. Diogenianus & Apoſtolius, nominandi caſu: nos ἔγωγε exaudimus & hîc & in Vatican. in quo ἀλιπεπαρμένον βίον legitur. Suidas biſariàm exponit, de iis qui glandibus victitãr, vel qui facillimè agitant; quod poſterius Apoſtolium amplecti video. Mihi quoque vſurpari poſſe videtur de iis, qui partis alienis fruuntur, vt heredes paternorum bonorũ, quod in vitę felicitate Martialis numerat: *Res non parta labore, ſed relicta.* Progl. μεμελαγμένον permolitum, Diogenianus ἠλιπεπαρμένον habet. quomodo & Ariſtoph. τὸ ἐκπεπόν non ſemel, vt:

Ἐγὼ γὰρ μᾶζίσκια γὰ διαπεπαγμένα
Καὶ τέτταν ἐᾶν. ——— ——
Benè macerata ego dabo tibi maſſulas,
Cibumq; coctum. ———

22. Sic Comicus in Andria:

Nunc hæc dies aliam vitam adfert, alios
mores poſtulat.

23. Eadem Diogenian. Suidas & Apoſtolius. Huic affine eſſe docet Suidas illud:

Κλῶν γ' οἴκοις ἔνδον ἄλατος, οὐδ' ἴδε.
Sal ibi in illuc, vnde domum auerat.

de quo vide hîc infrà.

24. Emen-

24. Ἄλλοθι δ' ἀλλοῖον πρόσθεν καὶ χάλεπ' ἐπιτρέπ.] Ὅτι πρέπει ἕκαστον ἐξομοιοῦν ἑαυτὸν τόποις, ἐν οἷς ἂν καὶ γένηται τόπος· ἀπὸ μεταφορᾶς τοῦ πολύποδος.

25. Ἅλας καὶ κύαμον.] Ἐπὶ τοῦ εἰδέναι μὲν τι προσποιουμένου, οὐκ εἰδότων δέ. ἐπεὶ οἱ μάντεις εἰώθασι πιθάνα τινὰ ἅλατα καὶ κύαμον προβάλλεσθαι μυστικῶς· ὅθεν καὶ τοῖς ἀπορρήτων κοινωνοῦσι, κύαμον ἐνίθουν.

26. Αἶξ ἀμάλθεια.] Κωμῳδοῦσι φησὶ καθάπαξ ὄντως αἶγα Ἀμάλθειαν, ὅτου καὶ τὰ ἄλλα ἀφθονώτατα αἶγα ἀμέλγουν. οἱ δὲ τοῖς εἰς τὸ ἀργυρίζεσθαί πως αἰσθήσεως ἀφορμὰς παρέχοντας, ὅταν εἰώθασι λέγειν κωμῳδοῦντες, ἐπεὶ καὶ ὁ Ἀμάλθειαν κέρας ἔχων, πᾶν ὁ βούλ') εἶχεν.

27. Αἶξ τὸν μάχαιραν.] Παροιμία ἐπὶ τῶν αὐτῷ καθ' ἑαυτὸν πολεμούντων, ἀπὸ ἱστορίας τοιᾶσδε· Κορίνθιοι θυσίαν τελοῦσιν Ἥρᾳ ἐνιαύσιον, τὴν ὑπὸ Μηδείας ἱδρυθεῖσαν καὶ Ἀκραίαν καλουμένην, αἶγα τῇ θεῷ θύοντες. τοὺς δὲ τὰν κομιστάντας μισθωτοὺς ἔκρυφον ἢ

24. Proque loco nunc hunc fieri, nũc expedit illũ.] Decere vnũquemq; iis ſeſe accommodare, in quibus verſetur, locis, ducta à polypo tralatione.

25. Salem & fabam.] In eos qui, quod neſciũt, ſcire ſe ſimulãt. Nam vates oracula cõſulentibus ſalem & fabam apponebant: vnde qui arcanorũ participes alios faciebant, fabam proponebãt.

26. Capra cæleſtis.] Cratinus extulit, vt Iouis capram Amaltheam, ſic & munera per corruptelam accipientium Capram cęleſtem. Quidam eos qui largas occaſiones præbebant aliis ad lucrandum, ita ſolebant quaſi Comico ludentes ioco perſtringere: quoniam & Amaltheæ cornu qui poſſideret, ei ad votum præſtò eſſent omnia.

27. Capra gladium.] Prouerbium in eos qui exitium ſibi accerſunt, hac ferè narratione: Corinthij ſacrificantes quotannis Iunoni, cui Medea ſtatuam poſuerat, dictaque Acræa eſt, capram Deæ immolabant. Atque ij, qui exdendam hoſtiam mercede conducti attule-

24. Emendo, ἢ χάρ. cui affine, Κύαμον καὶ χάρε, ſcil. ἔπου. Ariſtoph. Ἀτὰρ σὺ δεῦρο χάρε. Similia ex Pindaro, Theognide, & Clearcho apud Athenæũ collegit Deſiderius Chilliaſtes, Adagio *Polypi meutę obrepes.*

25. Καὶ κύαμον.] Ambigi meritò queat, legendúmne ἢ κύαμον ex Plutar. Sympoſiac. lib. V. Quæſt. X. *Cauimum* enim, vt & *ſal*, ſeu *menſam*, ſocietatis ſymbola eſſe ex eodem diſputat Eraſmus, Adag. *Qui circa ſalem & fabam.* Copioſiùs verò Bernardinus Gomeſius Miedes, Epiſc. Hiſpanus, ſingulari de Sale Commentario. Mox paulò aliter Diogenianus οἷς ἄλας ἢ κύαμον ἐπιτίθησιν. Nos Zenobium expreſſimus.

26. Affinia hæc Adagia duo: quorum de altero *Cornucopiæ*, infrà Zenobius, copioſiùs Diogenianus, Apoſtolius, & è Naſone ac Plutar. aliiſque Deſiderius. De priore verò Plutarchus Cõmentario De audiẽdis poẽtis, in Comœdia veteri Polyagrum quendãm; ob vxorem proſtitutam, immenſumq; quæſtum, ἀφθονίαν αἶγα notatum refert.

27. Paræmia eſt Corinthiorũ, vt ex Suida & Apoſtolio Byzantio colligo, vbi inter-ὃ eſt ἢ αἶξ δῦσα τὴν μάχαιραν. ſed in Apoſtolio vitioſè Λαγραίᾳ Iunoni, quaſi è patria ſit Heſiodi, quæ Ἀκραίᾳ ἐπὶ Ἄκρῃ promontorio dicta.

tule-

tulerant, occultato cultro, cùm oblitos sese simularent, pedibus capra eruens detexit, & simulationem illorum redarguit, cædisque suæ causa exstitit. Hinc natum Prouerbium.

28. Non lacrymosum bellum.] De iis qui absque omni periculo facilè & præter spem omnem negotia expediunt.

29. Quæ fieri non possunt sectatis.] In eos qui viribus maiora aggrediuntur.

30. Adrastia Nemesis.] Sumtũ ab Adrasto. Dicitur verò de iis, qui à prospera fortuna in aduersam deciderunt. Eteocles enim & Polynices, post interitum Oedipi patris, de regno Thebarum, iam adepti, hac lege inter se pacti sunt, vt vnus imperiũ alternis annis administraret. At Eteocles dominationem tenens, exacto tempore, vices regni fratri tradere recusauit. Itaq; Polynices patria pulsus in Adrasti ditionẽ Argos profugit, noctuq; ad regiam appulit, ibique in Tydeum cùm incidisset, è Calydone ob eadem factam profugum, cum eodem manus conseruit. Exorto inter hos clamore, interuenit Adrastus, pugnámque diremit. Atque ibi recordatus simul oraculi cuiusdam, quo monitus fuerat, vt apro & leoni filias suas nuptui daret, vtrumque sibi generum adsciuit. Habebant enim in clypeis alter apri, alter leonis imaginem. Pollicitusque se vtrumq; in patriam restituturũ. Cúmque primùm in Thebas expeditionem suscepisset, cæsis Argiuorum optimatibus, Adrastus solus effugit. Interfectorum cadauera cùm Thebani abiicerent, neque sepulturæ mandarent, liberi cæsorum ad aram Misericordiæ confugientes parentum cadauera reposcebant. Athenienſibus verò exercitum admouentibus, Thebani cadauera reddiderunt. quo tempore & Euadne Capanei vxor semet in rogum abiiciens, vnà cum viri cadauere combusta est. Post id temporis filij interfectorum Argiuorum, aduersus Thebas vnam victoriam propriam reportarunt, sed stipendiarij pro externis militabant.

31. Rapinam bonorũ Cinnari.] Huius meminit Iambis Callimachus. Timæus verò refert Cinnarũ fuisse lenonem patria Selinusium, qui hac arte ad summas opes peruenerit. Is viuens pollicebatur se diuitias Veneri consecra-

διcta Liuius li. xxiii. ab V.C. *promontorium*, inquit, *est aduersus Sicyonem Iunonis, quam vocant Acræam*, &c. Meminit eius in Medea Euripides, & pluribus Pausan. lib. 11. Strabo lib. viii. oraculum eius nominat. & Tertull. lib. ad vxorem, emendante Rhenano: *Acræa Iunoni apud Aegium opidum virgo sortitur.*

28. Addit Diogenianus, & ex illo Apostolius, Adagij originem: puta oraculum Lacedæmonijs datum, fore vt incruenta pugna Arcadum victores euaderent. Atque ita etiam Zenob. Vatic. ὁ ὃς Δωδωνίη, Δακεδαιμονίοις πολεμοῦσι Ἀρκάδες οὐκ μάχῃσι ἀέκητι θεῶν. *si cum Lacedæmoniis pugnantes Arcadas illacrymabili bello superiores fore. qui & facto impetu, numine defiderato, superiores euaserunt.*

29. Θηρᾶς.] Metaphora venantium qui feras insectantur, vnde Adagij speciem præferre visum & Erasmo. Chilonis est Apophthegma: *Quod effectum dare nequeas, tentandum non esse.*

30. Diogenianus effert hoc modo, ἡ Νέμεσις

πάσαντο ὅπλων, συνάπτει μάχην. γίνομένης δὲ βοῆς, Ἀδραστος ὑπενοήσας τὸ τῶν δίλυσιν. καὶ λογίσας τοὺς ἀνταμυνθὶς λέοντας αὐτῷ, καὶ ἄρας καὶ λέοντα τὰς θυγατέρας συζεύξαι, ἀμφοτέρους εἶλετο γαμβρούς, εἶχε γὰρ ὁ μὲν τοῦ Ἀδράστου, ὁ μὲν ὑποπύλιον λέοντος, ὁ δὲ κάπρου. ὑπέσχετο δὲ καὶ ἀμφοτέρους εἰς τὰς ἰδίας πατρίδας καταστήσειν πατρίδας. καὶ στρατὸν ἐπὶ Θήβας στρατεύει, ὅθεν τοῦ ἀρίστου Ἀργείων πατέρων μόνος διέφυγεν Ἄδραστος. τοὺς δὲ νεκροὺς αὐτῶν ἀτάφους τοῦ Θηβαίου φυλάττων καὶ μὴ διδόντων ταφῆναι, οἱ τῶν ἀναιρεθέντων παῖδες πρὸς τὸ Ἕλεος καταφεύγοντες βωμὸν τὸν τοῦ ἔχουσι. Ἀθηναίων δὲ στρατεύσαντων, οἱ νεκροὶ δίδονται. ὅτε καὶ Εὐάδνη ἡ Καπανέως γυνὴ ἑαυτὸν τῇ πυρᾷ βαλοῦσα τοῦ ἀνδρὸς συγκατεκαύθη νεκροῦ. μετὰ δὲ χρόνους τοὺς ἀπογόνους Ἀργείων παῖδας ὅτι Θήβαι μίαν νίκην ἰδίαν ἔσχον, ἀλλ' ὅτι μισθοῦ ὑπὲρ ἀλλοτρίων ἐμάχοντο.

31. Ἁρπαγὴ τοῦ Κιννάρου.] Ταύτης μέμνηται Καλλίμαχος ἐν Ἰάμβοις. Τίμαιος δὲ ἔφη ὃν Κίνναρος ἐγένετο περιβόητος Σελινούσιος. πλουσιώτατος γοῦν ἐκ τῆς ἐργασίας γεγόνως, ζῶν μὲν ὑπεγγυᾶτο τὴν οὐσίαν ἑαυτὴν τῇ Ἀφροδίτῃ καταλεῖψαι,

μενος ὅτι πλοῦς βαίνοις. Nemesis ad pedes adest. Similia verò Prouerbia de Nemesi & Adrasto ad Chiliadem Henricus Stephanus collegit. De oraculo apri & leonis legendus est Græcus Euripidis interpres pagina 161.

31. Chiliastes Eras. Adagium sic concepit: Ἁρπαγὴ τοῦ Κιννάρου. neque Callimachi ille meminit: vt nec Suidas Iamborũ Callimachi, de quibus in placitis Philosophorum lib. primo Plutarchus; & Etymologista in voce Ἄτης laudat Callimachi χωλιάμβους. Vitiosè autem Hesychius: Ἁρπαγὴ τὰ κέρατα, &c.

craturum; morienſ verò prædæ ac direptioni expoſuit.

32. Scyrius principatus.] De rebus exilibus, nulliuſque momenti, eò quòd petricoſa ſit & ſterilis Scyrus.

33. Ardeas tunica.] In eos qui clàm adurunt, perdunt, calumniantúrque. Sumptum à Deianiræ veſte Herculi miſſa, qua incenſus ille perit. Centauris enim ab Hercule deuictis, vnus Neſſus nomine effugiens, ad flumen Euenũ peruenit; ad quod degens aduenas tranſuehebat. Hercule caſu ad Ceycem in Trachinam vnà cum Deianira cogitante, flumen ipſe traiecit, negotiumque Neſſo, mercede propoſita, dedit, Deianiram vt tranſmitteret. At ille in tranſuehẽdo ſtuprum mulieri inferre conatus fuit. Vociferante illa audiens Hercules, iaculo Neſſi cor tranſuerberauit. Hic verò iam moriturus, aduocata Deianira; Si cupis (inquit) philtro, amoris poculo, apud maritũ vti, ſanguinem è meo cuſpidis vulnere collige. Paruit illa, & ſanguinem aſſeruauit. Diſcedens itaq; in Trachinam Hercules, atq; inde ducto in Oechaliam exercitu, vrbem vi cepit ac diripuit, captiuamque Iolam abduxit. Iouí verò re benè geſta grati animi ſacra oblaturus, egregiam veſtem ſibi à Deianira mitti poſtulauit. Illa de Iolæ raptu certior facta, &, ne amplius quàm ſe adamaπλοῦτον δὲ τὰ ὕστατα, παρεδόθησαν εἰς ἁρπαγήν.

32. Ἀρχὴ Σκυρίᾳ.] Παροιμία ἐπὶ τῶν ἀστείων καὶ μηδὲν λυπηρὸν ἐχόντων· παρῆν δὲ καὶ ἡ Σκῦρος.

33. Ἄλδης πέπλος.] Ἐπὶ τῶν ὑποκαιόντων καὶ φθειρόντων καὶ διαβολὰς ἀπτόντων. εὕρηται δὲ παρὰ τοῖς τὰ Δηϊάνειρα πέπλον ἔπεμψεν Ἡρακλεῖ, ὑφ' ἧ καυθεὶς ἐφθάρη. Ἡρακλῆς γὰρ τοὺς Κενταύρους καταπολεμήσας, εἰς αὐτὸν Νέσσος ὁμολογῶν ἐπιβιβάσειν ἑαυτὸν διὰ ποταμοῦ Εὔηνου, ἐφ' ᾧ καθιζόμενος τοὺς ἀλλοτρίους δοκιμάσειε. διαπερῶν δὲ Ἡρακλῆς πρὸς Κύϋκα εἰς Τραχῖνα ἦγε μεθ' ἑαυτοῦ τὴν Δηϊάνειραν. ἅμα μὲν οὖν Ἡρακλῆς ἐπόθει Δηϊάνειραν· δ' μειδὼν ἀκμῆτος, ἐπίλοιπος Νέσσῳ ὀξυκομίζεσθαι. ὁ δὲ ἀσεβεῖν μέλλων ἐπιχείρει βιάζεσθαι. τῆς δὲ ἀναβοησάσης αἰδοῦμενος Ἡρακλῆς ἐπέζελον Νέσσον εἰς τὴν καρδίαν, ὃς δὲ μέλλων τελευτᾶν προσκαλεσάμενος Δηϊάνειραν ἔφησε· εἰ θέλοι εἴλκυσον πρὸς Ἡρακλέα ἔχειν, τὸ μὲν ἐπὶ τῷ ξαυμῶντος ἀκίδος αἷμα συμάξασθαι, ἃ δὲ πεῖσαι τὸ, φύλαττε παρ' ἑαυτῇ. ἀπελθὼν δὲ Ἡρακλῆς εἰς Τραχῖνα, πέμπει τὸν ἀγγελοῦντα Δηϊάνειραν ὅτι τὴν Οἰχαλίαν, ἣν ἀπὸ αἰρεῖ, λήψας ταύτην, ἦγε Ἰόλην αἰχμαλωτον, μέλλων δὲ τῷ Διὶ χαριστήρια θύειν, ἔπεμψε πρὸς Δηϊάνειραν λαμπρὰν ἐσθῆτα ζητῆσαι. μαθοῦσα δὲ Δηϊάνειρα τὰ περὶ τὴν Ἰόλην, καὶ δείσασα μὴ ἐκεί-

32. Pluribus Prouerbij occaſionem vſumque commemorant, Suidas, eumque ſecutus Apoſtolius. niſi quòd λυπρὰ tribus ſyllabis, pro λυπρά, *aſpera* pro *ſterili* habet.

Iulius Pollux lib. VIII. Σκῦρον δ' ἔλεγον de iudicio ſeuero ac rigido interpretatur, meminitque eius Suidas & Heſychius.

33. Ἄλδης.] Sic Diogenianus legit. Apoſtolius

ret, verita, verum eſſe philtri poculũ rata, quem è Neſſi vulnere ſanguinẽ hauſerat, veſtem eo tinctam viro miſit. Hac Hercules indutus ſacris eſt operatus, calente verò veſte, ac ſerpentis veneno iam excitato cutem iam inuadente, veſtẽ de corpore detraxit, carọ́q; ſimul lacerata ſequebatur. Hac igitur calamitate diſcruciatus Hercules ad Deianirã in Trachinã æger deducitur. Ipſa, errore cognito, laqueo ſibi vitã finiuit. At Herculeſ Hyllo (quem ex Deianira ſuſtulerat) natu grandiori iuſſit, Iolam vt duceret. Abiit inde in Oetam montẽ, ibiq; rogo exſtructo, eumdem conſcẽdit, pyramq; incendi iuſſit. Detrectantibus, qui aderant, comitibus ignem ſubdere, Pœas fortè pecudes ſuas quærens aduenit, & rogum incendit, eiq; Hercules pro officio tela donauit. Ardente iam rogo, ferũt nebulam cum tonitru cinxiſſe Herculem, in cælumque vexiſſe.

34. Sanguinem flere.] Hyperbole eſt prouerbialis, non lacrymis ſed ſanguine plorare.

35. Captantes capti ſumus.] De

ἐκπίθω μᾶλλον ἀγωνίσῃ, νομίσασα τὸ ἀληθὲς φίλτρον εἶναι τὸ μὲν αἷμα Νέσσου, τοῦτο τῷ χιτῶνι ἔχρισεν. ἐν δυσμαῖς δὲ Ἡρακλῆς, θύων τοῖς θεοῖς, ὑπὸ τοῦ φαρμάκου τοῦ τοῦ Νέσσου ἐνεργηθέντος τῷ χιτῶνος ὁ τοῦ ὕδρας ἰὸς τῷ χρωτὸς καθάπτεται, τὸν χιτῶνα ἀπέσπασε σὺν τοῖς τοῦ σώματος, συνεσπάσατο δὲ καὶ αἱ σάρκες αὐτῷ. ταύτῃ συμφορᾷ κατεργασθεὶς Ἡρακλῆς, εἰς Τραχῖνα ἀγεῖται Δηϊάνειρα κομίζων. ἣν μὲν οὖν ἀπάτην τὸ γεγονὸς, ἑαυτὴν ἀνῄρητο. Ἡρακλῆς δὲ ἐκτελέσας Ὕλλῳ, ὃν ἐκ Δηϊάνειρας αὐτῷ πεῖσαι γῆμαι, παρεγένετο εἰς Οἴτην ὄρος, ἔνθα πυρὰν ἀνάψας, ἐκέλευσε, ὑφάπτειν ἐπέλευσε μηδενὸς δὲ τῶν ἑπόντων τοῦτο πρᾶξαι ἐθέλοντος, Ποίας παρελθὼν καὶ ζήτησα νομίσιον, τὸ πυρὰν ὑφῆψεν· καὶ τοῦτο τὰ τόξα Ἡρακλῆς ἐδωρήσατο. καιομένης δὲ πυρᾶς, λέγεται νέφος ὑπορῦναι μετὰ βροντῆς αὐτὸν εἰς οὐρανὸν ἀναπέμψαι.

34. Αἵματα κλαίειν.] Κατὰ ὑπερβολήν, οὐ δάκρυσιν ἀλλ' αἵμασι κλαίειν.

35. Αἱρόντες ἡρήμεθα.] Ἐπὶ τῶν

ſtolius ἄδειε in ἄιδην. Hen. Stephano cum Eraſmo non conuenit, qui *ardens vestis* reddiderat, vt & Gilb. Cognatus, cùm ἄδην Verbum ſit, non autẽ Participium aut Nomen. Verti itaque *ardeas ô tunica*. Mox pro ἦεν, omnino legendum eſt ἦν.

Egregiam veſtem ſibi.] Licham nominari videó, qui Herculi à Deianira miſſam veſtem rulerit, quem furens Herc. in mare proiecit. vide *rapes Lichæ* dicta. Meminit Feſtus Pompeius. Fabulam verò narrat copioſè Naſo, lib. IX. Metamorph. & in Hercule furente Seneca Tragicus, & Martinus Delrius noſter, doctus interpres.

Pœas fortè pecudes.] Philoctetæ hic pater fuit. Sagittas autem reliquiſſe Philoctetę comiti Herculem Tragici memorant: quæ in re à Petro Victorio lib. II. Variar. Lect. cap. XIV. Benedictus Ægius Spoletinus, doctiſſimus Apollodori Bibliothecæ interpres, valdè diſcedit, & Ioan. Brodæus lib. I. Miſcellan. cap. XV.

34. Atticiſmus eſt, qualis Latinorũ *ſanguinem plorat*. Apoſtolius αἵματα κλαίειν. Diogen. verò multitudinis numero αἵματα. Simile etiam adfert ille, αἷμα ἱδρῶτα.

iis qui alios superare se posse sperantes ab iisdem capiuntur.

36. Gratiæ nudæ.] Oportere largè & apertè gratificari monet: vel in ingratos, qui se omni gratia atque ornatu exspoliant, adhibetur.

37. Ibyci grues.] De iis qui nec opinantes in quos peccarunt, ab iisdem puniuntur. Ibycus enim (*poëta*) à latronibus interfectus, & grues superuolantes aspiciens testes inuocauit. Grassatores aliquanto pòst tempore in theatro grues volantes conspicati, in aurem inuicem insusurrarunt, Αἱ Ἴβυκου γέρανοι. Mox hoc nomine capti cædis pœnam dederunt.

38. Littori loqueris.] De iis qui non audiuntur. Simile: *Vento loqueris.*

39. Tranquillo remigare aëre.] De frustrà laborantibus dicitur.

40. A Vesta incipiens.] Tralatum ab iis qui sacris operantur. Mos enim erat à Vesta initium ducere.

ἐλπιζόντων κρατεῖν πολλῶν ὑπ' ἐκείνων ἁλόντων.

36. Αἱ Χάριτες γυμναί.] Ἤτοι, ὅτι δεῖ ἀφειδῶς καὶ φανερῶς χαρίζεσθαι ἢ, ὅτι οἱ ἀχάριστοι τὸν ἑαυτῶν κόσμον ἀφαιροῦνται.

37. Αἱ Ἴβυκου γέρανοι.] Ἐπὶ τῶν ἀπροσδοκήτως ἀφ' ὧν ἥμαρτον κολαζόντων. Ἴβυκος γὰρ ὑπὸ λῃστῶν ἀναιρεθεὶς, καὶ γερανοὺς ὑποπετομένους ἰδὼν, ἐμαρτύρατο. χρόνου δὲ παρελθόντος οἱ λῃσταὶ ἐν θεάτρῳ θεώμενοι γερανοὺς ἱπταμένους, πρὸς ἀλλήλους ἔλεγον, Αἱ Ἴβυκου γέρανοι. εἶτα ἐκ τούτου ἁλόντες ἀνεκρίθησαν.

38. Αἰγιαλοῖ λαλεῖς.] Ἐπὶ τῶν ἀνηκόων. ὁμοία δὲ καὶ τῇ, Ἀνέμῳ ὁμιλεῖν.

39. Αἴθρα νήνεμος ἱμείρει.] Ἐπὶ τῶν ματαίως πονούντων.

40. Ἀφ' Ἑστίας ἀρχόμενοι.] Μετενήνεκται δὲ ἀπὸ τῶν εἰς τὰ ἱερὰ δορυφορούντων. ἔθος γὰρ ἦν τῇ Ἑστίᾳ τὰς ἀπαρχὰς ποιεῖσθαι.

41. Ἀΐδος κυνῆ.] Πρὸς τοὺς ὑποκρυπτομένους ἑαυτοὺς διά τινων μηχανημάτων. τοιαύτη γὰρ ἡ τοῦ Ἅιδου κυνῆ, ἣν Περσεὺς χρησάμενος τὴν Γοργόνα ἀπεκεφάλισεν. ἡ δὲ ἱστορία ἔχει οὕτως. Ἀκρισίῳ περὶ παίδων ἀῤῥένων χρησμὸς ἐδόθη γαμεῖν παῖδα ἐκ τῆς θυγατρὸς, ὃς αὐτὸν ἀποκτενεῖ. δείσας δὲ ὁ Ἀκρίσιος, ὑπὸ γῆν θάλαμον χάλκεον κατασκευάσας, Δανάην τὴν αὐτοῦ θυγατέρα ἐτήρει. ταύτης ὁ Ζεὺς ἐρασθεὶς, καὶ εἰς χρυσὸν μεταμορφωθεὶς διὰ τῆς ὀροφῆς εἰς τοὺς αὐτῆς κόλπους ἐῤῥύη. αἰσθόμενος δὲ ὁ Ἀκρίσιος ἐξ αὐτῆς γεγεννημένον Περσέα, μετὰ τοῦ παιδὸς εἰς λάρνακα βαλὼν ἐῤῥιψεν αὐτοὺς εἰς θάλασσαν. περισωθείσης δὲ τῆς λάρνακος ἐν Σεριφονήσῳ, Δίκτυς ἀρας ἀνέθρεψε Περσέα. βασιλεύων δὲ τῆς Σεριφίων Πολυδέκτης ὁ ἀδελφὸς Δίκτυος, Δανάης ἐρασθεὶς, καὶ ἀνδρωθέντος Περσέως μὴ δυνάμενος τελέσαι τὸν ἔρωτα, συγκαλεῖ τοὺς φίλους, μεθ' ὧν καὶ Περσέα, λόγων ἄγαθον συνεργὸν δεῖ τοὺς ἱπποδαμείας τοῦ Οἰνομάου γάμους.

41. Ἀΐδος κυνῆ.] In eos, qui se arte quadam occultant ac tegunt. Talis *Plutonis galea*, qua vsus Perseus Gorgonis caput amputauit, hac ferè narratione. Acrisio de masculis liberis tollèdis consulenti responsum datum, nasciturum è filia filium, à quo occideretur. Timens iraque Acrisius, Danaæ filiæ æreum sub terra thalamum condens, eam asseruabat. Huius Iupiter amore captus, in aurum sese transformans, per tectum & impluuium in Danaës gremiũ illapsus est. Acrisius verò cognito ex ipsa natum Persea, cum infante scrinio eam includens in mare præcipitauit. Quo scrinio in Seriphũ insulam delato, Dictys sublatum Persea pro suo educauit. Huius frater Polydectes, Seriphо imperans, Danaën adamauit, verùm Perseo iam grandiore natu, potiri eius amore non potuit. Deinde conuocatis amicis, in his & Perseo, significauit se petere abiis, vt quæ possent, sibi conferrent ad Hippodamiæ Oenomai filiæ nuptias.

Per-

36. Gratiæ cur nudę pingerentur ac fingerentur, cur inuicem implexæ, disputat lib. de Beneficiis primo L. Seneca cap. 2. & Horatij interpretes ad illud:

Gratia cum nymphis geminisq; sororibus audet
Ducere nuda choros.

37. Historiam hanc diuinæ argumentum Prouidentiæ etiam Christiani vsurpant, Nemesius, aliique. Plutarchus quoque lib. περὶ ἀδολεσχίας, vbi à latronibus dictum legas, αἱ Ἴβυκου ἅδικοι. Ausonius in Monosyllabis:

Ibycus vt perit, vindex fuit altricolans grus.

Itaque Statium emendat Epicedio in patrem Guil. Canterus lib. 1. Nouarum Lectionum cap. XII.

——*volucrumq; precator*
Ibycus.——

vbi malè vulgò *oblitus* legitur.

38. Affine est, *In vino scribere*, Platoni in Phædro, Tibullo, & Catullo:

In vento, & rapida scribere oportet aqua.

Quod de amantibus vsurpatum discas ex Helladij Chrestomathia, in Photij nostri Bibliotheca, ex Sophocle, pag. 865.

Ὀργὴ γὰρ γυναικὸς εἰς ὕδωρ γράφου.
Mulieris iracundiæ aquæ inscribo.

39. Erasmus, omisso Zenobio, Hermolai Barbari ex epistola ad Ang. Politianum locum adhibet: Καὶ τὸ πνεύματος δεομένου, ταῦτα, ἀπὸ τῶν κώπας χάρου: *Vento deficiente, ad remos, quod aiunt, confugit.* Vaticanus autem codex ἐρέσσειν scriptum habuit.

40. Reddi etiam posset, *A Lare incipiens.* Est autem Aristophanis ἐκ σφυρῶν, quo & Plato

Plato in Euthyphrone vtitur, Aristides in Pericle, & sæpè Plutarch. explanatque Eustathius in Homerum. De Vesta verò eruditum exstat Σωσίπολις Iusti Lipsij nostri. Similiter quoque πυρφορικῶς dixit Philo: *Καὶ ἱερὰς ἀρχόμενος: Ab ancora incipiens.*

41. Orci galea.] Ita reddidi, & statim *Plutonis galeam*, repugnante licet Hygino Astronomico Poëtico lib. II. his verbis: *A Mercurio talaria & petasum accepit, praterea galeam, qua indutus ex aduerso non poterat videri. Itaque Graci ἅιδος galeam dixerunt esse, non vt quidam inscientissimè interpretantur, eum Orci galea vsum: qua res nemini docto potest probari.* Natum ex Homero Adagium Iliad. ι. versu 845.

——αὐτὰρ Ἀΐδαο
Δυσὶ ἄιδ' ἀμφὶς ἔκαλυψε, μέγ' ἔρκος ἐρεμνὸν Ἐρέβους.
——*sed cassidè Pallas*
Orci se texit, ne ipsam Mars cernere posset.

Vbi Scholiastes *Orci galeam* interpretatur τὸ ἀφανὲς καὶ ἀοράτιον. legendus & Apollonij Rhodij interpres, vel ἐν τοῖς Scholiastes libro IV. Ἀργοναυτ. extremo. Hesych. sic interpretatur: *Κύδος κυνῆν Ἀΐδαο τὸ ἀόρατον ἢ τὸν ἀποκρυπτόμενον ἢ ὃν ἐφόρει ὁ Ἅιδης, ἵνα δύνωνται ἀλλήλους μὴ γνωρίζειν ἐσθίοντες, &c. Orci galea, nebula quædam caliginis, qua Dij vestiuntur cùm nolunt cognosci.* Meminit Euseb. lib. III. Præp. Euang. *Plutonis raptoris galea caput tegitur, quod occulti vertici symbolum est.* Adagium verò adhibet Greg. Nazianzenus priore τελετάρχῃ in Iulianum, post Platonem.

Perſeo autem dicente Gorgonis capiti reſiſtere poſſe neminem, ab aliis equos poſtulauit: à Perſeo verò equis non acceptis, illi mandauit, vt Gorgonis caput afferret. Ductu itaque Mercurij & Palladis ad Phorci delatus eſt filias, Ennyo, Memphedem, & Dino: quæ ſtatim à natali anus fuiſſe feruntur, & vno oculo, vnoque dente tantùm tres præditæ, quibus per vicem vtebantur. Hæc cùm Perſeus ſuſtuliſſet, repoſcentibus illis, redditurum ſeſe affirmauit, ſi viam, quæ ad Nymphas duceret, demonſtraſſent. Erant his Nymphis alata talaria, & cibiſis, quam peram aiunt fuiſſe. Habebant & Plutonis galeam, qua qui indutus erat, omnes quidem videbat, conſpiciebatur verò à nemine. Accedens itaque Perſeus, & his inſtructus, talarium adiutus volatu, ad Gorgonas peruenit, quæ tres erant ſorores Euryale, Stheno, & Meduſa. Capita habebant ſerpentum obſita ſquamis, dentes ſuum inſtar maximos, manus ad

ἢ δὲ Περσέως εἰπόντος καὶ ὅτι τῇ κεφαλῇ ἡ Γοργόνος οὐκ ἀνθέξει, ἄλλα μὲν τ' ἄλλων ἤτουν ἵππους· ἄλλα δὲ τοῦ Περσέως οὐ λαβόντος τοὺς ἵππους, ἐπέταξε τὴν Γοργόνος τὴν κεφαλὴν κομίζειν. ὁ δὲ Ἑρμῆς καὶ Ἀθηνᾶς παραγενομένων ὅτι τὰς Φόρκου θυγατέρας, Ἐννυὼ, Μεμφηδὼ, καὶ Δεινώ. ἦσαν δὲ αὗται γραῖαι ἐκ γενετῆς, ἵνα τι ὀφθαλμὸν αἱ ξεῖς καὶ ἵνα ὀδόντα εἶχον, καὶ ταῦτα ἄλλοτε ἄλλαις ἐμέλλον. ὧν κυκλώσας ὁ Περσεὺς, ὡς ἀπήτουν, ἵφη δώσειν αὐτὸν ὑφηγήσονται· ἡ ὁδὸς ἦν πρὸς τὰς Νύμφας φέρουσα. αὗται δὲ αἱ Νύμφαι πέδιλα εἶχον πτηνὰ, καὶ τὸν κόλπον, ὃν φασὶν εἶναι πήραν· εἶχον δὲ καὶ Ἅιδος κυνῆν, ἣν ὁ ἔχων ἃ μὲν ἤθελε ἔβλεπεν, ὑπ' ἄλλων δὲ οὐκ ὁρᾶτο. ἀπελθὼν οὖν ὁ Περσεὺς, καὶ ἀναλαβόμενος ταῦτα, πτηνοῖς δὴ τοῖς πεδίλοις ἐφ' τὰς Γοργόνας ὑφέρετο. ἦσαν δὲ αἱ Γοργόνες ἀδελφαὶ ἐξ ἀλλήλων, Εὐρυάλη, Στενὼ, Μέδουσα· καὶ ταύταις μὲν ἔχρητο ἀθανάτοις μόναις φολίδι δὲ παχείᾳ, ὀδόντας δὲ μεγάλους ὡς συὸς, καὶ χεῖρας

ZENOBII CENTVRIA I. 15

hæc & alas, quibus per aëra ferebantur. Quicumque ipſas aſpicerent, in lapides conuertebantur. Sola è tribus Meduſa mortalis erat. Ad hanc conuerſus Perſeus, & defixis in clypeum æreum oculis, quo Gorgonis faciem contemplabatur, manum, quam Pallas dirigebat, extendens, Meduſam obtruncat. Quo viſo aduolãtes reliquæ ſorores Perſeum inſequebantur, cumq; ob galeam conſpicere nequirent, re infecta reuerſæ ſunt. Perſeus verò in Seriphum rediens, Polydectem amicos in regiam conuocantem eſt aggreſſus, & ad regiam concurrentibus Gorgonis caput oſtendit; quo conſpecto in lapides ſinguli vertebantur. Conſtituto autem Seriphi rege Dicty, Gorgonis caput Palladi donauit, galeam verò Mercurio, vt & talaria ac peram; qui Nymphis viciſſim reſtituit. Accepta itaque matre Danaë Perſeus Argos properauit, Acriſium viſurus. Qua re ille cognita, & oraculi memor, relicta Argo, Lariſſam ſe contulit. Lariſſæorum rege gymnicum certamen in patris funere inſtituente, acceſſit & certaturus Perſeus. Certans verò vt quinquertio, diſcum in Acriſij pedem mittens, occidit. Atque hic exitus oraculum verum oſtendit.

42. Nondum enixa capra eſt, dum ludit in ædibus hœdus.] De rebus nondum natis & tamen antè pronuntiatis.

43. Aia-

ρας καὶ πτέρυγας διὰ ὧν ἐφέροντο τοὺς διὰ αἰθέρος, λίθους ἐποίουν. μόνη δὲ τῶν τριῶν θνητὴν ἦν ἡ Μέδουσα. πρὸς ταύτην ὁ Περσεὺς ἀπεστραμμένος, καὶ βλέπων εἰς ἀσπίδα χαλκῆν, διὰ ἧς τὴν εἰκόνα τῆς Γοργόνος ἔβλεπε, τὴν χεῖρα ἔτεινεν, Ἀθηνᾶς αὐτὴν κατευθυνούσης. καὶ καρατομήσας ἡ Μέδουσαν, αἱ ταύτης ἀδελφαὶ ἀναπτάσαι ἐδίωκον. σκιαδίῳ δὲ αὐτὸν μὴ δυναμένου βλάπτειν, ὑπέστρεψαν. Περσεὺς δὲ ἐφηνώμενος εἰς Σέριφον, καὶ καταλαβὼν Πολυδέκτην συγκαλέσαντα τοὺς φίλους ἐπὶ γάμοις βασίλεια ἀπεστραμμένῃ, τὴν κεφαλὴν τῆς Γοργόνος ἐδείξε. τῇ δὲ ἰδόντων ἕκαστος ἀπελιθοῦτο. καὶ καθιερώσας ὁ Περσεὺς Παλλάδι Σωτείρᾳ δίδωσι, τὸν δὲ κυνῆν Ἑρμῇ, ἀποστείλας δὲ ἐκ τὰ πέδιλα καὶ τὸν κόλπον, ὁ δὲ πάλιν ἀπέδωκε τῇ Νύμφαις. ἀναλαβόμενος οὖν Περσεὺς τῇ μητέρα, πρὸς Ἄργος ἔσπευδεν, ἵνα τὸν Ἀκρίσιον θεάσηται. ὁ δὲ τὸν μαθὼν, καὶ δι' ἀπορίας τὴν χεροῦν, ἀπολιπὼν Ἄργος εἰς Λάρισσαν ἀφίκετο. τοῖς δὲ τῶν Λαρισσαίων ἐπιτελοῦσι γυμνικὸν ἀγῶνα ἐπιθυμήσας ὁδὶ κατακρημνίζῃ τῇ πατρὶ, παραγίνεται, καὶ ὁ Περσεὺς ἀγωνιζόμενος δὲ πένταθλα, δίσκου ὁδὶ τὸν Ἀκρισίου πόδα βαλὼν ἀπέκτεινεν ἑαυτὸν. καὶ ἔτως πέρας εἴληφε ὁ χρησμός.

42. Ἀξ οὔπω τέτοκεν, ἔριφος δ' ὁδὶ δώμασι παίζει.] Ἐπὶ τῶν οὔπω τυχόντων καὶ ὁμοίων λεγομένων.

---

ronem lib. x. de Republ. Οὐδὲ εἰ ἔδε τις κυνέην, ἣν λέγεται, Ἀϊδωνῆος, ἣ τοῦ Διὸς κεφαλῇ Γύγου, καὶ τῇ ἐφετῇ ἐστεφάνου χρυσέῃ ἐλαίης ἐπιπλόκοις: *Neque Orci galeam, quod aiunt, induat, aut Gygis annulo & pala conuerſione ſeſe ſuffurretur.* Et ibi Nonnus Græcus Scholiaſtes num. LII. Origenes lib. I. contra Celſum, declarans magis cõueniſſe vt in Ægyptum Chriſtus Herodis conſpectum fugeret, Εἰ ἦ κεφαλῇ ἔδε τὴν κυνέην, ἣν φασὶν εἶναι τοῦ Διὸς κεφαλῇ τὸν Γύγην: *Cum celebratum illum à poëtis Orci ſeu Plutonis galeam adhibere, ſimilive modo teſu conſulere.* Legat etiam, cui vacat, quæ philoſophatur de Cimbris ſuper hac re Ioannes Goropius Becanus lib. IV. Hermathenæ, & Gyraldum Deorum Syntagmate VI.

Παρὰ δὲ τῷ Περσεῖ, &c.] Hæc periodus abeſt in editione Aldina.

Ennyo.] Has tres Phorci filias aliter in Theogonia nominat Heſiodus. Lege Ouidium lib. IV. Metamorph.

Καὶ ἴλαὸ εἶδεν.] Malè qui per κ εἶδεν ſcribunt in Heſiodi Theogonia, contra metri legem. Eſt autem εἶδεν Cyprits πάθος auctore Heſychio. Meminit & Etymologiſta.

Euryale Stheno.] De his ſororibus idẽ Heſiodus in Theogonia & in Herculis ſcuto, ſi modò eius eſt: Palæphatus, & Lycophronis interpres. Item Orpheus in Hymnis, qui non à Perſeo, ſed ab ipſa Pallade truncatam refert Meduſam.

42. Emen-

42. Emendaui Græcum verſum numeris, & Suidæ ἔριφος δ' ὁδὶ δώμασι παίζει.

43. Aia-

43. Aiacis risus.] In eos qui temerè atque impudenter cachinnantur. Aiax enim amentia captus ac furens, quòd Vlysses in Achillis armorum successione prælatus esset, districto in Græcos ense sæuiebat, Deorumque prouidentia in pecora insiliens, quasi Achiui essent, iugulabat. Duos verò arietes maximos suspendens, velut Agamemnonem & Menelaum, vinctos lorario flagellabat, & insano cum risu insultabat. Pòst resipiscens, mortem sibi conscisuit.

44. Ad satietatem.] Prouerbium est, vt ad fastidium insulsus hic est: ad satietatem vsque fucum fecit.

45. Cane quæ Tellen.] In dicaces iactatum Prouerbium. Tellen enim tibicen ac Melicus poëta ludicra reliquit, numeris apta, magnáque gratia & scommatis plena.

46. Æthiopem lauans.] De iis, qui superuacaneum nihilque profuturum laborem suscipiunt.

47. Æsopicus sanguis.] De iis,

43. Αἰάντειος γέλως.] Ἐπὶ τῶν ἀπροφάσιστα γελώντων. ὁ Αἴας γὰρ ἐξεφρόνησεν ἀκούσας καὶ ὁπλομαχίαν καὶ ἱππικὴν, ἀφ' ἧς τὸ πρωτοκλίνιον ἔφερε τοῦ Ὀδυσσέως τὴν Ἀχιλλείων ὅπλων κατοχὴν, καὶ τῶν Ἑλλήνων ξυρήρης ὥρμησεν ἐπὶ τῶν βοσκημάτων ὡσανεὶ ἀνδρῶν ζωστὴρ, ὡς Ἀχαιοὺς ταῦτα φονεύειν. δύο δὲ μεγίστους κριοὺς καθεῖρεν, ὡς Ἀγαμέμνονα καὶ Μενέλαον δεσμεύσας ἐμάστιξε, καὶ κατηγέλα τούτων μανιώδεις. ὕστερον δὲ σωφρονήσας, ἑαυτὸν κτείνει.

44. Ἄχρι κόρου.] Παροιμία ἐστὶν, ὅτι ἄχρι κόρου ἐκαίνισε ἀναίδητος· ὅθεν γὰρ ἔπος ἄχρι κόρου ἐφορέκευσεν.

45. Ἄειδε τὰ Τέλλεως.] Ἐπὶ τῶν σκωπτικῶν τίθεται ἡ παροιμία. Τέλλεως γὰρ αὐλητὴς ἐγένετο καὶ μελῶν ποιητὴς, παίγνιά τε κατέλιπεν εὐρυθμίζοντα, καὶ χάριτος ἔχοντα πλείστην καὶ σκωμμάτων κεκραμένα.

46. Αἰθίοπα σμήχειν.] Ἐπὶ τῶν μάτην πόνον ἐργον ἐπιτελούντων.

47. Αἱσώπειον αἷμα.] Ἐπὶ τῶν δυσ-

43. Arietes maximos.] Non *suos*, vt Erasmus reddidit, sed μαχίμους κριούς, vt Sophocles differtè in Aiace μαστροφόρῳ. cuius Scholiastes non Agamemnonem & Menelaum, sed Vlyssem, Nestorem, aut Menelaum cædi à se Aiacem putasse refert.

44. Suidas eodem verbis: sed nescio cur *ingurgitauit* ἐμεσάκισεν hìc Cognatus reddidit, quod est *labificauit* atque *deceptus*. Affine huic illud apud Iulium Pollucem libro v. cap. 58. πρὸς κόρον σκηλάδων, *ad satietatem peruenit*, & ἄχρι γέλωτος, *vsque ad lætum*, vbi in textu ἄχρις, videtur scribendum ἄχρις.

45. Repetit Zenobius infrà Centuria 2. Adag. 15. cuius etiam Diarchus Messenius meminerit. Meminit & in Apophthegmatis Epaminondæ Plutarch. his verbis: Ὥστε ὁ ἀκούσας ἐκεῖνο Τέλλεως κέκλεται, ἢ ὅστις ἡδέως κώμαζε: *Tellen pessimus quidem erat tibicen; Antigenidas, optimus.*

46. Lucianus contra indoctum libris nimis tumentem sic adhibet: καὶ ἔστι γε παροιμία, Αἰθίοπα σμήχειν ἐπιχειρῶν. & notus Æsopi Apologus, nec dissimile Prouerbium Apostolij Αἰσωπικὸν αἷμα ἐκδύσεται. Diogenianus similia adfert, Χύτρον τρυπῶσι, καὶ οἶνον πλᾶς: *Olla pungit, & aucm inquinat.*

47. Ἐπὶ τῶν διαπτοῶν.] Vocem διαπτοῶν fugitiuam retraximus, & Διαπτοήσιος è Suida restituimus pro διαπτοήσεως: quod Gilbertus reddidit, *qua facile elati non possunt*. De Æsopi excessu Plutarch. opusculo De

ἀποτόπους ἀνοήτοις καὶ ἀκακοῖς συμφορέσιν. ἐτοιδὴ τοῖς [Δελφοῖς] ἀδίκως τὸν Αἴσωπον ἀπολοῦσιν ὠργίσθη τὸ δαιμόνιον. καὶ διὰ τοῦτο τὴν Πυθίαν φασὶ εἰπεῖν αὐτοῖς, ἱλάσεσθαι τὸ θεὸν Αἰσώπου μῆσος. ὄντως γὰρ θεοφιλὴς ἐγένετο ὁ Αἴσωπος, ὡς μυθεύεται αὐτὸν ἀναβιῶναι, ὡς Τυνδάρεων, καὶ Ἡρακλῆ, καὶ Γλαῦκον.

48. Αἰγιεῖς οὔτε ζῶσι, οὔτε τέταρτοι.] Ἐπὶ τῶν ἀτελῶν καὶ μηδενὸς ἀξίων. οἱ γὰρ Αἰγιεῖς οἱ ἐν Ἀχαΐᾳ νικήσαντες Αἰτωλοὺς, τὸν Πυθίαν ἐπερώτων, τίνες μετὰ κρείττονες τῶν Ἑλλήνων. ἡ δὲ εἶπεν, Τρίτοι μὲν οὐκ Αἰγιεῖς οὔτε ζῶσι, οὔτε τέταρτοι.

49. Ἀκαρπότερος εἶ Ἀδώνιδος κήπου.] Ἐπὶ τῶν μηδὲν γενναῖον τεκεῖν δυναμένων εἴρηται ἡ παροιμία· μέμνηται αὐτῆς Πλάτων ἐν Φαίδρῳ. γίνονται δὲ λέγεται ἐν κήποις τοῦ Ἀδώνιδος εἰς ἀγγεῖα περάσεια σπειρόμενοι, ἄχρι χλόην μόνον ἐκφέρῃ· δι' ἃμα τελευτῶντι τῷ θεῷ, καὶ ῥιπτοῦ εἰς πρίνας.

qui inexitabili iniuria malisq; afficiuntur. Delphis enim, quòd Æsopum per nefas sustulissent, iratum numen fuit. Quamobrem & Pythiam respondisse ipsis ferunt, expiandum esse Æsopo illatum scelus. Hic enim adeò Deo carus extitit, vt in vitam reuocatum fabulentur, vt Tyndareum, vt Herculem, vt Glaucum.

48. Ægienses neque tertij neque quarti.] In homines viles ac frugis nullius. Ægienses enim in Achaia Ætolorum victores, Apollinem consulentes, quinam Græcorum præstarent, responsum tulerunt: *Vos Ægienses neque tertij estis, neque quarti.*

49. Adonidis hortis infructuosiores.] In eos dicitur Prouerbium, qui nihil generosum gignere possunt. Meminit eius Plato in Phædro. Fiebant autem Adonidis horti in testis semine consitis, at gramine dumtaxat. Efferuntur autem vnà cum extincto iam Deo, iacciunturque in fontes.

50. Bene-

De sera numinis vindicta, vbi & Prouerbiũ interpretatur, quoties ferò fontes à numine corripiuntur. Plura Max. Planudes, & Ioachim. Camerarius in Æsopi vita.

Vt Tyndareum.] Pollucẽ accipio Tyndari filium creditum, & immortalem, qui & Castorem fratrem immortalem reddidisse fingitur. Virg. VI. Æn. ver. CXXI.

Si fratrem Pollux alterna morte redemit,
Itq; redítq; viam toties. ——

vbi & de Eurydice ab Orpheo reducta, ac de Hercule; de quo Alcestidem Admeti coniugem ad superos retrahente suprà diximus Adag. 18. Porrò *Tyndareum puerum* nominat Tyndareum Valerius Flaccus libro I. Argonaut. & *Tyndarum* Ouid. in Epist. Hermiones. De *Glauco* verò mellis haustu ad vitam reuocato Apollodorus ex Palæphato ἐκ τῶν ἀπίστων ad illud Γλαῦκε, πολὺν μέλι πίνεις. Simulia porrò exempla de iis qui elati reuixerint, colligit C. Plinius lib. VII. Natur. historiæ cap. III.

48. Quidam Megarensibus datum oraculum hoc scribunt:

Τρίτοι δ' οὐκ Μεγαρῆς οὔτε τρίτοι οὔτε τέταρτοι.

Plura Suidas. Steph. in Αἶγος narrat eadem.

49. Platonis locum è Phædro adscribã:

Ὅτι τοῦτο ἔχων γιγνώσκε, ὡς οἱ σπουδαῖοι κῆποι, οὓς ἐν ἡδοναῖς σπείρων χαίρῃ, ἐν ἑπτὰ ἡμέραις δυοῖν δέοντα καλοὶ ἐν Ἀδώνιδος εἶναι ἄρσεσι, ἐν δὲ ἄλλαις ὥραις ἐκείνου, ὅταν ἐπιθυμήσῃ τούτων, ἐν τοῖς ἀφανέσι χαίρειν ἀγωνιεῖ, ἐὰν ἐν τύχῃ, id est, *studebit*

50. Beneuolentia importuna nihil differt à ſimultate.] Verba ſunt Hippolyti ad Phædram, adamare ſe illum, ac præ ceteris mortalibus deperire iactantem.

51. Acanthia cicada.] De mutis Muſarumq; expertibus vſurpatũ. Ferunt enim Acanthias cicadas minimè canere.

52. Aceſias medicatus.] De iis qui in peius curant. Ariſtophanes in Tetrametris extulit: Aceſias, inquit, podicem medicatus eſt. Erat enim medicus is imperitus, qui pedibus ægrum ſanare volens malè curauit.

53. Acco.] De ſtultis ac delirantibus. Acco enim femina notæ fuit ſtultitiæ, quam ad ſpeculum ferũt cum imagine ſua, quaſi cum alia muliere confabulari ſolitam. Hinc & Acciſſare de id genus hominibus dici cœptum.

54. Auſculta eum cui quattuor ſunt aures.] De facilè obtemperantibus. Oraculum enim Entimo Cretenſi & Antiphemo Rhodienſi datum, caucrent ſibi ab eo cui quatuor eſſent aures. Talis erat latro quidam Phœnix. Illi neglecto oracvlo perierunt. Vel de eo qui multa videt & audit, vt Ariſtophanes ait. Alij adhibẽt de veritate audienda. Nemo enim Apolline verior eſt habitus, cuius ſtatuã Lacedæmonij quattuor manibus totidemque auribus collocarunt, vt refert Sofibius, quia talis viſus eſt ad Amyclas pugnantibus.

55. Non mouenda mouere.] Hyperbolicè monemur, neque aras, neque ſepulcra, aut heroum ſacella violanda.

56. Aceſei & Heliconis opera.] De rebus admiratione dignis. Hi enim primi Mineruę Poliadis peplum texuerunt. Aceſeus quidem genere Patarenſis; Helicon verò Caryſtius fuit.

57. Summa cape, & medio potietis.] De perplexis & obſcuris vſurpatum. Æginetis vi patria pulſis, & de ſede quærenda oraculum conſulentibus ſic obſcurè reſponſum eſt. Illi ora-

---

50. Ἀκαιρος εὔνοια, οὐδὲν ἐκβεβῶσ διαφέρει.] Ταύτην φασὶν Ἱππόλυτον εἰπεῖν πρὸς Φαίδραν φάσκοντα φιλεῖν τε καὶ σέβεσθαι αὐτὸν μᾶλλον ὑπὲρ πάντας ἀνθρώπους.

51. Ἀκάνθιος τέττιξ.] Ἐπὶ τῶν ἀφώνων καὶ ἀμούσων λέγεται, παρόσον οἱ Ἀκάνθιοι τέττιγες οὐκ ᾄδουσιν.

52. Ἀκεσίας ἰάσατο.] Ἐπὶ τῶν ὅλως τὸ χεῖρον ἰωμένων. ὅλον δὲ Ἀριστοφάνης ἐν τετραμέτροις ἐκφέρει, λέγων, Ἀκεσίας τὸν ἀφανιτὸν ἰάσατο. Ἀκεσίαν γάρ τις ἦν ἰατρὸς ἄφρων, ὃς τὸν πόδα πρὸς ἀλγοῦντας κακῶς ἐθεράπευσεν.

53. Ἄκκαι.] Ἐπὶ τῶν μωραινόντων. ἡ γὰρ Ἀκκὼ γυνὴ γέγονε δεινὴ μωρίᾳ διαβεβοημένη, ἣν φασὶν ἰσοπαριζομένην τῇ εἰκόνι ὡς ἑτέρᾳ διαλέγεσθαι. ἐνθεν καὶ τὸ Ἀκκίζεσθαι ἐπὶ ταύτην λέγεται.

54. Ἄκουε τοῦ τὰ τέσσαρα ὦτα ἔχοντος.] Ἐπὶ τῶν εὐπειθούντων.

---

agricola nónne ea femina, de quibus maiorem curam gerit, & è quibus fructum expectat in æſtate, in Adonidis hortis ſummo ſtudio & gaudio ſeret, vt intra octo dierum ſpatium pulcros inde fœtus contempletur? an fortaſſe, ſi quando id egerit, feſtis cuiuſſam diei ludũq; gratia id faciet?

50. Οὐδὲν ἐκβεβῶς.] Diogenianus & Apoſtolius ἐκβεβῶτα conſtanter præferunt.

51. Stephanus Byzantius *Acanthum* Ætoliæ opidum facit, mutaſq; ibidem cicadas. Plinius lib. XI. cap. XXVII. in agro Rheginо cicadas omnes ſilere ſcribit; vltra fluмẽ verò in Locris canere. Lege Pauſaniam lib. II. Eliacorum, & Strabonẽ lib. VI. Geographiæ: qui & de Eunomo Locrenſi ac cicada ſonitũ fractæ chordæ ſupplente, fabulã memorat, de qua pluribus nos ad Photij Bibliothecam in Cononis Narrat. VII. Adde Theophylacti Simocatæ Proœmium in Phyſica Problemata.

52. *Centuria* 38.] Vatic. cod. aliter: Ἔστιν ἡ Ἀκεσίου τοῦ τὸ χεῖρον διαγινώσκειν.

53. Ἀκκίζεσθαι.] Vſurpat verbum hoc ſæpè Lucianus, ſed alia notione pro *diſſimulare recuſo*, vt Chiliaſtes Eraſmus & in Theſauro ſuo Henr. Stephanus obſeruarunt. Sic M. Tullius lib. II. Epiſt. XIX. ad Atticum: *Hoc, opinor, certi ſumus perniſſe omnia: quid enim ἀκκίζεσθαι tam diu?* Plutarchus, ἐπὶ Στοϊκῶν ἐκπεπωκότων notat *Acco* & *Alphito* mulieres fuiſſe terriculamenta, vel lamias ac lemures. Etymologiſta eadem cum Zenobio.

54. Οὐδενὶ ἀξιόπιστος.] Nulla oracula vetiora fuiſſe Apollinis, aliud Adagium indicat, Τὰ ἐκ τρίποδος.

55. Plato

ZENOBII CENTVRIA I. 19

χρησμὸς γὰρ ἐδόθη Ἐντίμῳ τῷ Κρητὶ καὶ Ἀντιφήμῳ τῷ Ῥοδίῳ, φυλάξασθαι τὸν τετράωτον. ἦν δὲ ὁ τοιοῦτος λῃστὴς Φοῖνιξ. οἱ δὲ τῷ χρησμῷ ἀμελήσαντες ἀπώλοντο. ἢ δεῖ τὸ πολλὰ ἰδόντος καὶ πολλὰ ἀκούσαντος, ὡς Ἀριστοφάνης φησίν. ἄλλοι δέ, τῷ παροιμίᾳ ἀθροίζοντες τὸν ἀληθεύοντα ἀκούειν. εὐθὺς γὰρ ἀψευδέστατος τῶν Ἀπόλλωνος. ἢ τετράχειρα καὶ τετράωτα ἱδρύσαντο Λακεδαιμόνιοι, ὡς φησι Σωσίβιος, ὅτι τοιοῦτος ὤφθη τοῖς περὶ Ἀμύκλων μαχομένοις.

55. Ἀκίνητα κίνει.] Κατ' ὑπερβολὴν „ὅτι μὴ δεῖ κατὰ μίαν βωμοὺς, μήτε τάφους, ἡρῷα.

56. Ἀκέσιος καὶ Ἑλικὼν ἔργα.] Ἐπὶ τῶν θαύματος ἀξίων. ὅτοι γὰρ πρῶτοι τὸν Πολιάδος Ἀθηνᾶς πέπλον ἐδημιούργησαν· ὁ μὲν Ἀκέσιος γένος ὢν Πατρεύς, ὁ δὲ Ἑλικὼν Καρύστιος.

57. Ἄκρα λάβε, καὶ μέσα ἕξεις.] Ἐπὶ τῶν δυσφράστων καὶ διανοήτων. οἱ γὰρ Αἰγινῆται πατρίδος πολέμῳ, ἐκπεσόντες τῶν πατρίδων, ἐχρήσαντο τῷ θεῷ. ὁ δὲ τὴν ἵδρυσιν αὐτοῖς ἀπέλυσεν. οἱ δὲ

---

55. Plato & Plutarchus ſæpè adhibent: Loca vide apud Eraſmum.

56. Poliadis.] Sic dictæ quaſi ciuilis aut vrbanæ. πόλις enim κατ' ἐξοχὴν, Byzantium dictum, & ἄστυ vocatæ *Athenæ*, vt *Vrbs* pro Roma. Seruius ad illud Virgilij:

——— *an quò via ducit, in Vrbem?*

Et Donatus ad illud Comici in Eunucho: *An in æſtu venit?* De hac autem Pallade multa Pauſanias in Atticis, & Strabo lib. IX. γεωγρ. Meminit & Ælianus lib. III. περὶ ἰδιωμ. ζῴων. cap. X. ἐν πόλει Ἀθηνᾶ, καὶ τῇ ἀκρᾷ τῇ Ζέᾳ. Male ergo in ſcriptis Diogeniani exemplaribus πατρὸς Θ' Ἀθηνᾶς legebatur.

57. Medium habuerunt.] Pro habitaruntvt veteres loquebantur. Platonis autem non diſſimilis eſt locus initio lib. III. De legibus, de primis mortalibus montium cacumina inundationum metu incolentibus; pòſt paulatim ad medium, hinc ad pedem, aquarum fontiumque cauſa migrantibus. Liceat etiam apeare Adagium, hortando ad ſumma quiſque vt contendat; ſic enim futurũ medium vt teneat. M. Tullius in Bruto: *Prima ſequentem, honeſtum eſt in ſecundis tertiiſq; conſiſtere.* Quò etiam pertinet illud: *Imquum poſtula, vt æquum auferas.* Prouerbium aliter paullò Apoſtolius habet, & conciſius in ſcidis additamentorum è Vaticana.

oraculum interpretantes, summũ montis verticem occupantes, medium habuerunt. Quo fit vt, cùm res ad intelligendum difficiles obscurè significare volumus, hoc Prouerbio vtamur.

58. Cotem saginare.] In eos, qui multi cibi sunt, ex quo corpori nihil accedat.

59. Sine capite fabula.] De imperfecto ac mutilo sermone. Plato: *Si sermonem absque capite libens reliqui.*

60. Infructuosior oleastro.] De pauperrimis. Lacones enim oleam siluestrem ἄγριαν nominant.

61. Summo digito contingere.] De rebus non accuratè meditatis, sed extremo, quod aiunt, digito attactis.

62. Salem & mensam ne transgrediatis.] De amicis, qui his communiter vtuntur, vti decet.

63. Salsi huic nihil inest.] De inficetis ac morosis per risum vsurpatum.

συμβαλόντες τὸ χρησμὸν, ἀκροτόμιόν τι καθαρὸν καὶ μέσον ὤκησαν. Διὸ δὴ ταύτης τῆς αἰτίας ὅταν τι συνιέναι θέλωμεν αἰνίττεσθαι, χρώμεθα τῇ παροιμίᾳ.

58. Ἀλίπλεω σπίζειν.] Ἐπὶ τῶν βορᾷ μόνῃ πολλῇ χρωμένων, μηδὲν δὲ εἰς τὸ σῶμα ὠφελούντων.

59. Ἀτέλεστος μῦθος.] Ἐπὶ τῶν ἀτελῆ λεγόντων. Πλάτων· Ἐὰν μῦθον ἀτέλεστον ἰσῶν καταλίπωμεν.

60. Ἀκαρπότερος ἀγρίας.] Ἐπὶ τῶν πάνυ πενομένων εἴρηται. Λάκωνες γὰρ τὴν ἀγρίαν ἐλαίαν, Ἄγριππον καλοῦσι.

61. Ἄκρῳ ἀφαῦσαι τῷ δακτύλῳ.] Ἐπὶ τῶν οὐκ ἀκριβῶς ἠσκημένων, ἀλλὰ κατὰ τὴν παροιμίαν ἄκρῳ τῷ δακτύλῳ ἁψαμένων.

62. Ἅλας καὶ τράπεζαν μὴ ὑπερβαίνειν.] Ἐπειδὴ τοῖς κοινωνήσασι τούτων φίλοις χρῆσθαι δεῖ.

63. Ἀλισπὰς οὐκ ἔστ' αὐτῷ.] Ἐπὶ τῶν ἀλυσῶν καὶ ἀνάδων, κατ' ἐφοτιάν, εἴρηται.

64. Ἀλλ'

58. Totidem hæc verbis in Suida legi Typographorum *εἴρηται*, omissa tamen per incuriam librarij voce *πολλῇ*, adnotauit.

59. Platonis locus lib. VI. De legibus: *Οὕτω δὴ τὸν λόγον γε ἀτελῆ μῦθον ἀείρομεν ἰσὼν ἐπαλείποντε.* Vnde in Zenobio pro *ἰσὼν* rescribendum *ἰσὸν* duxi.

61. Vtitur Lucianus in Demonactis vita, & in epistola quadam Basilius, locis ab Erasmo citatis. Eleganter verò Cicero in Cæliana, adiuncta item affini Paræmia: *Multos & vidi in hac ciuitate & audiui, non modò qui primoribus labris gustassent genus hoc vitæ, & extremo, vt dicitur, digitis attigissent; sed qui totam adolescentiam voluptatibus dedissent, emersisse aliquando, & se ad frugem bonam, vt dicitur, recepisse.*

62. E Pythagoreo fluxisse præcepto apparet. Origenes lib. 2. contra Celsum, Archilochum Parium Iambographum adduxit, qui Lycamben, quòd salem ac mensam esset prætergressus, insectatus sit his verbis: *Ὅρκον ξενοτρόπου μέγαν, ἅλας τε καὶ τράπεζαν. Sacramentum irritasti magnum, salem & mensam.* Aristot. lib. VIII. Ethic. Nicomach. *Κατὰ δὲ παροιμίαν οὐδὲ τῶν εὐτραπέλων ἄλατα τοῖς λοιδορουμένοις ἅλας συνεσθίουσι.* Demosthenem etiam & Chrysostomo *ἅλατα κοινωνοῦντες*, fœdales conuictoresque dicuntur.

63. Pro *ἀλισπὰς*, quæ hîc vox minimè quadrat, quòd *salsum* significet, Cod. Vatic. *γλυκὺ* & *ἁδύ*. Rectiùs Suidas: *δεῖ τῷ ἀγελάστῳ καὶ ἁδύς*. Diogenianus & Apostolius *ἀνάτυλον*. Catullus:

Nulla

64. Ἀλλ' ὥσπερ ἥρως ἐν ἀσπίδι ξενίαν σε βάλωμαι.] Ἐπὶ τούτου εἴρηται, ὁπόταν τοῖς ἰδίοις ἔργοις ἢ τέχναις χρώμενοι, τοὺς φίλοις εὐεργετοῦσιν παρόσον οἱ ἥρωες τὸ παλαιὸν ὁπλῖται ὄντες ἐξενίζοντο.

65. Ἄλλοι κάμνουσιν, ἄλλοι ὠφελοῦνται.] Ἐπὶ τῶν παρ' ἐλπίδα πλουτησάντων τὰ ἀλλότρια.

66. Ἀλλ' οὐδὲν δεῖ ὠφελεῖν ἢ βουλεύεσθαι.] Ὅτι μὴ χρὴ ἐν αὐτοῖς τοῖς ἔργοις βουλεύεσθαι, ἀλλὰ πρὸ τῶν πραγμάτων· παρόσοι γὰρ, οἱ τὰ ἱερεῖα προσάγοντες, πρὸ τῶν καλλιερῆσαι βουλεύονται).

67. Ἀλλ' οὐκ αὖθις ἀλώπηξ παγίδι.] Ἀλλοίως) λείπει· παρόσον ἅπαξ ἁλοῦσα παγίδος, δεύτερον οὐκ ἐμπίπτει). εἴρηται δὲ ὑπαινιττόμενοι τοῖς πονηροῖς συναπαντᾶν ἐπιβουλεύοντες.

68. Ἀλεκτρυόνων μίμεσθαι κοιλίαν.] Ἐπὶ τῶν πρὸς τὸν βίον πολυτελῶν καὶ ἁβροδιαίτων.

69. Ἄλλο γλαυξ, ἄλλο κορώνη φθέγγεται.] Ἐπὶ τῶν τοῖς κρείττοσιν ἀμιλλωμένων ἢτοι ὅτι τοῖς ἄλλοις οὐ συμφωνοῦσιν.

64. Imò tamquam heros in clypeo hospitio te volo accipere.] De eo vsurpatur, qui suis factis aut artibus fretus benè de amicis meretur. Ductum ab heroibus, qui antiquitus in armis diuersabantur.

65. Alij laborarunt, lucrum alij reportarunt.] De iis qui præter spem aliena adierunt bona.

66. Atqui non est apud aram consultãdum.] Non oportere in ipso opere, sed antè deliberare; vt qui litare volunt, rei diuinæ necessaria præparare solent.

67. At non iterũ vulpes laqueis.] Deest, capitur. quòd semel pedicis erepta non iterùm incidat. Fertur Adagium de iis, qui improborum calumnias effugerunt.

68. Gallorum incusare ventrẽ.] In homines luxu perditos, ac lautè viuentes.

69. Aliud noctua, aliud cornix sonat.] Aptari potest iis, qui cum præstantioribus contendunt: vel certè, qui aliis non consentiunt.

70. Vul-

Nulla est in tanto corpore mica salis. Quem locum Fabius lib. VI. Institut. Orat. excutit, certantq; ac interpretes. Comicus in Eunucho: *Quo habet salem, qui in te est.* Et Cicero Philipp. 2. *Aliquid salis ab vxore mima trahere potuisti.*

66. Legunt alij hexametron hoc modo: *Ἀλλ' εἶδες ὅτι τὸν βωμὸν δεῖ τοῖς θύουσι.* Quod extremum displicet Hen. Stephano, malitque *Συνιδεῖν* vel *ἴσως*, *ἴσασι* hinc mutuari. Mox etiam Aldina editio pro *καλλιερῆσαι*, voce nihili, legit *καλλιερῆσαι*, optimè. vnde & *καλλιερεῖσθαι sacra litata.*

67. In Græcis Plutarchi Collectaneis Prouerbiorum M. S. (quę mihi videre nunc demum contigit) repperit hæc Desiderius: *Ἀλώπηξ δευτερεύσασα παγίδι, οὐκ ἁλίσκεται.* Malè igitur *πάγαι* olim operæ pro *παγίδι* hic excuderunt.

68. Aristophanes in Vespis, & ex illo Suidas:

Ἀλεκτρύονος μ' ἔφασκε κοιλίαν ἔχειν
Τὰ γ' ὄρθ' ἐπαινῶ· φησὶ γὰρ κοιλίαν.
Galli me ventrem dixit habere:
Aurum enim citò conquiret.

70. Vulpinari cum vulpe.] In eos qui similes circumscribere ac fallere tentant.

71. Vulpes muneribus non capitur.] De iis qui muneribus corrumpi nequeunt.

72. Frustrà canis.] De incassum laborantibus.

73. His lingua, at illis sunt molares inuicem.] In loquaces,& edaces.

74. Aliud quidē Leucon ait,alia verò Leuconis asinus portat.] In eos vsurpatur, quorum factis verba repugnant. Leucon enim rusticus melle vtres plenos sportulis impositos Athenas ferebat, hordeum superiniiciens, modicum vt pro hordeo penderet vectigal. Asello verò cadenti publicani cùm auxiliari vellent, mel latere cognouerunt, & pro vectigali non soluto sustulerunt.

75. Aliam exhausimus, alia rursum affluit.] De laborantibus, & nihil perficientibus. Cùm enim naue rimas agente aqua è sentina hauritur, tantumdemque amplius affluit, irritus suscipitur labor.

76. Meliores nanciscì aues.] De iis, quibus in aduersis prospera succedunt.

70. Ἀλωπεκίζειν πρὸς ἀλώπεκα.] Ἐπὶ τῶν ἐξαπατᾶν ἠγχειρηκότων τοὺς ὁμοίους.

71. Ἀλώπεξ οὐ δωροδοκεῖται.] Ἐπὶ τῶν ἀδωρόδοκων ἀλισκομένων.

72. Ἄλλως ἄρδεις.] Ἐπὶ τῶν μάτην πονούντων.

73. Ἄλλοισι μὲν γλῶττα, ἄλλοισι δὲ γόμφοι.] Παρόσον οἱ μὲν λαλοί, οἱ δὲ φάγοι.

74. Ἄλλα μὲν Λεύκων λέγει, ἄλλα δὲ Λεύκωνος ὄνος φέρει.] Λέγεται μὲν ὅτι τῶν ἀσυμφώνως τοῖς ἔργοις τοὺς λόγους παρεχομένων. Λεύκων γάρ τις γεωργὸς μέλιτος ἀσκοὺς εἰς φορμοὺς ἐμβαλών, ἐπέμιζε κριθὰς ὀλίγας τοῖς φορμοῖς ἐμβαλών, ὡς ὑπὲρ κριθῶν ὀλίγου εἰσαγωγικοῦ ἐνὸς τέλος, [ἐπέμιζε.] Ἢ δ' ὅτι πρὸς τοὺς τὰ πλοῖα βασταγοῦντας ἐπιλεγόμενος, ἅμα δὲν ὅτι μέλι ἔχει, καὶ ἀπολεῖν κινδυνεύσει ὑπὸ ὡς ἀπολούμενον.

75. Ἄλλα μὲν ἐξαντλοῦμεν, ἄλλα δ' ἐπισύρεται.] Ἐπὶ τῶν πονούντων, καὶ ἀδύνατα πλέον ἀντέχοντων. Ἐπειδὰν γὰρ ὁ ναῦς ῥήσσῃ ἐξαντλοῦσι τὸ ἐντὸς ἀντλίᾳ τὸ ὕδωρ, καὶ πολὺ εἰσρεῖ, μάτην πονοῦσι οἱ ναῦται ἀνιέντες.

76. Ἀμείνονα ὀρνιθῶν τυγχάνω.] Ἐπὶ τῶν ἐκ κακοῦ εἰς ἀγαθὰ μεταβαινόντων.

77. Ἅμ' ἔπος, ἅμ' ἔργον.

---

70. Ἀλωπεκίζειν *vulpinari* reddidi, à qua voce M. Varro Mysteriis, apud Nonium, non abhorruit: *Vulpinare, modò*, inquit, *& concursa quà libet, errat.* Senarius autem est:

Cum vulpe vulpinare tu quoque inuerm.

74. Prouerbium nudè Suidas retulit, deestque τὸ λέγει, quod nec in Diogeniano repertias, qui tocidem pēnè verbis fabulam refert, Phrygis fabulatoris apologis non absimilem. Apostolij editio ὡς pro ἅμ' ἔπος sic præfert: Ἄλλα μὲν Λάκων, ἄλλα δὲ Λάκωνος ὡς.

76. Aues olim in auguriis & auspiciis *addicere* & *abdicere* dicebantur T. Liuio ac Festo. Homerus Ἰλ. μ'.

Εἷς οἰωνὸς ἄριστος ἀμύνεσθαι περὶ πάτρης.
Vna auis optima pro patria pugnare iucunda.

77. Homericum est Prouerbium. Terentius: *dictum, factum.* Virgilius lib. 1.

——— *dicto citiùs tumida æquora placat.*

Ex illo Homeri:

Αὐτίκ' ἔπειθ' ἅμα μῦθος ἐτύνετο, τέλεσσε δ' ἔργον.
Confestim dicto citiùs res ipsa peracta.

& Hymno in Mercurium:

——— ἅμ' ἔπος τε καὶ ἔργον.

79. Ἐν Θρᾳ Πιερίδι.] Corruptus videatur locus. Apud Thraces enim interfectus, non in Perside, *Orpheus*. Venit itaque in mentem parua litterarum commutatione Πιερίδι reponendum. *Pierides* enim *Musæ* dicēbæ, vt & *Libethrides* Virgilio in Melibœo. Fontis meminit Strabo, Plinius, Solinus. De *Orphei* autem monumento à Libethriis violato multa in Bœoticis Pausanias, quem vide.

80. Confine illi Κύματα μετρεῖν, & *Corabo stultior*, qui vndas numerare tentabat.

81. Laconicę huius cantionis in choreis celebratæ meminit Plutar. libro, Quomodo se quis citra inuidiam laudare possit: Διὸ καὶ ἦσάν ποτε Λακεδαίμονι χορεῖον ἄδοντες ἐν μέσῳ τῷ γυμνασίῳ,

Ἄμμες ποτ' ἦμεν ἀλλαμὶ παιδία.

οἱ δ' ἀντᾴδον,

Καὶ νῦν γ' ἐσσόμεθα πολλῷ κάρρονες.

Ἐν δὲ τοῖς παιδικοῖς,

Ἄμμες νῦ γ' ἐσμὲν· αἱ δ' ἐς ἄνδρ' ἀνιάσθω.

Et disertiùs in Laconicis institutis: Τοῦτ' ἔν χορῷ λέγουσι καὶ τοὺς ξένους ἀλλήλοις, καὶ συνηθροισμένοι ἐν τοῖς ἐγχωρίοις, ἐν μέσῳ τῷ γυμνασίῳ, ἀρχόμενοι ᾄδειν,

Ἄμμες ποτ' ἦμεν ἀλλαμὶ παιδία.

εἶτα ἐπᾴδουσιν ἀντῳδοὶ ἀμοιβαῖοι,

Ἄμμες νῦ γ' ἐσμὲν· αἱ δ' ἐς ἄνδρ', ἀνιάσθω.

77. Simul & dictum & factum.] De rebus citò ac velociter confectis.

78. Ignaui angulus.] In otiosè atque ignauè desidentes. Est enim Africæ locus Ἀμελὴς γωνία dictus, quasi *securum angulum* dicas.

79. Indoctior Libethriis.] In hominem indoctum, & à Musis alienum. Libethrij enim populi Persarum Musicæ ac Poēticę omnino sensum non habent, ferunturque indoctissimi, & à Musis alieni; apud quos & Orpheus creditur occisus.

80. Arenam metiri.] De rebus, quæ comprehendi ac fieri nequeunt.

81. Simul & misertum est, interiitque gratia.] In eos, qui accepto beneficio statim gratiæ obliuiscuntur.

82. Nos quondam fuimus.] Laconicum Prouerbium. Seniores enim Lacedæmonij saltantes hoc accinebāt, Ἄμμες ποτ' ἦμες, pro Ἡμεῖς ποτὲ ἦμεν, *Nos quondam eramus.*

83. Fal-

77. Ἅμ' ἔπος, ἅμ' ἔργον.] Ἐπὶ τῶν ταχέως καὶ ῥᾳδίως ἀπαρτιζομένων.

78. Ἀμελὴς γωνία.] Ἐπὶ τῶν ἀργῶς καὶ ῥᾳθύμως καθημένων. Ἔστι δὲ καὶ χωρίον Λιβύης, Ἀμελὴς γωνία καλούμενον.

79. Ἀμουσότερος Λιβηθρείων.] Ἐπὶ τῶν ἀμούσων καὶ ἀπαιδεύτων. Λιβήθριοι γάρ ἔθνος Περσικὸν ὄζον οὔτε μέλους ἀκριβοῦς, οὔτε ποιήματος ἐπαΐειν λαμβάνον. λέγονται δὲ ἀμουσότατοι εἶναι, ἐπειδὴ παρ' αὐτοῖς ὁ τῆς Ὀρφέως ἐγένετο θάνατος.

80. Ἄμμον μετρεῖν.] Ἐπὶ τῶν ἀδυνάτων καὶ ἀνεφίκτων.

81. Ἅμ' ἐλήσθη, καὶ τέθνηκεν ἡ χάρις.] Ἐπὶ τῶν ἐπαχθομένων καὶ ἀχαριστούντων τῆς χάριτος ἐπιλανθανομένων.

82. Ἄμμες ποτ' ἦμες.] Λακωνικὴ ἡ παροιμία. οἱ γὰρ πρεσβῦται ἐν Λακεδαίμονι χορεύοντες, τὸ ἐπὶ λαιὸν, Ἄμμες ποτ' ἦμες· ἀντὶ τοῦ, Ἡμεῖς ποτὲ ἦμεν.

---

77. Homericum est Prouerbium. Terentius: *dictum, factum.* Virgilius lib. 1.

——— *dicto citiùs tumida æquora placat.*

Ex illo Homeri:

Αὐτίκ' ἔπειθ' ἅμα μῦθος ἐτύνετο, τέλεσσε δ' ἔργον.
Confestim dicto citiùs res ipsa peracta.

& Hymno in Mercurium:

——— ἅμ' ἔπος τε καὶ ἔργον.

79. Ἐν Θρᾳ Πιερίδι.] Corruptus videatur locus. Apud Thraces enim interfectus, non in Perside, *Orpheus*. Venit itaque in mentem parua litterarum commutatione Πιερίδι reponendum. *Pierides* enim *Musæ* dicēbæ, vt & *Libethrides* Virgilio in Melibœo. Fontis meminit Strabo, Plinius, Solinus. De *Orphei* autem monumento à Libethriis violato multa in Bœoticis Pausanias, quem vide.

80. Confine illi Κύματα μετρεῖν, & *Corabo stultior*, qui vndas numerare tentabat.

81. Laconicę huius cantionis in choreis celebratæ meminit Plutar. libro, Quomodo se quis citra inuidiam laudare possit: Διὸ καὶ ἦσάν ποτε Λακεδαίμονι χορεῖον ἄδοντες ἐν μέσῳ τῷ γυμνασίῳ,

Ἄμμες ποτ' ἦμεν ἀλλαμὶ παιδία.

οἱ δ' ἀντᾴδον,

Καὶ νῦν γ' ἐσσόμεθα πολλῷ κάρρονες.

Ἐν δὲ τοῖς παιδικοῖς,

Ἄμμες νῦ γ' ἐσμὲν· αἱ δ' ἐς ἄνδρ' ἀνιάσθω.

Et disertiùs in Laconicis institutis: Τοῦτ' ἔν χορῷ λέγουσι καὶ τοὺς ξένους ἀλλήλοις, καὶ συνηθροισμένοι ἐν τοῖς ἐγχωρίοις, ἐν μέσῳ τῷ γυμνασίῳ, ἀρχόμενοι ᾄδειν,

Ἄμμες ποτ' ἦμεν ἀλλαμὶ παιδία.

εἶτα ἐπᾴδουσιν ἀντῳδοὶ ἀμοιβαῖοι,

Ἄμμες νῦ γ' ἐσμὲν· αἱ δ' ἐς ἄνδρ', ἀνιάσθω.

83. Falces petebam, at hi ligones denegant.] De iis, qui petunt quid; aliis alia habere se negantibus.

84. Si caro non adsit, falsamentum ădhibendum.] Monet Prouerbium quæcumque adsunt, iis nos contentos esse oportere.

85. Cum necessitate ne Dij quidem pugnant.

86. Fugiens vir haud strepitu moratur lyræ.] De iis, qui citò ac festinanter vtilia quæque peragunt.

87. Viro Lydo negotiũ non erat, sed foras profectus parauit.] De iis, qui malũ sibi accersũt: quomodo Crœsus, qui Cyrum in se bello prouocauit.

88. Pro perca scorpium.] Dictũ de iis, qui pro melioribus deteriora capiũt.

83. Ἄμας ἀπῄτουν, οἱ δ' ἀπηρνοῦντο σκάφας.] Ἐπὶ τῶν ἄλλα μὲν ἀπαιτούντων, ἄλλα δ' ἔχειν ἀρνουμένων.

84. Ἂν μὴ παρῇ κρέας, τάριχος ἀρκεῖν;] Παροιμιακὸν ὅτι δεῖ τοῖς παροῦσιν ἀρκεῖσθαι.

85. Ἀνάγκῃ δὲ θεοὶ μάχονται.

86. Ἀνὴρ δὲ φεύγων οὐ μένει λύρας κτύπον.] Ἐπὶ τῶν ταχέως καὶ ὀξέως ὀφειλόντων ἔργοις σπεύδειν.

87. Ἀνδρὶ Λυδῷ πρᾶγμα οὐκ ἦν, ἀλλ' αὐτὸς ἐξελθὼν ἐπρήσατο.] Ἐπὶ τῶν κακὰ ἑαυτοῖς ἐπισπωμένων παροσον Κροῖσος πόλεμον ἑαυτῷ ἐπισπάσατο Κύρου.

88. Ἀντὶ πέρκης σκορπίον] Ἐπὶ τῶν τὰ χείρω αἱρουμένων ἀντὶ βελτίωνων.

89. Ἀνοι-

ἂν ᾖς τρίτος ἢ ἐπὶ παίδων.

Ἄμας δ' ἐγὼ ἤτουν πολλὰ κἀδίδουν.
Tres chori erant in festis actionibus pro triplici ratione ætatis, quorum princeps senium sic canebat:
Olim iuuentutem nos strenuam egimus.
Cui respondebat virorum ætate vigentium chorus:
Fortes fuimus nos: sic, si vis, percutiam.
Tertius puerorum cantabat:
Nos erimus his præstantiores plurimo.
Plura Politianus Miscell. cap. LXXXVIII. & Eras. Chil. 1. Cent. IX. ad illud Virg. 2. Æn.

——— *Fuimus Troës, fuit Ilium & ingens*
Gloria Teucrorum. ———

81. Adagij principium adhibet Plutarchus lib. De garrulitate, suadens respondenti mentem vt interrogantis accuratè perdiscat, ne illud fiat, quod Prouerbio dici solet, Ἄμας ἀπήτουν. explicatque Ioann. Tzetzes Variarum Historiar. Chil. VIII. his versibus:

Ἐν παροιμίαις ἀλήτους ἐξ Ταῦρου χρόνου,
Ἄμας ἀπήτουν, οἱ δ' ἀπηρνοῦντο σκάφας.
Ἢ παροιμιακῶς τοῦτο, ὑπάρχει δ' ἡ μυθάκη,
Ὅτ' ἀνζελῶν τις ἕτερον ἕτερα τὰ παρεῖνη·

Η' Διδυμ. ζητήματ. ἕτερα ἀνθ' ἑτέρων.
Didymus & Tarrhæus in Prouerbiis hoc numerant:
Falces poscebam, at hi ligones negant:
Familiare est Adagium, deos solatum
Cùm quærit quis aliud, aliud verò accipit,
Aut dederit postulatus aliud pro alio.
Vide Hieronymum Elenum Belgam, Diatribarum Iuris lib. II. vbi & Iuuenalis locum Sat. XIV. ab interpretibus malè intellectum explanat. Porrò Prouerbio huic simile illud: Ἐγὼ σοὶ λαλῶ τι νῦν, σὺ δ' ἐμοὶ ἀποκρίνῃ. *Ego tibi loquor de illis, tu respondes de cepis.* Pertinet huc & ἄλλο τι illud ex Aristoph. Prou. Τὸν σκάλοπα σκάλῳ λέγω.

85. Explicat infrà Prouerbiũ, Ἀνάγκῃ δὲ θεοὶ μάχονται, & Suidas. Simonidis autem est non semel à Platone laudatum lib. De legibus V. & VII. & eleganter T. Liuius: *Pareatur necessitati, quam ne Dij quidẽ superant.*

88. Lycophronis illud huic geminum: Οὐδ' ἀντὶ πυρὸς σκορπίον σπάσῃς. Et Christi hoc Luc. XI. v. 12. Τίς δὲ ἐξ ὑμῶν ἐὰν τὸν υἱὸν αἰτήσῃ ἄρτον, μὴ λίθον ἐπιδώσει αὐτῷ;

89. Ἀνοιγόμεναι Μουσῶν θύραι.] Ἐπὶ τῶν ἐξ ἐθίμου λαμβανόντων τὰ καλλίστα τῶν ἐν παιδίᾳ.

90. Ἀνδρὸς κακοῦς περίστασις ἐπιδόλους φίλους.] Ἐπὶ τῶν ἐν τοῖς κακοῖς μηδεμίαν ἐξεπίστιον βοήθειαν φοβουμένων τῶν φίλων.

91. Ἄνθρωπος ἀνθρώπῳ δαιμόνιον.] Ἐπὶ τῶν ἀπροσδοκήτως ὑπὸ ἀνθρώπου σωζομένων, καὶ ὄφελος παὶ ἐπαμυνόντων.

92. Ἂν οἶνον αἰτῇ, κἀσθλὸς αὐτῷ δίδου.] Ἐπὶ τῶν δεινὰ μὲν λαμβανόντων, ἀγαθὰ δὲ αἰτούντων. ὁ δὲ ἱστορία δοτὸ τῷ Κύκλωπος, παρὸν αἰτήσας οἶνον τὸν Ὀδυσέα, τῶν ὀφθαλμῶν ἐστέρησεν. Ὀδυσεὺς γὰρ ἐν τῷ σπηλαίῳ κατασχὼν ὁ Κύκλωψ, καὶ τοὺς ἑταίρους αὐτοῦ ἀξιάλωτος κατεδίετο, εἶτα παρ' αὐτοῦ λαβὼν ἔπι, καὶ ταύτην αὐτῷ τὴν χάριν δόντα, ὕστατον αὐτὸν καταφαγεῖν. μεθυσθεὶς δὲ μετὰ πότου, καὶ ὑπνώσαντα, παρ' ἐκείνου ἐξετυφλώθη.

93. Ἂν ἡ λεοντῆ μὴ ἐξίκηται, τὴν ἀλωπεκῆν προσάπτειν.] Ἂν μὲν φανερῶς δυνῇ βιάζεσθαι, παντελῶς χρῆσαι. ἂν μὲν

εἰ δὲ ἐχθρὸς, μὴ ἀντὶ ἐχθροῦ τινα ἄλλον ἀντ' αὐτοῦ; ἢ καὶ τὸν αὐτόν τινα, μὴ ἄλλο ἀντὶ αὐτοῦ ζητῶν; *Quis ex vobis patrem petit panem, numquid Lapidem dabit illi? Aut piscem, numquid pro pisce serpentem dabit illi? Aut si petierit unum, numquid perriget illi scorpionem?*

89. Tale illud Diogeniani: Κρούουσι Μουσῶν θύραι. *Musarum fores pulsantur.*

90. Vsurpat Aristides in Panathenaico Menandri hunc versum. Et decantatum illud, vt nihil perinde: *Amicus certus in re incerta cernitur.* vt Theognidi, vt Ouidio; atque adeò Salomoni in Prouerbiis. Contrarium verò ὑποχὴ πολύφιλος. Vide Chil. Eras. & Apostolium De varia notione Ἐμπεδοκ.

91. Plinij locus huc pertinet lib. II. Natur. Historiæ: *Hic est vetustissimus referentibus bene merendi gratiam mos, vt tales numinibus adscribant. Quippe & omnium aliorum nomina Deorum ex hominum nata sunt meritis.* & Iuuenalis:

Quadraginta tibi si quis Deus, aut similis Dis
Et melior fatis donaret homuncio. ——

92. De Cyclope Polyphemo Homerus Odyss. IX. & Maro III. Æneid.

93. Desumptum è Lysandri Apophthegmate in eius vita apud Plutarchum, qui & in Sulla C. Carbonis dictum refert: Εἰ ἀλώπεκι καὶ λέοντι πλησιάζει, δεῖ τῇ Σύλλᾳ ψυχῇ συνεῖναι, τὴν ἀλωπεκῆν ἀεὶ τῶν μελῶν. *Bellum se*

robore aduersarium vincere nequeas, dolo & arte reliquias persequere. Dicitur Prouerbium de iis, in quibus prudentia potiùs quàm vi vtendum, vt Homerus ait:

Sine dolo, seu vi, vel apertè confice, vel clàm.

94. Ciconias imitari] De iis qui gratiam mutuò rependunt. Ciconias enim ferunt senio effœtos parentes alere, cumque volare nequeant, humeris gestare.

95. Illotis pedibus tectum subiens.] De iis qui imperitè se ad rem aliquam gerendam conferunt.

96. Viri senis velut vua passa crassum vulpe & leone in animo Sulla habentibus gerentem magis à vulpe infestari. Pro ἰξίων autem apud Suidam legitur præsens ἰξοῦσθαι, & ἐξήνθη.

Ἀντὶ καρὸς ῥάμνου.] Virgilius 11. Æneidos:

——— *dolus an virtus, quis in hoste requirat?*

Thucydides lib. v. Καὶ τὰ κλέμματα τοῦτο κρεῖσσον δίκαιον ἔχει, ἃ ἐ κλέμμασι μέλλει ἄν τις ἀνατλεγεῖν, τίνα χρὴ μᾶλλον ἀφ' ὧν σοφίᾳ μᾶλλον ἢ τῇ δυνάμει προσήκει χρῆσθαι, ὡς ὁ ποιητὴς φησί,

Ἦ δίκῃ, ἢ βίηφι, ἢ ἀμφαδὸν, ἢ κρυφηδόν.

94. Ἀντιπελαργεῖν.] Ἐπὶ τῶν τὰς χάριτας ἀποδιδόντων. λέγουσι γὰρ οἱ πελαργοὶ γηροτρόφους τοὺς γονεῖς ἔχειν, καὶ μὴ δυναμένοις ὑπάρχειν, φέρειν ὑπὲρ τῶν ὤμων.

95. Ἀνίπποις ποσὶν ἀναβαίνων ὅπου τὸ σῆμα.] Ἐπὶ τῶν ἀμαθῶς ἐπί τινα ἔργα καὶ πράξεις ἀφικνουμένων.

96. Ἀνδρὸς γήεντος ἀσταφὶς τὸ κράνιον.]

dem repetunt. Genitricum senectam invicem educant. Petronius Arbiter in Satyrico:

Ciconia etiam grata, peregrina, hospita,
Pietatis cultrix, gracilipes, crotalistria.

Aristophanes in Auibus:

Ἀλλ' ἐστὶν ὑμῖν τῶν ἔρεσθ' ὅσοι νόμοι
Παλαιοὶ, τὸν τοῦ πελαργοῦ κύριον.
Ἐνταῦθ' ὁ πατὴρ ὁ πελαργὸς ἐστιν εἰμὶς
Πάντας τοίνυν τοὺς πελαργιδεῖς χρεών,
Δεῖ τοὺς νεοττοὺς ἀντεκθρέφειν πάλιν ἡμᾶς.
Nobis quidem avibus peruetusta lex viget,
Ciconiarum inscripta tabulis: vt simul
Ciconia parens educauerit suos
Ciconiadas, & iam volucres euaserint,
Pulli vicissim nutriant patrem suum.

Atque hinc lex Romæ: *Liberi parentes alant, aut vincantur.* de qua nos pluribus ad Controuersiam primam M. Senecæ Rheroris. Cetertùm Horapollo libro 1. Hieroglyph. cap. LV. Cucupluæ eadem omnino tribuit.

95. Æneas Sophista in Epist. ad quadam: Οἱ μὲν πολλοὶ, τὸ δὲ κεχρημένον, ἀνάγκαις τισὶ ὑπηκόοις τῶν ἐφοδίων τῶν ἰδίων. Sæpè Lucianus alibique.

Τέγος vel τέγη pro tecto & domo ipsa accipio.

96. Lucil. apud Nonium *passos* vocat *senes*:

Rugosi posiq; senes eadem omnia quærunt.

Vtitur

νιον.] Ἐπὶ τῶν εἰς μηδὲν χρησιμευόντων, παντὸς ἅπαν τὸ σῶμα τῶν γερόντων ἀδυνάτου.

97. Ἀνδρὸς γήεντος μόπον εἰς παῖδ' ὁρᾶν.] Ἐπὶ τῶν πρὸς ἅπαν μὴ χρησίμων.

98. Ἀντλεῖν ἀμφοτέραις.] Λέγεται τὸ, χαρὰν. ὅτι τῶν ἀπιδιὴ τι πονούντων. ὁμοία τῇ, Παίζει καλὸν σιῦν.

99. Ἀνέμους γεωργεῖς.] Πρὸς τοὺς πονουμένους καὶ μηδὲν μεταλαγχάνοντας. ἐπεὶ δὲ ὁ ἄνεμος πάντα μὲν φύει καὶ αὔξει, οὐδὲν δὲ τυγχάνει, ἢ μόνον ἄχυρα διαφέρει.

100. Ἀντὶ κακοῦ κύνα εἰς σεῦ ἀπαιτεῖς.] Ἐπὶ τῶν κακὰ ἀντὶ τῶν ἀγαθῶν ἀπαιτούντων.

nium.] De nulli rei vtilibus, quandoquidem totum senis corpus imbecillum atque infirmum.

97. Viri senis nates intueri noli.] De iis, qui ad quædam sunt inutiles.

98. Vtraque haurire.] Exaudiendum, manu. De iis qui operosè quid agunt. Simile illi Prouerbio: *Omnem moue rudentem.*

99. Ventos excolis.] Ad laborantes & nihil inde fructus reportãtes. ventus enim alit quidem omnia & auget; nihil tamen, nisi quòd paleam deferat, prodest.

100. Pro malo cane suem postulas.] In eos qui bona pro malis exigunt.

ΕΚΑΤΟΝΤΑΣ Β.

CENTVRIA II.

1. Ἄνθρακες ὁ θησαυρὸς πίφυκεν.] Ἐπὶ τῶν ἐφ' οἷς ἐλπίσας ἐξηπατήθησαν. μέμνηται δ' αὐτῆς Λουκιανὸς· Τὸ γοῦν τῷ λόγου ἐκείνῳ, ἄνθρακες ὑμῖν ὁ θησαυρὸς πίφυκεν. καὶ πάλιν, Ἀνθρακάς μοι τὸν θησαυρὸν ἀπέφηνας.

1. Carbones thesaurus erant.] In eos, qui spe sua falsi decipiuntur. vtitur Lucianus [in Philopseude:] *Illud igitur, quod dici solet, Carbones nobis pro thesauro visum.* Et iterùm: *Pro thesauro mihi carbones exhibuisti.*

2. Dignus

Vtitur Lucianus in Tyranno de senibus: Ἐπὶ ἀσφόδελόν γε πάντες ἐσμὲν ἤδη. Et venustè Gregorius Palama Animam sic loquentem inducit: σ' ἐγὼ δὲ τὸ φρονεῖν τὰ ὑπὲρ ἐμὲ κρέμνυμι, γῆ δ' ἐσμὲν ἄμφω, τὸ δ' ὑπερκείμενον ἀέρινον, ἀλλ' ἐκεῖνον αὖθις ἀοχλήσομαι. Cùm rursum senilem submiserit calcaneum, nihil ab vna passa (iuxta Prouerbium) dissidentem, iterùm infantis loco habeor.

98. Omnem moue rudentem.] Vide infrà Centuria IV. Adagio 61. vbi plura notabimus.

CENT. II.

1. Πέφυκεν.] Reponendum πέφυκαν ex Luciani locis Stephanus pridem obseruarat: qui Lucianus adhibet aliàs Prouerbium in Timone, Zeuxide, Nauigio, & in Votis. itemque in Hermotimo, vbi rectiùs quàm in Zenobio ᾧ pro οὗ legitur, itaque Diogenianus. Paræmiam etiam adhiber Phædrus Aug. libertus Fabularum Æsopicarum lib. IV.

Carbonem, vt aiunt, pro thesauro inuenimus.

2. Dignus re quauis.] De homine quouis honore digno.

3. Argiuo dignus es clypeo.] De venerandis ac generosis dici solitum. Apud Argiuos enim puri pueri atque incorrupti, consuetudine patria, veteríque munere scuta gestantes pompam agebant.

4. Pilo digni.] De tenuibus nulliusque pretij; quando nihil pilo abiectius.

5. E tardo asino equus prodiit.] In eos qui è tenuibus ad maiora emerserunt.

6. Dolium inexplebile.] In homines voraces, ventríque seruientes dictum. Ductum à fabula Danaidum, & vase, quo aquam assiduè hauriebant. Ferunt enim apud inferos numquam hoc impleri dolium. Plectuntur autem hoc modo ἀμυήτους impiæ animæ ac filiæ, quas Danaidas nominãt, quæ vasis pertusis in pertusum dolium aquam ingerunt. Adhiberi autem potest prouerbium Orco, qui multis vbique mortuis numquam impletur. Cur autem pœnas has dent apud inferos Danaides, sic commemorant: Ægyptus & Danaus fratres, Melampodarum terræ imperabant, quæ nunc Ægyptus vocatur. Da-

2. Ἄξιος τῶ πάντος.] Ἐπὶ τῶ σφόδρα πεύτου.

3. Ἄξιος εἶ ἢ ἐν Ἄργει ἀσπίδος.] Ἐπὶ τῶν ἀδημότων καὶ ἀνωμάλων. παρόσον οἱ ἐν Ἄργει ἀκύβεστοι παῖδες καὶ καθαροὶ κατά τι νόμιμον ἢ παλαιὸν γένεσι τὰς ἀσπίδας φορῦντες πομπεύουσιν.

4. Ἄξιος βίγκος.] Ἐπὶ τῶ ἐντελῶν καὶ μηδενὸς ἀξίων· παρόσον ἡ θρὶξ ἰδαφὸς ἄξιον.

5. Ἀπὸ βραδυσκέλους ὄνου ἵππος ἐξῆλθεν.] Ἐπὶ τῶν ἀπὸ ἐντελῶν ἐπὶ τὰ μείζω μετατιθέντων.

6. Ἄπληστος πίθος.] Ἐπὶ τῶν πολλὰ ἐσθιόντων καὶ γαστριμαργούντων. μυθεύονται δέ τινα ἀπὸ τοῦ μύθου τῶν περὶ τὰς Δαναΐδας, καὶ τὸν πίθον εἰς ὃν ἀενάως τιν ὕδωρ βάλλουσι. λέγεται γὰρ αὖθις ὁ πίθος ἐν Ἅιδου ἔτι οὐδέποτε πληρούμενος, παρχυσι δὲ αὐτὸν αἱ τῶν ἀμυήτων ψυχαὶ καὶ κῆρες, ἃς Δαναΐδας λέγουσιν, αἳ πληροῦσιν ἐπαντλοῦσαι ἀχλίους ὕδωρ πρὸς· αὐτὸν φερούσι τετρημένον. διατί δ' ἀπορουμένη καὶ ἐπ' αὐτοῦ λέγεται ἡ Ἅιδου, ὅτι πολλῶν πάντοτε θνησκόντων οὐδέποτε πληροῦται. ἡ δὲ αἰτία, διὰ τὰς Δαναΐδας κατατρέσθαι τὴν ἀπορίαν ταύτην, ἔχει. Αἴγυπτος καὶ Δαναὸς ἀδελφοὶ ὄντες ἐτῶν Μελαμπόδων ἐκράτουν γῆς, ἥτις νῦν Αἴγυπτος καλεῖται. ἔχοντος δὲ Δαναοῦ

2. Sic Terentius dixit, *hominem quantiuis pretij*. & in Sophista Plato: Τῶν μὲν ἄλλων οὐδενὸς μᾶλλον ἄξια τίμιος, τῶν δ' ἄξια τῶ κακίστου. *Illi quidem nullius pretij; hi quamuis digni æstimantur.*

3. Vide Prouerb. Zenobij vltimum: Ἀσπὶς ἢ ἐν Ἄργει. *Gloriatur quasi Argiuum abstulerit clypeum.*

4. Henricus Stephanus hîc negationem addi vult, διὰ τὸ προσὶς ἄξιος, non necessariò, nec mihi probatur: vt & Latinis *Nauci*, & *Non nauci*; *Flocci*, & *Non flocci*, eodem recidunt. In sequenti verò Adagio negationem addi facilius patiar, vt illud sit, quod hodieque vulgò vsurpamus, *Lutetiam si quis asinum mittat, equum non redire.*

6. Ἀτελῶ.] Rectiùs Aldinus codex ἀτελέω,

ναοῦ θυγατέρας πεντήκοντα, καὶ Αἰγύπτου υἱοὺς πεντήκοντα. Δαναὸς τοὺς παῖδας τοῦ Αἰγύπτου δεδοικὼς στασιάσαντας ὅπως ἐπ' ἀρχῆς, ἀναλαβόμενος τὰς θυγατέρας εἰς Ἄργος ἀπέπλευσε, κἀκεῖ κατῴκισεν. ὕστερον δὲ οἱ τοῦ Αἰγύπτου παῖδες πρὸς Δαναὸν ἐλθόντες, τῆ τε ἔχθρας παύσασθαι παρεκάλεσαν, καὶ τὰς θυγατέρας πρὸς γάμου λαβεῖν ἠξίουν. ὁ δὲ μνησικακῶν αὐτοῖς ἀεὶ τὸ φυγῆς, ὑπολαβὼν τοὺς γάμους, καὶ δικλήρους τὰς κόρας, ὡς δὲ ἐκλυρώσηται τοὺς γάμους, ἑκάστῃ ἐγχειρίδιον δίδωσι τῆ θυγατρὶ σὺν. αἱ δὲ κοιμωμένους τοὺς νυμφίους ἀπέκτειναν, πλὴν Ὑπερμνήστρας· αὕτη δὲ Λυγκέα δίωσεν, παρθένον αὐτὸν φυλάξασα. λέγεται οὖν δίκης τῶν τὰς Δαναΐδας, ἀνδρὶ γαμηθείσας ἐν Ἅιδου καταχεῖν ὑγρὰ εἰς τετρημένον πίθον ὕδωρ ἀντλεῖν.

7. Ἀπὸ βαλλιδος.] Οἷον ἀρχῆς καὶ ἀλλαθοῦ ἔδει, ἢ τεχνίτου, ἢ καινῶς ὅτι πάντων.

8. Ἀκόντιον κεφάλου βαλὼν πρὸς ὑπάρχοντον ἄτλου.] Ἐπὶ τῶν παθόντων ἄξια ὧν ἔδρασαν.

9. Ἅπαντα τοῖς σοφοῖς εὐκολα.] Ἐπὶ τῶν διὰ φρονήσεως καὶ τὰ δυσκόλων διεξιουμένων.

10. Ἀττικὸς εἰς λιμένα.] Ἡ παροιμία δηλοῖ ὅτι ἐν τοῖς λιμέσι πλεῖ αὐ-

nao autem filiæ erant quinquaginta, totidemque Ægypto filij. Danaus itaque Ægypti filios veritus seditione superimperio tumultuantes, filias suas Argos abduxit, ibique habitarunt. Tandem Ægypti filij Danaum accedentes, inimicitiarum facere finem iubent, filiásque sumpturos se vxores promittunt. At memor ille malorum in exilio, nuptui datis singulis, mensis sublatis, pugiones cuique tradidit, quibus cubantes singulæ sponsos occiderunt, dempta Hypermnestra, quæ Lyncea sola seruauit, virginem se seruantem. Atque hinc Danaidas fabulantur extra Hypermnestram damnatas apud inferos pertuso dolio aquam in pertusum vas assiduè haurire.

7. A carceribus.] Hoc est, à principio bonum esse oportet, vel artificem, vel de re omni promiscuè.

8. Peruenit vrcei iactus ad summam noxam.] In eos qui factis digna patiuntur.

9. Omnia sapientibus facilia.] De iis qui prudentia, etiam difficilia, conficiunt.

10. Atticus in portum.] In eos iactatum Prouerbium, qui in portu fortitu-

ἀνημῶσω, & inf. pro ἐπιμόνως, ἐκτόπως. Danaidum verò fabula notâ è Nasone libro IV. Metamorph. quam & Euripidis interpres refert. Tibullus lib. I. Eleg. III.

Et Danai proles Veneris quòd numina læsit,
In cana Lethæus dolia portat aqua.

T. Lucretius iis accommodat, qui viuere perpetuò studeant, lib. III.

Hoc, vt opinor, id est, anno florente puellæ
Quod memorãt latice pertusum congerere in vas,
Quod tamen explere nulla ratione potestur.

8. Aldina editio & Apostolius ἐπεὶ pro κεφάλου præferunt. nec attigisse Erasmum equidé miror. Coniecit doctissimus Hoeschelius de eo vsurpatum, qui Ἄτλος dictus, facinoris pœnã non effugerit, adeò vt summo ac remotissimo etiam loco haud abiecto lapidis tutus esse potuerit.

titudinem suam ostentant. Nautæ enim Attici domum nauigantes, alacriùs solito remigabant, ita familiaribus sese ostentantes.

11. Pro benefactis vinxerunt Agamemnona Graij.] In ingratos dictum. Ferunt autem id Prouerbium à Mesone, Megarei filio, factum.

12. Mancipium sale emptum.] In barbarum ac vilem hominem. Mercatores enim Mediterranea ingressi, salem importabant, & seruos pro eo accipiebant. vnde & Comicus ait:

Generosus es Thrax, sale redemptus scilicet.

13. Charetis promissa.] In facilè ac promptè pollicitantes multa. Chares enim Athenienſium dux largè promittere solitus.

14. Piscator ictus sapiet.] Huic geminum est quod dicitur: *Stultus factum cognoscit.* Piscatorem enim referunt pisces reti tenentem, manu admota percussum à scorpione, dixisse: *Ictus sapiam.* Manibus itaque non ampliùs pisces recèns captos attigit. Commemoratur à Sophocle.

15. Cane ea quæ Tellen.] Hic au-

ὀφείλει ὅτι δεῖ εὐσυμβόλως. οἱ γὰρ Ἀττικοὶ ναῦται ὁπότε κοσμιώτερον ἐλαύνειν δεήσειεν, προθυμότερον ἐλαύνουσι τοῖς οἰκείοις ὅτι δεῖ εὐσύμβολοι.

11. Ἀντ' εὐεργεσίας Ἀγαμέμνονα δοῦναι Ἀχαιοί.] Λύει κατὰ τῶν ἀχαρίστων λόγον. φασὶ δὲ αὐτὸν ὑπὸ Μέσσονος τοῦ Μεγαρέως πραθῆναι.

12. Ἀλάβαστον ἀνὴ ἐφάπαξ.] Ἔστι τοῦτο, βάρβαρον καὶ ἄτιμος. εἰς τὸν μισόξενον γὰρ ἀναβαίνοντες οἱ ἔμποροι ἐνόμιζον ἅλας, ἀντὶ ὧν τοὺς ἀνθρώπους ἐλάμβανον. ὅθεν καὶ ὁ Κωμικὸς φησὶ·

Θρᾷξ εὐγενὴς εἶ πρὸς ἅλας ἠγορασμένος.

13. Αἱ Χαρήτου ὑποσχέσεις.] Ἐπὶ τῶν εὐχερῶς ἐπαγγελλομένων πολλά. Χάρης γὰρ ἦν στρατηγὸς Ἀθηναίοις εὐφυῶς ἐπαγγελλόμενος.

14. Ἁλιεὺς πληγεὶς νοεῖ σόφ.] Λύει φιλοπαλαίστου πλοκή τις, Ῥηχθεὶς δέ τι νήπιος ἔγνω. ἁλιεῖς γάρ, ὡς φησι, τοὺς ἁλισκομένους ἐν τῷ λίνῳ ἰχθῦς μετοχετεύεσθαι, καὶ πληγεὶς ὑπὸ σκορπίου, ἔφη, Πληγεὶς νοεῖν ἔοικα. καὶ ἡ χεὶρ ἀκέντητος τοῦ ποδηρόστου ἰχθύος ἔπεσεν. μέμνηται Σοφοκλῆς.

15. Ἄεισλε τὰ Τέλλειος.] Οὗτος ὁ Τέλλιος

---

11. Suidas τίσαι pro δοῦναι hîc legit, vertitque Chiliastes:

Pro meritis malè tradiderunt Agamemnona Graij.

Extrema illa de Mesone plerisque ignota.

12. Addit amplius Suidas, è Comici forte versu: Καὶ οἱ Θρᾷκες ἀνδράποδα ἅλατι ἀπέδοντο. *Et Thraces seruum pro sale reddiderunt.* Comicum autem Menandrum nominat Diogenianus: apud quem ἀνηνίῳ legas, & ἀνήνιστο pro ἀλήνιστο. *Nequam* verò *seruus frugi desuetus?* M. Ciceroni.

14. Ῥηχθεὶς δέ τι νήπιος ἔγνω.] Hemistichium est Homero familiare Iliad. ϛ'. & ϛ'.

—— *factum novit & exeret.*

Affine huic illud Hesiodi ἐὼ ἐσθλὸς, vt multa habent illi principes poëtæ communia:

— πάντ' δὲ τι νήπιος ἔγνω. Ceterùm pro ἐστὶ, videtur legendum φασί.

15. Adagij huius suprà mentio Cent. 1. Adag.

ZENOBII CENTVRIA II. 39

lœdus fuit, & carminum inconcinnus poëta. Meminit huius Dicæarchus Messenius.

16. Corrupisti vinum infusa aqua.] Hoc ad Vlyssem Polyphemus vsurpat in Cyclope: vnde in Prouerbium abiit.

17. Veriora iis quæ apud Sagram gesta.] Huius meminere Prouerbij Menander, Sophron, & Alexis, Comici. Narrant enim historiæ, Locrenses Epizephyrios cum Crotoniatis belligerantes, suppetias per legatos à Lacedæmonijs postulasse. Responsum tulerunt, non copias se daturos, sed Dioscuros submissuros. Reuersi domũ Locrenses manus conferentes Crotoniatas vincunt, Dioscuris auxilium ferentibus. Illam victoriam vltrò rumor quis Lacedæmonem pertulit, nullo adueniente nuntio. Posteà aduenêre quidam annuntiantes eadem ipsa die & pugnam factam, & victoriam reportatam. Cùm itaq; vera ea fama extitisset, de veris nuntijs adhiberi solitum Prouerbium. Sagra autem Locridis locus, quo parta à Locrensibus victoria.

18. Capra

Τύλλιος ἠγόητο ἀυλητὴς, καὶ μαλῶν ἀευποτάκτων ποιητής. μέμνηται αὐτοῦ Δίκαρχος ὁ Μεσσήνιος.

16. Ἀπώλεσας τὸ οἶνον, ὕδηχας ὕδωρ.] Ἐν Κύκλωπι δράματι Πολύφημος ὕστερος φησὶ Οὐσσέα λέγειν, ὅθεν εἰς παροιμίαν ἔβαλεν.

17. Ἀλλοίως περὶ τῆς ἐν Σάγρᾳ.] Ταύτης μέμνηται Μένανδρος, καὶ Σώφρων, καὶ Ἄλεξις. λέγουσι δὲ ὅτι οἱ Λοκροὶ οἱ Ἐπιζεφύριοι πόλεμον ἔσχον πρὸς Κροτωνιάτας, καὶ ἔπεμψαν εἰς Λακεδαίμονα συμμαχίας δεόμενοι. οἱ δὲ ἀπεκρίναντο αὐτοῖς, ὅτι δώσομεν μὲν οὐ δώσουσι, τοὺς δὲ Διοσκούρους ἀυτοῖς ὑποπέμψουσι. διαῤῥήξαντες δὲ οἱ Λοκροὶ μάχης γενομένης, ἐνίκησαν τοὺς Κροτωνιάτας, τῶν Διοσκούρων συλλαβομένων. ἡ δὲ νίκη, ὡς ἡ αὐτομάτη φήμη τὴν ἤνεγκεν εἰς τὴν Λακεδαίμονα, μηδενὸς ἀγγέλου. μετὰ δὲ ταῦτα ἐλθόντες τοὺς ἀπαγγεῖλαι τῇ αὐτῇ ἡμέρᾳ γεγονέναι τὴν μάχην καὶ τὴν νίκην. ἐπεὶ δὲν ἐν τοῖς ἀρχαίοις ἡ φήμη ἀγγελίαν ὑπάρχει ἀληθῆ, ἡ παροιμία εἶρπε) ἐπὶ τῶν παλαιῶν ἀληθῶν. Σάγρα δ' ἐστὶ τόπος, ἐν ᾧ ἡ μάχη ἐνίκησαν οἱ Λοκροί.

Adag. 45. Pro Δίκαρχος, omnino Διχαίαρχος legendum, qui Messenius est; è Messana Siciliæ, de quo Suidas, aduocatque non rarò C. Plinius, & Athenæus; sed hic lib. xv. initio Milesium vitiosè nominat, & De Diuinat. M. Tullius.

16. Cyclopis huius dramatis auctor apud eumdem Suidam laudatur Aristius teste Chamæleonte in Satyris. Vlpianus apud Athenæum lib. VIII. Διεστραμμένα. Τὸ γὰρ ἀληθὲς ἐκ τῶν ἐνθάδε ὅπλα σημαίνειν ἀπὸ τοῦ ἔθους, ὅπερ ἔλεγε Νέανθης. *Tu nobis etiam fabulam narramen parans, vinum infusa aqua perdidisti.* Barbarè nimirum vt barbarus homo, etiam apud Homerum, Polyphemus, & immanis.

17. Ἀλλοίως περὶ τῆς ἐν Σάγρᾳ.] Σώφρων in Vatic. desideratur. & mox historia concisiùs refertur: Οἱ γὰρ ἀντίοχοι μὲν συμμαχίαν δόντες, τέλεον γὰρ Διοκλέους ἀνὴρ βουλόμενος ἐν χρόνοις ἐπίσημον ἐν πολέμοις ἐκλιπεῖν ἐν τάχει, τῶν Διοσκούρων συλλαβομένων. μηδενὸς γὰρ ἀπαγγείλαντος ἡ νίκη, εἰς Λακεδαίμονα ἡ φήμη πανήλιον τῇ ἐν χρόνοις ἡμέρᾳ διέγραψε. εἶρπεν γοῦν ἡ παροιμία, &c. Menandri autem locus est ἐν ἀνανδρίᾳ

18. Capra Scyria.] Chrysippus in eos torqueri ait Prouerbium, qui beneficium euertunt atque corrumpunt. Sæpenumerò enim capra lactis sinu euertit. Alij dictum putant de iis, vnde emolumenti plurimum capitur, quòd Scyriæ capræ multum lactis ferant. Meminit Pindarus & Alcæus.

19. Spoute bonis mos est conuiuia adire bonorum.] Sic Heraclitus Adagium adhibet, vt Hercules accedens domum Ceti Trachenij hæc vsurparit. Eupolis verò in Chrysogene aliter Prouerbium extulit:

Vltrò adeunt hominis timidi conuiuia fortes.

Plato quoque eodem in Sympolio vtitur.

20. Sal abiit illuc vnde dimanauerat.] Negotiatorem ferunt naui sale onusta, vela fecisse. Somno autem captis nautis, irrupit mare, salemque dissipauit, naui depressa.

18. Α'ἴξ Σκυρία.] Χρύσιππος φησὶν ὅτι ἐπὶ τῶν διὰ μηχανίας ἀνατρεπόντων τινὰ χρῆσθαι τὴν παροιμίαν· ἐπειδὴ πολλάκις τὰ ἀγγεῖα οἱ αἶγες οἱ ἄξ. ἄλλοι δέ φασιν ὅτι ἐπὶ τῶν ὠνουμένων λέγεται, διὰ τὸ πολὺ γάλα φέρειν τὰς Σκυρίας αἶγας. μέμνηται Πίνδαρος καὶ Α'λκαῖος.

19. Αὐτόκλητοι δ' ἀγαθοὶ ἀγαθῶν ὅτι δαῖτας ἴασιν.] Οὕτως Η'ράκλειτος ἐχρήσατο τῇ παροιμίᾳ, ὡς Η'ρακλέους ὑποδεξαμένου ἐπὶ τὴν οἰκίαν Κάτου τοῦ Τραχινίου, καὶ ἄτερ εἰσιόντος. Εὔπολις δὲ ἐν Χρυσογόνῃ ἑτέρως φησὶ χρῆσθαι τὴν παροιμίαν·

Α'υτόμματοι δ' ἀγαθοὶ δυαλῶν ἐπὶ δαῖτας ἴασιν. Καὶ ὁ Πλάτων ἐν τῷ Συμποσίῳ ἄτερ αὐτὸ ἐχρήσατο.

20. Α'λλὰ δὴ φόρτος ὅδων ἦλθεν, ἔνθ' ἔβη.] Ε'πειδὴ τὰς, ὡς φασὶν, ἐμπορεύεσθαι πλοῖα καὶ ναῦν ἀλλὰν πληρώσας. διὸ καὶ δοκιμάσαντα δὲ τὸν ναυτικὸν, ἐπιστελλῶσαι τὴν θάλασσαν τύχῃ ἄλας ὀξύπλῳ, καὶ τὴν ναῦν καταπόντισε.

21. Α'ν-

θημίῳ, teste Apostolio. Prouerbiũ cõmemorat M. Tullius lib. II. & III. De natura Deorum: *De Sagra*, inquit, *Græcorum est vulgare Prouerbium, qui quæ affirmant, certiora esse dicunt, quàm illa quæ apud Sagram.* De Græcis verò Strabo lib. VI. in Calabriæ descriptione, qui & Corinthum & Olympiam quoque, vt Spartam, perlatam subitò famam refert. Iustinus etiam lib. XX. Philippicarum, tacito tamen pugnæ loco. Plutarchus ad hæc in Paullo Æmilio similia repentini nuntij atque ominis commemorans: Λέγεται καὶ τὸν Σάγρα ποταμὸν μάχῃ Γαλατῶν ἡττωμένων ὑπὸ Πελοποννησίων λαμπρὸν φανῆναι, καὶ Πλαταιᾶσι περὶ Μυκάλην αὖθις Μήδοις. *Ferunt etiam prælij apud Sagram amnem ab Italis commissi, eodem die famam in Peloponnesum delatam, & Plataas illum apud Mycalem contra Medos.* Notandũ & illud ex Eustathio in Bœotiã Homeri, Suidam atq; Apostolio, dictũ etiam de iis Prouer. qui vera quidem narrarent, fidem tamen non inuenirent: quo modo & vetere verbo *Alexandra* seu *Cassandra oraculum* vsurpatũ.

18. Pindari versum adfert Athenæus libro I. Διονυσοφ. Σκυρίαι δ' ἐς ἀμυχὰν γάλακτος αὖθις ἐζευγμέναι. *Scyriæ verò ad emulgendum lac iterum adiugatæ.*

19. Platonis verba sunt in Sympolio: Γίνεται καὶ ἡ παροιμία διαθρύπτεται μετ' ἐκείνου, ὡς ἄρα τῷ ἀγαθῷ δεῖ δαῖτας ἰέναι ἀνεπίκλητον ἀγαθάς. Vt & Adagium sic inuertentes perdamus: *Boni ad bonorum conuiuia inuocati accedunt.* Eupolidis verò versum aliter Ios. Scaliger concinnat.

Αὐτόκλητοι δυαλῶν ἀγαθοὶ δαῖτας ἴασι.

qua-

21. Α'ντιπαρίασιν.] Ε'πὶ τῶν μεταγινωσκόντων καὶ ἀναχωρεῖν παρόντων ὑφ' ἡμῶν παροιμία. ἐπειδὴ οἱ Παριανοὶ πολεμούμενοι ὑπὸ Θηβαίων, καὶ ἀνοχὰς παρ' αὐτῶν αἰτήσαντες, καὶ τυχόντες ὅτι ἐπιτρέψουσι τῇ μεσογαίᾳ τὴν πόλιν, εἶτα μετὰ ταῦτα τοὺς συμμάχους ἔχειν ποθὸν, ἔλυσαν τὰ ὁμολογούμενα.

22. Α'πὸ Ε'ρμίονος.] Εἴρηται ἡ παροιμία ὅτι τῶν σωζόντων τοὺς οἰκέτας. ἐπειδὴ ἐν Ε'ρμιόνι τῆς Πελοποννήσου ἱερὸν ἦν Κόρης καὶ Δήμητρος, ἀσφάλειαν παρέχον τοῖς καταφεύγουσι. μέμνηται ταύτης Α'ριστοφάνης ἐν Βαβυλωνίοις.

23. Α'τρίητος εἶ.] Τάττεται ἡ παροιμία παρ' Ε'ρμίππῳ ἐν Στρατιώταις. φασὶ δέ τινες ἐρίφιον ἀλιευθέντα ἐν τῇ καρπαθίᾳ φυῆναι θηρίον, ἃ περιτρώγουσιν ἐλάαι. τοῦτον οἱ γεωργοὶ λαβόντες ἀπὸ τεύτου τῆς κλάδου ἢ συκαῖς, ὅπως αὐτοῦ ὁ καρπὸς μὴ ἀποῤῥῇ. ἐνδύεται γὰρ εἰς τοὺς σφῆκας τὸ θηρίον καὶ τοῦ τούτους καὶ σκωλήκια, διόπερ δεῖ τῆς ἀ-πορ ἐν λαβόντα μὴ ἀφιέναι τέλεον εἰρῆσθαι ἢ παροιμίαν.

21. Repariazarunt.] In resipiscentes dictum Prouerbium, atque in retractantes. Parij enim bello à Thebanis lacessiti, & inducias ab illis postulantes, nacti sunt ex pacto tradituros se vrbem. Mox cùm dedere se oporteret, spe auxilij alicunde allatâ, pacta conuenta ruperunt.

22. Pro Hermione.] Prouerbium dicitur de iis qui supplices tuentur, quoniam in Hermiona Peloponnesi ciuitate templum erat Cereri ac Proserpinæ sacrum, asylum præbens eò confugientibus. Meminit huius Aristophanes in Babyloniis.

23. Incaprificatus es.] Adfertur Adagium ab Hermippo in Militibus. Ferunt verò marisci, qui caprifici fœtus est, innasci vermiculos, quos Græci Ψῆνας nominant. Hos agricolæ colligentes de fici ramis suspendunt, ne fructus præmaturè defluat. Irrepens enim per fissuras vermis, firmat ficus & maturat. Quamobrem in eos dici solitum, qui quæ acceperunt, tueri non possunt.

quadratq; illud Homeri de Menelao Ilia. Δ. Αὐτίκα δ' ἐς ἅλα δῖαν ἀγανὸς Μενέλαος. *Illi vocatu Menelaus venerat vltrò.* vbi Scholiastæ consulendi & Athenæus libro I. atque Erasmus Chiliade I. Cent. X. Vide infrà, Κλῆτοι πρὸς φίλους ἴασι φίλοι ἴσιοι. *Non vocati amici amicorum mensam accedunt.*

21. Ficta vox (vt & Προμνηστιάσαι, *Præmizare* Eustathio & Suidæ) à Paro Cycladum vna insula: qua de Stephanus Byzantius ἀπὸ σήλων, qui historiam aliter pauiò refert de Miltiade, quo modo & Æmilius Probus, siue is potiùs Cornelius Nepos est, in Miltiade. Diogenianus quoque pro *Thebanis, Atheniensis* habet.

22. Huius quoque vrbis meminit Stephanus, effertque bifariàm Ε'ρμίων καὶ Ε'ρμίονα. Suidas Adagium habet, & copiosiùs de Cerere Hermionensi Ælianus, allato & Aristoclis carmine lib. II. Hist. animalium cap. IV. Meminit & in Corinthiacis Pausanias. Hic pro εἰσίσιν, ἰσίτας emenda.

23. Suidas aliter extulit, Α'τρίητος εἶ. De ἰσῖφ & ψῆνι Lectorem legere iubeo quæ Aristot. lib. V. cap. XXXII. Histor. animal. Theophrastus lib. II. de Plantis, & libro III. cap. XII. De causis plantarum, & Plinius lib. XV. cap. XIX. notarunt: qui Plinius ψῆνας *culices* vertit; Gaza verò in Theophrasto *culices ficarios* reddidit.

24. Vna fames auri Spartam capies, aliud nil.] Dictum in eos, qui in omnibus lucrum sectantur. Mutuatum ab oraculo Spartanis dato, quo vsus fuit Apollo, perituros significans Lacedæmonios, cùm aurum argentumque in pretio haberent. Meminit oraculi Aristoteles in Spartana Republica.

25. Palladi felem.] De malè comparatibus meliora deterioribus, ob paruam aliquam similitudinem, Paræmia fertur: vt si quis glaucos ob oculos felem Mineruæ componat.

26. Attici Eleusinia.] Exaudiendum, inter se. Duris vsurpatum scribit, quoties inter se de re quapiam secretò arcana tractantes conuenissent.

27. Ipsi curandum est, sed in domum.] Meminit huius Aristophanes in Agricolis, & Plato Comicus. Domus verò erant magnæ perfugio conducentium.

24. Α᾽φιλοχρημοτία Σπάρτην ἴλοι, ἄλλο δὲ οὐδέν.] Α᾽ντὶ τοῦ λέγειν, ὅτι τὸ ἐξαπατᾶσθαι κερδαίνειν ποιοῦσιν. μεμνημένος δὲ τοῦ κατὰ χρησμὸν δοθέντος Λακεδαιμονίοις, ὅτε ᾧ ἔχρησε τότε ὁ Θεὸς καταλήψεσθαι τοὺς Λακεδαιμονίους, ὅταν ἀργύριον καὶ χρυσίον τιμήσωσιν. μέμνηται τοῦ χρησμοῦ Α᾽ριστοτέλης ἐν τῇ Λακεδαιμονίων πολιτείᾳ.

25. Α᾽θηνᾷ τὴν αἴλουρον.] Ε᾽πὶ τῶν κακῶς συγκρινόντων τὰ κρείττονα τοῖς ἥττοσι, διά τινα σμικρὰν ὁμοιότητα, ἡ παροιμία εἴρηται. ὡς εἴ τις διὰ γλαυκότητα τὴν αἴλουρον τῇ Α᾽θηνᾷ συγκρίνοι.

26. Α᾽ττικοὶ τὰ Ἐλευσίνια.] Ἐλλείπει τὸ, καθ᾽ ἑαυτό. λέγει δὲ Δοῦρις ὅτι ὅσων καθ᾽ ἑαυτὸν συλλεγόντες πρὸς ἀλλήλους τί, διαλέγοιντο ἑαυτοῖς, Α᾽ττικοὶ τὰ Ἐλευσίνια.

27. Αὐτὸς μελήτω, ἀλλ᾽ οἴκαδε τὸ εἰκός.] Μέμνηται ἀυτοῦ Α᾽ριστοφάνης ἐν Γεωργοῖς, καὶ Πλάτων ὁ Κωμικός. τὸ δὲ οἴκοι ὁ ὄικος μέγας εἰς ὑποδοχὴν μισθωμένων.

28. Α᾽τ-

24. Meminit & Plutarch. in Laconicis, & Cicero 11. Offic. Simile illud Philippi Regis, apud eumdem lib. 1. ad Atticum, qui arcem nullam satis munitam diceret, quam auro onustus asellus ingredi posset: quæque de aureo in Danaës sinum delapso imbre poëtæ fabulantur. De vtroque Horat. lib. 111. Od. xvi. & ibi interpretes. Simile etiam apud παροιμιογράφους, Diogenianum, Suidam, & Apostolium:

Ἀργύριος λόγχην μάχαν, ἠδὲ πάντα τιτύπτει.

Vide Ioan. Brodæum libro 11. Miscellan. cap. xii.

25. Glaucos oculos Palladi perpetuò tribuit Homerus, γλαυκῶπις Κόρη. Vide Giraldum Syntagmate x1. De αἴλουρῳ animante domestico legendus Etymologista, deriuans αἴλουρον ἀπὸ τοῦ αἰλοῦν καὶ ὑφέρπειν. Suidæ πανέλλην est: Τζετζαι καπηλεῖον ἢ ταπείνωσις γυναικός, quem *felem* vulgò & *catum* nominamus.

26. Καθ᾽ ἑαυτόν.] Aldinus codex multitudinis numero καθ᾽ ἑαυτούς. De Eleusiniis sacris Athenis in Ceteris honorem non efferendis multi multa, & bis Diogenianus. Tu vide, si vacat, quæ ad Athenagoram Suffridus Petrus Frisius, familiaris olim, pag. 192. adnotauit, quæ non describo. Talia Romæ sacra erant *Bona Dea* (quam *Fatuam* Lactantius nominat) viris interdicta.

27. *Platonem Grammaticum* pro *Comicum* legisse hic apparet Desiderium Chuliastem, qui & vsum Adagij explanat de iis, qui rebus alienis liberius vtuntur, vt solent, qui in conducto habitant.

28. Adhi-

28. Α᾽ττικὸς πάροικος.] Δοῦρις δὲ περὶ αὐτῶς λέγει· ὅτι ἐκβαλεῖν Α᾽θηναῖοι τοὺς παροικοῦντας αὐτοῖς καὶ γειτνιῶντας ἐξέλασιν, ἡ παροιμία εἰρῆσθαι. Κεκτημένοις δὲ ἀυτοῖς τὴν εἰς Σάμον πομφθῆναι Α᾽θήνηθεν ἐποίκοις ἡ παροιμία εἰρῆσθαι. Α᾽ττικοὶ γὰρ μεταπεμφθέντες εἰς Σάμον, κἀκεῖ κατοικήσαντες, τοὺς ἐγχωρίους ἐξέωσαν.

29. Αὐτοὶ χελώνας ἐδῆτε, ὅστερ ἴλυτε.] Α᾽λιεῖς ποτὲ χελώνας ἀναπασάμενοι δίχα τῆδ᾽ διετύοντο, δίχειμον τοῖς παροῦσιν. οἱ δὲ μὲν βουλόμενοι λαμβάνειν, εἶπον τοῖς ἁλιεῦσι, Αὐτοὶ χελώνας ἐδῆτε, ὅστερ ἴλυτε. ὅθεν εἰς παροιμίαν ὁ λόγος ἐξέβη.

30. Α᾽σπένδιος κιθαρῳδός.] Ζηλοῖ ὁ Μυνδήνιος τὸν φιλοχρήματον φησὶ παροιμίαν ἡ παροιμία, λέγων, Καθάπερ οἱ Α᾽σπένδιοι τὴν κιθαρῳδικὴν ἐν ἀδύτοις φασὶν ἄδειν φέρουσι, πάσας δὲ ἐπὶ τὰ ὀρχήστρα ἄγουσι καὶ ὁ φιλοχρήματος ἐπὶ τὸν ἑαυτοῦ πόλεμον ἅπαντα ἀποσπᾷ, ἄλλου δὲ οὐδενὸς φείδεται.

31. Αὐτῷ κηφῆ.] Αὕτη τάττι-

28. Adhibet Prouerb. Aristoteles libro Rhetor. ad Theodecten tertio: Ἐπὶ τῶν ἀπὸ τυχόντων καὶ γειτόνων. alia παροιμία, Α᾽ττικὸς πάροικος (vt Victorius quidem inibi legit.) *Prouerbia quædam ac Sententia. Quale Prouerbium: Atticus inquilinus.*

29. Diogenianus & Apostolius ex Apologo originem arcessunt, quasi Mercurius interuenerit, quem piscatores inuitarint; recusarit tamen hoc dato responso. Aliter tamen Hesychius. De χελωνοτάραι Plinius lib. IX. Natur. hist. cap. x Solinus cap. LVI. de Taprobane insula: *Maria quoque piscationibus inquietant, marinasque testudines capere gaudent; quarum tanta est magnitudo, vt superficies earum domum faciat, & numerosam familiam non arctè receptet.*

30. Adagionem refert & M. Tullius Verrina tertia: *Atque etiam Aspendium citharistam, de quo sæpè audistis, (id quod est Græcis in Prouerbio) quem omnia intùs canere ducebant, sustulit & in intimis adibus suis posuit.* Ibidemq; Asconius Pædianus. Rursum in Rullum *Intùs canere* dixit: quod pro sinistrâ fides tangere quidam exponunt: alij verò, pro domi ac sibi canere.

Ἐκδήμου φησὶν.] Altera voce caret Aldinus codex.

31. Ellipsis est Attica, & vel ἄμα vel καὶ exaudiendum, vt ex versu Iambico Platonis liquet. Sic apud Suidam, Αὐτὸς πλάσαι ἄδουσι ἢ κρούει. *Cum ipso canibus vescetur cane.* vbi addendum censet doctiss. Hœscheliust Παροιμία ἐπὶ τῶν ἀχρήστων. *Prouerbium in vanum.*

tur in eos, qui simul quiduis abligurriunt. Auctor est enim Didymus cenas canistris inferri solitas. vt & Plato in Arcanis refert:

Ipso canistro cuncta rapuisti simul.

32. Aphyas ignem.] De iis quæ finem celeriter accipiunt Paræmia fertur. Aphya enim vel igne aspecto coquitur.

33. Ab equis ad asinos.] Prouerbium vsurpatur, cùm quis ab honestis ad indigniora prolabitur: vt qui ex Grammatico mechanicus euadit, vel indignius quid aggreditur.

34. Atrei oculi.] De toruis ac truculentis. Ductum ab Atrei immanitate, qui per calumniam suspicatus Thyestem fratrem cum vxore sua Aëropa mœchari, eius liberos discerptos, coctosq; epulandos patri apposuit, calamitatis sensum, exhibitis extremis membris, ostendens.

35. Mutus Hipparchion.] Apud sæculum prius duo excellentes citharœdi extiterunt, Hipparchion & Rufinus. Ludis autem celebribus, qui quinto quoque anno Heliopoli de more agebantur, Hipparchion theatri turbatus strepitu obticuit.

τται κατ' αὐτοῦ ἐπὶ ἀργοῦ ὀπτωμένου λυμαινομένων. φησὶ γὰρ ὁ Δίδυμος ὅτι τὰ δεῖπνα ὅτε κρεῶν ἐσκομίζετο. καθάπερ ἐν κρυψίοις λόγοις Πλάτων·

Ἀνέρπυσας ἀπ' αἰγιαλοῦ τοῦτ' αὐτὸ κανοῦν.

32. Ἀφύας πῦρ.] Ἐπὶ τῶν πρὸς τὸ τέλος ὀξὺ λαμβανόντων· ἡ παροιμία, παρόσον καὶ τὴν ἀφύην ταχέως ἕψεσθαι συμβαίνει μόνον ἰδοῦσαν τὸ πῦρ.

33. Ἀπ' ἵππων ἐπ' ὄνους.] Τῶν παροιμίαν ἑαυτοῖς ποιουμένων ὅτι τῶν κατὰ σπουδὴν ὅτε τὰ ἄτιμα ἐκλέγεται· ὅτε δὲ ἀπὸ γραμματικῶν ὅτι μηχανικά, ἢ εἰς ἄλλό τι τῶν ἀτιμοτάτων.

34. Ἀτρέως ὄμματα.] Οἱονεὶ ἀγρίου καὶ σκληρά. εἴρηται δὲ ἀπὸ Ἀτρέως παροιμιῶδες, ὃς ὑποπτεύσας ἐν δεῖπνοις ἢ ἀδελφὸν Θυέστην μοιχεύειν Ἀερόπην ἢ γυναῖκα αὐτοῦ, τὰ τέκνα τοῦ Θυέστου συλλάβας καὶ ἑψήσας, δειπνοῦντι παρέθηκε τῷ πατρί, αἰδοίοις δεδηγμένον δὲ συμφορᾷ, ἐκ τῶν τελευταίων τὰ ἄκρα ἀφαιρεῖται.

35. Ἄφωνος ὁ Ἱππαρχίων.] Κατὰ τοὺς παλαιοὺς χρόνους δύο κιθαρῳδοὶ διάσημοι ἐγένοντο, Ἱππαρχίων καὶ Ῥουφίων. καὶ δὴ ἀγῶνος ἐνεστῶτος πενταετηρικοῦ δημοσίου ἐν Ἡλιουπόλει κατὰ τὸ ἔθος, Ἱππαρχίων ἀχανὴς ἔσχε θορύβῳ τῷ περὶ τὸ θέατρον.

36. Ἄρκτου

32. Sic & Diogenianus Prouerbium extulit, & infrà Zenobius Cent. 4. Adag. 25. exaudiendumque ἅλς. Sic enim Clearchus apud Athenæum libro VII. Εἰλὴ καὶ ἀφύα. Suidæ Collectanea, & Apostolius, Κρύα ἐν ὕδατι. Simile illud Augusti apud Suetonium: *Velocius quàm asperagi coquantur.*

33. Aristophanes in πρίλαις:

Γ' ἵππου γ' ὄνοισιν ἐξίσωσε τὸν θεόν.

Ita per Deos, equos asinos misere excidi.

Quid hæc ita, vt delapsus asino, blateras?

Vide & infrà Adagium 57. Ἀπ' ἵππου ἐπ' ὄνον.

34. Nota Tragœdiis *Thyestea cena*: de qua & in Adagiorum Centuriis Hadrianus Iunius. Totidem autem hæc verbis Suidas, & Apostolius. Diogenian. enim aliter paulò.

36. Simile

36. Ἄρκτου παρίδοις, ἴχνη μὴ ζήτει.] Ἐπὶ τῶν δειλῶν κυνηγῶν εἴρηται ἡ παροιμία, μέμνηται δὲ αὐτῆς Βακχυλίδης ἐν Παιᾶσιν.

37. Ἄνδρα ὠθεῖν εἰς Δῆλον πλέοντα.] Ἐπὶ τῶν ἀφροντίστων καὶ φιληδονούντων. ὀψὲ γὰρ ὁ πρὸς τὴν Δῆλον πλοῦς, καὶ οἱ ἐκεῖσε καταίροντες ἀφροντίστως πλέοντες ἦδον.

38. Λύπη γῆρας, κορύδου νεότης.] Παρίσον καὶ γηράσκων αἰετὸς ἀμείνων ἔστι νεάζοντος ὄρνιθος. λέγεται δὲ ὁ βίος αἰετοῦ κατὰ τρόπους, ὁ καμπτὸς τὴν ἄνω χείλους ὁρᾷ· τὸ κάτω συγκαμψάσης.

39. Ἀράβιος αὐλητής.] Φασὶ τοὺς Ἀραβίους ἐν ταῖς νυκτερειναῖς φυλακαῖς παχείαις αὐλοῖς ἐπιτύπτειν. τὸν δὲ αὐλὸν τοῦτον διαδέχεσθαι ἄλλον ἀπ' ἄλλου, καὶ αὐλεῖν, πῦρ ἀναπαίοντας, ἄχρις ἂν γένηται ἡμέρα.

40. Ἅλις δρυός.] Ἐπὶ τῶν ἐκ φαυλοτέρας διαίτης ἐπὶ βελτίονα ἐλθόντων εἴρηται ἡ παροιμία. ἐπειδὴ τὸ ἀρχαῖον οἱ ἄνθρωποι βαλάνοις δρυὸς ἐχρῶντο, ὕστερον δὲ δρυβεῖσι καὶ δημητρίοις καρποῖς ἐχρήσαντο.

36. Præsente vrso vestigia ne quære.] In timidos venatores dictum, cuius & Bacchylides in Pæanibus meminit.

37. Canis, vt qui in Delum nauigat.] In supinos ac voluptuarios. Facilis enim erat Athenis in Delum nauigatio, quique eò tenderent, otiosè nauigantes cantillabant.

38. Aquilæ senectus, corydi iuuenta.] Quod nimirum senescens aquila corydi auiculæ ætate integra præstet. Ferunt autem aquilam vitam commutare, cùm superioris labri incuruitas ad inferius inflectitur.

39. Arabius tibicen.] Arabas ferunt in nocturnis excubiis longa vti tibia, eamque aliis alium tradere & canere, ignibus, dum Sol oriatur, excitatis.

40. Sat quercus.] De iis vsurpatum Prouerbium, qui à viliore victu ad lautioré se conferunt. Primi enim mortales glandibus vescebantur, pòst, à Cerere frugibus repertis, vti iisdé cœperūt.

41. Aliam

36. Simile de meticulosis venatoribus Luculli dictum apud Plutarch. in eius vita: Οὐκ ἔφη δειλίᾳ τοὺς κυνηγοὺς, ἀλλὰ τῇ περὶ τὰ δεινὰ ἀπονοίᾳ φυλάττειν. Timidiorem se negabat venatoribus, vt præterita fera ad mania illarum lustra vellet ire.

38. Terent. Heautont. *Visa est, quod dicì solet, aquila senectus.* Eurip. in Andromach.

Πολλὰν γὰρ ἤδη κἀν γήρᾳ λέκτρων ἔχω.

Κρείσσων.

Multa iuuenibus antista senex
Cui mens adest generosa.

Vide Plinium lib. x. cap. 111. Aristot. & Demetrium Phalereum Περὶ ἑρμηνείας. Elegantèr B. Augustinus ad illud Psalmi 102. *Renouabitur vt aquilæ iuuentus tua: Dicitur aquila, dum senio grauatur, rostri immodicè crescentis vncum non posse vt aperire, nec cibum capere: vnde Languescens naturæ vi colludit rostrum ad petram, cuius attritu excusso quod redundabat, ad cibum redit, atque ita reparatur, vt iuuenescat omnino.* Porrò Ios. Scaliger V. C. versum hunc ita constituebat:

Κἀν γήρᾳ κορύδου νεάζει τ' ἄμφρων.

39. Athenæus Paræmia hac ipsa Centuria, Adag. 58. Ἀράβιος ὁ αὐλητής.

40. Vtitur Cicero libro 11. ad Atticum Epist. x1x. vt Epist. 1. Ἅλις σπουδῆς.

81. Hostium dona non dona, nec vtilia.] Est apud Sophoclem [in Aiace lotario.]

* In sinũ nõ spuito.] In iactabúdos.

83. Præstat in terra egere, quàm diuitem nauigare.]

84. Codro generosior.] A Deucalione enim originem hic duxit, & pro patria occubuit. Congruit huic, *Dignus es Argiuo clypeo.*

85. Ad asini villos.] In eos qui non possibilia reiiciunt. Non enim in asino lanam reperies.

86. Ad Cynosarges, &, Ad Orci portas.] In re simili adhiberi solent.

87. Generosior Sparta.] Ob inuictũ ac generosum animũ, quòd ne muris quidẽ cingi solitam Spartam referãt.

88. Hic nec manere ventus, nec nauigare sinit.] De iis qui summas in angustias redacti sunt.

89. Perierunt honesta.] De iis qui paucis malum quid exponere volunt. Hippocrates enim victus Mindaro talem scripsit epistolam.

90. Reperi, quod non quærebã.] De iis qui contra voluntatem in rem aliquam incidunt.

82. Ἐχθρῶν δόματα δῶρα καὶ τοῦτ' ἐστὶν ἔπος.] Δῆλον. ὅτι που καὶ παρὰ Σοφοκλεῖ. Εἰς κόλπον ἢ πόλει.] Ἐπὶ τῶν μεγαλαύχων.

83. Ἐν γῇ πένεσθαι μᾶλλον, ἢ πλουτοῦντα πλεῖν.]

84. Εὐγένεστερος Κόδρου.] Ἀπὸ γὰρ Δευκαλίωνος ἦν, καὶ ὑπὲρ τῆς πατρίδος ἀπέθανε. ὁμοία τῇ, Ἄξιος ἀσπίδος ἐν Ἄργει ἀσπίδος.

85. Ἐπ' ὄνου πόκας.] Ἐπὶ τῶν εἰς ἀδύνατα ἀναβαλλομένων. ἀπ' ὄνου γὰρ εὑρεῖν οὐκ ἔστι πόκος.

86. Ἐς Κυνόσαργες, Ἐς ἀνθρίσκου πύλας.] Ἐπὶ τῶν ὁμοίων λέγουσιν.

87. Ἐλλάδος ἀκρωτήριον Σπάρτη.] Διὰ τὸ ἀνυπόζυγον καὶ γενναῖον φρόνημα. διὸ οὐδὲ τειχοῦσθαι λέγεται Σπάρτη.

88. Ἔνθ' οὔτε μίμνειν ἄνεμος, οὔτε πλεῖν ἐᾷ.] Ἐπὶ τῶν συγχύσεις ἐχόντων.

89. Ἔρρει τὰ καλά.] Ἐπὶ τῶν κακὸν τι βουλομένων δηλοῦσαι σπουδῇ. Ἱπποκράτης γὰρ ὑπὸ Θεῶν, Μανδάρῳ τοιαύτην ἔπεμψεν ἐπιστολήν.

90. Εὕρηκα οὐκ ἐζήτουν.] Ἐπὶ τῶν οἷς οὐκ ἐβούλοντο ἐπεπτώκασιν.

91. Ἐχῖνος τὸν τόκον ἀναβάλλει.]

——— Tu lene tormentum ingens admoues
Plerumque duro. ———

81. Duo hæc Prouerbia pro vno recensita à Palatino aberant, è fuga retrasi ex Pantini nostri exemplari. Ad prius refero illud Maronis 11. Æneid.

Quidquid id est timeo Danaos, & dona ferentes.

Ad alterum illud Iuuenalis, Sat. v 111. v. 111.

Tunc immensa cam spirant mendacia fauces;
Conspuitur, si sinus. ———

85. Πόκος est in Pantini libro pro οἶκος.

88. Suidas eadem, nisi quòd ἔνθ' ἄνεμος legit. Dictum est Philoctetæ apud Æschylum.

89. Historia est apud Xenophontem libro 1. Ἑλληνικῶν. Tale illud Persianum Sat. v. ver. 103.

——— *Exclamat Melicerta periisse*
Frontem de tecto. ———

91. Ἐχῖνος τὸν τόκον ἀναβάλλει.] Ἐφ' οἷς τὸ ἀναβάλλεσθαι πρὸς χρόνον ὄφελος καὶ γὰρ οἱ χερσαῖοι ἐχῖνοι δοκοῦσι κεντεῖσθαι μέλλοντες, ἀνίενται τόκου· εἶτ' ὕστερον τοκετοῦσιν ὀφλισκάνοντες τῶν τόκων χαλεπώτερον ὀδυνηρότερον ἀπαλλάσσοντες.

92. Ἐκ γλώσσης γεύεσθαι.] Ἐπὶ τῶν ἐκ μικρῶν τὰ καταλαμβανόντων, ὡς ἐπ' οἴνου.

93. Εἰς Σκόλον μήτ' αὐτὸς ἰὼν, μήτ' ἄλλον ἐπιπέμψῃς.] Παροιμιακὸν. ξαχεῖα γὰρ ἡ Σκολὸς καὶ δύσβατος.

Z.

94. Ζαλεύκου νόμος.] Ἐπὶ τῶν ἀποτόμων. Ζάλευκος γὰρ, λοκρῶν ἐνομοθέτησεν ἀπότομα. ὁμοία ᾗ, Τυδέως πτόλεμος.

95. Ζεὺς κεπφοῦλι χρίνας ὕστερον διέφθειρε.] Ἐπὶ τῶν βραδέως τιμωρουμένων. λέγεται γὰρ Διὰ ταῦτα τὰ ἀσεβήματα, εἰς διφθέραν ἐντοχάζεσθαι.

96. Ζεῖ χύτρα, ζῇ φιλία.] Ἐπὶ τῶν διὰ τὸ δεῖπνον συνιόντων εἰς φιλίαν.

97. Ζητῶν ὄψον, ἀπολλύει ἀπολλύμενον.] Ἐπὶ τῶν ἀνυχωρήτων.

98. Ζωὴ πίθου.] Ἐπὶ τῶν ἐπιεικῶς καὶ ἀπραγμόνως βιούντων. λέγει Διογένης, ᾧ πίθος ἦν οἰκία εὐσταθής.

99. Ζωὸς προπεπεσσομένου μόνον

---

91. Suidas iisdem verbis, nisi quòd initio extremoque parum discreper. ἐφ' οἷς in altero est libro.*

92. Π'ε ἐν ἔσω.] Sic in Pantiniano cod. erat amplius, quàm in Palatino: sed ἔσω reponendum cùm sentirem, ita reddidi. Quo etiam è codice sequens est Adagium.

93. Versum habet & Strabo, & Eustathius in Hom. Bœotiam, vnde hîc constituimus suis numeris; nisi quòd sequiore genere, ξαχεῖα ἡ Σκολός, diserte scriptum repperi.

99. Προπεπεσσομένου erat in Diogeniano Palat. Biblioth. in Pantini κρίμνου. Puto scripsisse

recipies.] De iis qui parua causa magnam consequuntur opinionem.

100. Viuimus, non vt volumus, sed vt possumus.] De iis qui non viuunt arbitratu suo.

CENTVRIA V.

H.

1. TESTVDINIS carnem aut edas, aut non edas.] Testudinis quidem modicè esa caro tormina parit; multum verò, purgat.

2. Heraclius lapis.] Magnetem hunc quidam appellant. Est & alius ferro vicinus.

3. Fuêre quondam strenui Milesij.] In eos qui quondam benè vel secus se gesserunt. Simile illi: *Nos quondam fuimus.*

4. Aut ter sex, aut tres tali.] De iis qui periclitantur. Ter enim sex absolute designat vincere; tres verò cubi, vinci. Tribus autem talis antiquitus in lusu vtebantur.

5. Phanij ostium.] In eos qui insipienter custodiunt. Phanius enim cæcus cùm esset, famulo ostium referante nihil ipse videbat.

6. Diana panagæa.] Iactatum in errones ac circumforaneos. Vagari enim atque oberrare dea solita.

7. Hercules scabies.] De curatu difficili, & ad cuius curationem Herculeis sit opus balneis. Pallas enim Herculi multis locis calida balnea reliquit.

8. Morbus Herculeus.] Hoc est, comitialis. in hunc enim Hercules incidit.

9. Aut periit, aut litteras docet.] Susceptæ in Siciliam expeditione, quidam captiui abducti sunt, alij cecidêrunt. Qui verò dilapsi erant, dictum hoc Prouerbio de iis vsurparunt.

10. Aut cucurbitæ florem, aut cucurbitam.] Florem cucurbitæ κρίνον Græci nominant. Igitur florem quidem pro mortuo adhibebant; cucurbitam verò pro vitali.

11. Scytharum oratio.] De iis qui plorare aliquem iubent. Hoc enim Dario Persarũ Regi Scythæ responderunt.

12. Stultior Praxellę.] Hæc enim quid pulcerrimũ esset interrogata, Sol, inquit,

ΕΚΑΤΟΝΤΑΣ Ε.

H.

1. Η᾽ δεῦ χελώνης κρέας φαγεῖν, ἢ μὴ φαγεῖν.] Τῆς χελώνης μικρὰ ὀλίγα κρέα βρασθέντα, σφόδρα ποιεῖ πολλὰ δι᾽, καθαίρει.

2. Η᾽ σιδηρῖτις λίθος.] Ταὐτὸ δύναται Μαγνῆτις λίγουσιν. ἔστι δὲ ἑτέρα φύσις πλησίον σιδήρου.

3. Η᾽ σὺ πού᾽ ἦσθα ἄλκιμος Μιλήσιος.] Ἐπὶ τῶν πού᾽ ὄντων, ἢ ἐνίοτε γενομένων. Ὅμοιον, Κ᾽ ἡμεῖς ποτ᾽ ἦμες.

4. Η᾽ τρὶς ἕξ, ἢ ξύες κύβοι.] Ἐπὶ τῶν καθυπολύειν, τὸ μὲν, ἓξ ἕξ, ἢ παντελῶς τοῦτο δηλοῖ· τὸ δὲ, τρεῖς κύβοι, ἢ ἵππων, παλαι γὰρ ἔσθ᾽ ἡ ἐχρῶντο περὶ τὰς παιδιὰς κύβοις.

5. Η᾽ Φάνιος θύρα.] Ἐπὶ τῶν ἀνοήτως

---

psisse Patræmiographum κατμιὸν, vt est in Zenobio, Suida, & Apostolio; atque reposui, vt sensus constet & Iambicus versus.

100. Aristotelis dictum putatur; & Terentij Comici est in Andria: *Quoniam id fieri quod vis non potest, id velis, quod potest.* Et in Heautontimor. *Non licet hominem esse sapè ita vt velit, sires non sinit.* Alibi: *Vt quimus, aiunt.*

CENT. V.

1. Η᾽ δεῦ.] In Apostolio calamo exarato legi Η᾽ δὲ, *secundum esse*, vt dicat, testudinis vesci carnibus, aut omnino abstinere.

2. Locus, vt opinor, depranatus, aut ἐπαίρει leg. quasi amicus ferro si propiùs admoueatur; aut è Zenobio legendum ἀργύρῳ pro σιδήρῳ: qui & alium argentum attrahere auctor est, vt magnetem ferrum. Legendus Plinius libro XXXIII. cap. VIII. & XXXVI. cap. XVIII.

3. Zenobio Πάλαι ποτ᾽ ἦσαν; hîc venustè ἦσαν iteratur. Laconicam cantionem Κρῆτες πού᾽ ἦμες integrè legas in Plutarchi Laconicis, Ang. Politiani Miscellaneis, & in Zenobio. Pro Η᾽ ἐνίοτε, reposui è Pantiniano cod. Ε, ἢ ἐνίοις, benè, aut *scitis*, hoc est malè.

4. Περὶ τὰς παιδιάς. Rectè duæ priores voces ex Pantiniano accesserunt, sumptæque ad sensum necessariæ. & mox ἀνόητον ibidem scribitur, pro *frustrà, temerè, sine fructu.*

7. Pro

ἀνοήτως φυλαττόντων. ὅπως γὰρ ὁ Φάνιος τυφλὸς ἦν, ὑπακούοντος αὐτῷ τοῦ παιδὸς ἢ θύρα, ἴσως οὐδὲν ἑώρα.

6. Η᾽ Διὸς πανήγυρις.] Ἐπὶ τῶν πλανητῶν καὶ ἀγυρτῶν. παροσον ἡ θεὸς ἀγείρειν ἢ πλανᾶσθαι λέγεται.

7. Η᾽ ἡράκλειος ψώρα.] Η᾽ δυσίατος, ἢ καὶ ἐπὶ Η᾽ ρακλείων λουτρῶν δεομένη παρὰ θεραπείαν. τοῦ γὰρ Η᾽ ρακλεῖ πολλαχοῦ αὐτὸς θερμὰ λουτρὰ ἡ Ἀθηνᾶ.

8. Η᾽ ἡρακλεία νόσος.] Η᾽ ἱερά. εἰς ταύτην γὰρ ἐμπίπτουσι Η᾽ ρακλῆς.

9. Η᾽ τι τίθησιν, ἢ διδάσκει γράμματα.] Τοῦ εἰς Σικελίαν στρατευσάντων, οἱ μὲν ἁλόντες ἀπῆλθον αἰχμάλωτοι, οἱ δ᾽ ἀπέλιπον. ὅθεν ἐπὶ τῶν ἀμφοτέρως ἔλαχον τύχη.

10. Η᾽ κρίνον, ἢ κολοκυντίδιον.] Τὸ δὲ κολοκυντίς εἶδος, καλεῖται κρίνον. ἔστι δὲ συνήθως μὲν κρίνον ἐπὶ τῶν τεθνηκότων· τὸν δὲ κολοκυντίδιον ἐπὶ τῶν ζώντων.

11. Η᾽ τῶν Σκυθῶν ῥῆσις.] Ἐπὶ τῶν αἰτιάζειν τινὰ λεγόντων. τοῦτο γὰρ εἶπον Δαρείῳ τῷ Περσῶν βασιλεῖ οἱ Σκύθαι.

12. Η᾽ λιθαίτερος ἢ Πραξίλλης.] Αὐτὴ γὰρ ἐρωτωμένη τί κάλλιστον, Η᾽-

---

7. Pro *δυσίατος* voce inusitata, Suidas *δυσθεράπευτος* posuit.

8. De hoc morbo Zenobius, Suidas, & ad Ouidij Metamorph. interpretes. Η᾽ ρακλῆς autem pro Η᾽ ρακλεῖ est in schedis Pantini nostri.

9. Articulo τὸ deleto, Trimetrum constituit.

11. Ab Anacharside Scytha quoque natum hoc Prouerb. putat Laertius, vtunque frequenter Lucianus, & in Epistolis Ælianus. Neque abludit quod refert Herodotus lib. IV. de muneribus Dario missis à Scythis, aue, mure, rana, & sagitta. quem lege. ἐκ Σκύθου pro Πέρσου repositi ex historiæ veritate.

12. Hic quoque desiderari puto ἦμεν. Reliqui autem Parœmiographi Adonidi filio Praxillæ tribuentes, legunt: Κλεόβουλος τῇ Πραξίλλῃ. *Stultior Adonide filio Praxillæ.*

inquit, & ficus. Talia sunt: *Ibyco, & Corybo, & Meletide dementior.*

13. Aut tragœdias agere, aut insanire oportet.] Dictum de iis qui neque gaudere, neque dolere possunt.

14. Sylosontis chlamys.] In eos qui vestitu se vẽdirant. Hic enim donata Dario chlamyde cùm adhuc priuatus ageret, pòst Regis iam beneficio, reditum in Samum obtinuit.

15. Cauda de vulpe testatur.] In eos qui mores suos è re minima demonstrant.

16. De fimbria telam omnem.] Similia sunt: *E gustu cognoris Æthiopem de facie; Ex unguibus leonem; E fructibus arborem.*

17. Æqualis æqualem delectat.] Huic paria sunt, *Semper similem ducit Deus ad similem; Clauum clauo, & paxillum paxillo pepulisti.* hoc est, erratum altero errato curasti.

18. Ni purgaris & molas, non comedes.] De iis qui maximo labore victum parant necessarium. Cereris autem sunt ad Triptolemum.

19. Nos decẽ Rhodij, decẽ naues.] De arrogantibus ac iactabũdis dictum.

Θ.

20. THAMYRIS insanit.] In eos qui aliquid cùm prudẽter quidem faciant, insanire tamen videantur. Historiam suprà ad Amyrim retulimus.

λιος, ἔτη, καὶ σύκα. Αἰσοπόπους Γῦπες, καὶ Κορύβα, καὶ Μιλτιάδη.

13. Η' χρὴ γαγγραίνειν πάντας, ἢ μελαγχολᾶν.] Ἐπὶ τῶν μήτε λυπουμένων, μήτε χαίρειν δυναμένων.

14. Η' Συλόσοντος χλαμύς.] Ἐπὶ τῶν ἀλαζονευομένων ὅτι ἰδίοις. ὁ γὰρ εἶχε χλαμύδα, ἰδιωτεύων διατελῶν Δαρείῳ δωρησάμενον, ἔτυχε δὲ εἰς Σάμον καθόδου.

15. Η' κέρκος τῇ ἀλώπεκι μαρτυρεῖ.] Ἐπὶ τῶν διακειμένων ὑπὸ μικρᾶς προφάσεως τὸ ἦθος.

16. Ἐκ τῆς κροκύδος τὸ πᾶν ὕφασμα.] Ὁμοία, ἐκ γλώσσης γνῶσις. Τὸν Αἰθίοπα ἐκ τοῦ ὄψους. Ἐκ τῶν ὀνύχων τὸν λέοντα. Ἐκ τοῦ καρποῦ τὸ δένδρον.

17. Η' λὶξ λίκνα τέρπει.] Ὁμοία τῇ, Ὡς αἰεὶ τὸ ὅμοιον ἄγει θεὸς ὡς τὸν ὅμοιον. Η' λὼψ τὸν λόφον, ἢ σκύταλον ἐξέκρουσας πατταλόφῳ. ἀντὶ τοῦ, ἁμαρτάνων τὸ ἁμάρτημα διορθοῖς.

18. Η' μὴ καθαίρῃς καὶ ἀλήσῃς, οὐ μὴ φάγῃς.] Ἐπὶ τῶν δυοῖν μὴ θατέρου τὸ ἀναγκαίου περιζομένων βοτῆρι. ἔστι δὲ Δήμητρα φησὶ Τριπτόλεμον.

19. Η' μεῖς δέκα Ῥόδιοι, δέκα νῆες.] Ἐπὶ τῶν ἀλαζονευομένων.

Θ.

20. ΘΑΜΥΡΙΣ μαίνῃ.] Ἐπὶ τῶν καθ' ὑπόνοιαν σωφρονούντων τι, δοκούντων δὲ μαίνεσθαι. παροιμιώδη ἱστορία εἰς τὸν Ἄμυριν.

21. Θετ-

14. Historiam narrat Herodotus lib. III. Strabo lib. XIV. Ælianus lib. IV. Variar. & Valerius Max. lib. V. cap. II.

19. Natum videatur ex illo Homerico: Ἐκ Ῥόδου ἐννέα νῆες ἅμ' Ἠελίοιο ἀνάκτος. Etasius: Ἐκ Ῥόδου ἐννέα, ἰδὲ νέοιμι. Adscribit amplius Apostolius integer: νῦν δὲ οὐκ ἔστι δεκάπηχυς ὁ Τριπτόλεμος.

21. Habet

21. Θετταλικαὶ πέπλοι.] Ἐπὶ τῶν ἐσθῆτα ἐνημμένων. αἱ γὰρ Θετταλικαὶ ἐσθῆτες πλουσιαὶ ἦσαν.

22. Θεῶν ἀγορά.] Ἐπὶ τῶν χρησίμων καὶ δικαίων.

23. Θυννίζειν.] Ἀντὶ τοῦ κεντεῖν. ζεύγνυσι γὰρ τοὺς θυννίους κεντοῦσιν. ὅθεν καὶ Λουκιανὸς, θυννώδης τὸ ἐσθύμημα, ἀντὶ τοῦ, σκληρὸν καὶ σκληρόν.

24. Θύραζε Κῆρες, οὐκέτ' Ἀνθητήρια.] Διὰ πολυθρυλούμενον, οἷς ἐν τοῖς Ἀνθεστηρίοις συνεμέθυον καὶ ἐμαίνοντο.

25. Θεὰ δὲ Ἀναίδεια.] Ἐπὶ τῶν τῇ ἀναισχυντίᾳ ὠφελημένων.

* Θρᾷκες ὅρκια οὐκ ἴσασιν.] Ἐπὶ τῶν ἀνόμων.

I.

26. ΙΛΙΑΣ κακῶν.] Ἐπὶ τῶν μεγάλων κακῶν.

27. Γέροντι χαράσσειν τὰ μείονα κύκλῳ βαίβαλλε.] Ἐπὶ τῶν δεῖσθαι ἡρεμίων βουλομένων.

28. Γ' ππεῖς εἰς πεδίον.] Φανερόν.

29. Γραῖα ἄγκυρα.] Δῆλη ἡ παροιμία.

30. Γῆ ὅθι, ἔνθα καὶ αἰδώς.]

21. Habet Suidas, Hesychius, Erasmus, & Iunius Centur. 1. Verùm suspecta mihi hîc vox ἐσθῆτα pro extemporaneo habitu. Quid si diuisim legas ἐσθῆτα κόσμα de vestium luxu præter facultates?

23. Luciani locus in Ioue Tragœdo: Ἀπαγε θυννώδες τὸ ἐσθύμημα, ἔ Πλουτεῦ, καὶ σκληρὸν πάνυ. qui de pingui & inepto, vt & interpretes, sumere contra Diogeniani mentem, videtur.

21. Alæ Thessalæ.] In eos qui subitò vestes induunt. Thessalicæ enim vestes alatæ erant.

22. Deorum cœtus.] In iustorum ac frugi hominum conuentum.

23. Thynnizare.] Pro pungere ac stimulare. Tridentibus enim thynnos pungunt. Hinc etiam Lucianus, θυννώδες τὸ ἐσθύμημα, pro aculeato ac rigido.

24. Foras Cares, non amplius Anthesteria.] Ob seruorum multitudinem dictum, qui & ipsi festis illis conuiuia agitabant.

25. Dea Impudentia.] In eos qui ex inuerecundia fructum capiunt.

* Thraces fœdera ignorant.] In exleges.

I.

26. MALORVM Ilias.] De ingentibus malis.

27. Nempe senescenti leuiora impone caballo.] De iis qui ob senium quiete indigent.

28. Equites in campũ.] Clarum.

29. Sacra anchora.] Notum & hoc Prouerbium.

30. Vbi metus, ibi & pudor.]

31. Equus

24. Suidas amplius habet, ἀνεθῆ Κατοῦσι.

27. *Equo senescenti imitora cicela admoue.* Sic Erasmus, versum tamen esse heroicum subodoratus: fateturque κύκλον alibi non lectum, præterquam in Zenobio, hoc Adagio; videriquè simile esse τροχοπέδῃ, quam explicat vocem etiam Hesychius, idemque noster Zenobius.

30. Homericum apparet Iliad. ε'. ἴσχε δ' αἰδὼς καὶ Φόβος. *Et pudor atque metus vetuit.*

31. Equus me portat, alit Rex.] Ferunt Corrhæum sub Philippo Rege equo merentem, roganti ac postulanti matri, vt à militia missionem peteret, hoc respondisse.

32. Hippolytum imitor.] De iis qui casti continentesque esse volunt.

33. Piscem natare doces.] Simile illi, *Delphino natandum suades.*

C.

34. CADMEA victoria.] De incommodè viuentibus dictum, vt historia ostendit.

35. Cyrnia terra.] De regione latronibus abundante. Talis enim nuper Cyrnus.

36. Etiam corchorus inter olera.] De vilibus, qui tamen aliis sese magnis conferunt. Herbæ enim species κόρχορος vilis est.

37. Cygnea cantio.] De morti vicinis, & vltima verba pronuntiantibus. Canit enim morti proximus olor.

38. Cõmunis Mercurius.] Quasi dicas, Commune inuentum. Furax enim Mercurius cùm esset, furta esse communia ostendit.

39. Mali corui malum ouum.] De iis qui prauis geniti parentibus.

40. Cantharo callidior.] In improbos dictum. Talis enim Cantharus ille exstitit.

31. Γ'πποῦ με φέρει, βασιλεὺς μὲ βόσκει.] Καρρεῖον φασιν ὑπὸ Φιλίππου στρατευόμενον ἵππῳ, τῆς μητρὸς δεομένης, αἰτήσασθαι ἄφεσιν τῆς στρατείας, εἰπεῖν τοῦτο.

32. Γ'πποκλύστου μιμήσομαι.] Ἐπὶ τῶν σωφρόνως βιοτευόντων.

33. Γ'χθὺν νήχεσθαι διδάσκεις.] Ὁμοῖόν τῃ, Δελφῖνι κολυμβᾶν συμβουλεύεις.

K.

34. ΚΑΔΜΕΙΑ νίκη.] Ἐπὶ τῶν ἀλυσιτελῶς νικώντων, ὧν ἡ ἱστορία δηλοῖ.

35. Κυρνία γῆ.] Ἐπὶ τῶν λῃστὰς ἐχουσῶν. τοιαύτη γὰρ ἡ Κύρνος ἐφάνη.

36. Κόρχορος ἐν λαχάνοις.] Ἐπὶ τῶν δοκούντων μὲν ὄντων, μεγάλοις δὲ ἑαυτοὺς συμβαλλόντων ἑαυτούς· εἶδος γάρ ἐστι βοτάνης ὁ κόρχορος. Δίφιλος.

37. Κύκνειον ἆσμα.] Ἐπὶ τῶν ἐγγὺς θανάτου ὄντων, καὶ τὰ τελευταῖα φθεγγομένων· οἱ κύκνοι γὰρ ἀναπτόμενοι ᾄδουσι.

38. Κοινὸς Ἑρμῆς.] Οὗτος, Κοινὸν τὸ εὕρημα, κλεπτόντος οὗ ὁ Ἑρμῆς, κατέδειξε κοινὰ εἶναι τὰ φόρεια.

39. Κακοῦ κόρακος κακὸν ᾠὸν ἔφυ.] Ἐπὶ τῶν ἐκ κακῶν γονέων ὄντων.

40. Καινοῦ σοφίσματος.] Ἐπὶ τῶν πονηρῶν. Καινοτέχνος γάρ τις πονηρὸς ἐγένετο.

41. Κινήσω

31. Notum illud Horatij in Epist. *Splendidius multò est, equum vt me portet, alat Rex.*
Ibi Acronem vide, & recentiores interpretes.

34. Etsi in vtroque Σύννου scriptum erat, reposui tamen ex historiæ fide, & Suida, νικῶντος. Et Apostol. ὃ δὲ ἐπὶ τῶν κακῶν.

36. Herbæ & Prouerbij meminit quoque Theophrastus lib. VII. cap. VII. De plantis. Vide Hesychium.

41. Ortum

41. Mouebo à sacra linea.] De iis qui extrema experiuntur.

42. Lucrum pudore melius.] In eos qui lucri causa pudorem sibi accersunt, nec ab eo amoueri possunt.

43. Surdior Toronæo portu.] Portus is erat angustias in ingressu habens.

44. Casliotícus nodus.] In eos qui prauis sunt moribus. Illi enim nodos indissolubiles nectebant.

45. Cõtra seipsum Bellerophon.] De iis qui quid sibi noxium exsequuntur. Nota historia.

46. Maximus fastuosus.] In eos qui supra modum sapere sibi videntur. Iste enim Maximus arrogans extitit.

47. Nodum non soluis.] De impeditis, nec soluta facilibus. Ductum à curru.

48. Caricus hircus.] In res viles iactatum.

49. Ad capras silueſtres.] Similis illi Paræmia; *Ad cornes.*

Cercyrẽum flagrum.] De magnis flagellis, qualia Cercyræi vsurpabant.

51. Cercopizare.] Pro fallere. In frau-

41. Κινήσω τὴν ἱερᾶς.] Ἐπὶ τῶν ἐσχάτως κινδυνεύοντων.

42. Κέρδος αἰσχύνης ἄμεινον.] Ἐπὶ τῶν δεῖν τι κέρδος, αἰσχυνόμενον προσποιεῖσθαι ἑαυτοῖς, καὶ μὴ δυναμένων πεῖσαι.

43. Καφίτερος τῶ Τορωναίων λιμένος.] Λιμένι τινὶ διὰ στενῆς ἔχων τὰς εἰσβολάς.

44. Καστιωτικὸν ἄμμα.] Ἐπὶ τῶν σκολιῶς τοῖς ἤθεσιν. ὕπνοι γὰρ ἄμματά τινα δύσλυτα ἐδεσμοποίουν.

45. Καθ' ἑαυτῶ Βελλεροφόντης.] Ἐπὶ τῶν καθ' ἑαυτοῦ τι ποιούντων. ἡ δὲ ἱστορία δηλοῖ.

46. Κομπὰς Μάξιμος.] Ἐπὶ τῶν ὑπὲρ τὸ δέον φρονεῖν τοιούτων. οὗτος γὰρ ὁ Μάξιμος ἀλαζὼν ἐγένετο.

47. Οὐ χάμμα λύεις.] Ἐπὶ τῶν δυσλύτων. λέγει δὲ ἀμαξεύσεως ἱστορία.

48. Καρικὸς τράγος.] Ἐπὶ τῶν εὐτελῶν.

49. Κατ' αἶγας ἀγρίας.] Ὁμοία τῃ, Εἰς κέρατα.

50. Κερκυραϊκὴ μάστιξ.] Ἐπὶ τῶν μεγάλων μαστίγων. τοιαύτας γὰρ εἶχον.

51. Κερκωπίζειν.] Δολοῦσθαι, ἐπὶ

41. Ortum huius Adagij explicat Iulius Pollux lib. IX. Onomastici.

42. Affine huic illud Vespasiani Imp. *Lucri bonus odor ex re qualibet.* Vide quæ ad Zenobium Cent. IV. notabamus.

44. Est & apud Suidam. Stephanus de Vrbibus aliter effert Καστωνικὸν ἰμάντα, nisi fortè ἱμάντα scribendum sit: quod Erasm. vidit, & admonuit.

46. Κόμπος legisse video Erasmum, non Κομπάς. Et in illo τοιούτων non mihi facio satis. Fortè melius foret ἀνόητον, & ad sensum accommodatius.

47. Vitiosè in Palatino ἐχ ἅμα, ἐχ ἅμαξα Pantini codex & Zenobius. Sic suprà paulò *Cassioticus nodus*, & affinia, *Herculeus* ac *Gordius nodus*. Vide Q. Curtium lib. III. & Plutarchum in Alexandro.

48. Hesychius à Sophocle vsurpatum hoc Adagium refert.

49. Suidas exponit ἐπὶ τῶν εὐτελῶν.

50. De Cercopibus ad Zenobium monui.

51. Sui-

fraudulentos dictum. Ductum à quibusdam viris, qui Cercopes dicti, quorumque suprà facta mentio.

51. Cescorum ciuitas.] In stolidos dictum. Tales enim illi, qui Cescon vrbem habebant.

53. Cestreus ieiunat.] In gulosos, ieiunare tamen se fingentes, iactatum. Inexplebile enim hoc animal.

54. Cilicij hirci.] Hoc est, pilis obsiti. Hinc & saga pilis contexta Cilicia vocantur.

55. Periculosa in prorâ felis.] Nam hostes primùm proram inuadere solent.

56. Corœbo stultior.] Maris enim hic fluctus numerabat.

57. Corydo deformior.] In insigniter deformes. Talis enim hic extitit.

58. Cretizare.] Pro mentiri. Decepteres enim Cretenses.

59. Cornix scorpium.] De iis qui cum damno alios aggrediuntur.

60. Curetum os.] De iis qui vaticinia promittunt. Huiusmodi enim Curetes.

61. Aries cornibus lasciuiens.] In magnos ac petulantes.

62. Aries nutritionis mercedē.] Dictū in ingratos. Clara autem res est.

τὸ παπίρημα. λέγεται δὲ τοῦτο ἀνδρῶν Κερκώπων λεγομένων, οἱ περὶ ἦσαν.

52. Κίσκων πόλις.] Ἐπὶ τῶν ἀνοήτων. οἱ γὰρ ἐν ταύτῃ κατοικοῦντες τῇ πόλει, τοιοῦτοι.

53. Κεστρεὺς νηστεύει.] Ἐπὶ τῶν λαιμάργων, ὑποκενουμένων δὲ διὰ τοῦτο. ἄπληστον γὰρ τὸ ζῶον.

54. Κίλικες τράγοι.] Οἱ δασεῖς. ἔθνος γὰρ τὰ ἐκ τριχῶν Κίλικια λέγονται.

55. Καὶ αἰλούρου ἡ ἐν πρῴρᾳ σελίς.] Οἱ γὰρ πολέμιοι πρῶτον τὴν πρῷραν κατέχουσι.

56. Κορύβου ἠλιθιώτερος.] Οὗτος γὰρ τὰ κύματα τῆς θαλάττης ἠρίθμει.

57. Κορύδου εἰδεχθέστερος.] Ἐπὶ τῶν δυσμόρφων. οὗτος γὰρ ἐδόκει ἀμορφίᾳ διαβάλλειν.

58. Κρητίζειν.] Ἐπὶ τοῦ ψεύδεσθαι. ἀπατηλοὶ γὰρ οἱ Κρῆτες.

59. Κορώνη τὸ σκορπίον.] Ἐπὶ τῶν βλαβερῶς ἐπιχειρούντων.

60. Κυρήτων στόμα.] Ἐπὶ τῶν μαντευομένων ὑπεσχημένων. ψευδεῖς γάρ εἰσι.

61. Κριὸς ἀσελγόκερως.] Ἐπὶ τῶν μεγάλων καὶ ἀσελγῶν.

62. Κριὸς τροφεῖα.] Ἐπὶ τῶν ἀχαρίστων· ἡ λέξις δῆλη.

63. Κεφα-

52. Suidas poëtas sic lusisse ait: Κίσκων πόλις τῶν ἐν ἔχουσι: in cuius etiam Collectaneis Κίσκων legit Desiderius emendat.

54. Τράγοι reposui è Suida, non vt Palat. τράπεζαι. quomodo etiam vertendum censui. Κιλίκιος, inquit, τράγος, ὁ δασύς, &c. Vide Hesychium in Κιλίκιοι τράγοι.

55. Σελὶς, Eustathio in Iliad. π. σέλμα, ζυγὸν, & nauis carina.

57. Variè hoc nomen Κορύδος scriptum reperi. Κορύδιος Petri Pantini membranæ. Zenobio Κορύδιον. Reposui à Pantiniano cod. confirmatus ἀμορτίᾳ pro ἀμορτίᾳ, quod in Palatino depranatum erat.

62. Deest, ἀπέστησε, persoluit, reposuit, ex Apostolio.

63. Sui-

63. Saturniæ lemæ.] Simile illis *Ollæ & cucurbitæ lippis.*

64. Saturni podex.] De carne vetula & insipida.

65. Crobyli iugum.] In eos qui supra modum improbi sunt. Ductum à Crobylo lenone quodam, bina scorta alente.

66. Cyziceni stateres.] De scitè notatis nummis. Hi enim celebres.

67. Canis iuxta intestina.] In eos qui præsentibus frui nequeunt.

68. Canis ad vincula.] In eos qui se vinculis ipsi induunt.

69. Codali chœnix.] De iis qui mensuris vruntur maioribus.

70. Cous ad Chium.] Cùm minora quis cum maioribus componit.

71. Caunius amor.] In immodicas cupiditates iactatum. Cauni enim amore capta soror, neque voti compos, seipsam interemit.

72. Cyrbes malorum.] De malorum copia. Cyrbes enim ligna quædam tabulæ formâ, quibus leges inscriptæ.

73. Post festum venisti.] In eos qui honesto negotio non interfuerunt.

63. Κεφαλικαὶ λῆμαι.] Ὁ μισὸς τῆς, χύζους λευκὰς καὶ κολοκυνθώδεις.

64. Κρόνου πυγή.] Τὸ ἀρχαῖον καὶ ἀναίσθητον κρέας.

65. Κροβύλου ζυγός.] Ἐπὶ τῶν ὑπερβαλλόντως πονηρῶν κεχλευασμένων. ἀπὸ Κροβύλου τινὸς πορνοβόσκου, δύο ἔχοντος ἑταίρας.

66. Κυζικηνοὶ στατῆρες.] Ἐπὶ τῶν εὖ κεχαραγμένων στατήρων. ἐξαίρετοι γὰρ οὗτοι.

67. Κύων παρ' ἐντέροις.] Ἐπὶ τῶν μὴ δυναμένων ἀπολαύειν τῶν παρεσκευασμένων.

68. Κύων δεῖται δεσμοῦ.] Ἐπὶ τῶν ἑαυτοὺς εἰς δεσμὰ ἐμβαλλόντων.

69. Κοδαλὶς χοῖνιξ.] ἐπὶ τῶν μεγάλοις μέτροις μετρούντων.

70. Κῶος πρὸς Χίον.] Ὅταν ἐλάττονα πρὸς μείζονα τις ἀντιβάλλῃ.

71. Καυνίου ἔρως.] Ἐπὶ τῶν μὴ κατορθούντων ἐπιθυμιῶν. Καυνίου γὰρ ἐρασθεῖσα ἀδελφὴ, καὶ μὴ τυχοῦσα τοῦ ἔρωτος, ἀνεῖλεν ἑαυτήν.

72. Κύρβεις κακῶν.] Ἐπὶ πλήθους κακῶν. κύρβεις γάρ, ξύλα τινὰ πυραμοειδῆ, ὅπου τοὺς νόμους ἐγράφοντο.

73. Κατόπιν ἑορτῆς ἦκες.] Ἐπὶ τοῦ μετὰ καιροῦ πράγματος παραγενομένου.

63. Suidas, hæc tria Prouerbia coniungens, in hebetem oculorum aciem iactata refert. Plura Desiderius suggerat.

65. Habes Zenobius Adagium. In Suida Κροβύλος constanter legitur.

66. Διαζῶσι corrupta vox, in vtroque exemplari, etsi Aristophanis interpres διαζῶσι circumsunt exponat. Equidem nihil cunctatus repono διαζῶσι, fauente Zenobio, Hesychio & Suida: qui cùm dissimiles fuisse significat; quòd hinc bellum, in auersa

verò parte leonem impressum stateres haberent; Glossema quoque ab hoc alienum loco, obelo fodimus, furcillis eiecimus.

67. Simile illud Senecæ in Ἀποκολοκύντῃ: *Citiùs quàm canis exta edit.* vt legit Rhenanus, & And. Alciatus li. vi. Parergon c. v.

69. Hesyc. & Suid. Κοδάλη, nostet Κοδάλη.

71. Laqueo vitam Byblis abrupit amoris impotentia. Ouidius de Arte & ix. Metam. & Conon apud Photium in Biblioth.

73. Vetat Socrates apud Platonem in

74. Mala proditio.] Cùm quis poſt coitionem mercedem accipit.

75. Plorat qui vicit, victus autem peritt.] Athenienſes deuicti perierunt: Philippus autem victoria iam potitus, à Pauſania eſt interfectus.

76. Amicorum communia omnia.] Notum Prouerbium.

77. Κλεπτιάζειν.] In puerorum amatores iactatũ, vt quidam aiunt: aut de intemperantibus in mulieres.

78. Mali quidẽ thripes, mali verò ipes.] De vtroqueuerſum noxiis dictũ.

79. Colophonia iniuria.] In diuites & iniurioſos. Tales enim Colophonij.

80. Cyprius bos.] De ſtolidis, atque excrementis veſcentibus.

81. Camelus vel ſcabioſa plurium geſtat aſinorum onera.] De iis qui etſi ſenes aut infelices ſint, multis tamen antecellunt.

82. Secundo æſtu fertur.] De proſperè nauigantibus.

83. Aquæ inſcribere.] In eos qui quæ fieri non poſſunt, aggrediuntur.

84. Vel à mortuo tributũ auferat.] In eos qui ab inopibus lucrum captant.

74. Καὶ ἐπὶ προδόσεως.] Ἐπὶ τῶν μετὰ τὴν μίξιν ἢ συνάλλαγμα μισθὸν κομιζομένων.

75. Κλαίει ὁ κείρας, ὁ δὲ γανύται ἀπολλύμενος.] Ἀθηναῖοι νικήσαντες ἀπώλοντο· Φίλιππος νικήσας ὑπὸ Παυσανίου ἀνῃρέθη.

76. Κοινὰ τὰ φίλων.] Δῆλον.

77. Κλεπτιάζειν.] Ἐπὶ τῶν παιδερασταῖς τινὰς φασὶν ἢ ὅλως τοῖς γυναιξὶν ἀκολάστων.

78. Καὶ μὴν θρῖπες, καὶ κακὸν ἶπες.] Ἐπὶ ἀκατέρων βλαπτικῶν.

79. Κολοφωνία ὕβρις.] Ἐπὶ τοῖς πλουσίοις καὶ ὑβρισταῖς. τοιοῦτοι γὰρ ἦσαν οἱ Κολοφώνιοι.

80. Κύπριος βοῦς.] Ἐπὶ τῶν κοπρισμάτων καὶ εἰκαίων.

81. Κάμηλος καὶ ψαρὰ ὄνος πολλῶν ὄνων ἀναπλήθει φορτία.] Ἐπὶ τῶν ἐν γήρει μὴ ὄντων, ἢ δυσχρήστων, πολλῶν δὲ ἀμεινόνων ὄντων.

82. Κατὰ ῥοῦν φέρεται.] Ἐπὶ τῶν εὐπλοούντων.

83. Καὶ ὕδατι γράφειν.] Ἐπὶ τῶν ἀδυνάτων ἐπιχειρούντων.

84. Κἂν ἀπὸ νεκροῦ φόρον.] Ἐπὶ τῶν ἀπὸ πενήτων κερδαινόντων.

85. Κυνὸς

Gorgia. Non diſſimile eſt quod apud Euripidem in Rheſo Hector ait: Ξυμμαχοῦσά μοι, ξένε δι' ὑπερβολήν.

74. Notum Auguſti illud apud Plutarchum: *Proditionem ama, proditorem odi.*

75. Vide quæ ad Zenobium notabamur, & in Vitis Parallelis Ariſtotelis & Demoſthenis.

78. *Thripes* vitiant ligna, *ipes* verò vites. auctor Apoſtolius. *Thrips* interdum etiam auicula. vnde Prouerbium: *Aquila thripa inſequitur.*

80. Huiuſmodi boues deſcribit Plinius lib. xxviii. cap. vlt. Ariſtophanes in Pluto Bœotios boues κοπρολόγους, oleto veſcentes inducit, medicos taxans.

81. Vtitur Lucianus, & alibi κατὰ ῥοῦν φέρεσθαι dixit.

84. Eſt apud Ariſtot. lib. ii Rhetoticorum ad Theodectem.

85. Aliter

DIOGENIANI CENTVRIA V. 227

85. Κυνὸς δέρμα διαζωμεύω.] Ἐπὶ τῶν μάτην πονούντων.

86. Καρικὴ Μοῦσα.] Ἐπὶ τῶν ἀλλοτρίων, ἢ τῶν Σκυθῶν καὶ γραμμάτων.

87. Κἂν αἴξ δάκῃ ἀνδρὸς τιμαλφῆ.]

88. Κανθάρου σκιά.] Ἐπὶ τῶν φοβουμένων τὰ μὴ δέοντα φόβου.

89. Καὶ μῆλον ἡ ὄψις, ἡ δὲ διανοία φρήν.[

90. Καπρὸς βοᾶς εὔχου.] Οἷον, μέγα εὔχου.

91. Κνὴψ ἐπὶ χοίρου.] Ἐπὶ τῶν παχυτάτων. ὁ γὰρ κνὴψ τὸ θηρίον τοιοῦτον.

92. Κρὶς ἀπὸ Αἰγινήτιδος.] Ἐπὶ τῶν ἀπατεώνων καὶ ἀλλήλους λανθανόντων.

93. Αἰλουροῦς τιλὰ διδάσκων μυοδυμῶν.] Λέγεται ὅταν καὶ ὑπὸ τῶν ἀρχόντων τοῖς ἀρχομένοις, ὅτι κατ' ὀλίγον συμφωνοῦσι.

94. Κυνόσαργες.] Τόπος ἐν ᾧ ἐκ τόθεν ἐξεκρέμων. κύων γὰρ τὸ ἀπὸ κρεῶν κρέας, ὅπερ ἁρπάσας ἔθυε καὶ Κυνόσαργες.

95. Κατὰ πόδας βάσιν.] Ἐπὶ τῶν κατὰ μικρόν τι προκοπτόντων καὶ μὴ τέχνῃ. ὁμοία τῇ, Ἐν νυκτὶ βουλή.

96. Καρκῖνος λαγὼν αἴρει.] Ἐπὶ τῶν ἀδυνάτων ὁμοία, Λύκος καὶ ὃν ποιμαίνει.

85. Canem exſpoliàs excoriatam.] In eos qui fruſtrà laborem ſumunt.

86. Carica Muſa.] De re contraria atque aliena, vt Scythæ à litteris.

87. Etiam capra virum mordeat malum.]

88. Cantharivmbra.] In eos qui metuunt quæ timeri non debent.

89. Malus quidem aſpectus, in timore verò præcordia.]

90. Bouina voce precare.] Pro, immenſa.

91. Cnips è regione.] In celeripedes. Talis enim Cnips animalculum.

92. Cretenſis cum Æginetа.] In eos qui mutuis ſe dolis fallunt.

93. Catellæ dominam imitantes.] Dicitur cùm qui parent, imperantibus in malo conſpirant.

94. Cynoſarges.] Locus in quo ſpurij ſeponebantur. Canis enim carnem furatus eò artulit, vnde & inditum nomen.

95. Pedetentim.] De paulatim & artificioſè rem agentibus. Simile illi, *In nocte conſilium.*

96. Cancer leporem capit.] De re impoſſibili. Congruit, *Lupus ouem paſcit.*

97. Figuli

85. Aliter paullò Suidas, de iis qui iiſdem ſæpè malis afficiuntur. Vtitur in Lyſiſtrata Ariſtophanes.

91. Alij ſic efficiunt, Ὅταν ἐξ ἐναντίας χοίρου. Pantini codex: πρὸς τὸν χοῖρον præfert, & mox 92. ἐκ τῆς Αἰγίνης.

93. Debetur Adagium hoc codici Pantiniano, vtitur que Plato lib. vi ii. De Rep.

94. Sic & Nonnus Scholiaſtes Συνεσίου τοῦ Nazianzeni. Alij enim ἀπὸ κοινῆς ἑστίας, *ab alba cane* dictum volunt. Suprà ἐκ κυνὸς ἁρπαγῆς dixit. Ab hoc Attico Gymnaſio primùm Cynicos appellatos quidam tradunt. Plura Deſiderius Chilianes.

97. Figuli opes.] De re debili, imbecilla, & ad frangendum prona.

98. Homo figulus.] De imbecilli.

99. Bibunt mali cruciatus nebulam.] In eos qui dignam pœnam referunt. Simile est: *Reperit mali coagulum.*

100. Vani vanum dant consiliũ.]

CENTVRIA VI.

A.

1. LEPVS dormiens.] De iis qui se dormire fingunt, vel agere quid assimulant, non tamen reuerà agunt.

2. Lemnium malum.] Parabola à malis feminis Lemni insulæ ducta est.

3. Lydus cauponatur.] Cyrum ferunt Lydis deuictis mandasse, caupones vt essent.

4. Lupi alę.] De re impossibili. Qui enim lupus volare queat?

5. Lepus pro carnibus.] De periclitantibus dictum, & pro vita laborantibus. Etenim lepus pro suis ipse carnibus currit.

6. Laueris Peliam.] Tractum ab iis quæ Peliæ acciderunt.

7. Lerna malorum.] Vt, *Flias malorum.* Argiui enim in Lernam paludem tes piaculares & inauspicatas mittere soliti.

97. Κεφαλὴς ὄπιδες.] Ἐπὶ τῶν σαθρῶν, καὶ ἀβελτέρων, καὶ εὐθρύπτων.

98. Κεφαλὴς ἄνθρωπος.] Ἐπὶ τοῦ σαθροῦ.

99. Κακοὶ κάκιον ἢ πικρίας τλῶ δυσχόλου.] Ἐπὶ τῶν κατ' ἀξίαν πιμωρουμένων. ὁμοία, Αὐτὸς ἑαυτῷ μάζαν τοῦ κακοῦ ἢ πτύαν.

100. Κενὰ κενοῖ βουλεύει.]

ΕΚΑΤΟΝΤΑΣ ς'.

Α.

1. ΛΑΓΩΣ καθεύδων.] Ἐπὶ τῶν ὑποκρινομένων καθεύδειν, ἢ ἐπὶ τῶν ὑποκειμένων τι δρᾶν, καὶ μὴ ἐξ ἀληθείας ὑποκρίνεσθαι.

2. Λήμνιον κακόν.] Ἀπὸ τῶν ἐκ Λήμνου κακὸν γυναικῶν ἡ παροιμία.

3. Λυδὸς καπηλεύει.] Λέγεται) Κύρου φασὶ διελόμενον τοῖς Λυδοῖς ὑποστάξαι αὐτοῖς καπηλεῖον.

4. Λύκου πτερά.] Ἐπὶ τῶν ἀδυνάτων. πῶς γὰρ ἂν τὸν λύκον πτερνήσαιτο λύκος;

5. Λαγὼς ὑπὲρ κρεῶν.] Ἐπὶ τῶν δίκαιά τινα διωκόντων καὶ ὑπὲρ ψυχῆς ἀγωνιζομένων. καὶ γὰρ καὶκεῖνος ὑπὲρ τοῦ ἑαυτοῦ κρέως ἔθεεν.

6. Λύσσαν ἡ Πελίαν.] Ἀπὸ τῶν περὶ τὴν Πελίαν συμβάντων παροιμία.

7. Λέρνη κακῶν.] Ὡς, Γλαῦκες κακῶν. ὅθεν τοὺς Ἀργείους ἐκβάλλειν εἰς τὴν Λέρνην τὰ καθάρματα βάλλειν.

8. Λελυκὼς

98. Huc pertinet, quod refert B. Augustinus lib. v. de Ciuitate Dei, cap. 111. Figulũ cognomentum Nigidio datum, quòd rerum humanarum inconstantiam rotæ figulinæ comparasset.

99. Erasm. legit, τῶν πικρίας, & cõstituere senatũ conatur: Πάνυ ἐμέμνητο ἡ πικρίας ἐμοὶ

GENT. VI.

2. An quia à Vulcano Mars in Lemno vinctus est? vnde & *Lemnia vincula* Statio Papi-

8. Λελυκὼς φάλαινα.] Ἐπὶ τῶν μηδὲν συνιέντων· καὶ δεῖ τῶν ἀδήλων ἀδήλοις σημειοῦσθαι.

9. Λελυκὼς ψῆφος ἐστί.] Ἐπὶ τῶν εὐδαιμόνως βιούντων.

10. Λημνία χειρί.] Ὠμῇ καὶ πικρᾷ. λέγεται τῶν συμβάντων.

11. Λιβυκὸν θηρίον.] Ἐπὶ τῶν ποικίλων καὶ πολυειδῶν τοὺς τρόπους, πολυθρόπου γὰρ οὔσης τῆς Λιβύης, καὶ πολλῶν ζώων συνεστώτων καὶ ἀλλήλοις ἐπιβαινόντων, ἑξαλλαγμένα κτήνεσιν καὶ σύμμικτα ζῶα.

12. Λελευκὸν μάζαν σοι φυρῶ σε.] Ἐπὶ τῶν μεγάλως ὑποκινδύνων.

13. Λιμοῦ πεδίον.] Ἐπὶ τῶν ὑπὸ λιμοῦ πιεζομένων πόλεων. Λιμοῦ γάρ ποτε ὄντος, ἔχρησεν ὁ θεὸς Ἀθηναίοις ἀνεῦναι τὸν λιμὸν τοῦτον, εἰ μέλλοιεν ἀπαλλαγὴν λιμοῦ· ὅθεν καὶ ἐπόησαν.

14. Λιμοῦ Μελίου.] Ἐπὶ τῶν σφόδρα λιματτόντων. τοὺς γὰρ Μελίους Ἀθηναῖοι ἰσχυρῶς ἐπάτησαν.

15. Λίνδιοι ἢ θυσίαν.] Ἐπὶ τῶν σκωπτόντων καὶ δυσφήμοις ἐπιφημίζοντων. Ἡρακλῆς γὰρ ἥρπασε ἢ βοῦν τινος τῶν Λινδίων, καὶ ἐθυνόμενος· ὁ δ' ἐλοιδορεῖτο αὐτῷ.

16. Λίνῳ λίνα συνάπτεις.] Ἐπὶ τῶν τὰ ἀθνῆ ἀθνέοις συναπτόντων.

17. Λοκρῶν συνθήκαι.] Ἐπὶ τῶν ἀπατεωνίαν. Λοκροὶ γὰρ τὰς συνθήκας παρέβησαν.

8. Alba amussis.] In nihil intelligentes iactatum: in eosque qui ignota per ignota demonstrant.

9. Albus calculus.] De felicitèr viuentibus dictum.

10. Lemnia manu.] Pro crudeli ac nefaria. Ductum ex historia.

11. Libyca fera.] In homines varios moribusque inconstantes. Africa enim ferarum admodum ferax, multis inuicem coëuntibus animantibus, varia etiã animalũ genera & hybrida gignit.

12. Albam tibi placentam fubigo.] In eos qui magnificè pollicentur.

13. Fami campum *tribuendum.*] De vrbibus fame oppressis. Fame enim aliquando vigente respondit Athenienfibus consultus Apollo, campum Fami consecrandum, si depellere famem vellent: vt accidit.

14. Fame Melia.] In valdè famelicos. Melios enim Athenienses magnis malis diuexarunt.

15. Lindij sacrificium.] In conuitiantes & infaustis verbis sacra prosequentes. Hercules enim Lindij cuiusdam agricolæ bouem rapuit & deuorauit; ille verò conuitia regessit.

16. Linum lino nectis.] De iis qui fragilia fragilibus aptant.

17. Locrensium pactum.] In deceptores ac fœdifragos. Nam Locrenses pacta conuenta ruperunt.

18. Lydus

Papinio dicta. An quia Somnus in Lemno habitare dicebatur, auctore Homero? Vide Giraldum.

10. Suprà paullò habes: Λήμνιον κακόν.

14. Suidas vtrinque modo Μελίῳ & Μελίου extulit. Aristophanes in Ὄρνισι: Τὸν δ' αὖ Διὸς ἀστραπαῖσι λιμῷ Μελίῳ.

15. Vetus de eodem Nazianzenus Syr-

18. Lydus in meridie.] In libidinosos dictum. Ibi enim eo tempore pastores Veneri operam dabant.

19. Lupus aquilam fugit.] De inexcitabilibus dictum.

20. Lupus hiat.] In eos qui spe sua frustrantur. Lupi enim præda frustrati, rictu diducto obambulant.

21. Lupus circa puteum saltat.] In eos qui frustrà alicubi laborem sumunt. Lupus enim re infecta circa puteum sinibundus obambulat. Affine est, *Canis iuxta intestina.*

22. Candidum linum lucri causa ducis.] In eos qui deformes dotis causa ducunt vxores.

23. Locrensis bos.] De re vili. Carentes enim Locrenses, quos sacrificarent, bobus, ligna bouis forma collocarunt, itaque sacrificarunt.

24. Lydi improbi, deinde Ægyptij, tertij verò Cares omnium perditissimi.]

25. Leonem tondes.] In eos qui sibi quid noxium gerunt.

26. Lupus ante clamorem festinat.] In nimis festinantes. Hæc enim fera raptâ prædâ fugit.

18. Λυδὸς ἐν μεσημβρίᾳ.] Ἐπὶ τῶν ἀκολάστων. τοιαύτη γὰρ οἰκείως αἱ πόλεις ἀκολασταίνουσι δοκοῦσι.

19. Λύκος; ἀετὸν φεύγει.] Ἐπὶ τῶν ἀζητήτων.

20. Λύκος; ἔχασεν.] Ἐπὶ τοῦ τῆς ἐλπίδος ἁμαρτάνοντος. ὁ γὰρ λύκοι ἁρπάσαι θέλοντες, χάσκουσι διαπερῶντες.

21. Λύκος; περὶ φρέαρ χορεύει.] Ἐπὶ τῶν πονούντων εἰκῆ καὶ μάτην. ὁ γὰρ λύκος ἁπτόμενος οὐδενός, ὅταν διψήσῃ, ὁμοίως τῷ, Κύων παρ' ἐντερίοις.

22. Λευκὸν λίνον κερδοσυμεῖς.] Ἐπὶ τοῦ ἀμφοῖς οὐδὲν κέρδος γαμοῦντος.

23. Λοκρικὸς βοῦς.] Ἐπὶ τοῦ οὐ τελῶν. Λοκροὶ γὰρ ἀποτροπαίου βοὸς σφᾶς θυσίας, ξύλα γλυπτοίσαντες εἰς βοῦν, οὕτω τὸν βοῦν ἐθυσίαζον.

24. Λυδοὶ πονηροί, Δολόπιοι Αἰγύπτιοι, ἔσχατοι δὲ πάντες οἱ Κᾶρες ἐξωλέστατοι.

25. Λέοντα ξυρᾷς.] Ἐπὶ τῶν καθ' ἑαυτῶν τι πονούντων.

26. Λύκος πρὸ βοὸς ἀνακλαίει.] Ἐπὶ τοῦ ὑπεραλγοῦντος. καὶ γὰρ τὸ θηρίον ἁρπάζειν σπεύδει.

27. Λύχνον

liceat, tertia, & ibi Billius optimus interpres pag. 274. & Elias pag. 246.

18. Hinc Λυδίζειν Græcis λαγνεύειν, pro Lydorum more libidini indulgere. Vide mox inf. Λυδὸς πεσών, &c.

19. Zenobius, Suidas, & Apostolius: λύκος ἀετὸν φεύγει. Diogeniani Palatinum exemplar ἀετὸν διώκων male manu præferebat: non sequor.

20. Vitiur apud Suidam Ælianus, Lucianus item in Gallo, & Aristophanes in Lysistrata.

22. Pantini nostri liber: κερδῶ γαμῶ præfert.

23. Eadem Zenobius, quem & vide in Μῶλον Ἡρακλῆς, & Suidas in Μῶλος Ἡρακλῆς. Pro ἀκόντιστον in Pantiniano est λιθόβολον. Et sequenti 24. Erasmus edit πάντες Κᾶρες. Rursum 26. est in altero, προσοῦσι.

28. Plura

27. Lucernam in meridie accendere.] De intempestiuè quid agentibus. Tale illud, *Æstate lenam atteris.*

28. Iuxta currum Lydium.] In eos qui longo interuallo in certamine relinquuntur.

29. Lydia lege.] Hoc est vaticina. Vates enim Lydij.

30. Laconicas lunas.] In eos qui ambiguè pacisc untur. Lacones etenim subsidium rogati Lunam causari consueuerùt. Huic contrariũ: *Accessit luna.*

31. Lucerna pinguior & lecythо.] Hyperbolicè dicta Prouerbia, quale illud: *Cotem alere.*

32. Soluo colloquium.] Platonis est. Dicitur cùm quis ad opus aggreditur.

M.

33. ALAM tollere.] Pro inebriari, & potare.

34. Megarensium lacrymæ.] In eos qui vi coacti plorant. Rege ipsorum mortuo, compulsi sunt omnes ab eius vxore affatim flere. Simile est: *Ad nouercæ tumulum flere.*

35. Megaricæ sphinges.] Sic meretrices quædam nominatæ.

27. Λύχνον ἐν μεσημβρίᾳ ἅπτειν.] Ἐπὶ τῶν ἀκαίρως τι πονούντων. ὅμοιον τῷ, Ἐν θέρει τὴν χλαῖναν κατατίθεσθαι.

28. Παρὰ Λύδιον ἅρμα.] Ἐπὶ τῶν πολὺ ἀπολειπομένων ἐν ἀγωνίσματι.

29. Λυδίζε νόμον.] Μαντικόν· μάντις γὰρ οἱ Λυδοί.

30. Λακωνικὰς σελήνας.] Ἐπὶ τῶν ἀμφιβόλων συνθήκας ποιουμένων. οὐ γὰρ βοηθεῖν αἱτοῦμενοι, ἀναβάλλονται, τὴν σελήνην προφασιζόμενοι. Ἀκόσμητον σελήνη, τὸ ἐπάνω.

31. Λιπαρώτερος λύχνου, λιπαρώτερος λεκυθίου.] Ἐπὶ τῶν ὑπερβολικῶν. ὁμοίως τῷ, Ἀκόνην τρέφεις.

32. Λύω λόγους.] Πλάτων φησὶ λόγων ἀπόδοσιν ἐπὶ τὰ ἔργα ἐξέρχεσθαι.

M.

33. ΜΑΣΧΑΛΗΝ αἴρειν.] Ἀντὶ τοῦ, καθαπτίζεσθαι, καὶ πίνειν.

34. Μεγαρέων δάκρυα.] Ἐπὶ τῶν πρὸς βίαν δακρυόντων. τοῦ βασιλέως αὐτῶν ἀποθανόντος. διὸ καὶ ἀναγκάζονται πάντες ὑπὸ τῆς ἀυτοῦ γυναικὸς δακρύειν. ὁμοίως, Πρὸς τύμβον συγγενοῦς θρηνεῖν.

35. Μεγαρικαὶ σφίγγες.] Πόρναι τινὲς οὕτως ἐπάλουν.

28. Plura è Plutarcho in Nicia, & De discernendo amico ab adulatore, itemque Nazianzeno congerit Erasm. Illud tantùm hic addam, sic & Latinos loqui. Horatius in Arte Poëc. ver. 417. *Mihi turpe relinqui est.* ducta à stadij curriculo tralatione. Valerius Harpocratio: Κατελείφθη, ἀντὶ τοῦ ἡττήθη· ἀπὸ τῶν ἐν τοῖς ἀγῶσι, &c.

30. Luna antiquitus superstitiosè obseruata, vt auctor est Lucianus libro De Astrologia, & de πανσελήνῳ Aristoph.

32. Λόγοι Græci & *confabulationes* & *sermones* vocabant, vt in Adagio Κρομμυοκρασίδωσι obseruarat Erasmus: nihil vt necesse fuerit H. Stephano acerbè adeò Batauum optimè de Adagiis atque adeò Græcis literis meritum traducere, cùm se ipse retractarit. Pantinianus hìc pro λόγων, λόγῳ habet, nullo discrimine.

34. Zenobius hæc copiosiùs pertractauit.

39. Δύο

36. Poſt Lesbium cantorem.] De iis qui ſecundas ferunt.

37. Medica menſa.] In luxuriosos ac delicatos.

38. In Melampygum ne incidas.] Hoc eſt, ne in aliquem fortem ac robuſtum.

39. Vnum arbuſtum non alit duos.] In eos qui è re parua magnum capere quæſtum ſtudent.

40. Mylus audit omnia.] In eos qui ſurditatem fingunt, & omnia exaudiunt. Mylus enim poëta Comicus, qui ſurdaſtrum ſe fingebat.

41. Mus modò picem guſtat.] De iis quibus recèns obuenit malum.

42. Myſorũ prædam.] De iis qui malè diripiuntur. Qui enim illis temporibus Myſis vicini, prædæ illis erant.

43. Menſura aquam bibentes, citra menſuram mazam edentes.]

44. Confidit magis quàm gladio Peleus.] Modeſtiæ enim gratia gladium ille dono accepit.

36. Μετὰ Λέσβιον ᾠδὸν.] Ἐπὶ τῶν τὰ δεύτερα φερομένων.

37. Μαδικὴ τράπεζα.] Ἐπὶ τῆς πολυτελῶς καὶ ἁβρῶς.

38. Μὴ μέλαμπυγόν τινα τύχῃς.] Μή τινα ἰσχυρὸν καὶ ἰσχυρῶς.

39. Μία λόχμη οὐ τρέφει δύο.] Ἐπὶ τῆς ἐν μικρῷ πολλὰ περιβαλέσθαι βουλομένων.

40. Μῦλος πάντα ἀκούει.] Ἐπὶ τῆς καυδήτας προσποιουμένων, καὶ πάντα ἀκούοντας. Μῦλος γὰρ κωμῳδιῶν ποιητὴς, ὃς μὴ ἀκοῦσαι ὑπεκρίνετο.

41. Μῦς ἄρτι πίττης γεύεται.] Ἐπὶ τῶν νεωστὶ πεπονθότων κακῶς.

42. Μυσῶν λεία.] Ἐπὶ τῶν κακῶς ἁρπαζομένων. οἱ γὰρ κατ' ἐκείνου τοῦ χρόνου, τῆς Μυσίας ἐκράτουν.

43. Μέτρῳ ὕδωρ πίνοντες, ἀμέτρως μᾶζαν ἐσθίοντες.]

44. Μὴ φεύγει ἡ Πηλεὺς ἐπὶ τῇ μαχαίρᾳ.] Σωφροσύνης γὰρ δῶρον αὐτῷ ἐδόθη.

45. Μῦς

39. Δύο ἐπιβαλὼν addit Suidas, quam ἕτερον ἀνθρώπου καὶ μεγίστου esse ait. Vitiosè autem hîc λόγχῃ Palat. codex: rectè Pantinianus λόχμῃ.

40. Huius & Cratinus, Comicus & ipse, in Cleobulinis apud Zenobium meminit.

41. Suidas aliter: Ἐπὶ τῶν ἀπολλυμένων κατὰ σύνεσιν, de iis qui mox à labore recedunt. Habet illud, Μὴ ἅψῃ πίττης χείλεσι. Et, Οὐ γεύσῃ ἐκ πίττης, sed τὸ ἄρτι abest à Pantini membranis, non malè. Plura Erasmus ex Theocrito & Herodoto ſuggeſſerit.

42. Suidas bis allato Prouerbio, ampliùs: οἱ γὰρ Φρύγες κατ' ἐκεῖνον, &c. & antè, πρῶτοι τὰ ἐν Λυδίᾳ τῷ ἄνω χωρίῳ καὶ τῷ καταβρώτῃ ἀπεργάσαντο ἐς ἠπείρου τῆς Μυσίης. Pet. Pantinus V. Cl. è ſuo Apoſtolio ita hunc Diogeniani locum tentabat Notis ad Theclam, Moretti typis nuper feliciter euulgatam: οἱ γὰρ κατ' ἐκείνου τοῦ χρόνου κρατοῦσι καὶ ἀπεργάζονται, &c. Vide & Harpocrationem.

43. Verſus ex oraculo Sybaritis dato vertit in Prouerbium, auctore Zenobio ac Suida. Verſum autem ſic conſtituas:

Μέτρῳ ὕδωρ πίνοντες, ἀμέτρως μᾶζαν ἐδόντες.
Lege libenter vadã, comedunt ſine lege placentã.

44. Pelea gladium à Vulcano fabricatum accepiſſe auctor Zenobius ac Suidas. Meminit apud illum Pindarus in Eumenicis; item Anacreon.

46. Sui-

45. Mῦς λελιὸς.] Ἐπὶ τῶν ἀσελγῶν καὶ ἀκράτων· τοιοῦτοι γὰρ οἱ κατοικίδιοι μῦες.

46. Μὴ παιδὶ μάχαιραν.] Μὴ τοῖς ἀπείροις ἐγχειρῶν μεγάλα πράγματα, μήποτε καὶ ἑαυτῷ χρήσωνται.

47. Μανίαι οὐ πᾶσιν ὁμοίως.] Τῶν μανιῶν αἱ μὲν εἰσιν ἄτοπον τι δ' ἀρετῆς καὶ δίκης ἄξιαι, ὡς αἱ τῶν χρησμολόγων.

48. Μέγα στόμα τοῦ ἐνιαυτοῦ.] Τοῦτ' ἐστὶ πολλὴ παῤῥησία ἐλευθερίας ἡδομένης.

49. Μυσὶ καρδαμίς.] Ἐπὶ τῶν μηδενὸς ἀξίων.

50. Μετὰ Μουσῶν Κόρυδος.] Ἐπὶ τῶν ἀπαιδεύτων πεπαιδευμένοις συνόντων. ὁμοία, Καρικὴ Μοῦσα. καὶ, Κόρακες ἐν λαχάνοις.

51. Μέλιτος μυελός.] Ἐπὶ τοῦ ἁδρῶς ἡδέως.

52. Μείζονα ἃ βοᾷ ὕδατος χλωροῦ κεκαυμένης.] Ἐπὶ τῶν μεγάλα βοώντων.

53. Μὴ εἰκῇ πλεῖ Ἄβυδον.] Λείπει, παραπλέων. ἐπὶ τῶν ναυαγοῦντων.

54. Μὴ κακοῦ κρέων ὀστέον πάσῃρε.] Ἐπὶ τῶν ἑαυτοῖς κακὰ ἐγκόντων.

45. Albus mus.] In laſciuos atque incontinentes iactatum. Huiuſmodi enim domeſtici mures.

46. Ne puero gladium.] Hoc eſt, ne inexpertis magna committas negotia, ne damno ſuo abutantur.

47. Furor eſt non omnibus idē.] Furor enim quorumdã abſurdus; quorumdam verò optandus, & virtuti coniunctus, qualis vaticinantium eſt.

48. Magnum os anni.] Hoc eſt, magni exſiſtunt animi ac libertas, ex annonæ vbertate.

49. Muribus cantharis.] In res pretij nullius.

50. Cum Muſis Corydus.] De indoctis cum eruditis verſantibus. Similia ſunt, *Carica Muſa.* &c, *Corchorus inter olera.*

51. Mellis medulla.] De re admodum ſuaui & iucunda.

52. Magis clamat, quàm viridis laurus incenſa.] In valdè vociferantes.

53. Ne temerè Abydum.] Deeſt, nauiges. Dicitur de periclitantibus.

54. Malum benè ſitum ne moueto.] In eos qui mala ſibi accerſunt.

46. Suidas *Eupolim* citat in *Βάπταις*: Μὴ παιδὶ περὶ τῶν κοινῶν. notans pueris Remp. minimè credendam.

48. Pro *ἐπιτρίτου* rectè Pantinianus codex *ἐπινεύσει*, aſtipulantibus omnibus, & Suida, qui & *ἐπαίνῳ* pro *ἐνιαυτῷ* habet.

50. Suidas concisè ex Μουσῶν, *δὲ τῶν πεπαιδευμένων*, de erudito. Cui aduerſatur illud Martialis lib. XXI.

Carmina quod ſcribis Muſis & Apolline nullo
& affiue: Mihi ac Muſis. Vide in Zenobio, & ſuprà in Diogeniano: Ἐν ἀμούσοις τὰ κρόκου φλέγειν.

51. De lauri ſtrepitu Plinius libro XV. cap. XXX. *Laurus quidem manifeſto abdicat ignes crepitu.*

54. Legendus Suidas in Adag. Μὴ κακοῦ *κάλων*, &c.

55. Nihil

55. Nihil per bouem optes.] Suadet non omnia tantùm votis esse gerenda.

56. Neque natare, neque litteras.] In indoctos iactatum. Hæc enim à puero primùm Athenis docebantur.

57. Ne quis vmquam Megatensibus sapientior fiat.] De insipiente. A facetis hoc iactatum.

58. Neque mel, neque apes.] In eos qui bonum propter malũ recusant.

59. Non ego cum leone caprea pugnam inibo.] In eos qui viribus sunt impares.

60. Ne verba pro farinâ.] Qui aliquid vt sibi detur petunt.

61. Ne quid beneficij colloces neque in senem, neque in mulierem, neque in puerum malignum, neque in canem cuiuspiam, neque in garrulum remigem.] Ne quis inutiles faciat sumtus hortatur.

62. Paruum malum, magnum bonum.] Sæpenumerò paruo labore, & malo in speciem viso, magnum bonum mercamur.

55. Μηδὲν κτῆ βοῦς ἰδεῖν.] Μὴ πάντα ὀπτᾶσθαι ἢ ὠνεῖσθαι.

56. Μήτε νεῖν, μήτε γράμματα.] Ἐπὶ τῶν ἀμαθῶν. ταῦτα γὰρ ἐκπαιδόθεν ἐν Ἀθήναις ἐμανθανον.

57. Μηδένα μηδεὶς Μεγαρέων γένοιτο σοφώτερος.] Ἐπὶ τῶν ἀνοήτων. χαριεντιζόμενοι δὲ τοῦτο ἔλεγον.

58. Μὴ δὲ μέλι, μὴ δὲ μελίσσας.] Ἐπὶ τῶν μὴ βουλομένων παθεῖν τι ἀγαθὸν μὴ ἀπωκτί.

59. Μὴ πρὸς λέοντα θηρᾶς ἄφομαι μάχης.] Ἐπὶ τῶν τοῖς ἰσχυροῖς ἀνίσων.

60. Μὴ λόγους ἀντ' ἀλφίτων.] Ἐπὶ τῶν τινὸς αἰτοῦντων τυχεῖν.

61. Μὴ θέντα ἔργον γέροντι, μὴ δὲ γυναῖκα, μὴ δὲ παιδὶ βάσκηνον, μὴ δὲ κυσὶ τοὺς, μὴ δὲ λάλῳ κωπηλάτῃ.] Παροιμιακῶς μὲν εἰς ἀχρεῖα ἀναλίσκειν.

62. Μικρὸν κακὸν, μέγα ἀγαθόν.] Πολλάκις μικρᾶς πόνῳ, καὶ κακοῦ τινὸς ὄντος, μεγάλων γινώσκομεν κτλεῖν.

63. Μᾶλλον

55. Concinnius Suidas, *μὴ πάντα κτῆ βοῦς ἰδεῖν. non omnia per bouem obtinebis.* id est, per sacrificia, sed allaborandum etiam. Sallustius: *Non votis neque supplicis mulierbribus auxilia parantur deorum, sed vigilando, agendo, bene consulendo prospere omnia cedunt.* T. Liuius lib. VII. *Neque exspectata nihil agenti in sinum de cælo deuolaturam victoriam aut fortunam esse* Plura ex Æschylo Iunius Hadrianus Cent. 5. Adag. 50. rectiùs quàm Erasmus, qui ἔοικεν legens, ingeniosè magis quàm verè argutatur.

56. Hoc Adagium in Sueton. Aug. c. 64. vbi *natare* legit Torrentius; & nos ad Senecam Rhet. expletâ his Græcis lacunâ, *τῶν ἐπὶ κακοῖς δόξαν ἢ χρήματα*, Controu. XXVII.

58. Suidas perspicuè magis *μηδὲν πρὸς μέλι*. & fortasse inuertendum erat, *neque apes neque mel.* vt Socrates Xantippen iurgiosam cur ferret rogatus, Gallinas, inquit, crocitantes, si ouis vescendum, perferam necesse est. Sappho apud Tryphonem Grammaticum: *μὴν ἐμὶ μέλι, μὴν μέλισσα.*

61. Vide suprà, *γέροντι μὴ δοῦναι μηδὲ χρεὼν πιεῖν.* Pro *κωπηλάτῃ*, malo *ἐνωτίῳ*, vel *κώπῃ*.

63. Vir-

63. Μᾶλλον θέλειν.] Ἐπὶ τῶν εἰς ἔρωτα ἐπαγομένων τινάς.

64. Μικρὸς αἰεὶ ὁ σὸς πῶλος.] Ἐπὶ τῶν διὰ βραχύτητα ἡλικίας, παίζειν λεγόντων.

65. Μίαν μάστιξ ἐλαύνει.] Ἐπὶ τοῦ ῥᾳδίου.

66. Μυῶν ὄλεθρος.] Διὰ τὸ διαῤῥεῖν τοὺς μυῶν τοὺς μεθ' ὑπόνοιαν αὐτοὺς, εἶναι δὲ τοῦτο τῶν ἀφανῶς διαφθειρομένων.

67. Μὴ δὲ κάρφος κινεῖν.] Ἐπὶ τῶν ἡσύχων.

68. Μὴ ἐς τέφραν φεύγων εἰς ἐσθιόμενα ἐμπίπτε.]

69. Μητ' ἄκανθα φύεται.] Λείπει, τοὺς ἀγαθούς.

70. Μὴ πρὸς ἐμὲ τὰ ποικίλα.] Τουτέστι, μὴ τοὺς τέχνας κατὰ τῶν φίλων.

* Μὴ μέγα λέγε.] Μὴ μεγαλοφρονεῖν.

71. Μὴ πῦρ διὰ πῦρ.] Ἀνθρακεὺς ἐμπαράμενος ἐν τῇ καπνοδόκῃ τοῦτο λέγει. Καὶ δὲ τῶν κακοῖς συμπίπτειν ἀφειλημένων.

72. Μὴ μάχαιραν ἄρει θῆλυ.] Ἐπὶ τῶν μὴ δυναμένων βοηθεῖν.

63. Malo petere.] De iis qui ad amandum inducunt.

64. Paruus semper tuus est pullus.] De iis qui se ob breuem staturam iuuenes esse iactant.

65. Vnum impellit flagellum.] De re facili.

66. Muris interitus.] Diffluentibus membris mures intereunt. Dictum in eos qui ignauè moriuntur.

67. Ne festucam quidem mouere.] De quietis dictum.

68. Ne cineres fugiens in prunas incidas.]

69. Ne spina quidem pupugerit.] Deest, bonos.

70. Ne mihi varia.] Hoc est, artes contra amicos ne adhibeas.

* Ne magna dixeris.] Suadet ne quis se magnificè iactet.

71. Ignem igni ne addito.] Carbonarius igne ardens in camino sic exclamauit. De iis dictum qui in mala continenter incidunt.

72. Ne gladium tollas mulier.] De iis qui auxilium ferre nequeunt.

73. Midas

63. Virgilius in Ecl.
Malo me Galatea petit. —— & ibi interpretes. Erasmus hic, & Petrus Nannius Miscellan. lib. VI. Pluraque Io. Goropius Becanus in Vertumno.

64. Pullus est.] Sic Q. Flaccus libro I. Serm. Sat. III. —— *& pullus male parum Si cum filius est.* ——
vbi putidè nimium *putum* reponere, pro *pullo*, idiotismo nimirum Italico conati quidam sunt. Blandientium autem vox *pullus* est, etiam M. Plauto in Casina:
Meus pullus, meus passer.

66. Ælianus lib. XII. Hist. Anim. cap. X. sic effert: *κτῆ μοῦς ὄλεθρον*, citatque Menandrum in Thaide.

69. Addit Suidas: *ἀντὶ δὲ τοῦ τὰ πονηρὰ φύεται τοῦ μὴ τοῦτο ὅτῳ λέγει.* Contrarium: *Mordeat vel capra nocentem.*

70. Aqua hic hæret, suspectaque de mendo vox *ποικίλα*: & sequens Parœmia cohærere videatur. quamobrem coniunxi.

73. Midas asini aures.] Quòd auscultatores haberet. Alij verò ditionem ipsius sic nominatam putant, quam ipse inexpugnabilem armis cepisset.

74. Reprehendet quis citiùs quã imitetur.] Facilius est enim vituperare.

73. Μίδας ὄνου ὦτα.] Ὅτι αὐτομουσικὰς εἶχεν. οἱ δέ, χωρίον αὐτῷ φασιν οὕτω καλεῖσθαι, ὑπ' αὐτοῦ ληφθὲν, ἀήττητον.

74. Μωμήσασθαί τις μᾶλλον, ἢ μιμήσεται.] Ὅτι ῥᾴονες τὸ ψέγειν.

N.

75. MENTI pareto.] Simile illi, *Deo obtempera.*

76. Ligna nephalia.] Quæ neque vitea, neque ficulna, nec denique myrtea. Illa enim vinalibus aptiora.

77. Lex & regio.] Notum Prouerbium.

78. Nauis antiqua mare traiicere non potest.] In res nusquam vtiles.

79. Nauis scopulũ deprecatur.] In inexorabiles dictum. Simile illi, *Statuæ legationem mittemus.*

80. Nemesis circa pedes obambulat.] Præstò enim est statim *vindicta.*

81. Neruo æquitas.] De re quæ lentè succedit.

82. Mortuo fabellam ad aures narrans.] De non intelligente.

N.

75. ΝΩι πίθου.] Ὅμοια τῇ, Πείθου θεῷ.

76. Νεφάλια ξύλα.] Τὰ μὴ ἀμπέλινα, ἀλλὰ συκίνα, μηδὲ μύρσινα. ἐκεῖνα γὰρ, οἰνάσιμα ὄντα λέγουσι.

77. Νόμος καὶ χώρα.] Δῆλον.

78. Ναῦς παλαιὰ πέντρῳ μὴ πλωτέον.] Ἐπὶ τῶν μηδὲν σωτηρίου ὄντων.

79. Ναῦς ἱκετεύει πέτρας.] Ἐπὶ τῶν ἀδυσωπήτων. ὡς τὸ, Ἀνδριὰν στρατηλάτῃ.

80. Νέμεσις δὲ ἐφ' ποδὸς βαίνει.] Μέτριον τὸ παχέως.

81. Νεύρῳ ἰσότης.] Ἐπὶ τῶν βραδέως γινομένων.

82. Νεκρῷ λέγων μῦθος εἰς οὖς.] Ἐπὶ τῶν μὴ ἐπαϊόντων.

83. Νεφέλας

73. De Mida asini auriculis prædito nota fabula est & Mythologia, multa à Principibus explorando audiri, vt ille ait:

An nescis longas regibus esse manus?

In Persio priùs erat: *Auriculas asini Mida rex habet.* sed à Cornuto præceptore admonitus, ne offenderet Neronem, mutauit in *Auriculas asini quis nõ habet?* Meminit & Naso & Ausonius: versusque sunt elegantes Petronij Arbitri apud Fulgentium libro III. Mythologic. in fabula Apollinis & Marsyæ: item in Ioan. Salisberiensũ lib. III. Policratici cap. XII. & Animaduersorum Hadriani Iunij lib. III. cap. XV.

Sic commissa vetens auidus reserare minister,
Fodit humum, regnũ, latentes prodidit aures:
Concepit nam terra sonum, calamique loquentes
Inuenere Midam qualem confessa notauit.

77. Quòd gens quæuis legibus vtatur suis, Suidas. Plura hîc Zenobius de gentium moribus; quæ cum voluptate simul & vtilitate, vt sunt à nobis nonnihil facta meliora, legas licet.

79. Suidas dici Prouerbium ait in stupidos atque insulsos.

83. Nebulas diuerberare, aut pectere.] De re stulta, quęq; fieri nequeat.

84. Centauris mens non inest.] In obliuiosos atque violentos. Hi enim violentia sua perierunt.

85. Mentem peregrinam.] De iis qui suspectum aliquem habent.

86. Iam in regionem venisti.] In eos qui, quò antè negabant, veniunt.

87. Nunc est leguminum messis.] De iis qui singula tempestiuè efficiunt.

88. Nunc dij beati.] In iustâ vindictâ pro meritis punitos.

89. Nox humida.] De ingruentibus malis. Sic *spissam noctem*, pro *hibernam* dicunt.

90. Nunc seruari contingat.] Aquila testudinem rapiens præcipitare ex alto cùm vellet, Nunc, inquit testudo, seruari contingat: reliqua curæ erũt.

83. Νεφέλας ξαίνειν.] Ἐπὶ ματαίου ἢ ἀδυνάτου.

84. Νῆες οὐ φρονοῦσι Κενταύρους.] Ἐπὶ τῶν ὑπὸ πλεονεξίας ἀπολωλότων. παρόσον ὑπὸ πλεονεξίας ἀπώλοντο.

85. Νοῦν ἔχειν ξένον.] Ἐπὶ τῶν ὑποπτευομένων τινῶν.

86. Νενῦν εἰς χώραν ἦλθες.] Ἐπὶ τῶν ὅπου ἀπηρνοῦντο μὴ ἐλθεῖν, ἐλθόντων.

87. Νενῦν ἁπαρίων ἄμητος.] Ἐπὶ τῶν καθ' ὥραν πραττόντων τινά.

88. Νενῦν θεοὶ μάκαρες.] Ἐπὶ τῶν ἀξίως τετυχηκότων μόρου, ἢ ὧν ἐπράξαν.

89. Νὺξ ὑγρά.] Ἐπὶ τῶν συμβαινόντων χαλεπῶν. Νύκτα δυσείμερον, τὴν χειμερινὴν φασι.

90. Νενῦν γένοιτο τὸ σωθῆναι.] Ἀετὸς χελώνην ἁρπάσας ἠθέλησεν ἀφ' ὕψους καταβαλεῖν, ἡ δέ, Νενῦν γένοιτο φησὶ τὸ σωθῆναι· τὰ δὲ λοιπὰ, ἂν μέλῃ.

Ξ.

91. ΞΥΡΟΣ εἰς ἀνδρῶν.] Πρὸς τοὺς, οὐ βούλομαι, τυγχάνοντας ὁμοίως τῇ, Οὐ θεὸς εἰς ἄρχει.

92. Ξύλον ἀγκύλον, οὐδέποτ' ὀρθόν.] Ὅτι δυσχρήστους καὶ φαύλους ἀνθρώπους ἀπεργάσασθαι.

93. Ξυγγνώμην ἀφρονείρου.] Ἐπὶ τῶν ἐν ἀρχῇ τοῖς ἁμαρτάνουσιν.

Ξ.

91. NOVACVLA in cotem.] In eos qui voti compotes fiunt. Tale illud: *Asinus in paleas.*

92. Lignum tortum nunquam fiet rectum.] Significat difficile esse è malis fieri bonos.

93. Venia dignus tiro.] De iis qui primùm peccant.

90. Suidas ita: Νενῦν σωθῆναι, ἀντὶ τοῦ μὴ δίκην τῶν εἰς ἀνθρώπους κακῶν. Nunc seruer, vt hoc mihi in posterum sit documento.

91. Vide Suidam, Erasmum enim hîc fugit ratio. Reddidit enim contrà: *in eos, qui in res, quas nimirũ volebant, incidêrunt.*

91. Sic Horatius:

Naturam expellas furcâ, tamen vsque recurret,

Plura Desiderius Chiliastes suggeret.

93. Egregiè facer ille Chrysostomus: Καὶ τοῦ μὲν ἐν ἀρχῇ πολλὴν συγγνώμην ἅπαντες ἂν εἰκότως ἔχοιμεν.

O.

94 NIHIL erant alia omnia præter aurum.]

95. Testularum conuersio.] In eos qui de melioribus in deteriora delabuntur: ducta ab aleatoribus tralatione. Veteres enim testularum iactu, earum conuersione sæpè vincebant, aut vincebantur.

96. Stragis terminus annexus.] Hoc est ruinæ & interitus nostri finis quasi colligatus iam & paratus est.

97. Cerealis manus.] Quę diues. Sic, *Nubes altilis*, quę in immensum aucta.

98. Asinus portat mysteria.] In Cereris sacris ex vrbe asini necessaria portabant. Grauiter itaque asini afficiebantur oneribus. De iis igitur qui indigni quid portant, hinc sumtum Prouerbium. Cui simile, *Feli crocotum &, Simia in purpura.*

99. Asini lanæ.] In stupidos & inutiles. non enim tondetur asinus.

100. Asini maxilla.] In voracem.

CENTVRIA VII.

1. ASINI vmbra.] In eos qui de pretij nullius re satagunt atque contendunt. Conduxerat enim quis asinum: æstuante verò sole, sub asini vmbra meridie quiescebat. Repugnans autem, qui locauerat; *Asinum*, inquit, *tibi, non asini vmbram locaui.*

O.

94 ΟΤΔΕΝ ἰῶ τἆλλα πάντα, πλὴν χρυσός.]

95. Ὀστρακον φέρτερόν.] Ἐπὶ τῶν ἐκ κρειττόνων εἰς τὸ ἑκάστοτε μεταπιπτόντων. ἀπὸ μεταφορᾶς τῶν κυβεύοντων. ὀστράκινος γὰρ τὸ πάλαι χαλκοῦ βούλους, τῇ μεταβολῇ τούτου, πολλάκις ἠττᾶτο, ὁ ἑκάτερος.

96. Ὀλίθρου τέρατ' ἐρῶσιν.] Ἐπὶ δειλῶν καὶ ἀνῃρῆσθαι τὸ τοῦ ὀλέθρου ἡμῶν πέρας.

97. Ὄμπνιος χείρ.] Ἡ πλουσία. ὄμπνιον γὰρ, μέγα πολὺ ἀνῃμένον.

98. Ὄνος ἄγει μυστήρια.] Ἐν τοῖς μυστηρίοις, ἐξ ἄστεως ἐσκόμιζον μετὰ τῶν ἄλλων καὶ ἐπακολούθουν οἱ ὄνοι. ὅθεν τῶν ὄνων ἀναξίως τι βαστάζοντων [λαμβάνων] ὁμοίως ἐπὶ τῶν ἀναξίων καὶ, Πίθηκος ἐν πορφύρᾳ.

99. Ὄνου πόκοι.] Ἐπὶ τῶν ἀνοήτων καὶ ἀπλῶν. ἀδύνατον γὰρ κείρεσθαι ὄνον.

100. Ὄνου γνάθος.] Εἰς πολυφάγον.

ΕΚΑΤΟΝΤΑΣ Ζ.

1. ΟΝΟΥ σκιά.] Ἐπὶ τῶν μηδενὶ χρησίμων φιλοπραγμόνων καὶ φιλονεικούντων. ἐμισθώσατο γάρ τις ὄνον· καύματος δὲ γενομένου, ὑπὸ τοῦ ὄνου σκιᾶς ὑπέδυ, ὁδὸν ἐμάχετο, Ὄνον σοι, λέγων, ἐμισθωσάμην, οὐχὶ σκιάν.

2. Οὐδ'

95. De hoc ludi genere Iul. Pollux, & in Phædro Plato.

99. Pantinianus, ἐφ' ᾧ βέλτιστ' ἦν. Et σῖτον præfecebat.

CENT. VII.

1. Pro καύματος, κάματος in Pantiniano scriptum vidimus.

3. Elysi-

2. Οὐδ' Ἡρακλῆς πρὸς δύο.] Φασηφ.

3. Οὐκ ὀνειδιστήσομαι.] Λευστοφάνης, ἀ βλασφημήσω.

4. Οὐ μάλα κυκᾷς.] Ἐπὶ τῶν μηδὲν ὄντων.

5. Οἱ Κρῆτες τῷ θυσίᾳ.] Ἐπὶ τῶν ταραττόντων τὰς θυσίας καὶ ἀφανιζόντων. τοιοῦτον γὰρ ἡ συμβολὴ τοῦ Ἀγαμέμνονι ἀφ' ἑνὸς Κρητὸς θύοντι.

6. Ὁ Σικελὸς τῷ θαλάσσῃ.] Σικελός τις σῦκα ἄγων ἐναυάγησεν· εἶτ' ὁρῶν τὸν θάλατταν ἀχειμαβόλητον, δὴ πεῖσας καθ' ὁδόν, Οἶδά, φησιν, ὁ θάλασσα, σῦκα θέλεις.

7. Ὅπου ἔλαφοι τὰ κέρατα ἀποβάλλουσιν.] Τόποι τοῖς δυσβάτοις. ὅθεν ἐπὶ τῶν ἐν, οἷσπερ τοῖς δύσβατοις ποιουμένων [λόγοις].

8. Οὐδ' ὑσπᾶται, οὐτε ἁλίσκεται.] Ἐπὶ τῶν ἔξω πάσης κηδεμονίας φερομένων.

9. Οὐδέν' ἐμόν τὸ πρᾶγμα, πολλὰ χαίρετε.] Ἐπὶ τῶν ἀπροσκηδόντων.

10. Ὄρτυξ ἔσωσεν Ἡρακλῆ.] Ἐπὶ τῶν παρ' οὓς οὐκ ἤλπισαν, σῳζομένων.

11. Ὃν παῖς ἢ κρίσσαλλον.] Ἐπὶ τῶν μήτε κατέχειν δυναμένων, μήτε μαδῶσι βιβλομένων.

2. Ne Hercules quidem contra duos.] Notum Prouerbium.

3. Lingua non incessam.] Aristophanis est, pro, non conuitiabor.

4. Non admodum moues.] De nihili rebus dictum.

5. Cretenses sacrificium.] In eos qui sacrificantes turbant ac obtundunt. Id enim Agamemnoni apud Cretenses sacrificanti vsuenit.

6. Siculus mare.] Mercator quidam Siculus ficus vehens, nauē fregit. Post cōspecto sequire mare, rupi insidens; *Noui*, inquit, *quid velis; ficus petis.*

7. Vbi cornua cerui deponunt.] Loci sunt accessu difficiles. Hinc de iis qui molestis ac difficilibus in locis moram faciunt, vsurpatum.

8. Neque compluitur, neque sole aduritur.] De iis qui nulla sollicitudine anguntur.

9. Non ampliùs mea res est, valeat.] Sermo est nihil curantium.

10. Coturnix Herculem seruauit.] De iis qui, à quo minimè sperabant, seruantur.

11. Puer glaciem.] In eos qui neque seruare possunt, nec volùt dimittere.

12. Scy-

3. E Lysistrata est. Aristoph. citatque & Hesychius simile ex Æschylo, & Desiderius Adagio, *Non imperam linguæ.*

5. Ἐπὶ τῶν ταραττόντων.] Turbatus locus, reponendumque ταραττόντων, quod in Pantini cod. rectum est. Zenobius, & ex illo Suidas, vberiùs historiam narrant.

6. Ἀχειμάβολον. Si mendo locus vacat, *turbidum mare* designat. Zenobius enim contrà ἐν τῷ χειμῶνι habet; & Suidas ἐφ' ᾧ δύσπλουν ἦν χειμῶνα χαλεπὸν ἐπιφέρων, *maris mollitiem, seu pellaciam*, vt Lucretij verbo vtar, significans. Vide infrà Prouerb. Σῦκα αἰτεῖς.

10. Senarius integer: ἦ πᾶς ἔσωσεν Ἡρακλῆ ἡ κεστρεύς. cuius etsi neget auctorem reperiri Zenobius, Athenæus tamen lib. IX. è veteri poeta ἀδήλῳ, indicata & origine, laudat. Pro Ἡρακλῆ Ἡρακλῆ scriptū in Pant.

11. Repositi μαδῶσι pro μαθεῖν, è Suida & Apostolio, itaque vertendum censui.

12. Deest

12. Scytha equum.] In eos qui clàm aliquid appetunt, palàm verò repudiant. Hinc & Pindarus: *Auersantes Scythæ equum mortuum verbo, occultè verò prauis delitiis excoriãt pedes.*

13. Nihil sacri es.] Conspecto Hercules Adonide, hæc protulit: adhibeturque Prouerbium in res nihili.

14. Ne tria quidem Stesichori nosti.] In homines indoctos iactatum. Congruit illud, *Libethriis indoctior.*

15. Ne igniferquidem superfuit.] Bellicam aciem præcedere vatem oportebat lauri ramum gestantem, & coronas. morisq; erat huic vni vt parcerent hostes. Vsurpatum autem Prouerbiũ de insigni calamitate, atque internecione.

16. Non cuiuis homini contingit adire Corinthum.] Abundauit Corinthus scortis, quæ ex aduentantibus capturas colligebant.

17. Nihil ad equestrẽ cursum.] In eos qui voluptati student indulgere.

18. Nihil ad Bacchũ.] De iis qui nihil ad rem pertinentia nugantur. Primùm enim Poëtę Bacchi laudes canentes, pòst neglexerunt. Quare Bacchi sacerdotes dicebant: *Nihil ad Bacchum.*

12. Ὁ Σκύθης ἵππον.] Ἐπὶ τῶν κρύφα τινὸς ἐπιθυμούντων, φανερῶς δὲ ἀποπληττόντων αὐτό. διὸ καὶ Πίνδαρος· Ἀπεχθόμενοι Σκύθαι νεκρὸν ἵππον λάθρᾳ, κρύφα δὲ σκολιοῖς χάνιον ἀναδέονται τρόποις.

13. Οὐδὲν ἱερὸν εἶ.] Γ' δὲν τῇ Ἀδώνιν τὴν φησὶν Ἑκαταῖος. εἴρηται δὲ ἐπὶ τῶν ἀχρήστων.

14. Οὐδὲ τρία Στησιχόρου γινώσκεις.] Ἐπὶ τῶν ἀπαιδεύτων. ἔστιν τῇ, Ἀμουσότερος Λειβηθρίου.

15. Οὐδὲ πυρφόρος ἐλείφθη.] Πάσης πολεμικῆς διατάξεως ἔδει τὸν μάντιν ἡγεῖσθαι, δάφνης ἔχοντα κλάδους καὶ στέμματα· καὶ νόμος τότου μὴν φείδεσθαι τοὺς πολεμίους. ἐπὶ τῶν παραλειφθέντων ἐν παρομίᾳ τινί τῃ).

16. Οὐ παντὸς ἀνδρὸς εἰς Κόρινθον ἐσθ' ὁ πλοῦς.] Ἡ Κόρινθος πολλὰς εἶχεν ἑταίρας· αἱ τοὺς ἀφικνουμένους ἐδιαμισθόρουν.

17. Οὐδὲν ἐγγὺς ἱππικοῦ δρόμου.] Ἐπὶ τῶν ἡδυπαθῶν βιωμένων.

18. Οὐδὲν πρὸς τὸν Διόνυσον.] Ἐπὶ τῶν τὰ μὲν προσήκοντα φλυαρούντων. πρῶτον γὰρ τὰ Διονύσου ᾄδοντες οἱ ποιηταὶ, ὕστερον κατερρόησαν. ὃ δὲ λέγω τὸ Διονύσου ἄλλος, Οὐδὲν πρὸς τὸν Διόνυσον.

19. Οἷόν

11. Exiu liendũ *ἰάδι*, vel *ἐσῆλθε*, ἢ *ἐπιλάσατο* ἢ *μετάστη*). Pindari locus hic latior, quàm in Zenobio, vbi plura notabamus. Simile narrat Suidas in Κεύθει ἢ ἔτυψε. Pro *ἀναλίσκεται* tentabam equidem *ἀναίνεται*, vel *ἀπόλλυται*.

15. Πυρφόρος.] Sic emendaui è *πυτίνῃ*, auctoritate Zenobij ac Suidæ non semel, qui *διὰ πυρφόρων κατέφυγον* dictum aiunt. Mihi dictum videtur, pace illorum dixerim, ab eo, qui ignem ante Imperatorem militiæ gestabat, de quo sæpè Herodianus in Cęsaribus. Vide inf. Adag. Πάρεστι ἢ μέσοι. & Scholia in Euripidis Phœnissas Græca.

16. *Capturam* reddidi, quię, vt piscũ erat, sic & meretricum quæstus. Sueton. Calig. c. xl. *Ex capturis prostitutarum quãtum quæque vno concubitu mereret.* Græcis autẽ in hoc Senario *Δυο ναυλοὶ*, *tributa exigere* excellentes est. Scitum illud Demosth. ad Laidã: *Ego verò pœnitere tanti non emo*, apud Agell. 1. c. VIII.

19. Aliter

19. Οἷόν με ὁ δαίμων τέρατι συνέσχεθ'.] Ἐπὶ τῶν λυπηρῶς ἐχόντων. ἔστι τῶ Κύκλωπος καὶ τῶ Ὀδυσσέως.

20. Οὐ νυκτὶ πλοῦς.] Ἐπὶ τῶν μὴ ἀκριβῶς πραττόντων· ἀπὸ τῶν τοὺ ναυτικοὺ ἐσπουδάκοτων ἐξ ἀστρων τὰς τῶν ἀέρων σημειώσεις.

21. Οὐ φροντὶς Ἱππολείδῃ.] Ἱππολείδης μὴ ἄλλῳ ἐμνηστεύετο παῖδα τὴν δὲ Καλλιθόης εἶχον ὁμῶς, Ἐξορχῆ γάμων. Οὐ φροντὶς, ἀπεκρίνατο. [εἶτα δὲ τὸ Ἐξορχῆ, ἐνηδὺ ἅμα ὀρχούμενον ἐν τῷ γάμῳ ἐκπεσεῖν.]

22. Ὁ φαλλὸς τῷ Θεῷ.] Ἐπὶ τῶν δοκούντων ἐκείνοις τὰ εἰκότα καὶ ἀναγκαῖα.

23. Οἰκεῖ δαίμων.] Ὁ τὰ ὕβρεσι καὶ ὑπερηφανίαις ἐμίσουν.

24. Οὐκ ἐπαινοῦσίν ἀλλ' ἐν ὀφθαλμοῖσιν.] Ἐπὶ τῶν ἀδόξων ἀνθρώπων· εἰώθασι γὰρ ἐν ταῖς ἐκφορικαῖς ἀκροάσεσι τοὺς τεθνεῶτας ἐπαινεῖν, κἂν εἰ φαῦλοι ὦσι.

25. Ὁ κολὴψ ἐν χώρᾳ.] Ἐπὶ τῶν ταχέως μεταπιπτόντων. κολὴψ γὰρ ὄζει ἐσθίει ξύλα φθείρων.

26. Οἶδα Σίμωνα, καὶ Σίμωνα ἐμέ.] Δύο ἡγήσαντο ἀγαθοὺς, Νίκωνα καὶ Σίμωνα. ὑπερίσχυεν δὲ Σίμων κακοῦργος ὤν τὰ πολλὰ ἄν, ὥστε καὶ τὴν τοῦ Νίκωνος φήμην ἀπαλεῖψαι. λέγεται δ' ἐπὶ τῶν παρομίᾳ ὅτι τοὺς ἀλλήλους ὅτι κακίᾳ γινωσκόντων.

19. Cui me hic dæmon prodigio conclusit.] De molestè quid ferentibus. A Cyclope dictum & Vlysse.

20. Non noctu nauigas.] De iis qui haud accuratè quid agunt: quòd qui mare nauigant, ad astrorum signa diriguntur.

21. Non curat Hippoclides.] Hippoclides cũ aliis riualibus filiam Callisthenis ambiebat: quo dicẽte: *Nuptias saltando amisisti. Non curat, respondit, Hippoclides* [dixit verò: *Nuptias saltando amisisti*, quòd ille saltando in caput præcipitasset, lasciuo motu.]

22. Phallus Deo.] De iis qui aliis attribuunt necessaria atque vtilia.

23. Octęus genius.] Qui arrogantiam iniuriamque detestatur.

24. Nemo te laudet, ne in filicernio quidem.] In homines nullius pretij. Solent enim in funeralibus conuiuiis mortuos laudare, etiam improbos.

25 Cnips in regione.] In citò decidentes. Κολὴψ enim vermis est lignum arrodens.

26. Noui Simonem, & Simonem.] Duces duo fuere Nicon & Simõ. Simon verò improbitate superior cùm esset, Niconis famam obscuranit. Dicatur etiam Prouerbium de iis, qui inuicem à vitiis se cognoscunt.

27. Inex-

10. Est & in Suida Prouerbium hoc, desiderabaturque hic in Palatino codice.

12. Legendus Plutarchus *ἀεὶ παιδάζειν*, & in Iside & Osiride.

13. In Pantiniano erat *ἀφράστως*.

25. Zenobius *κολὴψ* legit. Vide hìc suprà, *Κολὴψ ἐν χώρᾳ*.

26. Habet & Suidas, & pluribus Zenobius, quorum ille in dict. *Telchines* illis annumerat, & Niconem Simonis famam celebratæ superasse ait.

27. Inexplebile dolium.] Hoc apud inferos vas memoratur.

28. Vinum & veritas.] Refert Euander Perfas non quæstionibus delicta, sed ebrietate solitos explorare.

29. Testis è domo productus.] De iis qui contra se testificantur.

30. Asino quis fabulam narrabat, ille verò aures agitabat.] Dictum in stuporem quorumdam.

31. Cretensis Cretensem.] In moribus similes.

32. Asinus inter apes.] De iis qui in mala incidunt.

33. Asinus liram auscultans.] In imperitos iactatum.

34. Qui seipsum non habet, Samum expetit.] Athenienſibus cùm Samum vrbem suã [Laconibus] tradidissent, postulantibus, vt sibi relinqueretur, hoc responsum fuit.

35. Domi manere oportet insignitè beatum.]

36. Fures vocé] Exaudi, metuunt.

37. Similior ficu.] Dictum hoc per iocum, ob ficuum similitudinem.

38. Nihil accidit graue, nisi tibi vindicaris.]

39. Non est Dithyrambus aquam si biberit.] Hic enim Deus vini repertor, cui etiam festa celebrant.

40. Nõ patriam canit cantionẽ.] In eos qui à parentibus degenerant.

27. Ὁ ἄπλητος σκύφος.] Οὗτος ὁ λίθος ἐστὶ φέρων ὄξος.

28. Οἶνος καὶ ἀλήθεια.] Εὐριπίδης φησὶ τοὺς Πέρσας, φησὶν, οὐ βασάνοις ἐξετάζειν, ἀλλὰ μέθυσι μεθύοντας.

29. Οἰκοθεν ὁ μάρτυς.] Ἐπὶ τῶν καθ' ἑαυτοὺς μαρτυρεῖν ἀναγκαζομένων.

30. Ὄνῳ τις ἔλεγε μῦθον· ὁ δὲ τὰ ὦτα ἔσεισε.] Εἰς ἀναισθησίαν τινῶν.

31. Ὁ Κρὴς τὸν Κρῆτα.] Ἐπὶ τῶν ὁμοιοτρόπων.

32. Ὄνος ἐν μελίσσαις.] Ἐπὶ τῶν ἐν κακοῖς ἐμπιπτόντων.

33. Ὄνῳ λύρας ἀκούοντι.] Ἐπὶ τῶν ἀπαιδεύτων.

34. Ὃς αὐτὸν οὐκ ἔχει, Σάμον θέλει.] Ἀθηναίοις ἐξητοῦντο ὅτε παρέδωκαν τὴν ἀυτῶν Σάμον ἐκ αὐτῶν ἰόντων, ὅπερ τίνι.

35. Οἴκοι μένειν δεῖ τὸν καλῶς δαιμονα.]

36. Οἱ φῶρες τὸ βολύ.] Ἢ περὶ δολίων.

37. Ὁμοιότερος σύκου.] Τοῦτο παροιμιάζεται διὰ τὴν ὁμοιότητα τῆς σύκου.

38. Οὐδὲν πέπτωκας δεινὸν, ἂν μὴ σεαυτοῦ.]

39. Οὐκ ἔστι Διθύραμβος, ἂν ὕδωρ πίῃ.] Ὁ γὰρ θεὸς εὑρετὴς οἴνου, ᾧ τινι ἑορτάζουσι.

40. Οὐ πατρικὰ αὐλεῖ μέλη.] Ἐπὶ τῶν οὐκ ὁμοίων τοῖς πάλαι βιοῦσι τοῖς.

41. Οὐφελ-

30. Vide Suidam in Ὄνῳ λύρα, & Zenobium.

31. Δὶς scriptum in Pantini cod.

34. Historia hæc, vnde Adagium manauit, extat apud Plutarchum in Apophthegm. Laconicis.

38. B. Chrysostomi est bene longa ad Olympiadẽ epistola, Laudi nemesim, nisi à scipso.

41. Οὐφελ-

41. Commodum certamen.] Hoc est, non coronarium, sed pecuniarium. Dictum autem in argentum pendentes.

II.

42. Omnem mouebo lapidem.] Simile Græcis, Πάντα λίθον κινέσω. Dictum de iis Prouerbium, qui omni conantur modo, vt, quod volunt, efficiant.

43. Apud surdum crepitũ edere.]

44. Extibiatus mentem.] Hoc est, obscuram aut senio corruptam mentem habens.

45. Codro antiquior.] De senibus ac longæuis.

46. Multa cadunt inter calicem supremaque labra.] Ancæo vitem plantando grauiùs domesticos vrgenti, quidam ait, non gustaturum vinum. Cùm igitur fructus maturuisset, famulo vt misceret iussit: dumque calicem ori herus admouere vellet, commonefecit famulum huius versus sibi aliquando recitati. En alter seruus nuntiat aprum vastare regionem: ille verò accurrens, interfectus est.

47. Patrocli occasio.] De iis qui cùm propriis deplorare calamitates ob

41. Ὑπὲρ ἀγώνος.] Οἷον, οὐ στεφανίτης, ἀλλὰ χρηματίτης· ἔλεγον δὲ τοὺς ἀργύρεον πλοῦτον.

II.

42. Πάντα κινήσω λίθον.] Ὁμοία τῇ, Πάντα λίθον κινῶν, ὅτι ἐπὶ πάντα χωρεῖ σπουδάζων εἴς τι ποιεῖν ὃ βούλεται, ἡ παροιμία λέγει.

43. Παρὰ κωφῷ ψοφεῖν.]

44. Παρεξωλυμένον τὸν νοῦν.] Οἷον, ἀμυδρὸν, ἢ ὑπὸ γήρως διεφθαρμένον ἔχοντα τὸν νοῦν.

45. Πρεσβύτερος Κόδρου.] Ἐπὶ τῶν παλαιῶν καὶ χρονίων.

46. Πολλὰ μεταξὺ πίλου καὶ χείλους καὶ ἄκρου.] Ἀγχαῖος ἀμπελον φυτεύων ἐμαίνετο τοῖς οἰκέταις εἰς δὲ τῶν οἰκετῶν ἔφη, μὴ γεύσασθαι αὐτὸν τοῦ ἀμπέλου. ἐπεὶ οὖν ὁ κηπουρὸς ἐπεφάνη τὸ οἰκεῖον ἐπιδεῖξον κεφάλαιον αὐτῷ· μᾶλλον δὲ ἀναστρέφειν τὴν λύκαιναν τῷ σώματι, ὑπομιμνήσκουσαν αὐτὸν τοῦ στίχου. καὶ τοῦτον λεγομένου, ἄλλος οἰκέτης ἦλθεν ἀπαγγέλλων ὡς ὑς τὴν χώραν λυμαίνεται· ὁ δὲ ὁρμήσας, ἀνῄρέθη.

47. Πατρόκλου καιρός.] Ἐπὶ τῶν μὴ δυναμένων δι' ἑαυτῶν θρηνεῖν

41. Οὐφελία retinui pro ὠφελία, per crasim. Tentarã aliquando ὄνησις, vtilitas. Nec me fugit, ἦλθε quid Aristoph. in Nebulis pag. 127. & in Acharnen. p. 385. Sed ea nihil huc arbitror pertinere. Expecto dum quis certiora nos candidè doceat. interim contenti simus hoc, vt aiunt, Catone.

43. Explicat Suidas. Simile illud Horatij Sat. 1x. lib. 1. ver. 70. Curpi tudas oppedere, pro contumeliosè despicere, vt pluribus ibidem explicat Læninus Torrentius. Sup. Adag. 42. Δὶς κινεῖν est in Pantini codice, & 45. πολυχρόνιος.

46. Habet Agellius historiam, lib. XIII. c. XVII. aliique, vt pluribus ad Zenobium notamus. Ἐφ' ἑαυτὸν hic scriptum in Pantini libro, & in sequenti Prouerbio ἐπιτάττειν, nempe Παρέχειν &c, non Παρέχειν. rectè.

metum non auſint, ſub prætextu aliorum eas deflent.

48. Quæuis terra patria.]

49. Inſtar piceæ.] In eos qui funditus pereunt. Picea enim arbor ſecta, non renaſcitur.

50. Lateremlauas. Humi hauris.] De iis quæ fieri non poſſunt.

51. Mendici pera non impletur.] In eos qui expleri nequeunt.

52. Promeri canes.] Hic ſeruus regius fertur odiſſe præter modum Euripidem Tragicum poëtam, atque immiſiſſe canes feros qui eum deuorarunt.

53. Ptolemaica lis.] Vetula quædam fuit, quæ ad extremum vſque ſpiritum lites perſequendo numquam iis ſe expedire voluit.

54. Ad ſaccum exerceri.] De fruſtrà laborantibus.

55. Procridis iaculum.] De omnia aſſequentibus. Hoc enim Procris inſtructa vicit omnia.

56. Ante victoriam triumphum canis.] In eos qui negotia præuertunt. Affine huic, *Capra nondum peperit, capella verò ſupra domum ludit.* &c, *Muriam quid temperas, qui piſces nondum ceperis?*

57. Citiùs teſtudo leporem præuertat.] De re impoſſibili.

58. Ouium nulla vtilitas ſi paſtor abſit.] De re neceſſaria.

τὰς οἰκείας συμφορὰς, ἐξ ἑτέρου δὲ θλίψεων ἀυτὰς ἀποκλαίοντων.

48. Πᾶσα γῆ πατρίς.]

49. Πεύκης δίκην.] Κατὰ τῶν παντελῶς διαφθειρομένων. παρόσον ἡ πεύκη κοπεῖσα, οὐ φύει.

50. Ἤλιθον πλυνεῖς. Χαμαὶ ἀντλεῖς.] Ἐπὶ τῶν ἀδυνάτων.

51. Πήρη μύων οὐκ ἀναπίμπλαται.] Ἐπὶ τῶν ἀπλήστων.

52. Πεπρόμερου κυνές.] Τοῦτον φασὶ λέγειν ὄντα βασιλικὸν μισεῖν καὶ ὑπερβολὴν τῆς τραγῳδίας ἢ ποιητὴν Εὐριπίδην, ὑπαφεῖναι τὰ ἑαυτῷ κυνὰς ἀγρίας, ὑφ' ὧν καὶ διεφθάρη.

53. Πτολεμαϊκὴ ἡ δίκη.] Πρεσβύτις τις ἦν, ἥτις ἀντίδικον δίκας λέγουσα, καὶ ἐπί τινι ἀπαλλαγῆναι ὑπ' ὀμβρίου τῆς δίκης.

54. Πρὸς κόρκορον γυμνάζεσθαι.] Ἐπὶ τῶν ἀξιοκενῶς μοχθούντων.

55. Πρόκριδος ἄκοντα.] Ἐπὶ τῶν πάντα νικώντων. Τοιοῦτο γὰρ ἔχουσα ἡ Πρόκρις πάντα ἐνίκα.

56. Πρὸ τῆς νίκης τὸ ἰὴ παιὰν ᾄδεις.] Ἐπὶ τῶν προλαμβανόντων τὰ πράγματα. ὁμοῖα τῷ, Αἶξ οὔπω τέτοκεν, ἤδη δ' ὑπὲρ δόμον πάλλει. καὶ, Ἀλλὰ τί κνᾶς, πρὶν ζῦς ἐχῖδνας ἕλῃς;

57. Πρότερον χελώνη λαγὼν διώκει.] Ἐπὶ τῶν ἀδυνάτων.

58. Περδίκων οὐδὲν ὄφελος, ἐὰν ποιμὴν ἀπῇ.] Ἐπὶ τῶν ἀναγκαίων.

59. Πρά-

51. De Euripidis interitu Agellius li. xv. ca. xx. Suidas, & in eius vita Moſchopulus.

56. Suprà Αἶξ οὔπω τέτοκεν, &c. Vbi paulò aliter legitur. Vide & Zenobium.

60. Poſ-

59. Negotia ex otio.] De iis quæ præter opinionem ac ſpem eueniunt.

60. Ad vacuum canis.] De fruſtrà laborantibus.

61. Priúſque echini duo amicitiam ineant, marinus alter, alter terreſtris.] De re impoſſibili, ac diſſimili.

62. Agnos canibus obiicientes.] In eos qui calumniatoribus litium minimè amantes obiiciunt.

63. Lupus priùs ouem paſcat.] De re quæ fieri nequit.

64. Columba mitior.] De manſuetis dictum.

65. Cum Care Carizare.] Quale illud: *Cum Cretenſi Cretizare.* &, *Megaricæ lacrymæ.*

66. Nouercæ ad tumulum plorare.] In eos qui fingunt lacrymas, ac ſine cura flent.

67. Laborem ſerere.] De fruſtraneo labore dictum.

68. Magno flumini canalem inducit.] De ſtultè & laborantibus & loquentibus.

69. Magis varius quàm hydra.] De callidis ac doloſis.

70. Fluuius longinqua irrigans vicina præterit.] In eos qui de externis atque hoſpitibus benè merentur; domeſticos verò ac familiares negligunt.

59. Πεσόντα ἐξ ἀσχολίας.] Ἐπὶ τῶν παρὰ δόξαν καὶ ἐλπίδα συμβαινόντων.

60. Πρὸς κενὸν φάλλες.] Ἐπὶ τῶν ματαίως πονουμένων.

61. Πρὶν κε δύω ἐχῖνοι εἰς φιλίην ἔλθητον, ὁ μὲν ἐκ πελάγεος, ὁ δ' ἐκ χέρσου.] Ἐπὶ τῶν ἀδυνάτων, καὶ ἀνομοίων.

62. Περιβάλλοντες κυσὶν ἄρνας.] Ἐπὶ τῶν τοὺς ἀπράγμονας ὀφλισκανόντων συκοφάντας.

63. Πρὶν καὶ λύκος οἰὸν ἔνι πομάσῃ.] Ἐπὶ τῶν ἀδυνάτων.

64. Περιστερᾶς ἀφελεστέρας.] Ἐπὶ τῶν ἡμέρων.

65. Πρὸς Κᾶρα Καρίζειν.] Ὡς καὶ τὸ, Πρὸς Κρῆτα Κρητίζειν. καὶ, Μεγαρικὰ δάκρυα.

66. Πρὸς σῆμα μυρόμενος κλαίειν.] Ἐπὶ τῶν ψευδομυθίων [κλαιόντων] ἀφροντίστως τι κλαιόντων.

67. Πόνον σπείρειν.] Ἐπὶ τῶν ματαίως πονουμένων.

68. Ποταμῷ μεγάλῳ ὀχετὸν ἐπάγειν.] Ἐπὶ τῶν μωραινομένων καὶ μωραλογούντων.

69. Ποικιλώτερος ὕδρης.] Ἐπὶ τῶν δολερῶν.

70. Ποταμὸς τὸ πόρρω ποτίζων, τὰ δ' ἔγγιον καταλείπει.] Ἐπὶ τῶν τοὺς ξένους εὐεργετούντων, τῶν οἰκείων δὲ ἀμελούντων.

71. Tur-

60. Poſſet fortaſſis melius κοῖλῳ legi, vt *cithara* exaudias, vel quid ſimile. Quamquam & ferri hæc queat lectio.

61. Ἐν χρονῷ, pro χέρσου, repperi in Pantiniano.

66. Hæ feminæ in funere mercede flentes Præficæ dictæ. Lucilius:

Mercede quæ conducta flet alieno funere Præfica
Multo & capillos ſcindunt, & clamant magis.

68. Hoc Adagium è Pantini noſtri codice accreuit, in Palatino deſideratum; & hinc Suidas eſt mutuatus.

71. Turturis instar laboriosè cantas.] In eos qui miserè ac laboriosè victitant.

72. Ducum multitudo Cariam perdidit.] In dissentientes dictum.

73. Polypi similitudo.] In assimulantes se iis quibus voluerint.

74. Fluuius cum mari contendit.] De re quæ fieri nequit.

75. Bellum Cononi curæ erit.] De iis qui aliena curant negotia.

76 Polypi caput vni quidē malum, alteri verò bonum.] De rebus mistis, ac bonū malúmve suppeditantibus. Polypi enim caput viuētis quidem mordet accedentes; mortui verò esui aptum.

77. Multis ictibus subigitur quercus.] De rebus quæ ægrè capiuntur, aut domantur.

78. Multa quidem noris queis possis fallere numen.] In eos qui se Deum fallere posse opinentur.

79. Multa canis masculi cubilia.] In viros ad libidinem procliues.

80. Multa in bello inania.] Idcircò quòd multa ex suspicione adferat, vel quia Lacedæmonij inanibus fundis neruisque ad terrorem hosti incutiendum sonitum edebant.

81. Sæpè etiam est stultus verba opportuna locutus.] Notū Prouerbiū.

82. Ad torrem ignis venit.] De iis quę citò fiūt. ducta à Cyclope tralatione.

71. Τυρτυρὶς ἢ βοῦς ἄδεις.] Ἐπὶ τῶν μοχθηρῶς καὶ ἀηδῶς ζώντων.

72. Πολλοὶ στρατηγοὶ Καρίαν ἀπώλεσαν.] Ἐπὶ τῶν μὴ ὁμογνωμονούντων.

73. Πολύποδος ὁμοιότης.] Πρὸς τοὺς ἑαυτοὺς ἐξομοιοῦντας ἑαυτοῖς οἷς βούλονται.

74. Ποταμὸς θαλάττῃ ἐρίζει.] Ἐπὶ τοῦ ἀδυνάτου.

75. Πόλεμος σοὶ Κόνωνι μελήσει.] Ἐπὶ τῶν ἀεὶ τοῖς ἀλλοτρίοις φροντιζόντων.

76. Πολύποδος κεφαλὴ, ἡ μὲν κεφαλή, ἡ δὲ καὶ ὀδούς.] Ἐπὶ τῶν συμμίκτων ὄντων, καὶ μετεχόντων κακοῦ καὶ ἀγαθοῦ τινος. ἡ γὰρ πολύποδος κεφαλὴ ζῶσα μὲν δάκνει τοὺς προσιόντας, θανοῦσα δέ ἐστιν εὐώδυνος.

77. Πολλοῖς πληγαῖς δρῦς δαμάζεται.] Ἐπὶ τῶν δυσαλώτων καὶ δυσκατεργάστων.

78. Πολλὰ μὲν εἰδέναι, εἷς δ' οὐδὲν ἐξαπατήσῃς.] Πρὸς τοὺς οἰομένους τὸ θεῖον κρυπτοποιεῖσθαι.

79. Πολλαὶ κυνὸς ἄρσενος εὐναί.] Ἐπὶ τῶν κατωφερῶν πρὸς συνουσίαν.

80. Πολλὰ κενὰ τοῦ πολέμου.] Ἤτοι διὰ τὸ πολλὰ κατ' ὑπόνοιαν φέρειν. ἢ ὅτι Λακεδαιμόνιοι κενὰς σφενδόνας καὶ κλαγγὰς ἐφέροντο πρὸς ἔκπληξιν τῶν πολεμίων.

81. Πολλάκις καὶ μωρὸς ἀνὴρ καιρὸν εἶπε.] Δόλια ἡ παροιμία.

82. Πῦρ ἐπὶ δᾷδα ἦλθεν.] Ἐπὶ τῶν παγίως χωρούντων. δοκεῖ δὲ Κύκλωπος εἶναι μεταφορά.

85. Πῦρ

80. Suidas ἐμφάσεως è Polybio. Vtrumque de multis verum est.

82. Polyphemi oculum titione ab Vlysse extinctum notum ex Homero, aliisque.

85. Notum

83. Πῦρ ὑπ' ἀκάνθαις· ἐπὶ ἐξ ὧν μὴ καῖ.] Ἐπὶ τῶν παπυρωτικῶν.

84. Πρὸς κέντρα λακτίζεις.] Δόλια ἡ παροιμία.

85. Πέμπε εἰς ἔσχατον τὸν ἀπόντα.]

86. Πολλοὶ θαρσοφόροι, παῦροι δὲ βάκχοι.] Ἐπὶ τῶν προσποιουμένου τι πραττόντων. ὁμοία τῇ, Πολλοὶ βουκέντται, παῦροι δὲ τὴν γῆν ἀρῶντες.

87. Περιττάσεως δῦ) μόνον ἡ πονηρία.]

88. Παρθένος τὰ πατρῷα.] Ἐπὶ τῶν κατὰ χαριζομένων τὰ πατρῷα εὐωδιάζεσθαι.

89. Πρὸ τούτου σε οὔποτ' οἰόμην κέρατα ἔχειν.] Ἐπὶ τῶν δοκούντων εὐβούλων εἶναι.

90. Πάμπε τὸ μάτην.] Ἔθος ἦν παρὰ τοῖς φαλλαγγοφόροις ὁδεύειν τὸ μάτην ἡγεμόνα. παρῄνει οὖν, τοῦτο φείδεσθαι.

91. Πενιχρὸν ἀλώπεκα ὕπνος ἔσχε.] Ἐπὶ τῶν πενήτων, τοὺς διὰ ἔνδειαν ἔωθεν, ὑπνοῦντας. ἀλώπεκα δὲ εἶπε, παροσον οἱ πένητες πολλὰς τέχνας ἐπινοοῦσιν.

92. Πολλῶν ἐγὼ θηρίων ἀκήκοα φόβους.] Ἐπὶ τῶν ἀκαταπλήκτων οὐ δόντας.

83. Ignis in vepribus.] De Versipellibus.

84. Aduersus stimulos calces iacis.] Clarum & hoc Prouerbium.

85. In vltimum mitte locum scientiam.]

86. Multi thyrsigeri, pauci verò Bacchi.] In simulate aliquid facientes. Simile illi, *Multi boum stimulatores, pauci verò terram arantes.*

87. Prætextu solùm opus est improbitati.]

88. Virgo paterna.] In eam quæ patria bona largitur dici solitum.

89. Hactenus cornua te habere existimabam.] In eos quos putabamus fortes.

90. Omitte vatem.] Moris erat, vatem aciem præcedere coronatum. Huic igitur parcendum suadet.

91. Vulpē famelicā somnus occupat.] In pauperes dictum, ob cibi indigētiam dormientes. Vulpem autē dixit, quòd inopes multas artes excogitent.

92. Multarum ego ferarum stre-pitum audiui.] In eos qui non conuenienter terrent.

93. Ante-

83. Notum Prouerbium, Πῦρ ἐν ἀκάνθαις, *Ignis in vepribus*, vsitatum Nazianzeno Monodia in Basilium Magnum. Sequētia asteriscō notui, vel quia alio pertinent, quod nondum diuino; vel quia corrupta nimis: neque erant in Palatino exemplari.

85. Hoc est, vltimo loco habe scientiam. Simile videtur illi Sophocleo, In nihil sapiendo iucundissimam esse vitam. De qua Paræmia nos alibi.

87. Aristoteles est lib. 1. Rhetor. & ibi interpretes. Erasmus *ostentationem* hic vertit, H. Stephano repugnante.

88. Palatinus cod. τὰ σπῶτα: quæ lectio in errorē induxit Erasmum, vt nescio quid obscenum hic argumaretur. at Prouerbij speciem quam quæso habet *Primùm virgo?* Verùm patria bona vt adolescentes, ita & virgines citiùs profundunt. Rectè itaque Pantini liber τὰ πατρῷα præfert, quem sequor.

92. Apollonius aliter explanat, ἐπὶ τῶν παραλόγων τὰ παράγγελτα. Pantin. cod. δύναται.

93. Simile

93. Antequam pisces ceperis, muriam misces.] In eos qui longè antè præparant.

94. Simia in purpura.] Improbi etsi pulceris induuntur vestibus, scelerati tamen apparent.

95. Vter stultior, qui hircũ mulget, an qui cribrum supponit? dixeris, qui hircum.]

P.

96. RHODII sacrificium.] In eos qui in sacris malè ominatis vtuntur verbis.

* Rheginensem prandio malè ne excipe.] In eos qui post requietem ad opus redeunt inuiti.

97. Rheginẽsibus timidior.] Meticulosos Rheginos appellare solebant.

98. Rhadamanti iudicium.] De iis quorum testata est iustitia.

99. Cautelo quacior.] In garrulos, quòd litoribus illisæ vndę strepitũ edant.

100. Verba pro farinis.] In eos qui verba tantùm dant.

93. Πρὸ τοῦς ἰχθῦας ἁλεῖν ἢ ἅλμην κυκᾶς.] Ἐπὶ τῶν ἐν πολλῷ σχολάζοντων.

94. Πίθηκος ἐν πορφύρᾳ.] Οἱ φαῦλοι κἂν καλοῖς ἐνδεδυμένοι ὦσιν, ὅμως δηλοῦνται πονηροί.

95. Πότερον ὁ τὸ βάζον ἀμέλγων ἀφρόνιστος, ἢ ὁ τὸ κόσκινον ὑποτιθείς; εἶπον, ὁ τὸ βάζον.]

P.

96. ΡΟΔΙΟΙ ἢ θυσίαι.] Ἐπὶ τῶν ἐν τοῖς ἱεροῖς βλασφημούντων.

* Ῥηγαὶ κρανᾶς ἀπέχεσθαι.] Ἐπὶ τῶν μὴ ἢ ἀκαιρ..... μὴ δὲ λόγους ἐρχομένων ὅτε τι ἔργα.

97. Ῥηγλίοις δειλότερος.] Τοὺς δειλοὺς Ῥηγλίους ἔλεγον.

98. Ῥαδαμάνθυος κρίσις.] Ἐπὶ τῶν δικαίως μαρτυρουμένων.

99. Ῥαχίας λαλίστερος.] Ἐπὶ τῶν ἀδολέσχων· παρόσον τὰ ῥαχίας ὀπισθάλλοντα τὰ κύματα ψόφον ποιεῖ.

100. Ῥήματα δοτὰ ἀλφίτων.] Ἐπὶ τῶν ψευδομένων φωνὰς μόνας.

EKA-

93. Similè suprà Πρὸ τοῦ ἰχθῦς τὴν ἁλμυρὶδα ἕλκειν. Et Apologus de pelle lupi nondum capti vendita.

95. Luciani est in vita Demonactis: Οὐ δεῖ ἀμέλγειν, ὦ φίλτατε, τὸν τράγον πρὸ τοῦ ὑπολαβεῖν, εἰς ἑκάτερον ἡ ἀποβήσεται. Nec abludit Theocriti illud:

——— τὰν αἶγα βάζει' ἀμέλγειν.

& Maronis:

Qui Bavium non odit, amet tua carmina Mævi,
Atque idem iungat vulpes, & mulgeat hircos.

* Rheginensem.] Aberrat hæc à Palatino, etiã in Pant. cod. sed depravata, vt illo etiã felici coniectura iuuãte excudi queat aliquid, dum locus persanetur à doctis hominibus. Sic enim è vestigiis scripturę corruptę tentabat: Ῥήγαι κρανᾶς ἀπέχεσθαι. Ἐπὶ τῶν μὴ ἢ ἀκαίρως ἐν δέοντι ἐρχομένων ὅτε τὰ ἔργα. *Rheginensem prandio male ne excipe.] In eos qui post requietem ad opus iuuti accedunt.* Etsi non ignoro ἀκαίρως, pro *prandeo* vlitatiùs adhiberi, vt ἀκαίρως Aristophani, pro *tumultu excipere*. Mox iidemmet Rheginenses timidi Prouerbio, vt solent ignaui, pronuntiantur.

100. Pro farinis.] Forsasse quòd lupino olim pro ære vterentur. Horat. Epist. VII.

—— *Quid distent æra lupinis,*
Nisi manus à nummis, vbi sæpè frumentum
pro stipendio datum, vt docet I. Lipsius noster lib. V. Militiæ Rom.

CENT.

ΕΚΑΤΟΝΤΑΣ Η'.

1. ΡΟΔΟΝ ἀνιμώνη συγκρίνεις.] Ἐπὶ τῶν τὰ ἀνόμοια συμβαλλόντων.

2. Ῥόδον παλιὸν μικρὰν ζήτει πάλιν.] Ἐπὶ τῶν μετανοούντων ἐφ' ἅπερ ἢ ἐξ ὧν διημάρτησαν τὰ αὐτά.

3. Ῥωπικὸν εἶδος.] Ἐπὶ τῶν εὐτελῶν καὶ πολλοῦ πιπρασκομένων.

4. Ῥόδιον χρηστήριον.] Ἐπὶ τῶν περιεργότερον ἀκουσαμένων. Ῥόδιοι γὰρ τῇ Ἀθηνᾷ ἔθυον. οὐκ ἐῶ δὲ λέγειν τοῖς ἀνοήτοις ἀμίδας εἰσφέρειν ἔθος. προύτιθεντο οὖν, εἰ ταῦτα δέοι ποιῆσαι, σιωπηρὰ ἔθυον. ἀνεπυθάνοντο πάλιν, χαλκῆν ἢ ὀστρακίνην; ἀπεφήναντο, ὀστρακίνην.

Σ.

5. ΣΑΡΔΩΝΙΟΣ γέλως.] Ἐπὶ τῶν χαιρόντως ψυχῇ γελώντων.

6. Σικελὸς στρατιώτης.] Ξένοις καὶ μισθοφόροις ἐχρῶντο οἱ.

7. Σικελικὴ βάσανος.] Ἐπὶ τῶν ἁβρῶν βιοτευόντων.

8. Σκορπίον ὀκτάπουν ἀνεγείρεις.] Οἷον, ἐκεῖνον ἀμυνάσθαι εἰς πληγὴν παρεσκεύασας.

9. Σῦκον αἰτεῖς.] Ἐπὶ τῶν κολακευόντων. Ἀθηναῖοι γὰρ ἐκολάκευον τοὺς γεωργούς· οἱ δὲ ἐφ' ἑαυτοῖς ἔλεγον ταῦτα.

CENTVRIA VIII.

1. ROSAM papaueri comparas.] In eos qui dissimilia cõponunt.

2. Ne quære rursum præteritam semel rosam.] In eos qui pœnitentia alicuius rei capiuntur, nec tamen quid proficere possunt.

3. Merx tenuis venalis.] In res viles, quæ magni vendantur.

4. Rhodiorum oraculum.] In eos qui curiosiùs percontantur. Rhodienses enim Palladi sacrificabant. Non solent autem ij matulam inferre. Interrogabant igitur an id facere liceat. annuit. Iterùm quærunt, æneamne an fictilem? neutram respondit.

Σ.

5. SARDONIVS risus.] De iis qui animo hilari rident.

6. Siculus miles.] Peregrinis enim ac mercenariis militibus ipsi vtebantur.

7. Sicula mensa.] In valdè delicatos.

8. Scorpium octipedem excitas.] Hoc est, irritas eum qui se vindicare plaga potest.

9. Ficum postulas.] In adulatores dictum. Athenienses enim, dum agricolis assentarentur, hoc ab illis responsum tulerunt.

10. Syba-

CENT. VIII.

2. Περὶ τὴν ῥάμνον.] Sic Pantini liber. Palatinus ἐπὶ τῶν.

3. Ῥωπικὸν.] *Vilem mercem*, interdum & pretiosam designat. Vide Hesych. in Ῥωπικά.

4. Ὀστράκινον reposui ex Pantiniano, rectiùs quàm quod Palatinus præferebat, ὀστρακίνου.

9. Aliter paulò ac lepidè suprà: Ὁ Σικελὸς δεῖπνος. Ibi vide.

10. Sybaritæ per plateam.] In insolenter ac fastuosè incedentes.

11. Cum Pallade manus etiam moue.] Datum cuidam hoc oraculum, manum admouendo Deum vt appellaret.

12. Scapha magis elinguis.] In eos qui liberè loqui nõ audét, nata tralatione ab iis qui in pompis scaphas gestarét.

13. Lentiscum arrodere.] In eos qui se nimiùm comunt. Hi enim lentiscum mandere soliti, quo dentes candidos reddant. Hinc enim Σχινοβάκται à Græcis appellati.

14. Stupeus vetulus.] De re imbecilli.

15. Siculus vuas carpit immaturas.] In eos qui vilia furantur.

16. Spartam nactus, illam adorna.] Perspicuum est.

17. Vitæ palmus] Pro breuissimo vitæ spatio.

18. Conuenerat Attabas & Numenius.] In par furũ olim hoc iactatũ.

19. Syri aduersum Phœnicas.] Vtraque gens malè audiit astutiæ nomine, vel quòd perpetuò odia exercerent.

10. Συβαρῖτ' ἀγὰ πλατείας.] Ἐπὶ τῶν τρυφερῶς πορευομένων.

11. Σὺν Ἀθηνᾷ καὶ χεῖρα κίνει.] Χρησμόν τις ἔλαβε, ἵν' χεῖρα προσφέρῃ, θεὸν καλεῖν.

12. Σκαφιδότερος σκάφης.] Ἐπὶ τῶν ἀναίσθητων. Λέγεται γὰρ τοῖς σκάφας μεταφέρουσιν ἐν ταῖς πομπαῖς.

13. Σχῖνον ἀγαρύσαι.] Ἐπὶ τῶν καλλωπιζόντων ἑαυτούς· οἱ γὰρ τοιοῦτοι εἰώθασιν χεῖρον ἀγαρύειν, ἵνα τοὺς λεύκους ἐδόντες ἔχωσι. παρόσον καὶ τοὺς Σχινοβάκτας ἐκάλουν.

14. Στύππινος γεράσκος.] Ἀβελτερίας.

15. Σικελὸς ἐμπαιζόμενος.] Ἐπὶ τῶν τὰ εὐτελῆ κλεπτόντων.

16. Σπάρτην ἔλαχες, κόσμει κόσμει.] Δῆλον.

17. Σπιθαμὴ τοῦ βίου.] Τὸ ἐλάχιστον.

18. Συνέθεντο Ἀττάβας καὶ Νουμήνιος.] Ἐπὶ δύο ἀπατεώνων τῶν.

19. Σῦροι πρὸς Φοίνικας.] Ἐκάτερα τὰ ἔθνη διαβάλλεται, ὡς πανοῦργα· ἢ ὅτι ἀεί ποτε διῆλθον εἰσί.

20. Σκάν-

10. Plura hîc Suidas, equos ad tibiæ sonum incedere docuisse Sybaritas.

11. E Theophrasto citat Suidas. & Σωπιώτης ab aliis etiam legi Eras. notabat.

13. Leuticei vsus vt dentes mundet. Martialis in Apophoretis:

Lentiscum melius, fœda si tibi frendea cessûs
Defuerit, dentes penna leuare potest.

Idem alibi: —— *surgentiq; cruciatu*
Pinnas rubentes, cuspidesq; lentisci.

Spinam argenteam pro dentiscalpio ponit in Satyrico Petronius Arbiter.

14. Tale illud in Pisoniana M. Tullij de Epicureo quodam: *Quod cessat hic homuncio, ex argilla & luto fictus?* Στυππῖνος Eras. legisse video, quod & pro *stuppa* sumitur. Affine illi, *Homo bullæ.*

17. Psal. XXXIX. *Ecce mensurabiles posuisti dies meos.* Hebr. est: *Ecce tu constituisti dies meos palmos numeri longitudine.*

18. Alij *Attagas.* Citat Prouerbiũ Lacrtius in Timone Niceo.

20. Σκάνδιξ.] Λάχανον ἄγριον. δθεν καὶ Σκανδοπώλης ὁ Εὐριπίδης.

T.

21. ΤΑ ἐκ τρίποδος.] Ἐπὶ τῶν ἀληθῶς ῥηθέντων.

22. Τίκτει κόρη, ὅταν κακὸς ἀνὴρ παρῇ.] Ἐπὶ τῶν ἐπ' εὐτυχίαις ἐπαιρομένων.

23. Ταντάλου τάλαντον.] Διαβόητος ὅτι πλούτῳ.

24. Τερμέρεια κακά.] Τὰ μεγάλα.

25. Τυφλότερος ἀσπάλακος.] Φασὶ γὰρ τυφλοῦσθαι, ὅτε τὸ φθείρειν ἢ γλιῶ.

26. Τυφλαὶ ὀνείρατα.] Ἤτοι ἐπὶ ἀπατηλῶν.

27. Τὸ Πάρνου σκαφίδιον.] Ἐπὶ τῶν μικρὰ ζητούντων. Πάρνος γάρ τις πλοῖα σκάφη ἐπιπλάσας σειρὰς ἐπέλυε τῷ δήμῳ.

28. Τὸ Ἐπιμενίδειον δέρμα.] Ἐπὶ τῶν διατηρουμένων. περιέσωζε γὰρ ὡσεὶ θεὸν τὴν Λακεδαιμονίων τύχην.

29. Τὸ Φρυνίχου κάλλυσμα.] Κατὰ τῆς πανουργίας σοφιζομένων. πρόδηλος γὰρ γέγονε τῆς Λακεδαιμονίων.

20. Scandix.] Olus agreste. Hinc & Σκανδοπώλης Euripides dictus.

T.

21. EX tripode dicta.] De veris admodum dictum.

22. Parit puella etsi viro vix adsit.] In eos qui felicitate efferuntur.

23. Tantali talentum.] Qui ob diuitias celebratur.

24. Termeria mala.] De magnis malis.

25. Talpa cæcior.] Ferunt enim, dum terram corrumpit, excæcatum.

26. Cæca somnia.] Hoc est, fallacia.

27. Parni scaphula.] In parua consectantes. Parnus enim quidam amissa scapha populo assiduè negotium facessiuit.

28. Epimelidium corium.] De rebus asseruatis. Lacedæmonij enim pellem eius religiosè custodierunt.

29. Phrynichi calliditas.] In eos qui astu doliisque aliquid machinantur. Is enim Lacedæmonios prodidit.

20. Dioscorides legendus lib. II c. 168. & Σκανδοπώλης hîc rescribẽdum arbitror. marrem autem Tragici olera vendidisse auctor Valerius Max. lib. III. cap. IV. Agellius lib. XV. cap. XX. ex Theopompo, Turnebus lib. XV. c. III. Aduers. & Io. Brodæus lib. IV. Miscellan. cap. XXV. ex Aristophane: etsi apud Moschopulum Philochorus nobilem asserat fuisse.

21. In Pantiniano exaratum κυμάτιον, pro χρηστήριον. Rectè vtrumque.

24. Suidas Prouerbij originem exponit.

25. Suidas è Stesichoro fruges corrumpere ait, nimirum radices in terra lædendo.

26. Erasmus legit πολλὰ ἔτη, numero singulari.

28. Ἐπιμενίδειον. ab Epimenide Cretensi in huius vita Suidas diserte Prouerbium collocat, quem describit Apostolius. Iuuenalis Satyra VII. ver. 120.

—— *Aforum Epimenia bulbi.*

De *Epimenidis* scillæ ac bulbi genere Theophrastus lib. VII. Histor. Plantarum c. II. & C. Plinius lib. XIX. Nat. Hist. cap. V. & de *Epimenidis somnio* idem lib. VII. cap. LII. dormisse annis LVII. Petr. Victorius libro XXIV. cap. I. Varro & Plut. annos tantùm L. obdormisse tradunt. Plura de eius ætate in Vaticanis Prouerbiorum additamentis, vbi erat Ἐπιμενίδου δέρμα.

30. Agnus tibi locutus est.]

31. Meliacum nauigium.] In naues cito cursu volantes. Lacedæmonij enim execrabantur, ne solidum vmquam Meliense nauigium esset. Ab ipsis enim defecerant.

32. Dodonæum æs.] In multa garrientes.

33. Hylam inclamas.] De frustrà laborantibus ac vocantibus. Hercules enim escensa Argo naui, Hylam quærens, non reperit.

34. Turdo loquacior.] Quòd non modò ore, sed & extremis turdi sonent partibus.

35. Hæc tibi & Pythia & Delia.] De iis qui extremè laborant dictum.

36. Colophonem imposuit.] De valido suffragio.

37. Tithoni senectus.] De longæuis vsurpatum.

38. Ægina primùm optimos educat.] De iis iactatum qui initio honestis sunt moribus; pòst verò nequam euadunt.

39. Inferorum terniones.] Apud inferos Hecatæ sacer ternarius. Etenim Palladem, Dianam, & Hecatem vnam esse opinantur.

30. Τὸ ἄρνὸν σοι λελάληκεν.]

31. Τὸ Μελιακὸν πλοῖον.] Ἐπὶ τῶν ἄγαν ῥᾳόντων πλοίων. κατηράσαντο γὰρ Λακεδαιμόνιοι μηδέποτε τινὰ τὸ σφέτερον Μηλίων ἡμιόλιον· ἀπῳχήκεσαν γάρ.

32. Τὸ Δωδωναῖον χαλκεῖον.] Ἐπὶ τῶν πολλὰ λαλούντων.

33. Τὸν Ὕλαν κράζεις.] Ἐπὶ τῶν μάτην πονούντων καὶ βοώντων. καὶ γὰρ Ἡρακλῆς ἀναβὰς ἐπ' Ἀργοῦς, καὶ ζητήσας τὸν Ὕλαν, οὐχ εὗρε.

34. Τρυγόνος λαλίστερος.] Ἐπειδὴ αἱ ῥυγχίαι οὐ μόνον τῷ στόματι, ἀλλὰ καὶ τοῖς ἐπιτηδείοις μέλεσιν ἠχοῦσιν.

35. Ταῦτά σοι καὶ Πύθια καὶ Δήλια.] Ἐπὶ τῶν τελευταῖα πονούντων.

36. Τὸν Κολοφῶνα ἐπέθηκεν.] Ἐπὶ τοῦ βεβαίας ψήφου.

37. Τιθωνοῦ γῆρος.] Ἐπὶ τῶν πολυχρονίων.

38. Τὰ σφῶν ἀρίστους Αἴγινα τρέφει.] Ἐπὶ τῶν σφόδρα καὶ ἐξ ἀρχῆς κοσμίων, μετὰ δὲ ταῦτα ἀσελγαινόντων.

39. Τὰς ἐς Ἅιδου Ἑκαταίδας.] Ἐν Ἅιδου δεῖ τριὰς Ἑκάτας. καὶ γὰρ Ἀθηνᾶ, καὶ Ἄρτεμις, καὶ Ἑκάτη ἐν Ἅιδου δοκεῖσθαι.

40. Τὸ

30. Hoc & sequens Adagium è Pantini cod. desumtum. Apostolius verò explicans, in Ægina ait vsum agnum humanâ voce: prædixisse etiam futura.

31. Erasmus hic turbat vitiosè, ni fallor, vsus Apostolij exemplari: qui in Hernagianâ quidem editione quâ vtor, Aristotelem ait Prouerb. explicasse, Ἐπὶ τῶν εἰς πόλεμον καὶ ἀπόστολήν τινα δαπάνην ἀναγκαίων. Cetera Suidas in Μελιακὸν πλοῖον.

32. Dodonæi æris mentio in Iulio Polluce, & Cælio Rodig. lib. XII. cap. XI. Ausonius:

Nec Dodonæi cessa timitus aheni.

33. Κραυγάζεις est in Pantini membranis, pro κράζεις.

39. Suidas explanat de iis qui res abditas scrutantur, eaque interpres Germanus *dies trigesimos* vertit.

43. Vide

40. Τὸ Παόπιος ἡμιωβέλιον.] Οὗτος μελανὸς ἦν ὁ Παόπις, ἔπει μαγείᾳ δ' ἐπιτροχάδην τὸ ὑπὲρ ἡμιωβέλιον διὸ εἰς, παρ' ἑαυτῷ πάλιν εὕρισκε.

41. Τὸ βασιλικὸν βοίδιον.] Ἐπὶ Πτολεμαίου τοῦ νέου, βοῦς ἔτικτεν ἓξ βοίδια. λέγεται οὖν ἐπὶ τῶν πολυτόκων.

42. Τίς ἐν Κύδωνος.] Ἐπὶ τῶν φιλοξένους καὶ φιλανθρώπους τοὺς ξένους.

43. Τὸ ἐν τῇ καρδίᾳ τὸ νήφοντος, ἐπὶ τῆς γλώττης τὸ μαινομένου.] Ἐπὶ τῶν ἐν μέθῃ τὴν ἀλήθειαν λεγόντων.

44. Τὸ σίλικος φερόμενον οἶκαδε ἀμπελον.] Ἐπὶ τῶν ἀδυνάτων.

45. Τὸν καπνὸν φεύγων, εἰς τὸ πῦρ ἐνέπεσον.] Ἐπὶ τῶν τὰ μικρὰ τῶν δεινῶν φευγόντων, καὶ εἰς μείζονα δεινὰ ἐμπιπτόντων.

46. Τίς πατέρ' αἰνέσῃ, εἰ μὴ κακὸς αἴμυλα τίκτει.] Ἐπὶ τῶν φορτικὰ καὶ ἀναβεβλημένα ἔργα ἐφ' ἑαυτῶν ἐπαγομένων. ἐμοὶ δὲ, Κατὰ σαυτὸν ἔλαυνε. καὶ, Ἡ ἵλαξ Σπάρτην κόσμει. ἐφάμην δ', μὴ τοὺς ἄνδρ' ἀξίους ἐπαινεῖν.

47. Τιτᾶνας καλεῖν.] Ἐπὶ τῶν κεκμηκότων πρὸς εἰς βοήθειαν.

48. Τὸν ψύοντα δ' ἀνιπτέειν.] Ἐπὶ τῶν ἀλλήλοις χάριν χαρίζεσθαι πονούντων.

49. Τοῦτο τὸ ὑπόδημα ἔβαψε μὲν Γνάθος, ὑπεδύσατο δὲ Ἀριστάγορας.] Ἀρταφέρνη τόνδε τὸν Περσῶν βασιλέως

40. Paſetis ſemiobolus.] Hic Paſes mollis fuit, & magicis artibus omnes ſuperans. Semiobulum enim cùm dedidiſſet, apud ſeipſum iterùm reperiebat.

41. Regia bucula.] Ptolemæo iuniore regnante bos peperit ſex buculas. Dici autem ſolitum de fecundis mulieribus.

42. Aliquis in Cydonis domo.] In eos qui humaniter hoſpites excipiũt.

43. Quod in corde eſt ſobrij, id in lingua eſt ebrij.] De iis qui madidi verum efferunt.

44. Mare citiùs vitem ferat.] De iis quæ fieri nequeunt.

45. Fumum fugiens, in ignem incidi.] De iis qui parua mala dum fugiunt, in grauiora incidunt.

46. Quis patrem laudet niſi proles indiga laudis.] In eos qui maiorum ſuorum fortia facta indigentes ipſi iactant. Congruit illi, *Contra teipſum venito.* &, *Quam nactus es Spartam adorna.* Hortatur autem, ne quis aliena immeritò inuadat.

47. Titanas vocare.] De iis qui alterius implorant auxilium.

48. Fricantem refricare.] Dici ſolitum de mutuo gratiam referentibus.

49. Calceum hũc Hiſtiæus conſuit, induit verò Ariſtagoras.] Dictum hoc Artaphernis Perſarum regis

[Satra-

43. Vide Prouerbium, *In vino veritas*, apud Erasmum.

48. Suidas ab asinis inuicem scalpentibus ductum ait. Vtitur Aristides in defensione IV. Oratorum.

49. Herodotus aliter paullò lib. V. & VI. historiam commemorat: à quo Io. Tzetzes Chil. III. Hist. 96. & Chil. IX. Hist. 262. & Apostolius hauserunt: hic cordatè; ille vt delirans senex, & politicis verbis.

[Satrapæ.] Nam Hiſtiæum defectionis Ionum dum accuſaret, ille negauit, & in Ariſtagoram culpam reiecit. Sed Satrapa dolis Hiſtiæi detectis, illud in eum iactauit. Dici ſolitum in eos, qui, quorum accuſantur, in alios cauſam verſutè referunt.

50. Cetera amici ſimus, & deinceps inter nos diligamus.] Sic dictum, *Non conſentio neque collaudo.*

51. Finem vitæ reſpice.] Solonis hoc ad Crœſum ſententiosè dictum.

52. Quid hoc ad Mercurium.] Pro, ad rem vel propoſitum.

53. Midæ, Crœſi, & Cyneræ opes.] Sic diuites per exſuperantiam nominamus.

54. Non Philoxeni.] De ſæpenumerò negantibus. Philoxenum enim Dionyſius appellans, reſponſi nihil tulit, præterquam *non, non.*

55. Ficulni folio anguillam.] Θρίον foliũ eſt ficulneum, aſperũ, & ad anguillas lubricas tenẽdum idcircò idoneum.

56. Fores habet attritas, vt & pecora.] De inhumano, & à conſuetudine alieno.

57. Τοῦ

57. Τοῦ σκόλοψ δέῃται.] Ἐπὶ τῶν δεῖσθαι φαλῶς νοσούντων. καὶ γὰρ εἰώθασιν οἱ θάπτοντες σκόλοπι τὰ μνήματα.

58. Τενέδιος πέλεκυς.] Ἐπὶ τῶν πικρῶς ἢ μᾶλλον συντόμως διακοπέντων τοῖς ζητήσεσι. ἢ ἐπὶ τῶν ἄλλα πράγματα. ἢ ἔστι τῶν ὡμῶν νόμων. νόμος γάρ τις ἦν παρ' αὐτοῖς, τὸν κατειλημμένον μοιχὸν πελέκει κόπτειν.

51. Pantinianus cod. μετρίως hîc præferr. Solonis hoc dictum Auſonius Gallus in Iude VII. Sapientum ſic explicat Senarijs:

Spectandum dico terminum vitæ prius,
Tum laudandum ſum ſi manet felicitas.
Dictum molleſte Craſſus accepit, &c.
At paulò ſerò Craſſus ingenti ſono,
O vere vates, inquit, ô Solon, Solon,
Clamare magno ter Solonem nuncupat.

Non abſimilem hiſtoriam de Simonide refert Lilius Giraldus Dialogo IX. Hiſtoriæ Poëtarum: Simonides rogatus in conuiuio Pauſaniæ, dixit: Μίμνω, εἰδὼς τὸ ὄν. Quod cùm in præſentia Pauſanias ſpreuiſſet, poſt in Chalcioeco fame cùm necaretur, ter exclamauit: *O Cæ hoffes, magni fuit momenti ferme tuus.*

54. Sic emendo, Φιλόξενον γὰρ Διονύσιον καλοῦν, οὐδὲν ἄλλο ἀπεκρίνατο, εἰ μὴ ὄ. ex hiſtoria, & Suida in Φιλόξενος γεγραμμένα: etſi depraua tè ibidem α pro ο excuſum videam.

57. Coronati & mortuos ſolitos apio notum in vulgus docetque Io. Kirchmannus lib. I. cap. XI. de Funerib. Rom. Sepulcra quoque apio coronata fuiſſe obſeruauit idem lib. IV. cap. III. & ante eum Læuinus Torrentius V. C. ad Odam VII. lib. II. Horatij. In Palat. ἐλαίαις erat. Suidas, & quem citat, ipſe Plutar. μύρτοις rectiùs habent: explicatque originem idem Plutarchus in Timoleonte & in Sympoſ. lib. V. Quæſt. 3. Vide & Suidam in Σκόλοψ δέῃται ἐ νοσῶν.

58. Suidas regem quemdam tuliſſe legem hanc ait, vt vtrique adultero caput amputaretur. Aliter tamen idem in Adagio Τενέδιος ἀξίνης. Locum vide, & Eraſm. in Chiliadibus.

61. Zenobius ac Suidas ab hydra Lernæa deriuant: quos adi.

62. Ἐν Κορίνθῳ. diſertè in Suida Κλεισθ. ſed nihil mutonotæ enim Corinthiæ opes.

63. Eadem Zenobius ac Suidas, ſed Atheniẽſium menſem (alij Macedonum) extremo anni collocant: quo de, qui de temporibus, annis, ac menſibus ſcripſere Theod. Gaza, Greg. Gyraldus, Hadrianus Iunius, & Ioſ. Scaliger, præſtantiſſima ſuæ quæque ætatis lumina.

57. Apio indiget.] De periculosè ægrotantibus. Solitum enim apio monumenta veſtire.

58. Tenedia ſecuris.] In eos qui acerbè aut concisè admodum quæſitis reſpondent, aut de aliis etiam rebus, vel denique in leges crudeles. Legem enim Tenedij tulerant, vt in adulterio deprehenſus ſecuri percuteretur.

Y.

59. Sub omni lapide ſcorpius dormit.] In malitioſos dictum.

60. Sus comeſſata eſt.] In eos qui indecorè quid agunt, ac præter modum ſeſe efferunt ſi quæ feliciter agunt.

61. Hydram ſecas.] De re quæ fieri non poteſt.

62. Supra Callicratem.] Diues hic erat Corinthi. Si quem igitur ob diuitias admirarentur, hoc adhiberi ſolitum.

63. Hyperberetæus.] De re ſerotina. Extremus enim hic anni menſis eſt.

Y.

59. Ὑπὸ παντὶ λίθῳ σκόρπιος δύδει.] Ἐπὶ τῶν κακοήθων λέγεται.

60. Ὗς ἐσπόμησεν.] Ἐπὶ τῶν ἀσήμως τι πραττόντων, καὶ παρ' ἀξίαν ἐπαιρομένων ἐάν τινα εὖ πράξωσιν.

61. Ὕδραν τέμνεις.] Ἐπὶ τῶν ἀδυνάτων.

62. Ὑπὲρ τὴν Καλλικράτειαν.] Πλούσιος γὰρ ἦν ἐν Κορίνθῳ. εἴ τινα οὖν ἐθαύμαζόν τινα ἐπὶ πλούτῳ, τοῦτο ἔλεγον.

63. Ὑπερβερεταῖος.] Ἐπὶ τῶν ὑπερχρονίων· ὁ γὰρ πολιτικὸς μὴν ἔσχατός ἐστιν.

64. Sus

64. Sus tumultuatur.] In violentos ac contentiosos iactatum.

Φ.

65. PHALARIDIS imperia.] In eos qui imperio immaniter abuntur.

66. Phoci collecta.] De iis qui damno suo conuiuia instituunt. Phocus enim quidam, nubilem habens filiam, nuptias diem ex die ducendo differebat. Qua re proci indignati hominem iugularunt.

67. Phœnicum pacta.] Iactatum in fraudulentos.

X.

68. CHARONTIS ianua.] Per quam damnati ad mortem ducebantur.

69. Inferorum balnea.] Quæ mortuis adhibebantur.

70. Vale carum lumen.] Anus libidini indulgere nuda cùm vellet, ne corpotis eius fœditas ostenderetur [extincto lumine] sic extulit.

Ψ.

71. GVTTA vel ros.] Iactatum hoc in Antimachum sputa eiaculantem. Hic enim Melicus poëta sic

64. Τῆς ὑρίνης.] Ἐπὶ τῶν βιαίων λέγεται καὶ ἰσχυρῶν.

Φ.

65. ΦΑΛΑΡΙΔΟΣ ἀρχαί.] Ἐπὶ τῶν ὠμῶς τῇ ἐξουσίᾳ χρωμένων.

66. Φώκου ἔρανος.] Ἐπὶ τῶν δωρολήπτων συνιόντων ὅτι τῷ ἑαυτοῦ κακῷ. Φώκος γάρ τις θυγατέρα ἔχων ὥρᾳ γαμεῖν, ἀνεβάλλετο τὸν γάμον. ἐφ' ᾧ ὀργισθέντες οἱ μνηστῆρες, ἀνῄρηκαν αὐτόν.

67. Φοινίκων συνθῆκαι.] Ἐπὶ τῶν πανούργων.

X.

68. ΧΑΡΩΝΟΣ θύρα.] Διὰ τὸ εἰς κατάδικοι ὑπὸ τῶν θανεῖν ἐξέρχεσθαι.

69. Χθόνια λουτρά.] Τὰ τῶν νεκρῶν.

70. Χαῖρε φίλον φῶς.] Γερασθεῖσα ἡδύνουσα ἀκολασταίνειν γυμνὴ, ἵνα μὴ ἡ ῥυτίδων τοῦ σώματος ἰδέα, τοῦτ' ἔστιν.

Ψ.

71. ΨΕΚΑΣ ἡ δεῖσις.] Οὕτως ἐκαλεῖτο Ἀντίμαχος πανταχόθεν ὤν. ὅτι δὲ Μηλεὺς ἦν πατρὸς, εἴπω δὲ ἐκπαλίττω, διὸν παροιμίᾳ παρεσήμανε τοῖς ὁμιλοῦσιν ἐξελεγόμενον. ἐδόκει δὲ ὁ Ἀντίμαχος ψήφισμα πεποιηκέναι, ὅτι τὸ ἱερὸν πῦρ μὴ ἔξεστι φυσᾶσαι· καὶ ὅτι μὴ δεῖ κωμῳδεῖν ὀξὺ ὀνόματος, ὡς μὴ κακολογίαν τι.

Ω.

72. ΩΣΠΕΡ ἥρως ἐν ἀσπίδι ἐνεῖσαι βούλομαι.] Λέγεται ἐφ' ὧν ἐν τοῖς ἑαυτοῦ ἔργοις, ἢ τέχνῃ χαριζομένους τοὺς φίλους ἐπιχειροῦσι. παρῆσαν οἱ ἥρωες τὸ παλαιὸν ἐν ὅπλοις ὄντες ὑποδεχόμενοι.

73. Ὠτὰ ἐστάσαν.] Ἐπὶ τῶν πρὸς τὸ ἀκούσαι τὰ ὦτα ἐξεπιζομένων.

74. Ὄρος ἔτεκε, εἶτα μῦν ἀπέτεκεν.] Ὅταν ἐλπίσας τις μεγάλα μικρᾶς ἐτύχῃ.

75. Ὡς παῖδα φιλοῦσιν ἐρασταί.] Ἐπὶ τῶν ἐρωτικῶς διακειμένων.

dictus, quòd familiares inter colloquendum sputo aspergeret. Putabatur autem hic Antimachus fecisse decretum, quo cauet nemini licere sacrum insufflare ignem; neque quemquam in comœdia nominatim perstringere: vtpote rem minimè probam.

Ω.

72. VELVT heros in clypeo excipere volo.] De iis qui rebus ipsi suis, atque industria amicis gratificari studeant. Hinc ductum, quòd heroës antiquitus armati hospitio alios acciperent.

73. Arrectis auribus.] De iis qui ad auscultandum aures conuertunt.

74. Mons parturierat, deinde murem peperit.] Cùm magna quis sperans minimis potitur.

75. Vt puerum amator adamat.] In amantes dictum.

---

65. Sic *Manliana & Pestumiana imperia* Romæ in Prouerbium cessere, teste Agellio lib. 1. Noct. Atticarum cap. xiii.

66. Κῶκος.] *Communem* vertit in Zenobio, hîc *Collectam*. Zenobius enim ac Suidas hoc amplius stipem coëgisse ac symbolam à procis refecerunt.

71. Dilacta hæc veluti Absyrti membra collegimus è Suida, vnde Apostolius sua hausit. Eademque diserè Aristophanis Acharnensium enarrator pagina 425. quæ breuitatis gratia non describo: quæque in Nebulas amulit pag. 181. de variis Antimachis, è quo & Lilius Giraldus Dialogo iii. Histor. Poëtarum. Idemque decretum olim Athenis Atticis de veteri Comœdia dicta Alcibiadet tuliisse fertur, vt idem ait extremo Dialogo sexto. Et Romani in xii. Tabulas retulere, quòd famosum carmen scribere nefas, vt in libris de Rep. M. Tullius commemorat.

73. Virgilius 1. Æneid.

—— *arrectæq; auribus adstant.*

74. Horatius in Arte Poët.

Parturient montes, nascetur ridiculus mus.

Natum ex apologo, teste Porphyrione. Plura Erasmus.

PROVERBIORVM GRAECORVM E VATICANA BIBLIOTHECA APPENDIX.

1. INSCRIPTI actio.] Dictum de pecuniis publico fisco adiudicatis, & ex fauore in tabulas non relatis.

2. Ruris fons.] In eos qui suauiter rei cuipiam assident, aut intenti sunt. Mollissimæ enim illæ montium partes, quæ fonti adiacent.

3. Canis.] Hoc est, ineptis & nugaris.

4. Adonidis horti.] De iis qui nihil proferant egregium. Recitat Plato in Phœdro. Fiunt autem hortuli isti

1. ΑΓΡΑΦΙΟΥ δίκη.] Ἐπὶ τῶ κατεδικασθέντων χρημάτων τῷ δημοσίῳ, καὶ μὴ χρεῶν μὴ ἐγγραφέντων ἐλέγετο.

2. Ἀγροῦ πηγή.] Ἡ παροιμία ἐπὶ τῶν λεπτῶν φορτικευομένων [τῶν ἔργων] ἀπὸ τῶν ὀρέων. μαλακόπαιδα γὰρ τὰ ἀφ' ὑγρᾶς πηγῆς τῶν ὀρέων.

3. Ἄδεις ἔχων.] Ἀντὶ τοῦ, μάτην λέγεις καὶ λυρεῖς.

4. Ἀδώνιδος κῆποι.] Ἐπὶ τῶν μηδὲν ἄξιον τεκνῶν δυναμένων μιμεῖσθαι καὶ Πλάτων ἐν Φαίδρῳ. γάνος] δὲ ὕστερον ὀνόματος

SCHOLIA.

1. ΑΓΡΑΦΟΥ δίκη.] Sic reposui pro ἀγράφου, ex Harpocratione, Suida, & Hesychio: vnde & hiatum expleui ἐπὶ τοῖς δίκαιον χρημάτων, pro quo..... χρημάτων scriptum erat in Vaticanis membranis optimis, sed vsu, vt fit, ac vetustate attritis, vnde oblitterata quædã initio legi non poterant. Iuris autem hæc est Actio *Inscripti* (pro *non scripti*) *maleficij*, eratque declamantium in vmbra argumentum, vt patet ex M. Fabio lib. VII. Instit. Orat. cap. IV. & ex M. Seneca Rhetore, vt nos pridem ad Epitomes libri IV. Declamationum proœmium notauimus. Sunt & Hesychio Ἄγραπτα ἀδικήματα, ἐκεῖ ὅ τινων ὁ γέγραπται. *Inscripta maleficia, de quibus lex scripta non est.* Legendus Hadr. Turnebus lib. X. Aduersar. cap. VI. Et de *scripto ac non scripto iure*, præter Iurisconsultos veteres, Aristoteles lib. I. Rhetor. ad Theodectem copiosè, subtiliterque. vt omnia, disseruit.

3. Attica constructione dici solitum arbitror, Ἄδεις ἔχων, vt ἔχεις ἄδων, quemadmodum & κἄδων πεγχάνων. Canis itaque reddidi. Vide & Prouerbia, *Habet*, poëtis familiare, Aristophani, Terentio, Virgilio, Senecæ Tragico. & Αὐτὸς αὐτὸν ἀκούει Se ipse decipiat.

4. Plato in Phædro.] Sic emendaui ex *Phædone*, qui Dialogus de Animorum immortalitate, vt ille de Pulcro. Itaque rectè Zenobius Cent. I. Adag. 49. citat. Peccatum

τοι εἰς ἀγγεῖα καρήμενα ἀντιβεβλημένα ἄχρι χλόης μόνης. λέγει] δὲ αὐτὸ· Ἀναξανδρίδης Ἀδώνιδ ⟨ος⟩ κῆπου.

5. Ἄκρου λαβοῦ, καὶ μέσου ἔχεις.] Κατ' ἄκρου ἔχρισαν τὴν πόλιν ὄκησαν καταλαβόμενοι. ἱστορία παρ' Ἀναξανδρίδῃ ἐν τῷ περὶ τῶν συλησάντων ἐκ Δελφῶν ἀναθημάτων.

6. Ἀλλὰ ἄνδρὸς μείζονος ⟨ἀνὴρ εἶ.⟩] Ἀντὶ τοῦ φύλαξαι, παραινεῖ ἢ παροιμία εὐβουλίαν τοῖς μὴ φύσει μείζοσιν ἀντεφθῆς.

7. Ἄλις δρυός.] Ἐπὶ τῶν πολλάκις ἀρχομένων λόγων καὶ μὴ παρομένων.

8. Ἄλλως ἀναλίσκεις ὕδωρ.] Ἐπὶ τῶν ματαιολογούντων. μετῆλθε δὲ ἀπὸ τῶν ἐν δικαστηρίοις ὑδάτων.

9. Ἀγροῦ δὲ ἀράχνη παῖδα, ἕως τεκνώσῃ, θρέψασα οὐ τίθησιν.] Ἐπὶ τῶν μὴ ἐαυτῶν τι δι' ἃ πεπραγματευμένων.

in testulis fictilibus, gramine tantùm & herbâ consitis. Dicitur etiam, *Adonidis infructuosior horto.*

5. Summum cape, medium tenebis.] Ciuitatem in edito sitam capientes habitarunt. Historia est apud Anaxandridem lib. primo de Anathematis sacrilegio Delphis sublatis.

6. Cede præstantiori viro.] Hoc est, caue. Hortatur Prouerbium cauere, ne meliori te repugnes.

7. Sat quercus.] De sermonibus inchoatis sæpiùs, nec tamen finitis, dici solitum.

8. Frustrà aquam perdis.] De inaniter loquentibus. Ductum à forensis clepsydræ aqua.

9. Nescit aranea sobolem quoadusque educet: nam educans emoritur.] In mòlientes multa, quæ in suum vertant incommodum.

10. A Nan-

catum sæpè in his duobus nominibus aduocandis, siue incuria, siue quòd compendio olim esset scriberetur, admonui Notis ad lib. II. Claud. Mamerci De statu animæ.

5. Summum cape.] Locus est mutilus, expleri potest Zenobij Centur. I. Adagio 57. & Apostolij verbis, apud quos eadem est Paræmia, adduntque dici ἐπὶ τῶν δυσκόλως τὰ δυσχέρειαν; *de intellectu dictuq; difficilium.* Fragmentum & hic è vetere historia, vt sæpè in Suida. *Anaxandrida* Comœdiæ XXII. aduocantur ab Athenæo, & Stobæo: historia non item: vt de mendo suspicari liceat, reponendumque affinem *Anaximandrum*, qui Milesius Ionica dialecto historica scripsit, teste Suida, & Herodoti giam eius citat idem Dipnosophista.

6. Tale illud Q. Horatij *vincas* ad Lollium epist. XVIII. ver. 86.

Dulcis inexpertis cultura potentis amici,
Expertus metuit. ——

Quia tædij res plena ac fastidij, nec periculis vacans: quo de singulari Commentario disseruisse memini Ioan. Casam, Episc. Beneuentanum.

7. Παραμένων vitiosè scriptum mutaui in παρομένων. itaque conuerti.

9. Natum videtur Prouerbium ex his apud Suidam Senariis:

Ἀγροῦ δ' ἀράχνη παῖδα τὸν παῖδ' ἑῆς.
Θρέψασα γὰρ τίθησι σὸν τὸ τεκτόνα.
Aranea prolem nescit vt suam educet:
Quæ enutritu interit à carissimo.

Innuere videtur, tum demum araneam agnoscere se parentem, cùm prolem educat, à qua exenteretur. Non dissimile illud B. Augustini tractatu XV. in Ioannem, de gallina: *Videtis*, inquit, *quemadmodum gallina insaeuiat cum pullis suis? nulla enim alia auis, quòd sit mater agnoscitur*, &c.

10. A Nannaco.] De peruetustis rebus & antiquis. Nannacum enim Regẽ Phrygiæ Pessinunte antiquitus ferunt fuisse, & mores eius constituisse, indeq; dicere cœptum: *Iam inde à Nannaco.*

B.

11. BOs Cyprius.] Pro excrementis vescente. Eudoxus enim de hoc refert, stercoribus pasci solitum.

12. Buten Micon pinxit.] De rebus citò perfectis. Pinxit enim in tabula Micon sub monte exstare quemdam, cui Butis nomen adscripsit, capite tantùm & oculis apparentibus.

13. Bacchyris.] De æquissima iudicantibus. Hic Ægyptius cùm esset, iustitia est in primis & acumine in iudicando celebratus.

14. Βόϊτυες καὶ σκυδαλῶδες.] Verborum hæc supplementa, Prouerbij speciem præferunt. Iobas τὸ σκυδαλῶδες instrumentum esse ait musicum: βόϊτυες verò chordæ formam habet.

10. Ἀπὸ Νανναάκου.] Ἐπὶ τῶν σφόδρα παλαιῶν καὶ ἀρχαίων. Νάννακον γὰρ παλαιὸν ἄνδρα καὶ ἀρχαῖον βασιλέα γενέσθαι Φρυγῶν ἐν Πεσσινοῦντι, καὶ ἔθη αὐτοῖς κατασκευάσαι. καὶ ταῦτα λέγειν αὐτοὺς, Ἀπὸ Νανναάκου.

B.

11. BOΤΣ Κύπριος.] Ἀντὶ τοῦ, κακοφάγος. Εὔδοξος γὰρ περὶ τούτου ἱστορεῖ, ὅτι σκωληκόφαγος ἦν.

12. Βούτης Μίκων ἔγραψε.] Ἐπὶ τῶν ῥᾳδίως διαπονουμένων. σύγκειται γὰρ ὁ Μίκων γράψας ὑπό τινι ὄρει ὑπὸ δόξαν φαινόμενον, καὶ ἐπιγράψας Βούτης, φαίνεσθαι δὲ αὐτοῦ τὸ πρόσωπον καὶ ὀφθαλμούς.

13. Βακχυρίς.] Ἐπὶ τῶν δικαιότατα κρινόντων. Αἰγύπτιος ὢν ἦν δὲ διαπρεπὴς καὶ ἐπιστήμων κρίσεως μνημονεύεται.

14. Βόϊτυες καὶ σκυδαλῶδες.] Ταῦτα τοῦ παροιμιακοῦ λόγου, εἰσὶ δὲ παρεμπεσόντα. Ἰόβας τὸ σκυδαλῶδες ὄργανόν φησι μουσικόν· τὸ δὲ βόϊτυες χορδῆς εἶδος.

15. Βοῦς

11. Σκωληκόφαγον.] Hoc epitheton in Plutо Aristoph. Æsculapio ac medicis tribuit. Infrà verò in Κύπριος βοῦς, pro eodem legas κοπρόφαγος, excrementis vescens.

12. Historiam sed ἄδηλον pictoris nomine Zenobius habet in Βούτου ἢ Βούτης: Citius quàm Βούτης: vt in eam opinionem hìc quoque Βάδιον desiderari facilè inducerer, nisi Alphabeti seruare ordinẽ obseruassem.

14. De his taris & inusitatis vocibus Suidas, & sic Hesychius: Βατύνειν, ἰσχνὸν ἢ ξυλῶδες, ὄργανον τὸ καινὸν ὑπολίδιον· τὸ δ' βατυωλοχορδὲς εἶδος. Repono: Βόϊτυες σκυδαλῶδες ὄργανον καινὸν ὑπολίδιον. Iubas σκυδαλῶδες organum esse tradit Musicum, Βόϊτυες verò chordæ formã. Tetrachordon itaque instrumentum, ac mulieribus potissimùm in vsu, cuius ex auricalco chordæ pennâ ferri solitæ, qualis nobis Cithara dicta. Vide Athenæum & Eustathium, itemque Is. Casaubonum Animadu. ad Athenæum libro IV. cap. XXV. Alibi & absque sibilo initio scribitur: Κυδαλῶδες, ὄργανον εὐκινητότατον. Phauorinus Camers in Lexico Βατυωλὸ nihil significantem esse vocem pronuntiat. At pag. 372. Basil. Βατυωλοχορδὲς εἶδος μουσικὸν βόϊτυες γὰρ σκυδαλῶδες λέγουσι σκῶλα τινὰ ποιοῦντες, ἀπὸ τετραδίου εἰς πεντάχορδον φερόμενον. Ἰόβας δὲ τὸ σκυδαλῶδες ὄργανον Μουσικὸν ἱστορεῖται. τὸ δὲ βόϊτυες χορδῆς εἶδος, φησὶ. Mox in Βόϊτυες præposterè Hesychium descripserat; & qui Ἰόβας, est Iubas Mauritaniæ Rex, cuius historias & Plu-

15. Βοῦς ἐπέβη.] Ἐπὶ τῶν ἁρπαζόντων ἀφανίζοντος γενομένου ἀργυρίου ἢ περιρρήτου· παίσασι γὰρ ἀργυρίῳ ζημιωθεῖσι λιθίνας ἐποίουν τὰς σπουδάς. Βοῦς γὰρ ἐκαλοῦντο τὸ ἀργύριον, ἢ ὅτι τοὺς Ἀθηναίους ἐν τῷ νομίσματι ἐγκεχάραται· ἢ διὰ τὸ βοῦν τὸ ζῷον ἐν τοῖς θρέμμασι μέγιστον εἶναι βοσκημάτων.

16. Βάττα Κάρος.] Ἐπὶ τῶν παχέων λέγουσι τοῦτο· τινὲς οἰκ ἐνόμισαν ἓν ὄνομα τοῦτο εἶναι, καὶ ἐξήκοντο τῇ παροιμίᾳ ὅτι ἦν παχύς. Ἦν δὲ ὡς ὁ Κάρος τῷ Βάττῃ, ὡς ἐν τῷ Ἡραίῳ τῷ Σαμίῳ ἐπιγέγραπται.

17. Βουμώνιοι νῆες.] Ἐπὶ τῶν παροργιζομένων. Φασὶ γὰρ Κυρηναίους ὕστερον τὰς ναῦς ποιήσασθαι ἰδίας ἑαυτῶν.

18. Βαβυϊανὸς χορός.] Ἐπὶ τῶν ἀφυοστόμως τῇ μουσικῇ χρωμένων. Μαιάνδριον

15. Bos occupauit.] In eos vsurpatum Prouerbium, qui subitò obmutescerent, eò quòd pecunia corrupti tacere cogerentur. Hinc dictum, vel quia ab Athenienſibus bos in argento signatus esset: vel quia maximus in armentis bos.

16. Batæ Caras.] Dicitur in pingues & crassos. Sunt qui vnicam esse vocem, non duas opinentur, vsurpentque in obesos. Erat verò Caras Batæ filius, vt in Heræo Samio scriptum legitur.

17. Bumoni naues.] De ira concitatis iactatum. Cyrenensium enim naues ferunt fecisse sibi proprias.

18. Babyius chorus.] De inconcinnè muſicam canentibus. Mæandro

flumini

& Plutarchus aduocat in Romulo, & in Sulla: & Euphorbium herbam celebrasse auctor C. Plinius libro XXV. cap. VII. & Theatricam historiam citat Athenæus: plura verò Suidas.

15. Concisè id dictum apud Suidam, Βοῦς ἐπὶ γλώσσῃ. Integrè in Agamemnone Æschylus extulit: Τὰ δ' ἄλλα σιγῶ. βοῦς ἐπὶ γλώσσῃ μέγας βέβηκε: *Tacco cetera, bos enim ingens linguam occupauit.* Vsurpauit Philostratus non ratò in Apollonij vita: & notum Pythagoram suis auditoribus pondus imposuisse, hoc est, taciturnitatem quinque annorum, de qua Agellius lib. I. cap. IX. Nota quoque de Demosthene historia, qui argentanginam pati ferebatur, quòd pecunia corruptus in iudicio pisce magis factus mutus esset. idem Agellius lib. XI. cap. IX. ex Critolao.

Τοὺς Ἀθηναίους.] Deliis alios tribuere Iulius Pollux lib. IX. Onomast. docet & Desiderius Adagio, *Bos in lingua.*

Μέγιστον τῶν βοσκημάτων.] Hinc & Græci rebus magnis bouis addunt nomen, vt in βουκολία, de qua in Sympoſiacis Plutarchus: (Latinis enim *Camisa fames:*) & *Bucera sæcla* T. Lucretio libro V. & *Bucera armenta* Naſoni lib. VI. Metamorph.

17. Malim μουσοῦμενον, vnâ duntaxat litterâ demtâ, si membranæ faueremt.

18. De Matya cum Apolline tibiis certante nota fabula ex Ouidio lib VI. Metamorphos. & Apuleio Floridorum initio. itemque de crudeli illio supplicij genere pelle exuendi plura colligit exempla Iunius ex Eunapio & Agathia, Adagio Μαρσύου δάρσις Centuria III. Adde his & B. Bartholomæi Apostoli, & Sisamnis, qui apud Herodotum lib. V. cap. 25. & Valerium li. VI. cap. III. excoriatus legitur: & insidere in sella pelle instrata iussus filius Otanes à Megabyzo Persa. Nostraque memoria capta ab immani Turca Mustapha Famaugusta vrbe Cypri viuus excoriatus est Bragadenus per summam perfidiam: Natalis de Comitib. lib. XIII. Histor. sui temporis.

flumini duo erant filij: quorum Marsyas quidem duabus canere tibiis Phrygios modos solitus, vnica verò Babys frater. At ille tibiarum causa elato cùm esset animo, cum Apolline decertare est ausus: ob quam amentiam Phrygum lege corio exuitur. Babys verò ab ira Apollinis liber euasit, vt minimè elatus, & inconcinnè canens. Hinc & illud, *Babye petùs canit*, Prouerbij forma dictum de iis qui se adhuc circa elementa artis exercent.

19. Malis petere.] In eos qui re amata potiuntur. Sumtum à pomis quę Hippomenes Atalantæ in cursus certamine obiecit. Nuptiæ enim Atalantæ præmij loco ei promissæ, qui cursu eam præuertisset. In certamine itaque aurea mala priùs à Venere accepta ipsi obiiciens anteuertit, dum ipsa in pomis colligendis occupatur.

20. Papæ Myxus.] In magna iactantes dictum. Hic enim Myxus Dianæ Ephesiæ sacerdos constitutus, vrbanus fuit & glorioſus.

21. Buzyges.] De multa imprecantibus. Ille enim Athenienſibus aratrum & arationem ostendit, aliaque multa: & non communicantibus in vita humana aqua & igni interdixit, nisi errantibus viam commonstrent.

δρῳ δὲ τῷ πυτιμοῦ δύο ἰωνίδιον παῖδε· ὧν ὁ Μαρσύας μὲν δύσι καλάμοις καὶ τὸν Φρύγιον νόμον ἦν· ἐπὶ δὲ μόνῳ ὁ Βάβυς, ἀλλ' ὁ μὲν ἐπαρθεὶς τοῖς αὐλοῖς, καὶ σφᾶς ἔχειν δοκῶν Ἀπόλλωνος, εἰς ἀγῶνα ἦλθε· διὸ δὴ καὶ ἡ Φρυγῶν νὶς ἀσκὸν δερθεῖσα· ὁ δὲ Βάβυς ἐρράσθη τῆς Ἀπόλλωνος ὀργῆς, οὔτε ἐπαρθεὶς, καὶ ἀτύφτερον αὐλῶν. ὅθεν καὶ τὸ, Κάκιον Βάβυος αὐλεῖ, παροιμιώδες πάντῃ) ἐπὶ τῶν καὶ σφόδρα ἀπαιδεύτων.

19. Βάλλειν μήλοις.] Ἐπὶ τῶν τυχόντων ὧν ἐρῶσι, παρῆκται διὰ τὸ δοθῆναι τῷ Ἱππομένει παρὰ Ἀφροδίτης ἐπὶ Ἀταλάντῃ μῆλα, πρόκειται μὲν δὲ ἐπαθλον τοῦ παίσιν τῇ Ἀταλάντῃ δρόμου ὁ τούτου γάμος. εἰς ἀγῶνα δὲ Ἱππομένης κατασὰς χρυσᾶ μῆλα ἔφθησεν ῥίψας τὴν Ἀταλάντην λαβεῖν, καὶ πολὺ ἔμπροσθεν αὐτῆς ἀφικόμενος ἀσχολουμένης αὐτῆς ἀεὶ τῷ τῶν Μήλων συλλογῇ.

20. Βαβαὶ Μύξος.] Ἐπὶ τῶν μεγαλαυχῶν. ἦν γὰρ τῆς ἐν Ἐφέσῳ Ἀρτέμιδος ἱερεὺς ἡγεμὼν, ἀστεῖός τε καὶ μεγαλαυχῶν.

21. Βυζύγης.] Ἐπὶ τῶν πολλὰ ἀρωμένων. ὁ γὰρ Βυζύγης Ἀθηναίοις ὁ τὸν ἄροτρον δείξας, ἄλλα τε πολλὰ ἀρώσας καὶ τοῖς μὴ κοινωνοῦσι καὶ τὸ ὕδωρ ὕδατος ἢ πυρὸς, ἐὰν μὴ ὑποφαίνωσιν ὁδὸν πλανωμένοις.

22. Βοὸς δόρᾳ

19. Malo me Galatea petit lasciua puella.
Et Aristophanes ἐν Νεφέλαις· μᾶλλον βουλοῖς. malo pertus. De Hippomene autem cum Atalanta cursu certante, & verba faciente, & prolectis tribus Veneris pomis, Naso extremo libro x. Metamorph.

20. Totidem pænè in Collectaneis verbis Suidas.

21. Hic tenebræ loco truncato. de eodem Hesychius: è quo nos olim Ausonij Galli Epigramma suppleuimus, suggestimusque per epistolam erudito viro Eliæ Vineto Santoni. Primus hic heros aratri vsum Athenienſibus bobus iunctis ostendit. Hinc & Βυζύγιον Athenis locus, quo de in Connubialibus Plutarchus.

22. Vtitur Zenobius, Hesychius & Suidas, sed ignota Prouerbij est origo. Erasmus reddidit *Budæum more*. *Budorum* verò promontorium est Salamini oppositum, teste Stephano.

23. Pro πίρα, ἴνιρα tentabam, nisi quid melius alij habeant, aut fort. πείρα.

24. Suidas eadem, nisi quòd Σίλωνος habet differtè, cuius erant ἄξονες legum Athenis: nisi si exaudiri facilè queat.

25. Quis hic Lysias, vt suprà *Isæus Samius* Adag. 16. nondum equidem comperi. Viderint eruditiores, & otio abundantes.

26. Habet totidem pænè verbis Mich. Apostolius, typis editus, & calamo exaratus: & Βεσσᾶς nomen est proprium, sed hominis ignoti.

27. Diogenianus ἀπὸ τοῦ βαυλίζειν pro *balbutire*, ex Herodoto, lib. IV. c. 155. & Cic. libro VI. ad Atticum aliter paullò vsurpat: ad quem locum vt & de ἰχνευτικῇ, disputat Desiderius Adag. 76. Cent. VII. Chil. III. Βατταρίζειν ab eodem deriuata vox, ac vitium linguæ frangentis, exilis, ac blæsæ linguæ. Hesychius locis duobus, Etymologista, & Suidas à Batto vocem deriuant. Quæ sequuntur πρὸς ἀστείωσιν, nisi ἀστείους legas, mutila sunt, & alterius sunt potiùs Paræmiæ, mireque deprauata. Reponenda fortè ex Hesychio Βάττου εἶλωτ. παροιμία ἐπὶ τῶν ὑπερηλικιωμένων πρὸς ἀστειωμόν (vel vt hic legitur ἀστεῖόν τι.) Μυτιλήνῃ δὲ ἡ ἐπὶ τοῦ τείχους (fortè ἔθνους) Κυρηναίων (malè Hesychius ἐπὶ τῶν Κυρηναίων) ἐπὶ τοῦ Βαττιαδῶν μητρὸς ἐξαίρετον τὸ εἶλωτ. Claro sensu, quē etiam paucis mutatis in Apostolio & Suida reperias, nisi quòd editum in Apostolio est vnico τ, ἐπὶ τῆ Βάττου: & in Basil. Heruagij editione anni XXXVIII. in Adag. Βάλε εἶλωτα. ἐπὶ τῶν

22. Βοὸς δόρᾳ νόμιμον.] Ἐπὶ τοῖς ἀξίων τῆς ἁλιτρίας ὡς οἱ βόες.

23. Βοῦς ἡ Μολοττική.] Ἐπὶ τῶν καλλίστων· ἐπειδὴ διαφέρουσιν οἱ ἐν Ἠπείρῳ βόες.

24. Βολίτης δίκη.] Πρὸς τοὺς ἀξίους, καὶ ὅτι μικροῖς πταισίοις ὑπέκειτο. ἐν γὰρ τοῖς ἄξοσι νόμος, καὶ τοὺς βόλιτας ὑφελομένους κολάζει.

25. Βοῦς ἐν πόλει.] Ἐπὶ τῶν παραδόξων καὶ θαυμαζομένων. Λυσίας γὰρ ἀνέθηκε βοῦν ἐν ἀκροπόλει.

26. Βησᾶς ἔστησε οἷον ἀχανής.] Οὗτος ἔστησεν ἀχανής, παραχαλκὴς, καὶ ὑπόμωρος.

27. Βατταρίζεις.] Ἀπὸ Βάττου τινὸς ἰσχνοφώνου ἡμῖν διαλεκτόντος. ματταλικῇ) διὰ τοῦτο τείχους Κυρηναίου, ἐπὶ τῆς Βαττιαδῶν μητρὸς) ἐξαίρετον.

22. Taurinæ excoriationis lege.] In eos qui digni sunt vt bouis in morem excorientur.

23. Bucula Molossia.] De re præstantissima. Differunt enim Epirotici boues.

24. Fimi actio.] De iis qui iustè etiam ob res viles rei fiunt. Lex enim Solonis fimi quoque fures punit.

25. Bos in vrbe.] De admirandis fidemque excedentibus. Lysias enim in arce bouem dedicauit.

26. Besas stetit.] Hic, inquam, stupefactus, tonitru perculsus, & subsultus.

27. Battarizas.] A Batto aliquo linguæ impeditioris, pœna affecto. Tractum verò à muris Cyrenęi. Vni Battiadarum traditur oraculo hoc dictum.

28. Vita ſubacta.] In aptè & non laboriosè nutritos. Effertur quoque, *Vita molita*, de iis qui feliciter agere videtur.

29. Duas Achilles teſſeras & quattuor iecit.] Euripidis eſt: & teſte Ariſtoxeno, corrigens Telephum Euripides, talarem ludum ſuſtulit. Dicitur de myſticis, quæ verbis quidem aperta, ſenſus tamen habent occultos.

30. Abi in malam rem.] In pœna dignos iactatum.

Γ.

31. NVMQVAM ſeni quidquam viro præſtes boni.] Hortatur Prouerbium ne ſeni importunè facias benignè.

32. Noctuæ Lauioticæ.] In opu-

28. Βίος μεμαγμένος.] Ἐπὶ τῶν ἐξεπίτηδες καὶ δαπάνως βεβιωκότων. χρέφει καὶ, Βίος ἀλλαξάμενος· καὶ τίθεται ἐπὶ τῶν εὐδαιμόνων διατάντων.

29. Βάλλει Ἀχιλλεὺς δύο κύβους καὶ τέτταρας.] Τοῦτο Εὐριπίδου ἐστὶ, ὡς Ἀριστόξενός φησι, ὃν Εὐριπίδης διορθοῦται τὸ Τήλεφον ἐξελὼν τὸ παιγνίδιον. λέγεται ἐπὶ τῶν ἀδυνάτων.

30. Βάλλ' ἐς φόβερα.] Ἐπὶ τῶν ἐλάθρου ἀξίων.

Γ.

31. ΓΕΡΟΝΤΙ μηδὲν μαλθακὸν χρηστὸν ποιεῖ.] Παραινεῖ μὴ δεῖν ἀκαίρως διεργάζεσθαι.

32. Γλαῦκες Λαυριωτικαί.] Ἐπὶ τῶν πολλὰ

κωμῳδοῦντα τὰ μυστήρια. emendo, ὃν τῶν κωμῳδιῶν πρῶτον ἐκίνησεν. & mox traiecta ſuo colloco ordine: καὶ τὸ πρόσωπον· ὃν μὲν δὴ τρόπον. Ἄμμωνα, ὃν ἐν Διτύμοις εἰσήγαγε Κρῆτα. ἐν ᾧ δεῖ Λιβύες, &c. Rectiùs verò Suidas, opinor, Βάττων geminata ττ littera præfert. Ita enim Libyes Reges ſuos appellare ſolitos trádit Herodotus libro IV. apud quem aliud genus hominum Battiadæ ſunt.

28. Hæc quoque duo coniunxit Suidas, ſed explanat aliter paullò: additúque continenter tertium ἐξεπίτηδες βεβιωκότων. *Exbibitam vitam*, pro inutili, ducta à detritis tibiis tralatione.

29. Hiatum expleui addita voce ἐν πετσὶν è Zenobio Centuria II. Adag. 85. qui legit καὶ Ἀστύξενος." Ariſtophanes autem Comicus ἐν Βαττάροις pag. 277. nuperæ editionis, in ore Bacchi collocat, vt Euripidem; cui tamen falsò attribui auctor ſit grauis cenſor Ariſtarchus. Sic enim enarrator Græcus: Ἀριστοφάνει φασὶν ἀμφιβόλως τὸν Βάκχον ἐπιτιμᾶσθαι τοῖς ποιηταῖς ὡς βλασφήμοις τοιούτοις· καθάπερ καὶ ἐν τῷ Τηλέφῳ, τοῦ κ᾽ ἀπαίδευτος. Euripides quoque in Supplicibus de Cadmo:

Adhuc ipſum alios iactus per cubos iactaturũ ſphæra. Simile fortaſſe de talis Prouerbium Zenobij Centur. IV. Adag. 13. Suidæque & Diogeniani: *Aut tres ſex, aut tres tali.* De quo & Euſtathius in Hom. Iliad. Ψ.

30. Talia ſunt illa imprecantium: βαλ' ἐς κόρακας: *Abi ad cornices* & ἐκ' ἀγύρτου βαλ', *in mala te.*

31. Ἀκρίτως, *ſine delectu & iudicio*, hîc in Suida eſt, pro quo noſter ἀκαίρως. Ariſtoteles quoque vulgi dicto iactatum affirmat li. II. Rhetor. ad Theodectem. Ampliùs verò Diogenianus hoc Prouerbium extulit: *Ne quis femmæ, puero, cani alterius & garrulo faciat bene.* Senibus quidè & pueris, fortè quod citò obliuiſcãtur beneficiorum. Hinc etiam L. Seneca lib. III. de Benef. cap. XXXIV. colligit hinc fieri, quòd ingratos experiantur diſcipulos magiſtri, quod puentiæ memoriam tarò recordentur vltimam; ideoq; officia illi ætati præſtita intercidere.

32. Affine illi: *Noctuas Athenas.* Hoc vtitur in Auibus Ariſtophanes:

Τλαῦκες ὑμᾶς ἕνστ' ὄπιν εἰσέρχεσθαι Λαυριωτικήν.
Noctua vos non relinquunt Lauriotica.

33. Exem-

πολλὰ χρήματα ἐχόντων. παρῆσαν ἐν Λαυρίῳ τῇ Ἀττικῇ ὄντων χρυσᾶ μέταλλα. ἐπεχράττετο δὲ γλαῦκας ἐν τοῖς χρυσοῖς νομίσμασιν.

33. Γυναικῶν ὄλεθροι.] Ἐπὶ τῶν ἀκαίρως ἀπωλομένων. πολλοὶ γὰρ ὑπὸ γυναικῶν ἀπώλοντο.

34. Γυνὴ εἰς Ἡρακλέους οὐ βαστᾷ.] Πρὸς τοὺς ἀταξίας τῶν ἀρχόντων. παρόσον Ἡρακλῆς ἐδουλεύσατο Ὀμφάλῃ.

35. Γαλῆ Ταρτησία.] Νῆσός ἐστιν ἡ Ταρτησὸς ἔξω τῶν Ἡρακλείων στηλῶν, ἧς Ἀργανθώνιος ἐβασίλευσεν. ἐφ᾽ ἧς οὖν ἐκεῖ μεγάλων γενομένων γαλῶν, λέγεται ἡ παροιμία.

36 Γλαὺξ ἐν πόλει.] Τὸν ἀλλοις ἀντίθη, Γλαὺξ ἐν ἀκροπόλει.

37. Γνῶθι σαυτόν.] Ἐπὶ τῶν ὑπὲρ δυνάμεων κομπαζόντων. ἔστι δὲ καὶ ἀποφθεγμα τῶν ἑπτὰ φιλοσόφων, τῶν Σόλωνος ἢ Θαλοῦ.

38. Γνῶθι σαυτὸν, καὶ τὸ νόμισμα παράχαραττε.] Παραγγέλματα Πυθικά, τοῦτο, ἃ τῶν πολλῶν ὑπερ-

lentos, multaque poſſidentes. In Laurio enim Atticæ auri venæ erant. Noctuis autem aurei ſignabantur nummi.

33. Feminarum pernicies.] In miſerè pereuntes dictum. Mulierum enim culpa multi perierunt.

34. Mulier Herculis non intrat fanum.] In eos qui indignè res gerunt: propterea quòd Omphalæ ſeruierit Hercules.

35. Felis Tarteſia.] Tarteſus inſula eſt extra Herculis columnas, in qua Arganthonius regnauit. Dictum autem Prouerbium, quòd ingentes ibi feles ſeu muſtelæ.

36. Noctua in vrbe.] Effertur ab aliis: *Noctua in arce.*

37. Noſce teipſum.] In eos qui ſupra vires ſe iactant. Septem eſt Græciæ Sapientum ſcitè dictum, ſiue Solonis ſiue Thaletis.

38. Noſce teipſum, & monetam adultera.] Apollinis eſt Pythij præceptum, vulgi opinionem contemni iubentis:

---

33. Exempla plurima feminæ calamitatis paſſim ſuppeditant Hiſtorici ac Poëtæ, multaque hîc Deſiderius colligit Adagio, *Mulierum exitia*, Horat. lib. I. Sat. III. *Nam fuit ante Helenam*, &c. Suidæ, *Mulier peſtis.*

34. Citatur à Suida. De aliis duobus etiam apud Alexidem titulus Comœdiæ, Γυναικοκρατία. & Maro eòdem reſpexit:

—— *dux femina facti.*

Suidas: *Mulier exercitum ducit*, quod de re dicitur inopinata.

35. Νῆσος.] Suidas totidem pænè verbis, ſed κύων habet. De Tarteſo Strabo, & nos ad Pomponium Melam, & Ant. Auguſtinus Dial. VIII. Antiqq. Numiſmatum.

37. Γνῶθι σαυτὸν è cælo deſcendiſſe Iuuenalis Sat. XI. verſu 27. canit, & Cic. libro de Legibus, ac Varroniana apud Nonium Satyræ hinc ſumpta inſcriptio. Pro Solone (etſi & hic vnus ſit ſeptem Græciæ Sapientum) Chilonem id vſurpaſſe Laërtius ait: & Thaletem interrogatum, quid eſſet difficile, reſpondiſſe, *Se noſſe.*

38. Suidas totidem verbis. De moneta adulterina κίβδηλος videatur, pro vulgi more repudiando: quòd in Symbolis Pythagoras publica negat gradiendum via.

bentis: & veritatem potiùs esse quàm consuetudinem popularem sequendam.

39. Anus hœdus.] Sic dicta, quòd virgo consenuisset. Quidam verò ab agresti locusta, quæ & Mantis dicta, deriuant, quæ in Sicilia Γερρὸς ἵππος appellata.

40. Gerræ plaustrales.] Siculi Gerras vocabant virorum mulierumq; pudenda. Erat autem in Siciliæ littore fanum Veneris, vbi talia dedicata.

41. Feli adeps.] In eos qui grata quæque capiunt.

42. Gallos castrare.] In eos qui inconsideratè vacationem à rebus suis efficere conantur. Galli enim dicti olim qui exsecti, vel à Gallo flumine, vel quia aliam induunt naturam.

43. Lac gallinarum.] De re inuentu rara.

44. Senescit bos, operis verò multum est boui.] Dictum de senio inutilibus.

45. Risus Ionicus.] In vanos ac molles. Tales enim habiti sunt Iones. Dicitur & *Chius risus*, [de iis qui ptidem non deliquerunt.

βεκ, καὶ Θρᾳκὸς ἐστιν μὴ τῷ ἀλήθειαν, ἀλλὰ τὸ νόμιμον.

39. Γερρᾶς ἔριφος.] Ἔριφος χαῦς, ἢ ἐπὶ παρθενίᾳ γεγενημένῃ. οἱ δὲ τῷ ἀγρωστίδι ἀκρίδα φασὶ ὑπό τινων μάντιν καλουμένην· καὶ Σικελίαν δὲ Γρᾶν ἔριφον, ἢ Γερρᾶν ἐρέφον.

*40. Γέρρ' ἁμαξιαῖα.] Γέρρα Σικελοὶ λέγουσι τὰ ἀνδρεῖα καὶ γυναικεῖα αἰδοῖα. ἐκεῖ δὲ ἐν Σικελικῇ Μάζῃ τέμενος Ἀφροδίτης, ἐν ᾧ μεγάλα αἰδοῖα ἀνέκειτο.

41. Γαλῆ σίαρ.] Πρὸς τοὺς οἷς χαίρουσι παῦτα λαμβάνοντας.

42. Γαλλοὺς τεμεῖν.] Ἐπὶ τῶν ἀφροντίστως ἀπαλλαγῆναι σχολάσαι πειρωμένων βουλομένων. Γαλλοὶ γὰρ καλοῦνται οἱ ἀποτετμημένοι, ἢ ἀπὸ Γάλλου τοῦ ποταμοῦ, ἢ ὅτι μεταπεποίηκασιν εἰς ἑτέραν φύσιν.

43. Γάλα ὀρνίθιον.] Ἐπὶ τοῦ σπανίου.

44. Γηρᾷ βοῦς, τὸ δὲ ἔργα πολλὰ τοῦ βοός.] Ἐπὶ τῶν δυὰ τὸ γῆρας ἀχρήστων.

45. Γέλως Ἰωνικός.] Ἐπὶ τῶν κενοδόξων, καὶ ἐκλελυμένων. παρόσον οἱ Ἴωνες δοκοῦσι τρυφεροὶ διαβεβλῆσθαι. γράφει καὶ Φίλων Χῖος, [* ἐπὶ τῶν δι' ἡδονὴν πλεῖστα πλημμελούντων.]

46. Risus

39. Anus hœdus.] Suidas eiusque interpres Germanus *Seripha* præferunt, non ab ἔριφος hœdo: vt alio Prouerbio domi ludere hœdus dicitur pro iuuenca. nam à Seripho insula Seriphia est rana muta derivata. Clariùs autem Suidas, metaphoram esse dixit ab agresti traductam locusta, quæ & μάντις vates sit dicta Siculis.

40. Quid Μαζὶα adhuc quæro. *Gerræ Siculis* etiam Ausonius celebrat & Plautus.

41. Galli sacerdotes Cybeles Deæ, exsectis Samia testa pleni sunt libri.

43. De lacte gallinaceo Suidas, aliter etiam de valdè fortunatis & omnia possidentibus dictum ait, allato Aristophanis ex Auibus loco.

45. Ἐπὶ τῶν δυὰ χρῆν τοῦ ἡμαρτηκότων.] Vt assuta neque huc pertinentia asteriscō notaui, & aliò traiicienda in suum locum.

46. Ἐπὶ

46. Γέλως Μεγαρικός.] Ἐπὶ τῆς ἀκαίρως θρυπτομένων. ἤκμασεν γὰρ ἔστι χρόνου ἡ Μεγαρικὴ κωμῳδία ἀοίκως, ὡς Ἀθηναῖοι καταμακαρίσαντες ἐγέλων.

47. Γέροντες εἰς Ἄχηρον ἀπὸ ἱδρακότες.] Ἐπὶ τῶν ἑαυτοὺς ἀσφαλιζομένων. τῶν γὰρ Πέρσου κατόντος, εἰς Ἄχηρόντα τόπον τοὺς γέροντας οἱ Ἀθηναῖοι κατέστησαν. οἱ δὲ παρεβάρθαι φασὶ παροιμίαν λαβόν φ, Ὄνῳ εἰς ἄχυρα, ἐπὶ τῷ ἑκάστῳ χρηστοῦ καὶ ἡδέος λεγομένης.

48. Γλαῦξ ἐπέπτατο.] Ἐπὶ τῶν αἰσίους χρωμένων οἰωνούς. ἐν Σαλαμῖνι γὰρ Ξέρξης διαβεβηκὼς οἱ Ἕλληνες ἐνίκησαν.

49. Γλῶσσα ποῦ πορεύει;] Ἐπὶ τῶν δυναμένων συμβιβάζειν τοὺς φίλους.

50. Γλῶττες ἔνεισι καὶ παρ' αὐλητῶν ψόφος.] Ὅτι οἱ τυχόντες εἰπεῖν τι καὶ πρᾶξαι δύνανται.

51. Γυπὸς σκίαν.] Ἐπὶ τῶν μηδενὸς λόγου ἀξίων.

52. Γραῦς ἱρείκης ἅψαι τὸ πῦρ.] Ἐπὶ τῶν ἀχρήστων καὶ ὀξέως καιομένων. ἱρείκη γὰρ φυτόν ἄγελαστον, ὃ καόμενον ἀνὰ ῥᾳδίως ἐξάπτει.

46. Risus Megaricus.] De intempestiuè delicias agentibus. Viguit enim quodam tempore Megarensis Comœdia, quam subsannantes Athenienses irriserunt.

47. Senes in Achyron secedentes.] De iis qui in tuto sese collocant. Xerxe enim Græciam cum exercitu inuadēte, Athenienses in locum Achyron dictum seniores transtulerunt. Deductum putat nonnemo Adagium ab illo, *Asinus in paleas*: quod dicitur de re cuique grata & commoda.

48. Noctua volauit.] De iis qui secundis vtuntur auspiciis. Hac enim auc in Salamine præteruolante, Græci fiducia concepta victores euaserunt.

49. Lingua quò vadis?] De iis qui reddere sapientem socium possunt.

50. Linguæ quoque ipsos inter aulœdos sonus.] Quòd quilibet dicere & facere quidpiam possint.

51. Vulturis vmbram.] De nullius pretij rebus.

52. Veterem ericam ignis contingens.] De re inutili & citò parabili. Erica enim planta est agrestis, quæ sicca reddita facilè incenditur.

53. Nu-

46. Ἐπὶ χρόν.] Deesse videtur nomen, cuius floruit temporibus loco ἀόρ, quod hic male geminatum. Suidas ἀωρ- habet, & hæc Græcè continet, etsi omissa à Germano interprete.

48. Suidas sic: *Noctua volatus victoriæ signum est.* Plutarch. in Pericle de noctua, quæ concionanti aduolauit, vt allenium inde sit.

49. Prouerbium depraua tè scriptum: Γλῶσσα γὰρ ἐπὶ τῶν σιόντων. Tentaueram aliquando, ἐπὶ τοιχίδι. De tonsoribus id experimento est explorarum, cùm ibi garruli frequentes, & Plut. lib. περὶ ἀδολεσχίας: vbi & κουρεῖα vocat ἄσυκα ἐμπόρια, *sine temeto compotationes.* Nunc placet magis quod reposui, estque in Diogeniano Cent. III. Ad. g. 9. item in Zenobio & Suida.

53. Nudus vt è matrice.] De inope, nihilque habente.

54. Rete inflas.] De frustrà quid conantibus.

55. Dulcis cubitus.] Dictum per repugnantiam, pro graui ac molesto.

56. Nudior Ialemo.] Luctus hoc est Aduerbium vsurpatum in re misera.

57. Vultur coruum sibi despondet.] De mali societatem ineuntibus.

53. Γυμὸς ὡς ἐκ μήτρας.] Ἐπὶ τῆς ἀπόρου καὶ παντελῶς μηδὲν ἐχόντων.

54. Γύρηθον φυσᾷς.] Ἐπὶ τῆς μάτην πονούντων.

55. Γλυκὺς ἀγκών.] Κατ' ἀντίφρασιν, ἀντὶ τοῦ δυσχερής.

56. Γυμνότερος Ἰαλέμου.] Ἐπιλέγεται θρῆνος, ταύτην δὲ δεῖ τὴν λέξιν.

57. Γὺψ κόρακι ἐγγυᾶται.] Ἐπὶ τῶν ὁμογνώστων κακίᾳ.

D.

58. IVSTITIA iustior.] De valdè iustis dictum est exsuperantia quadam.

59. Delphius vsque sitit, cùm gestit fronte coronam.] Hi etenim, vt Apollini sacri, coronati sunt, à necessariarum tamen rerum indigentia non liberantur.

Δ.

58. ΔΙΚΗΣ δικαιότερος.] Καθ' ὑπερβολὴν δεῖ τοῦ σφόδρα δικαίου.

59. Δελφὸς ἀεὶ δίψαν μὲν ἔχει, βλέφει δ' ἀστέφανος.] Ἐπὶ οἵοις δεῖ τὸ ἱερὰ θεοῦ τοῦ θεοῦ ἐστεφανωμένοι περίεισιν, τῷ δὲ ἔστιν οἷον ἀναγκαίων ἐπιλλάττουσιν.

E.

60. EMBARVS sum.] De desipientibus atque insanientibus.

E.

60. ΕΜΒΑΡΟΣ εἰμι.] Ἐπὶ τῶν ἀδιαπύστων, καὶ μεμηνότων.

λιμοῦ

54. Suidæ interpres non rectè *Gurgothum inspirat*, additque Græcus homo lectum etiam esse, quo dæmoniaci & paralytici iacentes excrucientur.

55. Contrà sentit Suidas in Collectaneis, non per ἀντίφρασιν, vt hic ait efferri, sed quasi dicas: *O suaues mores!* idque Platonis Comici in Phaone auctoritate, vt in Græco quidem auctore, non in Germano legas interprete, qui omisit multa, plura inuertit. Atque vtinam emendatior exiret thesaurus ille Suidæ, olim ab Hadr. Iunio, nuper etiam ab Æmilio Porto promissus, nax ille nobis labor in densis hisce tenebris facem præferret aliquam.

59. Totidem Suidas verbis, nisi quòd hic rectiùs ἐστεφανωμένοι, quàm ibi ἀστεφάνωτοι.

60. Comparanda & hæc eũ Suidæ Collectaneis, qui plura initio de Pirræo quondam insula, in cuius loco editissimo fanum Dianæ Munychiæ, à Munychio conditum appellatúque. Occisâ autẽ inibi virgâ, famis hinc labes exstitit. Hinc etiam *ἐμπεπλῆσθαι* hic reponendum censeo, pro *διεφθάρθαι*: quod mendum natum haud dubiè librarij imperiti mala manu, compendia litterarum ignorantia.

λιμοῦ γὰρ ποτε καταχρήσαντος τοὺς Ἀθηναίους, προεῖπεν αὐτοῖς ὁ θεὸς ἐσεσθαι τοῦτο λοιπόν, εἴ τις παιδίων τις εἰς σφαγὴν ἑαυτοῦ θυγατέρα τῇ Μουνιχίᾳ Ἀρτέμιδι. ὁ Ἔμβαρος τέλευ εἰς ἀμφιβολὰ τῶν ἱερωσυνῶν ὁ θεοῦ ἑαυτῷ καὶ τοῖς ἐγγόνοις αἰτήσας, ὑπέσχετο θυγατέρα. φιλοτιμούμενον δὲ τῇ Ἀθηναίων πόλει, αἶγα ἀντὶ ὁ θυγατρὸς κοσμήσας, εἰς θυσίαν ταύτην τοῦ βωμοῦ προσήγαγε. ἐχρήσατο οὖν τῇ παροιμίᾳ οἱ Ἀθηναῖοι δεῖ τὸ ἔσχατον.

61. Ἐνδυμίωνος ὕπνον καθεύδεις.] Ἐπὶ τῶν ὑπνηλῶν. Ἐνδυμίωνος γάρ τινος παιδὸς ὁ ὕπνος ἐρασθέντος, ὡς φασι Κάρες, ὑπὸ καὶ νῦν αὐτὸ λήγεται κατέχειν.

62. Ἐμοὶ μελήσῃ ταῦτα καὶ λευκαῖς κόραις.] Βαρβάρων τινῶν στρατευομένων δεῦτε Δελφούς, ἐχρησμῴδησεν ὁ θεὸς ταῦτα ἔφη. ὕστερον δὲ ἐφάνη μετ' Ἀθηνᾶς καὶ Ἀρτέμιδος.

63. Ἑορτὴ πολλὰ ἔχουσα.] Ἐπὶ τῶν πολλὰ ἀναπιμπλάντων φορτία. ἐπεὶ δὲ οἱ πρὸς τὰς ἑορτὰς ἐπειγόμενοι φορτία πολλὰ ἐπιφέρουσι).

64. Ἐχθρὸς Μυσοῖς.] Μέμνηται τούτου Μένανδρος. φησὶ γὰρ ὅτι Τήλεφος

Fame enim Athenas depopulante prædixit oraculum, finem mali fore, si quis Dianæ Munychiæ filiam immolasset. Embarus itaque sacerdotium Deæ sibi posterisque stipulatus, oblaturum se filiam promisit. Facto hac de re ab Athenienſibus decreto, capram pro filia solenni ritu offerens, victimam hanc aræ intulit. Prouerbium exinde Athenis de infanis delirisque dici cœptum.

61. Endymionis somnum dormis.] In somnolentos dictum. Endymionis enim pueri amore captus Somnus, vt Cares referunt, illum etiamnum creditur occupare.

62. Mihi curæ erit, albisque virginibus.] Cùm Barbari Delphos irent oppugnatum, consultus Apollo hæc reddidit. Pòst apparuit vnà cum Pallade & Diana.

63. Festum multa complectitur.] De sarcina onustis dictum. Qui enim ad festa properant, multam supellectilem secum portant.

64. Mysorum vltimus.] Meminit huius Menander. Telephum enim refert

norantis. Sic enim Suidas: Ἔμβαρος ἡ μέτοικος πόλεως, ἐπὶ τῶν ἐν ἀπορίαις ἀεὶ τὸ χεῖρον διὰ βίου ἐχόντων, ἐπειδὴ ἐκ ἀπορίας ἑαυτῇ θυγατέρα ἔθυσεν. Solus Embarus paruo sibi, dum viueret, familiæ, sua sacerdotio, Deæ filiam suam exornatam immolauit.

61. Suidas eadem, qui & ἐν καθεύδειν, pro quo hîc κατέχειν.

62. Καὶ Ἀρτέμιδος.] Mutila hæc & truncata: integrè verò, quem sæpè laudo, Suidas, ad hunc modum: Ὕστερον δὲ ἐφάνη μετ' Ἀθηνᾶς καὶ Ἀρτέμιδος, ὅθεν εἰς ἱερὰ εἶπε τὸ Δελφοῖς, ἀπαντῶσι τοῖς στρατεύμασι: Post eum Diana & Minerua (quarum etiam Delphi templa sunt) visus est in hostes irruere.

64. Aliter paullò Suidas, Telephum sciscitantem, quo loco parentes repetturus esset, hoc talitle responsum: vel, vt alij referunt, pestilentia laborantibus Græcis hoc datum responsum.

refert occisis iam matris fratribus, Pythiam consuluisse, quò se gentium conferre oporteret. Responsum autem datum, ad extremam vsque Mysorum terram. In Teuthraniam itaque cùm venisset, quæ in extrema est Mysia, ibi regno potitum. Hinc ductú Prouerbium de iis quibus durè imperatur.

65. Omnia Nicostrati more peragam.] Tragœdiarum hic actor fuit, qui optimè pronunciare est visus.

66. In Ceo ecquis dies?] De rebus ignoratis dictum. Nemo enim in Ceo insula quis dies sit nouit, diebus nõ constitutis, sed vt cuique libitum est. Simile illud: *Tibi ipsi indicis nouilunium.*

67. Vaticinatus est in specu Trophonij.] In tetricos, risuq́, omnino abstinentes iactatũ. Trophonij enim antrũ qui subiissent, risus expertes per omnẽ degebant vitam. Hic autẽ Trophonius metu Ægoi, quòd Agapidis fratris sui caput resectũ haberet, hiatu, vt optarat, terræ absorptus est: quod posteà oraculũ factum, seu locus vbi responsa darentur.

68. Frustrà Herculi.] De non sine reprehensione rem perficientibus.

κτάνας τοὺς ἑ μητρὸς ἀδελφοὺς, ἐπύθετο ἡ Πυθίας, πῖ δεῖ πορεύεσθαι. ἡ δὲ εἶπεν, πρὸς ἑσπέρην Μυσῶν. ἐλθὼν δὲ εἰς Τευθρανίαν ἡ Μυσίας ἐσχάτην, βασιλεύσειν. ἀφ' οὗ ἡ παροιμία ἐπὶ τῶν ὑπηρετῶν ἐπιτασσομένων.

65. Ἐγὼ ποιήσω πάντα κῆ Νικόστρατον.] Ὁ Νικόστρατος τραγικὸς ὑποκριτὴς, δοκῶν καλῶς εἰρηκέναι.

66. Ἐν Κέῳ τίς ἡμέρα;] Ἐπὶ τῶν ἀγνοίας. οὐδεὶς γὰρ οἶδεν ἐν Κέῳ τίς ἡμέρα, ὅτι οὐκ ἴσασιν αἱ ἡμέραι, ἀλλ' ὡς ἂν ἕκαστοι θέλωσιν. ἔστι λέγειν, Σαπεινομηνίαν κηρύσσεις.

67. Εἰς Τροφωνίου μεμάντευται.] Ἐπὶ τῶν σκυθρωπαζόντων καὶ ἀγελάστων. Οἱ γὰρ εἰς Τροφωνίου καπόντες, ἀγέλαστον τὸν ἐξῆς διετέλουν χρόνον. ὁ δὲ Τροφωνίου οὗτος φόβῳ τοῦ Ἀγήνορος τοῦ ἀδελφοῦ αὐτοῦ ἔχων, ἀξαίμονος, εἰς χάσμα ἐνέπεσεν· ὃ δὲ μαντεῖον ὕστερον ἐγένετο.

68. Εἰκῇ τῷ Ἡρακλεῖ.] Ἐπὶ τῶν ἀσυλλογιστήτως τὰ πρόγματα διατελούντων.

69. Ἐκ ποιοῦ ξύλου.] Κατ' ἔλλειψιν αὐτῆ λέγεται, τάττεται δὲ ἐπὶ μὲν τῶν εἴδος ἀνεπιφρονήτου, εἰς δὲ χρείαν ἀναγκαίαν πίπτοντος.

70. Ἐπὶ σπείρας χρωμένου.] Ἐπὶ τῶν ἀυτοῖς πολυπλόκοις εἰρῆσθαι. ἐπεὶ ἡ αἱ σπεῖραι ἐκ τῆς γῆς σύγκεινται, ὅθεν ἡ καὶ τὰ χοινίκια· οὕτω καὶ ὁ λόγος ἐπὶ τοιούτων ἐδιατρίβειν τοῖς αὐτοῖς. σπεῖραι δὲ αἱ συστροφαὶ τοῦ χοινίου.

71. Ἐπὶ σεληνῆ ἡ σελήνην καθαιρεῖς.] Ἀσκληπιάδης φησὶ τὰς Θετταλὰς γυναῖκας δοκούσας τὰς τῆς σελήνης μεταβολὰς προαγγέλλειν, ὡς ὑπ' αὐτῶν μέλλοι καταγεῖσθαι τὸ δὲ πράττειν ἢ χωρὶς τῶν αὐτῶν κακώσεως, ἢ γὰρ καταλύειν τῶν τέκνων, ἢ τὸ ἑτέρου τῶν ὀφθαλμῶν ἀποτυφλοῦν. λέγεται δὲ ἐπὶ τῶν καπὶ ποιουμένων.

72. Εἶτα πρὸς πόλιν;] Αἰγεῖς, λέγεται τοὺς ἀναιδῶς ἀφικνουμένους καὶ πλανωμένους ἐπὶ τοῦτο παροιμίᾳ.

73. Εἰρὰς καὶ Χαρίτιον.] Τοῦτον ἡ

λουμένων. ἐπειδὴ ὁ Ἡρακλῆς, ἦγε καὶ ἄγει τὰ ἀλλότρια.

69. Ex quouis ligno.] Concisè dictum, vsurpatumque de iis rebus quæ in speciem contemnendę; vsu tamen accidunt necessariæ.

70. In spira funiculus.] De iis dictum Prouerbiũ, qui rebus occupantur iisdem: cùm spiræ è terra fiunt, è qua & funiculi: ita vt hoc verbi significet iisdem rebus immorari. Spiræ autem funiculi sunt conuolutiones.

71. In te Lunam deducis.] Asclepiades Thessalas ait mulieres edoctas Lunæ denũtiare vicissitudines, quasi ad se eam deducerent; quod non sine damno illarum fieret, quòd vel liberos suos incantarent, vel altero priuarentur oculo. Dicitur itaque Prouerbium in mala sibi accersentes.

72. Num quis ad vrbem?] Inuerecundè Ægienses, vt fertur, ambulantes, & oberrantes, Prouerbio hoc irridebant.

73. Eiras & Charimæ.] Vna capillo-

---

66. Σαπεινομηνίαν κηρύσσεις.] Ita scriptus cod. Vatican. Quid si σαπεινομηνίαν reponas? *Tibi ipsi nouilunium indicis*: nempe pro placito dies & tempora ordinas, constituisque.

67. De antro *Trophonij* multi multa stupenda referunt. Paræmiographi quidem Zenobius, Suidas, & Apostolius, item Aristophanis Græcus interpres, Lucianus *in Necyomanti*, Plutarchus De dæmonio Socratis. De Latinis M. Tullius 1. 11. De natura Deorum, & Tuscul. 1. Denique Chiliastes Erasm. partim diuersa, partim gemina, quę non describo, digitum, quod aiunt, ad fontes intendisse contentus. Verùm hi *Augeum & Agemidem* pleriq; nominant. Equidem religiosè, vt debui, codicis hîc Vaticani fidem retinui. Et verò in fabulis quis aut rei gestæ consensum, aut in nominibus constantiam morosè requirat, nisi si fabulas esse perneget?

68. Forte hîc exaudiendum *Ἡρακλεῖ ἀναλόγιστε, calumniam struas.* Certè Prouerbij explicatio tale quid exigit.

69. Integrum exstat Prouerbium in Apostolij editis quidem Paræmiis: *Οὐκ ἐκ παντὸς ξύλου κόσσυφος ἂν γένοιτο: Ex omni ligno cassida fiat.* Eadémque, quæ hîc, ad verbum explanatio. At diuersum illud Adagium: *Οὐκ ἐκ παντὸς ξύλου ἔστι ἄγαλμα γενέσθαι: Non ex quouis fiat ligno Mercurius.* quod à Pythagora primùm profectum auctor est Apuleius Apolog. 111. Athenæus lib. v. finitimum huic habet: *ἐκ δὲ λίθου τοῦδε οὐ δύναται κατασκευασθῆναι λίθινος: E tiymbra hanc non fieri nemo queat.*

71. Virgilius in Pharmaceutria:

Carmina vel cœlo possunt deducere Lunam.

Iuuenalis Sat. VI. ver. 343.

Vna laborantis potuit succurrere Lunæ.

& Horatius in Odis, ac Sermonibus; & Adagia, *In tuum malum Lunam deducis*: &, *Lunam detrahere.* Scholiastes Apollonij legendus in lib. III. Argonauticõn de Aglaonice, quæ in eamdem Lunæ incidit calamitatem, & Astrologiæ perita est habita, vt hę Thessalicæ sagæ ex Asclepiade.

73. Has *Naæram & Charmionem* vocat Zenobius, qui de his Cleopatræ pędisequis, & nos ibidem ex Plutarch. in M. Antonij vita. Sed historici potiùs exempli quã Prouerbij præferre speciem acutè rectèque

Erasmus

pillorum, vnguium altera reginæ Cleopatræ curam gessit. Quocirca multo honore sunt dignæ habitæ. Statuæ illis in Mausoleo sunt positæ.

74. Beneuolus interfector.] Dici id propriè de Oreste, matre interemta queat: itemque de Antigono rege, qui Semele iugulata, ingenti cura eius ossa matri remisit.

75. Tria dixeris ad Prætorium.] Licebat iis qui ad supplicium ducerentur cibo libere potuque impleri, & tria quæ vellent dicere: posteà freno ore obthurato ad mortem rapiebantur. Quod enim nunc ἀρχεῖον *Prætorium* seu *Curia*, vnde rei ducebantur, vocatur, olim αὐλὴ dicta.

μὸν τῷ ξυρῷ, ἢ δι' ὑπ' ἀὐχεν ἐπιμαλῶν Κλεοπάτρας ἐβασίλευσε· ἐξ οὗπερ τοῦτο χάριν πολλῆς τιμῆς ἀξιοῦνται ταύτης γὰρ ἐν τῷ Μαυσωλείῳ ἀνετέθησαν.

74. Εὔοπις ὁ σφάκτης.] Τῆδε κυρίως ἀμφιλαβῶς λέγεσθαι δεῖ· Ὀρέστου γὰρ μητέρα κτείναντος. Ἢ δεῖ Ἀντίγονον τὸν βασιλέα, ὃς τὴν Σεμέλην φονεύσας, τὰ ὀστᾶ αὐτῆς μετὰ πολλῆς φροντίδος ἔπεμψε τῇ μητρί.

75. Εἴπεις τὰ ῥῆα πρὸς τὴν αὐλήν.] Τοῖς δεδεμένοις ἀναγομένοις μετὰ παρρησίας ἔξεστι ῥῆσαι καὶ εἰπεῖν πλεῖστα ῥῆα λόγῳ ἀβλαβῶς· μᾶλλον δὲ φιλοδίκως ἀναγομένοις πρὸς τὴν κόλασιν. τὸ δὲ παῦ ἀρχεῖον καλοῦμεν, αὐλὴ ἐκαλεῖτο, ὅπου ἀνήγοντο.

76. Ἔχει-

Erasmus vidit: atque vtinam ipse alibi pari sagacitate γνώμας quoque ab Adagiis segregasset, certè melius operi suo, si M. Antonio Mureto in Variis est Lectionibus libro XII. cap. XVII. fides habenda, consultum illset.

75. Etsi in Vatic. cod. scriptum τὰ πάρα, Zenobij tamen ac Suidæ auctoritate τὰ ῥῆα reposui, vt & infrà. Tametsi verò ad Zenobij Collectanea extrema Centur. III. notato etiam Def. Erasmi σφάλματι, quædam adnotasse memini, coronidis vice addam plura, quandoquidem commodum ad nos submisit V. C. Marcus Velserus, Duumvir Augustanus, illustris ioxtà ac doctus, & litterarum in primis amans, sigillum antiqui operis, hominis nudi, serui, vt apparet, stantis, ore camo obthurato: cuius hic caput delineatum, veritatis eruendæ gratia, repræsentandum curauimus. Variæ autem (vt in antiquis rebus solet) doctorum hominum super hac re discrepantes q; sententiæ cùm exstant; meam hîc quoque apponere quid vetat? Duo quidem hîc Antiquationum exercere queant ingenia: aures nimirum Satyricæ, & os capistratum cum rimula; siue linguæ exterendæ, siue spiritus hauriendo. Recurrent quidam ad Symbolicam rationem: ori diligentem esse custodiam adhibendam, aures acuendas & arrigendas. Marsyæ videri iconem eruditum pat fratrum Rubeniorum Antuerpiæ opinabatur: sed Marsyas, vt & Satyri plerumque barbati pingebantur; quod ex Appulcio, Floridorum initio, licet cognoscere; hic

hic imberbis est. Quidam *Sigalionem & Harpocratem* silentij Deos non eruditè admodum somnient. Non-nemo ἀκυστίλια accipiat, aureasque Satyrorum non capiti, sed loro seu capistro, aut certè laminæ existimet hærere. verùm Amphoridarum vinculis os obturari nondum equidem legi, & *Linguarium*, quod è Seneca lib. IV. De beneficiis, cap. XXXVI. posteriores huc trahent, id ego M. Ant. Mureti, & I. Lipsij nostri sensu longè melius accipio. Equidem, pace doctiorum, pœnam seruorum fuisse aio, & homicidarum camo obturari os. Reos quoque interdum ad supplicium raptos τὰ παρὰ δὴ τῷ εἴσω ἕρκεσι, obseruaui. Illud quidem ex Aristophanis Nebulis adstruens; hoc verò è Chrysostomo, (Comici illius, vt creditur, diligentissimo anagnoste:) vt infrà commonstrabimus. Græcis κημὸς & πεῖρα *equorum capistrum* est, ne mordeant prætereuntes, aut legetem depascant alienam. Hesychio Κημὸς, εἶδος χαλινοῦ. Xenophon de re equestri: Ὁ δὲ κημὸς ἀναπνεῖν μὲν ἐᾷ, δάκνειν δ' οὐκ ἐᾷ. *Camus vt respirationem non impedit, ita mordere non sinit.* Illud ὑπὸ τῷ κάμπτρῳ litteratores, id est *à domando*, deriuant. Pulli enim equorum ferociter exsultantes domitoribus tradi solent, ait I. Offic. M. Tullius. Φιμὸς autem à φιμόω, *obturo*; quam & ipsam vocem Latini ὑπὸ τῆ δύσει mutuati (vt à Græcis pleraq;) esse videantur. Hebræis est Ezech. c. XXXIX. ver. 11. מתכם, quod LXX. reddunt, φιμώσουσι τὰ ὦτα, quod Psal. CXL. ver. 3. *ostium circumstantiæ labiis meis*, pro custodia. Igitur mancipiorum (quibus bestiarum loco pletique sunt abusi) ori camum obdi solitum, ne loquaces nimiùm ac futiles essent, ex his Aristophanis ἐκ τῶν νεφελῶν disco:

Φιμώσεται τοῦτο τὸ ξύλο τὸν ἀνῴγοντα.
Huius collum ligno constringetur.

Et Latinorũ Comicus M. Plautus Casina:

Deos quæso, vt quidem hodie camum & furcam ferat.

Etsi *camum* nonnulli interpretes reponint. Horatius Sermon. lib. I. Sat. VI. ver. 18.

Tũne Syri, Damæ, aut Dionysi filius audes
Deicere è fastis cuiem, aut tradere camo.

Etsi alij *camo* pro *cathena*: *Cadmo* tamen tuetur G. Xylander, vt & Prouerbij speciem præferat, *Cadmo tradi*, à Cadmo exulante Europæ quærendæ gratia; de iis qui solum vertere socio addito coguntur. Vtuntur autem *Cami* notione & Sacræ litteræ 4. Reg. cap. XIX. ver. 28. Proverb. XXVI. ver. 3. & Psalmo XXXI. interpres vetus Græca retenta voce: *In camo & freno maxillas eorum constringe.* De φιμῷ nunc videamus. Isaiæ c. XXXVII. vet. 29. Ἐμβαλῶ χαλινὸν εἰς τὰ ῥῖνάς σου, καὶ χαλινὸν εἰς τὰ χείλη σου. *Inijciam camum naribus tuis, & frenum labiis tuis.* Vulgat. *Dabo circulum in naribus tuis.* Eccles. XX. vers. 29. ὡς χαλινὸς εἰς σιαγόνα, vt *capistrum in ore.* Vulgatus: *quasi mutus in ore.* Deuteron. XXV. vers. 4. Βοῦν ἀλοῶντα οὐ φιμώσεις. & hinc B. Paulus I. ad Timoth. cap. V. *Non obturabis*, inquit, *os boni triturantis.* B. Ambrosius: *Non infrenabis.* Adhibent & Euangelistæ, Lucæ I. V. & Marci I. & I. V. capp. πεφίμωσο, *obmutesce, non secus ac habenti os camo obstrictum.* Exteri quoque scriptores vsurpant in his, præter Aristophanem tam laudatum. Lucianus in morte Peregrini: Οἱ δὲ ἐχθροὶ ἐπεφίμωντο. *Hostes obmutescebant, vt os camo ligatum habentes.* vel: *Ne hiscere quidem audebant inimici.* Tralatè idem alibi: Καὶ σοὶ τοῦτο χαλινὸν ἐπιθεὶς. *Silentium impono, imecto ori camo.* Nunc Chrysostomi loca adscribam, ob eloquentiam hominis admiranda, quibus in supplicio os obturari solere disertè pronuntiat, vt omni exceptione maior testis sit habendus. Sic ille Homilia II. εἰς ἀνδριάντας ad populum Antiochenum: Καθάπερ ἀνήρου τις τὸν γλῶσσαν ἐκτέμοι τινός, οὕτως ἀφαιρεῖται ἡ πόλις ἐξαίφνης τοὺς τῶν πάντων λαλίστατους ἅπαντας· ἢ ὅταν τις ἐπιστόμιον ἐπιθεὶς τῷ στόματι τοῦτο ἀναγκάσῃ σιωπᾶν. *Tamquam omnibus terram fodientibus, ita nunc ciuitatem taciturnitas continet; & facta omnes similes sunt; & tamquam quodam lingua vinculo calamitate cohibiti, profundissimum retinent silentium.* Rursum Hom. IV. in dictum Esaiæ: *Vidi Dominũ sedentẽ*, edit. Britann. ΑΣΦ. Καθάπερ τοὺς ἐπὶ Ἕλλη, ἐπειδὰν σπαστὸν λάβωσιν, ἐξάγουσι αὐτοὺς ἐπὶ σταυροῦ διὰ τῆς εἰρκτῆς· οὕτω δὴ κἀκεῖνος ἀπὸ τοῦ θρόνου ἐπὶ τὸν σταυρὸν διὰ τῆς οἰκουμένης ἐξήγετο. *Vt reos accepto fune educant, camo ori impositio; ita & hic cum abduceretur, pro capistro lepram in fronte gestabat.*

76. Cilicum-viuit moribus.] Pro improbè ac sceleratè agit. Cilices enim vt scelesti, notabantur. Vnde & illud vsurpatum: *Cilicum inimicitiæ.*

77. In agrum Manes.] De frugi & vtilibus dictum.

78. Lupus in laqueos.] De iis qui in præsens incidunt periculum.

79. In aqua scribere.] In frustrà laborantes iactatum. Affine illud: *Per aquam scribere.*

80. In album relatus es.] Solent manu capta prædia vel corpora publicè

76. Ἐγκιλικίζει.] Κακοηθεύεται, κακοποιεῖ. διαβάλλονται γὰρ οἱ Κίλικες ὡς πονηρία. ὅθεν λέγεται καὶ, Κιλικικῶς ἔχεις.

77. Εἰς ἀγρὸν Μάνης.] Παροιμία ἐπὶ τῶν εὐχρήστων.

78. Εἰς παγὰς ὁ λύκος.] Ἐπὶ τῶν εἰς ἀπογνώσεως κινδύνους ἐκπιπτόντων.

79. Εἰς ὕδωρ γράφεις.] Ἐπὶ τῶν μάτην πονούντων, ὡσανεὶ καὶ τὸ, Καθ' ὕδατος γράφεις.

80. Ἐν λελευκώμασι ἐγράφης.] .... χειρώματα χωρία ἢ σώματα δημόσια

Statimque Homilia v. Καὶ ἐξῆς λεγόν, καὶ ὡς δεῖ τὰ δεῖνα ἀπογράφεσθαι, ἀφ' ὧν εἰς τὸν τοῦ σώματος ἔλεγχον, τῶν κατακριθέντων σύμβολον ἔφερον. οὕτω καὶ ἐνταῦθα. De cetero verò abibat, veluti qui ad mortem rapiuntur, *sunt eis impositæ: quæ condemnatis sententiæ nota est.* Et Hom. III. de Incomprehensibili: Εἶτα τῆς δυνατὸν τι ἔστιν ὑπὲρ ἡμᾶς ταῦτα, ἀφ' ὧν δεῖ τὰ σώματα λαβόντα ἐξῆλθε καὶ δεῖ δόξαντα ἴδιον. *Deinde sunt inter eos quidam dignitate ac principatu præditi, qui cùm damnatus capitis ad supplicium, sume in os accepto, duceretur.* Et Homil. I. in Machabæos, & matrem eorum, in edit. P. Frontonis Ducæi, pag. 585. Εἰ γὰρ ἡμεῖς ἄνδρες ὄντες ἐστάλμεθα πολλάκις ἐφ' ὅτε δεῖ ἀγεῖσθαι ἀγόμενοι, τὸ σταυρὸν δεῖ τῷ σώματι ἔχοντα, ἵνα τὸ διάφορον ἴδωσιν, ἐδίκαιον ἂν ἐγὼ καὶ ἡ μήτηρ μᾶλλον καταισχύνεσθαι. *Si enim nos qui viri sumus, frequenter cùm videmus reum per forum duci, funiculum supra os habentem* (Interpres teddit, *refrenato ore*) *in mortis damnationem, & cum trahente carnifice, de solo eius aspectu frangimur, nulla cum eo amicitiæ necessitudine coniuncti.* Græcorum Menologium in passione SS. Timothei & Mauræ, χάσμα nominat, quem κημὸν καὶ τύπον antea. χάσμα οἶδεν αὐτό. Et mox ἀναπνεύσαι ἐκ τοῦ χάσματος, διὰ τὸ φειδεῖς αὐτῷ ἐχεῖν. Ibidemque in vita S. Abdiæ: Γνώστην ἔχων δεῖ τῷ σώματι, ἴδιλον φησίν. Item alibi: Καὶ ξύλον ἐμβαλόντες εἰς τὸ στόμα αὐτοῦ: vbi ξύλον pro ξύλον tentabam: vt Aflerius Episcopus Homilia typis nondum euulgatâ: Εἶτα ἐξ αὐτοῦ τοῦ δεῖ δικάτου ἕξαν ἐδέξατο, καὶ τῶν χάλκων ἀφεὶς δὲ σὺν τῷ στόματι, φυλακῆς ἔπεμψεν ἀναλύσας ἐκέλευσε ἢ δέσμιον.

76. De Cilicibus piraticam exercentibus Iurisconsulti, de Mauricis agentes, & Hesychius. Affine quoque, *Empedocli inimicitiæ* & de Cilicibus, Cretensibus, & Cappadocum gente, Τρία κάκιστα κάκιστα.

77. Μάνης.] Aristophani in Auibus pro seruo sumitur, ac pro domestico frequentiùs. Plura de ea voce Cælius Rhodiginus lib. XIII. Antiq. lect. cap. LIV. & Q. Septimius Florens in Eirenen eiusdem Comici, vbi de *Cottabo* vtrumque disseruit. Huc contrarium illud M. Varronis lib. I. Rei rusticæ: *In agro furculario capras.*

78. Explicat & Zenobius seu Zenodotus. Legendum verò arbitror pro εἰς ἀφεστῶτας, εἰς ἀφεστῶτα κίνδυνον, hoc est, ἀφεστῶτας: quomodo dixit Thucydides εἰς ἀφεστῶτα κίνδυνον καταστῆσαι, *in apertum deduxerint periculum.*

80. Ἐν λελευκώμασι ἐγράφης.] Hiatus fortasse sic expleatur: ὥσπερ τὰ χειρώματα. Demosthenes κατὰ Τιμοκράτους, ἀναγράψας εἰς λεύκωμα,

μοσίᾳ ἐγγράφεσθαι ἐν σανίσι λελευκωμέναις, ἢ πυξίοις παχυτυμβώμασι λεπτῇ γῇ, τὰ ὀνόματα καὶ τῆς κτησιμότητος, καὶ τῶν ἀποδομάτων, ἐφ' ᾗ πρεπεμβώσαν αὐτά, ἵνα εἴ τις αἰτιοσοιτὸς βουληθείη, ἐπ' ἀδείας ἔχῃ τῷ λελευκώματι.

81. Ἐλέφαντ' οὐδὲν διαφέρεις οὐδέν.] Ἐπὶ τῶν ἀναισθήτων· παροιμία καὶ τὸ ζῴου ζωιοῦτον.

82. Ἐν Πυθίῳ κρεῖττον ἢ ὑστοπατῆσαι.] Πεισίστρατος ᾠκοδόμει τὸν ἐν Πυθίῳ ναόν. τῶν δὲ Ἀθηναίων παρόντων καὶ μισούντων αὐτὸν διὰ τὴν τῶν δεκάτης εἰσφορᾶ (εἰσέφερον γὰρ ἅπαντες δεκατίαν τῶν ἐν τῇ χώρᾳ γινομένων) ἀδίκως ἐχόντων τοῦτο, ἔνιοι παρεστῶτες καὶ πλησίον ἀποδείκνυσι τὸ ὕστερόν μου, ὡς διοχλεῖς τοὺς ἱερολογοῦντας. ἔγραψεν οὖν ὁ Πεισίστρατος, ὡς ἰόν τις ἀλφὶ θατεύων ἐν τῷ τεμένει τῷ Ἀπόλλωνος, ἁμαρτὼν αἰπάτη). τὸν δὲ οὐ παυομένων ἀλλὰ καταγελώντων τὸ ἀρχαῖον, καὶ πλείονα τοῦτο ποιούντων, φύλακας κατέστησε. λαβόντες δέ τινας οἱ τοῦ τυράννου, ἀλλὰ τῶν μετοίκων, ἐκέλευσε δήσαντας διὰ μαστιγῶν, κηρύττοντας, Ἀ νο-

---

inscribi tabulis albis, ligneisque asseruculis gypso obductis, nomina quoque & possessionum & seruorum, quique eos pretio emissent: vt si quis accusare vellet, impunè facere id posset.

81. Ab elephanto nihil differs.] De stupidis & ineptis dictum, quales elephanti in animantibus sunt.

82. In æde Apollinis ventrem leuasse præstiterit.] Pisistratus Pythio Apollini templum ædificauit. Resistentibus autem Athenienses, odioq; illum prosequentibus, ob decimarum vectigalia, (pendebant enim omnes decimas eorum quæ terra produceret) cùm aliud nihil possent, quidâ soliti meiere & ventrem exonerare, vt operas turbarent, iuxta sepimentum. Cauit itaque edicto Pisistratus, vt si quis in area delubri Pythij caearet, se ipse proderet. Illis verò non cessantibus, imò rem irridentibus, atque adeò identidem repetentibus, custodes sunt adhibiti. Non ciuium autem quodam capto, sed aduena, flagris conscindere iussit, præcone etiam proclamante: *Quisquis Edictum con-*

---

nere, in albo perscribent. De quo *albo*, & Suidæ, & Etymologi verba, sed emendatiora apponam: Λεύκωμα, πίναξ γύψῳ ἐπαλειμμένος, ἐφ' οὗ γράφουσι πάντα ἐφ' οἷς ἂν θέλωσι. *Album, paries est gypso illitus, ad inscribenda cuiuscunque negotia aptus.* Etymologista verò sic: Πίναξ γύψῳ ἐπαλειμμένος ἐφ' οὗ γράμματα πάντα ἔστι θέλοντος. Vide & doctissimum Turnebum in C. Plinij Præfationem.

81. Suidas amplius: *De magno & stupido vsurpatum.* Tametsi verò *Elephas* interpretes bruta superet astutia, etiam canes, vulgari tamen verbo hodieque *Elephas* nobis de stupido & inepto homine vsurpatum, vt illud olim, *Elephantem saltare doces*, de frustrà sudantibus dici solitum. In Plauro quoque Palæstrio seruili ioco de hero, in corio potiùs quàm animali ludens:

Herum elephanti corio circumtectum, non suo.

Plinio quoque libro VIII. Elephas terrestrium animalium maximum est.

82. Suidas eadem: Ἐν Πυθίῳ κρεῖττον διὰ τοῦ πατῆσαι. Erasmus paulò concisiùs: Ἐν Πυθίῳ χίτων. Pro quo & hic ἀποδύσασθαι dixit, & alibi ἀπαχωρῆσαι. Suidas quoque decimas remisisse Pisistratum refert, cùm senex ig-

contemserit, capitis reus esto. Vsurpari itaque & adhiberi in iis cœptum Athenis, qui ob delictum aduersi quid paterentur: *Melius fuisset vel in Pythio cacasse.*

83. Ignem ingressus es.] In accelerantes: quia citò qui in igne est, recedere oportet.

84. Amor videndo nascitur mortalibus.]

85. Melle teipsum oblinis.] De delicias sectantibus.

Θανεῖται δὲ κατηγορεῖ τὸ χαλεμαίνει. τοῖς γοῦν καιεπαθοῦσι δῆθεν τινα πλημμελίαν ἔλεγον οἱ Ἀθηναῖοι· Κρεῖττόν ἐν αὐτοῖς ἐν τῇ Πυθίᾳ κατακαῆναι.

83. Ἐν πυρὶ βέβηκας.] Ἐπὶ ταχέων. [καὶ] ὅτι ταχὺς ἐπβαίνειν δεῖ τὸν ἐν πυρὶ ὄντα.

84. Ἐκ τοῦ ὁρᾶν γὰρ γίνετ' ἀνθρώποις ἔρως.]

85. Ἐν μέλιτι σαυτὸν καταπάττεις.] Ἐπὶ τῶν ἡδυπαθούντων μᾶζαδιαιτώντων.

86. Ἐν

noto illi tyranno, rogatus quid è petricoso solo fructus colligeret, respondisset: *Dolores & vexationes, & horum decimas exigit Dionysius.* Remisso itaque vectigali à vulgo quoque dicì cœpit: *Eximit & sphaceli immunitatem.* De seiptos in iudicio deferentibus multa suppetit apud Declamatores, potissimùm verò in Φ μολύνει Libanij Sophistæ, exempla. Mox subiicit: *Capto autem quodam ex civibus, sed qui recèns illuc habitatum aduenerat.* Verùm ob aduersativam ἀλλὰ, negationem è addidi, & certè Apostolus τοῦ μετανοεῖ tantùm meminit.

83. Καὶ ἐν πυρί.] Copulam vt superuacaneam vncis inclusimus. Suidas etiam in iis ait adhiberi, qui res lubricas & periculosas cupidè suscipiunt. vt de Satyro ignem summis rigoribus amplexante refert Tzetzes. Sic Asinio Pollioni historiam meditanti Horatius Od. 1. lib. 11. Carm.

Periculosæ plenum opus aleæ
Tractas, & incedis per ignes
Suppositos cineri doloso.

Nam quod in Lysistrata Aristophanes ait, διὰ πυρὸς δίκην ἔκαι, *per ignem libet pergere*, ita accipio, quod & vulgò in ore natat, nullum vitæ defugio periculum. Theocritus verò in Hodœporicis per negationem, sensu tamen eodem:

Μὴ σπεῦδ', ὁ γάρ τις πυρὶ δάλλεται.
Ne propera, neque enim te ignis adurit.

Vbi Scholiastes Græcus latere Proverbium in nimis festinantem, annotat. Celeritas enim ignem magis innoxium reddit.

84. Senarius hic etiam apud Diogenianum bellè ludit in ἐρᾶν ἐ ἐρᾶν. Latinè non item possumus, nisi quod recentiori quidam nuper poëta Bapt. Mantuanus:

Non Deus, vt perhibent, Amor est, sed amator. & error.

Apud Comicum Afrum *Extrema* id *linea amare* dicitur, oculos illices facere. Theocritus in Pharmaceutria:

Εἰς ἕνα, εἰς ἐμὲ μοῦνον. ——

quod Maro reddidit:

Vt vidi, vt perij, vt me malus abstulit error.

Græcus Comicis alterum hinc Adagium:

Γυνὴ κακὸν ἔρωτα τῷ δικαίῳ γυναῖκ' ἐπ' ἀνδρί.
Mulier oculus flexibilem est iuuenibus.

Propertius lib. III. Eleg. XXI.

Crescit enim assiduè spectando cura puellæ.

Exempla apud poëtas obuia, vt Musæum. Sed & Hesychio, *teretem* Cupido est, quòd in oculis cubans tela mittatque puerũ alàs excũ fingunt ac pingunt, vt & Plutum pecuniæ Deum Aristophanes. Hesychij verba sunt: Ὀμμάτιον πόθου, διὰ τὸ ἐν τοῖς ὄμμασι δύνασθαι ἔρωτα. ἐν τῷ δὲ ὑπὸ τῶν ἐρώντων ἐπιφανόμενον ἐρᾶν. Καὶ ἐν Ἀγγέλοις ἐρωτῶν ἰμαντιόπλοκος ἔρως.

85. Vtitur & Diogenianus: *Melle te perunge.*

86. Paræ-

86. Ἐν ἀμούσοις καὶ Κόρυδος φθέγεται.]

87. Ἐν Σάμῳ κομήτης.] Πυθαγόρας πύκτης Σάμιος ἐπόμενα κατεφρονήθη οὐδ' ὅλως ἐνίκησεν. ἐλέχθη δὲ ἐπὶ τῶν οὐδὲν χαρίεν λεγόντων.

88. Ἐπὶ καφέως ἕλκων.] Διαφθείρων. τὸ γὰρ φθείρειν οἱ καφεῖς ἀκριβῶν συνερίφαντες τὰ ἱμάτια ἔκναφον. ἐλέγετο δὲ ὁ σωρὸς καφ· οὗ Κροῖσος τοὺς ἐχθροὺς ἔξαιρε τὰς σάρκας, ἢ οὕτως διέφθειρεν.

89. Ἐπὶ Χαριξένης.] Οἱ μὲν αὐτὸ ἐπὶ μωρίᾳ ἀξιολογοῦσί φασι. ἔνιοι δὲ ποιητικὸν λέγουσιν, ὅτι οὐδὲ παρεμυήθη, Ἐπὶ Χαριξένης.

90. Ἑρμῆς ἀμύητος.]

86. Paræmiographi habent, & Erasmus Chiliade 1 is Centur 11. Adag. 92. ex Philoxeno apud Athenæum lib. VI. Δειπν. & Ἀριστοφάνει libro, & Euripide in Hippolyto coronato. Suidas vsurpatum ait in iis, qui non accuratè inter imperitos differunt.

87. Diuulsa in M. S Vaticano constituimus. Erasmum verò fugit rursum ratio, qui tamen è Plutarchi Collectan. hæc desumta ait, dictumque in eos qui anteà ignaui rem pòst præclarè gessissent. At Pythagoram περιέζωντες, τὸν ἐν Σάμῳ κομήτην Samium capillatum seu *comatum* nominabãt, teste Iamblicho cap. 11. & VI. vitæ Pythagoræ, docens hanc appellationem suo quoque æuo durantem Prouerbio cessisse, quo vteretur ad designandum aliquem summæ grauitatis ac religionis virum. Διότι, inquit, ἐν καὶ νῦν ἡ Περσικὴ ἐν Σάμῳ κομήτην ὀνομάζει τὸν σεμνότατον διατρίβοντα.

88. Deesse arbitror initio, τουτέστι, vel quid simile. Pertinet eòdem Æsopi de rubo prætereuntium vestes attrahente apologus. De fructice autem Varinus Camers in Lexico, spinosum quid esse, quo vestes pectant fullones ac poliant: Κναφ· τι ἀκανθῶδες, ἢ ξύλον τὰ ἱμάτια. Γ' σπίλους εἴλ· βεβαίως. ὅτι καὶ ἀπόκνα ἡ νῦν ἄκανθα τὸ Γ' παρὰ τοῖς. Alibi verò Κνᾶ· Atticè dici, à themate Κνῶ: communiter verò γνάφος ἀπὸ τοῦ γνάπτω, allata Alcæi & Homeri auctoritate pag. 1071. Basil.

89. Integrè quidam Prouerbium efferunt: Οὐδ' ὅσα Χαριξένης τὰ Γ' Νίκ. *Nihil hæc ad Charixenam.* Aristophanis scholia stolidam faciunt & stultam mulierem, in Concionatricibus Eustathius verò in Homericum nauium Catalogum poëtriam fidicinam: neuter tamen explicat. Dictum apparet de re valdè dissimili, vt Comici nostri illud: *Sed nihil ad nostram hanc.*

90. Prouerbium non exponitur: dictum tamen videtur per ironiam, *Mercurius profanus*, cùm sit Deorum interpres καὶ μυσταγωγός. Quale illud Aristidis est: ὁ Κρὴς τὸν πλοῦν. *Creticus mare nescit.* Erasm. legit ἀμύητος, *Mercurius insanus*: vt hæc tamen lectio minimè displiceat. Alia verò ab illo Maiæ filio Prouerbia: *Mercurius communis, dexter, bifrons, triceps*, &c.

91. Dormienti rete capit.] De feliciter agentibus. Fit enim interdum, vt dormientibus piscatoribus pisces in nassam irrepant. Cratinus poëta per iocum hoc expressit: *Dormienti podex trahit.*

* Causæ appellatæ.] Quæ foris, non in patrio solo aguntur.

* Appellatio.] Est à iudicio vno aliquando ad aliud prouocatio.

92. Veniat qui proderit hospes.] Philippus Rex euersa Thessalorum vrbe, ciuibusque diuenditis, deridens hoc pronuntiauit.

93. Nisi pater sis.] Concisè dictum. Est apud Sophoclem in Antigona: *Nisi pater sis, dixerim te non sapere.*

94. Eurybati more agere.] Iactatum in improbos. Eurybatum nonnulli Cercopum vnum fuisse aiunt, alij proditorem Crœsi temporibus.

95. Ephesiæ litteræ.] Carmina

91. Εὕδοντι κύριος αἴρει.] Ἐπὶ τῶν ἐργαζομένων ὅτι τυχαῖς. ἐπεὶ συμβαίνει καὶ κοιμωμένων ἁλίσκεσθαι τοὺς ἰχθῦας εἰς τὰς κύρτους. Κρατῖνος δέ τὸ γελοιότερον τοῦτῳ μετέθηκεν, Εὕδοντι πέρδιξ αἴρει.

* Ἔκκλητοι δίκαι.] Αἱ ὑπὲρ ξένης λεγόμεναι, ἢ ἀπ' ἐντὸς πόλεως.

* Ἔφεσις.] Ἡ ἐπὶ δικαστήριον ἀπόπτωσις ἐπ' ἄλλου εἰσαγωγή.

* 92. Ἔλθοι ξένος, ὅς τις ὠνήσει.] Φίλιππος Θετταλοῖς καταστρεψάμενος πόλιν, καὶ τοὺς αὐτόθι ξένους πωλήσας, χιλιάδζων ἦσαν, Ἔλθοι ξένος.

93. Εἰ μὴ πατὴρ ἦθα.] Αὐτὸν κατασπεῖ, καίτοι δὲ φησὶ Σοφοκλῆς ἐν Ἀντιγόνῃ Εἰ μὴ πατὴρ ἦθ', εἶπον ἂν σ' οὐκ εἰδέναι.

94. Εὐρυβατιδεῖν.] Ἐπὶ τῶν παροιμιάζεσθαι. τὸν γὰρ Εὐρύβατον οἱ μὲν φασιν ἐπὶ τῆς Κροισείου γεγονέναι, οἱ δὲ καὶ πρότερον ἐπὶ τῶν χρόνων Κεφέως.

95. Ἐφέσια γράμματα.] Ἐπῳδαί τινες

91. De *Timotheo* Atheniensium duce ferunt dictum fictumque, Fortunam ponè astare, dormientis formâ, vrbes nassâ captantem. Conuicium sic ille retudit, teste Plutarcho: *Si hæc dormiens vrbes capio, quot vigilans capiam?* Terentius Adelphis:

Credebas dormienti tibi hæc confecturos dees?

Et M. Tullius Verrina vltima: *Sunt quibus populi Rom. beneficia dormientibus conferantur.* Cratini autem ioco affinis ille Aristophanis in Vespis: Πρωΐας λαγῳὸν πέρδικα θηρεύων, vbi Scholiastes Prouerbialem facit, & Erasmus. Sequentia, Fotensia potiùs videntur vocabula, quàm Adagialia; de quibus Budeus in Commentat. & Harpocration. Idcircò asterisco notata in censum nõ recipio.

92. Zenobius idem ex Theopompo historico refert. Et vulgò eius exspectatum dicimus aduentum, qui aliquid attulerit, vt Naso:

Si nihil attuleris, ibis Homere foras.

94. Crœsi temporibus.] A quo cum ingenti pecunia missus, vt exercitũ colligeret, ad Cyrum defecit, vt auctor est Ephorus. Eustath. in Ia. α'. huius meminit, & Lucianus in Pseudomante inter sceleratos plurimos *Eurybatum* numerat. Suidas habet Adagium, non integrè tamen reddit Germanus interpres.

95. Hesychius Magicas fuisse voces scribit: Æ nigmaticas verò & à Crœso vsurpatas referunt Eustathius in Odysseam ϛ'. & Suidas: sed hic in tricenario numero depraua tus, etiam in Germanica interpretationes

τινες ἦσαν, ἃς οἱ κατέχοντες ἐν ἰδιωτείαις ἦσαν, ἃς οἱ παλαιοὶ ὅταν τις φοιτητὰς ταύτας βαστάζων, διακοσταίους εἶκοσιν ἐπὶ δ' ἀφαιρεῖσθαι ταύτας, ὑπὸ τοῦ ἀντιπάλου κατιβλάπτη.

96. Εἰς τὸ λιμένα.] Ἀπὸ τῶν φερομένων τῷ λιμένι ἰσταμένων.

97. Εἰς τετρημένον ἀντλεῖς σπένδει.] Ταύτην ὅτι τῶν ἄχρηστα πονούντων. οἱ γὰρ μυθολογοῦσι, τοὺς ἐν ᾅδου ἀσεβεῖς εἰς τετρημένον πίθον ἀντλεῖν φασί.

98. Ἐπιχώριον ἄνεμον ἴσασιν.] Οἱ μὲν ὄρθιον φασι, οἱ δὲ ἄπνουν.

99. Ἐν γῇ πένητος μᾶλλον, ἢ πλουτοῦντα πλεῖν.]

100. Ἐξαπάτησεν ὁ χάραξ τὴν ἄμπελον.] Ὅταν τὸ σωζόμενον ὑπὸ τοῦ σώζοντος ἐξαπατηθῇ.

erant quæ accinebantur: quæ gestantes nulla in re vinci poterant. Pugil itaque eas furatus, dum gestat, tricies victor euasit. His priuatus ab aduersario cecidit.

96. In portum.] De portui adremigantibus.

97. In pertusum haurire doliũ.] De frustrà laborantibus dictũ. Vt enim poëtæ fabulantur, apud inferos impij pertuso aquam hauriunt dolio.

98. Indigenæ secundum ventum norunt.] An ἄνεμος hîc pro termino, an pro vento potiùs accipias, incertum.

99. In terra pauperem esse præstat, quàm diuitem nauigare.]

100. Decepit vallus vitem.] Dictũ quoties à seruatore seruatus fallitur.

ΕΚΑΤΟΝΤΑΣ Β.

CENTVRIA II.

1. ΕΘΤΣΑΣ ἀντὶ Θύν.] Τοῦτο ὁ Κύκλωψ λέγει πρὸς τὸν Ὀδυσσέα.

1. ΕΘΤΣΑΣ pro Θύν.] Dictum hoc à Cyclope ad Vlyssem.

Ζ.

2. Ζῆ καὶ πῦρ.] Ἐπὶ τῶν μόγις γινομένων.

Z.

2. VIVIT & ignis.] De iis quæ vix fiunt.

3. Morvs

tione: & hîc verba traiecta. Tĕtabam equidem: ἐπειράζον σημαίνειν ἐκέλευον. ἐπεὶ δ' ἀφρᾶδῶν πολλὰ τῶν ἀντιγραφέων ἐσφάλλεν. *Vallus vitem. De iis qui alicui parent.*

96. Exaudiendum videtur, *mueli.* Zenobius tamen Cent. III. Adag. x. sic extulit: Ἀθλίως ἐν λιμένι. Affine est illud Comici Afri: *In portu nauigo.* & Maronis VII. Æneid.

Nunc mihi parta quies, animisque in limine portus.

100. Suidas legit τὸ σῶζον, pro σῳζόμενον. Alibi verò sic extulit Paræmiam: Ἡ χάραξ ἦ ἄμπελον. ὅτι ὀφείλει ὑπὸ τοῦ σώζοντος ἐξαπατᾶσθαι. *Vallus vitem. De iis qui alicui parent.*

CENT. II.

2. Suidas aliter: Ζῇ, καὶ πῦρ. *viuit, incendit ignem.* Malo hanc lectionem, vt respiciat illud Plautinum in Aulularia Scen. Nunc defæcato: *Nam si ignis viuet, tu extinguere extempulo.* Horatius libro III. Carm. Od. XXI. *vinas lucernas* dixit accensas:

Vinoque & odorem incensa,
Dum rediens fugat astra Phœbus.

3. Qui

H.

3. MORVS moro purgatur.] De iis qui quæ habent vtilia, à se ipsi mutuantur.

4. Sedens columba.] Facta comparatione ad illicem columbam, quæ subuolans alias decipiendo adducit. παλεύειν enim seducere Græcis est.

5. Herculis sacrificia.] In eos qui absurdè sacrificiis vtuntur.

6. Herculana scabies.] Dicæarchus sacrum morbum seu comitialem sic nominat. In hunc enim morbum incidisse Herculem post varios exantlatos labores.

* Tyrannis enim parés est iniustitiæ.]

7. Scythica iussio.] Dario Regi sic respondérũt Scythæ, vt plorare, hoc est, miserum esse, iuberent, teste Herodoto.

H.

3. HΣΥΚΑΜΙΝΟΣ συκαμίνῳ ῥύπτει.] Πρὸς τοὺς ἐν ἑαυτοῖς τὰ ὠφέλιμα λαμβάνοντας ἐξ ἑαυτῶν.

4. Η᾽μβὶς πελειάς.] Κατὰ ἀντίφρασιν εἴρηται ἡ ωφὸς τὰς παλλύρτιας, αἳ ἐξιπτάμεναι καὶ ἄλλας ἀπατῶσι προσέρχονται. παλεύειν γὰρ τὸ ἀπατᾶσθαι φασιν.

5. Η᾽ρακλείους θυσίας.] Ἐπὶ τῶν . . . ἢ θυσίας χρωμένων.

6. Η᾽ρακλειος ψώρα.] Δικαίαρχος τὸν ἱερὰν νόσον οὕτω φησί, καὶ γὰρ ἐκ τῆς μακρᾶς πόσεως εἰς ταύτην πεσεῖν ἢ Η᾽ρακλέα.

* Η᾽ γὰρ τυραννὶς, ἀδικίας μήτηρ ἐστίν.]

7. Η᾽ ἀπὸ Σκυθῶν ῥῆσις.] Πρὸς Δαρεῖον τὸν Πέρσην ἀπεκρίναντο οἱ Σκύθαι κλαίειν αὐτὸν, ὡς Η᾽ρόδοτος ἱστορεῖ. εἴρηται

3. Qui moros legunt, acerba moro manus purgant. Sic qui à scorpionibus sunt læsi, remedium ab iisdem accipiunt. Ab Achillis hasta vulneratos ab eadem opem petiisse Poëtæ fabulantur.

4. Παλεύειν Græcis est δολοῦν, ὑφαρπάζειν. & aliud est Prouerbium, Παλεύει κρανὸς ἢ ἀλώπηξ. *Vulpem pulcrè decipit.* Aristophanes in Auibus:

Αὖθις ὑμᾶς ἂν παρ᾽ ἡμῶν δικαίως παλεύοιμι.
Rursus vos à nobis iustè aucupabimini.

Vbi Scholia Græca pag. 593. nuperæ edit. obseruant solere aucupes aues exoculatas reti imponere, quæ alias sono illicerent suo, quod appellant γλαυκησιάζειν παλεύειν: & παλεύειν id genus dictæ columbæ (vnde fortè & *palumbes* dictæ) ad aliarum dispositæ aucupium, auctore Aristotele libro IX. Animal. cap. VII. Αἱ φερόμεναι ζῶσιν ἔτος ἕκαστον, αἱ τιθασευόμεναι ἐπὶ δὲ τῶν παλεύσεων προσφέρονται ἀεκάς. *Viuunt annis octo columbæ, quæ excocatæ ad allectandum aluntur.* Hesych. ita: Λέγεται παλεύσεις φερόμεναι αἱ ἐξαπατῶσαι τὰς ἀγρίας γραῦς ὀφθαλμῶν ἐκκοπείσας ἑαυτῶν, ἵνα δὴ τυφλωθῶσι.

5. Herculis sacrificia.] An quæ obtulit, aut quæ illi offerebantur, πανσπλοῖς. Decimæ enim illi polluceri solitæ, teste Plauto. Hiatus expleri queat, si ἀνάπλους, vel quid simile subiicias. Talia verò & illa ab Hercule tracta: Η᾽ράκλεια γραμμάτα, *Lecti Herculei*, apud Athenæum lib. XII. Η᾽ρακλείαι ἰσχάδες Aristoph. in Vespis, & plura apud Iunium extrema Centuria VII.

6. Suidas sic exponit, quasi Hercules lauacris indiguerit, quæ illi Pallas multa refocillandis laboribus (quibus à Iunone variè exercitus fuit) aperuit. Balnea autem dum corpus subeunt, & lassitudinem detergunt, pruritum adferunt ac titillationem, aiunt ἐκτρῶσθαι. Hinc scabies. Dicæarchum hic quoque, sed syllaba detruncata, laudat Zenobius.

* Hæc de Tyrannide γνῶμα veriùs est, quàm παροιμία, vel ad superiora fortè pertineat.

7. De Scythis multa quidem Herodotus lib.

εἴρηται δὲ ὅτι δεῖ τῆς ἀτόπους αἰτήσεις παύεσθαι λαμβάνοντας.

8. Η᾽ ψολὰ οὐ πιστεύει.] Ἐπὶ τῶν τὰ οἰκεῖα ἁμαρτήματα πειρωμένων ὑποκρίνεσθαι.

9. Η᾽ Συλοσόντος χλαμύς.] Ἐπὶ τῆς ἀλαζονευομένων ὅτι ἔχουσι, ἢ τινι τυγχάνουσι. ὁ γὰρ Συλοσὼν εἶχε πολυτελῆ χλαμύδα, ἣν καὶ δωρησάμενος ἰδιώτην τὸν Δαρεῖον, ἔτυχε τούτου βασιλεύοντος δ᾽ Σαμίων ἀρχῆς.

10. Η᾽ κέρκος τῆς ἀλώπεκι μέρτυρεῖ.] Ἐπὶ τοῦ δεικνύοντος τὸ ἦθος διὰ μικρῶν πράξεων.

11. Η᾽λιξ ἥλικα τέρπει.]

12. Η᾽δὲ ὁ παπταλὸς ἐξέκεσεν παπταλόν.] Ἐπὶ τῆς ἁμαρτόντων τὸ ἁμάρτημα ἐξιάσασθαι ἀποδύοντος, ὅπως μὴ φαίνηται.

Iactatum autem, cùm quis alterum importunè iubet plorare.

8. Balba non credat.] In eos dictum qui apertè sua mala tentant dissimulare.

9. Syloſontis chlamys.] Iactatum in veste vel re alia superbientes. Syloſon splendidũ habuit pallium, quo Darium etiamnum priuatum donauit; qui imperium adeptus, Samiorum illi imperium pro illo rependit.

10. Cauda vulpem demonstrat.] De iis qui paruis actionibus suos ostendunt mores.

11. Æqualis æqualem delectat.]

12. Paxillus, vt aiunt, paxillum pepulit.] Dictum de iis qui delictum delicto sanare, quod fieri non potest, conantur.

* Η᾽ Λ᾽

lib. IV. nihil tamen de hoc dicto, & Desiderius Centur. III. Chil. II. Adagio 15.

Οἰμωγὴ καὶ κλαυθμὸς Græcis pro miserũ esse & infelicem, cùm lacrymę excidunt, vt Horatij interpretes ad illud:

Desipulorum inter iubeo plorare cathedras.

Sic μακρὰ ἰμάσθαι, κλάειν, καὶ μακρὰ χαίρειν. *Altè plorare, flere, & longùm valere.* Suidas autem hic pro ἀνάπλους, ἀνάπλωσιν reperisse in suis libris videtur, dictumque in iis sit, qui alicui malè apertè precantur. Similia potrò concisè Laconum dicta in Plutarchi Laconicis reperias, & Commentario περὶ ἀδολεσχίας.

8. Πιτθὸς dictum Atticè videtur Erasmo pro μετὰ, quasi alludens ad blæsorum morem, qui τ, & σ, ac ς pro canina littera ferè efferunt: qua de re lis duarum est litterarum σ & τ apud Lucianum. Et Demosthenes initio primã litteram artis quam profitebatur blæsè pronunciare solitus: & notus Alcibiadis παππαππάξ ex Aristoph.

9. De Syloſontis chlamyde oportunè grateque Dario oblata, Herodot. lib. III. (etsi χλανὶς, quæ militaris est vestis, ibi legatur) Strabo lib. XIV. Ælianus libro IV. cap. V. Var. Historiæ, Val. Maximus lib. V. cap. II. de Gratis.

10. Κέρκος femin. quoque genere pro cauda ex Aristot. etiam Gaza reddit, οὐρὰ παρὰ τὸ ἔρπειν, *à rependo.* Vide Cælium Rhodig. libro XVI. cap. XIX. & Hadr. Iunium Centuria VII. Adagio 38.

11. Suidas attulit è vita ἀναπλάσεως, fortè Philosophi, cuius mores cum aliorum probè congruerent. Apostolius editus typis, sed mendosus admodum, habet, ἥλιξ ἥλικα τέρπει.

12. Senarij lege apud Iulium Pollucem lib. IX. Onomast.

Η᾽ρᾳ δ᾽ ἥλιξ ἡλικίαν καὶ πάππαλον.

Pollux ita:

Η᾽ρᾳ δ᾽ ἥλιξ, πατάλῳ τὸν πάππαλον.
Clauum ęq; clauo, pertica æq; pertică.

* Ἢ δ' ὅς.] Adhibetur hæc formula de pluribus etiam loquendo, itemq; de feminis: neque solùm pro dixit, sed etiam pro dixerunt. Crates verò negat ὅς aspirandum. ἤτοι particula æqualis illi δή, ἦτοι, οὔ᾽ ὡς εἰκῆ. Homerus non disiunctiuè eo vsus est: nonnulli pro μήν, quidem.

13. Aphya ignem.] Affine illi Prouerbio: *Simul dictum ac factum.*

Θ.

14. ALAE Thessalicæ.] Dicitur quòd Thessalorum chlamydes alas habeant. Alarum enim instar vtrimque sunt anguli.

15. Thunnissare.] Pro pungere, stimulare. Thunnos enim tridentibus capiebant.

* Ἢ δ' ὅς.] Τίθεται ἡ λέξις ἐπὶ πλήθους, καὶ ἐπὶ θηλειῶν· οὐ μόνον δὲ ἀντὶ τοῦ ἔφη, ἀλλὰ ἀντὶ τοῦ ἔφησαν. ὁ δὲ Κράτης μὴ δασυνέσθαι λέγει τὸ ὅς. Ἦτοι, συνδέσμου ἐνδεικνυμένου τὸ δή, ἦτοι οὔ᾽ ὡς εἰκῆ. Ὅμηρος οὐ διαζευκτικῶς αὐτῇ χρῆται. τινὲς δὲ καὶ ἀντὶ τοῦ μήν.

13. Ἢ δ' ἀφύη πῦρ.] Ὁμοία τῇ, Ἅμ᾽ ἔπος, ἅμ᾽ ἔργον.

Θ.

14. ΘΕΤΤΑΛΙΚΑ πτερά.] Ἀπὸ τῶν Θετταλικὰς χλαμύδας ἔχειν πτερύγια, εἴρηται. ἐοίκασι γὰρ αἱ περυζῖνι αἱ ἑκατέρωθεν γωνίαι.

15. Θυνναζοντες.] Ἀντὶ τοῦ κεντοῦντες. τελέθουσι γὰρ ἁλίμβατοι τοῖς θυννοις.

16. Θυμόσοφ.] Τοὺς ἐκ φύσεως ὀξυμαθεῖς καὶ ἀγχινοῦς οὕτω καλοῦσιν.

I.

17. ΙΠΠΑΡΧΟΥ τειχίον.] Οὕτος περὶ τὴν Ἀκαδημίαν ἐδιμοκαλλομήσατο· τοῖς Ἀθηναίοις τέλος ἐπέθηκεν· καὶ ὅτι πολὺ τὴν οἰκοδομίαν εἰς μακρὸν παρεῖλκε, βουλόμενος πολλὰ ἐπικλῆσαι τὰ τέλη. ἔδοξε δὲ τὴν πολλὰ ἀναλώματα δαπανῶν, ἀτελῆ δὲ μενόντων, εἰρῆσθαι ἡ παροιμία.

18. Γέρρα ἄγκυρα.] Τὴν ἐν τῇ μεγίστῃ λέγουσιν εἶναι· ταύτην εἰς ἣν θάλασσαν μέλλουσιν, ὅταν μέγιστος χειμὼν καταλάβῃ καὶ τελευταῖον. λέγεται γοῦν ὅτι τὴν ἐπιχείρημα μᾶλλον ἢ ἔργον ἀφανῶν μέγιστον.

K.

19. ΚΥΡΝΙΑ γῆ.] Κύρνος νῆσος ἀβατος τοῖς πλέουσι, διὰ τὰς συνεχεῖς λῃστείας ἐν αὐτῇ.

20. Κραδὶς ῥαγεῖσα.] Κραδὶη τὴν νῦν ὁ σύκινος κλάδος, ἀλλ' ἡ ἀγκυρα, ἀφ' ἧς αἱ ὑποκρίτριαι ἐν ταῖς ξαγ-

Vnde (vt & è Suida hîc sumtum obseruo) Ἢ τὰ πάλαι pro πάντως. Latini sic efferunt: *Clauum clauo pellere.* Vteruq; Aristoteles v. Politic. Lucianus frequentiùs, & Synesius ad Olymp.

* Hæc ad litteraturam potiùs quàm Prouerbia quia pertinent, non omittenda tamen duxi, vt rata, & cum superioribus vsin quoque futura. Ἢ enim pro *dixit* à quod, per ablationem ϙ detruatur. Inde δι-ϝεστ. δῶ, ᾖς, ᾖ. vt Platoni interdum: Ἢ δ' ὅς, ὦ δ' ἐγώ. Homerus Iliad. α.

Ἢ καὶ κυανέῃσιν ἐπ' ὀφρύσι νεῦσε Κρονίων.

hoc est, Ἢ, ἀντὶ τοῦ εἶπε, ἔφη. Cratetis autem Grammatici libros De Attica Dialecto citat Athenæus lib. VI. Δ(ηγητ.

Ἢ τοῖς Atticis interdum διαζευκτικὰ disiunctiua, pro ὅ. vt τοι sit expletiua, vt γε in ἔγωγε. Thucydides: ἥπερ κρίσις γε, ἢ σωτηρία. Interdum & μὲν adiungitur. Homerus Odyss. ξ'.

Αὐτὰρ ἔπειτ' ἔμελλε μὲν ὑπνου δῶρα δίεσθαι.

13. Suidas Ἢ δ' ἀφύη πῦρ. vt nescias, an exaudias ὄνομα, *nomen*, vt Clearchus apud Athenæum extulit: an ad illud respexit: Ἀφύαι δὲ πῦρ. Affine huic magis Augusti illud apud Suetonium: *Citius quàm coquantur asparagi.* & anteà Iulij Cæsaris: *Veni, vidi, vici.* De hoc piscículo Dipnologus, & Suidas in Collectaneis. Indeque ducta, *Aphyæ homines, & Aphyæ homines olerum.*

14. Suidas sic: Θετταλικὰ πτερά; aliunde à Thessalis tracta Adagia: *Thessalorum moneta, commentum,* &, *Thessala femina.*

15. Græcis etiam θυνναζειν est, & varia hinc Prouerbia: *Thunni in morem,* Æschylo apud Athenæum lib. VII. *Thunnicum Enthymema,* Luciano in Ioue Tragœdo. & de marina belua Aristot. C. Plinius, Ælianus, & Oppianus.

16. Ex

16. Per se sapiens.] Dicitur qui à natura citò discit, præstantiq́ue est natura.

I.

17. HIPPARCHI murus.] Hic cùm Academiam muro sepsisset, vectigal Atheniensibus imposuit, ductoq́ue in longum tempus ædificio, plurima exigere studuit. Hinc tractum Prouerbium de ingentes sumtus facientibus, re interim infecta manente.

18. Sacra anchora.] Quæ in naui maxima est, eam sacram nominare soliti: quam in mare, exorta summa procella, & periculosa tempestate, iaciunt. Dictum itaque Adagium, quoties de ingenti rei cuiusque conatu loquimur.

K.

19. CYRNIA tellus.] Cyrnus insula ob crebra ibi latrocinia nauigantibus inaccessa.

20. Crada rupta.] Κραδὶη hîc non significat, vt aliàs, ramum ficulnum, sed vncum, ex quo pendunt actores in Tragicis

16. Ex Aristoph Νεφέλαις sumtum, θυμόσοφε τὸν φύσει, *Ingeniosus & sollers naturâ*, hoc est, ὃν τῶν ἔθνου δυσκόλως ἐκβάλλει, καὶ ὃν ἐκ μαθήσεως. vt vulgò dicitur, alium infusum, acquisitum alium habere scientiam. Oppositum fortè δυσμαθὴς, *animo pertinaci*, videatur.

17. Locus depravatus: vt leg. videantur βαλλόμενοι πῦργοι. quod etiam expressi, ne hiulcus esset locus; Prouerbium habet & Diogenianus. Diuersum ab eo, quod è Zenobio adfert Chiliastes, *Hipparchion murus.*

19. C. Plinio Cyrnus, quæ Corsica est hodie, & infamis adhuc improbis incolis & piraticis myoparonibus. Erasmus è Zenobio, vbi non comparet, legit alibi Κύρνια ἄκρα, sed corruptum apparet ἄκρα ex γῆ, & prima vocali è superiore voce malè repetita.

20. Κράδη καὶ κράδη ficum designat, auctore Hesychio, & Suida ex Aristophane, Nicandro, aliis, διὰ τὸ σειομένου κραδαίνεσθαι, *quòd vibretur assidue*; Etymol. at hîc hamus pegmatis seu vncus est, vnde appensæ Deorum in Scenam inductorum imagines. Hinc & aliud Prouerbium: Θεὸς ἀπὸ μη-

gicis machinis Dei, quem inducunt, imaginem, vinculis ac fasciis alligatam. Vsurpatur ergo Prouerbium in eos qui detrepentè apparent, & indecorè rem gerunt.

21. Cygnea cantio.] De morti vicinis dicitur. Ferunt enim cygnos morti vicinos suauè canere.

22. Cõmunia Mercurius.] Quòd furto sublata in medium conferret, vel quòd communis sit oratio.

23. Fumosus poëta.] Qui nihil conscribit illustre. Qualis lapis niger quasi fumo denigratus: &, *Fumida vitis*, quæ & nigra.

24. Etiam in Deorum concilio.] In eos qui supra modum accusant. Di-

---

χανῆς ἐπιφανεὶς. Deus è machina apparens. & Horatius in Arte:

Nec Deus interfit, nisi dignus vindice nodus
Inciderit. ——

Iulius Pollux Onomastici lib. IV. cap. XIX. de theatro agens: Ἡ μηχανὴ θεοὺς δίδωσιν, οἷς ἥρωας τοὺς ἐν ἅδου Βελλεροφόντας, καὶ Περσέας καὶ ἑλκύσματα τῶν ἀρμάτων τὰ ἐκ τῆς ὀρχήστρας, ὑφ' ἃ σωλῆνα τὸν ὕδραυλον. ἢ ἐν Τραγῳδίᾳ μηχανὴ, τοῦτο ἐν Κωμῳδίᾳ κράδη. Δίδωσι δ', ἐν οἷς ἐστὶ μίμησις. Κράδην δὲ τὴν τοῦ ξύλου κλάσιν ἐν Ἄτταιᾳ. *Machina Deos exhibet, heroës illos ἀέρτους, Bellerophontem nimirum & Persea: & dicitur ad funium rotarum intritum supra scenam altitudine extensa. Quod verò in Tragœdia machina, hoc in Comœdia crade dicitur. Vnde conflat ficum repræsentare. Ficum enim Attici κράδην nominant.* Hesychius: Κράδη τοῦτο, καὶ ἡ ἀγχόνη· ἐξ ἧς ἐκρέμοντο ἐν τῇ τραγῳδίᾳ μηχανῆς ἐκπεσοῦσαι, qui locus mutilus, vt illius pleraque: & plura è Zenodoto nescio quo (nec enim in nostro hodie comparet παραμαχάτῳ) adfert Henr. Stephanus in Thesauro: Κυκησὶς, ἀφ' ἧς ἐκκρεμεῖς ἐν τῇ Τραγῳδίᾳ σκοινὸς ἐξαρτᾶται θεοῦ μιμήσεως ἐπιφάνειαν ἔχουσα ἔνεστι ταινίας κρεμαμένας. Noster verò paullò hęc melius extulit. Deriuata & hinc Adagia, Κρεμάστης, qui & Συκοφάντης, *ficus vorans*. & Κρεμαστοῖς. Plutarchus lib. IV. Sympos. de Iudæis differens: quasi *ramorum gestatio*, qualis festo σκηνοπηγίας, exeunte nobis quadraginta dierum ieiunio. & Κρεμαστῶσαι Eustathio in Hom. Odyss. d.

22. Suidas sic extulit, Κοινὸς ὁ Ἑρμῆς, *Communis Mercurius*, quomodo Lucianus, Plutarchus, & alij. Fabulam habet lepidam Plato in Protagora, & vberiùs Aristides libro 2. aduersus Platonem pro Rhetorica, versim etiam ab Erasmo Chil. II. Cent. I. Adagio 85.

23. Prouerbia quoque, *Fumos vendere*, & *In fumos abire*. De Verconio Thurino fumis extincto, quòd verba dans fumos venderet, hoc elogio: *Fumo pereat, qui fumos vendidit*: refert Ælius Lampridius in Alexandri Augusti vita, & in Elagabalo, de eius farinæ hominibus vanis. Ceterùm ἄμπελος καπνία est & apud Aristot. lib. IV. De generat. animaliũm, & Theophrastum lib. II. & V. Hist. plantarum, vbi *capnian* & *fumidam* reddidit Theod. Gaza, mediamque inter

τοις καὶ ἡ παροιμία, Οὗτος καὶ ἐν ἀγορᾷ θεοὺς διαπομπεύσαι. Θεοὺς ἀγοραῖος, τόπος ἐν Ἐλευσῖνι, εἰσίασι δ' εἰς αὐτὸν πάντες εὐφήμως.

25. Κοπτὸν τὸν ἀφ' ἱερᾶς.] Αὐτὴ δὲ ἡ ἀφ' ἱερᾶς γραμμὴ ἐκάτερθεν βοόθυσιαν καλουμένην.

26. Καρικὴ θῦσις.] Ἐπὶ τῶν ἀσπάρκα μέλη θυόντων. οἱ γὰρ κυνοσφαγοῦσι κύνα.

27. Κορδύλης ἀνάξιος.] Κορδύλη παρὰ τὸ διεστραμμένον καὶ ἐξέχον λέγεται· καὶ ἀφὶ τοῦ ὤμου διεστὸς, κορδύλη.

28. Καστόρειος ἅμμα.] Ἐπὶ τῶν σκολιῶν τοὺς τρόπους. Λεπτὸν γὰρ ἐν Παλλήνῃ κασσιτέρου τέχνῃ ἀμμάτιον ἐπεργαζόμενον.

29. Καθ' ἑαυτὸν Βελλεροφόντης.] Βελλεροφόντης Περσέα ἀπολῶν, εἰς Τίρυνθα φυγὰς ἐξ Ἄργους, ἀφικόμενος πρὸς Προῖτον. ὁ δὲ πέμπει αὐτὸν πρὸς Ἀμισώδαρον βασιλεύοντα ὑπὸ τῆς γυναικὸς αὐτοῦ, γράμματα φέρονται, ὡς τὸν φέροντα κτείνοι. ἦν δὲ Ἀμισώδαρος Λύκιος.

dum quoque sic Prouerbium: *Hic vir in Deorum etiam cœtu maledicat*: Erat & Athenis θεοὺς ἀγοραῖος locus in Eleusine, quem omnes benè precantes & ominantes ingrederentur.

25. Mouebo à sacra linea.] De iis qui ad extremam opem se recipiunt.

26. Caricum sacrificium.] De iis qui nuda carnibus membra immolant. Cares enim canem sacrificare soliti.

27. Cordyla indignus.] Κορδύλη contortum omne & eminens appellatur. itemque circa humeros vinculum.

28. Cassioticus nodus.] In eos qui sinistris sunt moribus iactarum, tractumque à Cassiotis Pelusio Ægypti vicinis, nodos dextrè nectere consuetis.

29. Bellerophontes contra seipsum.] Hic Pirenam cùm occidisset Argis, fugit Tirynthem ad Prœtum Regem: qui vxoris suæ calumnia circumuentum ad Amisodarum eum misit, datis ei litteris quibus, qui ferret, occideretur. Erat verò Amisodarus Lycius.

Belle-

---

ter album & atram alij collocant. Sed de his Medicorum Rusticorumque filij disceptent, & ad Dioscoridem interpretes.

25. Siue τὸν κοπτὸν, talum, exuadias, cum Desiderio; siue κάλαμον funem nauticum cum Suida, dicaturve ab alea toribus, vel à nautis tralatio. Pollux certè lib. IX. à tesserarum ludo tractum ait. Plutarchus aduersus Colotem Epicureum: Ἐδόκει καθ' ἡμᾶς κινήσεως ἀρχὴ Κολώτης. *Statim Colotes a sacra mouet linea.* Idemque ferè aliàs apud Erasmum Adag. 23. Centur. I. Plato lib. V. Legum: Καθάπερ τίθησιν ἀφ' ἱερᾶς. *Quasi à sacra extendens linea.* Theocritus in Bucoliastis: Καὶ ἐπὶ γραμμᾶς κατὶ δίσκον. *A linea lapidem mouet.*

26. Suidas ἄμυρα ὀστᾶ ἄζυμα, nuda ossa, nec esui apta, idque ex Eunapio.

27. Aristoph. interpres initio Νεφελῶν annotat Cyprios Κορδύλην vocasse τὸ ἀποκεκαυμένον τῆς κεφαλῆς, *Capitis combustum*. & ita Eirenem: Γυμνὰ τὰ κῶλα ἐκτεθύμεθα δίκην κρεάτιον, ἄκρα κορδύλαι ἔασιν. Plura Cœlius Rhodig. lib. XV. Antiq. lect. cap. 58.

28. Refertur & à Diogen. & Suida. Hesych. legit Κασσιτερικὸν ἀμμάτιον, pro quo tĕtabat Eras. ἰσμαρίαν, *loca Cassiotica*. Affinia sunt Nodus Gordius & Hercules. & Suidæ κάδμεια κόμη.

29. Suidas ita: Καθ' ἑαυτὸν Βελλεροφόντης.

Bellerophontes itaque ignarus litteras contra seipsum detulit.

30. Iactabundus Maximus.] Hic Pompeij legatus fuit, quem Cypro & Sardiniæ præfecerat: at Iulio Cæsari ob factum inuisus, occisus est. Dictum in eos qui supra modum sese efferunt.

31. Æquales si sint calculi.] Ductum à iudiciorum suffragiis. Absoluuntur enim rei, cùm calculorum par est numerus.

32. Hirci Cilicij.] Pro pilosis & hirsutis. Tales enim in Cilicia: vnde &, *cilicia* dici cœpta [*vestimenta hirsuta.*]

33. Concham diducere.] De iis qui facilè quid agunt. Tale illud: *Concham diuisisti*, pro rem adæquasti.

34. Conto nauigare.] Hoc est, decenter viuere.

35. Aries lasciuiens.] Plato Comicus pro magno dixit. ἀσελγὲς enim non modò lasciuũ, sed & magnũ significat, vt, *Ingens ventus*: meliùs tamen pro valêtiore, & pro cornib⁹ petẽte vsurpetur.

ἀγροικὸν ἦν ὁ Βελλεροφόντης τὰ γεγραμμένα καθ' ἑαυτοῦ ἀπολύσηται.

30. Κομπώδης Μάξιμος.] Οὗτος ὕπαρχος ἦν Πομπηΐου, πταισθεὶς Κύπρου καὶ Σαρδοῦς. ἀγανακτήσας δὲ καὶ ἑαυτῷ Καίσαρι ἐχθρὸς δι' ὃν εἶχον ὑπεροψίαν, καθύβρισε αὐτόν. λέγεται οὖν ἐπὶ τῶν ὑπὲρ τὸ δέον φρονούντων.

31. Κἂν ἴσοι ψῆφοι γένωνται.] Ἀπὸ τῶν ἐν τοῖς δικαστηρίοις ψήφων. ἀπελύοντο δὲ οἱ κρινόμενοι, ὅ τι ἴσαι αἱ ψῆφοι γένοντο.

32. Κιλίκιοι τράγοι.] Οἱ δασεῖς. τοιοῦτοι οἱ ἐν Κιλικίᾳ, ἀφ' οὗ καὶ τὰ Κιλίκια γίνεται.

33. Κόγχλιον διιλεῖν.] Ἐπὶ τῶν ῥᾳδίως τι ποιούντων. Κόγχλιον διεῖλες, οὕτω τὸ ἴσον ἐποίησας.

34. Κοντῷ πλεῖν.] Ἐπὶ τῶ σωφρονοῦντος ζῆν.

35. Κριὸς ἀσελγίστερος.] Πλάτων ὁ κωμικὸς, τὸν μέγαν φησί. τὸν γὰρ ἀσελγῆ οὐ μόνον ἐπὶ τῶ ἀκολάστου, ἀλλ' ἔστιν ὅτε καὶ ἐπὶ τοῦ μεγάλου ἔπαιζον, ὡς Ἄνεμος ἀσελγής. ἄμεινον δὲ τὸν χρείττονα, καὶ τοῖς κέρασιν ἐξοβελίζοντα λέγειν.

36. Κερ-

de iis qui malum sibi accersunt. Aliter Zenobius commemorat: item Homerus VI. Iliad. eiusque interpretes, item Strabo, & Hyginus: Bellerum fratrẽ imprudens occidit, vnde illi nomen adhæsit, qui anteà Hippon dictus, Glauco Sisyphi filio natus. Præti coniux *Antea* dicta, aliter Schenobœa, Amphianactis siue Iabatis filia, quæ ad stuprum adolescentem cùm sollicitasset, repulsamque passa esset, amorem in odium hostile vertit, vt aliàs sæpè libidinosas egisse feminas, vt innocentes accusarent, variis exemplis declarat M. Antonius Muretus lib. I. Var. lect. cap. XII. pluraque adiecit Guiliel. Canterus lib. VI. Nouarum cap. II. Pro *Amisodaro* habet idem Zenobius *Iobatem*. vide & Apostolium in Παγέα πηγάσιος. Simile verò exemplum in Sacris legitur litteris. 2. Regum XI. ver. 14. de Vriæ datis à Dauide litteris, quas hodieque Prouerbij vice vulgus vsurpat.

31. Cur absoluendi potiùs rei quàm condemnandi, differit in Problematis Aristoteles, & hoc Adagio Erasmus.

32. *Cilicia* Suidæ dicta, τὰ ἐκ τῆς τριχῶν συμπεφυρμένα, *vestes ex pilis hirsutis compositæ.*

35. Hesychius eadem, & Suidas, qui ἀνυπόκριτος legunt, pro *cornibus lasciuiente.* Erasmus,

36. Κερκυρικὴ λῆμα.] Ὡς τὸ, Χύτρας λημᾶν, καὶ κολοκυντίας. ἐπὶ τῶν ἀμβλυωττούντων.

37. Κρόνου πυγή.] Τὸ ἀρχαῖον καὶ ἀνάλσητον.

38. Κυλλοῦ μάντις.] Κυλλοὺς Ἀττικοὶ καὶ ἐπὶ τῶν ποδῶν, καὶ ἐπὶ τῶν χειρῶν ὁμοίως λέγουσιν. οἱ δὲ Κύλλου φασὶ, βαρυτόνως. ἐπὶ τῶν τὸν φύσιν βιαζομένων ἐξ ἐπιτηδεύσεως. ἔστι δὲ τόπος ἐν Ἀττικῇ Κύλλου καλούμενος, ἐν ᾧ καὶ κρήνη τίνουσι δὲ ἐξ αὐτῆς αἱ γυναῖκαι, καὶ συλλαμβάνουσιν.

39. Κακὴ προδοσία.] Ἐπὶ τῶν [ἐσημείων λέγει] τῶν τὸν μίσθὸν ἢ συγκείμενον κομιζομένων μισθόν.

40. Κλειτοριάζεις.] Ἐπὶ τῶν πολλιχατῶν φασὶ ταύτῃ τετάχθαι. ἄλλοι δὲ περὶ τῶν περὶ τὰ γυναῖκα ἀκολάστων.

41. Καλοὶ μὲν ἕλκουσι, καλοὶ δὲ ὄνοι.] Θρίπες; εἰσὶ σκώληκες ξύλα λεπαίνοντες· ἔστι δὲ κέρατα λυμαίνονται). ἐπὶ τῶν ἑκατέρων δεινῶν ἐπιφερομένων ἢ πραγμάτων.

36. Saturniæ lemæ.] Quale illud: *Ollarum aut cucurbitæ instar lippire.* Dictum in cæcutientes.

37. Saturni podex.] De re antiqua & insipida.

38. Claudi mantica.] Atticis κυλλὸς manibus pedibusq; mutilum sonat. κύλλος etiam tono in primam reducto effertur. Prouerbium de iis iactatum, qui arte quadam vim naturæ adferunt. Locus ad hæc in Attica Cylli pera, in quo etiam fons est, vnde steriles cùm biberint, mox concipiunt.

39. Mala proditio.] De iis dicitur, qui mercedem post cottionem accipiunt.

40. Κλειτοριάζεις.] In nimis libidinosos iactatum. Quidam etiam in nimis mulierosos dictum putant.

41. Malæ & teredines, malæ & scolopendræ.] Illi vermes ligna rodunt; hi verò cornua lædunt. De iis itaque Adagium dicitur, qui vtrimque lædunt.

42. Ceria

Erasmus, vt nihil sit à propria notione recedendum, de vento agitato ac vagando lasciuiente, dici posse arbitretur.

36. Aristophanis est in Nebulis, Λαμπὰς κολοκυντίας, hoc est, *Lemas in oculis habes maximas cucurbitarum instar.* Et in Plutone: Ὦ ἐξεστηκὼς γοῦν ἅπας ἁνὴρ τὰ τῆς ὀργῆς ἄκρα. *O mente capti, ô cæcas mentes.* Vide Scholia Gr.

37. Diogenianus & Suidas κόπτε addunt: explicantque, etsi id inficietur Erasmus, de carnibus vetulis & insipidis.

38. Suidas ampliùs, Atticæ esse locum iuxta Hymettum, in quo & Veneris fanum sit, & fons limpidus, quo quę biberint mulieres (quod dictu est incredibile) concipere crederentur. Hesychius ex Aristophane in Centauris, Suidas ex Cratino in Mollibus explicant Adagium, & Erasmus *Manipera* Adag. 41. Chil. IV. Cent. VI. Vulcani quoque epitheton est Κυλλοποδίων. Vide Homerum, & Epitheta.

39. Habet & Diogenianus, vnde hîc glossema fuisse, ἰχνηλάτων κυνέτων quod aliò pertinens hîc intrusum. Augusti est apud Plutarchum Apophthegma: Ἐγὼ σαυτοῦ σχολάσω ἐπὶ τοῦτο ἐπὶ τὸ ἐναντίον.

40. Hesychius & Suidas Κλείτορες quid sit explicant.

41. Θρὶψ vermiculus est ligno innascens, etsi Gaza *tinea* reddidit apud Theophrast. lib. V.

42. Cerina mors.] Cœnias Crotone tyrannidem instituens Apollinem super imperio consuluit, à quo responsum tulit: *Cerina te manet mors.* Mox ex Thuria iuuenes duo visi litteras tradiderunt, quas resignatas dum legeret, ab illis interimitur.

43. Colophonia insolentia.] Hi ob diuitias elati visi sunt contumeliam facere, & Smyrnam suffragio suo in Panionio iuuabant. Vnde & illud manauit Prouerbium, *Colophonem addidisti.*

44. Cyprius bos.] In excrementis vescentes resque nihili iactatum. Tales enim Cyprij boues.

45. Contra se puluerem metit.]

46. Aquæ inscribere.] De iis qui ea quæ fieri nequeunt aggrediuntur.

47. Canis Acalanthis.] Athenis hic erat clarus hoc nomine canis. Fertur verò Paroemia de iis qui præ nimia festinatione res à se inchoatas imperfectas relinquunt: vt ille, immò omnes canes imperfectos pariunt.

42. Κέρινος θάνατος.] Καινίας ὁ Κρότωνι τυραννίδα καταστήσασθαι μέλλων, περὶ τῆς ἀρχῆς ἀνηρώτα τὸ θεῖον. ὁ δὲ ἀνεῖλε, ὡς κήρινος ὑμᾶς ἀναμένει θάνατος. ἐκ δὲ τῆς Θουρίας δύο νεανίσκοι ἀναίσκοντα γραμματίδια ἀναδιδόντες, ἐν ὅσῳ δὲ λύων τοῦτο ἀνεγίνωσκε, ὑπ' αὐτῶν ἀπήχθη.

43. Κολοφωνία ὕβρις.] Ἐπὶ δοκοῦσιν ὑπὸ πλούτου ὑπερφίαντες ὑβρίζειν, καὶ Σμύρναν τῇ τούτου ψήφῳ κερδῆσαι εἰς τὸ Πανιώνιον. ἀφ' οὗ καὶ ἡ, Τὸν Κολοφῶνα ἐπῆλθε, παροιμία.

44. Κύπριος βοῦς.] Ἐπὶ τῶν κοπρολόγων καὶ εἰκαίου πάντη). τοιοῦτοι γὰρ οἱ Κύπριοι βόες.

45. Καθ' ἑαυτὸν ἢ κόνιν ἀμᾶται.]

46. Καθ' ὕδατος γράφειν.] Ἐπὶ τῶν ἀδυνάτων ἐπιχειρούντων.

47. Κύων Ἀκαλανθίς.] Κύων ἦν ἐν Ἀθήναις ὄνομα· ἢ ὅτι πανοῦργος ἦν ὁ λόγος) δὲ ἡ παροιμία ἐπὶ τῶν ἀπολείποντων τὰ ὑπ' αὐτῶν πραττόμενα, ἐπεὶ καὶ ἡ κύων, πάλλων δὲ πᾶσαι κυνὲς ἀτελέστατα κύουσιν.

48. Κἂν

---

lib. v. Hist. plantarum. Ol. verò cornibus & vitibus infestus est. Scolopendram alij nominant. Homer. Odyss. ρ'. ver. 395. Μὴ κέρας ἔτι ἔλαφος ὑπερφίαλα ἄκαρτος. Græcis etiam ἐλαφεῖν est ledere, teste Etymologico Gr. Sequenti Prouerbio ἐς δρῦν malui quàm ἀρούρην, quod est præconij, illud verò oraculi proprium.

45. Pro ἐπὶ δὲ repono ἐπ' ἴσθμιον, vt infrà in Τὸν κολοφῶνα ἐπῆλθεν: vbi duo rursum malè confusa sunt Adagia. Respexit ad hanc historiam (etsi id fugit interpretes) Theognis ver. 1300.

Τῶν δὲ Μεγάρων ἀπόλλυται ἐς Κολοφῶνα,
Καὶ Σμύρνην, πάντες Κύπρι ὑμνοῦσι σέθεν.
Nequitia euertit Magaretas cum Colophone,
Smyrnam etiam, quæ nos mox dabit exitio.

Vide Erasmum Adag. *Colophoniam suffragium*, & *Colophonia Iecoritas*, & Suidam in Μαγνῆτιν κρίσιν.

45. Prouerbia vide: *Vt fementem feceris, ita & metes*: quod & in Sacris literis frequens est. &, *Miseram metis messem*, Hinc an aurè hîc incertum, illud lentem, hoc puluerem notat teste Ammonio, aut Cyrillo.

47. Πᾶσαι κυνὲς. vnde & Prouerbium natum: Ἡ κύων σκύλακα πᾶσα τίκτει. *Canis fetiparus catulos parit omnes catulos.*

48. Ἀφ'

48. Κἂν ἀπὸ νεκροῦ φέρειν.] Ἐπὶ τῶν ἀπὸ νεκρῶν αὐτοῖς τὰ τῆς ἀκάτου ἢ τὰ τῆς τεθνηκότος.

49. Καὶ γὰρ Ἀργείους ὁρᾷς.] Αὕτη Σοφόκλειος. πεπόνται γὰρ Ἐριφύλη πρὸς Ἀλκμέωνα λέγουσα, Καὶ γὰρ Ἀργείους ὁρῶ. εἴρηται δὲ ἐπὶ τῶν ὑπονοούντων πρός τινας βλεπόντων καὶ καταπλησσόμενόν τι δοκούντων ὁρᾶν. οἱ δὲ ἐπὶ τῆς εἰς κλοπὴν ὑποπιμπρᾶσι. πεμφθεῖσι γὰρ Ἀργεῖοι ἐπὶ κλοπῇ, ὡς καὶ Σοφοκλῆς ἱστόρηκεν.

Λ.

50. ΛΕΒΗΡΙΔΟΣ τυφλότερος.] Τὸ τῆς ὄφεως δέρμα φασὶ λεβηρίδα. ἔνιοι δὲ τὸ τοῦ κυάμου λέπυρον.

51. 52. Λερναία χολή· καὶ, Λέρνη κακόν.] Διὰ τὸ τοὺς Ἀργείους τὰ κοπρίσματα εἰς ἀυτὴν βάλλειν· ἢ ὅτι τὸ τὸν Δαναὸν ἐκεῖ τὰς τῆς Αἰγυπτιάδων κεφαλὰς καταθέσθαι· ἢ ὅτι τῆς ὕδρας ἡ πολυκεφάλου ἐν αὐτῇ γενομένης.

48. Vel à defuncto vectigal auferre.] De quauis ex re lucrum captante, etiam à mortuis.

49. Etenim Argiuos vides.] Prouerbium est Sophocleum. Inducit enim Eriphylem cum Alcmæona sic loquentem: *Argiuos etenim video.* Vsurpatum autem in iis qui intentè quid considerant, & quod placet cum stupore suspiciunt. Alij de iis vsurpant, qui de fraude suspecti sunt. Argiui enim furacitatis notantur, atque adeò à Sophocle traducuntur.

Λ.

50. CÆCIOR leberide.] Serpentis exuuias Leberida Græci nominant. Alij fabæ corticem esse dicunt.

51. 52. Lernæa bilis: &, Lernæum malum.] Dicuntur Prouerbia, quòd sordes ac purgamenta in eam paludem mitterent Argiui: vel quòd Danaus eò capita Ægyptiadum proiecit: vel denique quòd multorum capitum hydra ibi sit nata.

53. Albus

---

48. Aristotelis est libro 11. Rhetor. ad Theodectem. Habent alij φιλολογεῖν, extatque Senarius:

Λέγειν δ' τοὺς ὠνθρώπους ἄλφιτα.
Ipsis farinas posse à statuis simul.

Notum de Vespasiano Imp. è lotio vectigal exigente, ac dicente illud Prouerbiale apud Tranquillum & Iuuenalem:

—*Lucri bonus est odor ex re* *Qualibet.*

49. Habet Prouerbium Suidas, & ex eo Desiderius Chil. 1v. Centur. 1. Adagio 2. Ille hîc ἀφικνεῖσθαι rectiùs legit: hic ab Oreste furiis agitato Prouerbium detiuari coniicit: verùs tamen à Sophocle in ea quæ fortè intercidit, Tragœdia.

50. Addit Suidas: *Leberide nudior.* item, *Cindalo & pistillo nudior*, quia λεβηρὶς & auicula est carne tenui, & lenis. Leberidem quoque pauperem quemdam fuisse. εὖρον etiam pellis illa, serpentis exuuiæ dici solitæ, vt ad Zenobium notabamus.

51. 52. Strabo lib. VIII. Geogr. & Zenobius. Sic Hesychius theatrum Λέρνου θέατρον *spectantium colluuiem* nominat. De *Lernæ bile* nihil sanè Erasmus. Fortè dicta quòd Herculi bilem mouerit Lernæa serpentis repullulantibus idemtidem capitibus, laboribusque continuis renascentibus, quibus eum hera Iuno assiduè exercitum habuit. Certè Aristophanes in Vespis,

53. Albus calculus.] De iis qui fauſtè viuunt aut infauſtè.

54. Lemnia manu.] Hoc eſt, crudeli ac nefaria. Tractum ab illorum inſulanorum improbitate.

55. Fera Libyca.] De variis & immutatis monſtris dictum. Ferunt enim cùm aquis Africa careat, varias inter ſe feras conuenire ſolitas, & inuicem incundo, monſtroſa hinc & alibi non viſa gigni animantia.

56. Lapidem decoquis.] In eos dictum, qui quæ fieri nequeunt, temerè aggrediuntur.

57. Lapidum libamina.] Argentum nimirũ & aurũ. Sic enim Euripides: *Albos habẽtes lapides mirè ſuperbiunt.*

58. Lydus in meridie.] Quandoquidem illo ferè tempore caprarij libidinosè laſciuiunt. Affine illi Adagium eſt: *Caprarius in æſtu, vel herba.*

59* Lycæus.] Apollinis epitheton: itemq; locus vbi fontes manant quà vini quà mellis: in quos animalia contingit inſilire, & iaculis configi.

53. Λευκὴ ψῆφος.] Ἐπὶ τῶν δυσαρμοστούντων ἢ δυσχολαίνοντων.

54. Λημνία χειρί.] Ὡμῇ, ἀφειδοῦντι, ἀπὸ τῆς ὠμότητος αὐτῶν.

55. Λιβυκὸν θηρίον.] Ἐπὶ τῶν ἐξηλλαγμένων. φασὶ γὰρ, ἀνύδρου τῆς Λιβύης οὔσης, εἰς ἣν συμφέρονται παντοδαπὰ ζῷα· ἔπειτα ἀλλήλων ἐπιβαίνοντων ἐξηλλαγμένα καὶ σύμμικτα ἀποτελεῖται ζῷα.

56. Λίθον ἕψεις.] Ἐπὶ τῶν ἀδυνάτων τι κατεργάζεσθαι ἐπιχειρούντων.

57. Λίθων χραί.] Ἄργυρος καὶ χρυσός. καὶ γὰρ Εὐριπίδης·

Λευκοὺς λίθους ἔχοντες ἀγχοῦσι μέγα.

58. Λυδὸς ἐν μεσημβρίᾳ.] Ἐπὶ δὲ ἐν ταύταις ἦσαν αἱ ἄπολοι ἀκολασταίνουσι. ἔστι δὲ καὶ Ζηνόβιος τῇ, Ἄπολλος ἐν καύματι, ἢ ἐν βυτάῃ.

59.* Λύκειος.] Ἀπόλλωνος ἐπίθετον, καὶ τόπος ἐν ᾧ χρῖται ἀνεδέδησαν, ἢ μᾶλλον οἶνου, ἢ δὲ μέλιτος· ἐν αἷς συμβαίνει τὰ ζῷα πηδᾶν καὶ τοξεύεσθαι.

60. Λύκος

& ex illo Ariſtides, habent Ἡ ἑκκλίνει ὀργιλὸν. Philo verò Iudæus Ἡ ἐκκλίνει ἔντομον, vt hîc Ἡ ἐκκλίνει ὀργὴ leg. fortè videatur.

53. Addendum Adagio videtur ex interpretatione ἢ μέλαινα, vt in Suida. vel, vt in Apoſtolio, omittendum ἢ λευκῆς.

54. Ita quoque *Lemnium obtutum*, Λήμνιον βλέμμα, Prouerbij ſpecie Euſtathius vſurpat ad Iliad. α. Homeri, pro δεινὸν καὶ πηλῶδες βλέπειν. De illorum ſanguinaria immanitate Herodotus in Erato; vnde & Prouerbiũ *Lemnium malum*. Ignem ibi primùm ferunt repertum, artemque & officinas ferratias, quò & delapſus Vulcanus artem exerceret, claudus ille Deus. Vide Heſych. in Λημνίαν.

55. Paucis immutatis eadem in Suidæ collectaneis.

56. Ariſtophanis eſt in Comœdia, cui titulus Σκηνῆς: Λίθον ἕψεις ἔφην. *Lapidem inquit elixas.* Addo equidem Platonis locum in Eryxia: Καταμανθάνω γ' αὐτὸν ἐγὼ ὅτι ἔστιν οἷον πῦρ αὐτό, ἵνα δὲ μὴ λέγωμεν, λίθον ἕψεις. *Cognito tale quid eſſe illi perſuadere, quale quod duri vulgò aſſolet, lapidem decoquere.*

58. Suidas idem: ſed de Lydis, quod de caprariis noſter, extulit. de vtriſque Zenobius, & Eraſmus diuersè. Vide & Λυδιάζειν, & Λυδὸς καταδεῖ. *Lydus caupenatur.* Et, *Lydi mali, ſecundi Ægypty, tertij Cares.*

59. Nihil ſimile Adag. itaq; aſteriſco notaui.

60. Sui-

E VATIC. APPEND. CENT. II. 291

60. Λύκος ἔχασε.] Ἐπὶ τῶν ἐλπίζοντων μὲν χρηματιεῖν, διαψευσθέντων δὲ τῆς ἐλπίδος.

61. Λευκόλινον λῖνον κερδῶν γαμοῦσι.] Κατὰ τῶν ἐπὶ κέρδει γαμούντων τὰς αἰσχρὰς, ἢ τὰς γραϊδαρίας.

62. Λοκρικὸς βοῦς.] Ἐπὶ τῶν εὐτελῶν. Λοκροὶ γὰρ δημοσιεύοντες ποτὲ βοῦν ἀφεῖς δημοτελῆ θυσίαν, ὑποθέντες ξύλα μικρὰ, καὶ χρηματίσαντες βοῦν, οὕτως δὴ θεὸν ἐθεράπευσαν.

63. Λόγοισιν Ἑρμόδωρος ἐμπορεύεται.] Ἀκροατὴς ὁ Ἑρμόδωρος ἐγένετο Πλάτωνος, καὶ τοὺς ὑπ' αὐτοῦ συντεθειμένους λόγους εἰς Σικελίαν κομίζων ἐπώλει. ὅθεν ἡ παροιμία.

64. Λυγκέως ὄμμα.] Οὗτος ὀξυδερκέστατος γέγονε, ὡς τὰ ὑπὸ γῆν ὁρᾶν.

65. Λέοντα ξυρᾶν.] Ἐπὶ τῶν καθ' ἑαυτὸν τι ποιούντων.

66. Λιμᾶν χύτρας ἢ κολοκύντας.] Ἐπὶ τῶν ἄγαν ἀβλυποποιούντων. λοιδοροῦσι δὲ αὐτὰ . . . . . ἢ ἰσχάδας χύτρας.

60. Lupus hiat.] De ſperantibus quidem diuitias, ſpe verò fruſtratis.

61. Album linum lucro ducis.] In eos qui lucri gratia deformes ducunt vxores, aut vetulas.

62. Locrenſis bos.] De vili re ac modica. Locrenſes enim publicè ſacrificaturi, & boue carentes, paruis compoſitis lignis ad bouis ſimulacrum rem ſic diuinam fecerunt.

63. Orationibus negotiatur Hermodõrus.] Platonis hic fuit auditor, ab eoque compoſitas orationes in Siciliam venales tulit. Hinc natum Prouerbium.

64. Lynceo ſimilis.] Acutiſſimo hic fuit adſpectu, vt & ea quæ ſub terra erant cerneret.

65. Leonem tondere.] Qui quod ſibi noxium ſit, agit.

66. Ollis aut cucurbitis lippire.] In cæcutientes iactatum, ſcommate quodam. . . . . .

67. Quer-

---

60. Suidas ad eumdem modum, qui pòſt non longè Æliani locum ſubiicit, in quo illud occurrit venuſtum: Γνοὺς μὴ αὐτὸς ἑαυτὸν ἄλλος, ἀλλ' ἕκαστον αὑτῷ. *Ne alius riſum ipſe deberet, ſed ſibi alij.* Qua ἐξαλλαγὴ ὀράσεως dixit & Flaccus: *Tu niſi ventis debes ludibrium,* & Terentius alibi, vt in Obſeruationum libris docui.

61. Refert & Diogenianus, legitque vna voce κεκλημένης.

63. Reſpexit huc M. Tullius lib. XIII. Epiſt. XXI. ad Attic. *Hoc ne Hermodorus quidem faciebat, is qui Platonis libros ſolitus eſt diuulgare: ex quo,* λόγοισιν Ἑρμόδωρος. Cui ſi ἐμπορεύεται adiicias, Senarius erit trimeter, quem ſic diuerſo paullulùm ſenſu reddidit Deſiderius:

Sunt Hermodori verba mercimonium.

Hinc & λογεμπορεῖν, qui verba venderent linguamque haberent venalem.

66. Hiatus hîc erat in membranis Vaticanis. Affine ſuprà Adagio 36. *Saturnia leme*, ex Ariſtophanis Pluto. Lucianus in Timone: Λιμᾷς καὶ ἀμβλυωπεῖν ποιεῖς τοὺς ἀνθρώπους. *Ad ea quæ geruntur cælgas & lippus.*

M.

67. QVERCVS flagitium.] Apud Euripidem in Erechtheo, obscurè quis contra Thebanorum scelus dixit, in Dodonæum oraculum commissum: vnde & alterum natũ est Prouerbium: *Bœotis vaticinare.* Impiè enim feminam sacerdotem Apollinis in feruentem lebetem Dodonæ miserunt, quòd amore cuiusdam oraculum consulentis capta esset.

* Medimn⁹, mẽsura est chœnicũ 48.

68. Mus picem gustat.] In eos qui nuper malè quid agere aggressi sunt. Alij sic: *Quanta mus apud Pisam?*

69. In tesseris Midas iact⁹ prosperrimus.] Iactus vocabulũ est Midas, cuius etiã Eubulus in Aleatorib⁹ meminit.

70. Furor est non omnibus idẽ.]

M.

67. ΜΙΑΣΜΑ δρυός.] Παρ' Εὐριπίδῃ ἐν Ἐρεχθεῖ αἰνιττόμενον τὸ Θηβαῖον Δωδωνικὸν, εἰς τὸ ἐν Δωδώνῃ μαντεῖον, ἀφ' ὃ καὶ παροιμία, Βοιωτοῖς μαντεύσαιο. ἐπέβησαν γὰρ εἰς τριὼ ἱερείαν ἐμβαλόντες ὧν τινὰ εἰς τὸν ἐν Δωδώνῃ λέβητα ζέουσα, ἱερατικὸς ἐξηπατῆσαν εἰς ἕνα τῆς θεωρίαν.

* Μέδιμνον, μέτρον χοινίκων μή.

68. Μῦς πίττης γεύεται.] Ἐπὶ τῶν νεωτὶ κακῶς πραττόντων. τινὲς δὲ ὅταν γράφωσι, Ὅσα μῦς ἐνέπτη.

69. Μίδας ἐν κύβοις εὐβολώτατος.] Βάλου ὄνομα ὁ Μίδας, ὃν καὶ Εὔβουλος ἐν Κυβεύταις μέμνη⁹.

70. Μανία οὐ πᾶσιν ὁμοία.] Τῶν μανιῶν,

67. Singulare Adagium. nec enim alibi lectum. ὁ Ἐριχθὼν vinctam dictionem segregaui. intercidit ea Tragœdia, vt pleraſq; illius amiſſas catalogo obſeruaui. Meminit frequenter Stobæus in Gnomis & Stephanus in Αἰδίλ. ac Plutarchus in Parallelis minoribus cap. XL. & alij. Alterum, *Bœotis vaticinare*, eſt in Zenobio noſtro, & Chiliaſte Eraſmo Chil. II. Cent. III. Adag. XI. Extrema deprauata ſunt, opemq; cod. antiqui efflagitãt. Tantùm pro διὸν lego δευτῶν, ex auctoritate Zenobij Cent. II. Adag. 84.

* Μέδιμνον.] Corruptum & hoc, ac mutilum, anulſum fortaſſe ab Adagio, quod in Suidæ eſt Collectaneis: Μεδίμνῳ ἀπολογεῖσθαι τὸ μηδὲν ἀργύριον. *Patris medimno argentum dimetior.* Emendaui autem audaci coniectura μὴ ex μόν. Tot enim chœnicas XLVIII. Medimnus continebat, ſecundùm Nicandrum Atticiſtam. Tu lege Georgium Agricolam de Ponderibus & Menſuris.

68. Pro his ἐπεὶ πρεσβύτερον Suidas habet, ἐπιμανθάνουσι μὴ πάνυ: *Deijs qui nuper deſeſſi recedunt.* Memoratque & alterum illud de Piſa vrbe Prouerbium, aſſini voci πίττα, quæ *picem* ſignificet: vt à pugile Tarentino, *Mure* appellato, originem deriuet. Refert & Diogenianus. Herodotus quoque lib. I. Muſarum, muris in pice deprehenſi meminit. Theocritus Idyllio XIV.

Νῦν ἢ πὰ δὶ μύς, ὥστε θυείνᾳ, γόμφος ἀλοιᾷ.

De Piſa autem vrbe Steph. Strabo, & Plutarch. lib. V. Sympoſiacũ.

69. Vatic. codex rectè ἐβολώτατος, & Senarij lege aſtrinxit Deſiderius: Μίδας ὁ ἐν κύβοις ἐβολώτατος: non ἐβολώτατος, vt anteà malè editum: decepto fortè imperito librario, quòd hic *Eubulus* citaretur. De cuius *Aleatoribus* dramate, Athenæus libro XI. pag. 232. Baſil. Iactus quoque felix Græcis erat *Veneris, Herculis*, aliorumque, in Plauto.

70. Prouerbij meminit & Diogenianus Centuria VI. Platonis autem locus eſt in Phædro, ſeu de Pulchro: item in Apologia Socra-

μανιῶν, ὡς φησι Πλάτων, αἱ μὲν ἄτοποι, ὡς αἱ τῆς ἀπαιδεύτων· αἱ δ' ἀρεταῖς καὶ δόξαις ἄξιαι, ὅταν τῆς πατρίων καὶ νομίμων.

71. Μαγὶς καὶ Θίμβης.] Ταῦτα ὀνόματά εἰσι Φρυγικά. ὅθεν καὶ ἐπῳδεῖται εἰς Μαγὶς ἐν Φρυγίᾳ. τὸν δὲ Θίμβλιον ὁ Μενανδρ⁹ σαυκαλῆ Τιβίαν ὀνομάζει, καὶ ἄλλη ἡ Φρυγία Τιβία καλεῖται.

72. Μὴ παιδὶ μάχαιραν ὑποτίθει.] Μὴ τοῖς ἀπείροις ἐγχειρεῖν πράγμασι δίδωμι παραγγελτικόν. μὰ ὡς καθ' ἑαυτῶν αὐτὰ χρήσωνται· καθὸ οἱ παῖδες ἑαυτοῖς πολλάκις μαχαίραις πλήττουσιν.

73. Μέχρι τῆς ἀκροωτηρίου.] Ἐπὶ τῶν ἄγαν πεπληρωμένων μέχρι τ⁹ ὤτων.

74. Μετὰ Μουσῶν.] Ἐπὶ πεπαιδευμένου.

71. Magis & Thimbes.] Sunt hęc Phrygum vocabula, vnde dici cœptum: *Vnus eſt in Phrygia Magis.* Thimbem verò Menander Tibion perpetuò nominat; vniuerſaque adeò Phrygia Tibia eſt dicta.

72. Ne puero gladium.] Suadet ne rerum inexpertis ea committas negotia, quæ vſum requirant, ne contra ſe ipſi abutantur. Pueri enim cultro ſeipſos ſæpè lædunt.

73. Vſque ad inaures.] In eos qui ſupra modum ad aures vſque ſeſe ingurgitant.

74. Cũ Muſis.] De eruditis dictũ.

75. Nun-

Furentium, vt aſſerit Plato, alij abſurdi ſunt, vt delirantes: alij laude digni & voto, qualis eſt Poëtarum furor & vaticinantium.

71. Magis & Thimbes.] Sunt hęc Phrygum vocabula, vnde dici cœptum: *Vnus eſt in Phrygia Magis.* Thimbem verò Menander Tibion perpetuò nominat; vniuerſaque adeò Phrygia Tibia eſt dicta.

72. Ne puero gladium.] Suadet ne rerum inexpertis ea committas negotia, quæ vſum requirant, ne contra ſe ipſi abutantur. Pueri enim cultro ſeipſos ſæpè lædunt.

73. Vſque ad inaures.] In eos qui ſupra modum ad aures vſque ſeſe ingurgitant.

74. Cũ Muſis.] De eruditis dictũ.

75. Nun-

Socratis ſicait: Ἔγνων ταῦτα ὅτι οὐ διὰ σοφίαν τινὰ ἐπῄνουν τὰ ἐπῄνουν, ἀλλ' ἐνθουσιάζοντες ᾖδον καὶ ἐποίουν ταῦτα, ὥσπερ οἱ θεομάντεις καὶ οἱ χρησμῳδοί. *Didici itaque & de poëtis, vt vno abſoluam verbo, eos non ſapientia vi id agere quod agant, ſed naturæ quodã impetu, & diuinæ cuiuſdã conciliationis furore, vt vates diuino inſtinctu vaticinantes, & fatidici.* Meminit & in Ione p. 533. & 534. edit. Henr. Steph. ſed reſpexit hic locum qui eſt in Phædro, vbi de Μανικῇ, quæ prius ſit Μαντικὴ dicta, & tertiam faciat mentis exceſſionẽ, à Muſis immiſſam poëtis, innumerabilia antiquorum facta illuſtrantem. pag. 144. & 245. Quem locum expreſſit & M. Tullius lib. II. de Oratore: *Sæpè*, inquit, *audiui Poëtam bonum neminem (id quod à Democrito & Platone in ſcriptis relictum eſſe dicunt) ſine inflammatione animorum exiſtere poſſe, & ſine quodam afflatu quaſi furoris.* ἐνθουσιασμοῦ. Et in ea pro Archia poëta: *Poëtam natura ipſa valere, & mentis viribus excitari, & quaſi diuino quodam ſpiritu afflari. Quare ſuo iure noſter ille Ennius ſanctos appellat Poëtas, quòd quaſi Deorum aliquo dono atque munere commendati nobis eſſe videantur.* Græci ἐνθουσιασμὸν furorem illum poëticum nominant. Naſo non ſemel:

Eſt Deus in nobis, agitante calescimus illo:
Sedibus ætherei ſpiritus ille venit.

71. Scriptum initio erat Μαὶς ſine γ. Μαῒς, ἐδὼ Polluci frequens, pro μάκτρᾳ, id eſt, vaſe ſubigendæ maſſę apto, quæ *arca panaria* vulgò. & ſic ferè Etymologiſta. Offam interdum ſignificat: panem quoque, quem in Trophonij ſpecum ingredientes ferebant. Heſychius. Sed Μάνις, vel Μάνις hìc leg. videri monuit Th. Cantetus V. C. Τίλλε Suidæ tota Phrygia; eius mons Τίλλος Stephano. Lege Ortelij Theſaur. Geogr.

74. Cum Muſis.] Addit Suidas, dici etiam de inerudito eruditis familiariter ytente, & cum geſtu eſſe pronuntiandum. Diogen. quoque amplius: *Cum Muſis corydus*: de indoctis cum eruditis verſantibus.

75. Nuntius est res magna bonus.] De iis qui læta nuntiant.

76. Lauro viridi incensa magis crepat.] In valdè vociferantes iactatū.

77. Pulerum ferunt cum stultis stultum degere.] Mores ait congruere oportere.

78. Ne temerè Abydum.] Exaudiendum, nauiges, aut eas: dictum de periclitantibus.

79. Malum benè situm ne moueto.] In eos qui mala sibi imprudenter accersunt.

80. Nil citra bonum optaueris.] Hortatur ne votis tantùm cuncta geratur à sola Deorum spe subnixis; sed & agendum per se aliquid.

81. Neque natare, neque litteras nouit.] In prorsus indoctos iactatum. Athenienses enim pueros iam inde à teneris & litteras docebant & natare.

82. Nemo Megarensiū sapientior euadat.] In insipidos per iocū iactatū.

75. Μὴ γα πάγγελος ἰαθλός.] Ἐπὶ τῶν ἀγαθὰ ἀπαγγελλόντων.

76. Μείζονα βοᾷ δάφνης χλωρᾶς καιόμενος.] Ἐπὶ τῶν μέγα βοώντων.

77. Μετὰ τοιούτων μανθάνειν φασὶ καλόν.] Οἱονεὶ χρὴ συνηθεῖς.

78. Μὴ εἰς Ἄβυδον.] Λείπει τὸ, πλεῖν, ἢ διαφορτῆσαι. λέγεται δὲ ἐπὶ τῶν πλεῖν ἀπροβουλευτότων.

79. Μὴ κακῶς κακὸν οὖ κείμενον.] Ἐπὶ τῶν ἑαυτοῖς ἐξ ἀγνοίας φάρμακα ἐνδεόντων.

80. Μηδὲν κατὰ βοῦς εὐχῆς.] Τοτίθησι μὴ πάντα ἐπ' ἐλπίδι πιεῖσθαι θεῶν ἱλατίοις, ἀλλὰ πράττειν καὶ αὐτόν.

81. Μήτε νεῖν, μήτε γράμματα.] Ἐπὶ τῶν παντάπασιν ἀμαθῶν. ἐπεὶ γὰρ Ἀθηναῖοι οὕτως ἐκ παίδων γράμματα, καὶ κολυμβᾶν ἐδίδασκον.

82. Μή ποτε μηδεὶς γένηται Μεγαρέων σοφώτερος.] Ἐπὶ τῶν ἀνοήτων καὶ μωρῶν τὸ ἔλεγον.

83. Μὴ

78. *Abydum* Hellesponti vrbs, calumniarum nomine audiit malè. Steph. Μὴ πλεῖν Πρouerbium sic extulit: Εἰ μὴ δ' ἐκεῖ Ἄβυδον πατῆν. Alcibiadem refert Athenæus lib. XII. Δειπνοσοφ. aditâ bonorum hereditate Abydum delatum, luxu deliciisque ibi corruptum. Affine autem huic:

Non cuiuis homini contingit adire Corinthum.

80. Habet & Diogenianus, quæque ibi notabam. Suidas verò alio sensu, explicatq; totidem verbis: Μὴ πάντα κατὰ βοῦς εὐχῆς. German. interpres: *Non omnia contra bonem habebis.* Recktùs Iunius Cent. v. Adagio 50. *Non omnia per bonem obtinebis.* allatis ex Æschylo Tragico in eamdem sententiam pluribus. Desiderius verò ex Diogeniano: Μὴ κατὰ βοῦς ἔλεγον. atque exponit: *Ne contra bonem opta.* Chil. II. Centur. IX. Adag. 83. Quanta hîc meherclè varietas? Respexit eôdem Iulius Pollux lib. I. Onomastici cap. XXIV. De accedentibus ad Deos: pag. 8. ver. 40. Εὐχῆς κατὰ βοῦς. Aliud verò μὴ κατὰ βοῦς εὐχῆς, apud Clementem Alexandr. lib. IV. extremo. Geminum videatur illi Adagio Varroniano lib. I. Rei rusticæ: *Dij facientes adiuuant.* Etsi non me fugiat de sacrificiis ab aliis dictum videri, vt Maronianum illud:

Cùm faciam vitulâ pro frugibus, ipse venito.

Homericū quoque Ὀδυσσ. v. 27. hoc laudat M. Tullius lib. IX. ad Attic. epist. XVIII.

Ἀλλά ἑ καὶ μάλα περ θυμὸς ἐποτρύνῃ, ἄλλα μὲν ἐν φρεσὶ

Partim ipse inuenies, partim fors suggeret ipsa.

81. Correxi ἐμαθῶν è Diogeniano, pro quo ἐμαθὼν vitiosè scriptum in Vatic.

83. Medos.

83. Μὴ δὲ μέλι, μὴ δὲ μελίσσας.] Ἐπὶ τῶν μὴ βουλομένων παθεῖν τι φαῦλον μετ' ἀγαθοῦ.

84. Μὴ ἀφεὶς λέοντα δορκὰς ἄθωμαι μάχης.] Ἐπὶ τῶν κατ' ἰσχὺν ἀνίσων τυγχανόντων.

85. Μήδων ἀμελῶν.] Ἐπὶ τῶν καταφρονούντων.

86. Μὴ ὥσπερ ὑπὸ λύκου θηρᾶσ.] Ἐπὶ τῶ φαύλου.

87. Μὴ δὲ πατρὶ γήρᾳ τε, μὴ δὲ γυναῖκα, μὴ δὲ παῖδα βαίσασθαι, μή τε κύνα, μή τε κυβερνήτην φίλυσσαν, μὴ λαλὸν καπηλεύειν.] Παραινεῖ εἰς ἄλυπα μὴ ἀπαλλοτριοῦν.

88. Μικρὸν κακὸν μέγα ἀγαθόν.] Πολλάκις εἶπον γοῦν μικρὸν ἀγαθὸν τὸ μικρὸν κακόν.

89. Μᾶλλον βάλλειν.] Ἐπὶ τῶν ἑαυτὰ ἐπαγομένας τινας.

90. Μικρὸς ἀεὶ ὁ σὸς παῖς.] Ἐπὶ τῶν βραχύτατα ἐλαίας κάζειν θεωρουμένων.

91. Μία μάστιξ πάντας ἐλαύνει.] Ἐπὶ τοῦ ῥᾳδίου.

83. Nec mel, nec apes.] De iis qui pro bonis mali quid recusant sustinere.

84. Non ipse cum leonibus pugnem caper.] De iis qui viribus sunt impares.

85. Medos nil curans.] In superbientes dictum.

86. Ne velut à lupi venatione.] In improbos dici solitum.

87. Nec seni parenti, nec feminæ, nec puero nequam, nec cani, nec somnolento nauclero, nec garrulo cauponi benignè feceris.] Suadet non malè esse ponendū beneficium.

88. Paruum malum ingens est bonum.] Sæpenumerò è paruo malo magnum existit bonum.

89. Malo petere.] De iis qui aliquos in amorem alliciunt.

90. Paruus semper tuus est pullus.] Dictum cùm quis ob pusillam staturam diu videri iuuenis cupit.

91. Vna scutica concitat omnes.] De facili negotio.

85. Medos.] Suidas, vitiosè opinor, Μὴ ἰᾶσθαι. Horatius Oda II. ad Augustum lib. I. Carm.

Neu finas Medos equitare multos
Te duce, Cæsar.

Græci autē *Medorum* nomine *Persas*, vel *Parthos* potiùs, notabant, Romanis ipsis etiam terribiles: & τὰ Μηδικὰ, bellū quod Xerxes Græcis intulit, frequenter historici appellant. Huc autem pertinet magis Flacci Oda XI. libri II. Carminum; hoc initio:

Quid bellicosus Cantaber, & Scythes,
Hirpine Quincti, cogiter, &c.

87. Habet Prouerbium Diogenianus & Suidas. & vatiè nonnihil.

89. Virgil. Bucolicis, Ecl. III. v. 64.

Malo me Galatea petit lasciua puella.

ex illo Theocriti Eidyllio V.

Βάλλει τις Πολύφαμος τὸ πόλιον ἀ Γαλάτεια
Μάλιον. —— Et Edyll. VI.

Βάλλει δ' ἐμὲ μᾶλλον τὸ κάτοπτον ἀ Κλεαρίστα,
Τὰς ὄψας παρέχοισα.

Aristophanes ἐν ταγήνοις Μᾶλλον βλακεύεις ὑπὸ πηδίου. Vetus itē apud Eustathium poëta: Μᾶλλον ἵμερτε ἰδὲ πιγώσιν. Clearchus autem Solensis apud Athenæum lib. XII. Δειπνοσοφ. causam exponit cur amantibus mala in manibus ac deliciis existant.

90. Aliter paulò Diogenianus.

91. Hemistichium est versus heroici. In Dioge-

92. Annus Metonis.] Meton Athenienſis Aſtrologus vndeuiginti annorum curriculum ordinauit, quem magnum annum nominauit; indeque qui diutiùs quidpiam differrent, dicterio ſic notabant: *In Metonis annum rem reiici.*

93. Muris interitus.] Mures membris diffluentibus citò pereunt. Hinc & Philemon vſurpauit in nimis laxos ac diffluentes.

94. Non eſt hîc ſeruorum oppidum.] Vrbs eſt Africæ dicta Δοῦλων πόλις, vt Mnaſeas Patrenſis refert. Et ad libertatem vocando, Non eſt, inquit, ſeruorum neque ingenuorum hæc ciuitas, in qua vnus dumtaxat Dianæ ſacerdos liber eſt. Et Artemidorus ait à Philippo Rege conditam vrbem ex improbis, & Πονηρόπολιν vocatam, cui ſceleratos puniendos incluſerit.

92. Μέτωνος ἐνιαυτός.] Μέτων Ἀθηναῖος ἀστρολόγος, τὸν ἐννακαιδεκαετηρίδα συνταξάμενος, καὶ ἐνόμισας ἐνιαυτόν· τοὺς δυὸ μακρὸς ὑπερθέσεις ποιουμένους ἐπισκώπτοντες ἔλεγον, Ἀναβαλλόμενος εἰς τὸν Μέτωνος ἐνιαυτόν.

93. Μυὸς ὄλεθρος.] Οἱ μῦς ἀπορρέοντων αὐτοῖς τῶν μελῶν καταβροχὴ φθείρει· ὅθεν καὶ Φιλήμων φησὶ δεῖν τῶν καθ' ὑπερβολὴν μαλακισμένων.

94. Μὴ ἔστι δοῦλων πόλις.] Πόλις ἔστιν ἐν Διβύῃ Δούλων πόλις καλουμένη, ὡς Μνασέας ἱστορεῖ ὁ Πατρεύς. καὶ τὸ εἰς ἐλευθερίαν ἀναβοῶντα λέγειν, Οὐκ ἔστι δοῦλον, οὐδὲ ἐλεύθερον πόλις, ἐν ᾗ μόνος ἐλεύθερός ἐστιν ὁ τῆς Ἀρτέμιδος ἱερεύς. καὶ Ἀρτεμίδωρός φησι, ὅτι Φίλιππος ὁ Μακεδὼν πονηρῶν πόλιν καλουμένην, ἐν ᾗ πάντας τοὺς πονηροὺς κολάζων καθείργνυεν.

95. ΝΑΥΣ

Diogen. μία μάχη, πῶ vt hîc μά. Plutarchus in Lycurgo huc reſpicientis Spartam ait, μιᾶς ὑπὸ πυτάλης ἢ πρίβωνος, vna ſcytala ac ſago toti Græciæ, ſed volenti ac ſpõtaneæ imperaſſe.

92. De Metonis anno multa Aldus Manutius Paulli F. lib. *De quæſitis per epiſtolam* colligit è Græcis, Theophraſto, Diodoro, Æliano, & Scholiaſte Arati Φαινομένων: ac de Latinis è Vitruuio, Columella, Plinio, Cenſorino, & Cicer. lib. XII. ad Atticum epiſtola III. *Annus Metonis quando veniet?* Ioſ. Scaliger de Temporum emendatione, Iac. Nic. Loënſis lib. VIII. Miſcellan. cap. 22. Tom. IV. Lampadis Criticæ; & Lælius Biſciola Soc. Ieſu lib. XIII. Subſeciuarum horarum, cap. X.

93. De muribus Ælianus lib. XII. hiſt. animal. cap. X. vbi Prouerbium ſic extulit: Τὸν μυὸς ὄλεθρον. citatque Menandrum in Thaide, itemq; Philemonem. Equidem hic μαλακισμένων, pro nihili voce, reponi malim.

94. Δοῦλων πόλις.] Celebratur à Stephano Byzantio lib. περὶ πόλεων ex Hecatæo, & Cratino poëta, vt & Πονηρόπολις: & Suidas eam agnoſcit ex Ephoro lib. V. & Soſicrate lib. I. rerũ Creticarum, & Theopompo lib. XIII. Philippicarũ: Plutarchus quoque libello de Curioſitate, alterã cognominem vrbem in Creta fuiſſe, & rurſum in Thracia: quarum hęc à Philippo Macedonũ Rege cõdita, cui ſceleratos pœnis deſtinatos incluſit: hinc & *Philippopolis* dicta, de qua in Geographico Theſauro Abr. Ortelius. Artemidori ſiue Epheſij, cuius exſtant ἐπιστολικά, ſiue alterius, ſæpè Plinius ſcripta laudat. Mnaſeæ verò Europiaca, Aſiam & Periplum Athenæus aduocat, & Plinius lib. XXXVII. Hyginus, & in Mythologicis Fulgentius.

95. Rectiùs

N.

95. ΝΑΥΣ παλαιὰ πλοῖον οὐχὶ πλεύσει.] Ἐπὶ τῶν μὴ εἰς μηδὲν συμπελοιπότων.

96. Ναῦσον Ναυκράτει.] Ἐπὶ τῶν ὁμοίως ἀποδιδόντων ἀλλήλοις. ἀπομαπτόπασαν τὸ Ναῦσον ἀπὸ τοῦ ναῦς καὶ κεφτεῖ. πολλὰ δ' ἔστι τοιαῦτα, οἷον, Λευκόπευκος Λεύκωνος καὶ Ἀγαθίδης ἀγαθοῦ.

97. Νυνὶ εἰς χῶρον ἦλθον.] Ἐπὶ τῶν ἀφ' ὧν μὴ ἐν καιρῷ ἦλθεν ὅποι δεῖ, ὕστερον δὲ αὐτομάτως ἀφικομένων.

98. Νῦν ὄσπριον ἄμητος.] Ἐπὶ τοῦ καθ' ὥραν ἕκαστα πράττειν ὀφειλόντων.

99. Νοῦ πείθου.] Ὁμοία τῇ, Πείθου θεῷ.

100. Νηφάλια ξύλα.] Τὰ μὴ ἀμπέλινα, μὴ δὲ σύκινα, μὴ τε μύρτινα· ἁρμόττει γὰρ οἰνοποσίαν ἀλέγειν.

ΕΚΑΤΟΝΤΑΣ Γ.

1. ΝΕΑΤΗ ἡ ὑπάτη καὶ ἡ νήτη.] Χορδὴ ὑπὸ τῶν μουσικῶν πρὸς διπλασιολογίαν τῆς τε ὑπάτης καὶ τῆς μέσης.

95. Diogenianus & Suidas πάλαι. Quid ſi πάλαι ἡ παλαιὰ legas?

96. Etſi in Vatic. Ναυκρατεῖ erat ſcriptum, tamen dandi caſu malim Ναυκράτει. Suidas de iis dici ait ſolitum, qui inuicem ex æquo reſpõdent. Opidorum nomina eſſe opinatur Eraſmus Chil. II. Centur. X. Adag. 2. Sanè Ναῦσον dictus, quaſi ναῦν σῶον, vel σώζων. Ναυκράτης autem à ναῦς καὶ κράτος. Talis porrò alluſio eſt in ἔλαιον ἐλαίᾳ apud Thucydidem ex Euripide & Pindaro: ſimiliſque collegit Deſiderius in *Bonorum glomi.* Ναῦσον à Cratino fictam vocem opinatur Heſychius, & reſpexit Ariſtophanes in Equitibus.

97. Hic librarij manus Ναῦς pro Νοῦς ſcripſit, rectè verò Suidas & Diogenianus.

99. Θεῷ πείθου, ἢ Ἕπου θεῷ. *Deo pareto, & Deum ſequere*, quod addit hoc loco Suidas, præceptum eſt Sapientum Græciæ, vt auctor eſt III. de Finibus M. Tullius, & Plutarch. lib. De audiendis Poëtis. Vide Prouerbium, *Deum ſequere.*

CENTVRIA III.

1. ΝΕΑΤΕ ſumma & νήτη.] Chorda eſt in Muſicis acuti ſoni, ad diſcrimen hypatæ, (quæ infimi eſt toni) & mediæ.

N.

95. NAVis annoſa mare non traiiciet.] De iis qui nulli ſint rei vtiles.

96. Nauſon Naucrati.] De iis qui paria rependunt. Alluſio eſt nominis in Nauſon, deducta voce, à naui & κερτεῖ. Talia ſunt complura: *Leucone candidior.* &, *Bonorum glomi.*

97. Nunc in regionem veni.] De iis dictum, qui quò antea oportuit, venire detrectarunt, eõdemque ſponte accedunt.

98. Nũc leguminum meſſis eſt.] Dictum de rebus tempori agendis.

99. Menti pareto.] Simile eſt, *Deo obtempera.*

100. Ligna nephalia.] Quæ neque vitea ſunt, nec ficulnea, nec denique myrtea; vinalibus enim illa aptantur.

CENTVRIA III.

1. NEATE ſumma & νήτη.] Chorda eſt in Muſicis acuti ſoni, ad diſcrimen hypatæ, (quæ infimi eſt toni) & mediæ.

2. Noctem

2. Noctem denſam.] Ita vocant hibernam.

3. Neſcit, quàm mediũ toto prę-ſtantius, amens.] Cùm enim plura quis affectat, etiam quæ habet amittit. Suadet itaque refrenandã cupiditatem.

4. Claſſicum intueris.] De iracundis & indignabundis dictum.

5. Næ per papaueris herbam.] Iurantis eſt cum irriſione.

6. Hinnulo cerui inequitas.] De rebus quæ lentè fiunt.

7. Iuuenibus opera, conſilia verò ſenioribus conueniunt.]

8. Nebulas diuerberare.] De re fruſtrà ſuſcepta atque impoſſibili.

9. Agnoſco hoſpitem.] In ſuſpicantes de aliquo.

10. Mens Centauris non ineſt.] In obliuioſos & cupidos iactatum: quòd nimia habendi libidine perierint.

2. Νύκτα δασεῖαν.] Τὴν χειμερινήν.

3. Νήπιε οὐδ' ὅσῳ πλέον ἥμισυ παντός.] Εἰώθασι λέγειν ἐπὶ τῶν πλείονα ἐπιθυμούντων, ὑπερβαίνειν δὲ οὐκ ἔχει. Φασὶ γοῦν μὴ ὅτι ἡμισείας πλείονα.

4. Ναὶ φερέκαρπον βλίτην.] Ἐπὶ τῶν ὀργιλων.

5. Ναὶ ναὶ μὰ κύπειρον χλόην.] Ἐπὶ χλευασμοῦ ὁ ὅρκος.

6. Νεβρὸν ἱππεύειν.] Ἐπὶ τῶν βραδέως γινομένων.

7. Νέοις μὲν ἔργα, βουλαὶ δὲ γερουσίοις.]

8. Νεφέλας ξαίνειν.] Ἐπὶ τῶν ματαίων καὶ ἀδυνάτων.

9. Νοεῖ τὸν ξένον.] Ἐπὶ τῶν ὑφορωμένων τινά.

10. Νῦς οὐ φέρει Κενταύρεως.] Ἐπὶ τῶν ὑπερνοσούντων καὶ ἀπλησιάστων, παρὸσον ὑπερβολῇ πλεονεξίας ἀπώλοντο.

11. Νῦν

Plutarch. Comment. de Muſica. Boëthius Seuerinus, Henr. Glareanus Helueticus, & Franc. Salinas Abbas Hiſpanus libros vii. de Muſica, quos Salmanticæ euulgatos legimus, è Latinis Græciſque ineditis, Ptolemæi, Philoxeni & Quinctiliani Briennij libris. Verùm hæc & ſequentia 2. & 13. adphraſium potiùs quàm Adagiorum ſegetem pertinere videantur, etſi his adnumeret etiam Diogenianus.

3. Heſiodi verſus lib. 1. Ἔργων καὶ ἡμερῶν.
Stulti quos latet, vt tuo plus dimidiatum.
Abhibet frequenter Plato lib. iii. v. & vi. de Legib. Plutarch. in Apophthegmatis Darij, & Laërtius in Pittaco, & Deſiderius Chiliaſtes.

4. Suidas hìc: qui & Ariſtophanis illud laudat, nimirum ex Acharnenſibus:
Ὄφελ' ἐξ ὄνου, ἀντ' ἐμοῦ, παιδάριον βλίτυς.
Hoccine, per Deos, quidam oluiſſe olaſicum.
Huc pertinent: *Tornum tueri*, & Maronis illud: — *obliqua tuentibus hircis.*
Quidam Νεύφερτον etiam legi adſcripſerat.

7. Deſumtum ex illo Euripidis in Melanippo apud Stobæum:
Παισὶν μὲν ἔργα, βουλαὶ δ' ἐμοὶ πατρὶ μέλουσιν,
Βουλαὶ δ' ἔγωγε τῶν γεραιτέρων κρείσσω.
Et Heſiodo illud ab Hyperide adſcriptum:
Ἔργα νέοις, βουλαὶ δὲ μέσοις, ἐπέεσσι δὲ γέρουσιν.
etſi Strabo lib. xv. Geogr. legit πρέπει δὲ γέρουσιν. Vide ad Zenob. Cent. 1. Adag. 82. Ἄμμε πρὸ ἄμμε. & Plutar. Comment. *An ſeni gerenda Reſp.* & Eraſmũ, *Senum conſilia.*

10. De re impoſſibili quidam hoc acceperunt. Ariſtoph. *in formam* parodiam citat: Νοῦς δὲ τοῖς Ῥωμαίοις. *Mens comis non ineſt.* Etſi Suidæ interpres Germanus legit κόμμασι ὑμῶν, vertitque *pegis veſtris.* Eraſmus ad comas retulit. Tu lege Had. Iunij De Coma eruditum Commentarium.

13. Scho-

11. Νῦν δὲ θεοὶ μάκαρες.] Ἐπὶ τῶν ἀξίως ἂν ἐπλημμέλησαν ὑπὸ τ θείου τιμωρουμένων.

12. Νὺξ ὑγρά.] Τινὲς δὲ ἀντὶ τοῦ, ὑγρὰ, χαλεπὴ φασιν.

O.

13. Ὁ Διὸς Κόρινθος. καὶ, Παῖ τὸν Διὸς Κόρινθον.] Ἐπὶ τῶν πολλάκις ἀναπυλεσιωτῶν. Κορίνθιοι γὰρ δίκαι τινὸς διαπολογίας τὸ μὴ φέρειν Μεγαρέων οὐδὲν δίκαιον ἐχόντων εἰπεῖν, μόνον τοῦτο, Οὐκ οἴκ ἀνέξεται ὁ Διὸς Κόρινθος, πολλάκις λεγόντων, οἱ Μεγαρεῖς ἀπεκρίναντο, Παῖε, παῖε τὸν Διὸς Κόρινθον. ὅθεν ἡ παροιμία.

14. Οὐδὲν ἦν ἄρα πλὴν ὁ χρυσός.] Αἴτιον ἀρχὴ ἔχει σκολιοῦ. ἀναπυθέσθαι δὲ αὐτὸ Πυθέρμωνι.

15. Ὀλέθου πίεσα τ' ἐρέπλαι.] Ἐπιδεδεμένη καὶ ἐζευγμένη.

16. Ὄμπνιος χείρ.] Πλουσία καὶ ἀπλουσία.

17. Ὄνος Ἀντρώνιος.] Παρόσον καὶ περὶ Ἄντρωνα τὴν Θετταλίας ὄνοι μεγάλοι.

18. Ὄνος ἄγει μυστήρια.] Τοῖς μυστηρίοις ἐξ ἄστεως εἰς Ἐλευσῖνα ἐπόμπευον τὰ θεῖα σκεύη ὄνοι. ὅθεν ἡ παροιμία.

11. Nunc dij beati.] In eos qui pro meritis à diuino numine caſtigantur.

12. Nox humida.] Quidam pro humida, difficilem vſurpant.

O.

13. Iovis filius Corinthus. &, Feri Iouis F. Corinthum.] In eadem ſæpè iterantes. Corinthij cùm in cauſæ cuiuſdam cum Megarenſibus diſceptatione nihil æqui, quod allegarent, adferrent, illudque identidem repeterent: *Non feret Iouis Corinthus*: exceperunt Megarenſes, *Feri, feri Iouis Corinthum.* Inde natũ Prouerbium.

14. Nihil aderat niſi aurum.] Principium erat ſcolij carminis, quod Pythermini attribuunt.

15. Perniciei termini connexi ſunt.] Hoc eſt, reuincti ac colligati.

16. Cerealis manus.] Pro diuite & opulenta.

17. Aſinus Antronius.] Antrone Theſſaliæ opido ingentes erant aſini.

18. Aſinus portat myſteria.] Quę Athenis in Eleuſina opus erat ad ſacra perferri, ea aſinis deuehebant, indeque vſu tritum Prouerbium.

19. Aſini

13. Scholiaſtes Nemeorum Pindari duplicem habet fabulam: quarum hęc de Corinthio vna: altera de Alete: cui affine & ſuprà Prouerb. in Zenobio, Δίκῃ καὶ βώλῳ ἀλήτης. *Accipe & glebam erro.* Adhibet autem in Euthydemo Plato, Plutarchus aduerſus Stoicos Commentario; Philoſtratus in Antipatro, qui Seuero Aug. ab Epiſtolis; Ariſtophanes in Ranis, & Concionatricibus, apud Eraſmum Chiliaſten. Affine verò illud: *Crambe bis cocta.* Et altero ſenſu: *Gallina filius alba.* ſimiliaque.

14. Adfert & Diogenianus, non explicat tamen, neque vſum oſtendit: vt ſequens Prouerbium 15. aliter paulò exponit Centur. vi. Adagio 96.

16. Ceres Ὄμπνια cognomento apud Heſychium, & Nicandri Græcum interpretem, ἀπὸ τ ὄμπνου, *ab alimento.*

17. Steph. Byzantius: Ἄντρων, πόλις Θετταλίας. Ἐλαφίζουσι δὲ χρῶντο Ἀγχιάλου Ἀντρώνα. ἀπὸ πολίτου Ἀντρώνος. ἐξ οὗ καὶ παροιμία, Ἀντρώνιος ὄνος.

19. Asini maxilla.] In voracem. Est & in Laconica hoc nomine locus.

20. Asini vmbra.] Conduxit quidam Delphos cogitans asellum. Cumque ingens esset solis ardor, sub eius vmbra per viam qui conduxerat delitescebat. Repugnans verò asini dominus: Asinum, inquit, tibi non vmbram locaui. Hinc ortum Adagium, in eos adhiberi solitũ, qui de re nihili contendunt.

21. Acetum Sphettium.] Fortè quòd Sphettij acerbi essent. Est verò Atticæ vicus.

22. Ne in selinis quidem.] De iis qui ab extremo longiùs absunt. Prouerbium significat, negotij principium nondum haberi: vt neque qui hortum ingrediuntur, in selinis statim sunt.

23. Non conuiciabor.] Hoc est, linguæ conuicio proscindere nolo.

24. Serus ades, ast Colonon hinc te conferas.] Dictum in mercenarios. Qui enim seriùs ad opus venirent, eos ad mercenariorum locum remittebant, qui locus Κολωνὸς dictus.

19. Ὄνου γνάθος.] Εἰς πολυφάγον. ἔστι δὲ καὶ τόπος ἐν Λακεδαίμονι.

20. Ὄνου σκιά.] Ἐμισθώσατό τις ὄνον ἀπιὼν εἰς Δελφούς. καὶ ὡς καῦμα κατέτυχεν, ὑπὸ τὴν σκιὰν τοῦ ὄνου κατέδυ ὁ μισθώσας αὐτόν. ὁ δὲ ὄνου δεσπότης ἐμάχετο αὐτῷ λέγων, Ὅτι τὸν ὄνον σοι ἐμισθωσάμην, οὐχὶ καὶ τὴν σκιὰν αὐτοῦ. ἐπὶ τῶν ἐπὶ σμικροῖς φιλονεικούντων.

21. Ὄξος Σφήττιον.] Ὅτι ὀξεῖς ἦσαν. εἰσὶ δὲ δῆμος τῆς Ἀττικῆς.

22. Οὐδ' ἐν σελίνοις.] Ἐπὶ τοῦ μακρὰν τοῦ τέλους ἀπεχόντων. βούλεται δὲ ἡ παροιμία λέγειν ὅτι οὐδ' ἀρχήν ἐσμεν τοῦ πράγματος· καθάπερ οὐδὲ οἱ εἰς τοὺς κήπους εἰσιόντες ἐν τοῖς σελίνοις εἰσὶν ἤδη.

23. Οὐκ ὀνειλοιδορήσομαι.] Οὐ βλασφημήσω.

24. Ὄψ' ἦλθες, ἀλλ' εἰς τὸν Κολωνὸν ἴθι.] Ἐπὶ τῶν μισθωτῶν ἔλεγον. τοὺς γὰρ ὕστερον ἐλθόντας ὀψέ, ἀπέλυον πάλιν ὅθεν τὸ μισθωτήριον· τὸν δὲ λοιὸν ὁ Κολωνός.

25. Οὐδὲν

10. Fabulam de duobus viatoribus Demosthenes orationi interserens antetos habuit auditores, qui seriis non perinde caperentur, test: Plutarcho. Geminam est poëtæ illud:

Graium stici certant de lana sæpè caprina.

Et Valerij Martialis:

——— *Lis est mihi de tribus capellis.*

21. De acido & acerbo aceto vsurpatum. Stephanus, & Aristoph. Scholia *in ἱππεῦσι*, pag. 132. Σφήττιος, δῆμος Λεοντίδος φυλῆς, ἀπὸ Σφήττου τοῦ Τρωζῆνος καὶ ἱστ. ὁ δημότης Σφήττιος. Et in Pluto pag. 75. Σφηττίῳ τῷ δημοτικῷ, καὶ δίκαιον. περὶ γὰρ τὸν Σφῆττα ἡ τοιαύτη ἐστὶ πικρία. δηλοῖ γὰρ ἡ ἐπὶ δημοῦ ἔξοδος ἀμέτρως. Tertullianus ingenio

22. Michaël Apostolius ita: Ἐπὶ δὲ τῆς μὴ ἔχειν ἀκρωτήριον. & mox eadem quæ hoc loco. Suidas autem paulò disertiùs: Extremitates, inquit, quæ *ἀκρωτήρια* Græcis, quasi hortorum vestibula, dicuntur, selino & ruta conserebant.

24. Senarius est, etiam in Græco: quem & Suidas explanat, & Desiderius: qui & alibi, *Vemisti serò*, vt Prouerbiale attulit è Plutarchi Commentario quo differit, An seni

25. Οὐδὲν τοῦ Ἴωρου.] Οὕτω τοὺς φυλακὰς ἐκάλουν Ἀθηναῖοι· καὶ ὁ νόμος ὁ παρ' αὐτοῖς, ἐν τῇ Ἴωρου ἐκείλοσιν εἶναι τοὺς ἀνδροφόνους. τοιοῦτος τοῦ τόπου ἐν ᾧ αἱ φυλακτήριαι ἦσαν. ἔστι τοίνυν τῷ ἀπειλοῦντι καὶ σοβαρολογουμένῳ ἡ παροιμία.

26. Οἷς ἢ μάχαιραν.] Ἐπὶ τῶν ἀλυσιτελῶς πράγματα χεμούντων. λέγεται γὰρ ὅτι κτείνασα ἡ Μήδεια τοὺς ἑαυτῆς παῖδας, καὶ καταρύξασα ἔνδοθεν τὸ ἱερὸν τῆς Ἥρας τὸ ξίφος, μετεχώρησεν εἰς Ἀθήνας. μέλλοντα δὲ θυσίαν μεγάλην ποιεῖσθαι τῶν Ἀθηναίων, ὧν τοῖς παισὶ πάλαι ἐπεβούλευσε τὸ ξίφος ἐξανέσχεν, μεθ' ἃ καὶ ἐτύθη.

27. Ὁ Καρπάθιος τὸν λαγών.] Ἐπὶ τῶν καθ' ἑαυτοὺς τι ἀφεξάντων. Καρπάθιοι γὰρ λαγωοὺς ἐν τῇ νήσῳ μὴ ὄντας κομίσαντες, πολλῶν χαμεύντων, πολλοὺς ἐπειράθησαν τῆς ὑπ' αὐτοῖς βλάβης. ὅθεν ἡ παροιμία.

28. Οὔτε τὰ ξίφη τῆς Στησιχόρου γωνίσκης.] Ἐπὶ τῶν ἀπαιδεύτων καὶ ἀμούσων εἴρηται. ἐπαιδεύθησαν γὰρ ὑπὸ ἀντιστρόφου δύο Λυρικοὶ ὁ τε ἴαμβος καὶ ἐπῳδός.

29. Οὐδ' ἐγγὺς ἱππικοῦ δρόμου.] Ἐπὶ τῶν μεγάλα ἐπαγγελλομένων, μηδὲν δὲ ποιούντων.

25. Nihil Iori.] Sic Athenienses custodes nominabant: quibus & lex erat, vt homicidæ Ioro abessent. hoc est, eo loco vbi excubiæ collocabantur. In comminantes itaque atque elatos iactatum Prouerbium.

26. Quis gladium.] In eos qui suis malè consulunt rebus. Medeam enim ferunt suos occidisse liberos, & in Iunonis delubro defosso gladio Athenas reuersam. Post cùm res esset diuina peragenda, pedibus ouis terram scalpens, cultrum detexit, quo & immolata est.

27. Carpathius leporem] In eos qui suo sibi malo quid moliuntur. Carpathij enim lepores in insulam, cùm iis carerent, importantes, multis iam enatis, magnam calamitatem senserunt. Hinc ortum Prouerbium.

28. Ne tria quidem Stesichori.] Dictum in illitteratos & imperitos. Nam duplicem *ἀντίστροφον* accinebant Lyrici, & vnam Epodon.

29. Ne iuxta equestrem cursum.] In promittentes magna, præstantes verò nihil.

seni Reipubl. gerenda. Κολωνὸς autem locus editior, collis, tumulus, Suidæ, & Didymo in Hom. Odyss. κ'. & Apollonio lib. 1. Argonaut. Templum quoque Neptuni decem fermè ab Athenis stadiis distitum: & Herodoto lib. IV. Musarum, *κολωνὸν λίθου, lapidum* sunt *acervi*.

25. Fortè melius ex Suida in Ἴωρος: οὐδ' ἐστὶς Ἴωρου: vel *οὐδ' ἐνδεῖ Ἴωρου*. Ianitorem enim θυρωρὸν καὶ φύλακα ait significare, vel, *vestibulum* potius. Correxi & τοῦ ἔσω τοῦ πύλης. Vox autem Ἴωρου rara & inusitata. Hesychius: Ἴωρος, τὸ ἱμάτιον· χιτὼν, ἢ τὸ ἱερεῖον, καὶ ἔλαιος, ἢ ὁ τόπος φύλαξ.

27. Adfert & exponit Aristoteles III. Rhetoric. & Pollux lib. V. copiosè, ac Zenobius. Affinis & illa Archilochi Paræmia, Ὁ Καρπάθιος ὁ μάγνης, apud Iunium Centuria IV. Adag. 74. Cæterùm τὸν λαγὼν Atticis potiùs est, quibus & Gaza alios in IV. nominum inflexione adnumerat. Λαγὼς, ἀδος. Ἔως, ἵος. Κίων, κίονος. & Κὼς, κῶ.

30. Phallus Deo.] Dici solitum de conferentibus quibusdam sua, apta tamen.

31. Dolium inexplebile.] Hoc apud inferos esse aiunt, quod expleri nequeat: puniuntur illo animæ non initiatorum, virginesque Danaides dictæ. Aquam enim pertusis hauriunt doliis. Inscriptum verò eidem est dolio: NON INITIATORVM. Dicuntur autem virgines illæ Ἠπεδάναι, *debiles*, hoc est, ad planum imbecillæ. Potest etiam de inferorum Orco dici, multis indies hominibus vita abeuntibus, numquam tamen expleto.

32. Domus cara, domus optima.] Quidam Prouerbium per iocum interpretantes de testudine dictum aiunt.

30. Ὁ φαλλὸς τοῦ θεοῦ.] Ἐπὶ τῶν διατιμώντων ἑαυτοὺς τὰ οἰκεῖα καὶ παράφορα τίθεται.

31. Ὁ ἄπληστος πίθος.] Οὗτος ἐλήλεγκε ἐν ᾅδου εἶναι, ἀδύνατον πλησθῆναι μόνον. παάγουσι δὲ περὶ αὐτὸν αἱ τῶν ἀμυήτων ψυχαὶ καὶ κόραι, ἃς ἔνιοι Δαναΐδας φασί. πληροῦσι δὲ κατάγοσιν ἀγγείους ὕδωρ πρὸς αὐτὸν φέρουσαι τετρημένον. γλιχαίνει δὲ τοῦ πίθου, ΑΜΥΗΤΩΝ. λέγεται δὲ αἱ κόραι Ἠπεδαναὶ, τυτθῶσι, ἀδυνάτως πρὸς τὸ ἄπεδον. δύνασθαι] λέγεται καὶ ἐπὶ τῶν ᾅδου, πάντοτε ἀποθνησκόντων μὲν τῶν ἀνθρώπων, ἀδύνατον δὲ ἐκείνου πληρωθῆναι.

32. Οἶκος φίλτε, οἶκος ἄριστε.] Ἐπί τινων παροιμιάζονται ὅτι τὸ χελώνιον μεταφράζοντες, ταύτην ὅτι ἡ χελώνη φασίν.

33. Οἰκο-

30. De Phallo Deo, qui & hortorum custos & Priapus est Columellæ, Sextoque Pompeio, Herodotum vide lib. II. & Plutarch. lib. De studio pecuniatum, ac De Isidis & Osiridis Commentario.

31. Πίθος τετρυμένος vsurpat Plato in Gorgia, & Aristot. lib. VI. Polit. & in Oeconomicis, Lucianus in Hermotimo, Higinus fabula 170. Poëtarum verò Aristoph. ἐν Νεφέλαις, Lucret. lib. III. Catullus, & Horat. lib. III. Oda XI. sæpè Propertius lib. II. Eleg. 1. & 31. & lib. IV. Eleg. VII. Plautus in Pseudolo: *In pertusum ingerunt dolium: operam ludunt.* Tibullus lib. 1. Eleg. 3.

Et Danaï proles, Veneris quæ numina sensit,
In cava Lethæas dolia portat aquas.

Ouidius in Ibim:

Quæque gerit humeris perituras Belides vndas,
Exulis Aegypti turba cruenta nurus.

Bion apud Laertium: Ἔλεγε τοὺς ἐν ᾅδου μάλλον ἂν κολάζεσθαι εἰ ἀκολάστους καὶ μὴ τετρυμμένους ἀγγείοις ὕδατοφόροις.

De inferorum Orco.] Sic Isaias vates cap. V. ver. 14. *Dilatauit*, ait, *animam suam infernus, & aperuit os suum absque vllo termino.* Et Salomon Prouerb. cap. XXVII. v. 20. & cap. XXX. vers. 16. inter cetera insatiabilia *Infernum* numerat.

32. Lepidus est Phrygis fabulatoris Apologus testudinis domiportæ, tardigradæ. Hinc Persius:

Tecum habita, & noris quàm sit tibi curta supellex. Vtitur & T. Liuius lib. VI. belli Macedonici, & in T. Flaminino Plutarchus de T. Quinctio suadente ne Peloponnesi finibus testudinis exemplo caput summo periculo exsererent. M. Tullius lib. XV. ad Attic. Epist. XVI. in Lamb. οἰκοφιλῶς. Quod equidem sic explicare malim, dictum esse venustè voce iterata, quasi diceret, *Domus cuique optimus est amicus*: nimirum quod Caius & Paullus Iurisconsulti pronuntiant, suam cuique domum tutissimum esse perfugium.

33. Erasmus

33. Οἶκοθεν ὁ μάρτυς.] Ἐπὶ τῶν καθ' ἑαυτῶν ἐπιφερόντων μαρτυρίας.

34. Οἶνος καὶ ἀλήθεια.] Τινὲς οὐχ οὕτως φασὶν, ἀλλ' Οἶνος καὶ ἦθη. κατὰ τὸ πρότερον Πέρσαι, φασὶν, οὐ βασάνοις ἀναπείζουσι, ἀλλὰ μεθυσκομένους.

35. Ὁ βόλος εὗρε Παρνύτης.] Καλλίστρατος Ἀθήνησι πολιτοδιαμείβων, δημαγωγὸς ὢν Παρνύτης, μισθὸν ἔταξε τοῖς δικασταῖς, καὶ τοῖς ἐκκλησιαστάς· ὅθεν καὶ παροιμιάζονται τοὺς εἰς παροιμίαν ἐλθόντας τὸ γελοῖον.

36. Ὀπισάμβων.] Ταύτην Χρύσιππος καὶ τούτου καὶ τὸ τοὺς ἐν τοῖς πράγμασι προβαίνοντας, ἐπὶ τὸ δεῖ ὀπίσω βαίνειν. μίμεται δὲ τὸν ὀνόματος Σοφοκλῆς.

33. Testis domesticus.] De iis qui contra se testimonia proferunt.

34. Vinum & veritas.] Quidam aliter efferunt, *Vinum & mores.* Ad prioris sensum pertinet Persas non tam tormentis quàm vino verum solitos exsculpere.

35. Obolum reperit Parnytes.] Callistratus Athenienses imperans, cognomento Parnytes, præmium iudiciis & concionibus instituit: quod Comicorum dicterio in Prouerbium per iocum cessit.

36. Ὀπισάμβων.] Chrysippus vocem hanc adhibet in eos qui in rebus gerendis in peius ruunt, quasi ab ὀπίσω βαίνειν, hoc est, retrò referri. Vsurpat vocabulum Sophocles.

37. ΠΑΡΑ-

55. Erasmus sic explicat: vbi quis seipsum laudat. Locus verò Luciani in Ioue Tragœdo, nostro potiùs quadrat sensui, quod Henr. Stephanus obseruat. Adhibet M. Tullius libro II. Epist. ad Cælium, & non semel libris de Orat. ad Q. Fratrem: pluraque Iurisconsulti de testibus è domo productis. Phrynichus de vocibus Atticis pa. 80 edit. August. Κεχρῆσθαι δοκῶ (καθὼς) φύλαρχον οὐ τὸν μάντιν ἀλλὰ τὸν ἵππαρχον. vbi Vir illustris hoc secutus Prouerbium reposuit: Ὁ μάντις ἐν οἰκείῳ ἀποχρήσει. 34. Alius etiam: Ἐν οἴνῳ ἀλήθεια. & Poëtis frequens: *Vinum animi speculum, ingenij fumus.* &, *Quod in corde sobrij, id in ore ebrij.* Græcorum autem esse hoc Prouerbium ait Plutarchus in Artaxerxis vita, & Athenæus lib. II. Vruntur Euripides, Theognis, & Plinius lib. XIV. cap. XXII. Persæ quoque apud eumdem Plutarchum extat apophthegma. & Horatius venustè in Arte:

Reges dicuntur multis vrgere culullis,
Et torquere mero, quem perspexisse laborant.

Cicero adhæc in Topicis de iis quæ fidem in Quæstionibus reperiant, numerat vinolentiam, puritiam, & insaniam. nimirum quod hodieque vsitatum: Ebrios, stultos, ac pueros verum plerumque effari.

35. Παρνύτης cum υ diphthongo in secunda syllaba è suis schidis edit Erasmus, vbi hîc ο est.

36. Vox rara Ὀπισάμβων (vt quidem scribit accentu in vltima Eustathius, è Lexico quodam) pro τὸν τὰναντία ἀναχωροῦντα, *incessu retrogrado* in Ἰλιαδ. Χ. pagina 806. Basileens. editionis. Deriuatum ex ὄπισθεν καὶ ἀναβαίνειν, hoc est, vt Homerus loquitur, ὀπίσω ἀναχάζεσθαι. Affinis notione est Ὀπισθοβάμων, *retrocedens*, in Græcorum Epigrammate de paguro: vt de caneris C. Plinius, *Retrorsum pari velocitate redeunt.* In B. Chrysostomi Litur. extrema legitur, Ἐκ τῆς ὑπισθαμβωνος, vna intectecta littera, sed ab ambone, pulpito. Sophoclis autē locum in iis quę exstāt Tragœdiis nō reperi, nisi fortēin iis quę temporū iniuria intercíderunt.

37. In

Π.

37. ΠΑΡΑΛΥΟΜΑΙ.] Quando pauperes à diuitibus exhauriri ac dissolui solent.

38. Perdicis caupona.] Perdix caupo fuit claudus, vnde natum ferunt Prouerbium, vt & illud: *Perdicis crus.*

39. Pelei gladius.] Temperantiæ præmium Peleo gladius attributus, à Vulcano fabricatus.

40. Parasanga.] Mensura viæ est stadiorum triginta. χοῦς autem sexaginta, vel, vt aliis placet, 50. stadiorum.

41. Percontare hirundinem.] Quòd animal sit querulum.

42. Mendici loculi semper inanes.]

43. Promeri canes.] Hic Regis domesticus vehementer oderat, vt narrant, Euripidem poëtam, nato è calumnia in herum suum odio. Regredienti itaque ipsi efferatos canes immisit, qui & deuorarunt. Hinc ortũ Prouerbium.

44. Lis Ptolemaica.] Dictum in litibus assiduè deditos.

45. Negotia ex otio.] De rebus insperatò oblatis.

46. Priùs duo echini societatem ineant, terrestris & marinus.] De impossibili ac dispari re iactatum.

47. Agnos canibus obiicientes.] In eos qui homines quietos calumniatoribus tradunt.

48. Priùs ouem pascat lupus.] De re quæ fieri nequit.

49. Laterem lauas; Humi hauris; Lentem secas; Mare exhauris.] Dici solét Prouerb. de iis quę fieri uetas.

50. Mitior columba.] De valdè mansuetis dictum.

51. Cum Care Carizas.] Vt eum Cretensi Cretissas. De similibus dici solitum.

52. Ad nouercę ploras tumulũ.] In fictos homines tactarum.

53. Porri folio amantium vincta crumena est.] In eos qui libidinis causa multa expendunt, viuuntque luxuriosè. Porri enim folium imbecillum, & nihil vinciens.

54. Canalem magno inducis flumini.] De frustrà quid loquentibus, aut agentibus.

55. Polypo

Π.

37. ΠΑΡΑΛΥΟΜΑΙ.] Ἐπὶ ὑπὸ τῶν πλουσίων οἱ πένητες παροδεύονται.

38. Πέρδικος καπηλεῖον.] Χωλὸς καπηλος ὁ Πέρδιξ. ὅθεν ἔνιοι τῶν παροιμιῶν ἀφηρῆσθαί φασι, τὸ, Πέρδικος σκέλος.

39. Πηλέως μάχαιρα.] Σωφροσύνης γέρας ἡ μάχαιρα τοῦ Πηλέως δόθη, Ἡφαίστου δικαίως δόντος.

40. Παρασάγγης.] Μίλιον ὁδοῦ, σταδίων τριάκοντα σταδίων. χοῦς δὲ, ἑξήκοντα, ὡς δέ τινες, πεντήκοντα.

41. Πῶδον χελιδόνος.] Διότι ὀδυρτικὸν τὸ ζῶον.

42. Πτωχοῦ βαλλάντιον ἀεὶ κενόν.]

43. Πεφυμένοι κύνες.] Τὸν Πρόμαχον βασιλικὸν οἰκέτην [φασὶ] μισῆσαι καθ' ὑπερβολὴν Εὐριπίδην ἐκ παιδὸς ἐκ τοῦτον ἀφορ-

37. In ἀφορμᾶσθαι eadem hic Suidas, pro immittere: quasi panperes diuitum gregi immisceantur. Habetque & ἀφορμᾶν, sed aliter pronunciato, quod dilabi & languescere sonat: aliàs etiam abdicare se, & magistratu abire.

38. Cauponem illum Perdica perstringit Aristophanes in Auibus pag. 601. nouæ edit. Πέρδιξ μιᾶς τῶν κάπηλος ἀνημμένος χλαῖν. ad quæ verba Enarrator Græcus Perdicem dicta popinæ præfectum, hoc est, coquum; quodque claudus esset, hinc factum Adagium, Πέρδικος σκέλος, *Perdicis crus.* cuius & in Anagyro meminerit idem poëta, & in Parœmiis ἐμίξει, soluta oratione scripsit; vt & ξυμμίγνυμι conscripsisse Prouerbia Aristophanem appareat. Suidæ etiam Πέρδικος πούς, *pes Perdicis.*

40. *Parasanga*, Persica vox, quâ sæpè Herodotus vsus, & in Icaromenippo Lucianus; itemque Athenæus lib. xi. Prouerbij specie: Παλαιᾶς ἀφορμᾶσθαι τὸν ἀπὸ τῶν ἐπιτηδείων τὸν ἀπόντων. Persica item χοῦς. Gregorio Nazianzeno mensuræ genus est Epistola ad Nicobulum de Epistolis scribendis: Τί γὰρ ἂν τῷ Περσικῷ χοΐνικι μετρεῖσθαι δοῦμεν ἐπιστολήν, ἢ πεντήκοντα στίχους; *Quid nouisse est Persica sicario vel puerili ac cubiti sapientiam metiri?*

41. Suidas non ab aue modò, vt hic, sed etiam ab auriolo Chelidone Prouerbium deriuat.

42. De Promero Suidas eadem: & de Euripidis interitu Agellius lib. xv. cap. xx. & in vita Moscopulus, ac Giraldus in Historia Poëtarum. Aristophanes verò ἐκ τῶν γυναικοπαιζόντων, de feminis, quarum osor erat, in vincula coniicientibus, indeque fuga elapso.

44. Dio-

44. Diogenianus ab ano Ptolemaica deducit, quæ lites assiduè agitaret.

53. Suidas hoc quoque Adagium commemorat, non Desiderius.

54. Suid. & Diogen. referunt; sed in altero huius dumtaxat cod. scripto.

μῆσθαι τὸν ἰδιωτικὸν ἀπὸ τοῦ ἑαυτοῦ δεσπότου. ἀναλύσαντα δ' αὐτὸν ὑπὸ τῶν κυνῶν διασπασθῆναι. ἀφ' οὗ καὶ ἡ παροιμία.

44. Πτολεμαϊκὸς δίκη.] Ἐπὶ τῶν ἀεὶ δικαζομένων.

45. Πράγματα ἐξ ἀπραγίας.] Ἐπὶ τῶν παρ' ἐλπίδα συμβαινόντων.

46. Πρὶν καὶ δύο ἔχινοι κοινωνίαν ἔλθωσιν, ὁ μὲν ἐκ θαλάσσης, ὁ δὲ ἐκ χέρσου.] Ἐπὶ τῶν ἀδυνάτων καὶ ἀποτόπων.

47. Παραβάλλειν κυσὶν ἄρνας.] Ἐπὶ τῶν τοὺς ἀπραγμόνας παραδιδόντων τοῖς συκοφάνταις.

48. Πρὶν καὶ λύκος ὄιν πομπεύσῃ.] Ἐπὶ τῶν ἀδυνάτου.

49. Πλίνθον πλυνεῖς, Χαμαὶ ἀντλεῖς, Φακὸν κόπτεις, Θάλασσαν ἀντλεῖς.] Ἐπὶ τῶν ἀδυνάτων.

50. Πραότερος περιστερᾶς.] Ἐπὶ τῶν πάνυ ἡμέρων.

51. Μετὰ Κάρος καρίζεις.] ἀντὶ, Μετὰ Κρῆτα Κρητίζεις. ἐπὶ τῶν ὁμοίων.

52. Πρὸς σῆμα μητρυιᾶς κλαίεις.] Ἐπὶ τῶν προσποιουμένων.

53. Πράσου φύλλον τὸ τῶν ἐρώντων βαλάντιον.] Ἐπὶ τῶν δι' ἔρωτα πολλὰ ἀναλισκόντων, καὶ ἀσωτευομένων. ἀσθενὲς γὰρ τὸ τῆς πράσου φύλλον, καὶ ἀκτερίζόμενον.

54. Ποταμῷ μεγάλῳ ὀχετὸν ἐπάγῃς.] Ἐπὶ τῶν ματαιολογουμένων ἢ πραττόντων.

nia in herum suum odio. Regredienti itaque ipsi efferatos canes immisit, qui & deuorarunt. Hinc ortũ Prouerbium.

44. Lis Ptolemaica.] Dictum in litibus assiduè deditos.

45. Negotia ex otio.] De rebus insperatò oblatis.

46. Priùs duo echini societatem ineant, terrestris & marinus.] De impossibili ac dispari re iactatum.

47. Agnos canibus obiicientes.] In eos qui homines quietos calumniatoribus tradunt.

48. Priùs ouem pascat lupus.] De re quæ fieri nequit.

49. Laterem lauas; Humi hauris; Lentem secas; Mare exhauris.] Dici solét Prouerb. de iis quę fieri uetas.

50. Mitior columba.] De valdè mansuetis dictum.

51. Cum Care Carizas.] Vt eum Cretensi Cretissas. De similibus dici solitum.

52. Ad nouercę ploras tumulũ.] In fictos homines tactarum.

53. Porri folio amantium vincta crumena est.] In eos qui libidinis causa multa expendunt, viuuntque luxuriosè. Porri enim folium imbecillum, & nihil vinciens.

54. Canalem magno inducis flumini.] De frustrà quid loquentibus, aut agentibus.

55. Polypo

55. Polypo ſimilior.] De iis qui ſe eum quibuſuis conferunt.

56. Labore improbus.] Vſurpatum aut per exaggerationem improbus, aut ab ipſo laboris effectu [quaſi labori obnoxius.]

57. Bella Conon curabit.] In eos qui alienorum ſatagunt.

58. In Polypi capite & malum ineſt & bonum.] Quatenus caput eius eſculentum eſt; & ineſt eidem quod eſui ineptum.

59. Multi te oderint ſi te amabis.] Hoc Narciſſo dixiſſe ferũt Nymphas, in fonte ſe contemplanti, ſuámque formam admiranti.

60. Multis ictibus quercus deiicitur.] De iis rebus quæ ægrè capi poſſunt.

61. Multa maris ſunt ſtrata canis.] Dictum in nimiùm libidinoſos.

62. Multa in bello noua.] Quòd multa militiæ ſuſpectando metuantur.

63. Sæpè etiam eſt ſtultus valdè opportuna locutus.]

55. Πολύποδος ὁμοιότερος.] Ἐπὶ τῶν ἑξομοιουμένων τοῖς ἑαυτοῖς.

56. Πόνῳ πονηρός.] Ἤτοι κατ' ὄγδοον ὁ φαῦλος ἢ ὃς ἐ πάνυ κατ' ἐνέργειαν ὄκνηρος ⊙.

57. Πόλεμος δὲ Κόνωνι μέλησει.] Πρὸς τοὺς ἀεὶ τῶν ἀλλοτρίων φειδομένους.

59. πολλοί σε μισήσουσι, ἐὰν σαυτὸν φιλῇς.] Τοῦτό φασι Νύμφας πρὸς τὸν Νάρκισσον εἰπεῖν, θαυμάζοντα εἰς τὴν πηγὴν, καὶ τὴν οἰκείαν ποθοῦντα μορφήν.

60. Πολλαῖσι πληγαῖς δρῦς δαμάζεται.] Πρὸς τοὺς δυσαλώτους.

61. Πολλαὶ κυνὸς ἄρρος ⊙ θοναί.] Ἐπὶ τῶν κορεσθέντων πρὸς ἀφροδίσια.

62. πολλὰ κατὰ τὸν πόλεμον.] Διὰ τὸ πολλὰ καὶ ὑποπτεύειν ἐκφοβεῖν.

63. Πόλλακις τοι καὶ μωρὸς ἀνὴρ καιρίαν ἔειπε.]

64. Πῦρ

55. Ὁ μιαύτης rectiùs eſt in Suida & in Apoſtolio.

56. Vide in Suida Prouerb. ex Homero:

Πόνῳ πρὸς πόνον πίονα θέντι.

& Maro fortè huc reſpexit in Georg.

Labor improbus omnia vincit. Vt *auri ſacra fames*, pro exſecranda ac dira.

57. Etſi in vet. cod. Vaticano Μελησῇ ſcriptum, repono tamen μελήσει è Diogeniano & hiſtoriæ veritate. nam de Cononе Athenienſi Corn. Nepos in Vitis excellentium Græciæ Imperatorum.

58. Πολύποδ ⊙ κεφαλὴ Diogenianus, Suidas, & Apoſtolius; qui & ipſi inter ſe diſſentiunt.

59. De *Narciſſo* cæco ſui amore flagrante Naſo lib. III. Transformat. qui & *Cephiſium*, quia Cephiſi amnis filius fuit, nominat. Plura Euſtathius in Hom. & in Bœoticis Pauſanias. ἀπολέσειε etiam Suidas habet. Quid ſi ἀπόλοιτο, aut ἀπόλοιτο legas?

62. Diogenianus pro κατὰ, καὶ legiſſe videtur, vt ibidem notabamus.

63. In Agellio lib. XII. cap. VI. Noctium ſic carmen legitur: Πόλλακι τοι καὶ μωρὸς ἀνὴρ, &c. Eraſmo placet magis μωρὸς, Adagio *Holitor*: vt qui μωρίας laudem effuderit.

64. Διο-

64. Πῦρ ἐπὶ δαλοῦ ἐλθόν.] Ἐπὶ τῶν ταχέως γαμούντων.

65. Προφάσεως μόνον δεῖ ἢ πενία.]

66. Πέρδικος σκέλ ⊙.] Ὁ Πέρδυξ κάτηλος Ἀθήνησι, κεκωφωμένος ὅτι χωλαίνει.

67. Πάντ' ὄψεται, καὶ Ῥοδόπης ἡ καλή.] Ῥοδόπης ἑταίρας ἦν ἀδελφὴ Ναύκρατις ὁ Λιγύπτιος, ἧς καὶ Σαπφὼ μέμνηται, καὶ Ἡρόδοτος. τοὺς μὲν πολὺ διατρίψαντας ἀργύριον δεῖ τὸ διάφορον ἢ μίξεως, πρὸς τὰς ἄλλας γυναῖκας στρεφόντας ὑπερωπεῖσθαί φασι τὸ λεγόμενον.

P.

68. ΠΕΑΣ πόντ ⊙.] Ἴόνιος κόλπος ἀπὸ Ἀδρίου· ἔνθα πιμᾶται ὁ Βόσπορ ⊙.

64. Ignis ad torrem venit.] De iis quæ citò accidunt.

65. Prætextu ſolùm eget improbitas.]

66. Perdicis crus.] Perdix hic caupo Athenis fuit, quòd claudus eſſet, à Comicis conuitio proſciſſus.

67. Omnes manet mors, pulcram item Rhodopidem.] Scortum hoc Naucrati Ægypti claruit, cuius & Sappho meminit & Herodotus [lib. II.] Ferunt igitur eos qui multum pecuniæ cum ea prodegerant, propter diuerſum, quo in coitu vtebatur, modum, iam ad alias mulieres oculos conuertentes hoc verbi vſurpaſſe.

R.

68. RHEAE pontus.] Ionius ſinus eſt iuxta Hadriam: hinc & colitur Boſporus.

69. Frigeat

64. Diogenianus δὴ δαλὸν præfert.

65. Eſt Ariſtotelis libro I. Rhetor. ad Theodectem & Diogeniani. Eraſmus reddit *occaſionem*, vt ſit ferè quod vulgò dicitur, *Occaſio furem facit*: ſed non placet Henrico Stephano.

66. De hoc canpone ſuprà paullò Adagio 41. & turſum Ariſtophanis enarrator pag. 577. in Auibus, quid πέρδικος πέρι.

67. Fuit cùm hic *Strabo* ſcriptum fuiſſe opinarer, pro *Sappho*: nam ille Geographus lib. XVII. huius *Naucratæ* meminit in Ægypto famoſæ; ſed quia Sapphus poëtriæ pleraq; interciderunt, temporisque cladem (fortè quia obſcœna erant) ſenſerunt, & illa meretrix à fratre illius Charaxo pretio redemta manumiſſa eſt, ideoque ſoror eius Sappho eam ſui ſimilem, hoc eſt, impuram celebrarit verſibus, retineo lectionem. De *Rhodopide* quoque Herodotus in Euterpe, hoc eſt libro II. Muſarum, cap. CXXXIV. & CXXXV. narrat ex Thracia ortum, Iadmonis cuiuſdam ſeruam, & Æſopi Phrygis fabularũ auctoris ſociam fuiſſe, venille pòſt in Ægyptum, magnaq; pecunia à Charaxo Mitylenæo Sapphus fratre, vt dixi, redemtam in Ægypto manſiſſe, καὶ κάρτα ἐπερρίθη τοῖσιν ἥκουσι μάλιστα κτάσθαι χρήματα, vt & pyramidem ab ea conſtructam, ſed falsò, opinarentur. Claudit verò Tharius fabulator Herodotus: Τοῦτο μὲν οὖν, ὅστις λόγῳ ἔδωκε ἄλλῳ, ὥστε δὴ τὸ κλεινὸν ἐχέμυθον, ὡς οὐ πάντες Ἕλληνες Ῥοδώπῃ ⊙ τέρψιν ἐξεμάθον. *Hæc quidem adeò nobilitata eſt fama, vt nemo Græcorum Rhodopidis nomen non ediderit.* vt Prouerbio tritam fuiſſe hinc colligam, & ab Heliodoro ἐμπαιᾶι inſertam videam libro II. Aldin. Meminit & Suidas huius Adagij, hîc Senario expreſſi; ſin Heroico libeat verſu,

Omnes morte cadunt, etiam formoſa Rhodopis.

68. Heſychius ita: Πέας, πόντος ἀπὸ τοῦ Ἀδριακοῦ κόλπου, ἔνθα πιμᾶται ὁ Βόσπορος ⊙. Ἀλλ-

69. Frigeat malus pransus.] In tergiuersantes, & post cessationem non libenter opus aggredientes.

70. Rhadamanthium iudicium.] De incorruptè iudicantibus.

71. Faciliùs quàm Onium Bœoti transcenderunt.] In eos qui terminos modumque prætereunt. Onium enim mons erat, quo Bœotorum fines terminabantur.

72. Factum nouit & excors.] Sic & Plato, stultum cùm est perpessus, tum demum sapere.

73. Discissa vestis pro culta.] De iis dictum qui citò fructum capiunt ex iis per quæ agunt.

74. Verba pro farina.] De verba dantibus iis qui aliud poscebant.

75. Scrutaria merx, vel scruta venalia.] De re vili ac minuta, magno tamen vendita. Φαῦλος enim vilis ac variis ex rebus constans farcina est.

69. Ῥιγοῖ καλὸς ἀρισῆσας.] Ἐπὶ τῶν ἀσφαλιζομένων καὶ μὴ τελὲω ἀνάπαυσιν οὐχ ἡδέως ἐρχομένων ἐπὶ τὰ ἔργα.

70. Ῥαδαμάνθυος κρίσις.] Ἐπὶ τῶν ἐπὶ δικαιοσύνῃ μέτριον ὁμιλούντων.

71. Ῥᾷον ἢ τὸ Ὄνειον ὑπερίβησαν οἱ Βοιωτοί.] Ἐπὶ τῶν τοὺς ὅρους καὶ τὸ μέτρον ὑπερβαινόντων. Ὄνειον γὰρ ὄρος ἐστὶ μεταξὺ Θηβῶν καὶ τῶν Βοιωτῶν ὀρεινόν) ὄρος.

72. Ῥηχθεὶς δὲ τὸ νήπιος ἔγνω.] Καὶ Πλάτων, ὥσπερ νήπιον παθόντα γιγνώσκειν.

73. Ῥήγματα ἀντὶ κρημάτων.] Ἐπὶ τῶν σφαλερῶς ἐπιτηδευόντων τινὰς ἐξ αὐτῶν ὠφελείας.

74. Ῥήματα ἀντ' ἀλφίτων.] Ἐπὶ τῶν φωνὰς ἀντιδιδόντων τοῖς ἄρτα ζητοῦσιν.

75. Ῥωπικὸν οἶκον.] Ἐπὶ τῆς εὐτελοῦς μὲν, πολλῶν δὲ πραγμάτων ἐμπορικῶν· ῥῶπος γὰρ ἡ εὐτελὴς, καὶ πανδαισία φόρτος.

76. Ῥόδιον

---

ne enim, vt posteà Latinos, extulisse Græcos certũ è Glossario Græco-barbaro eruditiss. Io. Meursij, nuper euulgato, post Rigaltij non dissimilem, sed de industriam industriam.

69. Clara hic lux affulget, nec alia est face opus. In Diogeniano itaque nostro corrupta lectio, me & amicum in errorem induxit, non omnino tamen ἀναγκαίως, vt ad *Rhegienses timidos & ignaues* referremus, quales & Prouerbio celebrati: sed hæc vera haud dubiè scriptura est.

70. Vtitur Plato libro x i i. Legum, & Pindarus in Olympiacis ac Nemeis. Addo & Aristidis locũ in Pericle de Rhadamanthi æquitate: ὃ τοιοῦτον ἀεὶ δικαίως καὶ δικαιοτάτως, ὡς τι καὶ παλαιότερον τῶν ἐκείνου ἀποφαίνειν δικαίζον δικαί. *Pietate vsque eò influxit, excelluit, vt etiam ipse post mortem suam, vt, qui eùdem appellunt, iudex datus esse credatur.* Affine & illud *Rhadamanthi iusiurandum*, meminit Zenobius, & vtriusque Suidas & Apostolius, sed hic explanationem permutat.

71. Τὸ Ὄνειον montis nomen videatur, de quo nihil dum comperi. Apostol. Ὄνειον hîc nominat, quasi dicas terminum & limitem.

72. Homero recèdè attribuit Suidas, apud quem semel iterumque est Ἰλιαδ. π'. & υ'. Platonis siue Comici siue Philosophi locus vestigandus: & vitiosè hîc scriptum ab bitror ὡς πηρόν, reponendumque fortè ὥσπερ νήπιον. Simile autem Euripidis illud in Bacchis:

— κακὸν δὲ ἔγνωκε δι' ἐμὲ δαίμων.
— *nam didicit affinis malo.*

75. Habet Diogenianus & Hesychius: ῥῶπος κακῶς ἢ ἀτιμίαν, χόρτος. corruptè. Tu lege, vt hic, τόπος. Hinc & ῥωπικὸς, de qua voce multa obserua Iunius in Adagio 37. Cent.

76. Ῥόδιον χρησμός.] Ῥόδιοι τῇ Λινδίᾳ Ἀθηναίᾳ θύοντες καθ' ἑκάστην ἡμέραν διατίλλουσι τοῦ ναοῦ ἐν χόμβροι. ὅτε δὲ δεῖ αὐτοῖς ἀμίδα εἰσφέρειν. δόξαν δίκην αὐτοῖς, ἠρώτησαν τὸν Ἀπόλλωνα, εἰ τοῦτο δίκαιοι ποιοῦσι. συγκατακλίσαντος δέ ποτε, ἀνεπυνθάνοντο πάλιν, χαλκῆν ἢ ὀστρακίνην. ὁ δὲ ὀργισθεὶς ἀπεφήνατο, μηδετέρων. λέγεται) ἐπὶ τῶν ἀδέκτων ἀπορουμένων.

76. Rhodiorum oraculũ.] Rhodij Lindiæ Mineruæ operantes quotidie in tẽplo conuiuantes matulam non solent inferre sacris. Necessariam autem iudicantes, Apollinem consulunt an ea apponenda. Annuit ille. Quærunt denuò, æneáne an fictilis? Iratus ille, neutra respondit. Vsurpatur Prouerbium de inepta interrogantibus.

Σ.

77. Σιαφιοτ λειμών.] Εἶδος βοτάνης ἢ Λιβύης σίλφιον. καὶ παροιμία, Βάττου σίλφιον.

S.

77. Silphii pratum.] Herbæ species in Africa silphium: vnde & Prouerbium manauit, *Batti silphium.*

78. Sino-

Cent. iv. Latinis *Scrutarium* est & *Scruta*. Horatius de Iudæo:

Vilia vendentem tunicato scruta popello.

Ad quem respexit locum B. Hieronymus: *Ab Iudæo*, inquit, *audiuit vilia populo scruta vendente.*

76. Pro Ἀθηναίᾳ, quod hîc deprauatè scribitur, repone è Diogeniano Ἀθηνᾷ dandi casu, & διατίλλουσι, pro ἐκτίλλουσι legisse in suo apparet codice Erasmum. reddidit enim: *annos aliquot apud aram Deæ comitia prorogabant, atque ibi perpetuò manebant.* De Lindo Rhodi ciuitate Strabo lib. x i v. Geograph. & Stephanus. Vide etiam Paræmiç. *Lindiorum & Rhodiorum sacrificia*, apud Diogenianum, apud quem eadem hæc, sed breuiùs, legantur. De Minerua autem Lindia Diodorus Siculus lib. v. Bibliothecæ, Danaum cum filiabus ex Ægypto in Rhodum aduenisse narrans: Καὶ περιελθὼν ὑπὸ τῆς ἐγχωρίου ἱδρύσατο τὴν Λινδίαν ἐρημίαν, καὶ τὸ ἄγαλμα τῆς θεοῦ καθίδρυσεν. *Ab incolis exceptus templum Mineruæ statuit, eiq; delubrum consecrauit.* Statimque de Cadmo: Ὁ δ' υἱὸς Κάδμος τὴν τῶν Λινδίων Ἀθηνᾶς ἐτίμησε ἀναθήμασι, ἐν οἷς ἐστὶ λέβης ἀξιόλογος, ἐργασίαν ἔχων ἀρχαίαν ἐνδοξον. *Cadmus honorauit. Inter quæ sunt lebes, opus memorabile, antiqua fabricatum arte.* Strabo inibi Mineruam à Ioue editam Rhodiex Homericis creditum versibus ait pag. 450. & Colossum Solis à Charete Lindio fabricatũ. versumq; poëtæ explanat ex Il. Σ. v. 636.

Λίνδον, Ἴαλυσόν τε, καὶ ἀργεσσάντα Κάμειρον.
Lindum, Ialyssumq;, argillosamq; Camirum.

77. Βατείου, adiecì vt necessarium ad sensum. Meminit Adagij & in Pythiis Pindarus. De *Silphio Batti* Aristophanes in Pluto, & fusiùs ibi Græcus enarrator, & in Adagiis Erasmus: Apostolius verò, Σιλφίου Κάδμος. Latinis herba *Laserpicium* dictum, estque in Africa frequens: Catullus Epigram. v i i.

Quàm magnus Libyssæ arenæ
Laserpiciferis iacet Cyrenis
Oraculum Iouis inter æstuosi,
Et Batti veteris sacrum sepulcrum.

Aristoteles in Cyrenensium politia, nummis etiã silphium insculptũm Battum commemorat apud Scholiast. Aristoph. Et in nummis hodieque sic inscriptis herba spectatur ΚΥΡΑ apud V. Cl. Antonium Augustinum Dial. 1. Antiquitatum in nummis, quos olim adolescentes Latinos ex Hiberico fecimus.

78. Sinopiſſare.] De indecorè agentibus dictum à Sinope ſcorto.

79. Scytharum ſolitudo.] De quibuſdam deſertis ab omnibus. Sic & dici ſolitum: *Scythico deſerto deſerta magis.*

80. Scytha aſinum.] Iactatum in recuſantes quidem verbo, re tamen ipſa appetentes. Quidam enim conſpecto aſini cadauere: Prandium, inquit, ô Scytha, adeſt. aſt primùm ille tergiuerſatus, pòſt verò ſatagendo apparauit. * Simile eſt, Acarnanici aſini.] Acarnanes enim à Comicis vt agreſtes ac duri notabantur.

81. Samiorum flores.] In eos qui voluptati nimis indulgent.

82. Lecytho magis mutus.] Inquilini ab Athenienſibus iniuria affecti, ne hiſcere quidem audebant.

83. Apio indiget.] De ægrotante.

78. Σινοπίσαι.] Ἐπὶ τῶ ἀσχημονοῦσι, ἀπὸ ἑταίρας τινὸς Σινώπης.

79. Σκυθῶν ἐρημία.] Ἐπὶ τῶν ἐρημουμένων ὑπὸ πάντων. καὶ τὰ ἐρημότερά φασι τὴν Σκυθίαν ἐρημίαν εἶναι.

80. Σκύθη τὸν ὄνον.] Ἐπὶ τῶν λέγω μὲν ἀσπαζομένων, ἔργῳ δὲ ἐφεμένων. ἰδὼν γάρ τις νεκρὸν ὄνον, ἔφη, δεῖπνόν τοι σοὶ Σκύθα. ὁ δὲ ἐκδεξάμενος πρόιον· αὖθις δὲ πολυπραγμονήσας, σφὲ αὐτὸν ἐπαινέτην. * ὅπ ἐκινομηλοῦντος ὁ Ἀχαρνὴς ὡς ἄγριοι καὶ σκληροί.

81. Σαμίων ἄνθη.] Ἐπὶ τῶν ὑσχάτως ἡδυπαθῶν χρωμένων.

82. Συκομώτερος λυκύθου.] Οἱ γὰρ μέτοικοι λοιδορούμενοι ὑπὸ τῶν φυσῇ Ἀθηναίων οὐδὲ χάνειν ἐτόλμων πρὸς τὰς λοιδορίας ἀντιφθέγγεσθαι.

83. Σκόλοψ λείπει.] Ὁ νοσῶν.

84. Σι-

78. De Sinope ſcorto nobili Athenæus lib. xv. & Suidas ex Alexide, Valerius Harpocration Anaxilao & Amphide Comœdis quoque refert proſciſſam reſte H. Iunio Cent. v. Adagio 30. Poſſet etiam tractum videri Prouerbium à Sinopenſium moribus, de quibus Geographi.

79. De Scythica non ſolùm barbarie & immanitate, ſed & ſolitudine Q. Curtius Rufus l. vii. De geſtis Alexandri Magni: *Scytharum*, inquit, *ſolitudines Græcis etiam Prouerbio audio eſſe*, &c. Vtitur in Acharnenſibus Ariſtophanes.

80. Suidas eodem pænè verbis, niſi quòd ἐμπαίζειν præfert, eademque Diogenianus Zenobius in Adag. Ὁ Σκύθης τὸν ὄνον gemina propè, & Clemens Alexandrinus in Pædagogo Scythas ait & equo vehi, & ſanguinem ſecta vena epotare. M. Tullius lib. ii. ad Atticum: *Habes Scytha ὄνον.* & explicat doctiſſ. Turnebus lib. xvi i i. Aduerſ. cap. ix. Sequentia ἐπ' ἀκαμμονθῶν, ad aliam pertinent Paræmiam. Fortè ad Ἀχαρνικοὶ ὄνοι, vt apud Heſychium legitur.

81. Adhibet Prouerbium è Clearcho Athenæus lib. xii. & Stephanus Samum ἀνθίαν appellatam refert. Suidas etiam illud, Σαμίων ἄνθη, de Samiis ab Athenienſibus bello motis & compunctis notis, quibus ſerui ſolent, explanat.

82. Zenobius, Diogenianus, Suidas, & Apoſtolius, κάφοις loco λαλοῦ habent. Eraſmus etiam συκομώτερος legi concedit, vt meum contractum & humilem accipias.

83. Suidas ex Plutar. in vita Timoleontis exponit Cent. xii. mortem fuiſſe Græcis, apio ſepulcra, dum animam agerent ægroti, aſpergere. Plura de hoc ritu Io. Kirchmannus lib. iv. Funeralium cap. iii. & Læuinus Torrentius ad Od. vii. Horatij Flacci, l. ii.

84. Siphnus

84. Σιφνιάζειν.] Ὡς Κρητίζειν καὶ Λεσβιάζειν, ἀπὸ νήσου Σίφνου καλουμένης.

85. Συβαρανδρίδης.] Μέμνηται τούτης Φερεκράτης. ἔστι δὲ ἀπὸ τοῦ ἄνδρας σίνεσθαι.

86. Σκάνδιξ.] Λάχανον ἄγριον. παρὰ δὲ καὶ Σκανδικοπώλαν αὐτὸν ὠνόμασεν ἰδίως Εὐριπίδης, ὡς λαχανοπώλιδος υἱόν.

87. Σαοὺλ ἐν προφήταις.] Οὕτως ἐχρίσθη ὑπὸ Σαμουὴλ εἰς βασιλέα καὶ προφήτην. καὶ ἰδὼν αὐτὸν τις ἔφη· Καὶ Σαοὺλ ἐν προφήταις; καὶ ἔστι παροιμία· λαμβάνεται δὲ ἐπὶ τῶν μὴ ἀξίων.

88. Σαρδαναπάλου βραδύτερος.] καὶ, 89. Κατατηκόμενος τιθωνοῦ βαλύτερος.] 90. Κινύρα πλουσιώτερος.] 91. Δὶς παῖδες γέροντες.] Ὁ γὰρ Τιθωνὸς

84. Siphnus inſula vna Cycladum non procul Creta, auctore Stephano, cuius & Herodotus meminit, & Prouerbij etiam Heſychius, in quo emendandum vidit doctiſſimus Iunius Cent. iv. Adag. 66. διδύμου pro διδύμου. aliud hinc Prouerbium: Σίφνος ἀμμάδιον, quod & Suidas exponit. Addunt autem hîc membranæ: Ἔστι δὲ καὶ ἀπὸ τοῦ ἔθνους ἀκατίζειν. Λακεδαιμόνιοι δὲ τὸ μεγαλοφρονεῖν σίφνιον.

85. Heſiodium eſt — ἀνδρὸς μέγα πῆμα βοείης. *Viro multùm obeſt.* & ibi interpretes. Deductum à verbo σίνομαι. Vide Etymologum & Varinum.

86. Scandix, vulgò *Scandaria*, viliſſimum oleris genus agreſte. De Euripidis Tragici matre Clito nomine, etſi nobilem fuiſſe Philochorus apud Moſcopulum in eius Vita aſſerat, olera tamen venditaſſe ait Theopompus apud Agellium lib. xv. Noctium cap. xx. & Valerius Maximus l. iii. cap. iv. Diogenianus hoc ipſo Adagio, & Ariſtophanes falſus Comicus initio Equitum, vbi Demoſthenes: Μὴ διαγελᾶτόν. & in Acharnenſibus Dicæopolis ait: Φεῦ δῆτα μακρὸν ὕπνον ἐφ' ἡμῖν πατέ. & vtrobique Græcus enarrator, qui λαχανοπώλιδ ὄντα nominat, pag. nuperæ edit. 289. & 194. De recentioribus, ex his Had. Turnebus lib. xv. Aduerſar. cap. iii. & Ioan. Brodæus li. iv. Miſcellan. cap. xxvi.

87. Sacræ litteræ i. Reg. x. cap. ver. ii. Paræmiam agnoſcunt, adhibetque Greg. Nazianzenus, κατὰ τῶν πολλὰ ἐοικότων καὶ παροιμίαν, Apologia de fuga ſua in Pontum, de ſacra Scriptura loquens, quam omnes, vt hodieque, attrectare audent, etiam mulierculæ. Ex hoc Prouerbio colligo Collectanea hæc non Plutarchi videri, vt Eraſmo perſuaſum fuiſſe apparet; ſed hominis Chriſtiani, vt ſunt Michaëlis Apoſtolij, æqualis Beſſarionis Cardin. & à Politiano alibi citati; & ſatis ipſe oſtendit Adagio: Ἀπὸ τῶν ἐκ τῆς γραφῆς παροιμιῶν.

88. Quattuor hîc conglobata Prouerbia, eôdem ferè deriuata, etiam à Suida in dict.

senio-

senio confectus, in cicadam, vt optarat, mutatus est. Cinyras verò Pharnaces oriundus stirpe, eius qui Cypriorum Rex fuit, diuitiis præstitit. Sardanapalus autem Assyriorum Rex, qui luxu & delitiis suum amisit regnum; filius erat Anacyndaraxi Regis Nini Perficæ regionis; molliter effeminateque se ornans, nec domesticis conspicuus, nisi eunuchis & puellis. Incenso autem palatio in intimis ædium partibus deprehensus periit. Sepulcro eius ita inscriptum Assyriorum litteris:

SARDANAPALVS ANACYNDARAXI F.
TARSVM ET ANCHIALEM
VNO CONSTITVIT DIE.
EDE, BIBE, LVDE,
NAM CETERA NE HVIVS QVIDEM FACIO.

hoc est, ne digitorum quidem crepitatione sunt digna. Insistit enim monumento statua, manibus supra caput tensis, velut concrepantibus digitis. Eamdem quoque inscriptionem Anchiale habuit, quæ ciuitas Tharso adiacet, hodieque Zephyrion appellatur.

τὸ γῆρας ἀποθήμῳ ϑ' κατ' ὀλιγίω, εἰς τέττιγα μετέβαλεν. ὁ δὲ Κίνυρας ὁ ἀπόγονος ϑ' Φάρμη βασιλέως Κυπρίων πλούτῳ ἐδόξασεν. Σαρδανάπαλος δὲ ὁ Ἀσυρίων βασιλεὺς, ὃς ἐπ' ἀκολασίᾳ καὶ τρυφῇ κατέλυσε τὴν ἰδίαν ἀρχήν. ἦν δὲ υἱὸς Ἀνακυνδαράξου βασιλέως Νίνου [illegible] καὶ τοῖς οἰκείοις μὲν ὁρώμενος ϑ', εἰ μὴ εὐνούχοις καὶ κόραις. πεπυρπολημένου δ' ἤδη τοῦ οἴκου, ἐνδοθεν εὑρεθεὶς ἀπέθανεν. ἦν δὲ ἐπίγραμμα ἐπὶ τῷ τάφῳ αὐτοῦ Ἀσυρίοις γράμμασιν·

ΣΑΡΔΑΝΑΠΑΛΛΟΣ
ΑΝΑΚΥΝΔΑΡΑΞΟΥ ΠΑΙΣ
ΤΑΡΣΟΝ ΤΕ ΚΑΙ ΑΓΧΙΑΛΗΝ
ΕΔΕΙΜΕΝ ΗΜΕΡΗ ΜΙΗ.
ΕΣΘΙΕ, ΠΙΝΕ, ΟΧΕΥΕ,
ΩΣ ΤΑΓΕ ΑΛΛΑ ΟΥΔΕ ΤΟΥΤΟΙ
ΕΣΤΙΝ ΑΞΙΑ.

τοιαύτη τοῦ γήρως διακτύλων ἀποκροτήματος. τὸ γὰρ ἐφεστὸς τῷ μνήματι ἄγαλμα, ὑπὲρ τῆς κεφαλῆς ἔχον τὰς χεῖρας τεταμένας, ὡς ἀκροποδητεῖν τοῖς δακτύλοις. ταυτὸν ἐν τῇ Ἀγχιάλῃ τῇ πρὸς Ταρσὸν ὀνομαζομένῃ, ἥτις νῦν καλεῖται Ζεφύριον.

92. ΤΡΙΣ

Κατεγηράκει, nisi quòd neutro efferat genere: *Consenescat vltra Tithonum, Cinyra opulentiùs, Sardanapalo delicatiùs, vt Prouerbium in te compleatur, Bis pueros esse senes.* Vsurpatumq; ait ἐπὶ τοῦ χρόνου, *de longæuis.* & mox legit: Κινύρας ὁ ἔσχατος Φαρνάκης βασιλεὺς Κυπρίων: qui hîc φάρμη. & denique *Sardanapalus delicatiùs, exacta decessit ætate*, pro quo hîc, ἐρεθίσας τὴν ἰδίαν ἀρχὴν, *suum dissoluit imperium.* De Tithoni ætate Lucianus Adagium vsurpat in Dialogis. De Cinyræ verò opibus Plato lib. 1. de Legibus, & in Nemeis Pindarus, ac Naso x. Metamorph. Pro ἀκροποδητεῖν τοῖς δακτύλοις, quod Cicero *digitis concrepare* dixit, in Mich. Apostolio est ἀκροτῶν. Hic enim vltima descripsit, vt priora Suidas. Hæc de scriptura: nunc de Epitaphio Sardanapali corpori impositi videamus, vt legitur non Assyriacè, sed Græcè, vti putatur, à Chærilo compositum, apud Strabonem lib. XII. & XIV. Athenæum libro VIII. Arrianum libro II. Ἀνακύνδαξος Alexandri Magni, & Scholiastem Aristophanis in Auibus pag. 590. nuperæ edit. ad illud, Τὸν Σαρδανάπαλόν γ' ἐκεῖνον. Versus autem inscripti erant:

Εὖ πάσχε· τὰ δ' ἐντεῦθεν ἔτος ἓν ἔχεις ἀξὺ
Τερπόμενος· θνητοῖς δ' οὐκέτι ταῦτ' ἔσσεται.

Καὶ

T.

92. ΤΡΙΣ ἓξ νικητὴς βόλῳ.] Ἐπὶ τῶν εὐτυχούντων. Ἀπὸ τοῦ κυβεύειν. ὁ γὰρ βόλῳ ὁ πλήρης ἓξ ἐστί. τὸ παλαιὸν δὲ τρεῖς ἐβάλλοντο κύβοι.

93. Τυφλὰν ὀνείρατα.] Ἤτοι τοῦ ἀπατηλὰν, ἢ ὅτι τοῖς μείουσι περισβλέπονται.

94. Τὸ Πάρνου σκαφίον.] Ἐπὶ τοῦ περὶ τὰ μικρὰ πολλάκις ζηπεινώντων. Πάρνος γὰρ κυβερνήτης ἦν, οὗ τὸ σκάφιον ἀπολέσαι συνεχῶς ἐνώχλει τῷ δήμῳ, καὶ τῇ βουλῇ, αἰτιώμενος τοὺς τὸ σκαφίον ὑφελομένους.

95. Τὰ ἐκ τρυπίου.] Μαντολομένων διλογία, καὶ τὸ, Ἀπόλλων τρίποδος καὶ τοῦ, Ἀπὸ δάφνης.

T.

92. TER sex victor est iactus.] De prospera & felici re dicitur: ductum à iactu cuborum, qui è senionibus plenus erat. Tribus enim cubis ludebant antiquitus.

93. Cæca somnia.] Hoc est, fallacia & falsa, vel quia cum nictantibus colloquium fit.

94. Scaphula Parni.] In eos qui minima assiduè consectantur. Parnus enim nauclerus amissa scapha molestus fuit cùm Senatui tum plebi, eos putidè accusando, qui naufragium subduxissent.

95. Quæ ex cribro.] Scilicet prædicta: vt dicitur, *E tripode*: &, *Lauro vaticinans.*

96. Τὸν λ-

Καὶ γὰρ ἐγὼ σπεύδω εἰμὶ Νίνου μεγάλης βασιλεύς.
Ταῦτ' ἔχω ἃ ἔφαγον, καὶ ἐφύβρισα καὶ μετ' ἐμοῦ ἅπερ ἦν μοι.
Τερπνὰ ἐπιδόντα τὰ δ' ἄλλα ἀβίωτα καὶ οὐκέτι ὄντα.
Ἦ δὲ σοὶ εἶπον ἀφράστους ἐξ αὐτῆς ὧδε
Κεκτῆσθαι δ' ἀθλίων ἐστὶν ἀνθρώπων πάντων.
Cùm te mortalem noris, præsentibus exple
Deliciis animum; post mortem nulla voluptas:
Nam cinis ipse, Nini qui magnæ regna tenebã.
Hæc habeo, quæ edi, quæq; exsaturata libido
Hausit: at illa iacent multa & præclara relicta.
Hoc sapiens vitæ mortalibus est documentum.

Priores autem versus quinque alio ordine leguntur apud Clementem Alexandrinum Stromat. 2. & Theodoretum extr. Sermone XII. Græcanicarum affectionum: qui & Sermone IX. qui de Legibus est, ait: Σαρδανάπαλος ὁ Ἀσσύριος, ὁ θηλυπρεπὴς καὶ τρυφερὸς ἀνακύπτ. *Sardanapalus ille Assyrius, voluptatibus ac deliciis notissimus.* Posteriores autem versus sic Athenæus habet dicto lib. VIII. Δεῖπνοσοφ.

Ἃ δ' ἐπιλήθομαι σοφίσματ', ἐδί πατ' ἄκουε
Λάσπησαι, ἐκτείδω δ' ἐδίδυμα τὰ ἀπόμενα χρυσία.

Illos autem versus, *Hæc habeo, quæ edi;* — M. Tullius, extrema Tuscul. V. est interpretatus, qui & 2. de Finibus: *Non intelligo, inquit, cur Aristoteles Sardanapali Epigramma tantopere derideat, in quo ille Rex Assyria gloriatur, se omnes secum libidinum voluptates abstulisse.* & lib. X. ad Attic. epist. VII. *Nisi fortè me Sardanapali vice in suo lectulo mori malle censueris, quàm exsilio Themistocleo.* Ceterùm quæ de gestu tendentis manus supra caput, tresque digitos priores erigentis hîc refert, Strabo item atque Arrianus, vereor sanè vt rectè interpretes reddãt cum P. Lælio in Horis Subseciuis libro III. cap. II. quasi manuum complosio, vt in applausu solet, ac veluti poppysma fuerit: cùm sit potiùs extenso brachio digitorum crepitus, medio in pollicem incumbente ac feriente indicem exstantem, quibus concrepantibus contemtus significatur.

92. Suidas adfert, & explicat Hadr. Iunius rectiùs quàm Erasmus Cent. V. Adagio 62. in *Ter sexiacit*, & nos ad Zenobij Paræmiarum Cent. IV.

95. Video Erasmum legisse singulari numero Τρίποδ' ὕστερον. Diogenianus, vt hîc, multitudinis.

95. Suidas his adlubet Centuria XIII. ibidemque illud: Τὰ ἐκ τρίποδος, *Hæc è tripode pronuntiata.*

96. Τὴν λύραν.] Significat pugnæ victoriam. Imitatio est auspicij melodiæ, quod tibia fiebat.

97. Epimenidia pellis.] De reconditis rebus dictum. Hic enim Epimenides à Laconibus in adyto asseruabatur. Vixit autẽ, vt auctor est Theopompus, annos centum & quinquaginta septem, quorum septem somno transegerit.

98. Samiorum mala metuis.] De formidantibus inauditæ malitiæ proditiones.

99. Æsopicus sanguis.] De iis qui in difficilia sese mala ac probra implicarunt. Delphis enim sublato Æsopo irasci diuinum numen contigit.

100. Lignum incuruum numquam rectum.] Vulgi tritum sermone Prouerbium, iactatumque in eos, qui distorta corrigere negotia conati nihil proficiunt.

96. Τὴν λύραν.] Τοῦτο σημαίνει ἡ ἐν τοῖς ἀγῶσι νίκη. μίμημα γάρ ἐστι τῆς αὐλητικοῦ ἐνδοσίμου.

97. Τὸ Ἐπιμενίδιον δέρμα.] Ἐπὶ τῆς ἀσυθέτου εἴρηται. ἀπέκειτο γὰρ κατά τι λόγιον τοῖς Λακεδαιμονίοις τὸ τοῦ Ἐπιμενίδου δέρμα. ἔβιω δὲ οὗτος, ὡς φησιν ὁ Θεόπομπος, ἔτη ἑκατὸν πεντήκοντα καὶ ἑπτά· ἅπερ ἕκαστα ἐκαθεύδησεν.

98. Τὰ Σαμίων ὑποπτεύεις.] Ἐπὶ τῆς δολίους τινὰς ἀνηκούστους κακοῦ προδοσίας.

99. Τὸ Αἰσώπειον αἷμα.] Ἐπὶ τῶν δυσκυλίστους ὀνείδεσιν ἐμπεπλεγκότων. τοῖς γὰρ Δελφοῖς ἀπολοῦσι τὸν Αἴσωπον, σεισμὸν τὸ δαιμόνιον χαλεπῆναι.

100. Τὸ σκολιὸν ξύλον οὐδέποτε ὀρθοῦται.] Αὕτη δημώδης. λέγεται δὲ ἐπὶ τῶν ἐξ ἑτέρου πράγματα κατορθώσειν ποιουμένων, καὶ μᾶλλον ἀφελούντων.

EKA-

96. Τὴν λύραν & Τὴν λύρα lyræ etiam harmonia est, victoriam denuntians: non tamen est classicum canere aut receptui, vt in pugna solẽne. Ἔνδοσιμος verò qui rhythmus sit, explicat in Comment. Budæus.

97. Est in Diogeniani Prouerb. De somno autem Epimenidis, vt & Endymionis, non eadem omnibus sententia est. M. Varro enim & Plutarchus quinquaginta dormisse annos putant: septem his C. Plinius adiicit lib. VII. Nat. histor. cap. 52. Laërtius verò quadraginta septem: vt hîc ζ addendum opiner μζ, vel νζ. Prouerb. quoque exstat, *Vltra Epimenidem dormire*, ex illo Luciani in Timone: Τί πρὸς τὸν Ἐπιμενίδου κα-

θεύδειν. Vide Pet. Victorium lib. XXIIII. cap. 1. Variar. lect.

98. Suidas Cent. XIII. Σαπύδιος legit, redditque Germanus interpres *exspui*. Ego verò nihil demuto. Mox pro ἀνηκούστους, quod hîc scriptum repperi, reposui ἀνηκούστους. In Suida tamen, ne quid dissimulem, ἀνεκίνητος κακοῦ passim editum. De Samiis autem litteratis, bellique stigmate compunctis, nos ad Zenob. Adag. *Samiorum mala*.

99. Suidas Centuria 1. legit Δυσκυλίστους: Diogenianus verò Δυσκολίζους Centuria 1. & mox legi malim Θεοπεμπόντων. De nece Æsopi in eius vita Maximus Planudes, & Ioach. Camer.

CENT.

ΕΚΑΤΟΝΤΑΣ Δ.

1. Τὸ Φρυνίχου πάλωσμα.] Κατὰ τῶν φρονίμως καὶ συνετῶς συβουλευόντων. Θουκυδίδης ἱστορεῖ, ὅτι Φρύνιχος ὁ Ἀθηναίων στρατηγὸς ἐν Σάμῳ, μελλόντων τῶν στρατιωτῶν κατάγειν Ἀλκιβιάδην, ἐδήλωσε τῷ ναυάρχῳ Λακεδαιμονίων ὁ Φρυνίχος, ὅτι βούλοιτο αὐτῷ προδοῦναι τὸ στράτευμα. λαβὼν δὲ ἡ ἐπιστολὴ Ἀλκιβιάδου, καὶ πέμψαντος τοῖς Ἀθηναίοις, ὕστερον μὲν ἐλθὼν ἀπολλῦσι ὁ Φρύνιχος, γράφει πάλιν τῷ ναυάρχῳ τὸ γεγονὸς, αἰτιώμενος καὶ φάσκων τὸ στράτευμα πάλιν προδώσειν αὐτῷ εἰ βούλοιτο. σημαίνας δὲ προηγόρευσε τοῖς στρατιώταις διδύξειν ἔχειν ἐπιστολὴν κατ' αὐτοῦ φέρουσ' Ἀλκιβιάδου, καὶ τοι λελειμένου ἐφόδου εὐπρεπῆ φυλάξασθ'. οὕτως δὲ γενομένου τούτου, καὶ κομιζόντων μὲν τῶν γραμμάτων, ἡγουμένης δὲ τῆς ἐφόδου, ἐπίστευσαν οἱ στρατιῶται πάλαι καὶ τὰ πρῶτ' καὶ τὸ φεῦγον κατὰ τοῦ Φρυνίχου ὑπ' Ἀλκιβιάδου γεγράφθαι.

2. Τὸ ἄρνιόν σου λελάληκεν.] Αἰγύπτιοι τοῦτό φασιν, ὅτι ἀνθρωπίνῃ φωνῇ τὰ μέλλοντά τινι τῶν βασιλέων λελάληκεν.

3. Τὸ Ἡσιόδειον γῆρας.] Ἀριστοτέλης ἐν Ὀρχομενίων πολιτείᾳ, δὶς τεθάφθαι φησὶ τὸν Ἡσίοδον, καὶ ἐπιγεγράμμενον τῷδε τυχεῖν·

Χαῖρε δὶς ἡδέσας, καὶ δὶς τάφον ἀμπολήσας
Ἡσίοδ', ἀνθρώποις μέτρον ἔχων σοφίης.

CENTVRIA IV.

1. PHRYNICHI calliditas.] In eos qui callidè quid & vafrè machinantur. Scribit Thucydides Phrynichum ducem Athenensium Sami, cùm milites Alcibiades eò esset ductaturus, nauarcho Lacedæmoniorum nuntiasse se illi exercitum proditurum. Intercepta hac ab Alcibiade epistola, Athenasque missa, extinctus propè Phrynichus iterùm scribit nauarcho quod acciderat, expostulans, ac promittens iterùm se exercitũ proditurum si suum admoueret. Qua re indicata militibus, ait alteras contra se venturas ab Alcibiade litteras. Qua re gesta cùm allata epistola tum impetu facto, certo milites crediderunt priùs & nunc aduersus Phrynichum tentata omnia ab Alcibiade fuisse.

2. Agnus tibi locutus.] Fabulantur Ægyptij humana voce agnum Regi cuidam futura nuntiasse.

3. Hesiodi senecta.] Aristoteles in Republica Orchomeniorum bis sepultum ait Hesiodum, & ita tumulo inscriptum legisse:

Salue pubescens iterùm, ac bis condite salue,
Hesiode, humanæ qui modus es Sophiæ.

sic

CENT. IV.

1. Eadem Suidas Centuria XIV. Deside-

rius *luctam* nunc *luctationem* vertit. Mihi magis placet *callicitas*, aut *mucrii*. Quid autem

sic enim senescens repubescere est visus, ac bis sepultus.

4. Meliacum nauigium.] Dictum in naues perfluentes. Refert enim Aristoteles Hippotam coloniæ deducendæ præfectum, diris eos, qui secum nauigare nollent, deuouisse: partim excusatione vsos, quòd domi vxores ægrotarent; partim quòd naues eorum aquam admitterent; constanter est eos execratus, ne vmquam solidum haberent nauigium, & vxorum suarum perpetuò obnoxij essent imperio.

5. Carissimorum carissima.] Meliensibus oraculo præcepit Apollo, vt amarent carissimorum carissima. Ad annum itaque septimum decimum filios nudos circumgestabant, osculabanturque in Olympia.

6. Thessalorum commentum.] Dictum in fraudulenter & improbè agentes.

7. Corycæus hæc auscultauit.] Cum piratis Corycæi quidam conspirantes, nauigantium farcinas curiosè obseruando, quo die conscenderent, piratis indicabant. Qua re à mercatoribus explorata, pleraque absconderant. Id rursum piratis cùm esset ab explorato-

παρόσον τότε γῆρας ἀπίθη, καὶ δὶς ἐτάφη.

4. Τὸ Μηλιακὸν πλοῖον.] Ἐπὶ τῶν ἄγαν ῥόντων πλοίων. φησὶ γὰρ Ἀριστοτέλης, Ἵππωτον εἰς οἰκίαν ἀποστελλόμενον τοῖς μὴ βουληθεῖσιν ἀστοῖ συμπλεῖν καταρᾶσθαι. ἐπειδὴ γὰρ ἀφορμιζόμενοι οἱ μὲν τὰς γυναῖκας αὐτῶν ἀῤῥωστεῖν, οἱ δὲ τὰ πλοῖα ῥεῖν, κατέμεινεν, καταράσασθαι μήτε πλοῖα στερεὰ γίνεσθαί ποτε, καὶ ὑπὸ τῶν γυναικῶν ἀεὶ κρατεῖσθαι.

5. Τῶν φιλτάτων τὰ φίλτατα.] Μελίοις ἀνεῖλεν ὁ θεὸς, φιλεῖν τῶν φιλτάτων τὰ φίλτατα. μίσχεις οὖν ἐτῶν ἑπτὰ ἐξ γυμνοὺς περιφέρειν τοὺς παῖδας, καὶ καταγίλων ἐν Ὀλυμπίᾳ.

6. Τὸ Θετταλὸν σόφισμα.] Ἐπὶ τῶν συρίζομένων, καὶ κακουργούντων.

7. Τοῦδ' ἄκρα ὁ Κωρυκαῖος ἠκροάζετο.] Περιεργαῖς τισί τινες τῶν ἐν Κωρύκου συλλεγόντων περιεργαζόμενοι τῶν πλεόντων τὰ φορτία, καὶ κατ' ἐκεῖ ἡμέρας ἀπαπλεόντων ἡμῖν ἔφρασε τοῖς πειρατῶν. τῶν μαθόντες οἱ ἔμποροι, ἀπέκρυπτον τὰ πολλά. ἐνηδὲ δὲ καὶ οὕτως ἐνίοις τοῖς πειρατῶν ἐμελλούτο,

tem sit πάλαισμα docet Pet. Victorius lib. II. Variar. lect. cap. X. & lib. XXI. cap. II. Thucydidæ narratio est lib. VIII. belli Peloponn. pag. 588. 589. vbi *Astyochum* nominat Lacedæmoniorum classis nauarchum.

4. Suidas habet Cent. IX. ἄγαν ἐκπλεόντων pro *ῥόντων*, & εἰς ἔπειτα. Mox etiam legas: καὶ γυναικοκρατεῖσθαι. Turbat hic Erasmus, vitioso Suidæ vsus exemplari Græco, dum hîc *Aristotelem* nescio quem *Meliacum* somniat.

6. Zenobius refert Centur. IV. Adag. 19. & Suidas semel iterumque Centuria VII.

7. Zenobius totidem pænè verbis Centuria IV. Adag. Κωρυκαῖος ἀκροάζετο. & Suidas Centuria XIII. In extremo tamen, εἰ γοῦν ἐξ ἐγκρίνων. Equidem pro ἐξεγκρίνων,

ἐμελούτο, ὁπερ ἐστὶν ἡ παροιμία ὅτι τῶν δοκούντων μὴ λάθρα πράττειν, εἰς γνῶσιν δὲ ἐξερχομένων.

8. Τὰ πολλὰ πράττειν, ἵνα ἐν ἀσφαλεῖ βίῳ.] Ἐπὶ τῶν εἰς κίνδυνον ἐμπιπτόντων, ὑφ' τὸ πολλὰ πράττειν.

9. Τὰ ἐκ τῆς ἁμαξῆς.] Ἐπὶ τῶν ἀσελγέστερα σκώπτοντων πάντων ταύτῳ. Ἀθήνησι γὰρ ἔνιοι τοῖς Διονυσίοις μεθυσθέντες κωμάζουσι, μετ' ἡμέραν δὲ τοὺς ἀπαντῶντας σκώπτουσιν ἐφ' ἁμαξῆς καθήμενοι.

10. Τὸ δή τοι κλέος ἐσσομένοισι.] Ἐπὶ τῶν διαμενόντως ἔνδοξα ἐσομένων φήμης τυχόντων.

11. Τὸν Κολοφῶνα ἐπέθηκε.] Ἰς'. πόλεις δ' Ἰωνίας συνήσαν εἰς τὸ Πανιώνιον λεγόμενον ἐπὶ τῷ κοινῷ βουλευσόμενοι. καὶ ἔστι τε ἴσοι αἱ ψῆφοι ἐγίνοντο, ἐπέκειτο ἐνίοτε καὶ τὸν Κολοφῶνα. Σμυρναίους γὰρ ἐλθόντας εἶχον συμμάχους, ὑπὲρ οὗ καὶ τὸν ψῆφον ἐτίθεντο. ὅθεν ἐπὶ τῶν κρατούντων καὶ βιαζομένων εἴρηται ψήφου.

12. Ταινάριον κακόν.] Τὸ μέγα

tum, diuisâ voce reposui ἐξεγκρίνων.

8. Senarius hic indicat, quod & vulgo in ore: verumque est Epicuri illud, *Felicem qui latet, vivatque obscurum.*

9. Vide Horatij interpretes ad illud in Arte poëtica versu 276.

—plaustra vexisse poëmata Thespis
Quæ canerent, agerentque peruncti faciem fœcis.

& plura hîc Suidas.

10. Ἐσομένοις.] Sic Vatic. Puto rescribendũ ἐσομένοισιν. Similia habet etiam Prouerbij specie Hom. Il. γ'. ver. 287. & 460. Ἢ τῳ ἐσομένοισιν ἀπ' ἀνθρώπων πύθηται. *Cuius sint memores in posteritate nepotes.*

11. Locus depravatus & mutilus. Prouerbium à superiore avellimus, pertinetq; ad *Colophonium suffragium*, vbi Des. Erasmus explanat. Alibi *Colophonium addidit*: de cuius origine diuersa adferunt Hesychius & Strabo lib. Geogr. XIV. nec ipsi inter se consentiunt, adferuntque longè ab his diuersa. *Talemus* Græcus scriptor, quem Adagio *Colophonium suffragium* auctorem laudat Chiliastes Batauus, mihi fando inauditus est, nisi si *Iulon* aut eius farinæ est quispiam. Vide & *Minervæ suffragium*.

12. Crudelitatis Laconum in Helotas supplices in Neptuni templo historiam narrat Thucydides libro 1. & Suidas in Collectaneis.

menti

menti & constanti de seruis vindicta. Lacedæmonij enim Helotas in Tænarum promontorium fugientes contrucidarunt.

13. Ægina primùm liberos dat optimos.] Notat homines initio frugi, pòst nequam redditos.

14. Quid non fies Arbelas contendens?] Siciliæ id opidum, cuius incolæ ob stuporem facilè decipiebantur.

15. Quæ olim [acciderunt.] Puta, Tyri. Tyrum enim antiquam Alexander Macedonum Rex multa vi obsidens, etsi laboriosè, occupauit tandem, vrbemque funditus euertit, alios ciues in crucem agens, flammis alios necans. Prouerbium inde deductum, dictumque de aduersa patientibus.

16. Inferorum terniones.] Colitur apud inferos ternio mysticè ob Hecatem, cui & tria offerebantur; quamq; Tritogenam etiam appellarunt. Etenim tres deæ, Minerua, Diana, & Hecate pro vna sunt habitæ. Mysticè itaque Hecate Proserpina dicta, domina inferorum. Hinc & Hecates simulacra in triuiis, & funeralia tribus peragebantur. Iactatum itaque Prouerbium in eos qui superuacanea & recondita student cognoscere.

κὴ ἐξοδήμιον εἰς εἰκάδας. Λακεδαιμόνιοι γὰρ τοὺς εἰς Ταίναρον καταφυγόντας τῶν εἱλώτων ἀπέκτειναν.

13. Τὰ φωτὸς δείσας παῖδας Αἴγινα φέρει.] Ἐπὶ τῶν ἐκ ἀρχῆς κοσμίων, μὴ δὲ ταῦτα ἀσυλλογιστῶν.

14. Τί οὐ γενήσῃ εἰς Ἄρβηλας;] Ἀρβηλα πόλισμα Σικελίας. οἱ δὲ ἐνοικοῦντες ἐκεῖσε, εὐδόκιμον ἐξηπατῆσθαι ἔχουσι.

15. Τὰ ἐκ παλαιοῦ.] Λείπει τὸ Τύρον. Τύρον γὰρ τὴν παλαιὰν Ἀλέξανδρος ὁ Μακεδὼν πολλῇ χειρὶ ἑλὼν, διέφθειρε τὰ μάλιστα, ὥστε τὴν πόλιν κατασκάψαι· τοὺς δὲ πολίτας τοὺς μὲν ἀνασκολοπίσαι, τοὺς δὲ κατακαῦσαι. ἐκ τούτου γὰρ ἡ παροιμία ἐπὶ τῶν κακῶς διαπεπραγμένων.

16. Τὰς ἐν ᾅδου ζητεῖν τριακάδας.] Τιμᾶται ἡ τριακὰς ἐν ᾅδου διὰ τὴν Ἑκάτην μυστικώτερον, ἣν καὶ τὰ ζῶα θύουσιν· ἐπεὶ καὶ αὐτὴν ἡ Ἑκάτη φασὶ Τεττοξῆν εἶναι. καὶ γὰρ Ἀθηνᾶ καὶ Ἄρτεμις, καὶ Ἑκάτη, αἱ ξεῖς δοκοῦσαι εἶναι. τὸ δὲν μυστικώτερον Ἑκάτη ἡ Περσεφόνεια καλεῖται, ἣν ὑποχθονίων δεσπότης. ὅθεν καὶ ἀφιδρύματα Ἑκάτης ἐν ταῖς ὁδοῖς ἵδρυται, καὶ τὰ νεκύσια τῇ τριακάδι ἄγεται. λοιδορεῖν δ' ἐπὶ τῶν περιττὰ καὶ τὰ δαπανηρὰ ζητούντων χαίρειν.

17. Τὰ

13. Habet Diogenianus & Suidas: hic etiam eodem principio sensuique Adagium adfert: Τὰ φωτὸς Ἄρεος εἰς τοὺς παῖδας ἐπιχείρει. *Imitio Mars ob filios laudabitur*; vt de Neronis Aug. quinquenario, quo bonus fuit, Suetonius & alij referunt.

14. Pro ἐξηπατῆσθαι Apostolius editus πεγχάνειν habet. Stephanus Siculis vrbibus Arbelas adnumerat. Perfidi etiam Strabo lib. XVI. & in Mesopotamia Q. Curtius.

15. De Tyri laboriosa obsidione idem Q. Curtius & Arrianus; & nos Vitis comparatis Aristot. & Demosthenis.

16. De Hecate triformi, quæ & Pallas, & Dia-

17. Τὸ Πάσπος ἡμιωβόλιον.] Οὗτος διὰ μαλακίαν καὶ μαγγανείαν διεβεβόητο. ὥστε ἐν τῷ ἱπποδρόμῳ αὐτῶν, καὶ δεῖπνα πολυτελῆ ὁρᾶσθαι, ἐξ ἡμερησιωμβρίας παῖς, καὶ πάλιν ἀφανεῖς ἡμιωβολίους. εἶχε δὲ καὶ ἡμιωβόλιον πεποιημένον αὐτῷ ταῖς πεπρακόσιν. ἀπέδιδο δ' οὖν δί' ἀπερ ἤθελεν, πάλιν ἑαυτῷ τοῦτ' ἀνελαμβάνων.

18. Τὰ μηδὲν πρὸς τὸν Διόνυσον.] Ἐπὶ τῶν τὰ ἀνοίκεια πάντα πραττόντων.

19. Τὰς ἐν Κύδωνι ϑ'.] Ἐπὶ τῶν φιλοτίμως δεχομένων τοὺς ξένους. Ἀπὸ Κύδωνος τοῦ Κορινθίου φιλοξένου.

20. Τὸ Συρακουσίων δέκατον.] Δήμων Συρακουσίους εὐδαιμονίσαντας φησὶ ψηφίσασθαι τῷ δεκάτῳ τῶν ὑπαρχόντων ἀποδιδόσθαι εἰς ἀναθήματα καὶ ἱερεῖα. πολλοῦ τε χρήματος ϑ' συναχθέντος, εἰς παροιμίαν ἐλθεῖν, καὶ τὴν Πελληνέων δεκάτην.

21. Τὴν ἱερὰν ἄγκυραν.] Ἐπὶ τῶν

17. Παπιμείου ἀυτῷ emendauit è Suidæ Collect. cùm vitiosè scriptum esset in Vat. memb. πατμείου ἀυτῶ. voce nihili. Ἐτεμβίς, ἢ Ἐτεμβὶς quid, vide Suidam & Hesych.

20. Sic Adagium Desiderius aptauit: ἐπὶ τῆ Δεκάτῃ Συρακουσίων ἔχει, è Strabone libro VI. Geogr. qui & alibi de Biante Prienensi, cuius iustitia Prouerbio quoque locum dedit, vt hîc referibendum in extremo Πριηνέως δίκαιος pro Δεκάτῃ existimem, nisi quid secùs doctis hominibus videatur. *Syracusana* etiam *opula, mensa, Sicula* Prouerbiis celebrantur.

21. Vide in Suida, χαλᾷν τὴν ἱερὰν ἄγκυραν, Cent. XIV.

& Diana, hoc quoque loco Diogenianus, & pleni sunt Poëtarum libri. Maro:

Tergeminamq; Hecatē, tria virginis ora Diane.

Naso: *Tuq; triceps Hecate.* —— Ausonius in Gripho ternarij. & multa congessit Lilius Giraldus Syntagmate Deorum XII. & XIII. de canibus illi solitis immolari, vt quæ eadem Diana sit. Aristophanis autem in Pluto enarrator ternas enumerat, Lunam, Dianam, Hecaten, pro eadem, vt σκυλλεῖον pro λύθρον ponat; sed nihil in fabulis Deorum certi, inuolucra cùm sint nugarum. Addit & cenam Hecatæ apponi à diuibus solitam, qua pauperes rapta vescerentur.

De iis

De iis qui in oratione argumentationem omnium maximam sunt allaturi: ab anchora nauis, quam sacram nuncupant, hoc est maximam: quæ postrema omnium in mare iacitur, procella nauem vehementer quatiente.

22. Quod in corde sobrij, id in ore est ebrij.] De iis qui ebrij vera narrant.

23. Mare priùs vites proferet.] De rebus quæ fieri nequeant.

24. Fumum fugiens in ignem incidi.] De iis dici solitum, qui parua cùm fugiant incidunt in grauiora.

25. Tydeus in subulci ædibus.] Iactatum hoc Prouerbium ferunt ob stultitiam atque insolentiam Tydei. Peribœam enim Hippicoi filiam, seruus cùm esset, vi compressit. Pater itaque cognito filiam grauidam esse, nato Tydei fœtu, subulco eam tradidit.

Y.

26. OCVLIS abesto dulcis hinc sopor procul.] De studiis inuigilare cupientibus.

27. Sus sub fustem.] Est apud Dinolochum Paroemia, de iis qui præsentem sibi adferunt perniciem.

28. Sus comessata est.] In quid agentes indecorè.

29. Sus trans arma currit.] De iis qui in perniciem se coniiciunt.

μελλόντων τελευταῖον εἰπεῖν ἐπιχείρημα τῆς πάντων μήτηρ. λέγεται δὲ ἐκ τῆς τοῦ ἀγκύρας ἱερᾶς καλουμένης, ἥτις μεγίστης, ἡ τελευταία πάντων βάλλεται εἰς θάλασσαν, χειμῶν ἐντὸν σφόδρα κατειληφότος.

22. Τὸ ἐν τῇ καρδίᾳ τοῦ νήφοντος, ἐν τῇ γλώττῃ τοῦ μεθύοντος.] Ἀπὸ τῆς ἐν μέθῃ παλιλλογίας λεγόντων.

23. Τὸ πέλαγος πρότερον οἴσει ἀμπέλους.] Ἐπὶ τῶν ἀδυνάτων.

24. Τὸν καπνὸν φεύγων, εἰς τὸ πῦρ ἐνέπεσον.] Ἐπὶ τῶν τὰ μικρὰ τῆς δεινῆς ἐθελόντων φυγεῖν, καὶ εἰς μείζονα ἐμπεσόντων.

25. Τυδεὺς ἐν ὑφορβίοις.] Ταύτην λελέχθαι φασὶ διὰ τὸ ἀδοκήτως καὶ ἀπαιδεύτως τὸν Τυδέα. ἦν γὰρ δυνατὸς ἐν τοῖς Γαργηττίοις Περίβοιαν βιάζεσθαι. γενὼς δὲ παιδίον ἔχουσαν ὁ πατὴρ, ὑφορβῷ παρέδωκε μὴ ἐθέλοντος πεῖσθαι τὸν Τυδέα.

Y.

26. ΥΠΝΟΣ δ' ἀπέστω γλυκὺς ὄμμασιν.] Ἐπὶ τῶν φιλομαθούντων φιλοσοφεῖν.

27. Τῆς ὑπὸ βόπαλον.] Παροιμία παρὰ Δεινολόχῳ δὲ τῶν ἑαυτοὺς εἰς ὄλεθρον ἐμβαλλόντων.

28. Τῆς ἐκώμασεν.] Ἐπὶ τῶν ἀκόσμως τι ποιούντων.

29. Τῆς ὑπὲρ ὅπλον θρασεῖ).] Ἐπὶ τῶν ἑαυτοὺς εἰς ὄλεθρον ἐμβαλλόντων.

30. Τ'φα-

25. De *Tydeo* hoc, eiusque Adagio, nihil equidem comperi. Illud tantùm, missam videri constupratam filiam Peribœam in subulci domum, quam Tydeus prioris oblitus domus frequentare non erubuerit. Hæret hîc alioqui aqua. Et mox ἦγον reponendum, etsi in Vatic. esset membranis ἦγεν.

30. Tra-

30. Mari [velut] submersa fama.] De rebus occultis.

31. Pistillum exornas.] Tale illud, Ollam picturas.

Φ.

32. LENTIS angulum.] Subaudi tenes. De impossibilibus dictũ.

33. Lentem scindis.] De rebus irritis, quæque non exsistunt.

34. Phœnicum pacta.] Phœnices Carthaginem condituri, in Africam adnauigantes incolas rogarunt, vti diem noctemque reciperentur. Quo impetrato discedere noluerunt, quòd dies noctesque simul ibi manendum stipulati essent. Iactatur in fraudulentos & improbos.

35. Phalaridis imperium.] De imperium crudeliter exercentibus.

36. Illustrem partum.] Hoc est, lucidum aspectuque horribilem.

37. Philoxeni struxit orationem.] In eos Prouerbiũ, qui aliter detrectant. Philoxenus enim Cytherius effugiens

Φ.

32. ΦΑΚΟΥ γωνίαν.] Ἐπὶ τῶν ἀδυνάτων.

33. Φακὴν κόπτεις.] Ἐπὶ τῶν ἀνυπάρκτων, καὶ μὴ ὄντων.

34. Φοινίκων συνθῆκαι.] Οἱ τὴν Καρχηδόνα κτίσοντες Φοίνικες ὅτε προσέπλεόν τῇ Λιβύῃ, ἐδέοντο τῶν ἐγχωρίων δέξασθαι αὐτοὺς νύκτα καὶ ἡμέραν. τυχόντες δὲ τούτου, οὐκ ἐβούλοντο ἀπαλλάττεσθαι, ἕως συνεπεμέλουν νύκτας τε καὶ ἡμέρας μίαν ἑαυτοῖς. λέγεται δὲ ἐπὶ τῶν παγκάκως ἀπολλυμένων καὶ πονηρῶν.

35. Φαλάριδος ἀρχή.] Ἐπὶ τῶν ὠμῶς τὴν ἐξουσίαν χειριζόντων.

36. Φαίδιμα τέκνα.] Ἐπιφανῆ καὶ κατανυκτικὸν τὸ θεατήν.

37. Φιλοξένῳ λόγον τέτευχεν.] Κατὰ τῶν ἑτέρως ἀρνουμένων τὴν παροιμίαν. Φιλόξενος γὰρ ὁ Κυθήριος ἐκφεύγων

30. Tralatio elegans à saxis ὑφ' ἁλὸς κεκρυμμένοις.

34. Dici solitum Suidas est auctor in insidiosè pacisentes: cetera vt hîc. addit tamen similia narrari de Metapontinis è Demone. Adhæc de cauillatione, cum Annibalis militibus Cic. 1. Offic. Vide & Had. Iunium Cent. 1. Adag. 76. *Phœnicum commentum seu mendacium*, ex Platone lib. IV. de Repub. & Strabone lib. III. Geogr.

36. Φαίδιμα.] Corruptum arbitror locum. Suidas hîc φάος dictum Prouerbio ait δὶς ἢ τρὶς γραφὲν ἐν ἑκατοντάσιν.

37. Respexit credo ad illa Adagia: Φιλοξένου γεγράφθαι, *Philoxeni* i. Et: Ἀπολέμισε τὰς λατομίας. *In Latomias me ducas licet.* Apud Suidam, & Desiderium, *In lapicidinas*, Chiliad. II. Centur. 1. Adag. 31. & Chil. III. Centur. II. Adag. 95. In Suida verò malè *Tarentum Siciliæ* dixit, rectiùs hîc *Italiæ*. Est enim metropolis *Tarentum* in magnæ Græciæ ora. De Philoxeno plura Diodorus, Stobæus, Athenæus lib. 1. Cicero lib. IV. ad Atticum epist. VI. Et de Dionysij latomiis Vertina VIII. T. Liuius, Plutarchus lib. II. de Fortuna Alexandri, Lucianus De mercede seruientibus, & in indoctum, Lilius Giraldus Dialogo IX. Histor. Poëtarum. Scriptum autem hîc vitiosè in Vaticanis membranis: ἀπὸ Φιλοξένου ἀπὸ γράψαι βὶ νῦν

Syra-

Syracusanas latomias, in quas ideò inciderat, quòd Dionysij tyranni Tragœdias laudare noluisset, Tarenti in Italia vitam degebat. Reposcente verò ipsum Dionysio, & per epistolam flagitante, Philoxenus ipsi rescribendum non censuit; sed tabella sumta litteram O frequenter in ea cùm ingentis tum minoris formæ tantùm inscripsit; hac ratione indicans se ipsius adhortationem reicere.

38. Caluus pectinem [poscit.] 39. Eunuchus pellicem.] 40. Surdus tibicinem.] 41. Speculum cæcus.] 42. Continentis habitator remum.] 43. Nauta aratrum.] Similia hæc sunt: dictaque in eos qui inutilia sibi adsciscunt.

X.

44. GAVDERE epistolis inscriptum.] Gaudere titulis litterarum adscriptum, vt Aristophanes & Sophocles referunt. est verò etiam discedentium vox.

45. Adstans Chius Coum loqui

τὰς εἰς Συρακουσίαν λατομίας, εἰς ἃς ἐνέπεσεν, ὅτι Διονυσίου τοῦ τυράννου τὰς τραγῳδίας οὐκ ἐπῄνει, διέτριβεν ἐν Ταραντι τῆς Ἰταλίας. μεταπεμπομένου δὲ Διονυσίου αὐτὸν, καὶ αἰτοῦντος δι' ἐπιστολῶν, ὁ Φιλόξενος αὐτῷ γράψαι μὴ ἠθέλησεν· λαβὼν δὲ βιβλίον τὸ τυχὸν τῷ Ο πολλάκις ἐν αὐτῷ ἀδιαλείπτως μόνον, εἰς μικρὰ καὶ μεγάλα ἐπὶ τῶν γραμμάτων χαρακτῆρα τυπώσας, καὶ ὅτι τὸ ὦδε μέλημα διακωλύειν δι' ἐκείνων δηλώσας.

38. Φαλακρὸς κτένα.] 39. Εὐνοῦχος παλλακήν.] 40. Κωφὸς αὐλητήν.] 41. Κάτοπτρον ὁ τύφλος.] 42. Ὁ ἠπειρώτης κώπην.] 43. Ὁ ναυβατοῦντες ἄροτρον.] Πάντα ὅμοια ταῦτα, λεγόμενα ἐπὶ τῶν ἀχρήστως τι ἑαυτοῖς ἐμπορευομένων.

X.

44. ΧΑΙΡΕΙΝ ἐπιστολαῖς.] Ταῖς ἐπιστολαῖς τὸ χαίρειν προστιθέντων, ὡς καὶ Αἰσχύλος καὶ Σοφοκλῆς. ἔστι δὲ καὶ ἀπαλλαττομένων προσαγόρευσις.

45. Χῖος ὧδε πρὸς Κῶον οὐκ ἐρῶ λέγω.]

ἔγνω. Repono: ὁ φιλόξενος, vt ferè Suidas habet in φιλόξενος γραμμάτιον, sic: φιλόξενος ἀπεχάρην, ἐκ ἔγνω. & α litteram scripsisse ait, quæ in compositis ferè vocibus negat: ο verò noster codex diserte, quæ prima in ν. quam negationem hìc Diogenianus & Mich. Apostolius habet, eamdemque Lacones sæpè remisisse tyrannis auctor in Laconicis Plutarchus.

44. Annotatio potiùs quàm Adagiũ est. Χαίρειν Epistolis inscribi antiquitus solitum, vt & τέρπειν καὶ ὑγιαίνειν, auctor Aristophanis interpres ἐν Νεφέλαις pag. 162. 163. ad illa verba: σοῦτι δὲ χαίρειν Ἀθηναίοις. Cleonem ait primum è Pylo & Spacteria Atheniensibus scribentem χαίρειν præscripsisse, quod in vsum mox vertit. Platonem verò epistolis & φράτειν inscripsisse. Pythagoreos ὑγιαίνειν καὶ εὖ πράττειν inscriptũ gestasse ἐν τῷ παραγράφῳ. Vide Lucian. De verbo inter salutandũ lapso. Latini hinc mutuati. Hor. li. 1. ep. VIII.

Celso gaudere & benè rem gerere Albinouano
Musa rogata refer. ——

ad quem locum varia interpretes.

45. Παρῳδίαν scriptum erat in Vaticano, sed puto παρῳδεῖν verius esse, quia parodiæ formam

λέγω.] Ἀπὸ ἀστραγάλων παροιμίαν ἢ παροιμία. καὶ ὅτι θηρεμάτων ἐπὶ ἐδόκει Χίος εἶναι.

46. Χοροὶ δυδόουσι.] Ἐπὶ τῶν συνόμμασι νικώντων.

47. Χύδαις λιπαροῖς ἢ κολοκυντίοις.] Ἐπὶ τῶν ἀμβλυωττούντων. δηλοῖ δὲ τὸ μεγάλαις ἐπὶ κολοκυντίοις βλέπειν, ἤτοι λίαν τυφλῶς.

48. Χαλκιδίζειν.] Ἐπὶ τῶν πλεονεκτούντων. ἐπὶ γὰρ ἐν Χαλκίδι ἦν ἐπὶ φιλαργυρίαν ἐν Εὐβοίᾳ ἐσκωμῳδοῦντο.

Ψ.

49. ΨΩΛΟΝ ἡμᾶς δεῖ σε μηχεῖ τοῦ μυρρίνου.] Μιμοῦνται ταύτης Ἀριστοφάνης ἐν Ἱππεῦσι. ἐλέχθη δὲ ἐπὶ τῶν μήχει πολλῷ διακλυσμένων.

50. Ψυχὴ θεόμαντις.] Ἐπὶ τῶν τὰ μέλλοντα προορώντων.

nullus finit.] A talis ductum per parodiam Prouerbium, & de captura venationum, vbi Chius apparebat.

46. Chorum do.] In conuiciis certantes.

47. Cum ollis lippiens & cucurbitis.] In cæcutientes dictum. Significat verò cernere instar cucurbitarum, hoc est, valdè lemosis oculis.

48. Chalcidenses imitari.] De multa cupientibus dictum. Chalcidenses enim ob argenti cupiditatem Comico sunt in Euboea sale perstricti.

Ψ.

49. HERNIOSVM te fieri oportet, vsque ad caput.] Aristophanis est in equitibus. Vsurpatum verò de iis qũi diu vexantur.

50. Animus vates.] Dictum de futura prouidentibus.

51. ARRE-

---

formam præfert Adagium: vel, quomodo sæpè occurrit ὑποδεικὸς παροιμία. Senarius autem est Prouerbialis, adiecta voce quæ aberat, Κῶον, è Stratidis Comici fabulis: explicatque Hadrianus Iunius Cent. III. Adagio 50.

46. Χοροὶ δύδουσι Suidas habet, aliterque explanat, pro, *Patior te laudare ac vincere*, &c. In Vatic. erat δύδω: equidem δύδῳ tentabam, vel δύδωμι cum Suida.

47. Lucianus in Timone μισοπόνηρος: Λιμῷ καὶ ἀμβλυώττοντι ἐοικὼς τὰ πρόσωπα: *Cæcutienti, ac lippis ad ea quæ geruntur.* Apostolius & Suidas in Κρονικὰ λήμματα, *Saturnia lemata*, apud Erasmum Chiliad. IIII. Centuria VI. Adagio 61. Vitiosè autem hìc scriptum puto in extremo λίαν πυκνῶς, pro quo λιμῷ tentabam.

49. Aristophanis dictum explicat Enarrator Græcus ἐν ἱππεῦσι, ἐπὶ ψωλοῦ, qui morbum etiam designat hernioſum, vt hoc loco, qui ictu ruptus est. Aliàs pro curto, recurito, & apella seu circumciso, in Pluto eiusdem Comici, pag. 28. ad illa:

Οἶμαι γὰρ τὸν ἥλιον, καὶ ψωλὸν αὐτὸν εἶναι.
Puto, calum teitans, & recutitum hunc esse.

Hic Suidæ κεκόλοφθαι, ἐξυπνίσθαι. Hesychio ψωλὸς ὁ ἀπεκτομημένος. Aristophanis Scholiastes pag. 346. ἐδόκει δὲ τῷ μηχεῖ πολλοῦ διακεκωμῳδῆσθαι. Alterutro hìc quoque modo censeo emendandum pro illo διακλυσμένων.

50. Mentè vaticinamur, quæ & diuinatio est, vt in prudentibus obseruat M. Tullius sæpenumerò, & in Attici Vita Cornelius Nepos, ad quem nos olim pluribus.

Ω.

51. ARRECTIS auribus.] De iis qui ad audiendum paratas admouent aures.

52. Ogygia mala.] De atrocibus malis iactatum. Cadmus enim Ogygius ob filias in varias incidit calamitates. Verùm melius est de vetustis ac priscis malis dicere. Hæc enim vocis notio est propria.

53. O Laciadæ.] In adulteros vsurpatum. Municipium enim Atticum fuit Laciadæ, vbi raphani multi nascebantur, quibus vsi Athenienses ad puniendos adulteros; si verò deessent, manubium adhibebant securis.

Ω.

51. ΩΣΙΝ ἐς ὦσπ.] Ἐπὶ τῶ προὶς τὸ ἀκοῦσαί τι τὰ ὦτα ὑφιστάντων.

52. Ὠγύγια κακά.] Ἐπὶ τῶν ἀρχαίων. ὑπεισυήθη Καδμον τὸν Ὠγύγιον διὰ τὰς θυγατέρας κακοῖς περιπεσεῖν. ἄμεινον δὲ λέγειν, Ὠγύγια κακὰ, τὰ παλαιά. τοῦτο γὰρ ἡ λέξις δηλοῖ.

53. Ὠ Λακιάδαι.] Ἐπὶ τῶν μοιχῶν. δῆμος δέ τις Ἀττικὴς οἱ Λακιάδαι, ἐν ᾧ ῥαφανίδες πολλαὶ, αἷς ἐχρῶντο κατὰ τῶν ληφθέντων μοιχῶν ἐκβρίζοντες, καὶ τελεοῖς δὲ ἐχρῶντο μὴ παρούσαις τούτων κλ ἀναβάσεσι.

---

51. Terentius Andria: *Arrige aures Pamphila*. etsi obscœnè ibi Donatus. Maro 1. Æneid.

——— *Arrectisq; auribus adstant.*

52. Suidas eadem; illud addens, Cadmum Ogygis filium, qui Ogyges primus Thebis regnauit. Hesychio etiam ὠγύγια sunt παλαιὰ, μεγάλα πολύ.

53. Pro ἀναβάσεις, quod in Vatican. scriptum reperi, Suidas syllabæ vnius commutatione ἀναδέσεις præfert: sed neutrum placet: tentaui, nec tamen facit satis, βαζέτω, dum quis locum ἄσυλον quadam perpurget. Cæterùm de hoc supplicij genere Athenis Atticis per raphanos agit Aristoph. interpres ὁ Νεφέλαις, ad illa Comici verba:

Τί δ' ἢν μοιχεύσῃ γε πιδόμενος, τίνος τι πείσῃ;

& elegantissimus M. Ant. Muretus Notis ad Catullum pœnam explanat.

ΠΑΡΟΙΜΙΑΙ

ΕΚ ΤΩΝ ΣΟΥΙΔΑ.

PROVERBIA

EX

SVIDÆ COLLECTANEIS

ANDREÆ SCHOTTI Societatis IESV

SCHOLIIS explicata.

VIRO NOBILI
CHRISTOPHORO VAN ETTEN
DOMINO DE CAVWERBVRGH
SENATORI ANTVERP.

ANDREAS SCHOTTVS SOC. IESV.

NArro tibi, CHRISTOPHORE, amice magne: quando de meis ſtudiis quærere interdum ſoles, quid agam, ecquid moliar? Ego verò: Conor, inquam, tenuis grandia, ac

Periculoſæ plenum opus aleæ
Tractans, incedo per ignes
Suppoſitos cineri doloſo.

PROVERBIA GRAECORVM VETERVM Græcis è fontibus hauſta ſeligo, quò ad SACRA ADAGIA his Externis illuſtranda, opto quidem certè, accedam paratior. Habes otij mei & negotij rationem, quam conſtare è M. Catonis in Originibus præcepto Tibi potiſſimùm volui. Rem verò, vel conatum noſtrum facio libens iudicij tui, quo vales plurimùm. Abſoluto itaque demum Zenobio, ſiue Zenodoto, è Didymi ac Tharræi Collectaneis; Diogeniano quoque de Paræmiis, ad hanc diem *αἰνεδότῳ*, nunc primùm à nobis edito atque euulgato; reliquum erat vt è SVIDAE Lexico, hortantibus amicis, ea decerperem, quæ ad *Παροιμιῶν συλλογὴν* pertinere viderentur. Heſychij enim (qui è Diogeniano *Adagia* ſe mutuatum eſſe præfatur) Opus, eruditum ſanè *Copiæ cornu*, mutilum ad nos exſtare, ac pænè iacere, ob exemplarium veterum inopiam depoſitum, non ignoras.

Verùm

Verùm de SVIDAE ætate, quando aliud nihil ſuppetit, paucis dicendũ: qui racemator cum Athenæo Dipno-ſophiſta, Photij Bibliotheca, Stobæo, Mich. Apoſtolio, eiuſdémque farinæ plurimis, in rutis, cæſis, quod aiunt, colligendis, hoc eſt, veterum fragmentis veluti naufragij tabulis comportandis, vtilem fortaſſe operam rei litterariæ nauauit (vt apud Latinos Feſtus Pompeius, & Nonius Marcellus) quaſi perituros quoſdam Scriptores animo prouideret. Floruiſſe autem SVIDAM ex ipſius Collectaneis obſeruo, cùm de Conſtantinopolis (quæ anteà *Byzantium* dicta) ortu laudibúſq; diſſerit, ante ſexcentos hoſce annos. Sic enim, Latinè vt reddam; *Anno*, inquit, *trecenteſimo ſexageſimo à Cæſaris Auguſti monarchia Conſtantinus Conſtantij F. imperans, nouam condit Romam: à qua condita vſque ad imperium Baſilij & Conſtantini Porphyro-genitorum fratrum, anni ſunt* CCCVIII. Cæſares autem illi in Oriente vnà imperarunt, vt noſti, annis præter-propter quinquaginta, ex calculo Onuphrij, & ampliſſimi Baronij Card. omni bono de Eccleſiaſticis Annalibus meriti, ad annum orbis redempti nongenteſimum & octogeſimum. Imò & SVIDAM produxiſſe vitam ad CHRISTI Seruatoris annum milleſimum duo-de-viceſimum in dict. *Adam* conſtat: efficitur itaque neceſſariò ſexcentis ab hinc annis viguiſſe SVIDAM. In cuius quidem Collectaneis, ſeu veriùs Theſauro, illud eruditi homines vno ore hodiéque requirunt, pleraque veterum Scriptorum, vt Polybij ac Dionis, nomina temerè omiſſa. Qui tamen ſcalmi, ſeu ἀποσπασμάτα, vtilitatem profectò maiorem, mea quidem ſententia, adferrent, ſi Fragmenti cuiuſque pater auctorque de more laudaretur. Certè noſtra memoria receperat Hadr. Iunius, & nuper Æmilius Portus Franc. F. SVIDAM daturos ſe paulò quàm ad hanc diem meliorem,

liorem, quantum à libris calamo exaratis parati, & ab ingenio atque otio inſtructi præſtare potuiſſent: adeóque facilius, cùm quòd Græcè peritiſſimi; tum quòd Ariſtophanem Comicum Ἀτταλώταν, eiuſque perantiquum Interpretem (è quibus quantus ferè SVIDAS eſt, magnam partem vel conſtat ipſe, vel Scholiaſtem efformauit) aſſiduè nocturna diurnáque manu triuerunt. Sanè ſi fidem illi liberaſſent, veniſſet pridem in manus hominum SVIDAS integrior, nobiſque labor in his vno faſce colligandis leuior longè exſiſteret. At nunc ſudandum non rarò, imò & hariolandum fuit, etſi manuſcriptum SVIDAM ſatis vetuſtum è Societatis noſtræ Bibliotheca Antuerp. contuli identidem, dum aqua hæreret. Interpres ad hæc Germanus caſtigandus interdum à nobis fuit. Nec enim pari hîc eſt diligentia verſatus, qua Iſocratem ac Demoſthenem, ac denique Zonaram, iterata ſæpiùs editione eſt interpretatus. Reliquit nimirum, vt fit, poſteris in quo ingenium exercerent ſuum, ſpicaſq; legerent. Nec enim vmquam, ait togatorum doctiſſimus M. Varro, *eſt reprehenſus qui ad ſpicilegium quid reliquerit*: nec vlla adeò meſſis felix, qua non ſpica aliis maneat. Comparaui etiam ἐπιτομὴν *Suidæ Prouerbia* cum Zenobio, Diogeniano, Heſychio, Apoſtolio; Deſiderio denique ac Iunio Batauis, recentibuſq; Paræmiographis: ea tamen in Scholia dumtaxat, ne plus æquo moles excreſceret, referre placuit, quæ indicta nobis alibi eſſent; ne crambe, quod aiunt, bis cocta enecaret. Equidem noſtra hæc qualiacumque Tibi libens volenſque offero, & probari abs Te, inſigni Iureconſulto litterarumq; peritiſſimo, & à maledicorum calumniis vindicari maiorem in modum rogo. Quamobrem vt *Tullianas Quæſtiones*, de inſtauranda Ciceronis imitatione inſtitutas, nuper ampliſſ. Patriæ Senatui inſcripſi; ſic Tibi nunc *Adagialia* hæc SVIDÆ

Senatori Clarissimo debere me existimaui: quemadmodum & parentem tuum HENRICVM V.C. vt quondam minorum studiorum socium, & Alberto Austrio Principi nostro ob annonę militaris Pręfecturam meritò carissimũ, compellare propediem, allato ingenij fetu constitui. Fero etenim in oculis viros nobiles, qui ad illustria familiæ decora, maiorumq; imagines, Virtutem doctrinámque adiungunt, veréque dictum à vetere Poëta existimant:

—— *Nobilitas sola est atque vnica* VIRTVS.

Niti enim ac se insolentiùs efferre Maiorum suorum dumtaxat rebus præclarè domi militiæque gestis, cetera ignauè agere; id demum est, Philosophorum omnium rectè iudicantium sententia, corniculæ illius Æsopicæ in morem alienis sese plumis ostentare, ludibriumque debere:

—— *Nam quæ non fecimus ipsi,*
Vix ea nostra voco. ——

Tu, CHRISTOPHORE, ingenium optimis artibus ac disciplinis à puero ad generis nobilitatẽ excoluisti, Tu Iudicium Prudentiámque peregrinando supra ætatem comparasti, vt Consulatum, minimè quidem ambitum, deberi tamen Tibi, vel Legationis honorificæ munus, plerique fausto omine præsagiant. Prouidentia enim futuri, diuinatio quædam existimanda. Macte igitur animi, Virtutibus ad gloriam Patriæque ornamenta pleno tendens gradu, non tam applausum, quàm veram laudem consectare, noménq; cum omni posteritate, vt cœpisti, adæquare porrò contende. Vale.

ΠΑΡΟΙ-

ΠΑΡΟΙΜΙΑΙ PROVERBIA

ΕΚ ΤΩΝ ΣΟΥΙΔΑ.

ΕΚΑΤΟΝΤΑΣ Α'.

1. ΑΒΡΩΝΟΣ βίος.] Ἐπὶ πολυτελῶν. Ἄβρων γὰρ παρ' Ἀργείοις ἐγένετο πλούσιος. ἢ καὶ ἀπὸ τοῦ ἁβροῦ καὶ Ἀβρόνειος.

2. Ἀβυδηνὸν ἐπιφόρημα.] Ὅταν ἀκαίρως ἐπιφανέντος τινὸς ἀηδία τις ᾖ, εἰώθαμεν λέγειν, Ἀβυδηνὸν ἐπιφόρημα. διὰ τὸ τοὺς Ἀβυδηνοὺς, ὅταν τίνα τῶν πολιτῶν ἢ ξένων ἐστιῶσι, μετὰ τὸ μύρον καὶ τοὺς στεφάνους, τὰ παιδία περιφέρειν φιλοθηρούμενα. τῶν τε τιθηνῶν θορυβουσῶν, τῶν τε παιδίων κεκραγότων, ἐνοχλεῖσθαι τοὺς παρόντας. ἀφ' οὗ εἴθισται λέγειν τὸ προκείμενον.

3. Ἄβυδος.] Ἐπὶ συκοφάντων τάττεται ἡ λέξις· διὰ τὸ δοκεῖν συκοφάντας εἶναι τοὺς Ἀβυδηνούς.

E SVIDÆ COLLECTANEIS.

CENTVRIA I.

1. ABRONIS vita.] De sumtuosis. Abron enim Argiuus quidam diues fuit. Quamquam & ab ἁβρὰ *deliciis*, etiam *Abronia vita* dici potest.

2. Abydena bellaria.] De iis qui intempestiuo suo aduentu molesti sunt, dici solitũ *Abydena illatio*. Nam Abydeni, cùm hospitem aut ciuem cõuiuio exceperint, post vnguentum & coronas, pueros dissuauiandos circumferunt, quorum clamores & nutricum strepitus conuiuas turbant. Vnde hoc ipsum dici consueuit.

3. Abydos.] De hominibus calumniatoribus vsurpatur. Ob calũnias enim & molliciem malè audiebant Abydeni.

4. Bona.

AND. SCHOTTI SCHOLIA.

2. ΑΒΥΔΗΝΟΝ ἐπιφόρημα.] Sic Athenæus lib. XIV. Δειπνοσοφ. Stephanus περὶ πόλεων, Zenobius, Diogenianus, ceterique παροιμιογράφοι. Solus Hesychius ἐπιφώνημα legit, quod & ipsum rectum: cùm ob intempestiuas eiusmodi illationes, acclamationes tumultusque excitari solerent. Addit Zenobius Aristophani hinc dictum sycophantam Ἀβυδηνοκόμην, qui Hesychio & Eustathio in Iliad. β'. extremo, Ἀβυδηνόμαι, ἢ ὅτι τοῦ συκοφαντεῖν κομῶν. Falliturque memoria Desiderius Adagio, *Abydus, Abydenus*, dum ait: *Hesychius indicat quempiam apud Poëtam* Ἀβυδηνόμαν *dictum, quòd de sycophantia se venditabat. Suidas, ni fallor, alibi citat ex Aristophane.* Pro *Suida* enim *Zenobius*, aut vt ille appellare solet, *Zenodotus*, reponẽdus. Atqui sexcenta id genus in Chiliad. illis lima adhuc dignis μνημονικὰ ἁμαρτήματα passim occurrũt. *Auctarium* autẽ quod hic Germanus interpres adhibet, quia minùs placet, *illatio* subieci, aut *bellaria*.

3. Ἄβυδος καὶ Ἄβυδος φλυαρία pro rebus futilibus atque ineptis vsurpatum Suidas ait,

 & Eu-

4. Bona Cilicon.] Deest, habet. Cilicon enim iste opulentus erat.

5. Bona etiam maza post panem.] De iis qui deteriora aliis tradunt, vel ipsi tollunt.

6. Bonorum glomi.] Vsurpatur hoc Prouerbium à Comicis de magnis bonis, quemadmodum &, *Mare bonorum*, de multitudine opum: &, *Myrmecia bonorum*, de copia felicitatis: &, *Cumulus bonorum*, de bonorum affluentia, & vitâ quoad facultates diuitiasque beatâ.

7. Agathonius tibiæ cantus.] Mollis, & dissolutus: aut neque laxus, neque acerbus, sed temperatus atque suauissimus.

8. Boni sunt viri lacrymabundi.] De iis qui multùm propensi sunt ad misericordiam.

9. Cubito se emungentes.] Bion

4. Ἀγαθὰ Κιλίκων.] Λείπει τὸ, ἔχει. Κιλίκων δὲ ἦν ὁ μὲν πλούσιος. δῆπεν δὲ καὶ ἐπὶ τοῦ.

5. Ἀγαθὸν καὶ μᾶζα μετ' ἄρτον.] Ἐπὶ τῶν τὰ δευτερεῖα διδόντων, ἢ αἰσχυμβόλων.

Ἀγαθῶν ἀγαθίδες.] Τάττεται ἡ παροιμία ὡδὶ παρὰ τοῖς Κωμικοῖς ὅπου τῶν πολλῶν ἀγαθῶν. ὡς καὶ, Ἀγαθῶν θάλασσα, ὅπου πλήθους ἀγαθῶν· καὶ, Ἀγαθῶν μυρμηκία, ὅπου πλήθους δυσαμμορίας· καὶ, Ἀγαθῶν σωρός, ὅπου πλήθους ἀγαθῶν καὶ πολλῆς δυσαμμορίας.

7. Ἀγαθώνειος αὐλησις.] Ἡ μαλακή τε καὶ ἀκολουμβήν, ἥ ἐ μήτε χαλαρὰ, μήτε πικρὰ, ἀλλ' εὔκρατος καὶ ἐδώδιμος.

8. Ἀγαθοὶ δ' ἀεὶ δακρυάνυμες ἄνδρες.] Ἐπὶ τῶν σφόδρα πρὸς ἔλεον ῥᾳστώνων.

9. Τῷ ἀγκῶνι ἀπομυσσόμενοι.] Βίων

4. Bona Cilicon.] Deest, habet. Cilicon enim iste opulentus erat.

5. Bona etiam maza post panem.] De iis qui deteriora aliis tradunt, vel ipsi tollunt.

6. Bonorum glomi.] Vsurpatur hoc Prouerbium à Comicis de magnis bonis, quemadmodum &, *Mare bonorum*, de multitudine opum: &, *Myrmecia bonorum*, de copia felicitatis: &, *Cumulus bonorum*, de bonorum affluentia, & vitâ quoad facultates diuitiasque beatâ.

7. Agathonius tibiæ cantus.] Mollis, & dissolutus: aut neque laxus, neque acerbus, sed temperatus atque suauissimus.

8. Boni sunt viri lacrymabundi.] De iis qui multùm propensi sunt ad misericordiam.

9. Cubito se emungentes.] Bion

& Eustathius loco citato: Ἄβυδα, ὕοντες ἐπὶ συκοφάντου ἐδέδα παροιμιακῶς, ἐπὶ τὸ βοᾶν συκοφάντης ἦν Ἄβυδηνός. *Abydus vulgi sermone de sycophanta iactari consuerit, quòd eo nomine male audiunt Abydeni.* Vide Prouerbium, Μὰ τὸν Ἄβυδον, vbi plura notabam.

6. Est & in Apostolio vulgato, hinc, vt pleraque, transcriptum. Pollux lib. VII. c. X. in texturæ ac lanificij nominibus recensens Ἀγαθίδα· Οὕτω καὶ παροιμία, Ἀγαθῶν ἀγαθίδες, ἐπὶ πολλῶν λέγουσι οἱ Κωμικοί. *Vnde & Prouerbium, Bonorum glomi, quo plurimùm vti Comici.* Exstat præterea in Chrestomathia Strabonis: & geminum hîc infrà, Κατ' ἀγαθῶν ἀγαθίδες.

7. Est & apud Zenobium, Diogenianum, Apostolium & Hesychium; sumtúmque ex Aristophanis Thesmophoriis, à quo *Agathon* hic ob molliciem traducitur. Meminit eiusdem Scholiastes Aristophanis, &

8. Ζηνόβιος τοσαυτολογίαν.] Pet. Victorius lib. XIV. Variar. lect. cap. X. ex Plutarch. Sympos. lib. II. quæst. I. Adde autem hæc quæ non cum Suida *Bioni*, sed *Bianti* Lacteus attribuit, lib. IV. Ἐπειδὴ πατὴρ ἦν τοῦ ἀποκηρύκτου, τῷ ἀγκῶνι ἀπομυσσόμενος. *Meus pater libertinus erat, cubito se emungens.* Cornificius

inde Suidas in Πεισίστρατος Διαλόγων.] Ἢ Ἀγαθῶν δεῖ μαλακῆς· ἐπὶ τοῦ ἁδρῶς τυχεῖν, καὶ ἀπὸ γνώμης πάσης. *Taxatur vt mollis ac dissolutus Agathon, quòd noctu lateret, & femine instar pateretur.* Est etiam Agathonis Poëtæ à Pausania adamati mentio apud Ælianum lib. II. ποικίλης ἱστορίας, cap. XXI.

8. Zenobius totidem verbis, & ex eo Erasmus Chiliadis II. Cent. III. qui & ad Heraclitum referri posse ait, res humanas perpetuo fletu prosequi solitum. Meminit Prou. Eustathius in Γλ. α', & σ'. itẽ Ο' δ. ρ'.

9. Ἀγκῶνι ἀπομυσσόμενος.] Pet. Victorius lib. XIV. Variar. lect. cap. X. ex Plutarch. Sympos. lib. II. quæst. I. Adde autem hæc quæ non cum Suida *Bioni*, sed *Bianti* Lacteus attribuit, lib. IV. Ἐπειδὴ πατὴρ ἦν τοῦ ἀποκηρύκτου, τῷ ἀγκῶνι ἀπομυσσόμενος. *Meus pater libertinus erat, cubito se emungens.* Cornificius

Βίων ὁ φιλόσοφός φησιν· Ἐμοῦ ὁ πατὴρ μὲν ἦν ἀπελεύθερος, τῷ ἀγκῶνι ἀπομυσσόμενος. διὰ τοῦτο δὲ τὸ παροίμιον, ἐπὶ τῶν ἀλλοπαροιμίαν, τὸ, Γλυκὺς ἀγκών.

10. Ἀγκαμπτότατος βάτος ἄνοι.] Ἐπὶ τῶν σκληρῶν καὶ ἀνδάδων τὸ ῥόπον.

11. Ἀγνοεῖ δὲ ἀράχνη παῖδας ὡς παιδεύεται·

Θρέψασα γὰρ τίθηπε πρὸς τὴν φιλτάτων.] Ἐπὶ τῶν καὶ ἑαυτοῖν τι προμηθευομένων.

12. Ἀγνότερον πηδαλίου.] Ἐπὶ τῶν ἀγαθῶς βεβιωκότων· παρ' ὅσον ἐν θαλάσσῃ δύναι πάντος ὀξὺ τὸ πηδάλιον.

13. Ἀγορὰ Κερκώπων.] Οὗτοι ἐν Ἐφέσῳ ἦσαν, οὓς ἔδησεν ὁ Ἡρακλῆς Ὀμφάλης κελεύσαντος, ἃς ἐπεκτείνας ἠδίκουν, ἀ μητρὸς δεηθείσης, ἢ δὲ παροιμία εἴρηται ἐπὶ τῶν πανούργων καὶ πονηρῶν ἀνθρώπων.

14. Ἀγορᾶιος νοῦς.] Ὁ παντε-

11. Aranea ignorat liberos vt educet:

Queis enutritis interit à carissimis.] De iis qui contra semetipsos aliquid moliuntur.

12. Gubernaculo purior.] De iis qui castè vixerunt, eò quòd gubernaculum perpetuò in mari maneat.

13. Forum Cercopum.] Hi in Epheso fuere, quos, Omphales iussu, vinxit Hercules: sed matre illorum deprecante, veritus est occidere. Prouerbium hoc dicitur in homines malitiosos & improbos.

14. Forensis mens.] Vilissima, futilis,

Philosophus, *Meus*, inquit, *pater libertus fuit, cubito se emungens.* Quo dicto falsamentarium fuisse indicabat. Est & aliud Prouerbium, *Dulcis cubitus.*

10. Rubus aridus rigidissimus.] In peruicaces & obstinatos.

11. Aranea ignorat liberos vt educet:

Queis enutritis interit à carissimis.] De iis qui contra semetipsos aliquid moliuntur.

12. Gubernaculo purior.] De iis qui castè vixerunt, eò quòd gubernaculum perpetuò in mari maneat.

13. Forum Cercopum.] Hi in Epheso fuere, quos, Omphales iussu, vinxit Hercules: sed matre illorum deprecante, veritus est occidere. Prouerbium hoc dicitur in homines malitiosos & improbos.

14. Forensis mens.] Vilissima, futilis,

cius lib. IV. Rhetoric. ad Herennium de falsamentarij filio: *Quiesce tu, cuius pater se cubito emungere solebat.* De altera Paroemia, Γλυκὺς ἀγκών, pluribus infrà. Vitiosè autem in Latino Suida Περιπάτου editum video. Polluci autem lib. II. cap. IV. pag. 87. Περιπάτου est lucri caussa aliquem decipere. Comici efferunt, vt apud Latinos Terentius, *Argento senem emungere.*

10. Ἀγκαμπτότατος, malè, etiam M.S. Suidæ exemplar, quod apud nos Antuerpiæ asseruatur. Apostolius ἀγκαμπέστατος: neutrum rectè. Rectiùs Zenobius ac Diogenianus ἀγκαμπτότατος, *rigidissimus*, & *minimè flexibilis*: & ita in Appendice lauta παροιμιῶν Bib. Vatic. scriptum repperi, & hic sequor.

11. Ἀγνοεῖ.] Versus duo senarij, ex antiquo Poëta desumti. Phalangem puto intelligit, de quo Plinius lib. XI. cap. XXIV. *Pariunt ova ea in telas, sed sparsa, quia saliunt, atque ita emittunt. Phalangium tantùm in ipso specu incubat magno numero: qui vt emerserit, matrem consumit, sæpe & patrem: adiuuat enim incubare.*

12. Sic *Purior salillo* dixit in Furium Catullus.

13. Ἀγορὰ Κερκώπων.] Τὸν αὐτὸν τόπον Ἡσύχιος, inquit Hesychius, *locum Heliensibus vicinum*: vt Ἀγορὰ Ἀργείων, *cœtus Argiuorum*: Ἀγορὰ θεῶν, *cœtus Deorum*: Ἀγορὰ Λυκείου, *cœtus Lycium*: illi Athenis, hic Argis. Prouerbij meminit & Valer. Harpocration in X. Oratorum Lexico, & apud illum Æschines Sardianus in Iambis, Cercopum nomina Καυδίδων & Ἀτταγίνου recensens. Vide inf. Κερκωπίζω, & Hesychium in Κέρκωπες, Κερκωπίζοντες, & Κέρκωψ.

14. In M.S. πανοῦς, *perfectus*, pro πανοῦργος,

futilis, socors. & Forensis Mercurius, qui in foro colitur. Aristophanes: *Per Mercurium forensem peierabo, vel aliis inspectantibus.*

15. In foro versabor armatus, exemplo Aristogitonis.] De iis dicitur, qui faciunt similia. Harmodius & Aristogiton è myrti ramis districtis gladiis tyrannum prostrauerunt.

16. Festum agunt fures.] Comica festiuitate, significatur furandi impunitas.

17. Certamen non admittit excusationes.] In eos qui excusando nihil proficiunt.

λὴς καὶ συρφετώδης, καὶ ὡς Δικαίαρχός, ἀσθ' ὑπερφυὴς ἐμβόλιος. καὶ Ἀγοραῖος Ἑρμῆς, τυπτόμενος, ὁ ἐν ἀγορᾷ τιμώμενος. Ἀ ἐκφοβεῖς· Νὴ τὸν Ἑρμῆν ἀγοραῖον καὶ πομπαῖόν γε βλεπόντων.

15. Ἀγοραῖον ἐν τοῖς ὅπλοις ἑστῶς Ἀ ἐκφοβεῖ σε.] Λέγει δὲ τὸ ὅμοιον ἐργαζομένων. Ἁρμόδιος & Ἀριστογείτων ἀπὸ τῆς μυρσίνου κλάδου τὰ ξίφη ἀνασπάσαντες, τὸν τύραννον κατέβαλον.

16. Ἄγουσιν ἑορτὴν οἱ κλέπται.] Χαριέστατα ἡ συνήθεια, καὶ ἐπιτηδεία πεποιημένη πρὸς τὸ παντοδαπὴν κλοπὴν χάριν, σημαίνουσα τοὺς ἀδεῶς κλέπτοντας.

17. Ἀγὼν σκῆψιν οὐ δέχεται.] Τάττει δὲ τὸ μηδὲν ὠφελοῦντα ἢ σκῆψιν.

18. Ἀγὼν

ἀντλὲ, malè. Locus autem Aristophanis in Plutum, pag. 304. nuperæ edit.

Νὴ τὸν Ἑρμῆν τὸν ἀγοραῖον,
Κἂν πομπεῖον γε βλέπητέ μου.
Na per Mercurium forensem,
Etiam si me pompeium videritis,
Peiero, visus licet sim.

vbi Scholiastes: Ἐν μέσῃ τῇ ἀγορᾷ ἵδρυται Ἑρμοῦ ἄγαλμα πολυτελῶς ἐξ ἀμφοτέρων τῶν πλευρῶν, μὴ χρὴ κλέπτειν, ἀλλὰ τὰ ἐναβόλια ὠνεῖσθαι. *In medio foro Mercurij forensis statua collocatur: quòd ut Deus non furanda tuetur, sed & palàm peierando circumuenire conetur.* Vide Giraldum Syntagmate Deorum IX. & Iulianum Aurelium Belgam lib. I. De cognominibus Deorum gentilium, cap. V. quibus adde Hesychij ista: Ἀγοραῖος Ἑρμῆς, ὥσπερ ἐλήλυθεν * ἐξ ἀγαθῶν κλοπίδας αὔξωνται, ὡς μέχρι φιλόχρως ἐστίν.

15. De Harmodio & Aristogitone extat mentio infrà Adagio, Οὐδὲ τοῦτ' ἐγὼ τῶν ὑποβλήτων, &c. & Adagio, Ἐν μύρτου κλάδῳ. Meminit quoque statim in Ἀλφίτου μέλος ἢ Λεπτίνου. Legè Paullum Leopardum lib. XII. Emendationum cap. VIII. ex Athenæo, & à nobis olim ad Procli Chrestomathiam notata, & infrà. Hîc verò in Suida lego: Ἀνατέτακται· Ἀγοράσω, τ' ἐκ τῶν ἑπτὰ ἐξῆς Ἀνατέτακται. ἀντὶ τοῦ, ἐκ τῆς ἀγορᾶς διακέκλεμμαι. ἢ τοῦ Ἀνατέτακται. τοῦτ' ἔστιν ἐκ μυρσίνου κλάδου τὰ ξίφη ἐσπάσαντο. Aristophanem laudat, non in iis tamen quæ exstant Comœdiis.

16. De furum duplici genere, vero veriùs tuo sæculo M. Porcius Cato apud Agellium extremo lib. XI. Noctium Attic. hæc extulit in orat. De præda militib. dividunda: *Fures priuatorum furtorum in nervo atque in compedibus ætatem agunt; fures publici in auro atque in purpura.*

17. Ἀγὼν σκῆψιν οὐ δέχεται.] Aliter paulò Zenobius Cent. II. Adagio 45. Ἀγὼν οὐκ ἔστιν ἀναβολὴν δέχεσθαι, ἤτοι τάλα. *Certamen & amicitia excusationem admittunt nullam.* Plato VI. de Legibus: Ἀλλὰ μὴν ἀγῶνά γε οὐκ ἐάσομεν ἐν τούτῳ δίκην δοῦναι φαῦλον. *Sed & certamen simul non admittere causationes.* Legitur quoque totidem verbis Prouerbium in Apostolio, atque in Append. παροιμιῶν Vatican. Bibliothecæ quæ Plutarcho non video cur Erasmus attribuat, cùm illud habeat: *Num & Saul in Prophetis?*

18. Πρό-

18. Ἀγὼν περίφαστον οὐκ ἀναμένει.] Παροιμία ἐπὶ τῶν φύσει ῥᾳθύμων καὶ ἀμελῶν, ἢ ἐπὶ τῶν μὴ περιεμένειν τοὺς λόγους τῶν παραιτουμένων.

19. Ἄγελαι μέλιτται.] Ἐπὶ τῶν πόδεν ἐπιπόρων καὶ ἀκύρων.

20. Ἀγέλαιον μὴ καταφρονήσῃς ῥήτορος.] Ὅτι μὴ δεῖ τῶν ἀστείων χρὴ καταφρονεῖν.

21. Ἄδες ὥσπερ εἰς Δῆλον πλέων.] Ἐπὶ τοῦ ἀφροντίστως καὶ φιλοδόξου.

22. Ἄδειν κελεύουσι ὥσπερεὶ τέττιγα ἑστῶτα.] Διὸν πολύλαλόν ἐστι τὸ ζῷον, ᾠδεῖον δὲ ἀήσυρμα.

23. Ἀδμήτου μέλη καὶ Ἁρμοδίου.] Ἐπὶ τῶν ῥᾳδίων καὶ εὐπόλων. τοιοῦτα γὰρ καὶ τὰ σκολιὰ λεγόμενα.

24. Ἀδώνιδος κῆποι.] Ἐκ θερμοτέρων καὶ μεδράθεων, ἅπερ καταβαλόμενοι ἐν ὀστράκοις. χρόνῳ] δὲ ἐπὶ τῶν ἐπιπολαίων καὶ κουφοτέρων, ἢ ἐπὶ ἐκείνων καὶ ὀλιγοχρονίων καὶ μὴ ἐρριζωμένων τῇ παιδείᾳ.

---

18. Πρόφαστον.] Affine est superiori. idem enim Suidas: Σκῆψις, πρόκλημα, αἰτίαμα. Desumtum apparet ex Acharnensibus Aristophanis, pag. 390.

Σὺ δὲ τἀφ' ἑαυτοῦ, ἀγὼν ὅπως οὐκ ἐκδίξῃ.
Nam hoc certamen nullam causationem admiserit.

22. Alludam arbitror ad Apologum, quo formicæ cicadam hospitio excipientes saltare hieme iubent, quæ æstate canendo se ruperit, tempusque consumserit.

23. Ἀδμήτου μέλος καὶ Ἁρμοδίου.] Est apud Zenobium ac Diogenianum. Aristophanes in Acharnen. pag. 418.

Οὐδ' ἂν τοῦτ' ἐγὼ πάλαιμι ἑκὰς' ἔστ' ἐξεῖμαι,
Οὐδ' ἂν ἐκεῖ, πρὶν τὸν ἀμφίδρυν ἀνῦ)

18. Certamen prætextum non exspectat.] Prouerbium in homines naturâ segnes & negligentes: aut ab iis vsurpatur, qui non admittunt verba eorum qui se excusant.

19. Apis agrestis.] In improbos ac crudeles iactatam.

20. Agrestem ne contemseris rhetorem.] Monet simplices despicatui non ducendos.

21. Canis quasi Delum nauiges.] De homine inerti & voluptario.

22. Canere iubent, quasi cicadā hospitio excepissent.] Quòd, vt animal illud garrulum est, sic canēdo oblecter.

23. Admeti melos, & Harmodij.] De rebus facilibus & expeditis. Nam talia sunt carmina, quę obliqua dicūtur.

24. Adonidis horti.] Hi constabant lactuca & fœniculo, quæ in testis serere solebant. Vtuntur Prouerbio de rebus immaturis aut intempestiuis, & leuibus, non radicatis, non diuturnis, & in superficie tantùm hærentibus.

25. Can-

Σκηπτικλῆς, ὃν περίφαστον ἀνῆλθεν.
Numquam ego domi recipiam armicreperum Deum,
Numquam apud Acharneas is Harmodium accinet,
Inter hilares mădidus atque petulans scyphos.

Idem in Vespis:

Ἀδμήτου λέγε, ὦ, πῖθι, μεθύων, τοὺς ἀγαθοὺς φίλει.
Τούτῳ τι λέγειν ἔστιν. ——
Bonos amato, docitus Admeti melos.
Illi hæc recense scolia. ——

Vtrobique Scholia Græca cum fructu adhibeas, in Equitibus pag. 335. in Acharn. pag. 418. in Vespis pag. 519.

24. Ἀδώνιδος κῆποι.] Ampliùs Zenobius, Καρπὶ-

25. Cantans vitæ ſpithamam ad anethum.] De tenacibus & ſordidis.

26. Adraſtia Nemeſis.]Ab Adraſto. De iis qui proſpera primùm vſi fortuna, pòſt ad infelicem redacti ſunt. Epigonis enim in Thebas expeditionem ſuſcipientibus, ſolus Ægialeus Adraſti filius periit.

27. Impoſſibilia venaris.] In eos qui maiora aggrediuntur, quàm vires ipſorum ferant.

28. Aquilam volare doces.] In eos qui docere inſtituunt alios, ipſis docere volentibus doctiores.

29. Aquilæ ſcarabęus ego ero obſtetrix.] De iis qui potentiores, laceſſiti iniuria, vleiſcuntur. Fertur enim ſcarabęus aquilæ oua perdere.

30. Aquilę ſenectus, corydi adoleſcentia.]Nam aquila etiam ſeneſcens

25. Α'δων ἢ σπιθαμὴν τοῦ βίου σοῦ πρὸς ἄνηθον.] Ἐπὶ τῶν γλίσχρων καὶ μικροψύχων.

26. Ἀδράστεια Νέμεσις.] Ἀπὸ Ἀδράστου. διὰ τὸ πρότερον μὲν εὐδαιμονισάντων, ὕστερον δὲ δυστυχησάντων. τῶν γὰρ ἐπιγόνων Θηβαίοις ὕστερον στρατευσάντων, μόνος Αἰγιαλεὺς ἀπώλετο Ἀδράστου παῖς.

27. Ἀδύνατα θηρᾷς.] Παροιμία ἐπὶ τῶν ἐγχειροῦντων μείζοσιν, ἢ καθ' ἑαυτούς.

28. Ἀετὸν ἐπαδὴν διδάσκεις.] Ἐπὶ τῶν ἐπιχειρούντων διδάσκειν τινὰς, οἱ ἐπίστανται μᾶλλον ἢ θέλοντα διδάσκειν.

29. Ἀετὸν καθήμενος μυελίσσομαι.] Ἐπὶ τῶν πιωχευμένων τοὺς μείζονας προκατάρξασθαι κακοῦ. λέγεται γὰρ τὰ ὠὰ τῶ ἀετῶ ἀφανίζειν ὁ κάνθαρος.

30. Ἀετοῦ γῆρας, κορύδου νεότης.] Παρόσον καὶ γηράσκων ὁ ἀετὸς ἀμείνων

Καταπέτηρος ἢ κὰτ' ἀνιδὸς κάπου. Infructuoſior Adonidis hortis. Et ita repetit infrà Suidas. Simile Prouerbium eidem Suidæ, Α'δάνεια κηπία, hoc eſt, *ματαίου κάπου*, vt ipſe explanat. Plura Heſychius, & è Pauſania, Platone, & Plutarcho Deſiderius Chiliad. 1. Centuria 1. Adagio 5.

25. Α'δων ἢ σπιθαμὴν τοῦ βίου σοῦ πρὸς ἄνηθον.] Suidas M. S. præfert ἄδων. Simile illud Diogeniani: Σπιθαμὴ τοῦ βίου. de quo Eraſm. Chil. 11. Centuria 11. Adag. 69. vt de altero Chil. 1v. Cent. 11. Adag. 34. Suidas in Σπιθαμὴ: Σπιθαμὴ τοῦ βίου, τὸ ὀλίγιστον. *Spithama vitæ, id eſt, minimum vitæ momentum.* Quid Σπιθαμὴ, docet Iulius Pollux lib. 11. cap. XXXII. pagina 107. Εἰ δὲ τὸν δακτύλους διατείνας, ἀπὸ τοῦ μεγάλου μέχρι τοῦ σμικροτάτου μετρεῖς, Σπιθαμὴ τὸ μέτρον. *Si digitis extenſis, a pollice ad minimum digitum metiaris, Spithamam (quæ palma eſt Gazæ) efficeris.* Heſychius: Σπιθαμὴ, τὸ μέσον, τὸ ἀπὸ τοῦ μεγάλου δακτύλου ἕως τοῦ μικροῦ διάστημα ἐκτεταμένον. *Spithama, menſura genus, interuallum nimirum pollicis ac digiti minimo interceptum.* Verùm huc magis pertinet illud Vatis Regij Pſal. XXXVIII. ver. 7. Ἰδοὺ μετρητὰς ἔθου τὰς ἡμέρας μου. Vulgat. *Ecce menſurabiles poſuiſti dies meos.* hoc eſt, pugilli inſtar ac palmi. Σπιθαμὴν δὲ ἡ βίος. non, vt quidam, *Veteres dies.* Et Eſaiæ XL. ver. 12. Τίς ἐμέτρησεν καὶ τῇ χειρὶ σπιθαμῇ; Hebræis eſt זרת.

29. De aquilæ oua exſtinguente ſcarabęo multa Eraſmus Chiliadibus, & in Hieroglyphicis Pierius Valerianus. Apologus quoque à Phrygio fabulatore confictus appoſitè, quòd oua ponente aquila ſcarabęi non appareant. Tu Phyſicos lege qui cauſſas rimantur. C. Plinius de alia aue libro x. Natur. hiſt. cap. XIV. *Et apud Nigidium Subis appellatur auis, qua aquilarum oua frangat.*

31. Ari-

νων ὄρνιθος ὄρνιθος.

31. Ἀετὸς ἐν νεφέλαις.] Ἐπὶ τῶν δυσαλώτων. παρόσον ἀετὸς ἐν νεφέλαις οὐ, οὐχ ἁλίσκεται).

32. Ἡ Ἀμαῖα τὴν Ἀζησίαν μετῆλθεν.] Ἐπὶ τῶν πολυχρονίως ζητήσει χρωμένων.

33. Ἀεὶ δὲ πίπτουσι τοῦ Διὸς κύβοι.] Ἐπὶ τῶν ἀξίως καὶ εἰς σωφρόνα διδαμονιστῶν. οἱ δέ, ὅτι τῶν ἀξίως τιμωρεῖται φύσει.

34. Ἀεὶ γεωργὸς εἰς νέωτα πλούσιος.] Ἐπὶ τῶν ἐλπίδι μὲν ἀεὶ φερομένων ἀπαλλάττοντος τῶν δεινῶν, εἰς αὐτοῖς δὲ πάλιν ἐμπιπτόντων.

35. Ἀεί με τοιοῦτοι πολέμιοι διώκουσιν.] Ἐπὶ τῶν ἀνανδρότερον καὶ μηδενὸς λόγου ἀξίων.

36. Ἀεί τις ἐν Κύδωνι.] Ἐπὶ τῶν φιλοξένων καὶ πρὸς ὑποδοχὴν ἐντίμων. παρόσον Κύδωνα Κορίνθιος φιλοξενώτατος ἐγένετο.

37. Ἀὸς κυνῆ.] Παροιμία πρὸς τοὺς ὕστερον πραττομένους ἑαυτοὺς δόξαν τινῶν μηχανωμένων. τοιαύτη γάρ ἡ τοῦ Διὸς κυνῆ, ἣ Περσεὺς χρησάμενος, τὴν Γοργόνα ἐδείροτόμησεν.

31. Ariſtoph. in Equitibus:

Εἰ 'ς τὰ νεφέλαι' ἀετὸς ἁλίσκεται.

Vbi Scholiaſtes Adagium de re præcellente dici indicat: vt hodieque, *Nubila tranare*, de excellentibus vſurpatum.

32. Ἡ Ἀμαῖα τὴν Ἀζησίαν.] Repetit inf. in Ἀμαῖα: Zenobius è Didymo refert, Cererem à Trœzeniis *Amaiam*, Proſerpinam verò eius filiam *Azeſiam* vocatam. At contrà Heſychius Ἀζησίαν dictam vult Cererem, διὰ τὸ ἀζήσιον τοὺς καρποὺς, quòd nimirum fructus ſiccando maturos reddat. Atq; hæc addi queant Iuliano Aurelio Pelgę De cognominibus Deorum, editionis alterę, eiuſque in Syntagmatis æmulo Lilio Giraldo.

33. Non abſimile huic, *Heſiodum tueniar.* Poëtis crebrò vſitatum, explicatumque ab Alexandro Braſſicano, homine ſanè peritudito.

36. Ἐν Κύδωνι.] Meminit huius Euſtathius in Odyſſ. γ'.

37. Ἀὸς κυνῆ.] Sic Heſychius, & Lycophronis interpres, Iſacius Tzetzes, totidemque verbis Excerpta ἀνωνύμου Vaticana.

38. Minerue, felem.] Prouerbium in eos qui propter paruam similitudinem deteriora cũ præstantioribus comparant: vt si quis propter glaucos oculos, felem Mineruæ comparet.

39. Mineruæ simulacrum.] Hoc hastam tenet, ad significádam constantiam & fortitudinem. Clypeum item, quòd omnes insidias sapientia repellat. Minerua enim & Mens idem sunt. Galeam porrò illi tribuunt, quòd sapientiæ altitudo sub aspectum non cadat: & oleam, ob naturæ puritatem, lucis enim materia est olea. & Gorgonem in eius pectore collocant, ob mentis celeritatẽ.

40. Athenienſium temeritas.] De iis dici solet, qui præter spẽ, & contrà quàm par est, rebus secũdis vtuntur. Nam Athenienses in malè consulendo suis rebus exercitati erant: sed Minerua eorum mala consilia ad felicem exitum perducere ferebatur. idque dictum apud eos vsitatum fuit: *O vrbs, vt fortuna maiore quàm prudentia vteris?* Et Aristophanes in Nubibus: *Aiunt temeritate præditã esse hanc vrbem, sed deos tamen ea, quæ vos peccatis, cõuertere in melius.*

41. Laui manus meas inter innocentes.] Hoc est, innocentiæ studui, nec facinorum fui socius. Innocens itaque pro insonte.

42. Athos obumbrat Lemniæ bouis latus.] Prouerbium de iis qui aliquibus molesti sunt, aut incommodant. Nam bouem, quæ Lemni est ex albo lapide facta, mons Athos vmbra sua tegit.

43. Aiacis ris⁹.] De iis qui stultèridẽt.

44. Alni spectaculũ.] Alnus Athenis fuit prope Baechi templum, in qua ante extructum theatrum, tabulata defigebant. Quibus verò locus deerat, ij ex ipsa arbore spectabant.

45. Littori loqueris, aut, Cũ vento disputes.] De iis qui non exaudiuntur.

46. Capræ in modum.] De iis qui sibi ipsi malũ accersunt. Corinthiacum Prouerbium: *Capra gladium præbens.*

47. Caprarũ nomina.] De rebus inutilibus. Capræ enim similes sunt. Nomina verò illis imponuntur, quæ notis aliquibus distinguntur.

48. Ægyptizare] Est callidè agere, &c

---

38. Αἴλιωι ἢ αἴλουρον.] Ἐπὶ τῶν κακοῖς συγκρινόντων τὰ κρείττονα τοῖς ἥττοσι, δι' μικρὰν ὁμοιότητα, ἢ παροιμία εἴρηκ). ὡς εἴ τις δι' γλαυκότητα ἢ αἴλουρον τῇ Ἀθηνᾷ συμβάλῃ.

39. Ἀθηνᾶς ἄγαλμα.] Τοῦτο δόρυ κρατεῖ, διὰ τὸ σαθρὸν καὶ ἀνδρεῖον. ὁμοίως καὶ ἀσπίδα, δι' ἣν τὸ πᾶσιν ὕπτιον βουλεύειν δι' ἣν σοφίας ἀποθεῖδ. ἡ αὐτὴ γάρ ἐστι τῇ Νῷ. καὶ περικεφαλαίαν δι δόασιν αὐτῇ, δι' ἣν τὸ εἶδ) ἣν σοφίας τὸ ἀκρώτατον ἀθρεῖν· καὶ ἐλαίαν, οἷς καθαρότητος οὐσίας ὕσης, φωτὸς γὰρ ὕλη ἡ ἐλαία. καὶ Γοργόνα δι δόασιν ὅτι τῷ στέθους αὐτῇ, δι' ἣν τὸ ταχὺ τῆς νοῦ.

40. Ἀθηναίων δυσβουλία.] Ἐπὶ τῶν παρ' ἐλπίδας καὶ ἀπροσδοκήτως εὐτυχούντων. τὸ γὰρ κακοὺς βουλεύσασθ Ἀθηναίους ἤσκηπ· τοῦτ' δὲ καὶ Ἀθηναῖοι ἔφασχον τὸ κακοὺς βουλεύσασθαι κακοῦς. καὶ ἐνταῦθα λεγόμενον ἔπηχθεν· Ὦ πόλις ὡς εὐτυχεῖς μᾶλλον ἢ καλοῖς φρονεῖς· καὶ Ἀριστοφάνης ἐν Νεφέλαις· Φασὶ γὰρ δυσβουλίαν τῇδε τῇ πόλει προστεθῆναι. ταῦτα μέντοι τοὺς θεοὺς, ἀντ' ἀν ὑμεῖς ἐξαμάρτητε, δεῖ τὸ βέλτιον ζητεῖν.

41. Ἐνιψάμην ἐν ἀθῴοις τὰς χεῖρας μου.]

Illud ampliùs, dici Prouerbium δεῖ τὰ κρυπτὰ φανῆναι, *de occultis ac latentibus.* quod & inf. Adagio 50. vbi plura notabimus.

39. Ἀθηνᾶς ἄγαλμα.] Describit & Mineruæ statuam Pausanias in Atticis. Apuleius lib. x. Metam. de Pallade: *Capite galeam gerens, contectam oleagina corona, clypeum attollens, hastam quatiens.*

40. Aristophanis locus ἐν Νεφέλαις. vbi Interpres: Κατηγόρηται μετὰ παροιμίας ἡ χώρα, τὸ κακοὺς βουλεύειν ἐκπεφυκέναι αὐτοῖς· τοῦτ' δὲ Ἀθηναῖοι ἐδέχοντο τὸ κακοὺς βουλεύειν ἴδιόν ἐστι, ὥστε λέγειν δὲ κακούς. Ferunt Neptunum Attica potiundæ spe frustratum, mala Atheniensibus consilia immisisse: Minervam verò malum ipsis consilium præbuisse, declinasse bonum. Reliqua inde Suidas, vt pleraque, est mutuatus.

41. Ἐνιψάμην.] Sacrum est Adagium è Psalmo Regij Vatis xxv. vet. 6. à Christiano homine Suida, vt alias sæpè, allatum.

Lustratio autem prisco ritu aquę ablutione fiebat; qua de Festus Pompeius in *Aqua.* Maro vi. Æneid.

Idem ter socios pura circumtulit vnda.

Ouidius vi. Fastorum:

Sparsit aquis aditus; & aquæ medicamen habebant.

42. Ἄθως σκιάζει.] Eadem totidem verbis Mich. Apostolius, vt ferè semper. Sophocles apud Theocriti Gr. Scholiasten aliter Prou. fortè per parodiam exulit:

Ἄθως σκιάζει τῶν Λημνίας βοὸς.

Athos obumbrat dorsa Lemnij maris.

citatque non indicato auctore Eustathius in Iliad. ξ'. quem lege.

44. Ἀλγείου δέα.] Totidem verbis Hesychius. Malè tamen hic δεὰ excuderant. & Διονύσου deesse nomen apparet.

45. Ἀλγυλῷ λαλεῖς.] Simile illi, λόγους διαλέγῃ. *Vento loquaris.* de quo infrà.

46. Αἰγὸς δίκην.] Plura infr. Adag. Αἴξ δοῦσα ἢ μάχαιραν, & apud Zenobium nostrum Adag. 27. Centuria 1. & in Vaticana appendice mentio Corinthiaci illius euentus, & mox 60. Prou.

47. Αἰγῶν ὀνόματα.] Explicat H. Iunius Cent. 2. Adag. 84.

48. Αἰγυπτιάζειν.] Hesychius: Αἰγυπτιάζων, ζων,

& malis esse moribus. Tales enim perhibentur esse Ægyptij. Est & aliud Prouerbium, *Aegyptius laterifer*. Ægyptij enim pro baiulis habentur.

49. Ægyptia clematis.] De tenuibus & longis, qualis fuit Zeno Citieus.

50. Orci galea.] De occultis & obscuris, & latere volentibus.

καὶ κακόβουλοι ἄνθρωποι. τοιοῦτοι γὰρ οἱ Αἰγύπτιοι. καὶ παροιμία ἄλλη, Αἰγύπτιος πολυπράγμων. οὗτοι δόλιοι καὶ ὡς ἀεὶ ἀληθεύοντες ὄντες.

49. Αἰγυπτία κλήματις.] Ἐπὶ τῶν ἰσχνῶν καὶ ὑπομήκων, ὁποῖος ἦν Ζήνων ὁ Κιτιεύς.

50. Ἀΐδου κυνῆ.] Ἐπὶ τῶν δυσκατορύκτων, καὶ ἀφανῶν, καὶ λανθάνειν βουλομένων.

51. Αἰδὼς

ζων, καὶ ζηλώμενος. Aegyptios imitans, nequiter agens. Etymologus: Αἰγυπτιάζειν, τὸ πανουργεῖν, καὶ πανοῦργον εἶναι. Ægyptij enim vt fallaces atque impostores male audierunt. Vnde & illud fluxit:

Δεινοὶ πλέκειν τὰς μηχανὰς Αἰγύπτιοι.

quo vsus Æschylus, laudatque Aristophanis Scholiastes in Nebulis, vt & Theocriti illud ἐκ Διὸς ἀρχώμεσθα:

——— ἴδμεν καμάτῳ
Δαλοῦ τ' ἴσον πᾶσιν πάρεστιν Αἰγυπτίοις.
——— nemo improbum mittat
Aegypti irrepens nocet aut imponit eunti.

Sed & elegantes apud Diogenianum extant Senarij:

Λύδοι πανοῦργοι, Περσεὺς δ' Αἰγύπτιος,
Τρίτος δ' πάντων Κᾶρες ἐξολώλασιν.
Lydi improbi, post hos secundi Aegyptij,
Tertiij, Cares, perditissimi omnium.

Illud autem ibidem: Αἰγύπτιος πανοῦργος. παροιμία ἐστὶν, ἐπὶ Αἰγυπτίων ἐπαλώντων ἐπὶ ἀχθοφόρῳ. Aegyptius laterifer. Prouerbium est: nam Aegyptij vt baiuli traducuntur. Iidem populum Israëliticum, vt in cophino lateres gestarent, & æruminis exercitum in seruitute habuerant. Sic enim Exodi 1. cap. vers. 14. Καὶ ἐπίκρανον τὴν ζωὴν αὐτῶν ἐν τοῖς ἔργοις τοῖς σκληροῖς τῷ πηλῷ καὶ τῇ πλινθείᾳ, καὶ πᾶσι τοῖς ἔργοις τοῖς ἐν τοῖς πεδίοις, ὅσα ἐδούλευον αὐτοῖς μετὰ βίας. Ad amaritudinem perducebant vitam eorum operibus duris luti & lateris, omnibusque famulatu quo in terra operibus premebantur.

49. Αἰγύπτια κλήματις.] Plinius lib. xxiv. cap. xv. Est & alia Clematis, Aegyptia cognomine, quæ ab aliis Daphnoides, ab aliis Polygonoides vocatur, folio lauri, longa tenuique, &c. Addebat his Suidas, sed è Diogene Laërtio de Zenone illud: Oraculũ consulenti, quomodo viuendum sibi esset, datum responsum, si mortuis cõcolor esset: quo cognito, se ad veterum scripta euoluenda contulisse.

50. Ἄιδου κυνῆ.] Hac vsum Perseа, dũ Gorgoni caput præscinderet, indicat sup. 37. Fabulã pluribus prosequitur Zenodotus, & Ioan. Diaconus ad hunc Hesiodi in Scuto Herculis versum;

Κεῖτ' Ἄϊδος κυνέη, τυκτὴ δεινὸν ἄημα.

Aliter verò interpretantur Hesychius & Etymologus. Asserunt enim illam Ὀτὶ galeam nihil esse aliud, quàm πίλος τι καὶ ἀσφάλεια. ἐν ᾧ τὴν σφαῖραν ἐφόρουν οἱ Ἄϊδαι, διὰ τὸ μὴ ὁρᾶσθαι ὑπὸ τῶν Ἀργείων. ita Etymologista. Exstat quoque Prouerbium (vnde primò fortasse desumtum) in Aristophanis Acharnensibus, pag. 390. nuperæ edit.

Λάβε δ' ἴωμαι γ' ἕτερα
Παρ' ἐμαυτοῦ καινά.
Σκοπῶ δ' ἀπ' ἀνθρώπου τέχνα.
Τίνα Κίδου κυνῆν.
Cape meo nomine
Ab Hieronymo,
Nigrorigidhirticomum
Galeam Auernicam.

Ad quem locum in Græcis scholiis eadem legas, quæ Suidas suo more ad verbum transcripsit in Ἄϊδος κυνῆ, nisi quòd in Basilensi editione, imò & in Aldino Suida ἀνθρωπικοῦτεχνα corruptè editum: rectè autem in scripto Suidæ cod. pro eo qui nigrum,

51. Αἰδὼς δ' ἐκ ἀγαθὴ κεχρημένῳ ἀνδρὶ πρόσεστι.] Ἐπὶ τῶν δι' ἐπιεικείαν βλαπτομένων.

52. Αἰδὼς ἐν ὀφθαλμοῖς.] Παρόσον οἱ κεκακωμένοι τοὺς ὀφθαλμοὺς ἐκ αἰδοῦσι). ἢ ὅτι τοὺς παρόντας αἰδοῦσι) μᾶλλον ἢ ἀνθρώπους ἢ τοὺς ἀπόντας.

53. Αἰεὶ τοί γε γέροντι νέον παρὰ βάλλειο κοῦρον.]

54. Αἰεὶ φέρει τι Λιβύη κακόν.] Ἐπὶ τῶν κακόν τινα ἐξευρισκόντων ἀεὶ καινόν τι ἐξεργαζομένων κακόν. παρόσον ἡ Λιβύη πολυοφιλώτατα ἔθνος φέρει θηρία.

55. Αἰθέρα τέκμαρ ἰδόντες.] Ἐπὶ τῶν μάτην πονούντων.

56. Αἰθίοπα σμήχειν.] Ἐπὶ τῶν μάτην πονούντων ὁμοίως.

57. Αἰθωνία λιμός.] Ἀπὸ Αἴθωνος

51. Vtilis haudquaquam est homini Pudor hospes egenti.] De iis quibus æquitas sua fraudi est.

52. Pudor est in oculis.] Vel quòd qui læsos habent oculos, non verentur: vel, quòd eos qui adsunt, magis quàm absentes, vereri solent mortales.

53. Semper iunge seni florentem ætate puellam.]

54. Semper Africa gignit aliquid mali.] De iis qui alios vexãt, & subinde noui quippiam excogitant mali. Nam Africa maximè varias gignit animãtes.

55. Ætherem tranquillum remigio transis.] De frustrà laborantibus.

56. Æthiopem abstergere.] Itidem de frustrà laborantibus.

57. Æthonia fames.] Ab Æthone quodam

grum, fissum, hirtumq; nutrit capillum. Hieronymi autem huius poëtæ Melici ac Tragici meminit idem Comicus in Concionantibus, pag. 727. σοφὸν per ironiam nominans. Alius verò Xenophantæ filij in Nebulis, pag. 146. quem Enarrator Dithyrambotum facit Poëtam.

51. Αἰδώς.] Versus Homeri & Hesiodi est, varieque legitur. In Manuscrip. Suidæ exemplari hic ἀδ ἀγαθὴ pro ἀγαθὴ, malè. Apud Homerum Odyss. ϛ'. πρόσσα, & πρόσση. Itemque Ἰλιαδ. ω'. Apud Hesiodum 1. ἔργων καμόντι, vel κεμόντι. Vide Pet. Victorium lib. xxx. Variar. lect. cap. xii.

52. Αἰδὼς ἐν ὀφθαλμοῖς.] Aristot. libro ii. Rhetor. καὶ τὰ ἐν ὀφθαλμοῖς, καὶ τὰ ἐν φανερῷ. δῆλα καὶ τὰ παράλογα, ἢ ἐν ὀφθαλμοῖς τῷ αἰδοῖ. & ea quæ oculis exposita, quæq; in aperto posita sunt. Vnde & Prouerbium ortum, Pudorem in oculis esse. Vide & eumdem in Problematis, Eustathium in Iliad. ϛ'. & Etsi. Chil. ii. Cent. i. Adag. 70. ex Aristophane, Euripide, aliis.

53. Diogenianus & Apostolius explicant, ὅτι ἀεὶ πρεσβυτέρῳ, συνωμίλουν δὲ νέαις συνδυάζεσθαι.

54. Αἰεί φέρει τι Λιβύη κακόν.] Hinc & Ἀεὶ Λιβύη ἔριον, Lybica ames, apud hùc Suidam. ἀπὸ τῆς μήλης. quòd in Libya multæ sint aues, eæque vocales. Item Αἰβυκὸν ὄρος, apud eumdem, ac Hesychium, quem vide.

56. Vtitur Lucianus lib. contra indoctum libris tumentẽ, extatque eiusdem nomine lepidum Epigramma:

Εἴς τι μάτην πόνον ἐλθὼν ἐμοὶ ἐγκύρεις, ἄνδρα τ' ἐχρῆς
Οὐ δυνάμενα ἀνιερεῖν νύκτα παρὲκ θαλάμου.
Membra laua, frustra indoctũ, depone laborem:
Obscurã haud poteris nocte referre diem.

Simile apud Apostolium, Αἰθίοπ' ἐ σμήχεις. nam vt Ioan. Tzetzes ait ὡς παίδων ἀγωγὸς in versibus politicis,

Μισῶ τὸ λάθαρ, ὥσπερ αἴθων, Κλέβουλε,
Μίσω δ' ἐρεσθαι μοχλὸν ἀλλοῦ ἐγχανεῖν.
Candorem odi, vt nolli, Aethiopes
Nigrorem albo millies anteponit.

57. Αἴθων λιμός.] Etymologus, Λιμὸς αἴθων, ἢ μέγας ἢ ἐπιπόνου φανέντος. In his verò

quodam Solis filio, qui succiso Cereris luco, iustas persoluit pœnas fame perpetuùm durante.

58. Fulica volitante soluerũt nauis funes.] Nam cùm hæ aues in mari se mergunt, pessimum id est omen nauigantibus Causam autem dicunt eam esse, quòd tranquillo mari, propter marinas belluas progredi non ausint: tempestatem verò præsentientes progrediantur, quo tempore belluæ in profundo degant.

59. Holerum auctaria.] De rebus nullius vtilitatis.

60. Capra gladiũ suppeditauit.] Corinthiis Iunoni Acreæ, quæ à Medea dedicata fertur, immolãtibus, conducti ad præbenda necessaria, se cultri, quem humi defoderant, oblitos esse simularunt, quem capra pedibus euerrit.

61. Capra cælestis.] De eo qui consequitur, quæ vult. Capram enim nutricem Iouis in astra translatam ferunt. Cuius ortum, qui obseruet, omnium votorum fieri compotem affirmant.

62. Capra Scyria.] De iis qui beneficia faciunt irrita. Dicunt enim eas multum habere lactis, sed cùm eas mulserint, euertere mulctram.

63. Tolle digitum.] De iis qui in certamine deficiũt. Sublatio enim manus, signum est aliquẽ deuictum fuisse.

64. Tolle axillam.] De saltatione dicitur.

65. Tolle plectrum seu calcar.] Id est, defende te. Metaphora sumta à gallis gallinaceis. Habẽt enim & illi plectra, quibus

---

ἱλίῳ πάϊδι, ὃς τὸ Δημήτρος ἄλσος κατέκοψε, καὶ τιμωρίαν ὑπέσχεν ἄξιαν, καὶ δῆθεν τοῦτο ἐλίμωττεν ἀεί.

58. Αἴθυιαν ὑπὸ πλεύμασιν ἄλεσαν πύσμορα νῆες.] Αἱ γὰρ αἴθυιαι ὅταν δύνωσι, κάκιστος οἰωνὸς ὑπάρχει τοῖς πλέουσι. Φασὶ δὲ αἰτίαν λέγουσιν, ὅτι γαλεώτης ὢσης ἐν πλωτῇ σχεδίᾳ, φοβοῦμαι τὰ θαλάσσια ζῶα· χειμαίνει δὲ σχεδὸν μέλλοντα σχίρχεται, τῆς ἄλλων ζώων ἐν τῇ καταδύσει ὄντων.

59. Αἰ λαχάνων σχεδίαι.] Ἐπὶ τῆς μὴ μίαν ἔχουσαν ἐπιτήδευσιν.

60. Αἶξ δοῦσα τῷ μαχαίρᾳ.] Κορινθίων Ἥρᾳ Ἀκραίᾳ, ἣν λέγει ἱδρύσασθαι Μήδειαν, θύοντες, οἱ ἐν τῇ παρόδῳ μεμισθωμένοι, τῇ πρόφασει τῇ μαχαίρᾳ ἐσκυθίσθαι τὸ ὅπλον δῆθεν· ἡ δὲ αἶξ αὐτὰ τὰ τοῖς ποσὶν ἀνασκάλλουσα.

61. Αἶξ οὐρανία.] Ἐπὶ τῆ πυγμάχου

Suidæ Collectaneis ita legitur: Αἴθων, ὁ Ζεὺς παρὰ, malè, nam παρὰ cum αἴθων coniungendum, ex dicto Etymologici loco. Legetaque: Αἴθων παρὰ, ὁ βίαιος. Intelligit autem Erysichthonem, qui Lycophrone teste, & in eum Tzetze, atque Æliano lib. 1. cap. XXVII. Var. histor. ob voracitatem ac famem perpetuam αἴθων est appellatus. In hoc tamen hodieque κάθων vitiosè editur, neque Iustus Vulteius animaduertit. Vertit enim: *qui ob eam causam etiam asinus est appellatus.* Errat quoque Erasmus Adag. *Aetna*, dum βοῦς αἴθων dictum Erysichthonem scribit ex Athenæo lib. X. Δαιτυσ. cuius hæc sunt: ἐρυσίχθονα δ' Μυτιλήνης, ὃν διὰ πάσης βορᾶς, αἴθωνα καλοῦσιν. ita enim legendum, non αἴθωνα, monuit pridem doctissimus Iunius Adag. *Aetna grauius.* Errat denique & Suidas ipse, dum Erysichthonem Solis fecit filium, quem alij Myrmidonis, Triopæ alij fuisse volunt. Puto itaque substituendum, ὑπὸ τοῦ αἴθωνος ἐλιμώττειν. vel potiùs, ὑπὸ αἴθωνος ἐρυσίχθονος.

58. De *Fulica* M. Cic. in Prognosticis:

Cana fulix itidem fugiens è gurgite ponti
Nuntiat horribiles clamans inflare procellas.

Virgil. 1. Georg.

——— *cumq; marinæ*
In ficco ludunt fulicæ.

Horatius verò Epod. X.

Mala soluta nauis exit alite.

60. Αἶξ δοῦσα τῷ μαχαίρᾳ.] Elegantiùs & concisiùs Zenobius: Αἶξ ἡ μάχαιραν. Addit Hesych. ἑαυτῇ, eamdemque cum Zenobio ac Suida historiam recitat. Vide suprà, Κύρβεσι βροτοῖς.

61. Αἶξ οὐρανία.] Eustathius in Iliad. ν. ad ver. 21. φέρει καὶ παροιμίαν τὴν, Αἶξ οὐρανία, ἐμοὶ

φασὶ τοὺς ἔσεσθαι βουλῇ). τὸν γὰρ αἶγα τὸν Διὸς τροφὸν καταστερίζεσθαί φασι, καὶ φασὶ τὸν ἐπιτηδεύσαντα δεῖπνόν ποτε αὐτὸν θύσαι χάριν ὅσα ἂν δόξῃ).

62. Αἶξ Σκυρία.] Ἐπὶ τῆς τὰς εὐεργεσίας ἀναιρουμένοις. φασὶ γὰρ αὐτὰς πολὺ γάλα ἔχουσας, ἐπειδὰν ἀμέλξωσιν, ἀναστρέφειν τὸ ἀγγεῖον.

63. Αἶρε δάκτυλον.] Τίθησι δὲ τὸν ἀπαγορεύοντα ἐν τῇ ἀγωνίᾳ. ἀναίρεσις γὰρ ἡ χεῖρος, σύμβολόν ἐστι τοῦ ἡττᾶσθαι.

64. Αἶρε μασχάλιν.] Ἐπὶ τῶν ὀρχουμένων.

65. Αἶρε πλῆκτρον.] Τινὲς ὅπλον ἀμυντήριον. ἢ μεταφορὰ λαμβάνεται τῆς ἀλεκτρυόνων. κρατοῦσι γὰρ ἔχουσι πλῆκτρα

ὁμοία τοῖ, Δόλιχε ἥρως, καὶ Παυσανίας. Plura ibidem leges. Hesychius, Αἶξ ὑραία, τὰ τοῦ λευκοῦ χαμαιτύπου ῥόδου, ἃ ἐνόμιζον καὶ ἐκφορίσειν. *Capra celestis*; *faba candida genus*, quâ comprobabant, *suffragiũq; calculorum creabant.* His adiicit noster Suidas (edit. Froben. inf. litt. S. 4. col. 4. Etenim post *i*, ac diphthongus est posita:) Ο'ϳ Κορίνθιοι, τιμῶσι τὴν Διὸς αἶγα Ἀμαλθείαν ἥρωα· καὶ τῆς ἐκφορίσεως Κύρα ὑραία. ἐν ϳ τὰ εἰς τὸ ἀγορεύεσθαι νεῦρα ἀφίησιν ἀσφαλῶς παρίχεται, ὥστε εἰκάζειν λέγειν καταμανθάνειν καὶ ἐκπαιδεύειν. Quæ eò libentiùs adscripsi, vt Zenobius noster hinc emendetur lucemque accipiat Centuria I. Adagio 26. Ceterùm de Capra cælesti signo in sinistro aurigæ humero, teste Proclo, ita Manilius lib. 1. Astronomic.

Nobilis & mundi nutrita Rege Capella:
Cuius ab vberibus magnũ ille ascĩdat Olympum,
Lacte fero crescens ad fulmina, vimq; tonandi.
Hanc ergo aternis meritò sacrauit in astris
Iuppiter, & Cæli Cælum mercede rependit.

Idem lib. V. eorum naturam, qui sub Capra nascuntur describens:

His etiam ingenitur visendi signeta cupido,
Vt noua per mũtesq; ruunt ac mœnia capellæ, &c.

At hic, *votorum fieri compotes* obseruatum ait. Sed hæc ad Astrologos relegemus. Meminit autem Prouerbij Desiderius, Chil. 1. Centuria VI. Adagio 2. Et Chil. III. Centuria VIII. Adag. 76. Αἶγα τὴν ὑραίαν ὑπερίλκυσαν ἀνιέντων. *Capram cælestem exorientem aspexerunt.* Et Antiphanes apud Athenæum lib. IX. Δειπνοσ.

Τράγος ἀλιβάντιος, αἶξ ὑραία, πρόβατα τετράμητα.

Hircus siluester, capra celestis, aries castratus.

63. Sic Persius Sat. V. *Digitum exere.* Vbi vetus interpres: *Digito sublato ostende victum te esse à vitio. Tractum à gladiatoribus, qui victi ostensione digiti veniam à populo postulabant.* B. Hieronymus in Dialogo Luciferiani: *Ea tollo manum: cedo, victus.* Affine igitur, *Manus dare*, vt & *Herbam porrigere*, quod victi solent. De illo nos Prouerbio copiosiùs egimus Notis ad Corn. Nepotem, seu Æmilium Probum, in Amilcare.

64. Ita Hesychius: Αἶρε μασχάλιν, ἀντὶ τοῦ εὐδόκει λέγειν ἀντὶ τῦ ἐγκώμιόν σε. Aliter tamen Zenobius, & infrà Suidas.

65. Aristophanis est ἐν ὄρνισι· Κἂν πλῆξῃ σε μάχῃ. Ad quem locum Græci Interpretis verba Suidas hìc, aut contrà, desiderat.

Pulcrè

quibus pugnent: quæ nos quidem auium centra vocamus, alij plectra. Sunt autem plectra ænei stimuli, gallorum plectris illis iniecti.

66. Pedem tollere è luto.] De iis qui negotij nihil habere volunt. Dicitur eodem sensu: *Pedem tollere è causa.*

67. Reuereor familiaritatem equus senescens sub iugo.]

68. Capiam fortasse.] Hoc dicere solent, qui aliquos persecuturi sunt.

69. Captantes capti sumus.] De iis qui sperarunt se aliquibus fore superiores, à quibus victi sunt ipsi. Itaque *captantes capti sumus*, est, opinati nos capturos capti sumus.

70. Æsopicus sanguis.] De iis qui per iniuriam occiduntur. Nullo enim iure Delphi Æsopum peremerunt. & de iis qui in probra & mala non facilè propulsanda inciderunt. Delphis enim accidit, vt numen eis, ob Æsopum iniustè è medio sublatum, irasceretur.

71. Oedipodis diræ.] De valdè calamitosis.

72. Gratiæ sunt nudæ.] Vel simpliciter & apertè gratificandum esse; vel ingratos ornamentum suum abiecisse significat.

ἐν οἷς μάχεται], ἀϋμεῖς κέντρα λέγομεν· ὀρνίθων δὲ, πλῆκτρα. πλῆκτρα δέ εἰσι τὰ ἐμβαλλόμενα τοῖς πλήκτροις τῶν ἀλεκτρυόνων τὰ χαλκᾶ.

66. Αἴρειν ἔξω πόδα πηλοῦ.] Ἐπὶ τῶν βουλομένων μὴ ἐν πράγματι εἶναι. λέγεται δὲ καὶ αἴρειν ἔξω πόδα αἰτίας.

67. Αἰχμάζομαι τὴν φιλότητα γηράσκων ἵππος ὑπὸ ζυγόν.]

68. Αἴρήσω ταῖχα.] Οἱ πυρούμενοι μετελθεῖν τινας, εἰώθασι τοῦτο λέγειν.

69. Αἱρεωῦντες ἡρέμησα.] Ἐπὶ τῶν ἐλπισάντων κρατήσειν τινῶν, καὶ ὑπ' ἐκείνων ἡττηθέντων. αἱρεῦντες ἠρέμησα, δικαιοῦντες κρατεῖν, τληθυμοῦντες, ἔσχι.

70. Αἰσώπειον αἷμα.] Ἐπὶ τῶν ἀδίκως ἀπολλυμένων. οὐ γὰρ ἐνδίκως ἀπέκτειναν τὸν Αἴσωπον οἱ Δελφοί. Αἰσώπειον δὲ αἷμα ἔστι τῶν δυσαπορρίπτως ἐνειλλομένων καὶ κακοῖς συμπεσόντων. Δελφοῖς γὰρ συμβὰν τὸ δαιμόνιον ὀργισθέντι ἀδίκως ἀπολέσθαι Αἴσωπον.

71. Αἱ Οἰδίποδος ἀραί.] Ἐπὶ τῶν μεγάλως δυστυχούντων.

72. Αἱ Χάριτες γυμναί.] Δεῖ ἀφελῶς καὶ φανερῶς χαρίζεσθαι· ἢ ὅτι οἱ ἀχάριστοι τὸν ἑαυτῶν κόσμον ἀφαιροῦνται.

73. Αἰξωνίδης.

Pulcrè quoque Lucilius de gallo pugnante:

Sicut gallinaceus cùm victor se gallus honestè
Sustulit in digitos, primoresque erigit vngues.

Ælianus lib. 11. Variæ historiæ cap. XXVIII. Athenis Atticis primùm à Themistocle editam gallinaceorum pugnam scribit: vt in Auibus idem Aristophanes, gallum olim Persarum Regibus Dario & Megabyzo imperitasse.

72. *Gratias* nudas pingi solere alibi doceo. Aristænetus lib. 11. Ἐπιστολῶν, Epist. XXI. Αἱ γὰρ Χάριτες οὐδ' ἱματιοῦσθαι ἀνέχονται· ἡ ἀπλότης καὶ ἡ παρρησία γυμναί.

73. Sic

73. Αἰξωνίδης.] Τὸ κατηγορεῖν βλασφημίᾳ μετικῶς λέγεται, ἀπὸ τοῦ δήμου τῶν Αἰξωνέων, βλάσφημοι γὰρ κωμῳδοῦνται. [Αἰξωνίδης] ὁ βλάσφημος. σημαίνει, καὶ τὰς αἶγας ὠνούμενον.

74. Ἀκάνθος τέττιξ.] Ἐπὶ τῶν ἀφώνων καὶ ἀμούσων παροιμία.

75. Ἀκαρπώτερος ἀγρίου πώυ.] Ἐπὶ τῶν πάνυ πενομένων.

76. Ἀκαρπώτερος Ἀδώνιδος κήπου.] Ἐπὶ τῶν μηδὲν ὑγιὲς ποιούντων διενεχθέντων. λέγονται δὲ τὰ εἰς τὰ ὀστρακα φυτλόμενα.

77. Ἀκεσίας ἰάσατο.] Ἐπὶ τῶν δι' ὃ τὸ χεῖρον ἰωμένων. ἔοικε δὲ ὁ Ἀκεσίας ἀεὶ τὸ χεῖρον ἰᾶσθαι τοῦ θεραπεύσαι.

78. Ἀκέφαλος μῦθος.] Ἐπὶ τῶν ἀτελῆ λεγόντων εἶναι] ἡ παροιμία.

79. Ἀκκιζόμενος Σκύθης ἦλθον.] Ἐπὶ τῶν βδελυττομένων λόγῳ μὲν, ἔργῳ δὲ ἐπιμένων. ἰδὼν γάρ τις τινὰ ὄνον, ἔφη πρὸς Σκύθην παρόντα· δεῖπνόν σοι, ὦ Σκύθα. ὁ δὲ ἐμυκτέρισε μὲν, ἔστερξε δὲ ἐδαπάνησε.

73. Αἰξωνίδης.] Est per calumniam accusare. Tractum autē à populo Æxonensi, qui vt maledici Comicorum salibus traducuntur. [Αἰξωνίδης] igitur blasphemus est, item captarum emtor.

74. Acanthia cicada.] Prouerbium de mutis, & à Musis alienis.

75. Minùs fructuosus oleastro.] De pauperrimis dicitur.

76. Sterilior Adonidis hortis.] De iis qui nihil præclarum gignunt. Sic autem appellantur herbæ quæ in testis plantantur.

77. Acesias medicatus est.] De iis quorū curatione morbus ingraueſcit. Apparet Acesiam aut imperitum, aut infelicem medicum fuisse.

78. Sine capite fabula.] Prouerbium de iis qui nihil solidi narrant.

79. Scytha accisans asinum.] De iis qui verbo quidem aliquid auersantur, re verò ipsa concupiscunt. Quidam enim asini cadauer conspicatus, Scytha, inquit, ecce paratam tibi cenam. Is verò in præsentia quidem aspernatus est, pòst verò epulatus.

80. Inuo-

73. Αἰξωνίδαι.] Malè Erasmus Αἰξωνεῦσι edidit Chil. IV. Cent. X. Adagio 35. Stephanus autem in Αἰξωνία, quæ Magnesiæ ciuitas est, Æxones vt accusatores & blasphemos Prouerbio locum dedisse. & à Comicis prosciſſos auctor est Harpocratio, à Menandro inquam & Platone. Quin & Plato Philosophus Dialogo de Fortitudine, vocem adhibuit, vbi Marsilius Ficinus *maledicum* reddidit & *calumniatorem*. Aliud verò est Diogeniano Αἴγινα *mala* Centur. I. Adagio XXIV. & eidem Stephano, qui in Arcadia collocat.

74. Sic & in *Seripho* insulâ mutæ ranæ Prouerbio dicuntur.

77. Acesias infaustus medicus. Talis Iuuenali Sat. VI.

Quot Themison ægros autumno occiderit vno.

Et Martialis libro I. Medicum quemdam Vespillonem factū iocatur, quòd homines à se necatos humo mandaret. Tetra enim bruta ac muta imperitiâ tegit Medicorum.

78. Sic Horatius in arte Poëtica, v. 7.

—— *velut ægri somnia, vanæ*
Fingantur species, vt nec pes, nec caput vni
Reddatur formæ. ——

80. Inuocati commeſſatum ad amicos veniunt amici.] Sic, *Sponte boni ad parium læti conuiuia tendunt.*

81. Mouere non mouenda.] Cuiuſmodi ſunt ſepulcra aut altaria. De iis qui excedunt modum.

82. Acco.] Sic dicta mulier quædam ob ſtultitiam traducta, quæ propriam faciem ſpeculata, cum eadem tamquam aliena colloquebatur. Vnde & *Accizare* dictum. Ferunt eamdem paxillum ſpongia pulſare ſolitam.

85. Et inuocatus Deus, & vocatus aderit.] Hoc oraculum redditum eſt Lacedæmoniis. Neque enim negligit Deus virtutis ſtudioſos, ſed præſtò eſt abſque omni ſenſu. Neque enim vocem requirit, vt edoceatur quid ſit opus; neque aures, vt cognoſcat.

84. Fruſto panis labra, non ficu ſunt obturanda.] Monet hæc oratio, res ſtrenuè adminiſtrandas eſſe.

85. Cotem paſcis.] De iis, qui cibo quidem vruntur, ſed corpus non augent.

86. Spolia pygmæorum coloſſo accommodare.] Prouerbium de iis qui fruſtrà laborant.

87. Extremo prehenſo mediũ tenebis.] Prouerbium de rebus explicatu & intellectu difficilibus.

88. Homines timidi numquam de hoſtibus triumpharũt.] Prouerbium in eos qui ob animum degenerem nihil præclari gerere poſſunt.

89. Alia ſunt alibi pulcra.]

90. Alia quidem Leuconis aſinus, alia Leucon geſtat.]

91. At huic anchoræ reflauit Deus.] De rebus ex inſperato factis. Nautæ enim ſæpè iacturi anchoram, aut appulſuri retroaguntur.

92. Non cæcam ſpeculationem adhibuit.] Prouerbialiter idem valet quod, Non oculis clauſis excubias egit.

93. At omnia fieri iam poterunt. Prouerbiũ illud vetus laudo. Nam ſub omni lapide ſcilicet eſt, ne orator mordeat, circumſpiciendum.] Prouerbium autem eſt: *Sub ſaxo quolibet dormit ſcorpius, caue.*

94. Salem cùm vehas dormis?] Prouerbiũ, de iis qui in magno periculo dormiunt & ceſſant. Nã mercatori cuidam, qui ſale nauẽ onerarat, accidit, vt ſentina aſcendente, ſal liqueſceret. Vnde & illud Prouerbium: *Salis onus vnde venit, eò rediit.*

95. Sale vel farciminibus pluit.] De magna felicitate.

96. At

80. Ἀκλητὶ κωμάζουσιν εἰς φίλους φίλοι.] Ὁμοία τῇ, Ἀυτόμματοι ἀγαθοὶ ἀγαθῶν ἕνεκα διῆτας ἴασι).

81. Ακίνητα κινεῖν.] Ἐπὶ τῶν καθ' ὑπερβολὴν. ὅτι μὲν δεῖ μηδὲ βωμοὺς κινεῖν ἢ τάφους.

82. Ἀκκώ.] Γυνὴ ἥτις μωρίᾳ ἀβαβαλλομένη· ἣν φασιν ἑαυτῇ ἐνορᾶν ὁμιλοῦσαν τῇ ἰδίᾳ εἰκόνι ὡς ἑτέρᾳ ἀβελτέρᾳ. ὅθεν καὶ τὸ Ἀκκίζεσθαι, ταὐτὸν φασὶ καὶ αὐτογνωμοπάτταλον κρούειν.

83. Ἄκλητος ὁ θεὸς, καὶ κληθεὶς παρέσται.] Οὐ παροραᾷ ὁ θεὸς τοὺς ἀρετῆς ἀντιποιουμένους. ὥστε οὐδὲν ἐνδεῖται χρήσεως τοῦ Λακεδαιμονίων. καλεῖσθαι τε κἂν κλητὸς θεὸς παρέσται ἔξω πάσης αἰσθήσεως. ἡ γὰρ φωνῆς δεῖ) φησὶ; τὸ διδάξαι τὰ δέοντα· ἀλλ' ἀκοῆς, φησὶ τὸ μαθεῖν.

84. Ἀκόλλητα τοῖς χείλεσι σύκα βύσσει.] Παροιμιάζεται ὁ λόγος ἐμφερῶς τοῖς προκειμένοις.

85. Ἀκόλουτα σιτίζεις.] Ἐπὶ τῶν μὴ τροφῇ μὲν χρωμένων, μηδὲν δὲ εἰς τὸ σῶμα ὠφελουμένων.

86. Ἀκροθίνια πυγμαίων κολοσσοῖ ἁρμόζειν.] Παροιμία ἐπὶ τῶν μάτην καταπονούντων.

87. Ἄκρου λαβὲ καὶ μέσον ἕξεις.]

Παροι-

80. Zenobius verſum ſic extulit: Αὐτόμματοι δ' ἀγαθοὶ ἀγαθῶν ὅτε δαῖτας ἴασιν. vbi not plutibus. Adde Euſtathium in Iliados β'. & Heſychium, qui concisè Αὐτόματοι δ' ἀγαθοὶ, niſi mutilus hic, vt aliàs ſæpè, codex eſt.

81. Κινεῖν.] Baſilius Magnus Epiſt. ad Feſtum & Magnum: (quã Phrynichi Lexico vocum Atticarum ſubiecit Dauid Hæſchelius) Θεὸς τε σωτηρίοις ἐκλύσεσι παρέσται καὶ ἄνοσος, καὶ τοῖς φιλόθεσι ἄνθρωποι σοφοὶ διδασκάλου ἀντικρούσεως.

86. Euſtathius in Odyſſ. τ'. φέρεται δέ φασι καὶ παροιμία, ἐπὶ τῶν μάτην καπύοντος, τὸ, Ἀκροθίνια πυγμαίων κολοσσῷ ἁρμόζειν· ἔστιν ἔστι δὲ μεγίστη μυῖα παρὰ τὸν Ὅμηρον). Sic Perſius ferè Satyra v. verſu 95.

Sambucam citiùs caloni aptaueris alto.

90. Zeno-

Παροιμία ἐπὶ τῶν δυσχερέστων καὶ δυσπόρων.

88. Ἀλλαὶ γὰρ ἀθυμοῦντες ἄνδρες οὔποτε βόσκοιτο ἰσόσυλοι.] Ἡ παροιμία ἐπὶ τῶν δι' ἀθυμίαν μοδὸν ἡττωμένων φαύλων διωκόντων.

89. Ἄλλα δ' ἄλλαχοῦ καλά.]

90. Ἄλλα μὲν ὁ Λεύκωνος ὄνος, ἄλλα δὲ Λεύκων φέρει.]

91. Ἀλλ' ἀντέπνευσε τὴν ἄγκυραν θεός.] Ἐπὶ τῶν παρ' ἐλπίδα γινομένων· παρίσσον οἱ ναῦται πολλάκις ἠμέλμοι ἄγκυραν βάλλειν ἢ ἀποσπᾶσθαι, εἰς τοὐπίσω ἔπλεόντων.

92. Οὐδ' ἀλασκοπὰν εἶχε.] Παρομιακῶς ἀντὶ τοῦ, Οὐ τυφλὸς ἰσκοπίαζεν.

93. Ἀλλ' ἅπαν γένοιτ' ἂν ἤδη. Ἡ παροιμία ἐπαινῶ ἢ παλαιά· Τὸ λίθῳ δὲ παντί που χρὴ μὴ δάκῃ βίπτειν ἀθρεῖν.] Ἡ δὲ παροιμία· Τὸ παντὶ λίθῳ σκορπίος εὕδει, φυλάσσου.

94. Ἅλας ἄγων καθεύδεις;] Παροιμία ἐπὶ τῶν ἐν μεγάλῳ κινδυνίῳ καθευδόντων καὶ ῥαστωδουμένων. ἐμπόρου γάρ τινος τὸν ναῦν ἁλὸς πληρώσαντος, ἡ ἀντλία ἐπαναβαίνουσα καὶ ἐπιοῦσα τοὺς ἅλας, ὅθεν καὶ ἡ παροιμία· Ἁλὸς δὲ φόρτος ὅθεν ἦλθεν, ἐνθ' ἔβη.

95. Ἅλμασι καὶ ἀλλᾶσι ὗε.] Ἐπὶ τῶν ἄγαν εὐθενίας.

E SVIDA CENT. I. 347

90. Zenobius exponit δεῖ τὸ ἐπιφύεσθαι τοῖς ὄρεσι τοὺς λόφους παρεχόμενον. Hiſtoriam apud eumdem ac Diogenianum vide.

93. Priora ex Ariſtophane deſumta ex Θεσμοφοριαζούσαις:

Ἀλλ' ἅπαν γένοιτ' ἂν ἤδη.

Τῶν παροιμιῶν δ' ἐπαινῶ
Τὴν παλαιὰν, ὅστις λίθῳ γε
Παντὶ που μὴ δάκῃ χρὴ σκόπει.

Sequentia mendoſa eſſe pronuntiat Henricus Stephanus, ſupplendaq; ſic: φυλάσσου μὴ δάκῃ. Vide inf. Τὸ παντὶ λίθῳ σκορπίος εὕδει.

96. At nobis est Megarica quædam machina.] Pro machina mala & astuta. Improbitas enim obiiciebatur Megarensibus, qui alia dicerent, alia facerent.

97. Galli gallinacei me ventrem habere dixit.] Citò namque argentum concoxisse.

98. Mores cuiusque regionis, in qua fueris, imitare.] Oportet enim regionis vniuscuiusque, in qua quis versetur, eum sequi consuetudinem.

99. Abi & Megaclis columnas ede.] In eos qui decoxerunt sua sermo dici solitus.

100. Caue virum maiorem.]

CENTVRIA II.

1. AT post festum, quod aiunt, venimus.] Neglecta occasione.

2. Veriora quàm quæ ad Sagram gesta sunt.] De rebus quæ veræ cùm sint, non creduntur tamen. Sagra locus est Locridis. Locrenses autè aiunt Epizephyrios bellum cum finitimis Crotoniatis gerentes, auxilia petiisse à Lacedæmoniis. Cùm verò illi se habere exercitum negassent, & Castorem ac Pollucem dare illis dicerent: Locrenses è scommate augurio capto, naui auersa precatos esse Geminos, vt nauigarent ynà. Cùm itaque eodem die vicissent,

96. Ἀλλ' ἔστ' ἡμῖν Μεγαρική τις μηχανή.] Ἀντὶ τῆς ποικίλης καὶ πανοῦργος μηχανῆ. διεβάλλοντο γὰρ ἀεὶ ποικίλοι οἱ Μεγαρεῖς, ἄλλα μὲν λέγοντες, ἄλλα δὲ ποιοῦντες.

97. Ἀλεκτρυὼν ὠμὲ ἔφασκε κοιλίαν ἔχειν.] Ταχὺ γὰρ καθεψεῖν τὸ ἀργύριον.

98. Ἀλλ' ἔπου χώραις τρόπους.] Σὺ δὲ χρὴ χώρας ἑκάστης, ἐν ᾗ ἄν τις γένῃ, μιμεῖσθαι τὸ ἦθος.

99. Ἀλλ' ἴθι ἰλθὼν τὰς Μεγακλῆς κίονας.] Ἐπὶ τῶν ἀσυμφόρως ἀβρυνομένων ὁ λόγος.

100. Ἄλλον δοτὸ μείζονος ἀνδρός.]

ΕΚΑΤΟΝΤΑΣ Β.

1. ΑΛΛ' ἢ τὸ λεχθὲν, κατόπιν ἑορτῆς ἤκομεν.] καὶ ἐσπεύδομεν.

2. Ἀληθέστερα τῶν ἐπὶ Σάγρᾳ.] Παροιμία ἐπὶ τῶν ἀληθῶν μὲν, οὐ πιστευομένων δέ. Σάγρα γὰρ τόπος τῆς Λοκρίδος. Λοκροὺς δὲ φασι τοὺς Ἐπιζεφυρίους πόλεμον ἔχοντας πρὸς τοὺς πλησιοχώρους Κροτωνιάτας, αἰτῆσαι συμμαχίαν τοὺς Λακεδαιμονίους. τῆς δὲ, στρατὸν μὲν οὐκ ἔχειν φασάντων, διδόναι δὲ αὐτοῖς τοὺς Διοσκούρους, τοὺς Λοκροὺς οἰωνισαμένους τὸ κατὰ μηδὲν, τήν τε ναῦν ἀποσρέψαι, καὶ δεηθῆναι τῶν Διοσκούρων συμπλεῖν αὐτοῖς. νικησάντων δὲ αὐτῇ εὐθημερὸν, καὶ

96. Aristophanis rursum est ἐκ Ἀχαρνῶν, Doricῶs:

Ἀλλ' ἔστ' ἐμοὶ μὰν Μεγαρικά τις μαχανά.

vbi eadem iisdem verbis etiam, quæ hîc Suidas, Scholiastes refert.

97. Ex eodem Aristophane in Vespis, in quo versus secundus hoc modo legitur:

Ταχὺ γὰρ κατακύψει τ' ἄργυρος.

Zenobius ita extulit: Ἀλεκτρυὼν μὲν ἐφασκεν κοιλίαν.

CENT.

καὶ ἡ φήμη διῆλθεν εἰς Σπάρτην, τὸ μὲν πρῶτον ἀπιστηθεῖσα, ὕστερον δὲ διὰ βάθους ἀληθὴς. ὅθεν λέγεται τοῖς ἀληθέσιν ἀπίστοις μὲν, οὐ πιστευομένοις δὲ, Ἀληθέστερα τῶν ὑπὸ Σάγρᾳ, ὑπὸ τῆς πάνυ ἀληθευούσης. λέγεται γὰρ ἡ αὐτὴ τῆς νίκης φήμη αὐθημερὸν ἀπὸ Ἰταλίας ἐλθοῦσα εἰς τὴν Σπάρτην. ὅθεν καὶ εἰς τὴν παροιμίαν ἐξεσχηκέναι τὸν λόγον, ὅτι τῆς ἀληθοῦς πεπραγμένον.

3. Ἀλλεσμένος βίος.] Οἱ μὲν ὅτι τῆς βαλανίτης βίος χρωμένων εὐέξεστος, οἱ δὲ ὅτι τὸ ἀπαλαιπώρητον βιοτεῦσιν, ὧν κατειργασμένων πρὸς ζωὴν εὔπορον ἔστιν· καὶ ἀλλεσμένος βίος, ἀπὸ τῆς εὐπορίας τῆς ἐπιτηδείων ἔστιν. ἄλλοι δὲ παροιμία φασίν.

4. Οὐ γὰρ ἄκανθαι.] Ἔοικε δὲ ὑπομιμνήσκειν τὸ τοῦ βίου μεταβολὴν, ἀγρίου καὶ ἀκανθώδους πρότερον ὄντος, πρὶν ἐπιμεληθῆναι τὸ γῆς καὶ τῆς σπορᾶς ταῦτα ἠφάνισε· ὕστερον δὲ ἐπιμελείας ῥιζῶσα τὸ ἀλλεσμένον βίον.

5. Ἀλλαι μὲν ἐξαντλοῦμεν, ἄλλ' ἐπισπῶσι.] Ἐπὶ τῶν πονούντων μὲν τέλεον δ' οὐδὲν ἀνύόντων, ὡς ἐπὶ ἀντλίας τινός.

6. Ἀλλ' ἄν δρῦν βαλάνιζε.] Ἐπὶ τῶν ἐνδεεστέρως αἰτουμένων τι, ἢ ὧν δεῖ τῆς αὐτῆς ἀεὶ δανειζομένων.

7. Ἄλις δρυός.] Ἐπὶ τῶν δοχηρῶς μὲν τι καὶ ἀνδρικῶς ἐσθιόντων, ἔπειτα δὲ βίλτιον ζώντων.

8. Ἀλιεὺς πανοῦργος παιόμενος.] Ἀλιεὺς

eodemque die victoriæ famæ Spartam vsque perlatæ, primùm abrogata fuisset fides, re denique comperta, dici solitum hoc de rebus, veris illis quidem, sed non creditis: *Veriora* sunt igitur *hæc iis, quæ ad Sagram gesta sunt.* de iis vsurpari solet, quæ verissima sunt. Dicitur enim eodem die famam de adepta victoria sparsam ab Italia ad Spartam vsque perlatam fuisse, indeque Prouerbio de rebus verè gestis locum fuisse factum.

3. Vitam molitam.] Alij de iis qui glandibus victitant, accipiunt: alij de iis qui facillimè agitant, vt intelligatur victus paratus & promtus, copiæque rerum necessariarum. Aliud Prouerbiũ:

4. Neque enim spinæ, inquit, sunt.] Videtur autem refricare memoriam vitæ mutatæ, quæ agrestis & spinosa fuerit, priùs quàm ratio terræ & sationis haberetur. A secuta igitur pòst diligentia dictam esse vitam molitam.

5. Aliam exhaurimus, affluit alia.] De iis quorum labor est irritus. Ductum à nauis sentina.

6. Aliam excute quercum.] De iis qui subinde aliquid petunt, aut ab iisdem perpetuùm mutuò sumunt.

7. Satis quercus.] De iis qui cibis lautioribus inuentis, fastidiunt eos quibus non delectantur.

8. Piscator ictus sapiam.] Piscator captos

CENT. II.

6. Meminit Eustachius in Odyss. μ'. ad extremum.

captos pisces manibus tractans, aliquando ictus, *Sapiam*, inquit. Prouerbiũ simile est illi: *Factum & stultus intelligit.*

9. Alcyonij dies.] Hoc est, sereni. De numero controuersia est. Simonides enim in Quinquertionibus, vndecim eos esse dicit, itemque Aristoteles in Historia de animalibus: Demagoras Samius septem, Philochorus nouem. Fabulam autem de iis Hegesander in Commentariis sic enarrat: Alcyoneus gigas filias habuit, Phthoniam, Anthen, Methonen, Alcippam, Palenen, Drimo, Asteriam. Hæ post obitum patris, de Canastræo, Pellenæ promontorio, in mare seipsas præcipitarunt, & ab Amphitrite factæ sunt aues, Alcyones à pãtre cognominatæ: vnde dies sereni & tranquilli dicuntur Alcyonij.

10. Sal non inest illi.] De homine insuaui & insulso.

11. Alium noctua, cornix alium sonum edit.] Prouerbium in eos qui inter sese non consentiunt.

12. Alia vita, alia victus ratio.] Prouerbium in eos qui vitam mutant in melius.

τοὺς ἀλισπορήσαντας ἰχθύας μετὰ χειμέριον, καί ποτε ὑπ' αὐτῶν πληγεὶς, Νῦν φάσι, φησὶν, ὁμοῦ ἐσμὲν, ἔνθ' ἐγὼ μὲν ἄφρων ἦν, σὺ δὲ νήπιος ἦσθα.

9. Ἀλκυονίδες ἡμέραι.] Αἱ διάδιεται. ὡδεὶ τῷ ἀδελφῷ διέφθειρεν). Σιμωνίδης γοῦν ἐν πενταθλοις ἱστ. φησὶν αὐτὰς, καὶ Ἀριστοτέλης ἐν τοῖς περὶ ζώων ἑπτὰ δὲ ὁ Σάμιος ἑπτ. καὶ Φιλόχορος θ'. ἔστι δὲ ὑπ' αὐτῶν μῦθον Ἡγήσανδρος ἐν τοῖς ὑπομνήμασιν λέγει οὕτως· Ἀλκυονέως γίγαντος θυγατέρες ἦσαν Φθονίη, Ἄνθη, Μεθώνη, Ἀλκίππα, Παλήνη, Δριμὼ, Ἀστερία. αὗται μετὰ τὸν πατρὸς τελευτὴν ἀπὸ Κανάστραίου, ἔστιν ἄκρον τῆς Πελλήνης, ἐξέπεσον ἑαυτὰς εἰς τὴν θάλασσαν. Ἀμφίτριτι δ' αὐτὰς ὄρνιθας ἐποίησε, καὶ ἀπὸ τῶν πατρὸς Ἀλκυόνες ἐκλήθησαν. αἱ δὲ νήνεμοι καὶ γαλήνιον ἔχουσαι ἡμέραι Ἀλκυονίδες καλοῦνται).

10. Ἅλμη οὐκ ἔνεστιν αὐτῷ.] Ἐπὶ τῶν ἀγλωσσῶν καὶ ἀνοήτων.

11. Ἄλλο γλαὺξ, ἄλλο κορώνη φθέγγεται).] Παροιμία ἐπὶ τῶν ἀλλήλοις ἀσυμφωνούντων.

12. Ἄλλος βίος, ἄλλη δίαιτα.] Παροιμία ἐπὶ τῶν εἰς ἀμείνονα βίον μεταλλαττόντων.

13. Ἄλλος

9. Ἀλκυονίδες ἡμέραι.] Aristophanes in *Ipsis*:

Ἀλκυονίδας τ' ἂν ἡμῖν ἡμέρας δοίη.

Septem eos esse cum Demagora asserit Plinius, lib. 11. cap. 46. *Ante brumam* XII. *diebus, totidemq; postea sternitur mare halcyonum fetura: vnde nomen hi dies traxere.* Et libro X. cap. XXXII. *Fetificant bruma, qui dies Halcyonides vocantur, placido mari per eos* (*mirabili, Sicula maximè. Faciunt autem septem ante brumam diebus nidos, & totidem sequentibus parirunt.* Ouidius XI. Metamorphos. septem quoque dies numerat:

Perq; dies placidos hyberno tempore septem
Incubat Alcyone, pendentibus æquore nidis.
Tum via tuta maris; ventos custodit & arcet
Æolus egressu, præstatq; nepotibus æquor.

10. Catullus:

Non est in toto corpore mica salis.

Eustathius in Odyss. δ'. Οὐ πᾶσι ἅλμη καυδάνεται περὶ τοῦ ἐρᾶσθαι, ἀνθ' ὧν παροιμία ἐπιτίθεται τὰ, Ἅλμη οὐκ ἔνεστιν αὐτῷ. ἤγουν ἀγλωσσίᾳ τῷ ἀνθρώπῳ.

13. Eadem

13. Ἄλλος ὅπως Ἡρακλῆς.] Ἐπὶ τῶν βίᾳ τὶ πράττοντας παροιμιάζουσι. ἐπὶ Θησέως λέγεται τὸ παροιμ. τοῦ τῶν Ἰδαίων Δακτύλων Ἡρακλέους ἢ τοῦ τῆς Ἀλκμήνης, ἤτοι τοὺς παλαιοτέρους.

14. Ἄλλοτε μήτηρ ἀτίκτει ἡμέρα, ἄλλοτε μήτηρ.] Ἐπὶ τῶν ποτὲ μὲν δυσπραγούντων, ποτὲ δὲ εὐπραγούντων.

15. Ἀλλότρια βάλλεται.] Ἐπὶ τῶν ἐν τοῖς κυβείαις ἁμαρτανόντων.

16. Ἀλλότριον ἀμᾶς θέρος.] Ἐπὶ τῶν ἀλλοτρίοις καρπουμένων.

17. Ἀλλ' οὐ διὰ τὸν ποδὶ πρὸς τὴν λύραν ἁμάρτιαν.] Παροιμία ἐπὶ τῶν ὑπὲρ ἄλλης αἰτίας ὀφειλόντων τιμωρίαν· ἢ ἐφ' οἷς αὐτοὶ προβάλλονται) οἱ κατηγορούμενοι.

18. Ἀλλ' οὐ θέμις πλὴν τοῖς μαθηταῖς λέγειν.] Ἐπὶ διαστυμμοῦ καὶ διαβολῆς τοῦτο παρεισάγει· ἀλλότριον γὰρ φιλοσόφου τὸ βασκαίνειν ἢ φθονεῖν· οἷς τὸ κοινωνεῖν ἀεὶ πάντων ἀρέσκει ἐοικέναι.

19. Ἀλλ' οὐκ ἄνθις ἀλώπηξ εἰς παγίδα.]

20. Ἅπαξ ἀλώπηξ εἰς παγίδα.]

21. Ἀλλὰ δὴ φόρτος ἦλθεν ἄλλην, ἔβη ἴβη.] Ἐπὶ τῶν καθ' αὐτοὺς ἡγουμένων πᾶσι, καὶ μηδενὶ μεταδιδόντων.

13. Alter hic est Hercules.] Prouerbiale, de iis qui vi aliquid agunt. Primùm de Theseo dictum, siue de Dactylorum Idæorum Hercule, siue de Alcmenæ filio accipiatur.

14. Ipsa dies quandoque parens, quandoque nouerca est.] De iis quibus res aliàs prosperę sunt, aliàs aduersę.

15. Aliena iácere.] De iis qui in alea ludenda aberrant.

16. Alienam messem metis.] In eos qui rebus alienis fruuntur.

17. At non propter pedis erratum ad lyram.] Prouerbium in eos qui alterius criminis rei aguntur, quàm quod ipsi defendunt.

18. At nefas est hæc cuiquam dicere præterquam discipulis.] Hoc perstringendi & criminandi causa inserit. Alienum est enim à Philosophis celare & inuidere: cùm eorum sit liberaliter omnia communicare.

19. Vulpecula denuò non capitur laqueo.]

20. Vulpecula semel in laqueum.]

21. Sarcina talis vnde venit, eò abiit.] In eos qui suis facultatib⁹ ipsi vtũtur, nec de iis quidquã impertiũtur aliis.

22. Sale

13. Eadem Eustathius in Iliad. ε'. ex Dionysio Ælio ac Pausania. Diuersa verò ab his memorat Zenobius Adag. 10. Οὐ πᾶσιν Ἡρακλῆς. Ptolemæus Hephæstion Nouarum histor. lib. v. apud Photium in Bibliotheca, à Theseo manasse similiter refert, de quo & infrà: Οὐκ ἄνθις Θέσεως. Ælianus verò lib. XII. *variæ historiæ*, cap. XXII. à Tiberii pastoris robore. C. Plinius lib. VII. cap. XX. è M. Varrone de A. Iunio Valente, qui malum suum humeris tollens dictus est *Hercules Rusticellus*.

14. Hesiodi est ἡμέρῃ extremo.

16. Ex Aristophane ἐν ταγηνίσταις. Meminit & Diogenianus.

17. Hoc vsum Prouerbio Platonem docet Plutarchus libello De inutili pudore: Καὶ τὸ δεῖ ἢ οὐ πρὸς τὴν λύραν ἁμαρτεῖν, οὐ Πλάτων ἔλεγε, καὶ διὰ τοῦτο τὸ ῥύμμα τῷ δίκαια πραγματεύεται.

23. Ἀλυπο-

22. Sale emtum mancipium.] De hominibus nihili ac Barbaris: quòd mercatores sale in mediterranea importato mancipia emebant. Thraces item mancipia sale vendebant.

23. Vulpinari.] De iis qui fallere instituunt.

24. Vulpes muneribus non capitur.] De iis qui non facilè flectuntur muneribus.

25. Vulpecula bouem agitat.] Prouerbium de eis, quę nulla ratione eueniunt, vsitatum.

26. Vulpeculæ familiaritate vtens, vulpinam calliditatem exspecta.]

27. Frustrà canis.] De iis qui frustrà laborant.

28. Frustrà consumis aquam.] In eos qui frustrà student eloquentiæ. Translatum ab eis qui in iudiciis ad aquam dicere solerent.

29. Hic sale detersus, iuuari posset.] In deliros. Translatio sumta à fictilibus vasis & vino. Sal enim iniicitur, ne facilè vappescat aut acescat. Nam eos, qui præ ebrietate quasi desipiunt, perfundere solemus oleo sale misto. Nec vtres tantùm sic detersi iuuantur, sed & deliri meliùs habere incipiunt, oleoque & salibus perunctι. Si-

22. Ἀλάτητον ἀνδράποδον.] Ἐπὶ τῶν ἀξίνου λόγου ἀξίων. παρῆσαν οἱ ἔμποροι καμίζοντες εἰς τὴν μεσόγαιαν ἄλας ἀντὶ τούτου ἐκάστας ἐλάμβανον. οἱ δὲ Θρᾷκες ἀνδράποδα ἄλατα ἀπεδίδοντο.

23. Ἀλωπεκίζειν.] Ἐπὶ τῶν ἐξαπατᾶν ἐγχειρούντων.

24. Ἀλώπηξ οὐ δωροδοκεῖται.] Ἐπὶ τῶν μὴ ῥᾳδίως ἀφορμὰς παιδομένων.

25. Ἀλώπηξ τὸν βοῦν ἐλαύνει.] Ταύτην ἡ παροιμία ἔλεγε τῶν μὴ κατὰ λόγον ἀποβαινόντων.

26. Κερδοῦς συνοίκει τὴν κερδοσύνην φεύξῃ.]

27. Ἄλλως ᾄδεις.] Ἐπὶ τῶν μάτην ποιούντων.

28. Ἄλλως ἀναλίσκεις ὕδωρ.] Ἐπὶ τῶν μάτην ἐν λόγοις ποιουμένων. μετήνεγκε δὲ ἀπὸ τῶν ἐν τοῖς δικαστηρίοις φεύγειν ὕδωρ λεγόντων.

29. Ἁλσὶ δέοιτο μηχθεὶς ἄνωθεν.] Ἐπὶ παραπαιόντων, μετενηνεγμένως ἀπὸ τῶν κεραμίων καὶ τοῦ οἴνου, οἷς ἄλας βάλλονται ὑπὲρ τὸ μὴ ἐξίστασθαι μηδὲ ὀξύνεσθαι ἄκρως. ἐπειδὴ τοὺς ὑπὸ μέθης οἷον παρεφρονηκότας ὑπέβρεχον εἰσταμένῳ ἁλσὶ μεμιγμένῳ. οἱ γὰρ ἀπειρηκότες ἁλσὶ σμηχόμενοι ἴσασι βελτίονες, οὐ μέντοι, ἀλλὰ δι' ἧς οἱ παφρονηκότες ἐλαίῳ καὶ ἁλσὶ βρεχόμενοι ὠφελοῦνται.

E SVIDA

λίνῃ). ὃ καὶ παχύδερμον ἐπὶ χλοάζει, τὰ γὰρ παχέα ὑπὸ πηλοῦ ἐπὶ δερμάτων ἁλσὶ μαλακτόμενα γίνεται εὔτριπτα.

30. Ἄλλοι κάμνουσιν, ἄλλοι θερίζουσιν.] Ἐπὶ τῶν παρ' ἐλπίδα κληρονομησάντων.

31. Ἄλλοις μὲν γλῶττα, ἄλλοις δὲ γόμφοι.] Παρῆσαν οἱ μὲν λαλεῖν, οἱ δὲ φαγεῖν.

32. Ἅμα δίδου καὶ λάμβανε.] Παροιμία ἐπὶ τῶν ἀχαρίστων καὶ ἀπίστων.

33. Ἅμα ἔπος, ἅμα ἔργον.] Παροιμία ἐπὶ τῶν ταχέως καὶ ὀξέως ἀνυομένων.

34. Αὐτοῖς ἀμάλαις.] Ἐπὶ τῶν παναλεθρίᾳ διαφθειρομένων· ἴσως δὲ ἀντὶ τοῦ ἄλεσις.

35. Ἅμ' ἐλεῖν καὶ τίλλεσθαι ἐδεες.] Παροιμία ἐπὶ τῶν διαπιπτόντων καὶ ταχὺ ἐπιλανθανομένων.

36. Ἀμαθέστερά τις καὶ σαφέστερα εἰπέ. καὶ, Σαφέστερά μοι καὶ μαθέστερα φράσον.] Παροιμία.

37. Ἀμαλθείας κέρας.] Ἐπὶ τῶν ἀφθόνως ζώντων καὶ τῶν ἐλπίδων καὶ ἀπολαυόντων.

Ἐνθ' ἅνα μοι βίος ἐστὶν Ἀμαλθείας κέρας αἰγός. Ἀμαλθεία γάρ ἐστι τροφὸς τοῦ Διός, ἀφ' ἧς καὶ μαλακὸς ἦν.

38. Ἀμάξα τὸν βοῦν ἕλκει.] Παροιμία ἐπὶ τοῦ κρείττονος ὑπὸ τοῦ χείρονος ἄγεσθαι.

39. Ἅμας ἀπῄτουν, οἱ δ' ἀπηρνοῦντο σπάσας.] Παροιμία ἐπὶ τῶν

CENT. II. 353

gnificatur autem, hominem esse crassum, qui velut corium aruina inunctum, extendi & molliri queat.

30. Alij laborarunt, alij fructum ceperunt.] De iis qui præter spem hereditatem creuerunt.

31. Aliis lingua, aliis molares.] Eò quòd alteri sint loquaces, alteri voraces.

32. Simul da & accipe.] Prouerbium in ingratos & infidos.

33. Dictum ac factum.] Prouerbium de rebus quæ citò ac subitò conficiuntur.

34. Cum ipsis frugibus.] Prouerbium in eos qui internecione delentur: quasi dicas funditus.

35. Simul ac miseritum est, occidit gratia.] Prouerbium in eos qui beneficiorum statim obliuiscuntur.

36. Rudiùs & planiùs aliquantum mihi rem narrato. &: Rudiùs & planiùs mihi dicito.] Prouerbia.

37. Amaltheæ cornu.] De copiosa, prospera, feliciquè vitæ ratione:

Hic vbi Amaltheæ vita est mihi diuite cornu. Amalthea enim nutrix Iouis, ab eo dicta, quòd non molliretur.

38. Currus bouem trahit.] Prouerbium, quando præstantior regitur à deteriore.

39. Falces petebam ego, illi verò ligones negabant.] Prouerbium in eos qui

23. Κλωπεκίζειν.] Ampliùs Zenobius & Diogenianus Ἀλωπεκίζειν φησὶ ἐπίρρημα ἀλώπεκος. Nota est vulpis vafrities, vnde & κερδὼ dicta Oppiano libro IV. Cynegetic. extr. ἔνθ' ἔνι (inquit Aristophanis interpres) κερδοσύνη, τυτθὸν τῷ πανηγύρει.

27. Ἄλλως ᾄδεις.] Aristænetus lib. II. Ἅμα ἔπος, ἅμα ἔργον. ἔστιν οὗτος μᾶλλον ἢ αἴτιον.

37. Ἀμαλθείας κέρας.] Geminum illud sup. Ἀξ ἑνὸς ἑκάτερα: ex eodem namque fonte fluxit historia, vel potiùs fabula.

38. Ἅμαξα.] Lucianus in Terpsione: Νῦν δ' οὐ τὸ ἔμπαλιν, ἡ ἅμαξα τὸν βοῦν ἕλκουσα ἐστίν. Diogenianum lege.

qui alia repetunt, alia iis, à quibus repetuntur, habere se negantibus.

40. Nodi.] In homines distortis ingeniis: à Pelusiotis, qui ad Casium degũt, naturali arte nodos nectentibus, & plicas plicis cumulantibus. Epigramma:

Aureus intactæ dirupit vincla puellæ,
Ferratis Danaes Iuppiter in thalamis.

41. Amæa persecuta est Azesiam, siue Ceres Proserpinam.] De iis qui longo tempore aliquid quærunt.

42. Haurit aquam metro, capit immoderatiùs offam.] Hoc est, sine mensura.

43. Agninis moribus homines.] Id est, placidi, simplices, probi, vt agni, aut etiam molles.

44. Arenam metiri.] De rebus inanibus, & quæ fieri nequeunt.

45. Ne spina quidem punget bonos.]

46. Amyris insanit.] In cordatos dicitur. Is enim à Sybaritis oraculum de Reipublicæ fortuna percontatum missus Delphos, cùm Apollo respondisset, tum perituros Sybaritas, cùm homines pluris fecissent, quàm deos: conspicatus seruum ad ædem sacram flagris

ἀλλα μὲν αἰτέοντα, ἄλλα δὲ τῷ αἰτεμένῳ ἔχειν ἀπαρνεόμενον.

40. Ἄμμιδα.] Ἐπὶ τῶν σκολιῶν τὰς φύσεις. Ἀπὸ τῶν ἐν Κασίῳ Πελουσιωτῶν, οἳ φυσικῇ τέχνῃ ἄμμιδα ἔπλεκον, δόκους δὲ δόκοις συμπλίσσοντες. Ἐπίγραμμα·

Χρύσεος ἀβρύετον δίκτυον ἄμμιδα κούρης,
Ζεὺς ὅθι δυσδὺς Δαναὰς χαλκεκλίσι θαλάμοις.

41. Ἢ Ἀμαῖα ἢ Ἀζησίαν μετέλθοι.] Ἐπὶ τῶν πολυχρονίως ζητήσεσι χρωμένων.

42. Μέτρῳ ὕδωρ πίνων, ἀμέτρως μάζαν ἐσθίων.] Ἀντὶ τοῦ χωρὶς μέτρου.

43. Ἀμνοὶ τοὺς τρόπους.] Ἀντὶ τοῦ ὡραίους, εὐηθεῖς, ἁπλοῦς, ὡς οἱ ἀρνοί, ἢ μαλακοί.

44. Ἄμμον μετρεῖν.] Ἐπὶ τῶν ἀδυνάτων καὶ ἀπράκτων.

45. Μηδ' ἄκανθα ἀμύξῃ τοὺς ἀγαθούς.]

46. Ἄμυρις μαίνεται.] Ἐξ οὗ τὸ ὀργιλοῖς λέγομεν ἢ παροιμία. Σταλέντες γὰρ ὑπὸ Συβαριτῶν παρὰ τὸν Δελφικὸν περὶ εὐδαιμονίας, καὶ τοῦ θεοῦ χρήσαντος ἀπόλλεσθαι Συβαρίτας ἔστε ἂν τύχῃ, ὅταν ἀνθρώπους θεῶν πλείονος ποιῶνται· θεασάμενον δοῦλον ἐπὶ μαστιγούμενον,

41. Hexametron integrum appono, etsi Suidas litterarũ causa hemistichio contentus fuit: Ἀμῦσαι μάζαν ἔδοντα.

43. Ἀμνοὶ τοὺς τρόπους.] Sic Æschylo in Agamemnone μεθαρμοσμένοι, pro ἀνθρώπειοι: vt hodie nostrates dicunt Galli: *Simple brebis.* Vide inf. Πρόβατον δῆθεν, quamquam aliter ibi Adagium explanetur.

44. Ἄμμον μετρεῖν.] M. Varronem hoc titulo siue περὶ ἀπραγμοσύνης librum inscripsisse, auctor Nonius. Hinc ἀμμοκόπια pro re infinita & inexplicabili dicunt Græci; ducta ab iis qui arenæ numerum supputare, vt Coræbas & Archimedes, tentarunt, translatione. Eodemque modo κύμασι μετρεῖν, dixit Theocritus Eidyllio XVI.

46. Ἄμυρις μαίνῃ.] Ita rectè hîc scribi & explanari Adagium puto, nec ignoro inf. Θάμυ-

νον, καὶ παροξυνθῆναι τὸν ἱερέα, καὶ μὴ λούεσθαι, ὕστερον δὲ εἰς τὸ τῶν μαστιγούντων παύεσθαι μᾶλλον καταφρονήσαντα ἀπολυθῆναι, συμπείσαντα τὸν λίμνην, ἐξαργυρισάμενον τὰ ἴδια, ἀπῆλθεν εἰς Πελοπόννησον. ὁ γοῦν λογισμὸς πεπίστευκεν Ἄμυριν, τοῦτο εἰς μανίαν Συβαρίταις μεταβεβληκέναι ὁμοῦ· ὁ δὲ τοῦ χρήσαντος δῆθεν τοῦ παραπόντου μανίαν ἐθαυμάσθη.

47. Ἀμυσὶ πιεῖν.] Λέγεται ἐπὶ τῶν ἀπτίστως καὶ ἀνὰ τὰ ἀναπαύσεσι πινόντων, ἐκνεὶ μηδὲ μυσάττειν. Κόμμοδος ὁ βασιλεὺς Ῥωμαίων ἔτυπτε ὃν τῷ ἀγωνίᾳ καμών, κύλικι χρυσῇ, τῇ ἐκ τῆς γυναικὸς γλυκεῖ οἴνου ἐμφυομένου λεβὼν αἵματι. ἐφ' ᾧ πᾶσα χαρὰ φάτις τοῦτο δὲ καὶ ἐν τοῖς συμποσίοις εἰωθότες λέγειν, εὐφθέγκτου, Χύσιας. τὸ ζήσας ἐπὶ τῶν τελευτήσας τὰν ζοὸν φασιν οἱ γραμματικοί, καθ' ὑπόθεσιν ὃν ὁ τοῦτο λέγων ἀντὶ τοῦ ψυχῆς κατεράσῃ.

48. Οὐ χερὶ μιᾷ δωρεῖσθαι, ἀλλ' ἀμφοῖν.] Ἐπὶ τῶν ἀφθόνως καὶ δαψιλῶς μεταδιδόντων τοῖς πᾶσιν.

49. Μέχρι τῶν ἀμφοτέρων.] Ἐπὶ τῶν ἄγαν πεπληρωμένων.

cædi, ac pòst, cùm ad monumentum patris eius à quo cędebatur, confugisset, absolui: oraculo intellecto, possessionibus suis in pecuniam redactis, abiit in Peloponnesum. Quod igitur ratione fecerat Amyris, id Sybaritæ vniuersi insaniæ tribuerunt. Tandem verò illa insaniæ opinio in admirationem est conuersa.

47. Strenuè bibere.] Vno scilicet spiritu, & sine intermissione vlla, oculisque non conniuentibus. Commodus Romanorum Imperator certamine defatigatus, è poculo vxoris suæ dulce vinum frigefactũ, strenuè bibebat. Quapropter id quod in conuiuiis dici solet, omnes acclamarũt, Vixeris. Vixeris autem Grammatici interpretantur, vt sit idem, quod vitam finieris. Itaque fieri potest, vt hoc qui dicit, non tam benè precetur, quàm execretur.

48. Non vna manu donans, sed vtraque.] De iis qui benignè & affatim omnibus largiuntur.

49. Vsque ad ambas aures.] De nimiùm repletis.

50. Vtro-

Θάμυνον scribi; qui poëta, & ab hoc diuersus est. Aliter tamen Eustathius in Bœotiam Homeri.

47. Ἀμυσὶ πιεῖν.] Hoc est ἀπνευστὶ, siue ἀσχίστως, vt explicat Etymologus. Malim itaque *vno haustu abducere.* Lucianus in Lexiphane: Ἐξέπιον ἅμα ἀμυσὶ τὸν ὅλον ἀκροδρυσμόν. Iulius Pollux lib. VI. cap. III. Ἀμυσὶ πιεῖν, ἀπνευστὶ, χανδὸν πιεῖν, coniungit. Vide Hesychium, & Læuinũ Torrentium, V. Cl. Commentar. ad Horatium lib. I. Oda XXXVI.

Ζῆσας.] Sic M. Tullio & Senecæ βιῶσαι

50. Vtroq; pede.] Id eſt, omnibus viribus. Ariſtophanes in Auibus: *Auolamus è patria vtriſque pedibus.* metaphora ſumta ab auibus, pro, vtriſq; alis.

51. Ambabus manibus.] Non altera tãtùm manu, ſed ambabus donans.

52. Indiga menſa.] De frugali ac tenui. Et Sophocles ait: *O here Aiax, ſorte ineuitabili, non vllum eſt maius hominibus malum.*

53. Neceſſitati ne dij quidem ipſi repugnant.] Prouerbium monet iis, quæ adſint, contentum quemque eſſe oportere. Simile illi: *Si carnes non adfuerint, in ſalſamentis acquieſcendum.*

54. Anagyrum moues.] De iis qui ipſi ſibi mala accerſunt. Eſt autem ea ſtirps præſtans remedium, fœtidum & acre, calidæ & diſſipantis facultatis. Semen verò tenuius eſt, & vomitũ ciet. Quidam Onogyrum dicunt.

55. Etiamſi aqua tundẽda humeros perdideris, tamen aqua manebit.] De iis qui laborẽ inanem capiunt.

56. Hæc omnia tibi cãdide taure

50. Ἀμφοῖν ποδοῖν.] Ἀντὶ τοῦ παντὶ σθένει. Ἀριστοφάνης Ὄρνισιν· Ἀνεπτάμεθα ἐκ τῆς πατρίδος ἀμφοῖν ποδοῖν. Ἀπὸ μεταφορᾶς τῶν ὀρνίων, ἀμφοῖν πτεροῖν.

51. Ἀμφοτέραις ταῖς χερσίν.] Οὐ μιᾷ χειρὶ δωρούμενον, ἀλλ' ἀμφοῖν.

52. Ἀναγκαία τράπεζα.] Ἡ ἐπιτηδείως καὶ πενιχρά. καὶ Σοφοκλῆς φησιν, Ὦ δύστηνε Αἶαν, ὡς ἀναγκαίας τύχης οὐκ ἔστιν οὐδὲν μεῖζον ἀνθρώποις κακόν.

53. Ἀνάγκῃ οὐδὲ θεοὶ μάχονται.] Παροιμία παραινετική, ὅτι δεῖ τοῖς παρεοῦσιν ἀρκεῖσθαι, ὅμοιον τῷ, Ἂν μὴ πάρῃ κρέα, ζωμίῳ τερπέσθω.

54. Κυνῆς τὸ ἀνάγυρον.] Ἐπὶ τῶν ὑπαπωμόνων ἑαυτοῖς τὰ κακά. ἔστι δὲ τὸ φυτὸν ὁ ἀνάγυρος καλούμενος καὶ δυσώδης, καὶ δριμὺ, θερμόν τι καὶ διαφορητικὸν δυνάμενον. τὸ δὲ σπέρμα λεπτομερίσαντες τὴ ὄξει καὶ ἔλαιον, οἱ δὲ Ὀνογυρέφ τινὲς τὸ αὐτό.

55. Ἂν Νιόβης τὰς ὤμους ὕδωρ τήσεται, ὑμέναιος ὕδωρ μένει.] Ἐπὶ τῶν ἀνωφελῶς πονούντων.

56. Ἀτὰ σοι ταῦτα πάντα λέπαργα.]

50. Ἀμφοῖν ποδοῖν.] Aristides Panathenaica, παντελῶς ἐν τῷ πόλει, ὥσπερ ἐν δυοῖν ποδοῖν, &c.

51. De *Necessitate* in versibus elegantibus Liberij Mimi apud Macrobium lib. 1 Saturnal. cap. VII.

Etenim ipsi Dij negare cui nil potuerunt,
Hominem me denegare quis posset pati?

Euripides in Helena:

Λέγουσι δ' ἔστι καὶ θεοῖσιν ἀνάγκη·
Δοκεῖ δ' ἀνάγκη τἀναγκαῖον πλέον.

Horatius lib. 1. Oda. 35.

——— *Saua necessitas*
Clauos trabales & cuneos manu

Gestans aheneâ. ———

Et lib. III. Oda 24.

Si figit adamantinos
Summis verticibus dira necessitas
Clauos. ———

54. Ἀνάγυρον.] Dioscorides libro III. cap. CXVII. etiam ἄκανθα fruticem illum vocari scribit. Et Plinius lib. XXVII. c. IV. *Anagyros*, inquit, *quam alij acoron vocant, fruticosa est, grauis odore.* Plura Stephanus ἐν τῷ πόλει, ac Zenobius.

55. Ἂν ὑπολῇς.] M. S. Κἂν ὑπολεῖν. Erasmus ὑπολείπῃ. Vulgatam lectionem tuetur H. Stephanus Notis ad Erasm. Chiliadas.

Lucia-

πάρεργα.] Παροιμία ἐπὶ τῶν ἀδιαφόρως καὶ κατὰ μέρος ἀναμένειν, ὅτι μεταφορᾶς τῶν βοῶν ἐντεῦθεν γὰρ ἀπολύονται τοῦ ἔργου, εἰώθασι δὲ οἱ γεωργοὶ τῷ δυσπετεστέρῳ ἐπιτιθέναι τὸ ζυγὸν καὶ τὰ σκεύη.

57. Ἀνδραποδώδης θρὶξ.] Ἐπὶ τῶν ἀλλοίων. Πλάτων φησὶν Ἔτι ἔχει τὰς ἀνδραποδώδεις δή τι ψυχῆς ῥίζας ὑπὸ ἀμαθίας. ἀνδραποδώδη δὲ ῥίζα ἀκάλουθος καὶ ἡ περὶ ἀνδραπόδων ἰδίως κουρά, ἐπὶ ἀπολλυμένων θέντες ἀλλαττον. Ἀλλοῖον οἱ δοῦλοι. καὶ ἐπὶ τούτου ἀκούειν πολλοὶ σωτηρίαν μὴ ἀνδρεῖον ἐπὶ τὰ παθήματα καταλαμβάνειν, ἀλλ' ἔτι ἀνδραποδώδη ῥίζα, ὡς φασιν, ὑπολελειμμένον.

58. Ἀτὰρ δὴ καὶ γαργαλίζειν.] Ἐπὶ τῶν ἀδυνάτων.

59. Ἀνδρὶ Λυδῷ πράγματα οὐκ ἐπῆν, ὁ δὲ ἐξηλλάττων ἐπρίατο.] Ἐπὶ τῶν ἑαυτοῖς κακὰ ἑαυτοῖς ὄντα ποιούντων.

60. Ἀνδρὶ πεινῶντι κλέπτειν ἐξ ἀναγκαίας ἔχειν.] Ἐπὶ τῶν ἐξ ἀναγκαίας τι ποιούντων.

61. Ἀνδρὸς γέροντος ὅσα πλεκτὸ κρανίον.] Ἀπὸ μέρους ἐπὶ τοῦ μηδ' ὅλως ἐχρησιμεύοντος πρὸς ὃ ἦν τὸ σῶμα ἀδυνάτου.

62. Ἀνδρὸς γέροντος ὦ γνάθοι

imponẽtur.] Prouerbiũ in eos, qui nec poſt labores relaxãtur. Metaphora ſumta eſt à bobus: cùm enim ab opere ſoluuntur, ſolẽt agricolæ robuſtiſſimo cuique iugum & inſtrumenta imponere.

57. Seruilis pilus.] De fatuis. Plato: *Seruiles adhuc pilos in animo gerens, præ inſcitia.* Fuit & tonſura quædam peculiaris ſeruorum, quam Athenis manumiſſi mutabant. *Audiebantur hæc è multis in conuentu, viris nec moderatis affectibus, & (quod aiunt) ſeruilem adhuc pilum præ ſe ferentibus.*

58. Statuam titillare.] De iis rebus dicitur, quæ fieri non poſſunt.

59. Homini Lydo nihil erat negotij, ſed is vltrò emit.] De iis qui ipſi mala ſibi accerſunt.

60. Homini eſurienti furari neceſſe eſt.] De iis qui neceſſitate coacti quid committunt.

61. Hominis ſenis vua paſſa eſt caput.] Ex parte totum intelligitur, de iis, qui ad rem nullam ſunt idonei, eò quòd totum corpus ſit infirmum.

62. Hominis ſenis maxillæ ſunt baculi.]

Lucianus in Sectis: Οὐκ οἶδα, ἐὰν οἱ ἑπτάκις φασὶ τοὺς ὤμους πλύνειν ὕδατι, δυοῖν ὕδατε μόνοις. Et eodem libro: Ἀπορῶ δὲ πῶς οἱ ἑπτάκις ὤμους ἐγχέοντες ἀλήθειαν ἀκούσονται.

57. Ἀνδραποδώδης θρίξ.] Est in Diogen. Cent. I. Adag. 73. Platonis locus in Alcibiade existimat quem Olympiodorus allatus à clariss. Casaubono, Comment. in Persij Sat. V. Παροιμία ἐπὶ γυναικῶν ἐπὶ τῶν ἀδυνατούντων πόλιν ἢ πολιτεύειν ἐν τῇ πολιτείᾳ, ὅτι ἔχουσι πολὺ ἀνδραποδώδη δίκην ἐν τῇ ψυχῇ. φησὶν, ἐπὶ τῶν ἀνοήτων πολὺ ἔχειν. πάλαι γὰρ καὶ παῖς ἀνήρ

Yy 3 nius

baculi.] De iis qui in senectute multum comedunt.

63. Hominis senis nates intueri noli.] De iis qui ad quædam sunt inutiles.

64. Viri calamitosi amici diffugiunt.] De iis qui ab amicis in rebus aduersis deseruntur.

65. Andronius asinus.] De magnis & ignauis corporibus: quòd ibi permagni & segnes asini nascerentur.

66. Relicto virili domicilio, in gynæceum se commessatum contulisse.]

67. Homo impudens & ferreus.] De iis qui frontem perfricuerunt, & mores non mutant.

68. Venti campus.] De hominibus inconstantibus & leuibus.

69. Ventos excolis.] De iis qui nullum sui laboris fructū capiunt. Nam ventus quidem omnia producit, & auget: nihil autem aufert nisi paleas, nullius præterea rei particeps.

70. Vento loqueris.] De iis qui non exaudiuntur.

βακτηρίαν.] Ἐπὶ τῶν πρὸς τὸ γῆρας πολλὰ ἐσθιόντων.

63. Ἀνδρὸς γέροντος μήποτ' εἰς πυγὴν ὁρᾶν.] Ἐπὶ τῶν πρὸς ἕνια μὴ χρησίμων.

64. Ἀνδρὸς κακοῦ πρόσωπον ἐκπεσὸν φίλου.] Ἐπὶ τῶν ἐν τοῖς κακοῖς μηδενὸς ὑφεστώτων φίλα τὴν φίλων ἀφίλειαν.

65. Ἀνδράσιος ὄνος] Ἐπὶ τῶν μεγάλων καὶ πολλὰ σώματα ἐχόντων. ἢ ὅτι τὸ ἐνεῖσον παμμεγέθεις καὶ πολυσὺς ὄνους γίνεσθαι.

66. Τὸν ἀνδρωνῖτιν ἐκτρέπεσθαι εἰς τὸ γυναικωνῖτιν κωμάσοντα ἐκτρέπεται.]

67. Ἀναίσχυντος καὶ σιδηρᾶς ἀνθρωπος.] Ἐπὶ τῶν ἠμυθημακότων καὶ μηδεμίαν μεταβολὴν τῶν ἤθεσιν ποιουμένων.

68. Ἀνέμου πεδίον.] Ἐπὶ τῶν ἀμεταβόλων καὶ κούφων.

69. Ἀνέμους γεωργεῖς.] Ἐπὶ τῶν πονούντων καὶ μηδὲν μετεχόντων. καὶ γὰρ ὁ ἄνεμος πάντα μὲν φύει καὶ αὔξει, εἰ δέν τινος ἢ μόνον ἄχυρα ἀναλίσκει), ὥστε ὑδρίας μεταλαμβάνει.

70. Ἀνέμοις διαλέγῃ.] Ἐπὶ τοῖς ἀνηκούστοις.

71. Ἀνέμων

nius Centur. VII. Adagio 88. & Senarium Prouerbialem concinnant hoc modo:

Γίγαντες ἄμουσοι γεγένηνται βλακικῶς.

65. Ἀνδρίσιος ὄν.] Melius in Diogeniano, & Apostolio. Ἀνδρίσιος, ab *Andrene* vrbe Thessaliæ, de qua Stephanus: non ab *Androne*, nomine proprio. Meminit & Eustathius in Iliad. β. vbi Ἀνδρίσιος per ω malè legitur. Item Hesychius, in quo ὄγκος, pro ὄν, peperam excusum. Vide & Etymologum. Apud Quinctilianum libro VI. cap. de Risu, Iunius Bassus dicitur *Albus asinus*, ob ineptam iucunditatem, vt explicat Hadr. Turnebus lib. XXVIII. Aduersariorum, cap. XXXV.

67. Eustathius in Odyss. ξ'. Ἡ παροιμία βούτυρον μεταλαμβάνουσα ἔφη τι, Ἀναίσχυντος καὶ σιδηροῦς ἄνθρωπος, &c. Aristophanes in Κλαρεῦσι:

Ἐξ ὧν ἀναίσχυντος
Ὧν, σιδηροῦς τ' ἀνήρ.

Παροιμιάζεις quoq; dixit Io. Tzetzes Chil. I.

Οὐ μοι δοκεῖς σκληρὸς εἶναι, ἀλλ' ἀναίσχυντος.

71. Ἐγχώ-

71. Ἀνέμων στάσις.] Ἐγχωρίως δὲ οἱ μόνον τὰς τῶν ἀνέμων στάσεις καὶ τὰ πνεύματα, ἀλλὰ καὶ τὰ τῶν ἐγχωρίων ἀνθρώπων ἤθη κάλλιστα γινώσκουσι.

72. Ἀνεῳγμένας Μούσαις θύρας.] Ἐπὶ τῶν ἐξ εὐκόλου μεταδιδόντων ἢ λαμβανόντων τὰ κάλλιστα τῆς ἐν παιδείᾳ.

73. Ἀνεπαγίσαντο.] Εἰς μετάνοιαν ἦλθον. ἐπειδὴ οἱ Πάριοι πολεμούμενοι ὑπὸ Ἀθηναίων, ἀπῄτησε τὸ φρούριον αἰτήσαντες δοθῆναι τῇ ἑαυτῶν πόλει, εἶτα συμμαχίαν ποθὲν προσδεξάμενοι, ἐλίσσοντο τὰ ὁμολογηθέντα.

74. Ἀπεῖρας ⊙.] Παροιμία ἐπὶ τῶν ἃ πεπαίκασι λαβόντων, καὶ ἀφεκτῶν ὄντων.

75. Ἀνέῤῥιπται κύβος ⊙.] Οἷον ἀποκεκίνηται).

76. Κλάδου μὴ βαδίζων.] Περὶ Κλεομένους λέγει, ὃς στρατηγὸς ὢν Ἀθηναίων ⊙, προστιθεὶς πρὸς τοῖς ἄλλοις κακοῖς καὶ μανίαν, εἰδὼς ὅτι μισεῖται ὑφ' ὅλου τοῦ πολιτεύματος, ἵνα μὴ βακτηρίαν ἔχων πορεύηται, δι' ἧς ἀμυνεῖται τοὺς ἐπερχομένους αὐτῷ.

71. Ἐγχώριοι δ'.] In Append. è Vaticana Biblioth Centuria I. extrema sic effertur, ἐγχώριον ἔφη ἔπος.

74. Ἀπείρατος ⊙.] Zenobius: Ἀπείρατος. ἐξηπατημένος Proverb. copiosius. Vide Etymologicum magnum dict. ἀπείρατος ⊙, & Hesychium.

75. Ἀνέῤῥιπται κύβος ⊙.] Alludit ad incertitudinem, quæ in aleæ iactu. Petronius Arbiter in Satyrico:

Iudice fortuna cadat alea, sumite bellum, &c.

Liuius libro I. *Iam in dubium aleam imperij aut seruitij.* Vsurpauit Adagium traiecturus Rubiconem C. Iulius Cæsar. Plutarchus in Apophthegm. Καὶ λέγεται ἐπιβὰς τοῦ ποταμοῦ ὁ Γάιος ἐκεῖνος ἐπιβολῆς, ἡ Πομπηΐου, εἶπεν, ἀνῤῥίφθω κύβος ⊙. Suetonius in Iulio cap. XXXII. *Tunc Cæsar, Eatur, inquit, quò Deorum ostenta & inimicorum iniquitas vocat. Iacta est alea, inquit.* Huc fortè respexit Lucanus:

—— *alea fati*
Alterutrum mersura caput. ——

Vsurpauit & ante Cæsarem Menander, apud Athenæum lib. XIII. Διόπερ

Διὸ γράφουσι τὸ φρόνημα, ἀνῤῥίπτω κύβον ⊙.

Hinc non minùs elegantèr ἀναῤῥίπτειν antiquis vsurpatum, de quo Had. Iunius Centuria V. Adag. 85. Polybius apud Suidam nostrum in κύβοι: Οἱ δὲ ἀνηγάγοντο καὶ μετέστησαν ἐφ' ἃ τὸ πρῶτον ἐβούλοντο τῇ τύχῃ κυβεύειν.

77. Hemi-

77. Si leonina pellis non ſufficerit, etiam vulpinam aſſuito.] Senſus eſt: Si aperto Marte vim propulſare nequiueris, vtere calliditate. Et Homerus:

Siue dolo, ſeu vi, vel apertè confice, vel clàm.

78. Vir fugiens, nõ expectat lyræ ſtrepitum.] Prouerbium de iis quibus celeriter omnia ſunt conficienda.

79. Perinde facit homo, ac ſi nauis rupi ſupplicaret.] De ſtupidis Prouerbium dicitur: metaphora ſumta à naui, quæ ſcopulo alliditur.

80. Illotis pedibus tectum conſcẽdens.] Hoc eſt, ſine vlla cura & præparatione. Prouerbiũ in eos qui inſcitè ad opera & actiones aliquas accedunt.

81. Carbones theſaurus erant.] Prouerbium in eos qui bona ſperant, ſed iis rebus affliguntur, vnde bona exſpectabant.

82. Homo homini Deus.] Prouerbium de iis qui nec-opinantes ab homine ſeruantur.

77. Αἰ δ' ἀλαοτὰ μὴ ἐξικοῖ, ποδοσαπὲς καὶ τλιὺ ἀλασπαλιύ.] Ὁ τοῖς ἰσὸν μὴ φαινομένοις ἀμυκλαίοις ἀντίχνις, παντεργία χρῆσαι. καὶ Ὅμηρος·

Ἢ δόλῳ ὔ βίηφι, ἢ ἀμφαδόν, ὔ κρυφηδόν.

78. Ἀνὴρ δὲ φεύγων, ὔ μένει λύρης κτύπον.] Παροιμία ὅτι δεῖ τῷ φεύγοντι ὀξέως λάσιον ἔργον πράττειν.

79. Ἀνὴρ ἔοικε ναυὶ ἱκετεύειν πέτραν.] Παροιμία ἐπὶ τῶν ἀναισθήτων· ἐπεὶ μεταφορᾶς τῆς ἐκπεσλύσης ναὸς ἐπὶ τὴν πέτραν.

80. Ἀνίπτοις ποσὶ ἐπαβαίνων δόμον τινός.] Ἐπὶ τῶν ἀμαθῶς ἐπί τινα ἔργα ἢ πράξεις ἀτελεσμένων.

81. Ἄνθρακες ὁ θησαυρὸς ἦσαν.] Παροιμία ἐπὶ τῶν ἐλπιζόντων μὲν ἀγαθὰ, κακοπαθούντων δὲ ἀφ' ὧν ἐπὶ τοῖς αὐτοῖς ἢ τῶν ἀγαθῶν ἐλπίς.

82. Ἄνθρωπος ἀνθρώπῳ δαιμόνιον.] Παροιμία ἐπὶ τῶν ἀσυμπροσδοκήτως ὑπὸ ἀνθρώπου σωζομένων, καὶ ἀπ' αὐτοῦ ὠφελουμένων.

83. Ἄνθρω-

77. Hemiſtichia duo Homerica ſunt hic in extremo, variis è locis compacta. Sic enim Odyſſ. ι'. ver. 406.

Ἢ μὰν οὐκέτι κτῆνος ἐλώριον, ἠὲ βίηφι.

Et mox 408.

——ἔτις οὐκέτι δόλῳ, ἀλλ' ἢ βίηφι.

Odyſſ. λ'. 119.

Κτείνῃς ἢ δόλῳ ἢ ἀμφαδὸν ἐξ ἀγαθοῖο.

Odyſſ. ξ'. 330. & Odyſſ. ν'. 299.

—— ἢ ἀμφαδὸν ἠὲ κρυφηδόν.

Expreſſit, vt pleraque Maro, lib. 11. Æn.

—— *dolus an virtus quis in hoſte requirat*

Quod à Pindaro in Iſthmiis eſſe mutuatũ obſeruat Victorius lib. v111. Var. lect. c. xv. Eſt autem Lyſandri ſcitè dictum, teſte in Apophth. Plutarcho, & quidem herculè dignum: Ὅσον μὰ ἀστὸν] ἢ κυνῆ, τοσοῦτόν ἐστιν ἐκεῖνο τὸ ἀνωμολὼ. Sed plura ad Zenob.

79. Κὴν ἴσεν.] Infrà: Νᾶῦ ἐσεῖσαι πέτραι. Explicat Diogenianus & Apoſtolius.

80. Λελύσθω ποδὶν.] Ductum Prouerbium è veterum ritu, qui ſacris operaturi manus pedeſque lauabant. Ridet morem illum Lactantius lib. v. cap. xx. *At illi infelices, nec ex ſceleribus finis intelligunt, quam malum ſit quod colunt, quandoquidem flagitiis omnibus inquinati veniunt ad precandum: & ſe pro ſacrificaſſe opinantur, ſi cultum lauerint; tamquam libidines intra pectus inclauſas vlla aquarum abluant, aut vlla maris purificent.*

83. Homi-

83. Ἄνθρωπος Εὔριπος.] Ἐπὶ τῶν ῥᾳδίως μεταβαλλομένων καὶ ἀσυνθέτων ἀνθρώπων.

84. Ἂν μὴ παρῇ κρέα, παρέχου τὰ ῥήγια.] Παροιμία ἐστὶν, ὅτι δεῖ τοῖς παροῦσιν ἀρκεῖσθαι.

85. Ἀνὴρ ἀνδρὸς ἄμεινον.] Τὸ γὰρ Λουκούλλου στράτευμα στασιάζον ἀεὶ, πῶτο ὠφελήσαν ὁ Πομπήιος εὐδὲ ὑπακοῦον στασιάζοντας εἶχε.

86. Ἄνω ποτὲ κρίβανος.] Παροιμία ἐπὶ τῶν καινὰ πεπορισμένων. Λέγεται γὰρ Αἰγύπτιος, εἰς τιμὴν τῶν ἄρτων εὑρόντα ἐστιν κρίβανον ἢ κρίβανον.

87. Ἀλλ' τι σφαλῆτ' ἐξ ἀξίου γοῦν τοῦ ξύλου.] Κατὰ τιμὴν παροιμίας σκώλει λέγων ὁ Ἀριστοφάνης βέλτιον εἶναι χρῆσθαι τοῖς ἡγεμόσι στρατηγοῖς καὶ δεδοκιμασμένοις ἢ τοῖς φαύλοις. κἂν γὰρ δέῃ παθεῖν, κρεῖττον ἀπ' ἀγαθοῦ ἢ φαύλου πάσχειν.

88. Ἄνω ποταμῶν χωροῦσι πηγαί.] Ἐπὶ τῶν ὑπεναντίως γουμένων ἢ λεγομένων. οἷον, ὁ πόρνος τὸν σώφρονα εἰ λέγοι πόρνον. ἐπειδὴ ἐν ποταμοῖς ἕκαστον κάτω ῥεῖται. τουτέστι, δεῖ τῶν τι ἑαυτῶν ἀφορᾶσθαι ἐλαττώματα, ἐπέρους ἐφορᾶν ἁμαρτήματα.

89. Ἀντ' ἀγαθῶν ἀγαθά.] Πα-

83. Hominem homini præſtare etiam Comicus Afer prædicat in Eunucho, Act. 2. Scen. 2. De Luculli militibus nos in libris Humanarum Obſeruationum ex Plutarcho & Horatio.

86. Ἄνω κρίβανος.] Repetit Suidas totidem verbis dictione κρίβανος in Collectaneis.

87. Infrà repetit Suidas Centuria 111.

85. Hominem homini præſtare etiam Comicus Afer prædicat in Eunucho, Act. 2. Scen. 2. De Luculli militibus nos in libris Humanarum Obſeruationum ex Plutarcho & Horatio.

86. Ἄνω κρίβανος.] Repetit Suidas totidem verbis dictione κρίβανος in Collectaneis.

87. Infrà repetit Suidas Centuria 111. Adag. 26. ξύλου autem quid Comico, Septimus in Eirenem pag. 656.

88. Ἄνω ποταμῶν.] Affine illi: Ἄμαξα ἕπεται τοῖς ἵπποις. ſup. 38. Iulianus lib. εἰς Ἡλιοδότου κώμας, ſic orditur: Ἄνω ποταμῶν, φησὶν ὁ παροιμίας, οὐδὲν ἄτοπον τοὺς κεφαλῆς, &c. Locum item ſuggeſſi Notis vbertioribus ad Senecæ Rhetoris Contro. v.

89. Ἀντ' ἀγαθῶν ἀγαθά.] De hoc ſup.

bium de iis, quibus pro acceptis beneficiis gratia refertur.

90. Pro rectè factis vexant Agamemnona Achiui.] Prouerbium in eos qui benè meritos contemnunt, vel contumeliis afficiunt.

91. Pro malo cane fuem exigis.] Prouerbium in eos qui bona pro malis repetunt.

91. Antimachi te mollities & impudentia implebit.] Hic enim vt effeminatus, ob formæ elegantiam, & alius eiusdem nominis, ob improbitatē à Comicis perstringebatur: & tertius Pfecas dictus; & quartus argentarius, cuius Eupolis mentionem fecit in Demis: quintus historiographus.

93. Ciconiari.] Prouerbium de iis qui gratiam referunt. Aristoteles ea, quę de ciconiis ferantur, vera esse affirmat: idemque facere etiam aëropodas. Itaq; in sceptris superne ciconiam effingunt, infernè hippopotamum: vt significent, violentiam subiectam esse iustitię. Nam ciconiæ quidem iustè agunt, & parentes senio confectos in alis gestant. Hippopotamus autem animal est iniustissimum.

94. Pro perca scorpium.] Pro-

εμιὰν ἐπὶ τῆς τὸ χεῖρον αἱρουμένων ἀντὶ τῶν βελτόνων.

95. Ἀντλῶ ἀμφοτέραις.] Λείπει χερσί. παροιμία ἐπὶ τῶν σπουδῇ τι πραττόντων.

96. Ἀ᾽ οἶνον αἴτει, καὶ ὕλους ἑαυτοῦ δίδου.] Ἐπὶ τῶν ἀγαθὰ μὲν αἰτούντων, κακὰ δὲ λαμβανόντων. Φρύνιχος. Ἡ ἱστορία δοκεῖ τὸν Κύκλωπα ᾠνον αἰτήσαντα, καὶ πυρλαβόντα.

97. Ἄξιος ἀ κύων τ᾽ βρώματος.] Ἐπὶ τῶν κατ᾽ ἀξίαν τοῖς τυγχάνουσιν.

98. Ἄξιος ᾧ ῥιγέι.] Ἐπὶ τοῦ εὐτελοῦς καὶ τυχόντος. παρόσον ἡ θρὶξ εὐδενὸς ἀξία λογίζ.

99. Ἄξιος οὐδὲ μόνου.] Ἀντὶ τοῦ οὐδενός. ἔστι δὲ λαβὸν τῆς κυβείας εἰρημένον.

100. Ἄξιος ὀβελίσκου, ἢ λαβὸν ὀβελίσκου.] Παροιμία ἐπὶ τῶν σφόδρα τιμίων.

ΕΚΑΤΟΝΤΑΣ Γ.

1. Ἄξιος τῆ πυτίδι.] Ἐπὶ τῶν σφόδρα τιμίων.

2. Ἄκαιρος ξένος ἐν χειμῶνι.] Ἐπὶ τῶν ὀχληρῶν.

3. Ἄκαιρός με ἐπὶ τὰς λατομίας.] Παροιμία ἐπὶ τῶν μὴ ὑποφερόντων τὴν ἀσέλγειαν. φασὶ γὰρ ὅτι Φιλόξενος ὁ Διθυ-

E SVIDA CENT. II. 363

uerbium de iis qui deteriora præferunt meliotibus.

95. Vtraque haurire.] Deest manu. Prouerbium de iis qui studiosè aliquid faciunt.

96. Vinum petenti tu colaphū.] De iis qui bona petentes, accipiunt mala: Phrynichi est. Historia autem de Cyclope sumta videtur esse, qui vinum petens excæcatus est.

97. Dignus est canis isto cibo.] De iis quibus aliquid ex ipsorum merito contingit.

98. Pilo dignus.] De re vili & nullius pretij: cùm pilus nullius æstimetur.

99. Ne vno quidé dignus.] Id est, nullius pretij. De alea sumta locutione.

100. Dignus obelisco.] De valdè honoratis & pretiosis.

CENTVRIA III.

1. QVANTIVIS pretij.] De honoratis etiam dictum.

2. Eiice hospitē in tempestate.] Prouerbium de hominibus importunis.

3. Abduc me in latomias.] Prouerbium de iis qui indignitates non ferunt. Aiunt enim Philoxenum Dithyrambo-

91. Εἰς Δᾶμιν.] Eupolis Comœdia apud Athenæum lib. III. p. Basil. 53. ver. 45. & 26. v. 10. Lib. VII. p. 137. ver. 51. Lib. IX. pag. 186. ver. 6.

92. Ἀντιμάχου.] Meminit Antimachi Iurisperiti Aristoph. in Achurnens. vocatique Ἀντίμαχος ὁ Ψευδάδης, cuius nominis rationem inquirit studiosè Interpres. Vide Suidam in Ἀντίμαχος, vbi eadem pænè ad verbum Aristoph. Interpres describit.

93. Κικονιαρῶν.] Extat hac de re Emblema Hadr. Iunij, qui plura ibidem congerit. Aristænetus lib. I. epist. XXV. Οὕτω μὲ τὸν ἀντιλαμβάνεσθαι δοκῶν ἐπιδίδωσι χάριν. Glossarium vetus & Etymol. ἀντιλαμβάνει, ἀντιχάνει. Atque hinc lux Hesychio, in quo perperàm hodieque excusum: ἀντιλαμβάνω, ἀντιχάνω. Emenda: ἀντιλαμβάνει.

CENT.

CENT. III.

3. Ἄκαιρός με ἐπὶ τὰς λατομίας.] Mutilauit Adagium hoc ante Erasmum Apostolus: εἰς λατομίας: in quo vitiosè excusum φιλόξενος ὁ Διθυραμβοποιὸς pro Διθυραμβικὸς. Lucianus οὐδὲ ἀξιῶν ἐκείνου ἕνεκα τοῦ Διονύσου ἐπὶ τὰς λατομίας ἀπιέναι, ἐν τοῖς ἐκείνου Διονυσίοις ἄδειν ἀξίων. Tu verò sinum laudaueris, in Dionysij statim latomias relegabere. Ciceto lib. IV. ad Attic. Epist. VI. Philoxeno ignoscte, qui reductus in carcerem maluit. Vide infrà, φιλόξενος γραμμάτων, Plutarchum de fortuna Alexandri, Athenæum lib. I. Δειπνοσοφ. & Ioan. Tzetzem copiosè Variarum Histor. Chil. X. histor. 358. & Chil. V. Hist. XXII. Aliter de Philoxeno ac Dionysio narrat Aristophanis Interpres in Πλούτῳ his verbis: φιλόξενος ὁ Διθυραμβοποιὸς ἐν Σικελίᾳ διὰ τὴν Διονυσίου κίρσων ἐν τῷ τοῦ Γελέοντος καὶ πολλοῖς Διονυσίου ἀγαθοῖς καὶ μαθὼν

rambopœum, Dionysij consuetudine vtentem, inepta illius poëmata non laudare solitum. Quare tyrannum iratum, hominem abduci in latomias, ac deinde reuocari iussisse, sperantem ab eo illa tum tandem laudatū iri. Quæ cùm is probare nō posset, his verbis solit⁹ sit vti.

4. Aufer bellum à remo.] Prouerbium in homines importunos, & festias res agentibus molestiam exhibētes.

5. Molles calidis balneis, teneri mollibus lectulis.] De iis qui luxu & mollicie diffluunt.

6. Mollior trychno.] Prouerbium hoc per parodiam expressit Comicus, *Canorus magis quàm trychnus.*

7. Sors vna cunctis, vel pulcræ Rhodopidi.] Significat omnes mortales æquè casibus esse obnoxios.

8. Omnia sunt esculenta in obsidione.] De re necessaria dicitur. Qui enim obsidentur, sæpè etiam quibus non oportet, vescuntur.

9. Omnia plena sunt audacia atque impudentia.] De petulantibus & inuerecundis.

10. Semel rubet, & decies pallidus.] Prouerbium de iis qui æs alienum contrahunt.

11. Semel vulpes in laqueum.] Simile est illi: *At non denuò vulpes.* Subaudi, *in laqueum.*

ἐκιβοποιὸς Διονυσίῳ σπουδῇ, ἅιδια δὲ αὐτῇ πεφυκέναι ἀναγαόητως, οὐκ ἐπῄνει. ἐφ' οἷς ὀργισθείς, ἐκέλευσεν αὐτὸν ἀναχθῆναι εἰς τὰς λατομίας· εἶτα πάλιν μετεγκαλέσασθαι αὐτὸν, ἐλπίζων ἐπαινέσειν αὐτῇ τὰ ποιήματα. ὁ δὲ μὴ ἐθέλων ἐπαινεῖν, ἔλεγε τὸ σκεπτέον.

4. Ἄπαγε μέθεν ἀπὸ κώπης.] Παροιμία ἐπὶ τῶν ὀχληρῶν καὶ ἄκαιρα πραττόντων τοῖς ἀπὸ ἔργων σπουδαίων ἐσχολάζουσιν.

5. Ἁπαλοὶ θερμολουσίαις, ὀβριοὶ μαλθακοκοίταις.] Ἐπὶ τῶν ὑπὸ τρυφῆς καὶ ἀβρότητος διαφθαρέντων.

6. Ἁπαλώτερος τρύχνου.] Τοιοῦτόν παρῳδεῖ ὁ Κωμικὸς φησὶν Ἢ δη σὺμὶ μουσικώτερος τρύχνου.

7. Ἅπασι θνητοῖς, ὦ Ῥοδῶπις, ἡ κλῆρος.] Σημαίνει δὲ, ὅτι ἐπὶ τύχαις ὁμοίως ὑποκειμένοις ἐν θνητοῖς.

8. Ἅπαντά τοι βρωτὰ τοῖς πολιορκουμένοις.] Ἐπὶ τῶν ἀναγκαίου λόγου. οἱ γὰρ πολιορκούμενοι πολλάκις καὶ οὐ δεῖ ἐσθίουσι).

9. Ἅπαντα πλήρη πλοκῆς καὶ ἀναιδείας.] Ἐπὶ τῶν ἰταμῶν καὶ ἀναιδῶν.

10. Ἅπαξ πυρρός, ἓξ δέκατον χλωρός.] Ἐπὶ τῶν δανειζόντων.

11. Ἅπαξ ἀλώπηξ εἰς πάγλην.] Ὁμοία τῇ· Ἀλλ' οὐκ αὖθις ἀλώπηξ. λείπει, εἰς πάγλην.

12. Ἅπα-

μαθὼν Διονύσιος, ἐξέστειλε αὐτὸν εἰς λατομίαν. ἐλθόντι δὲ πάλιν ἄδειν εἰς τὰ μέτρα Κυδίππου, καὶ ἐκεῖ ἀρέσκειν ἔφη Γαλάτειαν ἐπιδεῖν, ἐν ᾗ ἐπιδείκνυτο ὁ Κύκλωπι ἰδρὼς Γαλατείᾳ. τῶν δὲ ἀθετούντων τὸν Διονύσιον. Meminit & Ælianus libro XII. cap. XLIV. Variæ historiæ.

4. Aliter Diogen. & ex eo Erasm. Ἄπαγε μοῦσα τῶν κάκων. quē vide Chil. III. Cent. II.

10. Καὶ δίκαιος χρυσός.] Excerpta παροιμιῶν Biblioth. Vatic. καὶ μὰ δίκαιος χρυσός.

13. Ἅπας

12. Ἅπασαν τὴν οὐσίαν ἐμφύεται.] Ἐπὶ τοῦ μηδὲν ὑπάρχειν ἄλλο κεκτημένου, ἢ ὅπερ ἐμπέπυκε).

13. Ἅπας ἐχῖνος δασύς.] Παροιμία ὀδὲ τοῖς δυσκόλοις καὶ δυσχεράνοις.

14. Ἀπ' αἰγείρου θέα, καὶ ἐπ' αἴγειρον.] Ἡ λεγομένη τῶν ἐχόντων αἴγειρον ἐν θεάτρῳ διὰ τὸ θυέζειν, ἀφ' ἧς οἱ μὴ ἔχοντες τόπον ἐθεώρουν.

15. Ἀπαίδευτότερος Φιλωνίδου τοῦ Μελιτέως.] Οὗτος ὁ Φιλωνίδης ἦν μέγας μὲν, ἀλλὰ καὶ ἀμαθὴς καὶ ὑὸς ἄνευρος δὲ ἦν τὸν Ἀριστοφάνης, ὃς παρασίτους ἔτρεφε, καὶ ἐβλε τὸν Λαΐδος ἐρασθέντα ἐν Κορίνθῳ διατρίβειν. κωμῳδεῖ δὲ καὶ ὡς συνόντας σὺν τοῖς ἑταίροις αὐτοῦ, ὡς καὶ περὶς εἶπεν, ἐπὶ δὲ Λαΐδα Κίρκην, καὶ τοὺς ἐραστὰς ἰπρομάδας.

16. Ἀπερυθριάσαι.] Ἀριστοφάνης· Κρεῖττον ἦν τοῦτ' ἢ βύσας ἀπερυθριάσαι τὰ χρέα πραγματα. τοῦ, Περιμάξαι οὐκ ἔδει καὶ χρεῶν) ὁ λέξις ἐστὶ) ἔδει τὸν δανείζοντα· καὶ αὖθις· Ἅπαξ πυρρός, καὶ μὰ δίκαιος χλωρός.

17. Ἅπειροι γῦπες.] Ἐπὶ τῶν ἐξ ἐλπίδος κληρονομίας ἢ ἐξ χήρας ἀφορισθέντων τινὸς ἀπείρων οἱ γῦπες· τοῖς θνησιμαίοις παρεδρεύουσι.

12. Omnes suas opes induit.] De iis qui nihil quidquam possident, præter vestes, quibus sunt induti.

13. Omnis echinus est asper.] Prouerbiū in homines difficiles & morosos.

14. Ab alno spectaculum.] De iis quæ eminus spectantur. Nam supra theatrum erat alnus, ex qua spectabant, qui locum non habebant.

15. Indoctior Philonide Melitensi.] Is Philonides cùm magnus erat, tum indoctus, & homo porci instar. Aristophanes eum perstringit, vt parasitos alentem, & ob Laidis amorem Corinthi degentem. Suillus autem cum sodalibus suis dicitur, quòd illos appellaret apros: Laidem verò Circen, quæ amatores veneficiis irretiret.

16. Perfricare frontem.] Aristophanes: *Præstitisset tum perfricuisse frontem, quàm credita pecunia vexari negotiis.* Tale: *Rebus non rectè vtūtur.* De iis qui mutuam dant pecuniā. Alibi: *Semel rubicūdus, & nō decies pallidus.*

17. Infiniti vultures.] De iis qui propter hereditatem aut lucrum alicui assident: quòd vultures ad cadauera assideant.

18. Inex-

11. Ἅπας ἐχῖνος ἀσχέτος.] Allusit Aristophanes in ἐν πλούτῳ·

Οὐδέποτ' ἂν ἐκ δείπνου κάδοι ἢ πραγμ' ἐχῖνος.

15. Ἀπαίδευτον ἢ Φιλωνίδου τοῦ Μελιτέως.] Meminit Aristoph. in Πωλοῦντι·

ἐξῆς δ' Λαΐδι ὑὸς δίκ' ἀπολωλεκώς;

vbi interpres ex Nicochare in Galatea: Ἢ Φίλ' ἀπαίδευτος ἢ Φιλωνίδου τοῦ Μελιτέως. Vide eumdem in eadem Comœdia explanantem verba illa, pag. 54.

Ἢ τὰς ἑταίρας ἢ Φιλωνίδου τινὸς ἐν Κορίνθῳ. Socios Philonidis apud Corinthum.

16. Ἀπερυθριάσαι.] Hoc est, impudenter agere, & pudorem omnem deponere. Prouerbium sumtum ex Nebulis Aristophanis. Quod sequitur ἅπαξ πυρρός, &c. habes & suprà Prou. 10. vbi malè omissa negatio μὴ: hinc & è M. S. nostro est restituta.

17. Ἀπειρογύπες.] Ita M. S. & Excerpta Bibliothecæ Vaticanæ. Puto tamen verius,

18. Inexplebile dolium.] Illud apud inferos, pertusum. De iis qui multum comedunt: à Danaidum fabula, quæ aquam in id dolium hauriebant. Iuxta idem dolium cruciantur animæ eorum, qui sacris initiati non sunt.

19. Simplicem faccum calca.] De rebus aut hominibus parui valoris.

20. A carcere.] Hoc est, à principio.

21. A tardigradis asinis ad equos.] De iis qui à tenui re ad maiora perueniunt.

22. A linea.] Hoc est, à principio. Sumtum à linea cursorum in stadio, quam ἄφεσιν dimissionem & βαλβίδα repagulum appellant.

23. A bis septē fluctibus.] Translatio est ab iis qui propter cædes factas lustrantur. Hi etenim bis septem vndis vestes suas abluunt.

24. A Dorio ad Phrygium.] Non videbor hominum rotundè loquētium verba, sed ipsos sensus in medium adferre, & tantumnon ipsius linguæ tonum à disputatione ad attentionem aptauero, A Dorio, vt aiunt, ad Phrygium.

25. Ab equis ad asinos.] De iis qui ad deteriora se conuertunt.

18. Ἀπλητος σῖδος.] Ο' ἐς ἅδυ, ὁ πεφημένος. ἐπὶ τῶν πολλὰ ἐσθιόντων. Λέγεται δὲ καὶ περὶ τὰς Δαναΐδας μύθου· πεμφθεὶς ἀντλῆσαι ὑδατος εἰς πίθον ἔβαλλον. τύχαι δὲ καὶ περὶ τοῦτον τὸν πίθον αἱ τῶν ἀμύητων ψυχαί.

19. Ἁπλοῦν βάλανον πάτει.] Ἐπὶ τῶν ὀλιγοτιμοτέρων.

20. Ἀπὸ βαλβίδος.] Ἀπ' ἀρχῆς.

21. Ἀπὸ βραδυσπόδων ὄνων ἐπ' ἵππους.] Ἐπὶ τῶν ἀπὸ μικρῶν εἰς μείζονα μεταπιπτόντων.

22. Ἀπὸ γραμμῆς.] Οἷον, ἀπ' ἀρχῆς. ἐκ μεταφορᾶς τῶν δρομέων ἀφετηρίας, καὶ γραμμῆς· καὶ ἄφεσιν καὶ βαλβίδα καλοῦσι.

23. Ἀπὸ δὶς ἑπτὰ κυμάτων.] Ἐπὶ μεταφορᾶς τῶν ἐπὶ φόνοις καθαιρομένων. δεῖ γὰρ δὶς ἑπτὰ κύμασι πλυθῆναι τὰ ἱμάτια αὐτῶν.

24. Ἀπὸ Δωρίου ἐπὶ Φρύγιον.] Οὐ φανοῦμαι περιλάλων λογάρια, ἀπτὰς δὲ τὰς διανοίας τῶν ἀκουόντων εἰς μέσον παραβαλῶ, μόνον εἰ ὑπολάβοντες τὸν τόνον δεῖ τῆς ἐρμηνείας εἰς ὕστερον μαθησόμεθα, Ἀπὸ Δωρίου, φασὶ, ἐπὶ Φρύγιον.

25. Ἀπὸ ἵππων εἰς ὄνους.] Ἐπὶ τῶν κατὰ χεῖρον μεταπιπτόντων.

26. Ἀπὸ

quod in Diogeniano: ἀφ' ἱερόσυλα, hoc est, *vulturum ritu*. Nam ita solent heredipetæ, fenibus ipsis ceu cadueribus vulturum ritu insidentes insidiantesque. De vulturibus multa Plutarchus in Quæstionib. Romanis.

19. Ἀπλοῦν βάλανον πάτει.] Simile dictum Anaxarchi Philosophi ad Nicocreontem Cypri tyrannum. Πρίαμος δ' Ἀλεξάνδρου βάλανος, Ἀλεξάνδρου δ' ἀνάξιος. apud Laertium eius vita, Cicero III. de natura Deorum, Origenem contra Celsum, alios.

20. Ἀπὸ βαλβίδος.] Eiusdem fatinæ & sequens illud, Ἀπὸ γραμμῆς. Cyril. Hom. I. Ἑορτασμὸς De ieiunio Τεττίγιον πάλαι λεγόμενον ἀμὲν ἀφ' ἑσπέρας ἐπὶ ἑσπέραν ἐκτείνει ἀ νύξ. Philo περὶ συναγωγῆς· Ἐγκύμονι δ' ἄνευ τοῦ βαλβίδος σπεύδειν μετὰ τὸ τέκνου ἔνατον. Aristophanes ἐν ἵππεῦσι· Ἀχὶ ἐπὶ βαλβίδων. & plura ibidem Interpres.

29. Ἀπὸ-

E SVIDA CENT. III. 367

26. Ἀπὸ καλοῦ ξύλου κὰν ἀπαλλάξαιτο.] Θέλει λέγειν, ὅτι βέλτιόν ἐστι ζημιοῦσθαι τοῖς ἀρίστοις καὶ δοκιμωτάτοις σκεπτικοῖς ἢ τοῖς φαύλοις. κἂν γὰρ δεῖν παθεῖν, χρεὼν ἐστὶν ἀπ' ἀγαθοῦ ἢ φαύλου πάσχειν.

27. Ἀπὸ καταδυομένης.] Λέγεται δ', ὅ τι ἂν λάβῃς, κέρδος. λαβὼν γὰρ ἐμπόρου ἢ μεταφορὰ, ὅτι τοῖς καταδυομένοις ἢ νηὸς ὅ, τι ἂν λάβωσι, κέρδος ἡγοῦνται.

28. Ἀπήλλαγε ἰδὼ, ἢ ὑπὸ νόσου ποδάγρης ἥτε αἱ χεῖρες, οὔτε οἱ πόδες ἐτύγχανον ἄρτιοι.] Τίθεται δὲ ἐπὶ τῶν μηδεμίαν αἰσχύνην ἐχόντων πολέμου, δραστήριον δὲ τὸ πολεμεῖν.

29. Ἀπόλογος Ἀλκίνου.] Ἐπὶ τῶν φλυαρούντων καὶ μακρὸν διατείνοντων λόγον.

30. Ἀπὸ λύκου θήρας.] Ἐπὶ τῶν ἀπράκτως ἀπιόντων· οἱ δέ, ἐπὶ τῶν ἁπλοϊκῶν καὶ ἀγρίων.

31. Ἀπὸ μηχανῆς θεός.] Ἐπὶ τῶν παραδόξων καὶ ἀδοκήτων. οἱ γὰρ τῶν τραγῳδιῶν ποιηταὶ, ὅταν εἰσάγωσιν εἰς τὸν σκηνὸν ἢ τόλμαν, ἢ στυγνὸν θέαμα τοὺς θεατὰς ποιεῖν τὸ εἰρημένον, καὶ ἵλεων τὴν ἐκ τοιαύτης ἐξόδου, οἷς ἀπάξειν πεπονθότας, ἢ μισεῖσθαι τοὺς πεποιηκότας, ἢ παραμυθήσεσθαι, εἰσάγουσι θεὸν εἰσάγοντες, οὐκ ἀπ' αὐτῆς ἢ σκηνῆς ἀρμηνεύοντες, ἀλλ' ἐξ ὕψους δοκεῖ τινος μη-

china

29. Ἀπόλογος Ἀλκίνου.] Pollux libro VI. cap. XXVI. Onomast. garrulum Adagio hoc ornat. Idemque lib. II. Ἀλκίνοος, inquit, ἀλλαχοῦ, ὅθι ἐξ μακρὸν μύθον. Fuit autem Ἀλκίνοος Ἀλκίνοι fabulæ nomen, quę defensionem complecteretur Penelopes, vt indicat Aristoteles lib. 3. Rhetor. loco à Ioach. Camerario restituto: Παράδειγμα καὶ ἀλλοίου λόγου, ὅτι οὐχὶ ἡ Πηνελόπεια ἐν ἐξέτασιν ἦλθεν ἐγγάμους.

31. Ἀπὸ μηχανῆς θεός.] Plato in Cratylo: Εἰ μὲ

china aliqua, quam priùs quidem viderant spectatores, sed quæ illo die agitata, Dei vultum exhiberet, vt eo pacto turbæ fabulæ sedarentur.

32. A tenui filo pendere vitam.] Eorum, qui in tali pelago nauigant, à tenui filo vita pendet. Prouerbium de iis qui in extremo discrimine sunt constituti.

33. A Nannaco.] De rebus aut hominibus antiquissimis & vetustissimis.

34. Curato currum, asini nihil ad nos.] De iis qui sua curant, negligunt aliena: eò quòd qui proprium currum habent, asinos conductitios negligunt.

35. De asino delapsus.] De iis qui rem equestrem aggressi, ne asinis quidem vti sciunt. Plato autem philosophus effert ἀπὸ τοῦ, non ἀπ' ἄνου. *Sic*, inquit, *& non quasi ore indomito præditus, quod vi orationis incitatum (secundùm Prouerbium) mente excidat.*

36. Ablegate ad vndecim remos.] Est celeusma nauticum, *ad vndecim remos* appellatum.

χαιτῆς, ἵν' ἕλκοντο μὲν ἀφέτεροι ὑπὸ διαπαί, κατ' ἐκεῖνον δὲ τὸν ἐμέλουν ὑφορμίσκοντο, ἰδεῖκνυτο τὸ τῆς θεοῦ ἀφίστασθαι τὴν τῶν κατοικούντων ὕβριν. Ἢ δ' ἐπίμαξις.

32. Ἀπὸ λεπτῆς μίτου τὸ ζῆν ἠρτῆσθαι.] Τοῖς ἐν τοιούτῳ πλέουσι, διὰ λεπτοῦ μίτου φασὶν ἠρτῆσθαι τὸ ζῆν. ἡ παροιμία ἐπὶ τῶν ἐν ἐσχάτῳ κινδύνῳ ὄντων.

33. Ἀπὸ Νανάκου.] Ἐπὶ τῶν σφόδρα παλαιῶν καὶ ἀρχαίων.

34. Ἀπονίου ὁ ἀμάξης, τί δὲ ὄνῳ λύρα;] Παροιμία ἐπὶ τῶν τὰ οἰκεῖα ἀμελούντων, τῶν δὲ ἀλλοτρίων ἐπιμελουμένων· παρὸσον οἱ ἰδίαν ἔχοντες ἅμαξαν, ὄνους δὲ μισθούμενοι ἀμελοῦσιν αὐτῶν.

35. Ἀπ' ὄνου κατακεκρουκώς.] Παροιμία ἐπὶ τῶν ἱππικῆς ἐπιχειρούντων, μὴ δυναμένων δὲ μὰ δὲ ὄνους χρῆσθαι, ὁ δὲ φιλόσοφος Πλάτων, ὡς οὐκ ἀπὸ τοῦ ζεύγους τὸν παροιμιώδη λέγειν, ἀλλ' ἀπὸ τοῦ ὀνείου φησὶ οὕτως· Καὶ μὴ καθάπερ ἀχάλινον καταφθάσῃ τὸ σῶμα, βίᾳ ὑπὸ τοῦ λόγου φερόμενον καὶ παροιμιῶν ἀπ' ὄνου.

36. Ἀπονενίμφατ' ἐς ἑνδεκα κώπας.] Ἀπὸ τῆς ναυτικῆς. κέλευσμα γάρ ἐστι ναυτικὸν, ἐφ' ἑνδεκα κώπας λεγόμενον.

37. Ἀπὸ

Hinc petita est & illa locutio, *De cœlo delapsus*, Ciceroni epist. ad Q. Fratrem.

36. Ἀφ' ἵππου καταπεσών.] Locum Platonis lib. III. de Legibus citat & Aristophanis diligens enarrator Ἀθήναιος explanans verba illa:

Τί δ' ὄνῳ λύρα, ἄνευ δὲ ὄνου καταπεσών;

Ἐπὶ τῶν, inquit, ἀλόγως ἐπιτήδευμά τι παραμένει, ἢ ἃ δυναμένου ἄνευ χρῆσθαι, ἑκόντος τοῦ πλάτωνος ἐν τοῖς νόμοις ἐπὶ τῶν ἀλόγως ἔχοντος. ἡ μὲν

Εἰ μὴ ἄρα δίκης ἐν ὑπνοις τις προφθάσει, ἐνταῦθά τι ὑπόδημα, δίκη τὰς μυγαλᾶς ἀποδίδωσι, ἀπώλεσε κέρματα, ἢ ἁμᾶς ὅτας εἰσέτρεχε ἀποδιδράσκων, ἐπὶ τὰ αὐτὰ ἐπίπαστα. ἐν δυὶ ὕπνοις καὶ δυὶ ἐγρηγόρσι ἔχει. Idem docet Aristoteles ἐκ ὀνείρων, & ex eo Horatius:

Nec Deus intersit, nisi dignus vindice nodus.

Alluxit Asterius Amaseæ Episcopus Homilia in parabolam Lucæ de malo œconomo: Εἰ γάρ τις ἐν μεθύσοις πάσης ἀχρειώσεως, &c.

E SVIDA CENT. III. 369

37. Ἀπὸ πέντε ἁλιέως πεσὼν εἰς κῦμα.] Ἐπὶ τῶν δι' ἃ πάσχουσι αἰσχρῶς μᾶλλον ἑαυτοὺς ἐμβαλλόντων εἴς τινα δυσκολίαν.

38. Ἀπόρραγέντος τεταμένου τοῦ σχοινίου.] Ἐπὶ τῶν βίᾳ τι καὶ ἀνάγκῃ ποιουμένων.

39. Ἀπὸ τοῦ χοίρεια τὰ ἑλάρια.] Οἷον ὧν κατέφαγες δαπανῶν πλείονα, ἐπὶ τῶν μείζονα τιμωρίαν ὧν ἡμάρτον ὑφίστων.

40. Ἀπώλεσας οἶνον, ἐπιχέας ὕδωρ.] Ἐπὶ τῶν τὰ καλῶς πρότερον γενόμενα, ὕστερον μικρῶν τινων ἕνεκα κακῶς ἀναιρούντων· ἢ καὶ ἐπὶ τῶν δι' ἃ χαρίζονται δόλῳ λάπτοντες, μὴ καθαρὰ παρεχόντων ἀλλὰ δὲ καὶ παροιμία γέγονε ἐκ τοῦ Ἀριστίου Κυκλωπος, ὡς φησι Χαμαιλέων ἐν τοῖς περὶ Σατύρων.

41. Ἀραβίου αὐλητής.] Ἀραβίου ἄρ' ἐγὼ κεκίνηκα λωλύγα; τινὲς δὲ) ἐπὶ τῶν ἀπαυδῶν ἀφ' ἑαυτῶν, τὸ παλαιὸν δὲ φασὶ τοὺς ἐλευθερίους μὴ μανθάνειν αὐλεῖν διὰ τὸ βάναυσον. τῶν δὲ ἀναγκαίων τὰ πολλὰ ἦν βάρβαρα καὶ Ἀραβικά· ἐφ' ὧν λέγεται παροιμία· Δραχμὴν μὲν αὐλεῖ, τετράχορδα δὲ πάλιν). καὶ Ἄραβος αὐλητὴς, ἐπὶ τῶν ἀκατασκέπτων. Κάνθαρος Μηδείᾳ κιθαρῳδὸς ὑφηγείσατο Ἄραβι ἢ χορὸν τόπον.

37. De quinque rupibus in fluctum insilire.] De iis qui tædio malorum, difficultatem aliquam non recusant.

38. Rumpetur tensus funis.] De iis qui aliquid vi & necessitate agunt.

39. Persolues porce racemos.] Hoc est, plus rependes, quàm deuorasti. De iis qui pœnas dant delicto ipso maiores.

40. Perdidisti vinum, infusa aqua.] De iis qui superiora rectè facta, paruo quopiam malo euertunt: aut de iis etiam, qui dona sua adulterant, neque sincera largiuntur. Prouerbiũ hoc, auctore Chamæleonte, libro de Satyris, natum est de Cyclope Aristij.

41. Arabius tibicen.] *Numquid ego Arabiam commoui tibiam?* Ponitur de iis qui incontinenter garriunt. Olim autem, vt aiunt, ingenui non discebant tibia, quòd sordidum id haberetur. Mancipia verò pleraque barbara atque Arabica fuerunt: de quibus Prouerbium: *Drachma quidem vna canit, quatuor desinit.* Et: *Arabius tibicen*, de non finientibus. Cantharus in Medea: *Citharœdus Arabius excitauit gregẽ istum.*

42. Ara-

καὶ ὑπὸ τοῦ ἀφ' ὑψηλοῦ κατακυλίειν εἰώθασι, βίᾳ ὑπὸ τοῦ λόγου φερόμενον, καὶ τῶν παροιμιῶν ὑπὸ τοῦ πλείονος. Subiicit & aliam Adagij originem: Φασὶ γὰρ ὅτι τοῖς ἀπὸ τοῦ ὑψηλοῦ ἐπὶ τὸ ἰσοπέδιον, τὸ κατηφεῖν καὶ μὴ ἀνέχεσθαι ἐπὶ τῶν ἀπὸ τοῦ ὑψηλοῦ), ἔνιοι δὲ ἀπὸ τοῦ ἐπὶ τὸ ἄνω ἐν ἔθει ὄντες ἀεὶ, πόνον γὰ μαχρότερον ἀνεχόμενοι τοῦ ζῆν. Subiicit & aliam Adagij originem: Φασὶ γὰρ ὅτι τοῖς ἀπὸ τοῦ ὑψηλοῦ ἐπὶ τὸ ἰσοπέδιον, τὸ κατηφεῖν καὶ μὴ ἀνέχεσθαι ἐπὶ τῶν ἀπὸ τοῦ ὑψηλοῦ), ἔνιοι δὲ ἀπὸ τοῦ ἐπὶ τὸ ἄνω ἐν ἔθει ὄντες ἀεὶ, πόνον γὰ μαχρότερον ἀνεχόμενοι τοῦ ζῆν.

39. Ἀπὸ τῆς χοίρου.] Sic de capta Ouidius 1. Fastorum è Gr. Epigrammate Eueni veteris poëtæ:

Rede caper vicẽ, tamen hinc, cùm stabis ad aram,
In tua quod fundi cornua possit, erit.

Eueni versus à Politiano indicatus CXXVI. Miscell. & Suetonij Domitiano cap. XIV. restitutus:

Κλαῦ μὰ σφάγιον ἐπὶ βῆλον, ἵνα ἐν κερατοφόροις
Οἶνον ἐπὶ σπείσω Καισαρι δωρέμενος.

41. Ἀραβίου αὐλητής.] Pollux libro VI.

42. Aranea tela siue arancium filum.] De re subtilissima.

43. Argiuos vides.] Prouerbium de iis qui fixis oculis & toruè intuentur.

44. Argiui fures.] De manifestè improbis. Argiui enim ob furta malè audiebant. Aristophanes in Anagyro.

45. Hastis argenti pugna, sic omnia vinces.] De iis qui monent vt res arduæ largitionibus conficiantur. Hoc enim oracuło Pythia Philippo significauit, eum proditionibus superaturum esse Græciam.

46. Sapientes apud stultos loqui molestum.] Euripidis est in Bacchis.

47. Argenti fontes loquuntur.] De indoctis quidem, sed propter ingentes opes liberiùs loquentibus.

48. 49. Areopagita.] De tetricis & valdè seueris, & taciturnis: vt *Martis pullus*, & *Martis filiolus* de hominibus audaciss imis. Vtitur priore Plato in Pisandro; altero Alexandrides in Pisandro.

42. Ἀράχνιον νῆμα, ἢ ὁ ἀράχνιος μίτος.] Περὶ τῶν λεπτοτάτων.

43. Ἀργείους ὁρᾷς.] Παροιμία ὅτι τὸ ἀπιστεῖν καὶ κατατηκτικὸς ὑρώντων.

44. Ἀργεῖοι τοῖρις.] Ἐπὶ τῶν ἀφειδῶς πονηρῶν. οἱ γὰρ Ἀργεῖοι ὅτι κλοπὴν κωμῳδοῦνται. Ἀναξιπάτης Ἀναγύρῳ.

45. Ἀργυρίου λόγχην μάχου, καὶ πάντα νικήσεις.] Ἐπὶ τῶν διδόντας τινὰ πείθειν ἀφεὶς τὰ δυσκατόρθωτα παραινέτων. τοῦτο γὰρ τὸ χρηστὸν ἦν Πυθία ἔχρησε Φιλίππῳ, αἰνιττομένη δῶρα ἀφροδοσίαν ἀφελοῦσθαι τὴν Ἑλλάδ ⊙.

46. Ἀγαλίσκ᾽ ἀκούοντα παρ᾽ ἄφροσι πολλὰ ἀχρεῖον.] Εὐριπίδου λοιπὸν Βάκχαις.

47. Ἀργύρου κρηναῖαι λαλοῦσιν.] Ἐπὶ τῶν ἁπαλὸν ὄντων μόνῳ, δῶρα δὲ πολλὰ ὑπερβολὴν παρρησιαζομένων καὶ λαλούντων.

48. 49. Ἀρεοπαγίτης.] Ἐπὶ τῶν σκληρογνωμόνων καὶ ὑπερτεινόντων ⊙ αὐστηρῶν· καὶ Ἄρεος ἀστοιτὸς, καὶ Ἄρεος παιδίον. Κέχρηται τῷ μὲν πρώτῳ Πλάτων Πισάνδρῳ· τῷ δὲ δευτέρῳ, Ἀλεξανδρίδης Πεισάνδρῳ.

50. Ἄρης

---

cap. xxvi. garrulum suis colotibus depingens, Τί γὰρ νοῦ, inquit, τ᾽ χαλκῶν ἔρως, ἀμάξας ἀκούειν, κωδῶν, &c. Libanius τ᾽ χαλκοῦ λαλοῦς· Οὐκ ἔστ᾽ ἀράζειν ἀκαιρότερ᾽ χαλκοῦ. Versus autē ille:

Ἀμάξας ἄγειν ἢ χαλκὸν κωδώνων ἄκουε.

Menandri est ἐκ Μισουμένης, vt docet noster Suidas in Ἀμάξας ἄγειν. Vide Zenobium. Flacci illud huc pertinet 1. Ser. Sat. 111.

Omnibus hoc vitium cantoribus, inter amicos
Vt numquam inducant animū cantare rogati;
Iniussi, numquam desistant. ——

42. Ἀράχνιον νῆμα.] Simile illud Basilij M. in Hexaëmeron initio, τὰ ἀράχνια ὑφαίνειν, pro, in re frivola ac frugis nullius laborare. Et Theodoreti Cyri Epist. lib. VI. de Prouidentia, ἰστὸν ἀράχνης, de quo Prouerbio Iunius H. Cent. II. Adag. 12.

44. Ἀργεῖοι κῶφοι.] Simile, ἀργεῖα τορά apud Diogenianum, Apostolium, & Eustathium in Iliad. β. Hesychius: Ἀργὰ Κρῆτες, τὰς κλίνας καὶ τὰ σκεύη ⊙.

47. Ἀργύρου κρῆναι λαλοῦσιν.] Notus mimus Publij Syri:

Fortuna quem nimium fouet, stultum facit.

quem sic Græcè reddidit doctiss. Scaliger:

Πολὺν ὄχλον κωφὸν ἐ τύχη διδάσκει ἄγειν.

48. Ἀρεοπαγίτης.] Simile Alciphronis in Epistolis: ἀρεοπαγίτου σκληρότητος. item illud:

---

lud: κυνὸς ἀπόνοιαν Ἀρεοπαγίτου. Summa enim erat Areopagitarum Athenis auctoritas, ac seueritas, vt testatur cùm in Sectis, tum in Anacharside Lucianus. Quò respexit Cicero lib. I. ad Atticum: *Senatus ἄρειος πάγος, nihil esse posset austerius, nil severius, nil fortius.* Et ad eumdem lib. IV. *Ex quo intelligitur tres res ei ἀρεοπαγίτας, ambitum, comitia, interregnum, municipatum, totam denique Reipub. flocci non facere.* Quid verò Ἄρειος πάγος, & hinc dicti *Areopagitæ*, pluribus declarat Etymologista. Alterius Adagij ἄρεος στοιτὸς meminit Aristophanes in Ἡρωσι:

Κρὼξ στοιτὸς, ὥστε Ἄρεως.

& Diogenes Cynicus, vt in eius vita refert Laërtius, Olympionicem intuens in scortum frequenter intendentem, Τί, inquit, καλὸν ἀγώνισμα, ὡς ὅσον τὰ τοιχώρυχ᾽ κορεύει

πορνοβοσκῶν. *Pisandri* vox, quia repetita, de mendo suspecta.

51. Ἄριστα κώφων.] Ita Zenobius & Apostolius. Sic composita dictione ἀγαθόκωφοι dicūt. Heraclides Ponticus in Allegoriis Homericis de Alcæo: Ὅτι δ᾽ καὶ ἐμβάλειν τὰ πλοῖα, ἐκ τῶν ἀλληγορίων ἐνοήσαι τις δυνήσεται. Quem locum peruertit Interpres, Alcæi versum cum Heraclidę verbis confundens. Melius sic: *Cùm autem nauem conscendit insulanus ille poëta, ad satietatem vsque in Allegoris à mari sumtis versatur.*

53. Eadem refert è Pausania & Platone Eustathius in Iliad. β.

55. Ἄρτι.] Aristænetus lib. II. Epist. XII. Ἀ᾽ πάντα τάχιστα ἐ, ὅσα ἐκ τῶν ἐμῶν ἐδέησέ τινι, ἀδεῶς ἀπαιτεῖν· καὶ γὰρ ἀπολαβὼν ἀγαπᾷ, ἄρτι παρόντα, τότε, ὅτε ἔτι χρείαν τὰ ἔργα.

50. Mars est tyrannus.] De iis qui rem vi peragunt.

51. Optimè claudus fubat.] Prouerbium de iis qui sua mala bonis præferunt alienis.

52. Vsque ad fastidium fatuus aut fallax est.]

53. Arcadum imitatores.] Prouerbium de iis qui aliis laborant. Nam Arcades cùm bellicosissimi Græcorum essent, priuatim quidem vicerunt neminem: aliorum verò socij, multos. Sic Plato Pisandrum Arcades imitari dicit, quòd comœdias à se factas inopia coactus, aliis traderet.

54. Arcadiam à me petis, rem magnam petis, quam non dabo.] De iis qui magna & inutilia petunt.

55. Vrsa præsente, vestigia quæris.] De iis qui ea sese quærere simulant, quæ adsunt.

50. Ἄρης τύραννος.] Ἐπὶ τῶν μὴ βίᾳ τὰ δέοντα πραττόντων.

51. Ἄριστα χωλὸς ὑρᾷ.] Ἐπὶ τῶν τὰ ἑαυτῶν κακὰ μᾶλλον ἀνεχομένων ἢ τὰ ἀλλότρια ἀγαθά.

52. Ἄχρι κόπου ἠλίθιος ⊙ ἀπατεὼν ἔδει, ⊙ ὅτις ἄχρι κόπου ἐφρόνησεν.]

53. Ἀρκάδας μιμητάς.] Παροιμία ὅτι τῆς ἐνέργειας πονοῦντων. οἱ γὰρ Ἀρκάδες πολεμικώτατοι Ἑλλήνων ὄντες, ἰδίᾳ ἑνὸς οὐδενὸς μὴν ἠδίκησαν, ἐνέργειας δὲ συμμαχίδων, πολλὰς, ταύτην δὲ τῇ παροιμίᾳ κέχρηται. Πλάτων ὅτι Πεισάνδρου, ἐπὶ τὸ τὰς κωμῳδίας αὐτὸς ποιεῖν ἄνωθεν παρίσχου ἐπὶ πενίᾳ, Ἀρκάδας μιμητὰς ἔφη.

54. Ἀρκαδίαν μ᾽ αἰτεῖς, μέγα μ᾽ αἰτεῖς, οὐ γὰ δώσω.] Ἐπὶ τῶν τὰ μεγάλα καὶ μὴ συμφέροντα αἰτούντων.

55. Ἀκολουθεῖ παρούσης τὰ ἴχνη ζητεῖς.] Ἐπὶ τῶν παρόντα ζητεῖν προσποιουμένων.

---

50. Mars est tyrannus.] Ἐπὶ τῶν μὴ βίᾳ τὰ δέοντα πραττόντων.

51. Optimè claudus fubat.] Ἐπὶ τῶν τὰ ἑαυτῶν κακὰ μᾶλλον ἀνεχομένων ἢ τὰ ἀλλότρια ἀγαθά.

52. Vsque ad fastidium fatuus aut fallax est.] Ἄχρι κόπου ἠλίθιος ⊙ ἀπατεὼν ἔδει, ⊙ ὅτις ἄχρι κόπου ἐφρόνησεν.

53. Arcadum imitatores.] Παροιμία ὅτι τῆς ἐνέργειας πονοῦντων. οἱ γὰρ Ἀρκάδες πολεμικώτατοι Ἑλλήνων ὄντες, ἰδίᾳ ἑνὸς οὐδενὸς μὴν ἠδίκησαν, ἐνέργειας δὲ συμμαχίδων, πολλὰς, ταύτην δὲ τῇ παροιμίᾳ κέχρηται. Πλάτων ὅτι Πεισάνδρου, ἐπὶ τὸ τὰς κωμῳδίας αὐτὸς ποιεῖν ἄνωθεν παρίσχου ἐπὶ πενίᾳ, Ἀρκάδας μιμητὰς ἔφη.

54. Arcadiam à me petis, rem magnam petis, quam non dabo.] Ἐπὶ τῶν τὰ μεγάλα καὶ μὴ συμφέροντα αἰτούντων.

55. Vrsa præsente, vestigia quæris.] Ἐπὶ τῶν παρόντα ζητεῖν προσποιουμένων.

56. Cùm per currum fulgurauerit.] De iis quæ tardè fiunt.

57. Harmodij melos.] Prouerbiũ de rebus duris. Nam cantilenæ de Harmodio sunt tales. Harmodius & Aristogiton, Athenienses, tyrannos aggressi, Hippiam sustulerunt.

58. Agnus tibi locutus est.] Agnus in Ægypto, vt aiunt, voce humana locutus est. Inuentus autem est regium draconem alatum habere super caput longitudine cubitorum quatuor, ac cuidam futura prædixit.

59. Rusticana vates.] De segnibus & ignauis. Est autem locusta viridis, admodum tarda, quæ Mantis dicitur: cuius motionibus quidam obseruatis diuinant rus habere pedes.

60. Modò mus picem gustat.] De iis qui serò sentiunt quò sint redacti.

61. Citharam pulsare antiquum est.] Hoc est, ineptum, & nullius pretij.

62. Antiquiora dicis ipsa diphthera.] De iis qui putida & antiquata dicunt. Nam in vetustissima quadam membrana, Iupiter ea quæ facta sunt, descripsisse perhibetur.

63. Magistratus virum ostendit.] De iis qui ante magistratum boni fuerunt, in ipso magistratu violenti. Apophthegma Solonis esse dicunt. Aristoteles verò & Theophrastus, Biantis.

56. Ὅταν δὶ ἅρμασιν ἁρμόσῃ.] Ἐπὶ τῶν ἐν χρονίοις ἡσυχάσαντα.

57. Ἁρμόδιον μέλος.] Ἐπὶ τῶν δυσκόλων. τὰ γὰρ εἰς Ἁρμόδιον μέλη πικρῶς ἐστιν. Ἁρμόδιος καὶ Ἀριστογείτων ἐπεβούλευσε τοῖς τυράννοις, καὶ τὴν Ἵππιαν ἀνῄρουν Ἀθηναῖοι.

58. Ἄρνιον λελάληκέ σοι.] Ἐν Αἰγύπτῳ, ὡς φασιν, ἀνθρωπίνῃ φωνῇ ἐλάλησεν. εὑρέθη δὲ ἔχον βασιλείου δράκοντα ὑπὲρ τῆς κεφαλῆς αὐτοῦ πτερωτὸν, ἔχοντα ὠλένας τεσσάρων δ' καὶ τινὰ λελαληκέναι τὰ μέλλοντα.

59. Ἀγροῖαι μάντεις.] Ἐπὶ τῶν ναθρῶν & ἀργούντων. ἔστι δὲ ἀκρὶς δυσκίνητος, χλωρὰ, καλουμένη Μάντις. ἧς τινες παρατηροῦντες τὴν κίνησιν μαντεύονται, ὅτι ἐν ἀγροῖς πόδας ἔχει.

60. Ἄρτι μῦς πίττης γεύεται.] Ἐπὶ τῶν ὀψὲ εἰς αἴσθησιν ἐρχομένων ἐν εἰς αἰσχος.

61. Ἀρχαῖον τὸ κιθαρίζειν.] Τουτέστιν, εὐήθους λόγου ἄξιον, λαρᾴδες, ἀνόητον.

62. Ἀρχαιότερα δ' διπθέρας λέγεις.] Ἐπὶ τῶν σαθρῶν καὶ παλαιὰ λεγόντων. ἡ γὰρ διπθέρα παμπάλαιος, ἐν ᾗ φασὶ τὸν Διὸς ἀναγράψαι τὰ γεγενημένα.

63. Ἀρχὴ ἀνδρὸς δείκνυσι.] Ἐπὶ τῶν πρὸ μὲν τῆς ἀρχῆς δοκίμων, ἐν αὐτῇ δὲ τὴν ἀρχὴν βιαίων γενομένων. Σόλωνος δὲ εἶναί φασιν αὐτὸ Ἀποφθέγμα. Ἀριστοτέλης δὲ καὶ Θεόφραστος, Βίαντος.

64. Ἀρχὴ

57. Ἁρμόδιον μέλος.] Sup. Ἁρμόδιον μέλος ἐστὶ Ἁρμόδιον.

61. Ἀρχαῖον.] Interdum pro *simplici*. Hesychios: Ἀρχαῖον, παλαιὸν, φρόνιμον ἀνόητον, ἄτοπον, ἄκυρον.

62. Vide etiam Suidam dict. *Διφθέρα*.

64. Ἀρχὴ

64. Ἀρχὴ ἥμισυ παντός.] Ἐπὶ τῶν τινὸς ἀρχομένων καὶ κατορθούντων.

65. Ἀρχὰ ἰᾶσθαι πολυπλοκωτέρα τῆς πολυτελοῦς.] Δηλοῖ τὴν παροιμία, ὡς ἀρχομένου τινὸς καὶ παθοῦς καὶ ἄλλου τινὸς δέοντος μᾶλλον ἔξω κακὸν εἶναι, ἢ ἀκμάσαντός ἢ τελειωθέντος.

66. Ἀρχὰν μὴ φῦναι, ὑπερφυέστατον ἄριστον, μηδ' ἰσιδεῖν ἀκτῖνας ἀξόνος ἠελίου· φύντα δ' ὅπως ἀίδαο πύλας ἀΐδηλα περῆσαι.] Ἐπὶ τῶν δυστυχῶς βεβιωκότων.

67. Ἀρχὴ Σκυρία.] Ἐπὶ τῶν εὐτελῶν, καὶ μηδὲν λυπεῖν ἔχόντων παρέχειν πετρώδης καὶ τραχεῖα καὶ διὰ τοῦτο πενιχρὰ ἡ Σκῦρος, οὐδὲν φέρουσα λόγου ἄξιον. οἱ δὲ, ἀπὸ Θησέως· ὃν ὑπεβάλλετο τῷ Λυκομήδους ἀρχῇ, καὶ περὶ τὴν γυναῖκα αὐτοῦ, καταπεπτωκέναι. ἐκπεσεῖν δὲ φασὶν Ἀθήνησι Θυσίᾳ, ἐπορεῖ Θέσπις ἐν τοῖς πρώτοις χρόνοις.

68. Ἀρχιδάμειος πόλεμος.] Τοῦ

64. Ἀρχὴ ἥμισυ παντός.] Citat hoc Hesiodi hemistichium & in Hermotimo Lucianus, & Plato lib. VI. de Legib. Ἀρχὴ γὰρ κατὰ Ἡσίοδόν φησι παντὸς ἥμισυ, ἡ δέ τις φησὶν ἀρχὴ πάντα ἐκπλήττει τὰ νεωστὶ γιγνόμενα ἐκείνοις, &c. Explicat idem Philosophus lib. III. de Legibus. Adde Cæl. Rhodigin. lib. XV. Antiq. lect. c. VIII. Hesiodi verò carmen est ἐν Ἔργοις lib. I.

Νήπιε, οὐδ' ὅσσον ἐν ἥμισυ παντός.

Quod sic expressit Ausonius:

Incipe, dimidium facti est cœpisse. superfit
Dimidium, rursum hoc incipe, & efficies.

Cui geminum illud Horatij lib. I. Epist. II.

Dimidium facti, qui cœpit, habet. sapere aude.

& Ouidius lib. I. Fastor.

Omnis principium, inquit, messe solent.

65. Principio mage quàm.] In hanc sententiam idem Naso:

Principiis obsta, sero medicina paratur,
Cùm mala per longas inualuere moras.

Et Persius Sat. III.

——— *venienti occurrite morbo.*

67. Ἀρχὴ Σκυρία. Eustathius in Iliad. I. extrem. & hic infrà Σκυρίαι Πλάκες.

68. Puto manasse Prouerbium ab Archidami Apophthegmate, de quo in Apophthegm. Regum atque Impp. & in Cleomenis vita Plutarchus. Nam in Laconicis πρώτου μὲν ἁμαρτόντων lapsus videatur, Archidamo Agesilai F. id adscribens: Τῶν προμάχων, inquit, ἐν τοῖς Πλαταιϊκοῖς πολλὴν ἐπιζητουμένων τὴν χρῆσιν αὐτῶν, ἡ ἀξιόπιστος ἐ-

belli Peloponnesiaci primi anni dicebantur: ab eo scilicet, quòd Archidamus impressionem in Atticam fecisset.

69. Archilochum calcas.] Prouerbium in maledicos & conuitiatores.

70. Archytæ crepitaculum.] Archytas crepitaculū hoc inuenit, estq; instrumenti genus sonū & strepitū edens.

71. Vtrem excoriare.] De iis qui se aliquid summo studio facturos pollicentur.

72. Vtrem vellere.] Prouerbium Atticum est, de rebus inanibus & nihili.

73. Vtre terrere.] De iis qui temerè & inaniter terrere conantur.

74. Talpa cæcior.] Talpa animal est, muri simile, sub terra degens, & oculis carens.

75. Fulgur è pelui.] De re nihili, quòd fulgores è fontibus & vasculis nihil possint.

Πιλοποννησιακῆ πολέμου τὸ πρῶτον ἔτη Ἀρχιδάμειος ἐκάλουν πόλεμος, ἀπὸ τοῦ Ἀρχίδαμον εἰς τὴν Ἀττικὴν ἐμβαλεῖν.

69. Ἀρχίλοχον πατεῖς.] Ἐπὶ τῶν κακηγόρων καὶ λοιδόρων.

70. Ἀρχύτου πλαταγή.] Ἀρχύτας πλαταγὴν εὗρε· ἦν δὲ τὸ εἶδος ὀργάνου ἔχον ἢ ῥόμβου ἀπτόλουτ ☞.

71. Ἀσκὸν δέρειν.] Ἐπὶ τῶν καθ' ὑπερβολὴν ἐπαγγελλομένων πράττειν τι.

72. Ἀσκὸν τίλλειν.] Ἐπὶ τῶν ἀσπουδάστων καὶ οὐδὲν ὄντων λέγεται ἢ παροιμία ἀπὸ τῶν Ἀττικῶν.

73. Ἀσκῷ μορμολύττεσθαι.] Ἐπὶ τῶν εἰκῇ καὶ ἀβασάνιστα δεδιττομένων.

74. Ἀσπάλακος τυφλότερος.] Ἐπὶ τοῦ ἀσπάλακος ζῴου μιᾶ ὑμεναίᾳ ὑπὸ γῆν ἀφόρου, τοῦ ὀφθαλμοῦ ἐστερημένου.

75. Ἀστεροπὴ ἐκ πυέλου.] Ἐπὶ τῶν ἀδυνάτων, παρόσον οὐδὲν δύνανται) αἱ ἐκ τῶν ὑδάτων καὶ πυέλων μαρμαρυγαί.

76. Ἄστρις

ρατα. πῶς ὄφρυς, ὁ πάλαιος, ἔτι, ἢ τὸ κυάνεα πτῆνα. Meminit & Synesius De regno.

69. *Ἀρχίλοχον πατεῖς.* In Bibliothec. Vatic. membranis pro *κακηγόρων* est *κακογλώσσων*. Fortè *κακολόγων* rescribendū. Q. Flaccus Epod. 6.

Cauē, cauē. Nimque in malos asperrimus
Parata tolle cornua,
Qualis Lycambæ spretus infido gener.

Et in arte Poëtica ad Pisones:

Archilochum proprio rabies armauit iambo.

Et lib. 1. Ep. XIX. *–numeros animosq; secutus*
Archilochi non res & agentia verba Lycambem.

70. *Ἀρχύτου πλαταγή.* Archytę Philosophotribuit inuentum hoc etiam Phauorinus, apud A. Gellium lib. X. Noct. Attic. cap. XII. Vide & Aristot. lib. VIII. Πολιτικ. eiusque Scholiastas, Sepulueda m. Victorium, ceteros. Cælius Rhodigin. lib. XIX. Antiqu. cap. IV. *Sunt qui putant Platagen esse aucam crotalam. Crotalum verò doctissimi interpretantur calamum fissum*, &c. Apuleius quoque lib. XI. Metamorph. de Crepitaculo: *Dextrâ ferebat crepitaculum, cuius per angustam laminam in modum balthei recurua tam tractâ medio pauca virgula crispante brachio tergeminos ictus reddebant argutum sonum.* Et Arnobius aduersus gentes *Scabillorum* appellat *crepitum*. Martialis alibi, *Betica crumata*. Idemque lib. XIV. Epigr. 54.

Si quis plorator collo tibi vernula pendet,
Hac quatiat tenera garrula fistra manu.

75 Repetit inf. *Ἀστεροπὴ πυελικὴ*. Hesychius concisiùs, *Οὐκ ἀστεροπή*. explicat: *Ἐπὶ τῶν κατὰ δόκησιν. ἀντὶ τοῦ εἰκῇ ἀπὸ δόξης.* Idemq; vocem dictionem *ἀστεραπίζειν* pro inani metu dixit, nisi *ἀστεροπὴ σαυλίζειν* è Diogeniano reponendum. Nam corruptus eo loco ac mutilus Hesychij codex Florentiæ editus, & Hagenoæ, an. 1521.

74. Plura inf. *Τυφλὸς ὡς ἀσπάλαξ*.

77. *Ἄστρις*

---

76. Ἄστρις πικραίνεις.] Ἐπὶ τῶν μακρὰν καὶ ἔρημον ὁδὸν παραλαμβάνων, καὶ ἀγνοῦς σημείοις μόνοις τοῖς ἄστροις τὴν πατρίδα ζητούντων.

77. Ἀττικὴ πίστις.] Ἐπὶ τῶν βεβαίαν φυλαττόντων πίστιν, ὅθεν καὶ Ἀττικοὺς μάρτυρας λέγουσι) ὑπὲρ τοῦ αὐτοῦ.

78. Ἀττικὰ γράμματα.] Ἀντὶ τοῦ παλαιά. ἢ γὰρ τῶν κδ' στοιχείων γραμματικὴ, ὀψίποτε ὕστερον τοῖς Ἴωσι διεβλήθη.

79. Ἄτλας ἢ οὐρανός.] Λείπει ὑπανδέχων. δῆλον τῶν μεγάλοις πράγμασιν ὑποβαλλομένων, καὶ κακοῖς περιπίπτοντων. Ἄτλας ὁ μυθευόμενος τὸν γῆν καὶ τὸν οὐρανὸν βαστάζειν, καὶ σιδηρᾶς ὦμους ἔχειν λέγεται).

80. Ἀτρέως ὄμματα.] Οἱον ἄγριοι καὶ σκληροί, εἴρηται) δι' ὅτι ὁ Ἀτρεὺς παρανομίαις, ὑποπτεύσας ἐν ἀβουλίᾳ τὸν ἀδελφὸν Θυέστην μοιχεύειν Ἀέροπα τὴν ἑαυτοῦ γυναῖκα, τὰ τέκνα τοῦ Θυέστου συγκόψας καὶ ἑψήσας, δεῖπνον παρέθηκε τῷ πατρὶ αὐτῶν ὁ δὲ ἀγνοήσας ἐν τῇ τελευταίᾳ τοῦ ἄκρα προσβαλὼν.

81. Ἀιανὴς λίθος.] Ἀπὸ τῶν αὖσιν τὰς πυρίτας λίθους) ἀναίσιον λίθος ἐν Ἀθήναις· λέγεται δὲ ἐπὶ τῶν ἀνδρῶν ἀξίας ὑπαρχόντων.

82. Αὐλητοῦ βίον ζῇς.] Ἐπὶ τῶν ἐν

---

77. *Ἀττικὴ πίστις.* Est in Diogeniano, vt & sequens, *Ἀττικὸς μάρτυς*. Græca autem fides pro certa olim & explorata sumebatur, oppositaque *Punicæ fidei*. Ausonius:

Non Pœna, sed Græca fide. ——

Plautus in Aulularia: *Græca mercari fide.*

78. Hesych. *Ἀττικὰ γράμματα, τὰ ἀρχαῖα, ἀπίθανα.* Vide Val. Harpocrationem, & Ios. Scaligerum Animaduersionibus in Eusebij Chronicon num. MDCVII. vbi multa notabat.

79. *Ἄτλας ἢ οὐρανός.* Virgil. IV. Æn.

—— *vbi maximus Atlas*
Axem humero torquet stellis ardentibus aptum.

& ante illum Hesiodus in Theogonia:

Ἄτλας δ' οὐρανὸν εὐρὺν ἔχει κεφαλῇσι καὶ ἀκάμαντι χερσὶν, &c.

85. Hesy-

76. Astris notare.] De iis qui longum & desertum iter faciunt, ac patriæ situm astris indagant.

77. Attica fides.] De iis qui fidem inuiolatam seruant. Vnde: *Atticus testis* dicitur de eadem re.

78. Atticæ litteræ.] Pro antiquis dicuntur. Nam vigintiquatuor elementorum Grammatica multò pòst apud Ionas inuenta traditur.

79. Atlas cælum.] Deest suscepisti. In eos qui res magnas aggressi, in mala incidunt. Atlas ille in fabulis celebratus terram & cælum gestare, & ferreos humeros habere dicitur.

80. Atrei oculi.] Id est, acres & duri. Nam Atreus ex criminatione suspicatus, fratrem Thyesten rem habere cum Aërope vxore sua, filios Thyestis concisos & coctos patri epulandos apposuit: extremis membris puerorum tandem illatis, quò ille calamitatem suam intelligeret.

81. Aueni lapis.] Ab eo quòd mortui ficti sunt. Erat autem lapis ille Athenis. Dicitur autem de rebus nihil valentibus.

82. Tibicinis vitam agis.] De iis qui

qui ex alieno viuunt: eò quòd tibicines sacrificantibus obseruatis, immunes degunt.

83. Cum ipsis frugibus.] De iis quæ funditus corrupta sunt. hoc est, cum ipsis fundamentis, & cum ipsis radicibus. Ἄμαλλα enim *fructus* est.

84. Hic bonorum virorum mores est.] De iis qui probri loco aliquid commemorant de quopiam, quod est laudandum.

85. Ipse caminus, ipse traxit fumus siue rota.] De iis qui consimilia peragunt.

86. Hoc quidem filum nihil attraxit.] De iis Prouerbium dicitur, qui nihil impetrant. Metaphora sumta à piscatoribus.

87. Ipsa nunc sapientia viuit.] De quodam viro celebri.

88. Ipsa nunc floret Musa.] Simile priori, & de magis politico.

89. Statim & plantæ conspicuæ sunt, fructum laturæ.] De iis qui à primo initio ad bonum finem tendunt.

90. Res ipsa monstrabit.]

91. Αὐτὸν

83. Αὐτοῖς ἀμάλλαις.] Ἐπὶ τοῦ παναολεθρίᾳ διαφθειρομένου. ἐκεῖνοι γὰρ αὐτοῖς βαθέσιν, ἀντὶ τῶν ῥίζαις. ἄμαλλα γὰρ ὁ καρπός.

84. Αὕτη γε χρηστὴ ἔστιν ἀνδρῶν ἡ νόσος.] Ἐπὶ τῶν ἐκ ψόγου τάξει λεγόντων κατά τινος, ὅπερ ἐστὶν ἄξιον ἐπαινεῖσθαι.

85. Αὐτὴ κάμινος, αὐτὸς εἵλκυσε καπνὸς ἢ ῥοχλός.] Ἐπὶ τῶν ὁμοια καὶ ἴσα πλέκοντα ἅ τις πραττομένων.

86. Αὐτὴ μὲν ἡ μήρινθος οὐδὲν ἕσπασε.] Παροιμία ὅτι ἐπὶ μηδὲν τυγχάνοντος, ἢ ἀποτυγχάνοντος ἐπὶ τῶν ἀλιέων.

87. Αὐτὴ νῦν ἡ σοφία ζῇ.] Ἐπί τινος δόξαν ἐχοντος.

88. Αὐτὴ νῦν ἀνθεῖ ἡ Μοῦσα.] Ὅμοιον τῷ προτέρῳ, καὶ πολιτικωτέρου.

89. Αὐτίκα καὶ φυτὰ δῆλα ἃ μέλλει καρπὸν ἐνεγκεῖν.] Ἐπὶ τῶν ἐξ ἀρχῆς σπουδῆς ἀγαθὸν τέλος λαμβανόντων.

90. Αὐτὸ δείξει.] Παροιμία. ἐλλείπει τὸ ἔργον.

91. Αὐτὸν

85. Hesychius: Αὐτὸ κάμινος. παροιμία ἐπὶ τῶν ἴσα τοῖς ἀφ' ἑαυτῶν ἀφιεμένων. ἀντὶ γὰρ τοῦ καπνὸς ἕλκει ἡ κάμινος.

86. Οὐδὲν ἕσπασε.] Diogenianus & Apostolius. Sumtum ex Θεσμοφοριάζουσαις Aristophan. alludituque idem Comicus in ἐκκλησιάζουσαις. Καὶ ἐν ἑτέροις.

90. Αὐτὸ δείξει.] Ita & Hesychius: Αὐτὸ δείξει. παροιμία ἐπὶ τῶν ἀναλόγου παρείναι τὸ μανθάνειν ἢ πάσχειν. Platonis locus est in Theæteto: Ὁ τὸν παροιμιῶδη λεγόμενον, ὃ θαυμασιώτατόν, ἄνδρ' ἄνδρα αὐτὸ δείξει. Quò respexit etiam Aristænetus lib. 1. Epist. 17. è Platone emendandus: Πλὴν αὐτὸ δείξει τὸ παροιμιῶδες (malè vulg. τὸ παροιμιῶδες) ἐκβησόμενον ἔστι. Aristophanes in Lysistrata integrum extulit:

Τόχον τὰς ὠδῖνας δείξει.

Ac simile eiusdem Comici in Vespis:

Τὸ πρᾶγμα ταυτηνὶ ἔστι, αὐτὸ γὰρ δεῖ.

Item Plautus illud: — rem tibi aut rem dabo. & Terentij in Eunucho Act. 4. Sc. 4.

Quid ipsi credam? res ipsa indicat.

94. Αὐτὸς

91. Αὐτὸν κίκεφνας τὸ βατῆρα τὸ θύρας.] Ἐπὶ τῶν ἀληθεύοντα λέγει, Ἐπ' αὐτῷ ἀληθείᾳ τυγχάνεις; ἢ ἀλήθειαν.

92. Αὐτὸς αὑτὸν ἀυλεῖ.] Ἐπὶ τῶν ἑαυτοὺς ἐπιδεικνύντων ἐν τοῖς πράγμασιν οἵοι τινες εἰσίν.

93. Αὐτὸς γὰρ εὗρε τὴν κακοῦ τὴν πηγὴν ἢ πηγάν.] Ἐπὶ τῶν ἑαυτοῖς κακὰ ἐπιτηδευόντων.

94. Αὐτὸς ἔφα.] Τοῦτο παροιμιακὸν ὅτι Πυθαγόρου τοῦ φιλοσόφου εἰς τὴν τελευταίαν βίον. ἦν γὰρ δοκιμώτατον τὸν ἑαυτοῦ λόγον καὶ βίον, ἐν ταῖς ὁμιλίαις ἔλεγεν Αὐτὸς ἔφα· αὐτὶ τοῦ, οὐκ ἐμὸς ἀλλὰ τοῦ θεοῦ λόγος ἐστίν.

91. Ipsum ianuę limen pulsasti.] De iis qui veritatem dicunt. Sic dicitur: *In ipsum incidisti veritatem.*

92. Ipse se canit.] De iis qui in rebus gerendis demonstrant quales sint.

93. Ipse fontem mali repperit.] De iis qui sibi ipsi mala accersunt.

94. Ipse dixit.] Istud prouerbiale à Pythagora Philosopho ad vitam translatum est. Is enim, vt orationi suæ & vitæ auctoritatem conciliaret, in congressibus aiebat: *Ipse dixit:* hoc est, non meus, sed Dei sermo est.

95. Nunc

94. Αὐτὸς ἔφα.] Pythagoram de Deo id adhibere solitum hic prædicat, Pythagoræ discipulis id tribuit Cicero lib. 1. de Natura Deorum, & M. Quinctilianus. Laërtius in eius vita à Pythagora Zacynthio manasse pronuntiat. Verùm Ciceroni subscribūt, Clemens Alexandrinus, Gregor. Nazianzenus, & B. Cyrillus Alexandr. libro III. Comment. in Isaiam cap. 32. loca illorum lectu digna huc referre placuit. Sic igitur ille Stromateus lib. II. Ἀπ' αὐτοῦ, φησὶ, Πυθαγόρου τοῦ Σαμίου ζηλωταί, ἢ ζηλωτύπου τοῦ ὑποδείξεως παρεσκευάσατο, τὸ, Αὐτὸς ἔφα· εἶναι ἀποδείξεως μέγα τὸ αὐτὸν φῆσαι διδάσκειν, ὃν ἀκούειν. τοὺς δὲ ἐπιδείξει τοιαύτην ἀπὸ τῶν ἐπιτηδευμάτων ἐξετάσεις τὸ διδασκάλου τοῦ μέγα παρὰ θεῷ, διανοίᾳ δὲ πλουσίου ἀνεκτῶν τοῦ λόγου. *Absurdum sacris, Pythagoræ quidem Samij sectatores, recusatis eorum quæ dicebantur demonstrationibus, illud, ipse dixit, fidem facere arbitrari, & ad ea quæ audiuntur confirmanda, hanc vocem satis esse ducere: eos verò qui contemplando veritatis tractatum desiderio, fide digno magistro soli Seruatori Deo fidem non habere.* Nazianzenus Inuectiua 1. in Iulianum. Obicit enim Christianis ἀγχίνοιαν illi linguæ infantiam & ἀγχιμαθίαν, & solam illis esse sapientiam τὸ πιστεύειν, *Crede.* Subiicit Nazianzenus: Οὐκ ἂν μὴ εἴμαι πάντα τὰ παγκάλως τοῦ τοῦ ἀνδρὸς τὰ Πυθαγόρου φιλοσοφοῦντος εἰς τὸ, Αὐτὸς ἔφα, τὸ πρῶτον καὶ μέγιστον τῶν ἀγαθῶν ἐξηγούμενον, ἢ ἐν ἀρχαῖς τῶν, οἱ τὰ καλὰ ἀναβῶν εἰρηκότων. μετὰ δὲ τὸν φανέντα καὶ πολυώνυμον τοῖς τὰ ἀκίνητα πανταχοῦ φιλοσοφίᾳ τὰ κινητὰ, ἵνα λέγω μέτρα σοφῶν ἀναπόδειστα, ἀναμφίλογα, ἀναντίρρητα, ἀνεπιτιμήτως καὶ λίαν, ἄλλα μὲ καλὸν ἀναπόδειστα, ἢ τὸ Πυθαγόρου τοῦ Αὐτὸς ἔφα, &c. Quæ Billius sic reddit: *Hoc, vt opinor, non inficiabuntur qui apud vos Pythagoræ philosophiam colunt: quòd illud, Ipse dixit, dogmatum omnium primum est & maximum, aureusq; inde plumbeis carminibus præstantius. Etenim post primam illam, atque aureos qui illum placitis initiabantur, celebratissimam silentij philosophiam (vt sermonis moderationem taceo) condiscerent; solemne & vsitatum erat, de quocumque dogmate interrogarentur, rationemq; poscerentur, nihil aliud respondere, quàm quòd Pythagoræ ita placuisset.* Quòd autem loquendi hunc morem sumsisse Pythagoram ab Ægyptijs opinatur Erasmus, ab Hebræis melius dixisset, quorum Prophetis hæc formula est familiaris: *Hæc dicit Dominus.* Et: *Os Domini locutum est.*

95. Nunc ipse quid peragito, dein Deos voca.] Prouerbium simile isti: *Cum Minerua & manum move.* non debere nos opis diuinæ fiducia sedere ignauos. Vsurpatur de mulieribus, iis præsertim, quibus operis aliquod est faciendum.

96. Cum ipsis cophinis caseo vesceris.]

97. Seipsum non alens, canes alit.] De inopibus, alios alere se velle pollicentibus.

98. Tollere fila.] De iis qui faciunt omnia per adulationem.

99. Omisso fune pedem persequuntur.] De iis qui necessariis prætermissis superuacanea pluris faciunt. Est apud Hyperidem.

100. Aphthas tibi locutus est.] Fuit Aphthas ille vates quidam.

CENTVRIA IV.

1. IVSIVRANDVM Venereum non est pœna dignum.] De iis qui ob amorem sæpè iurantes peierare non dubitant.

2. Aphya in ignem.] Prouerbium de iis quorum finis est celerrimus. Nam aphya citissimè coquitur.

3. E sublimi derides me.] Id est,

95. Αὐτὸς τι καὶ δρῶν, εἶτα τοὺς θεοὺς καλεῖ.] Ὁ μοιάζει τῇ Σκύθου Ἀθλιωτέρᾳ χεῖρα κάνει. ὅτι τὸ μὴ χρῆσθαι ὅτι ταῖς τῆς θεοῦ ἐλπίσι καθημένους ἀργεῖν. τίνεται δὲ ὅτι γυναικὶ καὶ μάλιστα ὀφείλοντα ἐργάζεσθαι.

96. Αὐτοῖς τοῖς κάφοις ἐδίοις τὸν τυρὸν.]

97. Αὐτὸν οὐ φέρων, κύνας θρέψει.] Ἐπὶ τῶν ἀπόρων μὲν, ἄλλως δὲ βοηθεῖν ἐπαγγελλομένων.

98. Ἀφαιρεῖν κρωβύλας.] Ἐπὶ τῶν πάντα ποιούντων ἵνα τι κολακείας.

99. Ἀφέντες τὸ ὑπέρον τὸ πόδα διώκουσιν.] Ἐπὶ τῶν τὰ ἀναγκαῖα μὲν παρελιμπανόντων, τὰ περιττὰ δὲ περισπουδάζοντων. φέρεται Τιμοχάρει.

100. Ὁ Ἄφθας σοι λελάληκεν.] Ἦν δέ τις χρησμῳδός.

ΕΚΑΤΟΝΤΑΣ Δ.

1. ΑΦΡΟΔΙΣΙΟΣ ἔρως οὐκ ἀμπώτιμος.] Ἐπὶ τῶν δι' ἔρωτα ὀμνύντων πολλάκις καὶ ἐπιορκούντων.

2. Ἀφύα εἰς πῦρ.] Ἐπὶ τῶν τέλος ὀξὺ λαμβανόντων ἡ παροιμία. παρόσον καὶ τὰ τάχιστα ἑψοῦσι συμβαίνει.

3. Ἀφ' ὑψηλοῦ μου καταγελᾷς.] Οἱονεί,

95. Αὐτὸς τι καὶ δρῶν, &c.] Senarius est. De altero, Σκύθου Ἀθλιωτέρᾳ χεῖρα κάνει, noster inf. & pluribus Zenobius. Simile etiam, quod ex Agathone refert Aristoteles lib. v. Mor. Eudem.

Τέχνα τύχωμεν τοιαῦτα, καὶ τύχῃ τέχνα.

96. Κάφοις τυλάφοις.] Subaudiendum σοῦ ἀντίλ. addendumque videtur πάρεμμα εἰς ἀλφίτοις, vel quid simile, quamquam nihil ab edito variet Suidas calamo exaratus.

99. Ἀφέντες τὸ ὑπέρον.] Eustathius in Odyss. ε'. explanans vocem ὑπέρα.

CENT. IV.

1. Καρδίῃ.] Vide Chiliastem in *Venereum & Aphrodisium iusiurandum*, & : *In vento & aqua scribere*, & P. Victorium lib. IX. Variar.

Οἱονεί, πάνυ μου καταφρονεῖς. ἢ μεταφορὰ ἀπὸ τῶν ἀφ' ὑψηλοῦ ἀφιεμένων.

4. Ἀχαϊκὸν βέλος.] Ἐπὶ τῶν δι' εὐτυχίας βαλλόντων, σπάνιόν τι καὶ ἔντιμον ἐπαινοῦντος. τοιοῦτον γὰρ τὸ τοιοῦτον βέλος πρὸς πολιορκίαν, τὸ τῶν ἐξ Ἀχαΐας ἀφιεμένων βέλος.

5. Εἰς ἄχρηστα μὴ ἀναλίσκειν.] Μή τοι δ' ἔρδειν γέροντα, μὴ παῖδα βάσκανον, μήτε γυναῖκα λάλον, μήτε παῖδα τίτθου, μήτε γείτονος κύνα, μὴ λάτ' εἰς κοπτηλάθου, μηδ' εἰς ὀρχηστρίδος εἰσάττειν· ἵνα μὴ πρὸς ταῦτα κακῶς μέλοι βληθεὶς ὑπὸ πορνιδίου δ' δίκελος ἀποθρώσκῃς. τοὺς δ' ἐγγόνους σου ὑφ' ὧν ἐπαιδοτροφήθης, μηδαμοῦ κακοποιῆσαι, δίου παῖδά σε ὑπάρχοντα πολλάκις ἐπιφωνοῦντες καὶ Ἰάπετόν τινα, τοῦτέστι, λῆρον ἢ μανικὸν ὠνόμασαν.

B.

6. BABAI Μύξος.] Ἐπὶ τῶν καυχωμένων καὶ μεγαλαυχούντων. Μύξος γὰρ ἦν τις ὁ Ἀρτέμιδος ἱερεὺς ἀστεῖός τις καὶ μεγαλαυχος.

7. Βάκχλος εἶ.] Κατὰ τῶν ἐκλελυσμένων καὶ ἀνανδρίαν τοιοῦτοι γὰρ οἱ Σκύπωνες.

8. Βάκχυρις.] Ἐπὶ τῶν δικαιοτάτων. τοιοῦτος γὰρ ἦν βασιλεὺς Αἰγύπτου.

prorsus contemnis. Tralatio ab iis, qui è superiore loco verba faciunt.

4. Achaicum telum.] De iis qui feliciter iaculantur. Nam Achæi funditores tela in oppugnationibus solertissimè coniiciunt.

5. In res inutiles sumptus ne facito.] Ne benè facias seni, ne puero inuido, ne loquaci mulierculæ, ne infanti, ne vicini cani, ne garrulo remigi, neque in saltatriculæ domum insilito: ne illis rebus inhians, malo à meretricula ictus de gloria deturberis. Parentes verò tuos, à quibus instar pulli gallinacei nutritus es, nequaquam malè tractabis, quàtumuis puerum te adhuc existentem, verberaruntque, & Iapetum, hoc est, delirum & stultum sæpè vocitarunt.

B.

6. PAPAE Myxus.] De gloriantibus, & magna iactantibus. Fuit enim Myxus quidam Dianæ sacerdos, vrbanus & gloriosus.

7. Bacclum.] Id est, eunuchum esse. In dissolutos & effeminatos: cuiusmodi sunt castrati.

8. Bacchyris.] De hominibus iustissimis. Talis enim fuit hic Ægyptiorum Rex.

9. Bac-

Variar. cap. 15. Ita Ouidius alibi:

Iuppiter ex alto periuria ridet amantum,
Et iubet Aeoliae irrita ferre Notae.

5. Εἰς ἄχρηστα.] Diogenianus ita Prouerbium effert: Μή τοι δ' ἔρδειν γέροντα, μηδὲ γυναῖκα, μηδὲ παῖδα, μηδὲ κακὸν τινα, μηδὲ κάλον κινεῖν ἀκάλαμον. Ib. nostra lege. Quæ verò sequuntur, μηδ' εἰς ὀρχηστρίδα εἰσάττειν, &c. ex Aristophanis Νεφέλαις descripsit Suidas, vt & dict. Μάλα βροδίῳ.

6. Βαβαὶ Μύξος.] Eadem inf. in Μύξης, & Diogenianus, atq; Appendix Vatic. Cent. 1. Adag. 20. & Μύxων in Epheso Dianæ sacrificulum fuisse ait.

7. Βάκχλος εἶ.] Hesychius: Βάκχλος, ἢ μέγας ἢ ἀνανδρος, ἢ ὑπόκωφος, ἢ ὡς τινὲς γάστρων, &c. Lexicon Rhetoricum apud Etymologum: Βάκχλος, μέγας μὲν, ἀνανδρος δὲ καὶ γυναικώδης.

9. Bacchæ inſtar.] De ſemper tetricis & taciturnis, quia Bacchæ tacent.

10. Abi ad coruos.] Hoc eſt, in malam rem. peri.

11. Abi ad Macariam.] Id eſt, ad Orcum. De iis qui per virtutem pericula adeunt. Nam Macaria Herculis filia, Euryſtheo Athenas inuadente, victimam ſe obtulit pro ſalute reliquorum.

12. Petere pomis.] De iis qui ſuis amoribus potiuntur.

13. Tela coniice in eum qui artem tenet.] In eos qui arti eidem deditis conuiciantur.

14. Balneator.] De curioſo & inepto.

15. Baculus, & habitus, & palliolum ſiue triobolum.] Per deriſum hæc dicebantur in iudices Athenienſium.

16. Telo coniecto fugam adornas?] Aduerſus eos qui perpetrato facinore ſe euaſuros putant.

17. Tinctura Cyzicena.] Imputam deformitatem ſic appellant Attici.

9. Βάκχης ἧσσον.] Ἐπὶ τῶν ἀεὶ σιγηλῶν καὶ σιωπηλῶν, παρόσον αἱ Βάκχαι σιγῶσιν.

10. Βαλλ' εἰς κόρακας.] Τουτέστι, ἄπιθι εἰς ἀπώλειαν καὶ φθοράν.

11. Βαλλ' εἰς Μακαρίαν.] Οἷον, εἰς ᾅδου. ὅτι τὴν ἑαυτὰς εἰς κίνδυνον καταμετρῶν διδόντων. Μακαρία γὰρ ἡ Ἡρακλέους, ὑπὲρ ἣν ἱκετεύσασιν ὁ Εὐρυσεὺς ἦλθεν Ἀθήναις, ἑαυτὴν ὑπέδωκε σφάγιον ὑπὲρ τῶν λοιπῶν σωτηρίας.

12. Βαλλεῖν μήλοις.] Ἐπὶ τῶν πυγιζόντων ὧν ἐρῶσι.

13. Βαλλ' εἰς ἔχοντα τὴν ἐπιστήμην.] Ἐπὶ τῶν λοιδορούντων τοὺς ὁμοτέχνους.

14. Βαλανεύς.] Ἐπὶ τοῦ πολυπράγμονος καὶ φιλέργου.

15. Βακτηρία, καὶ χλαμὺς, καὶ ξυβάνιον ἢ ξυωβόλιον.] Ταῦτα ὅτι τῶν σκωπτόντων τοὺς δικαστὰς Ἀθήνησιν ἐλέγετο.

16. Βαλὼν φεύγεις οἷον;] Πρὸς τοὺς κακὸν τι δράσαντας, καὶ οἰομένους ἐκφεύξειν.

17. Βάμμα Κυζικηνόν.] Τὸν ἀκάθαρτον ἀσχημοσύνην λέγουσιν οἱ Ἀττικοί.

18. Βάμμα

Additóque dici βάκκαρι, ἐπὶ τῶν βακκαρίζειν τι ἀνθ', ἀ βάζ καὶ μεῖζ κλαυσ γλῶττα, &c. Plura Phrynichus De vocibus Atticis, & ad Phrynichum Nunnesius.

10. Βάλλ' ἐς κόρακας.] Inf. ἐς κλέπτας. Eustathius in Iliad. μ'. & in Odyſſ. vbi & ſequens enarrat Prouerbium.

11. Βαλλ' ἐς Μακαρίαν.] Eadem Heſych. ac pluribus Zenobius.

12. Βάλλειν μήλοις.] Sup. Ad. Εἰς ἄγχουσι, &c. ex Ariſtoph. Νεφέλαις· Μᾶλλον βαλοῦσι τοῦτο περὶ δίκ. Inf. μᾶλλον βαλοῦμαι. Plura alibi notabam.

14. Heſychius: Βαλανεὺς, πολυφάγμων, φιλέργος καὶ φιλόπονος.

17. Βάμμα Κυζικηνόν.] Eadem Etymologiſta. Heſychius: Βάμμα Κυζικηνόν. Κυζικηνοὶ διὰ τὸ ἔσωθεν τῶν ἱματίων ἐᾶν μαλακίᾳ. Gemina Ariſtophanis Interp. ἐκ εἰρήνης ad verſum illum:

Πλουτεῖ δ' αὐτὸς Σίκυωνόθεν βάμμα Κυζικηνόν.

Κυζικηνὸν autem dictum pro Κυζικηνικόν. Stephanus: Κίχλιον δὲ ἡ τοῦ Κυζικηνοῦ ἀντὶ τοῦ κιτωνίσκου, ὡς τὸ Τυρρηνικὸν ἀντὶ τοῦ Τυρρηνικοῦ. Plura ciuſmodi, in quibus ἀντὶ τοῦ κιτωνίσκου poſitum, congeſſit Crepundiis Silianis Daniel Heinſius pag. 343.

18. Βάμμα

18. Βάμμα Σαρδιανικόν.] Ἀντὶ τοῦ μίσει ἐρυθρὸν ποιῶν. οἷον ἵνα μὴ σε φοινίξω. πῶς γὰρ δεῖ μαγίσαι ἢ Σαρδὼ σφεῖς τῇ Ἰταλίᾳ, ἐν ᾗ γένοντ') αἱ πορφύραι διάφοροι καὶ ὀξύτατοι.

19. Βάσανος λίθος.] Ἐπὶ τῶν ἐξετάζοντων ἐν λόγοις ἢ ἔργοις, πότερόν ἡ Λυδία λίθος τὸ χρυσὸν δοκιμάζει, ὅπ οἱ ἔξω φασὶν· ἢ ἀμφισβήτησις κρίσει ἁρπάζῃ· ἢ δὲ κρίσις τὰς ἐλέγχους βασανιζέτω· ἢ δὲ βάσανος τὸ δίκην δεικνύτω· ὁ νόμος γεγράφθω· τὰ δὲ κυρωθέντα βεβαιούσθω τοῖς ἔργοις, καὶ πᾶσα ἀμφιλογία σιγάσθω, καὶ πάλιν φιλία χρησάτω.

20. Βατὺς Κάρης.] Ἐπὶ τῶν παχέων καὶ δυνατῶν.

21. Αὐτὸν κίκερνας ἢ βατὸν τὸν λόγον φησί τις.]

22. Βάτου σίλφιον.] Ἐπὶ τῶν ἀναξίως τιμὰς λαμβανόντων, οἷς τὸ Κυρη-

18. Βάμμα Σαρδιανικόν.] Idem Comicus in eadem Eirene:

Ἦ σκόλιός ἐστιν τῷ βάμμα Σαρδιανικόν.

& in Κηφισοδώρῳ·

Γυναῖ τι βούλῃ βάμμα Σαρδιανικόν.

19. Βάσανος λίθος.] Etymologus, Βάσανος interpretatur λίθον χρυσοχοϊκὸν. & ſubdit ſtatim, Βάσανός ἐστι λίθος λεπτὸς, ἐν τῷ χρυσὸν ἐξετάζουσιν ἀναμίζοντες. ἔστι πάντες κίχλιον ἀξίλογον. Io. Tzetzes Chil. x11. Hiſt. 402.

Βάσανος λίθος μαλακὸς, ἀνακριτὴς χρυσοῦ.

Vide Heſychium & Harpocrationem in Lexicis. Hinc βασανίζειν, ἀντὶ τοῦ δοκιμάζειν, ἢ ἐλέγχειν τὰληθὲς διὰ λόγων, auctor Etymol.

20. Βατὺς Κάρης.] Ita diu deſcripſi legendum monet Suidas, & Excerpta παροιμιῶν Bibliothec. Vaticanæ, atque Eraſmus Chil. 1111. Cent. 11. 79. quem vide. Simili, vt arbitror, modo, apud Heſychium βατυκάρης legitur: tametſi quid ſibi velit, nondum ca-

pio. Zenobij exemplar manuſcriptum Biblioth. Vatic. Βατὺν Κάρη legit, & ſubiicit: ἔστ δ' ὅτε ὁ Κάρης τὸ Βατὺ, ὡς ἐν τῷ Περὶ τοῦ Χαμαὶ ἐπιγεγραμμένῳ. Atque hinc fortè Heſychius ac Suidas noſter reſtituendi.

21. Τὸν βατὸν τὸν λόγον.] Euſtathius in Odyſſ. α'. & auctor Etymologici in Βατός. Aſſine ſup. Αὐτὸν κίκερνας ἢ βατὸν ἢ ὀύζει. & Plauti in Rudente Scen. Numquam: Nam tetigiſti.

22. Βάτου σίλφιον.] Ariſtoph. ἐκ Πλούτου·

— Οὐδ' ἂν εἰ Διὸς γένοιο
Τὸν Πλοῦτον αὐτὸν, ἢ Βάτου σίλφιον.

— non ſi dares
Mihi Plutum ipſum, adeoq; Batti ſilphium.

Ad quem locum multa Scholiaſtes, laudans etiam Ariſtotelem ἐκ τοῦ πολιτικοῦ Κυρηναίων. Heſychius: Βάτου σίλφιον. Παροιμία ἐπὶ τῶν ἐξεταζομένων παρὰ ἀξίαν. μαντεύεται δὲ πρὸς τὸ, Κυρηναῖοι ἐπὶ τοῖς βατικοῖς μαντεύονται.

nas Batto vni eximium dederunt silphium: & in vna nummi parte Ammonem, in altera silphium scalpserunt, Ampeliotæ verò in Libya, Delphis caulem silphij dedicarunt. Est autem suauis odoris & magni pretij. Battus verò conditor fuit Cyrenarum.

23. Rana Seriphia.] De mutis: quòd ranæ Seriphiæ in Seyrum perlatæ non vociferabantur.

24. Ranæ aquam vt mustelæ sebum.] De iis qui ea dant, quæ alij libenter accipiunt.

25. Ranis vinum infundis.] In eos qui illa præbent, quibus non egent ij qui accipiunt.

26. Pellis & in æstate, & in hieme bona est.] De rebus ad vsum accommodatis.

27. Nihil à trocho differre oportet.] Hoc est, agilem & versutum esse.

28. Tussis pro crepitu.] De iis qui animi dubij se aliquid agere simulant: quòd pedentes, vt lateant, tussim simulent.

29. Biantis Prienensis iudicium.]

ναῖοι ἀνέθηκαν Βάττῳ ἐξαίρετον ἔδοσαν τὸ σίλφιον· καὶ τὸ νομίσματος μὲν ἐν μιᾷ θυτέρᾳ Ἄμμωνα, ἐν δὲ θατέρᾳ σίλφιον ἐνέτυπωσαν· οἱ δὲ ἐν Λιβύῃ Ἀμπελιῶται εἰς Δελφοὺς ἀνέθηκαν κραυλὸν σιλφίου. τὸ σίλφιον ἡδύοσμόν ἐστι καὶ πολύτιμον· ὁ δὲ Βάττος ἦν κυρηναίων οἰκοδόμοισιν.

23. Βάτραχος ἐν Σεριφίῳ.] Ἐπὶ τῶν ἀφώνων. παροιμία δὲ ἐν Σεριφίῳ βάτραχοι κωμῳδοῦντες εἰς Σκύρον ἀπεφοίτησαν.

24. Βατράχῳ ὕδωρ οἷς γαλῇ σέβας.] Ἐπὶ τῶν ταῦτα διδόντων, οἷς χαίρουσιν οἱ λαμβάνοντες.

25. Βατράχοις οἰνοχοεῖς.] Ἐπὶ τῶν ταῦτα παρεχόντων, ὧν οὐ χρῄζουσιν οἱ λαμβάνοντες.

26. Βαίτη δὲ καὶ θέρει, καὶ ἐν χειμῶνι ἀγαθόν.] Ἐπὶ τῶν κατὰ τὸν χρεὼν ἀποτόμου.

27. Βέμβικος ἀδὲν ἕλκειν δεῖ.] Ἀντὶ τοῦ εὐκίνητον καὶ οὐσεφθὲς εἶναι δεῖ.

28. Βὴξ ἀντὶ πορδῆς.] Ἐπὶ τῶν ἐν ἀπορίᾳ ἀνεπαισθήτως τι πράττειν· παρέσονται οἱ περὶ ἀπόντων παιρόμενοι, πρεπαισθήσεσθαι βήττειν.

29. Βίαντ᾽ Πριηνεὺς δίκην.] Οὗτ᾽

ξαίρετον τὸ σίλφιον, ἢ ἐκτέτμηται τὴν ἀμπῆ. ὡς τε καὶ ἐν τοῖς ἐμπίσμασι τὸν Ἄμμωνα, ἔνιοι δὲ σίλφιον ἐγγεγράχθαι. Vide Herodotũ in Melpomene, & Ant. Augustinum V.Cl. De veterum Numismatum antiquitate Dialog. 1.

23. Ἐς Σεριφίου.] Causam cur mutæ illic ranæ, hanc dat Ioan. Tzetzes Chil. VIII. Hist. 167.

Οἷ᾽, τὸ ὕδωρ τὸ ἁλὶ πικρὸ τῶν ἐκεῖ φύζουν.

27. Βεμβικος.] Ex Aristoph. ὁ Ὄφις, cuius, interprete. Hesychius aliter Adagium effert, Βέμβικος βέλος. & exponit de eo, qui in fuga rectum non tenet viam: Ἐπὶ τῶν τὴν φύξιν μὴ κατ᾽ εὐθεῖαν ποιουμένων, ἀλλ᾽ ἐλλειδόμενον.

29. Βίαντος Πριηνέως δίκη.] Strabo lib. XIV. Geogr. Ἐκ Πριήνης δ᾽ ἦν Βίας, οὗ ἔτι καὶ νῦν σῴζεται ἡ οἰκία οὐ πόρρω τῆς Ἀγορᾶς. Καὶ διαπρέπει Βίαντος τοῦ Πριηνέως χρήσεις. Sic Διαζεύγνυμι Βίαντος τοῦ Πριηνέως δίκαιον, apud Diogenem Laertium, qui & Hipponactis ibidem meminit.

30. Βίβλινος οἶν᾽

Οὗτος ἷς ἑπτὰ σοφῶν· λέγεταί τε εἰς τὰς δίκας δεινότατος γενέσθαι εἰπεῖν. ἐπ᾽ ἀγαθῷ μέν τι τῷ τῶν λόγων ἐχρῆτο ἐχρῆτο. Γ᾽ πτώνακτ᾽ Δικαζούσης Βίαντος τοῦ Πριηνέως κρείσσων.

30. Βίβλινος οἶν᾽.] Αὐστηρός· ἀπὸ Βίβλινης ὄρους Θρᾳκίας ἀμπέλου οἶον, Γ᾽ ὕδωρ δὲ πίνει, τὸ δὲ Βίβλινον οἶνος.

31. Βίος μεμαγμένος.] Ἐπὶ τῶν διδυμιζόντων ἐπὶ πολυτελεῖ καὶ δὲ εὖ ζῶντος.

32. Βίος ἀκανθώδης.] Ὁ τραχὺς καὶ σκληρὸς καὶ παλαιὸς βίος.

33. Βίος ἐξηυλημένος.] Ἐπὶ τοῦ ἀχρήστου, ἐκ μεταφορᾶς τῶν ἀχρείων αὐλῶν.

34. Βίος ἀλυπέστατος.] Ὁ ἄλυπος καὶ ἡδύς. ὅτι παρὰ τὸν ἐν ἀφθονίᾳ τοῦ ὅσα δεῖ ἔχειν ὑπάρχοντα.

35. Βλέπειν ἀστραπὴν δόξεις μ᾽ Ἄρη.] Ἐπὶ τῶν ὑπισχνουμένων πᾶσι βοηθεῖν πράττειν δ᾽ οὐδὲν δυναμένων πρὸς βοήθειαν.

36. Βλέπος Ἀττικόν.] Ἀριστοφάνης ἐν Νεφέλαις· Ἐπὶ τῷ σκυτοτόμῳ τ᾽ ἰσὶν Ἀττικὸν βλέπος· ἀντὶ τοῦ κακοῦργον βλέμμα καὶ θρασύ. οἱ γὰρ Ἀττικοὶ δοκοῦσι ἀναιδείᾳ διαβάλλεσθαι.

Hic sapiens vnus de septem in causis agendis fertur excelluisse. sed dicendi facultate rectè atque vtiliter vtebatur. Hipponax: *Causæ dicundæ Biante Prienensi præstantior.*

30. Biblinum vinum.] Austerum: à vite Thracensi Biblina. Vnde, *Aquam bibens, vinum auersatur Biblinum.*

31. Vita subacta.] De vita sumtuosa, delicata & copiosa.

32. Vita spinosa:] Id est, dura atque aspera & antiquaria.

33. Vita extibiata.] De vita inutili. Tralatione à tibiis detritis sumta.

34. Vita molita.] Est vita facilis & iucunda: diciturque de iis qui rebus suis sine odio inuidiaq; aliorũ perfruuntur.

35. Planè me intuens, Martem videre te putabis.] De iis qui se omnibus virtibus opem laturos & defensuros pollicentur.

36. Aspectus Atticus.] Aristophanes in Nubibus: Eius faciei Atticus ineſt aſpectus, id est, vultu est insidioso & confidenti. Nam Attici ob impudentiam malè audiebant.

37. Olla

30. Βίβλινος οἶν᾽.] Etymologista: Βίβλινον οἶνον· οὗτος, Γ᾽ ὅτι ὕδωρ πίνει, ἢ ὅτι Βίβλινον ὄρος ἐστὶ κατοικούμενον Θρᾳκίας ἀμπέλου. Epicharmus à Biblinis montibus Thraciæ Biblinum vinum dictum ait. Simus verò in Naxo fluuium Βίβλινον constituit, ἀφ᾽ οὗ, inquit, κεκλῆσθαι οἶνον Βίβλινον, διὰ τὰς παυσίμους ἀκτῖνας. Vide Hesychium dict. Βίβλινος. nam ita etiam scribi monet ibidem Etymologici auctor.

31. Βίος μεμαγμένος.] Sic Diogenianus & Apostolius. Hesychius: μεμαγμένος, ἢ μεμαυσμένος, ἀλλαγμένος. Sic enim locum illum restituendum existimo.

35. Βλέπειν ἀστραπὴν.] Eadem Apostolius ex Aristophanis Pluto. Timocles apud eumdem:

Μεστὸν λόγου ἄνθρωπον, ὦ Διονύσιε
Ἀττικίζοντ᾽ εἰ τὰν ὀδὸν, οὐ᾽ Ἄρη βλέπειν.
Sermonis esse hominem, nihil contra loquens
Vnquam, sed ore præferens Martem truci.

36. Βλέπος Ἀττικόν.] Ex Aristoph. ἐν Νεφέλαις.

37. Olla bulborum.] Aristophanes: *Olla bulborum deuorata.* De hominibus libidinosissimis. Libidinem enim augent bulbi.

38. Bubula verba.] Aristophanes in Ranis: *Verba duodecim fermè dixit bubula*, pro magna.

39. Actio de fimo.] De iis qui ob res exiguas rei fiunt. Solonis enim lex etiam fimi surreptores punit.

40. Bombylius homo.] De homine inutili. Nam bombylij sunt quidem ex apum genere, sed fauos è luto conficiunt.

41. Cœno limpidam aquam inquinans, numquam inuenies potum.] De iis qui rebus pulcherrimis fœdissimas admiscent.

37. Βολβῶν χύτρα.] Ἀριστοφάνης· Καὶ βαζάχρως βολβῶν χύτραν. ὅτι ἐπὶ λαγνιστῶν. ὀξυτήδειοι γὰρ οἱ τοιοῦτοι οἱ βολβοί.

38. Βόεια ῥήματα.] Ἀριστοφάνης βαζάχρως· ῥήματα δὲ βόεια δώδεκ' εἶπεν, ἀντὶ, μεγάλα.

39. Βολίτου δίκη.] Πρὸς τοὺς ἐπὶ μικροῖς δίκας ὑπέχοντας. ὁ γὰρ Σόλωνος νόμος καὶ τοὺς βολίτων ὑφαλομένους κολάζει.

40. Βομβύλιος ἄνθρωπος.] Ἐπὶ τῶν ἀκάρπων· παρόσον βομβύλιος, ὄζει μέλιτος εἶδος, ἐκ πηλοῦ πλαττόμενος τὰ κηρία.

41. Βορβόρῳ ὕδωρ λαμπρὸν μιαίνων οὐ ποτ' εὑρήσεις ποτόν.] Ἐπὶ τῶν τὰ κάλλιστα μιγνύντων αἰσχίστοις.

42. Βόῦς

φωνας. Interpres: Ἀντὶ πολὺ βλίτυος. ἀντὶ τοῦ σκυβάλου τὸ βλίτυον. τοὺς γὰρ Ἀθηναίους ἔθος ἦν ἐκ τοῦ, ἱκανοὺς εἶναι λίγειν.

37. Βολβῶν χύτρα.] Eustathius in Odyss. Ὁ βολὸς καὶ παρὰ κωμικοῖς, ὁ εἰς γῆν ἀναδυόμενος ῥίζης. Eadem tradit Etymol. Quod verò addit Suidas, εἰς σπουδὴν incitare bulbus, confirmare videtur hoc disticho Martialis:

Cùm sit anus coniux, cùm sint tibi mortua membra,
Nil aliud bulbis, quàm fatur esse potes.

Vide Plinium lib. XIX. cap. V. Theophrast. lib. VII. cap. XIII. Hist. plant. Ouid. De remedio amoris lib. II. extr. & II. De arte.

38. Βόεια ῥήματα.] Aristoph. in Ranis:

——— ῥήματα δὲ βόεια δώδεκ' εἶπεν.

vbi βόεια ῥήματα explicat Scholiastes μεγάλα καὶ κτύπου πλέα. Vocantur & hamaxiæ, hoc est, plaustralia, vt Flaccus in Arte dixit, *sesquipedalia verba.* &, *Proicit ampullas.* Tale apud Plautum in Curculione portentosum trapezitæ cuiusdam nomen *Therapontigonoplatagidamas.* Qualia Ithyphallicus poëta fignificat ingentia vocabula:

Hermetiorum amator ille verborum.

Nã exstat in Hermetem quemdã hic iocus:

Gaudet honorificabilitudinitatibus Hermes
Consuetudinibus, sollicitudinibus.

Et Lucilius:

Transuerso ordine possint hippocampele phantocamelos.

Et Ios. Scaliger Coniectaneis in M. Varronem, Hegesandri plures adfert versus, quos non describo, nec quæ Robortellus & Titius congerunt.

39. Βολίτου δίκη.] Eadem Aristophanis Scholiastes ἐν ἐπιτομῇ ad illa:

Κἄγωγ' ὅτε δ' ἔγραν τῶν βολίτου δεκάδων.

Est autem βόλιτον seu βλίτον stercus bubulcum, teste Polluce & Etymologo. Hesych. βλίτυα, ἀσὶ δρια βοῶν. Simile est illud Valerij Martialis lib. VI. Epigr. XIX.

Iam dic Postume de tribus capellis.

Et Flaccus:

Grammatici certant de Lana sapè caprina.

Item apud Demosth. de *Asini umbra* fabula, quæ & Prouerbio locum dedit.

41. Sic C. Plinius, Camelum scribit aquam

42. Βόῦς πρὸς βόῦν πεπαλεῖ.] Ἐπὶ τῶν ἐξισοῦσθαι φιλονεικούντων.

43. Βουδόρῳ νόμῳ.] Ἐπὶ τῶν ἀξίων ὕπτιον δέρεσθαι ὡς οἱ βόες.

44. Βοῦθος ἀβεπορτᾶ.] Ἐπὶ τῶν ἀσυνέτων καὶ παχυφρόνων εἴρηται.

45. Βούλει δίκαιάζεσθαι Γηρυόνι ξυμπίλῃ;] Τουτέστι, ξυκεφάλῳ. ξεῖς γὰρ λόφους εἶχεν ἐν τῇ ἀξυκεφαλαίᾳ, καὶ πολὺν ἀγῶνα παρέσχε τῷ Ἡρακλεῖ.

46. Βελόσαι.] κἂν ἐν Αἰγύπτῳ τυχεῖν μᾶλλον, ἢ κρῖναι κακῶς.] Ὡς ἔστι κατάρας, ἐπὶ οἷς ληστευομένη διαβάλλει Αἴγυπτος· ἢ βούλεται ὅτι πορρωτάτω ᾖ, ὅπου αὐτὸν ὑδὼν βλάψει ὑετός. ἐπεὶ ἐν Αἰγύπτῳ δοκεῖ μὴ ὕειν. Ἡρόδοτος· Τότε μὲν τότε ὗσαι, ἀλλὰ μὴ ἀεὶ φοβεῖσθαι ὑδεῖσαν.

47. Βοῦν ἐν γναθοῖς φέρει.] Ἐπὶ τῶν πολυφάγων.

48. Βοῦς ἕβδομος.] Ἐπὶ τῶν ἀναισθήτων. οἱ γὰρ πένητες ἔμψυχον μὴ ἔχοντες θύσαι, ἔπλαττον ἐξ ἀλεύρου. θυομένων δὲ τῶν ἐμψύχων, πρόβατα, ὗς, αἶγος, βοῦς, ὄρνις, χοῖρος, ἐθύετο ἕβδομος ὁ ἐξ ἀλεύρου. καὶ δηλῶν τὸν ἑαυτὸν ἄψυχον, ἐτέθη εἰς παροιμίαν. Ἄλλως· Βοῦς ἕβδομος.]

42. Vua iuxta vuã matureſcit.] De iis qui ſe aliis exæquare contendunt.

43. Taurina lege.] De iis qui boum inſtar excoriatione digni ſunt.

44. Buthus obambulat.] De tardis & vecordibus dici conſueuit.

45. Viſne decertare cum Geryone?] Hoc eſt, cum tricipiti. Is verò Geryon tres criſtas habuit in galea, & multum negotij faceſſiuit Herculi.

46. In Ægypto eſſe mallet, quàm malè iudicare.] De re deteſtanda dicitur, quòd Ægyptus latrociniis infamis eſſet: vel, longiſſimè abeſſe mallet, vbi ab imbre non læderetur. In Ægypto enim pluere negant. Herodotus: Thebis tum pluit, quod numquam ad id tempus acciderat.

47. Bouem in maxillis fert.] De hominibus valdè voracibus.

48. Bos ſeptimus.] De hominibus ſtupidis. Nã cùm pauperes animal nullum ſacrificare poſſent, taurum è farina fingebant. Cùm autem ex animalibus immolentur ouis, porcus, capra, bos, gallina, anſer, ſeptimus immolabatur ex farina: qui quòd inanimis eſſet, abiit in Prouerbiũ. Aliter: Septimus bos.]

Pem-

---

aquam non bibere, niſi vngula priùs turbatam, gibbi fortaſſe ſui conſcius, ne ſuam cernat deformitatem. libro VIII. Natur. Hiſtor. cap. XVIII.

41. Sic Iuuenalis Sat. II.

Vuæ, conſpecta liuorem ducit ab vua.

46. Κἂν ἐν Αἰγύπτῳ.] Explicat Hadrianus Iunius Centuria VII. Adag. 63. Ægyptum *terram expertem imbrium* vocat Pomp. Mela lib. I. cap. IX. Tale fertur & illud:

In lapicidinis eſſe malo quàm malè iudicare.

Ortum à Philoxeno Poëta, qui in latomias detrudi, quàm Dionyſij Tyrãni poëmata laudare maluit, vt nos ſuprà retulimus, & ex Demoſthene Stobæus, Plutarch. quoque de fortuna Alexandri, & Lucian.

47. Βοῦν ἐν γναθοῖς.] Eraſmus natum Prouerbium ſcribit, vel à Theagene athleta Thaſio; vel à Milone Crotoniata, quorum nota voracitas.

Pemmata cornuta, ad imitationem Lunæ primùm apparentis. Bouem autem septimum appellabant, quòd is bos post sex Lunas immolaretur, vt Euthycles tradit in Atalanta. Fuerunt & Lunæ pemmata, lata, rotunda, vt est apud Euripidem in Erechtheo, & apud Achæum in Iride. Vsurpatur autè Prouerbiũ de valdè stupidis similiter.

49. Bos in stabulo sedes.] De hominibus ad rem nullam vtilibus.

50. Bos in lingua.] De iis qui liberè loqui non audent, siue ob robur animantis, siue quòd Athenienſium nomisma bouem haberet insculptum, quòd liberiùs locuti pendere cogebantur.

51. Bos in aceruo.] Vel de delicatè viuentibus, vel de triturantibus, qui cæno impediuntur, quò minùs edant.

52. Bos in messem.] De iis qui vtiliter laborant.

53. Bos Cyprius.] De homine futili & stupido. nam boues Cyprij stercoribus vesci feruntur.

54. Bos Molossorum.] De iis qui

Πέμματα κέρατα ἔχοντα καὶ μίμησιν τῆς πρωτοφανοῦς σελήνης. ἐπάλουν δὲ ἑαυτὸν βοῦν, πρωτηθέντες καὶ τὸν ἕβδομον, ὅτι δεῖ ἓξ ἢ σελήνας ὑπενεχθέντος ἔτους ἕβδόμης, ὡς Εὐθυκλῆς ἐν Ἀτλάντῃ. ὁμοίως δὲ καὶ αἱ σελήνης πέμματα πλατεῖα κυκλοτερῆ, ἃ καὶ ὕστερος ἐκάλουν. ἔστι δὲ παρ' Εὐριπίδῃ ἐν Ἐρεχθεῖ, καὶ παρ' Ἀχαιῷ ἐν Γελοῖ, τάττῃ δὲ ἡ παροιμία ἐπὶ τῶν ἄλλως ἀνωφελῶν ὁμοίως.

49. Βοῦς ἐν αὐλίῳ κάθη.] Παροιμία ἐπὶ τῶν ἀχρήστων.

50. Βοῦς ἐπὶ γλώττης.] Ἐπὶ τῶν μὴ δυναμένων παῤῥησιάζεσθαι· ἢ ὅτι ἡ ἰσχὺς τοῦ ζώου, ἢ ὅτι τὸ τῶν Ἀθηναίων νόμισμα βοῦν ἔχον ἐγκεχαραγμένον, ὅπερ ἐκτίνειν ἔδει τοὺς παῤῥησιαζομένους.

51. Βοῦς ἐπὶ σπυροῦ.] Ἐπὶ τῶν ἡδυπαθούντων, ἢ ἐπὶ τῶν ἀλοωμένων, καὶ δεῖ φιμοῦν ἐσθίοντα κωλυομένων.

52. Βοῦς εἰς ἄμητον.] Ἐπὶ τῶν μετ' ὠφελείας κοπιώντων.

53. Βοῦς Κύπριος.] Ἐπὶ τοῦ χυδαίου καὶ ἀνοήτου. φασὶ γὰρ τοὺς Κυπρίους βόας κοπρολογεῖν.

54. Βοῦς ὁ Μολοττῶν.] Ἐπὶ τῶν εἰς

49. Βοὸς ἐν αὐλίῳ κάθη.] Hesychius: Βοὸς ἐν αὐλίῳ. παροιμία ἐπὶ τῶν ἀχρήστων. Addit Cratinum ἀνοήτου eo vsum. Vsurpauit & Longus παροιμιῶν lib. IV. Ἀλλὰ μὰ τὴν Πᾶνα ἐγὼ τὰς Νύμφας, ἢν εἰ μείνω βοὸς, φησὶν, ἐν αὐλίῳ κοπρολογήσω, &c. Vide Erasm. Adag. *Bos ad præsepe.* & ibi Animad. Henr. Stephani.

50. Βοὸς ἐπὶ γλώττης.] Hesychius eodem verbis: Eustathius in Iliad. β. ita effert, Βοῦς ἐπὶ γλώττης ἕζεται. Vide eumdem in Iliad. γ. extr. ex Pausania, & nos suprà ad Zenobiũ, quibus accedat Æschylus in Agamem.

Τὸ δ' αὖτε πηγὼ, ὡσεὶ βοὸς γλώσσης μίγα

Βίβακτον. ——

Et Stratis apud Hesychiũ: Βοῦς ἀκίνητος ἔσται. Σλράτις ἐν ᾧδῇ· ἢ παροιμία ἦν, ὡς ἐπὶ γλώττῃ.

53. Βοὸς Κύπριος.] Hesychius: Βοὸς Κύπριος. κοπρολόγος, εἴρηται, ἀνοήτως. συμβαίνει γὰρ ἀπιστίαν ἔχειν Κυπρίους. καὶ Εὔβουλος ἀπογνῶναί τι κοπρολογεῖν. Idem etiam testatur Plinius libro XXVIII. cap. XX. Simile Ennianum apud Festum Pompeium: *Cyprio bori merendum.* Meminitque Zenob. Vatic.

54. Βοὸς ὁ Μολοττῶν. Sic legendum monuit Henr. Stephanus, Hartungus, ac Leopardus. Erasmus *Hemolottos* populos finxit, deceptus

εἰς πολλὰ δύσχρηστον καὶ καλακοπιῶντα ἀφέλιμα. οἱ γὰρ Μολοττοὶ ἐν τοῖς ὁρκωμοσίοις καλακόπτοντες εἰς μικρὰ τοὺς βοῦς, τὰς συμβάσεις ἐποιοῦντο.

55. Βοῦς ἐπὶ ζυγόν.] Ἐπὶ τῶν ἀεὶ μοχθούντων.

56. Βῶλος ἄρουρα.] Ἐπὶ τῶν τοῖς μεγάλοις τὰ μικρὰ φροντιζόντων. ὁμοίως τῇ, Θαλάττῃ ἐκ χαράδρας ὕδωρ.

57. Βοιωτία, ἢ Βοιώπιος τρόπος.] Ἐπὶ τῶν τὰς ἀρχὰς μὲν ἐρημαίους ἐχόντων, αὖθις δὲ σφοδρὰς ἐπιφερομένων.

58. Βοιωτία ὗς.] Ἐπὶ τῶν ἀνοήτων καὶ ἀπαιδεύτων.

59. Βύας ὤφθη.] Δίων ἐν Ῥωμαϊκοῖς ἐν τῷ τρίτῳ λόγῳ τοῖς Ῥωμαίοις δοκεῖ δηλοῦσθαι πολλάκις λέγων· σημαίνει δὲ συμφοράς.

60. Βύβλος δὲ καρπὸς οὐκ αἰτεῖ σάλκον μέγαν.] Ἐπὶ τῶν οἷς δύναμίν τις ἀδίκως ἐκ τῶν ἰδίων χρῆσθαι καλοῖς, παρόσον ἀδυνάτως ἔχει ἡ βύβλος οὖσα ἀσθενὴς καὶ δύσφορος μέγαν φέρειν καρπόν.

Γ.

61. ΓΑΛΑ ὀρνίθων.] Ἐπὶ τῶν λίαν εὐδαιμονούντων, καὶ πάντα κεκτημένων· ἢ ἐπὶ τῶν ἀπείρων. Ἀριστο-

multis negotiis implicantur & distrahuntur. Nam Molossi fœdera inituri, bouem in minuta frusta dissecabant.

55. Bos ad iugum.] De iis qui semper laborant.

56. Gleba est aruum.] De iis qui per ambitionem parua magnis comparant. Simile est illi: *Aqua mari è cauerna suppetit.*

57. Bœotia, & Bœotius mos.] De iis qui initiò quieti, pòst cum impetu irruunt.

58. Bœotius porcus.] De stupidis & indoctis.

59. Bubo conspectus est.] Dion in Romanorum historiis ait, eam auem conspectam portendere calamitates.

60. Bybli seu papyri fructus non postulat spicam magnam.] De iis qui suis bonis vti nesciunt: quòd byblus infirma est, nec fructum magnum ferre potest.

Γ.

61. LACTIS gallinacei haustus.] De valdè fortunatis, & omnia possidentibus, aut rasis de rebus. Aristophanes

deceptus à librariis qui sæpè nomina plura, quasi vnum esset, ineptè connectunt.

56. Βῶλος ἄρουρα.] Erasmus leg. censet ἄρσις, dandi casu, subaudiendumq; σημαίνει. aut ἄρουραν, vt αὔξησιν exaudiat. Repetit inf. Suidas Adag. Θαλάττῃ ἐκ χαράδρας ὕδωρ.

58. Βοιωτία ὗς.] Originem narrat copiosè Pindari interpres, in Olymp. & ex eo Erasmus Chil. I. Cent. X.

59. Maro IV. Æn. ver. 462.

Solaq; culminibus ferali carmine bubo, &c.

Dionis autem locus in editis quidem libris non cõparet, nisi lib. LXXVIII. Hist. Rom. sed *graculus* est, nõ *bubo*, dirũ mortalibus omen.

61. ΓΑΛΑ ὀρνίθων.] Mutilauit Aristophanis locum Suidas. Sic enim ille:

Κἀγὼ παρῆλθ' ἅπαντα ταῦτ' ἐκεῖ
Αὐτῶν μισῶ, πλὴν πλουτεῖν ἐμοὶ δοκῶ,
Βίον εὐδαίμονα. ——

Ad quem locum eadem omnino Interpres. Idem Comicus ἐν ταυτῷ

—— ἐγὼ γὰρ οὐδ' ἂν ὀρνίθων γάλα
Δεῖσθαι τὸν ἐμὸν τρόπον' ἂν.

phanes in Auibus: Dabimus vobis vberem sanitatem, felicitatẽ, pacem, adolescentiam, risum, choros, conuiuia & lac gallinarum, vsque adeò, vt defatigemini præ copia bonorum.

62. Feles Tartesia.] Tartesus vrbs est extra columnas Herculis, ad Oceanum, vbi maximæ nascuntur siue feles siue mustelæ. Dicitur itaque de maximis siue felibus siue mustelis.

63. Mustelæ tunica.] Prouerbium hoc dicitur de iniustis hominibus, & nihil proficientibus. Simile est illi: *Non decet mustelam crocotus.*

64. Galli quidem ex viris fiunt, sed non item è Gallis viri.] De impossibilibus.

65. Castratos castrare.] De rebus superuacuis, & ad nihil vtilibus. Galli enim sunt castrati, vt eos castrare labor sit frustraneus.

66. Ventrem mi obiectas, quo probrũ haud pulcrius vllũ: Plenus is est leuior, grauis idem vbi pendet inanis.] De ventri deditis iactatum.

67. Puerorum amantior quàm Gello.] Quæ cùm immatura ætate obiisset, putabatur inuadere pueros, & immaturas eorum mortes procurare.

φάσης ὄρνισι· Δώσομεν ὑμῖν πλεονάζουσαν, εὐδαιμονίαν, εἰρήνην, νεότητα, γέλωτα, χορούς, θαλίας, γάλακτ' ὀρνίθων, ὥστε παρέσται ὑμῖν κοπιᾶν ὑπὲρ τῆς ἀγαθῶν.

62. Γαλῆ Ταρτησίᾳ.] Ἡ Ταρτησσὸς πόλις ἔξω τῶν Ἡρακλείων στηλῶν πρὸς τῷ Ὠκεανῷ· ἔνθα μέγιστοι γίνονται γαλαῖ. λέγεται οὖν ἐπὶ τῶν μεγίστων γαλῶν.

63. Γαλῆ χιτών.] Αὕτη ἐπὶ τῶν ἀδύνατον πάσχειν, καὶ μηδὲν ἀφέλιμον. ὁμοία ἐστὶ τῇ· Οὐ πρέπει γαλῇ κροκωτός.

64. Γάλλοι μὲν γίνονται ἐξ ἀνδρῶν, ἐκ δὲ γάλλων ἄνδρες οὐ γίνονται.] Ἐπὶ τῶν ἀδυνάτων.

65. Γάλλους τιλῶν.] Ἐπὶ τῶν πολυπραγμονούντων, καὶ ἃ δεῖ μὴ ζητοῦντων. γάλλοι γὰρ οἱ ἀποτεμνόμενοι.

66. Γαστέρα μοι προφέρεις καλλίστην ὀνείδους ἁπάντων, Ἢ πλήρης μὲν ἐλαφροτέρη, κενὴ δὲ βαρεῖα.] Ἐπὶ τῶν γαστρὶ μᾶλλον δουλευόντων.

67. Γέλλους παιδοφιλοτέρους.] Αὔτη ἄωρος ἐτελεύτησε, καὶ τὸ φάντασμα αὐτῆς ἐδόκουν δεῖν τὰ παιδία καὶ τοὺς ἀώρους θανάτους ἰᾶσθαι.

68. Γέλως

Lucianus De mercede seruientibus: Καὶ ζῆτε ἐμπαλιν ἐκεῖνα, ἃ ἀμείξετε ἡμῖν ὧν γέλατε. Plura Eustathius in Odyss. Υ. ex Anaxagora, Strabo lib. XIV. ex Menandro, de Samiorum agris eorumque feracitate iactati Prouerbium memorans. Videndus & Athenæus libro IX. Δωτιν. ex Mnesimacho, ac Numenio, locis ab Erasmo citatis.

66. Παράδοξον.] Paradoxon id videatur, saturos quàm ieiunis esse leuiores: probant tamen Physici, in his Petrus Messias Hispalensis lib. I. Variarum lectionum. Versum hîc duplicem nescio è quo poëta, & quidem epicum agnosco.

67. Γέλλους παιδοφιλοτέρους.] Hesychius: Γελλώ· Δώμων, λάγνευσιν τὰ περὶ τὰ παιδία φησὶν ἀφανίζων. Vide Zenobium.

70. Γελοι-

68. Γέλως Μεγαρικός.] Ἠκμασεν ἡ Μεγαρικὴ κωμῳδία ἄωρος, ἣν Ἀθηναῖοι κατεμειδιῶντες ἐγέλων.

69. Γελοιότερον ἀπεργάζῃ τῶν τὰς κέγχρους ἀποτρύειν διηγημένων· ἢ καθάπερ ὁ Μυρμηκίδῃ ἀντιπαρατιθέμενος τῇ Φειδίου τέχνῃ.] Ἐπὶ τῶν μωρά τινα ποιεῖν διηγουμένων.

70. Γελοιότερος Μελιτίδου.] Ἐπὶ τῶν διὰ μωρίαν ἐξεβαλλομένων. Μελιτίδης γὰρ ἀνὴρ κωμῳδούμενος ὑπὸ τῶν ποιητῶν ἐπὶ μωρίᾳ, καὶ ταύτῃ τῇ Ἀμφιστείδῃ. τοῦτον δέ φασιν ἀεκλιῶσαι μὲν πολλὰ παθόντα μέχρι τῶν πέντε, καὶ τίκτα μικρὰ δύνασθαι· γήμαντα δὲ τῆς γυναικὸς μὴ ἅψασθαι, φοβεῖσθαι γὰρ μὴ αὐτὸν ἡ παῖς τῇ μητρὶ διαβάλλῃ. ὁ δὲ Ἀμφιστείδης ἠγνόει ἐξ ὁποτέρου γονέων ἐτέχθη.

71. Γέλως συγκεχυσμένος.] Ὁ ἀτακτος, καὶ ἄσημος. ἐκ μεταφορᾶς τῶν μὴ κρότου χειρῶν καὶ ποδῶν ἠρμοσμένου γέλωτος.

72. Γεγαμῆσθαι εἰ ἐκ βαλαντίου.] Ἐπὶ τῶν διὰ πλοῦτον ἀνηγμένων τὴν πολυτέλειαν.

68. Risus Megaricus.] Athenienses Megarensium comœdias intempestiuas deridebant.

69. Magis ridiculè facis, quàm qui grana tornare instituũt: aut perinde facis, ac si Myrmecides Phidianæ artis æmulum se præbeat.] De iis qui stulta quædam agere aggrediuntur.

70. Magis ridiculè quàm Melitides.] De iis qui ob stultitiam malè audiunt. Melitides enim quidam fuit, quem pro fatuo exagitant Comici, sicut & Amphistides. Illum tradunt magno labore vsque ad quinque numerare didicisse, vltrà verò progredi non potuisse. Eumdemq; cõtracto coniugio sponsam suam attingere ausum non fuisse, veritum scilicet, ne à puella apud matrem accusaretur. Amphistides autem ignorabat, ex vtro parente natus esset.

71. Risus syncrusius.] Hoc est, inordinatus & inhonestus. Sumta metaphora à risu manuum ac pedum complosione excitato.

72. Nobilis es è crumena.] De iis qui diuitiarum causa nobiles haberi volunt.

73. Arbor

70. Γελοίτερος Μελιτίδου.] Ælianus libro XIII. Variar. histor. cap. XV. Μελιτίδιον vocat, malè opinor. Lucianus ἐν ἰρῷ, quem etiam laudat Aristophanis Scholiastes ἐν βατράχοις Melitidem & Coræbum, vt stultos, coniungit. Ioannes quoque Tzetzes Chil. IV. Hist. 4. Margiti tribuit, quod hîc Amphistidæ Suidas. De Melitide hîc idem Tzetzes:

—Ὁ Μελτίδης δ' γάμους ζυγὴν τιμήσας,
Ὃς ἐκ τιμωρίας ἔζευξε τὸν ἑαυτοῦ κλύζυγα,
Ἀπροτόμως—περὶ πολλοῦ ἐνόησε τοῦτο;
Μωρὸν, ἔφη, μὴ οἶδας πάσης τῶν,
Καὶ ὅτι ἡ μητὴρ αὐτῆς ἐκ δίκης ἐκ τοιαύτης;

Erasmus affinia è Zenobio refert, quæ Suidæ potiùs sunt.

71. Talia illa Flacci libro I. Epist. 6. ad Numidicum:

Et genus & formam regina pecunia donat,
Ac bene nummatum decorat Suadela Venusq;.

Et Sat. III. lib. II. ad Damasippum:

Virtus, fama, decus, diuina humanaq; pulcris
Diuitiis parent: quas qui construxerit, ille
Clarus erit, fortis, iustus, sapiensq; etiã & Rex,

73. Arbor annosa transplantata.] De re impossibili: monens, senibus opera iuuenum mandanda non esse.

74. Grues quæ lapillos deuorarunt.] De iis qui prudenter aliquid agunt. Grues enim qui in sublimi volant, & ob directum impetum aspectus deorsum impeditur, lapillos gestant, quos volatu lassatę deiiciunt, vt sentiant terrâne an mari ferantur. Quòd si in mare deciderit lapis, pergunt viâ suam absoluere: si verò in terram, requiescunt. Hoc ait Aristophanes [*in Auibus.*]

75. Ne quid vmquam in senem beneficij contuleris.] Monet non sine iudicio benefaciendum esse.

76. Vetula vulpes laqueo non capitur.] De iis qui ob senectutem rerum periti sunt, nec insidiis oportuni.

77. Vetulus bos lugetur à nemine.] De iis qui purè mortui sunt.

78. Vetulus simius capitur ille quidem, sed tardè capitur.] De iis qui semel clădem acceperunt.

79. Terræ mare miscet.] Prouerbium de valdè iratis.

80. Semper discendo plurima fio senex.] De iis qui ætate fiunt prudentiores.

73. Γέρανδ' ὄρος μεταφυτευόμενον.] Ἐπὶ τῶ ἀδυνάτου. παρεγγυᾷ, ὅτι μὴ δεῖ τοὺς παρηβηκότας ἀναστατοῦν εἰς τὰ τῶν ἀκμαζόντων ἔργα.

74. Γέροντες λίθους κατατιτθεικῶς.] Ἐπὶ τῶν φρονιμωτέρων καὶ πονηροτέρων. αἱ γὰρ γέρουσι διὰ τὸ ἐν ὕψει πέτεσθαι, καὶ τῇ εἰς ἄνω ὁρμῇ, ἢ ὅτι τὰ κάτω θεᾶν ἐμποδίζειν, λίθους βαρεῖς ἄζουσιν ὅπως κατανύσωσι τῇ ἄνωθεν ῥύπτωσιν καὶ ἀλίσκωνται, πότερον ὅτι γῆς φέρονται ἢ ὅτι θαλάττης. ἐὰν μὲν ὅτι θαλάττης ἥκει ὁ λίθος, ἀνίησιν ἰὼν ὁδόν· εἰ δὲ ὅτι γῆς, ἀναπαύονται. τοῦτό φησιν Ἀριστοφάνης.

75. Γέροντι μηδὲν μή ποτε χρηστὸν ποιεῖν.] Παρηγορᾷ, μὴ ἀκρίτως εὐεργετεῖν.

76. Γέροντ' ἀλώπηξ οὐκ ἀλίσκεται παγίδι.] Ἐπὶ τῶν δεξιῶς τὰ χρόνια πεφιλοσοφημένων, καὶ δυσαλώτων.

77. Γέροντα βοῦς ἀπὸ θυρῶν ἀδύρεται.] Ἐπὶ τῶν καθαρῶς τελευτησάντων.

78. Γέρων πίθηκος ἁλίσκεται μόλις, μὴ χρόνον δ' ἁλίσκεται.] Ἐπὶ τῶν ἅπαξ δυστυχησάντων.

79. Τὴν θάλατταν συγκαμεῖ γέρων.] Ἐπὶ τῶν σφόδρα ἐκ ὀργῆς ὁρμώντων ἢ παροιμία.

80. Γηράσκω δ' ἀεὶ πολλὰ διδασκόμενος.]

74. Γέρανος πόδας.] Aristophanis verba in ἰάμβοις:

Ἐγκύψας γὰρ λιθάριον ἔλαβε τῇ περιστερᾷ
Γέρανος, ὅπως ἂν ἧττον τὰς πτέρυγας κινοῖτο.

vbi videndus Scholiastes. Item Plinius libro x. cap. xxiii. Ælianus lib. iii. c. xiii. Hist. anim. Io. Tzetzes Chil. iv. Hist. 120.

75. Suprà Adag. 5. Centur. huius plura legas. Εἰς ἄχρηστα μὴ ἀναλίσκειν. Sic Catullus Epigr. lxxiv. in ingratum:

Desine de quoquam quisquã bene velle mereri,
Aut aliquem fieri posse putare pium.
Omnia sunt ingrata, &c.

77. Γέρων βοῦς.] Habet Diogenianus ac Zenobius; in quibus rectiùs legitur, καθ' ὕπαρ, pro καθαρῶς.

79. Ita Iuuenalis Sat. xii. vet. 25.

Quis caelum terræ non miscuit, & mare cælo,
Si fur displiceat Verri, homicida Miloni
Clodius accuset mœchos, Catilina Cethegum?
In tabulam Sullæ si dicant discipuli tres?

80. Γεράσκω.] E Solonis Elegiis ductum innuit & Zenobius, meminitque Cicero in Catone Maiore.

81. Τῶν

σκιλμῷ.] Ἐπὶ τῶν δι' ὑπερηφανίαν μετεστηκότων ἀπὸ παροιμίας.

81. Γῆς βάρος.] Ἐπὶ τῶν εἰς μηδὲν συμπεπολιτευμένων.

82. Γῆς ἔντερα.] Ἐπὶ τῶν μηδενὸς ἀξίων.

83. Γῆς ὀμφαλός.] Ὁ ναὸς τοῦ Ἀπόλλωνος.

84. Τί δ' ἂν Νεοκλείδης ὁ γλαῦκόν σε λοιδορεῖ;] Οὗτος ἀκουμβδέτου καὶ συκοφάντης, καὶ ξένος, καὶ κλέπτης.

85. Γλαῦκα εἰς Ἀθήνας.] Ἐπὶ τῶν ἀχρήστους ἐμπορίας ἀγόντων. ἐνταῦθα τὸ ζῶον τοῦτο σφόδρα θαμινοπετεῖται ἡ Ἀθήνησι. καὶ, Γλαυκεῖον ὠόν.

86. Γλαυξ ἵπταται.] Ἡ αὐτὴ ὁ γλαυκὸς εἰς νίκης σύμβολον ἐλογίζετο.

81. Τῶν βάος.] Homerus Iliad. σ'.

——— Ἐτάρους ἀχέων ἀφύσσω.

& Odyss. υ.

——— ἀλλ' αὖτοι ἄχεσι ἀφύσσω.

Heliodorus quoque lib. v. Æthiopic. *senem* ἄχεα vocat, ἐξ ἀφυσσόντες, inquit, ἀχέων ἐμπλησθέντες, &c.

83. Γῆς ὀμφαλός.] *Delphos orbis vmbilicum*, ait Ithyphallicus poëta: & Plutarchus De defectu oracul., vbi initio annotat doctissimus Turnebus, & in suis Ant. Codrus, De hominis vmbilico, an medium obtineat.

84. Ὁ γλαῦκον σε λοιδορεῖ.] Sumtum ex Aristophane ἐν Ἐκκλησιαζούσαις, vbi κακῶς legitur. Iunius Cent. v. geminum huic formar Adagium, Νεοκλείδου γλαῦκον, de quo inf. Suidas. Simile autem Socratis philosophi, in Laërtio, cùm cæsus esset, responsum: *Quid si asinus me calcitret, num in eum vocaremus?* Et Lucilius poëta; totidemque verbis Iuuenal. Sat. i. ver. 155.

——— *cuius non audeo dicere nomen:*
Quid refert dictis ignoscat Mucius, an non?

Persius quoque Sat. i. v. 3.

——— *turpe & miserabile. Quisnet*
Nemilm Polydamas & Troiades Labeonem
Prætulerint nuptæ. ———

85. Γλαῦκα εἰς Ἀθήνας.] Hesychius: Γλαῦκ' Ἀθήνας. Παροιμία ἐπὶ τῶν μάτην τι πραττόντων. ὥσπερ εἰ γλαῦκας Ἀθήνας ἄγοι τοὺς ἐκεῖ γλαῦκας ἔχοντας γλαῦκας. Addit Aristophanis enarrator ἐν ἄρνεσι ad illa:

——— τί φής; τὴν γλαῦκ' Ἀθήναζ' ἄγαγες;
ἵνα σὺ ζῷον μέγα πωλοίμενος ἐν τῷ πόλει, ἀλλὰ καὶ ἐν τῇ περιόδῳ ᾖ, καὶ ἵν' ἐκεῖσε ἀργύριον μείζον, ἀλλὰ καὶ ἐκ γαλεῶ γαλεώτερον τὴν γλαῦκα.

Vtitur Adagio M. Cicero lib. viii. Epistola iii. ad Torquatum. item libro ix. Epist. iii. ad Varronem. & epist. ad Q. Fratrem. Similia adfert & Eustath. in Iliad. α'. Πύξον εἰς Κύπρον ἄγαγες. Et, Ἐγχωρίοις εἰς Ἑλλάδα πέμπειν. cum vide.

86. Γλαυξ ἵπταται.] Originem prodit Hesychius: Γλαυξ ἵπταται. ὅτε ἡ μάχη ἐν Σαλαμῖνι γενέσθαι μέλλουσα τὴν νίκην προεσήμαινεν. Huc pertinet illud, *Bonis auibus profisisti.* Horat. lib. i. Od. xv.

——— *Mala ducis auis domum,*
Quam multo repetet Græcia milite.

& lib.

87. Noctuæ Laurioticæ.] De pecuniosis. Nam in Laurio Atticæ sunt auri metalla. Nummis autem aureis noctuas insculpebant.

88. Glauci ars.] De iis qui aliquid facilè conficiunt: à Glauco quodam Samio conflationis ferri inuentore.

89. Lingua, quò vadis? Vrbem euersura, aut etiam instauratura.] Prouerbium de iis, qui oratione sua vel prosunt vel nocent.

90. Lingua bellum gerere.] Non est ipsa lingua reuerà belligerari, sed ea vti pro gladio.

91. Γλοιός.] Idem quod lubricus, ardelio. Dicitur hoc tranſlatè à densato balneorum oleo, cui quicumque insistit, labascit.

92. Dulcia poma sunt absente custode.] De iis qui sine labore fruuntur alienis.

87. Γλαῦκες Λαυριωτικαί.] Ἐπὶ τῶν πολλὰ χρήματα ἐχόντων. παρὸσον ἐν Λαυρίῳ τῆς Ἀττικῆς γένεται] χρυσοῦ μέταλλα. ἐνεχάρασσον δὲ γλαῦκας ἐν τοῖς χρυσοῖς νομίσμασι.

88. Γλαύκου τέχνη.] Ἐπὶ τῶν ῥᾳδίως καταπλαζομένων. ἀπὸ Γλαύκου τινὸς Σαμίου, ὃς πρῶτος σιδήρου κόλλησιν ἐξεῦρε.

89. Γλῶσσα ποῖ πορεύῃ πόλιν καταστρέψουσα, ἢ δὴ καὶ ἀνορθώσουσα.] Ἡ παροιμία ἐπὶ τῶν δέξ λόγων ἢ ὠφελούντων ἢ βλαπτόντων εἰλήφθη.

90. Γλώττῃ πολεμίζειν.] Οὐκ αὐτῇ τῇ γλώττῃ πολεμεῖν, ἀλλὰ τῇ γλώττῃ καθάπερ ὅπλῳ χρῆσθαι.

91. Γλοιός.] Τὸ αὐτὸ δηλοῖ τῷ μάθλης. εἴρηται δὲ ἡ μεταφορὰ ἀπὸ τῶν ἐν τοῖς βαλανείοις ἐλαίῳ πυκνοῖς, ὅταν τὰς ὑπηλειμμένους ὀλισθαίνειν ποιῇ.

92. Γλυκεῖ ὀπώρᾳ φύλακος ἀπολειπόντος.] Ἐπὶ τῶν ἀπὸ μόχθου τὰ ἀλλότρια καρπουμένων.

93. Γλυ-

& lib. III. Od. III.

Troia renascens alite lugubri
Fortuna tristi clade iterabitur.

Rursum Epod. X.

Mala soluta nauis exit alite
Ferens ebentem Maurum.

87. Hesychius: Γλαῦκες Λαυριωτικαί. Κεκτημένοι ἔσονται· Οἱ ἀργυρωμάτων. ἐν Λαυρίῳ γὰρ μέταλλα τὰ ἀργυρᾶ. γλαῦξ δέ τι ἐπὶ τῶν χάραγμα τῶν τετρ. Aristophanis verba sunt:

Γλαῦκας ὑμᾶς ὥσπερ ἐπιλείψων Λαυριωτικάς,
Ἀλλ' ἐνοικήσων ἐν τῇ, ἵν' ἦτε τοῖς βαλαντίοις
Ἔνοικος ἀεί. ——

Dictum itaque Prouerbium de pecuniarum vi & copia.

88. Γλαύκου τέχνη.] Et hoc in Hesychio; qui Chio (vt & in Clio Herodotus, atque in Chronicis Eusebius) non Samio, neque Lemnio *Glauco*, vt in dict. Αἰδάλ. Steph. de vrbibus, ferri conflationem adscribit his verbis: Γλαύκου τέχνη. παροιμία ἐπὶ τῶν ῥᾳδίως κατασκευαζομένων. Δεινοκράτης δὲ τὸν ὠὸν τὸ σίδηρον κόλλησιν. Γλαῦκος γὰρ Χῖος εὗρε σίδηρου κόλλησιν. Vide inf. Τέχνη Γλαύκου.

90. Γλώττῃ πολεμίζειν.] Zenob. Vatican. Οὐκ ἐπιγλωττίζομαι· οὐ βλασφημῶ. Γλωσσόμαχος vocat Hesychius, Τοὺς τῇ γλώσσῃ ἅπερ χειμάρρους ὄντας ἀναιδῶς. vt Vates Regius Psal. XIII. ver. 5. *Venenum aspidum sub labiis eorum*: Γ. ἀσπίδων ὑπὸ τὰ χείλη αὐτῶν. non in LXX. Interpret. sed apud Paulum Rom. 3. cap. ver. 13. Heraclitus quoque epist. ad Hermodorum, Ephesios τὰ ὦτα ἐν γλώσσαις ἔχειν scribit, vt in Prouerbiorum Συμμίκτοις notatum à Io. Alexandro Brassicano.

92. Γλυκεῖ' ὀπώρᾳ.] Totidem verbis Diogeniano & Apostolio. Vsurpauit ἐν ἐρωτικῷ Plutarchus, in Philosophos, qui sub prætexta philosophiæ libidini suæ seruiunt.

94. Γλυκὺς ἀγκών.] Attuli è Suida copiosiùs. Hesychius duplicem adfert explanationem, vnam de Nili cubito, alteram ex Clearcho de Ægyptiorum in temnorum vxoribus virginisque iniuriis, locoque in de dicebo Ancone, eius verba, quia Erasmus non attigit, lubentè adscribam: Γλυκὺς ἀγκών. Παροιμία, διὰ τοὺς ἐπὶ τῷ Νείλῳ ἐκ ἀντίγραφον. ἔστι δὲ παροιμία, ὡς ἀπὸ τοῦ Νείλου ἐκ ἀντίγραφον. ἔστι δὲ παροιμία ἐπὶ τῶν ἀκόλαστα διαζώντων, καὶ ἐπὶ τῶν ἐν τοῖς φαλλοῖς. Κλέαρχος δέ φησιν ἐν τοῖς Λίγυπτίοις, ἐξουσίαν εἶναι τοῖς γαμέταις τὰς ἑταίρας καὶ παρθένους, καὶ τὰ χάσματα ἐν τῷ πολέμῳ ἀναμένειν γυναικὸς ἀλόχου.

96. Γνῶθι σαυτόν.] E cælo descendisse Iuuenalis ait, vt Apollini nonnemo attribuit. Laërtius Thaleti, in eius vita; sed quod Anisthenes ἐν τῷ Διαδοχαῖς Phemonoes fuisse scripserit, idque sibi vsurpasse Chilonem, cui etiam tribuit Ausonius in ludo septem Sapientum:

Delphis Solonem scripse fama est Atticum
Γνῶθι σαυτόν, quod Latinum est, Nosce te:
Multi hoc Latinum esse Chilonis putant.

Item in Chilone:

Commendo nostrum Γνῶθι σαυτόν, Nosce te,
Quod in columna cum tenetur Delphica.

Ab Apolline profectum auctor Plato in Phædro: Οἱ δοκοῦντες τὸ Δελφικὸν ἐπίγραμμα, γνῶθι σαυτόν. Idemque in Charmide scribus templi Delphici appensum fuisse affirmat. Quo respexit Gregorius Thaumaturgus Panegyrico in Origenem: Τοῦτο δὲ τὸ πάντων σοφώτατον, ἀδύνατον ἡμῖν τὸν μακαρίτην ἀναπεῖσθαι οἰκ εἶναι τοῦτο ἀφίερωμα, τὸ, Γνῶθι σαυτόν. Vide Amb. Macrobium Comment. in Somnium Scipionis, Erasmum in Chiliadibus, & ad dictum Thaumaturgi locum Ger. Vossium Belgam.

93. Dulce mel vel suffocet.] Terpandro canente, & ad cantum hiante, quidam sicu in fauces eius iniecta hominem suffocauit.

94. Dulcis cubitus.] Non per repugnantiam effertur Prouerbium, sed quasi dicas, *O suaues mores.* vsurpaturque per exclamationem. Sic vsus Plato Comicus in Phaone. Inducitur enim senex tibicinæ amore captus: *O aureum amiculum, ô mollibus mecum moribus, ô dulcis Ancon.* quasi dicat, ô dulcis cubitus siue vlna.

95. Dulce bellum inexperto.] De iis qui ex imperitia res periculosas suscipiunt.

96. Nosce te ipsum.] Chilonis scitè dictũ. Pertinet Prouerbiũ ad eos, qui de se plus profitentur, quàm præstare possunt.

97. Cog-

97. Cognoſce te, & monetam adultera.] Pythij Apollinis præcepta ſunt, quę iubent opinionem popularem conténi,& à vulgari potiùs conſuetudine quàm à veritate recedendum eſſe.

98. Genu crure propius.] De iis qui diligũt ſemetipſos plus quàm alios. Nonnulli de iis intelligunt, qui cognatis ſuis aliquid præſtare debeant, quòd genu ſit vicinius crure.

99. Anus vbi plaudere cœpit, magnũ excitat puluerẽ.] De iis qui propter peritiã rerũ multa mouent negotia.

100. Anus inſtar equi ſepulcrum habebis in voragine torrentis.] De iis qui meritò ſupplicio vltimo afficiuntur, ſicut equi ſenio confecti in torrentes & foſſas præcipitantur.

97. Γνῶθι σαυτὸν, καὶ τὸ νόμισμα παράχαραξον.] Παρηγγέλμοται Πυθικὰ, τοῦτο, σὺ γνῶθι πολλοὺς δόξης ὑπεύθυνος, καὶ παράχαραττε μὴ τὴν ἀλήθειαν, ἀλλὰ τὸ νόμισμα.

98. Γόνυ κνήμης ἔγγιον.] Ἐπὶ τῶν ἑαυτοὺς μᾶλλον ἢ τοὺς ἐτέρους ἀγαπώντων. ἔστι δὲ ἐπὶ τῶν ὀφειλόντων παρέχειν τοῖς συγγενέσιν· ἐπεὶ ἐγγύτερον τὸ γόνυ τῆς κνήμης.

99. Γραῦς ἀναπεπτήκασα πολλὴ κονιορτὸν ἐγείρει.] Ἐπὶ τῶν διὰ ἀμπειρίαν πολλὰ πράγματα καινούντων.

100. Γραῦς ὡς τις ἵππος τὸ χαραδρᾶον τάφον ἕξεις.] Ἐπὶ τῶν ἀξίως τὰ ἔσχατα παθόντων. παρόσον οἱ γεγηρακότες ἵπποι, εἰς τὰς χαράδρας κρημνίζονται καὶ ἐμβάλλονται.

CENTVRIA V.

1. ANvs Seripha.] De ea quæ virgo conſenuit. Metaphora ſumta à locuſta agreſti, quam anum Seriphan & vatem appellant.

2. Anus ſaltat.] De iis qui aliquid agunt præter ætatem. Nam adoleſcentulas decet ſaltatio.

3. Aniles fabulæ.] De verbis inanibus.

ΕΚΑΤΟΝΤΑΣ Ε.

1. ΓΡΑΤΣ Σίφη.] Ἡ ἐπὶ παρθενίᾳ γεγηρακυῖα. ἀπὸ μέλιτος τῆς ἀγριαίας ἀκρίδος, ἣν καλοῦσι γρατῶ Σεῖφιον καὶ μάντιν.

2. Γραῦς χορεύει.] Ἐπὶ τῶν παρ' ὥραν τι ἀγωνιζομένων. ἁρμόττει δὲ καὶ τὸ χορεύειν.

3. Γραῶν ὕθλος.] Ἐπὶ τῶν μάτην λεγομένων.

4. Γράφει

97. Et monetam adultera.] Habet etiam Vaticana appendix Cent. 1. Adag. 18. Affine hac in re illud à Nymphis Narciſſo ſui cæco amore capto datum conſilium, quod & Prouerbio ceſſit: *Si te ipſum amabis, omnes te oderint.*

99. Γραῦς ἀναπεπτάκυια, &c.] Ita & Diogen. Ioſ. Scaliger verſum hoc modo conſtituit: Γραῦς ἀναπεπτάκυια πολὺ κονιορτὸν ἐγείρει.

CENT. V.

1. ΓΡΑΤΣ Σίφη.] Zenobius & Heſychius, Γρατῶ Σείφιον. Apud hunc etiam perperàm legitur, τλὺ γὰρ ἀμφιάλου ἀκρίδα ἀπὸ τοῦ μάντιν (repono μάντιν) λέγουσιν.

2. Γραῦς ὕθλος.] Plato in Theæteto: Ταῦτα γὰρ ἴσως ἐστὶ τὰ λεγόμενα γραῶν ὕθλος.

5. Γρὺ

4. Γράφει τι καὶ Λευκαῖος ὁ ταὐτόν.] Ἐπὶ τῶν ἀνόμοια γραφόντων.

5. Γρὺ τὸ Δίωνος.] Ἐπὶ τοῦ μικροῦ καὶ τυχόντος.

6. Γύγου δακτύλιος.] Ἐπὶ τῶν πολυμηχάνων καὶ πανούργων. Γύγης γὰρ βουκόλος ὤν, τῆς γῆς ὑπὸ σεισμοῦ ῥαγείσης, τεθεὶς εἴρξων φυλακὴν δακτύλιον, τοῦτον ἐφείλετο· ὃ δὲ εἶχε φύσιν, ὥστε κατὰ τὰς σφραγὰς ἐστρέφετο, ὁρᾶσθαι, καὶ μὴ· διὰ δὲ τοῦτο κτείνας τὸν πρὸ αὐτοῦ, ἐβασίλευσεν.

7. Γύης οὐκ ἔνεστ' ἀυτῷ.] Ἐπὶ τῶν ἐν τοῖς ἀχρήστοις ἐκ μεταφορᾶς τοῦ ἀρότρου.

8. Γυμνότερος ἰαλέμου.] Ὁ ἰάλεμος ὀνόματα θρήνου. παράγεται δὲ ἐπὶ τῶν οἰκτρῶν.

9. Γυμνότερος ὑπέρου καὶ λεπιδίου.]

5. Γρὺ τὸ Δίωνος.] Zenobius negatione addita, Οὐ γρὺ τὸ Δίωνος γρύ. Quid γρῦ, docet Heſychius, Etymol. & alij. Iulianus Imp. apud Suidam: Οὐδὲ γρῦ λέγειν ἀξιώσαιμι, ὅσον οὐδὲ τὸ ὑπὸ σπουδαίοις ἀνδράσι σπουδαζόμενον.

6. Γύγου δακτύλιος.] Meminit anuli huius Philoſtratus in vita Apollonij lib. III. caput Lucianus in votis, & M. Tullius lib. III. Offic. Hiſtoriam refert Plato libro II. de Rep. & Herodotus lib. I. à quo diuerſus abit Zonaras. Tzetzes Chil. I. Hiſt. 3.

Γύγου τὸ σεσιγηκὸς σκῆπτρον κατὰ νοῦς ἀνάγχου,
Πομπεύουσ' ὅρκοι τοῦ χαλκοῦ ἵππου ὕλεγχμοῖσιν,
Εἰς ὃν ἐφ' ἵππου ἐλθὼν νεκρὸν τὸν κολοσσόν,
Στυγνὸν ὀκεὶ ἐ δάκτυλον δακτύλιον ἐφῆκε.
Τῶπο γὰρ ἐ δακτύλιος ὅτος κλοῦν ἐ Γύγης,
Καὶ γνοὺς αὐτὸ χρῆσθαι, στρεβλοῦσι τρεῖς τυράννους,
Συλεύσαντα ἐ κρατήσαντα, καὶ πάλιν ἐμπολήσαντα,
Κτείνει καὶ βασιλεύει, ἕπεται δὲ τοῦτ' ἐ βασιλεῦσι.

Simile Prouerb. apud Hadrianum Iunium Centuria VIII. Adag. 64. Γύγου τάλαντα. & apud eumdem Tzetzem in Epiſtolis, Γύγου σφενδόνη.

7. Sic P. Maro I. Georg. de aratro:

—— & duplici dentalia dorſo.

8. Γυμνότερος ἰαλέμου.] Simile: Ψυχῆτος ἰαλέμου ψυχρότερος· item, Γαλάνου ἀλγεινότερος, apud Heſychium, hoc eſt, vt idem explicat ψυχρὸς καὶ ἀνόητος ἄγαν. Fuit enim Ialemus Calliopes filius, in canendo ſupra modum frigidus, teſte Zenobio. Vide infrà Γαλάνου ψυχρότερος.

9. Γυμνότερος ὑπέρου καὶ λεπιδίου.] Heſychius: Γυμνότερος λεπιδίου· Α' ἐστὶ πάνυ ἐκτὸς, Τυπτόμενος ἐκβεβλῆσθαι ἢ λελεῖφθαι τὸ ἔρεμα (malè ibi excuſum ἔρτιος) λέγεται, διὰ τὸ λεπτὸν εἶναι, καὶ διὰ τοῦτο καὶ ταχὺ. τὰς δὲ ὑπὲρ μέσης ἴσχει τὴν ὑφαλωτὴν πάντων ἢ τοῦ λέξαι δεῖ τινάς. καὶ σωλῆνας δὲ τὴν ὑπολειφθεῖσαν τὸ γέρας. τειχῶν δὲ ἀναχρίσεις ἢ περιρῥάν. καὶ ἡ μὲν, τοῦ πλέονος λεπιδίου· ἡ δὲ, γυμνότερος (ita Zenobius, in Suida κενότερος legitur) ἢ ὁ, γυμνότερος.

Aristophanes autem pro nudior vsurpat cæcior. Est autem leberis exuuium serpentis aut cicadæ. Triplici verò modo Prouerbium effertur. Cæcior, inanior, & nudior talemo.

10. Nudior clauō.] De hominibus egentissimis.

11. Nudo excubias mandas.] De iis qui per inopiam exequi mandata non possunt.

12. Mulieribus assimilatis.] Hoc est, ad feminæ te similitudinem comparasti. apud Homerum.

13. Mulieris pestis.] De iis qui miserabiliter perierunt: id quod accidit multis per mulieres.

14. Mulieris nates.] De ignauis, vel quia domi manendū est mulieribus.

15. Mulier fanum Herculis non frequentat.] De iis qui res se indignas gerunt: ex eo, quòd Hercules seruiuit Omphalę.

16. Mulier exercitum ducit.] De re dicitur inopinata.

Ἀριστοφάνης δὲ, τυφλότερος. ἴσα δὲ τὸ σύραξ καὶ ἔκδυμα τῆς ἔχεως, καὶ τῆς τέττιγος. τετριῶς δὲ ἀναγράφουσι ἡ παροιμία. τυφλότερος, κατώτερος, καὶ γυμνότερος ἰταλίμου.

10. Γυμνότερος παττάλου.] Ἐπὶ τῶν σφόδρα δυσχερῶν.

11. Γυμνῷ φυλακὴν ἐπιτάττεις.] Ἐπὶ τῶν ἀδυνάτως ἐχόντα τὰ προστεταγμένα πληροῦν ἢ τὰ ἀναγκαῖα.

12. Γυναικὸς ἀρ' ἀντέτυξο.] Ἀντὶ τοῦ ἴσους γυναικὶ χρησταὶ δαίθης, παρ' Ὁμήρῳ.

13. Γυναικὸς ὄλεθρος.] Ἐπὶ τῶν ἀκρίτως ἀπαιρουμένων· παρὸσοι πολλοὶ δεινῶς ὑπὸ γυναικῶν ἀπώλοντο.

14. Γυναικὸς πυγή.] Ἐπὶ τῶν ἀεργῶν· ἢ ὅτι χρὴ τὰς γυναῖκας οἴκοι μένειν.

15. Γυνὴ εἰς Ἡρακλείους οὐ φοιτᾷ.] Περὶ τῶν ἀναξίως πράξαντα παρόσον Ἡρακλῆς ἐδουλεύσεν Ὀμφάλῃ.

16. Γυνὴ στρατηγεῖ.] Ἐπὶ τῶν παρὰ δόξαν.

17. Γυπὸς

11. Γυμνῷ φυλακὴν ἐπιτάττεις.] Zenobius ac Diogenianus, eodem, quo Suidas, modo explicant. Aliter Hesychius: Γυμνῷ τῳ κελεύειν ἔντειλον, (ita legendum. Vulg. γυμνοκελεύστῳ ἔστειλον) παροιμία ἐπὶ τῶν ἀδυνάτως ἐχόντων ἃ τις κάμνειν κελεύει, ἢ χωρὶς ἀναγκαίων ἃ τις κάμνειν κελεύει. Vsus Prouerbio Pherecrates Tyrannidibus, eodem testante Hesychio.

12. Γυναικὸς.] Homeri locus Iliados γ'. vet. 163. quomodo hic emendauimus:

Νῦν γ' ἀνανεύεις γυναικὸς δ' οὐκ ἀντιτύξῃς.
Nunc te probra manent, similem factum mulieris.

15. Γυνὴ εἰς Ἡρακλείους.] Caussas fabulæ comminiscuntur, quòd stienti Herculi potum femina negarit, causata ferias Bonæ Deæ, cùm nefas est, quidquam viris a femina dari, vt refert Alcimus Siculus apud Athenæum lib. x. pag. Basil. 217. Bonæ autem Deæ ædem ingredi viris nefas. Plutarchus in Cæsare, Festus in *Religiosum*, & in *Dominum*. Macrob. lib. 1. cap. XII. Tibullus Eleg. VI.

Sacra Bona maribus non adeunda Dea.

Iuuenal. Sat. VI.

Nota Bona secreta Dea. ——

Lege & Cicer. de Aruisp. Responsis & Lactant. lib. 1. cap. XXII. Vt ergo feminis sacris Herculis interdictum, sic & viris, Bonæ Deæ.

17. Γυπὸς

17. Γυπὸς σκιά.] Ἐπὶ τῶν μηδενὸς λόγου ἀξίων.

18. Γύργαθον φυσᾷς.] Ἐπὶ τῶν μάτην πονούντων. γύργαθος δὲ κλίνη, ἐφ' ἧ τοὺς παρύντας καὶ μαινομενοῖδεις ἐφόρουν.

17. Vulturis vmbra.] De nullius pretij rebus.

18. Rete inflas.] De iis qui frustrà laborant. Gyrgathus lectus erat, in quo paralyticos & furiosos versabant.

Δ.

D.

19. Δ ΑΚΤΥΛΟΥ ἡμέρα.] Ἐπὶ τῶν δημηγορούντων. Δάκτυλος γάρ τις ἀνὴρ γέγονεν Ἀθήνῃσι μεγίστων λαχὼν τιμῶν.

20. Δαλὸς εἰς πῦρ.]

21. Πρότερον χελώνη σφῦρα ἐκμάθοι θηρεύσασα.] Ἐπὶ τῶν ἀδυνάτων.

22. Δασύπους κρεῶν ἐπιθυμεῖ.] Λέγεται ἐπὶ τῶν ἐπιθυμούντων παρ' ἄλλων χρήσεις τὰ ὄντα παρ' ἑαυτοῖς.

23. Δάπις ἀγαθός.] Δάπις πόλις Θρᾴκης σφόδρα εὐδαίμων. ἐν ταύτῃ γὰρ τὰ χρύσεια ἔστιν ἀνάλματα.

24. Δαφνίδιον φορεῖ βακτηρίαν.]

19. DACTYLI dies.] De fortunatis. Dactylus enim quidam Athenis fuit, maximos honores ibidem adeptus.

20. Torris in ignem.]

21. Priùs testudo cursu vinceret leporem.] De re quæ fieri non potest.

22. Lepus pulpamentum quærit.] De iis qui ab alio expetunt, quod ipsi habent.

23. Datus bonorum.] Datus nomen est vrbis Thraciæ valdè fortunatę. In ea enim sunt auri fodinæ.

24. Laureum gesto baculum.] Sic

17. Γυπὸς σκιά.] In Hesychio est γυναικὸς, mendosè. Explicatque aliter paullò Prou. Ἐπὶ τῶν μηδὲν ἀξίων ἐστὶ τὴν περιβόητον.

18. Γύργαθον φυσᾷς.] Malè Adagium hoc explanat Erasmus. melius Animaduersionibus suis Henr. Stephanus, & ante illum Apostolius Byzantius: Γύργαθον φυσᾷς ἐπὶ τῶν μάτην πονούντων. σημαίνει δὲ τὸ ἔπιπλον. Itaque legendum in Suida, alioqui mutilo, arbitror. Nam quod de γυργάθῳ paralyticorum lecto ille subiicit ad Adagij explicationem, ἀλογώτατόν ἐστι. Adagium adhibet Aristænetus lib. II. Epist. XX. & repetit infrà noster Διατριβαὶ φυσῶν.

19. Δακτύλου ἡμέρα.] Ita Diogenianus. Zenobius, Δακτύλου. Hesychius, Δακτύλου ἡμέραν, ἐπὶ παιδικῶν ἐστι. Vide Scholia ad Zenobium, & Vatic. Append.

22. Δασύπους κρεῶν ἐπιθυμεῖ.] Simile Comici in Eunucho:

Tute lepus es, & pulpamentum quæris.

23. Δάπις ἀγαθός.] Ita & Zenobius. Idem tamen alibi, & hic inf. Suidas Θάσος ἀγαθός. quod rectum puto. Nam ipse Zenobius incolas Θασίους facit. At reclamat Hesychius, cui Δάπις, τόπος ἔστιν ἐν Λακεδαίμονι. Item Excerpta Strabonis lib. VII, extr. & Val. Harpocration in Lexico. Θάσος autem nominatur etiam in oraculo Antiocho Pario dato apud Eusebium libro V. Præpar. Euangel.

Λέγεται δὲ Θάσος ἰδίᾳ, ἢ τῶν Ἐυκλείων. Εὐκλείων vocat, ἐπεὶ χρυσεῖα ἔχει, τῷ ὄντι ἄφθονα, ἢ ὅτι ἀρίστη, vt ait Zenobius, quo modo equidem legendum existimo, pro vulgato ἐδίμαρίτου.

Sic dicere solent ij quibus insidiæ struuntur, quòd laurus mala arcendi vim habeat.

25. Dædali alæ.] De iis qui ex inopia sibi aliquid alieni asciscunt.

26. Dædali opera.] De egregiis artificibus. Nam veteres quidem artifices clausos oculos faciebant, at Dædalus eos aperuit, & pedes disiunxit.

27. Etiam ignauis obtigit præda.] De iis quibus præter meritum res sunt secundæ.

28. Decempes vmbra.] Olim qui ad cœnam vel inuitabãt, vel inuitabantur, obseruabant vmbram atque sub id tempus & conuiuatores expectabant, & conuiuæ prodibant.

29. Delphus homo fert serta, sitiéque enectus amara est.] Nam hi, vt Apollini sacri, coronati sunt, sed quia rebus necessariis carent, non proficiunt.

Τῶν λεγόντων εἰώθασιν οἱ ὑπὸ τῶν ἐπιβουλευόμενοι παρόσον ἀλεξίκακον φάρμακον ἡ δάφνη.

25. Δαιδάλου πτερά.] Ἐπὶ τῶν δι' ἀπορίαν ἀλλοτρίων παραλυόντων.

26. Δαιδάλου πτήματα.] Ἐπὶ τῶν ἀκριβούντων τὰς τέχνας. ἐποίησε γὰρ οἱ παλαιοὶ δημιουργοὶ, συμμυοκόπας τοὺς ὀφθαλμοὺς ἐκείνων· ὁ δὲ Δαίδαλος ἀνεῳξε αὐτούς, καὶ τὰς πόδας διέλυσε.

27. Διδοῖ καὶ κακοῖσιν ἄγρην.] Ἐπὶ τῶν παρ' ἀξίαν εὐπραγούντων.

28. Δεκάπους σκιά.] Τὸ παλαιὸν οἱ καλεσῶντες ἅμα δεῖπνον καὶ καλούμενοι παρεσημαίνοντο τὴν σκιάν· καὶ οὗτοι οἱ μὲν ἔνδοθεν τοὺς πλησίστιους, οἱ δὲ ἀπὸ τύπου ἅμα τὰς ἑστίας.

29. Δελφὸς ἀνὴρ σίφανον μὲν ἔχει, δίψει δ' ἀπόλλυ).] Ἐπεὶ ὧντινα δεῖ τὸ ἱερὸς τοῦ θεοῦ ἐστεφανωμένον, τοῦτον δὲ ἐντυπόειον ἀπορούντες οὐκ ἀπαλλάσσουσιν.

30. Δελ-

26. Val. Harpocration: Δαιδάλου πτήματα. ἐπὶ τῶν ἀκριβούντων τὰς τέχνας. Zenobius expl. ἐπὶ τῶν περιττὰ ἐξευρόντων. Meminit Dædali huius Eusebius in Chronicis numero DCC. XXXVII. aitq; Latinè: *Primùm omnium pedes statuarum à se inuicem separasse, aliis connectum eos fabris antiquis.* vbi docti Scholiastę consulendi. Hinc etiam *Dædala* simpliciter pro variè & artificiosè factis legitur. vt *Dædala tellus* Lucretio libro 1. Glossæ veteres: *πολύτροπον, Dædalum, varium.* Eædem: *πανοικίαν, Dædalum, factiosum.* Theocritus εἰδ. ε'. seu potiùs Moschus εἰδ. ϛ'.

Ἐς τὸ Δαίδαλα πολλὰ τεκταίνατο μαχανήεντα. Manera Dædaleam multùm spectanda per artem.

28. Δεκάπους σκιά.] Hinc Hesychium prodigiosè nimis corruptum restituo: Δεκάπους σκιά. τὸ παλαιὸν οἱ καλοῦντες καὶ δεῖπνον καὶ ὥρας σημαίνοντες ἐξανέβαινον πρὸς τοῦ σκιᾶς ἀναπετάσιν. Florentina editio, qua vtor: Δεκάπους σκιὰ ζῶον οἱ, &c.

29. Δέλφ δ' ἀπόλλυ). Rectiùs Diogenianus, seruato metri genere:

——— δίψει δ' ἀπολλύς.

Delphus homo vsquè siti cùm gestet fronte coronam.

Itaque interpres Aristoph. ἐν ἱππεῦσι, additque de Cratino Comico temulento iactari solitũ; qui velut Connas, coronarũ satis abundans, sed siti semper enectus: cuius etiam fabula Nutrix fuerit eo argumento, quo & Homerum vinolum perstrinxerit. Κρατῖνος κωμῳδ in eadem Aristophanis fabula pagina 310. & 319. in Eirena pagina 674. 675.

30. Δελ-

30. Δελφῖνα νήχεσθαι διδάσκεις.] Ἐπὶ τῶν ἐν οἷς αὐτοὶ γεγυμνασμένοι εἰσὶ, τούτοις ἐν οἷς ἀπείρους ἐπιτρέπουσι.

31. Δελφῖνα πρὸς τὸ ἀριστερὸν δῆσαι.] Ἐπὶ τῶν ἀδυνάτων, διὰ τὸ δύκολόν τι καὶ ὀλισθηρὸν τῆς ζώου φύσεως.

32. Δεξιὸν εἰς ὑπόδημα, ἀριστερὸν εἰς ποδανιπτῆρα.] Ἀριστοφάνης. ἐπὶ τῶν ἁρμοδίως τοῖς πράγμασι κεχρημένων.

33. Δεῦρ' ἴθ' ἵνα κλαύσῃς.] Ἐπὶ τῶν ἐπὶ κακῷ τινα ἑπομένων.

34. Δόλιχος πλοῦς.] Ὅταν δυστυχέντων ἀεὶ, καὶ πάντας πλοῦ.

35. Δέχεται καὶ βολὴν ἀλήτης.] Ἐπὶ τῶν πάντα πρὸς τὸ κρεῖττον ἐκδεχομένων τάττεται· ἢ ἀπλῶς ἐπὶ τῶν μηδένα προσιεμένων.

36. Δειλότερος τοῦ Θρασυβούλου.] Ἐπὶ τῶν σφόδρα δειλῶν. ἀνὴρ γάρ τις ἐγένετο δειλὸς, ὃς Θρασύλας ἐκ σπηλαίου, καὶ ἰδὼν τὸν Ἡρακλέα, ἀπελήλυθεν. καὶ διέμεινεν ἔτι καὶ νῦν ὁ λίθος ἀπεστραμμένος. φοβούμενος γὰρ

30. Δελφῖνα νήχεσθαι διδάσκεις.] Ἐπὶ τῶν ἐν οἷς αὐτοὶ γεγυμνασμένοι εἰσὶ, τούτοις ἐν οἷς ἀπείρους ἐπιτρέπουσι.

31. Δελφῖνα πρὸς τὸ ἀριστερὸν δῆσαι.] Ἐπὶ τῶν ἀδυνάτων, διὰ τὸ δύκολόν τι καὶ ὀλισθηρὸν τῆς ζώου φύσεως.

32. Δεξιὸν εἰς ὑπόδημα, ἀριστερὸν εἰς ποδανιπτῆρα.] Ἀριστοφάνης. ἐπὶ τῶν ἁρμοδίως τοῖς πράγμασι κεχρημένων.

33. Δεῦρ' ἴθ' ἵνα κλαύσῃς.] Ἐπὶ τῶν ἐπὶ κακῷ τινα ἑπομένων.

34. Δόλιχος πλοῦς.] Ὅταν δυστυχέντων ἀεὶ, καὶ πάντας πλοῦ.

35. Δέχεται καὶ βολὴν ἀλήτης.] Ἐπὶ τῶν πάντα πρὸς τὸ κρεῖττον ἐκδεχομένων τάττεται· ἢ ἀπλῶς ἐπὶ τῶν μηδένα προσιεμένων.

36. Δειλότερος τοῦ Θρασυβούλου.] Ἐπὶ τῶν σφόδρα δειλῶν. ἀνὴρ γάρ τις ἐγένετο δειλὸς, ὃς Θρασύλας ἐκ σπηλαίου, καὶ ἰδὼν τὸν Ἡρακλέα, ἀπελήλυθεν. καὶ διέμεινεν ἔτι καὶ νῦν ὁ λίθος ἀπεστραμμένος. φοβούμενος γὰρ

30. Delphinum natare doces.] De iis qui aliquos in iis rebus, in quibus ipsi sunt exercitati, instituunt.

31. Delphinum cauda alligas.] De rebus quæ fieri nequeunt, propter agilitatem scilicet ac lubricitatem caudæ animalis istius.

32. Dextrum calceolo, læuũ priùs infere pelui.] Aristophanes. De iis qui res decenter administrant.

33. Huc ito, vt plores.] De iis qui suo malo sequuntur aliquem.

34. Altera nauigatio.] Cùm quis secundis ventis destitutus, remis nauem impellit.

35. Glebam etiã admittit erro.] De iis qui vel omnia in optimam partẽ accipiunt: vel simpliciter, qui nihil admittũt.

36. Timidior prospiciẽte.] De valdè meticulosis. Quidã enim Herculem timens, speluncã ingressus, ex eaq; prospiciens, Hercule viso diriguit: & saxum in quod conuersus est, adhuc hominis formam repræsentat. Metuens enim Hercu-

30. Δελφῖνα νήχεσθαι διδάσκεις.] Aristæneti lib. 11. Epist. 1. Ἀλλὰ τί μικρὰ λέγω τοιαῦτα ἐκείνου λέγοντος, ἀνεῖναι τὸν ἵππον διδάσκω.

32. Δεξιὸν εἰς ὑπόδημα, &c.] Iamblichus Chalcidensis Philosophus Pythagoricum hoc symbolum ita explanat: Εἰς μὲν ὑπόδημα τὸ δεξιὸν πόδα πρότερον· εἰς δὲ ποδανιπτῆρα τὸν ἀριστερὸν. ἐπὶ μὲν τῶν ἀναγκαίων ἐρίσαντα λέγει, τὰς δὲ ἀπολαύσεις ἐρίσαντας ἀφίησι· τὸ σύμβολον, τὰς δὲ φαύλας οὐ δεούσας ἀναιδῶς πρόσεστι καὶ ἀπροσδεῶς. *In calceum dextrum præmitte pedem, in peluim verò bene nominatum, hortatus ad prudentem actionem: virtutis quidem officia vt dexteras prætendendas suadet symbolum; mala verò vt sinistras emulorum rebus pellegendis & reuocandis.*

34. Δόλιχος πλοῦς.] Eustathius in Iliad. α'. Δόλιχος καὶ τῶν παροιμιακῶν λόγων ἐστὶ, ὃς ἐπὶ ὧν τὸ πλοῦν πρὸς ἄνεμον, &c. Lege eumdem in Odyss. ε'. & Pausania. Prouerbium adhibet Aristoteles lib. 11. Ethic. ad Nicomachum: ἐπεὶ οὖν τὰ μὲν πρῶτα ἄκρως χαλεπὸν, καὶ ὁ δίκαιος, φασὶ, πλοῦς, τὰ ἐλάχιστα λυπῆσαι δεῖ ἐκεῖνον. Affine illud, è diuerso tamen fonte, Δόλιχον ἀμνίσιον, de quo multa eruditè Erasmus Chil. 1. Centur. 111. & his verbis Hesychius: Δόλιχον ἀμνίσιον. παροιμία ἐπὶ τῶν μηδὲν ἐν δόλιχῳ, ὅταν δοκῇ τὰ σφίγγειν ἔτι μὲν καλὰ ᾖ τὰ, καὶ ἐπὶ δόλιχος τρέπων, λέγεται, Δόλιχον ἀμνίσιον.

35. Δέχεται.] Vide Hesych. in Δὶς κλεισθ. & Zen. Cen. 111. Ad. 22. quæq; ibi notabã.

37. Δουλ-

Herculem, in ſpeluncam inſiluit, & mortuus eſt præ metu.

37. Timidior Piſandro.] Is timidiſſimus cùm eſſet, ne animam ſuam videret, timuit, quæ viuentẽ etiamnum reliquit. Timebat enim nimiũ quãtum.

38. Gratiũ neceſſitate nihil fortius.] Neceſſitas enim & deos cogit. & Plato ait, Neceſſitatem ne Deos quidem cogere poſſe.

39. Nectunt ſtupendas machinas Ægyptij.] De iis qui ſunt admodum verſuti, cuiuſmodi fuerunt Ægyptij.

40. Cœnare me doce.] De hominibus guloſis.

41. Vincula Tyrrhena.] Quibus eo tempore Tyrrheni captiuos affligebant ac vexabant.

42. Delius natator.] Pro peritiſſimo natandi vſurpatur, quiq; in ſumma natet aqua. Editus eſt ab Heraclito Epheſio liber, qui ab aliis inſcribitur Muſæ, ab aliis De Natura: à Diodoto, Accuratũ gubernaculũ ac vitæ amuſſis; ab aliis, Sententia morũ; ab aliis, Mundus, ſiue Ornatus modorũ ſeu morum vnius omniũ. Vel ſic, Delij natatoris. Ἢ Ἡρακλείτου, κατάδυε εἰς τὸ ἀνήλαιον, καὶ ὄψῃ δηλίαν ἀνίσταται.

37. Δειλότερος Πισάνδρου.] Ἐπὶ τῶν καὶ Πείσανδρον ἦλθε δείσασα ψυχὴν ἰδεῖν, ἣ ζῶσαν ἐκείνου φεύγοντος· δειλὸς γὰρ ὢν καὶ ὑποβολιμαῖος.

38. Δεσμὸς ἀνάγκης ἰσχυρότερος.] Ἀνάγκη γὰρ καὶ θεοὺς βιάζεται. καὶ Πλάτων φησὶν, ἀνάγκῃ δὲ οὐδὲ θεοὺς βιάζεσθαι.

39. Δεσμεῖν πλέκειν τὰς μηχανὰς Αἰγύπτιοι.] Ἐπὶ τῶν σφόδρα πανουργευομένων, τοιοῦτοι γὰρ οἱ Αἰγύπτιοι.

40. Δεῖπνόν μοι δίδασκε.] Ἐπὶ τῶν ἀδολεσχούντων.

41. Δεσμοὶ Τυρρηνικοί.] Οἷς ἐχρῶντο κατ' ἐκεῖνο καιρὸν εἰς τοὺς τῶν δεσμωτῶν κακουχίας.

42. Δήλιον κολυμβητοῦ.] Τοῦτο ἐρρήθη εἰς βίβλον Ἡρακλείτου, ὄψῃ τὸ δυσνόητον, δήλιον τοὺς δεῖξαι κολυμβητὴν, ὃν οὐκ ἂν τις ἀνήγετο) ἐν ὑπερβάλλουσι δὲ αὐτὸν, ἢ μὲν Μούσας· οἱ δὲ, Περὶ φύσεως· Διόδοτος δὲ, Κεκοσμημένα πάντα· τινὲς δὲ βίον· ἄλλοι, Εὐσταθίαν ἠθῶν, Κόσμον ζῴων ἢ τῶν ξυμπάντων· ἢ οὕτως· Δηλίου κολυμβητοῦ.

τοῦ

37. Δειλότερος Πισάνδρου.] Ex Ariſtoph. ἐν ὄρνισι: pag. nuperæ edit. 611.

Ἔνθα καὶ Πείσανδρος ἦλθε
Δείσασα φυχὴν ἰδεῖν, ἢ
Ζῶντ' ἐκείνου φεύγοντος.
Quò & Piſandrus venit
Reges animam videre quæ
Viuentem illum præreliquit.

vbi plura doctiſſ. Interpres vetus, qui duos numerat Piſandros ex Eupolide & Platone Comicis.

39. Δεσμὸν πλέκειν.] Ex Æſchylo ſumtum monet Ariſtoph. enarrator ἐν Νεφέλαις. Vide ſup. Αἰγυπτιάζειν. vbi plura notabam, & in Zenobium.

40. Δεῖπνόν μοι δίδασκε.] Verba ſunt Bacchi ad Herculem apud Ariſtophanem ἐν Ἐπιτρέπουσι. Nota autem Herculis in edendo voracitas.

41. Δηλίου κολυμβητοῦ.] Hoc Prouerbium è Socratis manaſſe Apophthegmate, auctor etiam in eius vita Laertius.

44. Δια-

ἐπὶ τῶν ἀκριβῶς πεπαιδευμένων. Σοκράτους δὲ δόντος τῷ Εὐριπίδου Ἡρακλείτου τὰ σκοτεινὰ συγγράμματα, ἐρέσθαι τί δοκοῖ· τὸν δὲ φάναι· Ἃ μὲν συνῆκα, γενναῖα· οἶμαι δὲ καὶ ἃ μὴ συνῆκα. πολλοῦ Δηλίου δεῖται κολυμβητοῦ, εἰς τὸ μὴ ὑπολαβεῖν ἐν αὐτοῖς.

43. Διὰ μαχαιρῶν καὶ πυρὸς βλῆσθαι χρή.] Ἐπὶ τῶν ἀβουλότερόν τι ποιούντων.

44. Διαγόρας ὁ Μήλιος.] Ἐπὶ τῶν ἀθέων, καὶ ἀπίστων, καὶ ἀσεβῶν. οὗτος δὲ μετὰ τὴν ἅλωσιν Μήλου ᾤκει ἐν Ἀθήναις, τὰ δὲ Μυστήρια ὥσπερ ἐτελίζετο, οἷς πολλοὺς ἐνέβλεπεν ἡ ἀρετὴς· τίνα οὖν ἐπήρατο κατ' αὐτοῦ Ἀθηναῖοι, καὶ ἐν χαλκῇ σελίδι ἐγκαῦσαι· τοῦ μὲν ἀποκτείναντι τάλαντον λαμβάνειν, τοῦ δὲ ἄξαντι δύο. ἐπειρώντο δὲ πάντες ὀφῆναι τὸ ἀσεβὲς αὐτοῦ· ἐπεὶ τοὺς Μυστηρίοις πᾶσι διηγεῖτο, κοινοποιῶν αὐτὰ καὶ μικρὰ ποιῶν, καὶ τοὺς βουλομένους μυεῖσθαι ἀποτρέπων. φασὶ δὲ Ἀριστοφάνης ἐν ὄρνισι· Τῷδε μὲν τὼ δ' ἡμέρα μείζω· ὑπαναχορδεῖ), Ἢν δέ τις τὸν ἡμῶν Διαγόραν ἢ Μήλιον, λαμβάνειν τάλαντον. διὸ τοὺς τῶν τεθνεώτων ἀποκτείνῃ, τάλαντον λαμβάνει. Τεθνεώτων, τουτέστι, τῶν διὰ θανάτου φεύγόντων. ἐν ὑπερβολῇ δὲ εἴρηται τοὺς τεθνεῶτας ἀποκτείνειν.

45. Διὰ δακτυλίου δεῖ σε ἑλκυσθῆ-

44. Διαγόρας ὁ Μήλιος.] De hoc & Ariſtophanis interpres ἐν Νεφέλαις & Βατράχοις· Διαγόρα, inquit, Μηλίῳ πονηρὸς ὢν ἐτύγχανε καὶ ἀσεβείαν ἐπηγγέλλετο, &c. Plura ἐν ὄρνισι diligens idem enarrator pag. 592. ex Melanthe & Mandrõ, lib. περὶ Μυστηρίων, quem Suidas religioſè, paucis mutatis, ſecutus eſt. Meminit etiam Ælianus lib. 11. ποικ. ἱστορ. cap. XXIII. de Nicodoro agens.

45. Διὰ δακτυλίου.] Ariſtoph. ἐν Πλούτῳ·

De-

De iis qui vel morbo, vel mœrore sunt extenuati.

46. Pactum faciamus, cuiusmodi Pithecus cum vxore.] Quidam enim deformi facie, continenter cum vxore iurgans, coram amicis pepigit, se neque verberare neque verberari, neque mordere neque morderi velle.

47. Animus Euripus.] De hominibus qui facillimè sententiam mutant, & inconstantibus.

48. Humi clauis affigêris.] Sumtum ab illis, qui pelles extendunt. Significat autem inuestigare & inquirere sollicitè. Ij enim qui pelles extendunt super terram, vt ne contrahantur aut diminuantur ardore solis, eas supremis ipsarum partibus clauis affigunt.

49. Per parietem loqui.] De iis qui aliquid vel clàm, vel stultè gerunt.

50. Dithyrambis minùs mentis habes.] De hominibus stolidis & incogitantibus.

51. Diitrephes impulit.] De iis qui aliquid alicui persuadent.

52. Diitrephes vasis vinarij prædi-

vnt.] Ἐπὶ τῶν διὰ νόσον ἢ λύπην λεπτῶν καὶ ἰσχνῶν γεγενημένων.

46. Διαθήκην βεβαιώσωμεθα, ὡὸ δὶ-θηνο Πίθηκος τῇ γυναικί.] Αἰσχεδὸν γάρ τις ἔνδον συνοικῶν τῇ γυναικὶ δῆλα ποιήσας μήτε τύπτειν μήτε τύπτεσθαι, μήτε δάκνειν μήτε δάκνεσθαι.

47. Διάνοια Εὔριπος.] Ἐπὶ τῶν ῥᾳδίως μεταβαλλομένων, καὶ ἀσταθμήτων ἀνθρώπων.

48. Διαπατταλωθήσῃ χαμαί.] Ἀπὸ τῶν τὰς βύρσας δερσάντων. σημαίνει δὲ τὸ διερευνᾶν καὶ ζητεῖν δεινῶς. τὰς γὰρ βύρσας ἐκτείνοντες ὑπὸ τῆς γῆς, ἵνα μὴ συμπάσχωσι ἢ συγκλείωνται ὑπὸ τῆς ἡλίου καύσεως, κατὰ τὰ ἄκρα πατταλοις καταπήγνυσι ἐκτείνοντι.

49. Διὰ τοῦ τοίχου λαλεῖν.] Ἐπὶ τῶν ἀσταθῶς τὰ δέοντα πραττόντων.

50. Διθυραμβικὸν νοῦν ἔχεις ἀκάρτητα.] Ἐπὶ τῶν ἀβουλήτων.

51. Διίτρεφης ἀνέπεισεν.] Ἐπὶ τοῦ ἀναγκάσαντος ὑπό τι πρᾶγμα.

52. Διίτρεφης πυτίνα ἔχων πλεσ-

Διὰ διακενῆς ἢ κενὸν ἰμᾶς' ἐν διακένοις. Sic apud Fabium Quintil. lib. VI. cap. IV. Sarmentus, seu Publius Blesus, Iunium hominem macrum & pandum *Fibulam ferream* vocauit.

47. Simile inf. Τόρῳ βύεσθαι. Ductum ab Euripo maris parte inter Aulidem Bœotiæ portum & Eubœum insulam. Pomponius Mela lib. II. cap. VII. *Euripum vocant, angustam mare, & alterno cursu septies die, ac septies nocte fluctibus inuicem versis adeò immodicè fluens, vt ventos etiam ac plenis velis nauigia frustretur.* Hesychius: Εὔριπος, διακοπὴ τι-

πος πολύχρωτος· τὸ πλῆθος ἀμείτονος ἀβλαβέστατον, ἢ ἀλλοῖος μεταβολλόμενος. Statius Papinius libro VII. Theb.

——*reflua quæ, meatu*
Euripum. ——

48. Est Aristoph. Ὀρνιθίῳ. pag. 309. Hesychius: Διαπεπαλάσθαι, σφόδρα βύρσαι διεπλάσθαι πατάγοις.

49. Tale illud: *Stateræ paries* de quo Cicero in Topicis, & Cælius Rhodig. lib. XXX. Antiq. lect. cap. XXXV.

52. Διίτρεφος πυτίνας.] Aristoph. Ἱππεῦσι: ὡς Διίτρεφος πυτίνας μέσος ἔχων πλεσ-

vbi

ρά.] Οὗτος πολυπράγμων ἀνήρ, ὃς θάλλοντα πολὺν ἀγγεῖα ἐπαύσησεν, καὶ ἐπαρχήσας, καὶ ἐφυλάρχησε, πάλαιστος, καὶ ἄρπαξ, καὶ πονηρὸς ἀνήρ. πολὺς δὲ εἰς πέντε εἰρῆσθαι, διὰ τὸ ἀνυσόκεφον. ὡς εἰ ἔτυχε μηδὲν ἄλλο ἔχων, ἀλλ' ἢ πίθου σῶρας καὶ χύτρας ὀμφαλούς.

53. Δικάζειν Βίαντος τὸ Πριηνέως πρόσωπον. καὶ, Πριήνη δίκη.] Ἐπὶ τῶν ἰσχυρὸν ἐν τῷ δικάζειν.

54. Δικαιότερος σταχάνης.] Ἐπὶ τῶν δίκαια ἀγαπώντων. σταχάνην δὲ οἱ Δωριεῖς, ἃ ξυτάλην καλοῦσιν, ἴσως φῶρ ἃ φάσον. καὶ ἕτερον παροιμία· Δικαιότερος ξυτάνης.

55. Δίκην δίκῃ ὑπεκτί, καὶ βλάβῃ βλάβῃ.] Παροιμία ἐπὶ τῶν φιλοδίκων καὶ συκοφαντούντων δίκας δίκαις.

56. Δίκῃ ὀφλήσει, κἂν ὄνος δλάκῃ κτύσῃ.] Ἐπὶ τῶν ὀλίγα συκοφαντουμένων.

57. Δίκης δικαιότερος.] Καθ' ὑπερβολήν. ἐπὶ τῶν σφόδρα δικαίων.

58. Δίκης ὀφθαλμός.] Ὡς καὶ πάντες ἄνθρωποι ὁμολογοῦσι, δίκην καὶ τὴν παροιμίαν, ὅτι δίκης ὀφθαλμός, ὃς μηδένα κατεφρονεῖν ἀνθρώπους ὑπάρχοντας.

59. Δικτύοις ἄνεμον θηρᾶς.] Ἐπὶ τῶν μάτην καὶ ἀνοήτως τι πονούντων.

---

tus alis.] Hic homo curiosus & importunus fuit, qui oleaginis vasculis conficiendis locupletatus, Magister equitũ factus est, & Tribunus plebis: homo repentè diues, rapax, improbus. Alij volunt in hominem pauperem dici, fimulandi ac dissimulandi nescium: quasi dicas, qui nihil aliud habeat, nisi dolij pedes & ollæ vmbilicum.

53. Iudex Biante Prienensi præstantior: &, Prienense iudicium.] De iurisprudentissimis.

54. Trutina iustior.] De iis qui iustitiam diligunt. Dores enim ἃ ξυτάλην trutinam σταχάνην nominant fortè propter stationem. Est & alterum Prouerbium: *Iustior trutina.*

55. Lis litem parit, & noxa noxam.] Prouerbium in amantes litium, & iudicium iudicio cumulantes.

56. In ius vocabitur, etiam si asinus canem momorderit.] De iis qui paruas ob res calumniis exagitantur.

57. Iustitia iustior.] Oratio supra veri fidem exaggerata. De hominibus valdè iustis.

58. Iustitiæ oculus.] Omnes homines confiteantur, vt Prouerbio dicitur, oculum iustitiæ, qui nulli mortalium est contemnendus.

59. Reti ventum venaris.] De iis qui frustrà & stultè laborant.

60. Rete

---

vbi eadem, quæ hic Suidas, narrat Scholiastes.

53. Δικάζειν Βίαντος.] Suprà, Βίαντος Πριηνέως δίκη. Ibi vide.

58. *Iustitiæ* oculos, vultumque seueris ac venerandis verborum coloribus depinxit Chrysippus apud A. Gellium libro XIV. cap. IV. Noct. Attic.

60. Rete inflas.] De ſtultis ſimiliter dictum.

61. Diomedea neceſſitas.] Prouerbiũ ſiue de Tydei filio, ſiue de Diomede Thrace, qui hoſpites rem habere cum filiabus deformibus (quæ allegoricè equæ dicebantur) coactos occidebat. Hinc equas habuiſſe fertur, hominum deuoratrices. Alij tradunt, cùm Vlyſſes & Diomedes noctu furati Palladium, in caſtra redirent; Vlyſſem ponè ſequentem, ſtricto gladio interficere voluiſſe Diomedem: qui cõſpecta per Lunã gladij vmbra territus, Vlyſſem, enſe verberans ſcapulas eius, præcedere coëgerit. Vſurpatur de iis qui neceſſariò aliquid faciunt. Diomedes in reditu ab Ilij expugnatione, à ſuis non receptus, ſed expulſus, in Calabriam abiit: & Argyrippam condidit, quæ nunc dicitur Beneuentum.

62. Per acutũ enſem currere.] De iis qui in pericula ſe coniiciunt. ὀξεῖαν enim haſtam nominant.

63. Iouis cerebrum.] Id eſt, optimus cibus. Sic loquuntur Perſæ de iis qui delicatè viuunt. Eodem modo dicitur etiam, *Cerebrum Regis*.

64. Corinthus Iouis filius.] De iis

60. Δίκτυον φυσᾷς.] Ἐπὶ τῶν ἀνοήτων ὁμοίως.

61. Διομήδειος ἀνάγκη.] Παροιμία ἀπὸ τῶν Τυδέως, ἢ ἀπὸ τῶν Θρᾳκὸς· ὃς ἐξανάγκαζε τοὺς ξένους αἰκίζεσθαι ἵπποις ταῖς θυγατράσιν αὐτοῦ μίγνυσθαι, ἃς καὶ ἵππους ἀλληγορεῖ, εἶτα ἀναίρει. ὅθεν τοῦτο λέγεται, ὅτι ἵππους ἀνθρωποφάγους εἶχεν ὁ Διομήδης. οἱ δέ, ὅτι Διομήδης καὶ Ὀδυσσεὺς τὸ Παλλάδιον κλέψαντες, γυκτὸς ἐπανίεσαν· ἐπόμβρος δὲ Ὀδυσσεὺς ἦν Διομήδη βουλόμενος ἀναιρεῖσθαι, ἐν τῇ σελήνῃ δὲ ἰδὼν ἢ σκιὰν τοῦ ξίφους ὁ Διομήδης, δείσας τὸν Ὀδυσσέα, ἐπέστρεφε φοβούμενος, πάλιν αὐτοῦ τοῦ ξίφους τὸ μετάφρενον. τάττεται δὲ ἐπὶ τῶν κατ' ἀνάγκην τι φερόντων. Διομήδης εἰς Δαυνίαν πλοῦν κατασχών, εἰς τὰ ἴδια οὐκ ἐδέχθη, ἀλλὰ διωχθείς, ἀπῆλθεν εἰς Καλαβρίαν, καὶ κτίζει πόλιν, ἣν ἐκάλεσεν Ἀργυρίππαν, ἢ μετονομασθεῖσαν Βενβέντον.

62. Δι' ὀξείας φαμεῖν.] Ἐπὶ τῶν δέχεσθαι κινδύνους. ὀξεῖαν γὰρ λέγουσι τὴν λόγχην.

63. Διὸς ἐγκέφαλος.] Τὸ κάλλιστον βρῶμα. ἅτινα λέγεται οἱ Πέρσαι, ἐπὶ τῶν ἁβυσταλούντων, ἢ, Βασιλέως ἐγκέφαλον.

64. Διὸς Κόρινθος.] Ἐπὶ τῶν

---

60. Δίκτυον φυσᾷς.] Suprà γύγλυ τὸν φυσᾷ.

61. Διομήδειος ἀνάγκη.] Explicat perſpicuè Heſychius: Διομήδειος ἀνάγκη, παροιμία. Κλίψας μὲν γὰρ Διομήδης τὸ Παλλάδιον ἦλθε δεηθεὶς τῶν ἑταίρων ἀπελθεῖν πάλιν, ἐπεὶ ἀναγκάζων ἐκομίζετο πάλιν, ἢ ἐπὶ τῶν μετὰ βίας ἐκπεμπόντων τινά. (ita locum mutilum reſtituo) φασὶ δὲ καὶ τὸν Παλλάδιον κλαπῆναι ἢ φυλάττεσθαι. Plura præter Paræmiographos Euſtathius in Iliad. κ'. extr. & de Diomede atque Vlyſſe Photius noſter in Biblioth.

63. Διὸς ἐγκέφαλος.] Heſychius: Διὸς ἐγκέφαλος. παροιμία, ἐπὶ κλαπέντος φασὶ τοῦ Διὸς τὸ ἄγαλμα Διόνυσον. *Iouis cerebrum. Prouerbium hoc de rebus valdè diuinis dixit Clearchus.* Clearchum laudat & Athenæus libro XII. ac Zenobius.

64. Διὸς Κόρινθος.] Aliter Heſychius: Διὸς Κόρινθος. παροιμία. ἐπὶ τῶν ἀπὸ λογίων τινὰ καὶ μαντείων, ὡς ὁ Πίνδαρος φησίν. ἀνάγκη γὰρ τοῦ φόβου τοὺς ἐπὶ Διὸς βουλόμενος εἰς Κόρινθον, ἢ βουλόμενος ἀναιρεῖσθαι αὐτὸν ἢ ἄλλο τι, ἢ διὰ βίαν ἐκπεμπόμενος αὐτοῦ ἢ ἑκών, ἢ διὰ τὸν Διὸς ἔπεμψεν. ἢ Νικίτης δέ φησι τὸν βάθρον εἶναι. Pindari, quem citat, locus eſt in Nemeis, vbi eandem cõmemorat hiſtoriam interpres, verùm parùm aut nihil potiùs, vt equidem arbitror, ad Prouerbij huius explicationem pertinentem. Plura Eraſmus Chil. II. Centuria I.

τὰ αὐτὰ λεγόντων παροιμία. ἐρρίφη δὲ διὰ τοιαύτην τινά· Μεγαρεῖς ὑπακούοντες Κορινθίοις, ἐβαρυνοῦντο τὰς ἀποστολὰς, καὶ φανερῶς δυσκαταχώρητοι ἦσαν διὰ τοῦτο. Κορίνθιοι δὲ πρέσβεις ἦλθον εἰς τὰ Μέγαρα, καὶ τῷ δήμῳ παρεσκευασμένοις ἀκοῦσαι, ἀγανακτοῦντες ἐβόων· Οὐκ ἀνέξ') ταῦτα ὁ Διὸς Κόρινθος. φασὶ δέ τινες Μεγαρεῖς ἐκβαλόντας αὐτοὺς ταῦτα καὶ λέγειν· Πάλιν τὸν Διὸς Κόρινθον.

65. Διὸς κώδιον.] Οὕτως ἐκάλουν τὰ τῷ Διὶ τυθησόμενα, ἐξαιρέτοις κέχρη') φεις τοὺς τῷ ἀνδρὶ τῶν ἐναγῶν καὶ θηριώδεις, τὰ αὐτὰ τοῖς ποτὲ ἐκείνου ὑποστρωννύοντες.

66. Διὸς φήμη.] Ἡ μαντεία· ὁ γὰρ Ἀπόλλων ὁ πρόμαντις τοῦ πατρὸς, καὶ παρ' ἐκείνου λαμβάνει τὰς μαντείας, καὶ τοῖς ἀνθρώποις ἐμφέρει. Ὅμηρος· Διὸς ἄγγελος ὦκα Ἰρίδνη.

67. Διὸς ψῆφος.] Οὕτω καλεῖται ὁ τόπος, ἐφ' ᾧ Ἀθηνᾶ καὶ Ποσειδῶν ἐκρίθησαν. πόθεν) δὲ ἡ παροιμία ἐπὶ τῶν ἱερῶν καὶ ἀθίκτων.

68. Διαλύσιον κακόν.] Ἐπὶ τῶν μέγα τι καὶ δεινὸν ὑποταμόντων.

65. Διὸς κώδιον.] Heſychius: Διὸς κώδιον· ἐπὶ τῶν ἐμφύλιον ἐπιόντων. ἐφ' ὃ ἐν ταφαῖς τοὺς ἐπὶ τῷ ἐμφύλιῳ πολέμῳ τεθνεῶτας ἐκφέρουσι. πρὸς ἢ, τὸ μέγα καὶ τίλιον. ἢ δὲ Πολέμων, τὸ ἐκ τοῦ Διὸς τυθησόμενον ἱερεῖον. Sic locum corruptum reſtituendum cenſeo. Plura hîc Suidas, & in Κόδιον.

66. Homeri locus Iliad. β. ver. 93.

——— μετὰ δὲ φάτις ἦλθε Πελάσγη,
Ὀτρυνέμεν' ἴεναι, Διὸς ἄγγελος· ὦκα δ' ἀγείρετο.
—— quæ inter ſumma vigebat,
Nuntius ille Iouis: denſatur concio tota.

qui eadem inculcant. Prouerbium inde ortum eſt, quòd Megarenſes dum Corinthiis patérent, mandata illorum ægrè ferebant, nec indignationé ſuam diſſimulabant. Qua de re legati Corinthiorum Megara cùm veniſſent, nec populum dicto audienté haberent; indignabundi exclamarũt: *Non feret hæc Iouis filius Corinthus.* Megarenſes autem ferunt iis eiectis exclamaſſe, *Verbera Iouis filium Corinthum.*

65. Iouis vellus.] Sic appellabãt ea quæ Ioui erant immolata, iiſq; vtebantur in luſtratione hominũ pollutorum: eorumque pedibus illa ſubſternebant.

66. Iouis fama.] Id eſt, oraculum. Nam Apollo patris ſacerdos eſt, & ab eo accipit oracula, eademque hominibus reddit. Homerus: *Iouis nuntia fama flagrabat.*

67. Iouis ſuffragium.] Sic locus ille, vbi de Neptuno & Minerua factum fuit iudicium, appellatur. Vſurpatur Prouerbium de rebus ſacris, & non tangendis.

68. Ingens malum.] De iis qui magnum & atrox aliquid ſubeunt.

69. Dupla

69. Dupla veſtis.] Pro externa virtutis ſpecie, intrinſecus vitiis referta: deque iis, qui amicitiam profeſſi, hoſtibus aliquem produnt: aut alioquin moribus ſunt prauis.

70. Duplex cappa.] Hoc eſt malum. &, *Tria cappa peßima*, Cappadocia, Creta, & Cilicia.

71. Bis ſeptem plagis polypus denſatus.] De iis qui pœna digni ſunt. Nam polypus captus, ſæpè cæditur, vt pinguis fiat.

72. Bis & ter quod pulcrum eſt.] Sic quæ pulcra ſunt, ſæpè narranda ſunt.

73. Bis pueri ſenes.] De iis qui in ſenectute videntur ineptiores eſſe.

74. Turpe eſt eumdem bis ad lapidem impingere.] De iis qui denuò in eadem errata incidunt.

75. Crambe repetita mors eſt.]

69. Διπλόη.] Η' ἔξωθεν ἀμπὶ φαινομένη, ἔστωσα δὲ γέμουσα κακίας καὶ ὀφιλίας μὲν ἀπηχθημένοις, πεπημένοις δὲ αὐτὸν τοῖς πολεμίοις. ταύτην δὲ ἡ λέξις καὶ ὅτι περὶ σκολιοὺς τοὺς τρόπους.

70. Διπλοῦν κάππα.] Ἀντὶ τοῦ κακόν, Τρία κάππα κάκιστα, Καππαδοκία, Κρήτη καὶ Κιλικία.

71. Δὶς ἑπτὰ πληγαῖς πολύπους πεπάρθη.] Ἐπὶ τῶν κολάσεως ἀξίων. παρέσται ὁ πολύπους ὑπερβολῇ, τυπτόμενος πολλάκις πρὸς τὸ πίων γένεσθαι.

72. Δὶς καὶ τρὶς τὸ καλόν.] Οὕτω χρὴ τὸ καλὸν πολλάκις λέγειν.

73. Δὶς παῖδες οἱ γέροντες.] Ἐπὶ τῶν πρὸς τὸ γῆρας ἀνοητοτέρων εἶναι δοκούντων.

74. Δὶς πρὸς τὸν αὐτὸν αἰσχρὸν προσκρούειν λίθον.] Ἐπὶ τῶν εἰς ἀλυσιτελῆ τοῖς αὐτοῖς ἀτυχήμασι περιπιπτόντων.

75. Δὶς κεφάλην θάπτει.]

76. Οὐδὲν

72. Δὶς καὶ τρὶς τὸ καλόν.] Plato in Gorgia: Καὶ δὶς γάρ τις καὶ τρὶς φαίη καλὸν εἶναι τὰ καλὰ λέγειν καὶ ὑπερεπαινεῖν.

73. Δὶς παῖδες οἱ γέροντες.] Aristoph. Νεφέλαις, pag. 101.

Φάσκοντες εἶναι δεῖν σὲ παῖδα τὸν πάππον ὄντα;
ἐγὼ δὲ γ' αὐτὸ τοῦτ' ἂν, ὡς δὶς παῖδες οἱ γέροντες.
Cantum esse, vt pueri ſalum vapulent? at ego tibi istuc
Obsecrem, quod vulgus dicit, bis pueri senes sunt.

Ad quem locum plura ex Sophocle, Theopompo, Platone & Antiphonte Scholiastes. Adde Lucianum in Saturnalibus: Οὕτω γὰρ ἐκ τῶν παιδιῶν ὑπολαμβάνουσι, ἢ τοὺς παλαιοὺς παῖδας τοὺς γέροντας γίγνεσθαι. Item Senecam Philosophum: *Non bis pueri sumus, vt vulgò dicitur, sed semper.* Meminit quoque Zenobius Vaticanus in Prouerbio: Σφηκοπαλαίειν βουλόμενος, &c.

74. Ita Cicero de Inuentione: *Primùm quidem decipi incommodum est; iterùm stultum.*

75. Δὶς κεφάλην θάπτει.] Quid κεφάλη pluribus inquirit Erasmus Chil. 1. Cent. v. & Suidas dict. κεφάλη, quæ & apud Athenæum lib. 1. *Deipno* legas. Adagium adhibet D. Basilius Magnus epist. ad Antipatrum Hegemonem: Κεφάλας ἐγὼ πεῖσαι μὲν οὐ δυνήσομαι. καὶ διὰ τοῦτο παρρησιάσομαι πᾶσαν τὴν ἀλήθειαν πρὸς σέ. Cui his verbis respondet Antipater: Δὶς κεφάλην θάπτειν, ἀλλ' οὐκ ἐπὶ τῶν παροιμιῶν ἐγὼ δὲ πολλὰ ἂν τὸν αὐτὸν, ἀλλ' οὐ δὶς ἐπαθον. τούτου δὲ μὴ ἀπόντος, εἰ δὲ πάντως, μὴ τριάκοντα ἐθέλειν ἔθνη ἔδειν, μᾶλλον ἢ παρρησίας διαμαρτεῖν. Alluſit & Iuuenalis Satyra VII. ver. 154.

Occidit miſeros crambe repetita magistros.

quod primus obſeruauit Ang. Politianus Miſcellan. cap. XXXIII. quamquam locum

76. Οὐδὲν διαφέρει Χαιρεφῶντος ἢ φύσει.] Ἐπὶ τῶν ὠχρῶν καὶ ἰσχνῶν. ἐπεὶ τοιοῦτος ὁ Χαιρεφῶν ἦν φύσει καὶ ἰδεῖν. ἦν γὰρ τὴν σοφίαν σπουδαστὴς ὅλην καὶ νυκτερὶς ἐκαλεῖτο. καὶ οὐδὲν διαφέρειν τ' ἄνθρωπε τῶν Ἡρακλειδῶν, οὐδ' ὑποῦ τοῦ Παμφίλου. οὗτος Τραγῳδιοποιὸς ἐγένετο, καὶ ἔγραψε τὰ συμβάντα τοῖς Ἡρακλείδαις.

77. Μὴ πρὸς λέοντα δορκὰς ἀφιμένη μάχῃ.] Ἐπὶ τῶν τοῖς ἰσχυροῖς ἀνίσων.

78. Δόμυ κηρύκειον.] Ἐπὶ τῶν ἅμα αἰτούντων καὶ ἀπειλούντων.

79. Δότε μοι λευκάνιν.] Ἐπὶ τῶν ὀργιζομένων καὶ προσποιουμένων ὑπὸ χολῆς ἑλκεῖν.

80. Δὸς πᾶς ὁ βίος, λαβὲ δ' ὅ τοι πυτὸν ἀκούσας.]

81. Δοῦλος ὢν κόμην ἔχεις;] Ἐπὶ τῶν ἀλλόγλωσσά τι πραττόντων· παρόσον τοῖς ἰλιόβιοις τὸ κομᾶν.

82. Δούλων πόλις.] Ἐν Λιβύῃ

76. Nihil habitu corporis à Cherephonte differes.] De pallidis & gracilibus. Nam talis natura & aspectu erat Cherephon, vt sapientiæ studio maceratus: vnde & vespertilio dicebatur. *Et nihil differes neque ab Heraclidis, neque à Pamphilo.* Pamphilus Tragicus fuit poëta, qui ea, quæ Heraclidis acciderant, litteris mandauit.

77. Num aduersus leonem caprea pugnam ineam?] De iis qui viribus sunt impares.

78. Caduceum vnà cum hasta.] De iis qui simul & rogant, & minantur.

79. Date mihi peluim.] De irascentibus, seque præ bile vomere velle simulantibus.

80. Da, vita est omnis: Cape, vix in nauibus audis.]

81. Cùm seruus sis, comam alis?] De iis qui aliquid agunt contra rationem. Ingenuorũ enim est, alere comam.

82. Seruorum vrbs.] In Africa est,

vt

eum illum corruptum pronuntiarit Scopa, legendumque censuerit *Cambre*, eumque secutus Pontius Victruuius epistola historiæ suæ Britannicæ præfixa.

76. Οὐδὲν διαφέρει Χαιρεφῶντος ἢ φύσει.] Ex Aristoph. in Νεφέλαις, eiusque Interprete, nisi quòd pro σκυτίᾳ τινὶ τοιαύτῃ, habet φιλοσοφίᾳ τινὶ τοιαύτῃ, addiditque etiam τύξιον, hoc est, *buxeum*, vocatum. Quod sequitur, Οὐδὲν διαφέρειν ἄνθρωπε ἢ τῶν Ἡρακλειδῶν, ex eodem Comico in Πλούτῳ sumtum.

77. Ita Martialis lib. x. Epigr. c.

Quid congregare cum leonibus vulpes
Aquilæque similes facere noctuas quæris?

78. Δόμυ κηρύκειον.] Zenobius copulam addit δόμυ καὶ κηρύκειον. itaque Hesychius, è quo corruptum ac mutilum Zenobij locum restituimus: Δόμυ ἢ κηρύκειον. παροιμία, ἐπὶ τῶν ἅμα δεομένων καὶ ἀπειλούντων, ὅτε τὰ δόμυ τοῦτο ἔχουσιν ἢ κηρύκειον. Vsurpat Prouerbij specie Polybius lib. IV. historiæ, cap. VI nunc quidem distinguitur, III.

79. Δότε μοι μαλάβαθρον.] Meminit Plutarch. è Platone Comico in Præceptis Politicis, & Aristophanes Νεφέλαις.

80. Δὸς πᾶς ὁ βίος, &c.] Ios. Scaliger hexametrum formabat:

Δὸς, δότε, πᾶς ὁ βίος. λαβὲ δ' ὅ τοι πυτὸν ἀκούσας.

81. Δοῦλος ὢν κόμην ἔχεις;] Ex Aristoph. Ἴρηνῃ·

Ἔστιν δῆτα δοῦλος ὢν κόμην ἔχων;

82. Δούλων πόλις.] Exscripsit hic Suidam Apostо-

vt scribit Ephorus lib. v. Et alia sacrorum seruorum, in quibus vnus est ingenuus. Est & in Creta Δωλόπολις, vt Sosicrates tradit in primo rerum Creticarum. Est & alia quædã in Thracia Poneropolis: quæ condita fertur à Philippo, collocatis ibi iis, qui ob improbitatem malè audirent, calumniatoribus, falsis testibus, causidicis, & aliis improbis, ad bis mille, vt Theopompus XIII. rerum Philippicarum scribit.

83. Duodecim machinarum.] De magna varietate morum. Fuit nobilis quædam meretrix Cyrene cognomento duodecim machinarum, quòd totidem gestus in concubitu effingeret. Tractum ex Hypsipyle Euripidis: *Per duodecim artium astra.*

84. Duodecim fontium os.] Cratinus sese laudans in Pytina: Rex

Ἔφορος ἐ. καὶ ἑτέρα ἡροδούλων· ἐν ᾗ εἰς ἐλεύθερός ἐστιν. ἔστι δὲ καὶ ἐν Κρήτῃ Δουλόπολις, ὡς Σωσικράτης ἐν τῇ α τῶν Κρητικῶν. ἔστι δέ τις καὶ ἀλλὴ Θρᾴκιλλα Πονηρόπολις, ἣν Φίλιππόν φασι συνοικίσαι, τοὺς δὲ πονηρὰ δίκη βαλλομένους αὐτόθι συναγαγόντα συκοφάντας, ψευδομάρτυρας, καὶ τοὺς συνηγόρους, καὶ τοὺς ἄλλους πονηρούς, ὡς Θεόπομπος ἐν τῇ ιγ. τῶν Φιλιππικῶν φησι.

83. Δωδεκαμήχανον.] Ἐπὶ τοῦ παντοδαπῶς καὶ ποικίλως ἤθους χαρακτήρ. Κυρίνη γάρ τις ἑταίρα δωδεκαμήχανος ὠνομάζετο, διὰ τὸ τοσαῦτα σχήματα ἐν τῇ συνουσίᾳ τρέπειν. ἔστι δὲ παρὰ τὸ ἐξ Ὑψιπύλης Εὐριπίδου· Ἀπὸ τῶν δωδεκαμήχανος ἄστρων.

84. Δωδεκάκρουνον σῶμα.] Ὁ Κρατῖνος ἑαυτὸν ἐπαινῶν ἐν Πυτίνῃ λέγει, Ἄνακτ᾽

Ἄπολ-

Apostolius, at male ibi excusum Ἐνταῦθα, pro ἔφορος. item Σωσικράτης ἐν τῷ πρώτῳ Κρητικῶν pro Χοιριλίδης ἐν τῷ πρώτῳ Κρητικῶν. Denique Θεόπομπος ἐν ἕκτῃ Φιλίππου pro ἐν ἑπτακαιδεκάτῃ Φιλίππου. Porrò Δούλιον πόλιν in Libya etiam ponit Hecatæus apud Stephanũ ἰδίως ἐκλεγόμενον. Mnaseas apud Zenobium, & Hesychius, qui & alteram in Creta agnoscit, vti etiam Plutarchus Commentario Περὶ πολυπραγμοσύνης. Quodque hìc ἐκ τῶν παντοίων πόλεων Theopompus, idem apud Zenobium tradit Artemidorus. Porrò Adagium de cœtu conuictuque improborum, furacium, aut ignobilium exponit Erasmus.

83. Δωδεκαμήχανον.] Aristoph. ἐν Βαβυλῶνι Τοξότης τ᾽ ἀμφὶ μίαν ψέγων

Ἀπὸ τῶν δωδεκαμήχανον Κυβέλης ἀπαντῶν;

vbi interpretes ex Hypsipyle Euripidis sumtum docet, & ex eo Suidas. Sed ἄστρων pro ἄντρων legit. Tragœdiã citat Macrobius lib. 1. & 5. Saturn. c. 18. Plutarch. Consol. ad Apollonium. Cicero III. Tusc. Io. Stobæus Schol. Aristoph. & Galenus II. III. ἐπιδήμιον. Atq; hinc emendari queat Hesychius hoc pacto: Δωδεκαμήχανον· πόλιν τὴν Λιβύην διὰ τὸ πολλὰ χάσματα πεῖν ἐν τῇ χώρᾳ. Vide quę ad Vaticanam Appendicem de Rhodopide.

84. Δωδεκάκρουνον σῶμα.] Ioan. Tzetzes Chiliade V. III. Hist. 180.

Οὐδὲ δωδεκάκρουνος ἔχρεα σῶμα καθ᾽ ἕκαστα ἐκ Κρατῖνος.

Idemque Cratini versus adducit Chil. XI. Hist. 374. vbi tertius legitur hoc modo:

Γλυκὺ τὸ τερέτρου, τί δ᾽ εἶπας;

Philostratus libro I. Vitarum Sophist. de Dionysio Milesio: Καὶ πῶς ἂν δωδεκάκρουνον ἄνδρ᾽ εἴποι. Sumtam autem Parœmiam seu potiùs Metaphoram à fonte Callirrhoe Athenienſi docet Cent. I. Adag. 28. Hadrianus Iunius. Hesychius: Δωδεκάκρουνος· Ἀθήνησι κρήνη διὰ τέσσαρα ἐπωνόμασται τόπου, ἀπὸ τῆς Καλλιρρόης κρήνης. Vide & Suidam in Ἀθήνησι,

Ἄπολλον τῆδ᾽ ἐπὶν τῶν ῥοιμάτων Καναχαὶ πηγαὶ δωδεκάκρουνοι χέουσι, Ὑλισθὸς ἐν φάρυγγί τι ἂν εἴποιμι. Εἰ μὴ δέδηδύσῃ τις αὐτοῦ τὸ στόμα, Κατελύσῃ πᾶς λόγιον.

85. Δωδωναῖον χαλκεῖον.] Ἐπὶ τῶν μακρολογούντων. Δήμων γάρ φησιν, ὅτι τὸ τοῦ Διὸς μαντεῖον ἐν Δωδώνῃ, λέβητι ἐν κύκλῳ περιλήπτῳ. τάσεις δὲ ψαλίδες ἀλλήλαις· καὶ κρουσθέντος ἑνὸς, ἠχεῖν ἐπὶ διῆκοντας πάντας, ὡς διὰ πολλοῦ χρόνου ἠχεῖν τὸν πρῶτον. Ἀριστοτέλης δὲ ὡς πλάσμα δηλῶν, δύο φησὶ κίονας εἶναι· καὶ ἐπὶ θατέρου μὲν τὸν λέβητα, ἐπὶ δὲ θατέρου παῖδα κρατοῦντα μάστιγα, ἧς τοὺς ἱμάντας χαλκοῦς ὄντας σφενδόνῃ ὑπ᾽ ἀνέμου, τοῦ λέβητος προσπεσόντος, τὸν δὲ τυπτόμενον ἠχεῖν. κέχρηται δὲ τῇ παροιμίᾳ Μένανδρος Αὐλητρίδι· περὶ δύσεως. εἰ δὲ πολλὼ ἦσαν, οὐκ ἂν διῆκε χίλιος τὸ παροιμία.

86. Δωριάζειν.] Παροιμιωδῶς. Δωριεῖς γάρ εἰσι τὸ σῶμα γυμνοῦν τὸ ἀπὸ ζώνας ἔχειν τὸ πολὺ δὲ χιτῶνας φορεῖν. ἐν Σπάρτῃ δὲ καὶ τὰς κόρας γυμνὰς φαίνειν.

87. Δεκχὴ χαλαζῶσα.] Ἐπὶ

Apion quoque Grammaticus, fortè ob garrulitatem, *orbis cymbalum* dictus.

86. Δωριάζειν.] Hesychius: Δωριάζειν, γυμνοῦν. ἀπὸ τῆς ἐν Πελοποννήσῳ πόλεως. ἄλλοι κρούσεως ἰματίων ἐπιτηδείως ἀφιεμένων, παρεμφαίνουσι τὸ πολὺ τῶν σωμάτων. Plura ex Ælio Dionysio ac Pausania Eustathius in Iliad. ξ. & ex illo Iunius Cent. I. Adag. 47.

87. Δεκχὴ χαλαζῶσα.] Hesychius: Δεκχὴ χαλαζῶσα. ἐπὶ δεινοῦ τινὸς καὶ δυσφόρου ἐγκειμένου πράγματος. Vide H. Stephanum Animadu. in Chil. Erasmi Chil. III. Cent. I.

Dio-

Ionæ, & in Eirenem Aristoph. interpretes, & alibi.

85. Δωδωναῖον χαλκεῖον.] Pollux libro VI. cap. XXVI. de garrulo: Τὸ ἐν Δωδώνῃ χαλκοῦν, μακρήτορος ἢ λαλοῦντος κολοῦ. Libanius, ἐν γυμνασίοις κολοῦς τὸ Δωδωναῖον ἐκάλουν χαλκεῖον. Cetera Erasmus, & nonnulla Hieronymus Magius libello postumo De tintinnabulis. Et nos ad Zenobium Centuria VI. Adag. 5. vbi & de Demone Parœmiographo. Ausonius alibi:

Nec Dodonæi cessat tinnitus aheni.

Diophanto drachma erat pecunia ſpectaculis deſtinata, quo tempore cùm grandinaret, huic ioco data fuit occaſio.

88. Fugitiua ſors.] Quæ callidè tractatur: id quod de Creſphontis & Ariſtodemi liberis ferunt; Creſphontem hominem callidum, glebam madidam in vrnam iniecisſe.

89. Quæme, id eſt, ſtupide Acharnenſis.] Malè audiebant Acharnenſes, vt agreſtes & duri; Potamij quidem, quòd facilè admitterent adſcriptitios, Thymœtadæ verò & Proſpaltij, vt litigatores appellati.

90. Ad porcellum emendũ mutua mihi tres drachmas.] De iis qui vel morituri, vel initiandi erant. Qui enim initiabantur, porcellum immolabant, quòd viderentur in numerum piorum referri.

91. Duos parietes inungis, ſiue candefacis.] De iis dicitur qui in vtramque partem inclinant, & medios ſe præbent in diſſidiis & amicitiis.

Διοφάντου τὸ θεωρικὸν ἦν ἡ δραχμή· ἐπεὶ δὲ ἐπίηχε χάλαζα τότε τοῦτο τοῦ εἴρους, δραχμὴν αὐτῷ χαλαζῶν ἐπέσκηψε.

88. Δεμτέρης κλῆθρον.] Ὁ μὴ παυργίας γενόμενος. τοῦτο δὲ ἱστόρηται περὶ Κρεσφόντου, καὶ περὶ Ἀριστοδήμου παιδίων ὄντων τῶν ἀρχῆς· ὁ Κρεσφόντης, βῶλον ὑγρὰν εἰς ἄγγος ἐνέβαλε.

89. Δεχαριῶ, φησίν, Ἀχαρνεῦ εἶναι δοκεῖς.] Ἐκωμῳδοῦντο οἱ Ἀχαρνεῖς ὡς ἀγροῖκοι καὶ σκληροί. Ποτάμιοι δέ, ὡς φασίν, διαχρήσασθαι τοὺς παρεγγράπτους· Θυμοιτάδαι καὶ Προσπάλτιοι, ὡς δικηκτικοί.

90. Εἰς χοιρίδιον δάνεισόν μοι τρεῖς δραχμάς.] Ἐπὶ τῶν μελλόντων τελευτᾶν, ἢ μυεῖσθαι· ἐπεὶ οἱ μυούμενοι χοῖρον ἔθυον· ἐδόκουν δὲ οἱ μυούμενοι εἰς τὸν ἀριθμὸν τούτων ἄγεσθαι.

91. Δύο τοίχους ἀλείφεις.] Λέγεται ὅταν ἐπὶ ἀμφοτέρα γίνωνται, καὶ μέσος γινόμενος ἐν μάχαις ἢ φιλίαις.

E.

92. VERE eget: nam veterem tunicam habet.] Ariſtophanes: Multis ei videtur opus eſſe hirundinibus: nam vna hirundo non facit ver.

E.

92. ΕΑΡΟΣ χρήζει, ἐπειδὴ παλαιὸν χιτῶνα ἔχει.] Ἀριστοφάνης· Δεῖσθαι δ' ἔοικεν οὐκ ὀλίγων χελιδόνων. μία γὰρ χελιδὼν ἦρ οὐ ποιεῖ.

93. Ἐγέ-

90. Εἰς χοιρίδιον δάνεισόν μοι τρεῖς δραχμάς.] Aristoph. ἐν ὄρνισιν·

Εἰς χοιρίδιόν μοι ταῦτ' ἄνευ δανείου δός δραχμάς.
Δεῖ γὰρ μυεῖσθαί με φοιτῶντ' ἐπὶ κλισίαν.

& ibi Interpretes, vetus, & Septim. Florens.

91. Δύο τοίχους ἀλείφεις.] M. Cælius Ciceroni lib. VIII. Epiſt. XXIX. ad Fam. *Sed amice magne, noli hunc epiſtolam Attico offendere: ſine eum errare, & putare me virum bonum eſſe, nec ſolere duos parietes de eadem fidelia dealbare.* Malè in Apoſtolio excuſum ἀλήθειαν pro ἀλείφειν.

92. ΕΑΡΟΣ χρήζει, &c.] Vide inf. Μία χελιδὼν. Ex Ariſtoph.

94. Ἐγὼ

93. Ἐγένετο καὶ Μανδρωνίου σκάφη ναυός.] Λέγεται ἐπὶ τῶν παρ' ἐλπίδα καὶ παρ' ἀξίαν εὐτυχούντων, εἶτα θρυπτομένων διὰ τοὺς παρόντας. ὁ γὰρ ναύαρχος ἡρέθη ἀνάξιος ὢν ὁ ἀρχῆς. ἡ δὲ σκάφη ναῦς τὸ εὐτελὲς δηλοῖ.

94. Ἐγὼ οὖν ἅμα σὺ ταυτὸν ἕλκομεν ζυγόν.] Ἐπὶ τῶν ὁμοίαν καὶ συμφορὰν παρόντων.

95. Ἐγὼ μὲν ἐκ τοῦ καλοῦ εἰς καλὸν μετέλιξα.] Ἐκ τοῦ κιθαρῳδικοῦ καλοῦ ὄντος εἰς τὸ ξυμβαλεῖν. διὰ τῶν ὁμοίως τι ποιούντων.

96. Ἐγὼ ποιήσω πάντα καὶ Νικόστρατον.] Ὁ Νικόστρατος ὑπὸ κωμῳδίας ἦν ὑποκριτής, δοκῶν κάλλιστα ὑποκρίνεσθαι.

97. Ἐγχέλεις θηρεύμενος.] Ἐπὶ τῶν δι' ἰδίαν κέρδος ἴδιον ταραχὰς ποιούντων· ὅταν τὸ ὕδωρ κινῶσιν, ἵνα λαμβάνωσιν· ὅτε δὲ ἄνω καὶ κάτω τὸ ὕδωρ ταράττωσιν, καὶ οὕτω καὶ λαμβάνωσιν. ὅτε καὶ ἡμεῖς ταράττοντες τὴν πόλιν.

98. Εἰ καὶ λύκου ἐμνήσθης.] Τοῦτο λέγεται ἐπὶ τῶν, οὓς ἂν παύσῃ τις καὶ δίκαιος θορυβουμένους.

99. Μὴ εἰκῇ τλῇς Ἄβυδον παραπλεῦσαι, ἢ διαφορτῇς.] Λέγεται δὲ ἐπὶ ἀσφαλῶς πλεόντων.

100. Εἰκῇ τοῦ Ἡρακλεῖ.] Ἐπὶ τῶν ἀπερισκέπτως τὰ πράγματα διαπλεόντων.

93. Contigit & Mandroni ficulna nauis.] De iis qui ſupra dignitatem rebus proſperis vtentes, ſe gerunt inſolentiùs. Mandron enim quidam nauarchus deſignatus fuit, indignus illo munere. *Ficulna* verò pro vili ponitur.

94. Ego verò & tu iugum idem trahimus.] De iis qui in eadem calamitate ſunt conſtituti.

95. Ego è bono in bonum tranſtuli, vel, à bono ad bonum contuli.] Id eſt, è citharœdo bono factus ſum Tragicus. De iis qui ſimiliter aliquid faciunt.

96. Ego faciam omnia ſecũdùm Nicoſtratum, vel, inſtar Nicoſtrati.] Hic hiſtrio fuit ſolertiſſimus.

97. Anguillas captans.] De iis qui priuati emolumenti cauſſa turbas concitant, quòd anguillæ turbata aqua & commota capiantur: ad eumdem modum faciunt qui remp. turbant.

98. Etiamſi lupi mentionem feciſſes.] De iis qui ſui iniecta mentione, ipſi mox adſunt.

99. Ne temerè Abydum prætернauiges, aut tranſeas.] Dicitur de iis qui ſe periculis committunt.

100. Temerè Herculi.] De iis qui res citra calumniam & ſine reprehenſione conficiunt.

94. Ἐγὼ δὴ καὶ σύ.] Ariſtænetus libro II. epiſt. VII. Καὶ σὺ γὰρ ἐκείνων ἀνηλθες, κἀγὼ τι ἢ σὺ ἢ ἐκεῖνος ἕλκομεν ζυγόν. Simile inf. Τὸν αὐτὸν κάμνει νόσον.

97. Ἐγχέλεις θηρεύμενος.] Ex Ariſtoph. ἐν Ἐκκλησ.

98. Affine eſt Prouerb. *Lupus in fabula.* &, *Lupus prior te aſpexit.*

99. Μὴ εἰκῇ.] Euſtathius in Iliad. β'. ἐ Pauſania explicat, ἵνα μὴ ἐπὶ ἀκαίρου τις ἐλθὼν. Stephanus εἰκῇ πλεῖν Prouerb. ſic exſtat: εἰ μὴ δ' εἰκῇ Λίβυδα πατεῖν. Vide ſup. Λίβυς θ'.

CENTVRIA VI.

1. LAQVEVS murem cepit.] De iis qui rectè capti sunt.

2. Si bouem non potes, asinum age.] Prouerbium monet, cuique pro viribus agendum esse.

3. Nisi citò periissemus, salui non essemus.] Prouerbium hoc tum omnes, qui præcipites ruebant, in ore habebant.

4. Tria illa dicas iuxta aulam.] Qui ad capitale supplicium abducebantur, iis licebat cibo & potu plenis tria dicere, quæ vellent: deinde ore obturato ad necem ducebantur.

5. Vnus vir, nullus vir.] Quod ab vno nihil præclarum geritur.

6. Ad vetera præsepia.] De iis qui iucundam vitæ rationem amissam recuperant.

7. Ad ægrotos ægrotus veni.] De iis quorum casus consimiles.

8. Vt decuit.] Prouerbium. Si quis apertè dicere non vult, quomodo quid consumserit, inquit, Ita vt oportuit.

9. Diuûm peruenit ad aures.] De iis quorum facta non latent.

10. In sinum spuere.] Id est, præ verecundia non magnificè loqui.

ΕΚΑΤΟΝΤΑΣ ϛ´.

1. Εἰληφεν ἡ παγὶς τὸν μῦν.] Ἐπὶ τῶν ἀξίως ἑαλωκότων.

2. Εἰ μὴ δύναιο βοῦν, ἔλαυνε δ' ὄνον.] Παροιμία ἐπὶ τὸ ὃ καὶ δύναμιν ἔχουσι πράττειν παραινοῦντων.

3. Εἰ μὴ ταχέως ἀπωλόμεθα, οὐκ ἂν ἐσώθημεν.] Ἅπαντες δὲ τότε τὴν παροιμίαν διὰ στόματος εἶχον οἱ κρημνιζόμενοι.

4. Εἴποις τὰ τρία παρὰ τῇ αὐλῇ.] Τοῖς ἐπὶ θάνατον ἀγομένοις ἐξῆν σίτου καὶ οἴνου πληρωθεῖσι τρία λέγειν ἃ βούλοιντο· μεθ' ἃ φιμωθέντες ἀπήγοντο τὴν πρὸς θάνατον.

5. Εἷς ἀνὴρ, οὐδεὶς ἀνήρ.] Παρόσον ὑφ' ἑνὸς οὐδὲν κατορθοῦται.

6. Εἰς ἀρχαίας φάτνας.] Ἐπὶ τῶν ἀπολαύσεώς τινος ἐκπεσόντων, πάλιν δὲ εἰς αὐτὴν ἐπανελθόντων.

7. Εἰς ἀσθενοῦντας ἀσθενῶν ἐλήλυθα.] Ἐπὶ τῶν ὅμοια τοῖς παραπλήσια πασχόντων.

8. Εἰς δέον.] Παροιμία, ὅταν τις θέλῃ μὴ φανερῶς εἰπεῖν ὅπου τι πολλάκις ἀνάλωσε, λέγει, Εἰς δέον.

9. Εἰς θεῶν ὦτα ἦλθεν.] Ἐπὶ τῶν οὐ λανθανόντων, ἐφ' οἷς ἔπραξαν.

10. Εἰς κόλπον πτύειν.] Τοῦτ' ἔστιν ἴσως τοῦ μὴ μεγαλορρημονεῖν ἀλαζονευόμενος.

11. Εἰς

CENT. VI.

3. Εἰ μή.] Themistoclis est exulantis apud Xerxem dictum ad liberos: *Perieramus, nisi periissemus.*

4. De hoc pluribus ad Appendicem è Vaticana.

8. Εἰς δέον.] Periclis est rationem pecuniæ administratæ reddentis Atheniensibus, vt sup. Zenobius Cent. III. Adag. 91.

10. Εἰς κόλπον πτύειν.] Lucianus Περὶ τῶν ἐπὶ μισθῷ συνόντων· Καὶ ὅτι εἰς τὸν κόλπον πτύσαι πρέπει, ἀξίως κατηγορεῖν. Libanius epist. CXCI. Οὐ μὴν τάς γε ἐλπίδας ἀπεῖλεν, ἀλλ' εἰσὶ καὶ καινεῖν. πτύω δ' εἰς κόλπον τῇ παροιμίᾳ πειθόμενος. Erasm. Chil. I. Cent. V. & ibi H. Steph.

12. Εἰς

11. Εἰς κόπρον θυμιᾷς.] Ἐπὶ τῶν ἀνωφελῶν καὶ μὴ ὄντων λέγεται ὑπὸ τῶν Ἀττικῶν.

12. Εἰς Κυνόσαργες.] Εἴρηται ἐπὶ ὕβρει καὶ ἀρᾷ. ἔστι δὲ τόπος ἐν τῇ Ἀττικῇ, ἐν ᾧ τοὺς νόθους τῶν παίδων ἐτάττον. ὠνόμασται δὲ οὕτως ἀπὸ κυνὸς ἀργοῦ, τουτέστι λευκοῦ ἢ ταχέος. καὶ γὰρ Ἡρακλεῖ θύοντων, κύνα λευκὸν ἢ ταχὺν ἀετὸν ἁρπάσαντα τοῦ θυομένου τὰ μηρία ἐκεῖ κατενεγκεῖν καὶ ἐπερωτήσαντας τοὺς θεοὺς λαβεῖν χρησμὸν, ἱερὸν Ἡρακλέους ἱδρύσαι τῷ τόπῳ, ἐξ οὗ καὶ τοὺς νόθους ἐκεῖ συντελεῖν, ὅτι καὶ Ἡρακλῆς νόθος ὢν, ἴσα θεοῖς ἐτιμάθη.

13. Εἰς μέλιττας γ' ἐκώμασας.] Παροιμία ἐπὶ τῶν παρὰ δόξαν κακουμένων ἀθρόως.

14. Εἰς οὐρανὸν τοξεύειν.] Ἐπὶ τῶν ὑπερηφάνως κατ' αὐθάδειαν τι ποιούντων.

15. Εἰς πάγας ὁ λύκος.] Ἐπὶ τῶν πονηρῶν ὅταν εἰς προῦπτον ἐμπέσωσι κίνδυνον.

16. Εἰς πῦρ ξαίνειν.] Παροιμιακὸν ἐπὶ τῶν καθ' αὑτῶν τι πραττόντων μάταιον ἢ λεγόντων. ὅμοιος τῇ, Κατὰ πετρῶν σπείρειν.

17. Εἰς τέφραν γράφειν.] Ἐπὶ τῶν

11. In stercore thymiama.] De rebus inutilibus & futilibus dicitur ab Atticis.

12. In Cynosarges.] Dictum per contumeliam, & execrationem. Est Atticæ locus, vbi nothos pueros collocabant: quòd & Hercules, quamuis nothus, diuinos honores consecutus fuerit: sic dictus à cane albo vel celeri. Nā cùm Herculi res diuina fieret, canem album (alij aquilam) coxas abreptas eò detulisse, atque Athenienses oraculo monitos, ibi fanum Herculis condidisse tradunt: vnde & nothi eo in loco legitimentur: quòd cùm Hercules nothus fuerit, ibi tamē instar Dei sit honoratus.

13. Ad apes commessatum venisti.] Prouerbium in eos qui subitò affliguntur præter expectationem.

14. In cælum iaculari.] De iis qui per contumaciam frustrà quid faciunt.

15. In laqueos lupus.] De improbis, cùm in euidens inciderint periculum.

16. Ignem diuerberare.] Prouerbiale de iis qui contra sese aliquid frustrà faciunt aut dicunt. Simile huic est, *Saxa conserere.*

17. In cineres scribere.] De rebus impossi-

12. Εἰς Κυνόσαργες.] Lege Hesychium in Κυνόσαργες & Ioan. Tzetzem in versibus Politicis Chil. XIII. Hist. 489.

13. Εἰς μέλιττας γ' ἐκώμασας.] Sic & Eustathius in Iliad. α´ è Pausania explanat, additque geminum: Σφηκιὰν ἐκίνησας.

16. Εἰς πῦρ ξαίνειν.] Aristænetus lib. II. epist. XX. Ἐπεὶ μάτην ἐπαινῶ, εἰς πῦρ ξαίνω. γέγονεν φωνᾶς· πείθειν τὰ ἄπαντα ψάμμος.

17. Εἰς τέφραν γράφειν.] Totidem verbis è Suida Varinus in Lexico. Similis versus ille παροιμιώδης Sophoclis:

Ὅρκους ἐγὼ γυναικὸς εἰς ὕδωρ γράφω.

quem Philonides per parodiam sic expressit apud Helladium in Chrestomathia, quam Photij nostri Bibliothecæ acceptam ferre necesse est:

Ὅρκους δ' μοιχοῦ εἰς τέφραν γράφω.

23. Εἰς

impossibilibus. Ego iusiurandum eius, iuxta Prouerbium, cineri inscribendum esse duco.

18. In dolium perforatum hauritre.] Prouerbium sumtum à fabula Danaidum, quòd ex aquam hausisse & in dolium infudisse narrentur. Iuxta idem dolium animæ non initiatorum & impiorum cruciantur.

19. Agrum intuens.] Agrum intueri solent ij, qui obsidentur & oppugnantur, in eo esse cupientes.

20. Trophonium consuluit.] De seueris & tetricis. Nam qui in antrum Trophonij descendebant, deinceps non ridere ferebantur. Trophonium autem aiunt, fratris Agamedis caput tenentem, persequente Aegeo, in hiatum, vbi nunc eius oraculum est, voto facto incidisse.

21. Trœzenem est eundum.] De imberbibus aut parum barbatis. *Pogon* enim, qui Græcis est barba, portus est Trœzenorum.

22. Ad aquam malus.] De pauperibus & infortunatis dicitur. In iudiciis enim vilissimum munus fuit, aquam litigantibus dimetiri.

23. Si Pisandri detestaris cristas & supercilium.] Hic vulgò ridebatur ob ignauiam: sed belli amans & concitator erat, priuati emolumenti gratia: & vtebatur crista triplici & armis insignibus, quò fortis videretur, cùm non esset.

ἀδ ωφέλειαν. ἢ ἐπὶ τῶν ἔργων αὐτῶν, τῶν τῆς παροιμίας, οἷμαι δεῖν εἰς τέλος γράφειν.

18. Εἰς τετρημένον πίθον ἀντλεῖν.] Εἴρηται ἡ παροιμία ἀπὸ τῶν ἐκ τοῦ μύθου, παρὸν ἀνομοίως ἐκείναις ὕδωρ εἰς πίθον ἐβάλλειν, παράχυσιν δὲ αὐτὸν ἢ πίθον καὶ τὴν ἀμύητον ψυχάς.

19. Εἰς τὸ ἀγρὸν ἀναβλέπειν.] Οἱ πολεμούμενοι καὶ πολιορκούμενοι εἰς τὸ ἀγρὸν ἀναβλέπουσι, βοηθοῦντες ἐκ τοῦ τοιούτου.

20. Εἰς Τροφωνίου χρηστήριον.] Ἐπὶ τῶν σκυθρωπῶν καὶ ἀγελάστων ἡ παροιμία τάττεται. οἱ γὰρ καταβαίνοντες εἰς Τροφωνίου, λέγεται μὴ ἔτι γέλωτα ἀγάλασθαι. τὸ δὲ Τροφωνίου φασὶν εἶναι τὸ κατάλυμα τὸ ἀδελφοῦ αὐτοῦ Ἀγαμήδους, ὃν διωκόμενον ὑπὸ Αἰγέως, δύσασθαι εἰς χάσμα ἐμπεσεῖν, ὃ δὴ καὶ τὸ μαντεῖον ἔσχε.

21. Εἰς Τροιζῆνα δεῖ βαδίζειν.] Ἐπὶ τῶν κομψοτέρων, καὶ ἀπαιτοῦντων εὐπρέπειαν. καθήκει γὰρ ἔστι λιμένα εἶναι Τροιζῆνα.

22. Εἰς ὕδωρ κακόν.] Ἐπὶ τῶν δυσκληρούντων ἡ παροιμία εἴρηται. ἐν γὰρ τοῖς δικαστηρίοις τὸ φαυλότατον ἔργον ἦν ὕδωρ διαμετρεῖν τοῖς διαγωνιζομένοις.

23. Εἰπὲ Πεισάνδρου βλωφάρου καὶ λόφου.] Οὗτος δεῖλαιος ἰσχνόφθαλμος ἦν καὶ τοῖς πολλοῖς φιλοπόλεμος δ' ἦν, καὶ πολεμιστὴς, παρὰ δὲ τὴν ἰδίαν ὄψιν. ἦν δὲ καὶ δειλός. ἐχρῆτο δὲ φιλοφρονήσει, καὶ ὅπλοις ὑπερηφάνοις ὑπὲρ τὸ δοκεῖν ἀνδρεῖος, εἴ μὴ ἦν.

24. Εἴ τις

23. Εἰπὲ Πεισάνδρου βλωφάρου καὶ λόφου.] De hoc Pisandro aliud Prouerb. sup. Δεινάτερον Πεισάνδρου. Vide Had. Iunium Centuria VI. Adag. 98.

25. Εἰ τὸ

24. Εἴ τις εἰς Αἰγύπτου σῖτον ἄγοι, καὶ εἰς Κιλικίαν κρόκον.] Ὅμοιόν ἐστι τὸ, Γλαῦκα Ἀθήναζε. ἐπὶ τῶν μάτην σπουδάζοντων καὶ σφᾶς παρέχοντα.

25. Εἰ τὸ μέσον κτήσαιτο Κορίνθου καὶ Σικυῶνος.] Αἰσώπῳ τῷ μυθογράφῳ πλουσίῳ ἀνδρὶ χρωμένῳ, ὁ θεὸς ἀνεῖλε τὸ λόγιον τοῦτο. Ὀφορος γὰρ αὐτόθι ἡ χώρα. καὶ χρησμὸς ὀξυδόρκου Βακίδος ἐστὶ χρησμολόγου· Ἀλλ' ὅταν οἰκήσωσι λύκοι πολιαί τε κορῶναι Ἐν Κορίνθῳ, τὸ μεταξὺ Κρήθου καὶ Σικυῶνος. ἐκέκρατο τότε, ὅτε ἡ πόλις μεταξὺ ἱερατεῖ καὶ γῆς ἦν), Νεφελοκοκκυγία.

26. Εἰ φίλου χρήζεις ὑπηρεσίας.] Ἐπὶ τῶν γενναίαν ψυχὴν ἐχόντων. ἀρρωστοῦντι γὰ Ἀντισθένει, ξυρίδιον δίδωσι Διογένης, εἰπὼν τοιοῦτον λόγον.

27. Ἐγχώριοι οὐ μόνον τὰς τῶν ἀνέμων στάσεις, καὶ τὰ παροιμιῶδες, ἀλλὰ καὶ τὰ τῶν ἐγχωρίων ἀνθρώπων ἤθη καλλίστα γινώσκουσιν.]

28. Ἑκάτειον Θειαγένους.] Τοῦτο ἦν εἰδύλλιον οὗ ἐπεμνήσθη παντεχοῦ ἀποδεικνύς, ὃς Κάπνος ἐκαλεῖτο. ἦσαν δὲ Θειαγένεις ἄλλοι β'. ὁ περὶ Ὁμήρου γράψας, καὶ ὁ διὰ μαλακίαν διαβεβλημένος.

29. Ἐκδεδαρμένος δέρεις.] Ἐπὶ τῶν μάτην πονούντων.

24. Si quis in Ægyptũ frumẽtum vehat, & in Ciliciam crocũ.] Simile est huic: *Noctuam Athenas.* De iis qui frustrà coaceruant ea quæ antè adsunt.

25. Si medium possederis Corinthi & Sicyonis.] Æsopo fabularũ scriptori de diuitiis percontanti Apollo hoc reddidit oracultum. Fertilis est enim ea regio. Est & Bacidis vatis oraculum: *Aſt vbi habitarunt lupi, canesq; cornices vnà intra Corinthum & Sicyonem* id est, *Nebulococcygiam.* Obscurè innuit vrbem Nephelococcygiam inter cælum & terram esse conditam.

26. Si amici requiris operam.] De iis qui generoso sunt animo. Ægrotanti Antistheni Diogenes porrecto cultello sic dixit.

27. Indigenæ non modò ventorum stationes (vt dicitur Prouerbio) sed & popularium suorum mores optimè nouerunt.]

28. Theagenis Hecateum.] Id erat simulachrum, quod, quocumque proficisceretur, interrogabat. Vocabatur autem ille Capnus à fumo. Fuêre Theagenes alij duo, quorum hic de Homero scripsit, ille ob molliciem fuit infamis.

29. Excoriatum excorias.] De iis qui frustrà laborant.

30. Duo

25. Εἰ τὸ μέσον κτήσαιτο.] Oraculum hoc Æsopo ἐν μυθογράφῳ datũ tetigerat & Aristoph. enarrator ἐν ὄρνισι ad illa verba:

Ἀλλ' ὅταν οἰκήσωσι, &c. quem hîc Suidas exscripsit. Item Athenæus lib. V. Δημοκλῆς. dubitat tamen an Æsopum μυθολόγον, an alium hoc oraculo Apollo irriserit. Eustath. verò in Iliad β'. sic Prou. effert:

Εἰπὲ μοι τὰ μεταξὺ Κορίνθου καὶ Σικυῶνος.

& ad Sicyonis opulentiam Adagij originem refert. De Bacidis autem Vatibus Pet. Victorius lib. XXVI. cap. XVI. Variarum lect. & M. Ant. Muretus aliter paullò libro XII. Variarum cap. XV.

30. Ex

30. Duo cùm sint, tu tria vides.] De iis qui vel senio, vel alio malo hallucinantur, neque satis benè cernunt.

31. Ex Hecate cognosci potest, sitne diuitem esse potius an esurire.] Hæc enim ait, eos, qui rem & opes habeant, singulis mensibus cenâ sibi mittere, pauperes verò homines eam abripere, priùs quàm appositа fuerit. Moris enim fuit, vt singulis mensibus diuites Hecatæ mitterẽt panes, & alia quędam, quæ pauperes auferebant. Hecaten alij Dianam, alij Lunam dicunt, quæ spectris horrendis sese offerat deuouentibus: quæ quidem spectra sint homines draconis capitibus & ingenti proceritate, vt eorum conspectu, qui videant, percellantur.

32. Extirpata est Musica.] Ferunt olim in cõuiuiis eruditas quęstiones esse tractatas. Pòst psaltriis & citharistriis introductis quosdam nouitatem illam accusantes, hoc vsos esse Prouerbio.

33. Post fluctus denuò conspicor tranquillitatem.] De iis dicitur qui tristia quædam effugerunt.

34. Ex ore lupi.] De iis qui præter spem aliquid ab aliquibus accipiunt. Ex fabula de lupo & grue.

35. Massilia venis.] De effeminatis & delicatis. Massilienses enim ferunt muliebrem in morem vestiri, deliburos vnguentis, & colligatis capillis, eaque mollicie turpiter se gerere.

36. E quouis ligno.] Deest, leue fiat. Dicitur de rebus quę quidem vt aspectu sint viles, necessariæ tamen sint re ipsa. Alij de iis qui boni quidem habiti sunt, sed alij inuenti.

37. De multis paleis grana pauca coëgi.] De iis qui magni laboris exiguum capiunt fructum.

38. E calice perforato bibere.] De iis qui in religione errant, vel fidem soluunt.

39. A nutricibus.] Id est, ab infantia.

40. Extra lutum habere pedes.] De iis qui extra periculum sunt.

41. E gustu cognosco.] De iis qui ex paruo multa deprehendunt.

42. E pilo pendet.] De iis qui in maximo sunt periculo constituti.

43. Ceruinus vir.] Id est, timidus, per metaphorã ab animãtis natura sumtam. timidũ enim animans est ceruus.

44. Liberę sunt ab aratris caprę.] Pro-

---

30. Ἐκ δυοῖν ξύλοιν βλέπειν.] Ita noster manuscriptus Suidæ codex. Erasmus verò in antiquo exemplari, ἐκ δυοῖν se inuenisse testatur: vtrumque rectum.

31. Affinia his: *Hecata cena.* &, *Hecata sacrificare.* Tu vide & Giraldum Syntagmatis Deorum.

34. Ἐκ λύκου ῥίματος.] Ampliùs Diogenianus: Ἐκ λύκου ῥίματος ἀτείλω. Elegantèr Longus ποιμενικῶν lib. 1. Καὶ ὁ μὲν κυνὸς οὐδὲν πονήσας ἦλθον, ἐκ σοῦ δὲ ὠφελῶ τι σοῦμα, φησὶν, ὁ λύκου ῥίματος ἐξαιρούμενος τὸ σοῦμα.

35. Ἐκ Μασσαλίας ἥκεις.] Ex eodem fonte manasse & illud, πλούσιος εἰς τὴν Μασσαλίαν, auctor Athenæus lib. XII. Δείπνοσ. his verbis: Ἀχαιοῖσι γοῦν διὰ τὴν εὐ ἢ ψυχαῖς μαλακίαν, διὰ μυρεψικὴν γυναικοπρεπῶς, ὅθεν καὶ παροιμία παρῆλθεν, Πλοῦτος εἰς Μασσαλίαν. Huc referũt nonnulli Plautinũ illud in Casina:

Vbi tu es, qui colere mores Massilienses postulas?

Verùm hac eos turpitudinis labe liberat Iustus Lipsius, summum illud Belgij nostri, dum vixit, ornamentum, Commeut. ad Taciti Germaniam, post Erasmum Adag. *Natiges in Massilam.* Aliter tamen Io. Brodæus lib. III. Miscellan. cap. XXVII, quem vide.

36. Ἐκ παντὸς ξύλου κώφον ἤνυτ' ἄν.] Ita & manusc. Verùm legendum κωφὸν ex ipsomet Suida. Sic enim ille in dict. Κωφὸν· Ἐκ παντὸς ξύλου κωφὸν ἀν ἤνυτ. δεῖ ἤτοι τὸ ἀδιάπτωτον, χρήσιμον δέ. Κωφὸν autem explicat Hesychius κάμπτων κωφόν. Nec displicet Apostolij lectio: Ἐκ παντὸς ξύλου κύφον ἀν ἤνυτ. Quid verò sit κύφον, docet ex Aristophane, eiusque interprete, Suidas, & his verbis Hesychius: Κύφον, ξύλον διατετρυπημένον κυλτόεσσα, ἢ σφενδόνη· νῦν δὲ παντὸ κατακεκομμένου.

44. Ἐλεύθεροι αἶγες ἀρότρου.] Hesychius: Ἐλεύ-

θηλυδρεαῖς, καὶ τυθρυμμένοις. παρὸσον ἐκείνους φασὶ θηλύτερον στολίζεσθαι, μεμυρισμένους, καὶ τὰς ζίζας ἀναδουμένους, καὶ ὅλῳ τούτῳ τῷ μαλακίαι ἀχημοσύνῃ.

36. Ἐκ παντὸς ξύλου.] Ἐλλείπει, κοῦφον γένοιτ' ἄν. λέγει δὲ τοῦτο ἐπαθῦναι μὲν δυσταφορήτους, ἀναλκεῖς δέ. οἱ δὲ δεῖ τὸ δόξαν ὑπάρχοντα εἰς ἀγαθόν, ἀγαθὸν δὲ ὑπολαβόντα.

37. Ἐκ πολλῶν ἀλύων ὀλίγον καρπὸν συνήγαγον.] Ἐπὶ τῶν πολλὰ μὲν πονούντων, ὀλίγα δὲ καρπουμένων.

38. Ἐκ τετρυπημένης κύλικος πίειν.] Ἐπὶ τῶν διημαρτημένων ἐν πίστει.

39. Ἐκ τιτθευμάτων.] Ἐκ παιδὸς ἡλικίας.

40. Ἐκτὸς πηλοῦ πόδας ἔχειν.] Ἐπὶ τῶν ἔξω κινδύνου καθεζομένων.

41. Ἐκ τοῦ γεύματος γνῶσιν.] Ἐπὶ τῶν ἐκ μικροῦ πολλὰ καταλαμβανόντων.

42. Ἐκ τρίχὸς κρέμασθαι.] Παροιμία ἐπὶ τῶν σφόδρα κινδυνεύόντων.

43. Ἐλάφειος ἀνήρ.] Ἐπὶ τῆς δειλοῦ. ἐκ μεταφορᾶς τοῦ ζώου. δειλὸν γὰρ ἡ ἔλαφος.

44. Ἐλεύθεροι αἶγες ἀρότρου.]

λαιίαν, διὰ τριχῶν γυναικοπρεπῶς, ὅθεν καὶ παροιμία παρῆλθεν, Πλοῦτος εἰς Μασσαλίαν. Huc referũt nonnulli Plautinũ illud in Casina:

Vbi tu es, qui colere mores Massilienses postulas?

Verùm hac eos turpitudinis labe liberat Iustus Lipsius, summum illud Belgij nostri, dum vixit, ornamentum, Commeut. ad Taciti Germaniam, post Erasmum Adag. *Natiges in Massilam.* Aliter tamen Io. Brodæus lib. III. Miscellan. cap. XXVII, quem vide.

36. Ἐκ παντὸς ξύλου κώφον ἤνυτ' ἄν.] Ita & manusc. Verùm legendum κωφὸν ex ipsomet Suida. Sic enim ille in dict. Κωφὸν· Ἐκ παντὸς ξύλου κωφὸν ἀν ἤνυτ. δεῖ ἤτοι τὸ ἀδιάπτωτον, χρήσιμον δέ. Κωφὸν autem explicat Hesychius κάμπτων κωφόν. Nec displicet Apostolij lectio: Ἐκ παντὸς ξύλου κύφον ἀν ἤνυτ. Quid verò sit κύφον, docet ex Aristophane, eiusque interprete, Suidas, & his verbis Hesychius: Κύφον, ξύλον διατετρυπημένον κυλτόεσσα, ἢ σφενδόνη· νῦν δὲ παντὸς κατακεκομμένου.

44. Ἐλεύθεροι αἶγες ἀρότρου.] Hesychius:

Prouerbium de iis qui ab onere aliquo, aut malis sunt immunes.

45. Liberior Sparta.] Ob inuictos & generosos animos, qui legum disciplinam sequentes, ne mœnibus quidem includi, nec nisi victores è præliis reuerti voluerunt, neque tyrannos tolerarunt.

46. Elephantem è musca facere.] De iis qui res minimas oratione efferũt, & magnas faciunt. Lucianus in muscæ encomio: *Vt ne videar, quemadmodum Prouerbio dicitur, è musca facere elephantem.*

47. Ab elephante nihil differs.] De magnis & stupidis: cuiusmodi est hoc animal.

48. Græco more viro isti annuerunt.] Aristophanis est: quasi nutus etiam Græcorum excellant.

49. Trahit mœchus ad mœchũ.]

50. Mihi ipse ero balneator.] Hoc est, ipse mihi inseruiam. Dicitur autem de balneatore scalprum sumente & sibiipsi ministrante: vel ab illis, qui glandes in ignem condunt.

51. Embarus sum.] Olim Piræeus

Παροιμία ἐπὶ τῶν βάρος τινὸς ἢ κακοῦ ἀπηλλαγμένων.

45. Ἐλευθεράτερος Σπάρτης.] Διὰ τὸ ἀνυπότακτον καὶ γενναῖον φρόνημα. διὸ οὐδὲ τείχη περιβάλλεσθαι νόμοις πειθόμενοι· ἀλλ' οὐδὲ ἐθέλουσιν ὑπὸ μάχης ἡττώμενοι ὑποχωρῆσαι, οὐδὲ ἐτυραννεύθησαν.

46. Ἐλέφαντα ἐκ μυίας ποιεῖν.] Ἐπὶ τῶν τὰ ἐλάχιστα ἐπαυξόντων καὶ λέγειν καὶ μεγάλα ποιεῖν. Λουκιανὸς δὲ ὁ μύας ἐγκωμίῳ· Μὴ καὶ δόξω κατὰ παροιμίαν ἐλέφαντα ἐκ μυίας ποιεῖν.

47. Ἐλέφαντος οὐδὲν διοίσεις.] Ἐπὶ τῶν μεγάλων καὶ ἀναισθήτων παρόσον καὶ τὸ ζῷον τοιοῦτον.

48. Ἑλληνικῶς ἐπένευσαν ἄνδρες ἅπαντες.] Ἀριστοφάνης· ὡς δεξιόσεως καὶ τῷ νεύματος ἓν Ἑλληνικοῦ.

49. Ἕλκει μοιχὸς εἰς μοιχόν.]

50. Ἐμαυτοῦ βαλανεύσω.] Οἱονεὶ, ἐμαυτοῦ διακονήσω. εἴρηται δὲ ὅταν ὁ βαλανεὺς ἑαυτοῦ λαμβάνῃ τὸ ξυστήριον καὶ διακονῇ. ἢ ὅταν τοῖς βαλάνους ἐγκρύπτουσιν εἰς πῦρ.

51. Ἔμβαρός εἰμι.] Ἦν σεσῖτος ὁ Πειραιεὺς

Ἐλευθερώτερος Σπάρτης. τῶν παροιμιῶν ἐλέγετο δεῖ τοῦτο· ἀπολωλέκασιν.

45. Malè in Suida, etiam calamo exarato, & Frobeniano, legitur ἐλευθεριώτερος, vertitque Germanus interpres *Liberalior*, nos *Liberior*. Spartæ verò vitos pro muris exhibitisse, ad Senecam Rhetorẽ notauimus.

50. Ἐμαυτοῦ βαλανεύσω.] Hesychius: Ἐμαυτοῦ βαλανεύσω, ἐμαυτοῦ διακονήσω. λέγεται δὲ ὅταν ὁ βαλανεὺς ὑποδέσηται, καὶ ἑαυτοῦ λαμβάνῃ τὸν ἀρύτταινα διακονῇ. ἢ ὡς ἔστι τὰς βαλάνους ἐγκρύπτοντας. Vnde hìc ἀρύτταινα pro ξυστήριον legere malim. Aristoph. interpres τὸ ἐγκοίλωμα. Ἀρύτταινα, χαλκοῦν σκεῦος, ᾧ τὸ ἔλαιον ἐγχέουσιν εἰς λύχνους.

51. Ἔμβαρός εἰμι.] Hesychius: ἔωλος, ἀνόητος, μωρός, ἢ νωθρός. Vide Eustathium in Bœotiam Homeri è Pausania, & ex Eustathio vicissim Iunium Cent. 1. Adag. 40. *de callido atque ingenioso* Proverb. explicantem. W. etiam hìc interpretatur: *Quod alij de prudentibus & cordatis; alij de deliris & insanis vsurpant.* ex illo quod initio posuit Suidas, νωθρός, ἠλίθιος.

53. Ἔμπορός εἰμι.

Πειρεπνὺς νῆσος· ὅθεν καὶ τοὔνομα εἴληφεν, ἀπὸ τοῦ διαπορᾶν· οὕτω καὶ ἄκρα Μουνιχία καλουμένη, Μουνιχίας Ἀρτέμιδος ἀεὶ ἱδρύσατο. ἄρτου δὲ ἁμαρτόντος ἐν αὐτῇ καὶ ὑπὸ τῶν Ἀθηναίων ἀναιρεθέντος, λιμὸς ἐπεγένετο. οὗ δὲ ἀπαλλαγὴν ὁ θεὸς ἔχρησεν, ἂν τις τῇ θυγατέρα θύσῃ τῇ θεῷ. Ἐμβαρος δὲ μόνος ὑποχόμενος ἔδωκε τῇ τοῦ ἱερομνήμου αὐτοῦ τὸ γένος ἔχειν, διακοσμήσας αὐτὴν τῇ θυγατέρα ἔθυσεν ὅθεν καὶ εἰς παροιμίαν ἦλθεν, ταττόμενοι δὲ ἐπὶ τῶν ἀβουλήτων καὶ μωραινόντων.

52. Ἐμπεδοκλέους ἔχθρα.] Ἐπὶ τῶν δύσνοιαν ἐχθρᾷ διατεινόντων πρός τινας. Λυσίας· Ὠόμην δ' ἐγὼ τοιαύτην φιλίαν συνεῖναι, οὗτε μὲ δ' ἂν ἡ Ἐμπεδοκλέους ἔχθρα ἐκποδὼν ἡμῖν γένοιτο.

53. Ἔμπορός εἰμι σκηπτόμενος.] Ἀριστοφάνης· ἐπὶ τῶν προφασιζομένων ψεύδη δέους καὶ δειλίας.

54. Ἐμοὶ μελήσει ταῦτα καὶ λευκαῖς κόραις.] Λέγουσιν ὅτι βαρβάρων τινῶν στρατευομένων ἐπὶ Δελφοὺς ἐρωτώμενος ὁ θεὸς, ἔφησεν·

Ἐμοὶ μελήσει ταῦτα καὶ λευκαῖς κόραις. ὕστερον δὲ ἐφάνη μετ' Ἀθηνᾶς καὶ Ἀρτέμιδος, ὧν καὶ ἱερὰ εἶπε ἐν Δελφοῖς, ἀπαντῶν τοὺς πολεμίους.

---

53. Ἔμπορός.] Aristoph. Πλούτῳ· Ἀλλ' ἔμπορός εἰμι· καὶ σκέψεται γ' ὅταν ἔχω. Idem ἐν Ἀχαρνεῦσι·

——— ἀλλ' ἔμπορον δεῖ σκέψασθαι.

Affine illud Homericum Odyss. α'.

Ἀλλ' ἴθι μοι τῶνδε ἐπίσκοπος· οὐδέ σε λήσει.
Quin tacitus procede, via dux ipse probabo.

Estque Odyss. ζ'. ver. 261. idem.

54. Ἐμοὶ μελήσει.] Historia autem est apud Ioan. Tzetzem Chil. 11. Hist. 372. similem annectens ex Homeri Iliade, de Venere à Diomede vulnerata, cui vulnus suũ Ioui aperienti, subiecit ille:

Ταῦτα δ' Ἀφροδίτῃ τε καὶ Ἀθηναίῃ ταῦτα μελήσει.

insula fuit, vnde etiam nomen accepit, à traiiciendo scilicet: in cuius editissimo loco, Munichus, à se occupato, fanum Dianæ Munichiæ condidit. Quo in loco cùm vrsa extitisset, eamq; Athenienses occidissent, fames consecuta est. Cuius mali remedium fore, oraculum prodidit, si quis deæ filiam suam immolasset. Solus autem Embarus, pacta familiæ suæ perpetua illius sacrificij successione, filiam suam exornatam immolauit. Vnde Prouerbium extitit, quod de deliris & insanis vsurpant.

52. Empedoclis inimicitiæ.] De iis qui pertinaciter inimicitias exercent contra aliquos. Lysias: *Equidem putabam inter nos eam constitutam fuisse amicitiam, vt nec Empedoclis inimicitiæ nobis obstare possent.*

53. Simulo me esse mercatorem.] Aristophanes. Dici solet de iis qui metus causa falsam afferunt excusationem.

54. Mihi curæ erit, & albis virginibus.] Cùm barbari quidam irent Delphos oppugnatum, Apollo consultus respondisse fertur:

Curæ ista mihi erũt ac puellis candidis.

Atque vnà cum Diana & Minerua, quę & ipsæ fana Delphis habent, visus est irruere in hostes.

55. In

55. In area te occultas.] De iis qui latere non possunt, deq; rebus quæ fieri nequeũt. area enim vndiq; cõspicua est.

56. Inter indoctos etiam Corydus loquitur.] De iis qui non accuratè differunt inter imperitos.

57. Rebus in ambiguis vel Carcinus auctus honore est.] De vilibus hominibus, qui ob petulantiam honoribus afficiuntur.

58. Præstat in terra pauperem esse, quàm diuitem nauigare.]

59. Fit vel diffidio in magno Androcles induperator.] Prouerbium de iis qui ob perturbatum reipub. statum quemdam honoribus decorantur. Tale est & illud, quod ita habet:

Rebus in ambiguis vel Carcinus auctus honore est.

Et: *Inter amusos & Corydus loquitur.*

60. Leoninam pellem mihi induit.] De iis qui res magnas aggrediuntur. Metaphora sumta ab Hercule.

61. Endymionis somnũ dormis.] De somnolentis Prouerbium hoc dictum est: quòd Endymio somnum adamarit, & adhuc dormiat, & illius consuetudine vti fabulantur.

62. Est & formicæ & culici sua bilis.] Monet, ne quidem paruos esse contemnendos.

55. Ἐν ἄλῳ κρύπτῃ ἢ δοκάζεις.] Ἐπὶ τῶν μὴ δυναμένων λαθεῖν παρόντα φέροπος ἢ ἄλως.

56. Ἐν ἀμυσύοις γὰρ Κόρυδος φθέγγεται.] Ἐπὶ τῶν μὴ ἀκριβουμένων ἐν ἀπαιδεύτοις διαλεγομένων.

57. Ἐν ᾗδ ἀμηχανίᾳ καὶ Καρκῖνος ἤμορε τιμῆς.] Ἐπὶ τῶν ἀτιμοτέρων τιμῆς ἀξιουμένων.

58. Ἐν γῇ πένεσθαι μᾶλλον, ἢ πλουτοῦντα πλεῖν.]

59. Ἐν δὴ διχοστασίῃ καὶ Ἀνδροκλῆς πολεμάρχει.] Παροιμία ἐπὶ τῶν ἀτιμοτέρων τινὰ τιμῆς ἀξιουμένων. τοιαύτη δὲ ἐστὶ καὶ ἡ λέγουσα·

Ἐν ᾗδ ἀμηχανίῃ καὶ Καρκῖνος ἤμορε τιμῆς.

καὶ Ἐν ἀμυσίοις καὶ Κόρυδος φθέγγεται.

60. Ἐνδύεταί μοι ἢ λεοντέη.] Ἐπὶ τῶν μεγάλοις ἐπιχειρούντων πράγμασιν. ἐκ μεταφορᾶς τοῦ Ἡρακλέους.

61. Ἐνδυμίων ὕπνον καθεύδεις.] Ἐπὶ τῶν ὑπνηλῶν εἴρηται παροιμία· ἀφ' οὗ τὸν Ἐνδυμίωνα ὕπνου ἐρασθῆναι, καὶ ἔτι καθεύδειν, καὶ συνήθη αὐτῷ εἶναί φασι.

62. Ἔστι καὶ μύρμηκι, καὶ σίρφῳ χολή.] Παρεγγυᾷ, μηδὲ τῶν μικρῶν καταφρονεῖν.

63. Ἐκ

Vsus Prouerbij erit, vt si significemus periculi nihil subesse, & negotium iis curæ futurum ad quos pertinet. Cicero senatũ sic reddidit lib.1. de Diuinatione, sed duriùs:

Ego prouidebo rem illam, & alba virgines.

Rectiùs Desiderius Chil.111. Cent.VIII. Adagio 81.

Cura illa mihi erunt ac puellis candidis.

61. Endymionis.] Vsurpat Lucianus in Muscæ encomio.

64. Ἐπ' ἐμαυ-

63. Ἐκ χειρὸς βοηθεῖν τοῖς πράγμασιν.] Ἀντὶ τοῦ μετὰ πάσης ἐπιμελείας.

64. Ἐπ' ἐμαυτὸς Μέτων.] Ἢ ἐπ' ἐνιαυτικὸς ἐνιαυτικός. Μέτων γὰρ ὁ μαθηματικὸς, ἐξέδοτον ἐκπλεῖς χρόνου, ἐνίαξε ιθ'.

65. Ἐν θέρει ᾗ χλαῖναν καΐζεβες.] Ἐπὶ τῶν μὴ κατ' ὥραν τοῖς ἀναγκαίοις χρωμένων.

66. Εἴθε φαύλως, ὥσπερ εὗρες, ἐκβάλοις γ' ἔθεσαν.] Ἐπὶ τῶν ἀπὸ τύχης εὐδοκίμησάντων.

67. Ἔνθ' οὔτε μίμνειν ἄνεμος οὔτε νηπλεῖν ἐᾷ.] Ἐπὶ τῶν δυσχρήστως ἀπηντηκότων τοῦτο λέγεται. φησὶ δὲ αὐτὸ παρ' Αἰσχύλῳ ὁ Φιλοκτήτης.

68. Ἐν Καρὶ τὸν κίνδυνον.] Ἐπὶ τῶν μισθῷ πολεμούντων τὰ οἰκεῖα δυστυχοῦντες. ἐξ ἧς τοῦτο τοὺς Κᾶρας φασὶν ἀνθρώπων μισθῷ στρατεύεσθαι. ἔρρηται δὲ ἡ παροιμία ἐπὶ τῶν ἐν ἀλλοτρίοις κινδυνευόντων.

69. Ἐν λίμναις Διόνυσον.] Τόπος ἐστὶν ἐν Ἀθήναις Λίμναι, ἐν ᾧ ὁ τιμώμενος Διόνυσος.

70. Ἐν μύρτου κλάδῳ τὸ ξίφος

---

64. Ἐπ' ἐμαυτὸς Μέτων.] Zenob. Vatican. laudatum ait Prouerbium ἐπὶ τῶν μακρὰς ὁδοὺς ποιουμένων. De *Metone* verò Astrologo Aristoph. interpres ἐν ὄρνισι, deque eius anno Ælianus lib.x. Ποικ. ἱστ. cap.VII. & copiosè Ioan. Tzetzes Chil. XII. Hist. 399. vbi & Prouerbij his versibus meminit:

Σοφοί τινες δ' ἐνίαυσιν ἑκτακόσιν περιμένειν,
Κατὰ τὸν Μέτωνα ὧν ἑαυτὸν ἐνιαύσιον,
Τυτθίσι, ἕως γένωνται, ἐν τέτρασι ἔτεσιν.

Plura doctissimus Lipsius noster lib.1. Elector. cap.1. & Ald. Manutius lib. De quæstionis per epistolam, aliisq; à me suprà laudati.

66. Εἴθε φαύλως ὥσπερ εὗρες, &c.] Ex Aristoph. Γηρυτάδῃ in Cleonem tyrannum. Finitimum Plautinum in Pœnulo: *Malè partum, malè disperit.* Et Cicetonis è 11. Philipp. ac Sallustianum: *Malè parta, malè dilabuntur.*

68. Ἐν Καρὶ ἢ κλάδωνι.] Hesychius: Ἐν Καρὶ ἢ κλάδωνι. παροιμία ἐπὶ τῶν ἀλλοτρίων τοῖς οἰκείοις πολεμούντων. Caricarum ancillarũ etiam mentio in epistolis ἐμπορικῶν Aristæneti.

69. Ἐν λίμναις Διόνυσον.] Ex Valerij Harpocrationis Atticarum vocum Lexico.

80. In nihil ſciendo vita iucundiſſima.] Sophocles. Si quis mala ſua non ſentiat. Nam ſi quis ab eo probari amentiam ſuá dicat, perridiculú fuerit.

81. In triuio ſum cogitationum.] Prouerbium de rebus obſcuris & ambiguis. Nam qui ad triuium peruenit, qua via ſit ingrediendum, ignorat.

82. Noctu conſilium.] Propterea, quòd nox otium det, & deliberandi ſpatium de rebus neceſſariis.

83. In puteo pugnare cum canibus.] De iis qui cũ improbo quopiam pugnant, nec poſſunt euadere. *Quid verò agat, non in puteo, vt Prouerbium habet, à canibus circumuentus, ſed in profunda quapiam inueſtigatione, mira dubitatione æſtuans, quæ à nemine mortalium explicari queat, niſi Deo monſtratore?*

84. E curru.] Lenæis, (quæ à torcularibus nomen habent Athenis) poëtæ in curribus ſedentes, quædam riſus captandi gratia cantillabant. Vnde *De plauſtro loqui*, apud Demoſthenem.

85. Ex arena funem nectis.] De rebus quæ fieri non poſſunt.

86. Ex vno videt omnia.] De iis qui res negligunt nec reſpiciunt.

80. Ἐν τῷ φρονεῖν μηδὲν, ἥδιστος βίος.] Σοφοκλῆς. Ἐν τῷ μὴ αἰσθομένῳ βαρεῖς κακοί. ἴσως ἂν ἦσαν γελοιότατον οἷς μηδένος ἧττον ἀφροσύνη.

81. Ἐν ξυόδῳ εἰμὶ λογισμοῦ.] Παροιμία ἐστὶ τῶν ἀδήλων καὶ ἀμφιβόλων πραγμάτων. ἴσασιν ὁ ἐν ξυόδῳ ἡμόμενος, μὰ οἶδ' ποίᾳ χρήσει ὁδῷ.

82. Ἐν νυκτὶ ἡ βουλή.] Διὰ τὸ ἐν νύκτι κατὰ σχολὴν διδόναι λογισμοὺς τοῖς περὶ τῶν ἀναγκαίων βουλευομένοις.

83. Ἐν φρέατι κυσὶ μάχεσθαι.] Ἐπὶ τῶν μαχίμων τινῶν προσπαχομένων καὶ διαφυγεῖν μὴ δυναμένων. τί δ' ἂν τις ἔχοι ποιῶν μὴ ἐν φρέατι συναχθεὶς ὑπὸ τῶν παροιμιαζομένων κυνῶν; ἀλλ' ἐν βάθει μέν τινι ζητήσεως ὑπὸ θαυμαστῆς οὐδὲν ἧττον ἀπορίας, οὗ μέλλει ἀφικτῆς γε οὐδενὶ ἀνθρώπων, πλὴν εἴτις θεὸς αὐτὸν μυσύσηται.

84. Ἐξ ἁμάξης.] Τῇ λιγομένῃ ἑορτῇ παρ' Ἀθηναίοις Λήναια ἠγωνίζοντο οἱ ποηταί, συγγράφοντες δραματά τινα, ἔθ γελασθῆναι χάριν. ὅπερ Δημοσθένης, ἐξ ἁμάξης εἶπεν.

85. Ἐξ ἄμμου σχοῖνον πλέκεις.] Ἐπὶ τῶν ἀδυνάτων.

86. Ἐξ ἑνὸς τὰ πάντ' ὁρᾷ.] Ἐπὶ τῶν προορώντων.

87. Ἔξιχε

80. Ἐν τῷ φρονεῖν.] Sophoclis verba in Aiace Lorano: Ἐν τῷ φρονεῖν γὰρ μηδὲν, ἥδιστος βίος.

Τὸ μὴ φρονεῖν, κἀφ' ἁδὲ πάσχειν εχειν.

Suidas hîc de iis ſumete videtur, qui rebus aduerſis nihil cõmouentur, vt contrà Stoicis beatus erat qui nihil admiraretur. Eraſmus: *tu mihi ſapiendo iucundiſſima vita.* de inſipientibus ſumſit Chil. 11. Cent. x. Ad. 81.

81. Ἐν ξυόδῳ.] Heſychius: Ἐν τριόδοις καὶ ἐπὶ τῶν ἀδήλων περιόντων. ἴσασιν ὁ ἐν τριόδῳ ἡμόμενος, μὰ οἶδ' ποίᾳ χρήσει ὁδῷ. Eadem Zenobius, Diogenianus & Apoſtolius.

83. Ἐν φρέατι.] Heſychius & Apoſtolius Ἐν φρέατι κυσὶ μάχεσθαι. Explicat ille, ὅταν τις ἀνοήτοις καὶ ἀμηχάνοις περιπέσῃ. *de re inextricabili, atq; inexplicabili.* Rurſumvet. eſt Scriptoris locus, quẽ nõ diuino.

84. Ἐξ ἁμάξης.] Plura inf. τὰ ἐκ τῆς ἁμάξης.

86. Ἐξ ἑνὸς.] Eraſmus legit ἓν, explicatque,

87. Ἔξιχε ὦ φίλ' ἥλιε.] Παροιμιάζονται ὑπὸ τῶν παίδων λεγόμενον, ὅταν νίφῃ ψύχους ὄντος. Ἀριστοφάνης Νέφεσι.

88. Κἄπ' ἐγὼ' ἐξηγειρόμην.] Ἐπὶ τῶν ψευδομένων ψεύδεσθαι λεγόντων τὸ, καθὸ ἀληθῆ, ὅτι ἐνυπνίῳ λεγόμενον.

89. Ἐξηκεστίδης.] Τοῦτον ὡς ξένον διαβεβλῆσθαι καὶ πλάνον· ὃν δὲ ξένον μᾶλλον ἴσασι τὰς ὁδοὺς, ἐξαπορίσαντες ὧν τῆς ὁδοῦ ἠξίωσαν πυθέσθαι εἶπον· Οὐδ' ἂν Ἐξηκεστίδης δῆλον τοῦτ' ἔποιεν ὁδοῦ. εἴρηται οὖν ὅτι τὴν ὁδὸν διαπλανᾶται εἰπών· Οὐδ' ἂν Ἐξηκεστίδης δῆλον τοῦτ' ἔποιεν ὁδοῦ. εἴρηται οὖν ὅτι τὴν ὁδὸν διαπλανᾶται.

90. Ἐξαπάτησεν ἡ χάραξ τὴν ἄμπελον.] Ὅταν ὑπὸ τοῦ σώζοντος τὸ σῴζον ἐξαπατηθῇ.

91. Ἔξω βαλὼν κυβεύει.] Παροιμιακῶς ἔξω καθίσαι λέγει.

92. Ἔξω Γλαῦκα.] Χειμῶνα σημαίνει ὁ θαλάττιος.

93. Ἑορτὴν πολλὰ ἔχουσα.] Ἐπὶ τῶν πολλὰ ἀποτιθεμένων σαρκία. εἴρηται δὲ καὶ τῶν πρὸς τὰς ἑορτὰς ἐπειγομένων· εἰ πολλὰ ἐπιφέρεται καὶ ἱερεῖα καὶ ἱμάτια, καὶ ἄρτους, ἵνα μηδενὸς ὑστερήσωσι.

87. Alme Sol exorere.] Sic pueri dicere conſueuerunt, cùm in frigore cęlum nubibus eſt obductum. Ariſtophanes in Inſulis.

88. Deinde expergiſcebar.] De iis qui mentiuntur: vt qui ſomnia ſua, non rem geſtam narrent.

89. Execeſtides.] Hic vt peregrinus & erro notabatur: quod genus hominum cùm vias probè norit, dici ſolet, *Ne Execeſtides quidem viam rectam norit.* De iis igitur vſurpatur, qui ſe expedire neſciunt, quique à recta via aberrarunt.

90. Decepit vallus vitẽ.] Quando ſeruator ſeruatum fruſtratur.

91. Extra teli iactum ſedendum eſt.] Monet cauenda eſſe pericula.

92. Foras Glauce.] Tempeſtatem enim ſignificat marinus ille.

93. Feſtum multa habens.] De iis qui ſarcinas multas reponunt. Ductum ab iis qui ad feſta properant, multaſque ſecum afferunt & victimas, & veſtes, & panes, ne qua re careant.

94. Iuſiu-

catque, cùm ex vnius euentus experimento reliquorum ſimilium coniecturam facimus. Quale Maronis illud:

—— *& omine ab vno*
Diſce omnes. ——

Et Comici: *Vnum ſi noris, omnes nouis.*

87. Ἔξιχε ὦ φίλ' ἥλιε.] Ariſtophanem citat & Suidas, Σωκράτει. Itemque Ariſtophanis Scholaſtes nõ ſemel, & Etymologus in Ἐνδημοῦ. Inſignem verò locum Stobæus Serm. CIII.

88. Κἄπ' ἐγὼ' ἐξηγειρόμην.] Ex Ariſtoph. Ἐν Πωλέσιν, cuiſque interprete. Vide inf. in Κἄπ' ἐγὼ, &c.

89. Ἐξηκεστίδης.] Ariſtoph. Ὄρνισι· Οὐδ' ἂν μὰ Δία γ' Ἐξηκεστίδης ἔξω τόδε. Subaudi, εἰδείη ἢ ἐδιδάξατο ἂν ἴδιε. Addit Scholiaſtes, à Comicis etiam, vt erronem, vagabundum, ac peregrinum traductum Execeſtidem hûc. Heſychio eſt ἀγνοῶν, ἀπειρόκακον.

90. Ἐξαπάτησεν ἡ χάραξ τὴν ἄμπελον.] Sic & Euſtathius in Ἰλιαδ. σ'. circa finem & Ariſtoph. Adagium efferunt. Zenobius & Heſych. Χάραξ τὴν ἄμπελον. Diuerſè tamen explicant. Ille, ὅταν τις τὸ σῴζοντος τὸ σῶζον ἐξαπατήσῃ. Hic, ὅταν τις τὸ σῴζοντος τὸ σῶζον ἀποκτείνῃ.

93. Ἑορτὴν πολλὰ ἔχουσα.] Euſtius ex neſcio quibus Plutarchi Collectaneis legit: Ἑορτὴν πολλὰς ἔχουσα.

94. Iusiurandum adactũ.] Quod nũ sponteneũ, sed ad quod alius adigit.

95. Epimenidia pellis.] De tebus repositis ac reconditis.

96. Pugna ad Lipsydrium.] Locus est supra Parnethen, quem pulsi à tyrannis, Alcmæonidis ducibus munierunt. Qui cùm à Pisistrato expugnatus esset, carmen σκολιὸν in eos canebatur:

Ah ah Lipsydrium prodens socios,
Quales viros perdidisti?
In prælio fortes & patricios,
Cùm ostendissent à quibus patribus
orti essent.

97. Contra teipsum Lunam detrahit.] Thessalicæ mulieres lunam detrahentes, dicuntur & oculis & pedibus priuari. Dicitur igitur Prouerbium in eos, qui ipsi sibi mala accersunt.

98. Postquam Tantali saxum à capite excussimus.] De periculo, quod cùm vrgeret, præteriit. Vel de eo qui negotium inchoatum reliquit.

99. Quia vinum bibere voluisti, vnà etiam fœces tibi sunt exhauriendæ.] Eos, qui bonis frui volunt, etiam mala tolerare oportet.

100. Epeo timidior.] Sic dicebatur Cratinus Comicus: fortasse quòd in tribunatu Oeneiæ tribus ignauior fuisse videretur. Epeus enim timidus fuisse perhibetur.

94. Ἐπακτὸς ὅρκος.] Οὐκ ἐκ αὐθαιρέτου, ἀλλ' ὑφ' ἑτέρου ἀχθείς.

95. Ἐπιμηνίδιον δέρμα.] Ἐπὶ τῶν κατακρύπτων.

96. Ἐπὶ Λειψυδρίῳ μάχῃ.] Χωρίον ὑπὲρ τῆς Πάρνηθος, ὃ ἐπιτείχισαν οἱ φυγάδες τῶν τυράννων, οἱ Ἀλκμεωνίδαι περιεστήκεσαν. ἁλοὺς δὲ ὑπ' αὐτῶν ὑπὸ τῶν ἀπὸ Πεισίστρατον, σκόλιον εἰς αὐτοὺς ᾖδον·

Αἰαῖ Λειψύδριον προδοτικὸν ἑταίρων,
Οἵους ἀνδρας ἀπώλεσας;
Μάχῃσι τ' ἀγαθοὺς καὶ εὐπατρίδας,
Οὓς τοῖσι σοῖσι πατράσιν ἦσαν.

97. Ἐπὶ σαυτῆ τὴν Σελήνην καθέλκεις.] Αἱ τὴν Σελήνην καθέλκουσαι Θετταλίδες, λέγουσι τῆς ὀφθαλμοὺς καὶ τοὺς πόδας στρέβλας εἶναι· ὃν ἡ παροιμία ἐπὶ τῶν ἑαυτοῖς κακὰ ὑπαιτίων.

98. Ἐκ τοῦ τὴν Ταντάλου λίθον ἀφ' ἡμῶν ἀπεσκευάσμεθα.] Λέγεται ἐπὶ κινδύνου τινὸς ὑπομείναντος καὶ παρελθόντος· ἢ ἐπὶ τοῦ ἀρξαμένου τινὸς πράγματος, εἶτα ὑπερθέσθαι τοῦτο.

99. Ἐπειδὴ τὸν οἶνον ἤρξασθε πίνειν, συμπιεῖν σοὶ δεῖ καὶ τὴν τρύγα.] Τοῖς ἀγαθοῖς χρῆσθαι βουλομένοις δεῖ καὶ τὰ κακὰ ὑπομένειν.

100. Ἐπειὸς δειλότερος.] Οὕτως ἐλέγετο Κρατῖνος ὁ Κωμικός· ἴσως διὰ τὸ ταξιαρχῆσαι τὴν Οἰνηΐδα φυλῆς, καὶ δειλότερός τι φαινόμενον. καὶ γὰρ ὁ Ἔπειὸς δειλὸς ἦν.

CEN-

98. Ἐκ τοῦ τὴν Ταντάλου λίθον.] Infrà: Τὸν Ταντάλου λίθον ὑπεῖδας ἀεὶ κατοικεῖς κρεμάμενος ἐρινεοῦ. De Tantalo Horatius & Poëtæ consulendi.

100. Ἐπειὸς δειλότερος.] Eadem Apostolius, sed vitiosè in eo excusum: Οὕτως ἔλεγε Κρατῖνος, pro ἐλέγετο. Patet ex his Hesychij: Ἐπειός, ὅτι ἐκαλεῖτο Κρατῖνος ὁ Κωμικός, ἴσως διὰ

ΕΚΑΤΟΝΤΑΣ Ζ.

CENTVRIA VII.

1. Ἐπὶ βύρσης ἐκαθέζετο.] Τὸ τῶν ᾠδῶν Σκύθαις ἐνῆν νόμιμον, ἐπειδή τις ἀδικεῖτο παρὰ τοῦ πλησίον, ἀμύνασθαι δὲ βουλόμενος, ἑαυτὸν ἐκ ἀξιόμαχον μέντοι φέρων, θύσας ἱερεῖόν τι, τὰ μὲν κρέα κατακόψας, ἥψει· αὐτὸς δὲ ἐκπιτάσας καμὼν ἡ βύρσαν, ἐκάθητο ἐπ' αὐτῆς, εἰς τὰ ὀπίσω ἀφελκύσας τὰ χέρα. καὶ τοῦτο ἔστι Σκύθαις ἡ μεγίστη ἱκετηρία. ἔξεστι δὲ αἱρεῖσθαι τῶν βοὸς ὁ βουλόμενος μοῖραν λαμβάνειν καὶ δεξιᾶναι τῇ βύρσῃ ἡ δεξιὸν πόδα, ὑπισχνεῖται καὶ συλλαμψιν ἕκαστος συμμαχήσειν. καὶ ὅρκῳ ἀυτῶν τοῦτο ὄμνυσιν ὁ βεβαιότατος.

2. Ἐπὶ καλάμης ἀρῶν.] Ἔθος ἐστὶ τοῖς γεωργοῖς παρ' ἑαυτοῖς ἄρχειν καταλείπειν τὴν γῆν, ὅπως ἀκαρεῖς ἐκφέρωσι καρπούς, ὡς μὴ κατ' ἔτος τοῖς σπόροις πονοῖτο.

3. Ἐπὶ σπάρτα χρεῖον.] Ἐπὶ τῶν παρεχόντων τοῖς ἔχουσιν ἐν πλείονι· ἐπειδὴ καὶ αἱ σπάρται, ὀξ ὧν καὶ τὰ χοινίκια, εἰσίν. τῶν δὲ ποιεῖν, ἅπασιν ἀνθρώποις ὡς συγγενές τι ὑπάρχει.

1. IN corio sedebat.] Moris erat apud Scythas, si quis iniuria ab alio afficeretur, quam vlturus, se aduersario fore parem non putaret; vt boue immolato, carnes in frusta concisas elixaret, & corio humi extento insideret, manibus in tergum reiectis: quo nullum est apud Scythas maius supplicandi genus. Qui verò volebat, parte carnium accepta, dextro pede corio insistens, se pro virili opem ei laturum pollicebatur. Estque illud apud ipsos iusiurandum omnium sanctissimum.

2. Exarare stipulas.] Solent agricolæ altero quoque anno terram incultam relinquere, vt solidas gignat fruges, ne quotannis fatione fatigetur.

3. Ad restim funiculus.] De iis qui offerunt aliquid iis, qui eo abundant: nam è spiris fiunt funes. Id autem facere, omnibus hominibus est veluti connatum.

4. Man-

Διὰ τὸ ταξιαρχῆσαι ἡ Οἰνηΐδα φυλῆς, καὶ δειλότερος φαίνεσθαι. καὶ γὰρ ὁ Ἔπειὸς δειλὸς ἦν. Epium autem equi duratei dolique fabricatorem timidum & ignauum facit Lycophron Δειλὸν καὶ ἄτολμον. Meminit Maro Epei 11, Æneid. ibidemque Interpretes noui ac veteres, versu 264.

Et Menelaus & ipse doli fabricator Epeus.

Vide Pet. Victorium lib. xix. Variarum lectionum cap. 18. Meminit & Simmias Rhodius in Securi, quod poëmation Theocrito subiungitur, hoc versu:

Δῶκε δ' Ἐπειὸς σέλεσιν ἡ τίνι τύχᾳ δυσδέκατον κατέμοιρεν ἄορ,

Dedit Epeus securim, qua quondam turrium à Dijs exsultarium disturbauit verticem,
Ac Dardanidarum funditus euertit Reges.

Vide in admirandis auditionibus Aristot.

CENT. VII.

1. Ἐπὶ βύρσης καθίζειν.] Apostolius expl. Ἐπὶ τῶν διμοίρων συμμαχίαι. Morem hunc Scytharum commemorat & Cælius libro xxvii. Lect. antiq. cap. xiv. ex Luciano in Toxaride.

2. Ἐπὶ καλάμης ἀρωῦ.] Idem Apostolius expl. Ἐπὶ τῶ δὲ καὶ κατὼν χωρεῖν τὰ. *Nouales* Latini vocant, vt Maro Eclog. 1. de quibus Turnebus libro xiix. cap. 12. & Iac. Nic. Locensis Epiphyllid. lib. iii. cap. 2.

4. Mandrobuli more.] De iis qui se ad deteriora conuertunt. A Mandrobulo quodá, qui cùm geophanium Sami reperisset, primùm arietem Iunoni aureũ dedicauit, deinde argéteum, pòst æneũ, deinceps nullũ: vt tradit Ephorus.

5. In rota excruciatum te oportebit facinora tua dicere.] Aristophanes in Pluto. Prouerbium in improbos. Rota enim Athenis quædam fuit, ad quam serui alligati pœnas dabant.

6. Racemationes istæ sunt & offutiæ.] Aristophanes in Ranis. De iis qui se poëtas aut sapientes esse putant.

7. Quam quisque norit artem, in ea se exerceat.]

8. Desertum vadimonium.] Hoc est, cùm reus citatus non comparuerit, causa cadit. Simile illi: *Indicta causa damnari.*

9. Lis litem gignens, ambit aliam orationem.] De iis qui amicè inter se confabulantur.

10. Hermonium beneficium.] Quod necessariò datur, non ex animo, sed fictè, amicitiæ simulatione,

4. Ἐπὶ τοῦ Μανδροβούλου.] Ἐπὶ τῶν εἰς τὰ χείρονα ἐπιτηδευόντων. Ἀπὸ Μανδροβούλου τινός, τοῦ ἐν Σάμῳ γεωφάνια ἀνορύξαντος, καὶ πρῶτον μὲν κριὸν χρυσοῦν ἀναθεῖναι, ἔπειτα ἀργυροῦν, ἔπειτα χαλκοῦν ὀλάττονα, εἶτα οὐκ ἔτι, ὡς Ἔφορος.

5. Ἐπὶ τροχοῦ δεῖ σ' ὀφεῖ τροχιζόμενον εἰπεῖν ἃ πεπούηκας.] Ἀριστοφάνης Πλούτῳ. παροιμία δὲ ἡ ἀπὸ τῶν κακούργων. τροχὸς γάρ τις ἦν ἐν Ἀθήνησιν, ἐφ' ᾧ δεσμούμενοι οἱ οἰκέται ἐκολάζοντο.

6. Ἐπιθυλλίδας; ταῦτ' ὄζει καὶ τερμιλλήματα.] Ἀριστοφάνης Βατράχοις· ὅτι τῶν δοκούντων εἶναι σοφῶν ἢ ποιητῶν.

7. Ἑρᾷ τις ἣν ἕκας ἐπιτηδεύει τέχνην.]

8. Ἐρήμην δίκην.] Ὅταν μὴ ἀπαντήσας ὁ διωκόμενος δίκῃ τὴν δίκην κατακριθῇ. ὅμοιον καὶ τὸ· Ἐρήμην ἀλοῦναι.

9. Ἐρεσίχειον τίκτουσα φορτίον λόγον.] Ἐπὶ τῶν ἐκ φιλίας διαλεγομένων.

10. Ἑρμωνίους χάριτας.] Ἢ κατ' ἀνάγκην διδομένη, ἀπ' ὀργῆς τινος ψυχῆς, ἀλλ' ὑποκρίσεως, καὶ οὐ φρονήσεως φιλίας,

5. De Rotæ supplicio multa congerit Iunius Animaduersorum lib. III. cap. XII. & Pithœus lib. II. Subsecivarum, c. 16.

6. Ἐπιθυλλίδας.] Erasmus explicat in blandiloquos, & verborum phaleris instructos cuagis, quàm egregiis factis. Quid sit ἐπιθυλλὶς præter Aristophanis interpretem, & Hesychium, docet Ioan. Tzetzes Chil. IV. Histor. I.

Ἐπιθυλλὶς σημαίνει διεζευγμένον ὑποφόρημα ἀνδρῶν ἐπιπόρπιον ἐκ τῆς ἰσχίου ἐκλῆθος ἐκ τῆς ἰσχίου ἐκλῆθος.

7. Ἕρᾳ τις.] Ex Aristoph. *ex ignem*, vbi plura Interpres. Cicero Tusc. quæst. libro I. *Bene illo Proverbio Græca præcipitur,*

Quam quisque norit artem, in hac se exerceat.

Quod ita Horatius expressit lib. I. Ep. XIV.

Quam sit virtus, versate diu, quæ ceperit artem,

8. Ἐρήμην δίκην.] *Eremodicium* vocant Iurisconsulti, L. Properandum. §. Sin autem reus. C. de iudi. & L. Cùm quærebatur. Tit. 8. ff. 46. itemque L. Et si sine dolo. §. fin. Tit. 4 ff. 4. & ibidem Cuiacius. Galli, *Peremption d'instance* dicunt.

φιλίας, ἀ κατ' ἀλήθειαν. ὁ γὰρ Ἕρμων ὁ Πελασγῶν βασιλεὺς, Δαρείου τῆς Θρᾳκὸς ἐπιόντος, καὶ πάντα χειμάσαντος, παρεχώρησεν Ἀθηναίοις τὴν Λῆμνον, τοῦ μὲν δοκεῖν χαριζόμενος, τῇ δὲ ἀληθείᾳ Δαρεῖον φοβηθείς.

11. Ἐς κεφαλήν σοι.] Ἐπιφώνημα κατάρας. περιειρπότος γάρ τινος χαλεπὰ ἔτεσι, ἀμυβαίους αὐτὰ παρείναι τινὰ· Ἐς κεφαλήν σοι.

12. Ἐς κόρακας.] Βοιωτοῖς Ἄρειον ποτὲ οἰκοῦσιν, ἐξώσθη ὑπὸ τοῦ θεοῦ ἀπειπόντος ἐν χώρᾳ λευκὸν κόρακα φανέντα. νέοι δέ τινες μεθυδίζοντες ποτὲ συλλαβόντες κόρακας, ἐγύψωσαν καὶ παίζοντες, καὶ ἀφέντες πάλιν. ἰδόντες δὲ οἱ Βοιωτοὶ, ἐπεφόβηντο, ὡς τὸ μαντεῖον λαβούσης τέλος. καὶ φοβηθέντες οἱ νεανίσκοι τὸ θόρυβον, ἔφυγον· καὶ ὤκησάν ποτε τόπον, ὃν ἐκάλεσαν Κόρακας. τοὺς δὲ μεταξὺ τούτων οἱ τὴν Βοιωτίαν οἰκοῦντες τοὺς ἁμαρτάνοντας ἔτυπτον. οἱ δέ, ὡς τῷ ζόφῳ ἀναβοῶσι, δυσωνυμίαν εἰσῆλθε τοῖς ἀνθρώποις ἔθος. Ἀριστοτέλης δέ φησι, λοιμοῦ κατέχοντος, καὶ κοράκων πολλῶν γενομένων, τοὺς ἀδροὺς τοὺς θνησιμαίους αὐτοὺς, καὶ περικαθαίροντας, ἵνα ζῶντας, καὶ ὑγιαίνῃ τὸ λοιπόν· φεῦγε εἰς κόρακας. ὁ δὲ Αἴσωπος μυθικῶς κολοιὸν μέγαν γενόμενον ἐν τοῖς κόραξιν ἴσον εἶναι, φησὶ, αὐτοὺς προσβάλλοντα. ἐπτηδὸν δὲ πάλιν εἰς τοὺς κολοιοὺς ὑποτρέψαι· τοὺς δὲ ἀγανακτήσαντας παίειν αὐτὸν λέγοντας·

11. Ἐς κεφαλήν σοι.] Epiphonema est epiphonema siue acclamatio, vt cùm quis priùs mala precanti, iterùm respondens dicit: *In caput tuum.*

12. Ad coruos.] Bœotiis, qui Arnen quondam incolebant, dictum fuit ab Apolline, tum eos ex ea regione pulsum iri, cùm albi corui apparuissent. Adolescentes autem quidam ebrij coruos ceperũt, & per ludibrium gypso inductos dimiserunt. Quibus Bœotij visis perturbati sunt, quasi exitum iam sortiente oraculo. Itaque adolescentes tumultum illum veriti, fugerũt, & locum quemdam incoluerunt, quem Coruos dixerunt quò posteà Bœotij delinquentes relegarunt. Alij dicunt eò sic dici, quòd hoc animal sit impudens & ominosum hominibus. Aristoteles autẽ ait, quòd pestilẽtia grassante, homines coruos, quorum magna tum temporis copia esset, ceperint, & purgatos viuere sinentes, dixerint pestilentiæ: *Fuge ad coruos.* Æsopus verò fabulosè tradit, magnum graculum se coruis parem ratum ad illos sese contulisse: à quibus cùm vinceretur, ad graculos redierit, qui indignati, eum cædentes dixerint:

Fuge

12. Ἐς κόρακας.] Aristænetus lib. II. epistola XII. Καὶ τίνες ὑπερμανεῖς ἐμοὶ ὄντες ἄνθρωποι, ἢ βαβαιωτὴς κόρακας ἐκτίμησαν ἢ ἰδίας. Ἀποκορακίζει dixit Clemens Alexandrinus libro II. Pædag. interpretaturque Etymologus pro *odisse aliquem vehementer.* idem fortè Esaiæ cap. VIII. ἀποκορακισμός.

Fuge ad corvos. Aristides censet ideò sic dici, quòd corui in asperis & præruptis locis nidificent, vt *Ad corvos* sit idem quod in tenebras, in interitum.

13. Massiliam nauigato.] De effeminatè molliterque viuentibus. Nam Massilienses effeminatè viuebant, variis vestibus, iisque talaribus, & vnguentis vtentes.

14. Dux fuit cum Erasinade.] In calamitosos. Nam qui ad Arginusas rem malè gesserant, duces, hic, Thrasyllus, Pericles & ceteri, qui non cesserant, publicè interfecti sunt. Erasinades etiam vltrà peculatus, & Hellespontiæ pecuniæ surreptæ fuit accusatus.

15. Scribere in aquam.] Similiter de iis qui laborem frustraneum suscipiunt, effertur.

16. Extrema extremorum mala perpetrauit.] Prouerbium de improbissimis. Sicut, *Atrociano atrocior*, *Camnio camnior*, id est impudentior.

17. Extremus Mysorum nauigat.] Græcis pestilentia laborantibus, oraculum redditum est, ad extremum Mysorum nauigarent. Qui cùm initio dubitarent, tandem in extremitatibus Mysorum Aeolidem repererunt.

Φεῦγ' εἰς κόρακας. Ἀριστείδης δι' ὑπεροψίαν φησὶ τὸ ἐν ξηραῖς τόποις καὶ πρεμαοῖς νεοσσοποιεῖσθαι, λέγειν ἡμᾶς φεῦγ' εἰς κόρακας, εἰς κόρακας οὐδέν, εἰς τὸ σκότος, εἰς ὄλεθρον.

13. Εἰς Μασσαλίαν πλοῦσας.] Ἐπὶ τῶν θηλυτέρως καὶ μαλακῶς ζώντων. οἱ γὰρ Μασσαλιῶται θηλύτερον ἔζων, στολαῖς ποικίλαις καὶ ποδήρεσι, καὶ μύρους χρώμενοι.

14. Ἐστρατήγησε μετ' Ἐρασινάδου.] Ἐπὶ τῶν δυστυχῶν. ἐπὶ τῶν περὶ Ἀργινοῦσας στρατηγησάντων δυστυχῶς ἀπέθανον δὲ δημοσίᾳ τινὲς καὶ οἱ ὑπομείναντες, Θρασύλλος, Περικλῆς, καὶ οἱ λοιποί. ἠγώνισται δέ τι καὶ περὶ τοσούτου τοῦ Ἐρασινάδου· τὸ καὶ κλοπῆς κατηγορηθῆναι τῶν περὶ Ἑλλήσποντον χρημάτων.

15. Εἰς ὕδωρ γράφειν.] Ὁμοίως ἐπὶ τῶν μάτην πονούντων.

16. Ἔσχατα ἐσχάτων κακὰ ἀπεπέφασκε.] Ἡ παροιμία ἐπὶ τῶν ἄκρως κακῶν. ὁμοία ἐστὶ τῇ, Δευτέρου δεῖπνου, καὶ, Κυνὸς κυνίτερον.

17. Ἔσχατος Μυσῶν πλεῖ.] Ἔλληνες λοιμῷ κεκτημένοι, ὁ θεὸς ἔχρησεν ὅτι τὸν ἔσχατον Μυσῶν πλεῖν. οἱ δὲ τὸ μὲν πρῶτον ἀπόρησαν, αὖθις δὲ ἦλθον εἰς τοὺς ἐσχάτους τῆς Μυσίας τόπους.

Ἔνιοι

14. Ἐστρατήγησε.] Ex Aristoph. Βατράχοις, vbi eadem Interpres.

15. Ἐς ὕδωρ γράφειν.] Catullus:

——— *mulier quod dicit amanti,*
In vento & rapida scribere oportet aqua.

Vtitur Lucianus in Tyranno, & Plato in Phædro, locis ab Erasmo citatis. Vide sup. Εἰς τὸ πρόσω γράφειν.

17. Ἔσχατος Μυσῶν πλεῖ.] Cicero Orat. pro L. Flacco: *Quid porrò in Græco sermone tam tritum atque celebratum est, quàm si desperatâ ducitur, vt Mysorum vltimus esse dicatur?* Historiæ atque Prouerbij meminit quoque Strabo lib. XII. Geogr. & his verbis Hesychius: Ἔσχατος Μυσῶν. παροιμία, διὰ τὸ ἐξεχόντως τοὺς, κατὰ τὰ πρῶτα χαυνοὺς καὶ ἐκλελυμένους καὶ Ἕλληνα κατὰ χίονας, μαστεύοντας ἀεὶ τινὰ, χρῆναι καὶ Πυθίαν φάναι τὸν ἔσχατον Μυσῶν πλεῖν.

18. Ἐλ-

Ἔνιοι δὲ λέγουσι παροιμίαν τὸν χρησμὸν λέγεσθαι Τηλέφῳ μαντευομένῳ γενέσθαι ἄφεσιν πόνων, ἐνίοτε δὲ ἄλλῳ τινὶ τοῦτον ἀλλὰ τοὺς γονεῖς, ἢ ὅτε θεὸν παραπέμψει πλεῦσαι ἐπὶ τὸν ἔσχατον Μυσῶν. ἀποροῦντων δὲ περὶ Τηλέφου, νόμισαν δὲ ταῦτα τὰ χαλκᾶ Μυσοὺς, ἐπιτυχόντα τῇ μητρὶ εἰπεῖν. τάττεται δὲ ἡ παροιμία ἐπὶ τῶν δυσχερῶν ἀπαιτουμένων.

18. Ἐοίκασι τοῖς ἐν Πύλῳ λαφθεῖσι τοῖς Λακωνικοῖς.] Παροιμία ἐπὶ τῶν ἀκροώτων καὶ ἰσχνῶν. Πύλος δὲ χωρίον ἐν Λακωνικῇ· ἔνθα Κλέων στρατηγήσας, τοὺς αἰχμαλώτους ἤγαγε Σφακτηρίας ἁλόντας. εἰσὶ δὲ τινες ἀφ' ἧς αἰχμαλωσίας φόβῳ, καὶ ἅμα τῷ πολλαῖς μὲν ἡμέραις πολιορκεῖσθαι ἐν ἐρήμῳ νήσῳ, καὶ ἀφ' ἧς οὐδὲν ἦν ἐπιτήδειον ἐκεῖ λαβεῖν, πολλοὺς δὲ μὴ ἢ ἄλλοσε, συγκλεισθῆναι χρόνον διατελοῦντας ἐν ξύλῳ, ὠχροὺς καὶ ἰσχνοὺς καὶ δυσειδεῖς γενέσθαι.

19. Εὐγλώσσου τοῦ Κόδρου,] Τοῦ υἱοῦ Μελάνθου, ἢ Μησηνίου, πατρὸς δὲ Μέδοντος καὶ Νηλέως. οὗτος ὁ Κόδρος, Δωριέων ἐπιστρατευσάντων Ἀθηναίοις, ἐπεὶ τοὺς ἐκ Πελοποννήσου φυγάδας ὑπεδέξαντο, ἐφ' οἷς ἐκ Μίλητον χρησμὸς δεδώκει αὐτοῖς δοθέντος αἱρήσειν τὴν πόλιν, ἐὰν δειπνῶσι) ἢ τὸν πολεμίων βασιλέα, νόησας ἢ χρησμὸν, ἀναλαβὼν ὑλοτόμου ἐσθῆτα, καὶ ἐντυχὼν τοῖς φύλαξι τῶν Δωριέων, ἵνα ἐξ αὐτοῦ ἀνέλωσι δι' ὀργὴν ὄντες δὴ ἐν λοιμῷ, συλλαβόντες αὐτὸν ἀπέκτειναν, ὡς Εὔδημος· οἱ δὲ φασὶ Κόδρου φασὶ,

18. Ἐοίκασι τοῖς.] Aristoph. ἐν Νεφέλαις· Τί δῆτα μάτην ἐμὲ ἐκάλεσας; τῷ σοι διαλεχθῆναι

Τοῖς ἐκ Πύλου λαφθεῖσι τοῖς Λακωνικοῖς. Vide Scholiastem.

21. Ἐοίκα-

Athenis regnante, cùm Laconia sterilitate laboraret, visum esse Lacedæmoniis, Athenas expugnatum iri, pulsisque Atticæ incolis, inter sese partiri agros. Consultoque oraculo, & responso accepto, potituros vrbe, nisi regem occidissent, expeditionem suscipiunt. Sed Cleomenem Delphum, qui oraculum audisset, id misisse Athenensibus. Quo Codrus cognito, progressus ex vrbe, sarmenta collegerit: qui, cùm duo rogarent, quis esset, alterum ex eis falce arrepta occiderit, à quorum altero ipse posteà fuerit interfectus. Rhetores autem Codri voce vsi sunt loco hominis honorati, vt auctor est Eudemus in libro eo, quem de Rhetoricis dictionibus conscripsit.

20. Heteromolia causa.] Quæ nullo præsente aduersario agitur.

21. Feliciot Carcini strobilis.] Id est, infelicissimus, per ironiam. Nam Aristophanes Carcini poëtæ filios ob asperitatem corporis infectans strobilos appellat.

22. Felix esto Corinthius, at ego sim Tenęates.] Tenęa pagus est, prope Corinthum, cõsitus arboribus. Prouerbium inde ductum est, quòd Corinthij in vrbe magna degentes, sint inuidiosi & occupati. Tenęatæ verò propter tenuitatem fortunarum viuant quietiùs.

ἐπὶ βασιλεύοντος αὐτοῖ Ἀθηναίων, ἔτις Λακεδαιμονίοις ἠλαμβάνε ἀφορίας καὶ τέλος χρήσαι πᾶσιν ἐδόκει στρατεύειν ἐπὶ τὰς Ἀθήνας· ὅπως ἐξανασήσωντες τὴν Ἀττικῆς τὰς ἐναιόντας αὐτοὶ κατοικήσωσι· ἡ χρήσαι. καὶ πυθόμενοι τὸ Πυθίας εἰλήφεσαν τὰς Ἀθήνας. ἀναλύσαντες δὲ αὐτοῖς τὸ θεοῦ, ὅτι ἡ πόλις οὐκ αἱρήσουσιν, ἐὰν ὁ βασιλεὺς τῆς Ἀθηναίων Κόδρος ἀποκτείνωσι. ἐς στρατεύσωσι ἐπὶ τὰς Ἀθήνας. Κλεομένους δὲ ἢ Δελφὸν πυθόδος ἡ χρησμὸν, καὶ δόντος εἶναι Ἀθηναίοις τὸ μαθὼν ὁ Κόδρος, ἐλθὼν ἐς πόλεως ἐξῆλθεν φρύγανα συλλέγων. δύο δέ τινων, ἰδόντων ἐλθὼν αὐτὸν τιμωρήσεσθαι τίς εἴη, ὁ Κόδρος τῷ δρεπάνῳ πλήξας ἀπέκτεινε ἕ ἕτερον αὖτ. ὁ δὲ ἕτερος ἀνεῖλε τὸν Κόδρον. ὧν δὲ ῥήτορες τῷ Κόδρος ἐπὶ τῷ ἐντίμῳ ἐχρήσαντο, ὡς φησιν Εὔδημος ἐν τῷ περὶ λέξεων ῥητορικῶν.

20. Ἑτερομήλιος δίκη.] Εἰς ὃν ἀντιδίκει οὐκ ἦλθον.

21. Εὐδαιμονίστερος τοῦ Καρκίνου τραγῴδου.] Ἀντὶ τοῦ κακοδαιμονίστατος ἐκ σίραγος τραγῴδος φησὶν Ἀριστοφάνης τοὺς υἱοὺς Καρκίνου τοῦ ποιητοῦ.

22. Εὐδαίμων ὁ Κορίνθιος, ἐγὼ δ' εἴην Τενεάτης.] Τένεια δὲ κώμη πλησίον Κορινθίων κατάφυτος. ὡς τοῦ Κορινθίων ἄστεως μεγαλοπόλεως φθονουμένου καὶ πράγματα ἐχόντων. τοῦ δὲ Τενεατῶν ἀτραγμονήσεως διὰ τὸ ὀλίγα κεκτῆσθαι ἡσυχίαν ἀγόντων.

23. Εὐθὺ

21. Εὐδαιμονίστερος τοῦ.] Aristoph. ἐν ἐξάμῃ· Εὐδαιμονέστερος ἢ σὺ φασὶν τὸν Καρκίνου τραγῳδόν. vbi cur τραγῳδὸν Carcini filios appellet docet Interpres: vel inquit, διὰ τὸ πρεσβύτερα τὰ σώματος, vel, ὡς τὸ τὰ Καρκίνου ἄτομα σπίζειν, &c.

22. Εὐδαίμων ὁ Κορίνθιος, &c.] Eustathius in Iliad. β'. à Tegea Arcadiæ vrbe, eiusque opulētia deriuat. Vt Τεγεατὶς legisse appareat.

26. Εὐρυ-

23. Rectà ad metam.] Id est, accuratè. Sic, *Rectà ad Jouem.*

24. Cothurno versatilior.] Cothurnus calcei genus est, vtrique pedi aptum: cognomentum id Athenis Theramenis, vnius è triginta: ideò Prouerbium dicitur in eos, qui sese perpetuò solent transformare.

25. Beneuolus est mactator.] Hoc de Oreste propriè dici potest.

26. Eurybatissare.] Est improbum esse. Eurybatum enim tradunt vnum è Cercopibus, fuisse perfossorem parietum: alij proditorem fuisse aiunt Crœsi temporibus.

27. Eurycles.] Sic dicitur omnis engastrimythus siue ventriloquus, ab Eurycle quodam huiusmodi vate.

28. Vndecim remis.] Nautica hęc est acclamatio sic appellata.

29. Ephesiæ litteræ.] Carminæ quædã obscura, quæ & Crœsus in rogo recitauit: & Olympiæ Milesio & Ephesio certantibus, Milesium luctari non potuisse, propterea, quòd alter iuxta talum Ephesias litteras haberet. Quibus compertis, & demtis triginta, concidisse perhibent Ephesium.

30. Effu-

23. Εὐθὺ σκοποῦ.] Ἀκριβῶς, κατ' ἀθεῖαν. καὶ, Εὐθὺ Διός.

24. Εὐκοθορνοτέρης κυθίρου.] Κόθορνος εἶδ ὑποδήματος ἑκατέρωσε ποσὶν ἁρμόζων· ὅθεν καὶ Θηραμένης τὸν ἐπὶ τῆ τριάκοντα Κόθορνον ἐπάλουν οἱ Ἀθηναῖοι, ἐπὶ τῆ συνεχῶς μεταβαλλομένων λέγειν· ἡ παροιμία.

25. Εὔνους ὁ σφάκτης.] Τοῦτο κυρίως δυνατὸν λέγεσθαι ἐπὶ τοῦ Ὀρέστου.

26. Εὐρυβατεῦσαι.] Πονηρεῦσαι. ἢ γὰρ Εὐρύβατον ἕνα τῶν Κερκώπων ἡμῶν τοιχωρύχον φασὶν· οἱ δὲ προδότην ἐπὶ τῶν χρόνων τοῦ Κροίσου.

27. Εὐρυκλῆς.] Πᾶς ὁ ἐγγαστρίμυθος, ἀπὸ Εὐρυκλέους τοιούτου τινὸς μάντεως.

28. Ἑνδέκα κώπαις.] Κέλευσμά ἐστι ναυτικὸν οὕτω λεγόμενον.

29. Ἐφέσια γράμματα.] Ἐπῳδαί τινες δυσπαρακολούθητοι, ἃς ἐν Κροίσου θανὼν ἐπὶ πυρᾶς εἰπεῖν· καὶ ἐν Ὀλυμπίᾳ Μιλησίου καὶ Ἐφεσίου παλαίοντων ἢ Μιλήσιον μὴ δύασθαι παλαίειν, διὰ τὸ τὸν ἕτερον περὶ τὸ ἀσφάλιον ἔχειν τὰ Ἐφέσια γράμματα. φασὶν δὲ ἡμοιρηκέναι, καὶ λιθόντων αὐτῶν τριάκοντα, τὸν ἕξ πεσεῖν ἢ Ἐφέσιον.

30. Ἔφυγε

26. Εὐρυβατεῦσαι.] Eadem Zenobius Vatic. Hesychius: Εὐρυβάτης, πανοῦργος, ἀπατεών, κίναιδος. additque hinc dictum παροιμιωδῶς, Εὐρυβάτου πρᾶγμα. Plura in Odyss. τ'. Eustathius, & ex Ephoro lib. VIII. Valer. Harpocration in Lexico. Meminit quoque Aristænetus lib. I. epist. XX. ἰδιωτικῶν.

27. Εὐρυκλῆς.] Idem Hesychius: Εὐρυκλῆς, ἐγγαστρίμυθος. ἀπὸ τοῦ γίνος μαντικὸν, ὥσε ἀμαυρόμυθος Εὐρυκλῆς εἶναι. Erasmus è Plutarcho, vt ait, Collectaneis, Euryclem illum ἐγγαστρίμυθον cognominatum malè credit. Meminit Plato in Sophista.

29. Ἐφέσια γράμματα.] Ephesiis litteris Crœsum in rogo vsum testatur & Eustathius in Iliad φ'. Vide præter Cælium Rhodiginum, Hesychium, & ex eo Erasmum Chil. II. Cent. VIII. ac Theod. Canterum lib. I. Var. Lect. cap. XVIII. vbi Hesychij locũ ex Clem. Alex. lib. V. Strom. declarat.

30. Effugi mala, inueni meliora.] De iis quorum res in melius mutantur. Moris enim Athenis fuit, vt puer, cuius vterque parens viueret, in nuptiis versaretur, spinasque cum glandibus & vannum panibus plenam ferens diceret, *Effugi mala, inueni meliora*: mutationem in melius significans. Nam coronam è spinis & glandibus *malum* dicebant.

31. Erinaceus partum differt.] De iis quibus mora incommodat. Echini namque terrestres, propter id, quòd pungi se sentiant, partum differre visi, postea fœtibus asperioribus factis multo difficiliùs edunt eos in lucem.

32. Priùs inter duos echinos, terrestrem scilicet & marinum conueniet.] De dissimilibus.

33. Hostium dona non sunt dona, nec vtilia.] Sophoclis Aiax:

Abeo ad lauacra, & maritima
Prata, vt piaculis meis lustratis,
Grauem deæ indignationem vitem.
Ac progressus in solum aliquē locum,
Occulam gladium hunc meum, telum
inimicissimum,

30. Ἔφυγον κακὰ, εὗρον ἀμείνω.] Ταύτην ἔσχε τὴν ἀρχὴν κακοῦ εἰς κρεῖττον ἐλθόντων. ἦθος γὰρ Ἀθήνησιν ἐν γάμοις τρίφυλλος ἀμφιθαλὴς παῖδα, ἀκάνθας μὴ ἔχοντα καρπὸν φέροντα, καὶ λίκνον πλῆρες ἄρτων λέγειν τὸ παρακείμενον, αἰνιττόμενος τοῦτο ὅτι τὸ κρεῖττον μεταβολῆς. τὸ γὰρ ἐκ τῆς ἀρχῆς καὶ ἀγαθὰν εἶναι κακὸν ἔλεγον.

31. Ἐχῖνος τὸν τόκον ἀναβάλλει.] Λέγεται ἐπ' ὧν τὸ ἀναβάλλεσθαι πρὸς χρείαν γίνεται. καὶ γὰρ οἱ χερσαῖοι ἐχῖνοι διακοῦσαι κινούμενοι ἀνέχειν τὸν τόκον εἶθ' ὕστερον ὑπὸ βαχυτέρων τῆς ἐμβρύου, κάκιον ἀπαλλάσσειν ἐκ τοῦ τόκου.

32. Περὶ δύο ἐχῖνοι ἐς φιλίαν ἔλθοιεν, ὁ μὲν ἐκ πελάγους, ὁ δὲ ἐκ χέρσου.] Ἐπὶ τῶν ἀνομοίων.

33. Ἐχθρῶν ἀδῶρα δῶρα, κοὐχ ὠφέλιμα.] Ὁ Αἴας φησὶν·

Ἀλλ' εἶμι πρὸς τοὺς λιμένας καὶ φυλακὰς ἐχθρούς
Λειμῶνας οἷς ἂν λύμαθ' ἁλίσας ἐμὰ,
Μιῶν βαρεῖαν ἐξαλοίσιμον θεᾶς.
Μολὼν δὲ χῶρον ἔνθ' ἂν ἀστιβῆ κίχω,
Κρύψω τάδ' ἔγχος τἀμὸν ἔχθιστον βελῶν,

Γαῖαν

30. Ἔφυγον κακὰ, εὗρον ἀμείνω.] Eadem è Pausania legas apud Eustathiū in Odyss. μ'. item Zenobium, Diogenianum & Apostolium. Adde & Hesychium, qui totidem ritum hunc verbis explanat, tantùm pro μβ' ἀρούρων ἑκατὸν, habet ἀρούρων τετρακοσίων, & pro εἴκοσι, τριάκοντα.

33. Ἐχθρῶν ἄδωρα δῶρα, &c.] Zenobius geminum addit ex Euripidis Medea, quæ Iasonis xenia tamquam exitio sibi futura reiiciens, subiecit hæc verba:

Κακοῦ γὰρ ἀνδρὸς ἐσθλὰ οὐκ ἔστιν λαβεῖν.

Huc pertinet etiam illud, quod in μανεντήρια γινόμενα legitur:

Λόγοι παρ' ἐχθροῦ μὴ ποθ' ἡγεῖσθαι φίλοι.

Hostis amica verba nunquam duxeris.

& apud Maronem 11. Æneid.

——— *Anne vila putatis*
Dona carere dolo Danaum? ———

34. Ζεὺς

Γαῖαν ὀρύξας ἔνθα μή τις ὄψεται·
Ἀλλ' αὐτὸ νὺξ ἄδηλος τε συζώντων κάτω.
Ἐγὼ γὰρ ὅξ' ἂν χειρὶ τὴν' ἐδεξάμην
Παρ' Ἕκτορος δώρημα δυσμενεστάτου,
Οὔπω τι κεδνὸν ἔσχον Ἀργείων πάρα·
Ἀλλ' ἐς μ' ἀλαθὴς ἥ βεβηκὼς παροιμία·
Ἐχθρῶν ἄδωρα δῶρα κοὐκ ὠφέλιμα.
Τοιγὰρ τὸ λοιπὸν εἰσόμεσθα μὴ θεοῖς εἶκειν,
Εἰδόμεθα δὲ Ἀτρείδας σέβειν.
Ἄρχοντές εἰσιν ὥστ' ὑπεικτέον τιμῇ.
Καὶ γὰρ τὰ δεινὰ, κἠ τὰ κρατηρώτατα
Τιμαῖς ὑπείκει.

Z.

34. Ζεὺς κατεῖδε χεῖρα ⟨ϟ⟩ εἰς τὰς διφθέρας.] Ἐπὶ τῶν ποτὲ ἀμοιβομένων ὑπὲρ ὧν πράττουσι καλῶν ἢ κακῶν. ὅτι οὐκ ἀπροσκόπτως φασὶ τὰ πάντα, ἀλλὰ τὸν Δία εἰς διφθέρας πάσας ἅπαντα γράφεσθαι, κἠ ποτὲ ἐκτίνειν.

35. Ζῇ καὶ πῦρ.] Ἐπὶ τῶν μόλις ἀναβιβώντων.

36. Ζητῶν τὸ ὄψον, θυμάτιον ἀπώλεσα.] Ἐπὶ τῶν ἀτυχούντων.

37. Ζεῖ χύτρα, ζῇ φιλία.] Ἐπὶ τῶν ἐξ ἐνδείας συμπόντων εἰς φιλίαν. οἷον, Ζῶν κἀθάνου. ἐπὶ τῶν μετρίως καὶ πενιχρῶς ζώντων. λέγεται δὲ Διογένους τοῦ φιλοσόφου, ᾧ πίθος ἦν ἡ οἴκησις καθαγωγή.

Effossa terra, vbi à nemine conspiciatur:
Sed eũ nox & orcus infernè seruent.
Ego enim ex quo munus hoc ab Hectore
In manus sumsi, nihil
Mihi honoris à Græcis est habitum.
Verum est enim mortaliũ Prouerbiũ:
Hostiũ dona nō esse dona, neq; vtilia.
Proinde in posterũ sciem⁹ dijs cedere:
Sciemus & Atridas venerari.
Principes sunt. itaq; honori cedendũ.
Nam & atrocissima & robustissima quæque
Cedunt honoribus.

Z.

34. IVPITER tandem diphtheras inspexit.] De iis dicitur, qui vel scelerum pœnas dant, vel beneficiorum remunerationem consequuntur. Prouidentiam enim esse tradunt, & Iouem ipsum, quæ fiant, omnia pellibus inscribere, & eas tandem euoluere.

35. Viuit & ignis.] De iis quæ ægrè fiunt.

36. Dum opsonium quæro, vestem perdidi.] De infelicissimis.

37. Feruet olla, viuit amicitia.] De iis qui cenæ causa sunt amici. Tale, *Dolij vita*. De iis qui viliter tenuiterque viuunt. Sumtũ à Diogene Philosopho, cui doliũ domiciliũ erat iucũdissimum.

38. Viui-

34. Ζεὺς κατεῖδε.] Senarius erit, si præponatur articulus prælitiuus ὁ. Malè in Apostolio editum ⟨ϟ⟩ pro ⟨ϟ⟩. Aristoph. Lysistrate:

Τοιγὰρ τὸ πῦρ ἐφράσατο ἥκειν ἐς ζῆν.

Plaut. Aulularia: *Si ignis viuit*, &c.

H 2 41. Πῦρ καὶ

38. Viuimus non vt volumus, ſed vt poſſumus.] De iis qui non ſuo arbitratu viuunt. Vſus eſt Plato in Hippia.

39. Reuiuiſces cepa modò accepta.] De iis qui paruis ex rebus gloriam magnam capiunt.

40. Zopyri geſta.] Zopyrus Perſa Regi gratificari volés, flagris ſeipſum cędens, naribus auribuſq; conſciſſis, Babylonam ingreſſus eſt, acceptuſque perhumaniter ob corpus tali modo affectum, vrbem Dario prodidit. Itaque τάλαντα & ſtateras & res geſtas metaphoricè dicimus.

H.

41. SCYTHARVM dictio.] Vſurpatum eſt hoc Prouerbium de iis qui apertè alicui malè precantur. Nam Scythæ Darium poſtulantem vt ſibi parerent, plorare iuſſerunt.

42. Non boni ſunt puberes. Odi pilum illum, qui citò creſcit.]

43. Lingua nuntio horum inci-

38. Ζῶμεν οὐχ ὡς θέλομεν, ἀλλ' ὡς δυνάμεθα.] Εἰρηται πρὸς μὴ χρη σφαίρισον ζώντων. κέχρηται] Πλάτων ἐν Ἱππίᾳ.

39. Ζωὸς ῥιφὶς κεφαλὰς μόνους λαβών.] Περὶ τῶν ὑπὸ μικρᾶς αἰτίας μεγάλας δόξας καρπουμένων.

40. Ζωπύρου τάλαντα.] Ὁ Ζώπυρος ὁ Πέρσης βασιλεῖ χαριζόμενος, μαστιγώσας ἑαυτὸν, καὶ τὰ ῥῖνας κόψας τῷ ἄτων ἀφιλόμενος, εἰσῆλθεν εἰς Βαβυλῶνα, καὶ παραδοὺς ἑαυτὸν τὸ σῶμα, προέδωκε τὴν πόλιν. ἐκ μεταφορᾶς οὖν εἴρηται τάλαντα καὶ ζυγὰ, οἱονεὶ ἔργα καὶ φράξεις.

H.

41. Η Σκυθῶν ῥῆσις.] Τέτακται ἡ παροιμία ὅταν τῷ ἀποτόμως οἰκοῦντι τινὰ λοιδόρωσιν. παρόσον οἱ Σκύθαι Δαρείου τοῦ Πέρσου μεγίστου τοῦ ἐξῆς, ἀπαιτήσαντος, κλαίειν αὐτὸν ἐκώλυσαν.

42. Οὐ καλὸν ἀδέτορες· ἀπεχθάνεσθαι γὰρ ἐκείνῳ τῷ ξύλα τοῦ ταχὺ φυομένου.]

43. Η γλῶττα τοῦ κήρυκος τούτων τίμιον.]

41. Η Σκυθῶν ῥῆσις.] Laërtius ab Anacharſidis in dicendo aſperitate audaciaque deriuat Prouerbium. Aliter tamen Athenæus lib. XII. Δωριεῖς. Vtitur Lucianus Dialogo Chelidonij & Droſe, Ælianus in epiſtolis. Loca adſcribit Eraſmus. Addo Ariſtænetum in ἐρωτικοῖς lib. II. epiſt. XX. Η τῆς Σκυθῶν φωνὴ ἐπὶ τῶν λύπην. *Plorare* autem, vt Atticis ἀμυδρῶς τινος κλαίειν λέγειν, miſeriam ſignificat aliis denuntiatam, vt Horatio extrema Satyra lib. I.

Diſcipulorum inter iubeo plorare cathedras.

vt doctiſſimus obſeruat Victorius lib. XIII. Variarum Lectionum cap. XII.

42. Οὐ καλὸν ἀδέτορες.] Non abluit quod è veteri poëta ἀνωνύμῳ laudat Apuleius in Apologia:

O ſi puerulos præcoci ſapientia,
Quod aiunt Lycius ait viſo puero præmaturo:
——— puer vt ſis
Vitalis metuo. ———

43. Η γλῶττα τοῦ κήρυκος τούτων τίμιον.] Hunc Calliſtrati verſum vt prouerbialem citat Ariſtophanis Interpres in Ranis ad illa verba:

Η γλῶττα χωρὶς τίμιον.

Adhibebatur autem in ſacris pro ἀσυμφώνοις, & linguis animisque fauere. Vide Ioan. Hartungum Decur. 4. Locorum obſcur. cap. VI. & Eraſmum Chil. III. Cent. VIII.

44. Η δῆ.]

ditur.] Hoc eſt, lingua victimarum Mercurio datur, quam Calliſtratus præconibus dari ſcribit.

44. Aut edendæ ſunt carnes teſtudinis, aut nõ edendæ.] Paucæ teſtudinis carnes tormina gignunt, multæ purgant. Vnde Prouerbiũ tractum Demon affirmat. Alij accõmodant ad eos, qui cùm rem auerſẽtur, angũtur tamen. Aiunt autẽ Terpſionis hũc verſum eſſe.

45. Camelus ſcabioſa multorum aſinorum fert farcinas ad ſplendorem, quas humi deponit.] De Laide meretrice.

46. Canis in præſepi.] De iis qui nec ipſi rebus vtuntur, nec alios vti ſinunt. Canis enim cùm hordeo non veſcatur, equum veſci prohibet.

47. Stupidior Praxilis Adonide.] De hominibus ſtupidis.

48. Æqualis æqualem delectat.] Vnus ille omnium hominum, de quibus quidem vnquam aliquid auditione accepimus, re ipſa Prouerbium hoc vetus refutauit. Non enim illum æqualem ipſe æqualis, iuuenem iuuenis delectauit:

Τιτέσθω ἡ γλῶττα τῷ θυομένων τῷ Ἑρμῇ δίδοται). Καλλίστρατος δέ φησι τῷ θυομένων τὰς γλώττας κήρυξι δοτοίμισθαι.

44. Η δῆλη χελώνης κρέα φαγεῖν, ἢ μὴ φαγεῖν.] Τῆς χελώνης ὀλίγα κρέα βοηθήσαντα σφίγξαι ποιεῖ, πολλὰ δὲ καθαίρει. ὅθεν ἡ παροιμία εἰσῆλθε. Ἄλλοι δέ φασι τῷ ὄπτα λύπην μὲν τὸ φάγμα συγχυνόμενον δέ. φασὶ δὲ αὐτὴν Τερψίωνος εἶναι.

45. Η κάμηλος φορτία πολλῶν ὄνων ἀναπίθη) φορτία εἰς αἰγιαλίαν ἐκ γῆθεν καταθεμένη.] Περὶ Λαΐδος τῆς ἑταίρας.

46. Η κύων ἐν τῇ φάτνῃ.] Ἐπὶ τῶν μήτε ἑαυτοῖς χρωμένων, μήτε ἄλλοις ἐᾶντων· παρόσον αὕτη κεφαλὴ ὑκ ἐδίετο, καὶ τὸν ἵππον κωλύει.

47. Η λιθυώτερος τὸ Πραξίλης Ἀδώνιδος.] Ἐπὶ τῶν ἀνοήτων.

48. Η ἴλιξ ἴλικα τέρπει.] Μόνῳ ἀνθρώπων, ὧν ἀκοῇ ἴσμεν, τὸ παλαιὸν παροιμίαν ἔργῳ διέλυσεν· οὐ γὰρ ἐκεῖνον γε ἴλιξ ἔτερπεν ἴλικα ὄντα, ὁ νέος τὸν

44. Η δῆ.] Hinc emendandus Heſychius: ἡ δῆ (malè & ibi & in Apoſtolio editum ἰδὴ) χελώνης κρέα σαγῆν ἢ μὴ σαγῆν. ἢ χελώνης λίπα κρέα θεραπεύοντα σφίγξαι ποιεῖ, πολλὰ δὲ καθαίρει. ὅθεν ἡ παροιμία λέγεται. ἢ δ' ὑπόκειται ἡ βιβλεί. Mox in Suida, Zenobio, & Apoſtolio, pro σφιγξαι reposui ſecutus Galliæ ocellum Caſaubonum Animaduerſor. in Athenæum lib. VIII. σφιγγόμενον.

45. Simile videtur illi, *Aquila ſenecta, corydi iuuentâ præſtantior.* Vſus eſt autem alibi Syneſius, & ſuſpecta nimis de mendo vox οἰκ αἰγιαλίαν.

46. Η κύων ἐν τῇ φάτνῃ.] Repetit inf. in Κύων. Item in Οὐδὲν πρὸς τὴν Διόνυσον, tacito auctoris nomine: Τῇ φάτνῃ παρεπέμψας τὸν κύνα, &c. Heſychius: Η κύων ἐν τῇ φάτνῃ. παροιμία πρὸς τοὺς μήτε ἑαυτοὺς χρωμένους, μήτε ἑτέροις ἐῶντας. Vtitur non ſemel Lucianus, in Timone, & aduerſus indoctum.

48. Η ἴλιξ ἴλικα τέρπει.] Hæc ex ἀνωνύμῳ, cuius mallem nomen appoſuiſſet Suidas, tranſcripta. Vſus Adagio Ariſtoteles lib. I. Rhetor. ſimilia multa adnectens. Ariſtænetus lib. I. epiſt. XVIII. Ἴλικα γὰρ δεῖ, ἐξ ὁμοίων λόγος, τέρπεται ἡ ἴλιξ.

lectauit: sed eius natura alio quodam modo innixa, ipsum sui similibus conciliauit, ratione paritatis non ætatum corporis, sed animi ipsius.

49. Clauum clauo pellis.] Prouerbium in eos qui peccatum peccato corrigere student, id quod fieri nequit.

50. Lupi decuria.] Lycus Athenis iuxta prætorium heros, lupi imagine: ac primùm iudices apud lupiformem heroëm sunt appellati.

51. Qualis de te rumor, talis ipse eras.] De iis qui famæ suæ respondent.

52. Semiobolus Pasetis.] Quem retinens ipse Pases dare videbatur venditoribus, à quibus emere quid vellet, & rursus apud eum inueniebatur. Pases hic natura quidem mollis fuit; sed magia superauit omnes, suisq; carminibus & cenas sumtuosas, & ministros mensæ adhibuit conspiciendos, quæ omnia rursus euanescerent.

53. Dimidiū plus toto.] Hesiodus:

Dimidium toto nescit præstantius amens.

Historia sic habet: Duo fratres erant, quorum alter moriens, νίον· ἀλλά τινι λόγῳ ἑτέρῳ κατακολουθοῦσα ἡ φύσις ζῷα ὁμοίοις ἑαυτὴν συνάπτει, καὶ τὸ ὅμοιον οὐ τῆς ἑτέρου τῷ σώματος, ἀλλὰ τῆς ἕξεως τῆς ψυχῆς.

49. Ἥλῳ τὸν ἦλον ἐκκρούειν.] Παροιμία, ἀντὶ τοῦ ἁμαρτήματι τὸ ἁμάρτημα ἀπαλλάττειν ἐξελάσαι· τὸ δὲ οὐχ οἷόν τε.

50. Ἡ λύκου δικαί.] Λύκος Ἀθήνησι παρὰ τὸ δικαστήριον ἥρως, μορφὴν ἔχων θηρίου, καὶ οἱ ἀγαθοὶ δικασταὶ παρὰ τὸν λυκοειδῆ ἥρωα ἐκλήθησαν.

51. Ἡ μᾶλλον κλέος, ἢ εἶ ἢ ἔδυ.] Ἐπὶ τῶν ὁμοίων τῇ φύσει ἑαυτὸν φήμη.

52. Ἡμιωβόλιον Πάσητος.] Ὅπερ ἔχων ὁ Πάσης ἐδίδου τοῖς πωλοῦσιν, παρ' ὧν ἤθελεν ὠνεῖσθαι, καὶ πάλιν παρ' αὐτῷ εὑρίσκετο. ἦτος ὁ Πάσης μαλακὸς μὲν ἦν τὴν φύσιν, πάντας δὲ τοὺς ἐν μαλακίᾳ διήνεγκε, ὥστε ἐκ τῆς ἐπαοιδῆς ὧν αὐτῷ καὶ δεῖπνον παλυτελῆ ὁρᾶσθαι καὶ ὀξυπεπουμένους τινὰς, καὶ πάλιν ἀφανῆ πάντα γενέσθαι.

53. Πλέον ἥμισυ παντός.] Ἡσίοδος Νήπιοι οὐδ' ἴσασιν ὅσῳ πλέον ἥμισυ παντός. ἔστι δὲ ἔπος· ἀδελφὼ δύο ἦσαν· ὁ τοίνυν ἕτερος τελευτήσας, καὶ παῖδα ὀρφανὸν ἀπολείπων, τὸν ἀδελφὸν ἐπέτρεψε, καὶ τοῦ υἱοῦ ἐπίτροπον, καὶ τῆς οὐσίας οἰκονόμον, ὧν ἐκείνῳ κατέλιπε μεμελημένον. ὁ δὲ ἀνόσιος ὤν, καὶ τοῦ παιδὸς στερήσασθαι γλιχόμενος, εἶτα μέντοι καὶ τὰ οἰκεῖα πρᾶγματα πώλησε. δεομένῳ δὲ πολυωρίας τινὸς καὶ ῥοπῆς τυχὼν τὸ εἰς τὸ κρεῖττον, ἀπεκρίνατο·

Νήπιος οὐκ ἐνόησεν ὅσῳ πλέον ἥμισυ παντός. παιδὸς ὄντως ταῦτα ἔχεται, καὶ τὴν ψυχὴν καθαίρει, καὶ βίον κοσμεῖ, καὶ σωφροσύνῃ ἐντίθησι, καὶ δικαιοσύνῃ νομοθετεῖ.

54. Ἡ Μορσίμου τις ῥῆσιν ἐξεγράψατο;] Ἐπὶ τῶν ἀποβλήτων καὶ ἀβιβλήτων. ὁ γὰρ Μόρσιμος τραγῳδὸς ἦν, ποιητὴς ὑπὸ ψυχρὸς, Φιλοκλέους, ὀφθαλμῶν ἰατροῦ, μικρὸς. υἱὸν δὲ ἔσχεν Ἀστυδάμαντα.

55. Ἡ ἄρα κὴ πυρὸς θερμότερον, καὶ λόγων ἐν πόλει τῆς ἀνεπιλήπτων ἀναπλήσεως.] Ἐπὶ τῆς καθ' ὑπερβολὴν γινομένων.

56. Ἡ Περγαία Ἄρτεμις.] Τάττεται ὅτι τῆς ἀγύρτου καὶ πλανητῶν παρόσον ἡ θεὸς αὕτη νομίζεται ἀγυρτεύειν ἀεὶ καὶ πλανᾶσθαι.

57. Ἡράκλειος φώσις.] Ἡ δυσθεράπευτος, ἡ τῆς Ἡρακλείων λουτρῶν δεομένη πρὸς θεραπείαν. ἡ γὰρ Ἀθηνᾶ τῷ Ἡρακλεῖ πολλὰ ἀνῆκε λουτρὰ πρὸς ἀναπαυσιν πόνων.

---

49. Ἥλῳ τ' ἦλον ἐκκρούειν.] Pollux lib. IX. Onomast. originem refert ad ludum, quem κυνδαλισμὸν Græci nominant: ὃν ἦ κυνδαλισμὸν, inquit, διὰ τοῦ πολλοῦ δεῖ μελίσσης κυνδάλους δὲ τοὺς μελίσσους ὀνόμαζον. ὧν ἦ ἕκαστον οὐ μόνον αὐτῶν τοῖς παῖζουσι τ' παίδων καὶ τοῖς ἀνδράσι τ' καταλιπὼν ἐπέρχεται πάλιν. Dicit Suidas.

Ἥλῳ τ' ἦλον, παιδὶ παῖδ' τ' παῖδα λέγει.

Eleganter D. Hieronymus epist. ad Rusticum Monachum: *Philosophi sæculi solent amorem veterem amore nouo quasi clauum clauo pellere.* Ex Cicerone, Tusc. Quæst. libro I. *Etiam nouo quodam amore veterem amorē tamquam clauum clauo eiiciendum putant.* Plura congerit Erasmus Chil. I. Cent. II. initio.

50. Ἡ λύκου δικαί.] Hesychius: Λύκου δικαί. παροιμιάζεται, ἐπὶ λύκος ἦν τις ἐν Ἀθήναις δικαστὴς ἐπὶ τοῦ ἱδρυτο, τῷ ὄνομα ἦν μορμολύκειον. Vide inf. Λύκου δικαί.

54. Ἡ Μορσίμου.] Ex Aristoph. Βατράχοις eiusque Interprete. Meminit quoque in Γεωπόνοις.

56. Ἡ Περγαία Ἄρτεμις.] Hanc Pergæam vocat Stephanus, Περγὴ Hesychius: Erasmum παραγαίαν vocasse apparet Chil. II. Centur. VIII. Adag. 47. Apostolius malè πεσίνην pro πλανητῶν exscripsit.

alterum & filij tutorem, & curatorem bonorum instituit. Qui cùm vir esset improbus, dum pupilli bona studet interuertere, sua etiam perdidit. Huic opem imploranti, & res meliores quærenti responsum est,

Amens dimidium nescit præcellere toto.

Hæc doctrinam continent, animum purgant, vitam ornant, temperantiam inserunt, iustitiamque sanciunt.

54. Num Morsimi quis dicta excerpsit?] De abiectis & infamibus. Morsimus enim Tragœdus fuit, poëta frigidior, Philoclis filius, oculorum medicus, pusillus. Filium habuit Astydamantem.

55. Fuit igni calidior, & impudentibus vrbanorum sermonibus impudentior.] De iis qui modum excedunt.

56. Pergæa Diana.] De circulatoribus atque de erronibus dicitur, quòd hæc dea semper vagari & errare soleat.

57. Herculana scabies.] Id est, scabies curatu difficilis, cuiusque sanatio Herculana balnea desiderat. Minerua enim Herculi multa lauacra aperuit, ad refocillationem laborum.

58. Her-

58. Hercules hoſpitio ſuſcipitur.] Prouerbium in ceſſatores. Nam quiavorax heros ille fuit, hoſpites eius tardiores erant. Nomen Ἡρακλῆς factum eſt ex oraculo, gratam gloriam ſignificans.

Hercles, ex alio Phœbi ſis nomine dictus,
Gloria magna manet cunctis te grata ferentem.

59. Quondam ſtrenui fuerunt Mileſij.] Prouerbium ex oraculo, in eos qui à vetere præſtantia degenerarunt.

60. Morus moro purgatur.] De iis qui ea quæ in ſe habent vtilia, à ſemetipſis petunt.

61. Syracuſanæ decimæ.] De valdè locupletibus.

62. Victus es vero, vel aliquo gallo gallinaceo.] De ſeruis dominos ſuos ſubſequentibus vſurpatur. Illud enim gallis gallinaceis eſt naturale, vt victi victos ſequantur. Hinc Theocritus:

Criſtatarum auium ſunt iſta ſimillima pugnæ.

63. Tesseræ aut ter ſex, aut tres.]

58. Ἡ Ἡρακλῆς ξενίζεται.] Παροιμία ἐπὶ τῶν βραδυνόντων. οἱ γὰρ ὑποδεχόμενοι ἦ Ἡρακλέα βραδύνουσιν· πολυφάγος γὰρ ὁ ἥρως. ἢ ἐτυμολογία δ' κλήσεως ἀπὸ τοῦ χρησμοῦ.

Ἡρακλῆϊ δέ σε Φοῖβος ἐπώνυμον ἔξονομάζει,
Ἦρα γὰρ ἀνθρώποισι φέρσῃ κλέος ἄφθιτον ἔχεις.

59. Ἦσαν ποτ' ἦσαν ἄλκιμοι Μιλήσιοι.] Παροιμία ἀπὸ χρησμοῦ, ἐπὶ τῶν ποτε ὄντων, εἶτα ἐπίλοιπος γενομένων.

60. Ἡ συκάμινος συκαμίνῳ ῥύπτεται.] Πρὸς τοὺς ἐκ ἑαυτῶν τὰ ὠφέλιμα λαμβάνοντας ἐξ ἑαυτῶν.

61. Ἡ Συρακουσῶν δεκάτη.] Ἐπὶ τῶν σφόδρα πλουσίων.

62. Ἡττήθης δ' ἀληθείας καὶ ἡττήθης πρὸς ἀλεκτρυόνα.] Ἐπὶ τῶν δούλων ἢ θεραπόντων ὑπομενόντων τοῖς δεσπόταις φυσικὸν ὂν τοῖς συμβολαῖς τῶν ἀλεκτρυόνων, οἷ ἡττηθέντες ὑπὸ τῶν πρωϊαιτέρων, καὶ Θεόκριτος.

Ὀρνίθων φωνικολοίφων τοιοῦδε κυδοιμοί.

63. Ἡ τρὶς ἕξ, ἢ ἓξ ἐπὶ ἕξ.] Τὸ μέσον

58. Ἡρακλῆς ξενίζεται.] De Herculis *diuinatione* multa Athenæus lib. x. *Deipnos.* De nomine eiusdem ex oraculo dato Ælianus lib. xi. *variæ hist.* cap. xxxii.

59. Ἦσαν ποτ' ἦσαν.] Ex Ariſtoph. Πλούτῳ. Apoſtolius ita effert:

Ἦσαν ποτ' ἦσαν ἄλκ. Μιλ.

eodemque modo Heſychius, cuius verba ſunt: Ἦσαν ποτ' ἦσαν ἄλκιμοι Μιλήσιοι. παροιμία ἐπὶ χρησμοῦ δοθέντος ἐπὶ τῶν ὀφειλόντων. Veràm mutilum Heſychij locum illum, vt plerumque aliàs eſſe puto. Illos ſequi hîc placuit (tametſi Πώλει hîc Suidas præferat) alphabeti habita ratione.

61. Ἡ Συρακουσῶν δεκάτη.] Strabo lib. vi. Geogr. Συρακούσας γὰρ δεῖ πρώτην εἰπεῖν πόλιν, ἃς καὶ αὐτὰς ἐκ παρωμίας διαδοῦναι μεγίστην πρὸς τοὺς ἄγαν πλουτοῦντας, ἃς δὴ καὶ εἰκάσειεν ἄν τις Συρακουσίων δεκάτας. Hinc & Συρακουσίων τρόπος. de Syracuſanorum luxu dictum.

63. Ἡ τρὶς.] Heſychius explicat δεῖ τὸ ἢ ὀπτυγχανόντων ἢ ὑποτυγχανόντων. πάλαι γὰρ, inquit, τρεῖς ἐκάστου σφῶν τὰς πλευρὰς κύβους, καὶ οὐχ ὡς ἐν τῷ δύο. Ariſtænetus lib. ii. ep. xvii. ἴσως ἂν τρὶς ἓξ ἢ ἓξ ἐπὶ ἓξ κύβοις πῶς ἐν πεσοῦσιν. Habet & Euſtathius in Ια. π'. & pluribus explanat

μέσῳ πρὸς ἓξ ἢ πανταχῇ τέτταρα δηλοῖ· τὸ δὲ ἓξ ἐπὶ ἓξ πύβοι τέτταρα ἔστιν.

Ter ſex certiſſimam victoriam, tres verò cladem ſignificant.

64. Ἡ Φάνου θύρα.] Τὸν Φάνον φασὶ Δήμωνα βδελυκτότατον εἶναι, ἄλλως δὲ τυφλόν. ὑπανοιγομένης δ' αὐτοῦ τῆς τοιμερῶς θύρας, κατασκάψαι τινὰ τοῖχον, ἵνα μὴ ἀνοίγῃ τὴν θύραν, μὴ φθόγγον ποιήσας. ἐνίοις δὲ λέγεται ὡς μοιχευομένης αὐτοῦ τῆς γυναικὸς, τὴν αὐλείαν θύραν εἰργάσατο, ὡς μὴ ἀνεῳγμένην ἀνοίγειν. ὃ δὲ κατὰ τὸν ἑτέρους διηγούμενος τὴν μοιχὸν, γλιδωνίζοντας τοὺς γείτονας, λέγει· Ἡ Φάνου θύρα. ἐπὶ τούτου παροιμιώδης ὁ λόγος ἐπὶ τῶν μηδὲν ἀνύόντων ἐπὶ τῷ φυλάττειν.

64. Ἡ Φάνου θύρα.] De rebus quæ euitari non poſſunt.

65. Ἡ Φαίσεως δεσμός.] Ἐπὶ τῶν ἀφύκτων.

66. Ἡ χάραξ τοῦ ἄμπελου.] Ἐπὶ τῶν ὑπὸ χεῖρα.

66. Vallus vitem.] De iis qui alicui parent vel præſtò ſunt.

67. Ἡ βαλλὴ οὐ πιστεύει.] Παροιμία ἐπὶ τῶν τὰ οἰκεῖα ἐλαττώματα πιεζόμενον ἀποκρύπτειν.

67. Balba non credit.] Pro, credit. Prouerbium de iis qui ſua incommoda ſtudent diſſimulare.

Θ.

68. Θ ΑΛΑΤΤΗς ἐκ χαράδρας ὕδωρ.] Ἐπὶ τῶν μεγάλοις τὰ μικρὰ περιφιλοτιμουμένων. ὁμοίως τῷ, Βαὰλ δεῦρο.

68. Θ ALATTHI ex charadra aquam.] De iis qui parua magnis ambitiosè comparant. Eòdem pertinet, *Gleba aruum.*

69. Θάμυρις μαίνεται.] Ἐπὶ τῶν κατὰ σπουδὴν δοκούντων παράγειν.

69. Thamyris infanit.] De iis qui de induſtria quædam præter rationem facere videntur.

70. Θάσιον ἐγχέας.] Ἐν Θάσῳ ᾤκει Στάφυλος ὁ ἱεράμβυς Διονύσου· ὅθεν ἄφθονος ὁ Θάσιος οἶνος.

70. Thaſium vinum infundis.] Thaſi habitabat Staphylus, Bacchi amaſius: vnde vinum eximium ibi naſcebatur.

71. Tha-

planat è Platone ac Polluce Eraſmus, Had. Iunius, & nos ſuprà ad Zenobium.

67. Irridetur balbutiens, quòd πιεῖν per ſibilum efferre nequeat, vt à Latinis pro K canina littera I. balbè effertur.

69. ΘΑΜΥΡΙΣ μαίνεται.] Heſychius: Θάμυρις μαίνεται· ἐπὶ τῶν κατὰ σπουδὴν δοκούντων παράγειν τι παρὰ τοῦτον. Hunc autem diuerſum puto ab *Amyri*, de quo ſuprà. Apoſtol. è duobus vnum facit, nunc *Amyrim*, nunc *Thamyrim* vocans.

70. Θάσιον ἐγχέας.] Ariſtoph. ἐν Πλούτῳ Εἰ Θάσιον ἐγχέας εἰπεῖν γ' ἐν δίκῃ, &c.

71. Thasus bonorum.] De iis qui se beatum aliquem & illustrem effecturos pollicentur.

72. Bute celeriùs.] De rebus quæ facilè conficiuntur. Huius enim galea tantùm & oculus cernebantur, reliqua monte occultabantur.

73. Fœnus celeriùs currit Heraclito Perineo.] Hic Heraclitus ob celeritatem in admiratione fuit. Vsurpatum est igitur Prouerbium in eos qui æs alienum contraherent.

74. Theagenis & Æschinis pecuniç.] De pauperibus, qui sese diuites iactitabant. Theagenes enim cùm pauper esset, diuitem se esse gloriabatur.

75. Cùm deorum aliquis nocet, ne robustus quidē possit effugere.] Huic simile est & Pindaricum illud: *Deus etiam volucrem aquilam est assecutus, & marinū anteuertit delphinum.* & Prouerbium: *Impudentia Dea est.* cui ædem fuisse tradit Ister lib. XIV.

76. Deorum concio.] De iis qui apud superiores aliquid audent dicere.

77. Thessala mulier.] De veneficis. Thessali enim malè audiunt, vt impostores: atque etiamnum veneficæ dicuntur Thessalæ. Aiunt autem

71. Θάσος ἀγαθῶν.] Θάσος ἀγαθῶν. Ἐπὶ τῶν δοκούντων καὶ λεγόντων τινὰ ἐπαγγελλομένων.

72. Θᾶττον ἢ Βούτης.] Ἐπὶ τῶν ῥᾳδίως γινομένων. Τούτου γὰρ μόνου ἐφαίνετο τὸ κράνος καὶ ὁ ὀφθαλμός· τὰ δὲ λοιπὰ ὑπὸ τοῦ ὄρους ἐκρύπτετο.

73. Θᾶττον τόκος Ἡρακλείτου Περινέου ἔρχεται.] Οὗτος ἐθαυμάσθη διὰ τάχος. εἶτα ὧν ἡ παροιμία ἐπὶ τῶν δανειζομένων ἐφ' ἡ τόκον.

74. Θεαγένους χρήματα, τὰ τ' Αἰσχίνου.] Ἐπὶ τῶν πενήτων μὲν, ἀλαζονευομένων δέ. οὗτος γὰρ ὁ πένης ὢν ἔλεγεν ἑαυτὸν πλούσιον εἶναι.

75. Ὅταν τις θεῶν βλάπτῃ, δύναιτ' ἂν οὐδ' ἂν ἰσχύων φυγεῖν.] Ὅμοιον τούτῳ τὸ Πινδαρικόν· Θεὸς καὶ πτερόεντ' ἀετὸν ἔκιχε, καὶ θαλασσαῖον ὑπεκφεύγει δελφῖνα· καὶ παρουσία· Θεὸς ἡ ἀναίδεια. καὶ ἱερὸν αὐτῆς, ὡς Ἴστρος ἐν ιδ'.

76. Θεῶν ἀγορά.] Ἐπὶ τῶν πολλά τινα λέγειν ἐν τοῖς ὑπερέχουσι.

77. Θετταλὴ γυνή.] Ἐπὶ τῶν φαρμακίδων. ὑφεβάλλοσ᾽] διὰ οἱ Θετταλοὶ ὡς γόητες· καὶ μάχει καὶ νῦν φαρμακίδες αἱ Θετταλαὶ καλοῦνται᾽). φασὶ δ' ὅτι ἡ Μήδεια

71. Θάσος ἀγαθῶν.] Sup. ἀεὶς ἀγαθῶν. vbi plura noto.

72. Θᾶττον ἢ Βούτης.] Est in Hesychio, totidemque verbis in Zenobio. Simile apud eumdem: Βούτου μόνου ὄγκος. quod hactenus in vulgato desideratum, M. S. Vaticano, vt alia pleraque, debet grata Resp. litteraria.

74. Θεαγένους χρήματα, τὰ τ' Αἰσχίνου.] Aristoph. ἔφην·

Ἐγὼ δὲ τὰ Θεαγένους τε πολλὰ χρήματα
Τά τ' Αἰσχίνου ἅπαντα.

76. Θεῶν ἀγορά.] Hesychius: Θεῶν ἀγορά· παροιμία ἐπὶ τῶν πολυόντων, λέγει, ἀντὶ ὡς (rescribo ἐπὶ τῶν ὁ Zenobio) πενήτων ὑφίχνεται, ἐπὶ τῶν διὰ τῆς ἀσθενείας. καὶ τὸν Θ᾽ Αλιέων ὑπὸ τῶν συκοφαντῶν παρεκφερόμενον. Vide infrà, Καὶ ἐν Διὸς ἀγορᾷ.

78. Θετ-

ἡ Μήδεια φεύγουσα, κίστην ἐξίβαλε φαρμάκων, ἐκεῖ κἀνάθυσαν. Ἀριστοφάνης· Γυναῖκα φαρμακίδ' εἰ πελάδυμχ Θετταλὴν καθελομην νύκτωρ ἢ σελήνης· εἶτα καθείρξαι μ' ὥσπερ κάτοπτρον. ὁ γὰρ τῆς σελήνης κύκλος στρογγυλοειδὴς ὡς ἔσοπτρον. καί φασι τοὺς περὶ τὰ τοιαῦτα δεινοὺς τούτῳ κατάγειν τὴν σελήνην. ἔστι δὲ καὶ Πυθαγόρου παίγνιον διὰ κατόπτρου τοιοῦτο· πλήρης σελήνης τῆς σελήνης οὔσης, εἴ τις ἔσοπτρον ὑπογράψειεν αἵματι ὅσα βούλοι, κἀπιστρέψειεν ἕτερος σπάσας κατόπιν αὐτοῦ, δείσειας ἂν εἰπεῖν· ἢ σελήνης τὰ γράμματα· καθεώσης ἀπούσης· ὁ πλησίον εἰς τὸν τῆς σελήνης κύκλον, ἀναγνοίη πάντα τὰ ἐν τῷ κατόπτρῳ γεγραμμένα, ὡς ἐν τῇ σελήνῃ γεγραμμένα.

78. Θετταλικὴ τετρυχας.] Τοῦτο εἴρηται διὰ τὸ πεπερυγῶσθαι ἔχειν τὰς Θετταλικὰς χλαμύδας, ἀπερ εἰσὶν αἱ ἐκτετάσθαι γωνίαι, διὰ τὸ ἰσοκύκλου πτέρυγος.

79. Θετταλῶν σόφισμα.] Καὶ ἐπὶ μάχης, καὶ ὅτι χήματος, καὶ ὅτι ἀληθοκρίσεως, καὶ ἄλλων μυρίων τοιούτων, ὅτου αἰτίας τοιαύτης. Ἀράτῳ γὰρ κατιόντι ὁ Θεὸς ἔφη φυλάξασθαι, μὴ λάθωσιν αὐτὸν οἱ ἐξ ἐναντίας δύχῃ μείζονι καὶ λαμπρᾷ ἑρπετὰ κατ' αὐτοῦ χεσάμενοι· ὁ δὲ ἑκατόμβων ἀνδρῶν δύσας θύσῃ τῷ Ἀπόλλωνι. καταφρονήσας δὲ ἀπέλυσε, καὶ θυσίαν, ὅπερ τὸ μὴ ἱερὸν πρᾶξαι ἦν, ἀεὶ ἀνεβάλλετο.

Medeam fugientem, cistam venenorum ibi effudisse, quæ creuerint. Aristophanes: *Muliere veneficā Thessalā empta, Lunam noctu deducam: deinde includam instar speculi.* Orbis enim Lunæ rotundus est, vt speculum: eoque adhibito dicunt istius generis artifices Lunam deducere. Est autem etiam Pythagus ludicrum per speculum, huiusmodi: Luna plena, si quis speculo sanguine quantumcumque voluerit inscripserit, & obuerso Lunæ speculo, alium à tergo stantem, Lunam intueri iusserit, is leget omnia scripta in speculo, quasi in Luna scripta essent.

78. Thessalicæ alæ.] Sic dicuntur chlamydes Thessalorum, quòd vtrimque angulos habeant alarum instar.

79. Thessalorum commentū.] Et de pugna, & de habitu, & de impostura, & aliis sexcentis vsurpatur, tali de causa. Arato reduci ab exilio dixit Apollo, cauendum esse, ne fortè aduersarij votum maius & splendidius contra ipsum facerent. Tum ille hecatomben centum virorum vouit Apollini. Rebus autem, quas volebat, confectis: ideò, quòd id sacrificium sacris indecorum esset, id votum subinde procrastinabat.

Thes-

78. Θετταλικὴ τετρυχας.] Expl. clarè idem Hesychius his verbis: Θετταλικὰ τετρύχασι πέρ] διὰ τὸ πτέρυγας ἔχειν τὰς Θετταλικὰς χλαμύδας. πτέρυγες γάρ] αἱ ἐκτέτασθαι γωνίαι, διὰ τὸ ἰσοκύκλου πτέρυξ. Non rectè igitur Erasmus Chil. 1. Centur. III. in vestes manicatas, quas Græci χειριδωτὰς nomināt. Prouerbiali ioco hoc dictum ait, vt pluribus in eūdem animaduertit H. Stephanus. Vide & Hadr. Iunium Cent. 1. Adag. 5.

79. Hesychius: Θετταλῶν σόφισμα· παροιμία, inquit, ὅτι τοὺς ἐναντίους λυμαίνει καὶ μὴ δίκαια χρώ-

Theſſali malè audiunt ob latrocinia & perfidiam.

80. Theſſalorũ moneta.] Prouerbij ſpecies hæc pro impoſtura capitur.

81. Turbidè procedis.] In eos, qui vagè inordinatéque progrediuntur, nec compoſitum habent inceſſum.

82. Thraſybulo Dionyſium æquiparare.] De iis qui comparant diſſimilia. Dionyſius enim nefarius erat tyrannus, Thraſybulus autem amans vrbis, & oratione ſuperior.

85. Thraces iuriſiurãdi ſunt ignari.] Meminit huius Prouerbij Menander libro primo. Dicit enim legatum quemdam in Thracia, iaculo transfixo pectore occubuiſſe, atque inde apud Iones Æoleſq; hoc ænigma extitiſſe, *Thraces iuriſiurãdi & fœderis ignaros eſſe.*

84. Thracium commentum.] Aiunt Thraces ad Coronéam victos à Bœotiis, & quinque dierum induciis pactis noctu aggreſſus Bœotios, quoſdam occidiſſe, quoſdam cepiſſe. Qui cùm expoſtularent, dixiſſe Thraces: ſe dierum non noctium pepigiſſe inducias.

85. Non ineſt mihi threttè.] Id eſt, non ſum animoſus, magnanimus & audax.

βάλλεσθε. ἀμφιβάλλου] ὡς Θετταλοὶ ὡς ἀνδρεπιπόνοις καὶ ἀτόποις.

80. Θεσσαλὸν νόμισμα.] Παροιμιάζεται τοῦτο τοὺς ἀπατᾶσθαι.

81. Θολερὸς φερόμενος.] Ἐπὶ τῶν ἀφάτως καὶ ἀτεταγμένως φερομένων, καὶ μὴ κατὰ τεταγμένην καὶ ἀσφαλῆ πορείαν ἐχόντων.

82. Θρασυβούλῳ Διονύσιον ἐξισῶσαι.] Ἐπὶ τῶν μὲν τὰ ὅμοια ποιούντων. ὁ μὲν γὰρ Διονύσιος ἦν ὠμὸς τύραννος· ὁ δὲ Θρασύβουλος φιλόπολις καὶ πατρὸς λόγου κρείττων.

83. Θρᾷκες ὅρκια οὐκ ἐπίστασθαι.] Ταύτης μέμνηται Μένανδρος ἐν τῷ πρώτῳ. λέγει γὰρ ὅτι ἐν ταύτῃ τῇ χώρᾳ ἀφεθείς τις ἀκοντισθεὶς εἰς τὸ στέρνον ἀπώλετο. καὶ ἐντεῦθεν Γῶσι καὶ Αἰολεῦσιν αἴνιγμα ἐγένετο, Θρᾷκες ὅρκια οὐκ ἐπίστανται.

84. Θρᾳκία παίγνια.] Φασὶ τοὺς Θρᾷκας ἡττηθέντας ὑπὸ Βοιωτῶν περὶ Κορώνειαν, καὶ σπονδὰς ποιησαμένους ἀπὸ δύο νυκτομαχίας, ὕστερον νυκτὸς τοῖς Βοιωτοῖς, καὶ τοὺς μὲν ἀποκτεῖναι, τοὺς δὲ ζωγρῆσαι. ἐπανακτησάντων δὲ Βοιωτῶν, εἰκότως τοὺς Θρᾷκας, ὅτι τὰς ἡμέρας οὐ τὰς νύκτας ἐσπείσαντο.

85. Οὐκ ἔνι μοι τὸ θρέττε.] Ἀντὶ τοῦ θαῤῥαλέος, καὶ ἀνδρεῖος, καὶ θερσύ.

86. Τὰ θύ-

μαχεῖσθαι. Theſſalos verò ob latrocinia perfidiamque malè audiſſe teſtatur Demoſthenes Olynth. prima: εἶτα τὰ μὲν Θετταλῶν, πολὺ γὰρ ἄπορα τῶν ἄλλων ἐστίν, &c.

80. Idem Heſychius: Θετταλὸν νόμισμα. ἐπὶ τῶν παραπαίδων παίζειν δεῖ ἀπάτας. Ita enim locus ille hactenus mutilus reſtaurandus.

84. Simile Cicero 1. Offic. refert: *Vtille qui cùm triginta dierum eſſent cum hoſte pactæ induciæ, noctu populabatur agros, quòd diurnum eſſent pactæ non noctium inducia.*

85. Οὐκ ἔνι μοι τὸ θρέττε. Ex Ariſtoph. Γαργῆτι. Monet Interpres θρέττε barbaram eſſe vocem *ἀντὶ τοῦ δειλόν.* Heſychio quoque θρεττὸν eſt τὸ ἀνδρεῖον ἢ θρασύ.

88. Θυμὸν

86. Τὰ θύματα οὐδὲν ἔξω πελεκέων καὶ κέρατα.] Ἐπὶ τῶν ἱερείων τῶν μὴ ἐχόντων σάρκας.

87. Θύμου ὄξους πεπωκότες.] Ἐπὶ δορὶ, ξυὶ ἀσπίδι μαχόμενοι ἐνίοτε, θύμον ὄξινον πεπωκότες. Ἀριστοφάνης Πλούτῳ·

Ὦ πολλὰ δὴ τοῦ διαντὸς πεπωκότες θύμον φαγόντες.

ἀντὶ τοῦ ἐν ἀπορίαις μεγάλαις ὄντες. Θύμος γὰρ εὐτελὴς βοτάνη, παροιμιάζεται δὲ ἐπὶ τοῦ Ἡσιόδου·

Οὐδ' ὅσον ἐν μαλάχῃ τε καὶ ἀσφοδέλῳ μεγ' ὄνειαρ.

88. Θυμὸς ἑπταβόειος.] Ὁ μέγας, ἀπὸ μεταφορᾶς τῆς ἀσπίδος τῆς Αἰακίδος. Κρέων Οἰδίποδι.

89. Θυμοῦ οὐδὲν ἔξω ἄλλο γῆρας πλὴν θανεῖν.] Τοῦτο λέγει παροιμιακῶς, ὅτι τοὺς προβεβυτέρους, ἃ ἔδει γεγενῆσθαι, ἤ θυμὸν ἐπιδεδρίστηκεν ἔχειν. καὶ Ἀλκαῖος ὡς λεγομένου καὶ τοῦ κοινοῦ ἀεὶ μεμνῆσθαι.

90. Θύρας Κᾶρες, οὐκ ἐπ' ἀνδρεῖα.] Οἱ μὲν ὅτι πλῆθος οἰνωτῶν Καρικῶν εἰρῆσθαί φασιν, οἷς ἐν ταῖς ἀνθεστηρίοις διαχειμάσαι αὐτούς, καὶ οὐκ ἐργαζομένων τῶν ἱορτῆς τελεσθείσης λέγῃ, ἐπὶ τὰ ἔργα ἐκπέμποντας αὐτούς, Θύρας Κᾶρες, οὐκ ἐπ' ἀνδρεῖα. τινὲς δὲ οὕτω τὸν παροιμίαν φασί· Θύρας Κᾶρες, οὐκ ἔνι ἀνδρεῖα. ὡς κατ' ἐπίπληξιν τοῖς ἀνθεστηρίοις τὴν ψυχὴν περιχαμένοις.

86. Victimæ nullæ ſunt præter barbas & cornua.] De hoſtiis ſine carnibus.

87. Qui thymum acidum ebiberunt.] Et haſta & clypeo cum eis pugnabimus, epoto thymo acido. Ariſtophanes in Pluto: *O qui multum thymi cum domino meo eſitaſtis*, id eſt, æquè atque ille pauperes eſtis. Thymus enim vilis eſt herba. Alludit ad Heſiodium illud:

Quanta ſit in molli malua aſphodeloque voluptas.

88. Animus ſeptem boum.] Id eſt, magnus. Tranſlatio ſumta eſt à clypeo Aacis ſeptemplici. Creon in Oedipode.

89. Iræ nulla ſenectus eſt alia, niſi mors.] Id prouerbialiter dicitur ſenio confectorum cauſa: qui quo plùs ætate prouehuntur, tanto plùs iræ ſe dedunt. Alcæus ita meminit, quaſi dici ſolitum ſit eum, cùm de Republica aliquid ſignificare quis voluerit.

90. Foràs Cares, nõ ſunt amplius anthesteria.] Alij ob multitudinẽ Caricorum ſeruorum dictum putant, quòd anthesteriis non laborarent, ſed conuiuarentur. Eo itaque feſto peracto, heros ſic dicere ſolitos, cùm illos ad opus faciendũ ablegarent. Alij ſic efferunt: *Foràs lemures, nõ inſunt anthesteria*: quaſi animæ anthesteriis per vrbẽ vagarentur.

91. V t

---

88. Θυμὸς ἑπταβόειος.] Ex Ariſtophanis Batrachis.

89. Θυμοῦ οὐδὲν ἔξω ἄλλο γῆρας πλὴν θανεῖν.] Ex Sophocle in Oedipo Coloneo. Vide Erasm. Adag. *tra omnium tardiſſimè ſeneſcit.* Chil. 1. Cent. VII.

90. Θύρας.] Priorem explicationem adfert & Heſychius; meminit Prouerbij Etymolo-

I.

91. VIDIT ignem aphya.] Prouerbium de celeritate. vt, *Dictum ac factum.*

92. Sacrificulæ somnium.] Alij autem dicunt potiùs dici debere *Somnium Himeræ.* Nam Himeræa quædã anus fertur sibi visa in cælũ duci, cúmque in Iouis penetralia peruenisset, conspexisse virũ rufum, cathena ferrea vinctum sub regis solio: atque quis esset, percunctatam, audisse Alastorem esse Siciliæ. Ac somnium quidem est huiusmodi. Aliquot autem annis pòst elapsis, conspicata Dionysium tyrannide potitum, & somnium suum multis retulit, & hunc esse, quem vidisset, narrauit. Eá verò Dionysius iratus interfecit.

93. Res sacra consilium.] De iis qui consiliis pollent.

94. Ne attingit quidem.] Vsurpatum, vt contrà Διωλύγιον, *prolixum.*

95. Ilias malorum.] De magnis malis.

96. Vt neque allia neque fabas edat.] Id est, vt neque iudicet, neque bellum gerat. Allium enim in bellum ferebant: iudices verò fabas arrodebant, ne obdormiscerent.

97. Ialemo frigidior.] Ialemum lamentationem dicunt. Dicunt autem Ialemum Calliopes filium, infelicem, postumum, & pupillum fuisse.

I.

91. Ι Δ' ἀφύη πῦρ.] Παροιμία ἐπὶ ταχέως. ὡς, Α'μ' ἔπος ἀμ' ἔργον.

92. Ἱερέως ἐνύπνιον.] Ἄλλοι δέ φασι δεῖν μᾶλλον Ἱμεραίας ἐνύπνιον λέγειν. Ἱμεραία δέ γραῦς τις, ἣς φασιν, ὁρᾶν ἑαυτὴν ἰδόκει ἀναγομένην εἰς οὐρανούς· καὶ δῆθεν ἐλθοῦσαν εἰς τὰ τοῦ Διὸς οἰκήματα, θεάσασθαι δὲ ἔνδον πυῤῥὸν δεδεμένον ἀλύσει σιδηρᾷ ὑπὸ τὸ βασιλέως θρόνον· πυθομένην δὲ τίς εἴη, ὁ Ἀλάστωρ ἀκοῦσαι ὁ Σικελίας. τὸ μὲν οὖν ἐνύπνιον ἐν τούτῳ. ὕστερον δὲ χρόνοις ἰδοῦσα τυραννοῦντα τὸν Διονύσιον, τό, τε ὄναρ, πολλοῖς διηγήσατο, καὶ ἑαυτὸν ἔφη τὸν τεθνεῶτα ἀπάγγελον. ὃν ὀργισθεὶς ἀπέκτεινε Διονύσιος.

93. Ἱερὰ ἡ συμβουλή.] Ἐπὶ τῶν δεινῶν συμβουλεύειν.

94. Οὐδ' ἅπαξ βάλλει.] Εἴρηται καὶ γλῶτταν, οἷονεὶ τὸ Διωλύγιον.

95. Ἰλιὰς κακῶν.] Ἐπὶ τῶν μεγάλων κακῶν.

96. Ἵνα μὴ φάγῃ κύαμον, μηδὲ κυάμους.] Τουτέστιν ἵνα μὴ δικάσῃ, μηδὲ πολεμήσῃ. εἰς γὰρ τὸν πόλεμον ἔφερον κύαμον· οἱ γὰρ δικασταὶ ἔφαγον κυάμους, ἵνα μὴ κοιμηθῶσι.

97. Ἀλέμου ψυχρότερον.] Ἀλεμον τὸν θρῆνόν φασι. λέγουσι δὲ αὐτὸν υἱὸν Καλλιόπης, κακοδαίμονα, καὶ ὑστερούμενον, καὶ ὀρφανόν.

98. Ἀνοῦς

mologista; vt Caricarum ancillarum Aristænetus in Epistolis.

97. ΑΛΕΜΟΥ ψυχρότερον.] Est & hoc in Hesychio additque simile, Ἀλίμου δύσ-

hoc

98. Ἀνοῦς ἄχη.] Αὕτη δύο παῖδας ἔσχε, Λίαρχον καὶ Μελικέρτην· οἳ κατατοξοῦθησαν ὑπὸ Ἀθάμαντος. ὕστερον δὲ ἐκλήθη Λευκοθέα.

99. Οὐδ' ἐντὸς ἰατροῦ.] Ὁ τόμος παρ' Ἀθηναίοις, ἐκτὸς ἰατροῦ ἐπίλευον εἶναι τοὺς ἀνδροφόνους. ἐπὶ τούτου τῆς ἀπειλουμένων καὶ ὑβριστικῶν καὶ ὑβριμίας λέγεται.

100. Ἱππάρχου πίναξ.] Ἐπεὶ παρὰ Συρακουσίοις οἱ ἵππαρχοι ἐν πίναξι τὰ ὀνόματα γεγράφοντες τῆς ἀτακτούντων παρεσημαίνοντο.

ΕΚΑΤΟΝΤΑΣ Η.

1. ΙΠΠΕΑΣ εἰς πεδίον προκαλῆ.] Δηλονότι ἵνα ἐν ὀλιγωρίᾳ τὰ ἱππικὰ ἐν πεδίῳ κρατεῖ.

2. Ἱππεῖς λευκοθώρακες.] Ἱππεῖς μὲν ἐν Θετταλίᾳ καὶ Θρᾴκῃ, τοξόται δὲ καὶ τὰ κηφόρια τῆς ὅπλων ἐν Ἰνδίᾳ καὶ Κρήτῃ καὶ Κυρήνῃ, παροιμία ἐπὶ τῶν.

3. Ἱππολύτου μιμήσομαι.] Ἐπὶ τῶν σωφρονεῖν ἐπαγγελλομένων.

4. Ἵππος Νισαῖος.] Μεταξὺ τῆς Σουσιανῆς καὶ τῆς Βακτριανῆς τόπος ἐστὶ Καταστιγόνα, ὅπερ Ἑλλάδι φωνῇ Νῖσαι καλεῖται. ἐνταῦθα ἵπποι διαφέροντες γίνονται. οἱ δὲ ὑπὸ ἐρυθρᾶς θαλάσσης εἶναι δέ φασι πάσας. ὁ δὲ Ἡρόδοτος τῆς Μηδείας τόπον εἶναι Νισαῖον. ὁ δὲ Πολέμων κακῶς φησι λευκὸν ἵππον Νισαῖον. ἐν δὲ Δίκτυϊ Ὀρφεὺς λέγει, Ἣ Νῖσα τόπος ἐστὶν ἐν Ἐρυθρᾷ κείμενος.

98. Dolores Inonis.] Hæc duos filios habuit, Learchum & Melicertam: qui sagittis ab Athamante patre confixi sunt. Posteà dicta est Leucothea.

99. Nec intra ianitorem.] Lex apud Athenienses iubebat homicidas extra ianitorem esse. Vsurpatur igitur de minacibus & insolentibus.

100. Hipparchi tabula.] Apud Syracusanos equitum magistri, eorum, qui disciplinam militarem violassent, nomina descripta in tabula notabant.

CENTVRIA VIII.

1. EQVITES in campum prouocet.] Hoc est, multum ibi valeat. Equites siquidem in campo plurimum possunt.

2. Equites albis thoracibus.] Equites quidam Thessali & Thracenses, sagittarij verò, & ferentarij Indi, Cretenses, & Cares Prouerbio celebrantur.

3. Hippolytum imitabor.] De iis qui se castos fore pollicentur.

4. Equus Nisæus.] Intra Susianam & Bactrianam locus est Catastigona, Græca lingua Nisus appellatus, vbi equi præstantes: alij verò à rubro mari: quòd omnes rufi nascantur. Herodotus Nisæum Mediæ locum, Polemon equum Nisæum malè dicit esse candidum. Orpheus verò in Reti Nisam locum esse dicit maris Erythræi.

5. Tra-

hoc est, vt idẽ explanat, ψυχρὸ, ἀηδὲς ἄξιον. Hinc Γάλεμος pro *luctuosa cantilena* dici cœptum, & Γαλεμίζειν pro θρηνεῖν. Apollodorus: Καθάπερ ἐκ μὲ θρήνου Γάλεμος, ἐκ δ' ὕμνου

Γολγος, ἀφ' ὧν καὶ τὰς ᾠδὰς ἀυτὰς καλοῦσι, ἵνα καὶ τὸ πικρὸν ἡδύνηται.

CENT. VIII.

1. ΙΠΠΕΑΣ εἰς πεδίον προκαλῆ.] Plato in Theæ-

5. Trade feneſcenti iam cycla minora caballo.] De iis qui ob ætatem remiſſione & quiete indigent.

6. Verè iſta mihi mendaciis ſimilia videntur eſſe.] De rebus dubiis & inſperatis. Ariſtophanes in Auibus.

7. Pares calculi.] De iis qui propemodum condemnati eſſent. A iudicibus enim rei abſoluuntur, cùm paria ſunt ſuffragia. Quòd ſi vnus calculus damnatorius accedit, condemnantur.

8. Pari iugo.] Pro, pari ſtudio. *Hic verò diligens illum, ab illoque viciſſim pari*, vt dici ſolet, *iugo amatus, libenteréque cum illo verſans, nihil eodem inconſulto faciebat.*

9. Iſthmiis obnoxium eſſe.] De iis qui miſerè viuunt. Morbidum enim eſt Iſthmiorum tempus.

10. Velorum conſutor.] Id eſt,

5. Γ'πποω γηράσκοντι τὸ μέλαινα κύκλ' ἐπιβάλλει.] Ἐπὶ τῶν δι' ἡλικίαν ἀνέσεως δεομένων ῥᾳθυμίας παρὰ τοῖς ἀναπαύλης.

6. Ἴσως γὰρ ἀληθῆ φαίνεται μοι ψευδῆ εἶναι.] Ἐπὶ τῶν ἀμφιβόλων πραγμάτων καὶ δυσελπίστων. Ἀριστοφάνης Ὄρνισι.

7. Ἴσοι ψῆφοι.] Ἐπὶ τῶν περὶ ἀλλήλων ἐν τοῖς δικαστηρίοις ἀλισκομένων. ἀναλύουσι γὰρ οἱ δικαζόμενοι κατὰ τῶν διακαζομένων, ἂν ἴσαι γένωνται ψῆφοι. εἰ δὲ μία ψῆφος ὑπερίσταιτο, ὑπαραίρετο ἂν καὶ ἀπέθανεν.

8. Ἴσῳ ζυγῷ.] Ἀντὶ τοῦ, ὁμοίως. ὁ δὲ ἀγαπήσας αὐτὸν, καὶ φιλήσας, τὸ λεγόμενον, ἴσῳ ζυγῷ πρὸς ἑαυτὸν ἠδίως μᾶλλον αὐτοῦ συνῆν, ἀφεστῶτι δὴ οὐδέν, ὃν μὴ ἀφίστηση ἑαυτοῦ καὶ πύθηται.

9. Ἰσθμιάζειν.] Ἐπὶ τῶν κακῶς βιοτευόντων· ὀδυνᾶται γὰρ ὁ τῶν Ἰσθμίων καιρός.

10. Ἱστοράφῳ παπυρῷ.] Ἀπὸ μετα-

Theæteto: Ἱππάσιμος· εἰς πολλὰ ἀφεγκεῖν, καὶ μεμελετηκὼς εἰς λόγους. Notat Etaſmus nonnullos Platonis codices ἵππον præferre: itaque effert Lucianus in Captiuo, & in Epiſtolis Syneſius.

5. Ἵππον.] Heroicum verſum reddidi. habet Zenobius Cent. IV. Adag. 41. Vbi iis quæ annotaui hæc adde è Sophoclis Electra, de generoſa equi ſenecta:

Ἀλλ' ὥσπερ ἵππος ἐν ταχεῖ γήρᾳ τινὸς,
Ἐν τοῖς ἑαυτοῦ δυσμαχῶν ἀκμαιότατος,
Ἀλλ' ἐμβὰς ὀκνεῖ τὸν ἀγῶνα, κἀπονήσας ἥσσων
Ἡμῶν τ' ἀφεστὼς, κ' ἀντὶ τοῦ θρασέως ἴσως.

id eſt,

Generoſus vt equus ſenuerit iam licet,
Animum tamen numquam in periclo abiicit,
Sed auribus rectis ſtat, ſtudium tu quoque
Et incitatum me, & ipſe cum primis ades.

7. Ἴσαι ψῆφοι.] Harpocration in Lexico ex Æſchine contra Cteſiphontem: Καὶ ἴσαι αἱ ψῆφοι αὐτῷ ἐγένοντο. εἰ γὰρ μία ψῆφος ἐπεθήκατο, ἀφῃρέθη ἂν ἀπὸ ἴσου. Heſychius: Ἀναλύειν] ἐπὶ τῶν ἀπὸ ἴσου τοῖς διαγωνίοις ἴσων ψηφισαμένων ψήφων.

8. Ἴσῳ ζυγῷ.] Similis Græcorum Senarius:

Ἐγὼ τε γὰρ σὺ τῷ ἐμοὶ ἴσον ζυγὸν.
Idem ego, tuq; ducimus pariter iugum.

Tale illud Odarum 1. Horatij de amicis:

Ferre iugum pariter doloſi.

Et in Epiſtolis Plinij: *Ex æquo iugum ducere.*

9. Ἰσθμιάζειν.] Heſychius: Ἰσθμιάζει, περιμένει· ἀπὸ τῶν ἐχόντων βίον. ἐπίνουσι γὰρ οἱ ἔμπλειν, ἐν ᾧ τὰ Ἴσθμια ἄγεται.

10. Ἱστοράφῳ.] Vide ſuprà, Λεγκεδάζειν.

11. Ἴσότης φιλότης.] Ἀπὸ τῶν γεωμετρικῶν δηλοῦσα ὡς ἰσότης τῶν φιλίαν συνέχει.

12. Τοὺς δὲ ξενίζειν οὐδέποτ' ἴσχει γ' ἡ θύρα.] Ἐπὶ τῶν πολλοὺς ξένους ὑποδεχομένων.

13. Ἰχθῦν τὴν χαὶν διδάσκεις.] Ἐπὶ τῶν διδασκόντων ἃ ἴσασιν· οἱ διδασκόμενοι.

K.

14. Καδμεία νίκη.] Καδμείαν νίκην ἐπὶ τῶν ἀσυμφόρων καὶ ἀβλαβῶν φασιν. ἐπεὶ Ἐτεοκλῆς καὶ Πολυνείκης μονομαχήσαντες, ἀμφότεροι ἀπέθανον. οἱμαι δὲ λέγουσιν, ὅτι Θηβαῖοι νικήσαντες, ὕστερον ὑπὸ τῶν Ἐπιγόνων ἡττήθησαν· οἱ δέ, ὅτι Οἰδίπους τὸ αἴνιγμα λύσας, ἔπαθλον τὴν μητέρα ἔγημε· ἢ ὅτι Κάδμος ἀνελὼν τὸν Ἄρεως κρίνειν τοὺς ἀθλοῦντας ἐφύλαττεν ἔτη, ἔτεσιν Ἄρει ὀκτὼ ἔτη. ἔπεφνε δὲ φασιν αὐτὸν λίθοις, ἐπὶ τοσούτοις μὲν τοὺς πολεμίους, πλείονας δὲ τῶν οἰκείων ἀποβαλόντων.

15. Κάπεμμα λύειν.] Ἐπὶ τῶν

---

11. Ἰσότης φιλότης.] Heſychius: Ἰσότης φιλότης. διὰ τὸ ἰσότητα τῶν ὄντων Plato lib. VI. De Legibus: Παντὸς γὰρ ἐν λόγοις ἀνδρὸς ὄντος, οὐ ἰσότης φιλότητα ἀπεργάζεται. Huc reſpexit Ariſtænetus lib. I. Epiſt. XVIII. Ἡ γὰρ ἴσωσις χρῆναι ἰσότητα, δεῖ ἴσους ἀλλήλοις ἀνδρὰς εἶναι· ἐκ ἀνίσων δὲ ἀνίσως φιλίαι παρίστανται. Geminum eſt Ἴσῳ ζυγῷ. de quo paulò antè Adag. 8.

14. ΚΑΔΜΕΙΑ νίκη.] Plutarchus Περὶ παίδων ἀγωγῆς· Οὐ γὰρ τὸ ταῦρ μόνον, ἀλλὰ καὶ τὸ ἐπὶ τοῖς ἐπιτιθέμενα κακὸν, ὡς οὐ τὸ τοῦ βλαβερὸν, ἔστι γὰρ ὡς ἀνάθημα ἡ τέχνη Καδμεία. Ariſtænetus libro II. Epiſt. VI. Ὅπου καὶ ἐνδυναμοῦσθαι παρ' ἑαυτοῦ, καὶ ἄλλοις ἐπιτίθεσθαι λυσῳ τὸ σῶν φασὶν Καδμείας νίκας ἀναίμου. In Epigrammatis Græcorum legitur & Καδμεῖοι κρίνειν, idem fortaſſe quòd Καδμεία νίκη. Plura ex Arriano, aliiſque Euſtathius in Iliad. Β'. extremo.

15. Κάπεμμα λύειν.] Aliter Heſychius: Καδεμεῖα λύειν. ἐπὶ τῶν ἐκτὸς τι ἐπιχειρούντων

callidus & malitioſus. Tralatione à curruum conſutoribus ducta. Sunt & Ægyptij lini textores. Ariſtophanes.

11. Æqualitas eſt amicitia.] Prouerbium hoc gnomę ſimillimum, ſignificat, quòd æqualitas amicitiæ ſit conſeruatrix.

12. Hos numquā fores tenent.] De hominibus valdè hoſpitalibus, hoc eſt, hoſpites multos recipientibus.

13. Piſcem natare doces.] De iis qui ea docent, quæ illi, quos docent, iam ſciunt.

K.

14. Cadmea victoria.] Cadmeam victoriam pro inutili & mala vſurpant. vel quòd Eteocles & Polynices duello congreſſi ambo perierunt: vel quòd Thebani victores, pòſt ab Epigonis ſuperati fuerunt: vel quòd Oedipus ænigmate ſoluto, matrem præmij loco vxorem duxit: vel quòd Cadmus dracone, qui Martium fontem cuſtodiebat, interfecto, annos octo Marti ſeruiit. Alij verò dicunt Prouerbium hoc vſurpari de iis, qui cùm hoſtes vincant, plures ſuorum amittant.

15. Nodum ſoluere.] De iis qui aliquid

aliquid indissolubile soluere instituunt: sumtum à curru Midę. Oraculum enim Phrygibus erat redditum, qui nodum currus eius, quo Midas vectus esset, soluisset, eum Asia potiturum: id quod fecit Alexander.

16. Contra semetipsum Bellerophontes.] De iis qui sibimetipsis mala accersunt.

17. In aqua scribere.] De iis qui frustrà faciunt aliquid.

18. Malus quidé aspectus.] Prouerbij fragmentum est: *Malus quidem aspectus, timidus verò animus.* Menander in Sicyonio.

19. Malis mala accumulans.] Ochus Persa redacta in seruitutem Ægypto Apin occidit, Memphin solo æquauit, malis mala cumulans.

20. Mali corui malum ouum.] Prouerbium hoc alij accipiunt de aue, quæ nec ipsa, nec ouum eius sit esculentũ. Alij de Corace oratore Syracusano, qui primus dicendi artem docuit. Nam cùm hic à Tisia discipulo mercedẽ postularet, coram iudicibus ille dixit: Si me viceris, nihil didici: sin victus fueris, mercedem non accipies. Iudices adolescentis argutias admirati, exclamarunt: *Mali corui malum ouum.*

δυσλυτὸν ἢ λύειν ἐπιχειρήσειν. Ἀπὸ τῆς ἁμάξης Μίδου. λόγιον γὰρ τοῖς Φρυξὶν ἐνεπεπόνει, τὸν κωμῳδοῦντα τὸν Μίδαν ἁμάξης οἵας δύσλυτος ἦν δέσιμον, τοῦτον τῆς Ἀσίας ἄρξειν. Ἀλέξανδρος δὲ ἔλυσεν.

16. Καθ' αὑτὸν Βελλεροφόντης.] Ἐπὶ τῶν ἐφ' ἑαυτοῖς κακὰ διαπραττόντων.

17. Καλὸν ὕδατος γράφειν.] Ἐπὶ τῶν μάτην πονούντων.

18. Κακὸν μὲν ὄψις.] Κόμμα παροιμίας· Κακὸν μὲν ὄψις, ἐσθλὸν δ' εἰλικρὴς φρήν. Μένανδρος Σικυωνίῳ.

19. Κακοῖς ἐπικορδύλιον κακά.] Ὦχος ὁ Πέρσης Αἴγυπτον ἐδούλωσατο, καὶ ἀπέκτεινε τὸν Ἄπιν, καὶ κατέσκαψε τὴν Μέμφιν, κακοῖς ἐπικορδύλιον κακά.

20. Κακοῦ κόρακος κακὸν ὠόν.] Ταύτην τὴν παροιμίαν οἱ μὲν ἐπὶ τοῦ ἄπιστον ζῴου φασὶν εἶναι τὸν ὠόν, ὅτι οὐκ ἔστιν αὐτὸ βρωτὸν ὄν, οὔτε τὸ ὠὸν ὁ τίκτει. οἱ δὲ κατὰ τὸν Κόρακος τοῦ Συρακουσίου ῥήτορος πρόσωπον δηλοῦσθαι τοὺς τίχῃ Γ' συρακουσίοις. ὑπὸ γὰρ τούτου, ὡς φασι, ὁ μαθητὴς αὐτοῦ Τισίας ἐκόμα, μισθὸν ἀπαιτοῦμενος, εἰς τὸ δικαστήριον εἶπεν· Εἰ μέν με νικήσας, οὐδὲν μεμάθηκα· εἰ δὲ ἡττηθήσῃ, οὐ κομιῇ τοὺς μισθούς. Θαυμάσαντες οὖν οἱ δικασταὶ τὸ σόφισμα τοῦ νεανίου, ἐπεφώνουν· Κακοῦ κόρακος κακὸν ὠόν.

21. Κακῶν πανήγυρις.

λύσιν. Vide & Adagium *Gordius nodus*, de quo & Q. Curtius Rufus in Alexandri M. rebus gestis. Ausonius quoque carmine ad Paulinum:

Otiùs illa iugi fatalis soluere lora,
Pellæum potuisse ducem reor, abdita apertis
Principijs, & vtroque caput celantia nodo.

Est & religiosus Herculis nodus; quo vsas olim nouas nuptas meminit Festus Pompeius. Catullus zonam vocat Epigram. 2. *Quod zonam soluis diu ligatam.*

19. Κακοῖς ἐπικορδύλιον κακά.] Προῆχθη, reposui è Vatican. Excerptis ex χα. de quo Ctesias variique Historici.

20. Κακοῦ κόρακος κακὸν ὠόν.] Non minùs eleganter Aristænetus lib. 11. Epist. XIV. ad hoc

21. Malorum Panegyris.] De malis maximis vsurpatur. Pisides:

Omnes velut malorũ inter spectacula
Calamitates varias sic perferunt.

22. Mali improbitatis bibunt caliginem.] De iis qui iustas persoluunt pœnas.

23. Malè tractare lutum.] Id est, contumelia dignum contumeliosè tractare.

24. Calliæ pennæ excidũt.] Perstringitur à Comicis Callias, quasi omnem pecuniam amiserit. Nam cùm homo generosi animi sit, à calumnia vellitur. Atque etiam feminæ pennas eius euellunt. Ad egestatem enim redactus est, patrimonio in meretrices effuso.

25. Plures Callicyriis.] Callicyrij Syracusanis serui, Lacedæmoniorũ Helotibus, Thessalorum Penestis, Cretensium Clarotis similes fuerunt: vnde Prouerbium, *Plures Callicyriis*, quo vsi fuerunt, multitudinem illorum significare volentes. Callicyrij enim serui erant colentes agros, tanto aucti numero, vt dominos suos expellerent.

26. Calliphanes Parabyconris.] In eos qui multiscios se simulant. Hic enim poëmatum multorum atque orationum initia conscribens, ad tres aut quattuor versus, eaq; pronuntians, multiscij nomen meruit.

21. Κακῶν πανήγυρις.] Ἐπὶ μεγίστων. Πισίδης·

Καὶ πάντες ὡσπερεὶ κακῶν πανηγύρει,
Ἄλλος κατ' ἄλλων συμφορὰν ἐδυσύχει.

22. Κακοὶ δ' πανηγίας πίνουσι τὸν ὑμίχλιον.] Ἐπὶ τῶν κατ' ἀξίαν πηνοσυμβάντων.

23. Κακιᾶσθαι τὸν πηλόν.] Τουτέστι, τὸ ἄξιον τῆς ὕβρεως ὑβρίζειν.

24. Καλλίας πτεροῤῥυεῖ.] Κωμῳδεῖται Καλλίας, ὡς ἀπολέσας πάντα τὰ χρήματα. ἅτε γὰρ ὢν γενναῖος, ὑπὸ συκοφαντίας τίλλεται. καί τι θήλειαι περιτιλλουσιν αὐτοῦ τὰ πτερά. αἱ γὰρ ἑταῖραι, τὰ παρ' αὐτοῦ καταναλώσασαι εἰς πόρνας.

25. Καλλικυρίων πλείους.] Καλλικυρίοις τοῖς Λακεδαιμονίων Εἵλωσι, καὶ Θετταλοῖς Πενέσταις, καὶ Κρησὶν Κλαρώταις· ὅθεν παροιμία Καλλικυρίων πλείους, ἢ κλῆσαι ἔοικε, εἴ ποτε πλῆθος ἄθελον ἐμφῦσαι. οἱ γὰρ Καλλικυρίοι δοῦλοι ἦσαν, πολλοὺς δὲ κύριον ἑαυτῶν, ὥστε καὶ αὐτοὺς ἐξέβαλον.

26. Καλλιφάνης ὁ Παραβυκόνιος.] Ἐπὶ τῶν πρὸς πολυμάθειαν πολυμαθῶν. οὗτος γὰρ ἀρχὰς ποιημάτων πολλῶν καὶ λόγων συγγραμμάτων ἄχρι τριῶν ἢ τεσσάρων στίχων ἀπαγγέλλων, πολυμαθείας δόξαν περιεποιεῖτο.

ad hoc Prouerbium alludens: Θέσπις ἀμφιτρίτης ἀκτῖσι κεκαυμένος ἀντρίνης, καλοῦ καὶ κακοῦ μέτρου. Aliam Prouerbij originem indicat Ælianus lib. III. cap. XLIII. Hist. Animal. Οἱ δὲ (κλῆσαι) ἰδίωνα τὸν τυφλὸν καὶ τὸν παράλυτον ἐπὶ τῶν φαύλων φασὶν εἶναι λέγειν· Καλὸν κλῆσαι κακὸν οὐκ ἔστι.

24. Καλλίας πτεροῤῥυεῖ.] Aristoph. in Ὄρνισι· Καλλίας δ' ἔστ' οὐχὶ νεανίας; ὃς πτεροῤῥυεῖ.
vbi veterem lege Interpretem.

27. Deus Apollo & vocatus & non vocatus aderit.] Oraculum datum Lacedæmoniis.

28. Omnem funem mouere.] Tropicè dicitur à velo nautico.

29. Obliquus cursus.] Cursus quidam erant non recti ac simplices, sed ambages habentes.

30. Scarabeo nigrior, & scarabeo callidior.] De improbis & malitiosis.

31. Canopi sacerdos.] Olim ferunt Chaldæos Ignem deum suum celebrare volentes, passim circumtulisse, vt cum omnibus prouinciarum diis compararetur: & is, à quo ille victus esset, ab omnibus iudicaretur Deus. Ac ceterarum nationum dij, cùm ex ære, argento, ligno, lapide, similive materia confecti essent, facilè igne consumebantur. Itaque ignem vbique vincere necesse erat. Eo audito, Canopi sacerdos callidum init consilium. Fictiles hydriæ in Ægypti partibus fieri solitæ, continuis minutis foraminibus interpunctæ conficiuntur, vt per foramina illa aqua turbida colata, limpidissima reddatur. Harum hydriarum vnam accepit, & foraminibus cera obturatis, variisque coloribus depictam, & aqua repletam, pro deo collocauit: & veteris statuæ caput amputatum, quæ ferebatur gubernatoris Menelai cuiusdam fuisse, accuratè

27. Καλλίμαχος τὸν ἧ ἄκλητος παρέσεσθαι ὁ Θεός.] Χρησμὸς δοθεὶς Λακεδαιμονίοις.

28. Πάντα κάλων κινεῖν.] Τροπικῶς λέγεται ἀπὸ τῶν ἱστίων λέγει.

29. Κάμπτος δρόμος.] Δρόμοι τινὲς ἦσαν κάμπτοι· οὐκ εὐθεῖς, ἧ ἁπλοῖ, ἀλλὰ καμπὰς ἔχοντες.

30. Καυθάρου μελάντερος, ἧ καυθάρου σοφώτερος.] Ἐπὶ τῶν πονηρῶν ἧ κακοήθων.

31. Κανώπου ἱερεύς.] Χαλδαίοις τὸν ἴδιον θεὸν, ὅπερ ὄζει τὸ αὖρ, δοκιμαζόντων ποτε, πάντα χοῦ ἀφελέσθαι· ὥστε τοῖς θεοῖς πᾶσι τὴν ἐπαρχίαν συμβεβληκέναι, καὶ τὸ νικῆσαι ἐκεῖνον φῶς πάντων νομίζειν θεόν. τῆς μὲν οὖν ἄλλων ἐπαρχιῶν οἱ θεοὶ δοκοῦ ἢ χαλκοῦ ἢ ἀργύρου, ἢ ξύλου, ἢ λίθου, ἢ ἄλλης τοιαύτης ὕλης, ἐτύγχανον ἱδρυμένοι· ἢ δὴ τοιαύτη ὕλη εὐχερὴς δοκοῦ τῷ πυρὶ ἀναλίσκεσθαι, ὥστε πάντα χοῦ τὸ πῦρ ἀνάγκη καίειν τινά. τοῦτο ἀκούσας ὁ τοῦ Κανώπου ἱερεὺς πανοῦργόν τι τοιοῦτον ἐνεθυμήθη. ὑδρίαν ἐν τοῖς μέρεσι τῆς Αἰγύπτου εἰωθασιν ὁπόσοι ὀστράκινοι, ξέοντες ἔχουσι λεπτὰς συρίγγας, ὥστε δὴ τῆς ξέσεως ἐκείνου τὸ τετρημένον ὕδωρ διυλιζόμενον, δοκεῖ ἰδεῖν καθαρώτερον. ἐκ τούτου τοῦ ὑδρείου μίαν λαβὼν ὁ τοῦ Κανώπου ἱερεὺς, καὶ τὰς ξέσεις ἐκείνας δοκοφράξας κηρῷ, καὶ διαφόρους ζωγραφήσας χρώμασι, πληρώσας ὕδατος, ἔστησεν εἰς διώρυχα παλαιοῦ ἀδάλματος ἧ κεφαλὴν, ὅπερ ἐλέγετο Μενελάου τοῦ κυβερνήτου γεγονέναι, δόκιμα λοῦς

E SVIDA CENT. VIII. 453

λοῦς δοκοῦσι, ἥρμοσεν ἰωτλῷ τῷ ἀγάλματι. παρεγένοντο μεταξὺ τούτων οἱ Χαλδαῖοι. ἀνήφθη τὸ πῦρ· καὶ ὁ κηρὸς, δι' οὗ αἱ ῥῖσεις ἐτύγχανον πεφραγμέναι, διηλίσθη. ἐν δὲ τῇ ὑδρίᾳ ἰδρώσης καὶ τὸ ὕδωρ διὰ τῆς ξέσεως ἐκβαλλούσης, ἐσβέσθη τὸ πῦρ. ὅπερ τι τῇ παντομίμῳ ἢ ἡρίους Κάνωπος τῷ Χαλδαίων νικητὴς ἀνεδείχθη· καὶ ἀπὸ τότε λοιπὸν ὡς θεὸς ἐτιμᾶτο.

32. Καπνοῦ σκιά.] Ἐπὶ τῶν λίαν ἰσχνῶν.

33. Καρικῇ μούσῃ.] Τῇ θρηνώδει, δοκοῦσι γὰρ οἱ Κᾶρες θρηνώδεις τινὲς εἶναι, καὶ ἀλλοτρίοις νεκροῖς ἀεὶ μιξοβάρβαρον τινὲς δὲ εἰρήκασιν, τῇ βαρβάρῳ καὶ ἀσυμφώνῳ· ἐπειδὴ οἱ Κᾶρες βαρβαρόφωνοι.

34. Καρικὸν θῦμα.] Ἐπὶ τῶν ἀσάρκα ἢ ἀθέρμαστα μέλη θυόντων. οἱ γὰρ Κᾶρες κεφάλια θύουσιν. Εὐηλάσιος.

35. Καρκῖνος λαγὼν αἴρει.] Ἐπὶ τῶν ἀδυνάτων.

36. Καρκίνου ποιήματα.] Μένανδρος Ψευδηρακλεῖ, ἀντὶ τοῦ αἰνιγματώδη. ὁ γὰρ Καρκῖνος Ὀρέστου φησὶ τοῦ Ἰλίου ἀναγκαζόμενον ὁμολογῆσαι, ὅτι ἐμητροκτόνησεν, ἐνοίησε δι' αἰνιγμάτων ἀποκεκριμένον.

37. Μήτε Λυδῶν κάρυκας, μήτε μαστίγων ψόφους.] Καρύκη ἐδεσμάτων ἐν πολλῶν συγκείμενον. ἔρασμος Λύδιον ἐξ αἵματος καὶ ἄλλων ἐδεσμάτων.

impositum, simulachro illi adiunxit. Adsunt Chaldæi, accenditur ignis: cera, qua obturata erant foramina, liquescit. Hydria fudante, & per foramina destillante aqua, ignis extinguitur. Et ita calliditate sacerdotis Canopus Chaldæorum victor est declaratus, ex eoque tempore pro Deo coli solitus est.

32. Fumi vmbra.] De valdè tenuibus.

33. Carica Musa.] Id est, lamentabili cantilena, quòd Cares alienos mortuos mercede lugerent. Alij barbaram & obscuram interpretantur, quòd Carum vox barbara sit.

34. Caricum sacrificium.] De iis qui ossa nuda carnibus, & non esculenta membra immolant. Cares enim canem sacrificare solent. Eunapius.

35. Cancer leporem capit.] De rebus quæ fieri nequeunt.

36. Carcini poëmata.] Hoc vtitur Menandrus in Hercule ementito, pro obscuris poëmatis. Nam Carcinus Orestem ab Ilio cædem matris fateri coactum, fecit per ambages respondentem.

37. Neque Lydorum carycas, neque flagellorum strepitus.] Caryca ferculum est è multis compositum. Ferculum Lydium è sanguine, & multis aliis escis confectum.

38. Con-

28. Πάντα κάλων κινεῖν.] Vide inf. Πάντα κάλων σείειν. Item, Πάντα κατὰ πίζης, & quæ ibidem notabamus.

31. De Canopo deo, eadem quæ hîc Suidas, refert Rufinus libro XI. Histor. Ecclesiast.

33. Καρικῇ μούσῃ.] Sic ἀνάλαμπτα Καρικὰ dixit Aristoph. ἐν Βαβυλῶνι· Καρικὸν μέλος Hesychius, & Plato apud Athenæum lib. IV. Δείπν. Plura Erasm. Chil. I. Cent. VIII.

37. Μήτε Λυδῶν κάρυκας.] Hesychius καρύκειον scribit & καρυκεῖον duplici κ. itaque Athenæus lib. XII. Δείπν.

38. Conſeneſcas vltra Tithonum, Cinyra opulentiùs, Sardanapalo delicatiùs: vt Prouerbium in te compleatur, Bis pueros eſſe ſenes.] De longæuis dictum. Tithonus autem ſenio confectus, ex voto in cicadam mutatus eſt. Cinyras priuignus Pharnaces, rex Cypriorum fuit, diuitiis inſignis. Sardanapalus autem rex Aſſyriorum, ætate in luxu & deliciis exactâ deceſſit.

39. Iuxta melam.] Prouerbio, prores obſcuras coniecturis quibuſdam indagare, dicebatur.

40. Vela naui congruentia.]

41. Secundùm cubitum proficiebat.] De iis qui proficiunt in melius: *Philoſophi progreſſiones nulla res impediebat, ſed potiùs proficiebat*, ſecundùm cubitum, *vt ita dicam, vſque ad Panicam illam calamitatem.*

42. Pedetentim.] De iis qui paulatim aliquid agunt, & arte, non ſubitò.

43. Aqua lauandis manibus.] Vſurpatur de rebus omnium facillimis & expeditiſſimis. Sic Teleclides in Amphictyonibus: *Pax primùm omnium ſuit, vt aqua ad manus. Affer puer coronam. Aquam lauandis manibus afferat aliquis. Tum ille, Cœnaturi, inquit, ſumus, aut quid?* Olim enim conuiuis imponebantur coronæ, quo caluam refrigeratent; cùm contra vini vapores, tum contra æſtum.

38. Καπεζηράτερος Τιθωνοῦ βαλιώτερον, καὶ τοῦ Κινύρα πλουσιώτερον, καὶ Σαρδαναπάλου τρυφερώτερον, ὅπως τὸ ὑπ' ἐμοῦ ἀρὰ σοὶ πληρωθῇ· Δὶς παῖδες οἱ γέροντες.] Ἐπὶ τῶν πολυχρονίων λέγομεν. ὁ δὲ Τιθωνὸς ὑπάρχων γηραιὸς, κατ' ἀρχὰς εἰς τέττιγα μετέβαλε. Κινύρας δὲ ἦν ὁ Φαρνάκης βασιλεὺς Κυπρίων πολύτιμος ἀφ' ἑαυτοῦ. Σαρδανάπαλος δὲ Ἀσσυρίων βασιλεὺς, ὑπ' ἀκολασίας καὶ ῥᾳθυμίας ἀφανὴς, ἐτελεύτησεν.

39. Κατὰ μέλιτα.] Παροιμία τοῦ ἐπὶ τῶν ἀδήλων τεκμαιρομένων ἐλέγετο.

40. Κατὰ πλοῦν τὰ ἀρίδηλα.]

41. Κατὰ πῆχυν προέκοπτεν.] Ἐπὶ τῶν ἐπὶ τὰ κρείττω προκοπτόντων. ὁ δὲ φιλόσοφος ἀνυπόδητος εἰς ὑπόδησιν ἐπείλει. καὶ ἐπεδίδου καὶ πῆχυν, ὡς φασιν ἀπηγορὸς, ἄχρι τοῦ Πανικοῦ δυσχέρανε.

42. Κατὰ ποδὸς βάσιν.] Ἐπὶ τῶν μικρὸν τι προκοπτόντων, καὶ κατὰ τέχνην, καὶ μὴ αἰφνίδιον.

43. Κατὰ χειρὸς ὕδωρ.] Οὔτε λέγεται τὸ ῥᾷστον ἢ τακτὸν ὀξύτερόν τι, ἢ τὸ Τηλεκλείδης ἐν Ἀμφικτύοσιν· Εἰρήνη μὲν πρῶτον ἁπάντων ἐστὶ, ὥσπερ ὕδωρ καὶ χειρός. φέρε σπεῖσον· καὶ χειρὸς ὕδωρ φέρετέ τις. ὁ δὲ λέγει· δειπνήσων μέλλουσι ἢ τί; τὸ γὰρ παλαιὸν τοῖς δειπνοῦσιν ὑπεβάλλοντο στέφανοι καταψύχοντες τὸ κεφάλαιον, διὰ τὰς τῶν ὀδόντων μέθης καὶ θερμότητ.

44. Κατ'

43. Κατὰ χειρὸς ὕδωρ.] Fluxit è ritu veteri, vt hîc indicat Suidas, quo cenaturi ὕδωρ καὶ χεῖρας poſcebant. Athenæus lib. 1x. Περὶ δὲ τῶν πολαιῶν τὸ βαθὺ ἀρίστου καὶ δείπνου λέγεσθαι καὶ χεῖρα νίπτειν, τὸ δὲ μετὰ ταῦτα ἐπιπλάζειν Rurſum lib. x. p. 202. v. 31. & 42. ex Eupolide. & p. 79. v. 20. qui & libro 6. Δεῖπνον. Teleclidis hos priores compluresque attulit vetſus pag. 134. Baſil. v. 50. Meminit etiam Ariſtophanes in Veſpis, & ibidem Commentator: item in Auibus, vnde Suidas noſter hæc hauſit.

43. Κατ' ἴχνη ἐξεγρόμην.] Suprà in ἐξεγρόμην ex Ariſtoph. ſumtum monuimus, vt & hîc Suidas.

46. Καύνιος ἔρως.] Meminit Heſychius, & Ouidius in Ibin & in Metamorphoſi: *Byblin in exemplo eſt, vt amens conceſſa puella.*

51. ἀπ' αὐτ-

44. Κατ' αἶγας ἀγελας.] Παροιμία λεγομένη ἐπὶ τῶν κατάρας, κατ' αἶγας ἀγέλας ἕκαστον τι κακόν.

45. Κατ' ἴχνη ἐξεγρόμην.] Ἐπὶ τῶν ψευδομένων. εἰρηκότος γὰρ τοῦ Διονύσου, Ναυμαχήσας κατέδυσα ναῦς ιγ'. ὑπέφερε ὁ Ἡρακλῆς· Κατ' ἴχνη ἐξεγρόμην. σκώπτων Διόνυσον, καὶ ὑπονοῶν ὅτι ταῦτα ὄναρ ἑώρακεν. οἱ δὲ τὸν Διόνυσον φασι ταῦτα λέγειν, ὡς τῶν ἑτοίμων ψευδομένων λεγόντων τοῦτο· καθὸ δηλοῦσθαι, ὅτι ἐνυπνίοις ἔοικε τὸ λεγόμενον.

46. Καύνιος ἔρως.] Ἐπὶ τῶν μὴ κατορθούντων ἐπιθυμιῶν. Καῦνος καὶ Βύβλις ἀδελφὴ ἐδυστύχησαν.

47. Καὶ ἐν θεῶν ἀγορᾷ.] Ἐπὶ τῶν καθ' ὑπερβολὴν κακῶς ἐγκαλούντων εἰρηται ὑπαρχούσιμα. θεῶν δὲ ἀγορὰ τόπος ἐστὶν ἐν Ἐλευσῖνι.

48. Καὶ σφάκελοι πειθοῦσιν ἀτέλειαν.] Πεισίστρατος, ὡς φασιν, ὁ τύραννος δικάσας τῇ χωρουμένῃ ἀπὸ τῶν Ἀθηναίων, παρών δέ τις ἔφη ὅτι καὶ ἰδὼν φιλοτίμως πέτρας ἰρηλὰ βόσκουσαν καὶ λιθώδεις τόπους, ἤρετο αὐτὸν, τίνας ἐκ τοῦ τόπου κομίζοιτο τοὺς καρπούς. ὁ δὲ ἀπεκρίνατο, Ὀδυνίας καὶ σφακέλους. θαυμάσας δὲ ὁ Πεισίστρατος τὴν παῤῥησίαν αὐτοῦ, ἀτέλειαν ἐδικάσατο δόσιμον. καὶ ἀπὸ τούτου οἱ Ἀθηναῖοι τῇ παροιμίᾳ ἐχρήσαντο.

44. In capreas.] Prouerbium dictum de execratione, cùm mala auertere cupientes, ea capreis imprecamur.

45. Deinde experrectus ego fui.] In eos qui mentiuntur. Nam cùm Bacchus ſe nauali pugna tredecim hoſtiles naues demerſiſſe gloriaretur, Hercules itridens ei reſpõdet: *Deinde experrectus ego fui*: ſignificans, eũ id in ſomnis feciſſe. Alij Bacchum hoc aiunt dicere, quòd vſurpent hoc ij, qui de induſtria mentiantur: quò declarent ea, quæ dicant, ſomnij eſſe ſimilia.

46. Caunius amor.] De cupiditatibus ſucceſſu carentibus. Nam Caunus & Byblis ſoror infelices fuerunt.

47. Etiam in concilio deorum.] De inſigniter accuſantibus Prouerbium vſurpatur. Deorum concilium locus eſt Eleuſine.

48. Etiam ſphaceli dant immunitatem.] Piſiſtratum tyrannum ferunt ab Athenienſibus agrorum decimas exegiſſe: & cùm quodam tempore præteriens, ſenem quemdam rupes & ſaxoſa loca excolentem videret, rogauit, quos fructus inde caperet: Dolores, inquit ille, & defatigationem. Cuius libertatem ille admiratus, decimæ immunitatem illi conceſſit. Atque ex eo Athenienſes Prouerbium hoc vſurparunt.

49. Etiam

49. Etiam lupi illud.] Aiunt lupum, cùm opilionem de grege vescentem vidisset, dixisse: Istud ego si facerem, quantus clamor tolleretur?

50. Inanium inanes cogitationes.] Prouerbium. Archias Cyprum Demetrio prodere stipulatus, fune arcepto, ex his quibus tentoria teguntur, se suspendit, & hoc propter nimiam auiditatem. vnde manauit: *Inanes inania cogitant.* Hic enim quinquaginta auri talenta accepturum se existimans, ea accepta vendidit.

51. Impelle equum ad metam.] Id est, propera ad rem propositam.

52. O lare.] Hoc est, ô leuicule ac futilis. Talem enim larum esse ferunt. Vsurpatur Prouerbium de hominibus inconsideratissimis. Larus enim spuma vescitur marina: quam piscatores primùm eminùs proiiciunt, deinde proximè, denique in manu tenent, itaq; facilè auem illam capiunt.

53. Figuli opes.] Pro infirmis & inconstantibus.

54. Lucrum pudore potius.] Nisi iustum lucrum fecerit, & ab impiis rebus abstinuerit; si non tangenda tetigerit; quis est, qui prohibere possit, quò minùs istorũ facinorum det pœnas?

55. Etiam cercurus inter holera.]

49. Καὶ τὸ τῆ λύκου.] Φασὶ λύκον ἰδόντα τὸ ποιμνίου κῦ ποιμνικὸν σφαττόμενον ἐσθίοντα εἰπεῖν· Ἐγὼ τοῦτο εἰ ἐποίουν, πόσοι κραυγὴ ἐγίγνετο ἄν;

50. Κενοὶ κενὰ λογίζονται.] Παροιμία. Ἀρχίας γὰρ Κύπριον βιβλίδιον σφραδὲ ὠνὴν Δημητρίῳ, κῦ φασθεὶς, καλωδίῳ τῷ ἐκ τῆ αὐλαίας ἀφάψας ἑαυτὸν ἀπήγξατο, διὰ τὴν ἐπιθυμίαν. Κενοὶ κενὰ λογίζονται. κῦ γὰρ ἐκεῖνος δόξας πεντακόσια τάλαντα σφεσλήψεσθαι, καὶ τὰ ὑπαρχοντα σφεπωλήσας.

51. Κέντει τὸν πῶλον πρὸς τὸν νύσσαν.] Στοῦδε δηλοῦσι τὸ σφεσκείμενον.

52. Ὦ λάρισα.] Ἀντὶ τῆ, ὦ δυσπόλεμε κῦ λάλε. φασὶ γὰρ τὸν κέρφον πνεῦμα εἶναι. παροιμία δὲ ἡ παροιμία ἐπὶ τῶν ἀλογίστων ἀνδρῶν. ὁ γὰρ λάρος ἀφρὸν ἐσθίει θαλάττιον. οἱ δὲ παῖδες τῆ ἁλὸς ῥίπτουσι πορρώτω πόρρωθεν, εἶτα ἐγγυτάτω, εἶτα εἰς τὴν χεῖρα τὸν ἀφρὸν, κῦ ῥᾳδίως ἀγρεύουσι.

53. Κεραμέως πλοῦτος.] Ὁ σαθρὸς κῦ μὴ βέβαιος.

54. Κέρδος αἰσχυνῆς ἄμεινον.] Εἰ μὴ τὸ κέρδος κερδανεῖ δικαίως, κῦ τῆ ἀσεβῶν ἄρξεται, κῦ τῆ ἀθίκτων ἕξει; τίς ἂν ἀπολάσοιτο ἀυτὸ τὴν τιμωρίαν τοιαῦτα σφάσοντα;

55. Κίρκουρος ἐν λαχάνοις.] Ἔστι

52. Ὦ λάρισα.] Hesychius: Λάρος, ὄνος ἐρημικώτατον ἀεὶ τὴν θάλασσαν διατρίβοντος, ἀδόκητόν τ' ἀνόητον μετάγοντος. ἐνθυμίζεται ἐξύεσθαι καὶ κίνδυνος, λάρος. Suidæ verò hæc reperies apud Aristophanis interpretem ἐν Πλούτῳ. & in Excerptis Vaticanis. Est autem λάρος siue *Larus* auis maritima: spuma enim maris mirè gaudet, vnde & facilè ob illius auiditatem capitur. & hinc stupiditas illius in Prouerbium venit.

55. Κίρκουρος ἐν λαχάνοις.] Vide infrà, Κίρκουρος ἐν λαχάνοις.

Est autem cercurus vel corchorus genus quoddam holeris agrestis leuiusculi, vnde Prouerbium de re vili.

56. Cescon habitare.] Cescus ciuitas est in Cilicia quam fluuius Anus præterfluit. Vnde poëtæ, eos qui mente carerent, *Cescum habitare* dicebant.

57. Cestreus iciunat.] De iis qui iustitiam colunt, nihil verò ex eo iustitiæ studio consequuntur; quòd cestreus purus sit piscis.

58. Ceuthonymi fama aut probrum.] De iis qui malè audiunt, aut quorum nomen sit celandum.

59. Hiantium vrbs.] Sic Athenæ dicebantur, ab hiando nomen illud adeptæ, quòd ciues Athenienses nugas agerent, & opinionibus inflari essent.

60. Cera tractabilior.] De iis qui facilè aliquid agunt. Asclepiodotus Chromaticæ & Diatonicæ Musicæ studebat. Vocem itaque suam, & naturalia eius instrumenta cera molliora efficiebat, & suo arbitratu inflectebat: vt si opus esset, & omnium animantium voces, & quosuis alios sonos imitaretur.

61. Cin-

Ἔστι δὲ λάχανόν τι ἄγριον σκορπίοις, ἀφ' οὗ ἡ παροιμία.

56. Κίσκον οἰκεῖν.] Κίσκος ἡ πόλις ἐν Κιλικίᾳ· κῦ παρ' αὐτὸν ποταμὸς Ἄνος ὄνομα. διόπερ οἱ παίζοντες, τοὺς τοιοῦτο οὐκ ἔχοντας, Κίσκον οἰκεῖν φασί.

57. Κεστρεὺς νηστεύει.] Ἐπὶ τῶν δικαιοπραγούντων, ἐντεῦθεν δὲ φερομένων ἀπὸ τούτου, καὶ μηδὲν πλέον ἔχοντα ἀπὸ τῆς δικαιοσύνης ἀποτερπομένων· ἰσχεῖ καὶ ὁ ἰχθὺς καθαρεύειν.

58. Κεβθονύμου κλέος ἢ αἶσχος.] Ἐπὶ τῶν αἴσχιστα κλέος ἐχόντων, ἢ οὓς αἰσχύνεται τὸ ὄνομα, ἢ σιωπᾶσθαι.

59. Κεχηνῶν πόλις.] Ἡ τῶν Ἀθηναίων, ὡς λαμπρύνεσθαι αὐτὰς, διὰ τὸ κεχηνέναι ἐκλῆσθαι τὸ ὄνομα, ὡς ματάζειν τῶν Ἀθηναίων φερομένων.

60. Κηρῷ εὐπλαστότερος.] Ἐπὶ τῶν ῥᾳδίως τι ποιούντων. τῶν δὲ Ἀσκληπιοδότου ἀσκοῦντος εἰς τὸ χρωματικὸν κῦ διατονικὸν εἶδος ἡ μουσικῆς. οὕτω τὴν ἑαυτῆ φωνὴν, κῦ τὰ περὶ αὐτὴ ὄργανα ἡ φύσεως, εὐπλαστότερα κηρῦ διετίθετο, κῦ μεταβάλλειν εἰς ὅ, τι ἐβούλετο· κῦ εἰ χρεία παρείη, οὕτε ἡ ζώων ἁπάντων μιμεῖσθαι κῦ τῶν ἄλλων κτύπους τοὺς ἀπηχοῦς.

56. Κίκιννος οἰκεῖν.] Ita emendauit Erasmus non necessariò in Suida pro ἔχειν, quia ferri queat, quod etiam Latinis, vt M. Varroni, *habere* pro *habitare*, vsurpatum. Sic Homerus in Catalogo:

Οἵ τ' Ἐλαὸν ἔχον. ——

vt Maro:

—— *& hæc habeant sine mœnia fessi.*

Sallustius: *Vrbem Romam, sicut ego accepi, condidere atque habuere initio Troiani.* Et Ioannis 3. cap. Ἵν' δὲ πνεῦμα ἅγιον λάβωσιν κῦ ἐκτὸς ἔτι ἔχωσι τὸ τῆ ἀδελφῆ. Erat autem quidam homo ibi triginta & octo annos habens in infirmitate sua. Κίκιννος autem Pamphyliæ, non Ciliciæ opidum facit Zenobius noster Centuria IV. vbi de flumine Νῶε dicto plura notabam. Prouerbium habet Diogen. Cent. V. Ad. 52.

57. Κεστρεὺς νηστεύει.] Eustathius in Iliad. τ'. Κεστρεὺς γοῦν ἐστὶ τῶν ἰχθύων τὸ μηδὲν ἐσθίειν, ἀπὸ τῆ ἐσθίειν ἀγρίως, &c. significans pisces alios non deuorare, sed limo fortè pasci.

58. Κεβθονύμου κλέος.] Zenobius Κεβθονύμου habet.

60. Κηρῷ εὐπλαστότερος.] Plato lib. IX. de Repub.

61. Cincalo & leberide mendicior.] Prouerbium. Cincalus enim auis genus gracilis ac ſine carne.

62. Cilicius interitus.] Cilicũ latrocinia & crudelitas atq; improbitas vituperantur. Ciliciſmum Theopompus hiſtoricus vocat, cædé per ebrietatẽ factã.

63. Cilicius hircus.] Hoc eſt, denſus ac pilis obſitus; tales enim in Cilicia hirci. & hinc quæ è pilis compoſita, Cilicia appellantur. quòd autem Cilices vt improbi traducantur, hinc etiá dictum, Ἐιλικίζειν pro peruerſis eſſe moribus.

64. Moues anagyrum.] De iis dici ſolet, qui ſibimet ipſis malorum ſunt auctores: quòd quamuis anagyrus ſtirps quædam ſit malorum depultrix, trita tamen malè oleat. Quidam non anagyrum, ſed onogyrum ſcribunt.

65. Mouetо onogyrum.] Eſt onogyrus, iuncei generis ſtirps. Idem igitur eſt ac ſi diceret, Flagellum moue.

66. Mouebo funé ſacræ ancoræ, vel *Teſſeram ſacram.*] De iis qui ad extremã opem cõfugiunt: metaphora vel à

61. Κιγκάλου καὶ λεβηρίδος πιωχότερος.] Παροιμία. κίγκαλος γὰρ εἶδός ἐστιν ἀφύου λεπτοῦ καὶ ἀτάρκους.

62. Κιλίκιον ὄλεθρος.] Οἱ Κίλικες λῃστείας χρόνοις ἐπ' ἐμοῦ πολλὰς διεξέβαινον. Κιλικισμὸν ὁ Θεόπομπος ὁ ἱστορικὸς, ἀπὸ τῆς μεθύσης φησὶν λέγειν.

63. Κιλίκιος τράγος.] Ὁ δασὺς, τοῦτο γὰρ ἐν Κιλικίᾳ τράγοι. ὅθεν καὶ τὰ ἐκ τῶν τριχῶν πεποιημένα, Κιλίκια καλοῦσι. ὅτι οἱ Κίλικες διὰ πονηρίαν διεβάλλοντο. ὅθεν καὶ τὸ Ἐγκιλικίζειν, ἀντὶ τοῦ κακοηθεύεσθαι. Ἐγκιλικίζειν γὰρ τὸ κακοηθίζεσθαι.

64. Κινεῖς τὸν ἀνάγυρον.] Ἐπὶ τῶν ἑαυτοῖς τὰ κακὰ ἐκ δὲ φυτὸν ὁ ἀνάγυρος δυσώδης βλάπτεται, ἀλλὰ καὶ ἀλεξίκακον. ἄλλοι δὲ ὀνόγυρον τὸ τοιοῦτον φυτὸν ὀνομάζουσι.

65. Κίνησον τὸν ὀνάγυρον.] Ὁ ὀνόγυρος εἶδός ἐστι λυγώδους φυτοῦ. ὅθεν δηλοῖ, ὅτι τοῖς μάστιξι κίνησον.

66. Κινῶ τὸν ἀρ' ἡμᾶς.] Τοῦτο ὅτε τῶν τὴν ἐσχάτην βοήθειαν ἐκπονούντων τίθεται. ἐκ μεταφορᾶς τῶν ναυ-

Repub. Διεσπᾶτο πάντα τὸν ἔρωτ' ἴσως ἢ ὑπὸ δεσποτικῶν κυνῶν, καὶ ἢ σπουδῶν, ἀλλὰς πολλῶν. Damaſcius Syrus de Aſclepiodoto Alexandrino: Τὸν ἑαυτῷ συνόντα, ἢ τὰ δεῖ ἑαυτῷ ὀργανα ἢ φύσεις ἑκάστοις καθ' ἑκάστην ἡμέραν ἢ μετρίως διαζῶν εἰς ἕξιν ἐθῶν. Eleganter etiam Cicero lib. III. de Orat. *Verba nos cùm iacentia ſuſtulimus, ſicut molliſſimam ceram ad noſtrum arbitrium formamus & fingimus.* Cui accedant pulcerrimi verſiculi C. Plinij lib. VII. ep. IX.

Vt lam eſt cera molla, ſe denſis ſequatur
Si doctos dignos, iuſſaq; fingat opus, &c.
Sic hominum ingenium flecti ducíq; per artes
Non rigidas docta mobilitate decet.

Et Horatius:

Cereus in vitium flecti.

61. Κιγκάλου ἢ λεβ.] Verſus Menandri in Thaide mox ab eodem citatus, ſed vna minus ſyllaba. Θυμόχαρες κίγκαλε. Vide Ælianum lib. XII. Hiſt. anim.

62. Κιλίκιον ὄλεθρ.] Heſychius: Κιλίκιον ὄλεθρον, πονηρόν. πονηρὸν γὰρ οἱ Κίλικες. Idem: Κιλικίζειν, ἐκακοηθίζειν. Pherecrates apud Erymol. Αἰεὶ σοῦ ἡμῶν ἐγκιλικίζουσ' ἡ δαίς. Huc etiam pertinet illud apud Suidam noſtrum: Τρία κακὰ τὰ κάλλιστα, Κάστωρ, Λυδία, Κρήτη, ἢ Κιλικία.

64. Κινεῖς ἢ ἀνάγυρ.] Suprà in Adagio Ἀνάγυρε, & ſequenti.

67. Κλεω-

ναυτῶν, οἱ ἐν βοηθείαις εἰς τὴν ἱερὰν ἄγκυραν ἔχουσιν ἐκ δὲ τοῦ πεττοῦ τίθεται, παρ' αὐτοῖς γὰρ κεῖται ἱερὸν ἡ πεττός.

67. Κλεωνύμου δειλότερος.] Ἀριστοφάνης· Κλεώνυμον αὐτοῦ τὸν ῥῖνα ἔφη τις ἰδὼν, ἕλκος δέ· τοῦτο ἐγένετο.

68. Κλῆρος Ἑρμοῦ.] Συνήθειά ἀρχαία ἦν ἐκ τῶν κληρουμένων εἰς ὑδρίαν ἐλαίας φύλλον, ὃ περιστερὰν Ἑρμοῦ, καὶ ἄγαλμα ἐξήρει τοῦ θεοῦ τούτου· ἀπὸ τούτου τιμὴν τῷ θεῷ ἀπονέμοντες. ἑτέρα δὲ ἦν ὁ μετὰ θεόν. Εὐριπίδης ἐν Αἰόλῳ μεμνῆσθαι τῆς ἔθους τούτου.

69. Τὰ μὲν χεῖρ' ἐν Αἰτωλοῖς, ὁ νοῦς δ' ἐν Κλωπιδῶν.] Διαβάλλει δέ πως ὁ Ἀριστοφάνης εἰς λῃστὰς καὶ κλέπτας. λῃσταὶ γὰρ οἱ Αἰτωλοί.

70. Κόγχης ἄξιον.] Τὸ οὐδενὸς ἄξιον.

71. Κόγχιον δηλεῖν.] Ἐπὶ τοῦ ῥᾳδίως τι ποιοῦντος.

72. Κλεισθένην ὁρᾶ.] Οὕτω δεῖ ἐξυρᾶτο. λέγεται οὖν ἐπὶ τοῦ δεῖ

67. Κλεωνύμου δειλότερος.] Ariſtophanis verba ſunt in Νεφέλαις·

Ταῦτ' ἔφη, τοῦτα Κλεώνυμον αὖτις, βάλλειν χρὴ ἰδόντα.

Ὃν ἐγὼ θεασάμενος τότε ἐώρων, ὅτε δὴ τότ' ἐγένετο.

Ad quem locum interpres Cleonymum vt timidum ac meticulosum ab aliis etiam Comicis traductum refert, & iterùm ab Ariſtoph. ipſo in σφηξί.

69. Τὰ μὲν χεῖρ' ἐν Αἰτωλοῖς, &c.] Ex Ariſtoph. ἐν πλούτῳ, laudatéque Manuel Moſchopulus περὶ σχεδῶν pag. 23. & his verbis Plutarchus lib. περὶ πολυπραγμοσύνης· Καὶ παράδειγμα τῶν πολυπραγμόνων Κλεωνύμου, τὸ μὲν χεῖρ' ἐν Αἰτωλοῖς, ὁ δ' οὖς ἐν Κλωπιδῶν· οὕτω τὰ πολυπράγμονα ὀνείδη

nautis, vel ab aleatoribus ſumta: quòd vt illi ſacram ancoram, ſic hi calculum ſacrum habent.

67. Cleonymo timidior.] Ariſtophanes: *Cleonymum rhipſaſpidem iſtæ heri conſpicatæ, ceruæ propter id fuêre ſunt.*

68. Sors Mercurij.] Vetere conſuetudine ſortientes in hydriam folium oliuæ coniiciebant, quod Mercurium vocabant, & in illius Dei honorem primùm eximebant. Altera ſors eius erat, qui Mercurium ſequebatur. Euripides in Æolo conſuetudinis huius meminit.

69. Manus quidé ſunt apud Ætolos, ipſa verò mens apud Clopidas.] Ariſtophanes autem vt latrones & fures illorum quoſdam traducit. Latrones enim ſunt Ætoli.

70. Conchæ pretij.] Id eſt nullius.

71. Concham diuidere.] De iis qui facilè quid faciunt.

72. Cliſthenem video.] Hic ſemper radebatur. Dicitur igitur de iis qui creber-

crebèrrimè raduntur. Erat autẽ Sibyrtij filius. Radi verò se curabat, vt perpetuò iuuenis esse videretur: id quod & Straton eodem planè modo faciebat: Aristophanes: *O insolentem anum rase, talem ô simiæ barbam cùm habeas, eunuchus nobis ades, arte factus. Hic verò quis est, nónne Strato?* Sophocles: *Quo pacto vrbs benè morata fiat? vbi dea femina panopliam gestat, Clisthenes radium?* Clisthenes vt effeminatus perstringebatur. Κλειτοβελίζειν, est muliebria attrectare.

73. Codali chœnix.] Prouerbium de iis, qui maioribus mensuris vtuntur.

74. Graculus graculo assidet.] Amant enim inter sese hæ aues, & sunt congregabiles. Vsurpatur de iis qui sui similium familiaritate vtuntur.

75. Moneta mala.] Aristophanes: *Apparet hunc esse malæ monetæ*, id est, è cœtu improborum: metaphora à nomismatis ex integro auro abscissis desumta.

76. Connas coronam quidẽ gerens, sed siti enectus.] Connas ebriety dedítus, tibicen subinde coronatus in compotationes se ingerebat. Vel olympionices fuit pauper, nihil habens præter oleastri coroliam: vel, Tibicen optimus, sed pauper fuit, & sæpè coronatus. de quo Cratinus: *Ede & tuo ventri da beneficium, vt tibi & fames sit inimica, & Connas amans coronarum te amet.* Ait autem ei toties victoti, honorem numquam fuisse habitum.

77. Conos Artoxyæ.] Prouerbium de iis qui par pari referunt.

78. Conni calculum.] De rebus nullius pretij. Connus verò, siue lyricen, siue citharœdus, fuit parum vocalis.

79. Conto nauigare.] Prouerbium de conuenienter, & vt decet, viuentibus.

80. Coruus aquat.] De iis qui difficulter aliquid consequuntur.

81. Cordyle indignus.]

82. Cornix scorpium.] De iis qui res difficiles & noxias suscipiunt.

83. Corchorus inter holera.] Dicitur de vilibus hoc Prouerbium, & de con-

---

Κρεβέρριμα φέρονται. Ἦν δὲ Σίβυρτίου υἱός. ῥᾴδιος δὲ ἐπεμέλετο, ἵνα δοκοίη ἀεὶ νεανίσκος εἶναι· τοῦτο ἐποίει καὶ Στράτων. Ἀριστοφάνης·

Ὦ θερμόβουλον πρωκτὸν ὀξυρινέα.
Τοιοῦτος δ' ὢν σὺ τίλλεσ' ἢ τιλᾷ τινα;
Εὐνοῦχος ἡμῖν ἦλθες ἐπιτριβόμενος.

Ὁ δὲ δή τις ποτ' ἐστὶν ἐκεῖνος δή; πρόσβατον; Σοφοκλῆς· Καὶ πῶς ἂν γένοιτ' εὔτακτος πόλις, ὅπου θεὸς γυνὴ γεγοῦσα, πανοπλίαν ἔχουσα ἔχει; Κλεισθένης δὲ κερκίδα· ὡς γυναικώδης ὁ δηθύλλης Κλεισθένης. Κλειτοβελίζειν, τὸ ἀκολάστως ἅπτεσθαι τῶν γυναικείων αἰδοίων.

73. Κοδάλου χοίνιξ.] Παροιμία ἐπὶ τῶν μείζοσι μέτροις κεχρημένων.

74. Κολοιὸς ποτὶ κολοιὸν ἵζάνει.] Φιλόλληλον γὰρ τὸ ζῷον, καὶ συναγελαστικόν. τάττεται δὲ ἐπὶ τῶν ὁμοίως πεφυκότων.

75. Κόμμα πονηρόν.] Ἀριστοφάνης· Ἔοικε δ' ἦ τῶ πονηροῦ κόμματ'. ἀντὶ τοῦ φαύλου συγκεκομμένου. ἀπὸ μεταφορᾶς τῶν νομισμάτων ἐξ ὅλου χρυσίου διατετεμημένων.

76. Κοννᾶς μὲν στέφανον ἔχων, δίψῃ δ' ἀπολλύμενος.] Κοννᾶς μέθυσος αὐλη-

---

co his verbis ἐπὶ ὀπισθόπυγα sic taxatum: Γελοῖον ἔσται Καλλίαν κυβδάζειν τῇ τῶ κάλλους ἀμφί. Addit Suidas, Κλειτοβελίζειν, Hesychius exponit τὸ, ψαυστικῶς, hoc est, contrectare. Inter Adagia verò numerat & hoc Diogenianus noster Centur. v. Adag. 77. & in Append. Vatic. Cent. 11. Adag. 40. Rasos fuisse Ægyptios Sacerdotes docet Martialis lib. XII. Epigram. 29.

Linigeri fugiunt calui, &c.

73. Κοδάλου χοίνιξ. Vnde ortum sit Prouerbium, nec Suidas, nec Diogenianus indicat. Hesychius à præfecto annonæ, qui maioribus mensuris vti solitus sit, naturq; suggerere videtur, scribitque Κοδάλου per ω, Κοδάλου χοίνιξ. παροιμία, inquit, ἐπὶ μείζοσι μέτροις κεχρημένου ἀγορανόμου. Itaque ferè Diogenianus.

74. Κολοιὸς ποτὶ κολοιὸν ἵζάνει.] Aristænetus lib. I. Epist. XII. Καὶ ὥσπερ κολοιὸς ἐπὶ τῷ κολοιῷ ἵζάνομεν ἀμφω.

75. Κόμμα πονηρόν.] Ex Aristoph. ἐν Πλούτῳ, vbi eadem Interpres commemorat.

76. Κοννᾶς μὲν στέφανον ἔχων, &c.] Et hoc ex Aristoph. ἐν ἐν πόλει. meminitq; ἐν ὀρνιθ' ὡς ἱερωσύνης Κίννου ψόφου. —

Inter-

λητὴς, ὃς εἰς τὰ συμπόσια παρ' ἑαυτῷ ἐδεῖτο ἐστεμμένος, ἢ ὅτι ὀλυμπιονίκης ἠλοίμβρος πώποτε ἦν, μηδὲν ἕτερον ἢ κότινον ἔχων, ὃ ὅτι αὐλητὴς ἦν ἄριστος πανηγύρεσι, πολλάκις στεφανωθείς. ἐφ' ᾧ Κρατῖνός φησιν·

Ἔδου καὶ σῇ γαστρὶ δίδου χάριν.
Ὅπρά σε λιμὸς ἐχθρὰ ᾖ,
Κοννᾶς δὲ φιλοσίφανός σε τιλάτω.

λέγει δὲ αὐτὸν τοσαῦτα νικήσαντα μηδέποτε τιμηθῆναι.

77. Κόνων Ἀρτοζύῃ.] Παροιμία ἐπὶ τῶν ἀντὶ τοῦ δεδόντων.

78. Κόννου ψῆφος.] Ἐπὶ τῶν μηδενὸς ἀξίων. ὁ δὲ Κόννος λυρῳδὸς ἦν, ὡς τινές φασι, τῶν ἀφώνων· ὡς δέ τινες, κιθαρῳδός.

79. Κόντῳ πλεῖν.] Παροιμία ἐπὶ τῶν ἁρμοττόντως ζώντων.

80. Κόραξ ὑδρίζει.] Ἐπὶ τῶν δυσχερῶς τινος τυγχανόντων.

81. Κορδύλης ὢν ἄξι.]

82. Κορώνη τ' σκορπίον.] Παροιμία ἐπὶ τῶν δυσχερῆ καὶ βλαβερὰ ἐπιχειρούντων.

83. Κόρχορος ἐν λαχάνοις.] Λέγεται ἐπὶ τῶν ἀναξίων ἡ παροιμία, καὶ

Interpres Prouerbium esse ait ἐπὶ τῶν μηδενὸς ἀξίων. vti & mox Suidas ac Hesychius. Legitq; aliter paullò tertium Cratini versum: Κοννᾶς δ' πολυσίφανος ὑπάρχει. & mea sententia ad rem aptiùs. Callistratus apud eumdem aliter effert, Κόννου ῥήτορ. quod eo ludere sit solitus. Vide suprà: Δικηλὸς ἀλλὰ σίφανος μὲν ἦν, &c.

78. Κόννου ψῆφος.] Pro ψῆφος, ῥῆτορ alibi legas pro strepitu, ad rem accommodatiùs.

79. Κόντῳ πλεῖν.] Hesychius: Κόντῳ πλεῖν. ἁρμοστικῶτατα ζῆν. ita lego. Alium Adagio sensum tribuit Henr. Stephanus Animaduers. in Erasm. Chiliadas, explanans illud Ammiani lib. XVIII. *Non cautis nec remulco, vt aiunt, sed velificatione plena in Rempublicam ferebatur.* eum vide.

80. Κόραξ ὑδρίζει.] Eadem Hesychius ac Zenobius.

83. Κορώνη τ' σκορπίον.] Totidem rursum verbis Hesychius.

83. Κόρχορος ἐν λαχάνοις.] Zenob. ac Hesychio κόρκορος est. Theophrastus lib. VII. cap. VIII. hist. plant. vt noster, & ad Prouerbium alludens, ἐν οἷς, inquit, ἡ παροιμία ἐστὶ τὸ μὴ πάντων κόρκορος.

contemtis hominibus,qui honores appetunt supra dignitatem suam.

84. Aquam cribro afferre.] De rebus quæ fieri non possunt.

85. Spartam quam nactus es,orna.] *Et ego mihi videor in fatis acquiescere velle, Spartam meam ornaturus: certamen hoc & quasi probationem vitæ propositam ratus, si philosophiam, quamuis calamitosam, non deseruero.*

86. Curetum os.] Ipsi Curetes pro vatibus habebantur: vnde pro Curetum ore alij Vaticinum os dicunt.

87. Coliadis figuli.] Colias Atticæ locus. Ibidem vasa finguntur.Huius generis vasa erant omniū prestantissima,quippe quæ & minio tingerentur.

88. Cous aduersus Chium.] Chius valuit vouum, Cous autem sex.

89. Hunc Coryceus audiuit.] Corycæum deum quemdam Comici, audientem ea quæ dicuntur, inducunt, occasionem ex Prouerbio quodam nacti. Corycus enim est Pamphyliæ promontorium, iuxta quod vrbs Attalia: ἐν ᾗ ὁ Διὸς ὁ ἀπὸ τῆς ἀκρωτηρίου, ἵνα μηδὲν ἀυτοὶ κακὸν πάσχωσιν ὑπὸ τῶν ἐφορμούντων ὅτι ἦ ἄκρα λῃσταὶ, ὑπαλλαττόμενοι πρὸς τοὺς ἐν ἄλλοις λιμέσιν ὁρμοῦντας κατηκροῶντο, καὶ τοῖς λῃσταῖς ἀπήγγελλον, καὶ τίνες εἰσὶ καὶ ποῖ πλέουσιν· ὅθεν ἡ παροιμία, Τοῦδ' ἄρα ὁ Κωρυκαῖος ἠκροάσατο· Δείξιππος ὑποκρινόμενος· Μὴ κατάπτερά ψευ δίκαια ὁ Κωρυκαῖος. ἀλλά μὲν καταικοα κατακολουθεῖν ἐνδοθήσου. ὁ δὲ Ἔφορος ἐν γ'. Τ' ἄκρα (φησὶν) ὀκταῶν ὀκτὼ καλοῦνται Κωρυκαῖοι ἀπὸ τοιαύτης εἰς πέλαγος, σύμμικτοί τινες καταπεδαπάμβυκα πολισμάτιον, γείτονες Μυσπόντῳ. τοῖς δὲ ὁρμοῦσιν ἐμπόρους ἀφεστήκεσαν, ἐξ οὗ ἀνήμβυκα ἢ σύμπλοοι. εἶτα μαθόντες τί τε κομίζοιεν καὶ ποῦ πλέοιεν, τοῖς Μυσποντίοις ἀπήγγελλον. καὶ οὗτοι ἐπετίθεντο ἀυτοῖς ἁλόντα δὲ ἦν ἀυτοῖς μέρη τινὰ τῆς λείας.

90. Κωφότερος Τορωναίου λιμένος.] Περὶ Τορώνην δὲ Θρᾴκης καλεῖταί τις λιμὴν κωφός, εὖρη δ' ἂν ἡ παροιμία, τοσοῦτον ὄντα τὸν Τορωναῖον Θρᾴκης λιμένα στενὰς ἔχειν καὶ μακρὰς τὰς ἀπὸ τῆς θαλάσσης καταρροὰς, ὡς μὴ ἀκούεσθαι ἐν ἀυτῷ τὸν θαλάττης ἦχον.

91. Κωφότερος κίχλης.] Παρ' Εὐβούλῳ ἐν Διονυσίῳ λέγει· Ἀ. Κωφότερος κίχλης.

92. Παρὰ κωφὴν πέρδικα.] Ἐπὶ τῶν ἀδυνάτων.

cuius ciues, ne à piratis, ibi stationes habentibus, malè tractarentur; mutato habitu, ad eos qui in aliis portubus stationes habebant, accedentes subauscultabant: & latronibus renuntiabant, quinam essent, & quò nauigarent: vnde Prouerbiū est, *Hunc Coryceus audiuit.* Dexippus in thesauro: *Ne corpus occultet Coryceus. At qui audiui omnia, intrò te secutus.* Ephorus lib. III. *Sub promontorio*, inquit, *habitabant Coryæi, prominente in pelagus, conuenæ quidam oppidulo condito, vicini Myonneso, & ad mercatores in portubus accedebant, quasi nauigaturi vnà. Vbi cognouissent, & quid veherent, & quò nauigarent, Myonnesiis renuntiabant: qui tum illos inuadebant. Accipiebant autem & Coryæi prædæ partem.*

90. Surdior Toronæo portu.] Toronæ in Thracia portus est mutus appellatus. Dictum est igitur Prouerbium,quòd ille portus in Thronia Thracica adeò angustos & longos habeat à mari accessus, vt murmur maris in eo non audiatur.

91. Surdior turdo.] Apud Eubulum in Dionysio legitur, *Magis mutus quàm turdus.*

92. Apud surdastrum pedis.] De rebus irritis.

93. Cra-

---

84. Κοσκίνῳ ὕδωρ ἀντλῆσαι.] Sumtum à pertuso Danaidum dolio, de quo suprà in Ἄντλος Θ- πίθος. Plautus in Pseudolo: *Non pluris refert, quàm si imbrem in cribrum geras.* Tuccia Vestalis sic virginitatem probauit. auctor Plinius lib. XXVIII. cap. 2. Dionysius Halicarnassæus libro II. Valerius libro VIII. cap. 1.

85. Κέκτησαι δ' ἐναγῆ Σπάρτην.] Plutarchus περὶ ἀδυμίας· Σπάρτην ἔναγες, τοῦτον κόσμει. Vius est etiā Cicero lib. IV. ad Att. Ep. VI. *Reliquum est, Spartam nactus es, hanc orna.* & lib. I. epist. vltima: *Meos bonos viros, illos quos significas, & eam quam mihi dicis obtigisse Spartam, non modò numquā deseram, sed etiam, si ego ab illis deseror, tamen in mea pristina sententia permanebo.*

86. Κουρήτων σῆμα.] Hesychius: Κουρήτων σῆμα· ἐδόκουν τῷ μάντεσι, alio (ita suppleo è Zenobio) Θεσπιῳδὸν σῆμα.

88. Κῶος.] Germanus sic reddidit: *Chius valet intus; Cous foris.*

89. Τοῦδ' ἄρα ὁ Κωρυκαῖος ἠκροάσατο.] Hesychius: Κωρύκῳ Θ- θεοπρόπῳ ἐκρεμάσθη· περιμένει τῷ καπνῷ ὡς θεοῦ τινος ἐπιφανείου. Plura nos ad Zenob. & in Chiliad. Erasmus.

90. Κωφό-

90. Κωφότερος Τορωναίου λιμένος.] De hoc in Excerptis Strabonis lib. VII. extremo. Meminit & Stephanus Τορώνη. Germanus hîc interpres permisceri.

92. Παρὰ κωφὴν πέρδικα.] Repetit infrà, Παρὰ κωφὸν ὑποπόδιον. estque in Diogeniano. Simile: Κωφῇ ᾠδῇ. quo vsus Aristænetus lib. I. Epist. vlt. Τοιούτου κἀκ τοιούτου, κἀκ ἐκείνης, παρὰ κωφὸν ᾠδὴν ἄσαι. Cui affine illud Terentij Heautont. Act. 2. Sc. 1. *Surdo narrare fabulam.* & Phorm. Act. 5. Sc. 9. *Verba fiunt mortuo.* Malè hîc ptidem ἀδυνάτων legebatur; versumque, *De rebus impossibilibus.*

93. Κρα-

93. Crater cauſarum forenſium.] Id eſt, capſa malorum.

94. Cretiſſare.] Eſt mẽtiri. Nã cùm Idomeneo cõmiſſa eſſet æris bello capti diſtributio, optimum ſibi ipſi delegit.

95. Cretiſſandum eſt aduerſus Cretenſes.] Quia mendaces ſunt & impoſtores.

96. Aries perſoluit mercedem nutritionis.] De ingratis. Arietes enim adulti, nutritios ſuos ferite cornibus perhibentur.

97. Arietis miniſterium.] Hoc Prouerbium ſimile eſt illi, *Aries mercedem nutritionis perſoluit.* Cornu enim petit aries nutritios.

98. Aries cornibus laſciuiens.] Hoc eſt, quæ magna habet cornua, inquit Plato Comicus. Nam ἀσελγὲς non de laſciuis modò dicebant veteres, ſed etiam de magnis.

99. Crobyzi bigæ.] De iis qui ob malitiã & improbitatẽ ineunt ſocietatem. Ductum à Crobyzo quodãlenone, qui duo ſcorta cum pernicie multorum haberet. Vſurpatur igitur Prouerbium, *Crobyzi bigæ*, ad perſtringendos duos inter ſeſe conſentientes, qui priùs ſpiritum quàm ſcelera ſint relicturi.

93. Κρατὴρ δικῶν.] Ἀντὶ τοῦ, πλοχεῖον κακῶν.

94. Κρητίζειν.] Τὸ ψεύδεσθαι. Ἰδομενεὺς γὰρ ὑπισχνεῖτο ἢ δοὺς ἐκ τῶν λαφύρων χαλκὸν ἀξιώσειν, ἢ ἄμεινον αὐτοῦ ἐξελεῖν.

95. Κρητίζειν πρὸς Κρῆτας.] Ἐπεὶ δὲ ψεῦσται καὶ ἀπατεῶνες εἰσί.

96. Κριὸς τὴν τροφεῖα ἀπέτισεν.] Παροιμία ἐπὶ τῶν ἀχαρίστων. καὶ γὰρ τοὺς κριοὺς ἐκτρέφοντας φασὶ κυρίττειν τοὺς θρεψαμένους.

97. Κριοῦ διακονία.] Ὁμοία τῇ, Κριὸς τροφὴν ἀπέτισεν. κυρίττει γὰρ τοὺς τρέφοντας.

98. Κριὸς ἀσελγὴς κέρας.] Τὸν μεγαλόκερων φησὶ Πλάτων ὁ Κωμικός. τὸ γὰρ ἀσελγὲς οὐ μόνον ἐπὶ τῆς ἀκολάστου ἐλάμβανον οἱ παλαιοὶ, ἀλλὰ καὶ ἐπὶ τῆς μεγάλου.

99. Κροβύζου ζεῦγος.] Ἐπὶ τῶν ἐπὶ κακίᾳ καὶ πονηρίᾳ συνδεδεμένων. τοῦτο δὲ εἴρηται ἀπὸ Κροβύζου τινὸς προαγωγοῦ, δύο ἔχοντος ἑταίρας ἐπὶ ὀλέθρῳ πολλῶν. Κροβύζου οὖν ζεῦγος ἐπὶ δύσκυρμα δύο ὁμοτρόπων, οἳ φθήσονται τὰ ἀναπόδεικτα φανῆναι ἢ τὰ κακουργοῦντα παύσασθαι.

100. Λεοντῆ δορᾷ κροκωτὸν κυμβύκην.] Ἀριστοφάνης·

Ἀλλ' οὐχ' οἷός τ' εἰμὶ ἀποσβέσαι τὸν γέλων,
Ὁρῶν λεοντῆν ἐπὶ κροκωτῷ κειμένην.

Ἐφόρει γὰρ ὁ Ἡρακλῆς λεοντῆν ὡς Ἡρακλῆς. τοῦτο γὰρ ἐπὶ τοιούτῳ σχήματι τῷ Ἡρακλεῖ. τοιούτοις δὲ ἐπὶ τῷ ἀνομοίῳ ἢ παρομοίᾳ, ἐφόρει δὲ τὸν λεοντῆν, ἵνα φοβερὸς ᾖ. ὁμοία τῇ· Τὸν κροκωτὸν ἡ γαλῆ.

ΕΚΑΤΟΝΤΑΣ Θ.

1. Κρομμύα ἐσθίων.] Γέγονε τοῦ κλαίειν. Ἀλυάττην γὰρ πέμψαντα πρὸς Βίαντα τὸν σοφὸν ἵνα θᾶττον παρ' αὐτὸν ἔλθοι. Ἐγὼ φησὶν Ἀλυάττῃ κελεύω κρόμμυα ἐσθίειν. καὶ Ἀριστοφάνης· Κρόμμυόν τ' ἀρ' οὐκ ἔδηκ, ἀντὶ τοῦ, οὐ κλαύσῃ. καὶ γοερὸς κρομμύων, ἤγουν δακρύσας.

100. Sub leonina pelle, crocoton.] Ariſtophanes:

At nequeo riſum tenere,
Cùm ſub leonina pelle crocoton video.

Geſtabat enim ſub leonina pelle crocoton Hercules. Huiuſmodi enim veſtitũ Hercules ille portare ſolebat, eum in finem, vt hominibus ſui terrorem incuteret. Vſurpatur autem de rebus inæqualibus. Simile huic eſt & illud Prouerbium, *Crocoton feles.*

CENTVRIA IX.

1. Cepas edere.] Pro, lacrymari. Alyattæ enim miſſo ad Biantem nuntio vt quamprimùm ad ſe veniret, ad hunc modũ reſpondit Bias: *Ego iubeo Alyattam cepas edere.* & Ariſtophanes: *Cepas non comedit*, pro, non fleuit. &, *Sine cepis*, ſcilicet, lacrymaberis.

93. Κρατὴρ δικῶν.] Aristoph. ἐν Ἀχαρνεῦσι· Κρατὴρ κακῶν, πεπλὴρ δικῶν.

94. 95. Κρητίζειν.] Hesychio quoque Κρητίζειν est ψεύδεσθαι καὶ ἀπατᾶν, quòd mendaces sint Cretenses, notissimo Menandri ac D. Pauli testimonio.

96. Κριὸς τὰ τροφεῖα ἀπέτισεν.] Est in Hesychio, & pluribus Zenobius explanat.

97. Κριοῦ διακονία.] Aliter Hesychius: Κριοῦ διακονία. ἐπὶ τῶν ἀχαρίστων λέγομεν, ἐὰν τύχῃ, ἀντιχαρίσασθαι δ' οὐκ ἐθέλει. καὶ ὁ κριὸς οὗτος ἔστι, κυρίττων (ita legit Erasmus) τοὺς ἀντιχαρίσασθαι οὐ θέλοντας.

98. Κριὸς ἀσελγὴς κέρας.] In Adagiorum censum refert Diogenianus. Pluribus explicat Hesychius, & Zenobius Vatican. qui sic Prouerbium effert: Κριὸς ἀσελγὴς κέρας.

99. Κροβύζου ζεῦγος.] Zenobius & Diogenianus Κροβύλου. Hesychius: Κροβύλου ζεῦγος. παροιμία πεπτωκυῖα ἐπὶ τῶν ἐπιβουλεύειν ἀλλήλοις πεφυκότων. μετῳκίσθη δὲ ἀπὸ τοιούτου τινός. Aristænetus lib. 1. Epist. XIV. Τοὺς γὰρ οὐδὲ ἅμα ἀρχομένους ἐρώτων κροβύλου ζεύγη ἀποτίμημεν, πολλοὺς ὑπερτιθέμεθα ἡμεῖς.

100. Λεοντῆ δορᾷ κροκωτὸν κυμβύκην.] Aristophanes ἐν Βαπτάῃσι initio. Affine inf. Οὐ φαίνομαι μαλῆ κροκωτόν.

CENT. IX.

1. ΚΡΟΜΜΥΑ ἐσθίων.] In Aristophanis loco ex ea fortè comœdia quæ intercidit negatio addenda videatur. Idem Comicus in Ranis pag. nuperæ edit. 243.

Τί δῆτα κλαίεις; κρομμύων ἐντεθύμεσαι.
Cur ergo ploras? Quia cepas olfacisto.

Ad quem locum sic Græcus enarrator: Τοῦτο σημαίνει τὸ δακρύειν ἀναγκαίως τῶν ἐσθιόντων κρομμύων. Artemidorus Oneirocrit. ca. LXIX. Εἴ τις πολλὰ κρόμμυα δέξεται ἐσθίειν, τύχῃ μὲν πολλοὺς ἀποθανεῖται, ἀναγκάσῃ δὲ ἐπὶ πολλοῖς δακρύειν· εἰ μὲν ὀλίγα, πολλοὺς· δακρύειν γὰρ ἀναγκασθήσεται ὀλίγα· εἰ δὲ πολλὰ, πολλά. Ἐπεὶ καὶ ὅτι πολὺ δακρύειν. Si quis multas cepas edere sibi videatur, & fortè ægrotet, convalescet. Si verò paucas, morietur. Qui enim moriuntur, parum lacrymantur. Qui verò lugent, multùm itemq; diu. De allijs Horatius Oda XII. Epodon:

Parentis olim si quis impia manu
Senile guttur fregerit,
Edit cicutis allium nocentius.
O dura messorum ilia!

Galenus allium vocat theriacam rusticorum, & Virgilius alibi in Bucolicis ostendit cibum esse agricolarum:

——— *rapido fessis messoribus æstu*
Allia serpillumq; herbas contundit olentes.

Scribit in Vespasiano Tranquillus Sueton. ab eo risum fuisse quemdam adolescẽtem, qui peregrinum olebat vnguentum, hoc

2. Cepas odorari.] In lacrymãtes.

3. Saturniæ lemæ.] Prouerbium, vt &, *Lemas habere ollarum & cucurbitarum magnitudine.* De hebeti vultu præditis.

4. Saturni anus.] Id est, carnes vetulæ & insipidæ.

5. Crotone sanior.] Hoc de animali accipiendum est. Illud enim vndique æquale esse, & planum, nec vllam scissuram habere constat.

6. Nescio quid corniceris.] De iis qui temerè nugantur, cornicum instar.

7. Res amicorum cõmunes sunt.] Hoc Timæus libro nono vsurpatũ fuisse scribit in magna Græcia, quo tem-

2. Κρομμύων ὀσφραίνεσθαι.] Ἐπὶ τῶν κλαιόντων.

3. Κρονικαὶ λῆμαι.] Παροιμία, ὅτι σκιρτὸν, χύδαιος λημῶν καὶ καλοκαιρίαις δῆθεν τῶν ἀμβλυωττόντων.

4. Κρόνου γραῦς.] Τὸ ἀρχαῖον καὶ ἀναίσθητον κρέας.

5. Κρότωνος ὑγιέστερον.] Τοῦτο δὲ ἐπὶ τοῦ ζώου δέχεσθαι. τὸ γὰρ ἐπίπεδον παντὸς ὅμοιον, καὶ παντάπασιν ἴσον ὄγκον ἔχειν ἀσύμβολον, ἀλλ' ἐπὶ λίαν ὁμαλοῦ.

6. Οὐκ οἶδ' ὃ πράζεις.] Ἐπὶ τῶν μάτην θρυλλούντων, ὡς αἱ κορῶναι.

7. Κοινὰ τὰ τῶν φίλων.] Τιμαῖός φησιν ἐν τῷ Θ'. ταύτῃ λεγέσθαι καὶ τῇ μεγάλῃ Ἑλλάδι, καθ' οὓς χρό-

νους

---

scommate; *Maluissem allium obeluisses.* Iulius Pollux lib. VI. cap. 9. Κυαμοὺς δὲ καὶ πύαμας, ἀφ' ὧν ἡ τὰ Πυανόψια ἑορτή. *Faba, quæ & pyamus, vnde & Pyanepsia festa.* Ingeniosè verò *oua*, pro *fabis* exposuit Cælius Rhodiginus, li. 27. Antiqu. lect. cap. 17. Addamus & illa, dictam vocem, quasi κυάμους τρώγων, *Fabas vorans.* Cicero 1. de Diuinat. Pythagoreis interdictum putatur ne faba vescerentur, quæ res habet inflationem magnam. & Artemidorus Daldianus, eò quòd qui fabis vescuntur, turbulenta habeant insomnia. Aristoxenus verò apud Agellium lib. IV. Noctium cap. XI. refert Pythagoram fabas frequenter eiiurare solitum. Timycha autem Pythagorea mulier à Dionysio Tyranno rogata fabis cur abstineret, linguam dentibus sibi præscidit, & in Tyranni faciem expuit, ne prodere cogeretur mysteria; sic in Platonis Phædonem Olympiodorus. Inter cærimonias quoque Flaminis Dialis Romæ, refertur & illud ab eodem Agellio lib. X. cap. XV. *Caprum & carnem incoctam, hederam & fabam ne tangere quidem Diali mos est, nec nominare.* Quæ verba & in Festo leguntur voce Faba, etsi aliã reddit causam.

3. Κρονικαὶ λῆμαι.] Aristoph. ἐν Πλούτῳ

Ἀλλ' ἢ Κρονικῆς γνώμας, ὅτ' ἦσαν ἡμῶν τι τὰς ὀφρῦς ἄκρας.

O vere animis Saturninis & hippis mentibus ambo.

Admonet Interpres γνώμας dixisse, pro λήμασι, effeque Prouerbium δῆθεν τῶν ἀμβλυωττόντων. Hesychius: Κρονικαὶ λῆμαι· ἀπὸ τῆς παροιμίας γέγονε τοῦ, χύδαις λημῶν καὶ καλοκαιρίαις. δῆθεν τῶν ἀμβλυωττόντων. nam prisci illi mortales regnante Saturno simplices erant: vnde & κρόνα vocabulum pro hebeti ac deliro vsurpatum. Aristoph. in Nubibus: Οὐχὶ διδάξεις τοῦτον, κρόνον ὄντα. *Non illum docebis, cum fatuus ac delirus sis.* & in Vespis Tragœdos κρόνους vocat. Hinc & κρονίων & pro lene deliro & κρόνιος. Vide Zenobium, Vatic. Prouerb. Λημᾶν χύδαις.

4 Κρόνου γυνή.] Eadem Hesychius & Diogenianus.

5. Κρότωνος ὑγιέστερος.] Aliunde Prouerb. originem arcessit Strabo lib. VI. quam licet & ex his Plinij lib. II. cap. XCVI. colligere: *Locris & Crotone pestilentiam nunquam fuisse, nec vllo terræ motu laboratũ, annotatũ est.*

6. Οὐκ οἶδ'.] Sic Persius Sat. V.

Nescio quid tecum grauè cornicaris inepte.

7. Κοινὰ τὰ τῶν φίλων.] Gregorius Theologus

pore Pythagoras incolis persu aserit, vt opes haberent indiuisas: nusque pecuniæ modò, sed mentis etiam fuisse communionem & prudentiæ.

8. Communis Mercurius.] Aiunt Mercurium, qui furacissimus fuerit, instituisse, vt furta cõmunia essent: quiq; seorsim furarentur, necesse haberẽt, prædam partiri cũm sociis. Alij, Mercurium oratione, cui præsit, quæque sociabilis sit, omnia transegisse.

9. Fabarum esor.] In Iudices dictum, qui fabis, quibus suffragia dabantur, victitant. Nam ante calculos inuentos, in creandis magistratibus, & in concionibus, fabis vtebantur.

10. Cybeles filius ille Cleocritus.] Hic vt mollis homo & effeminatus notatur.

11. Maledicti reum peragi.] De calumniatoribus est dictum.

12. Cylli peram.] Locus fuit Atticæ, iuxta Hymettum, in quo ædes Veneris. Fons item, è quo bibere ferebantur mulieres, & concipere. Cratinus in Mollibus, Calliam illam dicit. Alij verò Cylloperam nominarunt. Vsurpatur Prouerbium de iis qui arte quapiam Naturæ vim faciunt.

13. Cylo-

---

gus Epist. ad Lollianum: Πάντα δὲ καὶ ἀπὸ μιᾶς πηγῆς ἐστι, καὶ νῦν, ἐξ ἑνὸς γὰρ ἡ φιλία. Laërtius Timæum laudat auctorem dixisse primùm Pythagoram: Κοινὰ τὰ φίλων εἶναι, & ἑταῖρον ἰσότητα, & Porphyrius seu Malchus in eius vita pag. 21. ad quem locum plura congerit doctissimus Ruterhusius I. C. egregius.

8. Κοινὸς Ἑρμῆς.] Lucianus in Votis: Οὐκοῦν

ἐκεῖνό γε ἴσως οὐκ ἀγνοεῖς, ὅτι τὰ τῶν θεῶν κοινὰ πάντα ἐστὶ καὶ ἀδιαίρετα, καὶ τοῖς μὲν ἄλλοις κλέπτουσι ἐπάκτοις ἐστὶ καὶ ἐπιβούλοις τοῖς κοινοῖς ἐχθρὸς ὁ Ἑρμῆς, ἐπαίσιος πάντα δ' αὐτοῦ.

9. Κυαμοστράξ.] Ὁ δικαστὴς τριφόρμιγξ ὑπὸ κυάμων. πρὶν γὰρ ἢ εὑρέσεως τῶν ψήφων, κυάμοις ἐχρῶντο ἐν ταῖς χειροτονίαις τῶν ἀρχόντων, καὶ ἐν ταῖς ἐκκλησίαις.

10. Κυβέλης υἱὸς ὁ Κλεόκριτος.] Οὗτος ἐκωμῳδεῖτο ὡς γυναικίας καὶ κιναιδός.

11. Κύδου δίκαν ὀφείλων.] Ἐπὶ τῶν συκοφαντησάντων.

12. Κύλλου πήρην.] Ἡ Πάρη χωρίον πρὸς τῷ Τμηττῷ, ἐν ᾧ ἱερὸν Ἀφροδίτης, καὶ κρήνη, ἧς τὰς μὲν πόσει πίνουσιν ἐπάναγκες εἶναι τοῖς κοινωνοῖς ἀγνίσασι. ἃς δὲ, ὅτι τὸν λόγον ἔχων κοινωνικὸν ὁ Ἑρμῆς, ἐπαίσια πάντα δ' αὐτοῦ.

Κεκρῆσθαι δ' ἐν μαλθακοῖς, Καλλίαν αὐτὴν φασὶν οἱ δὲ Κυλλοπήρην. ταύτην δὲ ἡ παροιμία ἐπὶ τῶν φύσιν βιαζομένων ἐξ ἐπιτηδεύσεως.

μῶν τὸ σκεπτικώτατον τῶν, κατὰ Ἑρμᾶν, φασὶ, τὸ εἰ μέσον ἐμπεπίδιε φίλων ἢ πολέμων.

9. Κυαμοστράξ.] Multa Erasmus Chiliadum initio colligit ad illud Pythagoræ symbolum: *A fabis abstinendum.* Plura verò clarissimus Ruterhusius ad illud Porphyrij in eius vita pagina 27. Κυάμου πτῆσιν ἀπέχεσθαι.

12. Κυλλοπήρα.] Subaudi ζητεῖται. Hesychius

13. Cylonium piaculum.] A Cylone quodam, quem à Furiarum ęde, ad quam confugerat, auulsum, Athenienses, qui erant cum Pericle, occiderunt.

14. Canem excoriatam excoriare.] Dixit Pherecrates. Obscœnam verò habet significationem: sed de iis vsurpatur, quorum mala malis cumulantur.

15. Canis ad vincŭla.] De iis qui se ipsi offerunt suppliciis. Similis est illi: *Bos ad vincula.*

16. Canis in præsepi.] De iis qui aliqua re nec ipsi fruuntur, nec vt alij fruantur, permittunt.

17. Canis iuxta intestina.] De iis qui rebus paratis frui non possunt, aut de rebus omnino inutilibus & nihili. Intestina enim canis difficulter vorare & deglutire potest.

18. Cyrbes malorũ.] Apud Athenienses tabulæ erãt quadrangulę, in quibus leges describebant, & delinquentium pœnas proponebãt. Dicitur igitur Prouerbium de vehementer improbis.

13. Κυλώνειον ἄγος.] Ἀπὸ Κύλωνος, ὃν καταφυγόντα ὅτι τὰς σεμνὰς θεὰς, ἀπεκτείνατο αὐτὸν ὁ σὺν τῷ Περικλεῖ Ἀθηναῖοι ἀπέκτειναν.

14. Κυνέα δέρειν ἀποδαρμένου.] Τὸ τῷ Φερεκράτει χεῖρον διάθεσιν ἀκόλαστον εἰς τὸ αἰσχῦνον. εἴρηται δὲ ἐπὶ τῶν ἄλλο παρ' ἄλλοις ἐχόντων αὐτοῖς, ἐφ' οἷς πονηροῖς ὄντας, ἢ παροιμία.

15. Κύων ἐπὶ δεσμά.] Ἐπὶ τῶν ἑαυτοὺς εἰς κολάσεις ἐπιδόντων. ὁμοία τῇ, βοῦς ἐπὶ δεσμά.

16. Κύων ἐπὶ φάτνῃ.] Ἐπὶ τῶν μήτε χρωμένων, μήτε ἄλλοις χρῆσθαι ἐώντων.

17. Κύων παρ' ἐντέρεσι.] Ἐπὶ τῶν μὴ δυναμένων ἀπολαύειν τῶν ὄντων· ἢ ὅτι τῶν ἀχρήστων σφόδρα καὶ ἀνωφελῶν. δύσβρωτα γὰρ καὶ δυσκατάποτα.

18. Κύρβεις κακῶν.] Σανίδες εἰσὶ παρ' Ἀθηναίοις τετράγωνοι, ἐν αἷς τοὺς νόμους ἔγραφον, ἐν αἷς καὶ τῶν ἀδικημάτων τιμωρίας ἀνέθεσαν. ὅτι τόποι τῶν σφόδρα πονηρῶν ἡ παροιμία.

19. Ἐκ παντὸς ξύλου κυφὸν ἂν γένοιτο.] Ἐπὶ τῶν καὶ τὰ εἴδη ἐν ἀκαταφρονήτοις, χρησίμοις δέ.

13. Cylonium piaculum.] Eadem Hesychius ex Aristophane: κυλλοῦ πόρου ζητῶν, διὰ τί τὸ πονηρὸν κυλλοῦ πόρου λέγεται ἐπὶ τοῦ δράματος ὁ κωμῳδός. τὸ γὰρ πονηρὸν κυλλοῦ σημαίνει. ἐστι γὰρ χωλὸν ἀδύνατον ὑπηρετῆσαι, καὶ κῶλον ἀντὶ τοῦ πόρου, πόρον ἔφη. Vide Zenobium Vatic. in κυλλοῦ πόρου.

13. Κυλώνειον ἄγος.] Hesychius Thucydidem laudat auctorem, quem vide libro 1. Narrat Cylonem quendam Athenienſem ad tyrannidem aspirantem, consulto priùs oraculo ac malè intellecto, dilapsumque ab obsidione, qua premebatur, in Eumenidum ara consedisse, & interemtum fuisse. Cicero lib. 11. de Legibus Cylonium sitlus vocat. Illud autẽ, ὃν σὺν τῷ Περικλεῖ, reddit Wolfius (vtrũq; enim significat) *Pericles Athenienſis.*

15. Κύων ἐπὶ δεσμά.] Eadem Hesychius. Idemq; alibi haec coniungit: Βοῦς ἐπὶ δεσμὰ (vbi ita scribo, vulg. Ἴδιον) ἢ ἐπὶ τῶν ἑαυτοὺς, καὶ ἐπὶ ἀφορμὰς, ἢ κύων ἐπὶ φάτνῃ, ἢ οὔτε ἐπὶ δεσμά. Allusit Longus πυρομαχῶν libro 11. Τότε δὲ κύνες ἐκεῖνοι, εἰς δεσμὸν ἑαυτοὺς, ἐνέκυπτον. Vbi Gothof. Iungermannus notat ortum videri Prouerb. à catenariis siue à δεσμοῖς canibus.

17. Κύων παρ' ἐντέρεσι.] Hesychius totidem verbis: Κύων παρ' ἐντέρεσιν· παροιμία ἐπὶ τῶν δυναμένων ἀπολαύειν τῶν ὑπαρχόντων. Seneca in Apocolocynth. *Tam facile homines occidebat, quam canis exta edit.* ex lectione Rhenani, Alciati, Iunij & Gruteri, vnde mirandum Suidam de re difficili explanare.

18. Κύρβεις κακῶν.] Κύρβεις πρόσωπόν τι καὶ ἔμ-

19. E'x

Sic fuisse nusquã legere memini. imò alibi aliter Suidas ipse, distinguens Κύρβεις ἐπὶ τῶν Ἀξόνων· Κύρβεις τρίγωνοι πύακες, ἐν οἷς οἱ τὰ ἱερὰ νόμιμα ἐγγεγραμμένα ἔσαν πάλαι. ἄξονες δὲ ἦσαν οἱ ἰδιωτικοὶ ἔγγραπτοι πῖνακες, καὶ πλάκες. Hæc ille, ex Harpocrationis, vt puto, Lexico. Non ergo πρόσωπον, sed πίνακες erant κύρβεις, vt docet etiam Etymologus. Iulius Pollux lib. VIII. Scholiastes Aristophanis ex Plutarch. in Solone. Suidæ hunc locum secutus Erasmus Κύρβεις & Ἄξονες confundit, non rectè. Lege & Suid. in Οἰκτῶδες πῆμα ex Euphorione.

20. Λάβρακες Μιλήσιοι.] Aristoph. *Ἐν ἱππεῦσι·* Ἀλλ' ὁ λαβρακίας παπαγᾶς Μιλησίους κολούει. Erasm. de magnis & stolidis dici Prouerbium notat.

22. Λαγὼς κοιμώμενος.] Totidem verbis Hesychius. Atque hinc Nicander leporem vocat διφυιοῦλα αἰόλον, quòd parentibus doceat oculis.

23. Λαγὼς ἀντὶ κρεῶν τρέχει.] Est & hoc in Hesych. contiũũs tamen, Λαγὼς ἀντὶ τῶν κρεῶν.

24. Ὁ Καρπάθιος τὸν λαγών.] Idem scribit Pollux lib. v. cap. 1, Καρπάθιοι δ' ἂν εἶεν οἱ τὸν ἑαυτῶν λαγῶ ἐσθίοντες, ζεύγει εἰσαγόμενοι, τὸ

19. E ligno quouis aliquid curuum fiet.] De iis, quæ in speciem quidem contemta sunt, re vera tamen vtilia.

Λ.

20. Λάβρακες Μιλήσιοι.] Lupi pisces Mileti, quæ Asiæ ciuitas, multi & maximi sunt, ob lacũ in mare influentem. Nam pisces dulci aqua gaudentes, in lacum è mari currunt: & ea ratione apud Milesios magna sunt abundantia.

21. Lepori esurienti etiam placentæ loco ficuum.] Prouerbium de iis qui necessaria pretiosa putant.

22. Lepus dormiens.] De iis qui se dormire simulant.

23. Lepus pro carnibus currit.] Timidum animalculum est lepus: vnde Rhegini lepores sunt dicti, tamquam timidi. Vsurpatur de iis qui vitæ periculum summo studio propulsant.

24. Carpathius leporem.] De iis qui sibi ipsi nocent. Nam Carpathij cùm

cùm insulam incolerent, & lepores non haberent, eos aliunde intulerunt: qui cùm multiplicati essent, fruges lædebãt.

25. Ita viue, vt te vixisse ignoretur, vel, vt nemo vixisse te sciat.] Prouerbij loco vsurpatur.

26. Laconicum morem persequi.] Hoc est, hospitibus copiam sui facere. Minimè enim custodiunt vxores suas Lacedæmonij.

27. Lampon cùm fallit aliquem, anserem iurat.] Primi Socratici hoc modo iurare soliti fuerunt. Rhadamanthus autem primus vetuit, ne in iureiurando dij nominarentur, sed iurari voluit anserem, canem, arietem, & similia. Lampon autem aruspex fuit & vates, cui Athenienſium coloniam Sybarim ductam adscribunt. Iurabat autem per anserem, vt fatidicam auem. Vsurpatur de iis qui iureiurando interposito fallunt.

28. Larus hians.] De hominibus rapacibus & furacibus. Nam & auis hæc rapax est & vorax.

29. Larus in paludibus.] De iis qui citò dant.

θοι νῆπυ οἰκοῦντες, ἐπὶ λαγωὸς οὐκ ἦσαν, ἐπηύξοντο, ἵν πολλοὶ γενόμενοι ἐλωμαίοντο τὰς καρπούς.

25. Λάθε βιώσας.] Τοῦτο ἐκ παροιμίας λέγει).

26. Λακωνικὸν ἦθος παρέχειν.] Ἤγουν παρέχειν ἑαυτὰς τοῖς ξένοις. οὐκοῦν γὰρ τὰς γυναῖκας φυλάττουσιν οἱ Λάκωνες.

27. Λάμπων ὄμνυσι ἢ χηνῖ' ὄζειν ὀξαπυτᾷ πατά.] Πρῶτοι Σωκρατικοὶ ἐνετίθεσαν οὕτως ὀμνύειν. Ῥαδάμανθυς δὲ πρῶτος οὐκ εἴα ὄρκους ποιεῖσθαι κατὰ θεῶν, ἀλλ' ὀμνύειν χῆνα, κύνα, κριὸν, καὶ τὰ ὅμοια. ὁ δὲ Λάμπων θύτης ἦν καὶ χρηστηριολόγος καὶ μάντις, ᾧ καὶ τὴν εἰς Σύβαριν ἀποικίαν Ἀθηναῖοι ἀφικέσθαι φασί. ὤμνυε δὲ κατὰ τῆς χηνὸς ὡς μαντικοῦ ὄρνιθος. εἶτα) οὐκ ὀρθῶς ἐπὶ μὴ ὄρκου ἐξαπατώντων τιθέμενον.

28. Λάρος κεχηνώς.] Ἐπὶ τῶν ἁρπακτικῶν καὶ κλεπτῶν. ἐπεὶ καὶ ὁ λάρος ὄρνις ὄζει ἁρπακτικὸν καὶ ἀδηφάγον.

29. Λάρος ἐν ἕλεσι.] Παροιμία ἐπὶ τῶν ταχὺ ἀποδιδόντων.

30. Σαίνει

εἰς παῖδας ἐπὶ τὸ πολυγονίας ἐπιδιδοῦσι, ἵνα ὅσοις πολὺ καρπὸν. ἐπὶ δὲ τοιούτων ἐπάγουσιν, ὅτι τὸ ἐνίοτε τοῦτο ἐφ' ἑαυτοὺς ἐπηγάγοντο, ὁ Κυρτάδης & λαγώς. Hesychius duobus modis effert *Καρτάδης & λαγώς*, subaudiendo *ἐπηγάγετο*. & *Καρτάδης & μάστιγος*, ex Archilocho. Vide Hadr. Iunium Adag. *Carpathium testem*, & inf. *Οὐκ ἐπὶ τῷ χάσκοντι.*

25. *Λάθε βιώσας*.] Epicuri est sententia, quam refellit Plutarchus Comment. *οὐ καλῶς εἴρηκε, λάθε βιώσας.* Alluſit huc Horatius lib. 1. Epist. XVII.

Nec vixit malè, qui natus, moriensque fefellit.
Malè autem à magnis etiam viris conuersum, vt à Petro Halcyonio libro de Exilio, *Vixus fefellit.* auctor est Petrus Victorius libro XXIII. Variarum lect. cap. XIII. & libro XXIV. cap. XIIX. Erasmus sic: *Late viuens.*

27. *Λάμπων ὄμνυσι*, &c.] Aristophanes in *Ἴρισι*:

Λάμπων δ' ὄμνυσιν ὑπὲρ ἧς νυὶ τὸν χῆν', ὅταν ἐξενεγκεῖ τίς π.

vbi eadem interpres.

30. Σαίνει

30. Σαίνει δ' ἀκέντητα, καὶ κύων λαίθαργος εἶ.] Παροιμία ἐπὶ τῶν ὑποκειμένων δῶρα ἐκείνοις, ἐπιβουλευόντων δὲ λάθρᾳ.

31. Τυφλότερος Λεβηρίδος.] Ἄλλως δὲ, γυμνότερος καὶ, Γυμνότερος Λεβηρίδος, καὶ κινδάλου, καὶ ὑστέρου. φασὶν ὅτι Λεβηρὶς πάνυ ἐγένετό τις, ὁ δὲ κίνδαλος εἶδός ἐστιν ὀρνίου ἀσάρκου & λεπτοῦ.

32. Λέοντα ξύρεις.] Παροιμία λεγομένη ἐπὶ τῶν ἀδυνάτων ἐπιχειρούντων.

33. Λεωνίδου δόξα.]

34. Λευκοφρύδη λεπτότερος καὶ Θεμιστοκλέους.] Λευκοφρύδης ἐστὶ καὶ Διθυραμβοποιὸς, χλωρὸς καὶ λεπτὸς, οἷς ἔοικέναι ἔφασαν, οἷς Κινησίας τὴν σφῦδρα λεπτὴν καὶ κούφην λέγει.

35. Λεπτὰ ξύεις.] Ἐπὶ τῶν πενιχρῶς διεγόντων τὸ βίον.

36. Λεπτὴν τὴν ἐλπίδα ἐφ' ᾗ σε ὀχέσομεν.] Ἐπὶ τῶν ἀμηχάνων εἴρηται ἐν παροιμίᾳ.

37. Λεπτὸν τίλλει.] Παροιμία λεγομένη ἐπὶ τῶν πενήτων.

38. Λεσβίων ἄξια.] Παροιμία ἐπὶ τῶν ἀνωφελήτων.

30. Senior exuuiis ferpētis.] Alij, Nudior leberide, &, Nudior cindalo & pistillo. Aiunt Leberidē pauperem quemdam fuisse: cindalum verò speciem quādam auiculæ pauca carne præditæ, & idcircò leuis.

32. Leonē tondes.] Prouerbiū in eos qui res aggrediūtur, quę fieri nō possunt.

33. Leonidæ munera.]

34. Leotrophide tenuior & Thumātide.] Leotrophides hic Dithyrāboposus erat, pallidus & tenuis, vt auiculæ fuerit simillimus: perinde vt & Cinesias è valdè tenuium & leuium numero fuit.

35. Tenuia nes, vel carminas.] De iis qui vitam degunt inopem.

36. Tenuis admodum spes est quæ nos alit.] Prouerbium de rebus dubiis & desperatis.

37. Tenuem plicat.] De pauperibus dicta est parœmia.

38. Lesbiis digna.] Prouerbium de rebus irritis.

39. Alba

30. *Σαίνει δάκτυον*, &c.] Senarius est prouerbialis veteris alicuius poëtæ. Zenobius, & inf. Suidas, *Λίθον χρὴ κύων* habet, totidemq; verbis Hesychius, qui alibi *λαθάργης κύων, ἀρτὶ δάκτυον*, exponit.

31. *Τυφλότερος Λεβηρίδος*.] Sup. *Γυμνότερος Λεβηρίδος*.

33. De Leonide ecc. Laconum duce ad Thermopylas cæsorum, hîc Suidas, sed quæ mirè depravata aut turbata appareant. In vetere nostro cod. lego, *Οὗτος ὁ Λεωνίδης ἐπὶ στρατηγίαν ἦλθε τριακοσίων*, pro quo editum *ἐπὶ Θερμοπύλας*. Eadem autem Cicero 1. Tusculana. & Seneca Rhetor, in Suasoriis vbi plura notabamus.

34. *Λευκοφρύδη λεπτότερος*, &c.] Aristoph. Interpres *ἐκ ἄρτου* ex Hermippi *κόρυθι* sumtum docet.

36. *Λεπτὴν τὴν ἐλπίδα ἐφ' ᾗ σε ὀχέσομεν*.] Ex Aristoph. *ἐκκλ.* Sic *λεπτὴν σωτηρίαν* dixit Plato Lib. III. de Rep. & simili figura *ψυχὴν ἐλπίδα* in Iphigenia Aulidenti Euripidis. Cicero pro Roscio Comœdo: *inani & tenui spe te consolaris.*

38. *Λεσβίων ἄξια*.] Mutilus hoc loco Hesychius, deesseque videtur *τὰ*, *ἄξια*.

39. *Λίθος*

39. Alba dies.] Pro bona & hilari. Sophocles:

Cedit noctis atræ orbis,
Candidis vectæ iugalibus,
Diei vt iubar accendat.

Phylarchus ait, cubitum ituros pharetram proferre; & siquidem citra molestiam diem exegerint, in eam conijcere album calculum: sin molestè, nigrum. Si quis igitur moriatur, proferri pharetram & numerari calculos: quorum si plures albi reperiantur, defunctum iudicari beatum.

40. Albus calculus.] De feliciter [aut infeliciter] vitam degentibus.

41. Albam placentam tibi subigo.] De iis qui magna pollicentur.

42. Alba amussis.] De iis qui obscura obscuris notant: aut de iis qui nihil intelligũt. Sophocles in Cidalione: *E verbis tuis nihil equidẽ assequor, nõ magis quàm si alba amussis sit in albo saxo.*

39. Λευκὴ ἡμέρα.] Ἡ ἀγαθὴ καὶ ἐπ' εὐφροσύνῃ. Σοφοκλῆς· Ἔξεστι) δὲ νυκτὸς αἰωρῆς κύκλος, τῇ λιπαροπέπλῳ ζεύγος ἡμέρᾳ φλέγῃ· Φύλαρχος φησι τοὺς μέλλοντας κατεύδειν, ἄγγη τὰ φαρέτρας καὶ εἰ μὲν ἀλύπως τύχοιεν τὴν ἡμέραν ἐκείνην διεξαγόντες, καθίσαι εἰς τὰ φαρέτρας λίθον λευκόν· εἰ δὲ ὀχληρῶς, μέλανα. ἐπὶ τούτοις τὴν διατεθνηκότων ἐκφέρειν τὰς φαρέτρας, καὶ ἀριθμεῖν τοὺς λίθους· καὶ εἰ εὑρεθείησαν πολλοὶ λευκοὶ, εὐδαιμονίζειν τὸν διατεθνηκότα.

40. Λευκὴ ψῆφος.] Ἐπὶ τῶν εὐδαιμόνως [ἢ δυστύχως] ζώντων.

41. Λευκὴν μᾶζαν φυρᾷ σοι.] Ἐπὶ τῶν μεγάλα ὑπισχνουμένων.

42. Λευκὴ σταθμή.]Ἐπὶ τῶν ἀδήλοις σημείοις σημειουμένων· ἢ ὅτι τῶν μελάνων στιγμάτων. Σοφοκλῆς Κιδαλίωνι·

Τοῖς μὲν λόγοις τοῖς σοῖσιν οὐ τυγχάνω
ἔγωγε,
Οὐ μᾶλλον ἢ λευκῇ λίθῳ λευκὴν σταθμήν.

43. Λευκ-

39. Λευκὴ ἡμέρα.]Hesychius: Λευκὴ ἡμέρα, ἀγαθή. Idemque λευκὰ exponit, σωτήρια, καλὰ καὶ ἀγαθά. Herodianus in dictionum Atticarum fragmentis: Λευκὴν ἡμέραν διαγαγεῖν, ἢ εὐδαίμονα, καὶ εὐτυχῆ. Aristænetus lib. 1. Epist. XII. Διὰ τοῦτο ἡμέρᾳ μιᾷ πᾶσι λευκῇ. καὶ ἢ τὸ σφέτερον ἀτυχοῦντα, οἷς δυσμενὴς ἦν. Sic *Candida fata* dixit Tibullus lib. III. Eleg. vlt. *Candida omina* Propertius lib. IV. Eleg. 1. pro faustis, felicibus. Huc etiam pertinet sequens Proverbium: Λευκὰ ψῆφος, totidem verbis ab Hesychio relatum. Pluta Erasm. Adag. *Album calculum.*

40. Λευκὴ ψῆφος.] Thracum hanc esse consuetudinem, auctor est Plinius lib. VII. cap. 40. firmatque Horat. 1. Carm. Od. 36.

Thressa nec careat pulra dies nota.

vb. Cressa non nemo edit: non probo, nisi cum Lamb. deriuet à Creta insula, & idem sit quod alba nota. Catullus ad Lesbiam:

O lucem dignam candidiore nota.

Persius Sat. 2.

Hinc Macrine diem numera meliore Lapillo.

Clarissimè omnium Naso XV. Metam.

Mos erat antiquis niueis atrisq; lapillis,
His damnare reos, illis absoluere culpam.

De his autem iudiciorum notis A. absoluendi, C. condemnandi, & N.L. ampliandi, pro, *Non liquet.* Asconium lege Pedianum.

41. Λευκὴν μᾶζαν φυρᾷ σοι.] Est & in Hesychio. Alludit Lucianus περὶ τῶν ἐπὶ μισθῷ συνόντων· λευκὸν πᾶν ἄρτον ἡμφιεσμένοι. Idem aliis etiam locis album panem in deliciis olim fuisse testatur.

42. Λευκὴ σταθμή.] Hesychius indiuisa dictione, λευκὰ σταθμή. Lego diuisã, λευκὰ σταθμή. Eustathius in Iliad. ι. ex Pausania: Λευκὴ σταθμή, ἀντὶ τοῦ ἄδηλος σταθμὸς καὶ Παυσανίας. οὐ δὲ ἀκριβῶς διαλαβόντες ἐδόκησαν ἢ λευκὰ σταθμή. Διὰ καὶ ἐν παροιμίᾳ λέγεται, ὅτι τὰ ἄδηλα ἀδήλως τοῖς ἀκούουσιν, ἢ ὅτι τῶν μελάνων ἀμείνονα, &c. Ælius Dionysius apud eundem in Odyss. ι. Λευκὰ σταθμά, ἀντὶ τοῦ διαφόρων μεθ' ἡμέραν σημείων. Simile Adag. Λευκῷ λίθῳ λευκὰ σταθμά. & ἐν λευκῷ λίθῳ apud Hesychium, quo vsus Aristænetus lib. 1. epist. vlt. οὐδὲν ἄδηλον παντελῶς διεγνώσθη. καθάπερ ἐν λευκῷ λίθῳ λευκὰν σταθμὸν λευκὸν διεγνώσθη.

44. Λήθαργος κύων.] De hoc suprà, affine autem: *Vulpi esurienti somnus obrepit.* & Valer. Martialis illud, lib. VI. Epigr. 64.

— *valido nec perditus ore*
Fumantem nasum vni tentaueris vrsi:
Sit placidus licet & lambat digitosq; manusq;,
Si dolor & bilis, si multa coegerit ira,
Vrsus erit. ——

45. Λήθης πῶλος.] Aristoph. ἐν Βαβυλῶνι· Τὸν ἐκ τοῦ λήθου πῶλον, ὃν ἐν ἔτει πέπαρ;

Nam quos hîc Sophocles ex Oenomao versus citat, leguntur & apud Laërtium.

48. Λήμνιον πῦρ.] Hesychius geminum facit, Λήμνιον πῦρ καὶ. Vide Apostolium.

49. Λήμνιαι κακαί.] Historia ex apud Herodo-

43. Albi iocinoris homo.] Id est, timidus. Nã quibusdã accidit aliquid in hepate, quod eos timidos esse facit. De ĩsiusmodi igitur hominibus est dictum.

44. Lethargus canis.] Canis principio quidem blandiens, sed clanculùm mordens.

45. Cãpus obliuionis.] De iis quæ fieri nõ possũt, vel de hominib⁹ infirmis.

46. Oleum nõ est lecytho.] Aristophanes in Auibus. Id est, non mouemur, non miseremur.

47. Lemniũ iudiciũ.] Id est, pessimũ.

48. Lemnius ignis.] In Lemno grauis est ignis eruptio.

49. Lemniũ malũ.] Lemnij raptis ex Attica mulieribus, liberos ex illis suscipiebãt. At vxores, illos vnà cum liberis mactabant, quòd ab illis negligerentur, vnaq; Thracum mulieres, ob fœtorem corporis: quẽ illas Myrtilus inuasisse tradit, ex Medeę ob Hypsipylen æmulatione. Caueasus verò, quòd Lemniæ mulieres Veneri honorem non habuissent. Hinc magna mala, Lemnia dicuntur.

43. Λευκηπατίας.] Δειλός. συμβαίνει γάρ τι αἷμα τὸ ἧπαρ ἐπί τισιν, ὃ δειλοὺς τοὺς ἀνθρώπους ποιεῖ· ἐπὶ τῶν τοιούτων ὁ λόγος.

44. Λήθαργος κύων.] Ὁ φοβερὸς αἰσχύνῃ μόνῃ, λάθρᾳ δὲ δάκνων.

45. Λήθης πῶλος.] Ἐπὶ τῶν ἀδυνάτων, ἢ τῶν ἀδυνατούντων.

46. Ἔλαιον οὐκ ἔνεστιν ἐν τῷ λημύθῳ.] Ἀριστοφάνης ἐν Ὄρνισιν· ἀντὶ τοῦ, οὐκ ἐλεούμεθα, ἢ πενθοῦμεν.

47. Λημνία δίκη.] Ἡ κακίστη.

48. Λήμνιον πῦρ.] Ἔστι ἀναφορὰ πυρὸς χαλασθέντος ἐν Λήμνῳ.

49. Λήμνιον κακόν.] Ἐπὶ τῶν Ἀθηναίων ἁρπασάντων γυναῖκας ἐκ Λήμνου, ἐποιοῦντο μετ' αὐτῶν. αἱ δὲ κατὰ φθόνον αὐτὰς μὴ τῶν τέκνων. ἐπεὶ δὲ πάντας αἱ γυναῖκες τοὺς ἄνδρας, ὅτι αὐτῶν οὐ προσεῖχον, ἀνεῖλον ἅμα τῇ τῶν Θρᾳκῶν γυναικὶ ἐπὶ τῇ δυσοδίᾳ, ἣν Μυρτίλος μὲν ἔφη τὴν Μηδείας εἶναι τὴν ζηλοτυπήσασαν τὴν Ὑψιπύλην ζήλῳ κακοτεχνῶν. Καύκασος δὲ, ἐπὶ τῷ ὀλιγωρῆσαι τὴν Ἀφροδίτης τὰς Λημνίας. ἔστιν τὰ μεγάλα κακὰ, Λήμνια λέγεται).

50. Fera Libyca.] Id est, monstrosa. Aiunt enim Libyam feras habere multas, quòd aquis careat. Coëuntibus autem omnis generis vno in loco animalibus, atque alia aliis ineuntibus, varia monstra ex illo congressu nasci.

51. Libyca auis.] Pro magna dicitur, quòd in Libya & multæ & portentosæ sint aues.

52. Lapidem elixas.] De iis qui res, quæ fieri nequeunt, aggrediuntur: quasi dicas, *Impossibilia moliris.*

53. Fames Melia.] De rebus difficilibus, aut maxima fame. Bello namque Peloponnesiaco Athenienses Nicia contra eos qui deficerent misso, tamdiu obsederunt eos, dum fame perirent. Ac primo anno Nicias Melo potitus est, non machinis tantùm adductis, sed etiam fame: eò quòd cùm tributarij essent, defecerant. Erat autem Melus vrbs Thessaliæ.

54. Linum lino annectis.] De iis qui similia commiscent (vel qui eludunt, vel decipiunt.)

50. Λιβυκὰν θηρίον.] Οἷον ἐξωλλαγμένον. φασὶ γὰρ τὴν Λιβύην θηρία μὲν πολλὰ ἔχουσαι, ἀνυδρεῖν δὲ οὖσαν συνερχομένων δὲ παντοδαπῶν εἰς ἕνα τόπον, εἶτα ἀλλήλοις ἐπιβαινόντων, ἐξηλλαγμένα καὶ συμμικτὰ ἀποτελοῦν ζῶα.

51. Λιβυκὸν ὄρνεον.] Ἀντὶ τοῦ μεγάλως ἐν Λιβύῃ πολλῶν ὀρνίθων καὶ ἀκρίδων ὄντων.

52. Λίθον ἕψεις.] Ἐπὶ τῶν ἀδυνάτων ἢ καταργάζεσθαι πεφυκότων· οἷον, Ἀδυνάτων ἐπιχειρεῖς.

53. Λιμὸς Μηλιακός.] Ἐπὶ τῆς χαλεπῆς. ἐν γὰρ τοῖς Πελοποννησιακοῖς καὶ τῆς δεκαετίας τῶν Νικίου πόλεμίων ὄντων Ἀθηναίων, ἐπὶ τοσοῦτον ἐπολιόρκησαν αὐτοὺς, ὥστε λιμῷ διαφθεῖραι. τῷ δὲ ἑξῆς ἔτει Νικίας Μῆλον παρεσκευάσατο, οὐ μόνον μηχανῶν παρασκευῇ, ἀλλὰ καὶ λιμῷ· διὸ καὶ τὸ ἔτος ἐκεῖνο αὐτοῦ φοβερὸν ὑποτελῆ οὖσαν. Μῆλος δὲ πόλις Θεσσαλίας.

54. Λῖνον λίνῳ συναρτᾷς.] Ἐπὶ τῶν τὰ ὅμοια διαταραττόντων, ἢ ἀλλοκοτοποιούντων, καὶ ἀπατώντων.

55. Λόγοι-

---

rodotum in Eratone, ac Zenobium. Hesychius: Λίμνης χρεία. παροιμία, ἐπὶ ἀναπεπλωκότων φασὶ τῶν παροιμιαζόντων ἐπὶ τοῦ ἄδηκτα τὰ λίμνης ἐσθίειν. Eustathius in Iliad. ξ'. Καὶ τὰ λίμνης ἔχειν ἐπὶ τῶν ἐκεῖ παροιμιζόντων, ὅτι κατακόπτουσι ἀπράκτως τὸν γαυλακτῆρα, κἂν οὐ πλοῖς περιφερόμενοι, &c.

50. Λιβυκὸν θηρίον.] Vide sup. Καὶ οἷον τὸ Λιβύη τρέφει.

52. Λίθον ἕψεις.] Ex Aristoph. ἐν σφηξί. Hinc emendandus Hesychius, in quo perperàm legitur sic excusum. Scribo itaque: Λίθον ἕψεις. παροιμία ἐπὶ τῶν ἀδύνατον ἐργάσασθαί τι θέλοντων.

53. Λιμὸς Μηλιακός.] Interpres Aristophanis ἐν ὄρνισι· Λιμὸν Μηλίαν, ἀντὶ τοῦ μεγίστου. Μῆλος ἦν τῆς νῦν Θεσσαλίας. ἐξ ἧς Μήλιος παροιμία ἐπὶ Ἀθηναίων λιμῷ ἐπιθέντων, ἐξ οὗ καὶ λιμὸν ἀνὰ πᾶν ἔτος ἐν Θεσσαλίᾳ ἐν τῷ ἑξῆς ἔτει. Thucydidem citat & Zenobius, atque Hesychius, non indicato tamen libro, citat tamen infrà Suidas. Talis quoque Casilina fames. Hannibale enim Casilinum obsidente mus vnus stetit ducentis nummis, venditore fame enecto, emptore verò superstite vide Plinium lib. VII. Nat. Hist. cap. 57. Iulium Frontinum, & alios.

54. Λῖνον λίνῳ συναρτᾷς.] Hesych. expl. ἐπὶ τῶν τὰ αὐτὰ ποιούντων.

55. Λόγοι-

55. Λόγοισιν Ἑρμόδωρος ἐμπορεύεται.] Ὁ Ἑρμόδωρος ἀκροατὴς γεγόμενος Πλάτωνος, τοὺς ὑπ' αὐτοῦ συντεθειμένους λόγους κομίζων εἰς Σικελίαν ἐπώλει.

56. Λοκρὸς ξυνθήματα.] Ἐπὶ τῆς ἀπατεωνικῆς.

57. Λυγκέως ὀξυωπέστερον βλέπεις.] Οὗτος ἦν ἀδελφὸς Δαναοῦ. ὁ δὲ Ἀφαρέως ἐκ Δανάου, Λυγκεύς. τοιοῦτον δὲ ὀξυωπέστατος ἦν, ὡς δι' ἐλάτης ἰδεῖν Κάστορα δολοφονήσαντα τὸν ἀδελφὸν, ὡς φησι Πίνδαρος, καὶ Ἀπολλώνιος ὁ Ἀργοναυτικῶν α'.

Λυγκεὺς δ' ἦ ῥ' ὀξυτάτῃς ἐκέκαστο
Ὄμμασιν, εἴ ῥ' ἐτεὸν γε χέλυς κλέος, οἷά τε πάσας
Ῥωδίους κεῖνόν γε φάσαν πεφυλάχθαι.

58. Λυδὸς ἐν μεσημβρίᾳ παίζει.] Ἐπὶ τῆς ἀκολάστου· ὡς ταύτης τῆς ὥρας τῆς Λυδοὺς ἀκολασταίνοντας. οἱ γὰρ Λυδοὶ καιροφυλακοῦντες τὴν χρείαν ἑαυτῶν πλεονεκτοῦντες τὰ ἀφροδίσια. ἢ διὰ παροιμίαν αὐτὴν ὁμοίαν τῇ, Λιτόλῳ ἐν καύμασιν ἐπιδὴ ἐν ταύταις ὥραις οἱ αἰπόλοι ἀκολασταίνουσι.

55. Orationum mercaturam facit Hermodorus.] Platonis auditor hic fuit, atque orationes à sese compositas, profectus in Siciliam, vendidit.

56. Locrensi tessera, seu pactione.] De impostoribus.

*57. Lynceo cernis acutiùs.] Lynceus vel Idæ, vel (vt Aristophanes in Danaidibus tradit) Ægypti frater, ea præditus acie oculorũ, vt fratrem suum dolo cædi à Castore per abietem viderit, Pindaro auctore. Apollonius in Argonauticis lib. 1.

At Lynceus miro pollebat acumine visus,
Si modò vera canunt veterum monumenta virorum,
Vt facilè extremis perspexerit abdita terris.

58. Lydus in meridie ludit.] De incontinentibus: eò quòd Lydi sub hòc tempus lasciuiant. Malè enim audiunt Lydi ob manuum stuprationẽ. Eodem sensu dicitur: *Caprarius in æstu*: quòd circa id tempus caprarij incontinentes esse, & lasciuire consueuerint.

59. Lupum

---

55. Λόγοισιν.] Γ' σ' ἀντὶ ἀλλήλω, hoc est, Platone, vertunt alij, nos reciprocè, à sese.

56. Λοκρὸς συνθήματα.] Originem præter Zenobium, & Eustathium in Iliad. ξ. indicat Hesychius: Λοκρὸν συνθήματα· παροιμία ἐπὶ τῶν ἀβεβαιοτάτων. Λοκροὶ γὰρ τὰς συνθήκας παρέλυσαν τὰς πρὸς τοὺς Ἡλειοπολίτας.

57. Λυγκέως ὀξυωπέστερον βλέπεις.] Habet & Apostolius, è Palæphati ἀπίστοις μυθολογίαις narrans. Zenob. Vatic. Λυγκέως ὄμματα. (Scribo Λυγκέως ὄμματ' ἔχειν· ἐπὶ τῶν ὀξυδερκεστάτων γέγονε, ὡς τὰ ὄμματα λέγειν ὀφρῦν. Tzetzes in Lycophronem de Lynceo: Φασὶ γὰρ ὅτι καὶ τὰ ὑπόγαια ἔβλεπεν. τοῦτον δὲ φασὶ τὸν Λυγκέα τοῦ Λαοδάμου, ὃν καὶ τὸ ὑπὸ γῆν ἔβλεπεν, ἀπὸ τοῦ ὀφθῆναι πολλὰ τῶν μετάλλων. Aristoph. in Pluto:

Βλέπειν τ' ἀπὸ τρίβωνος ὀξύτερον τοῦ Λυγκέως.

Theocritus in Dioscuris:

—— ἀκριδὸν ὄμμασιν Λυγκεύς.

Sic Q. Horat. lib. 1. Sat. 2.

—— *Ne cæperis optima lynceo*
Contemplere oculo. ——

Et Epist. 1.

Non posses oculo quantùm contendere Lynceus.

58. Λυδὸς ἐν μεσημβρίᾳ παίζει.] Hesychius concisè, Λυδὸς ἐν μεσημβρίᾳ. παροιμιακὸν ἐπὶ

59. Lupum vidisti.] De iis qui subitò obmutescunt.

60. Lupus aquilam fugit.] De iis qui effugi non possunt.

61. Lupus hiauit.] De iis qui se aliquid adepturos sperat, sed spe sua frustrantur. Aiunt enim lupum aliquid rapturũ, hiantem ad id accedere. Cùm autem id quod voluit, non adeptus est, dicunt eum frustrà hiasse. Itaq; de iis, qui sese diuitias adepturos sperantes, illas non adipiscuntur, vsurpare solent.

62. Lupus circum puteum saltat.] De iis qui frustrà in aliqua re laborant, quòd nec sitiens è puteo bibere, & nec præda in puteum delapsa lupus potiri potest.

63. Lyci decima.] Prouerbiale est. Nam Lycus heros dedicatus erat iuxta prætoria, vbi assidui erant sycophantæ.

59. Λύκον εἶδες.] Ἐπὶ τῶν αἰσχίστων ἀχανῶν γινομένων.

60. Λύκος ἀετὸν φεύγει.] Ἐπὶ τῶν ἀφύκτων.

61. Λύκος ἔχανε.] Ἐπὶ τῶν ἐλπίζοντων τι λήψεσθαι, καὶ μὴ λαμβανόντων. διὰ τὸ ἐλπίζειν. λέγουσι δὲ τὸν λύκον, ὅταν δόξῃ ἁρπάσαι τι βούλεσθαι, κεχηνέναι ὡς προσιόντα ἐπ' αὐτό. ὅταν οὖν μὴ λαβὼν ὁ θεραπεύων, καὶ καθὸ ἐκεῖνον χαπὸν φασι. διὰ τοῦτο τῶν σπουδαζόντων χρηματισθῆναι, καὶ μὴ λαμβανόντων διὰ, λέγουσι.

62. Λύκος περὶ φρέαρ χορεύει.] Ἐπὶ τῶν πονούντων ἐπὶ τι μάτην. ἢ ὅτι ὁ πεφυκὼς ἐρέσθαι ὅταν διψήσῃ διψάδων καὶ πίεται, ὅταν διψήσας αὐτὸ τὸ διακόμβρων ἐμπέσῃ εἰς φρέαρ.

63. Λύκου δεκάς.] Παροιμιακὸν δέ. ἐπεὶ Λύκος ὁ ἥρως ἵδρυτο ἐγγὺς τῶν δικαστηρίων, ἔνθα παρεδρεύουσι οἱ συκοφάνται.

59. Λύκον εἶδες.] Theocritus Idyll. XIV.

Οἱ θηγὴν, λύκον εἶδες, ἀκονᾷ τι, ἢ εἰρύθιον.

Virgilius Eclog. IX.

——— lupi Mœrim videre priores.

Vide ibi Seruium, & Flauium Ptolemæum Coniectan. cap. XXXIII. ac Ioannem Beodæum lib. VIII. Miscellan. cap. I. Ex eodem fonte fluxit illud Comici Adelph. *Lupus in fabula.* & Plauti in Stycho, *Etenim tibi lupum in sermone.*

60. Λύκος ἀετὸν φεύγει.] Hesychius explicat *ἐπὶ τῶν ἀδυνάτων, de fugientibus.* Apostolius vt noster, *ἐπὶ τῶν ἀφύκτων.* Erasmi ergo solemne *μαιμακτὴν ἀμάρτημα* est Zenobium pro Suida aut Hesych. citantis.

61. Λύκος ἔχανε.] Hesychius: Λύκος ἔχανε. παροιμία ἐπὶ τῶν ἐπιθυμούντων, καὶ μὴ λαμβανόντων διὰ τὴν ἐλπίδα. Eubulus apud Athenæum libro XIV.

Ἔστιν γ' ὑπόγυιον, μόνον δ' ἀς λύκος χανὼν
Καὶ τῶν βδελυκτῶν, ὕστερον τι χρὴ δρᾶσαι.

Dionysius Sophista in epist. quadam: Ἄ ἐγὼ μὲν λίαν ἐμανθανον ὡς παροιμιάζοιτο, καὶ γίγνεται λύκος χανὼν διὰ κενῶν. Vtitur & Lucianus in Gallo, & in Lysistrata Aristophanes. Item Ælianus mox apud Suidam his verbis: Ὅ γ' οὖν τῶν θεῶν ἀκουσάμενός τι ἐκεῖνο, ἢ λύκος ἐκεῖνος ἐκπεπληγμένος τοὺς τὰ ἐκείνου ἐκπεπλῆχθαι ποιοῦντας, ἵνα μὴ αὐτὸς ὑφ' ἑτέρου γέλωτος ἁλῷ, ἀλλ' ἑαυτῷ μόνῳ. Aristænetus lib. II. Epist. XX. Λύκος ὡσὶ χανών, ἢ λύκον, ἅπαξ διὰ κενῶν. Et in Oeniacensium hians lupus mores significat *φλυαρίας ἀκροτάτου.*

62. Λύκος περὶ φρέαρ χορεύει.] Totidem verbis Hesychius & Apostolius.

63. Λύκου δεκάς.] Est & in Hesychio. Aristoph. interpres *ἐν σφηξί*, explanans illud: *Ἀλλ' Λύκου δέκατα, &c.* οὗτος, inquit, διαιτᾶται τὸ τῆ Λύκου ἱερὸν καὶ ἵδρυται. ἔδει γὰρ ἐν ἀγορᾷ εἶναι, Λύκου δικαί.

64. Λύκου

ζει. ἐπειδὴ ἐν τοῖς πανύστοις ἄγουσι τὸν ἄνθρωπον ἀναπαύσοντα.

59. Λύκον εἶδες.] Theocritus Idyll. XIV.

Οἱ θηγὴν, λύκον εἶδες, ἀκονᾷ τι, ἢ εἰρύθιον.

Virgilius Eclog. IX.

——— lupi Mœrim videre priores.

Vide ibi Seruium, & Flauium Ptolemæum Coniectan. cap. XXXIII. ac Ioannem Beodæum lib. VIII. Miscellan. cap. I. Ex eodem fonte fluxit illud Comici Adelph. *Lupus in fabula.* & Plauti in Stycho, *Etenim tibi lupum in sermone.*

60. Λύκος ἀετὸν φεύγει.] Hesychius explicat *ἐπὶ τῶν ἀδυνάτων, de fugientibus.* Apostolius vt noster, *ἐπὶ τῶν ἀφύκτων.* Erasmi ergo solemne *μαιμακτὴν ἀμάρτημα* est Zenobium pro Suida aut Hesych. citantis.

61. Λύκος ἔχανε.] Hesychius: Λύκος ἔχανε. παροιμία ἐπὶ τῶν ἐπιθυμούντων, καὶ μὴ λαμβανόντων διὰ τὴν ἐλπίδα. Eubulus apud Athenæum libro XIV.

Ἔστιν γ' ὑπόγυιον, μόνον δ' ἀς λύκος χανὼν
Καὶ τῶν βδελυκτῶν, ὕστερον τι χρὴ δρᾶσαι.

Dionysius Sophista in epist. quadam: Ἄ ἐγὼ μὲν λίαν ἐμανθανον ὡς παροιμιάζοιτο, καὶ γίγνεται λύκος χανὼν διὰ κενῶν. Vtitur & Lucianus in Gallo, & in Lysistrata Aristophanes. Item Ælianus mox apud Suidam his verbis: Ὅ γ' οὖν τῶν θεῶν ἀκουσάμενός τι ἐκεῖνο, ἢ λύκος ἐκεῖνος ἐκπεπληγμένος τοὺς τὰ ἐκείνου ἐκπεπλῆχθαι ποιοῦντας, ἵνα μὴ αὐτὸς ὑφ' ἑτέρου γέλωτος ἁλῷ, ἀλλ' ἑαυτῷ μόνῳ. Aristænetus lib. II. Epist. XX. Λύκος ὡσὶ χανών, ἢ λύκον, ἅπαξ διὰ κενῶν. Et in Oeniacensium hians lupus mores significat *φλυαρίας ἀκροτάτου.*

62. Λύκος περὶ φρέαρ χορεύει.] Totidem verbis Hesychius & Apostolius.

63. Λύκου δεκάς.] Est & in Hesychio. Aristoph. interpres *ἐν σφηξί*, explanans illud: *Ἀλλ' Λύκου δέκατα, &c.* οὗτος, inquit, διαιτᾶται τὸ τῆ Λύκου ἱερὸν καὶ ἵδρυται. ἔδει γὰρ ἐν ἀγορᾷ εἶναι, Λύκου δικαί.

64. Λύκου

φαίνεται. ἀφῃρέθη δὲ τριώβολον τῆς ἡμέρας.

Erat autem ei triobolum assignatum in dies singulos.

64. Λύκου πέρα.] Ἐπὶ τῶν ἀδυνατων λέγεται· ὅταν μήκετι τὸν λόγον ὁ φόβος ᾖ.

64. Lupi alæ.] De rebus quæ fieri non possunt: cùm terror vltra verba non procedit.

65. Λύχνον ἐν μεσημβρίᾳ ἅπτεις.] Ἐπὶ τῶν ἐν καιρῷ ἀκαίρως πραττόντων ἢ ποιούντων.

65. Lucernã in meridie accẽdis.] De iis qui aliquid agunt intempestiuè.

M.

66. Μαζαν ὑφ' ἑτέρου μισγομένην ὑφαρπάζειν.] Ἐπὶ τῶν ἀλλοτρίοις πόνοις ἐγκαυχωμένων.

66. PLACENTAM ab alio subactum & paratam surripere.] Id est, alienis frui laboribus, eosque sibi vindicare.

67. Μὰ τὸν Δία.] Ἀριστοφάνης· Ὦ μῶρε μῶρε μὴ θεοὺς κίνει τρόπους Δεινούς, ὅτους μὴ σκηπάνῳ παιόλεθρον Διὸς μεγάλη πᾶν ἀναστρέψῃ δίκη. ἐπὶ τῶν βλασφήμων εἴρηκε).

67. Ligo Iouis.] Aristophanes: *O stulte stulte, ne deorum animos commoue terribiles, vt ne tuum genus vniuersum internecione delatum, ligone Iouis euertat vindicta.* Vsurpatur de blasphemis.

68. Μαγνῆτιν κακά.] Καὶ οὔτε τι φαῦλον εἶδον ἐγὼ κἀξίωσα τὸν Μαγνήτων κακὰ, κἀν τῷ Τερμίσσῳ, κἀν πᾶσιν ἀπλῶς ἐπιλογίζομαι δ' Τραγῳδίαν μὲν τῷ Σατύρῳ, καὶ τὴν Κωμῳδίαν καὶ τὸν Μίμον· οὕτω πᾶσα μᾶλλον αἰσχρὸν, πᾶσα δὲ δαιμόνια φωνὴ ὑπερβολὴν, ἐπ' ἐκείνοις τῷ ἀνδρὶ πεπλοτίχοιτο).

68. Magnetum mala.] *Non habeo quid de eo dicam, vt res postulat, siue Magnetum mala, siue Termerium malis, siue omnes denique Tragœdias cum Satyris & Comœdias & Mimis acclamaro. Vsque adeò ille vir omne flagitiũ, omnem vecordiam, ad cuius magnitudinẽ nihil accedere possit, aduersus illos exquisiuit.*

69. Magis

64. Λύκου πέρα.] Adagium integrum, Λύκου πέρα ζητεῖς.

65. Λύχνον ἐν μεσημβρίᾳ ἅπτεις.] Notat Erasmus natum videri à Diogene; qui, vt in eius vita refert Laërtius, interdiu lucernam dum gestaret, interrogaretur quid sibi vellet, respondit, Ἀνθρωπον ζητῶ.

66. Μᾶζαν ὑφ' ἑτέρου μισγομένην ὑφαρπάζειν.] Conformatum ex hisce Aristoph. *ἐν ἱππεῦσι*.

——— καὶ σφῶν γε μᾶζ'
Μᾶζαν μισγόντε τὸν πόνον καταπτύσω,
Παντὸς γὰ τὰ τοιαῦτα σκληρὰ, δυσπάτητα.

Ἀλλ' ἐστὶ τοῦτο ἓν τῶν ἰδίων μαιμακτήριον. Erasmus Adag. citat hoc modo: *μᾶζαν γε μισγομένην ὑφ' ἑτέρου μαιμακτήριον.* ex dicto, vt opinor, Aristoph. loco, aut potiùs è Suida inf. in Adag. Μαιμακτὴν μᾶζα.

68. Μαγνῆτιν κακά.] Repetit inf. Τὰ Μαγν. κακὰ. & ex eo Apostolius: explicatque *ἐπὶ τῶν μεγίστων καὶ ἀδιορθωτάτων κακῶν.* Magnetas enim, violato numine, multis afflictos calamitatibus narrant. Aliam tamen Strabo lib. XIV. Adagij originem suggerit. Magnetas nimirum, opibus olim florentes à Treuibus funditus fuisse euersos, locumq;

69. Magis Phryx.] Prouerbium hoc inde natum est. Crœso septem sapientes interrogante, quódnã omnium esset beatissimum: alij responderunt, feras animantes, nam pro libertate mortem oppetere: alij, ciconias, quòd natura duce absque lege iustitiam colãt. Solon autẽ ante supremum diem quemquam beatũ esse negauit. Tum adstans Æsopus Phryx fabulator: Tantùm, inquit, ceteros superas, quantum mare fluuios. Quo audito Crœsus, *Magis*, inquit, *Phryx*.

70. Maxillã tollis.] Pro inebriaberis. Nam ebrij maxillas tollentes irridebãt.

71. Megarensium digni parte.] Id est, inhonorati. Tales enim erant Megarenses. *Non sumus homines obscuri, neque Megarensis conditionis: sed ex iis qui sapientiæ principatum tenent.*

72. Megarensiũ lacrymæ.] Quia apud Megarenses multũ allij nascitur,

69. Μᾶλλον ὁ Φρύξ.] Ἡ παροιμία ἐτέθη δι᾽ ἕ. ὅτι ζ᾽. σοφοὶ ἐρωτώμενοι ὑπὸ Κροίσου, τίς τῶν ὄντων ὄλβιώτατος. οἱ μὲν ἀπεκρίναντο, τὰ ἄγρια ζῶα· ὑπὲρ δὲ τῆς ἀυτονομίας ἀποθνήσκει. ὁ δὲ, πολλαχοῦ· δίκαιος δὲ νόμου τῆ φύσει τὸ δίκαιον ἔχουσι. Σόλων δὲ οὐδένα φησὶ τῆς τελευταίας ἡμέρας. παρεὼν δὲ Αἴσωπος ὁ Φρὺξ ὁ λογοποιὸς, Τοσοῦτον εἶπεν ὑπερέχεις τῶν ἄλλων, ὅσον θάλασσα ποταμῶν. ἀκούσας δὲ Κροῖσος εἶπεν, Μᾶλλον ὁ Φρύξ.

70. Μαχαίλλει ἄρεις.] Ἀντὶ τοῦ κεφαλαλγήσεις. οἱ γὰρ μεθύοντες ἔφερον τὰς μαχαίλας κατεμπεπλεγμένας.

71. Μεγαρέων ἄξιος μερίδος.] Ἀντὶ τοῦ ἀτίμου. Τοιοῦτοι γὰρ οἱ Μεγαρεῖς. οὐκ ἀδόξοι τινες, οὐδὲ τῶν Μεγαρέων μερίδος, ἀλλὰ τῆς ἐπιγεγραμμένου σοφίας τὰ σφάλτα.

72. Μεγαρέων δάκρυα.] Ἐπεὶ πλεῖστα ἐν τῇ Μεγαρίδι σπείρεται φυόμενα, εἰς

pòst à Milesiis occupatum. atque inde ortum Prouerbium. Quæ verò hic sequũtur, ex ἀνωνύμου sunt descripta, emendatq; Erasmus τὰ Τερπάνδρου, pro, τὰ Τερπάνδρου, non suffragante tamen scripto nostro codice.

70. Μαχαίλλει ἄρεις.] Sup. explicat ἀντὶ τοῦ ἀγχόνῃ. itaque Hesychius. qui tamen alibi μαχαίλλει ἄρεις, inquit, κεφαλῇ καὶ τίλεις. Mox pro κεκαπεπλεγμένας, referibo ex Zenobio Cent. v. Adag. 7. & Hesychio κατεμπεπλεγμένας, accedente & M. S. codicis fide. Et ridiculè interpres Suidæ Germ. reddidit, *boum instar mugiebant.*

71. Μεγαρέων ἄξιος μερίδος.] Ex oraculo Megarensibus dato:

Τοὺς δ᾽ ὦ Μεγαρεῖς οὔτι σφίσιν ὧν τίνυσον,
Οὔτε δυωδεκάτοις, οὔτ᾽ ἐν λόχῳ, οὔτ᾽ ἐν ἀγορῇ.

Ita scribit Theocriti interpres, qui & oraculum integrum nonnihil à Suida variat (inf. ὑμῶν δὲ Μεγαρεῖς, &c.) Ægiensibus tamen tribuit Diogen. & Zenobius, Stephanus in Ἄξιον, Plutarchus in Theseo. Ioan. Tzetzes Chil. 11. Variar. Hist. & Suidas noster dict. Λίμνῃ. Ad Prouerbium verò hoc alludit & Theocritus:

Ἄξιος δ᾽ ὥστε λίμνῃ πόκας ἄξαι, ἢ ἀσβόλωσαι.
Δύσεται Μεγαρῆας, ἀπωτάτῳ εἰδὼς μοίρᾳ.

Plura Erasmus Chil. 11. Cent. 1.

72. Ἡ δὲ Μεγαρικὴ σαφὴς ἀφορμὴ, inquit Aristoph. Scholiastes ἐκ εἰρήνης. Prouerbiũ præter paræmiographos explicat Hesychius: in quo malè κλαίουσι, pro κλαίουσι excusum. Alludit Aristoph. in Acharn. Κλαίουσι Μεγαρεῖς, *Megarenses suas lacrymas fundunt.* De alliis vide sup. in Κρόμμυα ἴδιον.

73. Μεγα-

εἰς παροιμίαν ἦλθεν ὅτι τῶν ψευδοποιητῶν, καὶ ψευδῆ βίον διακρυόντων, καὶ μὴ οἰκείοις πάθεσι.

73. Μεγαρικαὶ σφίγγες.] Αἱ πόρναι ἕτερες εἴρηνται.

74. Μεγαρίσαι.] Τὰ Μεγαρίων δοξάσαι. Στίλπων ὁ φιλόσοφος Μεγαρεὺς ἦν τὸ Ἑλλάδ, ὃς τοσοῦτον ὀξυλογίᾳ καὶ σοφίᾳ ἐπερέπετο τοὺς ἄλλους, ὡς μικροῦ δεῖσαι πᾶσαν τὴν Ἑλλάδα ἀποφοιτᾶσαι εἰς αὐτὸν Μεγαρίσαι.

75. Μέγα τὸ ἄγγελος ἐσθλός.] Ἐπὶ τῶν ἀγαθὰ ἐπαγγελλόντων.

76. Μᾶλλον φησὶ μᾶλλον ἢ Πηλεὺς ἐπὶ τῇ μαχαίρᾳ.] Φασὶ γοῦν τοῦτο τὸν Ἡφαίστου ἡμιφθρίτου, δόξαν Πηλεῖ συφορουμένης ἕνεκα ὑπὸ Ἡφαίστου δοθῆναι, ἢ χρώμενον πάντα ἀκαπόνητον καὶ ἐν τῇ μάχαις, καὶ ἐν ταῖς θήραις.

77. Μεδίμνῳ μετρεῖσθαι πρὸς τὸ πατρῷον ἀργύριον.] Ἐπὶ τῶν μεγάλων καὶ ἀδόκητον ἐφεστὸς αὐτοῖς ὠφέλειαν.

78. Μέγα τὸ στόμα τοῦ ἐνιαυτοῦ.] Οἷον, πολλὴ παρέρπεται πάντων εὐφροσύνης ἡδυσμένης.

79. Μελαμπύγου τύχοις.] Μελάμπυγοι δύο τινὲς ἀδελφοὶ ἦσαν πάνυ πονηροὶ Μεμνονίδαι ὄντες, ἀκολουθοῦντων δὲ αὐτῶν πολλὰ, ἡ μήτηρ ἔλεγε φυλάττεσθαι, μή πη ἐμπέσωσιν εἰς Λαφύστιον. ἐμπεσόντες οὖν εἰς Ἡρακλέα, ἐν ἀναφόρῳ ἰδόντες. εἶτα ὁρῶν αὐτοὺς γελῶντας καὶ καταγνόντας, ἐπυθάνετο τίνων αἴτιον· οἱ δὲ εἶπον, ὅτι λά-

inde Prouerbium est natum, vsurpatũq; in eos qui lacrymis expressis simulatè flent, non ex animo.

73. Megaricæ sphinges.] Dicuntur meretrices.

74. Megarissare.] Est res Megarensium approbare. Stilpon philosophus Megarensis Græcus, tãtum acumine ingenij, docendique dexteritate præstitit aliis, vt tota pẽnè Græcia illum intuens, Megaricam sectam amplecteretur.

75. Magna res est nuntius bonus.] De iis qui læta nuntiant.

76. Magis ea re fidit, quàm Peleus gladio suo.] Eum gladium aiunt illi à Vulcano modestiæ gratia dono fuisse datum, quo siue in bellis, siue in venatu vteretur, omnia ex animi sententia conficeret.

77. Medimno metior paternum argentum.] De iis qui magnum & subitum lucrum expectant.

78. Magnum est os anni.] Id est bonis animis fumus ob annonę copiam, & omnium rerum abundantiam.

79. In Melampygum incidas.] Melampygi duo quidam fuerũt, fratres improbi, Memnonidis filij. Qui cùm petulanter multa facerẽt, mater eos cauere iubebat, ne in Dasyproctum inciderent. Cùm autem in Herculem incidissent, lignoq; alligati riderẽt: Hercules eos ridentes & circumspectantes videns, causam quærit. Illi verò respondent, sibi oracu-

73. Μεγαρικαὶ σφίγγες.] Eadem Diogenianus. Amplùs Hesychius: Κοιλίας σάρκας πάσας ὑγιεινὰς. *Cellas pẽ sanas quasdam nominauit.*

oraculum à matre datum, fore vt inciderent in virum hirsuto podice. Hercules igitur ipse quoque ridés eos dimisit.

80. Melanione castior.] Hic nuptias fugiens in solitudinem venit, & in montibus habitauit, cane suo venatus lepores, neque præ odio domum reuertsus est, adeò mulieres ille detestabatur. *Nos verò nihilo sumus Melanione saniores.* Aristoph. in Lysistrate.

81. Ego non magis istiusmodi curo, quàm ranas in paludibus.] Id est, planè non curo.

82. Mellis medulla.] De rebus suauissimis.

83. Placenta subacta siue parata.] De bonis quæ sunt in promtu.

84. Funem rubricatũ fugiunt.] Cùm Athenienses in concione segnites conuenirent, solebant duo ministri fune rubricato extento per forum turbam in concionem compellere, vt ait Plato Comicus. Qui verò inuncti erant, mulctam soluebant.

85. Cum ægrotis insanire pulcrũ est.] Mores accommodandi sunt iis, qui adsunt. Huic illud simile est: *Qui cum insanis non insanit, is insanit.*

86. Post Lesbium cantorem.] Prouerbium de iis dicitur, qui secundas ferunt. Nam Lacedæmonij Lesbios ci-

ζων ἐλθὼν τὸ ἀ μετ' ἐξ, ἱστησεῖδες ὑμᾶς εἰς δασύσκυτον. Ἐ γελάσαντα ἢ Ἡρακλέα ἀφεῖναι αὐτοὺς ἀβλαβεῖς.

80. Μελανίωνος σοφρονίστερ.] Οὗτος φεύγων γάμον ἀφίκετο εἰς ἐρημίαν, καὶ ἔζη ἐν τοῖς ὄρεσι θήρα, καὶ κύνα τὸν ἑαυτοῦ ἐλαφηβόλον κεκτῆτο· ἦλθον οὖν αὐτῷ ποτε καὶ γυναῖκες ἐπὶ θήραν· ὑπὸ μίσους δὲ τοῦ τοιούτου γένους ἐβδελύττετο αὐτούς. Ἡμεῖς δ' οὐδὲν τοῦ Μελανίωνος σοφρονίστερ. Ἀριστοφάνης Λυσιστράτῃ.

81. Μέλει μοι τοσοῦτον οὐδὲν ὅσον βατράχοις ἐν τοῖς τέλμασι βαττάζουσι] Ἀντὶ τοῦ πάνυ μικρόν.

82. Μέλιτος μυελός.] Ἐπὶ τῶν ἡδέων ἀγαθῶν.

83. Μεμαγμένη μάζα.] Ἐπὶ τῶν ἑτοίμων ἀγαθῶν.

84. Τὸ χρυσᾶν φεύγουσι τὸ μεμιλτωμένον.] Ὅταν μέλλωσιν ἐν Ἀθήναις εἰς τὰς συνόδους, εἰώθασιν ὑπηρέται δύο μεμιλτωμένον χρυσᾶν ἐκτείνοντες, ἄγειν ἐπ' ἀγορᾶς διώκειν τ' ὄχλον εἰς τ' ἐκκλησίαν, ὡς φησι Πλάτων ὁ Κωμικός· ὅσοι δὲ ἐγχρίοιντο, ἐζήμουν ζημίαν.

85. Μετὰ τοιούτων μαίνεσθαι καλόν.] Χρὴ συμπεριφερομένους τοῖς παροῦσι, ὅμοιον τῷ· Ὁ μαινομένοις μὴ συμμαινόμενος ὢν οὐ μαίνεται.

86. Μετὰ Λέσβιον ᾠδὸν.] Παροιμία λεγομένη ἐπὶ τῶν δευτέρα φερομένων, ὅτι οἱ Λακεδαιμόνιοι τοὺς Λεσβίους κι-

84. Τὸ χρυσᾶν φεύγουσι τὸ μεμιλτωμένον.] Ex Aristoph. Ἀχαρνεῦσι, eiusque Interprete.

85. Μετὰ τοιούτων μαίνεσθαι καλόν.] Alterum, quod geminum huic laudat Suidas, vsurpat Galenus ἐπὶ τοιούτων δ' ἀκόλουθον ἐστὶ δ' ἀκούειν ὑπολαμβάνειν, οὐχ ἑκάστοτε, ἀλλ', ὡς ὁ παροιμία φησί, μαινομένοις ἀναλαμβάνειν παραπλῆσιον.

86. Μετὰ Λέσβιον ᾠδὸν.] Habet Zenobius Cent. v. Habet historiam eamdem ex Diodoro Tzetzes Chil. 1. Histor. 16. diuersam Hesychius attingit his verbis: Λέσβιος ᾠδὸς, ὡς δ' ἕτερός τινες (fort. Τέρπανδρον legendum) ἀκόλουθ' ὁ υἱὸς Ἀντίσσης, ὡς δ' ἕτερος, (vide hîc Suidam in Terpandro) ἐκεῖ κέλευσε. Ὑπὸ πολλῶν δὲ κεκωμῳδῆται ὅτι οἱ Λακεδαίμονιοι ἐκ μουσικῆς ὄντες οἱ δεύτεροι ἐγκωμιάζουσι τὸν Λέσβιον ᾠδόν. ὡς δ', Μετὰ τὸ Ἀρίστωνα. μίμνουσι δὲ οἱ Λακεδαίμονιοι ἐν Νεμέᾳ.

tharœdos primos aduocabant. Cùm enim vrbs eorum inquieta esset, oraculo iussi sunt Lesbium accersere cantorem. Itaque Terpandrum, ob eædem exulantem Antissa accersitum, in sodalium conuiuiis cùm audirent, acquieuerunt. Lacedæmonij itaque in seditione Lesbo accersiuerunt Musicum Terpandrum, qui animos eorũ compesuit, seditionemque compescuit. Si igitur aliquando Musicum quemdam audirent Lacedæmonij, dicebant, *Post Lesbium cantorem.*

87. Cum Musis.] De erudito, aut communiter de indocto eruditorum consuetudine vtente. Legendum est cum gestu.

88. Post Marathoniam pugnam. &c, Finito bello, auxilium.] De iis qui rei gerendæ tempus negligunt, seroque veniunt.

89. Potat aquam metro, sed edit mazam sine metro.] Versus hic in Prouerbiũ conuersus est, occasione oraculi cuiusdam, quod Deus dedit Sybaritis. Calumniatores enim & ebrioſi cùm essent Sybaritæ, à Crotoniatis è medio sublati fuerũt. Iis igitur, quotquot illorũ effugissent, oraculo sic responsum est.

90. Vsque ad ambas aures.] De iis qui supra modum repleti sunt.

91. Tragœdiam ad libram traduce-

θαρῳδοὺς φωνοῖς σφετερκαλοῦντο. ἀκροᾶται δ' ὄντες τῆς πόλεως ἀνῶδοι, ἐζητοῦσε λύρισιν, Λέσβιον φδ' ὃν μέλε τιμᾶσθαι δι' ὃ δ' ἐξ Ἀντίσσας Τέρπανδρον ἐφ' ἑαυτῶν ἄδοντα φόρμιγγι μέλεσι καὶ ᾠδαῖς, ἤκουσαν αὐτοῦ ἐν τοῖς συνεστίοις, καὶ κατεπάλυσαν. οἱ Λακεδαιμόνιοι στασιάζοντες, μετεπέμψαντο τὸν Λέσβου Μουσικὸν Τέρπανδρον, ὃς τὰς ὁρμὰς αὐτῶν τὰς ψυχικὰς, καὶ τοὺς θόρυβους ἔπαυσεν. εἴ ποτε οὖν μετακαλοῦνται μουσικόν τινα ἤκουον οἱ Λακεδαιμόνιοι, ἔλεγον, Μετὰ Λέσβιον ᾠδόν.

87. Μετὰ Μουσῶν.] Ἐπὶ τοῦ πεπαιδευμένου ἢ καινῆ ὄντι τῇ συνηθείᾳ καταλλήλου τοῖς πεπαιδευμένοις. καθ' ὑπόθεσιν δὲ ἀναγωγήν.

88. Μετὰ τὴν ἐν Μαραθῶνι μάχην, καὶ, Μετὰ τὸν πόλεμον ἡ συμμαχία.] Ἐπὶ τῶν ὅτε ὑποθέσεως καθυστερησάντων.

89. Μίξας ὕδωρ πίνοντες, ἀμίξωτα μάζαν ἔδοντες.] Οὗτος ὁ στίχος εἰς παροιμίαν ἐξέπεσεν ἐκ τοῦ χρησμοῦ, ὃν ἀπέλυσε ὁ θεὸς Συβαρίταις. ὑβρισταὶ γὰρ ὄντες καὶ ἀκρατοπόται, ἀπωλοντο ὑπὸ Κροτωνιατῶν. τοὺς οὖν ἐκφυγόντας αὐτῶν ὅσους ἐχρήσθη.

90. Μέχρι τῶν ἀμφωτίδων.] Ἐπὶ τῶν ἄγαν πεπληρωμένων.

91. Μετωπογεῖν τὴν Τραγῳδίαν.]

legendum) ἀκόλουθ' ὁ υἱὸς Ἀντίσσης. ὡς δ' ἕτερος, (vide hîc Suidam in Terpandro) ἐκεῖ κέλευσε. Ὑπὸ πολλῶν δὲ κεκωμῳδῆται ὅτι οἱ Λακεδαίμονιοι ἐκ μουσικῆς ὄντες οἱ δεύτεροι ἐγκωμιάζουσι τὸν Λέσβιον ᾠδόν. ὡς δ', Μετὰ τὸ Ἀρίστωνα. μίμνουσι δὲ οἱ Λακεδαίμονιοι ἐν Νεμέᾳ.

ducere.] Cùm aliquis filium adultum ad Phratores introducebat, victimam certo pondere iuxta eum statuebat, nec minus dare licebat. Ea verò lancibus imposita, qui circumstabant, *Minus, minus est*, per iocum clamitabãt. Oportebat autem eam ouem minus habere certo pondere, propter ostentatores.

92. Ne spina quidẽ pupugerit bonos, ac ne propè quidem accesserit.] Hoc est, procul aberit à me quod dicis.

93. Non negligo.] De iis qui aliquid contemnunt.

94. Magis vociferatur lauro, quę viridis crematur.] De iis qui valdè clamosi sunt.

95. Ne festucam quidem mouet.] De homine quieto.

96. Nec mel, nec apes.] De iis qui vnà cũ bono, mali aliquid ferre nolunt.

97. Ne vmquam benè facias mulieri, neque vicini cani, neque gubernatori somni amico, neque garrulo cauponi.] Monet in inutilia sumtus non effundendos.

98. Ne temerè Abydum.] Subaudi, nauigandum, aut proficiscendum. De periclitantibus dictum.

Εἰσήνεγκέ τις εἰς Φράτορας ἱερεῖα· ἐπέλιπε δὲ ὁμόμορον ἱερεῖον παρίστατο αὐτοῖς ἐν ὠνουμένῳ σταθμῷ, πρὸς ὃ ἔδει προσάγειν, καὶ οὐκ ἐξῆν μεῖον ἀποδόσθαι. ὅτε δὲ ἐστήθειν τὸ ἱερεῖον εἰς τὸν ζυγὸν, πρεσβύται ἐβόων· Μεῖον, μεῖον, τοῦτο δὲ μεῖον ἐλαττόν ἐστι. ἔδει δὲ τὸ σφέτερον ἐλάττων ἔχειν σταθμοῦ τινος, διὰ τοὺς φιλοδοξοῦντας.

92. Μή σ' ἀκανθα ἀμύξῃ τοὺς ἀγαθοὺς, μὴ δ' αὖ πλησίον.] Ἀντὶ τοῦ, μὴ δὲ πλησίον γένηταί μοι τοῦτο ὅπερ λέγεις.

93. Μὴ δ' ἀμελῶ.] Ἐπὶ τῶν καταφρονούντων.

94. Μείζονα βοᾷ δάφνης χλωρᾶς καιομένης.] Ἐπὶ τῶν μέγα βοώντων.

95. Μὴ δὲ κάρφ ⟨ὦ⟩ κινεῖ.] Ἐπὶ τοῦ ἡσύχου.

96. Μὴ δὲ μέλι, μὴ δὲ μελίσσας.] Ἐπὶ τῶν μὴ βουλομένων παθεῖν τι φαῦλον μετ' ἀγαθοῦ.

97. Μηδέ ποτ' ἀνδρὶ γυναῖκα, μὴ δὲ γείτονι ⟨ὦ⟩ κύνα, μὴ δὲ κυβερνήτῃ φίλυπνον, μὴ λάλον καπηλείῳ.] Παραινεῖ μὴ εἰς ἄχρηστα ἀναλίσκειν.

98. Μὴ εἰκᾶν τὴν Ἄβυδον.] Λείπει ἀπαλεῖν, ἢ ἀλύτοντας. λέγεται δὲ ἐπὶ τῶν ἀξενοδωκούντων.

99. Μὴ

94. Μείζονα βοᾷ.] Naso lib. 1. Fastor.

Ara dabat fumos verbis contenta Sabinis,
Et non exiguo laurus adusta foco.

98. Μὴ εἰκᾶν τὴν Ἄβυδον.] Refert Suidas in ω, & è Stephano Desiderius Chil. 1. Centur. VII. Adag. 93. Abydenos sycophantiæ vitio laborasse suprà in Κύνα & notabamus. Fuêre & vita ac moribus solutioribus, voluptatibus toti immersi. Hermippus apud Athenæum lib. XII. Δειπνοσ. vbi alludere ad hoc Prouerb. videatur:

Χαίρω διανέμων ἐράσμιά τ' ἀφροδίσια,
Τὰ μὲν οὖν ἐξ ἔτι μελανὸν ἔχων ὑπὸ κόμης,
Κἄτ' ἐν τοσαῦτ' θρύπτει τὸ βρέχειν ὕδωρ,
Ἢ δοὺς τ' Ἄβυδον ὡς ἀνὴρ γεγήθυῖ.

Gaudeo equidem cùm trans mare bellum gero,
Abydum te accessisse nulli, ô bene vir!
Aspectu & specie mollisculo cum corporibus.
Capillo tonico: Phrygius tractibus.

CENT.

99. Μὴ κίνει Καμάρειναν.] Λίμνάν φασι Καμάρειναν τῇ Καμαρίνῃ πόλει ὀνομασθῆναι ὁμώνυμον αὐτῇ, διὸ βουλομένους τοὺς Καμαρινάιους μετοικίσαι, ἤκουσεν ὁ θεὸς, Μὴ κίνει Καμάρειναν. οἱ δὲ τῷ θεῷ παρακούσαντες, ἐβλάβησαν· ὅθεν ἡ παροιμία εἴρηται ὅτι τῆς καθ' ἑαυτοὺς βλαβερὰς ἢ ποιούμεν. τινὲς δέ φασι φυτὸν δυσώδη εἶναι ἡ Καμάρειναν, ἃ τοὺς κλάδους ἀναστομοῦσιν ἀσθένειαν ὄζειν.

100. Μὴ κινεῖν ἀκάνθας, μὴ δ' ἄκρῳ δακτύλῳ. Μὴ κινεῖν κακὸν εὖ κείμενον.] Ἐπὶ τῶν ἑαυτοὺς ἐξ ἀγνοίας φαύλοις πράγμασι ἐμβαλόντων.

ΕΚΑΤΟΝΤΑΣ Ι.

1. Μηλος Ἡρακλῆς.] Ἐπὶ τῶν διὰ πλοῦν τὸ βοῦς ἐκφυγόντος ποτὲ, ὃν ἔμελλον τῷ Ἡρακλεῖ προσάγειν, μῆλον λαβόντες, καὶ κλάδους ὑποθέντες τέσσαρας, ἔθυσαν.

2. Μηλιακὸν πλοῖον.] Ἐπὶ τῶν παλαιῶν, καὶ ἄγαν σαπρῶν πλοίων· Ἱππώνειον γὰρ εἰς Δοκίμειον ἐκέλευσαν, τοῖς μὴ βουληθεῖσιν αὐτοῖς συνεκπλεῖν, καταρασάμενος μήτε πλοῖα σφισὶ ἑαυτοῖς γῆμαί ποτε, καὶ γυναικοκρατεῖσθαι.

3. Μὴ λόγοις ἀντ' ἀλφίτων.] Ἐπὶ τῶν ἔργα, ἀλλὰ μὴ λόγους ἀξιούντων λαβεῖν.

4. Μή μοί ποτ' ἔλθῃς ὀπ' ἐγὼ φράττω καλῶς.] Παροιμία ἐπὶ τῶν

99. Ne moueto Camarinam.] Camarinam aiunt paludem esse, vrbi eiusdem nominis vicinam: quam cùm Camarinæi aliò deriuaturi essent, oraculo moniti sunt, ne id facerent: sed cùm Deo non obtemperassent, damnũ eos fecisse. Vnde Prouerbium est dictum de iis qui sibi ipsi nocent. Alij Camarinam fœtidam stirpem esse dicunt, cuius rami agitati peiùs etiam soleant olere.

100. Ea quæ mouenda non sunt, ne extremo quidem digito moueto. Ne moueto malum benè situm.] In eos qui sibi ipsi per ignorantiam mala accersunt.

CENTVRIA X.

1. Melius Hercules.] De vilibus. Nam cùm bos effugisset, quẽ Herculi immolaturi erant, malum quatuor ramis impositum sacrificarunt.

2. Meliacum nauigium.] De veteribus & perfluentibus nauigiis. Tradunt Hippoten in coloniam abiturum, eos, qui nauigare vnà recusarent, execratum: precatum esse, ne vmquam solidam haberent nauem, & vt parerent mulieribus.

3. Ne verba pro farina.] De iis qui facta non verba cupiunt accipere.

4. Ne quãdo ad me venias, cùm benè mecum agitur.] Prouerbium in

eos

CENT. X.

1. Μηλιος Ἡρακλῆς.] Pollux lib. 1 cap. IX. eamdem de Hercule sacrificantibus historiam narrans, subiicit: Καὶ ἐμέλετο τοῦτο ἐπὶ τῶν θυομένων, ἢ θύειν τῶν, μέλαν ὁ Ἡρακλῆς, ἀντὶ τοῦ πρέπον ἢ συμφέρον καλοῦν. Hesychius, Μέλαν Ἡρακλῆς. ἀντὶ τοῦ ἁπλῶς ἐπὶ θυόντων· ὡς, διὰ τὸ μὴ ἐκεῖνα θύειν ἀπερ τοῖς Μολπαῖς, ἀλλὰ ἕτερα, τὰ μέλανα. Malè igitur quidam ouem hîc ambigua decepti voce posuerant.

eos qui in periculis deserũt amicos. Ludens autem Aristophanes, Prouerbium in contrariam partẽ vult intelligi, vt sit, *Ne veneris ad me cùm malè rerũ agetur.*

5. Malo petitum esse.] De iis qui ad amorem inuitantur.

6. Non omnia contra bouem habebis.] Monet hoc dictum, non omnia in votis spẽque diuina esse ponenda, sed & per nos ipsos aliquid agendum esse.

7. Ne puero gladium.] In eos qui aliis temerè quid tradunt. Eupolis in Populis: *Ne puero rempublicam.*

8. Num ego caprea cum leone pugnam inibo?] De iis qui viribus sunt impares.

9. Ne ad me versicoloria apportes.] Hoc est technas ac vafritiem.

10. Ne in Melampygũ incidas, hoc est, ne in aliquem magnanimum & fortẽ.] Dicitur de iis qui iniqua agentes, metuunt ne pœnas dent facinorum.

μὴ συμπερανθῇς τοῖς φίλοις ἐν κινδύνοις. παίζει δὲ Ἀριστοφάνης εἰς τὸ ἐναντίον τὴν παροιμίαν· Μή μοί ποτ' ἔλθῃς, ὅτ' ἐγὼ φράττω κακά.

5. Μῆλον βληθείην.] Ἐπὶ τῶν εἰς ἐρωτικά τινα ἐπαγομένων.

6. Μὴ ταῦρα κατὰ βοῦς ἔξεις.] Παραπεῖ δὲ ἐπὶ τοῦτο μὴ πάντα ἐπ' ἀρχαῖς ποιοῦ καὶ ἐφ' ὧν δεῖ θεὸν ἐλπίσῃ, ἀλλὰ φράττειν καὶ δι' ἑαυτόν.

7. Μὴ παιδὶ μάχαιραν.] Ἐπὶ τῶν εἰκῇ ἐγχειριζόντων. Εὔπολις Δήμοις, Μὴ παιδὶ τὰ κοινά.

8. Μὴ θρὲξ λέουσι δορκὰς ἀφόμαν μάχην;] Ἐπὶ τῶν ἧττον ἰσχυῶν εἰσίντων.

9. Μὴ σοὶ ἐμὰ τὰ ποικίλα.] Λέγει τὰ τῆς τέχνας.

10. Μὴ σύ γε Μελαμπύγου τύχῃς, μή τινος ἀνδρείου καὶ ἰσχυροῦ τύχῃς.] Ἐπὶ τῶν ἀδήμονα δρώντων οὓς μή τις ἰσχυροῦ τυχόντες ἀτίμως διώκωσιν.

11. Μήτε

5. Μῆλον βληθείην.] Diogenianus, μῆλον βάλλειν. Theocritus in Hodœporicis:

Βάλλει δ' ἐμὲ μᾶλον ἑκὰς ἀπὸ καλὸς Κλεαρίστα.

Hesychius indimisa voce, μηλοβολεῖν. & explicat, σπουδή τινα ἐμοῦ ἔχειν ἐρωτικήν. Aristophanis verò Interpres in Νεφέλαις μηλοβολεῖν habet; & Veneri sacrum malum esse notat. Vide sup. Βάλλειν μῆλον, & doctissimum Petrum Nannium in Συμμείκτοις, & ad hunc Virgilij versum:

Malo me Galatea petit lasciua puella.

Ecloga III. & in Amoribus mala, vt ibidẽ:

Aurea mala decem misi. ——

Et apud Ouidium in Epistola Cydippes & Acontij. Item lib. x. extremo Metamorph. de Hippomane & Atalanta, certamine cursus præpedita, & illo malis aureis tribus proiectis vincente.

6. Μὴ ταῦρα κατὰ βοῦς ἔξεις.] Pro ἔξεις Diogenianus ἕξῃς legit. Etasmus ἴσχυε. Verùm vulgatam Suidæ lect. astruit Hadr. Iunius Centuria v. Adag. 50. Nisi fortè μηδὲ βοῦς planius sit.

7. Μὴ παιδὶ μάχαιραν.] Hesychius, Μὴ παιδὶ ξίφος. monerque παροιμιωδῶς dici.

8. Μὴ θρὲξ λέουσι δορκὰς ἀφόμαν μάχην;] Huc pertinet præceptum Homericum Od. δ'. Ἀλλήλοις δ' οὐκέτι ἔπεσιν ἐπιπλήσσεσθον ἐνιπάς. Et Martialis lib. x. Epigr. 100.

Quid congregare cum leonibus vulpes,
Aquilinúmque similes facere nocturnis quæris?
Habeas licebit alterum pedem Laida
Inepte, frustrà cruce ligneo curres.

10. Μὴ σύ γε Μελαμπύγου τύχῃς.] Meminit Hesychius totidem verbis, & pluribus Tzetzes Chil. v. Hist. 20.

11. Μήτε

11. Μήτε νεῖν, μήτε γράμματα ἐπίστασθαι.] Ἐπὶ τῶν παντάπασιν ἀμαθῶν. Οἱ γὰρ Ἀθηναῖοι εὐθὺς ἐκ παιδὸς κολυμβᾶν καὶ γράμματα διδάσκουσιν.

12. Μήτε πλάσαι, μήτε μιμήσασθαι.] Ἀντὶ τοῦ μήτε πλάσαι δυνάμενον εἰκόνα μήτε γράψαι τινά.

13. Μὴ τὸν τέφρα φεύγων εἰς πῦρ ἐμβαλεῖν πίσῃς.] Κακόν τι μέγα ἀντὶ μικροῦ ποιεῖσθαι.

14. Οὐ βόσκει μία λόχμη δύο ἐρεθάκους.] Ἐπὶ τῶν ἐκ μικροῦ πρὸς κέρδος αὐτοσχεδιαζόντων. ἐρεθακὸς δὲ ἔστι ὄρνις μικρὸς καὶ μονόβιος.

15. Μία μάστιξ πάντας ἐλαύνει.] Ἐπὶ τοῦ ῥᾳδίου.

16. Μία χελιδὼν οὐκ ἔαρ ἐποίησεν.] Παροιμιοῦσί τινες τοῦτο, ὅτι μία χελιδὼν οὐκ ἔαρ ἐποίησεν. βούλεται δέ τι εἰπεῖν, Μία ἡμέρα μὴ ποιεῖ τὸ σοφὸν εἰς τελείωσιν ἐμβαλεῖν, οὐδὲ δυσημερία μία τὸν σοφὸν εἰς ἀμαθίαν.

17. Μίδας ὁ ἐν κύβοις εὐβολώτατος.] Ὁ γὰρ Μίδας βάλλει ἐχθὲς ἄνομα.

11. Neque natare, neque litteras scire.] De prorsus indoctis. Nam apud Athenienses statim à puero natare & litteras edocebantur.

12. Neque fictam, neque pictam.] Pro neque fictam neque pictam imaginem.

13. Ne cineres fugiens, in prunas incidas.] Magnum malum loco parui passurus.

14. Vnum fruticetum non alit duos erithacos.] De iis qui parua ex re lucrum quærunt. Est autem erithacus auis solitaria.

15. Vnum flagellum omnes impellit.] De re facili.

16. Vna hirundo non facit ver.] Prouerbiale hoc est, quia vna hirundo ver non facit. Vult autem dicere, Vna dies sapientem non perficit: nec vnus infaustus dies eum indoctum facit.

17. Midas in alea prosperrimus.] Est enim Midas nomen iactus.

18. Midas

5. Μῆλον βληθείην.] Respexit Seneca Controuers. XXVII. *Seruiam hoc te faciturum, & matri tua querenti de tua desidia dixeram: Πρῶτον κολυμβᾶν, ἔπειτα γράμματα.* Ad quem locum plura notabam.

12. Μήτε πλάσαι, μήτε μιμήσασθαι.] Plautus in Asinaria: *Nam neque vmquam fictum aut pictum, neque scriptum in poëmatis vidi lena benè agat.* Prouerbij specie dixit Cicero lib. I. de Finibus: *Dicis eadem omnia & bona & mala, quæ quidem dicunt, qui numquam philosophum pictum, vt dicitur, viderunt.* Et lib. v. ad Fam. Epist. 12. *Spartiates ille Agesilaus, neque pictam neque fictam imaginem suam passus est esse.*

14. Οὐ τρέφει μία λόχμη δύο ἐρεθάκους.] Hesych. Μία λόχμη οὐ τρέφει ἀγρεύτας. Scribo, ἐρεθάκους, vel potiùs δύο ἐρεθακούς.

16. Μία χελιδὼν.] Eadem Hesychius. *Veris nuntium* hirundinem vocat Ouidius:

Fallimur, an veris præmunta venit hirundo?

& pulcrè Philemon Comicus:

Ἡ μὲ χελιδὼν τιτθίζ', οὐ γυνή, λανθάνει.

17. Μίδας ἐν κύβοις.] Erasmus pro ἐλλελόγχως legendum putabat ἐλλογίμως, vt versus Iambicus sit trimeter. Nihil tamen variat M. S. *Midam* autem iactus esse vocabulum testatur & Hesychius: Μίδας, κύβευτικὸν εἶδος ἔστιν. Midæ iactum in alea alibi legere non memini, etsi Canem, Venerem, Coum, Chium, & Senionem reperiam, multaque Interpretes in Plauti Curculione, vbi Basilicus iactus, idemque Venerius est: quo de & Lipsius Antiquarum Lect. lib. I. cap. XXI. & Vulturium canem quo-

18. Midas asini aures habet.]

19. Paruum malum magnũ bonum.] Interdum enim paruum malum magnorũ causa fit bonorum: vt & retrò.

20. Ferè oboli pretio.] Dicitur de improbis.

21. Parua quidem statura hic est, sed omne malum.] Hoc Aristophanes dicit de Nicarcho. Is enim erat sycophanta.

22. Paruus quantus Molon.] De hominibus staturæ admodum breuis. Duo autem fuerunt Molones, alter histrio & fur vestium.

23. Paruus tuus semper est pullus.] De iis qui se ob staturæ breuitatem iuuenes esse dicunt.

24. Dies Lamacho inuisa.] Pro, pacata. Ipse enim Lamachus rei bellicę peritissimus & belli dux erat amantissimus. Aristophanes: *Dies illuxit inuisa & Lamacho inimica.*

25. Mercurio vnicrepido.] Aiunt

18. Μίδας ἴνυ οὗτος ἔχει.]

19 Μικρὸν κακὸν μέγα ἀγαθόν.] Ἐνίοτε γὰρ τὸ μικρὸν κακὸν μεγάλου αἴτιον γίνεσθαι ἀγαθοῦ, ὥσπερ καὶ τὸ ἀνάπαλιν.

20. Μικροῦ γ' ὀβολοῦ τίμιον.] Λέγεται ἐπὶ τῶν πονηρῶν.

21. Μικρὸς γε μὲν κακὸς οὗτος, ἀλλὰ πᾶν κακόν.] Τὸν Νίκαρχόν φησιν Ἀριστοφάνης. συκοφάντης γὰρ ἦν.

22. Μικρὸς, ἡλίκος Μόλων.] Ἐπὶ τῶν σφόδρα βραχέων. δύο δὲ ἦσαν οἱ Μόλωνες, εἷς ὑποκριτὴς καὶ λωποδύτης.

23. Μικρὸς ὁ νὸς ἀεὶ πῶλος.] Ἐπὶ τῶν διὰ βραχύτητα ἡλικίας παίζειν λεγόντων.

24. Μισολάμαχος ἡμέρα.] Μισοπόλεμος. ὁ γὰρ Λάμαχος πολεμικώτατος ἦν καὶ φιλοπόλεμος στρατηγός. Ἀριστοφάνης· Ἠμέρα γὰρ ἐξέλαμψεν ἡ Μισολάμαχος.

25. Μικυρίπιδι τῷ Ἑρμῇ.] Φασὶ τὸν Περσέα ὅτε τὴν Γοργοῦς ἀπέκοψε κεφαλὴν ἀπιέναι, τὸ ἕτερον τῶν ὑποδημάτων λύσαι, τὸ ἓν ἔχειν μόνον.

26. Ἀσκῷ μορμολύττη.] Ἐπὶ τῶν τὰ κενὰ δεδιότων. ἐπεὶ καὶ ὁ ἀσκὸς ἐμορμολύξατο σφᾶς, ὡς δυνάμενός τι κακὸν ἐπενεγκεῖν κατ' αὐτῶν.

27. Μοῦσ' ἄδων Βοιωτίαν.] Οὕτως ἦν φαῦλος κιθαρῳδὸς πολλὰ ἀπνευστὶ ᾄδων.

28. Μοῦσα Τραγική.] Ὅσα ἐναγόντων ἢ Μοῦσά τις ἂν οἰκίσαι εἰπεῖν βουληθείη, ἃ γὰρ βούλεται ταῦτα γίνεσθαι ἢ τὸ λέγειν ἀπηγόρευσεν.

29. Μωρότερος Μορύχου.] Πολέμων φησὶ λίθους εἶναι ἐν Σικελίᾳ ἐπὶ τῶν μωρῶν. Μωρότεροι εἰ Μορύχου, ὃς ταῦδον ἀφεὶς, ἔξω τὴν οἰκίας καθῆστο. Μόρυχος δὲ παρ' αὐτοῖς ὁ Διόνυσος κατ' ἐπίθετον, ἀπὸ τοῦ μολύνεσθαι αὐτὸ τὸ πρόσωπον ἐν τῇ ξύλῃ, γλύκει τε καὶ σύκον. δύνασθαι δὲ τοῦτον καταγνωσθῆναι, πρόσω ἔξω τῆς πυλῶν ἐν ὑπαίθρῳ αὐτὸ τὸ ἄγαλμα καθίδρυται ἀντὶ τοῦ εἰσόδου. τίθενται δὲ ἐπὶ τῶν ἐπὶ δεῖπνον ἢ ἄδην ἀκαιρολόγων.

30. Μυίας δάκρυον.] Διὰ τὴν Θηβαίων παρουσίαν εἰς τὸ ἐν Δωδώνῃ μαντεῖον, ἀφ' οὗ εἰρηται καὶ τὸ, Παρὰ Βοιωτοῖς μαντεύσασθαι. εἰσέβησαν γὰρ καὶ οὗτοι εἰς τὸ ἱερεῖον, βεβωλόστες αὐτῶν εἰς τὸ ἐν Δωδώνῃ λέβητα, ἐρασθεῖσαι ἑνὸς τῶν θεωρῶν.

31. Μυκόνιος γείτων.] Αὕτη παροιμία ἐπὶ τῶν ἀξιβιβλήτων ἐπὶ γλισχρότητι. εἴρηται δὲ ἐπὶ τῶν ἀκλήτως εἰσιόντων εἰς τὰ συμπόσια.

---

que esse opinatur. Doctissimus verò Turnebus lib. XI. Aduersariorum cap. VIII. Talis incisos fuisse putat Herculem Basilicum & Vulturem. Legendi & Horatij enarratores ad illud lib. II. Carm. Oda 7.

——*Quem Venus arbitrum Dicet bibendi?*

Et nos alibi ad illud: Τρὶς ἐξ ἑνὸς. Pet. Victorius lib. XXV. Var. Lect. cap. XIV. & Hadrianus Iunius Cent. V. Adag. 62.

18. Μίδας ἴνυ οὗτος ἔχει.] Aristoph. Πλούτῳ

Νὴ τὸν Δία, Μίδας γ' ἐν ὦτ' ἔνι λαβεῖν.

Interpres monet παροιμιωδῶς dici, ὅτι ἦν πλουσιώτατος ἔχων, ἃ ἐν κώμαις Φρυγίας ἐτίκτων. ἴσως οὖν ἐνῆν λαβεῖν. & quæ sequuntur. Nam eadem in Collectanea sua retulit & Suidas. Ioan. Tzetzes Chil. I. Hist. 2.

Ὥσπερ γὰρ πολὺν λίχνον ἔχειν, ὡς εἶπεν, ὄνον, Τῷ τῆδ' ἐξοίσειν, νὶ τὰ μέλια τῆς μακρόθλου· Ἢ τοῦ, πολλὰ ὠκυπόδας ἔχειν τὰ ἐν πεδίῳ. Ὅτου γὰρ ἐξυπνίοις, φησὶ Κλειτόνικος. Ἐπὶ ἐγκώμιον Φρυγῶν, ἢ κλῶπας ἐνεῖναι. Ταῦτα καὶ τὰ τοιαῦτα σκώπτοντα, ἵνα τὸν παρὼν Μίδαν, Οὕτω σφῆκ μὴ δῦναι σπάσασα, ὡς ἔχει ὦτα ἔνι.

21. Μικρὸς γε μὲν κακὸς οὗτος, ἀλλὰ πᾶν κακόν.] Aristophanis hîc versus in Ἀχαρνεῦσι aliter hodie legitur:

Μικκὸς γε μὲντοι οὗτος. ἀλλ' ἄκαιρα κρεῖν.

22. Μικρὸς, ἡλίκος Μόλων.] Ex Aristoph. in Βαπτάῃσι. vbi plura ex Didymo, Timarchida ac Pausania, diligentissimus enarrator.

24. Μισολάμαχος ἡμέρα.] Aristophanes in Ἀχαρνεῦσι.

32. Μύλος

Mercurium, Perseo ad occidendam Gorgonen abeunti, alterum suum calceum dedisse, altero tantùm retento.

26. Vtre terreris.] De iis qui vana timent. Inanis enim est vter. Horrorem eis incussérunt: multitudinem quæ sustineri non possit, in eos inuadere.

27. Moschus cantans Bœotiam cantilenã.] Moschus hic malus erat citharœdus, vno spiritu multũ decantans.

28. Musa Tragica.] *Quæ agerentur, vel tragica Musa recusaret dicere. Neque enim hæc fieri vult, & dici vetuit.*

29. Morycho stultior.] Polemon ait hoc Prouerbium apud Siculos hunc in modum proferri: *Stultior es Morycho, qui domo relicta pro foribus sedet.* Morychus autẽ apud ipsos est Bacchus, secũdùm epitheton: quòd fecibus, musto, & ficubus facies eius contaminaretur. Ea verò de causa stultus est iudicatus, quòd eius statua extra ędem sub dio in vestibulo esset collocata. Vsurpatur autem de iis hominibus, qui stulti aliquid admittunt.

30. Muscæ lacryma.] Ob Thebanorum facinus in Dodoneum oraculum admissum. Vnde & illud est dictũ: *Apud Bœotios vaticinare.* Nam & hi sacrificulam violarunt, in Dodoneum lebetem coniectam, cùm vnius è legatis amore capta fuisset.

31. Myconius vicinus.] Prouerbium hoc dicitur in homines sordidos, & qui non vocati sese ingerunt in conuiuia.

32. Mylus

32. Mylus audit omnia.] In eos qui surditatē simulantes audiunt omnia.

33. Myxus.] Dicitur de iactabundis & glorioſis. Myxus enim fuit Dianæ ſacerdos, homo facetus & iactabundus.

34. Formicarū ſemitas, aut quid gannit?] De Agathone poëta loquitur hoc Prouerbium, quòd is tenuia & intorta carmina decantaret.

35. Mus modò picem guſtans.] De iis dicitur, qui priùs audaces & impudentes, ſubitò formidoloſi conſpiciuntur.

36. Muribus cantharis.] De rebus pretij nullius exiſtentibus.

37. Mus albus.] Mures domeſtici valdè propenſi ſunt ad coitum, & in his quidem maximè ij qui ſunt albi. Ergo de iis qui, quoad rem veneream, ſunt incontinentes, dictum eſt hoc Prouerbium.

38. Myſorum præda.] Prouerbium eſt ortum à prędatoribus finitimis & latronibus, qui Telepho abſente Myſiam incurſarunt & prædati ſunt. Vſurpatur de iis qui miſerè ſpoliantur.

32. Μῦλος πάντα ἀκούει.] Ἐπὶ τῶν κωφῶν προσποιουμένων καὶ σαφῶς ἀκουόντων.

33. Μύξος.] Λέγεται ὅτι τῶν κομπαζόντων καὶ μεγαλαυχουμένων. Μύξος γὰρ ἦν ὁ Ἀρτέμιδος ἱερεὺς ἀγύρτης τις καὶ μεγαλαυχος.

34. Μυρμήκων ἀγέλας τοὺς, ἢ τί βρέμει μυρίζει;] Περὶ Ἀγαθώνος φησὶ τοῦ ποιητοῦ ὡς λεπτὰ καὶ ἀγκυλα ἀνακρουομένου μέλη.

35. Μῦς ἄρτι πίττης γευόμενος.] Ἐπὶ τῶν θρασέως μὲν τολμώντων καὶ ἀναιδῶν, ἀθρόως δὲ δειλῶν ἀναφαινόντων.

36. Μυσὶ κανθαρίς.] Ἐπὶ τῶν μηδενὸς ἀξίων.

37. Μῦς λευκός.] Οἱ κατακόρεις μῦες ἄγαν σφόδρα τῶν οἰκείων κοινῶν, καὶ μάλιστα οἱ λευκοί. ὅτι τῶν ἐν ἀκρασίαις εἴρηται ἡ παροιμία.

38. Μυσῶν λεία.] Παροιμία τις ὅτι λαβοῦσα τὴν ἀρχὴν ἀπὸ τῶν κατὰ Τήλεφον ἐπιγενομένων καὶ λῃσαμένων τὴν Μυσίαν, καὶ τὰ Τηλέφου ἀποσημεῖα. ὅτι τῶν κακῶς διαφθειρομένων.

39. Μῦς

32. Μῦλος.] Meminit Cratinus in Cleobulinis apud Zenobium, vbi Vet. Cod. Μόλλος vocat. Non rectè verò Suidæ Interpres reddidit: *Molaris audit omnia.*

33. Μύξος.] Amplius Varinus in Lexico: Ἁλίσκεται πίττει καὶ ἐν ὑρῷ, Μύξος ἐ πίττει καὶ ὑρῷ. explicatq; eodem, quo Suidas, modo.

34. Μυρμήκων ἀγέλας.] Ex Ariſtoph. ἐν Θεσμοφοριαζούσαις. vbi eadem Interpres. Aliter tamen Heſychius his verbis: Μύρμηκας ἀγέλας· Ἀθήνησιν οἱ παχυδερμότατοι. ἢ τοὺς μύρμηκας ἀγέλας τινὰς, ὡς ἔνιοι. Μύρμηκας ἐπιμαζούσας. Eidem μυρμήκων ἴδιοι, Athenis locus eſt.

35. Μῦς ἄρτι πίττης γευόμενος.] Inf. paulò aliter expl. ὅτοι τῶν ἐπὶ τοῖς ἀπολαύουσι μὴ κόπου. Heſychius: ὅτοι τῶν ἐπὶ τοῖς ἀφειδῶς κακῶς. itaque ferè Diogenianus.

37. Μῦς λευκός.] Heſychius: Μῦς λευκός· ὅτοι τῶν ἀκολάστων, ἐπιτιμητικῶς. Philemon apud Ælianum lib. XII. Hiſt. Animal. cap. X.

Μῦς λευκὸς, ὅταν ἀντλῶ πι. ἀλλ' αἰσχύνομαι λέγειν. ——

Numerat & inter Adagia Diogenianus, tametſi Eraſmus è corrupto opinor codice Μῦς κακὸς legat.

38. Μυσῶν λεία.] Explicat totidem ferè verbis

39. Mus picem guſtat.] De iis qui defeſſi recedunt.

40. Quæ Mus in pice.] De Mure pugile Tarentino, qui malè acceptus, Olympia diſceſſit.

N.

41. NAVIS ſupplicat petræ.] De iis qui planè ſtupidi ſunt, dicitur Prouerbium.

42. Nauis antiqua mare non traiiciet.] De iis qui ad nullam rem ſunt vtiles.

43. Nauſon Naucrati.] De iis qui ex æquo ſibi inuicē reſpondent. Eſt autē onomatopœia ναῦσον. vt etiam, *Bonorū glomi.&, Albº magis quàm Leucon.*

44. Nautis mutuare.] Aiunt Zenonem, cùm vltra mille talenta haberet, in Græciā veniſſe, eaq; nautis mutuaſſe.

45. Nauphractum tueris.] Ariſtophanes: *Homo, per deos, quiddū obtuere claſsicum.* Solent in triremibus magna quædā eſſe foramina ſpecie oculorū, quibus remos inſerentes remigant. Itaq; *Nauphractū tueris*, obſcurè dictū, pro, *Latè diductis oculis me intueris.*

46. Noua hirundo.] De iis qui aliquos decipiūt. Ariſtophanes in Auibus:

39. Μῦς πίττης γεύεται.] Ἐπὶ τῶν κακῶς ἀπαλλαττόντων μὴ κόπου.

40. Ὅσα Μῦς ἐν πίττῃ.] Ἀπὸ Μυὸς τοῦ Ταραντίνου, κακῶς Ὀλυμπιάσιν ἀπαλλαξαντος.

N.

41. ΝΑΥΣ ἱκετεύει πέτρας.] Ἐπὶ τῶν πάνυ ἀναισθήτων ἢ παροιμία.

42. Ναῦς παλαιὰ πόντον οὐχὶ πλεύσῃ.] Ἐπὶ τῶν εἰς μηδὲν συντελούντων.

43. Ναύσων Ναυκράτει.] Ἐπὶ τῶν ἐξ ἴσου ἀποδιδόντων ἀλλήλοις. ὁμοιοπτωτίσις δὲ τὸ ναύσων. ὡς τὸ, Ἀγαθὸν ἀγαθίδης. καὶ, Λεπόντιος Λέπιον.

44. Ναυτικοῖς δανείζειν.] Φασὶ Ζήνωνα ὑπὲρ μυρίους τάλαντα ἔχοντα ἐλθεῖν εἰς τὴν Ἑλλάδα, καὶ τούτῳ δανείζειν ναυκλήρους.

45. Ναύφρακτον βλέπεις.] Ἀριστοφάνης· Πρὸς τῶν θεῶν ἄνθρωπε ναύφρακτον βλέπεις. ἐπειδὴ μεγάλοι τοῖς βήμασιν οἱ ὀφθαλμοὶ γίνονται, δι' οὓς τὰς κώπας ἐμβάλλοντες ἐκωπηλάτουν. οἷον τὸ, Ναύφρακτον βλέπεις, οὐκ ἀμαί δῆτ' ἔγωγε, Τριὴς ἢ πλατὺ καὶ μέγα βλέπεις.

46. Νέα χελιδών.] Ἐπὶ τῶν ἐξαπατώντων τινάς. Ἀριστοφάνης Ὀρνιθ-

De-

verbis è Demone Patræmiographo Harpocration in Lexico. Vſus Stratis in Medea, & Simonides in Iambis apud eumdem. Vſurpatur de iis qui miſerè ſpoliantur.

40. Ὅσα, Μῦς ἐν πίττῃ.] Plura Suidas inſ. in ὅσα & nos ad Zenobium. Germanus hic vertit, *Quæ Mus Piſæ*, fortè quia pugilis Tarentini mentio.

41. Ναύσων Ναυκράτει.] Heſychius: Κρατῖνος ἔστιν ὅτε τὸ, Ναύσων. ἀφ' ἑνὸς τινὸ καὶ ἡγεμόνος. Vide Eraſm. Chil. II. Cent. X. & Zenobium Vatic.

45. Ναύφρακτον βλέπεις.] Ex Ariſtoph. Ἀχαρνεῦσι.

46. Νέα χελιδών.] Fugit hîc Suidam ratio. neque enim ἐν ὅσοις, ſed ἐν ἑνὶ τῶν Ariſtophanis eſt locus. Vbi Interpres παροιμιῶδες dici ait, ac perinde valere, quaſi dicas, ἔστι ταῦτα ἀρχή.

Decepi coquos, dicens: Aspicite pueri. annon videtis? Noua hirundo. Illis circumspicientibus, ego interim carnes sum furatus.

47. Mortuo fabulas ad aurē narrans.] De stupidis & nihil intelligētibus.

48. Nemesis ad pedes venit.] Nam in delinquentes citò inquirit iustitia. *Latenter ad pedes ades. Superbientem cervicem deprimis. &, Sub cubito vitæ imperas.*

49. Neoclide furacior.] Hic in Comœdia perstringitur, vt qui fuerit orator cæcus & sycophanta & fur. Aristophanes: *Neoclides cæcus ille quidem est, sed furando vincit etiam videntes.*

50. Nebulas diuerberas aut pectis.] De frustrà laborantibus, & ea quæ fieri non possunt, conantibus. Verbum hoc forsitan ex eo sumtum est, quòd alter dixerat, Nubes extentas velleribus esse similes.

51. Vincit agasonem.] In eum qui monitorem non audit, sed vltrò in exitium ruit.

52. Lex & regio.] Hoc dicitur ideò, quòd gens quæuis legibus suis vtatur.

53. Mentem peregrinam.] De iis qui suspectum aliquem habebant. Anaxagoras sophista Mens cognominabatur, quòd Materiam & Mentem omnia custodire diceret.

Ἐξηπάτηκα γὰρ τοὺς μαγείρους, λέγων τοιαυτὶ· Σκέψασθε παῖδες· οὐχ ὁρᾶτ' ἄρα; νέα χελιδών. ἐγὼ δ' ἔβλεπον κρυφαῖα τοσοῦτον τῆς κρεῶν ἐκλεπτον.

47. Νεκρῷ λέγουσα μῦθον εἰς ὦτ.] Ἐπὶ τῶν ἀνοήτων καὶ μὴ ἐπαισθητῶν.

48. Νέμεσις ἐπὶ πόδας βαίνει.] Παρίσον μέντοι ταχέως ἡ δίκη ἀμύνεται. Λάθρα δὲ ἐπὶ πόδας βαίνεις. Γαυροῦμέν ἀυχένα κλίνεις. Τ' ἀνὼ πῖλον ἀεὶ βιοτὰν κρατεῖς.

49. Νεοκλείδη κλεπτίστερος.] Οὗτος πεποιημένος, ὡς φησιν ὁ πατὴρ διὰ τὴν τυφλὸς, καὶ συκοφάντης, καὶ κλέπτης. Ἀριστοφάνης· Νεοκλείδης ὃς ὄζει μὲν τυφλὸς, κλέπτων δὲ τοὺς βλέποντας ὑπερμέτρως.

50. Νεφέλας ξαίνεις.] Ἐπὶ τῶν μάτην πονούντων καὶ ἀδυνάτας ἐλπίζων. Ἴσως τὸ ξαίνειν ἀπὸ τοῦ εἰκάζοντος, ἐοικέναι τὰς νεφέλας ἐρίοισιν ἀναπεπταμένοις.

51. Νικᾷ τὸν ἀκολουθοῦντα.] Περὶ τοῦ μὴ ἀκούοντα νουθετοῦντος, ἀλλ' ἑαυτὸν προπετῶς εἰς ἀπώλειαν.

52. Νόμος καὶ χώρα.] Διὰ τὸ ἕκαστον ἔθνος ἰδίοις νόμοις χρῆσθαι.

53. Νοῦν τὸν ξένον.] Ἐπὶ τῶν ὑφορωμένων τινά. Ἀναξαγόρας ὁ σοφιστὴς Νοῦς ἐκαλεῖτο, ἐπειδὴ τὴν ὕλην καὶ τοῦν πάντα φυλάττειν ἔφη.

54. Νοῦς

47. *Νεκρῷ λέγουσα μῦθον εἰς.*] Lepidè Plautus in Bacchidibus:

Igitur mihi in mi atque inopi fabellam dabitur:
Tum, cùm mea illuc nihilo plura referet,
Quàm si ad sepulcrum mortuo dicat locum.

Terent. *Verba fiunt mortuo.* Simile Παρὰ κωφὸν ᾄδειν, *Surdo canis.*

53. *Νοῦν τὸν ξένον.*] Ita explicat & Dioganianus. Erasmus in cogitabundos torquet, nec satis attentos ad ea quæ coràm aguntur.

54. Centauris mens non inest.] Prouerbium dicitur de rebus quæ fieri non possunt, & de stolidis hominibus. Aliàs dicitur [ab Aristoph. in Equitib.] *Mens non inest pagis vestris: cùm me desipere putatis, ego verò de industria hæc stultè facio.*

55. Menti obtempera.] Prouerbium simile illi: *Obtempera Deo, vel sequere Deum.*

56. Sponsi vitam.] Prouerbium. *Vos quidem profectò sponsi vitam vivitis.* Etenim proci frondibus & sertis coronari solebant ad dies nuptiales.

57. Iam benè nauigaui, cùm naufragium feci.] De iis quibus præter spē aliquid feliciter euenit. Zeno enim Cittieus, relictis prioribus præceptoribus, & Cratetis Philosophi discipulus factus, hoc dixit facto naufragio: *Rectè sanè facit fortuna, quæ nos ad Philosophiam appulerit.* Eoque dicto se ad Philosophiam contulisse fertur.

58. Iam in regionem veni.] De iis qui primùm recusarunt venire, quò oportuit, postea verò vltrò eôdem peruenerunt.

54. Νοῦς οὐκ ἔστι Κενταύροισι.] Παροιμία ἐπὶ τῶν ἀδυνάτων καὶ ἀνοήτων παντοίως. καὶ ἄλλως·

Νοῦς οὐκ ἔστι ὑμῖν κώμοις ὑμοῖν.
Ὅτι μ' οὐ φρενοῦν νομίζετ', ἐγὼ δ' ἑκὼν
Ταῦτ' ἐλυδαίζω.

55. Νῷ πείθου.] Παροιμία ὁμοία τῇ· Τῷ θεῷ πείθου ἢ ἕπου.

56. Νυμφίου βίον.] Παροιμία. Ὑμεῖς μὲν ἄρα ζῆτε νυμφίου βίον. ἐγὼ γὰρ ναυαγοῦντες ἐσέπτοντο σεσύμεθα, καὶ φυτοῖς τισι ἐφεῖς τὰς κεφαλὰς γάμου ἥκομεν.

57. Νενῆ δ' ἐπλάγχθη, ὅτε ναυάγησα.] Ἐπὶ τῶν παρ' ἐλπίδα εὐτυχησάντων. Ἔλεγον γὰρ ὁ Κιτιεὺς, καταλιπὼν τοὺς πρὸ αὐτοῦ διδασκάλους, καὶ Κράτητος τοῦ φιλοσόφου φοιτητὴς γενόμενος, ὅτε εἰρήκει ναυαγίῳ ἐφεστεὼς τῇ εἰπεῖν· Εὖγε ποιεῖ ἡ τύχη μεταπλέουσα ἡμᾶς φιλοσοφίαν. οὕτω βεβαιοῦσι ἐφὸς φιλοσοφίαν.

58. Νενῆ εἰς χώρον ἦλθον.] Ἐπὶ τῶν φευγόντων μὲν οὐκ ἀναγκαίων ἐλθεῖν· ὅπου δεῖ, ὕστερον δὲ αὐτομάτως ἐπανερχομένων.

54. *Νοῦς οὐκ ἔστι Κενταύροισι.*] Hesychius: Νοῦς ἐστὶ Κενταύροισι. παροιμιάζεται ἐπὶ τῶν ἀδυνάτων πραγμάτων, ὅπου τὸ ἀδύνατον πεῖδόμενον. Dioganianus explicat, ὅτι τῶν ἀνοήτων καὶ ἀπαιδεύτων. quod hi nimirum habendi cupiditate pericrint. Quod sequitur, Νοῦς οὐκ ἔστι ὑμῖν κώμοις, est ex Aristoph. *ἐνταῦθα.*

56. *Νυμφίου βίον.*] Apostolius expl. ὅτι τὸ ἀνυπεύθυνον ζώντων. Sumtum autem ex Aristoph. *ἔμπαν*, vbi senarius hic, quem adducit non indicato auctore Suidas, legitur. Horatius lib. 1. Epist. 2.

Sponsi Penelopes, Nebulones Alcinoüm.

57. *Νενῆ δ' ἐπλάγχθη, ὅτε ναυάγησα.*] Plutarchus lib. περὶ τοῦ ἐν ᾅδου χρηστηρίων· Ζήνων ὁ, τὰ ναυαγήσας ἀπὸ συμφοράς, ἐπιδόντος ἑαυτὸν, εὖγε δὴ τύχη φησὶν, εἰς τὸν σπουδὴν.

58. Affine huic subiicit hîc Suidas: Νενῆ ἦλθον εἰς χῶρον, νενῆ τ' ἐπιμεῖναι.

59. Nunc eſt leguminum meſſis.] De iis qui ſingula tempeſtiuè debent efficere.

60. Nunc ſeruer, vt hoc documento mihi ſit in poſterum.] Hoc de fabula teſtudinis, quæ cùm ab aquila volare didiciſſet, décidit, eſt dictum.

61. Nunc hoc illud venit Datidis carmen.] De gaudentibus. Datis enim Perſarum ſatrapas, re bello benè geſta, Græcè loqui volens, *Delector, Lætor, & Gaudeor* dixit, in quorum poſtremo barbariſmum commiſit.

Ξ.

62. COPIAE mercenariæ Corinthi.] Demoſthenes in Philippicis & Ariſtophanes. Mercenarias copias primus Conon Corinthi coëgit: quibus poſteà Iphicrates & Chabrias vſi, Lacedæmoniorum legionem ceciderunt, Iphicrate & Callicle ducibus.

63. Venia tironi.] De iis qui principio errant aliqua in re.

64. Lignum curuum numquam fiet rectum.] Significat difficulter è malis fieri bonos.

65. Vnà lugebo Olympi modo.] Olympus tibicen fuit, Marſyæ diſcipulus: qui & propter Muſicam in calamitatem incidit. *Sicut igitur Olympus in-*

59. Νυῦ ὀσπρίων ἄμητος.] Ἐπὶ τῶν κατ' ὥραν ἕκαστα πράττειν ὀφειλόντων.

60. Νυῦ σκολίαν, ἵνα τί μοι δίδασμα τοῦτο τὸ λοιπὸν χρόνου] Παρὰ τὸ μῦθον εἶναι τοῦτο· ἢ μᾶλλον ἐπὶ τῶν ἀπὸ τοῦ αὐτοῦ, καὶ πεσόντος.

61. Νυῦ τοῦτ' ἐκεῖνο ἦκει τὸ Δαΐτιδος μέλος.] Ἐπὶ τῶν χαιρόντων. ὁ γὰρ Δαΐς σατράπης Περσῶν, ὃς εὐδοκιμήσας κατὰ τὸν πόλεμον, Ἑλλενίζειν βουλόμενος εἶπε· Ἥδομαι, καὶ εὐφραίνομαι, καὶ χαίρομαι, κιλβαρδάζων.

Ξ.

62. ΞΕΝΙΚΟΝ ἐν Κορίνθῳ.] Δημοσθένης Φιλιππικοῖς, καὶ Ἀριστοφάνης. συναγαγὼν δ' αὐτὸ πρῶτος Κόνων· παρέλαβε δ' αὐτὸ Ἰφικράτης· ὕστερον καὶ Χαβρίας· οἳ χρησάμενοι, τὴν Λακεδαιμονίων μοῖραν κατέκοψαν, στρατηγοῦντος αὐτοῖς Ἰφικράτους καὶ Καλλικλέους.

63. Ξυγχώρησον ἀρχομένῳ.] Ἐπὶ τῶν ἐν ἀρχαῖς τινὸς ἁμαρτανόντων.

64. Ξύλον ἀγκύλον οὐδέ ποτ' ὀρθόν.] Οἷον δυσχερὲς ἐκ φαύλων ἀγαθοὺς ἀπεργάσασθαι.

65. Ξυναυλίαν πενθήσω μοῦ Ὀλύμπου νόμῳ.] Οὗτος αὐλητὴς γέγονε Μαρσύου μαθητής, καὶ αὐτὸς δυσχρήστως διῆγε Μυσοῖς. Καθάπερ οὖν Ὀλυμπ- Ὕρ

60. Νυῦ σκόλιον.] Tale illud Comici, Terentij in And. Act. 3. Scen. 5.

Sat ſcio incolumem fore me poſthac, nunc hoc ſi denuo malum.

61. Νυῦ τοῦτ' ἐκεῖνο'.] Ex Ariſtophane ἐν Εἰρήνῃ.

62. Ξενικὸν ἐν Κορίνθῳ.] Hæc ex Harpocratione deſcripſit Suidas.

65. Ξυναυλίαν πενθήσω μοῦ Ὀλύμπου νόμῳ.] Ariſtoph. ἐν Γηρυτάδῃ·

——— Λύρᾳ τῶν σκόλι' ἐγὼ
Ξυναυλίαν κλαύσομαι, Ὀλύμπου νόμῳ.

66. Ξυρὸν

κῶμα τὸ συναυλεῖν, καὶ ἡμεῖς ὁμοίως καὶ ὥσπερ ἐκεῖνο μιᾷ φωνῇ ὀδυρόμεθα. μιμησόμεθα ἐν τῷ θρηνεῖν συναυλίαν Ὀλύμπου. οὗτος δὴ Ὄλυμπος ἐν Φρυγίᾳ τοὺς αὐλητικοὺς νόμους ἐπείσθη ἐξευρεῖν· δὴ καὶ θρηνητικοὺς νόμους.

66. Ξυρὸν εἰς ἀκόλαν.] Παροιμία ἐπὶ τῶν ἐν βίβλοις τυγχάνοντες. ὁμοίως τῇ· Ὄνος ἐπὶ ἄχυρα.

O.

67. ΤΟ θρέμμα τοῦ ὄβελοῦ.] Ἐπὶ τῶν τὰ χείρονα αἱρουμένων.

68. Ὁ δεῖνα καλός.] Ἔθος ἦν τοῖς ἐρασταῖς διὰ τοῦ, τὸν δεῖνα καλὸν ἐπιγράφειν ἐπὶ τοῖς τοίχοις, ἢ φύλλοις δένδρων, γράφοντες· Ὁ δεῖνα καλός.

69. Ὁ Διὸς Κόρινθος.] Παροιμία ἐπὶ τῶν πάλαι μὲν εὐτυχησάντων, ὕστερον δ' οὐ καλῶς διαπολιτευσαμένων.

70. Ὅρμου παρόντος καὶ ἀπεκλίνη κατηρέμησεν.]

O.

66. *Ξυρὸν εἰς ἀκόλαν.*] Ariſtænetus: Ἀλλὰ τὸ ἐπιτηδεῖον ἐν μακαρίταις δίαις, καὶ ἐξηνδρωμέναις τ' ἐπῶν· καὶ γέγονε ξυρὸν εἰς ἀκόλαν. Malè itaq; Prouerbium explicat Eraſmus, *dici ſolitum in eos, qui ferrè in ea vel ceciderunt, in quas minimè volebant.* Imò, *in quas volebant.* Ita Diogenianus & Suidas noſter, ſignificantque gratam eſſe nouaculæ cotem ad acuendum, vt aſino palea eſt.

67. Τὸ θρέμμα τῦ ὀβελοῦ.] Zenobius Sophoclem huius Adagij auctorem laudat.

68. Ὁ δεῖνα καλός.] Sumtum apparet ex Ariſtoph. ἐν Ἱππεῦσι, vbi hæc leguntur:

Καὶ τὸ Δί' ἂν εἴπῃ γέλωτα κινήσειτε
Τὸν Περικλεῖτον ἐν δύμῳ δῆμον καλόν.
Ἐὰν παρίσχηται πάτταλον, Κυρία καλή.

Interpres monet Athenienſes formoſorum nomina ita inſcribere ſolitos, Ὁ δεῖνα καλός. De amantibus nota res ex Ariſtæneto lib. 1. Epiſt. x. Luciano ἐν Ἔρωτι. & dicto Scholiaſte ἐν Ἀχαρνεῦσι. Virgil. Ecl. x.

——— *tenerisq; meos incidere amores*
Arboribus. creſcent illæ, creſcetis amores.

Vide Pet. Victorium lib. xvi. Var. Lection. cap. v. Elegans verò locus inſcripti amoris legitur in Æthiopicis Heliodori ſcriptoris venuſti lib. v. Habet & Ouidius Epiſt. Heroid. in Oenone. Propertius lib. 1. Eleg. 18. Calpurn. Eclog. 1. & 3. & Theocritus in Epithalamio Helenæ: Γράμματα δ' ἐν φλοιῷ· & doctiſſimus Lipſius lib. 1. Elect. cap. v.

69. Ὁ Διὸς Κόρινθος.] Plura ſup. in Διὸς Κλεωδὼν, explicatque ibidem ὀνὶ ἐφ' τὰ αὐτὰ λεγόμενον.

71. Odyssea machina.] In callidos. *Ille instructus omni Vlyssea & multiplici machina vitam suam consumebat, Vlyssean & Themistocleam calliditatem supergressus.*

72. Temeleus heros.] Cùm aliquis repetens aliquid, ipse potiùs debere deprehenditur, tunc dici solet, *Temeleus heros.*

73. Ipsæ quidē olent ambrosiam & nectar.] De rebus approbatione dignis. Loquitur autē de Bacchanalibus.

74. Ouis gladium.] De iis qui ipsi sibi malè consulunt.

75. Noui Simonem & Simon me.] In eos qui ob improbitatem inter se norunt.

76. Domesticus testis, siue testis ex ipsis ædibus.] In eos qui post mendacium veritatem confitentur.

77. Cretenses sacrificiū.] Si quando sacrificium turbulentum factū fuisset, id prouerbialiter Creticum vocabatur, eò quòd Agamemnon illuc tempestate appulsus sacrificauit Polyrrhenum profectus: sed naues interim captiui cremarunt. Quo ille audito, victimis

71. Ὀδύσσειος μηχανή.] Ἐπὶ τῆς πανούργου. ὅδε κεχαδὼς εἰς πᾶσαν Ὀδύσσειον καὶ πολύπλοκον μηχανὴν, ἢ βίον ἦν, Ὀδυσσέα τινα καὶ Θεμιστόκλειον παρελιλυθὼς πανουργίαν.

72. Ὁ ἐκ Τεμέσης ἥρως.] Ὅταν τις ἀπαιτούντι μᾶλλον ἀφειλέτης εὑρεθῇ, τότε λέγεται, Ἐκ Τεμέσης ἥρως.

73. Αὐταὶ μὲν ὄζουσ' ἀμβροσίης καὶ νέκταρ.] Ἐπὶ τῆς ἀποδεχτῆς ἀξίας. λέγεται δὲ περὶ τῆς τῶν Διονυσίων ἑορτῆς.

74. Οἷς τιν' μάχαιραν.] Ἐπὶ τῶν ἀλυσιτελῶς σφίσιν αὐτοῖς χρωμένων.

75. Οἶδα Σίμωνα καὶ Σίμων ἐμέ.] Ἐπὶ τῶν ἀλλήλους ὑπὸ πονηρίας γινωσκόντων.

76. Οἰκοθεν ὁ μάρτυς.] Ἐπὶ τῶν μετὰ τὸ ψεῦδος εἰς αὐτὸ ὁμολογούντων τἀληθῆ.

77. Οἱ Κρῆτες τῷ θυσίαν.] Ἔστι τὸ παροιμιακὸς Κρητικὸν καλεῖται· παρὸν Ἀγαμέμνων ἐκεῖσε χειμασθεὶς ἔθυσε, ἀπελθὼν εἰς τὸ Πολύῤῥηνον. ἐν τούτῳ δὲ οἱ αἰχμάλωτοι τὰς ναῦς ἐνέπρησαν. ὁ δ' ὡς ἤκουσε, καταλιπὼν τὰς θυσίας, ἦλθεν

71. Ὀδύσσειος μηχανή.] Vlysses modò πολύτροπος, modò πολύμητις, modò δολοφρονίων ab Homero vocatur. Horatius lib. 1. Carm. Od. VI. *duplicem* nominat, hoc est vafrum ac subdolum: & lib. II. Sat. V. *dolosum*. Virgilius lib. II. *pellacem*, & *scelerum inuentorem*. Lycophron etiam in Cassandra λαμπρόβουλον. διὰ τὸ πανοῦργον, inquit Scholiastes. Plautus in Pseudolo: *Superauit dolum Troianum atque Vlyssem Pseudolus.*

72. Ὁ ἐκ Τεμέσης ἥρως.] Prouerbij originem copiosè refert Strabo lib. VI. Geogr. Pausanias in Eliacis, & Ælianus lib. VIII. Var. hist. cap. XVIII. quos vide.

73. Αὐταὶ μὲν ὄζουσ' ἀμβροσίης καὶ νέκταρ.] Vide Iunium Cent. VII. *Nectar spirat.*

74. Οἷς τ' μάχαιραν.] Simile, Οἷς δοῦναι τ' μάχαιραν.

75. Οἶδα Σίμωνα, &c.] Plura inf. in τυχοῦσι.

76. Οἰκοθεν ὁ μάρτυς.] Diogen. explicat, ὅτι ἀφ' ἑαυτῶν ἐμαρτύρουν. quomodo Luciani illud in Ioue Tragœdo, Ἐγὼ, οἰκοθεν ὁ μάρτυς, εἰμὶ, intelligendum docet ad Eras. Chiliadas H. Stephanus.

81. Ἢ τρεῖς

δυο εἰς τὸ αἰχμαλὸν, καὶ μίαν ἁρπάσαι τῶν ναῶν, ἀνήχθη εἰς ἀυτοὺς τοὺς ἐγχωρίους ἐπαρασάμενος.

78. Οἶκοι τὰ Μιλήσια.] Ἐπὶ τῶν ὅπου μὴ φερόντων τὴν ῥᾳθυμίαν ἐπιδεικνυμένων. Ἀριστηγόρας γὰρ ὁ Μιλήσιος ἐλθών ποτε εἰς Λακεδαίμονα, ἠξίου βοηθεῖν τοῖς Ἴωσι πολεμουμένοις ὑπὸ τῶν Περσῶν. ἐδημηγόρει δὲ ἐσθῆτα ἔχων πολυτελῆ καὶ ἄλλην ῥᾳθυμίαν ἐπιτήδειον. εἴπερ οὖν τις πρὸς αὐτὸν τῶν Ἐφόρων· Οἶκοι τὰ Μιλήσια.

79. Οἴκοι γένοιτο.] Ἐπὶ τῶν ἀπευχομένων τὰ δεινὰ ἐκφυγεῖν.

80. Οἱ μὲν γὰρ οὐκ ἔτ' εἰσὶν, οἱ δ' ὄντες κακοί.] Ἐπὶ τῶν δεῖ πάντων ὑστερούντων. Ἀριστοφάνης Βακχάς εἰσάγει τὸν Διόνυσον Εὐριπίδου ἐπιζητοῦντα κατιέναι βουλόμενα, λέγοντα· Δέομαι ποιητοῦ δεξιοῦ. τὸν δὲ φάναι· Οἱ μὲν γὰρ οὐκ ἔτ' εἰσὶν, οἱ δ' ὄντες κακοί.

81. Ἢ τρεῖς ἓξ, ἢ ἓξ εἰς ἄσσας.]

82. Οἰναίου ἢ χαράδραν.] Ἐπὶ τῶν ὑπ' ἀφροσύνης ἑαυτοῖς ἐμπαλιν ἐπιβουλευόντων. ἐπὶ γὰρ Οἰναίου πεφυκότος ἢ χαράδρα ἐστὶ, ὑπερβαλὸν ὕδωρ πολὺ κατέλυσε πάντα. Ἄλλως·

Οἰνόη τὴν χαράδραν.] Ὅταν καθ' ἑαυτῆ τις πονῇ. ἡ γὰρ Οἰνόη δῆμός ἐστι τῆς Ἀττικῆς· οἵτινες φερομένῳ ὑπὲρ αὐτῶν χαράδρᾳ παρέβησαν εἰς τὴν ἑαυτῶν χώραν. πολλὰ δὲ ἡ χαράδρα γενομένη ἐλυμήνατο. αὐτὸν τὰ γεωργικὰ, καὶ τὰς οἰκίας καθεῖλε. ὅμοιον οὖν τῷ·

81. Ἢ τρεῖς ἓξ.] Plura nos ad Zenobium notabamus ex Vatic. cod. Cent. IV. Adag. 13.

83. Οἰδ-

83. Carpathius leporem.] Aiunt enim quemdam, cùm Carpathus lepores non haberet, eos intulisse ad sobolem procreandam: vnde tanta leporum copia extiterit, vt fruges illorum grauiter læserint.

84. 85. Vinum sine pueris.] Duo sunt Prouerbia: vnum est, *Vinum & veritas*: alterum verò, *Vinum & pueri sunt veraces*. de iis qui simplicitatem præ se ferentes verum dicunt, vtraque accipienda.

86. Canes fortuna superior est.] Prouerbium in eos qui maiora & plura, quàm necesse est, possident.

87. Cretensis mare.] Prouerbium in eos qui simulant ea se fugere in quibus excellunt. Rei enim nauticæ peritissimi fuerunt Cretenses.

88. Octipedem excitas.] Id est, scorpium.

89. Toto pede.] Id est, totis viribus.

90. Eiulet pinus, quòd cecidit cedrus.] Hoc est, fortibus cadentibus infirmiora erudiantur, & sapiant. Dicit & Solomon, *Impiis cadentibus, insti formidolosi fiunt: & peste afflictus insipiens, astutior euadit.*

83. Ὁ Καρπάθιος τὸν λαγών.] Φασί γάρ ἔξω τὸ μὴ εἶναι εἰς Κάρπαθον λαγωούς, κομίσασθαί τινας αὐτῶν εἰς ἔκγονα· ἀφ' ὧν πολλοὺς γενέσθαι, ὡς καὶ τοὺς καρποὺς αὐτῶν χαλεπῶς βλάπτειν.

84. 85. Οἶνος ἄνευ παίδων.] Δύο παροιμίαι· ἡ μὲν, Οἶνος καὶ παῖδες ἀληθεῖς. λαμβανόμενοι ὅτι τοῖς ἁπλουστέροις καὶ τὰ ἀληθῆ λέγουσιν.

86. Ὁ Κύων ἡ τύχη ὑπερέχει.] Παροιμία ὅτι τοῖς μᾶλλον καὶ πλείοσι τοῖς ἀναγκαίων κεκτημένοις.

87. Ὁ Κρὶς τὸν θάλασσαν.] Ἐπὶ τῶν προσποιουμένων φεύγειν ἐκεῖνα, ἐν οἷς διαφέρουσι. ἐπειδὴ ναυτικώτατοι οἱ Κρῆτες ἐγένοντο.

88. Ὀκτώπουν ἀνεγείρεις.] Ἀντὶ τοῦ σκορπίον.

89. Ὅλῃ ποδί.] Ὁλῃ δυνάμει.

90. Ὀλολύζει πεύκη ὅτι πέπτωκε κέδρος.] Τυτθία, τῶν ἰσχυρῶν πιπτόντων, τὰ ἀσθενέστερα παιδεύεσθαι. καὶ ὁ Σολομὼν λέγει· Τῶν ἀσεβῶν πιπτόντων δίκαιοι κατεπτοῆσθαι γίνονται, καὶ λοιμῷ μαστιζόμενος ἄφρων, πανουργότερος γίνεται.

91. Ὄνος

84. Οἶνος ἄνευ παίδων.] Plato in Sympos. Τὸ δ' ἐντεῦθεν ἐκ μὲν ἀκούσαντες λέγοντος, εἰ μὴ σφόδρα ἦ, τὸ λεγόμενον, Οἶνος ἄνευ τε παίδων καὶ μουσῶν ἦλθε.

86. Ὁ Κύων.] Est qui *calathum & storiam* vertat.

87. Ὁ Κρὶς τὸν θάλασσαν.] Aristænetus libro 11. Epist. XIX. Καὶ ὁ Κρὶς ἐδίωκε τὴν θάλασσαν ἀγριώτερος.

88. Ὅλῃ ποδί.] Simile, *manibus pedibusq;*, apud Terentium in Andria, quod Græci dicunt χερσὶ καὶ ποσί τι. Item *omnibus neruis, & toto pectore, toto animo*, &c.

89. Ὁλολύζει πεύκη, &c.] Salomonis locus est Prouerb. XXIX. ver. 16. Πολλῶν ὄντων ἀσεβῶν πολλαὶ γίνονται ἀνομίαι, οἱ δὲ δίκαιοι ἐπόψονται πτῶσιν αὐτῶν, κατέχουσι γῆν. Porrò impij cedro comparantur Psal. XVIII. Εἶδον ἀσεβῆ ὑψούμενον καὶ ὑπερηφανον ὡς τὰς κέδρους τοῦ Λιβάνου.

90. Ὄνος

91. Asinus auis.] Narratur huiusmodi quiddam: Cùm quidam per ambages de infirmo rogaretur, vidit asinũ prolapsum resurgentem, atque alterum etiam dicentẽ audiuit, Quomodo, cùm asinus sit, resurrexit? tum ille, Ægrotus, inquit, resurget: itaque factum est.

92. Asinus portans mysteria.] In eos, qui rebus secundis quibus indigni sunt, vtuntur. Asini enim in Cereris initiis necessaria ex vrbe Eleusinen vehebant. Prouerbium inde ortum, quòd malè in primis afficiantur asini onera portantes, quasi idem eis eueniat, quod impositio oneri.

93. Asinus audit tubam.] Eupolis in Taxiarchiis.

94. Asinus ad tibiã.] Prouerbiũ in eos qui nec assentiuntur nec laudãt: ideò quòd asinus animal sit extremè stupidũ.

95. Asinus in paleas.] In eos, quibus præter spem bona contigerunt, quique iisdem affatim fruuntur.

96. Asinus ad Cumanos.] In inopinata & rara: propterea, quòd Cumanis asinus formidabilis esse videbatur. *Iis temporibus omnes fuerunt Cumani terræ motu & grandine formidabiliorem asinum existimantes.*

97. Asinus

91. Ὄνος ἔρις.] Λέγεται π ποιῶν, ὡς συμβολικὸς ἐρωτώντός τις περὶ ἀῤῥώστου, εἰ δυνατὸν ὄνον ἐκ πτώματος ἀναστῆναι, ἀκούσαι δὲ καὶ ἑτέρου λέγοντος· Πῶς ἔσος ὢν ὄνος ἐγείρει; ὁ δὲ ἔφη· Ὁ νοσῶν ἀναστήσεται, ἐγείρει.

92. Ὄνος ἄγων μυστήρια.] Ἐπὶ τῶν παρ' ἀξίαν εὐτυχούντων. τὰς γὰρ μυστηρίους εἰς ἄστυ εἰς Ἐλευσῖνα ἔδει τῶν ὄνων ἔτεροι τὰ εἰς τελὰ χρείαν ὄντων ἀναφέρειν μυστήρια, ἔδει τὸ κακοπαθοῦν μάλιστα τοὺς ὄνους ἀξιοφορουμένους, ὡς ἂν ὅμοια πάσχοντας τοῖς ἐπιτιμωμένοις ἄρθρα.

93. Ὄνος ἀκροᾶται σάλπιγγος.] Εὔπολις Ταξιάρχαις.

94. Ὄνος πρὸς αὐλόν.] Παροιμία ὅτι τοῖς μὴ συγκαταθυμουμένοις, μηδὲ ὑπομένουσιν· ἔδει τὸ πεπληγὸς ἀναλάβειν τὸν ὄνον.

95. Ὄνος εἰς ἄχυρα.] Ἐπὶ τῶν παρ' ἐλπίδας εἰς ἀγαθὰ ἐμπεπτώκοτων, καὶ τούτοις ἐπολαυστικῶς χρωμένων.

96. Ὄνος εἰς Κυμαίους.] Ἐπὶ τῶν ἀδοκήτων καὶ σπανίων. δόξαι γὰρ Κυμαίοις ἐδόκει φοβερὸς εἶναι ὄνος. καὶ κατὰ τοῦτον τὸν καιρὸν πάντες ἴσως Κυμαῖοι σεισμῷ καὶ χαλάζῃ φοβερώτερον εἶναι τὸν ὄνον ἡγοῦνται.

91. Ὄνος ἔρις.] Sumtũ ex Aristoph. ὄνος. vsurpare licebit, cùm ex ridiculo casu quippiam auguramur. nam ἔρις hic pro augurio vsurpatũ. Dicti autẽ acumen Græcè magis elucet in ἔρις ὦν, & ὁ νοσῶν, coniunctè aut dimisè pronũtiatis. vt alibi in ἀπ' ἔτι, ἢ ἀπὸ τῆς μνήμης, Zenobio Cent. II. Adag. 57.

92. Ὄνος ἄγων μυστήρια.] Ex eodẽ in Βαρβάκης· Νὰ τὸν δι' ἐμοῦ· ταῦτ' ὄνος ἄγων μυστήρια.

Meminit & Hesychius, sed vsum non indicat. Item Eustathius in Iliad. ζ.

94. Ὄνος πρὸς αὐλόν.] Germanum illi, quod mox sequitur, Ὄνος λύρας.

95. Ὄνος εἰς ἄχυρα.] Simile illi, quod suprà relatum, ac malè ab Erasmo intellectum, Χοῖρος εἰς ἀκόλαστον. Vtitur Philemon Comicus apud Athenæum lib. 11. Δοικεν Ὄνος βαλίζων εἰς ἄχυρα περιπεσὼν.

97. Asinus lyram.] Menander in Psophodee. *Asinus lyram audiit, & tubam sus.* In eos, qui non assentiuntur, neque laudant.

98. Asinus aures mouens.] In stupidos vtraque ratione. nam & animal est ignauum, & motio aurium est quasi simulatio eius, qui antè quàm alius locutus fuerit, omnino se id audiuisse simulat. id quod est stupiditatis. Quomodo enim possit omnia nosse, antè quàm ei dicta fuerint, etiamsi aures magnas habeat instar asini?

99. Asinus compluitur.] De iis qui re aliqua non mouentur. Cephisodorus in Amazonibus: *Caullaris me, ego verò tuis sermonibus asinus cõpluor.*

100. Asini mortes.] In eos qui absurda commemorant.

97. Ὄνος λύρας.] Μένανδρος Ψοφοδεῖ. παροιμία, Ὄνος λύρας ἤκουε, καὶ σάλπιγγος ὗς. λίγα.) ἐπὶ τῶν μὴ συγκαταθεμένων, μηδὲ ὑπακούοντων.

98. Ὄνος τὰ ὦτα κινῶν.] Ἐπὶ τῆς ἀναιδήτου κατ' ἀμφότερα. τό, τι γὰρ ζῷόν ἐστι ναυτιλές· τὸ δὲ τὰ ὦτα κινεῖν, οἱονεὶ πρὸ τοῦ λαλῆσαί τινα πάντα τοῦτο ἀκηκοέναι προσποιεῖσθαι. ὅπερ ἐστὶν ἀναιδησίας. πῶς γὰρ ἂν γένοιτο πάντα ὑπακοῦσαι, καὶ πρὸ τοῦ λαληθῆναι αὐτά, κἂν ὦτα μεγάλα ἔχῃ, καθάπερ ὄνος;

99. Ὄνος ὕεται.] Ἐπὶ τῆς μὴ ὅλως μεταμελομένου. Καφισόδωρος Ἀμαζόσι·

Σκώπτεις μέ, ἐγὼ δὲ τοῖς λόγοις ὄνος ὕομαι.

100. Ὄνοι θανάτους.] Ἐπὶ τῶν ἀλλοκότως διηγουμένων.

CENTVRIA XI.

1. OB asini prospectum.] De iis quibus ridiculè crimen impingitur, vsurpari solitum est hoc Prouerbium. Dicunt figulum quemdam, vel, secúdùm alios, pupparum fictorem, formasse multas aues in officina: asinum

ΕΚΑΤΟΝΤΑΣ Ιά.

1. ΟΝΟΥ ΦΘΑΚΥΛΟΥΣ.] Ἐπὶ τῆς καταγελάστως συνεστραμμένου εἴρηται) ἢ παροιμία. φασὶ δή, ὅτι κεραμεύς τις, ὡς δὲ, κοροπλάθος, κύλικα πολλὰς ὄρνις ἐν τῷ ἐργαστηρίῳ· ὧν ἡ δὲ

97. Ὄνος λύρας.] Varro in Satyra, quæ Testamentum inscribitur apud A. Gellium lib. III. cap. XVI. *Si quis mihi filium vnum plurisve in decem mensibus genuntur: ij, si erunt ὄνοι λύρας, exheredes sunto,* &c. Citat & Nonius Varronis Satyram hac ἐπιγραφῇ, Ὄνος λύρας, dict. *Basset, Badius, Nerui*, & alibi. Eleganter D. Hieronymus aduersus Vigilantium: *Quamquam stultè faciam, magistro cunctorum magistros quærere, & ei modum imponere, qui loqui nesit, & tacere non potest. Verum est illud apud Græcos Prouerbium,* Ὄνος λύρας. Boëtius lib. I. de Consol. Philosophiæ: *Sentisne,* inquit, *hæc, atque animo illabuntur tuo? Esne* ὄνος πρὸς λύρᾳ; Aristænetus lib. I. ἐρωτικῶν epist. XVII. Καὶ γὰρ ἐδόκει αὐτῇ τῆς ἡμῶν ἐμέλετε λόγων. ὄνος λύρας, εἰ γὰρ ἦν ἡμῖν συμπαθὴς ἐνεῖναι δυνατόν.

98. Ὄνος τὰ ὦτα κινῶν.] Lucianus aduersus indoctum libris tumentem: Καὶ ὄνος λύρας ἀκούσῃ κινῶν τὰ ὦτα. Zenobius ac Diogenianus ita efferunt: ὄνος τις ἤκουε μᾶζαν. ἢ τὰ ὦτα κινῶν.

πλειόνων, ἀκολουθούντων ἀμελῶς τῷ ὀπλάτου, ἐθραυσέ τινας δι' ἧς ἐφοίτα, κλείθρου τὰς θύρας, κἀνίξας τὰ ὄρνιθας, καὶ τὰ ἐν τῷ ἐργαστηρίῳ συνέκρουσε σκεύη. ὁ τούτου κύριος τοῦ ἐργαστηρίου ὕστερον ἤγαγε τὸν ὀπλάτην. ἐρωτώμενος δέ τις τῶν ἀπαντώντων τινὸς κρίνοιτο, ἔλεγεν, Ὄνου θραύσεως. Ἄλλως·

Ὄνου θραύσεως.] Ὄνου θραύσαντος ὄρνιθας πλείονας ἐζημιώθη. ὁ δὲ διαβάτης τὸ ἴσον τῷ τοῦ ὄνου δικαστὴν ἐκάλεσεν, ὅθεν ἡ παροιμία.

2. Ὄνου πόκοι.] Ἐπὶ τῶν ἀνωφελῶν καὶ μὴ ὄντων λέγεται ἡ παροιμία ὑπὸ τῶν Ἀττικῶν, ὥσπερ αἱ τοιαῦται· Πλοῦτον πλουτεῖν, Ἀσκὸν τίλλειν, Χύτραν ποικίλλειν, Εἰς τὸ πρόσω θυμιᾶν. Ἀρίσταρχος δὲ ἀπὸ τοῦ Κρατίνου ὑποθῆται ἐν ᾅδου τινὰ χοινίον πλέκοντα· ὄνον δὲ τὸ πλεκόμενον ἀπεσθίοντα, οἷον δαπανῶντα. παρ' ὅσον οὖν τὰ ἐν ᾅδου ἀνωφελῆ εἰσι, τοῦτο ἐπλάσθη.

3. Ὄνου σκιά. καὶ, Περὶ ὄνου σκιᾶς.] Σοφοκλῆς Κηδαλίωνι·

Ὅτι ἄν τι γένηται, τὰ πάντ' ὄνου σκιά.

Ἀριστοφάνης Δαιδάλῳ· Περὶ τοῦ γὰρ ὁ πόλεμος ἡμῖν ἔσται; περὶ ὄνου σκιᾶς. Ἀλεξανδρίδης δ' ἐν Διδασκαλίσσῃ καὶ δεσμωτός τινος φέρει διηγούμενον

verò prætereuntem, negligẽter agasone sequente per fenestram inserto capite aues subuertisse, & officinæ vasa contriuisse: quam ob causam dominus officinæ in iudicium adduxerit agasonem. Qui interrogatus ab obuiis quibusque, cuiúsnam rei accusaretur, responderit, Ob asini prospectũ vel ingressũ. Aliter:

Ob asini prospectum.] Cùm asinus introspexisset, gallinę territę telâ diruperũt: dominus autẽ staminis, asini dominũ accusauit, vnde Prouerbiũ est ortũ.

2. Asini lanæ.] De impossibilibus & rebus nullius pretij dicitur hoc Prouerbium ab Atticis, quemadmodum & hæc: *Laterem lauare: Vtrem vellere: Ollam depingere: Suffire simũ.* Aristarchus ait inde ductum esse Prouerbium, quòd Cratinus finxerit quemdam apud inferos funiculum plicantem, quem asinus deuoret, perinde ac si tonderet. Ex eo ducto figmento, quòd res apud inferos sint inanes.

3. Asini vmbra. &, De asini vmbra.] Sophocles in Cedalione: *Quidquid actum fuerit, omnia erũt asini vmbra.* Aristophanes in Dædalo: *Quanam de re nũc bellũ gerimus? de asini vmbra.* Aristoteles etiã in Disciplinis fabulam quamdam refert, cuius inscriptio fuerit,

Asini

CENT. XI.

2. ΟΝΟΥ πόκοι. Ἐπὶ τῶν ἀνωφελῶν, &c.] Ita restitui fidem secutus Excerptorum Biblioth. Vaticanæ, & Aristoph. Interpretem ἐν Βατράχοις. Accedit & Hesychius: Ἔστι δὲ παροιμία τις, Ὄνου πόκοι. ἐπὶ τῶν ἀνωφελῶν καὶ ἐπὶ τῶν (malim ἀνυστῶν.) εἴρηται δὲ ἀπὸ τίλλειν τὸν ὄνον ἐπὶ κέρδει διὰ τὸ πάσιν εἰ λέγει ὄνου πρῶτον σὺν τὰ ἐν ᾅδου ἀνωφελῆ εἶναι, ἢ τι μᾶλλον, ὅτι τὸν τὰς τῶν ὄνων τίλλει ἐπιτάττει.

3. Ὄνου σκιά.] Hesychius explicat, ἐπὶ τῶν μηδενὸς χρείαν ἐπιτηδευόντων. Citatque hęc ex Aristoph. Σφιγξὶ verba, sed corruptè: Περὶ τοῦτου σὺν δὴ μᾶλλον περὶ ὄνου σκιᾶς. In vulgatis Aristoph. exemplaribus legitur:

Περὶ τί μᾶλλον τῶνδ' ἔστω; περὶ ὄνου σκιᾶς.

Asini vmbra. Alij putant primum locutum hoc esse Demosthenem, cùm quemdam defenderet grauissimè accusatum. Cùm se turbare auditores videret, rogauit eos, vt auscultarent paululùm: ac cœpit narrare, se Megara euntem, asinum conduxisse. cùm autem in itinere æstuaret, se sub vmbra asini voluisse requiescere: neque enim arborem, neque quidquam aliud simile adfuisse. agasonem verò prohibuisse, & dixisse, asinum se tantùm, non etiam vmbram locasse. itaq; longam morâ & contentionem ea de re intercessisse. His dictis, cùm vidisset Athenienses admodum attentos & alacres, & cetera audiendi cupidos, castigauit eos, dicens, cupere eos asini vmbram audire & rogare, de homine verò in periculo capitis constituto nolle audire. Constat autem, hoc dicto vsum esse Demosthenem, ex eo, quòd in Philippicis detorto nonnihil Prouerbio, contendere ait Athenienses *de vmbra Delphica*. Prouerbium de re nihili dicitur. Aiunt enim adolescentem Athenis Delphos asinum conduxisse, in meridie verò asini vmbram subiisse.

4. Per ensem currere.] De iis qui res periculosas suscipiunt.

5. Puer glaciem.] In eos, qui neque retinere quippiam possunt, neque tamen volunt amittere.

6. Quouis gentium: vbi cerui cornua abiiciunt.] Dicunt ceruos atterendo ad frutices cornua abiicere: vnde in eos qui in opere nimiam mo-

Ὅπου σκιάν. ὃ δὲ, φασὶν ἐξηγεῖσθαι τοῦτο Δημοσθένην, διαπλεκόμενον ὑπέρ τινος δίκῃ μεγάλης αἰτίας κεκομμένου· ὡς ἰδὼν ἐκπεπληγμένους τοὺς ἀκροωμένους, ἐπιλαβέσθαι τοῦ λόγου, ὑπολαμβάνοντας ἐκεῖνον μὲν περὶ σκιᾶς ἐρεῖν, ὑπειληφότας δὴ ἀνθρώπου κινδυνεύοντος, οὐκ ἐθέλειν ἀκούειν. δῆλον δὲ ὅτι λεγομένου τούτου ἐπεχείρησε Δημοσθένης, διόπερ καὶ ἐν τοῖς Φιλιππικοῖς παρῳδεῖ τὴν παροιμίαν φησὶ δ' ἐπιτίμησε τοὺς Ἀθηναίους περὶ τῶν ἐν Δελφοῖς σκιᾶς. λέγει δὲ παροιμίαν ἐπὶ τῶν ἀθυρείας. φασὶ γάρ, ὅτι νεανίσκος Ἀθήνηθεν εἰς Δελφοὺς ὄνον ἐμισθώσατο· μεσημβρίας δὲ καταλαβούσης, ζητήσας ἔσον ὑπόδυ τὸν σκιάν.

4. Δι' ὀξείας δρομεῖν.] Ἐπὶ τῶν ἐπικινδυνευόντων.

5. Ὁ παῖς τὴ κρύσταλλον.] Ἐπὶ τῶν μήτε κατέχειν δυναμένων, μήτε μεθεῖναι βουλομένων.

6. Ὅπου νέμονται δὴ, ὅπου αἱ ἔλαφοι τὰ κέρατα ἀποβάλλουσι.] Φασὶ τὰς ἐλάφους καθαιρούσας τὰ κέρατα ἀποβάλλειν πρὸς θάμνους· ὅθεν ὅτι τὸ ἔργον ὠδύνας τὰς ἐξηγι-

ἐξηγεῖσθαι παροιμίαν εἰρῆσθαι ἢ παροιμίαν.

7. Ὅσα Μῦς ἐν πίσσῃ.] Εἰρη) ἡ παροιμία ἐπὶ τῶν μὴ πολλοῦ πόνου νικησάντων· οὐκ ἀπὸ τοῦ ζώου δὲ, ἀλλὰ Μύός τινος, ὃς ἐγένετο Ταραντῖνος ἀθλητὴς· οὗτος ἐν Πίσῃ ἀγωνιζόμενος, καὶ πρὸς πολλοὺς ἔχων ἀγωνιστὰς, πολλὰς λαβὼν πληγὰς, μόλις ἐνίκησεν. αὖτος ὁ Μῦς πύκτης ὢν ἐπὶ τῆ ρ' Ὀλυμπιάδι μίαν ἐνίκησεν.

8. Ὁ Σικελικὸς ἢ Θάλασσαν.] Σικελικός, φασιν, ἔμπορος σῦκα ἄγων, ἐναυάγησεν· εἶτα ἐπὶ πέτρας καθήμενος, ὁρῶν τὴν Θάλασσαν γαλήνιον, ἔφη· Οἶδ' ὁ θέλεις, σῦκα θέλεις.

9. Ὁ Σκύθης ἵππον.] Ἐπὶ τῶν πρόχειρα πάντα ἐθιζομένων, φαυλίζει δὲ καὶ ἀποθυμένων καὶ ἀποβλύζοντας.

10. Ὁ ξύλινος πᾶσιν πᾶσι τοῦτο πάντ' ἀφαιρεῖ.] Ἐπὶ τῶν ἀπὸ τύχης ἀγαθὰ λαμβανόντων καὶ τινας ὑποβλέπειν.

11. Οὐ γὰρ ἀκανθῶν.] Λέγομεν ὅτι ἐπὶ ὠφελίμων δεῖ ἢ βίου εἰς τὸ ἡμερώτερον μεταβολῆς.

12. Οὐδ' ὑπὸ γῆς ὤνησεν.] Ἐπὶ τοῦ ἐλαχίστου.

13. Ὀστράκου ἀφεστροφή.] Ἐπὶ τῶν ταχέως τι ποιούντων λεγόμενον. Εὐνάπιος· Ὥσπερ ὀστράκου μεταστραφέντος, ὅτι τὸ βέλτιον ἐχώρησε Ῥωμαίοις.

14. Οὐδ' ἐν δέρμασι.] Ἀντὶ τοῦ γυμνός, ὑπερβολικῶς.

ram trahant, dictum sit Prouerbium.

7. Quæ Mus in pice.] Dictum est Prouerbium in eos qui labore multo vicerunt. Nec de animalculo dicitur, sed de Mure quodam, qui fuit pugil Tarentinus, atque Pisæ certans, cùm multos haberet aduersarios, multis plagis acceptis vix superior euasit. Hic Mus cùm pugil esset, centesima Olympiade semel vicit.

8. Siculus mare.] Dicunt Siculum mercatorem ficus vehentem, fregisse nauem. Deinde in rupe sedentem, cùm mare tranquillum videret, dixisse: *Scio quid velis: ficus velles.*

9. Scytha equum.] In eos qui clàm aliquid appetunt, quòd apertè repudiant & respuunt.

10. Vindemia omnibus istis medebitur.] In eos qui bona de rebus quibusdam pollicentur.

11. Non enim spinæ.] Dicitur de rebus vtilibus, ob victum mitiorem factum.

12. Ne terra quidem iuuit.] De re minima.

13. Testæ conuersio.] In eos qui celeriter aliquid faciunt, hoc dictum est. Eunapius: *Quasi testula inuersa esset, negotia Romanis melius successerunt.*

14. Ne pelle quidem indutus.] Id est, nudus: per hyperbolen.

15. Nihil

9. Ὁ Σκύθης ἵππον.] Simile sup. Κακὸς ἵππος· Σκύθης ἵππον.

11. Οὐ γὰρ ἀκανθῶν.] Explicat sup. in Ἀκανθῶν. Hesych. Οὐ γὰρ ἀκανθῶν, τοιοῦτον. Ἀστοχήσας· Ἀλλοίως ἐφ' ἁπλουστέρων καὶ ὑπ' ἴσους ἀστοχήσας τούτου τοῦ δυσπόρου· ἢ γὰρ ἄκανθαι, ἢ ὑπὸ ἀκανθῶν ἐσθίεται· ἢ ἐπὶ ἀγρίων χωρῶν δ' ἄκανθαι αἱ δυσπόροι, ἵνα μὴ ὑπομενόντων τῶν βοῶν διαφορὰ ᾖ μετακλιθῆ.

13. Ὀστράκου ἀφεστροφή.] Eustathius in Iliad. ε'. circa finem.

15. Nihil ex agro dicis.] Id est, nihil vile aut vulgare.

16. Ne Hercules quidem aduersus duos.] Aiunt Herculem proposito certamine Olympico, viribus suis fretum, priore quinquennio cum duobus pugnauisse, Teato & Euryto, Neptuni & Moliones filiis, eosque occidisse. Altero verò quinquennio eadem ratione denuò cum duobus quibusdam decertantem succubuisse.

17. Nihil sacri.] Sic Hercules dixit, cùm Adonidis simulacrum conspexisset, significans eos tàtùm esse honorandos, qui hominibus benè fecissent. Aut, quòd serui eò cõfugientes, tuti non erãt.

18. Nulla alborum virorum vtilitas est, nisi vt coria incidant.] In eos, qui nihil prosunt, propterea quòd nigri albis sint efficaciores.

19. Nihil ad versum.] Id est, fortuitò & temerè, nulla de causa.

20. Nihil ad Bacchum.] Cùm Epigenes Sicyonius Tragœdiam in Bac-

15. Οὐδὲν ἐξ ἀγροῦ λέγεις.] Ἀντὶ τοῦ ἀδόκιμον ἢ κοινόν.

16. Οὐδ' Ἡρακλῆς πρὸς δύο.] Φασὶ Ἡρακλέα θέντα ἐν Ὀλυμπιακὸν ἀγῶνα, ἀναδύσασθαι τὸ τῇ ἑαυτοῦ δυνάμει τῇ πρεσβεία πενταετηρίδι πατοῦσαν πρὸς δύο, Τέατον καὶ Εὔρυτον τοὺς Ποσειδῶνος καὶ Μολίονης παῖδας, καὶ ἀπολέσθαι αὐτούς. τῇ δευτέρᾳ δὲ πάλιν ὁμοίως πρὸς πρὸς δύο πατηθῆναι ἡττηθέντα.

17. Οὐδὲν ἱερόν.] Οὕτως Ἡρακλῆς εἶπεν Ἀδωνίδος ἰδὼν ξοανόν· ὡς τοὺς ἀνθρώπους μόνον ὀφειλόντων τιμᾶσθαι. ἢ ὅτι οἱ καταφεύγοντες εἰς αὐτὸ δοῦλοι ἀδέσποτοι ἦσαν καὶ ἔζων.

18. Οὐδὲν λευκοῖν ἀνδράσιν ὄφελος ἢ σκυτοτόμοις.] Ἐπὶ τῶν εἰς μηδὲν λοιπολογούντων. παροιμία δὲ μέλανες τῶν λευκῶν λυσιτελέστεροι.

19. Οὐδὲν πρὸς ἵππους.] Ἀντὶ τοῦ ὡς ἔτυχεν, καὶ τοῦ μηδενός.

20. Οὐδὲν πρὸς τὸν Διόνυσον.] Ἐπιγόνης τὸν Σικυώνιον τραγῳδίαν εἰς τὸν Διόνυσον

16. οὐδ' Ἡρακλῆς πρὸς δύο.] Dion apud Suidam aliam habet originem; Herculem nimirum Dactylum Idæum, qui auctor fuerit Olympiorum, cum duobus pugilibus congressum succubuisse.

17. οὐδὲν ἱερόν.] Habet & è Clearcho Zenob. & pluribus Hesychius. Addit hic Herculem conspecto Adonidis simulacro dixisse, quod esset ἀνίερον, & ad nihil vtile.

19. οὐδὲν πρὸς ἵππους.] Lucianus in Philopseude: οὐδὲν πρὸς ἵππους πολιτά, φασι, οὐδὲ πάνυ ἐρώμενα. De origine Adagij disputat Alciatus lib. 11. Disputct. & hic Erasmus. Nec abludit Pindari illud in Nemeis, πρὸς μέλος ᾄδεις.

20. οὐδὲν πρὸς τὸν Διόνυσον.] Melij ac Chamæleontis opinioni accedere videatur Plutarchus lib. 1. Sympos. Quæst. 1. à Phrynicho atque Æschylo Tragœdias in res ludicras ac fabulosas detorquentibus natũ Prouerbium innuens: Ὥσπερ καὶ Φρυνίχου καὶ Αἰσχύλου τραγῳδίαν εἰς μίμους καὶ σκώμματα μετενηνεγμένων, λέγων, τί πρὸς τὸν Διόνυσον; οὕτως ἔνιοι τῶν πολλάκις εἰωθότων παρὰ πότον λέγεσθαι εἰς τὰ σπουδαῖα καὶ κωμικὰ, ἢ ἄνθρωπε, τί πρὸς τὸν Διόνυσον;

νυσον ποιήσαντος, ἐπεφώνησάν τινες τοῦτο· ὅθεν ἡ παροιμία. βέλτιον δὲ ἄνωθεν ἐπανέλθωμεν εἰς τοὺς Διόνυσον γράφοντας, τούτους ἠμείβοντο, ἅπερ καὶ Σατυρικὰ ἐλέγετο. ὕστερον δὲ μεταβαίνοντες εἰς τὰ τραγῳδίας γράφειν, κατέπαυσαν εἰς μύθους εἰσοδίας ἐρᾶψαντες, μηκέτι τοῦ Διονύσου μεμνημένοι, ὅθεν καὶ τοῦτο ἐπεφώνησαν. καὶ Χαμαιλέων ἐν τῷ περὶ Θεσπιδος φησὶ, τὰ πολλὰ πλέοντα ἱστορεῖ. Θεσπίτους δὲ ἐν τῷ περὶ παροιμίας, Παῤῥάσιόν φησι τὸν ζωγράφον ἀγωνίζεσθαι πρὸς Κορινθίους, γράψαι Διόνυσον καλλιστον· τοὺς δὲ ὁρῶντας τὰ τῶν ἀντιγραφέων ἔργα, ἃ πολλῷ ἐλείποντο, καὶ τὸν Παῤῥασίου Διόνυσον, ἐπιφωνῆσαι· Τί πρὸς τὸν Διόνυσον; ὅθεν τὸ μὴ τὰ προσήκοντα τοῖς ὑποκειμένοις φλυαρουντων. καὶ αὖθις· Τὸν Κρησίβιον, Οὐδύσσεια φησὶν εἶναι τὸ πολύβοτον, καίτοι μὴ πρὸς τοῦτο πρόδηλόν ἐστιν τῇ τάξει προστάξας τὸ κύνα, καὶ πρὸς τὸ Διόνυσον ἄγε οὐδέν.

21. Οὐδ' ἐν σελίνοις.] Ἐπὶ τῶν μὴ δὲ τὰ ἀρχὰ πραγματευόντων· λαμβάνεται γὰρ εἰς τοὺς κήπους ἐλθεῖν. ὅθεν καὶ τὰ ἄκρα τοὺς λεγομένους πρεκήπους, σέλινα καὶ πήγανα καταρτύσει.

22. Οὐδέ ποτ' ἐγὼ τοῦτον ὑποδέξομαι· οὐδέ παρ' ἐμοί ποτε τὸν Ἁρμόδιον ἄσεται. παροιμία ἀνὴρ ἔφη.] Ἐν ταῖς πρὸ πότου συνόδοις

chum fecisset, hoc quidam acclamarũt, vnde Prouerbium est ortum. Melius autẽ sic: Olim carminibus de Baccho scriptis certabant, quæ & Satyrica dicebantur. Pòst verò aggressi ad scribẽdas Tragœdias, paulatim ad fabulas & historias se conuerterunt, nulla ampliùs Bacchi facta mentione: vnde & hoc acclamatum est. Et Chamæleon in libro de Thespide consimilia narrat. Theætetus in libro de Prouerbio, Parrhasium ait pictorem, certantẽ apud Corinthios pinxisse Bacchum pulcherrimum. Eos verò, cùm viderent, & æmulorum eius opera, quæ multo essent inferiora, & Parrhasij Bacchũ, acclamasse: *Quid ad Bacchum?* In eos qui garriunt ab instituto aliena. Et iterũ: *Corœbum dixit callidum esse Vlyssem. Atqui cùm ad hoc exemplũ nõ afferas, ad præsepe adducis canem, neq. ducis quidquam quod faciet ad Bacchum.*

21. Ne in selinis quidem.] In eos qui ne principium quidem attigerunt. Sumtum est ab iis qui hortos ingrediuntur. Nam extremitates, quę Græcè πρέκηπες dicuntur (quasi *vestibula hortorum* dicas) selino & ruta conserebant.

22. Numquã ego eum recipiam, neq; apud me vmquã Harmodium cãtabit. Ebriosus, inquit, homo est.] Nam in compotationum congressibus, canti-

21. οὐδ' ἐν σελίνοις.] Hesychius eodem modo explanat: οὐδ' ἐν σελίνοις. παροιμία. ὅτι ἐπὶ μηδὲ τὴν πόλιν ἀρχὴν διανύσαντος ἐλέγετο. ἐν δὲ τοῖς λεγομένοις πρεκήπιοις τὰ σέλινα καὶ τὰ πήγανα καταρτύουσι. βέλτιον δὲ οὕτω λέγειν ἡ παροιμία ἐπὶ μηδὲ τὴν ἀρχὴν ἔχοντος τοῦ πράγματος· καθάπερ οὐδὲ ἐν τοῖς κήποις εἰσιόντες ἐν τοῖς σελίνοις εἰσίασι.

22. οὐδέ ποτ' ἐγὼ τοῦτον ὑποδέξομαι, &c.] Ex Aristophan. ἐν Ἀχαρνεῦσι. Vide sup. Ἁρμόδιον μέλος.

23. οὐδὲ

cantilenam quamdam, quæ vocabatur Harmodius, canebant, cuius initiũ erat: *Cariſſime Harmodi nondum ſcilicet es mortuus?* Cantabãt autem de Harmodio & Ariſtogitone, vt qui Piſiſtratidarũ tyrannidem euertiſſent. Fuerunt & aliæ cantilenæ: vna quæ dicebatur Admeti, altera Lamponis: ſententia eſt: *Numquam iſte à me conuiuio excipietur. eſt enim ebrioſus & petulans.*

23. Ne ignifer quidẽ.] Cùm multos interiiſſe ſignificare volumus, dicimus, ne igniferum quidem eſſe ſuperſtitem: hoc eſt, ne eum quidẽ, qui ignem ſit in vrbem laturus. Perinde ac ſi diceremus: *Ne tabernaculi quidem cuſtos.* aut aliud quid ſimile. Aliter:

Ne ignifer quidem ſuperfuit.] De magnis periculis dictũ eſt hoc Prouerbium: quia in omni belli apparatu oportebat vatem præcedere, lauri habentem ramos, & coronas, & facem. Atque moris erat, vt huic vni parcerent hoſtes. Prouerbium in eos, qui internecione deleti ſunt, opportunè dictum.

24. Ne tria quidem Teſichori noſti.] De indoctis & imperitis dici ſolitum Prouerbium. Nam celebris ille poëta fuit.

25. Nullus difficilis emtor bonam emit carnem.] Omnis parſimonia intempeſtiua eſt mala.

ἤδον μέλος τι Ἁρμόδιον καλούμενον, ἤ ἦ ἀρχή, Φίλτατε Ἁρμόδι οὔπω που τέθνηκας; ἦδον δὲ αὐτὸ εἰς Ἁρμόδιον καὶ Ἀριστογείτονα, οὓς κατῆρχέτην τὼ τῆς Πεισιστρατιδῶν τυραννίδα. ἵνα δὲ καὶ ἕτερα εἴπω, τὸ μὲν Ἀδμήτου λεγόμενον, τὸ δὲ, Λάμπωνος. ὁ δὲ λόγος, Οὐδέ ποτε παρ' ἐμοὶ ἐκλεκτὸς ἔσται ὁ πανοῦργος· παρώνυμος δὲ ὁ μέθυσος καὶ ὑβριστής.

23. Οὐδὲ πυρφόρος.] Ὅταν πολλοὺς διαφθαρῆναι βουλώμεθα τοὺς τελευτήσαντας, λέγομεν, ὅτι οὐδὲ πυρφόρος ὑπελείφθη. οἷον οὐδὲ ὁ τὸ πῦρ οἴσων εἰς τὴν πόλιν. καθάπερ εἰ λέγοιμεν, Οὐδὲ σκηνοφύλαξ, ἤ τις τῶν θεραπαινίδων. Ἄλλως·

Οὐδὲ πυρφόρος ὑπελείφθη.] Ἐπὶ τῶν μεγάλων κινδύνων εἴρηται ἡ παροιμία. ἐπειδὴ πάσης πολεμικῆς θεραπείας ἔδει τὸν μάντιν ἡγεῖσθαι δάφνης ἐχούσης κλάδους, καὶ στέμματα, καὶ λαμπάδα. καὶ τοῦτο νόμος ἦν παλαιὸν φείδεσθαι τοὺς πολεμίους. ἐπὶ τῶν οὐδὲ παντελῶς θέρος διαφθειρόντων καιρὸν ἔχοντα ἡ παροιμία.

24. Οὐδὲ τὰ τρία Στησιχόρου γινώσκεις.] Ἐπὶ τῶν ἀπαιδεύτων καὶ ἀμούσων εἴρηται ἡ παροιμία. ἐπειδὴ ὁ διδάσκαλος ἦν.

25. Οὐδεὶς δυσὶν χρηστὸν ὀφονεῖ κρέας.] Πᾶσα φειδωλὴ σφαλερὸν καπή.

26. Οὐδεὶς

23. οὐδὲ πυρφόρος.] Hesychius: Πυρφόρος, ὁ τὴν φλόγα, ἢ ὁ μίσος διακωλύειν δυνάμενος. Plura Suidas in πυρφόρος, quæ omnia Apostolius in suam πολυλογὸν retulit.

24. οὐδὲ τὰ τρία Στησιχόρου γινώσκεις.] Tria Stesichori fuere, τριπὸν, ἀντίστροφον, & ἐπῳδόν. Tale enim ei poëma, vt hîc inf. auctor Suid.

25. οὐδεὶς δυσὶν, &c.] Meminit Pollux huius Prouerbij lib. III. Onomaſt. explicans vocem δυσάνη.

26. οὐδεὶς

26. Οὐδεὶς κομήτης, ὅστις οὐ περαίνεται.] 27. Οὐδ' ὅσον ἀηδόνες ὑπνοῦσιν.] Ἐπὶ τῶν ἀγρυπνούντων. παρόσον ἡ ἀηδὼν ἀγρυπνεῖ διὰ τὸν Ἴτυν, μᾶλλον δὲ διὰ δειλίαν.

28. Οὐδ' ὑῆ), οὐδ' ἁλίσκεται.] Ἐπὶ τῶν ἔξω πάσης φροντίδος ὄντων.

29. Οὐκ ἂν δυναίμην γαστρὶ πενθῆσαι τέκνα.] Καὶ Ὅμηρος·

Γαστέρι δ' ἔπποι δοῖ νέκυος πενθήμεναι Ἀχαιούς.

30. Οὐκ ἄνευ γε Θησέως.] Θησεὺς καὶ τῇ Μελεάγρου συναγωνίσατο θεῷ τὸν θήρειον τὸν κάπρον, καὶ τῷ Πειρίθοῳ κατὰ τῶν Κενταύρων, καὶ τῷ Ἡρακλεῖ κατὰ τῶν Ἀμαζόνων. ὅταν οὖν θαυμαστόν τι κατεργάζηται, Οὐκ ἄνευ γε Θησέως λέγεται.

31. Οὐκ ἄνευ τινός.] Τοῦτο ξυμβαίνει λέγειν. ἢ γὰρ τὸ μήτε βλαπτον, μήτε ὠφελοῦν οἷς λέγομεν, Οὐκ ἄνευ σκιᾶς τὸ ἐν φωτὶ σῶμα. ἢ τὸ ἐξ ἀνάγκης, οἷς ὄργανον, ἤ τι παιζον· οἷς λέγομεν, Ἠγωνίσατο Ἀχιλλεύς, ἀλλ' οὐκ ἄνευ τῆς μελίας. οὐ γὰρ ἠδύνατο γυμνὸς διαγωνίσασθαι. ἢ τὸ κατ' ὀλίγον ἐμποδίζον· οἷς λέγομεν, Ἐν χειμῶνι πλεῖσας, ἐσώθη, ἀλλ' οὐκ ἄνευ κινδύνου.

32. Οὐκ ἐπαινεθείης οὐδὲ ἐν σφενδόνῃ.] Ἐπὶ τῶν μηδενὸς ἀξίων ἢ

26. Nullus comatus qui non ſubigatur.] 27. Neque quantum luſciniæ dormiunt.] De vigilantibus: eò quòd luſcinia vigilat propter Itim, vel potiùs propter timiditatem.

28. Neq; cõpluitur, neq; ſole aduritur.] De iis qui omni vacant cura.

29. Non poſſis ventre lugere mortuum.] Et Homerus:

Exſtinctum non ventre decet plorare Pelaſgos.

30. Non abſq; Theſeo.] Theſeus etiam Meleagro adiumento fuit, in aprivenatu, & Pirithoo aduerſus Centauros, & Herculi cõtra Amazones. Cùm ergo aliquid admiratione dignũ eſt geſtum, *Non abſque Theſeo* dicere ſolemus.

31. Non ſine aliquo.] Hoc dicitur trifariàm. Aut enim ſignificatur aliquid, quod nec obeſt nec prodeſt: ſicuti dicimus, *Non ſine vmbra corpus*, quod in luce eſt. Aut neceſſarium aliquid: vt inſtrumentũ, aut aliquid ſimile: vt cùm dicimus: *Præclarè ſe geſſit Achilles, ſed non ſine haſta.* non enim nudus pugnare potuit. Aut calamitas impediens: ſicut dicimus: *Cùm in tempeſtate nauigarit, euaſit, ſed non ſine periculo.*

32. Non laudaberis, ne in ſilicernio quidem.] In eos qui nullius ſunt pretij,

26. οὐδεὶς κομήτης ἔστι ὃς οὐ περαίνεται.] Ioach. Camerarius in interioribus hiſce litteris Germaniæ decus, ita concepiſſe videtur: οὐδεὶς κομήτης, ἔστι ὃ κακὸν εἶφει. Vtitur Syneſius in Caluitiei encomio, ſed conciſiùs: οὐδεὶς κομήτης ἔστι ὃ τι γ' ἀφεγγὲς ἀπεργάζεται. Idem Syneſius epiſtola ad fratrem: Χρησμὸς γὰρ ἄντικρυς τῶν γε πάντων εἶδον, τὸ, οὐδεὶς κομήτης ἔστι οὐ φλυζάνεται.

29. Homeri locus eſt Iliad. σ'. ver. 225.

pretij, dictum Prouerbium. Soliti enim sunt in silicerniis defunctum laudare, quantumuis improbum.

33. Non cecidit in terram votũ.] Pro eo quod est, exauditum fuit; Deus enim misertus illius, somnũ ei restituit.

34. Non eadem qua ceteri nititur.] Demosthenes in Oratione pro Ctesiphonte; Prouerbium mutilè effertur. Exaudiendum enim anchora.

35. Non inest contra sycophantę morsum.] Prouerbium de rebus irritis. Suppletur enim remedium.

36. Non amplius proficiscũtur à nobis Tragœdiæ. Nullę enim sunt præter Neptunũ & Scapham.] Prouerbium de iis qui in eadem re volutantur, & nihil aliud cogitare possunt. Sensus est: Ad rem nullam sumus vtiles, nisi ad concumbendum & procreandum. Neptunus enim cum Tyro rem habuit, & procreauit Neleum & Pelian.

37. Non sum ex istis heroibus.] Hoc Prouerbium vsurpatur de iis qui benè mereri volunt. Heroës enim paratiores sunt ad lædendum quàm ad benefaciendum.

38. Nescio quid crocites.] In eos qui frustrà garriunt, vt cornices. Aristophanes: *Scio quid crocites. Quasi ego furatus sim aliquid, particeps fieri cupis.*

39. Non lino linũ nectis.] In eos qui eadem, nõ iisdem agunt rationibus.

παροιμία. εἰώθασι γὰρ ἐν τοῖς ἀδελφοκτόνους τελευτήσασιν ἐπαινεῖν, καὶ εἰ φαῦλοι ἦσαν.

33. Οὐκ ἔπεσεν εἰς γῆν ἡ ὄρνις.] Ἀντὶ τοῦ εἰσηκούσθη· οἰκτείρει γὰρ αὐτὸν ὁ θεὸς, καὶ εἰς ὕπνον ἐνέβαλεν.

34. Οὐκ ἔστι σὺν αὐτῷ ὁρμεῖν τοῖς πολλοῖς.] Δημοσθένης ἐν τῷ περὶ Κτησιφῶντος· παροιμία ἐστὶν ἐλλειπτὸς εἰρημένη. περισυναιρούσιον δ' ἔξωθεν τὴν ἄγκυραν.

35. Οὐκ ἔστι συκοφάντου δήγματος.] Παροιμία ἐπὶ τῶν ἀνιάτων. λείπεται δὲ τὸ φάρμακον.

36. Οὐκ ἐτ' ἐξ ἡμῶν εἰσιν αἱ Τραγῳδίαι. οὐδὲ γὰρ εἰσὶ πλέον Ποσειδῶν καὶ Σκάφη.] Παροιμία ἐπὶ τῶν ἐγκυλινδουμένων περὶ αὐτῷ πράγμασιν, ἄλλο δὲ μηδὲν νοεῖν δυναμένων. ὁ δὲ τοῦς, οὐδὲν ἰσμὲν, εἰ μὴ σπερματίζειν καὶ τίκτειν. ὁ γὰρ Ποσειδὼν ἐμίγη τῇ Τυρῷ καὶ ἐγέννησε Νηλέα καὶ Πελίαν.

37. Οὐκ εἰμὶ τέκνον τῶν ἡρώων.] Αὕτη τέχνη) ὅτι τῶν βουλομένων εὖ ποιεῖν, οἱ γὰρ ἥρωες ἕτοιμοι κακοποιῆ μᾶλλον ἢ ὠφελητεῖν.

38. Οὐκ οἶδ' ὁ κρώζεις.] Ἐπὶ τῶν μάτην θρυλλούντων, ὡς αἱ κορῶναι. Ἀριστοφάνης· Σὺ μοὶ οἶδ' ὁ κρώζεις· οὐκ ἐμοῦ τι κακλοφώτος ζητεῖς μεταλαβεῖν.

39. Οὐ λίνον λίνῳ συνάπτεις.] Ἐπὶ τῶν τὰ αὐτὰ, μὴ ὄφελος τῶν αὐτῶν πραττόντων.

40. Οὐ

35. οὐκ ἔστι συκοφάντου δήγματος.] Aristophanes ἐν Πλούτῳ·

Ἀλλ' οὐκ ἔστιν συκοφάντου δήγματος.

38. οὐκ οἶδ' ὁ κρώζεις.] Ex Aristoph. Πλούτῳ. Interpres Prouerbium esse monet ἐπὶ τῶν θρυλλούντων ὡς αἱ κορῶναι. Persius Satyra v. vers. 12.

Nescio quid rerum grauc cornicaris inepte.

40. οὐ

40. Οὐ λόγων ἀγορᾷ δέονται Ἕλλαδες, ἀλλ' ἔργων.] Ἐπὶ τῶν κομπαζόντων.

41. Οὐ παντὸς ἀνδρὸς εἰς Κόρινθον ἐλθεῖν ὁ πλοῦς.] Διὰ τὸ τὰς ἑταίρας ὑπὲρ τῶν Ἑλλήνων ὀφείλεσθαί φασιν ἐν τῷ μεγάλῳ πολέμῳ τῇ Ἀφροδίτῃ· ἢ ὅτι τὸ ἐπικίνδυνον εἶναι τὸν πλοῦν· ἢ ὅτι πολλαὶ ἦσαν ἑταῖραι, καὶ τοῖς πλουσίοις μόνον ὁ πλοῦς.

42. Οὔπω πεπλήρωνται αἱ τῶν Ἀμορραίων ἁμαρτίαι.] Ἐπὶ τῶν μὴ ὀξὺ τέλος λαμβανόντων.

43. Οὐ πρέπει γαλῇ κροκοδίλος.] Παροιμία ἐστὶν ὁμοία τῇ· Γαλῇ χιτών.

44. Οὔ τι συνωφελήσεως, οὐδ' ἄνευ πανωλέθρου.]

45. Οὐ φέρει Γ' πποκλείδην.] Παροιμία ἐκ μύθου) Ἕρμιππος ἐν Δημόταις, Γ' πποκλείδης ὁ Τισάνδρου μέλλων γαμεῖν Ἀγαρίστην τὴν Ἀγαθοκλέους τοῦ Σικυωνίου τυράννου, ἐν αὐτῇ τῇ τῶν γάμων ἡμέρᾳ ἀπορχήσατο σφόδρα καλῶς. μεταβουλευσαμένου δὲ τοῦ Κλεισθένους, καὶ Μεγακλεῖ τῷ Ἀλκμαίωνος τοῦ Σικυῶνος δόντος, φανερὸς ἐκ τούτου, ὅτι ἀπῴρηκε) τῶν γάμων ὁ Ἀγαρίστης, ὑποτυχὼν εἶπε· Οὐ φέρει Γ' πποκλείδην.

46. Οὐχὶ Γλαύκου τέχνη.] Ἐπὶ τῶν

40. Non verbis forum eget Græciæ, sed rebus.] In iactabundos.

41. Non cuiuis homini contingit adire Corinthum.] Quòd meretrices Veneri votum feciſſe dicantur, in magno illo bello pro Græcis; aut, quòd periculosa esset illa nauigatio; aut quia multæ inibi essent meretrices, solisque diuitibus nauigatio patebat.

42. Nondum completa sunt Amorrhæorum peccata.] De iis quæ non celeriter ad exitum perducuntur.

43. Non decet felem crocotum.] Prouerbium est simile illi: *Feli tunica.*

44. Neque cum pernicioſis, neq; sine pernicioſis.]

45. Non est curæ Hippoclidi.] Prouerbium, cuius meminit Hermippus in Popularibus. Hippoclides Tisandri filius vxorem ducturus Agaristen, Agathoclis Sicyonij tyranni filiam, ipsa nuptiarum die supra modum saltauit. Cùm autem Clisthenes, mutato consilio, Megacli Alcmæonis filio filiam dedisset, & Hippoclidi apertè dixisset, eum nuptiis Agaristæ excidisse; protinus ille dixit: *Non est curæ Hippoclidi.*

46. Non est Glauci ars.] De rebus elabo-

40. οὐ λόγων ἀγορᾷ δέονται Ἕλλαδες, ἀλλ' ἔργων.] Ioſ. Scaliger versum concinnabat:

οὐχὶ λόγων ἀγορᾷ δέονται Ἕλλαδες, ἀλλὰ τε ἔργων.

T. Liuius tamen lib. VIII. Græcos lingua magis strenuos quàm factis fenbit.

41. Οὐ παντὸς ἀνδρὸς εἰς Κόρινθον ἐλθεῖν ὁ πλοῦς.] Hesychius ex Aristophane sumtum docet. Cetera Erasmus Chil. I. Centuria IV.

42. Οὔπω πεπλήρωνται, &c.] Ex Aristophane sumtum docet Suidas dict. τέτ@.

45. Οὐ φροντὶς.] Pro *Clisthene, Agathocle*, reponendum videatur, sed ne scriptus quidem codex hic nos iuuat.

elaboratis, & quæ non facilè intelliguntur.

47. Leonis catulus in vrbe non eſt alendus. Maximè quidem leo non eſt in vrbe alendus. Sin aliquis educatus in ea fuerit, moribus eius ſeruiendum eſt.]

48. Non ab aliis ſed noſtris pennis capimur.] Hoc eſt, horum ipſi nobis nos auctores ſamus. Sic aquilam ſagitta ictam dixiſſe ferunt.

49. Diſcedo id debens, quo mihi ſandapila emenda eſſet.] De ſenibus in iudiciis verſantibus.

50. Supercilia attollentes & buccas inflantes.] In arrogantes & elatos.

ὧν εἰργασμένων ἢ δυσκαταγνώστων.

47. Οὐ χρὴ λέοντος σκύμνον ἐν πόλει τρέφειν.

Μάλιστα μὲν λέοντα μὴ πόλει τρέφειν. Ἢν δ' ἐκτραφῇ τις, τοῖς τρόποις ὑπηρετεῖν.]

48. Οὐχ ὑπ' ἄλλων, ἀλλὰ τοῖς ἑαυτῶν πτεροῖς ἁλισκόμεθα.] Ἀντὶ τοῦ, ἑαυτοῖς αὐτοὶ παραινοῦμεν. λόγος γὰρ πλησίστιος ἀφ' ἑαυτῶν τοξικὸν τὸ αὐτὸν τοῦτο εἶπεν.

49. Οὐ μ' ἐχρῆν σοφὸν φρόνιμον εἶναι, τὸν ὄφλον ἀπέρχομαι.] Ἐπὶ γερόντων ἐν δίκαις ἀναστρεφομένων.

50. Ὀφρῦς ἀναπτάντες, καὶ γνάθους φυσῶντες.] Ἐπὶ τῶν ἀλαζόνων καὶ ὑπερφρόνων.

51. Οὐ

47. Οὐ χρὴ λέοντος σκύμνον, &c.] Ex Ariſtoph. ἐν Βατράχοις. Valer. Maximus lib. VII. cap. II. *Ariſtophanis quoque altioris eſt prudentiæ præceptum, qui in Comœdia introduxit remiſſum ab inferis Athenienſem Periclem (imò Æſchylum) vaticinantem non oportere in vrbe nutriri leonem. Sin autem ſit alitus, obſequi ei conuenire. Monet enim vt præſertim nobilitatis & concitati ingenij iuuenes refrenentur*, &c.

48. Οὐχ ὑπ' ἄλλων, ἀλλὰ τοῖς ἑαυτῶν πτεροῖς ἁλισκόμεθα.] Ariſtophanes ἐν Ὄρνισι·

Ταυτὶ μὲν ἡμᾶς, ὦ Ἐπόπαι, τὸν Λίβυσσον,
Τὰ δ' ἐχ' ἅλων, ἀλλὰ τοῖς αὑτῶν πτεροῖς.

Interpres ex Myrmidonibus Æſchyli ſumtum docet, qui & Λιβυσσικὸν dixerit μυθολογικὸν, quòd è Libyco apologo nata ſit. Meminit & Prouerbij & Æſchyli Athenæus libro XI. Διπλοῦν. Καὶ παρὰ τοῦτ' οὐχ ὑπ' ἄλλων, ἀλλὰ τοῖς αὑτῶν πτεροῖς, ὡς τὸν δυνάμενον Λίβυσσον, φάσκων. Et inf. in dict. Ταυτὶ μὲν ἡμᾶς quæ noſter Suidas, quę ſuo inf. loco leges Cēt. XIII. Ad. 52.

50. Ὀφρῦς ἀναπτάντες, καὶ γνάθους φυσῶντες.] Supercilia maximè faſtum indicant, & in iis ſedem habet ſuperbia, teſte Plinio lib. XI. cap. 37. vnde *ſupercilium tollere*, αἴρειν τὰς ὀφρῦς, apud Diphilum citāte Athenęo lib. II. Δεῖπνον. & περιφρύδια vnica dictione. Heſychius: περιφρύματα· μεγαλοφρονῶν. Quin & *ſupercilium*, vnde *ſupercilioſi*, ſimpliciter pro faſtu arrogantiaque ſæpè apud Auctores occurrit. Suidas: ὀφρύδιον, ὑπερφρόνημα. Idem: ὀφρυόεντος· ὑπερόγκου. De Latinis Iuuenalis Sat. VI. — *ſi cum magnis virtutibus adſers Grande ſupercilium.* ——

Cic. pro Lege Agraria: *Hunc Capua Campana ſupercilio ac regio ſtrepitu cùm viderimus*, &c. Idem in L. Piſonem: *Neque ſupercilium tuum fugi.* D. Hieronymus epiſtola ad Demetriadem: *Ne abſtracti ab hominum frequentia, ſordidis & impijs cogitationibus pateant: & plenis arrogantia & ſupercilij cunctos deſpiciant.* Ad quem locum plura congeſſit Henr. Grauius, cuius poſtuma apud Sicambros nuper beneficio V. Cl. Henrici Vweni reperta ac typis cura noſtra ſunt edita. Videndus & Petrus Victorius libro XVI. cap. XIV. Variar. lectionum.

Porrò, quod ad alterum πὸν γνάθους ευρῶν attinet, Horatius *inflare buccas* dixit de Ioue iraſcente & indignante l. b. I Sat. I.

Quid

51. Οὐ ψῆφος ἦλθες, ἀλλ' εἰς κολωνὸν ἦσο.] Ἐπὶ τῶν μὴ ἐν καιρῷ συνερίζουσι τῷ καιρῷ, καὶ ὅτε τῷ μισθαρνήσοντι.

52. Ὀφθαλμὸς βασιλέως.] Οὕτως ἐκάλουν τοὺς σατράπας, δι' ὧν πάντα ὁ βασιλεὺς ἐθεᾶτο, ὡς βασιλέως ὄντα, τοὺς ἀπαγγελοῦντας, δι' ὧν ἀκούει τὰ παρεκπίπτοντα ἑκάστῳ παντὸς μᾶλλον.

Π.

53. ΠΑΛΑΙ ποτ' ἦσαν ἄλκιμοι Μιλήσιοι.] Ἐπὶ τῶν ποτὲ ἀκμασάντων, νῦν δὲ ἀδυνάτων ὄντων.

54. Παλαίει καλῶς ἡ ἀλώπηξ.]

55. Παλλήνιον βλέπειν.] Ἀντὶ τοῦ θρασέως, ὠμοῦ δεινοῦ καὶ ἄγαν ἔχειν πρὸς τὸν ἐχθρόν· ὡς πάλαι ποτὲ Πεισίστρατον τύραννον. ὁπόταν συμπλακῶσιν ἐν παλλήνῃ τινὶ μάχῃ. ἢ βαλλήνιον θέλει εἶπεῖν, ὅτι δεῖ ζητεῖν τὸν ἐχθρὸν καὶ λιθολογῆσαι αὐτόν.

56. Παλινῳδίαν ᾄδειν.] Παροιμία

51. Serò veniſti, ſed tumulum pete.] In eos qui poſt tempus aduenirent, & in mercenarios.

52. Oculus regis.] Ita vocarunt ſatrapas, per quos omnia rex ſpectaret: ſicut *Regis aures*, delatores, per quos audiret omnia, quæ ab vnoquoque agerentur.

Π.

53. ΠΑΛΑΙ ποτ' ἦσαν ἄλκιμοι Μιλήσιοι.] De iis qui olim floruerunt, nunc verò ſunt imbecilles.

54. Pulcrè fallit vulpeculam.]

55. Pallenico eſſe vultu.] Id eſt, generoſo, animo infenſo atque aſpero contra hoſtem: quod in Pallenenſi municipio Athenienſes cum Piſiſtrato tyrannidem affectante prælium commiſerint. Quod ſi pro παλλήνιον legatur βαλλήνιον, vult ſignificare hoſtem inquirendum, eumdemque lapidandum eſſe.

56. Palinodiā canere.] Prouerbiū ſigni-

Quid cauſæ eſt, meritò quin illi Iuppiter ambas Iratus buccas inflet. ——

Vtrumque expreſſit, & *inflare buccas*, & *ſuperciliũ tollere*, arrogantem ac ſuperbum deſcribens, Ariſtænetus lib. II. Epiſt. VI. Ὁ ἐρημίαν καὶ ἀπολείπων τὰς πύλας, ἢ πατρίους μάχας, ἢ σαθρότητα γήρως τοῦ ἑαυτοῦ. ἀναπλάττει ἢ μετάφρων καὶ τοῖς φαιδροῖς, καὶ ὑβρίζοντας ἤδη διαζῶντα τοῦτον χρόνον· καὶ, ὡς ἀνωτέρω εἶπε, ἐξαίρειν τοὺς γνάθους.

51. Οὐ ψῆφος ἦλθες, ἀλλ' εἰς κολωνὸν ἦσο.] Verſus erit Iambicus, ſi cum Eraſmo legas ἀλλ' ἐς κ. qui & Latinè ſic reddidit:

Serus ades, eſt colonon hoc te conſeras.

eſt autem κολωνὸς locus ſeu terra editior tumuli in morem, teſte Heſychio & Suida, quem vide in dict. Κολωνίτας.

52. Ὀφθαλμὸς βασιλέως.] Ariſtoph. ἐν Ἀχαρν. Καὶ τοῦ ἄρχοντος ἄκουσε Ψευδαρτάβου

Τὸν Σατράπου ἐν Θεσμῷ. ——

Interpres adducit hæc Ariſtotelis è lib. III. Polit. Κύριον δ' ἴσως ἂν τῷ βέλτιστα τὰ περὶ τὴν πόλιν οἰκήσειν καὶ ἐνὸν ἀκούειν πρίν τι πράττειν ἐπιτροπεύοντα καὶ χαρίεν, ἢ πολλοὶ πολλάς. ἐπεὶ τὰ τῶν ἐφεδρικῶν πολλοὶ ἐν μέρει μᾶλλον ἀκοῦσαι τοῦτο ἢ ἕνα τὸν ἐν χρείᾳ καὶ τέλει. Erat. Adag. ita concepit, εἰ τοῦ ἐφεδρικοῦ βασιλέως πολλοί. vtiturque Lucianus lib. De mercede conductis, & Aduerſus indoctum. Simili autem modo Ioan. Tzetzes in epiſtolis Nicephorum Seruilium vocat ἐφεδρικὸν χρυσοῦν, ἐπὶ ἀρχῆς ἢ ἀγορᾶς, &c.

53. Πάλαι ποτ' ἦσαν ἄλκιμοι Μιλήσιοι.] Ex Ariſtoph. ἐν Πλούτῳ. Vide Euſtath. in Iliad. ι. vbi & alterius meminit Ὅλως τὰ Μιλήσια.

55. Παλλήνιον βλέπειν.] Habet Varinus in Lexico ex Euſtathio in Odyſſ. ξ'. Vide Iunium Cent. III. Adag. 16.

56. Παλινῳδίαν ᾄδειν.] Sumtum à Steſi-

significans contraria dicere priòribus.

57. Pandeletiæ ſententiæ.] Pro morofis ſentẽtiis vſurpantur. Quia Pandeletus ſycophanta fuit contentioſus, & ſcriptor decretorum, & ex eorum numero, qui in iudiciis verſabantur. Meminit eius Cratinus in Chironibus.

58. Panico terrore.] Dictum Prouerbium de exercitibus, cùm repentino pauore equi & milites nulla apparente cauſa percelluntur. Pani enim feminæ ſacrificare ſolitæ clamores excitantes.

59. Omnia bona vt inquit Cillicon. &, Nihil mali, ſed vt ait Cillicon.] Hic Samo prodita dicebat, *Nihil mali ſed rem ſacram facio.* Fuit enim facinore nobilitatus hic Cillicon, qui prodita Prienenſibus Mileto, rogãtibus quibuſdam ſæpenumerò, quid eſſet facturus, reſpondit, *Omnia bona.* Et eſt Prouerbium: *Omnia bona vt ait Cillicon.* Pòſt ad Theagenem quemdam veniens, carnes emturus, tradidit ei Cillicon, iuſſitque quomodo ſecari vellet. at ille porrectam Cilliconis manum abſcidit, inquiens, *Iſta manu non prodes alteram ciuitatem.*

Διλλοῦσα τοῖς πρηγίοις ἐναντία εἰπεῖν.

57. Πανδελέτιαι γνῶμαι.] Ταυτέστι δύσερωτι. ἐπεὶ Πανδέλετος συκοφάντης ἦν φιλόδικος, καὶ γραφὰς ψηφίσματα. ἢ ἐν οἷς τῷ πρὸ τὰ δικαστήρια διαξιβόντων, μέμνηται αὐτοῦ Κρατῖνος ἐν Χείρωσι.

58. Πανικὸν δείματι.] Τοῦτο γένος ἐστὶ τῶν στρατοπέδων· ἵππος αἰφνίδιον οἵ τε ἵπποι καὶ οἱ ἄνθρωποι ἐκπλαγέντες μηδεμίας αἰτίας προφανείσης. τοῦ δὲ Πανὸς εἰώθασιν ὀργιάζειν αἱ γυναῖκες μετὰ κραυγῆς.

59. Πάντ' ἀγαθὰ ὡς ἔφη Κιλλικών. καὶ, Οὐδὲν πονηρόν, ἀλλ' ὅσπερ ὁ Κιλλικών.] Οὗτος παρέδωκε τὴν Σάμον, αὐτοῦ ἐπιτυχόντος· Οὐδὲν κακὸν ποιῶ, ἀλλ' ἱερὸν ὁλκάδα. ἐπὶ πολὺ δὲ ἐτιθρύλλητο ὁ Κιλλικών, ὃς προέδωκε Μίλητον Περσικῶν· ἀνωφελῆ δ' ἦν αὐτῷ πολλάκις αὐτοῦ τι μέλλοντος ποιεῖν, ἔλεγε, Πάντα τ' ἀγαθά, καὶ ἔστι παροιμία, Πάντ' ἀγαθὰ ὡς ἔφη Κιλλικών. ὕστερον μέν τοι ὕβρει Θεαγένους τινὸς εἰσελθόντος ἐπὶ δεῖπνον καὶ κρέα, κἀκεῖνος ὑποδείξας ἐκέλευσε πόδα κόψαι θέλει. προτείναντος δὲ τὸν χεῖρα ἀπέκοψε καὶ εἶπε, Ταύτῃ τῇ χειρὶ οὐ προδώσεις πόλιν ἑτέραν.

60. Πάνθ'

chœro poëta, de quo ita in Helenæ Encomio Iſocrates: Ἐπαίνεσεν ἂν Σαπφὼ τὴν ποιητὴν ἢ Ἀνακρέοντα τὸν μελοποιὸν ἢ Φερεκλέα τὸν ἀρχαῖον ἢ Φρύνιχον ἢ τοὺς ἄλλους ἐλεγοποιούς τε καὶ ᾠδοποιούς, ἀνίσους ἂν ἡγησάμενοι ἀποφαίνειν. ἐκείνων δ' ἕνεκα τὴν αἰτίαν τῶν εὐημερῶν, κεκτημένην πολλὰ μὲν ἀγαθὰ, πάντα δὲ αὐτὴν εἰς τὸ ἀκριβὲς ἐπιστάμενον. Ioan. Chryſoſtomus Orat. Quòd nemo lęditur niſi à ſeipſo: Πῶς ἂν τις ἀποφήνειε ἐπιτήδειον χθόνα, ἢ πολυπόλεμον ἔσεσθαι, ἢ ἀπολεμόν; &c. Vide Platonem in Phædro, Proclum Lycium Commentat. in Politiam Platonis, Archelaum Cyprium apud Prolom. Hæpheſtionem in Photij Biblioth. Cononem Narrat. XVIII. apud eumdem Photium, & Dionem Chryſoſtomum Orat. XI.

60. Κατὰ

60. Πάνθ' ὅμοια, καὶ Ῥοδώπις ἡ καλή.] Ἡ Ῥοδῶπις ἑταίρα ἐγένετο. τοὺς οὖν πολὺ δαπανήσαντας ἀργύριον, τὸ διάφορον τῆς μίξεως πρὸς τὰς ἄλλας γυναῖκας συμβολὰς δηλοῦσι τὸ λεγόμενον.

61. Πάντα καλὸν σείειν.] Παροιμία ἐπὶ τῶν πάσῃ προθυμίᾳ χρωμένων, παρῆκται δὲ ἀπὸ τῶν τὰ ἄρμενα χαλώντων.

62. Πάντα κινήσω πέτρον.] Τοῦ Μαρδονίου ἡττηθέντος ἐν Πλαταιαῖς, φήμη κατεῖχεν, ὡς ἐν τῇ ἀβεβόλῳ τῆς σκηνῆς θησαυρὸν κατορύξας ἀπολελοίπει. περιόντος δὲ οὐδὲ Πολυκράτης ὁ Θηβαῖος τὸν τόπον, πολλοῦ χρόνου ἐζήτει. ὡς δὲ οὐδὲν ἐπίστατο, πέμψας εἰς Δελφοὺς, ἐπυνθάνετο πρὸς ἃ ἔσοι. τὸν δὲ Ἀπόλλωνα ἀποκρίνασθαί φασι, Πάντα λίθον κίνει. οἱ δὲ εἰρῆσθαί φασι δοὺς τῷ τοὺς καρκίνους θηρεύοντι.

63. Πάντα μὴ θέλε πρατεῖν.] Ἐπὶ τῶν εἰς πάντα δυσμενῶν βαλομένων.

64. Πάντα ὀκτώ.] Οἱ μὲν Στη-

60. Πάνθ' ὅμοια, καὶ Ῥοδώπις ἡ καλή.] Ita concinnius ſenarius eſt. De Rhodopide autem Herodotus lib. 2. Muſarum, è Thracia oram & Æſopi fabulatoris conſeruã fuiſſe: veniſſe in Ægyptum, magnoq; redemtam à Charaxo Mitylenæo Sapphus fratre. Vixit ergo vt & Sappho & Æſopus annos propè ſexcentos ante Chriſtum, de qua & Strabo lib. XVII. legendus.

61. Πάντα κάλον σείειν.] Eſt in Heſychio, & totidem verbis in Zenobio. Paria illa I. Chryſoſtomi Hom. Quòd nemo lædituir niſi à ſeipſo, πάντα κινῶν μηχανήματα, πάντα κινεῖν τὰ ἔργα, καὶ πάντα ἀρεῖς τὰ βέλη.

62. Πάντα κινῶν πέτρον.] In Heſychio legitur, Πάντα κινῶν θέμενος, nihil vitioſus locus eſt, & emendandum πέτρον. Geminum huic, quod in eodem ſequitur, Πάντα λίθον κινῶν. Verùm mutila hiſtoria eſt, ex Zenobio reſtauranda. Ioannes Tzetzes Chil. XII. Hiſtoria 442.

Μετὰ Πέρσου τὸ τέλεσμα, τὸ σὺν μαχηθῆναι,
Ἀνδρὶ χαιρήμει εἰκάζοντι τὸν ἐν Πλαταιαῖσι.
Τῷ μηνῦσαι δ' ἐπιθῦσαι ἐμοὶ δ' ἐκεῖνο κλέος ἐστί.
Εἰς πάντα κάλων ἡ κανὼν, καὶ πάντας ἡ τοὺς λίθους.
Τοῦτο παῖδι ἐοικότες ἦν, ὃς τὸν ἀετὸν χλεύων,
Ὑπέρωπις ἐφάνη, πάντα δρῶν ἐν Μίλητι.

66. Παρὰ

Stesichorum Catanæ splendidè sepultum, prope columnas, quæ ab eo Stesichoriæ nominantur, ipso monumento octo columnas habente, octo item gradus & angulos octo. Quidam Haleten, qui ex oraculo Corinthios in vnam ciuitatem coëgerit, ciues in octo tribus, & in octo partes vrbem distribuisse perhibent.

65. Immisceor.] Prouerbiũ de pauperibus se diuitũ cœtui immiscentibus.

66. Apud surdum crepitum edere.] Perspicua est prouerbij causa. Surdus enim non audit. Dicitur igitur de iis qui non sentiunt.

67. Vnà lauor.] Prouerbialiter hoc dicitur. Solebant enim olim pauperes vnà cum diuitibus lauare, eorumque spongiis vti.

68. Ad equum & puellam.] Locus est Athenis ita vocitatus, quòd quidam ex genere Codridarum, Hippomanes nomine, qui & postremus imperauit, filiam in loco quodam cum equo furibundo inclusit, eò quòd clandestino concubitu virginitatem suam læsisset: & equus puellæ vim intulit, à quo *Ad equum & puellam* locum illum, in quo calamitas ea contigit, appellant.

σίχορόν φασιν ἐν Κατάνῃ Στησιχόρειον πολυτελῶς, ἀφ' οὗ καὶ Στησιχόρεια λεγόμενα πύλαις· καὶ τὸ μνημεῖον ἔχον τ῾ ὄντως κίονας καὶ ὄντως βαθμοὺς, καὶ ὄντως γωνίας. οἱ δὲ, ὅτι Ἁλέτης καὶ χρησμὸν τοῖς Κορινθίοις συνοικίζων, ὄντως φυλαῖς ἔνειμε τοὺς πολίτας, καὶ ὄντως μέρη τ῾ πόλιν.

65. Παρεμβύομαι.] Παροιμία, ἐπειδὴ εἰς τοὺς πλουσίους οἱ πένητες παρεμβύονται.

66. Παρὰ κωφὸν ψοφεῖν.] Πρόδηλον τ῾ παροιμίας ἡ αἰτία. ὁ γὰρ ἀκούει ὁ κωφός. ἐπὶ τῶν ἀναισθήτων δὲ λέγεται.

67. Παραλοῦμαι.] Παροιμιακῶς. εἰώθασιν γὰρ ἀφ' ἑστίας ἐν τοῖς βαλανείοις οἱ πλούσιοι συλλούειν τοὺς πένητας, καὶ τοῖς αὐτόχρωσι σπόγγοις χρῆσθαι.

68. Πάππαν καὶ κόρην.] Τόπος Ἀθήνησιν οὕτω κεκλημένος. ἐπειδή τις τῶν γένους τῶν Κοδριδῶν, Ἵππομανὴς τοὔνομα, ὃς καὶ τελευταῖος ἐβασίλευσεν, ἐν Θεμάτῳ κεκλεῖφθαι ἐν χωρίῳ τινὶ μετ' ἵππου μαινομένου, ὅπου λαθραίᾳ μίξει τὴν παρθενίαν αὐτῆς ἐλυμήνατο, καὶ ὁ ἵππος τῇ κόρῃ βίαν ἐπάσατο. ἀφ' οὗ Πάππαν καὶ κόρην ὁ τόπος, ἐν ᾧ τὸ πάθος ἐγένετο, καλεῖται.

69. Παρὼν ἀπόδημεῖ.

66. Παρὰ κωφὸν ψοφεῖν.] Totidem verbis Hesychius sup. Παρὰ κωφῷ κλάειν. Simile illud Photij nostri in epistolis: Κωφῷ δ' ἄρα δίδοτε, ἢ παιδίαν ἀντιδοῦναι, κέκτησθε.

67. Παραλοῦμαι.] Hesychius & ex eo Varinus: Παραλούμενοι. παροιμιακῶς. ἐπεὶ γὰρ ἐν τοῖς βαλανείοις οἱ πλούσιοι παρελούοντο. Olim Romano more cum parentibus puberes filij, cum soceris generi non lauabantur, ait Cicero 1. Offic. Edictum quoque fuisse M. Antonini philosophi Imp. ne vnà Romæ lauarent ampliùs, refert Iulius Capitolinus. & Alexander Seuerus Imp. balnea vnà vetuit exhiberi, quæ iam Heliogabalus admiserat, vt auctor est Ælius Lampridius.

68. Πάππαν καὶ κόρην.] Idem memorat Æschines contra Timarchum, & Suidas in Ἵππομένης. Intelligit autẽ *Hippomenem* eiusq; filiam

69. Παρὼν ἀπόδημεῖ.] Ἐπὶ τῶν αἰθύπτων ἑαυτοῖς μὴ δυναμένων παρεῖναι. Ἀριστοφάνης· Ὁ νοῦς σὺ δ' οὐ παρὼν ἀποδημεῖ.

70. Πᾶσα γῆ πατρίς.] παροιμιακῶς.

71. Πάσῃ μηχανῇ.] Ἀντὶ τοῦ καὶ παντὸς τρόπου. Ἄλλως·

Πάσῃ τέχνῃ.] Ἐκ παντὸς τρόπου. Ἀριστοφάνης Λυσιστράτῃ· Οὔδ' εἰ σὺ σχολάσεις πάσῃ τέχνῃ πρὸς ἑσπέραν ἐλθὼν ἑαυτὸν ἢ βάλανον ἐκάρμησον.

72. Ἐκ Πατροκλείων.] Ἐπὶ τῶν ῥυπώντων καὶ αὐχμηρῶν. Πατροκλῆς γὰρ ἐγένετο Ἀθηναῖος πλούσιος σφόδρα· ἄλλως δὲ κακοβίός τις ἦν καὶ φιλοχρήματος καὶ σπανὸς, ὃς τις ἔοικε τ῾ φειδωλίας ἀδύνατα οἰκία προσλαβεῖν, φυλακῆς ἕνεκα τῶν χρημάτων καὶ γλίσχρου βίου. ὁ Πλοῦτος οὖν ἱστορούμενος πόθεν βαδίζει, Ἐκ Πατροκλείων, ἔφη, ἔρχομαι, ὃς οὐκ ἐλούσατ' ἐξ οὗ ἐγένετο.

73. Παυσανίου πλοκόπερος.] Οὗτος ζωγράφος ἦν, καὶ διὰ πενίαν διεπτώλλετο.

69. Præsens abest.] De iis qui cogitatione aliis in rebus occupantur. Aristophanes: *Mens tua præsens abest.*

70. Omnis terra patria.] Prouerbiale.

71. Omni machina.] Hoc est omni studio atque conatu. Aliter:

Omni arte.] Pro quouis modo. Aristophanes in Lysistrate: *Nec si otiosus fueris, omni arte, cùm ad vesperam veneris, illi glandem inseres.*

72. E Patroclis ædibus.] De sordidis & squallidis. Patrocles enim fuit Athenensis admodum locuples, sed malæ vitæ, auarus & sordidus, qui præ parsimonia neminem ad se admittebat, ob pecuniam seruandam & tenacitatem. Plutus igitur interrogatus, vnde veniret, respondet, *A Patrocle, qui non lauit ex quo natus est.*

73. Pausone mendicior.] Fuit hic pictor, & ob paupertatem in ore vulgi.

74. Pedi-

filiam *Limonem*, de quibus Heraclides Ponticus ἐν παλιτείᾳ Ἀθηναίων, & Ouidius in Ibin. Alterum hinc Prouerbium format Diogenianus, Ἀπάτωρ ἢ Ἵππομένης. *Impior Hippomene.*

69. Παρὼν ἀπόδημεῖ.] Ex Aristoph. ἐν Γηρυτάδῃ. Sic Terentius dixit in Eunucho: *Cum illo milite præsens absens vt fies.*

70. Πᾶσα γῆ.] Sic Naso:

Omne solum forti patria est, vt piscibus æquor,
Vt volucres vacuo quidquid in orbe patet.

Legendus M. Antonius Muretus libro 11. Variar. lect. cap. 3.

72. Ἐκ Πατροκλείων.] Aristoph. ἐν Πλούτῳ·

— ἐκ Πατροκλείων ἔρχομαι,
Ὃς οὐκ ἐλούσατ' ἐξ ὅτου ἐγένετο.
— è Patrocli venio domo,
Qui non lauit ex quo natus est.

Tale illud Martialis lib. XII. Epigram. 78.

Cellas ante petit Patroclianas.

Quas publicas latrinas exponit Turnebus lib. XXX. Aduersar. cap. 26.

73. Παύσωνος πωγότερος.] Meminit Pausonis huius Aristoph. in eodem Pluto. vbi Interpres: Ὁ Παύσων ὁ διὰ πολλὰ καμφθέντα, ζωγράφος ἦν. & Ælianus lib. XIV. cap. XV. ac Lucianus in Demosthenis encomio, vbi malè Παίσωνα pro Παύσωνα legitur.

74. Pedibus ingredior, nam natare non didici.] Id eſt, non poſſum hoc, igitur faciam illud.

75. Pellenæa veſtis.] De iis qui veſtes vetuſtas gerunt. Nam Pellenę veſtes diuerſæ fiebant.

76. Paupertas ſapientiam ſortita eſt.] Pauperes enim artes plurimas addiſcunt.

77. De aſini vmbra.] Prouerbiale de iis qui rebus pretij nullius occupantur. Vel ſic :

De Delphica vmbra.] Demoſthenes in Philippicis. Didymus ait, Prouerbium *De aſini vmbra* detortum eſſe ab Oratore, qui de Delphica vmbra dicat. dici autem id de iis, qui de rebus nullius momenti exiſtentibus inter ſeſe digladientur.

78. Inſtar piceæ.] De iis qui funditus pereunt : quoniam picea ſuccisa non germinat ampliùs.

79. Pelei machæram.] Prouerbiũ hoc Ariſtophanes deſcribit his verbis : *Magis ſuperbit, quàm Peleus ſua machera* : quam putabatur modeſtiæ præmium à Vulcano accepiſſe.

80. Ne quidem Cteſias ſycophanta oberit.] Hic ob ſycophantiam fuit exagitatus.

74. Πεζῇ βαδίζω, νεῦν γὰρ οὐκ ἐπίσταμαι.] Ἀντὶ τοῦ μὴ δυνάμει τοῦτο, ποιήσω οὖν ἐκεῖνο.

75. Πελλήναιος χιτών.] Ἐπὶ τῶν παλαιὰ φορεμάτων ἱμάτια. οἱ δὲ Πελλήνη δέφορεσι χλαῖναι ἠγόντο.

76. Πενία σοφίαν ἔλαχε.] Παρὸσον οἱ πένητες πολλὰς τέχνας διατηδόλουσι.

77. Περὶ ὄνου σκιᾶς.] Παροιμιακὸν ἐπὶ τῶν ἐκβιβαζόντων τοὺς μηδενὸς ἀξίους. Ἄλλως·

Περὶ τῶν ἐν Δελφοῖς σκιᾶς.] Δημοσθένης Φιλιππικοῖς. Δίδυμός φησι, τὴν Περὶ ὄνου σκιᾶς παροιμίαν ἀποστραφεῖσαν ὑπὸ τοῦ ῥήτορος, λέγεσθαι ἐπὶ τῆς ἐν Δελφοῖς σκιᾶς· λέγεσθαι δὲ ἐπὶ τῶν τοῖς ἐπὶ τῶν μηδενὸς ἀξίων μαχομένων.

78. Πεύκης βόστον.] Ἐπὶ τῶν παντελῶς διαλλυμένων· ἐπεὶ ἡ πεύκη κοπεῖσα, οὐκ ἀνίσταται ἔτι βλαστόν.

79. Πήλεως μάχαιραν.] Παροιμία τοιαύτη ἀπαγορεύει καὶ Ἀριστοφάνης ἐν τῷ Μήδῳ φρονεῖ μᾶλλον ἢ Πηλεὺς ὅτι τῇ μαχαίρᾳ· ἣν ἐδόκει σωφροσύνης γέρας ἀπὸ Ἡφαίστου εἰληφέναι.

80. Οὐδὲ Κτησίας ὁ συκοφαντὴς πημανεῖ.] Οὗτος ἦν συκοφαντίᾳ ἁλοὺς δεθείς.

81. Πτε-

74. Πεζῇ βαδίζω, &c.] Meminit Varinus in Lexico.

77. Περὶ ὄνου σκιᾶς.] Vide ſup. Ὄνου σκιά & Varinum in Lexico.

79. Πήλεως μάχαιραν.] Eadem hinc Varinus. Ariſtophanis verba ſunt ἐν Νεφέλαις·

— ὁ γοῦν Παλεὺς ὅλκαδα διὰ τὸν ἢ μάχαιραν. vbi multa Interpres, quem vide. Euſtathius in Iliad. ϛ'. Λέγει δὲ καὶ ἡ παροιμία, Πηλεὺς τῷ μαχαίρᾳ. ὡς διὰ σκηπτοπάλου Ζεὺς εἶναι καὶ ξίφος διδοὺς, οὕτω καὶ ὁ Κωνστάντιος Δουκᾶς.

80. Οὐδὲ Κτησίας ὁ συκοφάντης πημανεῖ.] Ex Ariſtoph. ἐν Ἀχαρνεῦσι.

81. Πτε-

81. Πτερὸν πήρα οὐ πίμπλησι.] Ἐπὶ τῶν ἀπλήστων.

82. Πιθηκισμοῖς ἀθυλαύοις.] Ἀντὶ τοῦ ἀπατῇς, καὶ κολακεύμασιν ἢ μιμήμασιν νικᾷς.

83. Διαπιθηκίσαι.] Διαπαῖξαι, ὅσα τῶν σιμίων. φιλοπερίεργόν ἐστι γὰρ τὸ ζῷον.

84. Πίθηκος ἐν πορφύρᾳ.] Οἱ φαῦλοι καὶ πολλοῖς ἀβλαβεῖς, ἴσως δ' οὐ διαφαίνονται πονηροὶ ὄντες.

85. Πιτυάνη εἰμί.] Αὕτη παρ' Ἀλκαίου κεῖται. λέγει δὲ κατὰ τῶν πυκναῖς συμφοραῖς χρωμένων ἅμα καὶ εὐπραξίαις. παρῆσαι καὶ τὴν Πιτυάνη τοιαύτα συμβῆναι φράσασαν, ὡς καὶ Ἑλλάνικος μέμνηται. φησὶ γὰρ αὐτὴν ὑπὸ Πελασγῶν αὖθις ἐκποδισθῆναι, καὶ πάλιν ὑπὸ Ἐρετριέων ἐλευθερωθῆναι.

86. Πλύνεις σαλεύεις, χαμαὶ ἀντλεῖς, φακὸν κόπτεις.] Ἐπὶ τῶν ἀδυνάτων καὶ ἀνωφελῶν, καὶ μὴ ὄντων, λέγεται.

87. Πλεῖν ἢ καυᾶν.] Ἐπὶ τῶν ἀμφιβόλων πραγμάτων. Ἀριστοφάνης Ὄρνισι.

88. Πολλὰ καινὰ τὰ πολέμια.] Πολυβίου·

81. Mendici pera non impletur.] De iis qui expleri non poſſunt.

82. Simiarũ more exagitas.] Hoc eſt, decipis, & adulationibus, vel etiam quibuſdam imitationibus vincis.

83. Simias imitari.] Eſt ſimiarum more eludere. Simia enim animal eſt curioſiſſimum.

84. Simia in purpura.] Homines improbi, etſi multis inuolucris vtantur, nihilominùs tamen elucet improbitas eorum.

85. Pityane ſum.] Huius mentio fit apud Alcæum. De iis autem vſurpatur, qui crebris & calamitatibus & proſperis ſucceſſibus vtuntur. Talia enim, vt & Hellanicus meminit, negotia Pityanę obiecta ſunt, quam & à Pelaſgis in ſeruitutem abductam, & rurſus ab Eretrienſibus in libertatem aſſertam eſſe aiet.

86. Laterem lauas, humi hauris, lentem ſecas.] De iis quę fieri non poſſunt, & nihil conferunt, & non ſunt.

87. Nauis aut galea.] De rebus ambiguis. Ariſtophanes in Auibus.

88. Multa ſunt belli noua.] Polybius :

81. Πτερὸν πήρα οὐ πίμπλησι.] Mendici pera non impletur. Hic etiam modò Πτυάνη modò Πιτυάνη nominat.

86. Πλύνεις σαλεύεις, &c.] Theocritus εἰδ. ιε'.

Ἢ ὕδατι πλέκεις θαλερᾷ ἰουδὶ τὸ ἰδωρ.

88. Πολλὰ καινὰ τὰ πολέμια.] Diogenianus: Πολλὰ καινὰ τὰ πολέμια. itaque Cicero libro v. ad Atticum Epiſt. xx. *Interim (ſcis enim quandam παρεπιδημίαν, item τὰ καινὰ τὰ πολέμια) tumore aduentus noſtri, & Caſſio, qui Antiochia tenebatur, animus acceſſit, & Parthis timor iniectus eſt.* Quintus Curtius lib. VII. *Eatenus, ſicuti*

lybius: *Cùm luna sub Perseo Macedonum rege defecisset, fama vulgò increbuit, defectum regis ea re significari. Idque vt Romanos animosiores, sic Macedones timidiores fecit. Ita verum est quod vulgò fertur, multa esse belli nova.*

89. Multa quidem nôris quîs numen fallere possis.] Prouerbium in eos qui se Deo fucum facturos esse putant.

90. Multa cadunt inter calicem supremaque labra.] Mortales leuiculis rebus sæpenumerò & læduntur & iuuantur.

91. Multis ictibus quercus domatur.] Prouerbium de iis qui difficulter capiuntur & perficiuntur.

92. Multo quidem magis, tametsi mille adfuerint.] De iis qui se modis omnibus victores fore pollicentur.

93. Multa nouit vulpes, sed erinaceus vnum magnum.]

94. Multi sortilegi, sed pauci vaticinantes.] Multi sunt inimici, pauci verò auxilium ferentes.

95. Multi te odio prosequentur, si te ipse amaris.] Hoc aiunt Nymphas dixisse Narcisso, se ob pulcritudinem in fontibus contemplanti.

λύβιος· Ὅτι δὲ σελήνης ἐκλειπούσης ἔτι Περσέως τοῦ Μακεδόνος, ἐφάνησαν οἱ φόβοι τοῖς πολλοῖς, ὅτι βασιλέως ἔκλειψιν σημαίνει. καὶ τοῦτο τοὺς μὲν Ῥωμαίους θάρσος ἐνέβαλε, τοὺς δὲ Μακεδόνας ἐκπλήξασα ταῖς ψυχαῖς. ὥστε ἀληθὲς ἔχει τὸ φερόμενον, ὅτι πολλὰ καινὰ τὸ πολέμου.

89. Πολλά κεν εἰδείης οἷς τὸν θεὸν ἐξαπατήσαις.] Παροιμία πρὸς τοὺς ὁλομέλως τὸ θεῖον καταφρίζοντας.

90. Πολλὰ μεταξὺ πίλεος κυλίκος κὴ χείλεος ἄκρου.] Πολλὰ ἔοι συμπεσεῖν λόγοι ἐπφλαῦν ἥδη καὶ κατώρθωσαν βροτούς.

91. Πολλαῖς πληγαῖς δρῦς δαμάζεται.] Παροιμία πρὸς τοὺς δυσκαταλήπτους καὶ δυσκατεργάστους.

92. Πολλῷ γε μᾶλλον καὶ παρόντι χίλιοι.] Ἐπὶ τῶν ὑπὲρ τὸν ἀριθμὸν νικήσειν ὑπαγγελλομένων.

93. Πόλλ' οἶδ' ἀλώπηξ, ἀλλ' ἐχῖνος ἓν μέγα.]

94. Πολλοὶ θεμίβολοι, παῦροι δέ τε μάντεις ἄνδρες.] Πολλοὶ μὲν ἐχθροί, παῦροι δ' ὠφελήτορες.

95. Πολλοί σε μισοῦσιν ἰὼν σαυτὸν φιλῇς.] Τοῦτό φασι τὰς Νύμφας πρὸς τὸν Ναρκισσον εἰπεῖν, ἀποβλέποντα εἰς τὰς πηγὰς διὰ τὸ οἰκεῖον μορφῶν.

96. Πολ-

pleraque belli vana & inania, barbaros ad deditionem traxit. Plutarchus quoque lib. περὶ τῆς ἀκοῆς· Ὡς ὁ πλείων, καὶ ἀτρεκέστατα πολλὰ τὰ κενὰ ἴσμεν. Hos secutus Erasmus, Suidæ ac Polybij verba mutauit, legendo κενὰ pro καινά.

90. Πολλὰ μεταξὺ πίλεος κύλικος καὶ χείλεος ἄκρου.] Originem Prouerbij plurimus indicat Zenobius. Meminit quoque Heraclides in Politia Samiorum, & Agellius libro XIII. cap. 16.

91. Πολλαῖς πληγαῖς δρῦς δαμάζεται.] Ita Diogenianus, Apostolius & Varinus. Erasmus è suo Diogen. senariũ hunc laudat:

Πολλαῖσι πληγαῖς τυπτὲ δρῦς δαμάζεται.
Multis rigida quercus domatur ictibus.

99. Πυ-

96. Πολλοὶ στρατηγοὶ Καρίαν ἀπώλεσαν.] Διὰ τὴν Ἁλικαρνασσοῦ πολιορκίαν. ὅτι τῶν μὴ ὁμογνωμονούντων.

97. Πολύποδος λίνεον, ἀυτὸς ἑαυτὸν καταφαγών.]

98. Πολύποδος ὁμοιότης.] Πρὸς τοὺς ἐξομοιουμένους τισὶν ἑαυτούς.

99. Ποππὰ κρὶ φύσσα φάλλεις.] Ἐπὶ τῶν μοχθηρῶς καὶ δλιπόνως ζώντων. καὶ γὰρ ἡ φύσσα ἐπειδὰν πεινᾷ, τότε μάλιστα φάλλει.

100. Οὐδὲν πονηρὸν, ἀλλ' ὅτιπερ καὶ Καλλιφῶν.] Ὁ Καλλιφῶν δέ τις παρῴδησε Σάμιον, οἱ δὲ, Μίλητον, ὡσεὶ εἴποι, Οὐδὲν κακὸν ποιῶ ἀλλ' ἱεροσυλῶ. ὅτι περιῆλθε σὺν τῷ μύλλεσθαι ὁ Καλλιφῶν σύν τινι, ὃς παρῴδησε Μίλητον περιελεῖν.

ΕΚΑΤΟΝΤΑΣ Ιβ'.

1. ΠΟΝΟΝ ἀπείρων.] Ἐπὶ τῶν μάτην πονούντων.

2. Πόνος πόνῳ πόνον φέρει.] Ὡς, Ἔργον ἔπ' ἔργῳ. Ὅμηρος·

— πάντη δὲ κακὸν κακῷ ἠρήρεκτο.

Σοφοκλῆς ἐν Τραχινίαις· Νὺξ γὰρ εἰσάγει, καὶ νὺξ ἀποθεῖται διεγηγερμένον πόνον.

3. Πόντος ἀγαθῶν.] Ἐπὶ τῶν πολλῶν ἀγαθῶν καὶ μεγάλων· οἷον, Ἀγαθῶν θάλασσα.

4. Πόῤῥω Διὸς τε καὶ κεραυνοῦ.]

96. Multi duces Cariam perdiderunt.] Propter Halicarnassi obsidionem. In eos qui non consentiunt.

97. Instar polypi seipsum deuorat.]

98. Polypi similitudo.] Ad eos qui se comparant aliquibus.

99. Improbè turturis instar cantillas.] In eos qui miserè & laboriosè victitant. Turtur enim cùm esurit maximè, cantat maximè.

100. Nihil mali, sed idẽ quod Calliphon] Calliphon hic Samum prodidit: vel, vt alij volũt, Miletum, cùm diceret, *Nihil mali facio, sed sacrilegiũ facio.* Calliphon igitur hic ob improbitatem fuit in ore omnium, quippe qui Miletum Prienensibus prodidisset.

CENTVRIA XII.

1. SERERE laborem.] In eos qui frustrà laborant.

2. Labor labore cumulatur.] Sic dicitur, *Opus post opus.* Homerus: *Vbique malum malo condensatum est.* Sophocles in Trachiniis: *Nox adducit, & nox repellit susceptum laborem.*

3. Pontus bonorum.] De multis magnisque bonis enuntiatur: quemadmodum &, *Mare bonorum.*

4. Procul à Ioue & fulmine.] Quia

99. Ποππὰ κρὶ φύσσα φάλλεις.] Explicat Iunius Centur. IV. Adag. 12. Simile infrà, φύσσα φάλλει.

CENT. XII.

2. ΠΟΝΟΣ πόνῳ.] Homeri versus est III. Iliad. τ'. Simile illud Theognidis versu 344. Δύσις τ' ἀπ' ἀνδρὸς ἀνδρὶ, δεδεγμένῳ, pro calamitatibus calamitates.

4. Πόῤῥω Διὸς τε καὶ κεραυνοῦ.] Erasmus explicat hoc modo: *non esse agendum cum præpotentibus, qui nutu possunt perdere si quando libeat: maximè cum regibus ac tyranno.* Sed re-

Quia principes familiaribus suis insidiari solent, Prouerbium hoc monet, otij securitatem illustris vitę periculis esse potiorem.

5. Fluuius cùm sis, cum mari contendis.] De iis qui se potentioribus exæquare studeant.

6. Fluuio magno aquæductum inducis.] In eos qui ea quæ possident, augere conantur.

7. Negotia ex otio.] De iis quæ præter opinionem & spem eueniunt.

8. Porri folio vinctus est cupidinum loculus.] De iis qui ob amorem multum insumunt, & luxuriosè viuunt.

9. Antiquior Codro.] Prouerbium de valdè vetustis: à Codro, qui Athenis regnauit, ductum.

10. Priùs quàm pinsas farinam.] Similis hæc paræmia est illis: *Ante captos pisces, muriam commisces.* &, *Priùs quàm iugulata est, pecudem excorias.* In eos qui præpropere aliquid agût, dicta.

11. Priùs ouem pascet lupus.] De re quæ fieri non potest.

12. Ante sortitionem rempublicam deuoras.] Affine est: *Ante distributionem cibi rapis.* Sumta tralatio ab iis qui ante cenam, eam rapiunt.

13. Agnos canibus obiicientes.] In eos qui homines quietos obiiciunt sycophantis.

14. Ouium nulla vtilitas, si absit opilio.] De rebus necessariis.

15. Ouiculæ vitam degere.] In stolidos & amentes, aut inertes. Oues enim viuunt, vt nihil agant: vel dicitur in infirmos.

16. Prodico sapientior.] Aristophanes in Nubibus:

Non alteri nunc ex Meteorosophistis parebimus,
Nisi Prodico, propter sapientiam & ingenium.

Sophista verò fuit hic Prodicus, genere Ceius. Floruitque Socratis temporibus. Hic primus quinquaginta drachmis declamitauit. Meminit & Plato illius in Protagora, & Xenophon in Apomnemoneumatis, atque etiam Aristophanes in Tagenistis,

Sic virum hunc aut liber corrupit,
Aut Prodicus, aut nugatorum quispiam.

In quibus item eum perstringit: *Meo nomine Prodicum flere iubete in posterum.* Magister hic fuit etiam Theramenis cognomento Cothurni, quòd & tyrannidis xxx. esset particeps, & populo studeret. Extat & liber Prodici, Horæ

Διὰ τὸ τοὺς ἐπιβούλους τοῖς σπουδῇ χρωμένοις, ἀδήλους εἶναι καὶ λήγουσα τῷ μετ' ἀναγκαστικῆς ἀσταλείαν τῆς ἐν ὑπηκόῳ βίῳ κινδυνεύειν.

5. Ποταμὸς θαλάττῃ ἐρίζεις.] Ἐπὶ τῶν ἰσοτεινομένων τοῖς κρείττοσιν.

6. Ποταμῷ μεγάλῳ ὀχετὸν ἐπάγεις.] Ἐπὶ τῶν τοῖς οὖσι προσφιλοτιμουμένων.

7. Πεῖρα μετ' ἐξ ἀφαρξίας.] Ἐπὶ τῶν παρὰ δόξαν ἢ παρ' ἐλπίδα συμβαινόντων.

8. Πεῖρον φύλλῳ τὸ τῆς ἐρώτων δέδησαι βαλάντιον.] Ἐπὶ τῶν διὰ ἔρωτα πολλὰ ἀναλισκόντων καὶ ἀσωτευομένων.

9. Πρεσβύτερος Κόδρου.] Ἀντὶ τοῦ παλαιότερος. παροιμιάζεται τῆς πάνυ παλαιᾶς, ἀπὸ τοῦ βασιλεύσαντος Ἀθηνῶν Κόδρου.

10. Πρὶν ἢ πτίσαι τὰ ἄλφιτα.] Ὁμοία τούτῳ· Πρὶν τοὺς ἰχθῦς ἁλεῖν, σὺ τὰ ἅλμαια κυνᾷς. καὶ, Πρὶν ἰσχάδας δάμας. ἐπὶ τῶν τοὺς καιροὺς παρελαμβανόντων, λεγομένη.

11. Πρὶν καὶ λύκος ὄϊν τυμπανίσῃ.] Ἐπὶ τῶν ἀδυνατούντων.

12. Πρὶν λαχεῖν τὰ κοινὰ κατεδίεις.] Ὁμοία τῇ· Πρὸ διανομῆς

---

ctitis hoc loco Suidas; cui suffragatur Synesius lib. de regno, quē Suidas exscripsit: Οὗτε τάπαντία τοῖς παρόντοις ὠφέλιμα, δι' ἃ τοὺς ἐπιβούλους τοῖς σπουδῇ χρωμένοις, ἀδήλους εἶναι τῷ λίχνον τῷ μετ' ἀναγκαστικῆς ἀσταλείας τῆς ἐν ὑπηκόῳ βίῳ κινδυνεύειν. Vidit hoc & Hen. Stephanus. Nota etiam μετωπικὸν πτάλμα Erasmi *Diogenianum* pro *Suida* citantis. Affine & illud Nasonis:

Vive tibi, & semper nimium prælustria vita,
Saxum prælustri fulmen ab arce venit.

7. Πράγματ' ἐξ ἀφορμῆς.] Pulcrè Ennius apud A. Gellium lib. xix. Noct. Attic. cap. x.

Otio qui nescit vti plus negotij habet,
Quàm cum est negotium in negotio.

11. Πρὶν καὶ λύκος ὄϊν τυμπανίσῃ.] Affine Aristoph. in Eiρήνῃ·

Πρίν γε καὶ λύκος ὄϊν ὑφαρπάσῃ.

Neque enim lupi & agni

——— ἐμίτρεπτα δαῖτα ἔχουσιν,

Ἀλλὰ κρατὰ φρονέουσι διαμπερὲς ἀλλήλοισιν,

vt canit Homerus Λ'. χ'.

16. Προ-

μῆς ἁρπάζεις. ἢ μεταφορὰ ἀπὸ τῶν ἐσθιόντων ἁρπάζοντας πρὸ ἡσυχίας.

13. Προβαλόντες κυσὶν ἄρνας.] Ἐπὶ τῶν ἀπραγμόνας τοῖς συκοφάνταις θύρα διδόντων.

14. Πεφθαίτην οὐδὲν ὄφελος, ἐὰν ὁ πωμηλεὺς ἀπῇ.] Ἐπὶ τῶν ἀναγκαίων.

15. Προβατίνη βίον ζῆν.] Ἐπὶ τῶν μωρῶν καὶ ἀνοήτων. τὰ γὰρ πρόβατα οὐδὲν ἐργάζεται κατὰ ζωήν. ἢ ἐπὶ τῶν ἀσθενῶν.

16. Προδίκου σοφώτερος.] Ἀριστοφάνης Νεφέλαις·

Οὐ γὰρ ἂν ἄλλῳ γ' ὑπακούσαιμεν τῷ νεῷ Μετεωροσοφιστῇ,
Πλὴν ἢ Προδίκῳ, σοφίας καὶ γνώμης ἕνεκα.
Σοφιστὴς δὴ ἦν ὁ Πρόδικος, Κεῖος τὸ γένος. ἤκμασε δὲ κατὰ τοὺς χρόνους τοῦ Σωκράτους. σοφὸς δὲ οὗτος τὰ πεντηκοντάδραχμον ἐπιδείξασθαι ἐποίησατο. μνημονεύει δὲ καὶ Πλάτων ἐπ' ἐκ Πρωταγόρᾳ, καὶ Ξενοφῶν ἐν τοῖς Ἀπομνημονεύμασιν· ἀλλὰ μὴν ἄλλα καὶ Ἀριστοφάνης ἐν Ταγηνισταῖς·

Οὕτω τὸν ἄνδρα τοῦτον ἢ βιβλίον διέφθειρεν,
Ἢ Πρόδικος, ἢ τὰ δαιδαλέγχου εἰσγνώμης.
θἀτέρα δ' αὐτὸν καὶ ἐν Ὀρέστῃ Παρ' ἐμοῦ Προδίκῳ κλαίειν εἴπητε τολμητόν.
διδάσκαλος δὲ ἦν οὗτος καὶ Θηραμβύης τὸ ἐπικλεὲς Κοθόρνου ἐκ τῆς τῶν λ'. τυραννίδος μετέσχε. Κόθορνος δὲ ἐκαλεῖτο, ἐπεὶ καὶ τοῖς λ'. στενὰς δὲ καὶ τῷ πλήθει φίρει) δὲ καὶ βιβλίον Προδίκου

16. Προδίκου σοφώτερος.] Eadem ad verbum apud Aristoph. Interpretem ἐκ τοιαύτης legas. Meminit Prodici Clarij, eiusque de Hercule sciepti Cicero libro 1. Officior. Quinctil. lib. 11. cap. 11. & Maximus Tyrius Serm. 17.

17. Πρό-

Horę inscriptus, in quo facit Herculem cum virtute & vitio colloquentem: à quarum vtraque cùm alliciatur, virtutis sudores voluptatibus vitij non diu duraturis anteponat.

17. Procridis iaculum.] De iis qui omnium votorum compotes fiunt. Procris enim eiusmodi iaculum habebat, quo omnes feras assequeretur.

18. Promeri canes.] Hunc aiunt seruum regium tanto fuisse in Euripidem odio, vt efferatos in illum canes immiserit, à quibus discerptus sit.

19. Ad ruptam vel inanem canis.] De iis qui frustrà laborant.

20. Ad nouercæ tumulum ploras.] De incogitante, aut simulante, aut de rebus denique quę fieri non possunt.

21. Aduersus Carem Carissas.] In similes, sicut, *Aduersus Cretensem Cretissas.*

22. Aduersus stimulos calces iacis.]

23. Aduersus saccum se exercere.] De iis qui frustrà fatigantur.

24. Damæ aduersus leonem ineunt pugnam.] In eos qui cum potentioribus litigant.

25. Aduersus Cretensem Cretizans.] Dictum Prouerbium de iis qui frustrà laborant. Polybius: *Ille verò ignorabat, quod dici solet, aduersus Cretensem Cretizans.*

26. Priùs testudo anteuertet lepori.] De rebus quæ fieri non possunt: sicut & hoc, *Priùs sanguine pluet.*

διηγερόμενον Ὦρον. ἐν ᾧ ποιεῖται τὴν Ἡρακλέα τῇ ἀρετῇ καὶ τῇ κακίᾳ συμπαρόντα, καὶ καλύπτας ἡδονὰς ἐπιτίθησι τοῖς ἔθνεσι ἀντῇ, καὶ προσκλίναι τῇ ἀρετῇ τὸν Ἡρακλέα, καὶ τὰς ἐκείνης ἡδονὰς τῶν προτέρων ἀποκρίναι τὸν προσκαίρων καὶ κακίας ἡδονῶν.

17. Πρόκριδος ἄκοντα.] Ἐπὶ τῶν ἀκόντων τυγχανόντων. τοιοῦτον γὰρ ἔχουσα ἡ Πρόκρις, πάντα ἐθήρα.

18. Προμέρου κυνές.] Τοῦτόν φασι βασιλικὸν δοῦλον ὄντα μισῆσαι Εὐριπίδου καθ' ὑπερβολὴν, ὅτε καὶ κυνὰς ἀγρίους ἐπαφεῖναι αὐτῷ, ὑφ' ὧν τὸν αὐτὸν κατασπασθῆναι.

19. Πρὸς ἐρραγίαν ἢ κενὴν ἄδεις.] Ἐπὶ τῶν ματαίως πονούντων.

20. Πρὸς σῆμα μητρυιᾶς πλαίεις.] Ἐπὶ τῶν ἀφροντίστου, ἢ προσποιουμένου, ἢ τῶν ἀδυνάτων.

21. Πρὸς Κᾶρα Καρίζεις.] Ἐπὶ τῶν ὁμοίων· ὡς καὶ τὸ, Πρὸς Κρῆτα Κρητίζεις.

22. Πρὸς κέντρα λακτίζεις.]

23. Πρὸς κέντρον γυμνάζεσθαι.] Ἐπὶ τῶν ἀσκόπως μοχθούντων.

24. Πρὸς λέοντα δορκάδες ἀπτόητοι μάχῃσι.] Ἐπὶ τῶν πρὸς κρείττονας ἐριζόντων.

25. Πρὸς Κρῆτα Κρητίζων.] Παροιμία ἐπὶ τῶν ματαίως πονούντων. Πολύβιος δ'· Ὁ δὲ ἠγνόει τὸ δὴ λεγόμενον, πρὸς Κρῆτα Κρητίζων.

26. Πρότερον χελώνη ὠδὴν ἐκμεῖται τὸν δυσύπνουν.] Ἐπὶ τῶν ἀδυνάτων, ὡς καὶ ἥδε, Πρότερον αἷμα ὕσῃ.

17. Πρόκριδος ἄκοντα.] Eustathius in Odyss. κ', explicat ἐπὶ τῶν δύσκολα ἄκοντα ζητούντων ἢ μὴ ὑποτυγχανόντων.

27. Canis

27. Canis culum intuere.] Hoc Prouerbium lippis dicebatur.

28. Podex vincit lotionem.] Prouerbium de rebus inutilibus & irritis. Aristophanes: *Ea sum dexteritate ingenij, vt populum & amplum & angustum possim facere. Nam & podex hac ipsa est solertia.*

29. Ad aceruum metere.] In eos qui res magnas aggrediuntur, vel de iis qui exhortantur.

30. Iactare alas.] Id est, nihil proficere; tranlatione ab auicularum pullis desumta.

31. Ptolemaidis iudicium.] Anus quædam fuit Ptolemais, quæ subinde quæsitis dilationibus, vsque ad obitum in iudicio litigauit.

32. Mendicorum cicatrices sunt semper inanes.] In inexplebiles dictum hoc Prouerbium, sicut & illud: *Mendici pera non repletur.*

33. Magis varius hydra.] In eos, qui ob calliditatẽ in admiratione sunt.

34. Canis & trium vulpium nates intuere.] In eos quorum ocuh lippitudine laborarent, dicebatur.

35. Pythia & Delia.] Aiunt Po-

Iycra-

27. Εἰς πρωκτὸν κυνὸς βλέπε.] Aristoph. ἐν Ἐκκλησιαζούσαις·

Τοῦτο μὲν οὖν ἐς κυνὸς πυγὴν ἐμβλέπειν.

Interpres citat & hunc ἀναπόδοτον versum, & ex eo infrà non longè Suidas: Ἐς κυνὸς πυγὴν ἐμβλέπειν, ἐπὶ τῶν ἀλογίστων.

28. Πρωκτὸς λουτρὸν νικᾷ.] Ex Aristoph. ἐν Σκηνῇ, vbi quædam notat è Callistrato Scholiastes. Hesychius: Πρωκτὸς λουτρὸν νικᾷ, παροιμία, ὅταν τὰ μὴ δεόντως ἢ κακῶς ἐμπεσόντα, ἀλλ' ἃ καιρὸς αὐτὰ ἐπιτρέπει. ἐλέγετο οὖν ἐπὶ τῶν ἀνωφελῶν καὶ ἀκαίρως πεπραγμένων.

30. Πτερυγίζειν.] Clariùs Hesych. expl. Πτερυγίζειν, ματαίως πάντων. ὅταν γὰρ τὰ μὴ τοῦ δικαίου πρὸς τῶν ἡλίκων πραττόμενα ἐπαινῶσι, καὶ αὐτοὶ τὰς πτέρυγας, πτερυγίζειν λέγεται. Aristophanes ἐν Πλούτῳ·

Ἀλλὰ φανερὸς ἦν πτερυγίζων.

vbi eadem, quæ Suidas in Collectaneis & in Lexico Varinus, narrat Scholiastes.

lycratem Sami tyrannum, cùm Pythia simul & Delia fecisset, Delum misisse percontatum, an sacrificium præfinito tempore offerret. cui Pythia (Apollinis sacrificula) responderit: Hæc tibi & Pythia sunt & Delia. significare volens, ea esse victima. Paruo enim pòst tempore contigit illum interire.

36. Percontare Chelidonem.] Prouerbium à Chelidone quodam Theologo & ariolo, qui de festis locutus est, vt Mnaseas Patrensis in Circumnauigatione. Alij sic interpretantur, vt de vere intelligant.

37. Fundo carens mensis non infertur calix.] Hoc est quòd fundo careat. Sic & gladij capulum Sophocles nominauit, vt refert Pausanias.

38. Pyrandri machinamenta.] Hic improbus & sycophanta fuit.

39. Noster est Pyramus.] Pyramus placentæ quoddam genus ex melle elixo & tosto frumento, præmium eorum qui in conuiuiis vsque ad diluculum peruigilassent.

λυκράτει τῷ Σαμίων τυράννῳ Πύθια καὶ Δήλια ποιήσαντα ἅμα, εἰς Δῆλον πέμψαι, χρησόμενον εἰ τὰ τῆς θυσίας ἄγλ καὶ τὸ ἱερεμβύον. τῷ δὲ Πυθίαν ἀπολέσθαι, Ταῦτά σοι καὶ Δήλια καὶ Πύθια. δηλοῦσα βουλομένη ὅτι ἔγκατα. μετ' ὀλίγον γὰρ χρόνον συμβῆναι αὐτὸν ἀπολέσθαι.

36. Πύθου Χελιδόνα.] Παροιμία ἀπό τινος Χελιδόνος θεολόγου καὶ περιτρόπου, καθ' ὃν πλανᾶσθαι διειλημμένου· ὡς Μνασέας ὁ Πατρεὺς ἐν τῇ Περιόδῳ. οἱ δὲ λέγουσι τὸ ἔαρ σημαίνει.

37. Ἄτρυλλόκωτος ἡ τροπεζεῦται κύλιξ.] Ἤγουν ἀπυθμένιστος. Σοφοκλῆς δὲ καὶ τὸν λαβὸν τῆς ξίφους σπυρίδακα εἶρηκεν, ὡς φησι Παυσανίας.

38. Πυρανδρου μηχανήματα.] Οὗτος ἦν πονηρὸς καὶ συκοφάντης.

39. Ὁ Μέτιχος ὁ Πυραμοῦς.] Πυραμοῦς οὖν ὁ πλακοῦς τῶν ἐν μέλιτι ἑφθοῦ καὶ πυροῦ πεφρυγμένου. τοῦτον δέ τινες ἐπίθετον ἄθλα τῶν ἀγχιστίνδων ἐν τοῖς συμποσίοις καὶ ὁ ἀγχιστίνδας μέχρι οὗ ταῦτα ἀναμβαίνει ἔπαθλον.

40. Πυρεμύσου μόρον.] Πτηνόν ἐστι ζωύφιον, ὁ περιπετόμενον τοῖς λύχνοις καίεται. Αἰσχύλος·

Δείδοικα μορσὸν καρδίᾳ πυρεμύσου μόρον.

41. Πῦρ ἐπὶ πυρί.] Παροιμία, ἧς καὶ μνημονεύει ὁ Πλάτων· Κακὸν ἐπὶ κακῷ.

42. Πύρινος πόλεμος.] Πόλεμος ὁ Ῥωμαίων πρὸς Κελτίβηρας συναφθείς, θαυμαστὸν ἴσχε ἀγῶνα. τοὺς γὰρ καὶ ἐν ἀγῶσι τοὺς ἀγῶνας ἐποιοῦντο, καὶ τοὺς καὶ ἐν Ἀσίᾳ, ὡς ἔστιν ἰδεῖν· μάχη πέλεται, ἀπαύστως δὲ βοτέων· καὶ τὰς μάχας αὐτὰς εἰς καιρὸς ὁ καὶ ἐν ἀρχαῖς τοῖς ἔρδοι καὶ σύμπτωσιν δὲ διακόπους· καὶ δὲ τῶν ἐν πόλεμον τοιαύτα συμβαίνοντος πρὸς τοὺς ἀγῶνας, τὰς μὲν γὰρ καθ' ἡμέρας ὡς ἔθος ἦν ἡ νὺξ διέλυε, τὴν ἀνδρῶν οὔτ' εἶκον τῇ ψυχῇ, οὔτε ἐθέλοντες τοῖς σώμασι βουλομένοις δὲ ἐκ κόπου, ἀλλ' ἐξ ὑποστροφῆς καὶ μεταμελείας αὖθις ἄλλας ἀρχὰς ποιουμένων. τὸν γε μὴν ὅλον πόλεμον καὶ ἐν συμβαίνειν τὴν ἐκ διαστάσεως διακρίσεων ὁ χειμὼν ὅτε πάνυ διέτριβε. καθόλου γὰρ εἴ τις διαπονοῖτο πύρινον πόλεμον, οὐκ ἂν ἕτερον ἢ τοῦτον νοήσῃ.

40. Pyrausta mortem.] Pyrausta musca est, quę lucernis aduolitans comburitur. Æschylus:

Pyraustæ inertem pertimeo necẽ nimis

Dicitur in breuis æui homines.

41. Ignis igni additus.] Prouerbium, cuius meminit & Plato. idem significans quod hoc, *Malum malo additum.*

42. Igneum bellum.] Romanorum bellum cum Celtiberis mirabilem habuit rationẽ, & continentes pugnas. Nam Græcanica & Asiana bella vnum ferè prœlium dirimit, raró alterum: ipsaque prœlia vnum tempus primo congressu & concursu copiarum: hoc verò bello secùs accidit. Nam dimicationes plerumque nox dirimebat, viris neque animis cedere, neque corporum contentionem remittere volentibus, ex defatigatione: sed redeuntibus, & quasi actorum pœniteret, pugnam redintegrantibus. Ac totum bellum & continentes dimicationes vix hiems dirimebat. Omnino enim, si quis *Igneum bellum* cogitet, non aliud, nisi hoc inueniet.

43. Came-

37. Ἀτρυλλόκωτος.] Eadem quæ Suidas Eustathius Iliados x'. Fortasse significat futilem hominem arcanis consiliis non adhiberi, quòd plenus sit rimarum. Annotat eadem & Hesychius. Senarius autem Prouerbialis Sophoclis putatur in Triptolemo, qui vitiosè ab Etymologo citatur, quem & Demetrius Phalereus adhibet, teste Iunio Centur. IV. Adag. 90. Theod. Gaza in Aristotelis Problem. *operculum* reddit.

38. Πυράνδρου μηχανήματα.] Ex Aristoph. Γηρυτάδῃ, vbi Πυρράνδρου legitur: Καὶ τὰ Διὸς καὶ τῶν Πυρράνδρου μηχανήματα.

39. Ὁ Μέτιχος ὁ Πυραμοῦς.] Ex Aristoph. eadem Comœdia:

Ἦν δ' ἀναιδὴς παρῇδῃς, ἁρπάσῃς ὁ Πυραμοῦς.

Plura Scholiastes. Præmia autem proposita fuisse in conuiuiis vel ex illo Theognidis versu 965. discas:

Τίς δ' ἀρετὴ σίνου δ' ἀπέχειν ἄθλον ἑλέσθαι;

Quæ virtus, cyathis tibi si victoria constet?

Plura suggeret Διονυσιάκα lib. x. vt de Anacharside apud Periandrum pag. 216. Basil. nuperæ edit. 437.

40. Πυρεμύσου μόρον.] Senarius est Æschyli de incerta Tragœdia. Eustath. in Od. ε'. Πυρεμύσας ζωάριον βαλλόμενον τοῦ ἔλαιον φωτὶ, ὃ ἐστὶ καὶ ἰλυσπᾶται. ἀπ' ἐκείνου δὲ, Πυρεμύσου μόρου, ἐπὶ τῶν ἀκαίρως διαπονουμένων εἰς ἀνάλωτα θανάτου. Idemque πυρεμύλον dici affirmat ἀπὸ τοῦ αὐτοῦ, hoc est, πάσχειν ὑπὸ φαύλου. Eum vide in Odyss. ε'. extr. & ex Eustathio Varini dict. Αἴθων, & πυρεμύσας. Æschyli versus ex Zenobio & Ælian. lib. XII. Animal. cap. VIII. sic restituendus, reclamante licet ver. codice:

Δείδοικα μορσὸν (vulg. μόρον) καρδίᾳ πυρεμύσου μόρον.

Extat de hoc animalculo Hadr. Iunij Emblema XLIX. Ioan. Tzetzes Chil. IX. Histor. 298. καυσαλίδιον etiam appellatum ait, quem vide. Denique ab eodem fluxit Prouerbium, Χαρὰ πυρεμύσου χαίρει. de voluptate fluxa caducaque.

41. Πῦρ ἐπὶ πυρί.] Platonis locus est libro II. de Legibus, cuius etiam mentio apud Hesychium.

43. Camelus pyrrhichen didicit Cineſiæ.] Cineſias hic dithyrámbopœus fuit, & fecit pyrrhichen. vel, quòd in choris multo motu vtebatur, & operam dabat, ne Comicis ſumtus ſuppeditarétur. Erat verò corpore lentus ac piger, & aridus atque exſuccus. Putatur etiam Hecates ſimulacrum contaminaſſe.

44. Palma ignis eſt. &, Tractans ignis inſtar.] De eo qui celeriter quid cogitat. R.

45. RHADAMANTHI iudicium.] De iis quorum teſtata eſt iuſtitia.

46. Rhadamanthi iuſiurandũ.] Id fieri ſolebat per anſerem, aut canem, aut platanum, aut arietem, aut aliquid huiuſmodi. *Quibus maximum erat iuſiurandum in omni ſermone canis, deinde anſer; deorum verò nulla mentio*: ait Cratinus in Chironibus.

47. Rhamnus.] De eruditis & claris dicitur. Rhamnus enim eſt Atticæ municipium, vbi Antiphon arte dicendi floruit: quem multi volentes imitari, Prouerbium vitæ reliquerunt, vt pulcri & honeſti, Rhamni dicerentur: ab aliis Rhamnuſius dicitur.

48. Rhamnuſia Nemeſis.] Hæc

43. Η' κάμηλος πυρρίχλυ ἤμαθε ἢ Κινησίου.] Οὗτος ὁ Κινησίας διθυραμβοποιὸς ἦν, ἱστόρησε δὲ πυρρίχλυ. ἢ ὅτι ἐν τοῖς χοροῖς πολλῆ κινήσει ἐχρῆτο καὶ ἐπραγματεύετο καὶ τοῖς Κωμικοῖς, οἷς εἶναι ἀναγκαῖον. ἦν δὲ καὶ τὸ σῶμα ἀσθενὲς, ἰσχνὸς, καὶ κατακεκαυμένος. δοκεῖ δέ τινες καταμεμιγμένον εἶναι τοῦ Ἑκάτης ἀγάλματος, ἤγουν κατακλάσαι.

44. Πῦρ παλάμη.] Παλαμιόμβρος ἔσται πυρί.] Ὁ ταχέως τι διανοούμενος.

P.

45. PADAMANTHOS κρίσις.] Ἐπὶ τῶν δεῖ δικαιοσύνῃ μάρτυρα ἐρωτᾶσθαι.

46. Ῥαδαμάνθυος ὄρκος.] Ὁ κατὰ χλιδὴν, ἢ κιναίδου, ἢ πλατάνου, ἢ κριοῦ, ἢ τινος ἄλλου τοιούτου. Οἷς δὲ μέγιστος ὅρκος ἦν κύων λόγῳ κύων, ἔπειτα χὴν· θεοὶ δὲ σπανίως. Κρατῖνος δ' ἐν Χείρωσι.

47. Ῥάμνος.] Ἐπὶ τῶν σοφῶν καὶ τῶν ἐλλογίμων. Ῥάμνος γὰρ δῆμος Ἀττικῆς, ἐν ᾧ καὶ Ἀντιφῶν ἤκμασε κατ' ἐπιτήδευσιν ῥητορικὴν· ὃν πολλοὶ μιμούμενοι βέλτιστοι παρεμείναν ἔλπιν τοῦ βίου, ὥστε τοὺς καλοὺς, Ῥάμνους καλεῖν λέγεται καὶ Ῥαμνουσίους.

48. Ῥαμνόσια Νέμεσις.] Λύπη πρὸς τὴν

43. Κατακεκαυμένος, à κατακαίω compoſita vox, quod *arefacio* eſt, medicis etiã familiaris eſt, pro humani corporis oſſiũ inuicem hærentiũ arida cõpage. Scriptus tamen noſter Suidę cod. κατακεκαυμένος habet, & paulò antè ἀσθενὲς ἦν: itẽq; ἀσθενὲς ἦν ἰσχνὸς.

44. Πῦρ παλάμη.] Eraſmus dandi caſu legit πῦρ παλάμῃ, redditque, *palma ignem*. Heſychius verò indutſa dictione, πυρπαλάμης. & explicat, πυρπαλάμης ἔλεγον τοὺς διὰ τάχους τι μηχανωμένους διανοίᾳ, ἢ τοὺς πανούργους καὶ ὀξεῖς.

45. Ῥαδαμάνθυος κρίσις.] Pindarus in Olympicis ſuaſus ipſum Ῥαδαμάνθυον nominat. Prouerbium vſurpat Plato lib. XII. de Leg.

46. Ῥαδαμάνθυος ὅρκος.] Heſychius: Ῥαδαμάνθυος ὅρκος· τὸν διὰ χλιδὴ, ἢ σκιᾶ, καὶ τῶν τοιούτων ὅρκον.

51. Ῥηγῖνος

E SVIDA CENT. XII. 525

Τοῦ ἀφ' ἑσπέρου ἐν Ἀφροδίτης ἱερῷ, διὸ καὶ καλλίστη εἶχε μηλέαν. ἱδρύσατο δὲ αὐτὴν Ἐρεχθεὺς μητέρα ἑαυτοῦ ὄσαν, ὀνομαζομένην δὲ Νέμεσιν, καὶ βασιλεύσασαν ἐν τῷ τόπῳ. τὸ δὲ ἄγαλμα Φειδίας ἐποίησεν, ἣ τελευτὴν διηγεφῶν ἐχαρίσατο Ἀγοράκριτος τῷ Παρίῳ ἐρωμένῳ, ἃς καὶ Ὀλυμπιὰς δακτύλῳ τοῦ Διὸς ἐπέγραψε, Αὐτάρκης.

49. Ῥᾴδιόν τις τοὺς ὀδόντας ἢ δακτύλους ἀριθμήσειν ἢ τοὺς δακτύλους.] Ἐπὶ τῶν γεγηρακότων.

50. Ῥαγίας λαλίστερος.] Ἐπὶ τοῦ ἀδολεσχοῦντος. παρόσον τῇ ῥαγίᾳ σωμαχὸς θαλασσεύοντα τὰ κύματα καὶ ψόφον ἀπειργάζεται.

51. Ῥηγῖνος δειλότερος.] Εἴρηται παρ' Ὁμήρῳ, ὅτι ὁ μαινόμενος μὴ τὸ ἡδυπαθὲς τὸ πέρας ἀπηγόρευσεν.

52. Ῥηγίνου δειλότερος.] Ἐπὶ τῶν λίαν ὑπερβολὴν δειλιῶν. Ξέναρχος γὰρ ὁ Σώφρονος τοῦ μιμογράφου υἱὸς ἐκωμῴδει τοὺς Ῥηγίνους ὡς δειλούς, ὑπὸ Διονυσίου τοῦ τυράννου πεισθείς.

53. Ῥήματ' ἀντ' ἀλφίτων.] Ἐπὶ τῶν μὴ αὐτῶν τις δέοιτο, διδόντων, ἀλλὰ φωνὰς μόνας ἀφιέντων.

54. Κέρδους δ' ὕεται, καὶ δεῖ ῥιπὸς πλέων.] Λέγεται δ' ἐπὶ τοῦ δεῖ φιλοπράγμονος. Ὁ αὐτὸ διὰ πλέων, καὶ δεῖ ῥιπὸς πλέων.

55. Ῥοδίων χρησμός.] Ῥόδιοι τῇ Λινδίᾳ Ἀθηνᾷ θύοντες καθημέραν

51. Ῥηγῖνος δειλότερος.] Homeri cum eſt Iliad. σ'. & ι'. cui affine Heſiodium illud ex ἔργοις καὶ ἡμέραις

—— πολὺν δὲ πόνον θεὸς ἔτευσεν.

52. Ῥηγίνου δειλότερος.] Zenob. numero multitudinis, Ῥηγίνων δειλότερος. Rheginos meticulosos fuiſſe teſtatur & Heſychius: Ῥηγῖνος· τοὺς δειλοὺς Ῥηγίνους ἔλεγον. Pro μιμογράφου verò reſcribendum cenſuimus μιμογράφου hîc & in Eraſ. Chiliadibus, & patet è Suida noſtro dict. Σώφρων, vbi μίμων ἀνέγνω, & μίμους γυναικείους reliquiſſe eum teſtatur.

primùm dedicata fuit Veneris ſpecie, ideoq; mali ramum geſtabat. Dedicauit autem eam Erechtheus, matris ſuæ nomine, quæ Nemeſis dicebatur, eoq; in loco regnarat. Statuam Phidias fecit, cuius inſcriptionem conceſſit Agoracrito Pario, amaſio ſuo, homini formoſiſſimo: qui & Olympiæ digito Iouis inſcripſit, Αὐτάρκης, id eſt, *ſua ſorte contentus*, vel *abſolutus*.

49. Facilè quis dentes aut digitos numerauerit.] De ſenibus admodum.

50. Littore loquacior.] De garrulis: quòd fluctus ſubinde littoribus allisi reſonent.

51. Re geſta ſapit amens.] Vt dicitur apud Homerum. Stultus enim tum demum cùm res eſt effecta, quid fecerit, intelligere incipit.

52. Rhegino timidior.] De valdè timidis. Xenarchus enim filius Sophronis mimographi Rheginos tamquam timidos in Comœdiis perſtringebat, Dionyſij Tyranni ſuaſu.

53. Verba pro farinis.] In eos qui nõ ea quæ petũtur, ſed verba tantùm dant.

54. Lucri cauſa vel in vimine nauigaret.] In hominem auarum: *Qui cum Deo nauigat, vel in vimine nauiget.*

55. Rhodiorum oraculũ.] Rhodij Lindiæ Mineruæ ſacrificantes, quotidie

die in templo conuiuia agitabant. Neq; verò mos erat inferre matulam. Quod cùm oraculum eis conceſſiſſet, rurſus ſciſcitati ſunt, æneámne an fictilem. Tum Deus iratus reſpondit, neutram. Prouerbium itaque conuenit in eos qui curioſiùs percontantur.

56. Roſam papaueri comparas.] In eos qui comparant inæqualia.

57. Roſas mihi dixiſti.] Id eſt, ea quæ mihi abs te dicta ſunt, roſarum ſunt inſtar.

58. Roſam vbi præterieris, eam denuò ne quærito.] De iis qui celebrant aliquem.

59. Quid iſtuc? itáne cothurnus & claua coniunguntur?] De rebus diſſentientibus. Hoc Baccho dicit Hercules. Nam cothurnus mulierculi conuenit.

60. Rhyci hordei miſſio.] Eratoſthenes lib. IX. ſcribit regem hunc, cùm à captiuitate in regnum ſuum rediiſſet, ciuitati Athenienſium hordeum miſiſſe.

S.

61. SAMIORVM flores.] De iis qui extremè voluptatibus vtuntur.

62. Samiorum populus.] Ariſto-

ἡιλεγε δ' αὐτίλοιω τῷ παῖ Διωχμβρύ-
οὐκ ἰῶ δὰ ἰωβῖς ἔθ◎ ἀιιδ'α εἰστέ-
ρεω. συγκαταρίσαντος δ' χρηςμοῦ, πά-
λιν ἀνεπυθάνοντο χαλκῆν ἢ ὀςρακίνην. ὁ
δὲ ὀργισθεὶς ἀπεφήνατο, μὴ δὰ ἑτέραν.
δ'ὸ ἐ παροιμίαν τάσσεσθαι ἐπὶ τ ἀδιαρ-
γόντως ἀκουσπουδάζοντι.

56. Ρ'όδ'ον ἀπειόκῃ συγκρίνεις.] Ἐπὶ τῶν ἀνόμοια συμβαλλόντων.

57. Ρ'όδ'α μί εἰρηκας.] Ἀντὶ τ, ἅμοι τὰ ῥηθ'έ σου εἰρημένα ῥόδ'α ἐςίν.

58. Ρ'όδ'ον παρελθὼν ισκέπι ζήτει πάλιν.] Ἐπὶ τῶν κυδ'αζόντων τινα.

59. Τίς νοῦς; κόθορν◎ καὶ ῥόπαλον εἰς ταὐτὸ ζυμβλῆτον;] Ἐπὶ τῶν ἀσυμφώνων πραγμάτων. τῦτο δέ φησιν Ἡρακλῆς πρὸς τ Διόνυσον. ὁ γὰρ κόθορνος γυναικῖὸν ἁρμόζει.

60. Ρ'ύκου κριθοπομπία.] Ἐρατοσθένης ἐν τῷ Γ'. φησὶ, βασιλέα τῦτον αἰχμάλωτον γενόμενον, εἶτα ὑποσρέψαντα εἰς ἑαυτὸν, τῇ πόλει Ἀθηναίων κριθὴν ἀποπέμψαι.

Σ.

61. ΣΑΜΙΩΝ ἄνθη.] Ἐπὶ τῶν ὑςάτοις ἡδοναῖς χρωμένων.

62. Σαμίων ὁ δῆμ◎.] Ἀριςο-

φάνης

57. Ῥόδα μὶ εἰρηκας.] Ex Ariſtoph. ἐν Νεφέλ.

58. Ῥόδον παρελθὼν ισκέπι ζήτει πάλιν.] Diogenianus explicat, ὅτι τ μεταμελομένων ἐςὶ παροιμία, ἃ μὴ ἔπρεπεν τι ἐνόησε. quem ſecutus eſt Eraſmus. Suidas editus παρελθὼν, ſcriptus verò codex vt & Diogenianus παρελθὸν, ità Apoſtolius, ſuſpecta tamen vox κυδαζόντων: & ſi membranæ fauerent, παχυνόντων, vel quid ſimile mallem, vt celerem roſæ marceſcentis fugam ſignificet.

59. Τίς νοῦς; κόθορν◎ ἢ ῥόπαλον;] Verba Herculis ad Bacchum apud Ariſtophanem ἐν Βατράχοις ſunt:

Ἀλλ' ἐχ' ὅπως τ' ἂν μ' ἐκβάλῃς τὸν γόμφον,
Ὁ'ρᾷς λαγυτλὰ τὴν ἀρχὴν τῇ κοιμίδιον;
Τίς ὁ νοῦς; τί κόθορνος ἐν γόμφοις ξυνῳκοδόμηται;

61. Σαμίων ἄνθη.] Explicat Clearchus apud Athenæum lib. XII. Δείπνων.

62. Σαμίων ὁ δῆμ◎.] Eadem è Suida Apoſtolius, & Varinus in Lexico. Vtriuſque hiſto-

φάνης Βαβυλωνίοις θεατσκώπτων τοὺς ἐστιγμένους. οἱ γὰρ Σάμιοι καταπονηθέντες ὑπὸ τῆς τυραννίδ◎, ἀπάντες τῆς πολιτευομένης, ὀλίγους ἐφῆκαν τοὺς δούλους εἰς ἐλευθερίαν τὴν ἰσοπολιτείαν, ὡς Ἀριςοτέλης ἐν τῇ Σαμίων πολιτείᾳ· ἢ ὅτι πρῶτοι Σαμίοις εὑρέθη φοίνικες τὰ κδ'. γράμματα ὑπὸ Καλλιςράτ◎, ὡς Ἀνδρ◎ν ἐν Τρίποδι. τοὺς δὲ Ἀθηναίους ἔτεσιν χρῆσθαι τῆς Ἰάδ◎ν γράμμασιν Ἄρχινος ὁ Ἀθηναίου θυγατρὸς Εὐκλείδου. τοὺς δὲ Βαβυλωνίους ἐν ἔτεσιν ἔμπροσθεν Καλλιςράτ◎υ Ἀριςοφάνης ἔτησι πρὸ τ Εὐκλείδου καὶ. θῆν Εὐκλείους· ὡς δὲ τὰ πλείςων, ἱςορεῖ Θεόπομπος· οὗ δέ, ὅτι Ἀθηναῖοι μὲν τοὺς ληφθέντας ἐν πολέμῳ Σαμίους ἐκόλαψαν γλαυκί, Σάμιοι δ' Ἀθηναίους Σαμαίνᾳ. Σαμαῖνα δὲ ἐςὶ πλοῖον δίκροσον, ὑπὸ Πολυκράτους πρῶτον κατασκευασθὲν τῶ Σαμίων τυράννου, ὡς Λυσίμαχ◎ ἐν δευτέρῳ Νόστων. τὸ δὲ πλάσμα, Διέρεδ◎, οἱ δὲ τῶν Σάμαινάν νόμισμα φᾶσ. ταττόμενα δὲ ἐπὶ τ δεδιότων τινὰς ἀπεικότως κακῶν συμφοράς, παρόσον Ἀθηναῖοι τοὺς Σαμίους ἐςίζαν.

63. Σαρδόνιος γέλως.] Ὁ' σφοδρότατ◎. καλεῖτ◎ δὲ ἀυτὸν φασὶ διὰ τὸ σπᾶσθαι τοὺς ὀδόντας. ἐπὶ δὲ παρω-

phanes in Babyloniis deridet notis compunctos. Nam Samij à tyrannis exhauſti, ob paucitatem ciuium, ius ciuitatis quinis ſtateribus ſeruis conceſſerunt, vti tradit Ariſtoteles in Samiorum Republica: vel, quòd apud Samios primos repertæ ſunt vigintiquatuor litteræ à Calliſtrato, vt Andron tradit in Tripode. Athenienſes autem vt Ionum litteris vterentur, Archinus Athenæi filius prætore Euclide perſuaſit. Babylonias autem per Calliſtratum Ariſtophanes edidit annis ante Euclidem XX I. Eucle prætore. De eo verò qui id perſuaſerit, narrat Theopompus. Alij dicunt ab Athenienſibus Samios bello captos noctua, à Samiis Athenienſes Samæna compunctos fuiſſe. Eſt autem Samæna genus biremis, à Polycrate Samiorum tyranno, Duride architecto inuentum, vt tradit Lyſimachus libro 2. de Reuerſionibus. Alij Samænam nomiſma eſſe dicunt. Vſurpatur de iis, qui extremas malorum calamitates timent, eò quòd Athenienſes Samios compunxerunt.

63. Sardonius riſus.] Id eſt, ſimulatus: quem ſic à dentibus denudandis dictum volunt. Prouerbium verò vſur-

hiſtoriæ de Samiis notis compunctis, litterisque apud eos repertis, meminit Heſych. Pluta Eraſm. Adag. *Samij litterati.*

63. Σαρδόνι◎ γέλως.] Multa de hoc Adagio congeſſimus Notis Zenobianis; item Eraſmus Chiliade III. Centur. IV. initio. Adde Heſychium & Varinum in Lexico, & Procopium Cęſarienſem in Gothicis pag. 559. Apuleius: *Quantum arbitror, ſi quis eam groſſaretur ictuum, ridendo exa-*

minabitur. Loquitur de herba Sardoa. Dion Chryſoſtomus Orat. ad Alexandrum: Τῶν γοῦν ἐυτράπελον ἀνοήτων ἢ σαρδάνιον καλουμένου, ἢ γέλωτα μὲ ποιῇ, χαλεπὸν ἦν τῦτο ἐν ἐμοὶ διδάξαι. Homerus ὀδυσσ. ν. ver. 301. aliter legit:

——— μείδησε δ' ἄρ' ὀδοῦσι
Σαρδάνιον μάλα πᾶσι. ——

& quem *Clitarchum* Suidas laudat, *Clearchum* neſcio vnde Eraſmus nominat.

64. Zeno-

vſurpatur de iis qui ſuum rident interitum: quod Demon inde tradit ortum fuiſſe, quia Sardi captiuorum pulcerrimos, & ſeptuagenariis maiores Saturno immolarint, qui ad fortitudinem ſuam declarandam riſerint. Timæus verò affirmat, eos, qui iuſtum ætatis tempus vixiſſent, ſolitos in Sardinia fuſtibus in foueam, in qua ſepeliendi eſſent, à filiis compelli, riſiſſe. Alij à nudatis dentibus cum amentia. Et Clitarchus & alij ſcribũt, Carthagine in ſolemnibus ſupplicationibus, puerum æneo Saturni ſimulacro in manus impoſuiſſe, cui ſubiectus eſſet clibanus: quo incenſo, puer igni correptus, ridentis ſpeciem præbuerit. Simonides verò ſcribit, Talum à Vulcano fabrefactum, Sardos, quòd ad Minoëm traiicere nollent, in ignem deſilientem, vt qui pectus æneum haberet, hianti ore ſuſtuliſſe. Idem Simonides libro 11. rerum Syracuſanarum, herbam eſſe tradit in Sardinia ſuauem ſelino ſimilem, quam qui guſtarint, & maxillas ſuas & carnes præmordere. Quidam riſum Sardonium interpretantur ſuauem, quemadmodum & Vlyſſes apud Homerum:

——— *Riſit diuus Vlyſſes*
Sardonium.

64. Laudas te ipſam muliet Aſtydamæ in modum.] Aſtydamanti Morſimi filio, cùm Tragœdiam magno ſucceſſu egiſſet, conceſſum eſt ab Athenienſibus, vt Parthenopęi imaginem in

μίμα ἐπὶ τῷ ἑπ' ὀλέθρῳ τοῦ σφῶν αὐτῶν γελώντων. διὸ Δήμων μὲν ἐξεδοθῆναι, ὅτι οἱ Σαρδόνια κατοικοῦντες, αἰχμαλώτων τοὺς καλλίστους τῇ πρεσβυτέρᾳ ὑπὲρ ὃν ἔτη τῷ Κρόνῳ ἔθυον, γελῶντας ἕνεκα τοῦ, τὸ εὐανδρεῖν ἐμφῆναι· τοιγαροῦν διὸ ῥεῖν. Τίμαιος δὲ, τοὺς ἑκατὸν βουσὶν ἱστὰς χρόνον ἐν Σαρδοῖ συνωθουμένους ἀξίνας ὑπὸ τῷ βόθρῳ εἰς ὃν ἔμελλον θάπτεσθαι βόθρον, γελᾶν. οἱ δὲ, διὰ τὸ σαπρίαν αὐτῶν. καί φασί τινες. Κλείταρχος, ἐν Καρχηδόνι ἐν ταῖς μεγάλαις ἱκεσίαις, παῖδα χαλκοῦν περιβαλόμενον ἔχειν τὰς χεῖρας ὑπὸ τὸν κέρατα ἐπικλίνοντα. Ἴδρυ) δὲ χαλκοῦς περιβεβλημένους ἔχων τὰς χεῖρας, ὑφ' ᾧ κρίβανος, ἐπιῶν ὑποκαίετο· ἡ δὲ συμπεκόμμενα ὑπὸ τοῦ πυρὸς, δοκεῖν γελᾶν. Σιμωνίδης δὲ, Τάλαν τὸ Ἡφαιστότευκτον Σαρδονίους οὐ βουλομένους περαιοῦσθαι πρὸς Μίνωα εἰς πῦρ καθαλλόμενον, ὡς ἂν χαλκοῦν περιστερίζομενον, ἀνελεῖν ἰσχάσαντας. Σιμωνίδης δὲ ἐν τῷ δευτέρῳ τῶν Συρακουσίων, λάχανον εἶναι Σαρδόνιον ἡδύ, σελίνῳ ὁμοῖον, ὃ τοὺς γλωσσαλγοῦντας, τάς τε σιαγόνας καὶ τὰς σάρκας αὐτῶν δάκνειν. ἤτοι δὲ τὸν ὀδὰξ καλῶς γελᾶν, ὡς καὶ Ὅμηρος φησιν. Ὅμηρος·

——— μείδησεν δὲ δῖος Ὀδυσσεὺς
Σαρδόνιον.

64. Σαυτὴν ἐπαινεῖς, ὥσπερ Ἀστυδάμας ποτέ.] Ἀστυδάμα τῷ Μορσίμου δημιουργοῦντι ἐπὶ τραγῳδίᾳ δοθῆναι ὑπ' Ἀθηναίων εἰκόνα ἀνάθημα ἐπὶ

64. Zenobius eadem Centuria v. Adagio 100.

τῷ θεάτρῳ τὸν δὲ εἰς αὐτὸν ἐπίγραμμα ποιήσαι ἀλαζονικὸν τοῦτο·

Εἴθ' ἐγὼ ἐν κείνοις ἠριθμεύμην, ἢ κεῖνοι ἐμοὶ ἐνῆν,
Οἱ γλαδανὸς παρὰ νῶτα φυὰ δονέουσι φέρεσθαι,
Ὧς ἐπ' ἀληθείης ἐμεθέν γε ἀφαθὲς ἐφθέγξατο μῦθος.
Νῦν δὲ χείνους παρεχοῦσ' οἷς φθόνος οὐκ ἔνεστιν.

Διὰ δὴ τὴν ὑπερβάλλουσαν ἀλαζονείαν, ἐμβεβλημένος ἐστὶν ἐπιγράμματος, καὶ παροιμία ἐγένετο τοῖς κωμικοῖς λεγομένη.

65. Σελίνου ἔλειπε ὁ κοσδ.] Ἐν ἐρχάταις ἀνωφὲς ὄντων τῶν τάφων, ὅτε ἔμελλον τοὺς νεκροὺς τιθέναι, σελίνους ἐῤῥάντιζον.

66. Σελίνου στέφανος.] Πάνθιμος. τὸ δὲ σέλινον πένθους ἀφορᾷ, ὡς ἔφη καὶ Δοῦρις ἐν τῷ Περὶ ἀγώνων.

67. Σιβυλλιᾷν.] Ἀντὶ τοῦ χρησμῶν ἐρᾷ καὶ ἐπιθυμεῖ, ἢ ἀπατᾶται, ἢ μαντικὴς ἔχει, χρησμοὺς φαντάζεται. χρησμολόγος γὰρ ἡ Σιβύλλα, ἡ μέγα φρονεῖν καὶ ἀναίσχυντος.

68. Σικελίζειν.] Τοῦτό ἐστιν αὐστηρόν. ὡς δὲ Ἐπιχάρμῳ, ἢ δὲ πονηρεύεσθαί φασιν. Ἀγησιλάου Ἀρχιδάμῳ

65. Σελίνου ἔλειπε ὁ κοσδ.] Vide inf. Τοῦ σελίνου λίπει.

66. Σελίνου στέφανος.] Aliter Heſychius: Σελίνου στέφανος. πλοῦτου σημεῖον. διὸ τῶν ἐν τῇ Ἰσθμῷ ἀθλητῶν στεφάνῳ ἐχρῶντο ἐκεῖνοι. Sèlinum autem ſiue apium præmium fuiſſe in Iſthmiis pugnantium conſtat, vel è nouiſſimo Archiæ poëtæ epigrammate, cuius hoc extremum:

Ἄθλια τ' ἔκλυτε, μῶλε, σέλινε, πίνε.

Præmia ſunt Laurus, pinus, oliua, apium.

Apij etiam vſum in ſepulcris oſtendit Plinius lib. XXI. cap. XI. *Sed & apĩj*, inquit, *coronis ſepulcra ſua ornabant.*

67. De Sibylla vide Virgilium V. & VI. Æneidos.

68. Σικελίζειν.] Heſychius & ex eo Varinus: Σικελίζειν, ἀπιθανεύεσθαι, πανουργεύεσθαι. Verùm ἀπιθανεύεσθαι in vtroque emendandum è Suida cenſeo.

filius, oraculo Delphico iussus est cauere Siciliam. Is igitur cùm insulam Siciliam formidaret, in trigemino Atticæ colle, cui nomen erat Siciliæ, pugnans occubuit.

69. Sicula mensa.] De sumtuosis & delicatis.

70. Siculus vuas immaturas vindemiat.] De iis qui spe commodi parui cuiusdam, magnum faciunt damnum. Potest quoque de iis dici, qui maturissima quæque seligunt atq; pulcerrima.

71. Sicyonius in arenam descendit.] Ab vrbe Sicyone dictum, quæ pòst Hellas dicta, cuius primus rex fuit Ægialeus, quod regnum annos durauit nongentos.

72. Simone rapacior.] Hic fuit sophista & peculator. Aristophanes: *Simonem vbi viderunt, statim lupi facti sunt.* Quòd si Iupiter periuros fulmine percutit, cur neque Simonem, neque Cleonymum, neque Theorum homines perfidissimos cremauit?

73. Sinopissare.] Hoc factum est

69. Σικελικὴ βάπτα.] Pythagoras Hieroni: Μίξεις δὲτὴν ἡδυπάθειαν Σικελικὴς βαπτίζει ἡ δίκτυα. Simile inf. Συβαρίτης διὰ πλατείας. &, Συβαριτικὸν βάπτα.

70. Σικελὸς ἀμφακίζει.] Aristænetus libro 11. Epist. VII. Σικελὸς ἀμφακίζει τὰ ἀκόλαστα φιλήματα, καὶ τὸ στόμα ἐπιδακνεῖ. vbi ἀμφακίζει ita Suidæ restitutum.

71. Vsum Prouerbij non habet Suidas, nec Paræmiographi adferunt, illud tamen diuersum ex Athenæo libro 111. Erasmus habet, *Sicyon arrodens vxor lacernam texit.* sed hoc ἀπὸ τῦ σικύα cucumere, non ab oppido deriuatum Adagium.

72. Aristophanis locus est de Simone improbo in Νεφέλαις pag. nuperæ edit. 146. vbi interpres Græcus ex Eupolide, itemque de Cleonymo clypeum proiiciente plura commemorat.

73. Σινωπίσαι.] Hæc ex Val. Harpocrationis Lexico transcripsit Suidas, in quo tamen *συκᾶσαι* pro *σινῶσαι* legitur. Meminit Athenæus lib. XV. Hesychius, ac Demosthenes contra Ctesiphontem. Neque etiam malè, vt equidem opinor, *σινῶσαι* interpreteris, pro vino sese ingurgitare. Colligo id ex Androne apud Etymologi-

Σῶσαί τ' ἑταίραν Σινώπην. διαφωνοῦσι δὲ οἱ περὶ τὸν καθηρημένην, καθάπερ Ἀλεξις ἔφη.

74. Σιωπηλότερος ἔσομαι καὶ τῶν Πυθαγορικῶν τελουμένων.] Ἐπὶ τῶν πάνυ σιγώντων· παροιμία δὲ Πυθαγόρου φοιτῆσαι σιγᾶν ἐπὶ πενταετῆ χρόνον.

75. Σίσυφος.] Ἀριστοφάνης·

Ἀλλ' ἐξεύρηκα μηχανὰς τὰς Σισύφου.
Ὡς σοὶ ψῆφος ἀγὼν οὗτος οὐ φορητὸς ἔσται.
Ὅ γ' ἐχθὲς οὐδὲ καρτερὸν ψυχὴν λαβεῖν.

Δριμεῖαν καὶ πανοῦργον ἔφασκον εἶναι τὸν Σίσυφον, ὅθεν καὶ παροιμία Σίσυφον, ὅτις λέξεως παρ' Ὁμήρῳ δηλουμένης·

Ἔνθα δὲ Σίσυφος ἔσκε, βαθὺς κέρδεσι καὶ πολυίδρις ἀνήρ.

Εἰρηκὼς δὲ ὅτι τὸ πανοῦργον καὶ κακόηθον. ὁ δὲ Σίσυφος Κορίνθου βασιλεύς, πανοῦργος ἀνήρ· ὅτις ὑπὸ τὰς ὀνυχας καὶ τὰς ὀνὰς τῶν ζώων ἑαυτῶ μυσογράμματα ἔγραφεν ὀνόματα. Αὐτόλυκος δὲ κατ' ἐκεῖνον τὸν καιρὸν ἐπίορκος κλεπτοσύνη θ' ὅρκῳ τε, καὶ τὰ κλαπησόμενα παρ' ἀυτοῦ μορφὰ ἄλλαττε. κλοπὰς οὖν καὶ Σισύφου θρέμματα καὶ μεταβολὰς, ὅπως ἂν ἔλαθε τὸν Σίσυφον ἐπέγνω δὲ propter Sinopen meretricem. Ea enim in Comœdiis perstringebatur, quòd turpiter se gereret, vt dixit Alexis.

74. Taciturnior ero iis etiam qui Pythagoræ sunt initiati.] Prouerbiũ in planè tacentes, eò quòd Pythagoræ discipuli præceptum habebant exercendi silentij per annos quinque.

75. Sisyphus.] Aristophanes:

Age Sisyphi machinas expedi.
Neque enim certamen hoc excusationem accipit.
Tempus nunc est, vt forti sis animo.

Sisyphum acrem & callidum perhibent Poëtæ, vno verbo ab Homero edocti:

Sisyphus hic fuerat, quo non astutior alter
Æolides. ——

Hinc Sisyphus pro callido vsurpatur. Fuit autem Sisyphus Corinthi rex, callidus homo: is vnguibus & vngulis suorum animalium singulas litteras inscribebat. Erat autem Autolycus, homo illa tempestate periurus & fur ita solers, vt eorum quæ furaretur formam immutare nosset. Is igitur cùm & Sisyphi armenta surripuisset, eorumq; figuram immutauisset, Sisyphum non latuit, qui ex-

flam: ait enim Amazonum vnam in Pontum fugisse, & ab eius loci rege vino inebriatam, indeque Σινώπην appellatam: dictam & Abydon fortè quod fundo caret, auctor hic Suidas, de quo nos plurib. Zenobij initio.

74. Σιωπηλότερος.] Eleganter Apuleius in Floridis: *Primus Philosophiæ nuncupator & tradutor, nihil prius discipulos suos docuit, quam tacere: primaq; apud eum meditatio sapientis futuro linguam omnem coërcere, verbaq;, quæ volantia pœtæ appellant, ea verba detractis pinnis intra murum candentium dentium premere,* &c. Plura Agellius lib. 1. cap. IX. & Sidonius Apollinaris lib. VII. Epist IX. Ioan. Tzetzes: Καὶ ἡ Πυθαγορείων ἀκουσμάτων σιγή. Plura nos suprà attulimus, & ad Porphyrium de vita Pythagoræ Rittershusius.

75. Σίσυφος.] Aristoph. locus in Ἀχαρνεῦσι. Horat. lib. 1. Sat. 111. *Vasium* appellat

ex litteris ea agnouit. Itaque vt eum placaret, hospitio excepit, & filiæ suæ Anticliæ copiam illi fecit, ex eoque grauidam puellam Laërti vxorem dedit: qua de causa Sisyphides Vlysses dicitur.

76. Siphnios imitari.] Id est, digitis nates tangere.

77. Scelliæ filius Aristocrates.] Ait igitur Aristophanes: *Et Scelliæ filium execror*, Aristocratem scilicet. Per Aristocratem autem intelligit, aristocratiam odi.

78. Cum vmbra pugno.] De rebus quæ fieri non possunt.

79. Scitali.] Hi apud Aristophanem dicuntur homines nihili & mali. Fuit Sciton homo vilis, & ob improbitatem infamis. Aristophanes:

Agedum Scitali & Phenaces, inquam ego;
Bereschetí, & Cobali, & Mothones,
Forumq; in quo puer institutus sum:

ἀυτὰ ἀξιῶ νῦν μου γενέσθαι. δηλοῖ τὸν τοῦτον δ' ἐξωμόσατο ὅμως ἢ δίουτον, ἐξώλειαν ἀυτὸν, καὶ ἢ συγκατέλιπεν ἀυτῷ. Ἀντέλεγεν συγκατέλιπεν ἀυτῷ, καὶ ἔγκυον ἐξ ἀυτοῦ ἠργυρίλλην ἢ παῖδα συνοίκησεν Λαέρτῃ. διὸ Σισυφείδης ὁ Ὀδυσσεύς.

76. Σιφνιάζειν.] Ἐπὶ τῆς τὰς χεῖρας ὑποπαγόντων τοῖς ἰσχίοις.

77. Σκελλίου υἱὸς Ἀριστοκράτης.] Φησὶν οὖν Ἀριστοφάνης· Καὶ ἢ Σκελλίου ἐξολοῦτόν μοι, ἤγουν ἢ Ἀριστοκράτην. διὰ τὸν Ἀριστοκράτην δὲ ἀντὶ τοῦ, μισῶ ἢ ἀριστοκρατίαν.

78. Σκιαμαχῶ.] Ἐπὶ τῆς ἀδυνάτου, τῇ σκιᾷ μαχόμενος.

79. Σκίτταλοι.] Παρὰ Ἀριστοφάνει οἱ Σκιτλεῖς καὶ πονηροί. ἦν Σκίτταλος κακοβίος τις καὶ Σκιτλὸς, ἀπὸ πονηρίας κακωφδούμενος. Ἀριστοφάνης·

Ἄγε δὴ Σκίτταλοί τε καὶ Φῆνακες, ὦν δ' ἐγώ,
Βερέσχεθοί τε, καὶ Κόβαλοι, καὶ Μόθωνες,
Ἀγορά τε ἐν ᾗ παῖς ὢν ἐπαιδεύθην ἰδιώ-

Nuũ

Sisyphum. Homerus Iliad. ζ. ver. 153. σίνδησεν ἑτάροισιν, hoc est, ὑβρίζοντα, vt Eustathius exponit. Hinc Σισύφου μηχαναὶ apud Aristoph. Æschines quoque Σισυφικὸς. Demosthenem vt vafrum ac veripellem *Sisyphum* appellat. His adde quæ obseruat H. Iunius Cent. VII. Adag. 92. Huc pertinet & Theognidis illud ver. 702.

Πλούτου Γ' οὐδὲν Αἰολίδου Σισύφου.
Et Sisyphi Aeolida nosterc plura queas.

Ibidemque cum Homero eodem loco Proserpinam demulcendo ab infestis exulasse fabulatur.

76. Σιφνιάζειν.] Hesychius: Σιφνιάζειν, τὸ πλατυτέρους διαβάλλειν ἢ ὀπίσω ἐπὶ τοῖς ἰσχίοις ὑποπαγόντων. Σιφνιάζειν καὶ τὸ τετανύειν. Vide eumdem dict. Σίφνος, & Stephanum ἐπὶ τέλους. & Suidas hîc Διαβιβάζειν, & Κρεπίζειν exponit.

77. Σκελλίου υἱὸς Ἀριστοκράτης.] Ex Aristophan. ὄρνισι. Explanat Erasmus Chil. III. Centur. VIII. Adag. 79.

78. Σκιαμαχῶ.] Tale illud Leonidæ ad Lacones: *Sua vmbra pugnabimus*. & L. Florus lib. III. cap. v. de bello Mithridatico: *Nocturna ea dimicatio fuit: & luna in partibus; quippe quasi commilitans, cùm à tergo hostibus, à facie Romanis se præbuisset, Ponrici per errorem longiùs cadentes vmbras suas quasi hostium corpora petebant.*

79. Σκίτταλοι.] Ex Aristoph. Ὄρνισιν, cuiusque Interprete, pag. 326. vbi Κίλικας est, etsi in Scholiis Κιλίκιον, vt sæpè, etiam Satyrici, nomina studio inuertunt.

80. Σκλη-

E SVIDA CENT. XII. 533

Nunc mihi & audaciam & linguam vberem date,
Et vocem impudentem.

Nomina dæmonũ quorumdam impudentiæ præsidum per derisum cõfinxit: eaq; tãquam deorum pronuntiat, quasi cohortans sese & confirmans ad confidentiam & impudentiam. Nam Scitali quidẽ sunt viles & improbi: Bereschetí væcordes: Coalemi stultè & sentiunt & garriunt: Morhon pedissequus est aut saltator. Mothones enim Lacones vocabant eos, qui liberos homines sequebantur.

80. Asperiùs latrans Epirotico cane, calamitate atterebatur & insaniebat.]

81. Scnips è regione.] De iis qui locũ mutant dictũ Prouerbium. Est enim senips animal paruum erodens ligna.

82. Obliqua Meliti Caricorum carminum.] Melitus hic Tragicus fuit Poëta, qui Socratem accusauit. Sed reprehenditur vt frigidus in poëli, & malis moribus præditus. Carica verò carmina cantiones sunt lugubres.

83. Vmbra somniorum.] De rebus incertis. Damascius: *Quando pro rebus gestis simulachra quædam conscribimus, vmbram somniorum secundùm Pindarum.*

84. Allio-

Σκληρότερον ὑλακτῶν, &c.] Malè Synesium exscripsit lib. De prouidentia, cuius hæc sunt: Ὁ γέ τοι χαλεπὸς ἐκεῖνος ἐπιτίμησις, καὶ σκληρότερον ὑλακτῶν ἢ τὸ ἐπὶ τοῖς κυσὶ τοῖς ἀπὸ Ἰπάτης, τῶν Λιβυκῶν. Epirotici canes laudat Aristot. & Oppianus, vt equos Virgilius.

82. Σκολιὰ Μελίτου Καρικῶν ἀυλημάτων.] Ex Aristophan. Βατράχοις, vbi plura Interpret. Multa de Scholiis ad Procli Chrestomathiam olim collegimus.

83. Σκιὰ ὀνείρων.] Pindari locus est in

84. Alliorum foliis.] Aristophanes in Pluto: *Abstergemur nos non pumicibus ampliùs, sed allij cauliculis præ luxu.* Ridiculè hoc dictum pro sapone. Quia verò subinde comedebãt allium: hoc ait, quòd locupletati veterem victus rationem contemnerent. Quidam σκορόδια allij caules interpretantur. Quibus fame conflictantes Athenienses vsi sunt. Neque verò simpliciter hoc dicit, sed vt ostendat, Athenienses ita loqui: Res nostræ sunt adeò immutatæ, vt quæ anteà perlibenter comedissemus, hæ modò antè purgent. Delectantur autem Thraces allio non immeritò, vtpote calido: cùm regionem incolant frigidam.

85. Allium in retibus.] Athenienses, quoties nauigationem aut expeditionẽ adornabant, commercabantur allia, eaque retibus impolita secum ferebant.

86. Scytha asinum.] Aduersus eos qui verbis auersantur, quod re ipsa cupiunt. Quidam enim cõspecto asini cadauere, dixit: *En quod cenes ô Scytha.* Ille primùm aspernatus atq; abominatus est, postea verò diligenter quæsiuit, eoque apparando fuit occupatus.

87. Quicumque neque lectum neque stragulas habent, eant cubituri ad coriarios.] De iis qui latère nequeunt.

84. Τοῖς τῆϛ σκορόδων φύλλοις.] Ἀριστοφάνης Πλούτῳ· Ἀπομαξόμεθα δ' οὐ λίθοις ἔτι, ἀλλὰ σκορδίοις ὑπὸ τρυφῆς. γελοίως αὐτὸ τῇ σπιδάσει. ἐπειδὴ δὲ ἤθιζον ἐκάστοτε σκορδα, τοῦτό φησιν, ὅτι ὡς πλουτήσαντες κατεφρόνησαν τῆς παλαιᾶς δίαίτης. τοὺς δὲ σκορδίους, τοὺς τῆϛ σκορόδων κτυλοῦς. λιμῷ δὲ πιεζόμενοι οἱ Ἀθηναῖοι, πύτους ἐχρήσαντο. οὐχ ἁπλῶς δὲ τοῦτο· ἀλλ' ἵνα δείξῃ, ὅτι τοσαύτῃ μεταβολῇ κεχρήμεθα, ὥστε ἃ πρότερον ἡδέως ἐφαγόμεθα ἀηδῶς, τούτοις καὶ ἀποδυόμενοι ἀποματτόμεθα. ἁρίσκονται δὲ τοῖς σκόρδοις οἱ Θρᾷκες οὐκ ἀπεικότως· θερμὰ γάρ εἰσι. οἱ τε Θρᾷκες ψυχρὰν χώραν οἰκοῦντα.

85. Σκόρδον ἐν δικτύοις.] Οἱ Ἀθηναῖοι μέλλοντες πλεῖν καὶ ἐξέπλεον, ταῦτα ὠνοῦντο, καὶ ἐν λίνοις ἐβάλλοντο.

86. Σκύθης τὸν ὄνον.] Ἐπὶ τῶν ἀπιζουμένων τῷ λόγῳ, ὕστερον δὲ ἐφημένων. ἰδών γάρ τις νεκρὸν ὄνον ἔφη· Δεῖπνόν τοι οἱ Σκύθα· ὁ δὲ ἠμυσάξατο μὲν ἀφ' ὧν, αὖθις δὲ πολυωρηθεὶς ἐφ' αὑτὸν ἐποιεῖτο.

87. Ὅσους δὲ κλίνη μήθ' ἕξει μήθ' ὑστρώσεται, ἰέναι καθευδήσοντας εἰς τῆϛ σκυτοδιψῶν.] Ἐπὶ τῶν λαθεῖν μὴ δυναμένων.

88. Σκυ-

Pythiis hymno 8. Ἐτάμην, τί δέ μοι τί ϛ ὢν, σκιᾶϛ ὄναρ ἄνθρωπος. Diurni, quid autem aliquis? quid autem nullus? Vmbra somnii homo.

84. Τῶν τῆϛ σκορόδων φύλλων.] Ex Aristophanis Πλούτῳ decimumtum, pagina 82. & 83. superæ edit.

86. Σκύθης τὸν ὄνον.] Aliter Proverb. effert Hesychius: Σκύθης ὄνον ἔφαγεν. παροιμία ἐπὶ τῶν ἀπιζομένων. πρὸς ἃ βδελυττόμενον τὸ λεγόμενον ὕστερον ἱστορεῖται. ἰδών γάρ τις νεκρὸν ὄνον, ἔφη· Δεῖπνόν Σκύθα παρέστω. Vide sup. Ἀπιζόμενοι & Σκύθης τὸν ὄνον. &, Ὁ Σκύθης τὸν ἵππον.

88. Σκυ-

88. Σκυρίων δίκαιον.] Οἱ σκυτοδέψαι ἐν ταῖς δίκαις ἐτρατῶν, εἰς Σκῦρον ἀποδημεῖν. Σκῦρος δὲ νῆσός ἐϛι.

89. Ἐπὶ σπείρα χρωμένων ἀναγκαιοτάτῃ.] Αἰλιανός· Ὁ δὲ δράκων τὴν σπεῖραν τοῖς νεκροῖς συνεπαγόμενος, ἀφυλάκτου ἀπολείπει, ὡς ἂν μήτ' ἐπὶ τῷ χαροποιῷ μήτε μὴν τῷ πτηνῷ δεῖ λύμης προτίθεσθαι.

90. Σπιδάδες Φορμίωνος.] Σῖτα πηγὸς ἦν ὁ Φορμίων λιτὸς καὶ πολεμικός. σπιδάδες δέ, ἐπεὶ οἱ σκηπτοὶ) χαμευνοῦσι, ὅτι τῆϛ ὕλης.

91. Συβαρίτης διὰ πλατείας.] Ἐπὶ τῶν συβαριζόντων διὰ παροινούντων. οἱ Συβαρεῖ) ὕτοι ξυφιλαῖς ἐδίωκον, ὡς καὶ τοὺς ἵππους διδάσκειν σκιρτᾶν αὐλοῦ ὀρχεῖσθαι, καὶ τῶν ἔξωθεν ἰόντων μᾶλλον ἠγάπων Γωναίοις καὶ Τυρρηνοῖς. διόπερ συνέβαινεν αὐτοῖς, τοὺς μὲν Ἕλλησιν, τοὺς δὲ, τῶν Βαρβάρων ὁμοίοις εἶναι τὴν καὶ τὸ ζῆν πολυτέλειαν. φασὶ δὲ τοὺς Μανδυρίδας λέγειν) πρωτοπάσαι ξυρῆϛ. ἦσαν γὰρ Κλεισθένους τοῦ Σικυωνίων τυράννου, νικήσαντος ἅρμασι καὶ κηρύξαντος φάναι βούλεσθαι τὴν θυγατέρα, δοκοῦσαν κάλλει ὑπερφέρειν, ἀναβῆναι λέγειν) ἐκ Συβάρεως τεττεράκοντα τοὺς ἱππέας ἔχοντι ἰδίους οἰκέτας. τοὺς μὲν ἀλιεῖς, τοὺς δὲ ὀρνιθοθήρας. φασὶ δὲ ἐλθόντας εἰς Σικυῶνα καὶ τὸν κῶμον φάναπλαῖς οὐ μόνον τοὺς ἀντιπαρεσκευασμένους, ἀλλὰ καὶ τὸν τύραννον αὐτὸν ὑπερᾶραι, καὶ-

quam

88. Σκυρίων δίκαιον.] Iulius Pollux lib. VIII. de iudicio seuero ac rigido explanat. Meminit Hesychius, & simile sup. Ἐπὶ σκυρίᾳ.

90. Σπιδάδες Φορμίωνος.] Aristophanes ἐν Εἰρήνῃ·

Εἰ γάρ μοι ἦσθ' ἐκεῖ πάντων ἡμέρων κτλ.
Πολλὰ γὰρ ἐνῆν ἐμοὶ
Πράγματά τε καὶ σπιδάδες ἀεὶ ὅπαξ φυομένη.

91. Συβαρίτης διὰ πλατείας.] Ita scribe in Hesychio, vbi malè excusum Σύβαρις διὰ πα-

quam tota vrbe magnificentiam eius adiuuante. In cena post aduentum, cùm quidam accessisset, vt cum eo accumberet, ei dixit, se adesse vt secundùm præconium aut cum Clisthenis filia, aut solus accumberet.

92. Syncretizare.] Est Cretensium more conspirare.

93. Ficulnus gladius.] Id est, sycophanta.

94. Ficulnum auxilium.] De rebus inutilibus. *Nos sedentes ficulnum illud præsidium, milites, exspectamus.*

95. Ficum petere.] Pro adulari. Etenim Athenienses adulabantur agricolis, vt præcoces ficus ab eis impetrarent. Omen enim inde captabant, se postero anno redituros esse.

96. Ficus in Mercurio.] De iis quę ad vtilitatem cuiusuis proposita sunt. Nam sicubi ficum conspexissent, eam Mercurio dedicabant, quam auferebat, qui volebat.

πᾶσι δ' πόλεως αὐτῷ πάσης συμπολιτευομένης. ὃ δὲ τῷ μὴ ἀξίῳ δόλιον ἐπιτιθέμενος, φοβούμενος τοὺς ὅπως κατακλιθῇ, φησὶν αὐτὸν εἰπεῖν, ὅτι κἀγὼ τὸ κήρυγμα πάρειμι, ἢ μὴν Κλεισθένους θυγατρὸς, ἢ μόνος κατακλιθησόμενος.

92. Συγκρητίσαι.] Τὰ πρὸς Κρῆτας συμφρονῆσαι.

93. Συκίνη μάχαιρα.] Ἀντὶ τοῦ, συκοφάντης.

94. Συκίνη βοηθεία.] Ἐπὶ τῶν ἀνωφελῶν. Ἡμεῖς δ' οἱ καθήμενοι τὴν συκίνην βοήθειαν τὴν ἐκπαλαι προσδεχόμενοι.

95. Σῦκον αἰτεῖν.] Ἐπὶ τῶν κολακευόντων. οἱ γὰρ Ἀθηναῖοι ἐκολάκευον τοὺς γεωργοὺς, βουλόμενοι παρ' αὐτῶν λαβεῖν ὀψίμους σῦκα. οἰωνίζοντο γὰρ ἐπὶ τούτοις καὶ πάλιν ἐλθεῖν εἰς ὕστερα.

96. Σῦκον τῷ Ἑρμῇ.] Ἐπὶ τῶν ἐκκειμένων ἐπ' ὠφελείᾳ τοῖς βουλομένοις. ὁπόταν γὰρ φανείη σῦκον, τοῦτο τῷ Ἑρμῇ ἀνετίθεσαν, καὶ ὁ βουλόμενος ἐλάμβανεν.

97. Ὥσπερ

πανοῦργος. Apud eumdem, Συβαρίζειν, πυτιᾶν. Συβαρῖται πρωτεῖα. & Συβαρικαὶ βυρσεῖς. Aristophanis Scholiastes ἐν Εἰρήνῃ· Συβαρίζειν. ὀνείδει τῶν Συβαριτῶν βυρσῶν. φασὶ γὰρ τινὲς Συβαρίτας πλουσίαν χώραν οἰκεῖν. Ioan. Chrysostomus Homil. Quòd nemo lædatur nisi à seipso: ἀλλ' ὁ μὲν Συβαρίτικὴν περιέθετο τράπεζαν, ἡ κρεπώδη ἔχουσα ἐντερίνια. Plura Eras. Adag. *Sybaritica mensa.*

93. Συκίνη μάχαιρα.] Hesychius: Συκίνη μάχαιρα, συκοφάντης. In Excerptis Vatican. legitur perperàm Συκινικὴ μάχαιρα. &, Συκινικὴ βοήθεια.

94. Συκίνη βοήθεια.] Ex Aristoph. in Lysistrata: Οἵ, ὡς ἡμῖν συκίνη βοήθεια. Tales Theocrito in Ergatinis *σύκινα ἄνδρα.* & Luciano contra indoctum, κωλὴ ἐς συκίνη γενέσθαι. Aristophanis Interpres ἐν Πλούτῳ, explicans verba illa:

——— ἐκὼ δ' οὐ νῷν πάλαι τινά
Καὶ σύκινα, &c.

τὰ γὰρ ξύλινα, inquit, ἢ συκῆς εἴδωλα ἐν χρῆσει. ἔθος καὶ συκίνην βοήθειαν, ἀντὶ τοῦ ἀδυνάτου ἐν ἀνωφελεῖ. Hesychius: Σύκινον, ἀδυνάτου.

95. Σῦκον αἰτῶν.] Hesychius: Σῦκον αἰτῶν, κολακεύων. Vide Suidę Collectanea dict. ἐκκινεῖν. Videatur etiam Mercatoris Siculi naufragi dictum respicere, quo de ad Zenobij Adagium, Centur. v. Adag. 51. Ὁ Σικελὸς ἐν ναυαγίῳ.

96. Σῦκον τῷ Ἑρμῇ.] Totidem pænè verbis Hesychius ac Zenobius.

97. Ὥσπερ

97. Ὥσπερ τὸ σῦκ' ἔχει τὰς ὀφθαλμὰς ἔχω.] Ἐπὶ τῶν προσηλωμένων τῷ φαγήματι ἐχειμέρων. σῦκον δὲ λέγει, τὸ ὅτι πᾶς ὀφθαλμοῖς σαρκώμασιν, ἢ ἕλκεσι γινόμενον ἐπ' αὐτοῖς.

98. Σὺν Ἀθηνᾷ καὶ χεῖρας κίνει.] Παροιμία ὅτι τοῖς μὲν χρῆναι δεῖ ταῖς τῶν θεῶν ἐλπίσι καθημένοις ἀργεῖν. τοῖς δὲ δεῖ γυναικεῖόν, καὶ μάλιστα ὀφείλουσιν ἐργάζεσθαι, καὶ ὁμοίαν ἔχει τῇ·

Λύτὰς τόνων τ' ἀρόαν, εἶπε τοὺς θεοὺς καλεῖ.

99. Σὺν δορὶ, σὺν ἀσπίδι.] Ἐπὶ τῶν παντὶ τρόπῳ φιλοτίμων ἢ σπουδαίων.

100. Συρακουσία τράπεζα.] Ἡ πολυτελὴς, ἐδόκουν γὰρ οἱ Σικελιῶται ἁβρότατοί τε εἶναι καὶ μάλιστα πάντων.

EKATONTAΣ Ιγ'.

1. Σ ΤΡΒΗΝΗ χρέμψις.] Ἐπὶ τῶν ἀτάκτων χρεῶν.

2. Σύρος πρὸς Φοίνικας.] Ἐπὶ τῶν ἀεὶ πρὸς ἀλλήλους διαβαλλόντων καὶ πανοῦργα· ἢ ὅτι ἐκάτεροι ἀλλήλοις διὰ ἔνδραις ἔχθρας, οἱ δέ ποτε πρὸς ἀλλήλους διαλλάττονται.

97. Ita inhæret vt ficus oculis.] De iis qui alicui rei sunt affixi. Ficum autem dicit caruncularn aut hulcus in oculis.

98. Cum Minerua manus etiam moue.] Monet Prouerbium, non esse cessandum, diuinæ opis fiducia fretis. Pertinetque maximè ad mulieres, quibus opus est faciendum. Et est simile illi: *Ipse nunc aliquid agens, deinde voca Deos.*

99. Et hasta & clypeo.] De iis qui quouis modo aliquid confectum volunt.

100. Syracusana mensa.] Pro sumtuosa. Siculi enim omnium lautissimi sunt habiti & delicatissimi.

CENTVRIA XIII.

1. SVILLVS cœtus.] Id est, perturbatus & indecens.

2. Syri aduersus Phœnices.] Vtraque gens malè audiit ob calliditatem: vel ex eo, quòd perpetuas exercentes inimicitias, numquam sincerè in gratiam redeunt.

3. Taci-

---

97. Ὥσπερ τὸ σῦκ' ἔχει τὰς ὀφθαλμὰς ἔχω.] Ex Aristoph. ἐν Βατράχοις·

Ὥσπερ τὸ σῦκ' ἔχει τοὺς ὀφθαλμοὺς ἔχω.

De fico morbo & Valer. Martialis libro 1. Epigr. 66.

98. Σὺν Ἀθηνᾷ καὶ χεῖρας κίνει.] Totidē meminit Hesych. & sup. Suidas in Λύτὰς τόνων τ' ἀρόαν, &c. itē Eustathius in Iliad. β'. Quòd autem ad mulieres pertinere potissimùm ait, hinc ductum quòd tela Mineruæ sacra esset, vt lib. 1. Ἔργων Hesiodus scribit v. 65.

——— αὐτὰρ Ἀθήνῃ
Ἔργα δαΐφρονος, πολυᾴδεσσιν ἐπιτέλλειν, ἐρίοιο
Καὶ χάριν ἀμφιχυτὴν καταθεῖν χροὸς ἀγλαΐτητα.
——— inde Minervam
Cana textura alios artes quasq; tractare mãlat,
Et Venerem capiti speciosum addibere decorē.

99. Σὺν δορὶ, σὺν ἀσπίδι.] Ex Aristoph. ἐν Εἰρήνῃ. Alluditque idem in Vespis:

Ἐκ' ἐμβάλητε δορὶ ξυὶ ἐς ἀσπίδι.

100. Συρακουσία τράπεζα.] Pollucibus quoque Hesychio.

CENT. XIII.

1. ΣΤΡΒΗΝΗ χρέμψις.] Ortum Adagium ἀπὸ τῶν ἀνωμάλως πῶς διηρθρωμένων, teste alibi Suida. Σύρτις enim τάραχος Etymologistis.

3. Taciturnior ſcapha.] Dicitur in eos, qui ob animũ degenerem ſilent.

4. Sphingis in morem multa exhibens negotia.] *In multis quæſtionibus abſurdorum iſtorum ænigmatum, non minùs quàm Sphinx, non Cadmea illa, ſed omnino Sphinx quædam, diuinior multo & ſapientior quàm illa, negotij faceſſit.*

5. Lentiſci arroſor.] De iis dicitur qui ornatui ſtudent, ſoliti enim lentiſcũ comedere, vt dentes candefacerent.

T.

6. A TEMPORIBVS Nannaci.] De iis quæ ob antiquitatẽ in admiratione ſunt. Nannacus enim rex Phrygum ante Deucalionis tempora fuit.

7. Hæc ex tripode ſunt.] Ponitur de rebus veriſſimis. Nam Ariſtocleæ Pythię tradunt ſtuprũ intuliſſe fratrem: & oracula, quæcumq; per eam reddidiſſet Apollo, ab eo fuiſſe adulterata.

8. Hæc Medus non cuſtodiet.] Sub Xerxis expeditionem, tradunt Græcos deſperatis rebus, opes ſuas conſumſiſſe: atque adieciſſe: *Hæc Medus non cuſtodiet.*

3. Συσσιμώτερος σκάφης.] Τάττεται ἐπὶ τῶν ἀξίως ἀνάνδρως σιωπώντων.

4. Σφὶγγὸς πράγματα παρέχων πολλά.] Ἐπὶ πολλαῖς ἢ ζητήσεσι τῶν ἀπόρων τούτων αἰνιγμάτων, ἃ ὁ Καδμείας Σφὶγξ, ἀλλὰ Σφὶγξ μύθων ἀτεχνῶς, ἦν δὲ θειοτέρας καὶ πολὺ σοφωτέρας, πολλὰ πράγματα παρέχει.

5. Σμηστρωξ.] Λέγεται ἐπὶ τῶν καλλωπιζομένων, ἀφ' οὗ τὸ λεύκαινε τοὺς ὀδόντας ἔθος ἦν.

T.

6. TA Νεὼ Νεννάκου.] Ἐπὶ τῶν ἐπὶ πολὺ παλαιότητα θαυμαζομένων. Νάνναξ γὰρ Φρυγῶν βασιλεὺς πρὸ τῶν Δευκαλίωνος χρόνων.

7. Τὰ δ' ἐκ τῆς Πυθοῦς.] Τίθεται ἐπὶ τῶν πάνυ ἀληθῶν. Ἀριστοκλείᾳ γὰρ τῇ Πυθίᾳ μιχθέντα τὸν ἀδελφὸν, καὶ τὰ ὑπ' αὐτῆς μαντευόμενα ἀφανισθέντα ἔχειν ὁ Θεός.

8. Τάδε Μῆδος οὐ φυλάξει.] Κατὰ τοῦ τῶν Ξέρξου ἐφόδου τοὺς Ἕλληνας ἀπεγνωκότας, τὰ ἑαυτῶν ἀναλίσκοντα καὶ δαπανῶντα, θαλλίζοντας, Τάδε Μῆδος οὐ φυλάξει.

9. Τὰδ'

3. Συσσιμώτερος σκάφης.] Heſychius: Συσσιμώτερον σκάφος, περιφερὲς ἐπὶ τῶν πάνυ σιωπηλῶν μᾶλλον, διὰ τὸ ἀπορρητότατον. ὡς εἰ λέγοι χαῦνὸν ἰχθύν. Huc etiam pertinet, quod idem alio loco ſcribit: Σμηστρωξ, ὡς μάλιστα ἔνιοι διαλλάττουσι; θέτερον δὲ τῶν Παραδιδομένων, ἵνα ὦσι τοῦτο ἀκόλουθον ἢ μαθήτριαι τῇ διδασκάλῳ. Ælianus quoque lib. VI. cap. I. Παιπλ. ἱστ. Athenienſes narrat, aſpirante ſibi fortuna, adegiſſe τὸν ἄνδρα εὐφυᾶ.

5. Σμηστρωξ.] Heſychius: Σμηστρωξ διαπρόσωπον. οἱονεὶ ἔχων τρῶγλην ἐν προσώπῳ ἵνα ἔχῃ τὸ λεῖον ἢ λεπτὸν τρώγειν ἐν τῷ ὀδόντι. Lentiſco autem dentes purgari ſolitos auctor & Martialis lib. XIV. Epigr. 22.

Lentiſco melius, ſed ſi tibi frondea cuſpis
Defuerit, dentes penna leuare potes.

6. Τὰ Νεὼ Νεννάκου.] Meminit Adagij huius Stephanus, vt & alterius, Ἐπὶ Νεννάκου πλοίου, de quo inf. Suidas. Illud de rebus ob antiquitatem admirandis dictum, hoc de complorari dignis.

10. Τὰ

9. Τὰδ' οὐ φῦσαι Κενταύροισι.] Λεγόμενόν τι ἦδ. Τηλεκλείδης· Τοῦτ' ἔστι δυνατῷ τὸ κέλευε, οὐ γὰρ φῦσαι Κενταύροισι.

10. Τὰ ἐκ τῆς ἁμαξοῦ σκώμματα.] Ἐπὶ τῶν ἀπαγχολῶντας σκώπτοντος. Ἀθήνησι γὰρ ἐν τῇ τῆς Χοὸς ἑορτῇ καθεζόμενοι ἐπὶ τῶν ἁμαξῶν τοὺς ἀπαντῶντας ἐπαίσχυνόν τι καὶ ἐλοιδόρουν. τὸ δ' αὐτὸ καὶ τοῖς Λήναιοις. ὕστερον δὲ πολὺν ἐπὶ ταῖς ἁμάξαις ὀχούμενοι αἱ γυναῖκες αἱ τῆς Ἐλευσῖνα ἰοῦσαι εἰς τὰ μεγάλα μυστήρια, ἐλοιδόρουν ἀλλήλας ἐν τῇ ὁδῷ. τοῦτο γὰρ ἦν ἔθος αὐταῖς.

11. Τὰ ἐκ τρίποδος.] Τρίποδι χρῆται ὁ Ἀπόλλων μαντευόμενος, ἀφ' τοὺς τρεῖς καιροὺς τῆς προγνώσεως. Ὅμηρος:

Ὅς ἤδη τά τ' ἐόντα, τά τ' ἐσσόμενα, πρό τ' ἐόντα.

φασὶ δὲ οὕτω γενέσθαι. Ὅτε ἡ Ἀπόλλωνα ἡ Γῆ πέμψα, ἁλιεῖς μικροὶ βόλον ἐβάπτισαν, ἵνα τὸ ἀναφερόμενον ἢ τὸ ἀγροφάστους ἢ βόλον. ἠγάγοντο οὖν τινες, εἶτα ἀναβάθρια χρυσοῦ, ἐριδανίσκοις οὖν ἐξεῖ αὐτά, καὶ ἦλθον οἱ ἁλιεῖς ἐξ ἴβυς πεπραμένοι· οἱ δὲ ἀγροφάστους ἦλθον, οἷς πᾶν τὸ ἀνὸν ἀγροφάστους τῇ ἑαυτῶν τύχῃ. οὕτως οὖν αὐτῶν φιλονικησάντων, ἔδοξεν αὐτοῖς ἐρωτῆσαι τὸν Ἀπόλλωνα. ὁ δὲ ἔχρησε δοῦναι αὐτὸν τῷ

9. Non fumus apud Centauros.] Dictum quoddam fuit. Teleclides: *Alicui potentium id iube. Neque enim fumus apud Centauros.*

10. Sales è plauſtro.] De iis qui apertè irridentes aliquos. Athenis enim in feſto Choúm comeſſantes, veĕli curribus, obuios deridebant, & conuiciis inceſſebant. idem & Lenæis factitabant. Pòſt etiam mulieres Athenienſes, curribus inſidentes, cùm Eleuſinen ad magna initia ibant, aliæ aliis in via conuiciabantur. Hæc enim earum erat conſuetudo.

11. Ex tripode dicta.] Apollo vaticinans tripode vtitur, propter tria rerum tempora. Homerus:

Qui ſcit quæ fuerint, quæ nunc ſunt, quæque futura.

Dicunt autem ſic potitum eſſe Apollinem tripode. Piſcatores rete in mare coniiciebant, vt quidquid extraxiſſent, eius eſſet, qui iactum illum emiſſet. Emerunt quidam: deinde aureo tripode educto inter ſeſe contenderunt: cùm piſcatores ſe piſces vendidiſſe; illi verò qui emerant, ſe, quidquid eductum eſſet, ſuo periculo emiſſe dicerent. Sic igitur iis contendentibus, viſum eſt interrogare Apollinem. At ille oraculum reddidit, tripodem illum dandum eſſe ſapienti.

10. Τὰ ἐκ τῆς ἁμαξοῦ.] Lucianus in Ioue Tragœdo: εἰ δ' ἀμείνων ἦλθε τοῦδε τοῦ δ', ἀλλ' ἐξ ἁμάξης πεῖραν δώσει. Idem in Eunucho hue alludit: Καὶ ἴσως ἁμάξης θεατρικωτέρᾳ κρηπῖδι ἐπιβαίνων. Plura Pet. Nannius Commentario in Artem poeticam Horatij, à nobis cum Læuino Torrentio V. C. euulgato: & Eraſmus ex Ariſtophanis Interprete. Sic enim Horatius:

Dicunt & plauſtris vexiſſe poëmata Theſpis.

11. Τὰ ἐκ τρίποδος.] Alter ſup. de oraculis Ariſtoclęæ Pythiæ ab Apolline adulteratis.

sapienti. Attulerunt igitur ipsum ipsis septem sapientibus; quorũ quilibet eum repudiabat, se sapientem esse negans: esse enim se alium præstantiorem. Visum igitur est dedicare eum Apollini, tamquam omnium sapientissimo.

12. Res cribri siue cribrationes.] De iis qui cribro & tripode, aut lauro vaticinantur.

13. Ceteri simus amici.] Dici solet Prouerbialiter, *Deinceps amici simꝰ*.

14. Magnetum mala.] De maximis acerbissimisque malis vsurpatur, eò quòd hi violata religione multis malis vexati sunt.

15. Tanagræi galliculi.] Hi pugnatores & animosi sunt instar hominum. Babrius: *Gallinarum pugna Tanagræarum fuit, quibus animos esse perhibent tamquam hominibus.*

16. Gallus & pugil Tanagræus.] Celebrantur ipsi Tanagræi tamquam homines generosi.

17. Tæntali pœnæ.] De iis dici solet, quibus adsunt quidem bona, sed his frui negatum est. Ita Byzantini extra vrbem degere non audent.

σοφοῖς. παρεσήμαινον δὲ τοῖς ἐπὶ σοφοῖς ἥκουσι δι' αὐτῶν παρῄνουν, μὴ σοφὸς εἶῃ λέγων· ἔχειν γὰρ σοφώτερον ἑαυτῶν. ἔδοξεν οὖν ἀναθεῖναι αὐτὸν τῷ Ἀπόλλωνι ὡς σοφωτάτῳ πάντων.

12. Τὰ τἀπὶ κοσκίνου.] Ἐπὶ τῶν δι' ὀρνέων καὶ ῥίπτου ⊙· ἢ δι' ἄλλης μαντικωμφίας.

13. Τ' ἄλλα καὶ φιλούμεθα.] Λεγόμενόν τι οὖσα, Τ' ἄλλα καὶ φίλοι ἀμβῶ.

14. Τὰ Μαγήτων κακά.] Ἐπὶ τῶν μεγίστων καὶ πληγοτάτων κακῶν· παρέσχον οἱονεὶ ἀνυβρίστους εἰς ὕβριν πολλοὺς καιρὸν ἐπειρέπτησαν.

15. Ταναγραῖοι ἀλεκτρυόνες.] Οὗτοι μαχονται καὶ θυμικοὶ εἰς ἄνδρισιν. Βάβρ. ⊙· Ἀλεκτρυόνων δὲ μάχη Ταναγραίων, οἷς φασιν ἴδιον θυμὸν ὥσπερ ἀνθρώποις.

16. Ἀλεκτρύων καὶ πύκτης Ταναγρικὸς ⊙.] Κύδωνι ὁ Ταναγρικὸς ὡς ἀνδρικῶς ὑπαρχοντι.

17. Ταντάλειοι πημονῆς.] Ἐπὶ τῶν ἀγαθὰ μὲν ἐχόντων, μὴ σὺν χαρυμονίᾳ δὲ ἀπολαύειν. ὡς οἱ Βυζάντιοι, μὴ πολεμοῦντες ἔξω τοῦ ἄστεως διάγειν.

18. Tan-

ratis. Homeri locus est Odyss. δ. quem de Nereo vate sic Virgil. expressit Georg. IV.

——*nosse omnia vates*
Qui sint, qua fuerint, qua mox ventura trahantur.

12. Τὰ ἀπὶ κοσκίνου.] Repetit mox Adagio 11. Τὰ ἐπὶ κοσκίνου. Lucianus in Pseudomante: Καὶ ἐγὼ, τὰ ἐπὶ κοσκίνου, ἐπιστάμενος. Theocritus Idyll. III.

Ἦλθε δ' Ἀγεὼ τ' ἀκάλλα κατακρίνοντα.

De hoc per cribrũ diuinandi genere multa præclarè colligit Martinus Delrius disquisitionum de Magia lib. IV. cap. II. quæst. 6.

13. Τ' ἄλλα καὶ φιλούμεθα. Huc pertinet elegans sanè Eueni Poëtæ Epigramma:

Πολλὰ μὲν ἀνθρώποισι φίλοι σόοι πάντα ἑοῖσιν,
Ὀρθῶς δ' ἀντιλέγει τοῦτ' ἔπος ἐσθλόν.
Καὶ γὰρ ἐγὼ πάντας ἀρὴν λέγω ἐς τὸ παρεὸν,
Καὶ μὲν τοῦτο δίκαιον· ἔδει, ἔπειδὴ τάδε.

Quidquid præclarè pariter conuellere multis
Consuetum, at rectè animo studere solet:
Ita quos, quod prisco fertur sermone, vocare
Illa tibi placeant, hæc mihi certa placent.

17. Ἀετός.] Sic dicta Constantinopolis

18. Ταντάλου κήπους φυτεῦσαι.] Γυναῖκα τῶν ἡλίκων τινὸς ἀστειοτέραν, ὕστερον δὲ σωφρονέστερον, ἐρέσθαι τινά τις, Τί δέοιτο τῆς ἰχθύος καὶ τῆς ὀρνίθος εἰς βρῶσιν. Πίστευμα, ἔφη ὁ Γυαῖος, ταῦτα ἀποδιδόναι. ἔμελλεν γὰρ τοὺς Ταντάλου κήπους φυτεύειν· ἐνθυμούμενος δὲ ταῦτα τῆς ἱερομηνίας ταύτας, ὅτι σοὶ ἐδοκίμασε καὶ ἡδοναὶ πάντων.

19. Τὸν Ταντάλου λίθον οἷονεὶ ὑπὲρ κεφαλῆς λεπτοῖς καὶ ῥοώδεσι νήμασι.] Ἐπὶ τῶν ἀμηχάνων.

20. Τὰ Ναννάκου κλαύσομαι.] Τὸν Ναννακὸν φασι βασιλεύσαι πρὸ τοῦ Δευκαλίωνος· ὃς προειδὼς τὸν μέλλοντα κατακλυσμὸν, συναγαγὼν πάντας εἰς τὸ ἱερὸν μετ' εὐχῶν ἐλύσατο.

21. Τὰπὶ κοσκίνου.] Λεγόμενόν τι, οἷον τἀληθῆ ἀκούσῃ.

22. Τὰ σφόδρα Ἄρης εἰς τοὺς παῖδας ἐπαινεῖται.] Ἐπὶ τῶν ἐν ἀρχῇ κοσμίων, μὴ δὲ ταῦτα διατελούντων.

23. Τὰ σφόδρα ἀρίστους πωλοῦσιν Αἰγινῆται ἀνθρώπους.] Παροιμία, ἐπὶ ἀκμῆς γάρ φασιν μεταβάλλειν δεῖ τὸ χεῖρον ἐν Αἰγίνῃ, ἀπὸ Ἀχιλλέως, Πατρόκλου, Αἴαντος ⊙, Νεοπτολέμου.

18. E Tantali hortis fructũ colligere.] Iſeum Oratorẽ in adoleſcẽtia luxurioſum, ſed maturiore ætate modeſtũ factum, quidam interrogauit, *Quid piſcis aut quæ auis eſu ſuauiſſima eſſet?* Deſiſ, inquit Iſæus, *his ſtudere. Animaduerti enim me Tantali hortos excolere.* Innuere volens, nimirum ei qui interrogarat, omnes voluptates vmbrã & ſomnia eſſe.

19. Tantali ſaxum tenuibus funiculis ſuſpenſum imminere capiti putare.] De rebus periculoſiſſimis.

20. Nannaci inſtar lamentabor.] Nannacum regem fuiſſe ante Deucalionem dicunt: qui cùm diluuium futurum præſciret, omnibus in templum congregatis, plorans vota fecerit.

21. E cribro dictum.] Prouerbium quoddam de rebus veriſſimis.

22. Initio laudabatur Mars ob filios.] De iis qui ab initio modeſti ſunt, pòſt verò incontinenter viuunt.

23. Primùm Ægina optimos pueros educat.] Prouerbiũ. Adulta enim ætate Æginetæ mutantur in deterius. Sumtumque eſt hoc ab Achille, Patroclo, Aiace, Neoptolemo.

24. Tar-

ἐξ' ἐξοχὴν, etiam πόλις, vt ἄστυ Athenæ, & Vrbs pro Roma.

18. Ταντάλου κήπους φυτεῦσαι.] Deſumta hæc ex Philoſtrato de vitis Sophiſtarum in Iſæo Aſſyrio. Idem autem lib. IV. vitæ Apollonij: Τὸν Ταντάλου, ἔφη, κῆπον οὐκέτι οἷός τε ἔσομαι νοεῖν. Pollux quoque Athenodori Sophiſtæ dictionem appellat Ταντάλου κῆπον, vt leuiculam ac iucundam. Simile Adagium ſup. Κῆπόν τε κῶμα.

19. Τὸν Ταντάλου λίθον.] Notiſſima Tantali fabula. Prouerbium vſurpat Plato apud Stobæum: Οὐδ' εἰς ἐκ τοιούτου Ταντάλου λίθον ὑπομενῶν τὸν ἔπειτα. Item Pindarus in Iſthmiis hymno VII. ibique Interpres. Eſt & apud Horatium Flaccum & Petronium Arbitrum. & hoc loco Suidas plura.

20. 21. De vtroque Adagio ſuprà, non longè actum eſt.

23. Τὰ σφόδρα ἀρίστους.] Videatur hoc Prouerbium è ſuperiore per πρόθεσιν conformatum diuiſa aut coniuncta voce, vt aliàs interdum admonuimus ex Ἄγαν εἰς τοὺς, ſæpiùs apparet ἐς ἄγαν πάθος.

24. Tarteſia murena.] Hæ ibi maximæ naſcæ dicuntur.

25. Samiorum mala metuit.] Hoc Prouerbium dicitur de iis qui immedicabilium calamitatum proditiones metuunt. Ortum eſt à ſuppliciis, quibus Athenienſes affecerunt Samios, quorum captiuos partim occiderunt, partim notarunt Same, quæ eſt nauigij Samij genus. Samij viciſſim, ſi quos cepiſſent Athenienſium, eos pòſt etiam compunxerunt.

26. Tantali talenta accumulat.] Celebratus eſt Tantalus ob diuitias, vt etiam in Prouerbium abierit. Hic enim Phryx dines ob talenta fama celebris, Pluti & Iouis filius dictus. Vtitur & in tertio Anacreon hoc Prouerbio.

27. Inferorum terniones.] De curioſis & abſcondita ſcire ſtudentibus.

28. Vias nouit, quibus Eucrates rectà ad farinam hordeaceam fugit, vbi grana moluntur.] Perſtringit Eu-

24. Ταρτησία μύραινα.] Ὡς ἐπὶ μεγίστου γινομένου.

25. Τὰ Σαμίων ὑπὸ πόλεως.] Παροιμία αὕτη λέγεται ἐπὶ τῶν δεδιότων τινὰς ἀνιάτους κακῶν προσδοκίας. παρέλαβε δὲ αὐτὴν ἐκ τῶν γινομένων ὑπὸ Ἀθηναίων εἰς Σαμίους· ἀλόντες γὰρ αὐτοὺς οἱ Ἀθηναῖοι, τοὺς μὲν ἀπέκτειναν· τοὺς δὲ ἐστιγμάτισαν τῇ καλουμένῃ Σάμῃ, ἥ ἐστιν εἶδος σκάφης Σαμιακῆς. ἀφ' ὧν καὶ οἱ Σάμιοι τοὺς ἁλόντας μᾶλλον ἔστιζον Ἀθηναίων ἔτυχον.

26. Ταντάλου τάλαντα συλλογίζεται.] Διαβέβληται ὁ Τάνταλος ἐπὶ πλούτῳ, οὗ καὶ εἰς παροιμίαν ἐξέβη τὸ ὄνομα. οὗτος γὰρ πλούσιος ἦν Φρὺξ ἐπὶ ταλάντοις ἐξηκοσίοις, Πλούτου καὶ Διὸς λογόμου, κλέπτει δὲ ἡ παροιμία καὶ Ἀναξάνδρου ἐν ἔστῳ.

27. Τὰς ἐν ᾅδου ξυναιρέσεις.] Ἐπὶ τῶν ἀδήλων, καὶ τὰ ἀπορρητότατα ζητούντων μανθάνειν.

28. Τὰς ὁδοὺς οἶδεν, ἄνωθεν Εὐκράτης ἔφυγεν ἄλφιτα πρὸ χονδρίτου, ὅπου δὲ κόγχαι ἀλήθονται.] Διαβάλλει τὸν Εὐκρά-

15. Τὰ Σαμίων ὑπὸ πόλεως.] Malim ὧν ἔδει, vt Apoſtolius & Vaticanæ membranæ, vt in Appendice Cent. III. extrema oſtendimus, hoc eſt, *Samiorum metuis mala.* & mox ἀνιάτων ibidem. & pòſt in Apoſtolio excuſo, ἔνιοι δὲ & σκάφας Σαμιακὰς è Suida reſcribo. Tametſi nõ deſint qui σκάφη ſupplicij genus faciant. Σάμαινα verò Samiorum nauem à Polycrate Samiorum tyranno repertam & hic dictam, auctor Plutarchus in vita Pericli. Athenæus libro XI. Δουρικ. Σκάφαι. Πρώτη δ', inquit, ἐπινοήθη παρὰ Πολυκράτους τοῦ τυράννου Σαμίοις ἀκάτου εἶδος, vbi tamen Σαμαίνας è Plutarch. legendum videri ſcribit Lazarus Bayfius lib. De re nauali, repugnante Lilio Gyraldo.

26. Ταντάλου τάλαντα συλλογίζεται.] Παροιμιῶδες eſt & Ariſtæneti illud lib. I. Ep. XVIII. Κρὸς τηλίκον ὀφείλοντα Ταντάλου δυνήσεις, ἐχ ἱκανὸν ταῦτα ὄφελος εἶναι πρὸς ἀναπεῖσαι τηλικόν. Vtitur Plato in Eutyphrone, & Menander Comicus:

Ἀθανασία δ' ἐκεῖνος, ἢν ὁ συναγάγῃ
Τὰ Ταντάλου τάλαντα ἐπαναλογίσασθαι·
Ἀλλ' ὑπόδικος ἦν παῖδα κατακαίειν ποτε.

28. Τὰς ὁδοὺς οἶδεν, &c.] Ex Ariſtoph. Νεφέλαις, vbi eadem narrat Scholiaſtes. quem & hic locum Suidas laudat.

30. Τὰ

κράτους ὡς τοιούτου τίγλου ὄντος. ὃς καὶ Στύπαξ ἐκαλεῖτο. εἴρεται δὲ ἐπὶ τῶν φευγόντων.

29. Τὰ τῶν φόρων χείττω.] Παροιμία ἐστὶ λεγομένη ἐπὶ τῶν πλείω φερομένων ἢ ὧν ἐδίωκον.

30. Τὰ τρία τῶν εἰς θανάτους.] Τοῖς εἰς θανάτου καταψηφιζομένοις τρία παρεδίδοσαν ἔδεσθαι, πεῖν, καὶ κεῖσθαι. ὁ δὲ λόγος, τὰ τρία ἔδοξε τῇ αὐλῇ. τὸ δὲ τοῦ ἀρχεῖον καλούμενον αὐλὴ ἐλέγετο. τοῦτ' ἔδει θάνατον ἀρνουμένοις μετὰ παῤῥησίας, οἷς ἔστιν ἢ καὶ οἷς πληροῦσθαι, τρία λέγειν, ἃ βούλοι), καὶ ἀποφαίνεσθαι. ὁ μαντευόμενος ἐν Δελφοῖς στοιχειωσάμενος ἐλάμβανε τοὺς χρησμούς, καὶ προσέκειτο αὐτῷ εἰ λυσεῖ ζεύγη μία τῶν τριῶν, ἢ τὸν τῶν ὀφθαλμῶν ἔδει αὐτὸν ἐκβληθῆναι, ἢ τὸν χεῖρα, ἢ τὸν γλῶττης.

31. Τοῦτο φράσον, φησὶν ἀνὴρ οὐδὲν ποιῶν.] Κρατῖνος Ὥραις. ἡ παροιμία δέδεται ἐπὶ τῶν μηδὲν πραττόντων.

32. Ταυτὶ μέν εἰκάσμεθα καὶ ἡ Αἰσχύλου, παῖδ' οὐχ ὑπ' ἄλλου, ἀλλὰ τοῖς αὑτοῦ πτεροῖς.] Ὁ γὰρ Αἰσχύλος Λιβυστικὸν αὐτὴν καλεῖ παροιμίαν·

Ὁ δὴ ἔπος μῦθος τοὺν Λιβυστικοὺν λόγῳ·
Πλευρὰν ἀφ' ἁκτὰν τοξικὸς τέκτων ἀνὴρ
Εἶπεν ἰδόντα μηχανὴν πτεροφόρον.
Τὰ δ' οὐχ ὑπ' ἄλλου, ἀλλὰ τοῖς αὐτοῦ πτεροῖς
Αἰσχύλος. ——

cratem, vt molitorem. Vocabatur autem idem quoque Stryppax. Prouerbium verò de fugientibus vſurpatur.

29. Tributis potiora.] Prouerbium dicitur de iis qui plura patiuntur, quàm deliquerunt.

30. Tria mortis genera.] Capitis condemnatis tria proponebant: gladiũ, laqueum, cicutã. Alij dicunt, *Tria aulæ* (id eſt prætorij) *verba.* Qui ad mortem ducebantur, illis ea dabatur licentia, vt cibo & potu impleti, tria dicerent, quæ vellent: poſtea os eis obturabatur. Ei, qui oraculum Delphicum adierat, & oracula obſignata accipiebat, denuntiatum erat ſupplicium, ſi tabellas ſoluiſſet, vnum de tribus. Aut enim oportere cum priuari oculis, aut manu, aut lingua.

31. Hæc agens, dicebat vir nihil faciens.] Cratinus in Horis. Prouerbium in eos qui nihil agunt.

32. Hæc quidẽ coniecimus iuxta Æſchylum, non ab aliis, ſed pennis propriis.] Æſchylus Libyſticam ait eſſe paræmiam:

Hic Africanæ ſermo quondam eſt fabulæ:
Pectus ſagitta ſauciata ales Jouis
Pennatam vbi immiſſam videt ſagittam: Eheu
Pennatam, ait, méne ergo pennæ perdidit!

Sic

30. Τὰ τρία.] Vide quæ copioſiùs ex antiquitate diſſerui, de obturando reorũ ore in Appendice Vaticano, Adag. 75.

31. Τοῦτο σφάσον.] Sic apud Latinos *nihil agere* dicuntur, qui inanẽ fumunt operam.

32. De hac fabula Libyca ſuprà ex Æſchylo ex Μυρμιδόσι; idẽ ſuprà Suidas Centur. XI. Ad. 48. & Ariſtoph. Interp. in Auib. Eodem.

Sic igitur & nos dicimus hæc non ab aliis, ſed propria ſententia patimur, & propriis alis, hoc eſt, nobis ipſis conciuimus.

33. Hæc tibi & Pythia & Delia.] In eos qui extremum laborát. Polycrates enim Sami tyrannus capta Rhenea, cam Apollini dedicauit, pulcerrimo in Delo indicto certamine, miſitque Delphos conſulturos, quomodo certamina illa nominari deberét, Delia an Pythia. Reſpondit Apollo: *Hæc tibi & Pythia & Delia*: ſignificans breui eũ moriturũ.

34. Hæc dicens terrorem incutere videris.] Ariſtophanes. De iis qui terrere videntur.

35. Tænarium malũ.] Pro magno & eo quo ſupplices violantur. Etenim Lacedæmonij Helotas, qui in Tænarũ promontorium cõfugerant, occiderũt.

36. Teleas dicet hæc.] Ariſtophanes in Auibus: *Homo temerarius, volitans, obſcurus, numquam ſibi conſtans vlla in re*. Perſtringit Teleam, vt erronem, quaſi dicat, *Teleam de volantibus interrogo*. Fuit autẽ Teleas homo mordax & leui ingenio. Præterquam enim, quòd cinędus erat, etiam propter impudentiam, timiditatem, gulam, fraudationem & improbitatẽ malè audiebat. Et Plato in Syrphace Teleam dicit, *Aliud pectore clauſum, aliud lingua promtum habere*.

καὶ ἡμεῖς οὖν φαμεν οὐχ ὑπ' ἄλλων πάσχομεν ταῦτα, ἀλλ' ἐν τῇ αὐτῶν γνώμῃ, τοῖς αὐτῶν πτεροῖς, ἀντὶ τοῖς ἑαυτοῖς ταῦτα πεπονθαμεν.

33. Ταῦτά σοι καὶ Πύθια καὶ Δήλια.] Ἐπὶ τῶν τὰ τελευταῖα πονούντων. Πολυκράτης γὰρ ὁ Σάμου τύραννος Ῥήνειαν ἑλὼν, καὶ ἀναθεὶς τῷ Ἀπόλλωνι Δηλίῳ, καὶ ἐν Δήλῳ θεὶς ἀγῶνα κάλλιστον, ἠρώτα πέμψας εἰς Δελφοὺς, πῶς δεῖ καλεῖν τὸν ἀγῶνα, Δήλια ἢ Πύθια. ὁ δὲ χρησμὸς ἔφη· Ταῦτά σοι καὶ Πύθια καὶ Δήλια. σημαίνων ὅτι εὐθέως ἀποθανεῖται.

34. Ταυτὶ λέγουσα μορμολύττεσθαι δοκεῖς.] Ἀριστοφάνης. ἐπὶ τῶν δοκούντων ἐκφοβεῖν.

35. Ταινάριον κακόν.] Τὸ μέγα καὶ παρανομούμενον εἰς ἱκέτας. οἱ γὰρ Λακεδαιμόνιοι καταφυγόντας τοὺς Εἵλωτας εἰς Ταίναρον, ἀπέκτειναν.

36. Τελέας ἐρεῖ τάδε.] Ἀριστοφάνης Ὄρνισιν· Ἄνθρωπος ἀστάθμητος, πετόμενος, ἀτέκμαρτος, οὐδὲν οὐδέποτ' ἐν αὐτῷ μένων. διαβάλλει τὸν Τελέαν ὡς πλανήτην. ἀντὶ τοῦ περὶ τῶν πετομένων ἐρωτήσῃς. ἦν δὲ ὁ Τελέας σκωπτικὸς ἄνθρωπος, καὶ εὐμετάβλητος τῆς γνώμης. πρὸς γὰρ τῇ κιναιδίᾳ, καὶ ἐπὶ δειλίᾳ καὶ ὀψοφαγίᾳ, καὶ νοσφισμῷ, καὶ πονηρίᾳ διεβάλλετο. καὶ Πλάτων ἐν Σύρφακι περὶ τοῦ Τελέου φησί· Νοεῖ μὲν ἕτερα, ἕτερα δὲ τῇ γλώττῃ φθέγγεται.

37. Τελχῖ-

Eodem ſenſu tetraſtichis hæc complexus eſt Gabrias quem noſter plerumque *Babrium* nominat: ſed potiùs Ignatij diaconi Æſopia illa eſſe putantur, ex cod. ſcripto Fabij Paulini Vtinenſis.

34. De μορμολύττεσθαι autem hîc Adag. 34. & Scholia Ariſtophanis Θεσμοφοριαζούσαις pagina 788.

38. Οἶδα

37. Τελχῖνες.] Ἀντὶ πονηρῶν δαιμόνων, ἢ ἀνθρώπων φθονερῶν καὶ βασκάνων. δύο ἐγένοντο Τελχῖνες, Σίμων καὶ Νίκων. ὑπερῆρεν δὲ ὁ Νίκων τὴν ἐπὶ Σίμωνι φήμην ἀπαλεῖψαι. καὶ ἡ παροιμία·

38. Οἶδα Σίμωνα καὶ Σίμων ἐμέ.] Ἐπὶ τῶν ἀλλήλους ἐπὶ κακίᾳ γινωσκόντων.

39. Τελενίκου πτωχότερος.] Ὅθεν καὶ τὸ κενῶσαι, Τελενικίσαι λέγουσιν οἱ Σερίφιοι, ἀπὸ τούτου ὡς τὸ εἰκὸς πένητος παντελῶς. λέγεται δὲ Τελενίκειος ἠχὼ μεταφορικῶς, ἀπὸ τῶν ἀγγείων τῶν μὴ ἐχόντων ἔνδον τι.

40. Τενέδιος ἄνθρωπος.] Ἐπὶ τῶν φοβερὰς ὄψεις ἐχόντων. ὁ γὰρ Τέννης ἐνομοθέτησεν ἐν Τενέδῳ, ἄνθρωπον πέλεκυν ἔχοντα ἑστάναι κατόπιν τοῦ κριτοῦ, καὶ τὸν μάτην λέγοντα ἁλισκόμενον πλήττειν. Κύκνον φασὶ τὸν Ποσειδῶνος γεγόμενον πατέρα Ἡμιθέας καὶ Τέννου, ἐπιγῆμαι τούτοις, καὶ κατηγορηθῆναι τὸν Τέννην ὑπὸ τῆς μητρυιᾶς ὡς πειράσαντα αὐτήν· πεισθέντα δὲ Κύκνον εἰς λάρνακα βαλεῖν τὸν νεανίαν. ἑλομένης δὲ τῆς Ἡμιθέας συγκινδυνεῦσαι τῷ ἀδελφῷ, ἀμφοτέρους καταποντῶσαι. ἡ δὲ λάρναξ προσέσχεν ἐπὶ τὴν πρότερον καλουμέ-

37. Telchines.] Pro malis dæmonibus, aut hominibus inuidioſis & obtrectatoribus, vſurpantur. Duo fuerunt Telchines, Simon & Nicon. Nicon verò tantum excelluit, vt famam Simonis aboleret. Vnde alterum Prouerbium:

38. Noui Simonem & Simon me.] In eos quorum alterius alteri nota eſt improbitas.

39. Telenico pauperior.] Hinc & pro euacuare Τελενικίσαι Seriphij dicere ſoliti, à Telenico ſummæ inopiæ viro, vt apparet. Dicitur & *Telenicia echo* tralatè, à vaſculis inanibus.

40. Tenedius homo.] De hominibus aſpectu horribilibus. Tenes enim in Tenedo legem tulit, vt homo ſecurim tenens, à tergo iudicis adſtaret, & eum, qui mendacij conuinceretur, feriret. Cygnum ferunt Neptuni filium, patrem Hemitheæ & Tenæ, altera vxore ducta, cùm nouerca Tenem ob ſtuprum intentatum accuſaſſet, verum crimen eſſe ratum, in ciſtam conieciſſe adoleſcentem. Cùm autem Hemithea periculum vnà cum fratre adire vellet: vtrumque in mare abieciſſe. Ciſta verò delata eſt ad inſulam ante

Leu-

38. Οἶδα Σίμωνα.] De altero hoc Adagio idem Suidas Centuria x. Adag. 70. pręter Zenobium & Diogen.

39. Τελενικῶσαι.] Seriphiam hanc vocem explicat Heſychius, ἀντὶ τοῦ μὴ καλῶς πωλῆσαι, vbi negationem tollẽdam arbitror, vt cum Apoſtolio Byzantio conſentiat. In altero Prouerbio neſcio an Τελλῆνος geminato λ legas, de quo Plutarchus in Epaminondę Apophthegmatis, & nos ſuprà alibi. Arnobius quoque lib. v. aduerſus Gentes, *Tricas conduplicare Tellenias* prouerbialiter extulit ex Varronis Γεροντοδιδάσκαλος.

40. Τενέδιος ἄνθρωπος.] Prouerbia hæc, Τενέδιος ἄνθρωπος, Τενέδιος ξυνήγορος, Τενέδιος πέλεκυς, item Τενέδιος αὐλὸς apud Heſych. & Τενέδιος ἀντικρὺς apud Stephanum ἐθνικογράφον, omnia ex eodem fonte manarunt. Originem etiam habet pręter Paræmiographos Heraclides ἐν πολιτείᾳ Τενεδίων: vbi & Prouerbij his verbis fit mentio: Καὶ ἐκ τούτου λέγεται ἐπὶ τῶν ἀποτόμων, τί ἐπικαλεῖ Τενέδιος πέλεκυς.

Τη-

Leucophryn, pòst ab illo Tenedum vocatam. Cuius ille regno potitus, constituit, vt falsò accusantibus à tergo astaret carnifex sublata securi, vt conuicti confestim occiderentur. A cuius terribili aspectu dicitur *Tenedius homo*. Dicitur igitur hoc Prouerbium de iis qui vultu sunt horribili.

41. Tenedius aduocatus.] Id est, asper. Duas enim secures dedicatas Tenedij venerantur.

42. Tenedia securis.] Aristoteles scribit Tenedium regem cum securi ius dicentē, iniustum statim sustulisse. Alij tradunt esse locum Tenedi Asserinam, vbi fluuiolus sit, in quo cancri sint, quorum chelæ sint ita distinctæ, vt nauem referant, securiq́ue sint similes. Alij Regem quemdam tulisse legem, vt vtrique adultero caput amputaretur, idq́ue in suo filio obseruasse: eaq; de causa etiā in nomismatis altera parte securim, in altera duas facies in vno collo incidisse. Alij dicunt, Tenem ob nouercales iniurias capitalia iudicia cum securi exercuisse.

43. Termeria mala.] In Caria castellum quoddam Termerium vocatur, quo tyranni vsi sunt pro carcere. Id verò castellum munitum intra Melum & Halicarnassum situm est: è quo qui prædabantur, cùm capi non possent, *Termeria mala* dicta sunt. *Mala* itaque *Termeria*, magna significant.

νέων Λεκτόρων· ὕστερον δὲ Τένεδος ἀπ' ἐκείνου· ὃς ἦν βασιλεύσας ὁ Τενέδιος ὕστερον, ἐκ μοιχείας τῆς τοῦ ψελλοῦ κρατηθεὶς ὑπὸ ὁπόθεν παρεσκάπτει ὁ δῆμος πέλεκυν ἐκκρεμῆ, ὡς ἀληθείας ἀποκρύψαι ἀναιρεῖται. Διὸ δὲ τὸ φοβερὸν θεώρημα τῶν ἐκείνου λέγουσι Τενέδιος ὁ ἄνθρωπος. εἴρηται οὖν ἡ παροιμία ἐπὶ τῶν φοβερῶν τὰς ὄψεις.

41. Τενέδιος ξυνήγορος.] Ἀντὶ τοῦ ἀνάγκης. δύο γὰρ πελέκεις ἐν ἀναβήματι τιθέασιν οἱ Τενέδιοι.

42. Τενέδιος πέλεκις.] Ἀριστοτέλης μέν τι, ὅτι βασιλεὺς Τενέδιος μοιχὸν πελέκει ἐκάλεσε· ἢ ὅτι Λεκτόρεια τόπος ἐν Τενέδῳ, ἔνθα ποταμίσκος, ἐν ᾧ καὶ καρκῖνοι τὰς χηλὰς ἐκπεφυκότας ἔχουσι πελέκει ἐμφερῆ. ἢ ὅτι βασιλεὺς τις τόμους ἔθηκε πελέκει πρὸς μοιχοὺς ἅμφω παρατεμεῖν, καὶ ἐπὶ τῷ ἰδίῳ ἐτήρησε τοῦτο· καθὸ καὶ ἐν τῷ τοιούτῳ, ἔφ' ἑνὶ μέρει πέλεκυς, ἐφ' ἑνὶ δὲ δύο παρέκκοπτα ἐξ ἑνὸς αὐχένος. ὡς δ' ὅτι ἠμφιᾶτο ἐπάνω ὑπὸ τῶν μοιχῶν, μὴ πελέκεως τὰς φοινικὰς ἔχειν δίκας.

43. Τερμήρεα κακά.] Περὶ Καρίας χωρίον Τερμήριον καλεῖται, ᾧ ἐχρῶντο οἱ τύραννοι δεσμωτηρίῳ. τὸ δὲ χωρίον ἱρωμένον πυγμάχοις κεῖται μεταξὺ Μύλου καὶ Ἁλικαρνασσοῦ. τῷ δὲ κατὰ τύπον λῃζομένων δυσαλώτων τυγχανόντων λεχθῆναι τοῦτο. Τερμήρεα οὖν κακά, τὰ μεγάλα κακά.

44. Τετταράκοντα

43. Τερμήρεα κακά.] Longè aliter de Termero humana capita confringente, & ab Hercule occiso, natoque inde Prouerbio Plutarch. in vita Thesei. Aliter etiam Apostolius: Τερμήρεα κακά. τὰ μεγάλα. Τερμήρεα γὰρ ἐμέγη. ἐφ' ὃν μέλλει τὸ τέρμα τοῦ βίου ἔρχεσθαι.

44. Τεττά-

44. Quatuor obolorum.] De rebus magni pretij. *Libertatem oris tui, quatuor valere obolos, vt Proverbio dicitur, censes. An ignoras, etiam Thersiten inter Græcos liberè fuisse locutum? Agamemnonem verò Thersitæ petulantiam minoris fecisse, quàm testudo musicas (vt dici solet) facit.*

45. Quarta Luna natus es.] De iis qui frustrà laborant. Nam & Herculem quarta Luna natum Eurystheo ærumnosè inseruisse. Philochorus autem ait etiam de Mercurio posse dici. Herculi verò assignatū esse hunc diem, quo se ad Deos contulerit. Hinc quartanarij dicuntur eadē de causa, qui laboriosam exigunt vitam: ab Hercule qui quarta Luna natus multos labores sustinuit.

46. Telmissia vulpes.] De vulpe Telmissia scriptores rerū Thebanarum prolixè scripserunt, vt Aristodemus. Immissam enim à diis esse feram illā Cadmeis: quòd à regno Cadmi posteros excluderent. Cephalum verò dicūt Deionis filiū, Athenienſem, canem habuisse, quē nulla fera effugeret. Quem, cùm imprudens vxorem suam Procnen pridem occidisset, purgatum à Cadmeis, vulpem

44. Τετταράκοντα ὀβολῶν.] Addit negationem Apostolius, ἐπὶ τοῦ πολλοῦ τιμῶν ἄξιον, quod verisimilius est, & affine refert, τοῦ τιμίου ἄξιος, ἀντὶ δικαίου. etsi quæ sequuntur, ex incerto auctore (qui solemnis eius mos) Suidas scripsit, confirmatque eius, negatione sublata, explanationem. Recitatque eadem copiosiùs dict. Χαλκοῦ μνᾶν.

45. Τετράδι γέγονας.] Hesychius: Τετράδι μὲν φασὶ τὴν Ἡρακλέα γεγονέναι, ὅτι τὸν ἐνιαυτὸν ἔτη, καὶ οὐ τελειοῦται. ἐπὶ δὲ τῶν μάτην κοπιώντων. Plura Eustath. in Odyss. i. & Ioan. Tzetzes Chil. x i i. Histor. 417. Cur verò quarta luna nati, inauspicata vitæ principia habere dicātur, è Naturæ fontibus declarat Laurinus Lemnius lib. 1. De occultis Naturæ miracc. cap. VIII.

46. Τελμίσσα ἀλώπηξ.] Retulit & hoc in ἐπανόρθωσιν παροιμιῶν Apostolius editus è Suida. Variat tamen, pro Τεμισσία legens Τέμισα. item Χρυσίππου pro Δεσιππου, & Πρόκνεσε pro Πρόκνην.

vulpem eum cane persecutum esse tradunt. Quæ cùm ad Telmissum comprehenderetur, canem & vulpem lapides factos esse. Hi fabulam ex Epico Cyclico acceperunt.

47. Telephus è sacculo.] Hic pauper & mendicus fuit, gestans peram. Aristophanes: *Atqui pridem mendicum azebas, Telephum te esse dicens è sacculo.* Alij dicunt, priùs regem Mysiæ fuisse appellatũ, qui ab Achille vulneratus fuerit, quo tempore Græci Mysiam inuaserint, rati eam esse Troiam: vnde esse *Telephium vulnus.*

48. Acesæi lunam.] De cunctatoribus & cessatoribus. Acesæus Nelei filius fuit, gubernator.

49. Eamdem hanc denuò repetamus saltationem.] Hoc dixit Marcus ad Zenonem Imperatorem: *Eamdem hanc denuò repetemus saltationem.*

50. Ad Doricam tantùm harmoniam intendam lyram; aliam nolo.] Hoc est, munerum largitiones volo.

51. Meo laborat morbo.] Prouerbium illi simile: *Idem iugum ducimus.*

52. Fores habens angustas instar pecudum.] De homine inhumano, & à commerciis abhorrente.

53. Agitato turbinè tibi parcam.] Διῳκισμένου ἢ ἀλώσεως μὴ τῷ κυμὸς. κατασκιδασμένης δὲ ὄβελὸς ἢ Τελμισσὸς, λίθους γενέσθαι τὸν τε κύνα καὶ τὴν ἀλώπεκα. εἰλήφασι δ' οἱ περὶ τὸν μῦθον ἐκ τοῦ Ἐπικοῦ Κύκλου.

47. Τήλεφος ἀπὸ πηριδίου.] Οὗτος ἦν πένης καὶ ἀσκητὴς, πήραν βαστάζων. Ἀριστοφάνης· Καί τοι σοῦτεθὲν γ' ἐπῄνεσ', Τήλεφος ἔφασκον ἀπὸ πηριδίου. οἱ δέ φασι ἀσκητὴν βασιλεῦσαι Μυσίας πρότερον Μυσίας, ὃς καὶ ὑπὸ Ἀχιλλέως ἐβλάβη, καὶ ὃν καιρὸν ἐπέβησαν Μυσίαν Ἕλληνες, νομίσαντες αὐτὴν εἶναι τὴν Τροίαν. ὅθεν ἐστὶ καὶ Τηλέφειον βραῦμα.

48. Τὴν Ἀκεσταίου σελήνην.] Ἐπὶ τῶν ἀβαθούντων καὶ βραδυπόρων. ἦν δὲ Νηλέως ὁ Ἀκεσταῖος, κυβερνήτης.

49. Τὸν αὐτὸν ταυτίλον ἀναχορδίσωμεν ὄρχησιν.] Τοῦτο εἶπεν Μάρκος πρὸς Ζήνωνα τὸν βασιλέα· Τὸν αὐτὸν ταῦτον καὶ δι' ὅτου ἀναχορδίσωμεν ὄρχησιν.

50. Τὸν Δωριστὶ μόνον ἁρμονίαν ἁπαλάττειν ἢ λύρας· ἄλλων δ' οὐκ ἐθέλω.] Τουτέστι, ἢ δωρεὰς δοῦναί.

51. Τὸν ἐμὸν κάμνει νόσον.] Παροιμία ὡς ἂν εἴποιμεν· Ταυτὸν ἡμεῖς ζυγόν.

52. Τὰς θύρας ἔχει τετρυμένας, ὥσπερ αἱ πόαι.] Ἐπὶ τοῦ ἀπανθρώπου, καὶ ἀσυναλλάκτου.

53. Τὸν καὶ σαυτὸν φάρκ.] Ἀντὶ τοῦ

47. Τήλεφος ἀπὸ πηριδίου.] Aristophanis *in Nephelais* pag. nouæ edit. 176. ita legit:

Τήλεφος ἦν ἀπὸ Μυσὸς φάσκων Εὐριπίδου.

vt suspicer Suidam legendo deceptum, *ἀπὸ πηριδίου* legisse. Nam & in *Ἀχαρνεῦσι* pag. 393. 394. 395. Et Telephi Euripidis, & Πηριδίου meminisse video.

50. Τὸν Δωριστὶ μόνον ἁρμονίαν.] Sic in Cleonem iocatur Aristoph. *in Τανάγραι*, ludens in verbo Δωριστί, & Δωρεῖσθαι. vt etiam Scholiastes obseruauit.

53. Τὸν καὶ σαυτὸν φάρκ.] Erasmus reddidit:

τῷ χρησμοῦ πως λέγεσθαι, τουτέστι, Οἷ ἐμοὶ, τοιοῦτος καὶ φαίνου. καὶ, Μείζονι μὴ συναμαρτάνειν. τοῦτο δὲ μέν Πιττακοῦ εἶναί φασιν ἀπόφθεγμα, οἱ δὲ Σόλωνος. ἔνιοι δὲ καὶ τὸν Χίλωνα εἰπεῖν συμβουλευόμῳ τινὶ, εἰ πλούσιον ἐκλέξῃ γάμον.

54. Τὸν λεοντῆν ἐνδύου.] Γόσον τοῦ θυμικοῦ.

55. Τὸν βάσταζε οἴσουσι.] Ἀντὶ τοῦ· ἀναγκάσουσι, τουτέστιν, ἑτοίμην ὑπηρέτουσι, καὶ οὐ χρεία παιδός.

56. Τῆς Μεγαρέων ἀξίοις μείδος.] Ἀντὶ τῶ ἀτίμοις.

57. Τὸν χεῖρα προτιθέμενον τῶν Θεὸν καλεῖν.] Βουλάτης ὁ κώμης ἄμαξαν ἄγων, καὶ ταύτης ἐμπεσούσης εἰς φάραγγα καλοῦσιν, ὅπως βοηθῶσι, προσέτυχε τῷ Ἡρακλεῖ προσευχόμενος ἐκεῖνον δὲ ὁ παίσας τῷ Θεῷ ἀπαγορεύει· ὁ δὲ Θεὸς βοηθεῖ, εἰπών· Τῶν βοῶν ἅπτου, καὶ τοὺς βοῦς τύπτε, καὶ τότε τῷ Θεῷ εὔχου, ὅταν καὶ σὺ τι ποιῇς, μὴ μόνα ταῦτα μάτην εὔχου. ὁπότε τοῦτο εἰς παροιμίαν ἐτέθη.

58. Τὰς μητρὸς ὡς αἶξ καλεῖται.] Οἱ ἔριφοι ἐν τοῖς αἰπόλοις διὰ τῆς μητέρος γνωρίζονται, διὰ πατέρων δὲ, ἀδιάγνωστον.

De oraculo quodam dictum est: *Qualis es, talis etiam videare.* &, *Maioribus te ne compares.* Hoc apophthegma alij dicunt esse Pittaci, alij Solonis. Quidam verò illud Chilonem dixisse ferunt cuidam quærenti, an diues vxor ducenda esset.

54. Leoninam pellem indue.] Id est, fortis & strenuus esto.

55. Mensam feram.] Aristophanes: *Mensam feram*, hoc est, ipse mihi seruiam, nec pueri vtar ministerio.

56. Megarensium loco digni.] Hoc est, inhonorati & neglecti.

57. Manum admouenté Deum quemuis inuocare debere.] Bubulcus è villa plaustrum agens, cùm hoc in salebris hæreret & succurrendum esset, ignauus astabat, Herculem adorans: quem prædiis omnibus venerabatur. Deus verò illi astitit ac dixit: *Rotas tange, & tauros stimula, & tunc Deum inuoca, cùm & ipse feceris aliquid, sed noli frustrà precari.* Hinc abiit in Prouerbium.

58. A matre tamquam hœdus nomen habet.] Hœdi in gregibus è capellis dignoscuntur. E patribus enim cognosci non possunt.

59. Ostul-

dit: *Æquales tibi vxores ducito.* Explicatque Plutarchus Comment. De liberis educandis. Pittaco legislatori tribuit & Callimachus in Epigrammatis apud Laërtium in vita Pittaci:

Τῷ δ' ἐπίγλωσσος κεῖνος ἐπῆν ἐνέπειν τόδε μῦθον,
Οὔτε κῆδος σοὶ ἴσον ἢ κρείσσονι λάμ.
Ac tenuem modicas vxorem ducere ædes,
Ergo Deum potiùs tu tibi iunge parem.

54. Τὸν λεοντῆν ἐνδύου.] Sup. ἐνδύσαι μου τὸν λεοντῆν. Multa Erasmus Chiliade 1. Centuria III.

58. Τὰς μητρὸς ὡς αἶξ καλεῖται.] Erasm. vertit, *Matres vt capra ducitur*, & explicat, in spurios dictum videri, quorum pater incertus est, ideoque à matre nomen sortiuntur. Vel si quis per lusum, neget se patrem agnoscere, matrem scire.

59. O stultitiam, téne credere Iouem esse, qui sis tã natu grandis?] In eos qui dicũt aliquid præter opinionẽ.

60. Quid delphini & boui commune? Quid Syllæ cum philosophis?] De rebus quæ sunt dissimiles.

61. Tithoni senectus.] Prouerbium de longæuis & decrepitis vsurpari solitum. Fabulæ tradunt, Tithonum cupiditate exuendæ senectutis, in cicadam esse mutatum. Aristophanes: *Tithonum agitans & perturbans.*

62. Quid canis in balneo?] De rebus inconuenientibus.

63. Cur te non suspendisti, vt Thebis heros fieres?] Vsus est hoc dicto Plato in Menelao, sed præter historiam. Nam qui Thebis seipsos interfecerãt, nullo prorsus honore afficiebãtur.

64. Tisamenophænippus.] Tisamenus vt peregrinus & verbero perstringitur, Phænippus autem vt impurus & impudicus.

65. Sola suum laudat soboles infausta parentem.] Fortasse de iis qui maiorum suorum fortia facta commẽmorant.

66. Quis hîc?] Sacrificantes dicere

59. Τῆς μωρίας, τὸ Δία νομίζειν, &c.] Aristophan. *in Nephelis.*

Γνοὺς γ' ἐμοῦ δι' ἐπόμενος, ὡς μωρίας
Τὸν Δία νομίζειν ὄντα πολιτικόν.

61. Τιθωνοῦ γῆρως.] Ampliùs sup. Καταχαράσσειν Τιθωνὸν ζωθήσεσθαι. Eustathius in Iliad. X. initio vsurpari Prouerb. de senibus infelicibus: Ἡ δὲ μακρολογία, inquit, ἐπὶ δυσχερῶν γηρατικῶν ἐστὶ παροιμία. Horatius lib. II. Od. XVI. *Longa Tithonum minuit senectus.*

62. Τί κύων ἐν βαλανείῳ;] Lucianus aduersus indoctum: Καὶ μὴν ἐμοῦ γε ἕνεκα ἐδόθη σοι τὸ συγχωρῆσαι σε ἐλθεῖν ἐπὶ δεῖπνον· τί κύων ἐν βαλανείῳ; Idem in Parasito, lepidè vt omnia: Ἐμοὶ γὰρ δοκεῖ τὸ συμπόσιον τοιοῦτος πάντα εἶναι, οἷον τὸ βαλανεῖον κύνα.

64. Τισαμενοφαίνιππος.] Ex Aristophan. Κωμῳδοῖς.

66. Τίς τῆδε;] Erasmus in Chiliadas retulit illud, Παλαιὸν ἐξηλθε. Chil. I. Cent. VI.

67. Τίς

59. Τῆς μωρίας, τὸ Δία νομίζειν ὄντα πολιτικόν;] Ἐπὶ τῶν ἀλόγιστα λεγόντων.

60. Τί γὰρ δελφῖνι καὶ βοῒ κοινὸν ἔστι, Σύλλα τε καὶ φιλοσόφοις;] Ἐπὶ τῶν ἀνομοίων.

61. Τιθωνοῦ γῆρως.] Παροιμία ἐπὶ τῶν πολυχρονίων καὶ ὑπερηκόντων τάξει· ἱστορεῖται δὲ ὅτι ὁ Τιθωνὸς ἐπιθυμίᾳ τοῦ γήρως ἐκδύσασθαι, εἰς τέττιγα μετέβαλε. Ἀριστοφάνης· Ἄνδρα Τιθωνὸν ἀπαρέσκοντα καὶ παράτιτον καὶ νυκάλ.

62. Τί κύων ἐν βαλανείῳ;] Ἐπὶ τῶν ἀνάρμοστον.

63. Τί οὐκ ἀπήγξω, ἵνα Θήβησιν ἥρως γένῃ;] Κέχρηται αὐτῇ Πλάτων ἐν Μενελάῳ, οὐδαμοῦ δὲ ἱστορίαν. οἱ γὰρ ἐν Θήβαις ἑαυτοὺς διαχειρισάμενοι, οὐδ' ἠξιοῦντο τιμῆς τινος.

64. Τισαμενοφαίνιππος.] Ὁ Τισαμενὸς ὡς ξένος καὶ μαστιγίας κολάζεται· ὁ δὲ Φαίνιππος ὡς συνοίδης καὶ ἀκάθαρτος.

65. Τίς πατρῷ' αἰνήσῃ εἰ μὴ κακοδαίμονα τίνα;] Ἴσως ἐπὶ τῶν σεμνυνομένων ἀνδραγαθήμασι προγόνων.

66. Τίς τῆδε;] Οἱ ἀποδοκιμασθέντες ἔλεγον,

67. Τίς

59. Τῆς μωρίας, τὸ Δία νομίζειν, &c.] Aristophan. *in Nephelis.*

Γνοὺς γ' ἐμοῦ δι' ἐπόμενος, ὡς μωρίας
Τὸν Δία νομίζειν ὄντα πολιτικόν.

61. Τιθωνοῦ γῆρως.] Ampliùs sup. Καταχαράσσειν Τιθωνὸν ζωθήσεσθαι. Eustathius in Iliad. X. initio vsurpari Prouerb. de senibus infelicibus: Ἡ δὲ μακρολογία, inquit, ἐπὶ δυσχερῶν γηρατικῶν ἐστὶ παροιμία. Horatius lib. II. Od. XVI. *Longa Tithonum minuit senectus.*

62. Τί κύων ἐν βαλανείῳ;] Lucianus aduersus indoctum: Καὶ μὴν ἐμοῦ γε ἕνεκα ἐδόθη σοι τὸ συγχωρῆσαι σε ἐλθεῖν ἐπὶ δεῖπνον· τί κύων ἐν βαλανείῳ; Idem in Parasito, lepidè vt omnia: Ἐμοὶ γὰρ δοκεῖ τὸ συμπόσιον τοιοῦτος πάντα εἶναι, οἷον τὸ βαλανεῖον κύνα.

64. Τισαμενοφαίνιππος.] Ex Aristophan. Κωμῳδοῖς.

66. Τίς τῆδε;] Erasmus in Chiliadas retulit illud, Παλαιὸν ἐξηλθε. Chil. I. Cent. VI.

67. Τίς

σαν, Τίς τῆδε; ἀντὶ τοῦ, τίς πάρεστιν, εἶτα οἱ παρόντες δεξιὰ ὠμόσουν ἔλεγον, Πολλοῖ καὶ ἀγαθοί. τοῦτο δὲ ἐποίουν οἱ ἀποδόντες, ἵνα οἱ συνειδότες τι ἑαυτοῖς ἀποστῶσιν, ἐκχωρῶσι τῆς ἀποδοχῆς.

67. Τίς τρόπος ἵππων;] Παροιμία ἐπὶ τῶν ἀλλοκότων. Μέταγένης Θουριοπέρσαις· Τίς τρόπος ἵππων; ὡς δ' ὀρχοῦνται τὸν βαρβαρικὸν τρόπον οὗτοι.

68. Τί σοι ὁ Ἀπόλλων κεκλάδρας;] Ἀντὶ τοῦ, τί σοι ἐμαντεύσατο;

69. Τὸ βασιλικὸν βοΐδιον.] Ἐπὶ Πτολεμαίου βοῦς ἀπέτεκε βοΐδια δύο· οἰωνοῦ δὲ ἀγαθοῦ τὸ συμβὰν νομίσαντος λαβὼν ὁ Πτολεμαῖος, παρέστησεν ἐν τοῖς βασιλείοις τρόφιμος μετὰ σπουδῆς ἐπιμελείας.

70. Τὸ Δίωνος γρῦ.] Οὗτος ὁ Δίων Ἀλεξανδρεὺς ἦν τὸ γένος, φιλόσοφος δὲ ἐπὶ φιλοσοφίᾳ, ὃς ἔσχε πάλαι ποτὲ τὸν ἀδελφὸν παλαιστὴν Τόψιον καλούμενον, λοιδορούμενος ὑπό τινος πρὸς αὐτὸν ἀπαιδεύτου ἀνδρός, καὶ ἀκούων ῥητὰ καὶ ἄρρητα, καὶ πολλοῦ ὄχλου ἐπακολουθοῦντος, ἐκεῖνος μὲν οὐδὲν ἐφθέγξατο, κατεπαλθόμενον τὸ τῆς σοφίας ἀβάσκαντον τηρῶν. ἐκεῖνος δὲ τῷ ἰδίῳ παιδὶ νηπίῳ, ἐκ παιδὸς ὀργῆς ὑποπίπτοντι, εἶπε πρὸς τὸν παιδίον, Οὐδὲ γρῦ. ὁ δὲ ἀγανάκτησας, ἀπήγξατο. εἶπεν οὖν τὸ γρῦ ἐπὶ μικροῦ καὶ ἀτυχήσαντος· καὶ ὁ μῦθος τὸ ὄνυξ.

71. Τὸ Ἡσιόδειον γῆρας.] Ἐπὶ τῶν

solebant, *Quis hic?* pro, quis adest? Deinde qui aderant, benè ominantes, dicebant: *Multiq; bonique.* Hoc autem faciebant, vt ij, qui sibi sceleris alicuius conscij essent, à sacrificio discederent.

67. Quis modus equorum?] Prouerbium de rebus absurdis. Metagenes in Thuriopersis: *Quis modus equorum? Ecce vt saltant isti more barbarico.*

68. Quid tibi cecinit Apollo?] Id est, quid tibi prædixit?

69. Regia bucula.] Sub Ptolemæo bos peperit buculas sex. Id bonum omen esse rex cùm ratus esset, eas in regia ali diligentissimè iussit.

70. Dionis gry.] Dion hic erat Alexandrinus, philosophia celebris, fratrem habens palæstritam Topsium vocatum. A cuius aduersario quodam cùm conuiciis incesseretur Dion, & fanda atque infanda audiret, magna turba subsequente, nihil est locutus, præcepto philosophicæ modestiæ conseruato. Sed cùm iam in suas ædes veniisset, nihil iracundiæ præ se ferens, adolescenti dixit: *Ne gry quidem.* Ille verò præ ægritudine animi sese suspendit. Dictum est de rebus nullius pretij, & fortuitò accidentibus, & vnguium sorde.

71. Hesiodia senectus.] De natu

67. Τίς τρόπος ἵππων;] In Sybaritas dictum videtur qui equos ad tibiam saltare docebant, vt suprà Suidas commemorauit, vt & de *Metagene* Comico.

71. Τὸ Ἡσιόδειον γῆρας.] Pindari hoc epigramma explicat Vaticana appendix Centur. IV. Adag. 3. & Erasmus Chil. II. Centur. VII. De Hesiodi senecta variæ extant doctorum sententiæ. Quidam Homero antiquiorem faciunt: de quo A. Gellius libro

tu admodum grandibus. Extat epigramma Pindari tale:

Salue pubescens iterum, & bis condite salue
Hesiode, humanæ qui modus es sophiæ.

71. Hipparchi mœnia.] Hipparchus Pisistrati filius, Academiam muro cinxit, Athenientibus multũ impendere coactis. Itaque Prouerbium de rebus sumtuosis est dictum.

73. Eum qui est in sacra linea.] A ludo talario sumtum. Menander in Catapseudomeno.

74. Videris mihi concusso esse cerebro.] De rebus occultis.

75. Colophonem adde.] Duodecim vrbes in Ioniæ concilio conueniebant, quod Panionium dicebatur, de rebus communibus deliberaturæ. Quòd si quando pares erant calculi, imparem Colophonij, victoremque adiiciebant. Smyrnæos enim voluntarios habebant socios, pro quibus suffragia ferebant. Hinc de vincente & firmo suffragio dictum est Prouerbium. Aliter:

ὑπαρχέτω. φέρε δὲ καὶ ἐπίγραμμα ἐκ Πινδάρου τοιοῦτον·

Χαῖρε δὶς ἡβήσας, καὶ δὶς τάφου ἀντιβολήσας
Ἡσίοδ', ἀνθρώπων μέτρον ἔχων σοφίης.

72. Τὸ Ἱππάρχου τεῖχος.] Ἵππαρχος ὁ Πεισιστράτου υἱὸς ἐκύκλωσε τεῖχος τὴν Ἀκαδημίαν, πολλὰ ἀναλώσας καὶ ἀναλώσας τοὺς Ἀθηναίους ὕστερον καὶ ἐπὶ τῶν δυναστῶν φερομένων ἡ παροιμία εἴρηται.

73. Τὸν ἀφ' ἱερᾶς γραμμῆς.] Ἐν τῷ τῶν ἀστραγάλων παιδιᾷ. Μένανδρος Καταψευδομένῳ.

74. Τὸν ἐγκέφαλον σαπὶν καταστρίβεσθαί μοι δοκεῖς.] Ἐπὶ τῶν κεκρυμμένων.

75. Τὸν Κολοφῶνα ἐπίβαλε.] Δώδεκα πόλεις ἡ Ἰωνίας συνήσαν εἰς τὸ Πανιώνιον λεγόμενον, ἐφ' ᾧ τὰ κοινὰ βουλεύσασθαι. καὶ εἰ ποτε ἴσαι αἱ ψῆφοι ἐγίνοντο, οἱ Κολοφώνιοι περιττὸν ἐτίθουτο τὸν ψῆφον ἐπαίοντες. Σμυρναῖοι γὰρ ἐθελόντες εἶχον συμμάχους, ὑπὲρ ὧν καὶ τὴν ψῆφον ἐτίθουτο· ὅθεν ὅτι τὰ κρατοῦσι καὶ βεβαίως ψήφου ἡ παροιμία εἴρηται. Ἄλλως·

Τὸν

bro III. cap. XI. Noctium Atticarum. & in Histor. Poëtarum Gyraldus. item Ioannes Tzetzes Variarum Historiarum Chiliade XII. vbi quoque de annis Meconis disputat.

73. Τὸν ἀφ' ἱερᾶς γραμμῆς.] Sup. Κινδυνεύεις τὸν ἀφ' ἱερᾶς. Concisius Hesych. Τὸν ἀφ' ἱερᾶς. & explicat, Γραμμή τις ἐν τῷ πεδίῳ τῷ ἐξ ἀρχῆς ἱερὰ ἐκαλεῖτο. Καταψευδομένου autem Menandri Comœdia laudata & à Stephano Byzantio de Vrbibus in Μυλασ. sed malè diuisa dictione κατ' ψευδομένου.

75. Τὸν Κολοφῶνα ἐπίβαλε.] Hinc Κολοφωνία ψῆφος, *Colophonium suffragium*, Platoni epistol. ad Dionysium. Aliam tamen Prouer. originem dat Strabo lib. XIV. Geogr. Colophonios cùm naualibus tum equestribus copiis adeò excelluisse, vt, quidquid vbique gentium gereretur, Colophoniorum equitum auxilio confectum crederetur. Atque

Τὸν Κολοφῶνα ἐπίβαλε.] Ἐκ τῶν τοὺς Κολοφωνίους πρὸς ἑαυτοὺς στασιάζοντας, παὰ τούτων μέρος ξυνοικίσαι τοῖς Σμυρναίοις· εἰς πόλεμόν ποτε παὰ τοὺς ἀντιβάντας Σμυρναίων, τοὺς μὴ ὑπολειφθέντας Κολοφωνίους κρατῆσαι αὐτῆς, οἷς τοὺς Κολοφωνίους ἐκ τούτου δύο πόλεις ἔχειν, τήν τε Κολοφῶνα καὶ Σμύρναν. καί ἐν τῇ βουλῇδέ ποτε Σμυρναίοις, οἱ ὑπολειφθέντες μὴ τῶν Κολοφωνίων ἐν Σμύρνῃ, ὅτι ἴσης ψήφου τούτοις ἠφίεντο, πρὸς τοὺς Κολοφωνίους ἀνάγειν αὐτούς, ᾗ ἔφερόν τε, παὰ τίνι κρατεῖν.

76. Τὸν ξύνεσθαι ἀπεξύεσθαι.] Ἐπὶ τῶν βλαπτόντων τινας ἢ καὶ διαφθειρόντων. ἢ δὲ μεταφορὰ ἔοικε τῷ ὄνων κνήσασθαι ἀλλήλους κνήθειν).

77. Τὸν Ὕλον κεκραγέναι.] Ἐπὶ τῶν μάτην πονούντων, καὶ κεκραγέναι ἡ παροιμία. ἔοικε δὲ Ὕλον ἀφορᾶν ἠφανισμένον Ἡρακλῆς δοκοῦσι δ' οἱ περὶ Ἀργοῦς καὶ ζητήσαντες οὐχ εὗρε.

78. Τὸ Πάρνου σκάφιον.] Ἐπὶ τῶν μικρὰ πολλάκις ζητούντων. Πάρνος γὰρ ὁ κυβερνήτης σκάφῃ ὠπώλεσε, καὶ συνεχῶς λυπεῖται.

79. Τὰ πρὸς τὸ πρέπον.] Πλάτων ἐν Γοργίᾳ· Καὶ ἐμοὶ δοκεῖν ἀνάγκη

Colophonem imposuit.] Colophonij cùm seditione laborarent, pars quædam factiosorum Smyrnam migrauit. Cùm autem aliquando Smyrnæi ad bellum exiissent, Colophonij, qui remanserant, vrbem occuparunt, vtex eo Colophonij duas vrbes haberent, & Colophonem & Smyrnam. Et quando aliqua de re deliberabant Smyrnæi, qui cum Colophoniis Smyrnæ remanserant, cùm pares essent eorum calculi, ad Colophonios eos deferebant: qui cui sententiæ suffragabantur, ea vincebat.

76. Mutuò scabere seu scalpere.] De iis qui se vel lædunt, vel colunt mutuò. Metaphora ducta est ab asinis: quòd quatenus alij eorum ab aliis scalpuntur.

77. Hylam vocas.] In eos qui frustrà laborant & vociferantur. Nam Hylam amissum Hercules naui Argo relicta quæritans non reperit.

78. Parni scaphium.] In eos qui res paruas sæpè quæritant. Nam Parnus gubernator, ob amissam scapham, subinde aliis molestus fuit.

79. Quod adest æqui bonique facere.] Plato in Gorgia: *Necesse habeo*

Atque hinc κολοφῶν Hesychio est χειρόκμητον ἢ τελευτῆς χάριν τὸ πρῶτον τῷ ἔργῳ μετὰ τὸ ἀπαρτίσαι. Vtitur Plato lib. II. de Legibus, in Theæteto, & epist. ad Dionysium. Plutarch. lib. De Musica: Τούτοις τοῖς ἔπεσι, ἀγαθὲ Διδάσκαλε, κλοφῶνα ἐπ' αὐτοῖς τὴν μουσικὴν λέγων ποιήσαι. *Versibus hoc, ô bone præceptor, sermoni de Musica, tamquam colophonẽ adhibui.* Theophylactus Bulgariæ Episcopus in Epist. apud me M. S. τῷ παρόντι τῷ παντέχνῃ Τὸν κολοφῶνα ἐπιβαλὼν ἐκ θεοπέσιος μὲν ἐπιβάλων. *Colophonem meis calamitatibus imposuisti.* Suprà autem ἐπιβάλλειν pro ἐπιθέναι, cenlui reponendum.

79. Τὰ πρὸς τὸ πρέπον.] Huc pertinet scenarius relatus ab Athenæo lib. X.

Ἐπὶ τῶν παρόντι ἢ βίῳ διαφόρων.

Item illud ex oraculo Miscello dato apud Strabonem lib. VI. Geogr. ac Zenobium:

beo ea quæ adsunt, veteri prouerbio, æqui bonique facere Cratinus in Pylæa: *Viros sapientes decet, eam rem quæ adest, pro virili benè collocare*: id est, boni consulere.

80. Prauum lignum numquam rectum.] Populare clarumque Prouerbium. Vsurpatur autem in eos qui ligna distorta aut negotia studeant corrigere, sed conatu suo nihil prosunt.

81. Babyis cœtus.] De hominibus simplicioribus & indoctis dictum est Prouerbium.

82. Hoc vtiq; Corycæus audiit.] Aiunt juxta Corycum Pamphyliæ locum fuisse piratas, quos quidam Corycij adiutantes, explorarint mercatorum sarcinas, & tempus, quo soluturi essent, piratis indicarint. Prouerbium itaq; obtinuit, vt de iis diceretur, qui cùm se latere putarent, tamen noscerentur.

83. Hoc Orcus exequetur priùs quàm ego admisero.] De iis qui aliquid sibi persuadere nolunt.

84. Iouis sandalium.] In eos qui magni haberi volunt, vsus est Eupolis in Chrysogene.

85. Selino eget.] De iis qui periculosè ægrotant. Solemus enim monumenta selino coronare, vt ait Plutarchus.

86. Τοὺς

80. Τὸ σκαμβὸν ξύλον οὐδέ ποτ' ὀρθόν.] Αὐτὸ τὸ παροιμία δηλοῖ· ὅτι καὶ φασιρά. τάττεται δὲ καὶ ἐπὶ τῶν διέφεροντα ξύλα ἢ πράγματα στρεφομένων κατ' ἰθυσίαν, καὶ μηδὲν ὠφελουμένων.

81. Τοῦ Βαβύου χορός.] Ἐπὶ τῶν ἀπλουστέρων καὶ ἀμαθῶν εἴρηται ἡ παροιμία.

82. Τοῦδ' ἄρα ὁ Κωρυκαῖος ἠκροάζετο.] Φασὶν ὅτι περὶ Κώρυκον τὸν Παμφυλίας ἦσαν πειρατήριά τινες τῶν ἐκ Κωρύκου συμφράζοντες, ἐφιστάνοντο τὰ πλοῖα τὰ φορτία καὶ τὸν καιρόν, καθ' ὃν μάλιστα πλεῖν, τοῖς πειρατῆσιν ἐμήνυον. ἐπικρύπτων οὖν ἡ παροιμία δηλοῖ τῶν δοκούντων μὲν λανθάνειν, εἰς γνῶσιν δὲ ἐρχομένων.

83. Τοῦτό μ' ἥδιστ' ἀφανιεῖ πρὸ τοῦ, ἢ ἐγὼ πείσομαι.] Ἐπὶ τῶν παιδιὰν μὴ βουλομένων.

84. Τοῦ Διὸς τὸ σανδάλιον.] Ἐπὶ τῶν ὡς μέγα δή τι ἀναχόντων, ἀπὸ τούτου ὁ Εὔπολις Χρυσογένει.

85. Τοῦ σελίνου δεῖται.] Ἐπὶ τῶν ἀσφαλῶς νοσούντων. καὶ γὰρ εἰώθαμεν τὰ μνήματα στεφανοῦν σελίνοις, ὡς φησὶ Πλούταρχος.

86. Τοὺς

Δοῦρα Ἰ. δ, ἃ δῶρα ἐπάλλει. quo vsus Aristænetus lib. 1. Epist. x 1 1. Cratinus autem in Πυλαίᾳ à Suida laudatur in ἀμαθίας, & in ἄλφιτα. sed ibi Πυλαίοις legitur; hîc verò ita interpungendum, κρατῖνος· Πυλαίᾳ γλίσχρα ἄλφιτα βροτῶν. Citat & Hesychius in Γαῖγῶνις, & in Ζωπύρου τάλαντα.

85. Τοῦ σελίνου δεῖται.] Plutarchi verba in Timoleonte: Ὅτι τὰ μνήματα τῶν ταφέντων ἐδήμοσιᾷ στεφανοῦσι σελίνοις, καὶ παρμενίδης ἐκ τούτου γέγονεν, τὸν θάνατον ἐκ τοῦ πόνου τοῦ σελίνου. Plura Ioan. Kirchmannus libro 1 v. De Fun. Rom. cap. 1 1 1.

86. Τοὺς

86. Τοὺς ἑτέρους Τραγῳδοὺς ἀγωνιεῖται.] Παροιμία ἐπὶ τῶν ἁρμοζομένων καὶ σεμνοποιουμένων ἑαυτοὺς πρὸς τὰ ἐναντία, ὡς φησι Δίδυμος.

87. Τῶν ἐαρινῶν φύλλων τὸ εἶδος εἶσιν οἱ συκοφαντικοί.] Τοιοῦτον, ἀναρίθμητοί εἰσιν οἱ συκοφαντοῦντες.

88. Τραγικὸν πάθος.] Συμφορᾶς μεγάλης.

89. Τραγικὸς πίθηκος.] Ἐπὶ τῶν παρ' ἀξίαν σεμνυνομένων.

90. Τρία Στησιχόρου.] Στροφή, Ἀντίστροφος, Ἔπωδός. ἐπῳδικὴ δὲ πᾶσα ἡ τοῦ Στησιχόρου ποίησις. καὶ ἐπὶ τῶν παλαίως ἀμούσων καὶ ἀπαιδεύτων λοιδορουμένων, ἔφασκον ἄν, Οὐδὲ τρία τὰ Στησιχόρου εἰδέναι.

91. Τρίχων ἔληξέ πω.] Ἐπὶ τῶν δυὶ λεχθήναι ἕτοιμα τινὶ ἐχόντων δεῖ τοὺς Ῥωμαίους καταφεύγειν καὶ τύπτειν ἐν χειρῶν σφᾶς αὐτοὺς καὶ τὴν πόλιν.

92. Τριόφθαλμος χρησμός.] Χρησμὸς Βοιωτοῖς ἐδόθη, ὅτῳ ἂν συμπεσὼν πρώτῳ ξυλοφθάλμῳ ὄντι, τούτῳ ἐπιπέσῃ. Ὀξύλος δέ τις ὀχούμενος ἐπὶ ἡμιόνου τριοφθάλμου συμβαίνοντος αὐτοῖς· οἱ δὲ συμβάντες τὸ θεοπρόπιον, ἀνελήφησαν αὐτόν.

86. Alios Tragœdos aget.] Prouerbium in eos, qui se comparant atque ostentant in rebus contrariis, vt Didymus ait.

87. Vernis foliis plures sunt sycophantæ.] Hoc est, numerus sycophantarum infinitus est.

88. Tragicus casus.] Id est, grauissimus.

89. Tragicus simius.] De iis qui præter dignitatem fastum præ se ferunt.

90. Tria Stesichori.] *Strophe, Antistrophe, Epodus.* Tota enim Stesichori poësis eiusmodi est, vt fidibus accinatur. Ac prorsus amusum & indoctum, per conuicium dicebant, *Ne tria quidem Stesichori nosse.*

91. Ad vltimam currere.] In extremo constituti discrimine confugient ad Romanos, & iis & se & vrbem tradent.

92. Oraculum trioculum.] Oraculum datum est Bœotis, vt in quem primùm trioculum incidissent, eum sequerentur. Occurrit autem eis Oxylus quidam, equo vnoculo insidens, quem, oraculo de eo intellecto, secuti sunt.

93. Vini-

86. Τοὺς ἑτέρους Τραγῳδοὺς ἀγωνιεῖται.] Erasmus reddit: *Alios Tragœdos prouocat.* Vel, *Adsersus reliquos Tragœdos sese parat.* Legendumque hîc ἑτέρους pro ἑταίρους (quod in Frobeniano est, & scripto codice) ex Harpocratione quem Suidas exscripsit. Illud addit Harpocration, vsurpasse Lycurgum in τῷ περὶ Δημοσθένους.

88. Τραγικὸν πάθος.] Eadem Hesych.

89. Τραγικὸς πίθηκος.] Eadem rursum Hesych. Torsit Adagium hoc in Æschinem Demosthenes Orat. pro Ctesiphonte, vocans eum *Tragicum simium*; meminitque Philostratus libro 11. De vitis Sophist. in Aristide. Val. Harpocration causam hanc subiicit: Ἔστι λέγειν τοῦτο ἁπλῶς, ὅτι ἡ ὄψις τοῦ ὑποκριτοῦ ἀπεχώρησε τοῦ λόγου, ἢ γεγραμμένου. Suidas in Collectan. hanc: Ἢ ὅτι ἐπὶ βραχὺ ἀπὸ τοῦ σώματος εἰσὶν εἰς τὸ κεφάλιον. ἢ ὅτι ὁ πίθηκος μισεῖ ζῶα ὄντα, ὡς τῶν ὑποκριτῶν τὸν Αἰσχίνην, ἀπὸ σκηνῆς ὑποκρινόμενον βραχέα μισήσαντα.

90. Τρία Στησιχόρου.] Sup. οὐδὲ τὰ βία. &c. de Ἔπωδῷ multa ad Horatium Dion. Lambinus cæteriquè Interpretes.

93. Τυ-

93. Vinitor Athmonensis.] Aristophanes in Pace:

Trygæus Athmonensis vinitor bonus,
Nec curiosus, nec calumniarum amans.

De hominibus quietis: quòd industrij agricolæ quietem maximè exoptent.

94. Turturem canere.] De ineptè quid agentibus, fortè à ξύζειν, *obstrepere.*

95. Turture loquacior.] Nam turtures non ore tantùm, sed & posteriori corporis partibus murmurant.

96. Tale numquam quidquam in mentem venit Themistocli.] Aristophanes. Sapientiæ laudem tulit Themistocles, vel quòd Pyræum mœnibus cinxit, vel quòd oraculum Delphicum interpretatus est.

97. Hippocratis filiis similis eris, teque vocabunt Blitomummam.] Hi deridebantur vt fuilli & indocti & capitones, vt [Menander] in Georgis inquit, & Eupolis in Demis:

Hippocratis liberos, eos appellat subdititios,
Et balantes filiolos, minimèque moribus commodis.

93. Τρυγαῖος Ἀθμονεύς.] Ἀριστοφάνης ἐν Εἰρήνῃ

Τρυγαῖος Ἀθμονεὺς ἀμπελουργὸς ἀνὴρ,
Οὐ συκοφάντης, οὐδ' ἱερασὶν ἀπεχθόμενος. ὅτι τῆς ἀπραγμοσύνου παροιμίαν οἱ γεωργοὶ μάλιστα οἱ ἄξιοι ἀπράγμονα ἑαυτὸν ἀποφαίνουσιν).

94. Τρυγόνα φάλλει.] Ἐπὶ τῆς φαύλως πραττούσης, ἴσως καὶ τὸ τρύζειν.

95. Τρυγόνος λαλίστερος.] Ἐπειδὴ αἱ τρυγόνες οὐ μόνον τῷ στόματι, ἀλλὰ καὶ τοῖς ὀπισθίοις μέρεσι λαλοῦσι.

96. Τοιοῦτον Θεμιστοκλῆς οὐκ ἐπῆλθεν' ἐπινόησεν.] Ἀριστοφάνης, ἢ ὅτι τὸ τειχίσαι τὸν Πειραιᾶ, ἢ ὅτι σοφίας δόξαν ἀπηνέγκατο Θεμιστοκλῆς, σαφέστατος Ἀθηναίοις ἦν δοθεὶς χρησμός.

97. Τοῖς Ἱπποκράτους υἱέσιν εἶ ἔξεις, καί σε καλέσει Βλιτομυμμίαν.] Οὗτος οἷς ὑπόδεις τοὺς καὶ παίδευσιν ἐπιμεμφόμενος, ἠτιάζετ' ἂν ὅτοι σφηνόκεφάλοι τινες, ὡς [Μένανδρος] ἐν Γεωργοῖς φησι, καὶ Εὔπολις Δήμοις·

Ἱπποκράτους δὲ παῖδες ὑποβολιμαίους
Βληχητικὰ τίκτει, καὶ ἀδαμοῦς τοὺς τρόπους.

Τὰ

93. Τρυγαῖος Ἀθμονεύς.] Ex Aristophanis Εἰρήνῃ pag. nuperæ edit. 636.

94. Τρυγόνα φάλλει.] Hadr. Iunius Centur. VI. Τρυγὼν φάλλει habet, emendatq; ille, ὅτι ἀπράγμονες φαλλίονται, pro ἀπραγμονοῦσι, quem libenter sequerer, nisi reclamaret Hesych. totidem pænè verbis: Τρυγόνα χάλλει. παροιμία ἐπὶ ἀπράγμονας ἀπραττόντων, ὅτι τὸ τρύζειν. Simile sup. Πανηρὰ καὶ τρυγόνα φάλλει.

95. Τρυγόνος λαλίστερος.] Libanius καὶ χωλοὶ καλεῖς· Μᾶλλον ἢ τὸν τριπάλαιστα τρυγόνα, κλέπτην, ἀπλῆ. τὸ διὰ τοῦτο ἐπὶ τῶν λαλούντων.

96. Τοιοῦτον Θεμιστοκλῆς, &c.] De Themistoclis sapientia Thucydides lib. 1. Cicero in Bruto, & lib. x. ad Atticum, Probus seu potiùs Cornelius Nepos noster in vita eius, & D. Hieronymus epistola 11. Apostolius Prou. explanat ἐπὶ τῶν ἄγαν ἐπιτυχόντων ἐπὶ μεγάλοις εὐτυχήσασι.

97. Τοῖς Ἱπποκράτους υἱέσιν εἶ ἔξεις.] Ex Aristoph. ἐν Νεφέλαις, eiusque Interprete accu-

Τὰ δὲ ὀνόματα αὐτῶν, Τελέσιππος, Δημοφῶν, Περικλῆς.

98. Τυφλόπτερος ἀσπάλαξ.] Διὰ τὸ μὴ ἔχειν τὸ ζῶον τοῦτο ὀφθαλμούς. φησὶ δ' αὐτὸ Στησίμβροτος ὑπὸ τῆς γῆς τυφλοῦσθαι, ἵνα τὸ φθείρειν τοὺς καρποὺς ἔχει γὰρ ὀδόντας μιαροπάτους, καὶ ῥύγχος ὥσπερ μυὸς, καὶ πόδας ὡς ἄρκτου.

99. Τυφῶνος πολυπλοκώτερον.] Τυφὼν ὁ λεγόμενος κεκεραυνῶσθαι ὑπὸ Διός.

100. Τύχη Εὐρίπου.] Ἐπὶ τῶν ῥᾳδίως μεταβαλλομένων καὶ ἀσταθμήτων ἀνθρώπων.

ΕΚΑΤΟΝΤΑΣ Ιδ'.

Υ.

1. ΥΓΕΙΑ Ἀθηνᾶ.] Ἐπώνυμόν ἐστι τῆς Ἀθηνᾶς καὶ τὸ ὑγεία καλεῖται, καὶ τύχη, καὶ ἵππος, καὶ ἐργάνη.

2. Γηράτερος Κρότωνος.] Πολλοὶ

Eorum nomina sunt *Telesippus, Demophon, Pericles.*

98. Cæcior talpa.] Nam hæc bestiola caret oculis: quam Stesimbrotus ait à Tellure excæcatam esse, quòd fruges corrumpat. Habet enim dentes pessimos, & rostrum instar mustelæ, & pedes vrsinos.

99. Typhone magis multiplex.] De eo Typhone dicitur, qui fulmine ictus est à Ioue.

100. Fortuna Euripus.] De hominibus leuibus & inconstantibus.

CENTVRIA XIV.

Y.

1. SANITAS Minerua.] Mineruæ cognomenta sunt, *sanitas, victoria, equestris, & opifex.*

2. Senior Crotone.] Multi enim Cro-

curatissimo. Iunius Centuria v. reddit hoc modo: *Hippocratis prolibus locum dabis.* declaratque Prouerb. de inepto & stolidi ingenij homine, ex his Galeni lib. Quòd animi mores corporis temperamento respondeant: Γ' παροῦσιν ἡμῖν ἐκ τοῦ μυρίᾳ τοιαῦτα ἐπιδεῖν ἐν τοιαυτὶ διὰ τὸ ἄκαιρον ἐκφαλοῦ.

98. Τυφλόπτερος ἀσπάλαξ.] Similia tradit & Hesychius, nisi quòd ἄρκτου pro ἄρκτου malè ibi excusum. Plinius lib. xxx. cap. III. talpas multis modis à rerum natura damnatas ait, *cæcitate perpetua, tenebris etiamnum alijs, defossas sepultúq; similes.* Maro libro 1. Georg. vers. 183.

Aut oculis capti fodere cubilia talpæ.

quem explicat Petrus Victorius lib. XXXIV. cap. XIIII.

100. Τύχη Εὐρίπου.] Affine, Ἀνέμου τις Εὔρους. & Εὔρους Θαλάσσα. Omnia de hominibus inconstantibus ac leuibus iactata. Nam, vt in Herc. Oetæo canit Seneca Tragicus,

Euripus vndas flectit instabilis vagas,
Septemq; rursus flectit, & totidem refert,
Diem lassum Titan mergit Oceano ubi.

Plinius lib. 2. cap. 97. *Velut Tauromenitani Euripi fapitis & in Euboea septies die ac nocte reciprocantis.* Hinc Εὐριπίζειν, pro Euripi modo reciprocare, & huc illuc agitari. &, Εὐριπος Θ-, instabilis vt Euripus.

CENT. XIIII.

1. ΥΓΕΙΑ Ἀθηνᾶ.] Ex Val. Harpocratione hæc hausit Suidas. ὑγεία Ἀθηνᾶς meminit etiam Pausanias in Atticis; vt & τέλειος Lycurgus Orat. Περὶ τῆς ἱερείας apud Harpocrat. exscribente rursum Suida, in quo tamen ἵππιος pro ἱππία, & κρότ- pro κρότης rectiùs legas. Γ' τέλειος Mentio in Lycurgo ac Maasea apud eumdem Harpocrat. Phurnuto ac Pausania in Atticis. Ἐργάνη eamdem esse existimo, quæ ἐργάνη Hesychio: Ἐργάνη, inquit, ἡ δὶ Ζεμίων ἡ Ἀθηνᾶ ἴλεως.

2. Γηράτερος Κρότωνος.] Meminit Hesychius, sed non explicat.

Crotoniatæ pugiles fuerunt. Eumdem in modum quoque dicitur, *Sanior cucurbita.* Aliter:

Sanior ricino] De planè sanis. Prouerbium est sumtũ à ricino animalculo. Hoc enim totum est læue & sine fissura, & noxa nulla præditum.

3. Aqua præterfluit.] De iis qui pollicentur se pro virili daturos esse operam, vt qui ne rimosa quidem nauigia conscendere sint dubitaturi.

4. Aqua hæret.] Prouerbium dicitur de in vanum laborantibus.

5. Hydram secare.] Dicitur de rebus quę fieri non possunt, eò quòd Hercules hydram secans, nihilo magis eam vincebat, cùm subinde plura capita renascebantur. Fertur enim, cum hydra Lernæa, quæ centum fuerit capitum, Herculem pugnantem, cùm capitibus eius amputatis pluta renascerentur, iussisse Iolaum adurere capita.

6. Ne fiat stultitia Theagenis.] Aristophanes. Hic Theagenes infamis erat, vt fatuus & suillus. Erat autem ex Piræeo. Habebatur etiam pauper, cùm diuitias iactaret. Erat & crasso corpore & suillo. Quidam verò vocem ὑλωΐαν non stultitiam, sed porcorum maleolentiam interpretantur: qui cùm diuersorum generum cibis vtantur, stercus maleolens excernant, & in cœnum sese

Κροτωνιάται ἀθληταί. ὅτου καὶ λέγεται, Υγιέστερος κολοκυνθης. Ἄλλως:

Υγιέστερος κρίπποτος.] Ἐπὶ τῶν πάνυ ὑγιαινόντων. ἡ παροιμία δοκεῖ τὸ ζῷον τὸ κρίπποτος. λεῖον γὰρ ὅλον ἔλυτρ ἐστὶ χωρὶς ἀμυχῆς, καὶ μηδὲν ἔχον σῆς.

3. Ὕδωρ διαῤῥεῖ.] Ἐπὶ τῶν ὑπὸ γελωμένων παντὶ σθένει ἀπωσθέζειν, ὡς οἷς πλοῖα καὶ ῥίπτα ἐμβάλλειν οὐκ ἀναβαίνειν.

4. Ὕδωρ μόλις.] Εἴρεται ἡ παροιμία ἐπὶ τῶν ἀνάλυτα πονούντων.

5. Ὕδρα τέμνειν.] Ἐπὶ τῶν ἀπιθάνων εἴρεται· παρὸν Ἡρακλῆς ὕδραν τέμνων, οὐδὲν μᾶλλον ἐνίκα, ἀναδιδομένων αὐτῷ πλειόνων κεφαλῶν. ἱστορεῖται γὰρ, ὕδρα ἐν Λέρνῃ ἑκατοντακεφάλῳ τυγχανούσῃ μαχιδίῳ Ἡρακλέα, ὡς τῶν τεμνομένων ἀντὶ κεφαλῆς, ἀνέφυτο πλείους, κελεῦσαι Ἴολάῳ θερμαίνειν τὰς κεφαλάς.

6. Γνα μὴ γένηται Θεαγένους ὑπερεία.] Ἀριστοφάνης. διεβέβλητο Θεαγένης ὡς μωρὸς καὶ συώδης. ἦν δὲ ἐκ Πειραιῶς. ἐδόκει δὲ καὶ πένης εἶναι, καὶ θρύπτεσθαι δοκῶν πλούτῳ. ἦν δὲ καὶ τὸ σῶμα παχὺς καὶ χοιρώδης. τινὲς δὲ ὑλωΐαν τὴν ἐκ τῶν χοίρων δυσωδίαν φασὶν· ὅπερ δηλοῦσιν ἐσθίοντα χοίρεμμα, δυσώδη ἀποπατοῦσι, καὶ εἰς βόρβορον

5. Ὕδραν τέμνειν.] Fabulam copiosè narrat Zenobius, & μυθολογικῶς Apollodorus è Palæphati ἀπίστοις.

6. Θεαγένους ὑλωΐα.] Ex Aristoph. Εἰρήνῃ. Vide sup. Θεαγένους χήμετα, &c. Locus autem longus de corruptela ętatis ex auctore, nescio quo, deflexus est, occasione fortassis huius phraseos, ἐν τάξει ὑλωΐης.

ἔφερον βορβόρυσται. ἦν δὲ καὶ ἄλλος, ὁ εἰς Ὅμηρον γράψας, ὡς δεῖ μαλακίᾳ διεβάλλετο. Ἡ τοιοῦ ῥηθεὶς ὑπὸ τοῦ ἐπὶ κολοσσοῦ διαθερμῶν, ἔστενε καὶ γυναικεῖα φθεγόμενος, ὑπολίᾳ συώδεσι καὶ πάσῃ ὑλωΐᾳ, φιλοχρήματος, μικρὸς τοκιστὴς, δουλείων ἡδόμενος, ἀτραλὴς ἰδίᾳ πόλει, ἀδὲ ἐκποδὼν αἰδοῦς ἢ αἰδοῦς, γαστρὶ καὶ αἰδοίοις ἀεὶ ἢ δι' αἰσχίστων μόρων ἐπὶ ὄνου ῥηθεὶς χρυσῷ, ὅτε τάλαντα παρεμβάλοι ἐπὶ μιᾷ χάρᾳ κεῖσθαι, ἐπιλελησμένος, ὑδὲ κινεῖς ἐπὶ δυσεμβατοτάτοις δὴ καὶ πολλοῖς χαλεπωτέροις ἐπιδείκνυται ἢ ζῶν, τῷ τοῦ ἐν τῇ ῥηθείσῃ πολιτεύεσθαι.

7. Ὕλαν κεκραγέναι.] Ἱστοροῦσιν Ὕλαν ἢ Θειοδάμαντος, κάλλει ἢ ὥρᾳ, ἐρασθῆναι Ἡρακλέους, ὅτε πλεύσειε τοῖς Ἀργοναύταις. ἠφανίσθαι δὲ ἐν Μυσίᾳ, ἐξελθόντα ὑδροδοχήσοντα, ὑπὸ νυμφῶν δὲ ἁρπασθῆναι. τότε δὲ δεῖ ζήτησιν Πολύφημον πεπρᾶχθαι κακεργάτην, ὃς ὀνόματι κλαίειν κελεῦσαι τὸν Ὕλαν, μηδὲν πεισάμενον. διὸ καὶ ἡ παροιμία ἔστι τῷ μηδὲν ἀνύοντα λέγειν. καὶ νῦν δὲ Κιανοὶ ἐν ἀπομιμήσει τῆς ζητήσεως πανοικεσίᾳ, ἑορτάζουσι τὸν ἥρωα.

8. Τμεῖς οὔ Μεγαρεῖς οὔτε τρίτοι οὔτε τέταρτοι.] Χρησμοῦ κομμάτιον ἔξω παροιμιάζόμενον ἔστιν·

Γνῶτι Θεσσαλικὴν Λαοσθενέος ἐμὲ θύγατρα,
Κἄλλεχος δ' οἱ πίνουσι ὕδωρ καλῆς Ἀρεθούσης·

prǽcipitent. Fuit & alius Theagenes, qui in Homerum scripsit, mollicie infamis. *Nostra ætas delicijs continentibus corrupta, animo humili & effeminata, ignauiæ familiaris & omnis fluxitiæ, auara, sordida, seruire volens, nihil magnum aut constanter peragens, mancipiorum simulis, ventre & pudendis semper felicitatem metiens, nec animo generoso prædita instar corporis luxati, vno in loco iacentis, quodque se amplius mouere nequit. Talem esse, multoque abiectiorem ostendebat vitam eorum, qui nunc in terris degunt.*

7. Hylam clamare.] Ferunt Hylam Thiodamantis filium pulcra forma, amasium Herculis fuisse, cùm Argonautas comitaretur. Cùm autem ad Mysiam peruenissent, egressum aquatum à nymphis fuisse raptum. Polyphemum verò ad eum quęrendum missum, clamitasse, & nominatim vocasse Hylam, sed frustrà. Quare Prouerbium de iis qui nihil proficiant, dici. Et nunc etiam Cianos, imitatione inquisitionis illius, festum herois eiusdem celebrare.

8. Vos ô Megarenses neque tertij neque quarti estis.] Oraculi segmentum est, quod in Prouerbium abiit:

Thessala equa præstat reliquis, mulierque Lacæna;
Porrò viri potant qui pulchra fluenta Arethusæ:

Hos

8. Τμεῖς οὔ Μεγαρεῖς, &c.] Plura sup. diximus Adag. Μεγαρέων ἄξιοι μηδὲ τρίτοι. Cent. IX. Adag. 71.

11. Τρὶς

Hos quoque prætereà mediæ gens incola vincit
Tirynthi, Arcadiæque bidentibus inclyta albis,
Argiui stimuli bellorũ, armisq; potẽtes.
At vos Argiui neq; tertiꝰ accipit ordo,
Nec quartus, neque bissenus, nec denique vestri
Vlla vsquam ratio est, nusquam numerúsve locúsve.

Mnaseas autẽ narrat, Ægienses Achæos, Ætolis nauali prælio victis, & naui actuaria decimę nomine Apollini consecrata, interrogasse, quinam Græcorum se potiores essent, Pythiam verò eis respondisse quæ exposita sunt. Ion itẽ Ægientibus datum fuisse hoc oraculum narrat. Quidam verò putant Megarensibus. & efferunt: *Vos ô Megarenses neque tertij, neque quarti.* vt & Callimachus in epigrammatibus:

—— *at Nymphæ miseræ, olim*
Ceu Megaræ, nulla est, aut ratio, aut numerus.

9. Commessatum iuit.] In eos qui faciunt aliquid impudenter.

10. Pedem vltra gradum iactare.] Pro indecorè se gerere. *Non ille modum excedebat in religione, sed limites sibi, qui eius ætatem decerent, præsimiebat, sincera & pura conscientia tractans res diuinas.*

11. Vltra septa, vltra fossas.] Ἀλλ' ὑπὲρ ἢ ὑπὲρ εἴσπ ἀμάντες, ὅτι μάσηνῦ,
Τίρινθος καλέυσι καὶ Ἀρκαδίης πολυμήλου,
Ἀργείδες λιστῆρες, κάρτεϊ πολλὸν ἄριστοι.
Ὑμεῖς δ' Αἰγῖναι, ὔτε τρίτοι οὔτε τέταρτοι,
Οὔτε δυωδέκατοι, ὔτ' ἐς λόγον, ὔτ' ἐς ἀριθμόν.

ἱστορεῖ δὲ Μνασίας ὃν Αἰγιεῖς ὑπὲρ Ἀπόλλωνος ἐν Ἀκτίῳ καθαιρεθέντας Αἰτωλοὺς, ἐξ ἁλιάδος ναυμαχίας ἀπὸ δεκάτης ἀνέθηκαν. Πυθοῖ ἀπορηθέντες ἐρέσθαι τίνες εἶεν κρείττους τῶν Ἑλλήνων. ἡ δὲ Πυθία ἔχρησεν αὐτοῖς τὸ προκείμενον. καὶ Γάιος δὲ Αἰγινῆται δεδιδάχασι τὸν χρησμὸν ἱστορεῖν. πρὸς δέ εἰσιν Μεγαρῆς οἱ ἐρῶντες αὐτοῦ, καὶ προφέρονται, Γ' μεῖς δ' ὦ Μεγαρεῖς ὔτε τρίτοι ὔτε τέταρτοι. ὡς καὶ Καλλίμαχος ἐν τοῖς ἐπιγραμματίοις

—— τῆς δὲ ταλαίνης
Νύμφης, ὡς Μεγαρέων, ἢ λόγος ὔτ' ἀριθμός.

9. Τὸ παρώμοσται.] Ἐπὶ τῶν ἀναιδῶς ἢ πονηρεύεται.

10. Τὸ περβάθμιον πόδα ῥιπτεῖν.] Ἀντὶ τοῦ ἀτάκτως ποιεῖν τι. Οὐδὲ ὑπερβάθμιον πόδα ῥιπτεῖν τὴν θεοσέβειαν, ἀλλὰ μέτρα θεῖζεν ἑαυτῷ τῆς ἡλικίας ἄξια γουσίῳ καὶ καθαρᾷ συνειδότι μεταχειρίζων τὰ πρὸς τοὺς θεούς.

11. Τὸ ὑπὲρ τὰ ἰσπαμμεῖα, ὑπὲρ τὰ μέτρα.]

11. Τὸ ὑπὲρ τὰ ἰσπαμμεῖα.] Vide Suidam in σκῶλον, ac Zenobium. Vtitur Etymologista dict. κῶμα· Καὶ μὴ τὰ ἅ προγέγονεν ὑπερβῆναι. ὑπὲρ ἢ τὰ ἰσπαμμεῖα ἄλλος. & Erasm. Chiliad. 11. Cent. 1. extrema, *Vltra sepia transilire.* & sæpè B. Chrysostomus alioque, τὰ κώμ-

μέτρα.] Ἐπὶ τῶν καθ' ὑπερβολὴν ἢ ἀκαταστάτων. Λέγεται δὲ τῶν πεντάθλου ἡ μεταφορά. λέγει δὲ κατὰ Φαύλλου τοῦ πενταθλου τοῦ Κροτωνιάτου εἰρηκός· ὃς πεντήκοντα ποδῶν ὄντων ἀφ' ἑτέρου τῶν σκαμμάτων, ἀφ' ἑτέρου αὐτοῦ ὑπερβαλλομένου τοῖς πηδήμασι ταῦτα· ὡς τὸ ὑπὸ γράμμα λέγει τὸ εἰκὼν αὐτοῦ·

Πέντ' ὑπὲρ πεντήκοντα πόδας σὰ δύνασ' Φαύλλ@,
Δίσκαδόσει δ' ἑκατὸν πέντ' ἀπολειπομένων.

12. Τ' ἀπὲρ τὸ Καλλικράτους.] Φησὶ Κλέαρχος, ὅτι Καλλικράτης ἦν τις ἐν Καρύστῳ πλουσιώτατος. εἴ τινα οὖν ἐθαυμάζοντό τινα οἱ Καρύστιοι ἐπὶ πλούτῳ, Τ' ἀπὲρ τὸ Καλλικράτους ὑπερβολικῶς ἔλεγον. Ἀριστοτέλης δέ φησιν ἐν τῇ Ἀθηναίων πολιτείᾳ, Καλλικράτη τινὰ φαῦλον τοὺς δικαστικοὺς μύθους εἰς ὑπερβολὴν αὐξῆσαι, ὅθεν καὶ τὴν παροιμίαν εἰρῆσθαι.

13. Τ' ἀπὲρ τ' κατάλογον.] Ἐπὶ τῶν γεγηρακότων.

14. Τ' πίσσυ ἀλεῖψαι.] Παροιμία ἐπὶ τῶν τὰ αὐτὰ ποιούντων, καὶ μηδὲν διαφερόντων.

15. Τ' πν@ δ' ἀπέστω γλυκύδωρος ὀμμάτων.] Παροιμία ἐπὶ τῶν φιλοσοφεῖν βουλομένων.

16. Τ' ὑπὸ παντὶ λίθῳ σκορπίος ἔζη.]

Dicitur in eos qui aliquid vel immodicè vel excellenter agunt. Est autem metaphora à quinquertionibus sumta. Dictum hoc ortum esse fertur à Phayllo quinquertione Crotoniata: qui, cùm anteà quinquaginta pedum essent fossę, primus ipse suis saltibus eas superarit, vt inscriptio statuæ eius indicat:

Quinquaginta pedes saliit cum quinque Phayllus,
Ad centum discum, sed deme quinque, iacit.

12. Supra Callicratem.] Clearchus ait, Callicratem quemdam in Caryſto ditissimum fuisse. Itaque si Carystij ob diuitias admirarentur aliquem, *Supra Callicratem* hyperbolicè dixisse. Aristoteles autem in Athenienſium republica ait, Callicratem quemdam primùm fabulas iudiciales supra modum auxisse, indeque Prouerbium hoc dici solitum fuisse.

13. Supra catalogum.] De extremo senio confectis.

14. Pistilli inuersio.] Prouerbium de eadem agentibus, & nihil perficientibus.

15. Somnus dulcis abesto oculis.] Prouerbium de iis qui philosophari volunt.

16. Sub omni saxo scorpius est.] Dicitur

πὰ ἐκέμενα παρῆλθε, *septa transcendit*, vt ad Photij Bibliothecam cum Dan. Hœschelio notabamus:

12. Τ' ἀπὲρ τὸ Καλλικράτους.] Pro ἐν Καρύστῳ est in Diogeniano & Apostolio ἐν Καρύδῳ. & statim προῴδης, *fabulas* legendum Wolfius coniecit, hoc est *iudiciorum prætoris.*

15. Τ' πν@ δ' ἀπέστω γλυκύδωρος ὀμμάτων.] Ex Aristoph. Νεφέλαις sub persona Socratis. Suadet lucubrandum esse philosophiæ studiosis.

16. Τ' ὑπὸ παντὶ λίθῳ σκορπίος ἔζη.] Suprà.

Dicitur in malitiosos & homines contentiosos. Monet ne temerè loquamur, ne mordeamur.

17. Hulcera hypula.] Dicuntur, quæ cicatrices habent in superficie sanas, intrinsecus verò purulentam putrefactionem. vnde hypuli dicuntur, qui se bonos viros simulát, cùm improbi sint.

18. Sus per rosas.] In fatuos & malè educatos.

19. Sus comessatum venit.] De iis qui aliquid agunt petulanter.

20. Sus sub fustem.] Prouerbium apud Dinolochum, in eos qui sese in præsens periculũ & perniciem cõiiciunt.

21. Occulta fama.] Per helotes cibos occultos inferebant: qui cùm ad tẽpus latuissent, tandem sunt deprehẽti.

Φ.

22. ITANE ditatus non ampliùs delectatur lente? antehac autem propter paupertatem omnia deuorabat.] De iis qui è pauperibus euaserunt diuites.

23. Lentis angulum tenes.] De iis rebus, quæ fieri non possunt.

24. Lentem tundis.] De rebus irritis & inanibus effertur.

Λέγε) ὅτι τῆς κακοήθων καὶ τῆς ἐριστικῆς. Παραινεῖ μὴ προπετῶς λαλεῖν τὰ μὴ δηχθῆναι.

17. Τ῾πυλα ἕλκη.] Τὰ περιττὰ ἀλλὰς ὑγιῆς δέπιπολαίως ἔχοντα, ἔνδοθεν δὲ σαπεδόνας πυώδης. ἐξ ὧ ὅτι τῆς φαυλοπουμένων μὲν ἕξ χρηστῶν ἀνθρώπων, ὕστερον δὲ μοχθηρῶν, ἐλέχθη ὅτος ὁ λόγ῾ος.

18. Τ῾ς ὗς ῥόδα.] Ἐπὶ τῶν σκαιῶν καὶ ἀπαιδεύτων.

19. Τ῾ς ἐκώμασεν.] Ἐπὶ τῆς ἀκόσμως τι ποιούντων.

20. Τ῾ς ὑπὸ ῥόπαλον.] Παροιμία παρὰ Δεινολόχῳ, ὅτι τῆς ἑαυτοὺς εἰς ἔλεθρον ἐμβαλλόντων.

21. Τ῾φαλος φάτις.] Διὰ τῆς εἱλώτων τροφὰς ὑφάλως εἰσέφερον· οἱ μέχρι τινὸς ἐλάθοντο τῆς ποιούντες, ὕστερον δὲ ἁλόντες.

Φ.

22. ΕΠΕΙΤΑ πλουτῶν οὐκέτ᾽ ἥδεται φαγεῖν; πρὸ τοῦ δ᾽ ὑπὸ τῆς πενίας ἅπαντα κατήσθιεν.] Ἐπὶ τῶν πλουσίων γεγονότων ἀπὸ πενήτων.

23. Φακοῦ γωνίαν κρατεῖς.] Ἐπὶ τῶν ἀδυνάτων.

24. Φακὸν κόπτεις.] Ἐπὶ τῶν ἀνωφελῶν καὶ μὴ ὄντων λέγε).

25. Φαλα-

ΔΙΝ᾽ ἄντικ᾽ ἥμεσ᾽ ἀν ἄλλ. Et ex Aristophane Hesychius: Τ῾πὸ πυτιλίδη. περιμία τὸ, Τ῾πὸ πυτιλίδη σεσηπὼς ὠόν.

17. Τ῾πυλα ἕλκη.] Hesychio ὕπυλα, τὰ μὲν σαπρὰ τῶν ἑλκῶν ἕλκη. eidemque ὑπυλοι, ὑγιεῖς, ἄλυσι, ἀσυνετῆς; qui nimirum, vt hîc ait Suidas, bonos se viros simulant, cùm sint peruersi ac pernicioli.

20. Τ῾ς ὑπὸ ῥόπαλον.] Eadem hinc Apostolius typis Basileæ euulgatus. Legiturque totidem verbis in Zenobio Vatic.

22. Ἔπειτα πλουτῶν, &c.] Ex Aristoph. Πλούτ᾽ ——— ἴσχυρα τοίνυν, ἄξιον ἄμεινον.
Ἔπειτα πλουτῶν οὐκέτ᾽ ἥδεται φαγεῖν;
——— effugi malum, reperi melius:
Itáne ditatus non ampliùs delectatur lente?

23. Φακοῦ γωνίαν κρατεῖς.] Erasm. reddit: Lentem angulo tenes.

27. φάων

E SVIDA CENT. XIV. 563

25. Φαλακρότερος ὀδίας.] Ἀντὶ τοῦ ἄγαν φαλακρός.

26. Φαλακρὸν τίλλεις.] Ἐπὶ τῶν μάτην πονούντων.

27. Φάων.] Φασὶν ἐπὶ τῶν ἐρασμίων καὶ ὑπερηφάνων. τὸν γὰρ Φάωνα ἐρασθῆναί φασι σὺν πολλοῖς καὶ Σαπφοῦ, οὐ τὴν ποιήτριαν, ἀλλὰ Λεσβίαν, καὶ δοκοῦσαν χάνουσαν, ῥῖψαι ἑαυτὴν ἀπὸ τῆς Λευκάδος πέτρας.

28. Φασηλιτῶν θῦμα.] Ἐπὶ τῶν εὐτελῶν καὶ ἀναίμων τίθη). Φασηλῖται γὰρ τὰ ἐρίφεια τῇ Καλαβρᾷ θύειν φησὶ Καλλίμαχος ἐν Βαρβαρικοῖς νομίμοις.

29. Εἰ δοίης γέ μοι τοὺς φασιανοὺς, οὓς τρέφει Λεωγόρας.] Ἐπὶ τῶν εἴς τι φαῦλα ἀπαξιούντων.

30. Φειδίας ἐοικότως εἰρήκει.] Καθὸ τεχνίτης· εὔμορφος δὲ ἀνεὶς εἰκάζ῾η). Πολύβιος· Λεύκιος Αἰμίλιος παρῆν εἰς τὸ τέμενος τὸ ἐν Ὀλυμπίᾳ· καὶ τὸ ἄγαλμα θεασάμενος ἐκπλαγείς, καὶ τοιοῦτον εἶπεν, ὅτι μόνος αὐτῷ δοκεῖ Φειδίας ἑωρακέναι Ὅμηρον Δία μεμιμημένος. δίον μεγαλλόμενον ἔχων προσδοκίαν τῶν Ὀλυμπίασι, μείζω τῆς προσδοκίας εὑρηκὼς εἶη τὸν ἀληθῆ. καὶ αὖθις Καθάπερ οὖν ἐγὼ Μυρμηκίδου ἀντιτεχνάσομαι τῇ Φειδίου τέχνῃ.

31. Φειδόμεθα γάρ τι τούτων μᾶλλον

25. Magis caluus quàm serenitas.] Pro valdè caluo.

26. Caluum vellis.] In eos qui frustrà laborant.

27. Phaon.] Dicunt hoc de amabilibus & superbis. Nã Phaonem aiunt adamatum fuisse vnà cum multis à Sappho, non poëtria illa, sed Lesbia quadam: eamque spe frustratam præcipitauisse sese de rupe Leucade.

28. Phaselitarum sacrificium.] De vilibus & incruentis sacrificiis vsurpatur. Phaselitas enim falsamenta Calabro immolare dixit Callimachus in Barbaricis institutis.

29. Si mihi dares phasianos quos alit Leogoras.] De iis qui se aliquid præstare posse negant.

30. Phidias congruit paci.] Tamquam artifex: pax verò formosa statuitur. Polybius: *Lucius Æmilius tẽplum Olympicum ingressus, Iouis statuã cùm vidisset, præ admiratione stupens dixit, solum sibi Phidiam videri Iouem Homericum expressisse. Nam se, cùm magnã de Olympia expectationẽ habuisset, maiorẽ expectatione sua offendisse veritatẽ.* Et alibi: *Perinde hoc existimo, ac si Myrmecides arti Phidiæ se opponeret.*

31. Num parcemus his magis quàm

27. φάων.] Meminit huius & Hesych. sed loco corrupto ac mutilo. De Leucade autem petra multa Photius in Bibliotheca ex Ptolemæo Hephæstione pag. nouæ edit. Græcolat. 491.

29. Εἰ δοίης γέ μοι τοὺς φασιανούς, &c.] Ex Aristoph. Νεφέλαις vbi Interpres: Κυρίως δὲ ὁ Λεωγόρας ὁ γεγόμενος υἱὸς Πλάτωνος ἐν Πεισανδρῷ. Hic Andocidis Oratoris pater nominatur. De phasianis nos olim nodum in Senecæ Rhetore explicabamus.

30. Φειδίας ἐοικότως εἰρήκει.] Enarrat Had. Iunius Cent. IV. Adag. 7.

31. Φειδόμεθα γάρ τι τούτων μᾶλλον, &c.]

quàm lupis? quos alios vlciſcemur his inimiciores?] Fortaſſis autem hoc in Prouerbium abiit. Nam olim lupos occidebant in Attica, & lege ſancitum erat vt lupi occiderentur. Itaque qui occiderat catulum lupi, talentum accipiebat: qui adultum, talenta duo.

32. Phicidiſſare.] Obſcenis puerorum amoribus deditum eſſe. Nam apud eos marium amores exercebantur.

33. Philippi gallus.] In eos, qui ob leuiculos ſucceſſus ſe iactitant.

34. Philoxeni libellus.] De iis qui non faciunt ea, ob quæ accerſuntur, ſed repudiant potiùs. Philoxenus enim Cytherius, cùm latomias Syracuſanas effugiſſet, in quas coniectus fuerat, quòd Dionyſij tyranni tragœdias non approbaret, commoratus eſt Tarenti Siciliæ vrbe. Cùm autem Dionyſius eum accerſeret, & per litteras etiam peteret vt veniret: Philoxenus reſcribere non ſtatuit. Sed tabulis acceptis litteram A duntaxat ſæpè inſcripſit: eaque re ſignificauit ſe repudiare inuitationem.

35. Ambitioſiores Cleophonte, in cuius labiis perſtrepit hirundo Thracia.] Id eſt, inſcitia. Ridet autem eum, quaſi Thracem, filiũ Threſſæ: ἢ λύκαν; ἢ τίνας ποτὲ μᾶλλ' ἄλλους ἡμῖν δ' ἐχθίους ἔτι;] Τωτὶ, μᾶλλον λύκον φεισόμεθα, ἢπερ τοῦτον· μόνον δὲ μὴ παρεμπολᾶσι ἐχθίονα ἔτι τοῦ παλαιοῦ τοὺς λύκους ἀπόλεσεν ἐκ τῆς Ἀττικῆς, καὶ νόμος ἦν λυκοτονεῖν. διὸ ὁ μὲν φονέων τίκτων λύκον, τάλαντον ἐλάμβανεν· ὁ δὲ τέλειον, δύο.

32. Φικιδίζειν.] Ἐπὶ τῶν παιδεραστῶν. ἐπεὶ παρ' αὐτοῖς οἱ ἄρρενες ἐρώμενοι ἦσκουντο.

33. Φιλίππου ἀλεκτρυών.] Ἐπὶ τῶν μικροῖς κατορθώμασιν ἀλαζονευομένων.

34. Φιλοξένου γράμμα ποιεῖν.] Ἐπὶ τῶν μὴ πειθομένων ἐφ' οἷς φίλοι καλοῦσι, ἀλλ' ἀπαγορεύόντων μᾶλλον. Φιλόξενος γὰρ ὁ Κυθήριος ἐκφυγὼν τὰς εἰς Συρακούσας λιθοτομίας εἰς ἃς ἀπέπεσεν, ὅτι τοὺς τοῦ Διονυσίου τυράννου τραγῳδίας οὐκ ἐπῄνει, διέτριβεν ἐν Τάραντι τῆς Σικελίας. μεταπεμπομένου δὲ Διονυσίου αὐτὸν, καὶ ἀξιοῦντος ἐλθεῖν πρὸς αὐτόν, Φιλόξενος ἀπαγορεύειν μὲν οὐκ ἔγνω. λαβὼν δὲ βιβλίον, τὸ Α στοιχεῖον ἔγραψε μόνον πολλὰς ἐν αὐτῷ· δηλῶν τότε διαλύσασθαι ὅτι τὴν παράκλησιν διωθεῖται.

35. Φιλοτιμώτερον Κλειοφῶντος, ἐφ' ᾧ δὴ χείλεσι βαρβίζουσι Θρῃκία χελιδών.] Ἀντὶ τῆς ἀπαιδευσίας. σκώπτει δὲ αὐτὸν, ὡς Θρᾷκα ὄντα Θρᾴσσης· &

Sumtum ex Ariſtoph. ἐν Ὄρνισιν. vbi eadem Interpres. & παρεμπολᾶν eſſe ait: Μᾶλλον λύκον, ἤγουν τοῦτον, Magis lupum parcemus, quàm illum.

32. Φικιδίζειν.] De contentione quoque litteræ Σ, cum Τ, lepidè Lucianus diſſeruit, & Lilius Giraldus; vt hîc de Picardis Eraſ.

34. Φιλοξένου γράμμα.] Fuit cùm pro τὸ ἀντίχειρ reponendum ἀ ἐν Diogeniano ac Zenobio putarem. Nunc vulgatam retineo: nam α littera negandi apud Græcos vim habet. Vide Iunium Centuria VII. & ſuprà: Δεσμὰ ἐν εἰς τὰς λατομίας, vbi plura notabamus.

35. Φιλοτιμώτερον Κλειοφῶντος Θρ.] Ex Ariſtoph. Βατράχοις·

Οὐ τοῦτο μοῦσα κἀδόλως,
Φιλοτιμώτερον Κλειοφῶντος Θρ., ἐφ' ᾧ
Δὴ χείλεσι βαρβιτίζουσι

Διονὺ

δὲ ἐκαλεῖτο Τυροπώλης· ἐκωμῳδεῖτο δὲ εἰς δυσχέρειαν. ἀντιποιεῖτο δὲ τῆς φορτικῆς ἢ πάλης, σφετηρὸς Ἀθηναίων. εἰς ὃν δημαγωγὸν δρᾶμα φέρει.] Πλάτωνος, καὶ δεικνύουσι ὁμώνυμος Κλειοφῶν. βδελύττεται] Οὐ ὡς ξένος, ἢ ἀμαθὴς, καὶ φλύαρος.

36. Φορμίωνος ἐταῖραι.] Ἐπὶ τῶν φλαύρων, ἢτοι γὰρ ὁ Φορμίων ἀγαθὸς ἦν στρατηγὸς, ἀναιρεῖται] δὲ ὁ Φορμίων δυσὶ ναυμαχίαις νικήσας Λακεδαιμονίους.

37. Φωκαέων ἀρά.] Οἱ Φωκαεῖς καταλιπόντες τὴν πόλιν ὑπὸ Ἅρπαγον πολιορκίᾳ, ὥρμησαν εἰς Ἰταλίαν, μύδρους εἰς τὴν Θάλασσαν βάλλοντες, καὶ ἐπαρασάμενοι, μὴ πρότερον ἀποστρέψειν εἰς Φώκαιαν, ἢ τούτους ἀναβλύσῃ.

38. Φώκου ἔρανος.] Κατὰ τῶν ὁμιλίας συνεχαλόντων ὅτι τῷ ἑαυτῷ κακῷ. Φῶκος γάρ τις θυγατέρα ἔχων ἔδει γάμου, πολλῶν αὐτὴν μνηστευομένων, ἱκάνους συνῆγε καὶ ἑστιᾶν τοὺς μνηστῆρας, ἀναβάλλετο τὸν γάμον. ὀργισθέντες οὖν ἐκεῖνοι ἐν τῷ συμποσίῳ, ἀπέπεμψαν τὸν Φῶκον.

39. Φρουρᾶς ᾄδων. καὶ ἐπὶ τῶν, Φρυρᾶς ἰδών.] Καὶ τὸ μὲν φρουρᾶς ᾄδων, ἀντὶ τοῦ συνοχὰς ᾄδων φρουρᾶς. τὸ δὲ φρουρᾶς ἰδών, ἀντὶ τοῦ φυλακὰς, ἐπεὶ δὲ φύλακες ἦσαν τῆς τῶν φρουρίων θυρᾶς. φρυρᾶς δὲ ᾄδων, ἀντὶ τοῦ ἀγρυπνῶν.

qui vocabatur Tyropœus, id eſt caſearius; & perſtringebatur propter generis obſcuritatẽ. Reipublicę primas ſibi partes vendicabat, cùm eſſet Imperator. In hunc demagogum extat fabula Platonis, quæ ipſi cognominatẽ *Cleophon* inſcribitur; in qua tamquam peregrinus & indoctus & nugator perſtringitur.

36. Phormionis ſtoreæ.] De rebus leuibus & inutilibus. Hic autem Phormio dux Athenienſium claſſe bis vicit Lacedæmonios.

37. Phocęenſium execratio.] Phocæenſes relicta vrbe, cùm ab Harpago obſiderẽtur, profecti ſunt verſus Italiam, ferreis maſſis in mare coniectis: addita execratione, ſe non priùs in patriam reuerſuros eſſe, quàm illi emerſiſſent.

38. Phoci collatio.] In eos dicitur, qui conuiuia ſuo malo inſtituunt. Phocus enim quidam cùm filiam haberet, cuius nuptias multi expeterent, ſtipem cogebat: & conuiuio excipiens procos, nuptias differebat. Irati igitur illi, in conuiuio Phocum occiderunt.

39. Cuſtodũ more canens. & alterũ, Præſidiũ cernere.] Quia excubiæ ad excutiendum ſomnũ cantare ſolent. &, *Præſidiorum ritu cernere*, pro *vigilare*: quia cuſtodes erant portarũ caſtrorum. Canere verò in excubiis, vigilare eſt.

Διονὺ δικεῖμαι)
Θρειὰ χελιδών.

Plura ibidem Scholiaſtes. Competet Adagium in Scriptorem ἀλαζόνα, ineptum ac futilem. *Cleophontis* Comœdiæ Platonis meminit & Athenæus lib. III. Διονύσιος. pag. Baſil. 38. v. 31. & lib. VII. pag. 157. v. 24. Euſtathius in Odyſſ. Homeri & Pollux lib. X. Onomaſtici.

37. Φωκαέων ἀρά.] Hiſtoria eſt apud Herodotum lib. I. cap. CLXV. & Strabonem lib. IV. Meminit Horat. Epod. XVI.

Nullis fit hac potior ſententia: Phocæorum
Vota profugis conſecrata cumulo.

40. Aut in præsidiis esse, aut detescere.] In lucri auidos. Athenienses enim præsidiis dispositis in insulis, stipendia magna constituerunt, quæ ab ipsis insularibus soluerentur. Ob vilitatem igitur, & ob difficilem ex alienis vitam, dictum hoc est: quasi oporteat aliquem aut diuitem esse, aut excubare.

41. Naupacti excubabis.] Cùm præsidiariis militibus Naupacti parua stipendia darentur, annona verò magno vēderetur, Prouerbium hoc ortum est. Alij dicunt Philippum capto Naupacto, de Achæorum sententia præsidiarios omnes occidisse. Et hoc narrat Theopompus libro secundo.

42. Sarmenta collocare.] Haruspices sarmenta ipsi ad rationem disciplinæ suæ, ignem accensuri, collocant: eaq; de causa dicit: *Rectène tibi videor sarmenta collocare?*

43. Phrynichi calliditas.] Prouerbium hoc vsurpatur de iis qui callidè & vafrè aliquid machinātur. Scribit Thucydides, Phrynichum ducē Atheniensium Sami, cùm milites Alcibiadem ab exilio reducturi essent, Nauarcho Lacedæmoniorum nuntiasse, se velle illi prodere exercitum. Cùm autem Alcibiades litteras eas accepisset, & Athenienſibus misisset, Phrynichus, qui pænè interfectus fuerat, denuò scribit Nauarcho quid accidisset: expostulans, & denuò pollicens, se proditurum illi exercitum si aggrederetur. Quod cùm significasset, prædixit militibus, alteram venturam esse epistolam contra se ab Alcibiade: & monuit, vt hostium sequentium impetum cauerent. Quæ cùm sic accidissent, tum litteris allatis, tum facta impressione; milites omnia & nunc, & priùs contra Phrynichum ex odio ab Alcibiade facta esse crediderunt.

40. Φερυρεῖν ἢ πλουτεῖν.] Ἐπὶ τῇ κερδαίνειν ἐφημίζοντο. Ἀθηναῖοι γὰρ φερυρεῖς διαλαβόντες τοὺς νησιώτας, μεδοὺς ἔταξαν μεγάλους τοῖς φυλάσσουσιν ὑπ' αὐτοὺς χορηγοῦντες τῇ νησιωτῶν. διὸ ἀτίλεια αὖ καὶ τὸ Θεμιστοκλέους ἐκ τῆ ἀλλοφύλων ζῆν εἰρῆσθαι, ὡς δίκαι ἢ πλουτῆν τινα ἢ φερυρεῖν.

41. Φερυρήσεις ἐν Ναυπάκτῳ.] Τοῖς Ναύπακτον φρουροῦσιν ὀλίγου μισθοῦ διδομένου, τῇ δ' ἀσιτησίαν πολλοῦ πωλουμένων ἢ παρεμπίπτειν ἡμέρας ἔνιοι δέ, ὅτι Φίλιππον ἑλὼν Ναύπακτον, Ἀχαιοὶ γεωμῆ τοὺς φερυροὺς αὐτῆς ἀπέκτειναν πάντας. ἱστορεῖ δὲ τοῦτο καὶ Θεόπομπος ἐν δευτέρῳ.

42. Φρύγανα τίθησι.] Τοῦτό φησιν, ὅτι ὑποβάλλει φρύγανα πρὸς τὸ ἀναλῦσαι αὐτὸ οἱ μάντεις. καὶ γὰρ ἑαυτοῖς τὰ φρύγανα τίθησι πρὸς ἢ θυσιάσειν ἑαυτῇ. διὸ καὶ τοῦτό φησιν Εὖ σοι δοκεῖ φρύγανα τίθησι;

43. Φρυνίχου πάλαισμα.] Λέγεται ἐπὶ τῇ πανούργως καὶ συνετῶς σοφιζομένου. ἱστορεῖ δὲ Θουκυδίδης ὅτι Φρυνίχου στρατηγοῦ Ἀθηναίων ἐν Σάμῳ μελλόντων τῇ στρατιωτῶν καταλύειν τὸν Ἀλκιβιάδου, ἰδόκασιν τῇ Ναυάρχῃ Λακεδαιμονίων Φρυνίχου, ὅτι βούλοιτο αὐτοῖς παραδοῦναι τὸ στράτευμα. λαβόντος δὲ τὴν ἐπιστολὴν Ἀλκιβιάδου, καὶ πέμψαντος τοὺς Ἀθηναίους, ἐπιμελεῖσθαι ἐλθὼν κατέλιπε ὁ Φρύνιχος, γράφει πάλιν τῇ Ναυάρχῳ τὰ μελοντα· αὐτοκράτορος καὶ φάσκων πάλιν αὖτῇ προδώσειν τὸ στράτευμα

43. Φρυνίχου πάλαισμα.] Hesychius: φρυνίχου πάλαισμα, ἐπὶ λέγεται τὰ φρυνίχου κακά. Est & in Diogeniano & Apostolio.

E SVIDA CENT. XIV. 567

τεθνηκέναι εἰ ἐπέλθοι. σπονδὰς δὲ οὕτω, περιχόρδων τοῖς στρατιώταις, διδοῦσιν ἔξειν ἐπιστολὴν κατ' αὐτοῦ παρ' Ἀλκιβιάδου· καὶ πελεμίων ἐφόδου ἐπιόντων φυλάξαι. συμβάντων δὲ ἅπερ τούτων, καὶ κομισθέντων μὲν τῇ γεγραμμένων, ἡγουμένης δὲ τῆ ἐφόδου διὰ τέλους ὁπλίζεσθαι οἱ στρατιῶται πάντα καὶ τὰ νεῶ, καὶ τὰ φρέατα, κατὰ τὸ Φρυνίχου δι' ἔχθραν ὑπ' Ἀλκιβιάδου γεγραμμένα.

44. Φρυνώνδας.] Τῶν δεῖ πονηρὰ διαβεβοημένων, ὃς ξένος ὢν κατὰ τὸν Πελοποννησιακὸν διέβαλεν Ἀθήνησιν. Ἀριστοφάνης Ἀμφιάραῳ· Ὦ μιαρὲ καὶ Φρυνώνδα καὶ πονηρὲ σύ. ἐκ τούτου τοὺς πονηροὺς Φρυνώνδας καλοῦσι. κακοήθης ὁ Φρυνώνδας ὢν καὶ πανοῦργος, μισθοῦ τινας μηχανὰς πεφυκότων δεῖ κακοῦ ῥᾳδίως συντιθεὶς, ὡς φησιν Εὔδημος. καὶ αὖθις· Ἀλλ' οἶμαι οὔτε Φρυνώνδας, οὔτε Εὐρυβάτης, οὐδ' ἄλλος πω οὐδεὶς τῶν πάλαι πονηρῶν, τοιοῦτος μάγος καὶ γόης.

45. Φρὺξ ἀνὴρ πλαγεὶς ἀμείνων καὶ δεξιώτερος.] Ἐπεὶ δοκοῦσιν ἀργότεροι καὶ νωθέστεροι εἶναι οἱ Φρύγες οἰκέται.

46. Φρὺξ μᾶλλον ἢ τὸν Σπινθάρου.] Οὗτος ὁ Σπίνθαρος κωμῳδεῖται ὡς βάρβαρος καὶ Φρύξ.

47. Φοινίκων συνθῆκαι.] Οἱ τὸν

44. Φρυνώνδας.] Meminit huius vt improbi mulieris apud eundem Aristophanem in Θεσμοφοριαζούσαις.

——σὺ γ' ἔλεξας,
Πατέρ' ἑαυτοῦ τόν, Φρυνώνδαν ὦ γύναι;
——τίνα; ὁ pernicies,

Pater ille est Phrynondas ille?

46. Φρὺξ μᾶλλον ἢ τὸν Σπινθάρου.] Aristophan. Ὅρα·

Εἰ δ' ἐγχέοντα τὸν ὦν Φρῦξ μᾶλλον ἢ τὸν Σπινθάρου.

Interpres: Οὗτος κωμῳδεῖται ὡς βάρβαρος ἢ Φρύξ.

ces,

ces, qui Carthaginem condiderunt, cùm ad Libyam appulissent, rogarunt incolas loci, vt se reciperent noctem & diem. Hoc verò impetrato, noluerunt discedere, quasi pepigissent noctium & dierum mansionem. Quapropter hoc de iis dicitur, qui insidiosè paciscuntur. Similia narrat Demon de Metapontinis.

48. Phœniciæ litteræ.] Lydi & Iones litteras à Phœnice Agenoris filio inuentore acceperunt. Sed his refragantur Cretenses, negantes ab eo inuentas esse: sed Phœnicias litteras eò dici, quòd in palmarum ramis scribi solitum fuerit. Scammon autem libro secundo Inuentorum, sic ait dictas esse à Phœnice Actæonis filia. Traditur autem hic orbus fuisse prole masculâ, sed filias habuisse Aglaurum, Ersen, Pandrosum, Phœnicen. Phœnicen autem virginem etiamnum decessisse. Qua de causa Actæon Phœnicias vocarit litteras, vt honoris aliquid haberet filiæ.

Καρχηδόνα κτίσαντες Φοίνικες ἔτι παροικοῦσιν τῇ Λιβύῃ, ἐδεήθησαν τῶν ἐγχωρίων δέξασθαι αὐτοὺς νύκτα καὶ ἡμέραν. τυχόντες δὲ τούτου, ὡς ἐξέλιπον ἀπαλλάττοντες, οἷς συνεθέμεθα νύκτας καὶ ἡμέρας μόνας. διὸ λέγεται τὰ τοιαῦτα ἐπὶ τῶν ἐπιβουλευόντων συνθήματον. τὰ δ' ἔμπορα Δήμων φησὶ Μητροπολίταν ἱστορεῖν.

48. Φοινικῆα γράμματα.] Λυδοὶ καὶ Ἴωνες τὰ γράμματα ἀπὸ Φοίνικος τοῦ Ἀγήνορος ἐμάθοσαν. τούτους δὲ ἀντιλέγουσι Κρῆτες, οἷς ἀρέσθαι ἀπὸ τοῦ χαράσσειν ἐν Φοινίκων πτελέαις. Σκάμμων δ' ἐν τῇ δευτέρᾳ τῶν Εὑρημάτων, ἀπὸ Φοίνικος τοῦ Ἀκταίωνος ἀνομάσθαι. μυθεύεται δ' οὗτος ἄρσενον μὲν παῖδων ἄπαις, θηλείας δὲ αὐτοῦ θυγατέρας Ἄγλαυρον, Ἔρσεν, Πάνδροσον, Φοίνικα. τοὐνομα δὲ Φοινίκης ἔτι παρθένου οὔσης, τελευτῆσαι. διὸ καὶ Φοινικῆα καλέσαι τὰ γράμματα τὸν Ἀκταίωνα, βουλόμενον τιμῆς ἀπονεῖμαι τῇ θυγατρί.

X.

49. BONA quidem illa est, sed Corinthia.] Id est meretrix: quòd Corinthus scortis plena fuerit.

50. Soluam sacram anchoram.]

X.

49. ΧΑΙΑ μὲν ὅδε, Κορινθία δέ.] Τυτίσι, πόρνη. ἐπεὶ ἡ Κόρινθος ἐπλημμύρει πόρναις.

50. Χαλάσω τὴν ἱερὰν ἄγκυραν.] Ἄγκυ-

48. Φοινικῆα γράμματα.] Exscripsit Suidam Apostolius, nisi quòd Κάμμων pro Σκάμμων in illo excusum, & suprà paullò è Suida legendum, ὡς Φοίνικος τὰ ζύλινα ἐφ' ἁβρότητι ἔλαβον. vel contrà ab Agenore Phœnicio interpretandum. Scammonis verò sententiam sitmat Hesychius: Φοινικῆα γράμματα, ὡς Φοίνικος ἢ Ἀκταίωνος φασὶν ἐπιμαθόντας αὐτά. Lucanus lib. III. Pharsalicæ:

Phœnices primi (si fama creditur) ausi
Mansuram rudibus vocem signare figuris.

49. Χαιρὲ μὲν ὅδε, Κορινθία δέ.] Sup. Οὐ σωφρονεῖ ὁ δεῖνα ἐν Κορίνθῳ ὢν ἀ' ἀῶτε. vt Horatius:

Non cuivis homini contingit adire Corinthum.

50. Χαλάσω τὴν ἱερὰν ἄγκυραν.] Lucianus in Ioue Tragœdo: Ἄγκυραν δὲ ἱερὰν, φασὶ, πλοίου

Ἄγκυρα μεταφορικῶς ἀπὸ τῶν νεῶν ἡ ἀσφάλεια, ὡς Σοφοκλῆς ἐν Φαίδρᾳ, καὶ Εὐριπίδης ἐν Ἑκάβῃ. ἱερὰ δὲ ἡ μεγάλη ἢ ἡ ἀγαθή.

51. Χαλεπὰ τὰ καλά.] Πιττακὸν ἐπιτίθεσθαι τῇ ἀρχῇ τοῖς τοὺς ἀκμάζοντας εἰπεῖν· Χαλεπὸν εὐβουλόμεθα. Σόλωνα δὲ μᾶλλον αὐτῷ κατηχέοντα, φάναι· χαλεπὰ τὰ καλά. διὸ καὶ ἐκατέρου παροιμιάζεσθαι, καὶ φασι Πεισάνδρου τὸν Κορίνθιον κατ' ἀρχὰς μὲν εἶναι δημοτικὸν, ὕστερον δὲ ἐκ θρασέος μεταβαλόντα, τυραννικὸν ἠθέλησαι γενέσθαι. ὅθεν ἡ παροιμία. οἱ δὲ, τὸ χαλεπὰ αὐτὸ τὸ ἀδύνατα σημαίνειν, ὡς μὴ ἐφικτὸν Λακεδαιμονίοις πρᾶγμα ἑαυτῷ γενέσθαι.

51. Difficilia quæ pulcra.] Pittacum deponentem magistratum ad adolescentes dixisse ferunt, *Difficile est esse bonum.* Solonem autè illius mollitiem taxantẽ dixisse: *Difficilia sunt quæ pulcra.* Quare vtriusq; dictum abiit in Prouerbium. Ferunt & Periandrum Corinthium ab initio popularem fuisse, posteà verò mutato ingenio, tyrannicum euasisse, vnde Prouerbium hoc ortum sit. Alij difficilia ea quæ fieri nequeunt, interpretantur: quasi ille suum institutum tenere non potuerit.

52. Χαλεπὸν χοῖνιν κυνὶ γλίσαι.] Τὸ ἔλυτρον τὸ ἐμβρύου χόεσιν καλεῖται. οἱ δὲ κυνὸς γυναίμβρυον τύπτειν, καὶ τοῖς ἐμβρύοις ἐπιβουλεύουσι δῶ τὸ λίχεσιν.

52. Periculosum est canem intestina gustare.] Inuolucrũ infantis χόεσιν appellatur. Eo canes gustato, infantibus ipsis præ auiditate insidiantur.

53. Chal-

ρον. ἐξ οὗ ὁ ἄνομα μοχθηρῷ ἀνυπόλυτον. Ἐνίοις ἄγκυρον appellat argumentum indissolubile; vt D. Chrysostomus Homil. IV. De Lazaro conscientiam: ἄγκυρά τίς ἐστιν ἡμῖν τὸ συνειδὸς ἀγαθὸν ἐκ βαθείας, ἂν μὴ τῶν πλοίων ἡμᾶς εἰς τὸ ἀμαρτίας κατακυμάτων διδῷ. Ioan. Tzetzes Chil. XI. Hist. 363. *sacram anchoram* vocari affirmat

Τῶν ἀγκυρῶν ἡ μείζων, ἡ ἐς ἀπωλείας,
Εἰς σωτηρίαν ἐστὶν ὑπὲρ ἀγκύρας χαλκοῦς.

Atque ita ferè interpretatur Pollux, ἢ χωρὶς ἀνάγκης ἐς χεῖρ'. ad quam nimirum non nisi summo in periculo confugiebant. Ita *vltimam fessis anchoram*, Fabium nominat Silius Italicus lib. VII. initio.

51. Χαλεπὰ τὰ καλά.] Hesychius: Χαλεπὰ τὰ καλά. Σόλωνά φασι τὰ οὕτω ἢ Πεισάνδρου τυράννου εἰπεῖν, Χαλεπὰ τὰ καλά. καὶ ἐπὶ τῶν εἰς τελειότητα ἐλθεῖν. ἔστι δ' χαλεπὸν ἀνεύρετον ἢ ἀδύνατον· ἢ ὅπερ ἐστὶ τὸ ἀπροσπέλαστον εἶναι. Plato lib. IV. De Rep. Γίνεσθαι δὲ ἀνάγκη τὸ καλῶς γεγονὸς ἀπλοῦν, ἢν χαλεπὰ τὰ καλά. Plura suggerit Erasm. Chil. II. Centur. I. De Pittaco hîc postponenda historia videatur, qui Periandri tyrannide adductus magistratu se abdicarit. Laërtius libro I. alterum commemorat, illudque è Simonide: *Perdifficile est bonum esse.* & τὸν ἀρχὸν, magistratum in Pittaco verti malui. Aristot. III. de Repub. & ex eo Laërtius, τὸν ἀρχὸν ἐνεχείρουν.

52. Χαλεπὸν χοῖνιν κυνὶ γλύναι.] Mutuatum è Theocriti Idyllio X. vbi Scholiastes monet & hoc modo efferri, Χαλεπὸν μυθὸν κύνα σωτηρίαν. Quod sic expressit Flaccus libro II. Sat. V.

Vt canis à corio nunquam absterrebitur vncto.

53. Chalcidenſes imitari.] Dicitur de iis, qui ſunt ad rem attenti. Alij referunt ad ſonum litteræ R nimis frequentatum à Chalcidenſibus & Eretrienſibus, quæ am pro S vſurparent.

54. Chalcidica perſecutio.] Inſtitutum quoddã hoc fuit Athenis in Theſmophoriis. Cùm enim in bello matronæ vota feciſſent, vt hoſtes fugarentur, accidit vt illi Chalcidem profugerent.

55. Humi haurire.] Idem valet quod nihil efficere. Quale eſt etiam *Laterem lauare*. De inaniter laborantibus, ſiue de rebus irritis vſurpatur.

56. Chao antiquior & Saturno.] De rebus omnium vetuſtiſſimis. Inde Ariſtophanes: *Hic nugas agit fruſtraq; nos fabulis obtundit, Chao antiquioribus & Saturnalia olentibus.*

57. Charetis pollicitationes.] Chares dux Athenienſium facilis & promtus ad promittendum. Vnde Prouerbium natum vſurpatur de iis, qui facilè ac benignè promittunt.

58. Charinades eundo te vincit.] Hic Charinades tardus erat, vnde Prouerbium eſt de iis qui tardè incedunt.

53. Χαλκιδίζειν ἢ Χαλκιδικὴ ὕλη.] Ἐπὶ τῶν γλιχομένων. ἄλλοι δὲ ἐπὶ τοῦ ῥωζακίζειν· ἐπεὶ αὐτοί τε ὦσι Ἐρετριεῖς δοκοῦσι τὸ ρ πλεοναζόντως λέγειν, ἢ ἀντὶ τοῦ σ πλείστοις.

54. Χαλκιδικὸν δίωγμα.] Τοῖς Θεσμοφόροις Ἀθήνησί τι νόμιμον ἦν τοῦτο. ἐν πολέμῳ γὰρ γυναικῶν ἐξαμβλώσαι ἐπιχειρούσῶν διωχθῆναι τὰς πολεμίους, συμβῆναι φυγεῖν εἰς Χαλκίδα.

55. Χαμαὶ ἀντλεῖν.] Γοῦν τοῦ ἀδύνατα ἐργάζεσθαι· οἷον καὶ Τὸν πλίνθον πλύνειν. ἐπὶ τῶν ἀνυήτων λέγεται.

56. Χάους ἀρχαιότερος καὶ Κρονίων.] Ἐπὶ τῶν πάνυ παλαιῶν. οὕτω δὲ ὁ Ἀριστοφάνης· Ὅλην φλυαρεῖ τὴν Χάους ἀρχαιότερον καὶ Κρονίων διατρίβων.

57. Χάριτος ὑποχίστης.] Χάρης ἦν στρατηγὸς Ἀθηναίων, ὁ χαρίς τι καὶ εὐμήχανος πρὸς τὰς ὑποχίσεις ἡγούμενος. ὅθεν ἡ παροιμία τάττεται ἐπὶ τῶν ἀσχέτως ὑπαγγελλομένων.

58. Κρείττων εἶ σὺ Χαρινάδης βαδίζων.] Χαρινάδης ἦν τις βραδὺς λίαν, ὅθεν ἡ παροιμία ἐπὶ τῶν βραδυπορούντων ἐπὶ τῇ πορείᾳ.

59. Αἱ χάριτες γυμναί.

Quid autem medici de id genus inuolucris ſentiant, differuit accuratè Læuinus Lemnius Ziricæus lib. de Occultis naturæ miraculis.

53. Χαλκιδίζειν.] Heſychius: Χαλκιδίζει· ὑπὸ τῶν τὸ ῥ διπλασιαζόντων. τίνες δέ εἰσιν οἱ τοιοῦτοι, ἐπὶ τῶν ἀνθράκων ἐρωτᾷς. Euſtath. in Iliad. β. ὡς δὲ ὅμοιόν ἐστι τὸ Χαλκιδίζειν τῷ μογγιλάζειν, τὸ γλιχόμενος.

54. Χαλκιδικὸν δίωγμα.] Heſychius: Χαλκιδικὸν δίωγμα. διὰ τὸ ἐς Χαλκίδα ἐγένετο ὁ διωγμός.

56. Χάους ἀρχαιότερος.] Meminit & Χάους Ariſtophanes in Nebulis, pag. 152. & in Theogonia Heſiodus, Naſo denique 1. Metamorph.

58. Κρείττων εἶ.] Sic Q. Flaccus lib. 1. Serm. Sat. III. in Sardum Tigellium:

——— *ſæpè velut qui*
Currebat fugiens hoſtem, perſæpè velut qui
Iunonis ſacra ferret. ———

Et

59. Gratiæ ſunt nudæ.] Aut quòd candidè ac benigniter gratificandũ eſt, aut quòd Gratiæ ſuo ornatu carẽt. Tres autem ſunt Charites: Pitho, Aglaia, & Euphroſyne. Gratias nudas eſſe commemorant, propterea quòd gratis benefaciendum ſit.

60. Charonia ianua.] Vna eſt è ianuis prætorij, per quam damnati iudicio ad ſupplicium ducebantur. Ariſtophanes in Pluto: *Ipſe verò Charon dat ſymbolum*, pro eo quod eſt, morieris.

61. Vale catum lumen.] Mulierem libidini indulgere volentem, lucerna extincta, aiunt hoc dixiſſe: alij dicunt eam fuiſſe deformem vel anum.

62. Nihil differes à Cherephonte.] Prouerbium in eos dicitur qui pallidi ſunt & maciléti. Erat enim pallidus ipſe Cherephon, quippe ſapientiæ ſtudioſiſſimus, vnde & Noctua vocabatur.

63. Hirundinum muſica.] In barbaros

59. Αἱ χάριτες γυμναί.] Ἢ ὅτι δεῖ ἀπλῶς καὶ ἀφθόνως χαρίζεσθαι ἢ ὅτι αἱ Χάριτες περὶ ἑαυτῶν κόσμον οὐκ ἔχουσι. Τρεῖς δέ εἰσι Χάριτες, Πειθώ, Ἀγλαΐα, καὶ Εὐφροσύνη. τὰς Χάριτας γυμνὰς ἱστοροῦσι, διότι δωρεὰν δεῖ χάριτας τίθεσθαι.

60. Χαρώνειος θύρα.] Μία τῶν τοξοτικῶν θυρῶν, δι' ἧς οἱ κατάδικοι ἢ ὑπὸ θάνατον ἐξάγονται. Ἀριστοφάνης Πλούτῳ· ὁ δὲ Χάρων τὸ ξύμβολον δίδωσιν, ἀντὶ τοῦ μέλλεις τεθνήξεσθαι.

61. Χαῖρε τέλος φῶς.] Γυναῖκα βουλομένην ἀκολασταίνειν σβέσασαι ἢ λύχνον, φασὶ τοῦτο εἰπεῖν. οἱ δὲ, αἰσχρὰν, ἄλλοι γεγηρῶ.

62. Οὐδὲν διοίσεις Χαιρεφῶντος.] Παροιμία ἐπὶ τῶν ὠχρῶν καὶ ἰσχνῶν· ἦν γὰρ ὠχρὸς ὁ Χαιρεφῶν ἄτε σοφίᾳ σιωπηκώς, ὅθεν καὶ Νυκτικόραξ ἐκαλεῖτο.

63. Χελιδόνων μουσεῖα.] Ἐπὶ τῶν βάρ-

Et apud Athenæum lib. XII. Ἥ ἐστιν βαλλίζειν ab Hera Iunone, vt & apud Laërtium Heraclides Ποντικὸς, vocatur Πρεσβὺς ab inceſſu.

59. Αἱ χάριτες γυμναί.] Eodem etiam modo ſup. explanauit. Adde Phornutum de natura Deorum gentilium. & L. Senecam libro 1. de Beneficiis cap. III. Horatius libro 1. Oda XXX. ——— *& ſolutis*
Gratiis Iocus. ———
quod quidam explicant pro *ſine Ioco*, vt illud lib. III. Od. 17.
Cum famulis operum ſolutis.

60. Χαρώνειος θύρα.] Heſychius & Zenobius χαρώνειος θύρα. & explicant: Μία τῶν τοξοτικῶν διὰ ἧς εἰς κρεμάδραν ἢ διὰ δακάνης ἐξήγοντο. De portis autem caſtrorum multa Lipſius Commentario de Militia Rom. & ad Corn. Tacitum H. Sanſius V.C.

61. Malui vertere ad rem accommodatè, *Vale catum lumen*: etſi non ignorem Plutarchum, cùm lumen inferretur, tradere dici ſolitum, *Salue catum lumen*. libro VIII. Comitualium.

62. Οὐδὲν διοίσεις Χαιρεφῶντος.] Ex Ariſtoph. Νεφέλαις. Meminit præterea in Ὄρνισι, vbi Interpres: Ὁ Χαιρεφῶν μέγας ἦν ἰσχνὸς περίπυ. Νυκτικόραξ ἦν παρ' αὐτῶν ἄλλως.

63. Χελιδόνων μουσεῖα.] Ex Ariſtoph. Βατράχοις mutuatum. Heſychius: Χελιδόνων μουσεῖον, ὡς Βαρβάρων καὶ ἀσυνθέτων τινῶν τρανλῶν. Idem: Τοὺς βαρβάρους χελιδόνων ἀσυνθέτοις καὶ ἀσυνθέτοις καλεῖν. Ait Barbaros hirundines vocatos ob incompoſitam garrulitatem. Vnde & χελιδονίζειν pro βαρβαρίζειν dixit Æſchylus, vt notat Scholiaſtes Ariſtoph. Vſurpat & Theophylactus Simocatta prooemio Phyſicorum problematum, & mox Adag. 66.

baros & obscuros poëtas. *Cuius in labris Thracia fremit hirundo.* & Euripides: *Multa hedera, ramus virescens, museum hirundinum germinabat.*

64. Hirundinum medicamentum.] *Apud Hipponactem philtrum perseuerans, cùm hirundinem vnam primùm quis viderit.*

65. Chæris canit orthium.] Chæris erat tibicen Thebanus, indoctus, qui in sacrificiis tibia canebat. Erat autem citharœdus. Aristophanes: *Si Chæris nos viderit, accedet cantatum licet non vocatus.* Eius quoque fecit mentionem Pherecrates in Agris: *Sine videam, quis pessimus citharœdus fuerit. Pisimeles cũ Melite. Quiesce, ego noui: Chæris est.*

66. Hirundineus cantus.] Est autem eius vox non luctus, sed cantio submissa, ad opus aggrediendum exhortans. Propterea hyberno tempore neque volat neque canit.

67. Testudo muscas.] De iis qui negligunt aliquid.

68. Chironium hulcus.] Est quod ex frequenti statione in pedibus existit vulnus, & continenter saniem excernit. Prouerbium de insanabilibus & immedicabilibus hulceribus.

Ὅρα καὶ ἀσυνίετα ποιοῦντα. Οὗ ἀεὶ χέλιδων βρέμεται Θρηϊκία χελιδών. καὶ Εὐριπίδης· Πολὺς δ' ἀνέτρεχε κισσὸς, ἔφυεν κλάδος, χελιδόνων μυχίσιον.

64. Χελιδόνιον φάρμακον.] Παρὰ Ἱππώνακτι τὸ φίλτρον τὸ ἐξηγούμενον, ἐπειδὰν χελιδόνα πρῶτόν τις ἴδοι.

65. Χαῖρις ἄδων ὄρθιον.] Χαῖρις ἦν αὐλητὴς Θηβαῖος ἄμουσος· οὗτος δὲ ἤυλει ἐν ταῖς θυσίαις. καὶ δὲ καὶ κιθαρῳδὸς Ἀριστοφάνης· Ἢν χαῖρις ἡμᾶς ἴδῃ, προέσεσθαι αὐλήσων ἄκλητος. μνημονεύει δ' αὐτοῦ καὶ Φερεκράτης ἐν Ἀγροῖς. Φίλ' ἴδω κιθαρῳδὸς τις κάκιστος ἡγήσατο. Πισσομέλης μὴ Μέλιτος. ἢν ἐγὼ σιῶπα, ἡγοῦ· ἴδε· Χαῖρις ὅδε.

66. Χελιδόνειος αὐλός.] Ἐπὶ δὲ ἀοιδῆς ἡ φωνὴ, οὐ θρῆνος, ἀλλ' ὕμνος ἐποτρύνει καὶ κελεύει πρὸς ἔργα. διὰ τοῦτο χειμῶνος οὔτε ἵπταται οὔτε φθέγγεται.

67. Χελώνη μυᾶται.] Ἐπὶ τῶν ἀφροντιστούντων τινος.

68. Χειρώνειον ἕλκος.] Τὸ λεγόμενον πολλῆς σάσεως ἐν τοῖς ποσὶ γενόμενον τραῦμα, καὶ φλυκταίνης ἐχούσης ἰκμάδα ἀκριτον. παροιμία δὲ ἐπὶ τῶν ἀπιθάνων ἢ ἀνιάτων ἑλκῶν.

69. Ἡ Συ-

64. Χελιδόνιον φάρμακον.] Hesychio est Χελιδόνιον ἰατρικόν.

65. Χαῖρις ἄδων ὄρθιον.] Meminit huius fœpiùs Aristoph. Βατράχοις, Ὄρνισι, & Εἰρήνῃ. Pherecratem laudat & diligentissimus Comici illius Enarrator, quem studiosè Suidam, aut contrà, exscripsisse fœpè iam monuimus, & diligens Lector facilè obseruabit. De *Orthio* autem cantu nos ad Procli Chrestomathian pluribus.

67. Χελώνη μυᾶται.] Auctor incertus apud hunc Suidam: Τῷ δ' Ἀριστοφάνει ἡ Θηρίκλεια μήτηρ ἐστὶ τῶν ἐπῶν, ἃ χαλάσας μικρὸν, τὴ ἡ παροιμία. *Agamemnon Thersitæ maledicentiam minoris facit, quam, vt est in Prouerbio, testudo muscas.* Testudo enim, quia testaceum habet dorsum, muscarum ictum sentire non potest.

69. Ἡ Συ-

69. Ἡ Συλοσῶντος χλαμύς.] Ἐπὶ τῶν ἀλαζονευομένων ἐπ' ἐσθῆτι. οὗτος γὰρ εἶχε πολυτελῆ ἐσθῆτα, ἣν ἐδωρήσατο Δαρεῖος, ἰδιωτεύοντι ἔτι καὶ ἔτυχε μὴ τῶν ἐπὶ θρόνου βασιλεύοντι Δαρείου.

69. Sylosontis chlamys.] In eos qui se cultu vestituque iactant. Hic enim habuit vestem sumtuosam, quam donauit Dario adhuc priuato, pòst Dario regnum adepto, in patriam restitutus est.

70. Ἓξ χόας χωρήσει] ὁ ἐγκέφαλος αὐτοῦ.] Ἐπὶ τῶν ληρούντων. λέγεται δὲ ὡς ἐπὶ κεράμου ἢ ἀσκοῦ ἔμπλεον μεταφορᾶς, ὃς ἂν σμηχθῇ πλέον χωρεῖ τοῦ μὴ σμηχθέντος ἀπολαβόντος.

70. Sex choas capiet cerebrum eius.] In deliros. Sic autem de eo loquitur, quasi de dolio aut vtre, qui inunctus plus capit iis qui temerè abiecti iacuerunt.

71. Χορὸν δίδωμι.] Ἐπὶ ἴσου τὸ δίδασκειν καὶ νικᾶν. ὅτι γὰρ τοῖς Ἀθήνησιν χορὸς ἐπύγχανον Κωμῳδικὸς καὶ Τραγῳδικὸς ποιηταὶ, οἱ πάντες, ἀλλὰ οἱ δοκιμωτάτοις καὶ δεκνυμένοις, ἄξιοι.

71. Chorum do.] Perinde est, ac si dicat, Patior te laudari & vincere. Nam apud Athenienses Comici & Tragici poëtæ chorum impetrabant non omnes, sed laude digni & probati.

72. Χορεῖται τῶν ἐπαγωδιῶν ἀχθεῖσαι.] Ἐπὶ καὶν πεινῶντων, ὡς μακρὸν ὄντων τούτων. Ἀριστοφάνης·

Εἶτα πεινῶν τοῖς χορεῖς τῶν ἐπαγωδιῶν ἀχθεται.

Ἐκπατούμενος οὖν ὅτου ἥρίστησεν ἐλθὼν οἴκαδε.

72. Choros tragœdiarum molestè fert.] De iis qui esuriunt interim dum tragœdiarum actus diu continuantur. Aristophanes: *Ipse pòst esuriens Tragœdiarum Choris trascebatur. Enolans igitur hic, cùm domum venisset, prandit est.*

73. Χωρὶς ἱππεῖς.] Δαΐτιδος τοῦ ἰωβακχείου εἰς τὴν Ἀττικὴν, τοὺς Ἴωνας φασὶν ἀναχωρήσαντος ἀπὸ ἀναλίσκεσθαι δόξαι τὰ δένδρα σημῆναι τοῖς Ἀθηναίοις, ὡς ἔξω χωρὶς οἱ ἱππεῖς· καὶ Μιλτιάδην συνιέντα ἐκ τοιούτου ἰωτοῦ, συμβαλεῖν οὕτω καὶ νικῆσαι, ὅθεν καὶ ἡ παροιμία λαβοῦσα ἐπὶ τῶν τάξιν διαλυόντων.

73. Seorsùm sunt equites.] Cùm Datis in Atticam impressionem fecisset, Iones aiunt, eo digresso, conscensis arboribus significasse Athenientibus, equites non adesse: & Miltiadem intellecto discessu eorum conflixisse, ac vicisse. Vnde Prouerbium quoque dictum sit in eos qui aciem dissoluant.

74. Neces-

69. Ἡ Συλοσῶντος χλαμύς.] Ælianus libro IV. ποικ. ἱστ. cap. V. Δαρεῖος ὁ Υστάσπου ἔδωκε Συλοσῶντι λαβεῖν ἐμπόριον ἐν Μέμφει τότε, ὅτε ἰδιωτεύων ἐδήλου ἑαυτὸν βασιλέως, ἔδωκε δὲ αὐτῷ τοῖς παρ' ἐκείνου τιμᾶσθαι χρώτα χλανίδιον. Habet præter Herodotum historiam Ioan. Tzetzes Variarum histor. Chiliad. III. Hist. 94. & Chil. X. Hist. 333. In Excerptis Vat. ineptè scriptum ὁ Σολομῶντος χλαμύς. Adhibet Diogenianus Centur. V. Adag. 14. & Vaticana appendix Centur. I. Adag. 9. vbi plura notabam.

71. Χορὸν δίδωμι.] Παροιμία ἐπὶ τῶν ἐπαίνων κειμένων. Sic Hesychius.

74. Necessitas vel rudem doceat.] De rebus necessariis.

75. Tempus opportunus Deus est.] Vel quia commodè præterit, vel quia expeditum est ad iniurios vleiscendos.

76. Aurea statua.] Deierabant Athenis prætores, nisi ea præstarent, propter quæ magistratum gererent, se auream statuam suam dedicaturos esse in vrbe, Delphis & Olympiæ.

77. Est vir diuitiæ; pauper probus haud fuit vmquam.] In eos qui propter diuitias facilè agitant, inquit Aristodemus.

78. Aurum Colophonium.] Colophonij aurũ optimum fecerunt. Etenim id multùm differre dicunt ab alio. Fortassis autem Lydi patria pulsi, aurifodinas Thraciæ, & iuxta Strymonem, cum Ionibus quibusdam occuparunt, auroque faciendo studuerunt.

79. Aurum fundere.] Fama aliquãdo sparsa est apud vulgus Athenien-

74. Χρεία διδάσκει καὶ ἄμουσος ἦ.] Ἐπὶ τῆς ἀναγκαίων.

75. Χρὼν ὁ σύμμορος θεός.] Τουτέστιν, ὁ χρόνος σύμμορός παρέρχεται. ἢ οὕτως· ὄμορός ἐστιν ὁ χρόνος, ὥστε μεταλαβεῖν τὰς εὐδίκους.

76. Χρυσῆ εἰκών.] Ἔμυον οἱ Ἀθήνησιν ἄρχοντες ἂν μὴ παραβαίνωσιν ἐφ' οἷς ἂν ἄρχωσι, χρυσῆν εἰκόνα ἑαυτῶν ἀναθήσειν ἐν Δέλφοις, ἐν Πυθίοις, ἐν Ὀλυμπίοις.

77. Χρήματ' ἀνήρ, πτωχὸς δ' ἰδεῖν ποτ' ἐσθλός.] Ἐπὶ τῶν δι' ὀφθῆναι πλουτοῦντων, Ἀριστόδημός φησιν.

78. Χρυσὸς Κολοφώνιος.] Οἱ Κολοφώνιοι τὸν κάλλιστον χρυσὸν εἰργάσαντο. καὶ γὰρ πολύ φασι διαφέρειν τὸ ἄλλου τὸν Κολοφώνιον χρυσόν. καὶ τάχα ἴσως οἱ ἐκπεσόντες ὑπὸ οἰκίας Λυδῶν, περὶ τὸν Θρᾴκιον καὶ Στρυμόνα χρύσια κατέσχον μέταλλα σὺν ποτὲ Ἰάσι, καὶ ἐκαθέδισαν ἐργαζόμενοι τὸν χρυσόν.

79. Χρυσοχοεῖν.] Ἔστι δέ τις ποτὲ φήμη εἰς τὸ πλῆθος Ἀθηναίων, ὡς

77. Χρήματ' ἀνήρ, &c.] Ex Alcæo sumtum docet Interpres Pindari in Isthmiis, & Suidas in his Collectaneis. Simile Dionis Cassij in Vespasiano: Νικᾷ γὰρ ἡ ἀγχινοία τὰ χρήματα ἀεί ποτε ὄντα ἴσχυρα. Et illud è Comœdia incerta:

Τἀργύριόν ἐστι σῶμα καὶ ψυχὴ βροτοῖς.

Vidi qui hexametrum ita constituerint:

χρήματα χρήματ' ἀνήρ, πτωχὸς, δ' ἰδεῖν οὐδὲ ποτ' ἐσθλός.

eadem pènè Theognis versu 593.

Ἐν πενίῃ δ' ἐστὶ δύσκλεις ἀνήρ, ὃ, τι πολλὸν ἀμείνων φαίνῃ, ἐν δὲ δὲ χρημοσύνῃ ἐστὶν ἄριστος.

Nequam sunt inopes multi, frugi est quoque pauper

Qui cum paupertate pessima quæq; patitur.

Hîc enim χρημοσύνῃ non pro *diuitiis*, sed pro *inopia*, vt alibi interdum in Theognide accipiendum, capio. Horat. lib. 1. Epist. 6.

Et genus & formam regina pecunia donat.

Iuuenalis Sat. 3.

Quantum quisque sua nummorum seruat in arca,

Tantum habet & fidei. —— Ibidem:

Nil habet infelix paupertas durius in se

Quàm quòd ridiculos homines facit. —

79. χρυσοχοεῖν.] Ita hîc legendum, & in Harpocratione, vnde ad verbum hæc hausit Suidas, non χρυσηχεῖν, sequentia facilè conuincunt.

80. χρυσῷ

σὰς ἐν Ὑμηττῷ ψῆγμα χρυσῆ πολὺ φανείη, καὶ φυλάττοιτο ὑπὸ τῆς μαχίμου μυρμήκων. οἱ δὲ ἀναλαβόντες ὅπλα ἐξέθεον ἐπ' αὐτούς. ἀνακιρνᾶσι δὲ ὑποτρέψαντες καὶ μάτην κεκακοπαθηκότες, ἔσκωπτον ἀλλήλους λέγοντες· Σὺ δ' οἴου χρυσοχοεῖν. ὅπερ δηλοῖ· σὺ δὲ οἴου ψῆγμα πολὺ συλλέξας καὶ χρυσοχόησας πλουτήσειν. ἐχλεύαζοντο δὲ ὑπὸ τῆς Κωμικῆς. Εὔβουλος γοῦν φησιν· Ἡμεῖς ποτ' ἄνδρας Κεφαλῆθλας ἐπείσαμεν, λαβόντας εἰς Ὑμηττὸν ἐξελθεῖν ὅπλα.

80. Χρυσοῦ κεκαπάτησθε ὑμᾶς οὐ γεγαότες.] Ἐπὶ τῶν εἰκῇ δόξαν ἐπιθεμένων. ἐπιφέρει γὰρ· νῦν δὲ κόσμος ἐστὶν ἀκούειν τοιαῦτα.

81. Ἀκροκορινθίᾳ ἴσκας χοιροπωλήσειν.] Ἐπὶ τῶν, ἴσκας μεθαρμόσειν ἐν Κορίνθῳ. πολλαὶ γὰρ ἐκεῖ ἑταῖραι· καὶ παρ' αὐτοῖς χοῖρος γυναικεῖον αἰδοῖον.

82. Χύτραν ἔχειν.] Ἐπὶ τῶν τοὺς νεὶ θύοντας, ὅπως μὴ προσέρχωνται αἱ γλαῦκες.

83. Χύτρας ἱδρύσειν.] Ἀριστοφάνης·

Τί δ' ἄλλο γ' ἢ χύτρας ἱδρύσειν τὴν εἰρήνην; ὁπόταν γὰρ αἰτῶμεν βοῦς ἐγκεφαλίδιον ἢ ἀγάλματα θεῶν, ἢ ψῶντες ὄπτεκα, ἀπάρχοντο τούτων τῆς ἀρχαιοσυμβίου, χαριστήρια ὑποτίθεντες τῆς ὁμοτίμου διαίτης. Ἀριστο-

80. Χρυσῷ πεκαπάτησθε, &c.] Eadem hinc Apostolius: verùm perperàm ibi editum, ἐπὶ τῶν εἰκῇ δόξαν ἐπιθεμένων. pro, ὅπὶ τῶν εἰκῇ λοιδορούντων.

82. χύτραν ἔχειν.] Conformarum ex his Aristoph. ἐν Ὄρνισι·

Ὅτι μὲν τὴν διὰ μάχης, καμεῖσθαι τὴν τ' ἀσπίδα.
Τί δὲ χύτρα ἀφελήσει;
Γλαυξὶ δ' ἐν ἀσπίσιν οἰκεῖν.

Ollam ergo *alere* est detertere quempiam.

84. χυτρᾶς

phanes in Danais : *Testor Jouis Hercei ollas, cum quibus ara dedicata est olim.* Interdum etiam sumtuosiore hostia dedicabantur. Mercuriales verò statuas pro foribus & alia sigilla dedicantes, quò expeditior esset erectio, ollas polentæ adhibebant. Conquesti, magni sumtus esse, aliis victimis eam dedicarunt. vt : Illi nube infesta hostium profligata, pacé bello mutarunt, eamq; dedicarũt, veluti Mercurio olla dedicato.

84. Cum ollis lippiens & cucurbitis.] Prouerbium quale illud: *Saturniæ lemæ*; iactatũ in cæcutientes.

Ψ.

85. PLVVIA.] Dicitur de iis qui sputo abundant. Sic Antimachus poëta cognominatus est Psecas, quòd inter colloquendum sputò familiares aspergeret. Erat etiam quidam Olympicus eodem nomine appellatus.

86. Strepitu plenus.] Id est, turbulentus siue tumultuosus. De Æschylo loquitur. Verba enim eius magnã quidem speciem habent, sed si propiùs intuearis, nihil rei subest. Propterea eum dicit confusum, perturbatum & ineptè componentem, iactabundum, præcipitiorum factorem, quòd magna verba faciat: & obstrepiloquum & igniruptum. Ignirupta enim dicuntur fictilia : quæ dum igni torrentur, rumpi solent.

φάνις Δαναοῖσι· Μαρτύρομαι δὶ Ζηνὸς Ἑρκείου χύτρας, μὴ ἂν ὁ Ζεὺς οὕτω ἱδρύσῃ ποτέ. ἵνα δ' ὅτι καὶ πολυτελεστέρου ἱερείου ἀφιδρύοντο. Ἑρμᾶς δὲ ἱδρύσαντες σὺν τῇ θυρᾷ καὶ ἄλλα τινὰ ἱδρύματα ὑπὲρ τοῦ μὴ βεβαδιῖσθαι ἀνάστατα, χύτρας αἰτοῦσιν ἱδρύσῃ. μεμφόμενοι δὲ εἰς πολυτιμοτέρων ἔσται, ἄλλας ἱερουργίας ἀντὶν ἱδρύσεσθαι. ὡς ὁ μὲν, τέφρας ἐμβρόν ἀπασάμενοι πολέμιοι εἰρήνεον εἶναι, ἱδρύσασθ' ἱερεῖα εἰς τὸ Ἑρμοῦ χύτραδε ἱδρυθῆναι.

84. Χύτρας λημῶν καὶ κολοκυντίδας.] Παροιμία ἐπὶ τῶν, Κεγχραὶ λῆμαι, ὅθεν τῇ ἀμβλυωττούσῃ.

Ψ.

85. ΨΕΚΑΣ.] Ἐπὶ τῆς πολυλογίας. Ἀντίμαχος Ψεκὰς ἐπεκλήθη. ἦσαν δὲ μᾶλλον ἢ ποιητής. οὗτος δὲ ἐκλήθη, διότι περιέρραινε τοὺς ὁμιλουμένους ἐξαγνίζων. ἦν δέ τις καὶ Ὀλυμπικὸς οὗτος καλούμενος.

86. Ψόφου πλέως.] Ἀντὶ τοῦ Τραχυλόγος. ἐκ τοῦ Αἰσχύλου φησί. τὸ δὲ ῥῆμα Αἰσχύλου φαντασίαν μὲν ἔχει, βαστιλῶδες δὲ οὐδὲν ἔχει σχῆμα τέχνης. ἐπὶ ταῦτα οὖν λεγόμενα ἄξυστατος, εἶτα ἀδιάθετος, ἀπλήστως συμπλέκων, κομπαστὴς, χρηματοπώλης δὲ, μεγάλως λέξεις ποιούμενος, καὶ ἀφορμολόγος τις ὢν πυρρίχης. πυρρίχην κεφάλαια καλεῖται, ὅταν ὦσι τοῦ πυρὸς ῥηγνύμενα ἐν τοῖς ὀπτᾶσθαι.

87. Φύρε

84. Χύτρας λημῶν.] Occurrit hoc Adag. bis in Appendice Vatic. totidẽ pẽnè verbis.

85. Ψεκάς.] Vide sup. Adag. Ἀντιμάχου κατὰ πυρρίχην ἀναγνῶτε, & ibi nota.

86. Ψόφου πλέως.] Ex Aristoph. Νεφέλαις, eiusque Scholiasta.

87. Φύρε

87. Φύρε τὸν Διόνυσον ἄγοντες.] Ἡ παροιμία ἀπὸ Κρατίνου, τὰ δὲ Φύρα δύσελις νῆσός ἐστι καὶ μικρὰ, πλησίον Χίου, μὴ δυναμένη οἶνον ἐνεγκεῖν. λέγομεν οὖν τὴν παροιμίαν ἐπὶ τῶν ἐν συμποσίῳ ἀναπειμένων καὶ μὴ πινόντων. λέγεται καὶ ἐπὶ τῶν ὀλιγίστου σπουδαζόντων.

Ω.

88. ΩΓΥΓΙΑ κακά.] Ἐπὶ τῶν παλαιῶν, ἢ ὀχληρῶν. ἐστὶ συνήθη. Κάδμου γὰρ τοῦ Ὠγύγου ἀφ' ἑαυτῶν θυγατέρας κακοῖς περιστῆσαι. ὁ Ὤγυγος δὲ πρῶτον ἄρξαι τῶν Θηβῶν.

89. Ω' Λακιάδαι.] Δῆμος τῆς Ἀττικῆς οἱ Λακιάδαι, ἐν ᾧ ῥαφανίδες πολλαὶ καὶ ἐχρῶντο κατὰ τῶν λυμαινομένων μοιχῶν ἐπιβαλλίζοντες, καὶ τοὺς δὲ ἐχθροὺς, ἐὰν παρουσῶν τύπτειν ἀναβάσεις. λέγεται δὲ καὶ τῶν μοιχῶν.

90. Ω' νῦν θερμαὶ βωμοί.] Ἐπὶ

87. Φύρε τὸν Διόνυσον ἄγοντες.] Rectiùs fortè Φύρα. Est apud Stephanum De Vrbibus, qui & ipse Cratinum laudat, & apud Strabonem lib. XIV. item Apostolium. Alcman verò apud Eustathium in Odyss. γ'. Παρὰ τὴν ἐκ πίνειν, ὅθεν καὶ Φύρε τὸν Διόνυσον ἄγοντες. Addit Eustathius : Ἤγουν, ὡς εἴωθε λέγειν ἡμᾶς ὁ Διόνυσος. ἢ ἐπὶ παροιμίας, Φύρε τὸν Διόνυσον, διὰ τὸ τὸν οἶνον κεκρᾶσθαι.

88. Ω'γύγια κακά.] Hesychio quoque Ω'γύγια sunt πολλὰ, ἀρχαῖα, μεγάλα πολύ. Eodemque modo Phocylides ὡσὼ Ω'γυγίου dixit pro antiqua, & Ω'γύγιον τύχην Hesychius, & Hesiodus. Vide Erasm. Chil. 11. Centuria VIII.

89. Ω' Λακιάδαι.] De hoc Atheniensium in mœchos supplicio Aristophanis Interpres in Νεφέλαις pag. 135. ad illa Comici:

Τί δ' ὦ μαζαιοδόκ' γε παιδίμους, τέτρηπα πολύ;

Ἔξεστι παροιμίαν λέγειν τὸ μὴ εἰρύσθαι κακὸς εἶναι. vbi Interpres: Οὕτω, inquit, τοὺς ἁλόντας μοιχεύειν μαζαιλῶσι λαμβάνοντες, καθάπερ οἱ τοὺς φωραθέντας τύπτουσι. ἢ ἀθετοῦντες ἀυτὸς, τέφραν περιλιώντες πάσαν, βασάνους ἰσχνὰς ἐργαζόμενοι. vbi τέτρηπα τιλλεσθαι, pro vellì & feruenti cinere conspergi. & μαζαιοδόκος pro raphano in anum immisso cruciari. Lucianus quoque in Peregrino sic habet : Εἰ τὰ Ἀμυκλῶν μεγάλων ἀλεκτρυόνων πολλὰς πληγὰς ἔλαβε, καὶ τέλος κατὰ τέχνην ἀλοὺς ἐμεῖτο, δίκτυον, μαζαιλῶν τε πυλῶν βιαζόμενος.

90. Ω' νῦν θερμαὶ βωμοί.] Septimius Seuerus in Georgicis apud Terentianum sic Ianum alloquitur :

Tibi vetus ara calet albo vinctus sacello.

quorum serò tandem cura suscipitur. Aristophanes in Lemniis,

Fortissimam illam deam, cuius ara iam calet.

Significat autem apud Athenienses, deos peregrinos subinde fuisse cultos.

91. O qui nunc nihil es, cras ingens futurus.] De iis qui præter spem honorantur.

92. Benignior pellace vulpe.] Prouerbium est.

93. Vt omnia summatim bona tibi offeram.] De iis qui multa bona pollicentur.

94. Pereat, etiamsi vrnæ adæquarint.] Hyperbolicè dictum est. Cùm enim pares erant calculi, reus absoluebatur.

95. Non inferens, sed depellens iniuriam.] Prouerbium ex Chæremonis Thersita.

96. Vt fauos castrando apes, ita me irritat.] Aristophanes. Ab apibus ductum. Nam βλίττειν est mel exprimere.

97. Quasi clypeum Argis sustulisset.] In arrogantes. Alij dicunt sacrum esse Argis clypeum, qui munitus dicatur, sed sustineri non possit. Alij cohortem esse Argis robustissimorum iuuenum, quæ Clypeus appelletur.

περὶ δὲ τῶν ἱερῶν σπουδὴν τυγχάνουσι. Ἀριστοφάνης δὲ ἐν Δημοταῖς·

Τὴν κεκτημένην δ' ἀεί ποτε, δῆτα πολὺ θερμὸς ἔσθ' ὁ βωμός.

δηλοῖ δὲ ὅτι ἀεί τινες ἐξωθεν τῶν Ἀθηναίων ξένοι θεοὶ ἐπισέβοντο.

91. Ὦ νεωστὶ μηδὲν ὤν, αὔριον δὲ ὑπέρμεγας.] Εἰς τὴν παρ' ἐλπίδας τιμωμένων.

92. Ὦ πλεῖον ἦλως αἰμύλης ἀλώπεκος.] Παροιμία.

93. Ὡς ἀγαθὰ συλλήβδην ἅπαντά σοι φέρω.] Εἰς τὴν πολλὰ ὑπαγγελλομένων ἀγαθά.

94. Ὡς ἀπόλοιτο, κἂν ὕσαι χόας ἀφ' ἅρπας.] Δηλοῦσι ὑπερβολικῶς εἰρῆσθαι. ὅταν γὰρ ἴσαι αἱ ψῆφοι γένωνται, ἀπολύεται ὁ κατηγορούμενος.

95. Ὡς οὐχ ὑπάρχων, ἀλλὰ πημονὴν ῥύμδων.] Ἀπὸ τοῦ παροιμιακοῦ. ὁ σίζυος δέ ἐστι Χαιρήμονος ἐν Θησεῖ.

96. Ὡς ἄνθρ' σφηκιὰν βλίττειν με κἀκνιδίζει.] Ἀριστοφάνης. ἀπὸ τῶν μελιττῶν μεταλαβών. βλίττειν δέ, τὸ ἐκπιέζειν τὸ μέλι.

97. Ὡς ἢ ἐν Ἄργει ἀσπίδα κρεμάσας.] Ἐπὶ τῶν μεγαλοφρόνων. οἱ μὲν γὰρ ἱερὰν φασιν ἐν Ἄργει εἶναι ἀσπίδα κελεύειν ὀχυρὰν εἶναι δοκοῦσαν· οἱ δὲ λόχον φασὶν εἶναι ἐν Ἄργει τῶν πάνυ ἀκμαζόντων νεανίσκων, ὃν Ἀσπίδα καλοῦσι.

98. Ὧ τὸ ἱερὸν πῦρ οὐκ ἔξεστι φυσῆσαι.] Τίμαιος ἐν λέ. ἱστορεῖ, ὡς ὁ αὐτὸς Δημοκλείδης καὶ Δημοχάρει εἶπον, ὅτι μόνῳ αὐτῷ πάντων Ἀθηναίων οὐκ ἔξεστι τὸ ἱερὸν πῦρ φυσῆσαι, οἷς μὴ καθαρεύουσι τὰ ἄνω μέρη. Δοῦρις δὲ ἐν τῇ ι. Πυθέαν καὶ Δημοσθένους τὰ ὅμοια εἰπεῖν.

99. Ὦ φήμη, ὦ ἀνθρωπε.] Οὕτω προσεπάγει λέγοντα Ἀριστοφάνη ὁ Νεφέλας ἐν Σωκράτει πρὸς Στρεψιάδην τοῦτο δὲ λέγει ὡς αὐτὸς λοιπὸν τὰ περὶ θεολογίαν ὑψηγορεῖν, τὰ περὶ ἀνθρώπων δὲ τὸ φορτίζεσθαι δεῖ μειράκιον. ἢ ὅτι ἐλέγετο ὁ Σωκράτης Σειληνῷ παραμυθεῖσθαι. σιμὸς γὰρ καὶ φαλακρὸς ἦν. ἐφείλκυσεν οὖν αὐτῷ φορτία τὰς ἐπὶ τῷ Πανδάρου Σειληνοῦ. ὁ γὰρ τὸν Πέλοπος δεξαλδόμενον ἐσθίοντα ἐν Σειληνῷ. τῷ Ὀλύμπῳ τοιαῦτες αὐτῷ ἐφείπετο λόγοις· Ὦ πάλαι ἐφήμερε, νήπια βάζεις χρήματα· μοι δύσκωφε δῖον.

100. Ὦ δαιμονοφαλὲ, καὶ ἐγκέφαλον οὐκ ἔχει.] Ἐπὶ ἀνδρῶν μεγαλοφυῶν μὲν τὸ σῶμα, καὶ ψυχὴν δὲ ἀλογίστων.

Geminum illi: *Nunc tuum ferrum in igni est.* quo vsus Seneca Τυμποσιοκράτει, seu Ludo de morte Claudij Cæsaris: *Hercules enim, qui videret ferrum suum in igne esse, modò huc, modò illuc cursabat.*

91. Ὦ νεωστὶ μηδὲν ὤν, αὔριον δὲ ὑπέρμεγας.] Aristophanicum est. Affine illud inter Varronis librorum titulos à Nonio dict. *Fallidiliter* relatum: *Erat cerdo, hodie nihil.* de quo plura Hadr. Iunius Cent. VIII. Adag. 88.

97. Ὡς ἢ ἐν Ἄργει, &c.] Eadem in Zenobio extremo ac Diogeniano legas.

98. Ὧ τὸ ἱερὸν πῦρ οὐκ ἔξεστι φυσῆσαι.] Licebit torquere Prouerb. in improbum ac sceleratum, flagitiisque opertum.

99. Ὦ φήμη, ὦ ἄνθρωπε.] Leguntur hæc ferè omnia apud Aristophanis enarratorem. lege & in Chiliadibus Adagium diserè ab Erasmo explanatum: *Sileni Alcibiadis.* Chil. III. Cent. III. Adag. 1.

98. Cui ignem sacrum sufflare non licet.] Timæus trigesimo octauo historiarum tradit, Democlidem contra Democharem dixisse, soli ipsi omnium Athenienſium non licere ignem sacrum sufflare, vt qui partibus superioribus sit impuris. Duris verò libro x. Pytheam idem obiecisse Demosthenis asſirmat.

99. O vnius diei homuncio.] Sic loquentem inducit Socratem Strepsiadi Aristophanes in Nubibus, quasi ipse diuinis & sublimibus rebus intentus, præ se contemnat senem rebus caducis operam dantem. Vel, quia Socrates Sileno similis esse dicebatur. simus enim & caluus erat. Illi igitur orationem Sileni, cuius mētio fit apud Pindarum, accommodauit. Nam Pindarus Silenum ita introducit, vt Olympum sic alloquatur: *O miser, vnius diecule, fatue: narras mihi res insolenter.*

100. O quale caput, sed cerebrum non habet.] In viros venusto quidem corpore, sed animo rationis propè expertes.

ΣΤΡΩΜΑΤΕΥΣ

ΕΜΜΕΤΡΩΝ ΠΑΡΟΙΜΙΩΝ.

Ἀπὸ ἑξαμέτρων.

1 Ἄ ΦΙΛΟΧΡΗΜΑΤΙΑ Σωάρτης ἴλοι, ἄλλο δὲ οὐδέν.
Ἄεπον γῆρας κορύδου πόντῳ ἄμεινον.
Αἰγὸς θὴν ἁρπτῖνος ἐρυθρὸν πήρη ἀείρη.
Αἰδὼς οὐκ ἀγαθὴ λαχανιζομένῳ ἀνδρὶ παρεῖκτη.
5 Αἰεὶ δ' ἀνδρὶ γέροντι νέα ποτιβάλλεο κούρη.
Αἰεὶ τοιούτοισι διωκοίμην πολέμοισι.
Αἶξ οὔπω τέτοκεν, ἔρεφε δ' ὅτε δώματα παίζει.
Αἰχεῦ τοι δηρόν τι μόρου, κενὸν τι γένηαι.
Ἄκλητοι δειλοὶ ἀγαθῶν ἐπὶ δαῖτας ἴασι.
10 Ἀκμὴν ἐπταίης ὢν οὐκ ἀείρυσαν ὀδόντας.
Ἀλλά γε σιτίον ἐκ καθαρῆς ἀχύρων πεφύγηκας.
Ἀλλὰ φρένα πεῖσον μὴ ἔχειν, γνώσῃ, ἢν μὴ φρένα πρό.
Ἄλλοτε δ' ἀλλοῖον τελέθειν κὴ χώρα ἐπιδεῖ.
Ἄλλοτε μητρυιὴ στέλεει νήπιον, ἄλλοτε μήτηρ.
15 Ἀλλ' οὐδὲν θέλει τὸ βωμὸν δεῖ τὰς θυηλίας.
Ἀλλ' ὑπὸ παντὶ λίθῳ κὴ βοῦλῳ σκορπίος εὕδει.
Ἀνδράποδ' ἐκ Φρυγίης, ἐκ δ' Ἀρκαδίης ἐπικούρους.
Ἀνδρὶ Γεφυραίῳ οἶκος φίλος, οἶκος ἄριστος.
Ἀντ' ἀεργασίης Ἀγαμέμνονα τίσαν Ἀχαιοί.
20 Ἀργαλέον φρονέοντα παρ' ἄφρεσι πολλ' ἀγορεύειν.
Ἀργυρέας λόγχαισι μάχου, κὴ παῦρα δαμάσσῃς.
Ἀρκάδ' ἴλαο μ' αἰτεῖς, μέγα μ' αἰτεῖς· οὐ τοι δώσω.
Ἄρχεο ἰᾶσθαι πολὺ λοιόν, ἢν τελέσῃτε.
Ἀσσυρίῃ τότε κῦσον, ὅτε σταφίδι πολοιοῦ.
25 Αὐγάζεο πρὸς ὄλυμπον ἀταρβὴς τῆσι φρεσὶ παῖς.
Αὐτάρκεια δαίμονι, φιλία δὲ βιβαίοις.
Αὐτίκα τὰ φυτὰ δ' ἥλικα τὰ μέλλει παρπὸν ἐνιαυτός.
Αὐτόματοι δ' ἀγαθοὶ ἀγαθῶν ἐπὶ δαῖτας ἴασι.

1. Cicero 11. Offic. Plutarch. in Apophtheg. Lacon. Ioan. Brodæus 2. Miscell. c. 12.
2. Simile Euripidis in Androm. Terent. Heaut.
3. Eustath. ad Odyss. ι. Homer.
4. Hom. Od. ρ'. v. 347. Hesiod. 1. ἔργων. v. 315.
5. Diogen. Centur. II. Adag. 72. Suid. Cent. 1. Adag. 53.
6. Zen. Diog. & Suid.
7. Zenob. Centur. 1. Adag. 42. Diog. 1. 40.
8. Hom. Ilia δ'. v. 298. Cic. VI. ad Attic.
9. Paullò aliter infrà ver. 28.
10. Aristoph. in Ranis.
11. Diogen. Cent. III. Adag. 13.
12. Factum ex illo Lucilij lib. II. Antholog c. 9.
Εἰς Γεφύρας·
Μὴ πίσυνε τὸ σῶμα τὸ σὸν δόρυ φιλόβιον ἐτάφρατο.
Εἰ δὲ πρόμαχος, κἠνὴρ ἀρήιος ἦεν.
Cerussa faciem cùm eam obducere fuco,
Ne personata larua sit, haud facies.
& Iulius Pollux libro v. Onomastici cap. 16. De mundo muliebri illud Βαῦ-

[a] differt: Οὐ σχῆμα τι, ἀλλὰ φρονήσεως εἶναι. 13. Similia Theognis versu 213.
Κύρν' ἐπὶ πάντας ἰὼν ἐπιεικέστερος ἔσσο πόληος ἅπασι,
Ὀφθαλὼ τετραμένος λοιπὸν ἔχε θ' ἕξιν.
Πολλάκι τοι καὶ ἐσθλὸς ἐὼν πονηροῖσιν, &c.

Quo

STROMATEVS

PROVERBIALIVM VERSVVM.

Hexametris singula Prouerbia.

1 *SOL A fames nummi Spartam expugnabit habendi.*
Ecce aquilæ senium corydi præstare iuuentæ.
Annicula capra rufa pera optima fertur.
Vtilis haudquaquam est homini pudor hospes egenti.
5 *Assiduè senibus iuuenem suppone puellam.*
O vtinam haud alius semper nos vrgeat hostis.
Nondum enixa capra, ast iam ludit in ædibus hædus.
Turpe est & mansisse diu, vacuúmque reuerti.
Mos miseris vltrò conuiuia adire bonorum.
10 *Septennis cùm sit, dentes nondum edidit infans.*
E solis paleis contrita cibaria portas.
Personam haud gestas, pictam sed femina larvam.
Proij, loco nunc hunc fieri nunc expedit illum.
Saua nouerca dies nunc est, nunc mater amica.
15 *Serum consilium est sacram cùm stabis ad aram.*
Sub lapide & glebâ quin scorpius excubat omni.
Mancipium è Phrygia, Arcadia verò auxiliator.
Ipsa Gephyræo domus optimus extat amicus.
Pro rectè factis vexant Agamemnona Graij.
20 *Dicere multa graue est sapientem apud insipientes.*
Argenti pugnans hastis, sic cuncta domabis.
Poscis me Arcadiam, magnùm petis, haud tibi tradam.
Principio melius quàm fini tu medearis.
Tunc cantent cygni fileat cùm graculus audax.
25 *Intueor cælum vultu imperterritus omni.*
Sorte sua felix contentus, firmus amicus.
Protinus apparet quæ fructum planta datura est.
Sponte bonis mos est conuiuia adire bonorum.
Qui possis sæpè in varios te vertere mores,
Finge animum, vt socijs te similem exhibeas.
Callidus & versutus sis animo vt Polypus, &c.

Quem locum & Athenæus lib. 12. laudat, & Homer. πολύμητιν laudat Vlyssem, versipellem. Lege & Adag. *Polypi mentem obtine.*

14. Hesiod. extremo ἔργων & ἡμερῶν.
15. Zenob. Centur. 1. Adag. 66. Diogen. Centur. 11. Adag. 14.
16. Sophoc. in Captiuis, apud Nicandrum, & Aristoph. ἐν Θεσμοφοριαζούσαις.
17. Athenæus lib. VI. vide Prouerb. *Phryx plagis emendatur.*
18. Strabo lib. IX. De Gephyræis, & Apologus Æsopi de testudine. Athenæus lib. XII. p. 256. v. 16.
19. Zen. Diog. & Suid.
20. Diogen. & Theognis ver. 625.
21. Apollinis est oraculum Philippo Regi datum, Diogen. & Suidas.
22. Herodot. lib. I. Libanius in Epist.
23. Suidas: & de Latinis Ouid. & Persius.

Pelli-

24. Basilius Magnus Epistola ad Celeucium. Ausonius ad Paulinum.
25. Ouidius I. Metamorph. 26. Aristoteles VII. Ethic. ad Eudemum.
27. Suidas Centur. III. Adag. 89. 28. Zenobius ex Eupolidis Chrysogone. Cratinus apud Athenæum libro I. Δειπνοσ. pag. 4. Basil.

 29. Suid.

Βαίτη δ' ἥρι Θ· καὶ χείμωνι ὄζων δείλῃ.
Γαστέρα μοι παρθένειε, κάλλιστον ἀνθρώποις ἀπάντων,
Ἢ πλήρη μὲν ἐλαφρὸν ἐστὶ, κενὴ δὲ βαρεῖα.
Γαστρὸς δὲ πλείης βουλὴ καὶ μῆτις ἀρείων.
Γλαῦκ' ἐπίκουρος ἀνὴρ τέοισι φίλος ἐς τὰ μάχη.
Γρῆυς ἀπρεπέστατα πολιὼ κουρίτην ἐγείρει.
Δῆρις ἀνὴρ σίτοιο μὴ ἔχων, δίψῃ δ' ἀπολωλώς.
Δεξιὸν εἰς ἱππόδημα, ἀριστερὸν εἰς ποδόνιπτρον.
Δηρὸν βουλεύειν, ἐν ἔχῃ καὶ πολλὸν ἀμείνων.
Δίζεσθαι βιοτὴν, ἀρετὴν δ' ὅταν ἡ βίος εὕρῃ.
Διοτρεφὲς πῶμα διάκειται ἀνθρώποισι κακῶν ἀλεωρή.
Δίψῃ δ' ἐξώλλυντο, ὕδωρ δ' ἀφθονέχε θαλάσσῃ.
Δὸς, δόσι, πᾶς ὁ βίος· λαβὲ δ' ἂν δύνασαι ἀκούσιος.
Δὸς πτωχῷ ἄρτον, καὶ κύνα δύλον ὄψον ἐπ' ἄντρῳ.
Δῶρα θεοὺς πείθει καὶ αἰδοίους βασιλῆας.
Ἐκ πίθου αὐτλεῖς δῆλον· ἐγὼ δ' ἔχω ἀχ ἄλις ὄζειν.
Ἐν ὀδὸ μηχανῇ Θ· Καρκίνος ἐμμορε τιμῆς.
Ἐν δὲ δικαιοσύνῃ συλλήβδ' ἓν πᾶσ' ἀρετὴ ἔστιν.
Ἐν δὲ διχοστασίᾳ Θ· πᾶς κακὸς ἔμμορε τιμῆς.
Ἐν δὲ διχοστασίαισι καὶ Ἀνδρακλῆος πόλις ἔβραχε.
Ἐν δὲ λίθοις ἰσάριθμος, λίθον δ' ὃν λῦε ἑπλεῖτο.
Ἐν σωτῆσι φορεῦσ' Ἐφεσίης γράμματα κλειά.
Ἐργάζευ ἐείη τὰ ζῇν ἔπεχ' ὡσεὶ ἀλδεσν.
Ἐξάπτης λύστο τιμὴν κακὸν ἄλλον ἐόντα.
Ἐξαίτειλε κακοῦ βωλὴν σὺ ἐς ἀφρὸν ἔσω πίσν ἄτλιτ.
Ἔργα νέων, ἔπεα δὲ μέσσων, ὄπιθε δὲ γερόντων.
Ἐσθλὸς ἐὼν ἄλλου πολὺ κρείσσονος αἰτιάασθαι.
Εὐδαίμων ὁ Κόρινθος ἐγὼ δ' οὐ Τενεάτης.
Εὐδαίμων ὦ Θέσπος ὁ μηδὲν μηδὲν ὀφείλων.
Εὐσεβίην παίδεσσι τὰ λοίπα, δυσεβίην δ' ἄ.
Ἢ δὲ κακὴ βωλὴ τῷ βουλεύσαντι κακίστη.
Ἢ μὴ φῦναι ἄρειον, ἢ αὐτίκα φῦντα τελευτᾶν.
Ἢμος ὕδωρ πίνῃσι φάρυγξ, τί δεῖ ἐπ' οἶνον;
Θρίψαι τὰς λυπίδας, θρίψαι κωλίας, ὡς φάγωμι.
Ἰδὲ Ποσειδάων ὀργᾷ τὰς ναῦς καθύουσιν.
Ἱππόσυλλον διδάσκει σε μὴ θέμις ὄζειν ἀείδειν.
Ἵππῳ γηράσκοντι τὰ μείονα κύκλ' ὀπίσσαλλε.
Ἰσθαῖ γέροντι νέον ποτίβαλλε κορύλλιον.
Καί κε γυνὴ φύγοι ἀβ Θ·, ἐπεί κεν αἰὴρ ἀλάθηται.
Καὶ σφενδόναι ποιηταὶ Ἀθηναίοις ἀτέλειαι.
Καππάδοκες, Κᾶρες, Κίλικες, τρία κάππα κάκιστα.
Κάλλος ὀπτεύειν πολὺ συνεπικούπτειν ὄζει.
Κλαίει ὁ νικηθείς· ὁ δὲ νικήσας ἀπολλύει.
Κωμῳδίας αἰσχρὸν ὄπλον καὶ νικᾶν ἀλλάξασθαι.

29. Suidas Cent. IV. Adag. 28.
30. Suid. & Diogen.
32. Plut. VII. Sympos. Persius:
— ecce inter pocula quærit
Romulidæ. —
33. Athen. lib. VII. ex Alexide.
34. Diog. & Suidas.
35. Diog. & Aristoph. in Vespis.
36. Est in Symbolis Pythagoræ, & ex Aristophan. Suid. & Helladius apud Photiũ, pa. Gr. 8: 2.
37. Sallustius: *ex quo quam incipias, consulito.*
38. Horatius Epist. I.
O cives, cives, quærenda pecunia primùm est.
Virtus post nummos.
40. Athen. lib. X. Horatius Sat. I.
Tantalus à labris sitiens fugientia captat
Flumina. ——
41. Suidas Centur. V. Adag. 80.
42. Eustath. in Ilia. ψ'. & Had. Junius Cent. III. Adag. 47. sed legit πυκνὸν, pro πυκνῷ.
43. Plat. III. de Rep. Eurip. in Med. & Ouid.
44. Theocrit. ἐν Ἐργατίνῃ. Eidyll. X. Simil. ex Hesiodo & Athen. Etas.
45. Aristot. I. Moral. Nicomach. & Theognis vers. 147.
46. Zenob. & Suidas.
47. Plut. in cõparat. Lysandri & Syllæ, vbi Aldi edit. malè πάγκαλον.
48. Suid. & Diogen. Plut. de Nicia, & de φιλαλληλίᾳ.
49. Plut. Sympos. Decad. IV. initio.
50. Athen. lib. XII. Citat Diog. Suid. Hesych. & Eustath. Odyss. ϑ'.
52. Sic. Lucret. lib. IV. initio:
Suave mari magno, —
54. Hyperides contra Antoclem citat ex Hesiodo Euripid. in Melanippo apud Stob. Plut. in Polit. H. Steph. lib. Schediasm. IV. cap. 17.
56. Strabo lib. VIII. & quosdam malè legere ait Tegeates.
57. Plut. de non fenerando, & Automedon. libro I. Anth. cap. 15. οἱ γέροντες.
59. Hesiod. lib I. ἔργων. Sophoc. in Electra. Plut. de audiendis Poëtis.
60. Auson. è Græcis. Cic. I. Tusc. & Erasm.
61. Aristot. VII. Eth. ad Nicomachum.
62. Theocrit. in Hodœporis Ἐλθὼν. ἑ. & ibi Scholiast. Socr. dictum adfert.
63. Theocr. Idyll. V. Citat Aristides & Seneca lib. XII. Epist.
64. Greg. Nazianzen. Epist. ad Eudoxiam.
65. Zenob. Cent. IV. Adag. 41. Diog. Cent. V. Adag. 17. Suid. Cen. VIII. Adag. V.
68. Zenob. & Suidas.
70. Aristot. apud Laër. & P. Syri Mimus: *Formosa facies muta commendatio est.*
71. Sibyllæ de pugna Cheronensi apud Gemistum Plethonem oraculum est.
73. Ana-

Pellicea ætate atque hieme est longè optima vestis.
Ventrem mi obiectas, probro nil pulcrius isto,
Nam leuior fatur, ast grauiori est pondere inanis.
Consultatio tum melior, cum expleueris alvum.
Glaucus opem præstans tibi dum pugnetur amicus.
Dum saltat vetula, it famus permiltus in ænas.
Delphicus hic fert serta, sitiq; enectus amystra est.
Dextrum calceolo, sed pelui immitte sinistrum.
Consultato diu, melius sic omnia cedent.
Virtus post nummos, quærenda pecunia primùm.
Si binas sectere feras, neutrâ poteris.
Deperiere siti superante ad labra liquore.
Da, date, vita omnis; Cape vix in nauibus audis.
Panem inopi da, sed condimenti vice pugnos.
Cum Dius flectunt venerandos munera Reges.
Dolia plena fluunt tibi, sed mihi vix sat aceti est.
Re desperata vel Carcinus auctus honore est.
Inditia in se se virtutes continet omnes.
Rebus turbatis vel pessimus est in honore.
Seditione orta dux Androcleis vel habendus.
Pugna erat in saxis, neque saxum tollere quibant.
Pellibus insutis Ephesia littera fertur.
Instillare cuti pro victu, vt sæpè farinam.
Indemnis spectabo alium mala nostra ferentem.
Incidit in summam tandem mens improba noxam.
Sunt inuenum acta, virûm consulta, preces seniorũ.
Alterius bonus existens melioris adeptus.
Fortunata Corinthus, at ipse siem Tenearies.
Ter quater ô felix qui non est debitor vlli.
Insolorum natis meliora, malis mala cedunt.
Prauum consilium danti sunt maxima damna.
Non nasci esse bonum, aut natum citò morte perire.
Strangulat vnda meas fauces, bibere ergo necesse est?
Pasce canes qui te lanient, catulosq; luporum.
Dirige Neptune hanc nauem num quam nisi rectam.
Te præclarum equitem num fas cantare vicissim.
Cùm senio est confectus equus, da cycla minora.
Antiquis apicem temonibus adde recentem.
Femina gestat onus quod sustinet ipse maritus.
Morbus ad hæc sphacelus immunes reddit Athenis.
Cappadoces, Cares, Cilices, tria pessima Cappa.
Lani & epistolij quod commendabile multùm est.
Effundit victas lacrymas, victor perit ipse.
Mutarunt armis remos & nautica vincla.

Αὐχμου χρεῖαν ἔχων ὄπιχαῦ μέμνησο ἔλαιον.
Μᾶλλον ἴσα βεβδυνοῦ ἀπολέσθαι ἅπαντα δίχηθεῖν.
Μαρτύρει δ' ἐξάπους' αὖτος, ὄδε καὶ ἐκεί.
Μίσγω ὕδωρ πίνουσι, ἀμύητος μαίζα ἔδουσι.
Μὴ κίνει Καμίρηναν, ἀκίνητος γὰρ ἀμείνων.
Μὴ μαιοῦ μελάκου, μὴ κῆ τοῦ σκληροῦ ἁπτεσθαι.
Μή ποτε δουλεύσασα γυνὴ δέσποινα γένηται.
Μὴ τίφρας φεύγων εἰς αὖθις ἔχιδναν ἀφείναι πόδας.
Μήτε δίκην δικάσῃς, πρὶν ἂν ἀμφοῖν μῦθον ἀκούσῃς.
Μισθὸς δ' ἀνδρὶ φίλῳ ἐρημίης ἄρχιος ἔστω.
Μωρὸς, ὃς εἶλε τὸ χεῖρον, ἀμείνονος παρεὸν λαβέσθαι.
Ναῦς δέ τις ὠκυπόρος Σαμία ὑὸς εἶδος ἔχουσα.
Νεβρὸν, κρειῶν μὴ μοῖραν ἑλὼν κατέκανεν λέοντος.
Νεκρὸν σῶμα λέοντος ἐφυβρίζουσι λαγωοί.
Νῦν μοι σοὶ νῦμμι ἐναύσιος, ὥστε χελιδών.
Νήπιος, ὃς πατέρα κτείνας, παῖδας καταλείπει.
Νήπιος, ὃς τὰ ἔνυμα λιπὼν, ἀνύπνια διώκει.
Ὁ' Ζεὺς ἄλλοκα μὲν πίλει αἴθριος, ἄλλοκα δ' ὕῃ.
Οἱ αὐτὸς κακὰ τυγχάνει, ἄλλῳ κακὰ τυγχάνων.
Οἱ πίνουσι μόνοι, βαρέα χρῶτι, ὀδὲν ἐδότες.
Οἶνος καὶ φρονέοντας ἐς ἀφροσυνίην καταβάλλει.
Οἶνός τοι χαρίεντα πέλει, κακὸς ἔπλετο δοιδός.
Ὁ' σις Α'θηναίων ἀγαθὸς, σφόδρ' ὀξὺ βλέπων.
Ὁ, τι καλὸν φίλοι ἔξι· τὸ δ' οὐ καλὸν οὐ φίλοι ἔξι.
Οὐ γὰρ πω πότ' ἐμὰς βοῦς ἔλασας, ὐδ' ἐπὶ σ' ἵππους.
Οὐ δὲ κύων αὖ σκυτοφαγὴν παύσαιτο μαθοῦσα.
Οὐ δὲ Συρακοσίων δεκάτην καλοφῶν ἐπέβησεν.
Οὐ δώσω μιν τὰν αἶγα φέρειν· τὺ δὲ βοῦν ὑπερβάλλεις.
Οὐ μύθοι φῶτα κακὸν ὀ τυφλὸς ἔοικε καλῆσαι.
Οὐδ' ἐν ἐν ἀθρόοις ἀπιεπὲς λογεύτερον ἀνδρός.
Οὐκ αὖ ποιήσας τὸ τετιμμένον εὖ) ἀτυκίζειν.
Οὐκ ἐπὶ γαιήσιον Α'θηναῖος Μεγαρῆας.
Οὐκ ἐχέλυι ἐχθὺν ὑπατιμέρον εἰς μέσον ἕλκειν.
Οὐ χ οὕτε πυρὶ πῦρ, κῆ σύκα σύκοι ὅμοιον.
Οὐχὶ λόγων ἀγορὰ δεῖ Ε'λλάδος, ἀλλὰ τοι ἔργων.
Ὁ'φι θεῶν ἀλίθουσι μύλοι, ἀλίθουσι δὲ λεπτά.
Παῖς μοι ξυνζυγίης εἶη, μὴ τεθρίφεια.
Πέτρας κοιλαίνῃ ῥανὶς ὕδατος ἐνδελεχείη.
Πνεύσαιμι ἑτέρης αὔρης χαίροντα ἐλαύνειν.
Πολλὰ δὲ μεταξὺ ἐπέοντι ἐσμὸν ὁμοίως.
Πολλάκις εἰδείης, οἷς κῆ θεὸν ἐξαπατήσας.
Πολλὰ μάτην κεκμήκασιν ἐς ἔργα θυμαίνοντα.
Πολλὰ μεταξὺ πέλει κύλικος καὶ χείλεος ἄκρου.
Πολλάκι καὶ τὸν μωρὸν ἀνὴρ μάλα καίριον εἶπεν.

Πολλὰς

73. Anaxagoræ apud Laërtium.
74. Plato l. VIII. de Rep.
76. Oraculũ Sybaritis datum refert Zenobius.
77. Steph. de Vrbibus. Lucianus, & Seruius in III. Æneid.
78. Phornutus de Diis in Musis.
81. Pseudohesiodium esse ait Cic. ad Attic. Est hodie in Phocylide, v. 84.
82. Plato in Theseo. Aristot. IX. Moral. ad Nicomach.
85. Critiæ dictũ apud Platonem in Charmide. Iunius Cent. III. Ad. 28.
86. Ex lib. I. Anthol. pag. 8. Hen. Steph. Allusum ad Iliad. χ.
87. Simile ex Theognide quodã de Rhodiorũ sacris. Athen. lib. VIII. p. 179. Basil. in χειδικίζειν.
88. Simile Ho. Od. γ. & Aristot. II. Rhetor.
90. Theocr. in Batto. Similia è Pindaro Eras. & sup. ex Hesiodo, ver. 14.
91. Hesiod. li. I. v. 263.
92. Athen. lib. III. p. 51. in Syracusanos iactatum ait. Simile Theocr. in Ἐρωτύλοις εἰδυλ. I.
93. Athen. ex Etiphone Comico lib. IV. Δειπν. pagina Basil. 67. v. 30. Ecclesiastici cap. XIX. ver. 2.
94. Zenob. Cent. VI. Adag. 22. & ibi notata. Athen. lib. II. initio, paginæ 19. Basil. v. penult.
95. Plato I. de Legib.
96. Theognis ver. 17. Plato in Lysid. Muretus lib. IV. Variar. Lect. ca. 4.
98. Lucianus & Scholiast. Theocr. Horat. Satyr. V. lib. II. Sermonum.

VI

Si laterna egeat, oleum perfundito pingue.
Tardiùs absoluo, citiùs præstare laborans.
Insontem, sontem, nullo discrimine habebit.
Lege bibunt undam, comedunt sine lege placentam.
Ne moneas Camerinam, etenim non tangere præstat.
Mollia ne quæras, ne comperias quoque dura.
Ne dominam adsciscas, quæ seruiit antè ministra.
Ne cinerem fugiens in prunas incidat amens.
Iudicium differ, partes dum audieris ambas.
Falsa viro merces iuitè soluatur amico.
Demens qui peiora capit dum sunt meliora.
Nauis perceleris Samia, in qua forma suilla.
Hinnule ne carnes ausis resecare leoni.
Arrodunt lepores occisi membra leonis.
Aanuus aduenies redeo, noua sicut hirundo.
Amens qui natis parcit genitore perempto.
Nunc pluit & claro nunc Iuppiter ætherе fulget.
Noxius ipse sibi est, aliis qui quærit obesse.
Nil comedendo bibunt, ranarum more, modoq;.
Insanire facit sapientes copia vini.
Sanè magnus equus lepido sunt vina poëta.
Egregiè probus est, probus omnis quisquis Atlantis.
Quod decet optandum, qua turpia sunt fugienda.
Nec nostros punxere boues, nec fortè caballos.
Qui canis arroſit pelles, non desinet vmquam.
Namque Siracosiæ decimam vix possidet vrbis.
Taurum ferre tubes, nequeam cum ferre capellam.
Fabellam surdo cæcus non narrat in aurem.
Nec modus in verbis homini est, nec terminus vllus.
Quod semel est factũ, fieri infectũ haud queat vnquã.
Atticus haud agnoscit homo iam plus Megarenses.
In medium piscem trahere haud res aqua repostum.
Non ficus fico similis mage, flammaq; flamma.
Non verbis vult spectari, sed Gracia factis.
Sera Deum subigit mola, & insuper acriùs vrget.
Sit mihi tritogenes natus, non tritogenia.
Gutta cauat lapidem, non vi, sed sæpè cadendo.
Latos carpe dies, dum spirat blandior aura.
Multa laborando frustrà non proficis hilum.
Multa quidem noris, queis possis fallere Numen.
Multa furens tenuem cornu ferit æra taurus.
Multa cadunt inter calicem supremaq; labra.
Sæpè etiam est stultus valdè oppertuna locutus.

Tristia

Vt canis à coria non absterrebitur vncto.
99. Strabo libro VII. Geograph.
100. Plut. de non Fenerando.
101. Vide Prouerbiũ, *Surdo canis.*
103. Phocylidæ, v. 52.
105. Plutar. Sympos.
106. Plutarch. contra Stoicos.
107. Citat Suid. T. Liuius cõtrà lib. VIII. Græcos magis lingua, quàm factis strenuos.
108. Plut. de fera Numinis vindicta.
109. E Suida Iunius Cent. I. Adag. 19.
110. Chœrili versus apud Simplicium: de quo Poëta Muretus lib. XII. Var. Lect. c. 14. Turneb. lib. XIX. c. 9. & lib. XXVI. c. 25. Lucret. lib. IV.
Nonne vides etiã guttas, etc. & lib. I.
Stillicidi casus lapidẽ cauat,-
Et Ouid. li. IV. de Põto. Plut. De liberis educan.
111. Lucian. in Hermotimo seu de Sectis, & vetus Poëta apud Cicer. I. Tuscul. de Sisypho:
Saxum sudans nitendo, neq; it proficit hilum.
113. H. Iunius Cen. V. Adag. 34.
114. Tale illud Maronis li. XII. v. 105. de tauro:
– Atq; ira sæui in cornua tĕlat
Arboris obnixus trunco, ventoq; laceſſit
Ictibus. ——
115. Agell. li. XII. c. 16. & Lycophr. in Iambicis.
116. Ex Æschyli Phrygibus. Agell. li. II. cap. 6. quem locũ emendat Eras. in Adag. *Heluior.*

Πολλὰς δὴ φιλίας ἀπερυκάνει δίλυσις.
Πολλοὶ βουκίνδ), παῦροι δέ τε γῆς ἀροτῆρες.
Πολλοὶ ἐν Ἀρκαδίῃ βαλανηφάγοι ἄνδρες ἔασι.
Πολλοὶ θριοβόλοι, παῦροι δέ τε μαντῖες ἀνδρες.
Πολλοὶ θυιαρσηκοφόροι, παῦροι δέ τε Βάκχοι.
Πολλοὺς τῆ Βρασίδα Λακεδαίμων κάρτους ἴσχει.
Πολυμαθημοσύνης οὐδὲν κατόψεσθαι ἄλλο.
Πολύποδος κεφαλῆ φασὶ μὲν κακὸν, ἐν δὲ καὶ ἐσθλόν.
Πρὸς τὸ παρὸν δὲ μῆτις ἀίζηλ) ἀνθρώποισι.
Πῶς γὰρ τοιαύτης δυνήσεται θοίνης ἀπέχεσθαι.
Σειρὴν μὲν φίλον ἀγγέλλει, ξεῖνον δὲ μελίσσα.
Σῦκα φίλ' ὀρνίθεσι φυτεύειν ἐκ ἐθέλουσι.
Ταὶ ἀρίταὶ κ) ταὶ σοφίαι τιχαῖαι χαλῶνται.
Τεῦκρος μὲν κοῦρος ἐγένετο, κ) ἦν ποκα πάγκακος ἔναι.
Τῆ μὲν ὕδωρ φορίει δολίη χέρι, τῆ δ' ἐτέρη πῦρ.
Τῆς ψυχῆς δοῦλοι δουλεύουσι γλωσσοκομεῖον.
Τίκτει τοι κούρη καὶ ὅλον κακὸν αἰθρὶ παρεῖη.
Τίς πατέρ' αἰνήσῃ εἰ μὴ κακοδαίμονα τίκτει;
Τὸν σικυὸν τοῖσιν ἐμοῖσι γυμνὸν τὰν χλαῖναν ὕφανεν.
Τοὺς συμβούλους αἰεὶ πείσεις τὰ δέοντα λέγειν εὖ.
Τρὶς δ' ὀκτὼ ἐξαμόροισι θεοὶ δίδοσαν ἄμεινον.
Τῶν δυνατῶν τι κέλευ' ἀ χὼ ὁδὸς Κυζικόνδε.
Τῶν ἐσθλῶν ἐς ἐσθλὰ διδάξαν ἀρίστοισ' ἐκέλευσε Μοῦσαι.
Τῶν μὲν ἐς ἐσθλὰ διδάξαν ἀρίστοισ' ἐκέλευσε Μοῦσαι.
Τῶν μὲν ἐς ἐσθλὰ διδάξαν ἀρίστοισ' ἐκέλευσε Μοῦσαι.
Τ' μεῖς δ' Αἰγιῆς ὅτε ζῶντι, ὅτε τεθνᾶκοι.
Τ' πνώοντι δ' οὐδ' ὅσον ἀνδρὸς ὑπνώσουσι.
Φοινίκων μέλιτος κε μόνη μάζας ἂν ἀλὶ μιάρ).
Χειρῶν ἀλλοτρίων, ἔρρει πολύμητις Ἀθηνᾶ.
Χρειὼ σταὶ' ἐδίδαξε· τί ἃ χρεὼ κεν ἀνθρώπους;
Χρήματα χρήματ' ἀνὴρ πτωχὸς δ' ἐς' οὐδέποτ' ἔσθλός.
Ψεύδεα ῥηνὸς ὑπερθεν ἀοσσητῆς οὐκ ἀπαρύσω.
Ὥρη ἱρᾶν, ὥρη δὲ γαμεῖν, ὥρη δὲ παῦεσθ).
Ὥρη μὲν τοι ἀπαμβλυνθ), θυμὸς δὲ μένοινᾷ.
Ὡς αἰ ἰχνόποδας κὴ ἀνὰ ζυγὰν ἔκτισσε.
Ὡς λύκοι ἀρνα φιλεῦσ', ὡς παῖδα φιλεῦσ' ἐραστή.
Ὡς τὸ μὲν ὠφέλιμον καλὸν, τὸ δ' ὀπιβλαβὲς αἰσχρόν.
Ὥσπερ ἰλαιολόγοις, τοῖ μισθὸν ἔχοντι ἑπτὰς.
Ὥσπερ Χαλκιδικὴ τέκνον γυνὴ εὐτοκος ἦμεν.

ΑΔΕ τὰ Τελλίωος Κονίσπαι βῦς ἐρ' ἑαυτῆ.
Ἄδειν δωρόδοκοι. Τόδ' εἶπε) ἀδήμαν ὗς.
Αἱ Χάριτες γυμναί. Νοῦς οὐκ ἔνι Κενταύροισι.
Αἰγιαλῷ λαλέων. Ποσσὶν μὴ ἔρις ἐν θαλάσσῃ.
Αἰεὶ δ' ἡ Λιβύη τι κακὸν. Δικάποις σκιὰ δύει.
Αἰετὸς ἐν νεφέλῃσιν. Ἔτος φέρει, οὐχὶ ἄρουρα.

Αἴθιο-

117. Aristot. lib. VIII. Moral. ad Nicomach. & Athenæus lib. v.
119. Vide *Arcadicum germen.*
120. Philochorus apud Zenobium Cent. v. Adag. 75.
121. Plato in Phædone. Plut aduer. Colotem.
122. Plut. in Lycurgo, & in Apoph. Laconicis.
123. Hippon apud Athen. lib. XIII. Timoni alij attribuunt. Sophocles & Ecclesiastes cap. 1. in extremo.
124. Plutarch. de audiendis poëtis.
126. Plato in Phædro.
127. Suid. & Hesych.
128. Athen. lib. III. Διπνοσ.
129. Iul. Pollux li. IX. Onomast.
131. Plut. de primo frigido.
132. Dionys. Longinus. Iunius Cent. VIII. Adag. 8.
134. Plut. initio vitæ Atari, & ibi Xyland.
135. Athen lib. III. Iunius Cent. II. Ad. 67.
149. Athen lib. III. Plut. de fraterno amore, ac de ratione audiendi. Et lib. I. Sympos. Quæstione 4.
150. Plato in Phædro.
151. Plato libro V. de Repub.
152. Aristoph. Le Στεξ, pag. 282.
153. Steph. de Vrbibus.
154. Zenobius.
155. [b] Plato in Lachete.
156. [a] Hora-

Tristia amicitias soluere silentia ruptas.
Cùm plerique boues stimulent, est rarus arator.
Viuunt glandinori quàm plures Arcade in ora.
Plures thriobolos, paucos est cernere vates.
Plures thyrsigeros, paucos est cernere Bacchos.
Multos quàm Brasidam Lacedæmon habet meliores.
Non aliud mage inane puta quàm plurima nosse.
Polypedis capiti perhibent bonum inesse, malumq.
Erudit humanas rerum prudentia mentes.
His epulis quinam memet priuare valerem.
Hospitem apis, verùm Siren prædicit amicum.
Alitibus gratas ficus plantare recusant.
Virtutem & Sophiam possunt superare Chelonæ.
Luna tibi quæ quarta dedit, malus haud erit vmquã.
Altera aquas gestat dextra, flammasq; sinistra.
Seruitium est animi carcer, seu glossocomeum.
Iuncta vel inualido paritura puella marito est.
Quis patrem laudat misera nisi forte creatus?
Femina cui cucumis editur contexe lacernam.
Ore disertus homo citiùs persuadet amicis.
Di ternis vicibus meliora dedere piatis.
Iussa iube, secùs haud Centauri iussa capessunt.
Nempe hic quem Musæ studio docuere sinistra.
Nec ternas capit Ægensis partes, neque quartas.
Non fruitur dulci quantum luscinia somno.
Phocensi maneat velut ignitum in mare ferrum.
Deficiente manu valeat nil prouida Pallas.
Cuncta Necessè docet, Paupertas edocet artes.
Vir sunt diuitiæ, ast imbellis inops iacet omnis.
Naribus haud essio sursum mendacia laxis.
Tempore ama, duc vxorem, fac tempore cesses.
Tempora deficiunt, animus sed cuncta retentat.
Inter Echinopodas velut, asperam & inter ononim.
Vt lupi oues, sic amat puerum vesanus amator.
Turpia quaque nocent homini, fert cõmoda honestũ.
Sicut oliuilega ad mercedem curritis istam.
Chalcidica vt fœcunda parit dum femina partum.

PROVERBIA BINA AVT TERNA HEROICIS.

Se bos pulueribus fœdat. Tellenia cantas.
Donis corruptum cantare. [b] *Hoc nulla sciet sue.*
[a] *Nudæ sunt Charites.* [b] *Centauri mente carentes.*
[a] *Littoribus fari.* [b] *Haud pelago contendito flumen.*
[a] *Vmbra decempes adest.* [b] *Fert Africa noxia semper.*
[a] *Est aquila in nebulis.* [b] *Annus fert non sata tellus.*
[a] *Athio-*

156. [a] Horatius & Seneca. [b] Diogen. & Athenæus lib. X.
157. [a] Ouidius. [b] Suidas.
158. [a] Lucianus, Aristoph. & Ammian. Marcellin. [b] Vide *Libyca fera* in Diogeniano & Suida.
159. Aristophanes in Equitibus bis, & in Auibus. [b] Theophrast. VIII. de Plant. 5. Eurip. in Hecuba.

160 Αἰθίοπα σμήχεις. Οὐ σωρεύσεις ἀλόπηξ.
Αἰκάλλεω χίρῳ. Μανία δ' ὑ σπάνι ὁμοία.
Αἶμ' Αἰσώπειον. Πίνων μέλι γλαῦκας ἔφυσα.
Αἰζηοῖς. Ἐν ἄλῳ δρακοντίζεις. Ἀΐσσα παίζε.
Αἰπόλος ἐκ κρυόεντος. Κρίσις Ῥαδαμανθύος ἄπτα.
165 Αἶρ' ἄπο σ' ἠλεμάχοιμι. Ὀ γνοὺς τὸν Ἄρεος.
Ἀκκίζῃ. Ἄλλο γλαὺξ φθέγγεται, ἄλλο κορώνη.
Ἀλλὰ χρὼς ἀπτῷ ἀκέστη. Παρὸν ἄπο δηρὸν ἀμᾶσθε.
Ἄλλα παρ' ἄλλοις καλά. Κιχανεῖ σε βραδὺς ἀκαιρί.
Ἀλλὰ τί μωσεύεις κυσὶν ὀστέον. Οὐδ' ἄλα δοῖνε.
170 Ἄλλαι ἀρωῦ βαλανίζει. Κακοῦ κόραξ κακὸν ᾠόν.
Ἄλλο ἦμος κώπης. Ἀγαθοὶ δ' ἀεὶ δακρυόεντες ἄνδρες.
Ἀλλοσεφάλλος. Ἀ' πιφαλλεῖν. Πόλις ἄνδρα δὸ ἀσκεῖ.
Ἄλλως σὺ ὕδωρ ἀφαλίσεις. Οὐ μάλα κυκᾷς.
Ἀμφιθέτου ἔπος. Τὸν σκορπίον εἶλε κορώνη.
175 Ἀνδρῶν ἡρώων τέκνα τέκμαρα. Κύμαθ' μὴ δεῖς.
Ἀνὴρ ἀυλητὴς νόος ἀκέστου. Σῦκα μεμίζθω.
Ἀντίοπης Ἔρινος. Χειροσταλὴς Γοργόνα Περσεύς.
Ἀντλεῖν ἀμφορέας. Μή μοι βαιὸν κακὸς ἐγγύς.
Ἀργεῖοι φῶρες. Βαλανεὺς εἶ. Κοσκίνῳ ἀντλεῖς.
180 Ἀργιλοφεί. Παράμυθος ἔπος. Τὸν κόλακ' ἀκέσαι.
Ἀρκαδικὸν βλάστημα. Πρὶν ἢ ὀπτῆσαι ἄλφιτα.
Ἀρχίλοχον πατεῖς. Πολλὰ ψεύδονται ἀοιδοί.
Ἀρχύτα πλατανή. Γέρα πόρος ὅ γον ἄρειον.
Ἀσκοπα τοξεύειν. Ἀλλ' οὐδὲ ἅμμε δοκεῖ.
185 Ἀσφαπὴ ἐκ πύλου. Κακὰ μὲν θέντες, κακὰ δ' ἔντες.
Ἄβιοτος Καισύς. Ἔφυγον κακόν, εὗρον ἄμεινον.
Ἄτυπος ἐν λιμένι. Καὶ σοὶ φίλος, οὐδ' ἐμοὶ ἐχθρός.
Αὐγείας κόπρος. Χαλεπὸν χρέος κυνὸς ἐγκύσαι.
Αὐτομάτου αὐλεῖ ἢ μοῦσα. Κυθαρῳδὸς ἀοιδός.
190 Αὐτόθεν σοὶ καταβάλλει. Σὺ δ' ὦν χρυσοχόησον.
Αὐτῆς κεὴ Χίοις. Τὰ συμβόλα δοῦναι ἑλκίου.
Αὐτὸς ἔφα. Χύτρας ὀπτήσειν. Ἄρνα σεσφάλλεις.
Αὐτοῦ ψάλλειν. Οὐκ Ἀρηΐδι ὅπλα σαλεύεις.
Ἀφθάτου λελάληκε. Δημοσθενικὴν μακρόν ὄζει.
195 Ἀχυμφὴν σκυτάλη. Κάν μοῦς δάκῃ κἄνδρα πονηρόν.
Ἀχὲς κέαυ. Ζεῦ χύτρα. Ζεῦ φιλία. Θεσσαλὸν ἕλκος.
Βάλλ' εἰς λαβύρινθον. Βάλλ' εἰς κεφαλήν. Γλυκὺ καὶ πικρόν.
Βάλλ' εἰς ὕδωρ, ὁ κηκός. Μὴ μοι μέλι, μήτε μέλιττα.

Βάλλε

160. [a] Lucian. contra indoctum. [b] Suidas ex Cratino.

161. [a] Aristoph. Γεωμόρ.

162. [a] Plut. de sera Numinis vindicta.

163. [b] Harpocration ex Plat. & Menandro, & Stephanus. [c] Paul. 1. Cor. 9.

164. [a] Zenob. & Suid. [b] Plato de Legibus XII.

165. [b] Laert. in Diogenis vita.

167. [b] Aristoph. Γεωμόρ. Terent. Eurucho.

168. [a] Hom. Odyss. ξ. ver. 329. [b] Iunius Centur. VIII. Adag. 89.

169. [a] Lib. VIII. Anthol. Iunius Centur. IX. Adag. 33. [b] Hom. Odyss. ε. Iunius Cent. VIII. Ad. 10.

170. [a] Hermogen. περὶ στάσεως.

171. [a] Vatic. Append. [b] Zenob.

172. [b] Vid. *Abiit taurus in siluam*. [c] *Magistratus offendit virum, non facit.*

174. [b] Archias Anthol. lib. 1. cap. 21.

175. *Heroum filios nexios*, plerumque & quotidiana docent exempla, & omnis adeò antiquitas. Hinc Demosthenes dixit, vt refert Aristides Rhetor in Cimone: Τῶν ἀγαθῶν ἀνδρῶν, ὅσοις εἰμαρμένον οὐκ ἦν, παισὶν ὑπολείπειν φύσει. & M. Tullius Orator, & ipse dono quodã prouidentiæ natus, filiũ reliquit à patriis degenerantẽ virtutibus, teste Plutarcho & Plin. Thucydidis ad hæc liberi duo paternæ non respondérunt virtuti, vt apud Platonem Socrates docet. Aristides quoque Iusti cognomento filium habuit rei nullius. Pericles vir eloquentissimus duos reliquit filios stupidos, & tertium furiosum Clinian. vide Suidæ Prouerbium de Hippocratis medici liberis degenerantibus Centuria

160 [a] *Æthiopem amne lauas.* [b] *Vulpẽ nec munera flectũt.*
[a] *Blandiri cauda. Furor est haud omnibus idem.*
[a] *Æsopi sanguis. Glaucus, dum mel bibit, ortus.*
Arcate occultas. [b] *Aexoneus.* [c] *Aera cædis.*
[a] *In feruore caprarius.* [b] *Edictum Rhadamanthi.*
165 *Aufer ab imbelli.* [b] *Pullus Manortius hic est.*
Acciſſare. Aliud cornix, & noctua cantat.
Dentale haud illi est. [b] *Præsens simul astat, abestq;.*
[a] *Assequitur celerem tardus.* [b] *Variis bona cedunt.*
[a] *Ossa quid ostentas canibus?* [b] *Tu nec sale donas.*
170 [a] *Prauũ ouum praui corui est. Alnum excute quercũ.*
[a] *Remi forma alia.* [b] *Eximius lacrymabilis est vir.*
Vertũnus. [b] *Fugere armẽtũ.* [c] *Fŕbs hominẽ erudit ipsa.*
Vndam consumis frustrà. Non omnia misces.
Hausisti amphitheto. [b] *A cornice est scorpio captus.*
175 [a] *Heroum nati nexa.* [b] *Dimensus es undam.*
[a] *Auloedo mens nulla viro.* [b] *Diffundere ficus.*
Antiopæ luctus. Congressus Gorgone Perseus.
[a] *Vtramque exhauris.* [b] *Mihi ne Baton malus adsit.*
[a] *Argiui fures.* [b] *Cribro hauris.* [c] *Balnea curas.*
180 [a] *Argelophi. Laxare fides.* [c] *Prospectus aselli.*
[a] *Arcadicum germen.* [b] *Priùs ac sit cocta farina.*
[a] *Archilochum calcas.* [b] *Mentiri vatibus est mos.*
[a] *Archytæ fistrum.* [b] *Senibus labor optima fercla.*
Nemo persequitur nos. [b] *Absque scopo iacularis.*
185 [a] *Ex pelui fulgor. Mala sunt tinea, mala blattæ.*
Illæsus Caneus. [b] *Fugi mala habens meliora.*
Aticus in portu. [b] *Tibi amicus, non mi inimicus.*
[a] *Augiæ stercus. Grauis est gustans canis exta.*
Floret musa modò. [b] *Turpi es Cythonyme fama.*
190 *Hoc depone loco.* [b] *Aurum veris fundere posse.*
[a] *Ipsis & Chiis. Fraces oleo quoque egerent.*
[a] *Ipse est fatus.* [b] *Monstrans chytras. Obiicit agnum.*
Occentare sibi. Non Mars sua concutit arma.
Iustitia est aliquid parunm. Bacchus tibi dixit.
195 *Mœsta tabella.* [b] *Virum mus mordeat ipsa malignum.*
Viuit amor. Feruet lebes. [c] *Audax.* [d] *Satis hoc est.*
[a] *In lapicidinas.* [b] *Ad coruos.* [c] *Dulcior Ancon.*
[a] *Trude in aquam prauum.* [b] *Nec apes mihi sunt, neque mella.*

Pomũ

turia XIII. Adagio 97. Allusit ad Prouerbium Euripidis in Heraclidis & alij. [b] Theocritus in Charitib. Virg. 11. Geor.

176. [a] Athen. lib. VIII. [b] Martial. lib. V.

178. [a] Aristoph. Γεωμόρ. [b] Athen. lib. VIII.

179. [a] Suidas. [b] Plautus & alij. [c] Diogen.

180. [a] Aristophan. ἐν Σφηξί. [c] Lucian. ἐν ὄνῳ.

181. [a] Suidas. [b] Eustath. in Odyss. π'.

182. [a] Diogen. de *Lacessente potiores.* Erasm. & ibi H. Stephanus. & refellit Iunius Centuria I. Adag. 73. nam & alibi male Ἀργιλόχου παῖς habet. [b] Aristot. I. Phys.

183. [a] Aristot. VIII. Politic. [b] Etsi Chil. III. Centur. III. Adag. 65. sed nihil cum illo mutandum.

184. [b] Lucian. in Toxaride.

185. [a] Diogenian.

186. [b] Demosth. pro Ctesiphonte, & Zenob.

187. [b] Plato in Theæt.

188. [a] Lucian. in Pseudomante, Pausan. & alij.

189. [b] Zenobius.

190. [b] Eubul. & Plato.

191. [a] Aristophan. ἐν Ὄρνισι.

192. [a] De Pythagora dictum auditorũ. [b] Plut. de *Auscultatione.*

193. [a] Plato Sympos. Cic. in Bruto: *sibi cauere & Musis.* [b] Erasm. & ibi H. Steph.

195. [b] In Florilegio Græc.

196. [c] Aristoph. * Zenob. *Ad satietatẽ vsque.* 197. [a] Plut. Lucian. & Suid. [b] Aristoph. Νεφέλ. [c] Plato in Phæd. vide an de Nili extra alueum fluentis cubitis (de quibus C. Plin.) sit intelligendũ. 198. [a] Vide *Ad aquã malus.* [b] Triphon ex Sapphone.

Βάλλειν τοῖς μύλοισιν. Ἀγκυροπόρος βάπτει ἄνω.
Βὰς ἐπ' ἄκρον ἀνύεις. Οὐδεὶς φίλος οὐδὲ ἐχθρὸς.
Βῶτα σοφῶν. Αὐτὸς δὲ φίλοις) αὐδὲ ξένοισι βάρος.
Βοιωτοῖς μαντεύου. Ἀδελφὸς δὲ πατρὶ παρίσ.
Βολβοὺς ζητεῖν. Ταῦτ' οὐ κακὸς εἶσι) οὐδὲ εἷς.
Βόρβορος ἐκ βόθρου. Ἀπὸ δεινὸς κἀδαιμονίης.
Βοῦλος ἀρωγή. Πάμες τὸν μάκτρα. Ἐπὶ καφὺ ἔλκειν.
Βουμέλοχος. Τριχίδιον τος. Ἔβα καὶ πῦρος ἀν' ὕλαν.
Γαστὴρ γεγονὼς πρῶ ἐτάξω. Ἀγαθὸς.
Γλαῦξ πέτη). Ἀστεῖος ἐς. Θεὸς ἐκ μέσου.
Γραθμοῖς ἀλλοξόοισι γελᾶι. Τί παρ' οὐκ ὄναρ ὄζει.
Γυμὴν Παιδαλέοιο. Ἀεὶ τὰ πέρυσι ἀμείνω.
Γῆς καὶ θαλάσσης ἔμβραγ. Μὴ δ' εἰκῇ Ἄβυδον.
Γοῦς καὶ πρόβατα. Τί γὰρ κοινὸν κυνὶ καὶ βαλανεῖσι;
Δακτύλιος Γύγεω. Ἀϊδὸς κυνῆν. Ἀπὸ Γοῦς
Δάκτυλον αἴρει. Πάρη δὲ πάγλου λαμπάδος ἔοικεν.
Δευλὸς Ἐπειός. Πίστι κεκτᾶν ἐς γούνατα κεῖται.
Δευλόπεροι κυμάδες. Δίχα μοί νους ἀρτιχὶς εἰσιν.
Δῆτα μοὶ Τυρρηνοί. Δῶρον, δ' ὅ, τι δή τις, ἐπαίνει.
Δᾶλον κὴ πυρῆ. Βλέπε πῶῦ ἔπος ἐκ θεὸ ἀείσῃ.
Δημοδόκει. Δὸς ἐγκέφαλος. Πλέον ἥμισυ παντός.
Δικαιτής. Τὸ γὰρ δὶ μὲτ' ἐμοῦ. Πρεσβευτολογήσαι.
Δὶς ἐς τρὶς τὸ καλόν. Ῥᾴχθεν δὲ τὸ πάππος ἤγειρε.
Δὶς κεφάλην ἔκλαυσε. Κόκκυ φωνεῖ πεδύσῃ.
Διπλοῦν Καππα. Τὸ Βοιώτιον μόχθος ἀεὶ ἐστι.
Δυλόπτερος δ' Μεσσηνίης. Ἐμὴν ἐς ἅλμην.
Δούριος ἵππος. Ἀναπυστρόφη. Τὸν ἵππον ἵππιλις.
Δωδώνης χαλκεῖον. Ἀπ' οὔατος ἄγγελος ἦλθεν.
Δοῦσον. Πλινθευόμενα. Τὸ κολακρίτα γάλα πίνειν.
Εἷς Φρυνώνδας ἄλλος. Τῶ ἐλιώμεν τίχ' οὐκ.
Εἶδεν παραφύη. Σατὶ δεῦσα κύων πυελὸ πίπτει.
Εἰδεχθὴς Κορυθώς. Πόλεμος δὲ Κόρινθος μελίσσῃ.
Εἰκῇ τοῦ Ἡρακλεῖ. Ἀπρηξίς αἰὲν ἑορτή.
Εἰμαρτ' αἰνῆ. Οὐκ ἐν πολέμῳ δ' ἐς ἔστι ἁμαρτεῖν.
Εἰμὶ πόλις Πετάνη. Δηρὸν δ' ἰδιώτης κολυμβᾶν.

Εἰς

199. [b] Zenob. & Suid.
200. [b] E Menandro & Terent. Muretus lib. 11. Variar. lect. cap. 6.
201. [a] Ex Hom. Tertull. [b] Strabo in Eratosthenem dictũ ait, Theocritus, & apud Photium, Helladius. vide *Alphapenulatorum*.
202. [a] Zenob. [b] Plato 11. de Rep. & in Protagora. Homerus.
203. [a] Plut. in Sympos. Aristophanes ἐν Νεφέλαις. [b] Plato v. de Legibus: & simile in Lachete: *Nauis quanus hoc nemo.*
205. [c] Eras. *Parce vati.*
206. [c] Theoc. in Thyonycho, & ibi Scholiast. vide Κύμα μολῶν.
207. [a] Aristophanes & Horatius.
208. [a] Zenob. Suidas. [b] Homer. sæpè. vide & *Deum sequere.* [c] Stephan. Suid. & Homeri Schol.
209. [a] Eustath. Iunius Cent. VI. Ad. 49. [b] Homer. Odyss. Iunius Centur. I. Adag. 12.
210. [a] Cratinus apud Eras. [b] Diogenian.
211. [a] Athen. lib. 11. de temulentis dictũ. [b] Stephan. de Vrbib. Athen. lib. XII. de Alcibiade, & Suidas.
212. [a] Aristoph. Pluto.
213. [a] Zenob. Horat. in arte Poët. *Flebilis Ino.*

[b] Plato 11 de Rep. Lucian. de Vocis. Cic. III. Offic. [c] Hom. Iliad. i. Zenobius.

214. [b] Pro, *Victum te fatere*, Athen. lib. VI. Persius Sat. v. 215. [a] Sic Homer. sæpè, *Deorum in genibus sacet.* [b] Lycophron in Cassandra, Δυλὸν ἐς ἄνδρα τιμιδὸν & *parum virum* nominat. ob patris eius Panopœi periurium quo is Minervam & Martem bello, quod Amphitruo aduersus Teleboas gessit, deluserat. Vide Maronis interpretes II. Æn. v. 264. 216. [a] Athen. lib. v. Iunius Cent. I. Adag. 91. 217. [b] Strabo lib. VI. 218. [a] Plato, Aristoph. in Pluto, Fabius, aliique. 219. Hom. Iliad. ἀ. ver. 231. & Phal. XIII. v. 8. & XIV. v. 5. [b]. Zenob. Athen. & Ennius apud Appuleium in Apologia: *Scatum prateriij cerebrum tuũ paue sapremi.*

Hesiod.

Pomis appetere. [b] *Est rigidus mage quã rubus asper.*
200 *Vnguibus incedis.* [b] *Pauper viduatus amicis.*
[a] *Mascula corda trahis ferrum.* [b] *Tu Beta sophorũ.*
[a] *Bœotis diuina.* [b] *Accurrat frater amico.*
[a] *Bulbos conquirunt.* [b] *Malus hac haud nouerit vllus.*
E trinio canum. Citharista Aspendius olim.
205 *Pectinibus radis. Gleba aruum.* [c] *Omittito vatem.*
Scurra. Velox ad cenam. [c] *Siluam taurus oberrat.*
[a] *Nos numerus. Seriem serua mortalibus ortus.*
[a] *Bubo volat.* [b] *Ductor Deus est.* [c] *Anthronis asellus.*
[a] *Alterius ridere genis.* [b] *Nil somnia veri.*
210 [a] *Mens est Pandelei.* [b] *Semper præstat prior annus.*
[a] *Ebria semper anus.* [b] *Noli contendere Aeydum.*
[a] *Hircissans anus est. Quid balnea cũ cane habẽt ius?*
[a] *Mœrores Inus.* [b] *Gygæ annulus.* [c] *Est galea Orci.*
Decipiet laqueus laqueum. [b] *Digitum excere. Vinit.*
215 [a] *Quinq; virũm in genibus sitares.* [b] *Ignauus Epeus.*
[a] *Plus metuis cerua. Dubitet mens dicere verum.*
Vincula Tyrrhenũm. [b] *Quæ dantur munera laudo.*
[a] *Vel cæco apparet. Cerne vt quod reliat asellus.*
[a] *Plebiuori.* [b] *Iouis hoc cerebrũ.* [c] *Mediũ amplius omni.*
220 [a] *Calo delapsus.* [b] *Benè mi. Se offendere cunctis.*
[a] *Bis ter quod pulcrũ est.* [b] *Stultus post facta peritus.*
[a] *Bis crambe mors est.* [b] *Cuculus verpas agit in rus.*
[a] *Est geminum Kappa.* [b] *Moschus Bœotica cantat.*
[a] *Messenâ seruus maze.* [b] *Dormisti in tripode ipso.*
225 [a] *Lignens est equus.* [b] *Et sursum fluuy. Aduena ciuẽ.*
[a] *Aes Dodonæum.* [b] *Procul absit nuntius aure.*
[a] *Dosan.* [b] *Risu valens. Quæstoris fugere malefica.*
[a] *Alter Phrynondas es.* [b] *Oua exanida gignit.*
[a] *Ignem Aphye aspexit.* [b] *Dat cæca canis festinans.*
230 [a] *Deformis Corythem. Est belli cura Cononi.*
[a] *Alcida frustrà.* [b] *Ignauis sunt plurima fœta.*
[a] *Vir veiles.* [b] *Non in bello peccare licet bis.*
[a] *Vrbs ego sum Pitane.* [b] *Delphina natare doceto.*

In

Erasmum in *Quod latur*: &, *Qua dantur*, ex Cic. ad Atticum. [b] Qui enim sanus, dicues, Cicero in Paradox. 223. [a] Æschines, Plato, & Lucianus. [b] Aristophanes in libro VII. pagina Basil. 143. ver. 28. [b] Aristoph. ἐν Ἐκκλη. Aristoteles, & Galenus.

230. [a] Zenobius. 231. [a] Supple *columnam struxerit.* Erasmus. [b] Theocrit. in Bacchaft. . 232. [a] Fabius libro VIII. ex Homero οἴνου. ξ'. Adde Diogenis dictum ex Laërtio. [b] Lamachus apud Plutarchum, & ex Catone Flau. Vegetius. 233. [a] Zenobius de restitutis in pristinam dignitatem. [b] Ælianus libro XI. Animalium, cap. XII.

235. [a] Hero-

Ελεδίου ἀτίλωστα. Θύρεσι ὀπὶ σαυτὸν ἀνοίξεις.
Εἰς πανδίσιον τὸν Λυδόν. Α᾽χρεῖος ἐλθὼν. Γλυκύπικρος.
Εἰς τὸ γαστέρ᾽ ἐναλλιδᾶς. Στόμα διαδικάζεσθαι.
Εἰς φάτνας ἀρχαίας. Α᾽ρτεμις ἡ Παιανία.
Ἐκ κελάδοις γεύειν. Καὶ βαίτυλον ἀντὶ καθετήρους.
Ἐκ μιᾶς ἐλίφατος. Μάχη μ᾽ ἡ Μαραθών.
Ἐμβάλλειν ἁλίαις. Τῇ πύρα σαπτὰ πλεῖται.
Ἐμβαίνειν ἰδίοις. Βίον ἀντιθαμίζω πρὸς ἅπαντα δείδιεν.
Ἐν μετρεῖσθαι κρῖσιν, ὅπου λύκοι. Ὄλμος ἀτολμεῖ.
Ἐν μακέλῃ νήπιος ἐμπίπτειν. Αὐξάνου ἀκύων.
Ἐν μάλιτι σαυτὸν καταπάττεις. Γεγῦς ἀπὸ ξυλῆς.
Ἐν πορθμείῳ ἔχων ὑπὲρ πόδα. Τυμβοχόησεν.
Ἐν σανδίῳ δολιχὸν ζητεῖς. Αἶλιγον Α᾽ἴδιμα.
Ἐν ῥιόδρυσιν. Βαλὼν οἷος φόξιδος.
Ἐνδύσιμον. Θοπτῆρ᾽ δ᾽ ἐς ὅλβιος εἰς τέλος ὐδεῖς.
Ἐργίνη πολιαί. Φευδολόπτερος Παξοκλῆ.
Ἐσθλὸς ἢ κακὸς ὄζειν. Ἐπὶ ξυρῷ ἵστα᾽ ἀκμῆς.
Εὗρι θεὸς ἢ ἁλίβρε. Α᾽κεσν λαβὲ, ἢ ἴσον ἴσχεις.
Εὗρον ὁ Παροιμίας ὀβολόν. Κάκιον Βάβυς ἠυλεῖ.
Εὑρυβάται. Κίρκεσπες. Α᾽εὶ πολέμου κενὰ πολλά.
Εὐρυκλῆς. Πεινῶντι λαγὼ κὴ σῦκα πλακοῦντες.
Εὐρυμνος. Μοχθηρὸς ὕσσῳ τὸν ὕσσβολὸν ὄζει.
Εὐτυχία πολύφιλος. Ἐ᾽φ᾽ ᾧπερ ὕμμιν ἀλεῖμμαι.
Ἐχθὶς κὴ σφρῖν. Πεῖς καὶ λύκος οὐ ὑμβωμοῖ.
Ζεὺς ἀγορᾶς. Πεινῶσιν ἀλεύπτοι᾽ ἐνιήχοι᾽ ὕπτιοι.
Ζητῶν ἰχθῦσι πᾶσι. Ὀ ῥῖπτ᾽ χλαῖναν ὑφαίνειν.
Ζωὴ ἀκανθώδης. Ὅσος οἷς ἀχερῶνας ἀπίθησα.
Ζωὴ κὴ ψυχή. Δὶς ᾷ ἐ βῶλον ἀλύτης.
Ζῶν ἔτι μᾶζ᾽ ἁλίνη. Τὸ δ᾽ ἐπὶ κλίος ἰσταμβίοιο.
Ζωροπύνης. Ἐ᾽ριῶς ἀμύητος. Ἔθος φύσις ἄλλη.
Ἡ ὄνος, ἡ βασιλεύς. Α᾽πτίστης χεῖρι γήραϊ.
Ἡ πίτυα ἀγάλλεται. Ἐγὼ βαλανίδιον ἰμάσυτ᾽.
Ἡ ταὶ, ἡ ὄπι ταύς. Οἱ κλίπτας ἄρουσιν ἰορτίμι.

Ἥλθε

235. [a] Herodot. lib. 1. de Lydis. vide & Erasm. *Equum in planum praecas.* [b] Quasi temerè ridens, Erasm. [c] Theocritus de amore dixit, & Erasm. in Prolegom. Adag. pag. 9.

236. [a] Plut. in Lycurgo, *ventri bellum indicere*, vt H. Steph. in Chiliad. [b] Philostratus de Dionysio Milesio: Io. Tzetzes ex Cratino: Iunius Centur. 11. Adag. 18.

237. [a] Plaut. Curculione. [b] Gyraldus in Syntagm. Deorum.

238. [a] Hom. Odyss. ξ. vers. 214.

Κλῦθ᾽ ἴφιμος ἐλαύνων· γλῶσσαν δ᾽ οὐκ ἴσμεν ἑκάστου
Γείτονος.
Attamen è stipula visu te agnoscere credo.

[b] De Bætylo Hesych. & Giraldus in Syntagm.

239. [a] Lucian. in Muscæ encomio.

241. [a] Eras. sed longè rectiùs Iunius Centur. 1. Adag. 40. è Paulan. Eustath. & Suid. [b] Vide & *Vita palmam*, Κανδαύλου τοῦ βίου, in Diogen. & Suida. Cent. 1, Adag. 25. & ibi à me notata.

242. [a] De magno periculo si & à tergo lupi, Eras. [b] Vt infrà ver. 224. Eras. pistillū, seu mortarium ignauū, sic Cleanthem Timon μυτάλοφωνος vocabat. 243. [b] De beatorum insulis Geographi, & Fortunatarum situm describit Ant. Mutetus lib. v. Variar. ca. 1.

244. [a] Diogen. *Te melle pernegu.* [b] De anu libidinosa suprà, *Anus hircissans.* 245. [a] Iulianus I. C. in Pandectis. [b] Silicernium, apud Nonium Marcellum, & Adag. *Acheruntici senex.* 246. [a] Suidas, & qui de Ludis scripsere. [b] exaudi, *comparat*, Zenob. & Suidas. 247. [a] Theognis, vers. 907.

Ἐν πείδῳ δ᾽ ἕκαστ᾽ ἐστὶ καὶ ἐν παύροισιν ἰδεῖν μοι,
φρονέζω, πότερα λῷστ᾽ ἐστὶν ἑκάστῳ.
Ancipitis in trivio via duplex, altera quarum
Non mihi displiceat, non minùs illa placet.

248. [a] Pro occasione Iunius Cen. v. Ad. vlt. [b] Sophocl. Oed. & Plut. in Solone.

249. [a] Pin-

In par impendi. Referabis iannam apud te.
235 [c] *Lydum in planitiem.* [b] *Nugator.* [c] *Dulce & amarū.*
[a] *In ventrem saltare.* [b] *Os bis denūm salientum.*
[c] *Antiqua ad praesepia.* [b] *Mox est Panagea Diana.*
[a] *Nescere de culmo.* [c] *Saturnia saxa vocares.*
[a] *E musca est elephas. Pugnam post ad Maratʰonem.*
240 *Frena iniecta. Dabit latum experientia finem.*
[a] *Embarus en.* [b] *Vitæ palmum cantus ad anethum.*
[a] *Praceps antè locum, sunt pone lupi.* [b] *Holmus atolmē. Auditu accrescens.* [b] *Degens in sede beatūm.*
[a] *In melle obuoluis teipsum.* [b] *Vetula ista catullit.*
245 [a] *Alterum habens in lintre pedem. Silicernia curuæ.*
[a] *In stadio dolichum quaeris.* [b] *Felemne Minervæ?*
[a] *Intrinio manfi. Post factum abfiedere teutæ.*
[a] *Ansa est.* [b] *Ante obitum mortalis nemo beatus.*
[a] *Ergimi cani.* [b] *Patrocleo parciar huc est.*
250 *Et bonus & malus est.* [b] *Sitares in cuspide ferri.*
[a] *Inuenis prauum Deus.* [b] *Alta pete vt media adsint.*
[a] *Parnetes obolum.* [b] *Anlædus peior Babys iste.*
[a] *Eurybatæ.* [b] *Cercops.* [c] *Sunt plurima insania bello.*
[a] *Eurycles.* [b] *Lepori ieiuno obsonia ficus.*
255 *Eurymnus. Vitiis ô ter ij, quaterq; notandus.*
Astra peto saliens. [b] *Felici copia amici.*
[a] *Antè lapus sibi iunget anem.* [b] *Sic nuper heri ij.*
[a] *Esuriens dormit vulpecula. Iuppiter orbes.*
[a] *Vndique vestitus.* [b] *Lanam contexere Orestes.*
260 [a] *Aspera vitæ illi.* [b] *Paleis accedit asellus.*
[a] *Vita animaq;.* [b] *Etiam pauper glebam capit error.*
[a] *Viuens Magdalia. Maneat te fama futuri.*
[a] *Vina bibens.* [b] *Mos est natura.* [c] *Hermes ij profanus.*
[c] *Aut Rex aut asinus.* [b] *Persolues porce racemos.*
265 [a] *Balnea & ipse mihi sterno.* [b] *Lapis abs ij cachinnis.*
[a] *Aut hoc, aut super hoc. Sibi fures festa celebrant.*
[a] *Vincla*

259. [a] Sic Cicero in Verrem sæpiùs, pro Cluentio, & alibi. [b] Aristoph. in Auib.

260. [a] Eras. in Adag. *Vita macerata*, hic pro βιοσῶ. [b] Athenæus lib. 11. ex Philemone. 261. [a] Martialis lib. x & Iuuenal. *Blanditiæ sunt tormenta*, vide Erasmum. [b] Pausan. in Corinthiacis. Plutarch. in Problematis. 262. [a] Erasm. in Adag. *Cænū mutat è Magdalis.* vide Thesaur. H. Stephani. [b] Suprà in Variet. Appendice.

263. [a] Pro *inerma bibens*, Suidæ & Plauto. [b] De vsu quæ altera est natura, multa Iurisconsulti. [c] Sen *Non immatur.* Erasmus ait etiam legi ἀποθνῄσκω. 264. [a] Iulius Pollux. Eustathius in Hom. [b] Sic de capra Ouidij in Fastis Epigramma Politianus explanat: *Rode capre vitem*, &c. Muscel. cap. xxvi.

265. [a] Aristophanes in Pace. [b] Vide Zenodotum, & ibi notata.

266. [a] Plutarchus in Apophthegm. Lacænarum.

Ἦλθε κύων ὅθεν ἀνέσμυ. Δικαιότερος σκαφίδος εἶ.
Ἦ ἔσχατον ὀφθῆναι λέβητα. Ἀλλὰ μετὰ μείζονος αἰδοῦς.
Ἡ σιδήριον γήρας. Ἐχέτω αἰκοντί γε θυμῷ.
270 Ἡφαίστου δ' ἀνάμας. Ἐρεσθαι ἔχει ἀπηφανοῦς.
Ἡχοῦς πικρότερος ὤπα. Θύρας ὀπαδὸν βίβλου.
Θαλλοφόροι. Μετὰ φοινὸς τύχης. Χαῖρε φίλον φῶς.
Θύμιος ἀθρόος. Χαμαίδρυα καταλύουσι. Σελλοί.
Θηρείτιον βλῆμα. Λύκου δίκας. Ἡμιόνου ὄνος.
275 Θετταλικὴ πῖρυγες. Τὸν καρκίνον ὀρθὰ βαδίζειν.
Θετταλικὸν σκόλημα. Τί δ' ἄκρυτα δίδως ἰχθύσιν.
Θοῦμα Φασηλίτιδι. Οὐδ' αἰ πίσης, ἰμὶ πίσης.
Θυμβοσφαγεῖν. Διὰ ἕκτης πλευρᾶς. Εἰς γόνυ βάλλειν.
Ἰκκου δίδυμος. Ἀμαλθίης ἀγέλης κέρας ἔξω.
280 Ἴσως ψῆφοι εἰσι. Πρόμηθεὺς. Δημοπίθηκος.
Καδμεῖος νίκη. Σαμίων ἄνθη. Χαμαὶ ἀντλεῖς.
Καὶ τοὺς ἀληθοπότης συμφύλ κακά. Κλειτομαχίζη.
Κάλλος· ἐνδοὺ πᾶσιν. Ἀλώπεκες ἴχνεσι βαίνειν.
Καλλιφάνης. Λεύκασπιτίνης. Γυναικόδουλος ἀνήρ.
285 Καύθαρος Αἰτναῖος. Ψυκὰς, ἢ ἐρόσους. Εἰς Κυνοσάργες.
Καρπούς τε σταδίοισι ἐρίζομεν. Ἐσθὸς ἀραχνῆς.
Κεὶ λύκου ἰμείρεις. Ἀφὺς τιμὴ τὸ ἔλαιον.
Κίντες τε πῶλοι ἀφεῖ τε νύσσαν. Γόνυ κάμψαι.
Κερκώπων ἀγορά. Γυμνῷ φυλακὴν δότε τὰ τριῶν.
290 Κηρὸς πεπωκώς. Γνάθῳ δίος, ἢ ὅτι καὶ αἰδοῦς.
Κηρῶν λεπτότερος. Ζωὴ ἐν πᾶσι λαγώοις.
Κλαυσίλλιος. Σελάνης. Σαμίων λαύρα. Μιξὶς, ἡ πνίξ.
Κλημαχτής. Ἄνιμι μᾶλλον γε λάκκαν τίκτουσι κάδρας.
Κοῖλον ἐδώκε σοδός. Καὶ κυλίστρου ἄλλο πορ' ἄτλης.
295 Κόντῳ πλεῖν. Εἰς Πυῤῥαίους, εἴπ κυκλῶ γε.
Κρητίζεις πρὸς Κρῆτα. Δοκὸς δ' ὀπὶ πᾶσι τίτυκ).
Κελὸς ἀστλογόνεσσας. Ἢ μᾶλλον κλέος ἦν, ἐξ ἧσθα.

Κεφυσι-

M. Varro, Græcos εὖς ἐγκλὶ dicere solitos ait, cùm lumen inferretur. 273. [a] De tenuibus sed ambitiosis dictũ. Suid. & Hesych. Eras. in Sellisare, & Ἡ γυνὴ σ' ἀπάτα, *Balba mea credit.* [b] Simile est, *Bombylius homo*, in Erasmo. 274. [b] Homer. Iliad. ζ. Suid. Erasm. & ibi H. Steph. [c] De infamibus Zenob. Hesych. & Suid. 275. [a] Iul. Pollux. Suid. & Eustath. Iunius Cent. 1. Adag. 5. 276. [a] Iunius Cent. 1. Adag. 5. ex Eustath. in Dionysium Afrum. [b] Sophocl. Suid. & Iunius Cent. v. Adag. 8. Sic Maro 11. Æn. *Infandum regina iubes renouare dolorem.* hoc est, *Lacrymas pergis renouare sepultas.* 277. [a] Zenob. [b] Aristoph. ἐν Πλούτῳ. 278. [a] Herodot. in Erato. Æschylus in Persis. Iunius Cent. v. Adag. 21. [c] Hesych. & Suid. adde Aristoph. ἐν Νεφέλαις, Συμβολαιοφύλαξ. 279. [a] Eustath. de Icco medico. De athleta verò Ælianus lib. XI. *ποικίλης ἱστορίας*. Iunius Cent. v 111. Adag. 25. [b] Suidas integrum citat:

Ἐνθ' ἔνα μὲν δίφρον τε καὶ ἀμφιβρότην αἶγες. *Capra ubi Amalthea præbet mihi pabula cornu.*

280. [a] *Populi fimus*, Aristoph. in Ranis. Eras. in *Simia barbata.* [b] Hoc est, *Æquales calculi.*

267. [a] Zenob. [b] Modestinus Iurisconsl.

268. [b] Diogen. & Suidas. Erasm. in Adag. *Περὶ ἀτοπίας & salsitate.*

269. [a] Pindari epigr. ex Aristot. in Appendice Vatic. Cent. IV. Adag. 3. & Suidæ Cent. XIII. Adagio 31. [b] Homer. Iliad Δ'. & Euripid.

270. [a] Hom. Odyss. β'. quæ hîc vertit Erasm. & Suidas. [b] Phocylidis est versus 75.

271. [a] Terent. Phormione extrema: *Verba filii mortuo.* [b] *Odisse filium profani.* Orpheus apud Aristidem in Pericle, Pythag. verò attribuit Stobæus Serm. 39. nou. edit. pag. 137.

Αἴσιον τωνταῦν, θύρας δ' ἀνάδην ἀνέωγε.
Cordatus cantabo: fores occlude profane.

vide Brissonium in Formulis.

272. [a] Eustath. Odyss. XVII. Iunius Centur. IV. Ad. 61. & nos de Oschophoriis ad Procli Chrestomathiam. [b] Pythagoræ & hoc symbolum Clem. Alexand. Strom. 1 v. Iunius Centur. VI. Adag. 5. Plut. in Moralibus, &

Vincla canis subiit. [b] *Trutina tu iustior omni. Assa farina placet.* [c] *Semper vitato potentem.*
[d] *Hesiodi senium est.* [e] *Inuita mente lubensque.*
270 [a] *Vulcani vinclum.* [b] *Litem lis procreat ex se.*
[c] *Verba facis vita functo.* [b] *Procul este profani.*
[a] *Ramigeri.* [b] *Fac voce preces.* [c] *Lux optima salue.*
[a] *Selli.* [b] *Buxeus est homo. Transit flumine torrens. Luce cubans.* [b] *Thersita oculus.* [c] *Decus ecce lupina.*
275 [a] *Ala Thessalica. Graditur recta ordine cancer.*
[a] *Thessalicos saltus.* [b] *Cur lessum funeris ergo.*
[a] *Sacra Phaselitum.* [b] *Suadenti non tibi credam.*
[a] *In genua abiicitur. Mox per fata. Vincere Thymbra.*
[a] *Cena Iecci est. Et Amalthea sunt cornua campi.*
280 [a] *Demopithecus.* [b] *Sunt suffragia iusta.* [c] *Prometheus.*
[a] *Victor Cadmeus. Samy flores.* [c] *Ab humo hauris.*
[a] *Et mala coniungunt mortales.* [b] Κλειτομαχίζῃ.
[a] *Intus recte agitur. Sequeris vestigia vulpis.*
[a] *Calliphanes.* [b] *Iecore albo.* [c] *Valde sordidus est vir.*
285 [a] *Cantharus Aetnæus. Stilla aut ros.* [c] *In Cynosargei.*
[a] *Fructib*[b] *haud stadiis certamus. Stamina arachnes. Vsque lupos mementas. Aphya est & olina decori. Ad metam pullos impellis. Poplite verso.*
[a] *Cœtus Cercopum.* [b] *Tradis custodiam inermi.*
290 [a] *Mugil iecinat. Pudor est vbicumque pauor stat.*
[a] *Cera exilior est. Lepori omnis vita suauis.*
[a] *Flens-ridens.* [b] *Salacon.* [c] *Non suffocatio sed pars.*
[b] *Clematis herba.* [c] *Viros solæ peperere Lacænæ.*
[a] *Effugit pedibus.* [b] *Quondam graviora tulisti.*
295 [a] *Conto nauigat.* [b] *In Pyrrheos, si quid acerbi est.*
[a] *Cretizat cum Crete.* [b] *Paratus in omnibus obex.*
[a] *Cornipeta est aries. Fuit hæc tibi gloria certe.*

Fran-

289. [a] Æschines de Demosthene. Iunius Cent. VII. Adag. 58. [b] Zenob. Hesych. & Suidas. 290. [a] Iunius explicat è Comicis Cent. IV. Adag. 69. [b] Suidas.

291. [a] Vide *Cera tractabilior*, &, *Cera instar.* Iunius Centuria VI. Adag. 8.

292. [a] Iulius Pollux lib. II. Onomast. [b] Hesychius, Erasmus, in quem ibi Hen. Stephanus copiosè. [c] Zenobius Centuria V. Adag. 23. & Suidas. 293. [a] Herba est Ægyptia, Demetrius Phalereus, & Laërtius in Zenone. [b] Plut. in Lycurgo. Dorica autem est Dialectus. 294. [a] Volam pedis ostendere, fugere est, Hesychius. [b] Tale Virgilius: *Oppetit grauiora, dabit Deus his quoque finem.*

295. [a] Suid. Erasm. quem refellit pluribus H. Steph. [b] Stephan. de Vrbibus, Plut. in Sympot. quem Erasmus hîc corrigit, Iunius Cent. 1. Adag. 22. & Ioannes Alexand. Brassicanus ad illud: *Hostibus cuncta.* 296. [a] Plut. in vita Lysandri & Pauli Æmilij. [b] Galen. lib. III. De differentiis pulsuum. Erasm. vbi Hen. Steph. Κλέος pro *opinione* accipit. 297. [a] Diogenianus & Hesychius.

calculi. Suidas & Erasm. ex Aristot. Problem. *Carneo magis quam altero sit fœcundum.* [c] Lucianus in Dialogo Prometheo.

281. [a] Plato, Plut. Aristides in Pericle, Pausan. in Bœoticis. [b] Vatic. appendix Cent. III. Ad. 81. Suidas Cent. XII. Ad. 61. [c] Zenobius, Erasm. & ibi Hen. Stephanus.

282. [a] Aristot. in Rhetor. Erasmus in *Syncritismat.* [b] Hesychius, Diogen. & Suidas.

283. [a] Theoc. Idyll. XV. *Συνεκτικὸς.*

284. [a] De indocto se iactante Athen. libro 1. [b] De formidolosis. Zenobius vbi antea editum Μελαγχίας malè, pro Μελαγκορίας. [c] Iul. Pollux.

285. [a] Aristoph. in Pace, & Diogenian. [c] Plut. in Amatoriis, & Gregor. Nazianz.

286. [a] Antiphilus Byzantius de Chio insula, lib. I. Anthol. ca. LVIII. *ἐν Νόμοις.* Iunius Cen. IV. Adag. 63. [b] Nazianzen. Theodoret. de Prouidentia, Iunius Cen. II. Ad. 32.

288. [b] Vt fit in negotij contentione, Homer. Æschylus, & Philostrat.

289. [a] Æschines de Demosthene. Iunius Cent. VII. Adag. 58. [b] Zenob. Hesych. & Suidas. 290. [a] Iunius explicat è Comicis Cent. IV. Adag. 69. [b] Suidas.

291. [a] Vide *Cera tractabilior*, &, *Cera instar.* Iunius Centuria VI. Adag. 8.

292. [a] Iulius Pollux lib. II. Onomast. [b] Hesychius, Erasmus, in quem ibi Hen. Stephanus copiosè. [c] Zenobius Centuria V. Adag. 23. & Suidas. 293. [a] Herba est Ægyptia, Demetrius Phalereus, & Laërtius in Zenone. [b] Plut. in Lycurgo. Dorica autem est Dialectus. 294. [a] Volam pedis ostendere, fugere est, Hesychius. [b] Tale Virgilius: *Oppetit grauiora, dabit Deus his quoque finem.*

295. [a] Suid. Erasm. quem refellit pluribus H. Steph. [b] Stephan. de Vrbibus, Plut. in Sympot. quem Erasmus hîc corrigit, Iunius Cent. 1. Adag. 22. & Ioannes Alexand. Brassicanus ad illud: *Hostibus cuncta.* 296. [a] Plut. in vita Lysandri & Pauli Æmilij. [b] Galen. lib. III. De differentiis pulsuum. Erasm. vbi Hen. Steph. Κλέος pro *opinione* accipit. 297. [a] Diogenianus & Hesychius.

Κρεσσιμαχῆιον. Ἀλλ' οὐδ' εἰ βοῦς φθέγξεται, πιθοίμεθα.
Κυκλωπὸς οὗτος φησί. Κακὰ κέρδεα ἴσα βλάπτει.
Κυκλωπίων βλέμμα. Καινοτίζειν. Κειρόμενος ☉.
Κωφότερος κίχλης. Μία μοῖρα πάντας ἐλαύνει.
Λεῖπε τὰ ξένοισιν ἐπερχόμενα. Λίθον ἐψεῖς.
Λεπρός. Κάπτει Ἀϊδωνῆος. Ἀγχέλοχος ἀλωπηξ.
Λύσεις τ' Πελίαν. Οὐ Μίδας ταῦτα φυλάξει.
Λυδὸς ἐλαύνει ζυγόν. Ξυὸς ἄλθοι, ὅστις ὄνησ.
Λύδιον ἅρμα. Τὸν εἶπον ἵππαν ἐξ ὀμφαλλοῦ.
Λωβοφαγᾶ. Ἀμμὶς δὲ δίκτα Ῥόδιοι, δίκτα νᾶες.
Μαγνήτων τὰ Τερμήρεια κακά. Κόμμι τοπικόν.
Μαλλοὶ ὁ Φρύξ. Πλήρης βασιλῆι πᾶσι μαζὸς ἀσταῖς.
Μανδραγορίζω ἔτης. Πτωχῷ φίλοι οὐδὲ πάτρης.
Μανία ἀρίστεια. Φιλοπαίπαιξες Κλειοφῶντες.
Μαργίτης. Κεστικῇ λήμμα. Λιμὸς κολακικώτατος.
Μελανίων σοφίζεται. Ἀετοῦ φρένας ἀμείνονας.
Μὴ ἐξοφακῶς λοπαδοῦ πύξει. Βακκλος. Χάρμα πραύσατε
Μή συ μελαμπυγίζε ἀδελφοῖσιν. Καρδαμῶν ἔδῃς.
Μήτε γε κάλλιον ἀδελφοῦ σοῦ, Μελανιππηγενὲς εἶναι.
Μὴ τὸν γραμμὰς κίνει λίθον. Γ' ἀθέμιτα ὀρύσσῃς.
Μηδὲ ἄγαν. Αὐτὰρ τὸ μέσσῳ. Γνῶθι σεαυτόν.
Μήλιος Ἡρακλῆς. Ἢ ἐπὶ ἀρίστοις, ἢ κολακικώτατος.
Μητέρα σὴν ζεύγλαις ἐλάσεις. Πλακοῦντ' ἐσθίειν.
Μικρὸς ἀεὶ τὸς πολλὸς. Ἐλλάδι σημεῖα ἀγαθὰ φέρειν.
Μῦθον ἔειπε. Ὀλίγῳ δ' ἀνδρὶ λόγος. Ἀτυφλόφρων.
Μυὸς ἅλτρας. Χαμαὶ δὲ πίτνησιν ἀείδουσι.
Μῦς λιμνικός. Νόσος Ἡρακλῆος. Ἀπὸ ἱλαρᾶς ☉.
Μωρότερος Μορμύρου. Σκαμβὸν ξύλον ἰθύνειν ὀρθόν.
Μωρῷ δὲ βασιλεῖ πόμα ἄχρατον. Ἐκ πίθου αὐτλεῖς.
Νικᾷς μαστίζῃς. Ἄλλοι κάμνουσιν, ἄλλοι θέρονται.
Νηπάλιος θυσία. Θυσίαν οἱ Κρῆτες ἄγουσιν.
Νικᾷ εἰς χόρτον ἥλθε. Περιβάλλειν εἰς κυνὸς ἄγρας.
Ξυνὸς Ἐνυάλιος. Νίκη δ' ἐπαμείβεται ἄνδρας.
Ὁ μὲν ἀγχικεφάλης ὄπιθεν. Μᾶλλα μὲ ξυρεῖ ἐς χρόα.

Ο ξυ-

298. [b] Alciphron. in Epistola Glyceræ ad Menandrũ: Οὐδ' εἰ ἐπῆν μοι τὸ λεγόμενον ὀβολοῦν, πεδίον ἂν. Et verò bouem interdũ locum Romæ in prodigiis habuisse refert Iulius Obsequens, & sæpiùs T. Liuius. Puerum quidem lib. xxxvii. Annaliũ cap. 13. (vt nunc distinguunt) in agro Romano lib. xxviii. & in Campania lib. xxi. capp. 13. & 21. Alibi bos dixit: *Roma tibi caue*, idẽ li. xxxv. c. 21.

299. [a] Aristoph. in Ἴρμοδ. [b] Hesiod. libro 1. ἔργων. ver. 350.

Μὴ χαλκὸν κτήσαιτο, καλὰ κέρδεα ἴσ' ἔτυμα.
Ne mala lucra pares, mala lucra æqualia damnis.

300. [a] Suid. & Iunius Cent. iii. Ad. 49. [b] Galenus li. vi. Therapeutic. Iunius Cent. v. Adag. 92.

301. [a] Zenobius.

302. [b] Aristo. in Vesp.

303. [a] Basilius M. ad Iuuenes. Philostrat. & Io. Braffic. Ad. 28. [b] Hesych. Had. Iunius Cent. viii. Ad. 95. [c] Plato in Phæd. Plut. & alij.

304. [a] Zenob. & Diogen. [b] Zenob.

305. [a] Plutarch. aduer. Colotem & Hesychius. [b] Zenob.

306. [a] Diogen. & infrà ver. 342. [b] Id est, domesticum calumniaris thesaurũ. Aristid. in Pericle. 307. [a] Homer. Odyss. 9. 308. [a] De his Strabo lib. xiv. De Termeris autem malis Plut. in Theseo, Suidas & Apostol. [b] Aristoph. in Plato. 309. [a] Refert historiam Zenobius, Suidas, & Apostol. [b] Iunius Cent. v. Adag. 28. *Vter fassis plenus.* 310. [a] Lucian. & in Sacris literis Gen. 30. & Cant. 7. v. 13. [b] Sæpè Salomon vt Prou. 14. v. 20. inuisum esse pauperem. 311. [b] Aristoph. ἐν Βαβύλῳ p. nou. edit. 244. Iunius Cen. ii. Adag. 89. 312. [a] De stolido Lucian. vsurpat in Hermotimo, seu de Sectis. Homeri fuisse poëma putatur, de quo in eius vita Herodot. Basil. M. Homil. ad Iuuenes. Tzetzes Chil. vi. v. 593. [b] Aristoph. & Lucian. [c] Aristoph. ἐν Νεφέλαις. 315. [a] Aristoph. in Lysistrata. Alibi est *Hippolyto castior*, vt hic reddit Eras. *Castus Melanion.* 314. [a] Athenæus & Plut. ex Cratete. [b] Pyrausiæ gaudes gaudiũ, Iunius Emble. xlix. Æschyli est. Vide Ælian. de Hist. Anim. lib. xii. c. 8. [c] Athen. & Suid. & nos in Vitis comparatis Aristot. & Demosthenis.

315. [a] Philost. lib. ii. & Suid. [b] Aristoph. ἐν Θεσμοφοριάζουσαις.

316. [a] Synes. de regno. H. Iunius Cen. vi. Ad. 16. [b] Clem. Alexand. lib. ii. Pædag. Eustath. Iliad. 10. Iunius Cen. iii. Adag. 69.

317. [a] Gilbert. Cognat. Cent. iv. Adag. 399. *Lapides ad filium.* [b] Herod. li. i. Sueton. in Nerone.

318. [a] Variis varij tribuunt, quæ colligit Eras. [b] Hesiod. & Lucian. [c] Tribuitur itidem variis atq; adeò Apollinis Oraculo, Cic. Tusc. de Leg. & alibi. Iuuenal. Auson &c.

319. [a] Ex Melo Insulâ, alij Pomorũ Alcides. Vide de Giraldi Syntagmata. [b] Zenob. seu Zenodotus. Cent. iv. Adag. 18. Diogen. v. Adag. 10.

320. [b] Suidas in *Crepitu proœdus.* Eras.

321. [a] Aristoph. interp. ἐν Ἴρμοδ. [b] Zenob.

322. [a] Galenus non semel, Eras. & ibi ex Luciano H. Steph. [b] Aristoph. in Auib. & Eras. pluribus.

Fraudat metra. [b] *Fidem, nec si bos dixerit, addet.*
[a] *Cyclobori vox hæc.* [b] *Mala lucra æqualia damnis.*
[a] *Lumen Cyclopis.* [b] *Veratreum. Atque Canopus.*
[a] *Surdior es turdo. Scutica omnes virgeat vna.*
Hospitibus linguas aliquid. [b] *Lapidem coquis ipsum.*
[a] *Archilochi vulpes.* [b] *Hinc Mucius.* [c] *Adonidis horti.*
[a] *Eluceres Peliam.* [b] *Medus non illa relinquet.*
[a] *Claudis Lydæ fores.* [b] *Veniat qui proderit hospes.*
[a] *Lydius hic currus. Tua nempe calumnia vexat.*
[a] *Lotum edere. At Rhodij deni, nauesq; decem sunt.*
[a] *Termeriorum & Magnetum mala.* [b] *Fraus monetæ.*
[a] *Est mage Phryx.* [b] *Vires baptizant aëris inditas.*
[a] *Mandragorã hausti.* [b] *Mendicũ nec amãt genitores. Rustica vates.* [b] *Ambitiosiore est Cleophonte.*
[a] *Margites.* [b] *Cronica Lemæ.* [c] *Lippis colocyntas.*
[a] *Melanion sapit. Atri in barathrum incidit orci.*
[a] *Laucibus apta ferula.* [b] *Pyrausta more.* [c] *Bacelus.*
[a] *Natibus eripe te nigris.* [b] *Nasturcia mande.*
[a] *An benè fratribus est?* [b] *Vt somno molior omni.*
[a] *Ne moueas vnquã lapidẽ à norma.* [b] *Fodere Isthmũ.*
[a] *Nil minus.* [b] *Atque pari mensura.* [c] *Nosce teipsum.*
[a] *Melius Alcides.* [b] *Vel lilia, vel colocynten.*
Hanc tibi concedo matrem. [b] *Sonitu experieris.*
[a] *Exiguus pullus.* [b] *Caprahaud iunguntur aratro.*
[b] *Fabulam asello.* [b] *Reddere par. Necis actio nulla.*
[a] *Murem elephantus agit.* [b] *Canit in tellure cicada.*
[a] *Herculeus morbus.* [b] *Mus alba.* [c] *Audacia cerui.*
[a] *Stultior es Morycho.* [b] *Rectũ haud fit tortile lignũ. Regnanti & stulto lex non est scripta.* [b] *Cado hauris.*
[a] *Nempe situm cædis. Fessis aly auxiliantur.*
[a] *Absque mero sacrum.* [b] *Cretensibus hostia fertur. Nunc veni in sedem. Canibus temerè obiicere agnũ.*
[a] *Mars dubius.* [b] *His, nunc illis, victoria cessit. Lumina postica seruabat.* [b] *Et in cute rasus.*

[a] *In*

323. [a] Aliàs exaudiendum *non capit.* Eras. [b] Aristot. lib. ii. Rhetor. Iunius Centur. vii. Adag. 36. 324. [a] Zenob. Cent. iv. Adag. 26. Diogen. Cent. v. Adag. 8. [b] Suidas, Ælian. lib. xii. Animal. cap. 10. ex Philemone. [c] Homer. Iliad. ε. v. 225.

Οἰνοβαρὲς, κυνὸς ὄμματ' ἔχων, κραδίην δ' ἐλάφοιο.
Ebrius, canis oculos habens, cor autem cerui.

325. [a] Zenob. & Suid. Galenus lib. de Pulsibus. 326. [b] Theocritus, sup. v. 26. Ἐκ πίθου αὐτλεῖς ἄκρατον, &c. 327. [a] In calumniatores dictum. Vide &, *Morsu non mordent.* 328. [a] Iul. Pollux & Suid. [b] Suid. Cent. x. Adag. 77. 330. [a] Ex Homero Iliad. ε'. ver. 309. Χαλκὸς Ἐνυάλιος, καί τε κτείνοντα κατέκτα. Eras. ex T. Liuio plura. [b] Aristot. ii. Rhetor. 331. [b] Suidas, Hen. Stephanus in Erasmum.

Ὁ ξυρὸς εἰς ἀκόνλυ. Ἀγαθὴ μὲν ἁλῖσα μύτ' ἄρτος.
Ὁ πλοῦτος Κυίρου. Ἀπὸ πύργων κοίνει Ἀχαιούς.
Ὁ ἐκ τοῦ λιθοῦ σβέτγίνη). Τ' πος ἀπίστου.
Ὁ σκιὰ ἢ χώρα. Οἶνος καὶ παῖδες ἀληθεῖς.
Ὁ ψάλτης ἀπορεῖ βάτραι. Σαρπηδόνος ἀκτή.
Οἱ Ῥόδιοι θυτῖαι. Οὐδὲ εἰς στεφ', μίγας ἰχθύς.
Οἶδε τὸ λοὺσὸν δὲ τὸ μίλαν. Πλοῦτος κεφάλαιον.
Οἶκο ἔχει εἰκαίως. Καὶ κόρακος ἐν λαγόνοιν.
Οἶκο ἔχει ἰχθῦς ἔχουσι. Χαρὶς βασιλῆν ὀπηδεῖ.
Οἰνοχοεῖς βαῖα χρίσι. Τ' πὶρ τὰ σκάμματα πηδᾷς.
Οἰόλυκοι. Πέζοι ὠδοὶ Λύδιον ἅρμα θέοντες.
Οἰταῖος δαίμων. Ἀπὸ βαλλίδος. Οὐ δὲ ἄγαθαι.
Οἰφᾶ γελᾷς ἄρτα. Δύω βόες ἀεὶ ἀλείρει.
Ὀλοίσυτ' ἀπ' ἰδώτε. Μοῦσαι δὸς κώπης.
Ὀστράκοδες. Μεγαρεῖς ἦν ἐν λόγῳ ἢ ἐν ἀριθμῷ.
Ὀμφακίας. Ἀβδηρίλογος. Κόπτε σταφίδας.
Οὐ δ' ἐκ ἐφ βάλλουσι. Μέγα σόλον τὸ ἐνιαυτό.
Οὐ λύσει λίνῳ γε σὺν ἑπτᾷς. Ἐμβάλε κυλλᾷ.
Οὐ δὲ Σπαρτιάτης ἐγώ. Οὐδ' ἐν τοῖς Γαίου.
Οὐδὲ τὸν Αἴσωπον πεπαίκης. Σύκοισι πάρις.
Οὐδὲν πρὸς Διόνυσον. Τ' πρμαζάν. Χοιρὶς Ἀργᾶν.
Οὐκ ἀρετᾷ κακὰ ἔργα. Κριτῶν διατύπους δεῖ θυμεῖ.
Οὐκ ἀυλεῖς παρὰ μίλη. Σιγῶσιν Ἀϊσχύλυ.
Οὐχὶ τὸ ἀλγύλλεις πόλεμον. Μισῶ ἀεὶ λόγον.
Παιδοριλεῖ μᾶλλον ἢ Γελλοῦς. Χορτὶν ἀείπολις.
Παίζειν ἐν πυθοῦσιν. Ὁ Γείτων ἢ πόδα κυνῶν.
Παννυχί. Νῦ πιέσου. Εἰς τὸν πρυτανῆον ἀστλεῖ.
Πάντα καινοὶ πολιῶται. Μάχη στρυμόνα κείρει.
Πάντα καλὸν σπένει. Ἀλιτὸς πλησίος νόον οἶσι.
Πάντα μία κύνες δεῖ. Σὺ δ' ἐκ ἐφ ἀδὲ ἐν παρχεις.
Πάντες δεῖ φιλοῦσι. Ἀφυγῇ δοῦμον ὑπερμεί.
Πάντα χρῆσαῖς νικᾷ. Πίνειν δὲ ψῶν ἔα σπασῖ.
Παῦρα μὲν, ἀλλὰ μάλα λιγέως. Ἐπεφύκασι δεῖ.
Πῆμα κακὸς γείτων. Τ' πὶρ Ἐπιμηθία καὶ Προμηθίς.
Πλεῖν εἰς Μασσαλίαν. Ἀλλ' ἀεὶ χεῖρα. Διὰ λὸ πλοῦτος
Πεφιδήκει λαχάνων. Τ' χίστος εἰ κολοκύνθη;

332. [a] T. Livius lib. 1. ab V. C. & Lactantius. [b] Zenobius.

333. [a] Plato, Pindar. & Suid. [b] Attilid. in Themistocle. Hom. Iliad. γ.

334. [a] Aristoph. in Vespis. [b] Idem in Nebulis.

335. [a] Zenobius, Suidas Cent. VIII. Adag. 81. [b] Erasm. *In vino veritas.*

336. [b] Zen. v. Ad. 86.

337. [a] Diogen. Centur. VII. Ad. 96. [b] Athen. lib. VIII. ex Clearcho: Theophrast. de Risu.

338. [a] Aristoph. & Timæus. [b] Diogen. v. Ad 97. Suid. Cent VIII. Ad. 55.

339. [a] Plautus in Cistellaria. [b] Hesychius & Suid. Eras. & ibi H. Ste.

340. [a] Plato in Sophist. Virg. *Hostis habet muros.*

341. [a] Diogen. & Suid. [b] Id est, de scammatis egredi; Tertull. & Hieronymus, aliiq; Græci Patres, quos alibi annotaui, & Vlpius Phrygius bis in Adagiis.

342. [a] Herodot. lib. IV. Vide Erasm. in *Ouilupi, & Ouem lupo commisit.* [b] Plutarch. in Nicia ex Pindaro, & suprà ver. 306. *Lupus & agnus.*

343. [a] Zenob. & Diogen. sic alibi, *Tremissau geniur.* [b] Aristoph. in Vesp. & Pet. Faber Tolosanus in Agonistico.

344. [a] Claudum optimè virum agere ait Athenæus XIII. & cur claudi falaciores ex Aristotel. Problemat. Erasm. [b] Suidas.

345. [a] Iul. Pollux lib. IV. Onomastici. 346. [a] Lucian. in Scytha. [b] Theocr. & Callimachus in Epigramm. & ex Oraculo Erasm. 347. [a] Aristoph. in Acharnens. lib. Iunius Cent. VI. Adag. 61. [b] Tatianus in Apologia pro Christianis. Iunius Centur. VI. Adag. 11. [c] Synesius Epist. ad Ioannem. Iunius Centuria 1. Adag. 29.

348. [a] Id est, non feriunt scopum; Plato. Horat. *Nec semper feriet.* Erasm. *Nullo scopo iaculari: & Aberrare à scopo.* [b] Suidas. 349. [a] Suid. Arist. lib. III. Physic. & Eras.

351. [a] Aristophanes in Auibus, & Suid. [b] Theocrit. & Aristoph. Eras. in Adagio, *Fucilus.*

352. [b] Lucian. Zenob. & Suidas. [c] Delicis indulgere. à massa ductũ, Iul. Pollux & Eras. qui & alibi de martya, de quâ & Athen. lib. XIV. & Cœlius Rhodig. apud Martialem, vbi vulgò, *gloria*, legitur:

Inter quadrupedes Mattya prima lepus.

353. [a] Hom. Odyss. β. ver. 329. [b] Apostol. Terent. in Eunucho:

Tute lepus es & pulpamentum quæris?

354. [b] Virg. x. Æneid. & ibi Seruius, Erasm. in *Amyclas perdidit silentia.*

355. [a] Plato & Iulian. [b] Synes. Epist. ad Anastas.

356. [a] Hesiod. & Diogen. [b] De Gello Sappho Poëtria.

357. [a] Etymologicus & Iunius Cent. IX. Ad. 16. [b] Demet. Phalareus.

358. [a] Plautus. [c] Euripid. in Rhesо, Cicero & Ang. Politianus Miscellan. cap. 24.

359. [b] Hesych. Iunius Cent. II. Adag. 72.

360. [a] Plato, Lucianus & Aristoph. [b] Zenob. è Sophocle.

361. [a] Lucian. in Dialogo mortuorum. [b] De Adonide dictum, Theocritus in Hodœporicis.

[a] *In cotem acta nouacula.* [b] *Post panem offa probatur.*
[a] *Diuitiæ Cinyræ.* [b] *De turri censet Achinos.*
[a] *Lautus vincit aquam podex. Hinc somnus abesto.*
333 [a] *Blatta locum. Pueri ac vinũ fere vera profantur. Cantor quando haret, tussit.* [b] *Sarpedonis ora.*
[a] *Victima apud Rhodios. Non piscis putridus, ingens.*
[a] *Album cognouit nigrumq.* [b] *Et opes siculinæ.*
[a] *Cõucio ipse domi hoc.* [b] *Olera inter corchorus extat.*
340 [a] *Intus habent hostem. Comitatur gratia paucos.*
[a] *Ranis fundis vina.* [b] *Salis trans septa modumq.*
[a] *Ex vermiculipi.* [b] *Pedites Lydium prope currum.*
[a] *Octauus genius.* [b] *De carceribus. Neque spinæ.*
[a] *Sapè salax claudus.* [b] *Binos obducere muros.*
345 [a] *Cede Mothon remo. Te conspecto omnia dicent.*
[a] *Octapedes.* [b] *Megarenses nec primi neque quarti.*
[a] *Omphacinus.* [b] *Abderologus.* [c] *Cotyisq; sodalis.*
[a] *Longè à meta absunt. Os perlatè patet anni.*
[a] *Non linum lino nectis. Imponito claudæ.*
350 *Stesichori tria non noüit. Non est in toro.*
[a] *Æsopum non triuisti.* [b] *Ficulneus est vir. Argiuus chorus.* [b] *Ad Bacchum nil.* [c] *Deliciari.*
[a] *Facta malè haud benè succedũt. Carnẽ lepus optat.*
[a] *Non modularis auita.* [b] *Tacent constanter Amyclæ.*
355 [a] *Haudquaquam bellum declaras.* [b] *Non leo, sed mus.*
[a] *Illotis manibus.* [b] *Pueros adamat mage Gello.*
[a] *Ipse pedem vicine moues.* [b] *Illudere mœstis.*
[a] *Haurit aquam cribro. Persuade.* [c] *Panicus horror. Audent cuncta mali.* [b] *Bellum consulta diremit.*
360 [a] *Omnem agitare rudentem.* [b] *Piscator sapit ictus.*
[a] *Cuncta cinis sunt vnus.* [b] *Habes nihil ipse sacratũ. Vnà suaue lauari omnes.* [b] *Mea somnia narras.*
[a] *Iudicibus vincit cunctis.* [b] *Tacitus sitit, haurit.*
[a] *Multa sapit, sed pauca refert. Ἐπιφθαλμὸς est vir.*
365 [a] *Noxa malus propè.* [b] *Tu super Endymiona quiescis.*
[a] *Tendis Massiliam.* [b] *Timidus Dis.* [c] *Linge salinum. Incrementa olerum.* [b] *Magis atque cucurbita sanus.*

[a] *Est*

362. [b] Plato lib. VIII. de Rep. & Suidas. 363. [a] Aristides contra eliminantes, Iunius Cent. VII. Adag. 29. [b] Idem Aristides, & Iunius Cent. VII. Adag. 41.

364. [a] Homer. Iliad. γ. ver. 214. 365. [a] Hesiod. vide Erasm. *Aliquid mali propter vicinum malum.* [b] Aristot. lib. X. Moral. Cicero lib. V. de Finibus. 366. [a] Plautus in Casina. Athenæus lib. XII. [b] Dis pro Pluto ex Aristoph. in Pluto. Lucianus in Timone & in Gallo. [c] Plautus in Curculione, Persius & Erasmus. itemque alibi ex Plinio. 367. [b] Athenæus libro III. Zenobius & Suidas.

368. [a] Phi-

Πεσέσα ἀρώμα. Πρὸ τῆς νίκης θαλλίσιον ᾄδεις.
Πυξὶ ἢ λαξί. Δότε μοι λευκόν, δότε. Βοῦς δὲ τὸ σκορόδ.
Πῦρ δὲ τὸ πῦρ βάλλεις. Ἀρχὰ δὲ κίνησι τὴν ἀέρα.
Πυρπαλαίσης. Ὅτε Μοῦς ἐν Πίσῃ. Φαῦλο πρὸς πονηρόν.
Πυῤῥὸς ἄπαξ, δεύτερος χλωρός. Δεῖ πιεῖν με δίδαγμα.
Πρεσβύτερος Παύσωνος. Τὸ δῶρ τὴ γαῖα χρὴ πιεῖν.
Σελλίζειν. Ἀπόκοια Γηγάντων. Ψῆφος Ἀθηνᾶς.
Σιτίζεις ἀκόνιν. Παιδίον τί δεῖ, οἷς γόνυ χλωρόν;
Σκόπελος ἵππους ἔβη. Ἐτώσιον ἄχθος ἀρούρης.
Σκυτάλη αἴξ. Ἀπὸ τότε πεῦκαι εἰς κύνα ἱταλάδης.
Σκυρδυλίνα πλατάνους. Ἡλιξ ἥλικα τίτηνι.
Σπυμαίνα Σάμιοι. Τοὺς δ' ἐμὲ πάντας ἄγει πῦς.
Συμμαχία μὴ τὸ πόλεμον. Πῦρ δὲ λαὸν ἐπελθόν.
Συὶ δὲ θεοὶ μάκαρες. Παρὰ τὸ ἁμᾶς τὰ περὶ εἴδεις.
Σχοινίον ἐξ ἄμμου. Ξυίνη δέ τι θυμὸς ἄορος.
Τᾶ ῥῖα τῷ εἰς τὸ θαλάσσαν. Τᾶ χυδαίμονες ὄρνοι.
Ταὐτὰ ἀεξόμενα πολ. Πρὸς ἱππομανίαν δεῖ δεῖς.
Ταὐτὸν χυστὸν ἴλλα. Λύκοι εἰδώς. Βοῦς δὲ τὸ δάτυν.
Ταὐτὸ πατρῶιον ἄμελγε. Φίναξ. Ἀ δ' ἁφὰν ἄρμα.
Ταὐτοφίαν ἴλλαχε πανία. Μετὰ λίτβιον ὠδόν.
Τὰς κίγκλους ἀπὸ τοῦ ὄρνιθος. Γ' ἀδαμαίου ὄρκος.
Τὰς μίας ἀπὸ τᾶς ἁπλόου. Βικετίλλω.
Τειχίον Γ' πατρόθου. Κορδύλης ἄξιος οὐκ ἄ.
Τηλεμάχου χύτρα. Πόλεμος γλυκὺ πεῖραι ἀπείροις.
Τῶι θεῶι πεφοβῆς. Πελοῦ πόδα; ἀπὸ τᾶς ἀείρω.
Τῶι κεφαλλὴν πρεῖν ἐν πίσῃ. Καρικὸς αὖ.
Τὸ χρύσεον ὁ παῖς. Ἀ ξένια πρὸ τᾶ ξένα.
Τίς χρεὼ πυθομένᾳ κρομύου, Κολοφωνίκ' ὄφεις.
Τὸν ἀλφὸν πρὸ ἀσκοῦ δεῖς. Τίς ἵππος; ἵππαν.
Τὸν καλοφὼν' ἐπίδηκεν. Ὅτε ἐξόδιος ὄνειρος.
Τὸν ξένον ἀ δεῖ ἀεὶ ξένον εἶν. Θύλακος ἀπὸς

Τὸν

368. [a] Philostratus in Heroicis. Cicer. lib. XVI. Epist. Famil. ad Tironem. Tale illud Poëtarum:
A te principiū, tibi desinet. –
& Horatius:
Prima dicte mihi, summa dicende Camœna.
[b] Plato in Lyside.

369. [a] Cic. pro L. Sulla, Synes. in Epist. [b] Aristoph. in Nebulis, Plut. in Politicis & Plut. Comico & Suid. [c] Suidas.

370. [a] *Magistratus virū indicat.* hoc dictum Biantī tribuit Aristot. v. Moral. alij Solonī: vide Plut. [b] Plato, Diogen. & similē Pythagoræ symbolum.

371. [a] De dolosō Hesych. & Iunius Cent. 1. Adag. 44. [b] Suidas. [c] Pro, *Personam fingere*, Cic. in Epist. Budæus rectè pro, *In publicum prodire*, vt hīc notat H. Steph.

372. [a] Suidas. [b] *Esse*, pro *Canere*, Λυπεῖν. Aristoph. in Ranis.

373. [a] Aristophan. in Pluto. [b] Homer. Iliad. δ. v. 99. Hemistichium est, citaque vt Prouerbium Hesychius.

374. [a] Erasm. cui adde illud Ciceronis, *Gigantum more cum Dis pugnare.* [c] Aristophanes in Auibus.

375. [b] Ouid. IV. de Ponto; Auson. *Mors etiam saxa marmoribusq; venit.* Chœrilus apud Simplicium, & Turnebum in Aduersarijs. vt notauimus sup. ad versum, Πέτρα καλάσσει ὑγρὸν ὕδωρ ἐν λιθάξοις. *Stillata mollia aqua lapidem assiduo casu vltus.*

376. [a] Zenob. & Suid. Erasm. & ibi H. Steph. [b] Pro hoc in alia edit. legebatur, Μαλθακὸς λιλαίρεζει. 377. [a] Aristoph. in Pluto, & Suidas. [b] Homeri est Iliad. ϛ'. & Odyss. ω'. Plato in Theæteto, & Erasm. quibus addo Stasini versus de Tellure homini pondere fatigata, qui in minoribus Hom. Scholiis leguntur. 378. [a] Athen. lib. 1. ex Pindaro, Zenob. & And. Alciati emblema. 379. [b] Aristot. 1. Rhet. & Eras. copiosè. 380. [a] Plut. in vita Periclis, Hesych. & Suidas, de Samiis stigmate notatis. [b] Theognidis est v. 84. vbi aliquando negationem abesse posse diuinabam, vt populari sermone vsurpamus. 381. [a] Cephisodorus apud Suidam. [b] Aristoph. in Ve-

[a] *Est prora, est puppis.* [b] *Canis ante trophæa triūphū.*
[a] *Calcibus & pugnis.* [b] *Date peluim.* [c] *Bos in aceruo.*
370 [a] *Quis vir honor docet.* [b] *Ignes igni imponere tētas.*
[a] *Ignimanus.* [b] *Quæ mus in Pisā.* [c] *Ostēdere vultum.*
[a] *Pallidus es decies, rubidus semel.* [b] *Esse doces me.*
[a] *Mendicat Pausone magis.* [b] *Humus vndaq; sitis.*
[a] *Stulta Gigantum mens. Suffragia Palladis.* [c] *Ambit.*
375 *Stirps Martis.* [b] *Saxū quoque edit longæua vetustas.*
[a] *Cortē alere.* [b] *Ecquid opus facto, queis pallida genua.*
[a] *Mercator fictus.* [b] *Telluris inutile pondus.*
[a] *Scyria capra. Salit quinta de rupe per vndas.*
Smyrdirino magis est mollis. [b] *Par compare gaudet.*
380 [a] *Stigmatia Samy.* [b] *Hos non vexerit vnica nauis.*
[a] *Me rides, asinus pluor.* [b] *Ast ancilia iactas.*
[a] *Auxilium post bellum.* [b] *Ignem titio subit ardens.*
Adsint Di superi. [b] *Triæ dicas ad lota pœna.*
Ex fabulo funis. Præstantior hospitis est mens.
385 *Lentē iurabis. Moriens tria verba loquetur.*
[a] *Ad ruptas cantare fides.* [b] *Cade ictum ab aratro.*
[a] *Sume parem.* [b] *In præsepi bos.* [c] *Visus lupus à te.*
[a] *Currus edax.* [b] *Mulge præsentem.* [c] *Ludificator.*
[a] *Paupertas sophiam nacta est.* [b] *Post carmina Lesbi.*
390 [a] *Grana polis milij.* [b] *Iusiurandum Rhadamanthi.*
Venatur muscas aquila. [b] *En tibi Becceselemus.*
[a] *Hipparchi murus. Cordyla haud digna haberi.*
[a] *Dulce haud expertis est bellum.* [b] *Telemachi olla.*
[a] *Ipse feram turbas.* [b] *E cæno subtrahe plantas.*
395 [a] *Confirmare animos in Pisa.* [b] *Carica vina.*
[a] *Hæc mage certa Sagæ gestis. Velut in glacie infans.*
Quis putris cepa est vsus. [b] *Colophonius error.*
Delphinum cauda religat. [b] *Quis ritus equorum.*
[a] *Additus est Colophon.* [b] *Quot habēt mēdacia somni*
400 [a] *Hospes non hospes sit semper.* [b] *Sacculus vtris.*
[a] *Vna*

[b] Aristides in Pericle. 391. [b] Prostolido Aristoph. in Nebulis. Herodot. lib. II. & Plutarch. vide Io. Goropium in Originibus Antuerp. 392. [a] De hoc Suidas.

393. [a] Pindarus, & Vegetius lib. III. cap. 14. Erasmus Chiliad. IV. Centuria I. Adag. 1. Bellum fusè detestans. [b] Athenæus lib. IX. Δωτιεῦσι. 394. [a] Plato in Lyside, & Aristides. [b] Erasmus, & ibi Hen. Steph. 395. [a] Synesius in Encomio calui tij, Iunius Cent. IV. Adag. 28. [b] Suidas & Apostolius. 396. [a] Historia est in Strabone lib. VI. & Cic. II. de Nat. Deor. 397. [b] Diogen. & Theognis ver. 1099. Ὕβρεις δὲ Μάγνητι ἀπώλεσαν, ἠδὲ Κολοφῶνι. *Negotia euertit Magnetas cum Colophone.*

398. [b] In Suidæ Collectaneis. 399. [a] Strabo lib. XIV. Geograph. [b] Theocriti Scholia ad Idyll. 9. ex Hom. 400. [a] Aristot. lib. III. Rhetor. ad Theodect. [b] Vide Prou. *Cum sacco adire.* &, *Vter*, item, *Vter fustu plenus* ex Aristoph. Iunius Cen. V. Ad. 28.

401. [a] Sua-

Τὸν Πελίαν λύσαιο. Μία Μύκονος. Μέλι λείχῃς.
Τοῦ πλουτοῦ σπόρος ἡ σπάνις[a]). Αἶμα ἤλαυνεν.
Τυφλὸς πλοῦτος. Ὁ δᾶξ. Ἀνάσοι τὰ δὲ πάντα λεπαργεῖ.
Τοὺς κυνὰς οὐ λαφος ἕλκει. Τὸ πὴρ βαθμὸν πόδα πατεῖν.
Τὸ βοῦς ἑρπύζας ἕλυσον. Διὸς γάλα. Θρὶξ ἀνὰ μίσσον.
Τὸ ὕδωρ ἐς Κυκλάδας δὸς ἀλλοδαπὸν. Ἐν Καρὸς αἴσῃ.
Τὴν Ἀφροδίτην ἐθύσας. Ἅμα πρόσω ἢ ὀπίσω.
Φιλοῦσι κορώνες. Τὰ γράμματα Βελλεροφόντης.
Φοίνικος ἀπαιώτερος. Αὐτὴ νικᾷ σοφία ζῷα.
Φρυγῶν ἡ πλευρά. Σκιὰ τοῦ κυνὸς ἢ τιμάτια.
Χειρὸς δίκαι. Ῥοπάλῳ πειρᾶν ὄνος οὐκ ἀλγίζει.
Χίος πρὸς Κῶον. Πολλαὶ κυνὸς ἄρκτου δύναι.
Χοίρου μήτηρ ἐστάθη. Μίσχος βωμοῦ φίλος εἰμί.
Χρησταλογεῖν. Τὸ πολλὰ πολλοῖς κτῆ ἀλόγοις ἴσα.
Χύδαν ποικίλλει. Ὁ φυγὼν μύλον ἀλφίτα φεύγει.
Ψύχειν Διόνυσον. Ἀκμὴ τῷ ὠτίῳ τίς σαρ' ἰχθύι.
Ὡς λάϊνα θέμεθλα λάϊνῳ λίθῳ. Αὐτὰ δ' ἀμφίβροτα.
Ὡς τίτθης θρέμμα; σύμβολος. Ἀλφιστίνοισιν.
Ὡς ἀπὸ κογχύλιον σπόγγος. Ἀπὸ λουτρὸν ὑπάρχει.

ΑΠΟ ΙΑΜΒΕΙΩΝ.

Ἃ δι' ἠθοποιεῖς, ταῦτα καὶ ἡμῖν[a]).
Ἃ σὺ γὰ ποιεῖς, μὴ ταῦτα νόμισα τοῖς πόλαις.
Ἄγε δὲ θεοῦ; φῶς τ' ἀλήθειαν θεός.
Ἀγαθοῦ ἐπίσκοπος ἐσθλὸν οὐδεὶς εἰσίτω.
Ἀγὼν φιλία τε θεάτρων ἐκ σπουδῆς[b]).
Ἀγοραῖ δὲ ἀρχὴν παῖδες ὡς παιδὸς δίκῃ,
Θρίψασα γὰρ τέθηπεν ὑπὸ τῆς φιλοτέκνου.
Ἀεὶ γὰρ δὴ φιλοῦσιν οἱ Διὸς κύβοι.
Ἀεὶ γεωργὸς εἰς νέωτα πλούσιος.
Ἀεὶ κολοιὸς πρὸς κολοιὸν ἵζάνει.
Ἀηδόνις λέσχαισιν ἐγκαθήμεναι.
Ἄθυρε δ' ἱερὰ πολλάκις κατηδίει.
Ἄθως καλύπτει πλοῦτος Ληναίας βοός.
Ἄθως σκιάζει νῆσον Ληναίας ἄλσος.
Αἰτεῖ γὰρ καὶ τοὺς ἀδεκάστους ἀλφίτου.
Ἀκλητὶ κωμάζειν εἰς φίλων φίλοι.
Ἄκμων μίσγεσθαι φοβεῖται τοὺς ψόφους.
Ἀκρῳ δὲ κεφαλῇ κυάμβωμα τοῦ δακτύλου.
Ἀλίσκεσθ' ἅμα καὶ πρὸς; ἀσπουδῶν ταχύς,
Καὶ πρὸς; χελώνης δεῖσας ἐν βραχεῖ χρόνῳ.

Ἀλλ'

401. [a] Strabo & Gilb. Cognatus Adag. 264. [b] Eraſ. è Plut. Collectan. Iunius *Peliam recoquere*, Cent. VI. Adag. 76. [c] Simile illud H. Iunij: *Mel ſummis delibare digitis*, Cétur. V. Adag. 99.

402. [a] Zenob. [b] Talia in prodigiis Iulius Obſequens numerat, vt & *Sanguinem pluere* apud T. Liuium, vt alibi *Sudans imago Philippi*.

403. [a] Plutum cæcum fingit Ariſtoph. in Pluto, & Lucian. [b] Vtitur Adverbio frequenter Homerus, vt Odyſſ. δ. 381.

– οἱ δ' ἅμα πάντες ἴδηξ
ἐς χθόνα πυκνὰ πίπτον
Τηλέμαχον δεύεσθαι.

& Iliad. τ'. ver. 61.

Τὸν δ' ἐπὶ πᾶσι δάκε λιγὺς ἵδρις
Ἕλκος ἀπείρητον πόδα.

Eraſ. & ibi H. Steph. qui *δᾶξ* legi mauult.

405. Euripides apud Athenæum lib. XIV. [c] Vide de Anthol. lib. II. c. XLIX. *de collectaneis*, & alibi.

406. [a] Euſtath. in Od. ω. Iunius Cent. VI. Ad. 62. vbi *Cynadra* excuſ. video.

407. [b] Vide Prou. *Surſum prorſum*. illo vſus eſt Homerus Iliad. ά.

408. [b] Zenob. Tales & Vriæ litteræ Prouerbio ceſſerunt II. Reg. XI. v. 15.

409. [a] De hac vnica aue, & fortè fabuloſa, multa ad Pomponium Melam adoleſcentes collegimus.

410. [a] Hoc eſt, neceſſe eſt lautè viuentem aut locupletem eſſe aut excubitorem.

411. [a] Vide Heſiodum initio ἔργων ad Perſam, & Eraſ. [b] Ariſtot. 1. Moral. Nicomach. 412. [a] Zenob. in Κ. & Suidas. 413. [a] Ariſtoph. in Pluto. [b] Plutarch. in Apophth. Pericli ſimile tribuit; Agel-

[a] *Vna fuit Myconis.* [b] *Peliam abluc.* [c] *Lingere mella.*
[a] *Pera inopis numquam completur.* [b] *Flere cruorem.*
[a] *Cæcus Dis eſt.* [b] *Mordicus. Hæc tibi cuncta leparge.*
Ducit cerua canes. Scalas tranſcendere paſſu.
405 [a] *Lac Ionis. In medio pilus.* [c] *Hybris ſoluit amores.*
[a] *Libera fit Cynagræ vnda. Eſt in Care damnum.*
Maſtlaſti Veneri verrem. [b] *Simul antè retrorſum.*
Subere homo leuior. [b] *Fert Bellerophon ſibi ſcripta.*
[a] *Rarior eſt Phœnice. Ipſa ea ſapientia viuit.*
410 [a] *Excubias agere aut ditari. Cum cane lorum.*
[a] *Ius in palma.* [b] *Aſinũ eſurientẽ haud flagra mouebũt.*
[a] *Ad Coum Chius. Canis haud vnum eſſe cubile.*
[a] *Nefrendes matrem ſectamini.* [b] *Amicus ad aram.*
[a] *Blandiloqui.* [b] *Ipſe pedi reſpondens calceus eſto.*
415 *Ollam ornas. Quicumque molam fugit ille farinam.*
Epſyra Bacchus. [b] *Audi cui quattuor aures.*
[a] *In lapide albo candida amuſsis.* [b] *At ipſa per ipſa.*
[a] *Alpheſibœa.* [b] *Vt puro viuit rore cicada.*
[a] *Tamquam conchylium decerpens. Es quaſi depyx.*

PROVERBIALES IAMBI.

420 FIERI *decet quæcumque, fient tempori.*
Tu quod facis, vitio alteri vertas cane.
Quæ vera ſunt profert in auras hæc Deus.
Si non Geometer es, cane inferas pedem.
Pugna ac amor dira haud volunt effugia.
425 *Aranea prolem neſcit vt ſuam educet,*
Quas namque eduxit, mortis illi cauſæ ſunt.
Tali Iouis feliciter ſemper cadunt.
Agricola ſemper diues annum in proximum.
Prope gracculum ſæpè alter aſtat gracculus.
430 *Luſciniæ loco inſidentes publico.*
Perſæpè ſacra haud immolata deuorat.
Athos obumbrat latera Lemnij bouis.
Athos obumbrat tergæ Lemnij maris.
Ipſis farinas poſcit à ſtatuis quoque.
435 *Conuiua amico amicus vltrò etiam venit.*
Nihil tumultus metuit incus maxima.
Summa manu qui ſcalpit ipſe ſibi caput.
Captatur à tardigrado velocior,
Quin immò aquila teſtudine præuertitur.

En

Agellius lib. I. Noctium cap. 3. Δῦ μὲ πρωκτεῖται τὸν τίνον, ἀλλὰ μέχρι δυῶν.

414. [a] Iul. Capitolin. in vita Pertinacis Imp. & Aurel. Victori *beniguo*. [b] Lucian. in Imaginibus.

415. [a] Vel *pingu*. Eraſ.

416. [a] Zenobius.

417. [a] Sophocl. in Cidallione apud Suidam. [b] Diogenian. Eraſmus, & ibi H. Steph.

418. [a] De pulcris puellis vtitur & Virgil. in Eclogis, & explicat Gilber. Cognatus Adagio 327. [b] Theocrit. Idyl. I.

419. [a] In Suidæ Collectaneis.

421. Vide Prouerbiũ, *Tempus omnia reuelat*.

423. Platonis erat hæc ſcholæ in Academia inſcriptio. Vtitur Ariſtides in Themiſtocle.

424. Plato lib. 6. De Legibus.

425. Suidas duos hos ſenarios adfert Centur. I. Adag. XI. & Iunius Cẽtur. II. Adag. 96.

428. Adhibet Zenob. Cent. II. Adag. 43. Suidas Cent. I. Adag. 34.

429. Zenob. & Diogen. Cent. I. Adag. 61.

430. Λίγειαν ἐγκαθήμενοι, Eraſmus reddit, *nugis inſidentes luſciniæ*. vtrũque enim deſignat.

431. Athen. lib. IIII. Διπνοσ.

432. Suid. habet Centur. I. Adag. 42. & ex eo Apoſtolius.

433. Theocriti Scholiaſtes Græcus per περιβλεψιν vt apparet, & Euſtathius in Iliad. ξ. quẽ lege. 434. Vide Adag. *A mortuo tributũ exigere*. 435. Zenob. Diogen. & Suid. 437. Lucian. in Rhetore. & nos fuſiùs ad Senecæ Rhet. Cõtrou.

Ἀλλ' ἐξέπαισε πορθμὸς ἰλαρὰν πλάτην.
Ἀλλ' ἐπὶ κάμοὶ κλεὶς ὅδε γλώσσης φύλαξ.
Ἀλλ' αὐτέπαισε ἢ ἐπ' ἄγκυραν θεός.
Ἄλλῳ μὲν ἕλκη ξέστ' ἔλουμεν, ἐμὲ δ' ἔπεισ' ῥέμβη.
Ἄλλοισι γλῶττ', ἄλλοισι δ' εἰσὶ γόμφιοι.
Ἄλλων ἰατρῶν αὐτὸς ἕλκεσι βρύων.
Ἀλλῶν δὲ φόρτος ἐστὶν ἦλθεν, ἐμὸς δ' ἔβη.
Ἀλωπεκίζειν σοφὸς ἑτέρᾳ ἀλωπεκᾷ.
Ἄμ' ἠλίπτω καὶ τέθυκεν ἡ χάρις.
Ἀμαθέστερος Φιλωνίδου τοῦ Μελιτέως.
Ἄμαχος ἀτήτιτον, οὐδ' ἀπηρώτων σπάφας.
Ἀν μὴ παρῇ κρέα, τῷ ζωμῷ χαρκτέον.
Ἀν πολλὰ βάλλῃς, ἄλλοτ' ἄλλοῖον βαλεῖς.
Ἀν οἶνον αἰτῇ, κονδύλους αὐτῷ δίδου.
Ἀνδρὶς γὰρ εἰσὶν αἱ πόλεις, οὐκ οἰκίαι.
Ἀνδρὶ φιλομεμφεῖ εἰς φιλίαν ἦκ' οὐ φυεῖς.
Ἀνδρὸς γέροντος ἀσαφὲς τὸ κρανίον.
Ἀνδρὸς γέροντος αἱ γνάθοι βακτηρία.
Ἀνδρὸς γέροντος οἱ μύλοι βακτηρία.
Ἀνδρὸς γέροντος μή ποτ' εἰς πορνεῖ' ὁρᾶν.
Ἀνδρὸς κακῶς πράσσοντος ἐκποδὼν φίλοι.
Ἀνδρὸς χαρακτὴρ ἐκ λόγου γνωρίζεται.
Ἀνὴρ ἄβουλος εἰς κακὸν μοχθεῖ τρέχων.
Ἀνὴρ ἀθυμῶν εἰ ξοπίσω σπεύσεται.
Ἀνὴρ δὲ φεύγων καὶ πάλιν μαχήσεται.
Ἀνὴρ δὲ φεύγων ἐμβρὶς λύσας κτύπον.
Ἀνὴρ ἔοικεν ἱστεύειν ναῦς σπίφαν.
Ἀνὴρ πανοῦργος ἀπαξάπαντ' αὐτὸς κακός.
Ἄνθρωπος ἀποφὰς καὶ πίστεως ἀπιστίας.
Ἄνθρωπος οὐδεὶς ὑγιὲς σεσάπται κακῶς.
Ἀνιᾶται παῖδα τοιοῦδε τοῦ πατρός.
Ἄπαις παρ' ἐλπίδας φαρμακὸν δυσεύρετον.
Ἀπ' ἀξίνης ξύλου αὐ ἀπαγχάσθαι χρεών.
Ἄπαντ' ὁ λιμὸς γλυκέα, πλὴν αὐτῆ, ποιεῖ.
Ἄπαντ' ὁμοῖα, καὶ Ῥοδῶπις ἡ καλή.
Ἅπαυστα γάρ σοι βέβρωται πολυρκουμένοις.
Ἅπαντα γάρ σοι τῷ φοβουμένῳ ψοφεῖ.
Ἅπασι τοῖς καλοῖσιν ἀνδράσιν ἐρίπνη.
Ἅπασιν ἡμιτρισμύριος πλὴν οὐσίαι.
Ἅπαξ ἀληθῆ πολλὰ συμβαίνει βεβοῖς.
Ἀπόλωλεν ὗς μοι, καὶ τάλαντον, καὶ γάμος.
Ἀπυδάκωτος ἐκ ξαπίζεται κύλιξ.
Ἀσκολιὸς ἢ οἶνος ὀπτιχίας ὕδωρ.
Ἀσπιχίου μεζὸν ἔχεις ἢ γαστέρα.

442. Ἀλλ' ἐπίπαισε. Suidas ἐπίπαισε habet Centuria 1. Adag. 91. Erasm. verò Chiliad. IV. Centuria III. Adag. 19. ἐπέπαισε; nobis hæc placuit lectio.

449. Sumtum ex Aristophanis Pluto, vbi non semel Interpres Græcus ex aliis explanat. Ex eodem Suidas Centur. III. Adagio 15. Κατάδηπτ-ος habet, Erasmus, vitiosè fortè, κατάδηκτος.

454. Plutarchus, & M. Seneca Rhetor in Suasorus.

464. Demosthenis est fuga è prælio Chæronensi dilapsi apud Agellium libro XVII. cap. 21. extremo.

466. Suidæ est Centuria II. Adagio 79. & Diogeniani VI. 79.

467. Iulius Pollux Onomast. lib. VI. cap. 7. & lib. X. cap. 13.

471. Nicander in Theriacis legendus.

474. De hoc nos pluribus ad Suidam Centuria III. Adag. 7.

475. Vide Prouerbiũ, *Saguntina fames*, & Historicos in Stratagematis.

478. Affine Biantis dictum apud Ciceronem incensa Priene, *Omnia mea mecum porto.*

479. Vide

En illa remis soluit abiegnis ratis.
Sit oris instar clauis hæc custodia.
Sed antenerit anchoræ iactum Deus.
Haurimus hanc, at illa quamprimùm affluit.
Est lingua quibusdam, molares at aliis.
Mederis aliis, ipse at vlceribus scates.
Hæc vnde venit sarcina rediit salis.
Cum vulpe vulpina vtere quoque astutia.
Simul & misertum est, interitq; gratia.
Indoctior Melitensi es Philomide.
Falces petebam, at hi ligones denegant.
Probanda salsamenta egenti carnium.
Si sæpè iacias, aliud alias iecteris.
Si vina poscat ille, pugnos porrige.
Vrbs è viris est fortibus, non ædibus.
Qui querulus est, commodus amicitiæ parum.
Viri senis velut vna passa cranium.
Maxilla senibus scipionis est vice.
Semi molaris dens loco fit baculi.
Tu ne viri vnquam inspicias podicem senis.
Fugiunt amici à malè gerente res suas.
Viri nota ore proprio dignoscitur.
Frustrà laborat vir qui consilio caret.
Non eriget trophæa segnis splendida.
Pugnabit iterum quisquis aufugit semel.
Vir verò fugiens non moratur barbitum.
Facit perinde ac supplicans nauis petræ.
Furto tulisti cum canistro plurima.
Homo nefandus fidei nil efferens.
Non sanus est quisquis facit quod est nefas.
Prudentiæ experi filium increpat parens.
Venena mutuatur aspis viperæ.
Suspendium etiam fiat è digna trabe.
Præter seipsam cetera edulcat fames.
Similia cuncta, vel Rhodopis hæc decens.
Cinctis ab hoste vesca sunt & quælibet.
Quæuis timentem sibilo terrent suo.
Bonos probosq; cuncta perdecent viros.
Indutus omnia corpore hic gestat bona.
Inopina multa vera fiunt sapiùs.
Perit mihi sus, & talentum, & nuptiæ.
Fundo carens mensis calix hinc exsulet.
Vini liquarem perdidisti infusa aqua.
Arancarum plenus est venter tibi.

479. Vide Prouerbium, *Non temerè est quod vulgò dicitur*, scitum illud: *Vox populi, vox Dei.*

480. Affine illud è Suetonij Augusto: *Oleum & operam perdidi.*

482. Homericum est.

483. Tale illud Catulli:
Mem sacculus plenus est arancarum.

Ἀ'ρετὴ βεβαδτία συμβόμος πορνεία.
Ἀ'ρατευ παεσύσης ἰχνι= ζητῶν δοκεῖς.
Ἀ'ρδις ἐς ἵππον ψυχρὸν ἐμβάλλειν δοκεῖς.
Ἀ'ρχαιόπεχυ τ' ἀιρ θεσις Διὸς λέγῃς.
Ἀ'ρχου ἄκουε κ' δικαίως κἀδίκως.
Ἀ'πηπε ἀθεροπος θεσσηγορήμασι.
Ἀ'τυχεῦσαν ἀρετὴν ἀθεροῖν, χιτλιώπαπον.
Αὐθαίρετος λύπη 'σὶν ἡ τίκτων αὐτερά.
Αὐτη γε χρηςῶν ὄζὶν ἀνδρῶν ἡ νόσος.
Αὐτη μὲν ἡ μήεν θος ἡδ' ἰασασι.
Αὐδοὶ χηλώνας ἰδεῖ' ὅπερ εἵλετε.
Αὐτὸν κέκρυκας τ' βατῖχα τ' θύρας.
Αὐτὸς γὰρ ὄρυς τὸ κακοῦ τ' πτυαι.
Αὐτὸς κάμνος, αὐτὸς εἵλκυσε ζοχός.
Αὐτὸς πτυαῖς τοῖς ἔχουσι μὴ φθόνῃ.
Αὐτός π νυῦ ἐρῶν, εἶπα τοὺς θεὸς καλῇ.
Ἀ'φρόδισιος γὰρ ὅρκος ἐκ ἐμπεδήμιος.
Βαδίζε βῆμ' ἑκάτον ἐμπλεγμόν.
Βαλλ' ὡς ἔχοντα τ' δπις ἡμῖν βολῆς
Βίβλικ' Ἀ'χιλλεὺς δύο κύβω κἀτέτραπα.
Βίος βίου δρόμος ἐκ ἔσι βίος.
Βλαβὴς μαχείου τῶν, αὐλητὴς, δίκλω-
Γελᾷ δ' ὁ μωρὸς, κἂν τι μὴ γελοῖον ᾖ.
Γέλως ἀκμῆς δ' ἐσὰν ἐν βροτοῖς κακόν.
Γεραίτερον παλαιὸν ἡ μοχλός.
Γέρων δ' ὀρθοῦ φλαῦρον, ὃς κίος πίση.
Γέρων μεδὲν μὴ ποτε χρηςὸν ποιῇ.
Γέρων τ' νοῦ, σάρκα δ' ἡβῶσαν φέρει.
Γέρων ἀλώπηξ μᾶλλ' ἀλίσκε) σαφῶς.
Γέρων μὴ ἐν παῖδ', ἐν δὲ τοῖς γέρουσι παῖς.
Γέρων δόμοισι βοῦς ἀπόνθητος μόλῃ.
Γέρων πίθηκος μᾶλλ' ἀλίσκε) βρόχου,
Ἀ'λίσκε) μὴν, σωὶ χρόνῳ δ' ἁλίσκε).
Γηρᾷ γ' ὁ βοῦς, τὰ δ' ἔργα πολλὰ τῦ βοός.
Γῆρας λέοντος κρεῖσσον ἀκμαίων νεβρῶν.
Γλυκεῖ' ὀπώρα φύλακος ἐκλελοιπότος.
Γλῶσσαν μὲν ἀργὸν, χεῖρα δ' ἐργάτιν φέρε.
Γραῦς, ἵππος ὠός, ἕξις χαλεπώταν ταφον.
Γραφεὺς, ποιητὴς τ' ὠὸ' αὐθυνοι μόνοι.
Γραφὴ τε καὶ λεύκωσις ἡ ταυτὸν λέγῃ.
Γυναικὶ μὴ πίσευε, μὴ δ' ἀπιθήσῃ.
Γυναικὸς ὄμμα τοῖς ἀκμάζουσι βλαβερόν.
Γυνὴ γυναικὸς ἥπερ' ἡδὺν δξυφερές.
Γυνὴ δὲ πᾶσ' αὐτὴ ἐν ἀρθμὸς λύκοις.

Γυνὴ

487. Vide Iouis Ἱκέσιος.

490. Virtutem infortunatam despicere miserum esse Prouerbio refert Iunius Centur. VIII. Adagio 84. ex Appiano Alexandrino, & Synesio lib. de Regno.

495. Vide δὸς, *In limen impingere*, ex Aristot. Metaphysic.

498. Geminum Nasonis consilium:

Pauper amet cauè, timeat male dicere pauper:
Multaq; dimittus non patienda ferat.

499. Vide & Prouerbium Varronis: *Di facientes adiuuant.*

500. Notum illud Poëtarum veterum:

Iuppiter è celo periuria ridet amantum.

510. Plura habent Diogenianus Cent. III. Adag. 89. Vatican. Appendix Cent. I. Adag. 31. Suidas Centur. IV. Adagio 75.

513. Dictum de Hermogene ab Antiocho apud Philostratum lib. II. de Vitis Sophistarum.

522. Sic Flaccus in Arte Poëtica:

– *Pictoribus atque Poëtis*
Quidlibet audendi semper fuit aequa potestas.

Ignava virtus exigua nequitia est.
Praesentis vrsi quaeritas vestigia.
Panes tuos in frigidum furnum iacis.
Antiquiora pelle, quae narras, Ionis.
Princeps iniqua & aequa pariter audias.
Vir non liqueſcit allocutionibus.
Qui despicit bona quae iacent, hic pessimus.
Vltroneus dolor est creare liberos.
Hic est bonorum morbus & labes virûm.
Funiculus ille piscium attrahit nihil.
Qui prendidistis iidem edite testudines.
Nunc attigisti limen ipsum ianuae.
Ipsius mali sibi repperit coagulum.
Et furnus idem, eademque duxit rem rota.
Si pauper ipse, diuiti haud sis inuidus.
Fac aliquid ipse deinde Numen inuoca.
Iurans Venereus cultor haud poenas dabit.
Incide vs implexum sacrum Iunonium.
Iaculo peritum artis sagittandi pete.
Iecit duas bis totas, Achilles tesseras.
Vita haud vocanda est vita vitium indiga.
Cantor nocentis soluat offensam coqui.
Sic ridet amens nil licet ridiculum.
Intemperans risus graue est homini malum.
Annosa quercus non stolones procreat.
Erigere durum est, qui cecidit iuuenis, senem.
Tu ne quid vmquam conferas boni in senem.
Mens est senilis, corpus vt iuuenis valet.
Vulpes anus laqueo capi numquam potest.
Inter senes puer, idem at in pueris senex.
Luctu vacat bos, cùm senex moritur domi.
Laqueo vetustus simius non prenditur,
Capitur tamen, sed temporis longa mora.
Bos consenescit, at opera multa sunt bonis.
Leo senex vigente potior hinnulo est.
Custos vbi deest, dulce pomum est scilicet.
Ignava lingua est, fortis at viget manus.
Anus vt equus profundam habebis mox specum.
Pictor poëtaq; esse liberi solent.
Scripturaq; & Leucaeus haud dicunt idem.
Ne mortuae quidem fidem habeas feminae.
Mulieris oculus spiculum iuuenibus est.
A femina, nil femina vlla discrepat.
Absente luce feminae cuncta pares.

Exerci-

Γυνὴ σεσηπυῖ, κὴ γυνὴ σεσηπυία.
Δίδοικα μωρὸν καρτὰ πυρούσου μόρον.
Δίκυνον ἀρχή τ' ἄνδρα, τλεως τ' ἀρχλὸν ἀνήρ.
Δηλότερος εἰ τὸ Δαιδάλου πέπονθ' ἀνήρ.
Δῆτης ἀνάγκης ἰσόν ἐν ἰσχύϊ πλέον.
Δῆτοι πλέκειν τοι μηχανὰς Αἰγύπτιοι.
Δελφοῖσι θύσας αὐτὸς ὀφανεῖ κρέας.
Δέσποινα γὸ γέροντι νυμφίῳ γυνή.
Δίκη δίκαιον ἔπεται, κὴ βλάβη βλάβαν.
Δίκην ὑφέξεις, κἂν ὅσος δάκῃ κυνός.
Δὶς ἑπτὰ πλῆναὶς πυλύσασις πλύμβῳ.
Δὶς ὡς ἐς ἑαυτὸν, αἰσχρὸν, ἐσκρεουέειν λίθον.
Δοκεῖς δέ μοι κὴ Λαβδὰ κῆ Βοῦς Λεσβίους.
Δοῦλος ὡς δούλου, δεσπότης ὡς δεσπότου.
Δραχμὰς μὲν αὐλεῖ, πτερὰν δὲ παύεται.
Δρυὸς πεσούσης πᾶς ἀνὴρ ξυλλίζεται.
Ἐαὶ δ' ἔχωμὲν χρήματ', ἔξομὲν φίλους.
Ἐβρύετο Ϙ Μαίανδρον σύκινον σκάφος.
Ἐγὼ γυναικὸς ὅρκον εἰς ὕδωρ γράφω.
Ἐγὼ ποιήσω πάντα κῆ Νικόστρατον.
Ἐγ' οἶδα τ Σίμωνα Ϙ Σίμωνα ἐμέ.
Ἐγὼ τε κῆ σὺ τ' αὐτὸν ἕλκομὲν ζυγόν.
Εἰ δ' ἄξιος, παῖ, σ' ἐν Ἄργλ' ἀπώλεσ.
Εἰ μὴ δυώσαιτ βοοῖν, ἕλαυν' ὅμως ὄνον.
Εἰ μὰ φυλάξεις τὰ μικρὰ, κἀπολεῖς τὰ μείζονα.
Εἰ τυφὸν ἔχοι, οὐκ ἂν ὄψον ἐπετόθουν.
Εἰδωλον ἔργων ἐστὶν ἀνθρώπου λόγος.
Εἴληφα τυφλὸν ἐστὶν ἀπολέκως σφόλιν.
Εἰς ἀθυμοῦντας ἀθύμων ἐλήλυθα.
Εἰς δεῦπνον ἄνδρα τ' Κυρηναῖον καλεῖς.
Εἰς ὅλμον ὕδωρ ἐγχέας πλήττεις ἔχων.
Εἰς τὰς μαχαίρας ἐκπεσὼν ἐμπίπτεις.
Εἰς τὰς μελίττας αἰρίας ἐκώμισας.
Εἰς τὰς ὁμοίας, φίλε, λαβὰς ἐλήλυθας.
Ἐκ παντὸς Ἐρυῆς ἡ ῥυπαρὸν ξύλου.
Ἐκ τῆς βοὸς δεῖ τοὺς ἱμάντας λαμβάνειν.
Ἐκ τῶν ὁρᾶν χρὴ γίνετ' ἀνθρώποις ὁρᾶν.
Ἑκάστῳ ἡμῶν ἃ γίγνεται αὐτῷ μόνον.
Ἐκεῖ βλέπουσα δεῦρ' ἀνίει τ' ἀγαθά.
Ἐκπὶ Συλοσῶντος δημοκρασία.
Ἐκυλε στηῖ φερόμενον, ὥσπερ Τήλεφ.
Ἐλαφηβόλος Κόρκυρα χρὴ ὅπου θέλεις.
Ἐμοὶ δὲ λῶον ἅμμα ζωρότερον πιεῖν.
Ἐμοὶ μελίσσῃ ζῶντα κὴ λόγχης κόρης.

529 Æschyli est Tragici apud Ælianum, explanatique Iunius Emblemate XLIX.

539. Simile illud in Monostichis:

Δὶς ἐξαμαρτεῖν τοῦτο, κὐ δὶς τὸ αὐτό.
Sapientis haud est bis in eodem labier.

citatque Erasmus Chiliad. 1. Centuria v. Adagio 8.

542. Tale hoc Flacci Satyrici:

Omnibus hoc vitium est cantoribus: –

544. Similis est in Monostichis senarius:

Εὔχου τ' ἔχειν τι, κ' ἂν ἔχῃς, ἔχειν φίλοις.

554. Affinis huic senarius:

Ἥδιστος χαρακτὴρ ἐστ' ἀνθρώπου λόγος.

555. Τυρίωνος quod cultri genus explicat Iul. Pollux lib. VI. cap. XIII. & libro X. cap. XXIV. ex Platone Comico in Adonide.

564. Sic Virg. Maro in Georg.

— Vritq; videndo
Femina. ——

Terentius:

— Extrema amare linea, haud nihil est. quam *lineam extremam, aspectum,* Interpretes exponunt.

565. Ex Platone Cicero 1. Offic. *Non nobis solum nati sumus, ortusq; nostri partem patria vindicat, partem parentes, partem amici.*

570. Lethalis taurini sanguinis potus, auctoribus Physicis: Plinius libro XXVIII. cap. 9. extremo: tremo: *Taurinus quidem recens sanguis inter venena est.* Causam idem reddit, lib. XI. cap. 38. *Taurorum,* inquit, *sanguis celerrimè coit atque durescit: ideò pestiferi potus maximè.* Dioscorides quoque libro VI. cap. 25. & ante hos Aristoteles lib. II. de Partibus animal. Themistoclem quoque sanguine taurino morte sibi consciuisse, traditum ait in Bruto M. Tullius.

Exercitum ducit mulier, & militat.
Pyrausta inertem pertimeo necem nimis.
Senatus ostendit virum, & Senatum vir.
Timidior illo es sacra qui inspexit viro.
Necessitate vrgente nil potentius.
Nectunt stupendas machinas AEgyptij.
Omenta panens, ipse carnes deuorat.
Regina enim sponso seni fit femina.
Lis lite paritur, noxa noxam procreat.
Pœnas dabit si vel asinus mordet canem.
Plagis retusus Pelopus bis septies.
Turpe est idem saxum ferire sapiùs.
Videre mihi & Labda iuxta Lesbias.
Seruoq; serum potior est, heroq; herus.
Drachmà canit, sed quattuor compescitur.
Quibus ruentis ligna quercus colligit.
Habebo amicos, res modò si suppetat.
Mandron ficulnea vectus est quondam rate.
Quod femina iurant aquæ inscribo lubens.
Ego cuncta more fecero Nicostrati.
Simona noui ego, Simon me mutuò.
Vterque nostrum idem simul trahit iugum.
Argiua dignum pelta te, puer, manet.
Si non queas boues, agas asinos licet.
Ni parua seruabis, peribit amplius.
Si caseum haberem, non egerem obsonio.
Imago rerum sermo sit mortalibus.
Caseis secam cultrum vrbe cepi perdita.
Ad imbecillos debilis me contuli.
Cenam ad tuam virum Cyrenæum vocas.
Effusam aquam mortario, tundis pilo.
In cote acutos incidens enses nimis.
Nimirum agrestes vltrò apes accessimus.
Amice venisti in pares ansas mihi.
Scalpendus haud Hermes omni ex arbore.
Hirsuta tergo lora scindantur bouis.
Amor videndo nascitur mortalibus.
Nemo sibi soli, sed aliis nascitur.
Illuc tuere, at huc remitte commoda.
Hæc Syloſontis opere vasta est regio.
Vidit silentio priùs ceu Telephus.
Corcyra libera est, vbi volueris caca.
Tauri mihi præstet bibisse sanguinem.
Cura illa mihi erunt ac puellis candidis.

Ἐμοῦ θανόντος γαῖα μιχθήτω πυρί.
Ἔμπορε, καταπλεύσαν, ὄξελοῦ, πώλεσόν τ'.
Ἐν σπέρι τε καὶ δρόσῳ σκεδούμην.
Ἐν γῇ πόνος μᾶλλον, ἢ πλουτοῦντα πλεῖν.
Ἐν νυκτὶ βουλὴ τοῖς σοφοῖσι γίνεται.
Ἐν δεῖσ' ἰλάσθαι τῷ θεῷ θησαυρούς.
Ἐν νυκτὶ λαμπρὸς, ἐς φάος δ' ἀνώφελής.
Ἐν παντὶ μύθῳ καὶ τὸ Δαιδάλου μύσος.
Ἐν πλησμονῇ δὲ Κύπρις, ἐς πενεστέρους δ' ἄ.
Ἐν τοῖς ἀμούσοις καὶ Κόμιδος φθέγγεται.
Ἐν τοῖς κολοιοῖς μὴ ἀετὸς αἰετός.
Ἐν τῇ μέρει τις καὶ τὸ πῦρ σκαλεύσάτω.
Ἐν τῇ πίθῳ τὴν κεφαλὴν δι' ἀσκόμαι.
Ἔνεισιν ἐν δειλοῖσι κἀταδέξοι λόγοι.
Ἔνεστι καὶ μύρμηκι καὶ σίφῃ χολή.
Ἐνθ' ἔτι μύμησιν ἄνεμος, ἔτ' ἐκπλεῖν ἰᾷ.
Ἐνὸς χαλεπὸς δὴ, κἀχλυοῖ χάπιες.
Ἐξαπάτησεν ἡ χάρις τὴν ἀμπελον.
Ἐξω βλέπει τὰ πολλὰ βοῦς ἀλλότριος.
Ἔοικε Τέων ἐκ Πύλου Λακωνικοῖς.
Ἐπὶ τῇ μαχαίρᾳ μεῖζον, ἢ Πηλεὺς, φρονεῖ.
Ἐπιφυλλίδες ταῦτ' ἐστὶ καὶ στεμφύλια.
Ἐπὶ πᾶσ' ἁλίκτωρ ὥστε, σπυλίνας πλεών.
Ἐρᾷ δὲ φαιεινῶς καλλίων τὰ λαθεῖνος.
Ἐρδοί τις ἐν ἑκάστοις εἰδὼς τὸν τέχνην.
Ἐρεχθεῦσιν αἱ κορῶναι αἰετόν.
Ἑπτὰς εἰκὼν ἐκ χειρὸς ἐν χρῷ ἔχων.
Ἔτι δ' ἀνάγκη χρῆμ' ἄμαχον καὶ τοῖς θεοῖς.
Ἔτι δίκης ὀφθαλμὸς, ὅστις πάντ' ὁρᾷ.
Ἔτνον δὲ ταμίας, τἄλλα δ' εἰ βήλῃ, κύων.
Εὖ πείθου δ' ἐκ τοῦ κακὸν ἀκίνητον.
Εὖ οἶδα, πάτερ ἐρυθρόν, εὐκρήτης ὁδούς.
Εὐμεταβολώτερος καμαιλέοντος εἶ.
Εὖγοι ἄκαιρος ὁδὸς ἐγένετ' ἐξέπεσε.
Ἐφ' αὑτὸν ἕλκειν, ὥστε Καικίας νέφος.
Ἐφ' αὑτὸν ἕλκειν, ὥστε Μαγνῆτις λίθος.
Ἐχθρὸς ἔστ' ὢν μήποτ' ἂν παθοις βλαβερόν.
Ζῆλος γυναικὸς πάντα πυρπολεῖ δόμον.
Ζητῶ γὰρ ὄψον, ἀνιμᾶσθαι δ' ἀπώλεσα.
Ζῶμεν γὰρ, οὐχ ὡς θέλομεν, ἀλλ' ὡς δυνάμεθα.
Ζωὸς γὰρ ἥκεις κεκμηκότου μόνον λαβών.
Ἡ ἄγχος αὐδᾷ, καὶ ὁ βοῦς πεπάνεται.
Ἡ δεῖ χαλεπὸς κρῖα φαγεῖν, ἢ μὴ φαγεῖν.
Ἡ γλῶσσ' ἁμάρτανόντα τἀληθῆ λέγει.

593. Aristophanis est ἐν Βαβύλῳ, iactatum in malos Poëtas, nuperæ editionis pag. 215. vbi redditur:

Reiecti, hi racemuli & laquaeuli.

599. De Necessitatis vi, pulcri exstant Laberij Mimi versus apud Macrobium lib. II. Saturnaliorum, cap. VII. quos Ios. Scaliger Græcè etiam in postumis Opusculis reddidit pag. 268.

ὄμως μ' ἀνάγκη, δεῖ με φίλιον παγῆναι σορὸν, &c.

601. Legunt alij: Ἔστω δὲ πανοῦς, de Eunucho, & homine exfecto: tum hic verto;

Esto Eunuchus; cetera, si libet, canis.

Τεμὼν autem quid, Græcus Aristophanis Interpres explanat in Amibus, pag. 612. ad vocem, τὸν Καλαμίτλιν, Latinis quoque est *Promus-condus*.

608. Sunt qui hic ἀπιστῶν *diffidens* legendum censeant.

Me mortuo conflagret humus incendiis.
Accede, profer, vendita en merces citò.
Hic rore claro atque aëre est pastus simul.
In terra egere malo, quàm dis nauigem.
Consilia noctu captat omnisprouidus.
Vnum eligendum de tribus Theramenis.
In nocte lucens, luce verò inutilis.
Sermone in omni Dædali exsecratio.
Vt satietatem amat Venus, vitat famem.
Vel inter indoctas Corydus personat.
Ne te aquila iactet graculos inter leues.
Prædetur aliquis per vices ignem quoque.
In dolio sic figulus artem exerceam.
Inertibus viris iners oratio est.
Formicæ inest suabilis, & serpho sua.
Nec aura cursum, nec moram finit ratis.
Vno oscitante & alter oscitat statim.
Decepit ipse vineam palus suam.
Plerumque bos alienus extrà prospicit.
Assimilis est his è Pilo Laconicis.
Magè sibi quàm Peleus suo gladio placet.
Epiphyllides sunt hæc & ampullæ meræ.
Galli instar horret, flectit alas qui suas.
Amare pulcrius palàm quàm clanculo.
Quam quisque norit artem, in hac se exerceat.
Cornicula aquilam prouocant magnam leues.
Stetisti imago picta formam vnam tenens.
Necesse ne vitet quidem vel Iuppiter.
Est oculus æquitatis omnia intuens.
Sit quæstor, in reliquis canis si lubet.
Situm benè malum iterùm caue resuscites.
Noui probè qua fugit Eucrates via.
Chamæleon non est adeò mutabilis.
Beneficus importunus hoste non minùs.
Ad se trahens vt Cæcias nubes solet.
Ad se trahens ferrum vt lapis magnes trahit.
Ab hoste procul haud sentias incommodum.
Mulieris æmulatio turbat domum.
Obsonium dum quæro, vestes perdidi.
Non viuimus vt expetimus, at vt possumus.
Si cepe tantùm ceperis, reuixeris.
Flos vere prodit, & botrus maturuit.
Testudinis carnes vora, vel non ede.
Sic lingua peccans veritatem nuntiat.

Η' ζῆν ἀλύπως, ἢ θανεῖν εὐδαιμόνως.
Η' κοιλία δὲ πολλὰ χαρεῖ κἀλλίγα.
Η' μὴ θεὸς σὺ εἶ ἀλλ' ἐμοί, ἥρπασα δ' ἐγώ.
Η' πίνε πάλιν, ἢ ξεῖ, ἢ μὴ πίεσαι.
Η' πορφύρα πορφύραν δέκεται.
Η' τοι τὸ θνητόν, ἢ διδάσκει γράμματα.
Η' χρὴ ζαγρεῦ ἀν πάντας, ἢ μελαγχολᾶν.
Η' θοὺς χαρακτὴρ ὀξὺς τ' ἀνθρώπου λόγος.
Η' κεν ἔχοιτας σπεῖ' ἡμερῶν ξείνων.
Η' λιος Α' πόλλων, ἔστ' Α' πόλλων ἥλιος.
Η' λῳ τ' ὅλον, παττάλῳ τὸν πάτταλον.
Η' μεῖς δ' ὦ πῆ θιόμβρ, ὅτ' ἐλαιόμβρ.
Η' μὴ πόνοισιν ἀγαθὰ πέλοῦσι θεοί.
Η' μὴ δπτέρει πέζαγμα τὐξαντλοῦμεν.
Η' μὴ καθαίρης καὶ ἀλάσῃς, ἢ μὴ φάγοις.
Θαλάττιος γ' ὢν μὴτε χαρπὸς ἥρου.
Θεὸς λαλοῦμενός τε κἀμελῶς ἀπέα.
Θεοῦ δ' ὄνειδος τοὺς κακοὺς δύδαιμονεῖν.
Θεοῦ δὲ δῶρον ὄζειν ὀλυχεῖν βεβοῦς.
Θεοῦ θέλοντος κἂν ὑπὲρ μπὸς πλέοις.
Θεοῦ μάχεσθ' ὅστις ὄζει καὶ τύχη.
Θὴρ ποικίλος μοι, θητέρα δ' ἢ λπίς.
Θεραπὺς πρὸς ἀργὸν ὄζειν ὠμὸν πολλοῦ κακός.
Θυμοῦ δὲ ὑδὲν ἄλλο γῆρας, πλὴν θανεῖν.
Θύεσθαι Κᾶρις, οὐκ ἐτ' Α'τθεσήεια.
Ι' δοὺ δὲ κανὸς ἵστοι Παλαίφατος.
Γνα μή σε βάψω βάμμα Σαρδιανικόν.
Καθ' ὥσπερ αἱ πτῆναι γε, σιτίζεις κακῶς.
Καὶ δὴ γέροντ' ἀπαντος ὠὸν ξύλου κίον.
Καὶ μαπὴς ὢν ἄρτος ἰσφάλε ποτέ.
Καὶ Πύθι' ὄζει ταῦτά σοι ἢ Δήλια.
Καιτόν γε μηδὲν, μᾶλλον αὖ Φοινικικόν.
Καιρῷ τυχὼν ὁ πᾶχος ἰσχύει μέγα.
Κακόνομα δ' αἰεὶ ἴσον ὄζει ζημία.
Κακὸν τὸ καλὸν μὴ τῷ καιρῷ τυχόν.
Κακὸς κακῷ γὰ συντέτηκεν ὑδατι.
Κακοῦ βάδιζε μηδὲ ἀντίαν ὁδόν.
Κακοῦ στεῖν ἀνδρὶ μὴ δ' ὅλως ὁδοιπόρει.
Κάλλος γυναικὸς ὄζειν ἀνθρώπῳ βίλος.
Καλῶς παλαίειν οἶδε ἀλώπηκα.
Κἂν δῶ μὲ χαίρων κἠ τυφὸς ῥιπεῖν δίκη.
Καπνὸν γε φεύγων εἰς τὸ πῦρ ἀφείπετον.
Κατόπιν ἑορτῆς ὑστεριοῦντες ἥκομεν.
Κάτοπτρον εἶδος χαλκὸς ἐσ', οἶνος δὲ νοῦ.

628. Expressum ex illo Hesiodico lib. α'. ἔργων. versu 287.
Τῶν δ' ἀρετὴν ἱδρῶτα θεοὶ προπάροιθεν ἔθηκαν.
Virtutem posuere Dij sudore parandam.

629. Affinis huic ille senarius Iambicus initio 443.
Κλέπτειν μὲν ἐξαυτλεῖσθαι, κλέπτειν δὲ ἐπιτηδεία.

644. Geminũ illi Prouerbio, quod suprà positum: Ἐκ παντὸς ἔμοιγε τὸ βουπόλιον ξύλον.

649. Simile illud Sophoclis πυρωθὲν quoque: Ἐχθρὸν δ' ἔδεξε κἄπυρα.

650. Tale illud Comici: *In tempore ad eum accessi, quod omnium est rerum primum.*

651. Explicat Erasmus Chil. II. Centuria III. Adag. 75. & alibi: *Simile simili delectatur.* &, *Graculus graculo adsidet.*

652. 653. His affine illud Menandri: *Mores bonos corrumpimus verbis malis.*

659. Tale illud in Maronis Catalectis de vino: *Arcanum demens detegit ebrietas.*

Κλώζει 660. Vi-

Aut viue gaudens, morere vel feliciter.
Venter capit vel plurima, aut paucissima.
Mihi Deus suggessit, ego acceperam.
Fac quinquies bibas, ter, at numquam quater.
Ad purpuram diiudicanda purpura est.
Aut periit, aut profectò litteras docet.
Tragœdiæ agendæ, vel insanire fas.
Indecxi, morum sermo fit viri probi.
Venis habens trium dierum obsonia.
Sol est Apollo, & ipse fit Apollo sol.
Clauumq; claue, perticamq; pertica.
Neque currimus nunc, neque inuamur remige.
Nobis labore venditant Diui bona.
Res affluit nobis, priùs quàm exhausimus.
Nisi & repurges & molas haud vmquam edes.
Maritimus cùm sis, ne terras incolas.
Vocatus atque non vocatus Deus est.
Turpe est Deo, improbos agere feliciter.
Munus Dei cùm quisquam agit tam prosperè.
Deo volente & viminibus nauiges.
Pugnare cum Deo atque Fortuna graue.
Trux bellua est, non capitur altera manu.
Audax adest opus ferè ignauissimus.
Iræ senectus nulla præterquam emori.
Cares foras, non ampliùs Floralia.
En ô nouus hic est Palæphatus.
Colore ne tingare Sardiniaco.
Tuos velat nutris, tamen pascis malè.
Sic fiat omni vel columna ex arbore.
Vates bonus cùm sis, aberras sapiùs.
Et Pythia est hæcce tibi, nec non Delia.
Nouumq; nil mage quàm sit hoc Phœnicium.
Mendicus etiam plurimùm in loco potest.
Munus malum est perinde vti dispendium.
Bonum malum sit, tempore haud datum suo.
Malus malo hærens gaudio perfunditur.
Cumq; improbis viris iter cane ineas.
Cum pessimis ne publica insistas via.
Et forma fœminæ viro sit spiculum.
Vafram dolosis artibus vulpem capit.
Quamuis per enses ire & ignes oporteat.
Dum vito fumum, cecidi in ignem feruidum.
Post acta festa venimus lentè nimis.
Forma arc lucet, vina produnt pectora.

Homi- hh 3

Κλύζει θάλασσα πάντα τ' ἀνθρώπων κακά.
Κρείττων βαδίζων σοῦ Χαρμαδὰς ἔην.
Κώπωπες ἐλέφας Ἰνδὸς οὐκ ἀλεγίζει.
Κωφότερός ἐστι, ἢ Τορωναῖος λιμήν.
Λαβὼν δότου δὸς ἀνθρώπῳ καὶ λῆψη πάλιν.
Λαγὼς βίον ζῇς ὁ πρὶν ἄξομος λέων.
Λαλεῖν ἄριστος, ἀδυνατώτατος λέγειν.
Λέγειν μὲν αἰρεῖ, καὶ σιωπᾶσθαι βαρύ.
Λευκὴ τις ἐλπὶς ἐφ' ἣς ὀχούμεθα.
Λευκὸς Ἀφροδίτης εἰμὶ ὁ περιστερός.
Λευκὸν δὲ οὐδὲν ὄρνεον, εἰ μὴ σκυτόμελες.
Λευκοῦ φίλου λεπτὸν καὶ Θαυμαντίδ.
Λίαν φιλῶν σεαυτὸν οὐκ ἔξεις φίλον.
Λίθος κυλινδόμενος οὐ φύκος ἀ ποιεῖ.
Λιμὸν μὲν οὐδεὶς ἐστιν ἀπεπτὸν φαγεῖν.
Λόγοις ἀμείβου ἢ λόγοις πείθεσθέ σε.
Λόγος γὰρ ἔστι φάρμακον λύπης μόνον.
Λόγος δὲ Ἑρμοδώρου ἐμπορδών.
Λόγῳ μ' ἔπεισας φαρμάκῳ σοφωτάτῳ.
Λυδοὶ πονηροί, δεύτεροι δ' Αἰγύπτιοι,
Τρίτοι δὲ πάντων Κᾶρες ἐξωλέστατοι.
Λυχνεῖον ἐπιζητοῦμεν ἅψαντες λύχνον.
Μαγάδι λαλήσω μικρὸν ἅμα σοὶ καὶ μέγα.
Μαλιάδι κἀμοῦ πλάθου τῷ οἰκέτῃ.
Μάντις γ' ἄριστος, ὅστις εἰκάζει καλῶς.
Μαρυανδινῶν μίμνησο θρηνητικῶν.
Μάτια τ' ἄλλα ὥσθ' Κρότωνα τ' ἄστα.
Μέλει δὲ πᾶσι, ἢ χελώναις τῇ μιᾷ.
Μετὰ δὲ νοσοῦντων καὶ τὸ μαίνεσθ καλόν.
Μετῆλθεν ἡ Ἀμαία τ' Ἀζησίαν.
Μή μοι ποτ' ἔλθῃς, ὅστις ἐγὼ σοὶ πράττω καλῶς.
Μὴ μανῇς κακόν τι, εἰ σὺ Φυλλὶδ κατέλαβες.
Μὴ πρὸς λέοντ' ἄρρενα ἀφροσύνῃ μάχου.
Μὴ συῶνος δίωκε, μήτ' ἀδελφίδου
Γᾶσι μοῦσαν, ἀλλὰ τὸν μίσυν νέον.
Μὴ δ' ἀνθρώπου ἀρχαίου ῥήσεις καταφρόνει.
Μὴ μεῖζον ἴσθι τῆς νεὼς τὸ φορτίον.
Μή ζῦμον, ἀλλὰ καὶ τὸ σὸν φύλον σάπει.
Μηδεὶς ἡμῶν Μιλησίων σοφώτερος.
Μηδὲν μιγῆναι εἶναι, πρὶν τελοῦντα τὸν βίον.
Μία χελιδὼν οὐκ ἔαρ μόνη ποιεῖ.
Μίδας δὲ κύβοισιν ὀβολοῦται.
Μικρὰ δὲ σκέψασις ὄζει τῆς σκέψεως κακῆς.

660. Vide Platonem libro IV. Legum, & ex eo Strabonem Θάλασσαν πονηρὸν δὲ ἄγκυραν apellantem, & Prouerbia: *Pelagus bonorum*, &c. Idem Lacedæmoniis visum auctor est Plutarchus & Plinius libro IX. cap. 34. & libro XXXII. cap. 1. Bias quoque Nautas dicebit, vt in Axiocho legimus, μήτε τὸν πλοῦτον ἄγαν, μήτε τὴν πενίαν. quod & Iuuenalis in Satyra XII. expressit versu 57.

666. Eupolidis est senarius apud Agellium libro I. Noctium Atticarum cap. 15. Erasmus in Adagio, *Archyta crepitaculum*, Epicharmi illud addit: Οὐ λέγω ἔνιοι, ἀλλὰ σχεδὸν ἁπάντων.

668. Ex Platone libro Legum IV.

671. Ex Aristophane ἐν ὄρνισι pag 606. habet Suidas Centur. IX. Adagio 34. sed ibi Θυμοκάπηλος malè editum.

672. Inuertit infrà hûc senarium ver. 815.

Πολλοί σε μισθίονται ὦ σαυτὸν φιλῶ.

678. Vt Paræmiographi de Platonis Orationes vendente referunt, sic melius reddatur: *Orationes Hermodori vendat.*

686. Attulit Adagium Eustathius Commentar. in Dionysium Afrum, & ex Æschylo in Persis Iunius Centuria V. Adagio 59.

688. Simile illi quod paulo antè retulimus:

Κάπηλος ἐλθὼν Γύδης ἐκαπήλευ.

Hominum vniuersa proluit pelagus mala.
Hic ambulat te rectius Charinades.
Elephantus Indus non hili culicem facit.
Est surdior portu Toronæo & sinu.
Accepta reddito homo, recipies dennò.
Vitam leonis qui soles, leporis agis.
Garrire nouit, dicere haud aptus tamen.
Dixisse turpe sit, silere sit graue.
Spes nos fouet exigua, quâ nunc nitimur.
Albus Veneris ex ipse sum columbulus.
Nil candidi prosunt nisi ad Cerdonicam.
Leotripside minor es ac Thaumantide.
Nemo erit amicus, ipse si te ames nimis.
Musco lapis volutus haud obducitur.
Ars, portus infelicitatis hominibus.
Nullis famem expugnare cum verbis licet.
Verbis repende, verba qui dederit tibi.
Quemuis dolorem lenit vna oratio.
Sunt Hermodori verba mercimonium.
Sermone suades pharmaco longè optimo.
Lydi improbi, post hos secundi Ægyptij;
Carejj, tertij, omnium deterrimi.
Ardente candelabra quærimus lychno.
Magnum ac pusillum proloquar Magadi simul.
Malcam petens, quæ sunt domi obliuiscere.
Qui coniicit bene, optimus vates cluet.
Maryandinorum sis memor lugubrium.
Sunt reliqua præ Crotone frigida oppida.
Curat minùs, testudo quàm muscas leues.
Stultos apud sit desipere honestissimum.
Accessit hæc Amæa ad ipsam Azesiam.
Ne tum mihi adsis, quando res cedunt benè.
Iniuria ne sis memor captâ Phylâ.
Non cum leone caprea pugnare audeas.
Nec consitam sectare nec prælanguidam.
Ionicè Musam, sed his quæ media sit.
Ne rusticanum temne, sodes, Rhetorem.
Ne maius esto onus, vt haud ferat ratis.
Age non meum, verùm & tuum inspicito genus.
Sapientior nullus siet Megarensibus.
Ne quid superbè iactites fato prius.
Non vna hirundo adesse ver denuntiat.
In tesseris iactus Mydas prosperrimus.
Ad prauè agendum paruulo prætextu opus.

690. Id est, Ceres Proserpinam quærit, raptam nimirum à Plutone, id est: Ἡ δημήτηρ τὸν κόρον. Ἀζησία est vitæ priuatio. Ceres autem Ἀμαία ἀπὸ τοῦ ἀμᾶν, etsi inuertit Hesychius, qui Cererem facit Ἀζησίαν, ὅτι τῷ ἀζᾶσθαι πολὺ κρατοῦσα, vt ad Suidæ Collectanea docui Centuria I. Adag. 32.

691. Aliàs legitur κακῶν pro καλῶς, vtrumque vero sensu.

700. Huc Prouerbium pertinet: *Ante obitum nemo beatus.* Iuuenalis Satyra X. ver. 274.

Festino ad nostros, & Regem transeo Ponti,
Et Cræsum, quem vox iustis facunda Solonis
Respicere ad longæ iussit spatia vltima vitæ.

Paruis

Μικροῖς μὲν αὐλίσκοισι, φορβειᾶς δ' ἄτερ.
Μικρὸς γε μῦκος οὗτος, ἀλλ' ἅπας κακός.
Μόνης ἐπ' αὐτὰς ἀγκύρας σαλεύομεν.
Μονῳδίαν τις ᾄδετ', ἢ μιμήσεται.
Μοῦσαι δὲ πάντ' ὁρῶσι, ἑαυτὸν οὐχ ὁρᾷ.
Νίμει πολίτας μητέρας Πολυκράτης.
Ὁ βάσκανος ἥδεται ὅταν ἀθυμῇ τις.
Ὁ δ' ὄλβιος πλοῦτόν τε δή που λεγόμενος,
Ἂν ὑποτύχῃ τις πτώματος, κώπαις πλεῖ.
Ὁ Ζεὺς κατεῖδε χρόνος εἰς τὰς ἀμφίεκτ.
Ὁ λόγος ὁ ξώστας· αὐτὸς ἐς' ἰὼ μάν.
Ὁ μὲν ἐξυφαίνει ἱστὸς, ὁ δὲ βάλλει.
Ὁ νοῦς γὰρ ὄζει τῆς ἀπείρου πλησίον.
Ὁ νεῦ μὲν ἁδεῖς, αὖθις δ' ἐπαρμένας.
Ὁ πολλὰ κλίψας, ὀλίγα δοὺς, ἀφῄρεται.
Ὁ σοφὸς ἐν αὐτῷ πᾶν φέρει τὸ οὐσίαν.
Ὁ τόπον ἀμείβων, οὐκ ἀμείβει τὸν τρόπον.
Ὁ δοῦ παρούσης ἀρπάτου ζητεῖν δοκεῖς.
Ὁ ζωμὸν ἀνδρῶν αὐτοδαῆ ἀρτισμύρων.
Οἱ μὲν γὰρ οἰκεῖ εἰσιν, οἱ δ' ὄντες κακοί.
Οἱ μὲν πάρ' ἡδὺν εἰσιν, οἷς δ' ἡδὺ μέλει.
Οἷα περ ἀ θεατοῖα, τοιάδ' ἀ κύων.
Οἷδ' ἃ τε Πυλαία παῦτα, κἠ Τυττυγίας.
Οἰκεῖς θαλάσσαν, Γλαῦκε, τὴν αὐτὰς φαγών.
Οἶκοι λίοντες, ἐν μάχῃ δ' ἀλαίτυπες.
Οἶκοι μὲν ὧν δεῖ τἀγαθῶς οὐδαίμονα.
Οἶκοι τὰ Μιλήσια, μὴ γὰρ ἐνθάδε.
Οἶνου δὲ μὴ παρόντος ἐκ ἔστι Κύπρις.
Οἴνου κρατοῦντος ἐκπλέουσι οἱ λόγοι.
Οἴνῳ τε οἶνον, κρεμαστὰ τῷ κρεμαστὰ λύω.
Οἷος δ' ἐλίνυε πάντα, κἀν τί μὴς ἁρῇ.
Οἵῳ με δαίμων τέρατι συγκατείρξατο.
Ὅλοις χελιδόνες τε πρὸ τοῦ χοίροις πάρει.
Ὃν ἡ ῥιπὴ Κῶς, οὐδ' ἂν Αἴγυπτος ῥίφοι.
Ὅστις γ' ἀλσὶν ἀνέμνησθείς ποτε.
Ὅστις βασίζεις εἰς ἀχυρον ἔγκυμα σόν.
Ὅστις λύρας ἤκουσε, κ σάλπιγγος ὤν.
Ὅστις τὴν ἀλγεῖ, κεῖνος κ' τὴν χεῖρ' ἔχει.
Ὅρᾳς τὸ Δῖον ἡ βίλος διήπατο.
Ὀργὴ φιλοῦσα τὸν μικρὸν ἰσχύει χρόνον.
Ὅρνις μὲν ἁρπᾶς, ἀς ἀγγάλοις δὲ τὰ παιδία.
Ὅρνιθος ὄρνις πῶς ἂν ἀγκύλοις φαγών.
Ὃς αὐτὸς αὑτὸν οὐκ ἔχει, Σάμον θέλει.
Ὅστις δεῖ δεῖπνον ὀψὲ πληθεῖς ἤρχεθ',

711. Atistot. II. Ethic. ad Nicomach. & Erasm. Chil. III. Cen. IV. Ad. 71.

718. Vide Lamprid. in Alexand. Seu Imp.

719. Huc Biantis Philosophi dictũ incensa patria Priene pertinet, referente in Paradox. Tullio: *Omnia mea mecum porto.*

720. Horatius:
Cælum non animũ mutant, qui trans mare currunt.

728. Alibi legitur: Ἐς Ἐρέσου δ' ἀλώπεκες.
Vulpeculæ Ephesi, sed leones sunt domi.

731. Tale illud Latini Comici: *Sine Cerere & Baccho friget Venus.*

732. Simile Flacci:
Fœcundi calices quem non fecere disertum?
& Niceratus lib. I. Ἀνδρογ. cap. LIX.
Οἷόν τι χαλκῆν μέγας σίμπτωμ' ἀνὴρ ὑγιὲς ὕδωρ ἢ οἶνον, ἐλὼν ὡ πίνει ἐτῶν, &c.
Egregio vati vinum sitim Pegasius alet,
Nec vates clarus carmine, potor aqua.

736. Hirundinem reddidit Eras. Chil. IV. Cen. III. Adag. 22. malim tamen *Chelidonia* vocẽ retinere, vt pugilis nomen: quemadmodum & gladiatores dicti retiarij, quasi piscem captando irretirent: vt & Alaudæ auis nomen Ro. Legioni inditum fuisse, auctor est Plin. li. XI. c. 37.

737. Acceptum hoc referendũ Adag. ἐν Νεφέλαις nup. edit. pag. 193. vbi & Græca scholia legenda.

742. E Polybij lib. V. sumtus senarius, explicatusq; à Iun. Cẽ. II. Ad. 92.

744. Lysandri impia vox apud Plutar. in Apophthegm. qua iurisiurãdi religionem neglexit. tale & Hippolyti apud Euripidem nefarium dictum:
Ἡ γλῶσσ' ὀμώμοχ', ἡδὺ τρῶσ' ἀνώμοτον.
Est lingua iurans, animus iniuratus est.
de hoc Cicero III. Offic. extremo. & Erasmus ex Aristophane & Platone in Theæteto. Chiliad. II. Cent. V. Adag. 41.

Paruis quidem cum tibiis hamo carens.
Paruus quidem statura, at est malus integer.
Vna mouemur anchora nauigij.
Reprendet aliquis citiùs atque imitabitur.
Qui momus omnia cernit, haud sese videt.
Matres alebat ciuibus Polycrates.
Mores dies cuiusq; comprobat bonos.
Cursus secundus ille passim dicitur;
Monere remis, aura si desit, ratem.
Inspexit, etsi serò, pelles Iuppiter.
Qui læsit idem sermo te sanauerit.
Hic texuit telam, ille deduxit statim.
Quàm mensa, mens est hominibus propinquior.
Qui nullus hodie, cras erit vel maximus.
Qui multa tollit, pauca dat, seruabitur.
Sapiens opes sibi secum habet semper suas.
Mutans locum, mores tamen mutat nihil.
Cùm sit patens iter, requiris semitam.
Iras odoremur virorum mordicus.
Illi amplius non sunt, mali at superstites.
Nihili quidem hi sunt; ceteris curæ est nihil.
Qualis domina, catella talis est quoque.
Hæc & Pylæa nauit, & Tyttygias.
Herbâ comeltâ Glaucus incolit mare.
Domi leones, prælio vulpeculæ.
Domi manendum, sit vir vt felicior.
Non hoc loco sunt, sed domi Milesia.
Absente vino pariter exulat Venus.
Vino affluente orationes adnatant.
Vinoq; vinum, crapulaq; crapulam.
Ad omnia trepidat, licet vel mus mouet.
Cui me implicauit genius ostento grauis?
Totosq; schœnos ecce Chelidon præterit.
Quem non alit Cos, nec solum alet Ægyptium.
Sale hic perunctus si sit, en salaus siet.
Paleas asselle aggrederis, vt cibum tuum.
Asellus audiuit lyram, sus buccinam.
Vbi dolor angit, hic manus quisque admouet.
Dion vides telo volantem vindicem.
Pusillo animantum durat ira tempore.
Talo puer, periurio vir fallitur.
An pura sit rapax auis vorans auem?
Qui semetipsum non tenet, Samum petit.
Vocatus ad cenam venit qui serius,

Ἡ χολὸς ἐς', ἢ οὐκ ἔδωκε συμβολάς.
Ὀσφῦϊ καπάζω, οἷα Μυσίας ὄν.
Οὔτ' ἀργύριον ἦ, πάντα θεῖ καλαμοῦ.
Οὔτανδ' ὁ δαίμων ᾧ δίδαι, τί δεῖ φίλων;
Οὔτ' δυτυχεῖς μάλιστα, μὴ μέγα φρόνει.
Οὐ δεινὸς εἰπεῖν, ἀλλὰ σιγᾶν ἀδυνατεῖ.
Οὐ δυνατὸς οἶκος εἰς τρίφυλλον κυίας δύο.
Οὐ μία λόχμη φέροιτ' ἂν ἐριθάκους δύο.
Οὐ μέμφεται Κορινθίοισιν Ἴλιον.
Οὐ παῖς Ἀχιλλέως, ἀλλ' Ἀχιλλεὺς αὐτὸς εἶ.
Οὐ παντὸς ἀνδρὸς εἰς Κόρινθον ἔσθ' ὁ πλοῦς.
Οὐ σφόδ' γε παντὸς ἔστιν ἀρτῦσαι καλῶς.
Οὐ ῥᾴδιος δὲ ἐς' ἀληθῶν Κίλιξ.
Οὐ σήσομαι λέαιν' ἔτ' ἐν τυφεκτήσιδος.
Οὐ τύπτει δ' ὁ ἀρίστιβις, κοὐ ὑβρίζει.
Οὐ φεισόμεθα τῷδ' ἢ μᾶλλον ἢ λύκων.
Οὐδ' αὐτὸς οὖρον ὁδὸν ἂν Ἐρεχθείδης.
Οὐδ' ἐν σοὶ δείπνῳ ποτέ σ' ἐπαινέσαι κύ.
Οὐδεὶς διθυραμβοποιὸς, ἢν ὕδωρ πίῃ.
Οὐδεὶς δυσωνῆς χρηστὸν ὀψωνεῖ κρέας.
Οὐδ' εἰς ἔθυσ' ἀνεργέτῃ πλὴν Πυρρίας.
Οὐδεὶς ἐρασὴς, ὅστις οὐκ ἀεὶ φιλεῖ.
Οὐδεὶς κομήτης, ὅστις οὐ ψιλοῖ.
Οὐδεὶς κρέως παφῆτος ἐστὶ θύμον.
Οὐδέν γάρ ἐσμεν, πλὴν ποσῆς ὕδωρ καὶ σκάφη.
Οὐδέν γλυκύτερον ἔστιν ἢ πατέρ' εἰδέναι.
Οὐδὲν χυδαίου βασιλέως σοφώτερον.
Οὐδὲν λίλαιον τῆς ἐμῆς, οὐδ' ἐγκέφου.
Οὐδὲν πέπονθας δεινόν, εἰ μὴ ἀφεστοιεῖ.
Οὐδέν σ' ὀνήσῃ βολβός, ἂν μὴ τεῦρ' ἔχῃς.
Οὐδὲν φρονεῖ δίκαιον ἐσυκῶς ἀνήρ.
Οὔθ' ἡλιοῦται παντελῶς, οὔθ' ὑετῷ.
Οὐκ ἂν ἡμάρτου χρηστὸς ὢν κακοῦ πατρός.
Οὐκ ἂν μύεσθαι χρεὼν ἐσοῦσ' ἀλείφειν.
Οὐκ ἂν πάθοι ταῦτ', οἷπερ ἄξιος.
Οὐκ εἰμὶ τύπτειν τῷδ' ὃ μᾶλλον ἐγώ,
Κακοῦ ἰδίμων μᾶλλον ἢ σύεργετῶν.
Οὐκ ἐς' ἡμῖν τὸ σεσῆγμα, πολλὰ χαίρετε.
Οὐκ ἔστι Πειθοῦς ἧσσον ἄλλο, πλὴν λόγος.
Οὐκ ἔστι ὅστις πατέρ' ἀνὴρ οὐ δαιμονεῖ.
Οὐκ ἦθος, ἀλλὰ πλὴν ἔχ' ἀλλάττει λύκος,
Οἶ' ἦλθες, ἀλλὰ γ' εἰς Κολωνὸν ἵππιον.
Παλαιὰ ἀλώπηξ οὐδὲν οὐκ ἀλίσκεται.
Παλαιὰ ποτ' ἦσαν ἄλκιμοι Μιλήσιοι.

Παλαι-

749. Ex Eustathio in Bœotiam Homeri seu secundum Iliados explicat Iunius Adag. 68. Centuria VI.

750. Pluribus Erasm. Chil. 1. Cent. III. Adagio 87. *Pecunia obediunt omnia*, quam & Flaccus reginam vocat, Plutarch. in vitis, & Aristophanis Scholiastes; item Valerius Maximus, lib. VI. cap. 5. Aristophanis versus in Equitibus apponam, pag. nuperæ editionis 291.

Βλέπετον ἀνὴρ οὗτος πατρῶον οἶκον,
Ὃν Θεμιστοκλέους δ' ἀπέπεσε πατρὸς ἀρετή.

sic & M. Livium Drusum hausto caprino sanguine, seu morbo comitiali extinctum, auctor est Nepos Cornelius seu Virorum Romæ Illustrium scriptor, cap. 66. & Cn. Plinius lib. XXVIII. Natural. Histor. cap. IX. extremo.

758. Expressit Horat. *Non cuivis homini contingit adire Corinthum.* Per parodiam verò alius circumfertur senarius:

Οὐ παντὸς ἀνδρὸς ἐστὶ βέβαιος εἰς πλοῦς.

761. Aristophanis est in Lysistrata pag. 805. quæ autem hæc gladij forma, Suidas, Hesych. & Eustathius in Iliad. κ'. dixerint.

770. Legendus in laude caluitiei Synesius, & Commentario de Coma Iunius.

Aut claudicat, aut non dedit hic symbolum.
Elumbis asini est instar ipsa in Mysia.
750 *Si nummus est tibi, parebunt omnia.*
Tibi cùm fauet fortuna, amicis num est opus?
Ne quid tume cùm res secunda maximè.
Dicendo ineptus, at silere non potest.
Non vna geminos educat domus canes.
755 *Non dumus vnus erithacos alit duos.*
Incusat haudquaquam Ilium Corinthios.
Non satus Achille es, verùm Achilles ipsemet.
Cuiuslibet non est Corinthum appellere.
Condire rectè iusculo haud cuncto datur.
760 *Aegrè nimis verum renuntiat Cilix.*
Nec ceu leana statuar in secessu ita.
Legatus haud violatur, haudq; cæditur.
Non his parcemus magis ac sæuis lupis.
Hanc non viam reperiat Excestides.
765 *Non te quis à cenis honestet laudibus.*
Nemo dithyrambos canet potans aquam.
Difficilis emptor haud bona emit obsonia.
Solus beneficio victimam dat Pyrrhias.
Non est amicus hic, qui amare desinit.
770 *Nullus comatus, cui coma haud præciditur.*
Cane carnibus præsentibus porrum vores.
Nihil sumus præter scapham & vndas maris.
Nil dulcius quàm scire prorsus omnia.
Nihilo gyrina est rana sapientior.
775 *Nihil reliquerunt mei, ne frustulum.*
Nihil graue accidit, nisi faber es tibi.
Neruis carentem, inuerit bulbus nihil.
Nil cogitat planè boni vir arrigens.
Nec splendet hic sol planiùs, nec imber est.
780 *Nasci haud potest è patre noxio probus.*
Cùm sis anus, haud vnguine imbui decet.
Tarichus haud laturus est, queis dignus est.
Non sum, fatebor, heroum illo de grege,
Qui noxij mage quàm benigni sunt omnibus.
785 *Non est meum negotium, procul abeat.*
Non est Suadæ templum aliud quàm Oratio.
Felix per omnia nullus est mortalium.
Pilos lupus mutat, sed animum non item.
Seriùs ades, ast hinc te Colonum conferas.
790 *Non canta vulpes denuò in casses cadit.*
Olim fuerunt strenui Milesij.

Præ-

776. Pertinet huc dictum Poëtæ apud Ciceronem: *Faber est suæ quisque fortunæ*, refertq; Nepos Cornelius in Attici vita, & singulari Homilia benè longa concionatur aurei oris Chrysostomus. *Lædi neminem qui non seipse læserit prior.*

778. Quid ἐσυκῶς scholia docent Aristophanis ἐκ Εἰρήνης, pag. nouæ edit. 676. & 890. vt & Guil. Cæterus obseruarat. Malè itaque hîc *ἀσυκῶς* legebatur, redditumque:

Vrbanus æqui nil boni vir cogitat.

782. Athenæus li. III. Δειπνοσ. similiaque Erasmus colligit Chiliad. II. Cent. III. Adag. 85.

Παλιν δρομῆσαι μᾶλλον, ἢ κακῶς δρᾶσαι.
Πᾶν ζῶον ἡμῶν κατθανεῖν ὀφείλει.
Παρὰ μὲν θάλασσαν ἀσπάτος, παρὰ γλῶ δ' ὁ πλοῦς.
Πᾶς ὄζει δοῦλος δυσώδης μονοσύλλαβος.
Πάσῃσι κορυδαλοῖσ' ἐπεύχεται χρὴ λόφον.
Παχυπίνους συνοφαντικώτερος.
Παχεῖα γαστὴρ λεπτὸν οὐ τίκτει νόον.
Πεζῇ βαδίζω, νεῖν γὰρ οὐκ ἐπίσταμαι.
Πείθειν χρὴ οἷσιν καὶ ἄπιστα καὶ λέγειν.
Πενοῦντι κλέπτειν ἐς ἀνάγκαιός ἐστιν.
Πενία γὰρ ὄζειν οὐ βάπτων διδάσκαλος.
Πέπων ἱερὸς παντελῶς ἀχρεῖος ὤν
Εἰς βρῶσιν, ἄλλους ὀξυνεύζεις λόγῳ.
Περιῶσα τ' ἀσκαρίδων μυρμύρος.
Πόσου ὀμίχλη τ' ποντρίας κακοί.
Ποδεῖς τ' ἀ παχύσα, καὶ μάτην καλεῖς.
Πόλεως ἁλώσης πάντες εὖ φρονοῦσι πρός.
Πολλὰ χρόνη μιαίνουσι, φησὶ Θέογνις.
Πόλλ' οἶδ' ἀλώπηξ, ἀλλ' ἐχῖνος ἓν μέγα.
Πολλαῖσι πληγαῖς δρῦς τέλος δαμάζεται.
Πολλοί σε μισήσουσι, λεῶ σαυτὸν φιλῆς.
Πολλοὶ σφετῆροι Καρίαν ἀπώλεσαν.
Πολλῶν ἰατρῶν εἰσοδὸς μ' ἀπώλεσεν.
Πολλῶν ὁ λιμὸς γνάθος διδάσκαλος.
Πολὺ χεῖρόν ὄζει ἰριθίσιν χραιῶ, ἢ κυνία.
Πολυκερᾶ μισγωνὶς ἐπὶ εἰς κεφαλὴν ζητοῖ τ' ἐμοί.
Πειρῆσε τοὺς ἰχθῦς ἑλεῖν, ἁλμὴν κυκᾶς.
Πεζῇ βάδιζε, νεῖν γὰρ οὐκ ἐπίστασαι.
Πεφίλοιμι δοῦναι τῇ Τελεγόρᾳ μᾶλλον ἄν.
Πεὸς καπηλεῖον ζῇς, δωνάμυος ἀνθίας.
Πεὸς μάτην ὑδρὶς δύτυχὴς ἀπέρχῃ.
Πεφυσημένη χελώνη ἐφθαρμένῃ δυσπόσια.
Πεῶτον κολυμβᾶν, δεύτερον δὲ γράμματα.
Πῦρ, θάλασσα, καὶ γυνὴ, κακὰ τρία.
Ῥᾴδιος ἐς ἀγροίκου ῥήσεις καθαρεύειν.
Ῥόδον παρ' ὕδωρ μοῦνη ζητῇ πάλιν.
Σαίνεις δ' ἀκούσας, καὶ κύων λέθαργος εἶ.
Σαμίων ὁ δῆμός ἐστιν οἷς πολυγράμματος.
Σαπρὸς τάριχος τῷ ὀρίγανον φιλεῖ.
Σαυτῷ ἐπαινεῖς, ὥσπερ Ἀσυδάμιος, γιών.
Σαφέστερόν πως, κἀμὲ θέσεσθον φράσον.
Σκύλλη φεύγοντον τ' Χάρυβδιν ἐμπίπτει.
Σκώληξ ὑφάσσοντος τῷ ἐχόντων οὐσίαν.
Σοφοὶ τύραννοι τῷ σοφῶν συμμαχία.

796. Ex Simonide adfert Plutarchus in Timoleontis vita. Desiderius Chil. 111. Centuria 111. Adag. 67. proximũ vetò è Suida est, vbi duplici ῑ, Παπαῖνιον scribitur, homo nihili.

800. Affine illud sup. Οὐ δεινὸν εἰπεῖν, ἀλλὰ τοῖς ἀκούουσι.

803. De pepone Medici & Scholiastes Aristoph. ἐν Γεωργοῖς, pag. 502. & Adagium: Pepones.

805. De Charadrio idem Comici Interpres ἐν Ὄρνισι pag. 533.

815. Tale illud suprà paullò:
Πεινᾶ γὰρ ἵππος ἢ τρίπους διδάσκαλος.
& illud Persianum in Prologo:
Magister artis ingeniique largitor
Venter, negatas artifex sequi voces.

832. Ex Aristophanis Βατράχοις sumtum, quo Bacchus Euripidis taxat obscuritatem, vbi Interpres & ex eo Suidas Prouerbium monét subesse, & Erasmus in *Ruditis ac planiùs.*

855. Exstat Plutarchi Opusculũ hac de re conscriptum: περὶ πολυπραγμοσύνης autem hic in Monostichis legitur:
Σοφοὶ γείτονες ἢ νέοι συμμαχία.

Στεί

Præstat recurrere, perperàm quàm currere.
Quodcumque natum est, id necesse est occidat.
Iuxta mare ambula: prope solum naviga.
Omnes heri seruis ferè monosyllabi.
Cunctis galeritis breuis crista indita.
Patacione tu calumniosior.
Pinguis vterus subtile pectus non parit.
Ambulo pedes, nandi imperitus maximè.
Suadere siquidem nouit & loquens nihil.
Famelicus vtr esse furax cogitur.
Inopia fit magistra morum aptissima.
Tu cùm pepon per omnia sis inutilis
Cibis, tamen sic incitas alios λόγοις?
Vendentis instar vel Charadrium viri.
Mali bibunt iniquitatis nubilum.
Desideras absentem, & hinc frustrà vocas.
Capta vrbe frustrà sunt Manes & Dy.
Fluxisse tempus, non sapere, cani notant.
Scit multa vulpes, vnum echinus maximum.
Percussa multis ictibus quercus cadit.
Multi oderint si temet ipse diligas.
Multi duces deperdidere Cariam.
Medici frequenti perdiderunt me manu.
Magistra multis est fames mortalibus.
Est peius irritare anum, quàm vel canem.
Hæc curiositas cadat meum in caput.
Pisces priùs quàm ceperis, misces salem.
Est vsus onium nullus, vbi pastor deest.
Donare malim vel Telegoræ quàm tibi.
Tu cappari vinis, potes qui & anthia.
Vatum, beatus nemo, dicta consulit.
Testudo præuertat priùs tarda leporem.
Natare primùm disce, pòst & litteras.
Ignis, mare, & mulier, tria sunt hæc pessima.
Facile est agrestem Rhetorem contemnere.
Ne quære quando præteristi iterùm rosam.
Palpando mordes, clàm canis dentem imprimens.
Populus Samius est litteratus maximè.
Impura salsamenta amant origanum.
Laudas teipsam mulier, Astydamæ in modum.
Dilucidiùs & crassiùs dic obsecro.
Vitans Charybdim incautus in Scyllam incidit.
Vermis parasitus comedit aliorum bona.
Commercio sapientium princeps sapit.

Σπίρξν δὲ χειρὶ, μὴ δ' ὅλῳ τῷ θυλάκῳ.
Σὺ δ' ἐ πιμισπάλης, ὡς Ἀχιλλεὺς ἀδυείς.
Σύ μ' ὠὸ ἀ παιπῖς ἀντὶ τ' κακῆς κυνός.
Σῦκον μετ' ἰχθυὸ, ὄσφριον μὴ κρία.
Σιὺ τῷ θεῷ πᾶς καὶ γελᾷ κῷδύρι').
Συμπλθον Ἀτ ἄγᾶς τε κ' Νεμεωίας.
Σχεδὸν ἔισῦτι, ὅσοι ἐκ Διονυσίων.
Τὰ δ' ἀχ' ὑπ' ἄλλων, ἀλλὰ ἴδις αὐτῷ πτιεσὶ.
Τὰ θύμαθ' ὑδὲ, πλὴν ἡμέια καὶ κέρα.
Τὰ φεσίγματ' ὥσπερ Ἄισιμος κυλίνδεται.
Τὰ φῶτ' ἀείσοις παῖδας Αἰγιν' ἔρεφε.
Τὰ σῦκα σῦκα, τ' σκάφιον σκάφιον λέγω.
Τὰ χρήματ' Αἰσχίνου τε & Θεαγένους.
Ταὶ χεῖρα ποτφέρονθ' ἃ ταὶ θεαὶ καλεῖ.
Ταχυύειόν ἔξιν αἷμα καὶ ψυχὴ βροτοῖς.
Ταρίχος ὁπότος δῦος, λεῖ ἰδὴ τὸ σῦρ.
Ταῦρος δράκοντ' ἔτικτε, καὶ ταῦρον δ' ὄφιν.
Τάχ' εἰσόμεθα μᾶλλον ἢ πρόσθεν.
Τὰς κνημίδας τῷ κρατὶ, τῇ κεφαλῇ κυνῆν.
Τεῖχη σιδηρᾶ μᾶλλον εἰν' ἢ γήϊνα.
Τέκτων γὸ ὢν ἔφασκες ἡ ξυλουργικά.
Τιθύδι ἡμῖν δὲς, οἷς ἔοικ' ἄλλοις πονεῖ.
Τέχνη τέχνῃ ἔστρξι, καὶ τύχη τύχῃ.
Τῇ μὲν δίδωμι χεῖρ, τῇ δὲ χαυδάνω.
Τλοῦ φίλοι γάρ ὄντες οὐκ εἰσὶ φίλοι.
Τὸν δωτ' ὄνειον ὁ Σκύθης ἀκκίζεται.
Τὸν χεῖρ' ὑπίσχῃ κἀποθνήσκων Ἀτρικός.
Τῆς δημιελείας δούλα πάντα γίνεται.
Τί γὰρ μάχεσθ' αὐλοῖσιν αὐλῆσαί μ' ἐδεῖ;
Τί δῆτα χεῖρες οὐκ ἂν ἠργασαίατο;
Τί μεγάλα φρονιμαίζομαι μάχεσθ' πάρα;
Τί ἠμῖν δὴ ποτ' Ἄρβηλας ἰών;
Τί οὐκ ἀπήγχω, ἵνα θήβας ἔχῃς ἡμῖν;
Τίς δὲ κατόπτρου κ' τυφλοῦ κακουργία;
Τίς ἐστι δοῦλος τὴν θύραν ἀφεῖσης ὤν;
Τόδ' ἐξοπλίζει τοὺς Ἀργείους λέων.
Τόδ' ἐστι πολλῷ μεῖζον, ἢ Τροίαν ἑλεῖν.
Τὸ κέρδος ἡδύ, κἂν δόλῳ φυλάττῃ τις.
Τὸ μὲν μ' ἔλεσεν, κῦμα τὸ δ' ἐγκατέλαμβανεν.
Τὸ μὲν παίργον, ἔργον ὡς ἡγούμεθα,
Τὸ δ' ἔργον ὡς παίργον σπουδάζομεν.
Τὸ φεῦγειν εἰς τοὺς παῖδας εἰς λοῦ τ' Ἄρεως.
Τὸ σκαιὸν ὄμμα βλεφάροιν θυμοῦ δίκην.
Τὸ συγχύσαι γὸ κ' φθονεῖν ἔπεσα').

858. Vidi qui ita hunc interpretaretur senarium:

Τέχνη τύχῃ ἔστρξι, καὶ τέχνῃ τύχη.
Dilexit ars fortunam, & artem fors amat.

Alibi verò:

Τύχη τέχνῃ ἔρρεψε, κὐ τέχνη τύχῃ.

863. Simile est illud Menandri:

Ἀλλὰ γέγον' ὅπως εἰς καὶ τύχη ἄπεστι.

874. Affine illi suprà:

Σοῦλλ' οἶσθ' ὅτι, ἢ Χάρυβδις ἀπολεῖ.

878. Æschyli est apud Athenæum lib. VII. Δημοσθ.
Vide Erasmum Chiliad. III. Centur. V. Adagio 12.

Το

Non corbe toto, sed manu sola sere.
Pollinctor es vt pretij Achilles nullius.
Suem reposcis pro malo quouis cane.
A pisce ficum, à carnibus legumina.
840 *Flet omnis aut ridet Dei cum numine.*
Coniunctus est suo Astagas Numenio.
Tantum propè est, quantum ex sacris Dionysiis.
Hæc non ab aliis, immò pennis propriis.
Nil sacra sunt præter genas & cornua.
845 *Vt Aesimus sic vertitur negotium.*
AEgina natos præcipuè alit optimos.
Ficus sic, ficus, & scapham scapham voco.
Hæc Aeschini sunt & Theagenis bona.
Manum admouenti sunt vocanda numina.
850 *Existit aurum vita sanguisq; omnibus.*
Tarichus assus mox vt ignem viderit.
Taurus draconem peperit, & taurum draco.
Modò sciemus melius ipsis viatibus.
Sura galerum, & ocreas capiti dare.
855 *Vrbs mœnibus sit ferreis non terreis.*
Cùm sis faber, opera haud facis fabrilia.
Quarta ortus vt video, labore ceteris.
Ars artem amat, fortuna sortem diligit.
Altera manu trado, recipio ast altera.
860 *Non sunt amici qui inuicem degunt procul.*
Conuiuium asininum Scytha acciſſans capit.
Tendens votiuas moritur Atticus manus.
Sic diligentiæ omnia hæc obediunt.
Cur tibiis longis canere me oporteat?
865 *Quid est quod haud effecerint demum manus?*
Quid magna fari rebus in paruis opus?
Quid non profectus Arbelas fies tibi?
Suspendis haud te cur, Deus Thebis nouus?
Quæ societas speculo atque cæſso lumine?
870 *An seruus hic qui fata sic contemserit?*
Oraculis Argiua gens arma exuit.
Hoc maius est longè, Ilium quàm prendere.
Dulce est lucrum profectum & à mendacio.
Hic me reliquit fluctus, hic absorbuit.
875 *Quod est parergon, expedimus tamquam opus:*
Opus parergon rursus esse credimus.
Martem beatum olim vocabant liberis.
Oculum siniſtrum admonens Thynni ritu.
Affinitas & inuidere sunt simul.

Non

880 Τὸ τέλος ἅμ' ἀρχῇ δοῦναι ὁ καλλιστεῖ).
Τοιοῦτός ἐστιν οἷος ἦν πάλαι σωφρών.
Τοιοῦτος οὐκ ἦν ἀλλ' ἴλιοι πόλις ποτέ.
Τοῖς εὖ φρονοῦσι συμφορὰ γενέσθαι τύχη.
Τοῖς Ἀττικοῖς κατοικάλοις γλαυκωπεῖ.
885 Τοῖς εὐτυχοῦσι καὶ βίμβλινα παιδία.
Τὸν αὐτὸν αἰνεῖν καὶ ψέγειν, ἀνδρὸς κακοῦ.
Τὸν δ' ἐγγεφύρων εἰς πύλας Ἁλίμους ἰδεῖν.
Τὸν δρῶντα πού τί καὶ παθεῖν ὀφείλει).
Τὸν ἕβδομον βοᾶν, ἢ σοφὸν παρεμβολή.
890 Τὸν πλησίον δεῖ τυφλὸν ὄντα βλέπειν πάλιν.
Τὸν πρόθυμον δίωκε, ἄρτι δ' ἂν φύγῃς.
Τοῦ Περιπάτου τὰ φυκία ποικιλώτερα.
Τοῦ φιλοσόφου Πλάτωνος ἐγκρατέστερος.
Τοὺς εὐτυχοῦντας καὶ φρονεῖν νομίζομεν.
895 Τοῦτό δ' ὅ, τ' ἐς οὐδ' ἂν ὁ Ἀπόλλων μάθῃ.
Τρεῖς εἰσὶν ἱκανοὶ πρὸς τὸν εὐμαξαι λίθοι,
Ἂν μὴ σφε σκάζῃς, ἂν δὲ λεῖοι, τέσσαρες.
Τοῦ δ' ἀν ποιοῦντα καὶ θεὸς ξυλλαμβάνει.
Τοῦ πρὸς πυρρὸν παντελῶς συγγνωστέον.
900 Τῶν εὐτυχούντων πάντες εἰσὶ συγγενεῖς.
Τ' ἀνθρώπου ξηρότερον ὄζει κόπρος.
Τ' ἡγίεια καὶ νοῦς ἐσθλὰ τοῦ βίου δύο.
Τ' ὕδωρ δὲ πίνων, ζῆς δὲ μὴ ἐν αὐτῷ τέκοις.
Τ' αἰὼρ καπνοῦ πηδάλιον ἐκκριμάμενον.
905 Τ' ὄντος δὲ πεῖναν τ' κακίστην δαμᾶν.
Τ' πρὸ τῆ ἀνάγκης πάντα δουλοῦται τύχη.
Φεύγειν ἀπάσας τὰς σκάζας ῥᾴδιον.
Φθόνος ἀνθρώπου, καλάμινα σκέλη φορῶν.
Φιλεῖ δὲ τοῦ κάμνοντα συναιδεῖσθαι θεός.
910 Φιλιππίδου λιπόντος ἄτοπον εἶχε τάχος.
Φίλοι ἔστους γίνωσκε, μισθὸς δὲ μή.
Χαλεπὸν ζητοῦσά σοι σκυτοῦν ἀγεῖν κύων.
Χάρεν λαβεῖν μέμνησο, κοὐ δοῦναι θέλειν.
Χεὶρ χεῖρα νίπτει, δάκτυλος τὸν δάκτυλον.
915 Χειμῶν μὲν ἀμφεῖ, ὑπὸ μιᾶς, δωδεκόμβρου.
Χῖος ἀνδρὰς Κῶον οὐκ ἐᾷ λόγῳ.
Χρεία διδάσκει, κἂν ἄμουσος ᾖ, σοφόν.
Χρὴ δ' ἐκτὸς οἴκου πημάτων τὰ δεῦρο ὁρᾶν.
Χρυσοῦ λαλοῦντος πᾶς ἀνεκτὸς πλοῦτος.
920 Χωλῷ παρ' ἵππων κἂν ἐπὶ σκάζειν μάθοις.
Χυδαϊστὴς ὀχλαγωγίας πυλαίχης.
Χωρὶς τὰ Μυσῶν καὶ Φρυγῶν ὁρίσματα.
Χωρὶς τὸ, τ' εἰπεῖν πολλά, καὶ τὰ κρίσεα.

884. Coniſſalus quid ſit, explicat Euſtathius in Homer. Strabo etiã diis Atticis adnumerat, è quo Cælius Rhodig. lib. VII. Antiq. lect. cap. 26.

885. Senarius hic vulgatus eſt de Liuia, quæ Auguſto grauida intra tertiũ menſem peperit, vt in Claudij vita Tranquillus refert. Vitales autem partus eſſe impari menſe Plinius lib. VII. cap. 5. Macrobius, & Medici diſputant.

889. E Suida Eraſm. refert Chil. I. Cent. X. Adag. 63.

893. Laërtius in Zenone tẽperantiam in victu moderationemq; voluptatum laudat, citatque Philemonis Comici, vel vt aliis placet, Poſidippi verſus in fabula *Philoſophi* titulo. Cic. Tuſc. II. & Suidas ac Valer. Max. lib. III. cap. 3. de eius patientia.

898. Sup. ex Heſiodo attulimus Deos omnia vendere laboribus, geminum autem illud Xenophontis Ἀπομνημονεύμ. Τῶν γὰρ ἀγαθῶν ὁ θεὸς οὐδὲν ἄνευ πόνου καὶ ἐπιμελείας ἔωλε διδόναι ἀνθρώποις.

900. In contrarium effertur in Monoſtichis:
Τῶν δυστυχούντων δύσχρε ἐστὶ φίλος.

901. De intercute morbo laborantibus, de quibus Naſo ait:
Quo plus ſunt potæ, plus ſitiuntur aquæ.
Et Flaccus lib. II. Carminum.
Creſcit indulgens ſibi dirus hydrops, &c.

Ψυχῆς

880 *Non finis apparet ſimul cum exordio.*
Eſt talis vnuſquiſque quibus & vtitur.
Qui talis eſſet, non caperet vrbem hoſtium.
Prudentibus fortuna ſemper eſt comes.
Aedituus eſt in Attica Coniſſalus.
885 *Felicibus ſunt & trimeſtres liberi.*
Laudare eumdem & carpere, eſt viri mali.
Aſſcribere hunc ipſis Ialemis decet.
Quiſquis facit, vices pati neceſſe ſit.
Sapiens Adagium ſeptimum narrat bonum.
890 *Breuis labor monere ſit vel proximum.*
Hyperam relinquens, nauis inſequeris pedem.
Mutabilior eſt Protheo, & varius magis.
Zenone ſummo eſt continentior ſopho.
Aſſcribimus felicibus prudentiam.
895 *Nec ipſe Apollo quid ſit hoc cognouerit,*
Tres podici ſatis capilli, vt tergeant,
Modo aſperi, ſin expoliti, quattuor.
Deus laborantibus opem fert proſperè.
Hactenus inexperto venia danda & rudi.
900 *Cognatus vnus quilibet felicium.*
Hydropico ſit ſiccius viro nihil.
Vita bona duo, ſanitas, prudentia.
Si biberis vndam, nil boni vmquam feceris.
Agricola fumo appendit vt clauum bonus.
905 *Somnus domat famem malorum peſſimum.*
Neceſſitati cuncta ceſſerint breui.
Vitare laqueos non facile cunctos ſimul.
Tabis propheta, crura arundinea gerens.
Adeſſe gaudet, ſed laboranti Deus.
910 *Reddet cadauer macrius Philippide.*
Mores amici noueris, non oderis.
Periculoſa res, vorans corium canis.
Memineris accepti, dati obliuiſcere.
Manus manum, digitumq; digitus abluit.
915 *Vtraque non vna manu dilargiens.*
Si Chius adſit, non ſinit Coum loqui.
Neceſſitas, rudem prius, doctum facit.
Extra mala exiſtens, pericla proſpice.
Auro loquente ratio quæuis irrita eſt.
920 *Claudo propinquus, claudicare mox ſcies.*
Loquacitate triuiali abiectior.
Seorſim Myſorum ſunt Phrygumq; limites.
Diuerſa ſunt, multa eloqui, opportunius.

903. Simile ſup. 766.
Οὐδὲν διδυμοτοκοῦσιν, ὡς ὕδωρ πίῃ.

904. Expreſſum ex illo Heſiodio lib. Ἔργων, vet. 247.
Πολὺ φέρτερον δ' ἔμπληξ ἐπὶ κρατὶ κρεμάσσαι.
Suſpendat fumoſa ſuper laquearia clauum.
& rurſum lib. I. ver. 45.
Ἀλλ' ἄγε μὴ ἔτι ταῦτα ἐπὶ φρεσὶ θέσθαι ἐρητύν.
Aſque mora ſupra fumum ſepone tenorem.
quæ explicat Plutarchus extremo Commentario de Diuitiarum cupiditate, & in ſeptem Sapientum Conuiuio.

908. E Platone Comico hauſtum explanat Iunius Cent. VIII. Ad. 76.

909. Geminum huic quod ſup. ver. 858.

911. Theocr. eſt Idyllio X. vbi Scholiaſtes hoc Prouerb. ſic extulit:
Χαλεπὸν μαθεῖν ἐκυπρογενῶν.
expreſſit & Lucianus, & Horatius lib. II. Sat. V. ver. 85. & Eraſmus.

914. Epicharmo attribuit ſimile quid, ſed Trochaicũ, Axiochi auctor:
Ἢ χεὶρ χεῖρα νίζει, δὸς καὶ λάβε τί.
Manum vt manus fricat, da aliquid & accipe.
Vtitur præter alios & Seneca ἐν Ὑποθετικοῖς.

919. Reddi etiam poſſit, quia λόγῳ orationem etiam ſignificat,
Auro loquente cuncta inferuratio.
Affine & illud ſup.
Ὃ τ' ἀργύριον ἔχῃ, πάντα δοκεῖ κεκραμένα εἶναι.

921. Strabo lib. XII.

Ψυχῆς νοσούσης εἰσὶν ἰατροὶ λόγοι.
Ψωλὸν ῥῆξαι δεῖ σε μᾶλλον μυρρίνου.
Ὦ πλεῖον ἴλεως ἀμύλης ἀλοίτικος.
Ὦ δῶκα τίκτει τὸν κυβερνήτην σοφόν.
Ὦ δεῖ ὄρος, κἄτεκτε μυῦν ἀπέκτεινεν.
Ὦ ἑλὼ πῶλε καὶ σεσῆπε, ὡς Φοῖνιξ ἀνήρ.
Ὦ ῥᾳστώνης ἵππος ὡς βραδυπεζῶν ὄκιστ.
Ὡς ἄλγα θἀ συλλήβδην ἅ σοι πάντα σοι φίλτ.
Ὡς ἄλγα θύει ἐκ' ἐπιτυμίας πολλὰς φίρειν.
Ὡς ἐστὶ μοὶ τὸ χρῆμα τοῦτο σοὶ πόδα.
Ὡς δυκόλως πίπτουσιν αἱ λαμπραὶ τύχαι;
Ὡς ἡδὺ τὸ θάλαττον ὄντ' ἀπὸ τᾶς γᾶς ὁρᾶν;
Ὡς ἡδὺ ταῖς σοφοῖσι μεμνῆσθαι πόνων;
Ὡς ἡδὺ δι στυγοῦσα μεμνῆσθαι πόνων;
Ὡς μὴ πεφῦσθαι μήτ' ἄρ' ἦλθος βελτίν.
Ὡς οὐχ ὑπάρχει, ἀλλὰ πεπεφύσθω ἴσ.
Ὡ σοφὸν τὸ σύνηθες τοῖσιν ὀφθαλμοῖς ἕλκος.

ΑΒΥΔΗΝΟΝ ὅπ ῥόμμα. Ναύσεως Ναυκράτει.
Ἄγαμεμνόνεια φρίατα. Βοῦς ὅπ ζυγόν.
Ἄγαμεμνόνειον δαῖτα. Βίλος Ἀχαϊκόν.
Ἄγροικος Λύκαι ἴσ. Καλλίας πίσσ ῥύει.
Ἄγροικος ἄγαλμα. Θετίρῳ πῶλος ἐλίσσει.
Ἄγουσι καὶ ῥίεσθαι. Βοιώτιον οὖς.
Ἄδεις δίος δεδοικας. Ἀργείοις ὁρᾶς.
Ἀδυνάτα θηρᾶς. Εἰς ἀνὴρ οὐδεὶς ἀνήρ.
Ἀεὶ τὰ Θετταλὴν ἄπιτα. Μυστολεῖν.
Ἀεί τις ἐν Κύδωνι. Ἐν σκύτεσι ὁ νοῦς.
Αἰγυπτιάζεις. Δοῦλος εἰ, κόμιν ἔχεις.
Αἰγύπτιος πλανοθρόος. Ἀνθρωπος ὁ Θαλῆς.
Αἰδὼς ἐν ὀφθαλμοῖς. Βάτου σίλφιον.
Αἴνιγμα Βοιώτειον. Αὖτη συεία.
Αἶξ ἢ μάχαιραν. Πάτερα μὴ βούλει πρατεῖν.
Αἰσχύνης ἡμῖν ἄπτεται. Φοινίκων ἀχή.
Αἰσχρὸν σιγᾶν. Ἐν παροιθήκης λόγῳ.
Ἀκάνθαι Διός. Κοσκίνῳ μαστεύεις.
Ἀκάνθου αἶσχος. Κύαθον αἰτήσεις τάχα.

Ἀκοντὶ

& ex illo Erasmus Chiliad. 1 1. Centuria IV. Adagio 50. non absimile illud:

Χωρὶς τὰ Μερρᾶ ἢ Σιλόεις ῥέεθρα.
Secreta sunt Merrha ac Siloam flumina.

924. Vidi qui sic legerent senarium:

Ψυχῆς νοσούσης ἐστὶ φάρμακον λόγος.

925. Aristophanis est ἐν Γηρυτάδῃ, pag. 545. vbi Interpres ex Diphilo Comico sumtum notat.

926. Plato 1. de Legibus, de Archilochi vulpe astuta, & Basil. Homilia ad iuuenes, & Apologi Æsopici ac Phædri, qui circumferuntur: Erasm. Chil. IV. Centuria 1 1. Adagio 25.

927. Æschyli est in Tragœdia Danaidum seu supplicum: Iunius Centuria 1. Adag. 85.

928. Expressit Horat.

Parturiunt montes, nascetur ridiculus mus.

933. Suidas Platoni tribuit, Comico opinor, & Erasmus Adagio, *Ad pedem*, sic etiam contrà dictum, Ὑπὲρ ποδα, *Vltra pedem*, hoc est, præter modum, in sumtuosos. vnde rectè Flaccus:

Suo se quemque pede metiri verum est.

935. Expressit Lucretius initio lib. 11. de Rerum Natura:

Suauè mari magno, turbantibus æquora ventis,

E terra magnum alterius spectare laborem.

Menandri Comici est:

Ἀνὴρ δ' ἀπάντων ἀπτόητος ἐξέρχεται
Ὃς μήτε, δεῖ μὴ πάντα μανθάνειν;

& Sophocles apud Ciceronem in Epist. ad Atticum lib. 11. quod Stobæus ex Tympanist.

Nam pharmacum ægræ mentis est oratio.
Sis herniosus oportet ipsum vsque ad caput.
Pellace quanto est blandior vulpecula.
Docto gubernatori nox metum parit.
Mons parturibat, deinde murem protulit.
Vendens, emens passim, vir vt Phœnicius.
Emersit ex asinis equus tardigradus.
Vt optima simul omnia adfero tibi.
Vt expedit si plura habes cognomina.
Vt hoc meo negotium quadrat pedi.
Quàm facilè fortuna secundæ concidunt?
Spectare suaue est vndas maris è littore.
Memoria dulcis iam peracti incommodi.
Suauis laborum post salutem memoria est.
Nec pulsibus, nec labiis proiecteris.
Non vt prior lædam, at lacessitus malo.
Vt ficus oculis imminens, sic ille erat.

PROVERBIA BINA ET TERNA IAMBICIS.

CVM Naucrati Nauson. Abydena illatio.
Agamemnonis putei. Manes bos sub iugum.
Agamemnonis conuiuium. Telum Achaicum.
Forum Lyceum. Callię pennæ cadunt.
Signum fori. Cæcutit hic oculo altero.
Aguni feruntq;. Auris rudis Bœotiæ.
Quæ non timenda metuis. Argiuos vides.
Quod est nefas quæris. Vir vnus haud vir est.
Est Thessalus fœdifragus. Antrum nauis subit.
Semper quis in Cydone. Animus in tergore.
AEgyptium præstas. Nutris seruum comam.
AEgyptius laterifer. Est homo Thales.
Oculis pudor ineſt. Silphium batti istud est.
Gryphus Bœotius. Domina hæc ipsa sit.
Caper macharam. Cuncta ne superes caue.
Capti sumus captando. Diræ Phocidis.
Accessionis vice. Tacere turpe quid.
Diuinat in cribro. Sine igne sacrificat.
Nauiculam cape. Cyathum posces citus.

Exce-

panist. integrum profert:

Τί τῶν χρήμα μᾶζον ἢ
λέβης πατεῖ,
Τὸ γῆν ἀνιχνεύσασ' ὑπὸ
εἴγε πυκὶ
Πυκνὸν ἀκούσας ψοφέδη
δόνον σκιᾶ;

Quam maiore animo voluptate percipere quæas, quàm terra patientem sub imbri te tecto imbrem crebrum audire, mente quieta & tranquilla?

Illud addam ex ἀναβάθμῳ, quia Lucretius in manibus est, paulò aliter à Lactantio legi lib. 1. Diuinarum Institutionum, cap. 21. extremo:

O stultas hominum mentes, ô pectora cæca!

Passim enim editur, *O miseras.*

937. Euripidis est Senarius, ex quo prior per παρῳδίαν cõformatus videtur. Tale illud Maronis ex Odyssea x 1 1. 1. Æneid. ver. 202.

O socij, neque enim ignari sumus antè malorum.

& mox:

– mœstumq; timorem
Mittite: forsan & hæc olim meminisse iuuabit.

Homerus autem sic:

Ὦ φίλοι, οὐ γάρ πω πρὶν κακῶν
ἀδείμαντες εἰμέν.

& statim:

Ἐκτὸς ἐμεῖο, καί που τῶνδ' ἐν
μνήσεσθ' ἔπος.

& rursum Odyss. ι. 398.

Κέδιον ἀλλήλων πεπιθώμεθα κἠδ' ἑταίρων,
Μνησώμεθ' ἅμα γάρ τε καὶ ἄλγεα πίσεα πάσχει

ὅστις δὲ μάλα πολλὰ πάθῃ, καὶ πολλ' ἐπιτλῆθι.

940. Aristophanis est in Ranis, pagina 270. D. Erasmus Chiliade 11. Centuria VIII. Adagio 65. Ficus autem Græcis τὰ σῦκα, morbi genus est oculos lædens, vt ibi Scholiastes annotat, & Martialis Epigrammate quodam: quem morbum Græci συκώσεις nominant, quo de & Medicorum filij.

960 Α κοτιτὶ νικᾷς. Καὶ πρὶν ἐσφάγβη δῦρις.
Α κόλφ τὰ χείλη βῦσι, ἡ σύκῳ. Μύτης.
Α κεν μὴ ὁ Ζεὺς οἶδε. Συρβιωτὴς χοιρ.
Α λικῳδύσεως κοιλία. Δῆγμ' ἀσπίδος.
Α λλᾶσιν ὕει. Τοῖς κακοῖσι τὰ κακά.
965 Α λλος βίος γ' ἄλλη δίαιτα. Τρυγόβιοι.
Α λλοτρίαν ἀροῦραν. Εἶτ' ἐξηχρώμην.
Α λλόφια βάλλει. Βάτραχος Σιρίφιος.
Α λὼν μέδιμνος. Χλαῖναν ἐν θέρει ζώνει.
Α μὶ ἔτος, ἀμὶ ἔργον. Ραχίας λαλίστερ.
970 Α μαξα τὰ βοιὼ ἀμφίρρ. Χύτραι ζῶσαι.
Α μαξιπία. Δαφνίνη βακτηρία.
Α μμις ποτ' ἦμες. Α πίδων παιδαισία.
Α μυσὶ σίτει. Μὴ κακούργη Μυσικῷ.
Α μφαξονεῖν. Αὐτός τι κῆ τὰ παιδία.
975 Α ναπαιμάζειν. Η παῖος. Γυμνὸς σκιά.
Α νίμοις γεωργεῖς. Μωρὰ δὲ μυσὶ λέγῃ.
Α νὴρ φλοιώδης. Κλιμακίζων τοὺς νόμους.
Α ὔθεφτος ἀβασάνιστος. Οὐρέσιον ὄσον.
Α ὐτοις ὁ μακρός. Ὅπου πόλεμος ἀ ποιεῖ.
980 Α πᾳ' εἰς Μακεδόνα ἀποδώ. Πυγὴ Κῷου.
Α πᾶξ ἀλώπηξ εἰς πάγ' ἐλῶ. Τ' ἀόξυλος.
Α πατεῖχιος ἔαχυς. Αὐτολήκυθοι.
Α ποδυτομπεῖν. Οὐδὲ ἐλείφθη πυρφόρ.
Α ριοπαγίτης. Συμφορὰ Συβαριτική.
985 Α ρης τύφαντος. Χρυσίον Κολοφώνιον.
Α ρχὴ κακῆς τέλος κακόν. Περὶ τὰς θύρας.
Α σκαρδαμυκτί. Σχοινοβωξ. Καλλιππίδης.
Αὔλακος Α γαθώνειος. Α γαθῶν ἀγαθίδης.
Αὐτὰρ ἀμάλλας. Οὐκ ὀπτηλωττήσομαι.
990 Αὐτοῖς ἀρίστοις. Δαιδάλῃ ἀγάλματα.
Βάλλειν ἀοσσφ. Βοῒ λαγὼν κυνηγετεῖν.
Βαρύτεροι Αἴτνας. Τῷ ἐμῷ καμεῖς ἥσσον.
Βῆξ ἀντὶ πορδῆς. Δωτίφων ἀμενάων.
Βίος λαγωοῦ. Ταχτάλη κῆποι ζυγᾷς.
995 Βίου παλαιστή. Λυδὸς ἐν μεσημβρίᾳ.
Βομβυλίας ἄνθρωπος. Α ργεία φοινή.
Βορβοροτάραξις. Ἔξιχ' ὦ φίλ' ἥλιε.
Βόσκουσι φυγάδας ἐλπίδες. Νιόβη παθη.
Βυτᾶς δικάζῃ. Μὴ λόγοις ἀντ' ἀλφίτων.
1000 Βοῦς ἑβδόμος. Λάλῃ δὲ, καὶ μὴ θήγῃσαι.
Βοῦς εἰς ἄμητον. Ψαλαφᾷν ἐν τῷ σκότῳ.
Γαλῆ κροκωτόν. Α φθονοι Μοῦσαν θύραι.
Γάλλοις τί τίμῃς; Καυθάρου σοφώτερ.

Γίτων

960 *Excoriat ante necem. Absque puluere superat.*
Os fruitulo aut ficu obdita. O ineptior.
Scit Iuppiter, nolensq. Syrbena chorus.
Habere gallorum exta. Morsus aspidis.
Lucanicis pluit. Malis ter sunt mala.
965 *Alia dieta, vita & alia. Trygobij.*
Alienum arare aruum. Excitatus posteà.
Aliena mittis. Rana fit Seriphia.
Modius salis. Tu æstate lanam deteris.
Vt dictum & actum est. Littore es loquacior.
970 *Trahit bonem plaustrum. Amphoram nutris miser.*
Hæc plaustra. Gesto lauream virgam manu.
Fortes fuimus olim. Dubia cena est nimis.
Hausta vnico bibere. Inquines ne Musicam.
Exorbitare. Ipsus suis cum liberis.
975 *Parios refert. Est hepar. Vmbra vulturis.*
Ventos aras. Stultus refert stultissima.
Vanus vir est. Leges malus præuerterit.
Inuulnerabilis vir est. Celis adest.
Qui longior vecors. Iniqua Mars creat.
980 *Auser procul te in Macariam. Nates Croni.*
Vulpes semel laqueum induit. Ieiunus est.
Spinis echinus horret. Hi lucent sibi.
Hic expiare. Nec relictus ignifer.
Arcopagita. Calamitas Sybaritica.
985 *Maiors tyrannus. Aurum adest Colophonium.*
Finis malus initij mali. Est ad ostium.
Fixè tuens. Lentiscum edens. Callipedes.
Cantus Agathonius. Bonorum glomus est.
Ipsis manipulis. Tibi non obloquar.
990 *Ipsis placet. Sunt Dædali istæ imagines.*
Ferito aratro. Persequi leporem bouc.
Aetna grauis est mihi. Meo morbo iacet.
Melius secundo. Tussis est crepitus loca.
Vita leporis. Decerpis hortum Tantali.
995 *Vita pusillum. Lydus in media die.*
Argiua sunt tributa. Bombylius homo.
Turbatio est cœni. O iubare sol nascere.
Spes exules fouet bonas. Niobes mala.
Ne pro farina verba. Bunas iudicat.
1000 *Bos septimus. Loquere quidem, at ne tangito.*
Bos messem adit. Tentas viam in caligine.
Feli crocotum. Candida Musis fores.
Secásne Gallos? Cantharo sapientior.

Propè kk 3

Γείτων Μυκόνιος. Μὴ πρὸς ἐμὲ τὰ πτερίδια.
Γέλως Μεγαρικός. Οὐ τοτ' ἴσχει ἡ θύρα.
Γέραιρε σαυτόν. Τυφὸν Ξενοκράτης.
Γεώργιον συμβόλιον. Οἰδίποδος ἀρά.
Γλαῦκ' εἰς Ἀθήνας. Ἐξ ἑνὸς τὰ σκεύη ὅρα.
Γλυκὺ μέλι ἡ πτίξ. Ἀντὶ πέρκης σκορπίον.
Γραμμὴν ἐπ' ἀκρᾳ ἡκομεν. Καλὸς πρόσω.
Γυμνήτης ἐν χέρσῳ. Βοῦς ἐν αὐλῇ κάθη.
Γυμνὸς ὀλίβῳ. Γυμνήτης Γαλήνου.
Δειπνήσῃ παρὰ Σαμβίκου. Πλήρης πίθος.
Δεῖται σελίνου. Μικρὰν ὀβολοῦ τίμιον.
Δελφὶς ἐν χέρσῳ βία. Σφενδαμνίνος.
Δεραὶ σὺ θύλακον κλοπῆς. Εἰς ὀλβίαν.
Δὶς παῖδες οἱ γέροντες. Τ' πὶρ ὄπιν σκιᾶς.
Δραχμῆς χάλαζα. Καθάρμι μελάντερ.
Ἐγώνει δὴ θὴρ θέρος. Πεττὸν ἀνατίθου.
Εἰς κύμινον ἀπουδαῖα. Βαθυλλίου κύλιξ.
Εἰς οὖς λέγε. Ζήνωνος εὐκρατέστερος.
Εἰς τὸ σελίνου Ἀκεσιλάου. Λάξ πατεῖν.
Ἐκ βύμης γοῦς ἀπ. Ἀθύρσου σῶμα.
Ἐκ φαρίξης ὕπνος. Τὰ Καπάνου.
Ἐκ τῆς σύγχυτος λέσχα. Κουρήτων σῶμα.
Ἐλέφαντος ἐστὶν ἡ φορά. Δύλου σκόλι.
Ἔλκειν σκαπίρδαν. Ἐκ ξυλίχνης κρεμάμεθα.
Ἐν Καρὶ τὸ πόδιον. Ὀρίδων χάλα.
Ἐν πυρὶ βαδίζεις. Μορμολύττειν ἀσκῷ.
Ἐνθὰ οἱ πόδες φέρουσιν. Εἰς ὕδωρ γράφειν.
Ἐξω βέλους καθῆσο. Ταντάλου λίθος.
Ἐπακτὸς ὄρνις. Ἁρπαγὴ τὰ Κοπάρου.
Ἐπιμηλίδιον ἱέρμα. Γῆ κρύψας ἴχνη.
Ἐφεπτάδου σχεδία. Ῥῆσις Σκυθική.
Ἐρεβίνθιος Διόνυσος. Ἀτεμὴς ῥόδον.
Ἐρέτριον Ῥώς. Κύπριδος κεστὸν φορεῖ.
Ἐρμῆς ἐκτετελώνηται. Φάνι θύρᾳ.
Εὔδουν δ' αἰρῇ κύριος. Ἄξιον ξυλίνης.
Εὕρημα Παλαμήδους. Ἀπὸ γλωττὶς φίλος.
Εὔριπος. Τ' δωρ βαθὺ ἄχθος. Γαλῆς ὕπαρ.
Ἡ αἶξ τὸ κυπάρισσον. Ἄπος κεῖται.
Θάλασσαν αὐτλεῖς. Ἐγκεῶπες ἡμῖν.
Θιασῶται Ἑκάτιον. Ἐπὶ φακῇ μύσει.
Θήλεια τίτθη. Τίνι πόλει ποιεῖς ἀγρόν.
Θερσυβύλου ἀγκὰς ἦλθεν. Μυσῶν θεοί.
Γαλήνου ψυχρόποος. Γ' παρχεν πόκος.
Γὰς κυνῆ. Ἡ μέτρος ὁ πυγμαῖος.

Γ' πω

Propè Miconius. Ad me nihil communis.
Risus Megaricus. Non retinuit ostium.
Teipsum honora. Tyrium Xenocratis.
Stupa est vetus. Hac Oedipi execratio.
Vlulas Athenas. Duc ab vno cetera.
Mel dulce faucibus. Pro perca scorpius.
Formosa simia. Lineam extremam sequi.
Es nudior hypero. Iacent stabulo boues.
Est noxa mulier. Nudior talemo.
Grauiora fert hic Sambico. Plenus cadus.
Eget apio. Paruo est obolus in pretio.
Delphino in arido vis vigens. Acernus est.
De corbe furti nunc reus Superos adi.
Pueri senes bis. De vmbra asselli verba sunt.
Conspersa grandine drachma. Cantharo atrior.
Repone calculum. Feram nouit fera.
In craltinum negotia. Bathyllis calix.
Zenone temperantior Dic auribus.
Ad lunam Acesilai. Pedis digito ambulas.
Hoc noueris guttans. Patens linguæ ostium.
Bonus dies è pharetra. Vt fleam res Cannaci.
Os entheum Curetum. Ab vnguibus leo.
Seruilis vrbs. Elephante nusquam discrepas.
Conuitia trahere. Nos pilo suspendimur.
Hoc lac auis. Fac Care tu periculum.
Igne ambulas prunis. Et igne territas.
Intus ferant pedes. Aquis inscribere.
Extra feror iactúmne? Tantali lapis.
Ius est adactum. Raptus est vel Cinnari.
Est cutis Epimenidis. Solo tectus latet.
Erasinada bellum. Scytharum dictio.
Erebinthius Dionysius. Anemonæ rosam.
Rho Eretriensium. Venus cestum gerit.
Phani ostium. Mercurius ad te accesserit.
Rete huic quiescenti capit. Dignum pilo.
Inuenta Palamedis. Amicus oris est.
Euripus. Vndarum. Adeps ac felibus.
Capra cinnamomum postulat. Ligna clibanum.
Ceo dies quis? Pelagus exhaurire vis.
Theaginis Hecatium. In lente vnctio.
Cicada femina hac. Facis an ex vrbe agrum.
Thrasybulus ederit pyra. Manent Dij.
Ialemo frigidior. Hipparchum nota.
Canina vellis. Nostra vel placenta sit.

1045. *Ex Aristophane in Ecclesiazusis pagina 734. & ibi Scholiasten.*

Testudi-

Ἵππος χαλινόω. Θεῖον ὄξαιρεῦ λόγον.
Καθαμμὰ λύῃ. Ἐγχέλεις θηράμενος.
Κακῶν θάλασσα. Τέκνον ἀμέλγειν. Παρὰ μέλ◎.
Κατὰ μοῦς ὀλισθεῖν. Ἀπὸ δὶς ἑπτὰ κυμάτων.
Κατὰ ῥοῦν φέρεσθαι. Τῷ χαλκίδι χαίρει. Οὐόω.
Κατὰ πῆχυν ὑπὸ ἰσῶσαι. Τὸν βάβυν χορεῦσαι.
Κίλμις σίδηρον. Ἀντὶ σώματος σκιά.
Κίνσφος. Φαλακρὸς Μυκήνη◎. Σκιαμαχεῖν.
Κίγκλοι. Καθυδρεῖς ἅλας ἄγων. Οἶνα πόκους.
Κιλίκιος ὅλεθρος. Οἰστρᾶν Φειδίτιος.
Κόθορνος. Ἔξω τῶν ἱλαιῶν ἐπίβαν.
Κολοιὸς Αἰσώπειος. Ἐχατ' ἰχάτων.
Κορινθιάζειν. Τὸ μέγεθος κολοσσικός.
Κόρακι ὑδρῶν. Παίθ' ὑπὸ Μύκωνον μίαν.
Κραδίης ῥαγείσης. Οὐδὲν ὀξ ἀγροῦ λέγεις.
Κρείττων ἱππεκελήλυθεν. Τὰ Νισυαίου.
Κριῶν λαλοῦσιν ἀργυρεοῦ. Σοφοδαίμονες.
Κριὸς φορεῖ ἀπιδικόν. Μῦσα Δωρική.
Κρωβίδας ἀφαιρεῖν. Ζῆν χαμαδρικοῦ βίου.
Κύκνης λαβίδες. Ποικιλόπτερος ταώς.
Κύκνειον ᾆσμα. Τῷ θέρει ἐγχέλυν.
Κυμοκίμβιξ. Βοῦς ὅτι γλώσσης ἔβα.
Κυμοσαρίσης. Λιμοκίμβιξ. Πῆχυς εἷς.
Κύων παρ' ἑστιήσιον. Αὐλητὴν βί◎.
Κώνωπ' ἐλέφαντ συγκρίτεις. Διπλοῦς ἀνήρ.
Καὶ πλοῖ ἐλαιώνεω δεῖ μαθόντα. Βόκχορις.
Κωφὸν πρόσωπον. Ἡ κύων ἐν τῇ φάτνῃ.
Λαγὼς καθυδεῖν. Δείκτῃ) τῷ διακτύλῳ.
Λαῖες. Κόρινθος◎. Μαμμακουθος. Μιλτιάδης.
Λαῖες κέχλωπι. Φορμιώνειος ἰβάς.
Λειβηθείων ἀμυσότερος. Ἄμμιν μέρειν.
Λευκὴ φυρὸ σοι μάζαν. Ἀπὸ θήκης λύκου.
Λευκόλινον κερδῶ γαμεῖς. Κλαύκεττ◎.
Λίβυσσ' ἀνδοῖν. Μάντις ἐς Τροφωνίου.
Λίθον κυλίνδειν. Ὀστέου πρόσω τροφή.
Λύκος χορδὴ πρὸς τὸ φρέαρ. Ἅλις δρυός.
Μὴ παιδὶ ἢ μάχαιραν. Αἴγλῃ ἔρχῃ).
Μάζῃ κνεφαίη. Τῷ λεοντῷ ἐνδύς.
Μήρας μεταβλητότερος. Ἐν κνέφει.
Μικρὸν κακὸν μὴ ἀγαθόν. Ἑρμίονος χάρις.
Μιθῶν ἁγνῶδες Γλισᾶς. Λέσβιοι κακοί.
Μολυβδίνη μάχαιρα. Βίῳλη) βαλεῖν.
Μόνος κρατεῖ θώκῳ. Λιμῷ Μηλίῳ.
Μῦς◎. Λοκρῶν συμφορά. Βουδόρῳ κόμῃ.

Μῦς

Testudinem equus. Orationem exime sacram.
Dirimere nexum. Anguilla capitur lubrica.
Ponti mali. Mulge hircum. Vt extra carmina.
Muris lues. A flictibus quatuordecim.
Aestu secundo fertur. Oenoë cadit.
Accrescit ad cubitum. Hic Babyis chorus.
Celmis nitens ferrum. Vmbra pro ipso corpore.
Cepphus. Cadmus Miconius. Vmbrâ micans.
Cincli. Salem dormis vehens. Asini pili.
Cilicia pernicies. Vt in Sodalibus.
Cothurnus. Extra ferris olearum ordinem.
Aesopica est cornix. Et vltimæ vices.
Moles Colossia est. Corinthiarier.
Omnia Mycono in vna. Aquatum coruus it.
Rupta anchora ænea. Nihil ex agro refers.
Melior superueniet. Priora Naunaco.
Fontes ferunt argentei. Damon senex.
Aries refert alimenta. Musa Dorica.
Tollit pilos. Viuit charadry ritu.
Pauone versicolorior. Tramam capit.
Cygnea cantio est. Thrio anguillam tenes.
Gerit bouem in lingua. Cuminisector est.
Parcissimus. Persordidus. Cubito vnico.
Tibicinis vita. Canis exta circuit.
Culicem Elephanto comparas. Est vir duplex.
Remum trahat qui didicerit. Est Bocchoris.
Persona muta. Caniculain præsepi inest.
Digito docetur. dormiens lepusculus.
Larus. Coræbus. Mammacuthus. Melitides.
Larus hiat auidus. Phormionis thorus.
Libethriis indoctior. Dic puluerem.
Macero placentam albam. Lupi venatio.
Hic candido vulpes datur. Cleocritus.
Luscinia Libya. Vates in Trophonio.
Lapidem reuoluis. Testulæ conuersio.
Lupus salit prope puteum. Quercus satis.
Aegis venit. Ne des macharam paruulo.
Pellem leonis induito. Flagellum fictile.
Varius magis quàm Metra. Fauus est vnicus.
Paruum malum magnum bonum. Hermonis charis.
Sunt improbi Lerij. Ilienſis mimum emens.
Machæra plumbea est. Iacet qui iecerat.
Currentis est victoria. Fames Melia.
Myxus. Locrensia pacta. Lege Budoro.

Μῦς ἄοπ πίσσης γεύε). Χρυσοῦ πέδαι.
Μωσηκακοήθης. Ἀλλ' ἔπου χώρας ξόπτις.
Ναυκισορδίς. Χρυσόμαλλον προβάπτον.
Νέα χελιδών. Τρυγόνος λαλίστερος.
Νικᾶν μοιζύρου. Πυρὶ δὲ σῦρι σβέσαι).
Νικᾶ ὁ κάρρων. Οἱ λύκοι κρείσσους κυνῶν.
Νόμος Ζαλεύκου. Πῦξ ὁμοῦ τε τοῦ σκέλους.
Νυὸς ἀστερίων ἄμπις. Ἀμελοῦς γαστέρα.
Ξυρεῖς λίσπαι. Κυνὸς δεδαρμένου δέρμα.
Ὁ Διὸς Κόρινθος. Πολλὰ ποιεῖς ἀπὸ ἑνός.
Ὁ νοῦς ἐν ἡμῖν θεός. Ἀνερρίφθω κύβος.
Ὁ σίδος ἄπλητος. Σικελὸς ὀμφακίζει).
Ὁδοῦ παρέργου. Μεταβολὴ πάντων γλυκύ.
Οἴκοι ἡμιόμιλον. Ὦ πατρὶς ἦθος ἔχει.
Οἰκοθὲν ὁ μάρτυς. Οὐκ ἄνευ γε Θησέως.
Ὀμφαὶ Λάμπων χῆνα. Παιζόντων πόλις.
Ὄνος ἐν μελίτταις. Οὐκ ἄνευ καιροῦ φίλος.
Ὄνος ἐν πιθήκοις. Πεῖς ἄλλας ὑποκαμπτόμενος.
Ὄνος πρὸς αὐλόν. Μικρὸς, ἑλίκος Μόλων.
Ὀρθῶ βαδίζεις. Ἡ κορώνη Δαυλία.
Ὀστοῦν ἔνεστι τῷ λόγῳ. Γοργὸν βλέπει.
Οὐδ' ἐν σελήνῃ ὄζει. Βοῦς Μολόττιος.
Οὐ νυκτὶ πλώσεις. Ὁ πόλεμος πάντων πατήρ.
Οὐ δι' ὄναρ. Ὁ δασύποδι ἢ σοὶ κριῶν ἔχει.
Οὐ Χῖος, ἀλλὰ Κῷος. Αἰγύπτιος γάμος.
Οὐκ ὀρθὴ Χαρίξενος παθ' ἡδονήν. Αἴας γελᾷ.
Οὐκ ἔργον ἕδρας. Ἀποδύομαι ἀλώπεκος.
Οὐκ οἶδ' ὃ κεφίζεις. Μὴ βάδιζε ἄνευ ξύλου.
Ὀχλεῖς μάτην μοι κῦμ' ὅπως. Ἔχθις γαλεῷ.
Παῖς παιδὶ λύπη. Πεζὸν μὲν ἀναγκαῖον, κακόν.
Παρῳδρίσις Θρᾴκεια. Λέσβιος αὐλός.
Παρὰ σκάφος. Κέντρος ὑπίστεως.
Πάσπαλος ἡμιόβολος. Σκύτη βλέπει.
Πηλοῦ καθαίρεις πηλόν. Τῆς Βοιωτίας.
Πλοῦσιος εἰς Τροιζῆνα. Πέμπειν Ἀτταλά.
Πλοῦν εἴ τις ὄρνις οἶδεν ἡμᾶς. Ἐν σοὶ ἴσον.
Πόλεμος ἀδάκρυς. Ἢ τεῖχος, ἢ βοῦς κυβοῦ.
Πόρρω Διὸς τοῦ κεραυνοῦ. Μηδὲ χεῦ.
Πόσος λυκείου. Ἀκεσίας ἰάσατο.
Πρὶν ἢ πίσσαν τάλδυρε. Τὸν φαλλὸν θεοῦ.
Προβάτειον ἦθος. Ἀρκάδας μιμούμενος.
Πρὸς κόρυκον γυμνάζομαι. Λύκος χαυών.
Προσεγκαλοῦσ' οἱ φῶρες. Αἰγῶν ὁπλαί.
Πρασιλλιὼς Ἀρκάς. Ἀκέστου κύμβαλα.

Πτοχό-

Gustauit audax mus picem. Vincla aurea.
Stultus malusq;. At viue patrio ritu.
Nauicisorbus. Aureo ouis est vellere.
Recens hirundo. Turture es loquacior.
Cadauer unge. Haud ignis igne extinguitur.
Vt fortior vinco. Canes superant lupi.
Pugnisq;, cruribusq;. Lex Saleucia.
Messis legumimum est. Inertis angulus.
Radis leonem. Lanias laceram canem.
Iouis Corinthus. Multa facis ex unico.
Est mens Deus nobis. Alea iacta est semel.
Vas nescit expleri. Siculus omphacisat.
Est omnium mutatio suauis. Obiter.
Vtinam domi essem. Venter auribus caret.
Teitis domo productus. Haud sine Theseo.
Ludentium urbs. Per anserem Lampo eierat.
In melle asellus. Amicus haud sine tempore.
In simili aselle. Concionatus sali.
Ad tibiam saltas asine. Minor vt Molon.
Recta via is. Haec Daulia est cornicula.
Torue intuetur. Os inest sermonibus.
Neque in apiis sunt. Bos inest Molottius.
Ne nauiges noctu. Omnium est bellum parens.
Ne in somniis quidem. Lepus pro carnibus.
Cous, haud Chius. Sunt nuptiæ AEgyptiæ.
Subsannit Aiax. Non subest Charixeno.
Nescis opus. Reliquiæ vulpeculæ.
Quid garrias ignoro. Ne sine baculo.
Ne fluctus instar torqueas. Felem tenes.
Puer patri mœror. Necessum omne est malum.
Hæc Thraciæ commenta. Saltus Lesbius.
Salubrius Crotone. Parni cymbula.
Semiobulus Pasetis. Hic lora aspicit.
Lutum luto purgare. Sus Bœotia.
Trœzena nauiges. Cupediæ Atticæ.
En vnum ad vnum. Nisi quæ auis non viderit.
Bellum incruentum. Aut terna sex, aut tres cubi.
Procul à Iouis sta fulmine heu. Negry quidem.
Potus lupinus. Acesias medicatus est.
Pinsas farinam quò priùs. Phallum Deo.
Mores ouini. Est æmulatus Arcadas.
Exerceor per Corycum. Hians lupus.
Expostulant fures. Caprarum nomina.
Est ante lunam Arcas. Incepta cymbala.

Πτωχόπεος Γ' ρα. Πρὸς δύω δ' οὐδ' Ἡρακλῆς.
Πυγὴ γυναικὸς. Ὁ δὲ φρατὸρ τοι κύων.
Πώγωνα τίλλεσ. Ἐπὶ θύρα τὐδρία.
Σαλαμινία ναῦς. Πάντα κοινὰ τῶν φίλων.
1140 Σάμιος κουρῆτις. Τενέδιος συμπορ◎.
Σικελὸς θάλασσαν. Εἰς κυνὸς πυγὴν ὄρα.
Σκυθιστὶ πίνει. Γῆν πρὸ γῆς ἐλαύνει.
Σπανιώτερος Φοίνικος. Ἐκ στόματος λύκου.
Σπαρτιᾶς ἀλεύθερότερ◎. Γλαύκου τέχνη.
1145 Σπείρει κύμινον. Σχῆμα, καὶ τριώβολον.
Σπεύδοντ' ὄρνιθες. Ἢ γαλῆ Ταρτησία.
Συβαριτικὴ τράπεζα. Περδίκου σκέλ◎.
Σύμβουλος ἐσθὴς γρῆμα. Μαρτὺς οὐκ ὀθνεῖος.
Συρακοσία τράπεζα. Δοιδυξ αὐξάνει.
1150 Τὰ καλὰ χαλεπά. Τῆς Ἀμαλθείας κέρας.
Τὰ πυρτυρῶν λιχούσης. Κραναΐζεις Τ' λιν.
Τὰς ἐκ φαρίδας ἰπφίδας. Κύρβεις κακῶν.
Ταχεῖα πέλει τῶν κακῶν. Δεῖ' Ἅρματος.
Τελχὶν. Βίον ζῇ πνεύμονος θαλαττίου.
1155 Τεμεσσαῖος ἥρως. Οὗτος ἄλλος Ἡρακλῆς.
Τιτύλλα καλλίνικος. Οὐ δι' ἔπος κακῶς.
Τῆς μητρὸς, ὥσπερ αἴξ, καλῆ. Θανάτοις ὄνος.
Τί πρὸς τὸ Ἑρμεῖον; Ὄνος ἄγων μυστήρια.
Τί πρῶτον, ἢ τί ὕστερον; Βολίου δίκη.
1160 Τί σοι Ἀπόλλων κιθαρίζει. Ἄρρυ λήφ◎.
Τίλλειν φαλακρόν. Αἰετὸς φεύγων λύκον.
Τὸ τοῦ Διώνος. Τὸν ξύοντ' ἀπιξύειν.
Τὸ θερμὸν ὀβοῦ. Τ' ἀλλότριον ἀμᾶς θέρος.
Τὸ θετταλὸν σόφισμα. Πελλιώνης χιτών.
1165 Τὸ χᾶμα, κὴ τὸ βᾶμα. Μιλλονικιᾶν.
Τὸ Φρυνίχου παλαισμα. Σαρδώνιος γέλως.
Τραγικὸς τίθηπος. Εὐχρίστερος Κόδρου.
Τραγῳδικὸν βλέπουσι. Θεὸς ἀνεπίδεής.
Τελεσφάλος Ἑρμῆς. Τοῦ πατρὸς τὸ παιδίον.
1170 Τρέμει φρόντιστον. Ὁ μὸσι χορεῖν τοῦ χρόνου.
Τρὰ δ' ἰαῖα. Παρσαλίου ἐπιμυδρί◎.
Τ' ὕδωρ μύρει. Πρὸ τῆς βοὸς ἀπολύσον λύκος.
Τ' περβιρεῖος. Αὖθις αὖ Πυθῶνδ' ὁδός.
Τ' ποχίστης Χαρίτος. Τ' ς ἐκύμησεν.
1175 Τ' ς τὰ Ἀθήνας. Ἢ χαρὶς χαρὶν φέρει.
Φορμὸν ῥαφύσεις. Εὐλαβεῖσθε τὸ κύων.
Φυλάττε τὸ θύραζε. Τιτᾶνας καλεῖς.
Φρὺξ μᾶλλον ἢ τὸν Σπινθάρου. Βοῦς ἐν πόλει.
Φώκαινα ἔσω◎. Ἢ χαροπὸς θύρα.

Χιλιο-

Pauperior Iro. Nec duobus Hercules.
Podex muliebris. Ductus ad tribus canis.
In ianua est aquale. Barbam vellere.
Salaminia ratis. Cuncta amicis publica.
1140 *Crinitus è Samo. Patronus Tenedius.*
Mare Siculus. Conspexero podicem canis.
Scythicè bibit. Terram ante terram prouehitur.
Phœnice varior alite. E gula lupi.
Lacedæmone ipsa liberior. Ars Glaucia.
1145 *Serit cuminum. Schema & triobolum.*
Tarteſia eſt felis. Citatum concitas.
Perdicium crus. Mensa adeſt Sybaritica.
Teſtis domeſticus. Sacer vir conſili.
Syracuſana mensa. Piſtilli auctio.
1150 *Quæ pulcra difficilia. Cornu Amaltheæ.*
Edaciorem purpura. Clamas Hylam.
En calculi è pharetra boni. Cyrbes mali.
Pitho mali prona eſt. Quadrigæ ſunt Ionis.
Telchin. Marini pneumonis vnius ritu.
1155 *Temeſæus eſt heros. Hic alter Hercules.*
Tenella vincit. Res geritur haud malè.
A matre diceris vt capra. Aſini peſtis eſt.
Quid hoc ad Hermem. Fert aſellus myſtica.
Quid eſt priùs, vel poſteà. Iura Bolitæ.
1160 *Collum Argi. Apollo quid lyrâ cecinit tibi?*
Calui pilos vellere. Aquila fugitans lupum.
Hoc gry Dionis. Mutuò radunt equi.
Calidum veru eſt. Alterius hîc meſſem metis.
Sophiſma Theſſalum. Tunica Pellenis eſt.
1165 *Schema eſt, baſiſq; ſtat. Morans procraſtinat.*
Sardonius riſus. Palæſtra Phrynichi.
Simia Tragœdiæ. Codro generoſior.
Tragicùm intuentur. Nullius Deus indigus.
Cyllenius triceps. Patris natus ſui.
1170 *Frontem fricat. Simul reſiſtere tempori.*
Humida diæta. Pelle pardi indutus eſt.
Hærens aqua. Et vocem anteuertit hic lupus.
Hyperboreteus. Rurſus ad Pytho via eſt.
Pollicita ſunt Charetis. Vt ſus ſaltitat.
1175 *En ſus Mineruam. Gratiam fert gratiæ.*
Anguſtiamur. Sed canem cauere fas.
Caueto thoracem. Gigantas inuocat.
Phryx non minùs quàm Spintharus. Sub vrbe bos.
Cænainum Phoci. Charontis oſtium.

Chiro-

41. Aliam quercum excute.] In eos qui continenter dari sibi petunt, vel ab eodem mutuum poscunt. Nam primi homines glandibus victitabant, & Βαλανισὰς appellabant, qui pretio glandes legerent. Omnibus iam collectis, circumspicientes num plures in quercu glandes reliquæ, tali conuitio viatores excipiebant: *Aliam quercum excute.*

42. Semper aliquis in Cydonis.] De hospitio excipientibus, & ad recipiendum promtis, qualis fuit Cydon Corinthius hospitalitate insignis.

43. Agricola semper diues annum in proximum.] De iis, qui se ex incommodis tandem iam planè emersuros, in quæ tamen iterùm recidunt, sperant.

44. Semper cadunt feliciter tali Iouis.] De iis dictum, quibus ex voto cedunt omnia. Alij verò de metitò punitis interpretantur.

45. Certamen excusationes non admittit, neque amicitia.] Mylon Prouerbiorũ scriptor Ibycium esse ait, quòd eo primus sit vsus Ibycus.

46. Conuiua amico amicus vltrò etiã venit.] Simile illi Prouerbio:

Sponte bonis mos est conuiua adire bonorum.

41. Ἄλλαν δρυὸν ἔκκαλίζε.] Ἐπὶ τῶν παρ' ἑαυτοῦ τινὰ ἢ ἀεὶ παρ' αὐτοῦ δανειζομένων εἴρηται. ἢ παροιμία. ἐπεὶ βαλάνους ἔζων τὸ πρὶν οἱ ἄνθρωποι καὶ Βαλανισὰς ἐκάλουν τοὺς μισθοῦ τὰ καρπὸν τῶν συλλεγόντας. πρὸς οὖν τοὺς τὰ συλλογῆς ἤδη πεπληρωμένης ἀφικνουμένους, οἵτινες εἶεν ἐν τῇ δρυῒ βάλανοι, οἱ παρόντες ἔλεγον σκώπτοντες, Ἄλλαν δρῦν βαλάνιζε.

42. Ἀεί τις ἐν Κύδωνι.] Ἐπὶ τῶν φιλοξένων, καὶ πρὸς ὑποδοχὴν ἑτοίμων παρόντι ὁ Κορίνθιος Κύδων φιλοξενώτατος ἦν.

43. Ἀεὶ γεωργὸς εἰς ἑκατὸν πλούσιος.] Ἐπὶ τῶν ἐπ' ἐλπίδι μὲν ἀεὶ βοηθουμένων ἀπαλλάττειν δὲ τῆς δεινοῦ, τοῖς αὐτοῖς δὲ πάλιν ἀφεπόντων.

44. Ἀεὶ ἐν εὖ πίπτουσιν οἱ Διὸς κύβοι.] Ἐπὶ τῶν εἰς πάντα διδαιμονούντων, οἷς δὴ, δίκην τῶν ἀξίως πεπραγμένων.

45. Ἀγὼν παύεται οὐκ ἐγκαλούμενος, οὔτε φιλίᾳ.] Ὁ Μύλων ὁ παροιμιογράφος Ἴβύκειον τοῦ παροιμίαν παύεσθαι φησὶν, ὡς πρώτου χρησαμένου τῷ Ἴβύκου.

46. Ἀκλητὸν κωμάζειν εἰς φίλον φίλος.] Παροιμία ὁμοία τῇ,

Αὐτόμενοι δ' ἀγαθοὶ ἀγαθὸν δόμεν ἐς δαῖτας ἴασιν.

47. Αεὶ

41. Vide non dissimile Cent. 3. Adag. 58. Ἐ μανικῷ βιάσαι ἔτος.

41. Exaudiendum *domo*, vt illa Græcis familiaria ἐκ δόμου, & Latinis *ad Diana*. Habent Prouerb. totidem verbis Suidæ collectanea & Aristophanis interpres.

43. Tibull. li. 11. Eleg. v11. huc respexit:

Spes alit agricolas; spes fulcit credita aratra
Semina, quæ magno fœnore reddat ager.

45. Suidas aliter etiam Prouerbium citat, Ἀγὼν ἐν δίκῃ παύεται. &, Κρὰν πρέπουσιν ἐν ἀγορᾷσιν. Aristophanes in Acharnensibus: Π'ε παῦσιν ἂν ἀγὼν ἔτι ἐνεκλήθη; *Vt excusationem non accipit hæc contentio.* Vide Pau. Leopardum lib. x111. Miscell. c. v11.

46. Suprà Cent. 2. Adag. 19. vbi plura.

47. Aristot.

47. Aεὶ κολοιὸς παρὰ κολοιῷ ἱζάνει.] Ἐπὶ τῶν τοῖς ὁμοίοις προσομιλούντων. ἐπειδὴ καὶ μόνοι ὄρνεων τὸ ζῆν φιλάλληλον ἔχ συμβιωτικὸν ἐξ ἀλλήλων ποιοῦσι, ἀλλὰ καὶ ἀλίσκεσθαι δοκοῦσι τῇ τῶν αὐτῶν σκιᾷ, προσερχόμενον αὐτῇ καὶ καθ' ὕδατος ὑποδύντι.

48. Ἀπὸ μαλθείας κέρας.] Ἡ παροιμία αὕτη ὁμοία ἐστὶ τῇ, Ἀπὸ αἰγὸς ἀκρίδες. εἰρηται δὲ ἐπὶ τῶν. ἡ Ῥέα τὸν Δία τρεφόμενον ἐν Κρήτῃ, δίδωσι τῶν ἐφεδρῶν τῶν Μελισσέως παισὶ Νύμφαις Ἀδρασείᾳ τε καὶ Ἰδῃ. ἦσαν μὲν οὖν τὸ παιδίον ἔφορον τοῦ τῆς Ἀμαλθείας αἰγὸς γάλακτος. αὐξηθεὶς δὲ ὁ Ζεὺς τὸ μὲν αἶγα κατεστέρισεν, ὅπερ ἐστὶν Αἰξ ἀφορμὴ λόγου. θέσπερ δὲ τῆς τούτων παρούσης τὰς Νύμφας δίδωσι, δεδωκώς αὐταῖς χάριν, ὅ ἔσπερ αἱ Νύμφαι βέλοιντο, διὰ παντὸς ἔχειν, τοῦτο ὕστερον Ἀχελῴῳ

47. Aristot. Ethic. Nicomach. lib. v111. Καὶ κολοιὸς περὶ κολοιὸν. & diserтius idem autem dicendi flumen (vt Cicero in Topicis nominat) libro Rhetoricorum primo, cap. x1. de Iucundo agens: Ἐπεὶ τὸ χρήσιμον, οἷον τὰ μὲν ἀνθρώπῳ ἢ χρήσιμον ἄλλοις ἐστὶν, ἄνιππα τὰ πολλὰ καὶ ἥμιονοι, ἀλλ' οὐκ ἔστιν ἄλογον ἄνθρωπῳ, ἢ ἵππος ἵππῳ, ἢ νέῳ νέος. ὅθεν ἢ αἱ παροιμίαι εἴρηνται· ὡς ἐπὶ ἔλαιαν τέρπει, καὶ ὡς ἐπὶ τὰ ὅμοιον φίλον τὸ ὅμοιον. ἢ ὑγιαίνει δὴ ὅσον καὶ ἀεὶ κεκλῆσθαι παρὰ κεκλῆσθαι. καὶ ὅσα ἄλλα τοιαῦτα. *Quoniam quod est secundùm naturam, iucundum est: & quæ cognata sunt, secundùm naturam inuicem sunt: omnia cognata & similia, iucunda sunt plerumque. vt homo homini, & equus equo, & iuuenis iuueni. Vnde etiam Prouerbia prolata sunt: Aequalis æqualem delectat. &: Semper similis simile est amicum. &: Vera feram nouit. &: Semper graculus cum graculo. & quæcumque alia huiusmodi.* Quod de fera hîc ait Philosophus, idem Ethicis ad Eudemum ita persequitur: Ὅτι ἴσῃ δ' ἀεὶ τὸ ἡσθῆναι, &c. καὶ κεκλῆσθαι περὶ κεκλῆσθαι, ἴσως δ' ἐστὶ καὶ τοῦτο, τὸ ὁμοίῳ ὁμοίῳ. *Hinc dici solitum, simile simili tangi, & graculum graculo, furem à fure cognosci, & lupum à lupo.* Gregorius Nazianz. Epist. ad Eutdoxium: Κολοιὸς δ' ποτὲ κολοιὸς ἴζανε, καὶ ἐπ' ἀηδόσι ἀηδὼν ἐκάθισε. *Andit & è Prouerbio graculus graculo assidere.* Varro etiam lib. 111. De re rust. *Graculos* quasi gregaculos, quòd gregatim volent dictos autumat. Festus à gerendo: à sono autem vocis Quinctilianus. Varronis etymo fauet Plutarchi illud Περὶ τῶν ἀκούειν: Οὐκ ἀγελαῖόν ἐστιν ἡ κολοιὸς. *Non armentarium, neque graculeum est.* Quòd verò in aqua speculari se graculos Zenobius ait, itaq; capi; Athenæus lib. 1x. ex Clearcho, & Ælianus in Hist. animal. & Ioan. Tzetzes Chil. 1v. Hist. c1x. in oleo, dum se immergunt, capi referunt.

48. Ἀπὸ ἐνγενοῦς.] De hoc Prouerbio suprà Cent. 1. Adag. 16. quibus adiice Franc. Robortellium, qui lib. 1. Annotation. cap. 111. *Copia cornu* ab *Amaltheæ* distinguit.

Fides

adeptus, Herculi, alterum capræ cornu circũferenti, donauit, cùm super Deianiræ nuptiis inuicem certarent. Vsurpatur Adagium de iis qui affatim alicui diuitiarum penu copiamque præstant: quando & Amaltheæ cornu qui haberet, nihil non illi suppeteret.

49. Aquilam volare doces.] In eos qui alios quid docere tentant, quæ meliùs ipsi norint.

50. Aquila in nubibus.] Oraculi dictum est, ferturq; de re quam ægrè consequaris: quomodo & aquilam, si nubes secet, non capias.

51. Semper fert Libya quid mali.] In maximè facinorosos, quiq; mala indies noua excogitent.

52. Me bella semper insequantur talia.] In homines parum viros, nulliusque pretij.

53. Aquila thripas aspiciens.] De negligentibus ac parua contemnentibus.

54. Azanea mala.] De iis qui ma-

49. Ἀετὸν ἰπτάμενον διδάσκεις.] Ἐπὶ τῶν ἐγχειρούντων διδάσκειν τινὰς ἃ δύνανται μᾶλλον τῶν διδόντων διδάσκειν.

50. Ἀετὸς ἐν νεφέλαις.] Ἔστι μὴ ἂν χρησμὸς εὕρηται διὰ τοῦτο τῶν δυσπλοούντων, παρόσον ὁ ἀετὸς ἐν νεφέλαις οὐκ ἂν ληφθείη.

51. Ἀεὶ φέρει τὶ Λιβύη κακόν.] Ἐπὶ τῶν κακοπραγμονούντων, καὶ ἀεὶ περισκοπούντων τι κακόν.

52. Ἀεί μοι τοιοῦτοι πόλεμοι διώκουσιν.] Ἐπὶ τῶν ἀναίδην καὶ μηδενὸς ἀξίων.

53. Ἀετὸς θρίπας ὁρῶν.] Ἐπὶ τῶν ἀπερισκεπτούντων καὶ καταφρονούντων τῶν ὑποδεεστέρων.

54. Ἀζάνια κακά.] Ἐπὶ τῶν κα-

Fides sit penes auctorem, si is modò fidem faciat. De Acheloo flumine aliter paulò alij fabulantur, Herculem Ætolis copiæ cornu donasse propter fluminis Acheloi coërcitum cornu. Vide Diodorum lib. v. Strabonem lib. x. Pro ἀντῆς autem rectiùs hîc fortè ἀυτῶ, vt ad captam referas.

50. Vtitur Pindarus in Nemæis, Aristophan. in Equitibus & Auibus, eiusque interpres explicat de re longè ceteris antecellente, vt in Panathen. Aristides: Ἀετὸν ἐν νεφέλαις ἔστιν ἰδεῖν τελεῖν ποιεῖ τάλλα πολίσματα. *Athenas Iupiter ad alia oppida comparatas aquilam vocat in nubibus.*

51. Ob varios ac multiformes animantium ac ferarũ in Libya partus: vnde etiam vulgare Græciæ dictũ, teste Plinio lib. VIII. cap. XVI. *Semper aliquid novi Africam afferre.* quò & Anaxilæ versus pertinet apud Athenæum lib. XIV. Δεινόν.

Ἢ Μανὸς ἦ ἄνεμος Λιβύη, σεσὶ Θεῶν,
Καί τι κακὸν αὖ ἐπινοεῖν νέον ἀεὶ φέρει.
At Musa, itidem vt Afra terra, per Deos,
Semper quotannis bellicum aliquam edit novũ.

Vitiosè quoque hoc loco Obsopæi Zenobiana editio Λιβύη pro Λιβύη operarum vitio præfert.

52. Sic Diogenianus, qui & similia adücit. Suidas tamen πολίσματα pro *hostibus* legit.

54. Prouerbij huius originem è fabula quam ex Hermogene Stephanus de verbis refert, & Erasmus Chil. II. Cent. VI.

55. Aristo-

κοῖς περὶ πλούτων. Ἀζάνια δὲ τόπος ἐστὶν ἐν Ἀρκαδίας λεπτογείως, σκληρὸς καὶ ἄκαρπος, οὗ οἱ πανταχοῦ γεωργοὶ οὐδὲν κομίζονται.

55. Ἀνάγυρον κινεῖν.] Ἔστι δὲ Ἀνάγυρος δῆμος Ἀττικῆς, ἔνθα δυσώδεις φυτὸν φύεται, ὅταν καλοῦμεν Ἀνάγυρον. ἔρχεται οὖν ἡ παροιμία ἐπὶ τῶν κακοῦντων τινὰ ἐπὶ κακῷ ἑαυτῶν. τινὲς δὲ λέγουσιν ὅτι ἀδελφοί τινες Ἥρως γένοντο, ὅστις τοὺς ὅρους τῶν γειτνιώντων αὐτῷ ἐν βάθει ὤρυξεν, ἐπιθυμῶν τὸ ἱερὸν αὐτῶν ὑφελέσθαι τῶν γειτόνων. μέμνηται Εὔπολις Ἀστροπαίοις ἢ Λυτιστράτῃ.

56. Ἄνω ποταμῶν ἱερῶν χωροῦσι πηγαί.] Παροιμία ἐπὶ τῶν ἐναντίους λογισμοὺς ἢ γενομένων· ὅταν εἰ ὁ πόρος ἄνω ῥοῦν ἔλαβε πόρον. ἐπεὶδὴ οἱ ποταμοὶ ἄνωθεν κάτω ῥέουσι, οὐ κάτωθεν ἄνω.

57. Ἀπὸ ὄνου πεπτηκότων.] Ἡ παροιμία τίθεται ἐπὶ τῶν μειζόνων καὶ ἀδυνάτων· ὡς Ἀριστοφάνης, Ἀπὸ τύμβου πεσών. καὶ Εὔπολις, Ὥσπερ ἀπὸ χώσεως πεσών.

la in re plurimùm sudant. Azanæ enim Arcadiæ regio est, cultu difficilis ac sterilis, & infrugifera: quem agrum colẽtes agricolæ nullum inde referunt fructum.

55. Anagyrum mouere.] Anagyrus Atticæ vicus est, vbi grauis odoris planta nascitur; hinc etiam nomen mutuata. Iactatur igitur Adagium in eos, qui in sui perniciem quædam commouent. Alij virum Heroa fuisse aiunt, qui vicinorum suorum ædes funditus euertendas curarit, quòd fanum suum per iniuriã violare aggressi essent. Meminit Adagionis Aristophanes in Lysistrata.

56. Sursum versus sacrorum fluminũ feruntur fontes.] Prouerbium de iis quæ contrariò dicuntur, vel fiunt præposterè; vt si scortum continentem hominem libidinosum appeller: quandoquidem fluuij deorsum versus fluunt, non sursum feruntur.

57. Ab asino delapsus.] Adhibetur hoc Prouerbiũ de rebus maioribus, quęque fieri nequeant: vt Aristophanes, *Tumulo decidens.* & Eupolis, *Tanquam aggere delapsus.*

55. Aristophanis locus sic habet:

Πῶς οὖν; διαπραγματεύσει τι τὸν Δία
Ὁ γὰρ Ἀνάγυρός μου τοὐνθένδε δεινός.
Vnde aliud? ut ab Anagyro. Ergo per tonum
Anagyrus esse mihi apparet malus.

Affine huic, *Cum arenã mouere.* Desid. hîc legg.

56. Summum Prouerbium ex Euripidis Medea, in qua Chorus:

Ἄνω ποτῶν ἱερῶν χωροῦσι πηγαί,
Καὶ δίκα καὶ πάντα πάντ' ἐστρέφεται.
Sursum versus feruntur fontes sacrorũ fluminũ,
Ius & omnia retrò conuertit.

Vsurpat Demosth. Orat. Περὶ τῶν παραπρεσβειῶν,

& Cicero lib. x. ad Atticum, Epist. IV. & Iulianus ἐπιστολῶν, vt ad Senecæ Rhetoris Controuersiam quandam notabamus; præter ea quę Desiderius Chilias tes è Luciano, Laërtio in Diogene Cynico, & Aristotele in Meteoris attulit.

57. Aggere delapsus.] Sic vertit χώσεως, non *cumulo*, ex Thucydide & Herodoto. Vtitur Plato libro III. De legibus, videtque Suidas, & ex illo Erasmus, dictũ leporem lo 'ἀπὸ χώσεως consistere; ὅτι τὸ πρὸ τοῦ ἔτους, vt *mense decidere* dicamus, qui sibi excidat: vt Suetonius Augusto *mense lapsum*,

58. Arabius nuntius.] Summum Prouerbium ab illo, *Arabius tibicen*: de immodicè loquacibus. Fertur enim de Arabio tibicine, canere solitum drachma, quattuor verò desinere.

59. Arcadem imitans.] In eos qui frustrà laborant. Arcades enim multa bella gerentes, non vti Lacedæmonij fugientes ad Tænarum Elotas Laconum seruos adducentes, occiderunt.

B.

60 BACCHYRIS.] Hic Ægyptius ob iustitiæ & prouidentiæ iudicia memoratur. Fertur Prouerbium de iis qui iuste & præmeditatè iudicant.

61. Abi in Macariam.] Quidam

58. Ἀράβιος ἄγγελος.] Παροιμία ἐστὶ τὸ, Ἀράβιος λαλιστὴς παραλαμβανομένη ἐπὶ τῶν ἀκαίρως πολυλογούντων. ἔστι δὲ ἀκούειν καὶ ἐπὶ τῶν ἀκαίρως ᾀδόντων. ἔστι δὲ ἐπὶ τοῦ Ἀράβιος αὐλητὴς, οἱ μὲν πρῶτοι δραχμὴν, οἱ δὲ τελευταῖοι τεττάρων.

59. Ἀρκὰς μιμούμενος.] Παροιμία ἐπὶ τῶν ἄλλους πειρωμένων καὶ μοχθούντων. οἱ γὰρ Ἀρκάδες πολλὰ πολεμήσαντες οὐδὲν ὄφελος ἐποιήσαντο· οἱ Λακεδαιμόνιοι τοὺς καταδουλωσαμένους εἰς Ταίναρον τῶν Ἑλώτων ἀπαγαγόντες ἀπέκτειναν.

B.

60. ΒΑΚΧΥΡΙΣ.] Οὗτος Αἰγύπτιος ὁ δοκῶν δικαίων καὶ προνοητικῶν κρίσεων ἐπιστήμων εἶναι. εἴρηται δὲ ἡ παροιμία ἐπὶ τῶν δικαίως καὶ προμηθούμενων κρίνειν.

61. Βάλλ' εἰς Μακρίαν.] Οἱ μὲν κατὰ

& Vlpianus *facultatibus lapsos* dixit. Nec etiam dictus Aristoteles, vt, cùm schola abesset, mentem Plato abesse diceret. Nouique fluuij nomen Suidæ in Κίναδος, vbi tamen vitiosè ἔνα scriptum reperias pro νῆν, vt ex Pausania in Arcadicis, & Eustathio in Odyss. α'. discas.

58. Vide plura sup. Adag. 19. & apud Suidam atque Apostolium, qui etiam Menandrum laudat in Messenia:

Ἀράβιος αὖ· ἐγὼ κυβίσας ἐκπέσω.

Huc pertinet illud Flacci de Musicis:

Omnia tu hoc vitium cantoribus, inter amicos
Vt numquam inducant animum cantare rogati,
Iniussi numquam desinant. ——

59. Aliter paulò de Arcadibus hîc Suidas & Apostolius commemorant, vt locum in Zenobio mutilum esse nullus dubitem, & alterius hûc Prouerbij particulam appensam fuisse existimem.

60. Βάκχυρις hîc etiam nominatur à Plutarcho in Demetrij vita, vbi & fabellam iudicij super meretrice, quæ pecuniam potiùs quàm adolescentem, vt solent, deperibat, narrat. Idemque lib. Περὶ δεισιδαιμονίας Διαλεκτὸν, inquit, τινὰ γενέσθαι τῶν πάνυ τοῦ δικαίου καὶ τοῦ ἀληθοῦς ἐπιστημόνων, καὶ τὸ κατ' ὄνομα τοῦτο, ἀναδιδόντος τινὸς ἐν ἅπασι τοῖς ἐπαίνοις. *Bocchoris natura difficilis & auitere ipsi demittere solitam ferunt aspidem, & capita obnoxiam superne immittere, vt velle indicaret.* Meminit Prouerbij & Suidas, in quo tamen etiam per primam vocalem Βάκχορις appellatur.

61. Μετὰ δ' ἄτοπα.] Sequentia vsque ad illa, τὸν ταῦρον, &c. in Vaticano desiderantur.

Macaria apud inferos locus.] Pausanias in Atticis *Macariam* in Marathone paludem esse scribit, in qua magna vis Persarum perierit, ignoratione vitrorum in ipsam prolapsa. Hesychius (vnde Suidas & Apostolius sunt mutuati:) Μακρία λίμνη Μαραθῶνος, ἐν ᾗ τοὺς Πέρσας ἐμπεσόντας εἰς ἄγνοιαν τῶν ὑδάτων ἀποθανεῖν. *Macaria Herculis filia, quam ferunt expeditione Eurysthei in Atticam, se pro reliquorum salute hostium deuouisse.* Explicat & Aristophanis interpres in Pluto, & in Equitibus ad illud: ἅπαξ γὰρ εἰς Μακρίαν ἐνέβαλε. *Abige hunc in Macariam.* Similia sunt, Βάλλ' εἰς λέβητα, ἢ, βάλλ' εἰς ἀλογίαν. *Abi in malam rem*, vel, *in aes cerasi.*

Ἑλώτων φυγὰς.] *Ara Miseri ardia* Athenis, de qua in Thebaide Statius Papinius, & Theophilus lib. 1. Institutionum iuris.

καὶ ἀξιωματικῶς ἐδέξατο λέγειν, ἀντὶ τοῦ, Βάλλε εἰς ἀγαθοποιΐαν. Μακρία γὰρ ἐν Ἅιδου χωρίον ἀξιωματικὸν ὑπῆρχεν. ὃν δή φασι Μακρίαν θυγατέρα τοῦ Ἡρακλέους, ἣν καὶ χρησμῶν εἰς ταῦτα θάνατον ἑαυτῆς ἐπιτελέσαι, καὶ τοῦ Εὐρυσθέως ἐπὶ τοὺς Ἀθήνας στρατεύσαντος. καὶ θανόντος μὲν Ἡρακλέους, διώκοντος Εὐρυσθέως τοὺς ἐκείνου παῖδας, καὶ φεύγοντα τὰ Ἑλλήνων ζητοῦντος τὸν Ἡρακλείδην ἀφιέναι, Ἀθηναίους δὲ ἐνδιδόντας αὐτούς, φεύγοντος Εὐρυσθέως πόλεμον ἀείρασιν. χρησμοῦ δοθέντος, ἀπαλλαγήσεσθαι τὸν Εὐρυσθέα κατακρατοῦντος, εἰ τις τῶν Ἡρακλειδῶν φεύγοντα ἐκδοίη ἐνδοῦναι ἑαυτὸν ἡ Μακαρία φεύγοντα ἑαυτὴν ἐξέδοτο, καὶ συμβαλόντες Ἀθηναῖοι νικῶσιν Εὐρυσθέα, καὶ πολλοὺς πίπτοντας, Εὐρυσθέα τὸν ὑὸν ἀπέκτειναν παῖδα Ἡρακλέους, καὶ αὐτὸ τοῦ κεφαλὴν φέρουσαν Ἀλκμήνῃ δοῦναι. ἡ δὲ κτενίσι τοὺς ὀφθαλμοὺς ἐξορύξαι αὐτοῦ. τὸ δὲ τάφος τῆς Μακαρίας ἐστὶν ἐν Μαραθῶνι πλησίον τοῦ Δηναίου ἔστιν ἐπιλεγόμενον Βάλλ' εἰς Μακαρίαν. τὸ μὲν οὖν ἀρχαῖον ἐπὶ τῶν κατ' ἀρετὴν δι' ὑπόνοιαν ἑαυτοὺς εἰς θάνατον ἐκδιδόντων παροιμία ἐλέγετο· ὕστερον δὲ καταχρηστικῶς ἐπὶ τῶν εἰς ἀπόνοιαν ἀφορώντων.

62. Βάκελος εἶ.] Ἐπὶ τῶν ἀκολύτων καὶ ἀνάνδρων. Βάκελος δὲ περίβολος λέγεται ἢ ἀπὸ τόπου.

omine bono dictum putant, pro, Abi in malam rem. Macaria enim apud inferos locus putatur. Alij verò à Macaria Herculis filia deriuant, & ex oraculo, vt morti se vltrò offerret, iubente, propter Eurysthei copias, quæ Athenas obsidebant. Mortuo enim Hercule, eiúsque liberos persequente Eurysthco, & ad aram Misericordiæ confugientibus Heraclidis, Athenienses eos hosti tradere cùm recusarent, cum Eurysthco bellum gerunt. Dato verò oraculo, fore vt Athenienses ab Eurysthei incursionibus liberarentur, si quis è liberis Herculis mortem sponte obiret, Macaria voluntariè se morti obtulit, & manu confertâ Eurysthea vicerunt, multisque cadentibus Hyllus Herculis filius Eurysthea trucidauit, caputque eius ad Alcmenam detulit, quæ pectinis dentibus oculos illius effodit. Tumulum itaque Macariæ floribus atque corollis Athenienses ornantes, ingeminabant: *Mitte in Macariam.* quod primò Prouerbium de iis vsurpatum, qui per virtutem seipsos morti deuouerent: post de quauis expiatione dici cœptum.

62. Bacelus es.] In cinædos, molles, & parum viros. Βάκελος proprè dicitur exsectus.

63. Byzina

---

62. Habent Adagium omnes. Phrynichus quoque in vocibus Atticis pro castrato & Atticè Gallo accipi notauit, extatque Antiphanis versus apud Athenæum lib. IV. cuius hoc initium:

—— οὐχ ἥδ' ἐγχέλειος
Ταῖς χρηστῶν ταῖς βακέλοις. ——

Bacelus autem (quomodo & Demosthenes

63. Byzina loquendi libertas.] De hominibus liberè nimis loquétibus. à Byzino quodam Neptuni filio, qui summa in dicendo est libertate vsus.

64. Vita extibiata.] De inutilibus dictum, ducta à tibiis detritis tralatione.

65. Bœotica cantio.] De iis quæ initio tranquilla, pòst verò turbulenta exsistunt, vt Sophocles ait:

Vbi quis cecinerit cantionẽ Bœoticam.

Adagio locum dedit, quòd Bœotij primò liberam ac pacatam agentes vitam, pòst Laio defuncto in varias inciderint calamitates.

66. Buthus obambulat.] Huius Prouerbij meminit Cratinus in Chironibus. Vsurpatur autem de stolidis ac simplicibus, tractum ab athleta quodam Butho, qui Pythia vicerat.

67. Bunas iudex est.] In eos qui iudicia in longum proferunt, atque ampliant. Bunas enim Athenienſis fuit, vt refert Mnaseas, cui Elei cum Calydoniis dimicantes causam controuersiæ commiserant. Conuenerat autem ab iniuria vt temperarent, dum sententiâ ille pronuntiaret. Qua re cognita, Bunas vtrosque quidem contendentes audiuit, pronuntiare tamen ad extremum vsque spiritum distulit.

63. Βυζῖνα παῤῥησία.] Ἐπὶ τῶν σφόδρα καὶ παραῤῥησιαστικῶν. Λέγεται δὲ Βυζῖνος τις Ποσειδῶνος καὶ μὴ σωφρονίσαντος αὐτὸν ἐλευθερολογούμενος.

64. Βίος ἐξεθλιμμένος.] Ἐπὶ τῶν ἀχρήστων· ἀπὸ μεταφορᾶς τῶν ἀχρείων αὐλῶν.

65. Βοιώτιος νόμος.] Ἐπὶ τῶν μὲν ἀρχὰς ἡρμοσμένων, ὕστερον δὲ τοῖς κακοῖς ἐπιπεπλεγμένων, ὡς φησὶ Σοφοκλῆς·

Ὅταν τις ᾄδῃ τὸν Βοιώτιον νόμον.

Εἴρηται δὲ ὁ παροιμιακὸς, παρόσον Βοιωτοὶ φαίνονται βίον ἥσυχον καὶ ἥμερον ἔχοντες, μετὰ πολλὰ τὸν Λαΐου πολλοῖς κακοῖς ἐνέπεσον.

66. Βαῦθος ἀξιοπρεπῶς.] Τοῦτον μέμνηται Κρατῖνος ἐν Χείρωσι. τέτακται δὲ ἐπὶ τῶν ἠλιθίων καὶ ἀκεραίων· ἀπό τινος Πυθιονίκου Βαύθου μεταχθέντος.

67. Βύνας δικάζει.] Αὐτὸν λέγουσι τὸν τὰς κρίσεις ἀναβαλλόμενον καὶ ὑπερτιθέμενον. Γενέσθαι γὰρ Ἀθηναῖόν φησι Μνασέας, ὃς φησι Μνασίας· τοῦτον δὲ Ἠλεῖοι πρὸς Καλυδωνίους διαφερόμενοι ἐπιτρέψαι τὸν δικάσειν, ὁμόσαντες ἀκούσεσθαι ἕως ἂν ἀποφήνηται. γνοὺς δὲ Βούνας τοῦτο, ἤκουσε μὲν ἀμφοτέρων, ἀναβαλλόμενος δὲ μέχρι τελευτῆς ἀπέφαινεν.

68. Βοιώτια

adolescens per contumeliam appellatus) de effeminatis quoque dictum, vt in Vitis Parallelis Aristot. ac Demost. Olymp. 1. anno 1. notabamus.

63. De Βυζῶν gente, vnde & Βύζαντιον, Stephanus De vrbibus.

65. Aristophanes in Acharnensibus, effert de cantione rudi, & indocta:

Ἀξίως γ' αὐτὸν ἀνὴρ ᾄσεται Βοιώτιος.

66. Meminit quoque huius Hesychius, qui & Aristotelem laudat auctorem de huius athletæ victoria.

67. Vide infrà hunc geminum Adag. 86. Βοιώτιος δικάζει.

68. Sphin-

68. Βοιώτια αἰνίγματα.] Ἐπὶ τῶν ἀσυνέτων· ἐπὶ μεταφορᾶς τοῦ Σφιγγός. πεφύκασι γὰρ Θηβαῖοι καὶ Σφίγγι αἰνίγματα προβάλλειν· Τί ἐστι, τετράπους, καὶ δίπους, καὶ τρίπους; ὃ διαλύσας Οἰδίπους, τὴν τοῦ πατρὸς βασιλείαν εἵλετο, καὶ τὴν ἰδίαν μητέρα γήμας ἀγνοῶν. Λαΐου γὰρ τοῦ Θηβῶν βασιλέως χρησομένου περὶ ἀρρένων παίδων ἀναιρέσεως ἔχρησεν ὁ θεός·

——— Λαΐου Λαβδακίδη
Μὴ σπεῖρε τέκνων ἄλοχόν σε, δαμείσαν ὑπ' υἱοῦ
Κτανεῖ γάρ σ' ὁ φύς.

Ἐπιβιβάσαντος δὲ τὴν γυναῖκα Λαΐου συνελθὼν ἡ γυναικὶ αὐτοῦ Ἰοκάστῃ, ὡς δὲ ἤκουσε παιδὸς ἄῤῥεν ἐξ αὐτῆς γεγονότος, τὸ τέκνον σφυρὰ διέτρησε, καὶ εἰς ὄρος ἐξέθετο. διαλύσας δέ τις παρελθὼν, καὶ τὸ βρέφος ἀνελκύσας, τῇ ἰδίᾳ γυναικὶ ἀνεκόμισεν. ἀπὸ δὲ τοῦ σφυροῦ τῆς παιδὸς ἰσχνωθέντος, Οἰδίπουν αὐτὸν καλεῖ τῷ ὀνόματι τὸ ὄνομα ἀπὸ τοῦ τῆς πόδας ἀσκοῦ ἔσχε. τελειωθεὶς δὲ Οἰδίπους, καὶ τῶν ἡλίκων ἐπὶ μέγιστον ἐξελθὼν, καὶ ῥώμῃ ἀνεκὼ (τοῦτο γὰρ τοὔνομα ἦν) ἀπαθὴς ἐκ τοῦ πόθου ἦν. εἰς Δελφοὺς, ἀφικόμενος ἐπὶ τοῖς ἰδίοις ἐπυθάνετο γονεῦσι, καὶ χρήσαντος τοῦ θεοῦ, περὶ τῆς πατρίδος μὴ παρεῖναι, τὴν μὲν γὰρ πατρίδα φονεῦσαι, τὴν δὲ μητέρα μιγέντα, ὑπολαβὼν ἐκ τῶν λόγων ἀληθεῖς, ἀφεὶς ἐκεῖσε ἐπανῆγεν, ἐν συμπτυχῇ Λαΐῳ ἐρίσαντος ὀχουμένῳ, καὶ δόντος τῷ κήρυκι, καταῤῥάκτης ὢν ποδῶν μεθύσκεσθαι, μὴ παῤῥήσαντος δὲ τοῦ ἡνιοχεύσαντος τῷ πατρὶ ἐτύφθη. ὀργισθεὶς δὲ, καὶ τὸν ἡνίοχον

68. Sphingis ænigma versibus adfert interpres Sophoclis in Oedipo Colonæo:

Ἐν δίποις εἶδος ἓν τρίπαισι, μία φωνὴ,
Καὶ μόνον ἀθλίων ἓξ γένη μόνα ταὐτὰ δέδορκεν

& Laium pro illo propugnantem, occidit. Thebas hinc delatus, & comperto Laij regnum præmio datum iri vnà cum Iocasta vxore, qui Sphingis ænigma solui set; eo soluto patris regnum occupat, & matrem ignarus ducit, indeque sustulit Etheoclem & Polynicem. Post à matre agnitus, oculos sibi eruit. Iocasta verò ex vrbis muris se suspendit.

69. Bos sibi ipsi pulueremmouet.] In eos qui libenter sibi noxia arcessunt. Boues enim cicures iugo facilè obtemperant. Quidam verò iis accommodant, qui scientes volentes in præsens se periculum coniiciunt.

70. Bos in lingua] Prouerbium in eos, qui libere loqui non possunt: vel quia mutum hoc animal; vel ab Athenienſium nummo, cui bos insculptus, quem liberius æquo loquentes pendere cogebantur.

71. Βάλλων

ἢ ἐπὶ Λάϊον ὑπερμαχοῦντα τὸν υἱὸν ἀνῃρέθη. Λάϊον δὲ εἰς Θήβας, καὶ βασιλείαν ἐφ' ᾧ παιδὶ λύσαντι τὸ αἴνιγμα τῆς Σφιγγὸς, πάντα λύσαντα τὸν πατρὸς βασιλείαν παραλαμβάνει, καὶ τὴν μητέρα ἀγνοοῦντα ἄγεται, ἐξ ἧς Ἐτεοκλέα καὶ Πολυνείκην γίνεται. ὕστερον δὲ παρὰ τῆς μητρὸς ἀναγνωσθείς, ἑαυτὸν ἐτύφλωσεν· Ἰοκάστη δὲ τὴν τειχῶν ἡ κρήδεμνος ἑαυτὴν ἀπήρτησεν.

69. Βοῦς ἐφ' ἑαυτῷ κεκαυ.] Ἐπὶ τῶν ἀξιόχρεως ἑαυτοῖς ἐπιμήχεσθαι. οἱ γὰρ βόες ἀφόβοι ὄντες, ῥᾳδίως τοῖς δυσὶ ὑπακούουσι τοῖς δὲ, ἵνα τῆς εἰς φανερὸν πόνους ἑαυτοὺς ἐμβαλλόντων.

70. Βοῦς ἔνι γλώττῃ.] Παροιμία ἐπὶ τῶν μὴ δυναμένων παῤῥησιάζεσθαι, ἢ ἀπὸ τοῦ ἄφωνον τὸν βοῦν, ἢ ἀπὸ τοῦ Ἀθήνησιν νόμισμα ἔχον βοῦν ἐγκεχαραγμένον· ὅπερ ἑκάστοτε ἴδοι τις τοὺς τῷ δήμῳ παῤῥησιαζομένους.

71. Βάλλων

Ἐγκεκαυμένῃ, ἀπὸ τοῦ αἴθειν ἢ καῖειν τίνος.
Κἀκ' ἐκείνου τὸν ἀπὸ τοιούτου τροπικῶς τιθέασι,
Ἐπὶ τῶν τόλμῃ χρῆσθαι δυναμένων πρὸς ἃ βούλονται.
Est hyperbole & παῤῥησία in terra: sola quæ vox hunc:
Atque tripes, matutæ matertam vnum omnia campis
Inter quæ serpunt, quæ cælo & flatibus errant.
Aſt vbi contendit prolibus cum pectora, illa
Deficiunt vires & lentis roborea nervis,

Luie Labdacide.] Oraculi hoc responsum refert Chalcidius & Diodorus Siculus lib. IV. Bibliothec. Interpres quoque Sophoclis in Oedipo Tyranno, atque Euripidis Scholiastes in Phœnissis. De Etheocle & Polynice sup. in Κῆρες Νέμουσι.

Pedes perterebrauit.] Diodorus libro IV. Biblioth. habet Διαπορεύσας διὰ τοῦ στόματος ἀδίψου ξύλου ἐξέχει. Perterebrauit per fossum, infantem exposuit. Pastorem idem Polybum nominat.

69. Κεκαυμένος.] Sic Erasmum legisse video. Obsopœus edidit καυνῶν. Taurum etiam furibundum pulueremconcitare Græcus poeta, nescio quis, at vetus, dixit apud Ciceronem lib. VIII. ad Atticum Epist. V. Πολλὰ κἀκὰ ταῦρον ἐγείρουσι λιβὸς ἀναιδέα τε. Et Catullus Ecl. De nuptis Pelei & Thetidos, de tauro à Theseo prostrato:

Ne quidquam vanis iactet se cornua ventis.

& Virgilius XII. Æneid. v. 103.

Magnanimi veluti cùm prima in prœlia taurus
Terrificus ciet, atque tuam sit in cornua tentat,
Arboris obnixus truncum, ventosq; lacessit
Ictibus, & sparsa ad pugnam proludit arena.

70. Vel ab Athenienſium.] Iulius Pollux lib. IX. cap. VI. Ἐπὶ δὲ τοῦ ἀκόλαστον καὶ ἀνεπαίσχυντον ἐπιτιμῶντες ἐροῦσι τὸν βοῦν ἐκτετυφωμένον καὶ βωμολόχον καὶ ἀναιδῆ. Petere talio tem per-

71. Βάλλειν φοβούμενος ὄπτει.] Πρὸς τοὺς κακόν τι διαπραττομένους καὶ ἀποδιδράσκειν φυγεῖν.

72. Βάλλ' εἰς ὕδωρ.] Ἐπὶ τῶν ἀλλήλων ἀξίων· ἴσον, Καταπόντισον.

73. Βύβλου δὲ καρπὸν οὐ κριθὴ σάγει.] Ἐπὶ τῶν ἀδυνατούντων τοῖς ἀγαθοῖς χρῆσθαι καλῶς· παρόσον ἀδύνατος ἡ βύβλος πρὸς τὸ φέρειν σῖτον. σάγεται δὲ ἀκατάλληλος ἡ ἐκφέρει.

74. Βῶλος ἀρούρης.] Ἐπὶ τῶν μεγάλοις τὰ μικρὰ φιλοτιμουμένων. ὅμοιόν ἐστι εἰς θαλάττην ἐκ χαρακώματος ὕδωρ ἐπιφορεῖν, καὶ χαλεπῶς δοκεῖ.

71. Telo missō fugiturum te putas.] In eos qui malum quid perpetrantes effugere se posse sperant.

72. Proiice in aquam.] In exitio dignos: quasi dicas, Submerge.

73. Papyri fructum non sustinet spica.] In eos qui suis bonis vti non possunt. Propterea quòd infirma sit byblus ad frumentum ferendum. Spicas enim producens non educat.

74. Gleba aruum.] In eos, qui ambitiosè magnis parua componunt: vt si quis aquā è lacu hausſam infundat mari, & gratificari se illi existimet.

75. Bos

ἢ καὶ τῶν παρὰ τοῖς ἐγχωρίοις, Βοὸς ἔνι γλώσσα εἴρηκεν, ἢ πολὺ ἀργύριον σπανίζει. Nummi illi Diburum, non Atheniensium proprium quiddam nummisma esse Romam intelligunt. Hinc quoque dictum esse, τὸν βοῦν, non linguam consendit cum quo argenti causa tacuit. Interpres quoque Homeri ἀβληχρὸν in II. Α. Οἱ μὲν ἀπὸ τῶν βοῶν τὰ ῥηϊδίως, τὰ πολλαχοῦ ἐπιφερόμενα, τὰ δὲ ἀπὸ τῶν ἐν τοῖς νομίσμασι βοῶν, ἐπεὶ ἐκεῖνα ἐπιφερόμενα, διὰ τὸ ἀπὸ τούτων ἐξετυπῶσθαι, τὰ ἐκτετυπωμένα τὰ ἀκίνητα ἔδοξε, τὰ περιμένοντα τοὺς ἐπιφέροντας. Τάδε, φησὶν, ἀφιλόκερδα ἢ περιμένοντα ἀντὶ τοῦ μὴ κερδαίνοντα ἢ κερδαίνοντα τὰ τοιαῦτα ἀπὸ τοῦ μὴ κερδαίνειν τινές, ἀπὸ τῶν ἐσχάτων. Veteres ante numinum excogitatum, merces pecoribus permutabant; vnde post repertis nummis Bos impressus, nonnullis gentis. Quadrat & Prouerbium in Oratores pecuniæ causas non agentes, sed mutes redditos. Virtus Theognis ver. 813.

Βοῦς ἐστι γλῶσσαν κρατερὴν πολλοῖς ἐνὶ δήμοις
Ὑμῖν δ' οὐκέτι τοῦ δεῖ ἔτι πλουτεῖν.

But perhaps language greater with fortune
Cùm possim riches many not are ours.

Et Philostratus in vita Apollonij: Πλοῦτόν τε ἐν φωνῇ ἐπιφέρουσι τοῖς ἀνθρώποις, ὧν ἐστι ἀφωνότατον. Item in Scopeliani Sophistæ vita: Καὶ ὁ μὲν δικαιοῦντος αὐτοῦ ἐπὶ τῷ ἀργυρίῳ γελᾶν τοὺς ἀκούοντας ἐποίει· ὁ δὲ ἐπιτιμῶν

mittit. Plura Erasmus Prou. *Vbi lis Athenas.* Pro ἐκτετυπωμένα, quod edimus, malè Obsopœus edit κεκτημένα.

71. Βάλλων τοξ.] Vatic. ita: Βαλλὼν τοξάζεσθαι ἴσον.] Ἐπὶ τῶν κακόν τι ποιοῦντων, καὶ ἐκφεύγειν ἐπιχειρούντων

72. Οὐκ ἐφικνεῖται.] Vet. codex Vaticanus, Ἐπὶ τῶν ἐφικνουμένων. Horatius Carminum lib. III. Od. XXIV.

Vel mare qui proximum
Gemmas & lapides, aurum & inutile,
Summam materiem mali
Mittamus, scelerum si bene pensitet.

73. Aliter Suidas, nec rectè legisse videtur: βύβλου ξηρὸν ἐκ αὐτῆς τὸν καρπὸν φέρει. Melius Æschylus in Supplicibus:

Βύβλου δ' ὁ τορτὸς καρπὸς οὐκ ἀμίλλιος.
Fructus papyri haud sustinet ſpicam gravem.

Atque hoc modo; omisso μέγαν, Gilb. Cognatus hic edit; vertit tamen, è Suida opinor, *Papyri fructus non pollulat magnam spicam.* Mox in Vatic. legitur: Ἡφίετο δὲ. ἀντὶ τοῦ ἐβλάστει.

74. Rectiùs ἄρουρα, quàm quod in Suida occurrit nominandi casu ἄρουρ, vt exaudias ποτιδὲ aut ἀμῷσι, vti & Erasmus vidit. Et pro μεγάλοις Vatic. πολλοῖς præfert. Non dissimule: *Ligna in silvam ferre.*

77. Hoc

75. Bos ad aceruum.] In homines voluptarios.

76. Cœno aquã limpidã turbans numquam inuenies potum.] In eos qui pulcerrima turpissimis admiscent.

77. Abi in malã rẽ. vel, Abi ad coruos.] In homines quauis noxa dignos.

78. Ranis vinum fundis.] De iis qui aliis præbent, quibus vti capientes nequeant.

79. Ranæ aquam, vt mustelæ fœnum.] In eos, qui ea donant, quibus delectentur qui capiant. Effertur &, Bos ad messem, de iis, qui magnam adferunt vtilitatem.

80. Bombylius homo.] De inutili. Nam βομβύλιος vespa vel crabro apis genus nullum fert fructum, è luto fauos fingens.

75. Βοῦς ἐπὶ σωρόν.] Ἐπὶ τῶν ἡδυπαθούντων.

76. Βορβόρῳ ὕδωρ λαμπρὸν μιαίνων, οὐ πολὺ εὑρήσεις ποτόν.] Ἐπὶ τῶν καλλίστα μιγνυόντων τοῖς αἰσχίστοις.

77. Βάλλ' εἰς ὄλεθρον. ἢ, Βάλλ' εἰς κόρακας.] Ἐπὶ τῶν ὀλέθρου ἀξίων.

78. Βατράχοις οἶνον χεῖς.] Πρὸς τοὺς ταῦτα παρέχοντας οἷς οὐ χρήζουσιν οἱ λαμβάνοντες.

79. Βατράχῳ ὕδωρ, μυὶ γαλῇ σίαρ.] Ἐπὶ τῶν ταῦτα διδόντων οἷς χαίρουσιν οἱ λαμβάνοντες. εἴρηται δὲ καὶ, Βοῦς εἰς ἄμητον, ἐπὶ τῶν μέγα ὠφελούντων.

80. Βομβύλιος ἄνθρωπος.] Ἐπὶ τῆς ἀκάρπου. παροσον ὁ βομβύλιος καρπὸν οὐ φέρει. ἔστι δὲ μελίττης εἶδος ἐν πηλῷ τὰ κηρία πλαττούσης.

81. Βοῦς

77. Hoc sæpè Aristophanes est vsus in Nebulis, & in Pluto, eiusque Scholiastes: Ἐπὶ τῆς, inquit, τῷ βάλλ' ἐς κόρακας, παρ' ὑποψίαν φέρεται ποιεῖ, ὡς τῷ βάλλ' ἐς Μαιάλου· ἀλλ' ἐπὶ ἀλλαχοῦ δηλώσομεν. Sic ait ipse Lucianus de Dionysio. Diogenes Cynicus apud Laërtium: Κρίνειν ἔφη τὸν ἐς κόρακας ἀποπεμπόμενον ἐς κόρακας. Quò respexit poëta vetus lib. 1. Anthol.

Νῦν δ' ἡ κάρδοπος οἴκοι κἀκεῖνος κἀκεῖσε τε δίπτῃ.
Οὕτως οὐκ ἀπὸ κόρης βωμολόχος τε κἀκεῖσε·
Τοιοῦτός σοι βίοτος τῷ ζώῳ πεπάλαχε,
Εἴθ' ὡς ὁ ζώστης πᾶς κἀκεῖσε κἀκεῖσε.
Lambda & Rho sibi cuncta vocant, hinc atque illinc, huc illuc:
Cetera nil dictant, fouea vocat ista, vocat.
Obseruandum igitur cautè hoc animal, tibi quare
Viuere ne quid aliud quàm κἀκεῖσε κἀκεῖσε.

Vide suprà Adagio 61 Βάλλ' ἐς Μαιάλου. 78. Pisistratus in Cotiano apud Athenæum:

Ἐγὼ δὲ κἀγκεχυκὼς, βατράχοις ὑπεσπεῖσ' ἐτύγχανον.

Quibus & superius Adagium adhibet, vt & Stratonicus Citharœdus apud eumdem, lib. VIII. in cantorem, Ῥάπτε ἐς κόρακας, ambiguè ac iocosè pro ῥάπτε. 79. Ranæ hæc. Parœmia cum superiore pugnat: & incertum μυῒ ne *felem*, an *muscam* significet. Grammatici enim certant, & pingue vtrique est gratum. Altetum verò de boue pòst non longè repetet Zenobius. Suidas ἄμητος ἐξυπνίους habet, sed vtrumque verum, quòd illud *messis fruges* hoc *messis tempus* designet, teste Ammonio. Malè autem Cognatus hìc reddidit, *in eos qui multa debent*, pro, *qui magnum adferunt commodum*.

80. A bombi sono ficta animanti vox. Hesychio enim βομβαλίττει, *labia tremere*, & βομβολυκᾶσθαι vel βομβολυκᾶσθαι poculi genus à murmure, quod edit. Pollux lib. x. cap. XIX. & Athenæus lib. VI. vbi eruditè Casaubonus cap. XVIII. Animaduersionũ. Hinc forte traiectis litteris Bombalio, quomodo M. Antonium nominat M. Tullius in Philipp. III.

81. Suprà

81. Βοῦς ἀλλότριος τὰ πολλὰ ἔξω βλέπει.] Ἐπὶ τῶν ἀμελουμένων παρ' ἀλλοτρίοις, καὶ διὰ τοῦτο πρὸς τοὺς ἰδίους δεσπότας, ὡς ἐπιμελουμένους, ἀφορώντων.

82. Βοῦς ἄμητον ὑπομένει.] Ἐπὶ τῶν μὴ ὠφελείας καμόντων.

83. Βοῦς ὁ Μολοττῶν.] Λέγεται λόγου ὅτι ἐπὶ τὰ εἰς πολλὰ διαιρούμενον πράγματα καὶ κερματιζόμενον. οἱ γὰρ Μολοττοὶ ἐν ταῖς ὁρκωμοσίαις κερματίζοντες εἰς μικρὰ τοὺς βοῦς, τὰς συνθήκας ἐποιοῦντο.

84. Βοιωτὸς μαντεύσου.] Λέγεται κατηγορικὴ ἕξις. Ἡράκλειδης γάρ φησι, μαντευομένοις τοῖς Θηβαίοις περὶ τοῦ πολέμου ἀπαρέσαι τὸ μαντεῖον, καὶ εἰπεῖν Δωδώνην, νικᾶν αὐτοὺς ἀσεβήσαντα ἐπιθεῖναι. εἰς δὲ τῶν διωρυφὼν ἁρπάσας Μυρτίλαν τὴν μάντιν, ἐνέβαλεν εἰς θερμοῦ ζωμοῦ λέβητα. ἄλλοι δέ φασιν, ὅτι Θηβαίοις πολεμοῦσι βόμβος μάντις πλείους ἔφη νικήσειν, εἰ πρόθυτα τῷ ἡγεμόνι ἴοιεν. οἱ δὲ ἀναπτίσαντες τὸν βόμβον, ἐνίκησαν.

85. Βίβλοι Ἀχιλλεὺς δύο κύβω καὶ τέτταρα.] Τοῦτο Εὐριπίδου ἐστί. καὶ Ἀριστόξενος δέ φησι, ὅτι Εὐριπίδης διορθοῖ τὸν Τήλεφον ἐξέδρᾳ ἢ πεττείᾳ.

81. Bos alienus foras identidem prospectat.] In eos qui apud externos negligenter tractantur, ideoque ad dominos, vt sui curam gerant, respectãtes.

82. Messem boues exspectant.] De iis qui frugis spe laborant.

83. Bos Molossorum.] Dicitur in eos qui in multa distrahuntur negotia, ac veluti dissecantur. Molossi enim fœdera inituri, in minutas partes boues diuidebant.

84. Bœotis vaticinare.] Vox est deprecantis atque abominantis. Heraclides enim ait Thebanis de belli euentu oraculum consulentibus respondisse vatem Dodonçam, victores fore, si quid impiè patrassent. Consultorũ verò quidam Myrtilam (sic enim vates ipsa nominabatur) rapiens, in lebetem calida feruentem iniecit. Alij autem referunt Thebanis belligerantibus Bombum vatem respondisse, fore plurimos vt vincerent, si quem è ducibus priùs immolassent. Illi verò Bombum ipsum iugularunt, ac victoria potiti sunt.

85. Duas Achilles quattuorque tesseras iecit.] Euripidis est: & Aristoxenus refert, Euripidem Telephum reprehendendo calculorũ euertisse ludũ.

86. Bulias

82. Suprà concisiùs, βοῦς εἰς ἄμητον. Diogenianus singulari numero ἄμητον. Pro μετ' ὀφειλέτου in Vatic. μετ' ὀφειλέτου legitur.

83. Ritus hic fœderum faciendorum explicatur à Lucano in Toxaride Fugit autem Erasmum eiusque discipulum Gilbertum hìc ratio, dum *Homeliotas* populos, qui nusquam sunt, communiscuntur; vt ante Leopardum lib. v, cap. XIX. Miscellan. vidit Ioannes Hartungus in Obseruationum Decuriis, & Hen. Stephanus Animaduersionibus suis in Chiliadas.

84. Abominantis sunt & illa, *Hellebori egeniant*, &—— *Capiti cane talia demens*
Dat demens. —— & *Suo capiti*, aliaque id genus plura.

85. Euripidis versum esse negat Aristophanis interpres in Ranis, apud quem Comicum

86. Bulias iudicat.] In eos qui iudicia in longũ procraſtinando proferunt: à Bulia quodam Athenienſi, qui in tantum cauſam amplíauit, vt mortẽ priùs obiret, quàm ſententiam pronuntiaret.

87. Bellerophontes litteras.] Bellerophon occiſo Bellero, vel, vt alij volunt, Peire, in Tirynthem Argis fugiens ad Prœtum venit: cuius vxor Antea amore illius capta, & illo congredi recuſante, apud Prœtum Bellerophonta, quaſi de ſtupro interpellaſſet, accuſauit. Prœtus verum id eſſe credens, litteras ei tradidit ad Iobatem perferendas, quibus cædem eius mandabat. Ille verò, quid contra ſe ſcriptum eſſet ignarus, tulit. Lectis litteris Iobates, confligere Bellerophontem iubet cum Chimæra ignem vomente, atque occidere, fore ſperans vt à fera ipſe occideretur. Tribus hoc ex animantibus animal compoſitum erat:

Prima leo, poſtrema draco, media ipſa Chimæra.

hoc eſt, caprino capite, quo ignem efflabat. Conſcenſo itaque Pegaſo Bellerophon, quo alato vtebatur equo, Chimæram iaculando fixit. Hinc cum Amazonibus dimicare iuſſus, has etiam

86. Βουλίας δικάζει.] Ἐπὶ τῶν περὶ τὰς μέλλοντας ὑπερτιθεμένων δικάζειν, ἀπὸ Βουλίωνός τινος Ἀθηναίου· ὃς ἐπὶ τοσοῦτον ἀνεβάλλετο τὴν δίκην, ὥστε ἐθάσαι τελευτῆσαι πρότερον ἢ τὴν δίκην ἀποφῆναι.

87. Βελλεροφόντης τὰ γράμματα.] Βελλεροφόντης ἀνεῖλεν Βέλλερον, ἢ, ὡς τινες φασι, Πείρην, εἰς Τίρυνθα φυγὰς ἐξ Ἄργους παραγενόμενος πρὸς τὸν Προῖτον. τούτου δὲ γυνὴ ἦν Ἀντεία ἡ τοῦ Προίτου γυνή· τῷ δὲ ἀπαρνουμένῳ, λέγει πρὸς τὸν Προῖτον, ὅτι Βελλεροφόντης ἐφιλοτιμήσατο λόγους. Προῖτος δὲ πεισθείς, ἔδωκεν αὐτῷ ἐπιστολὰς πρὸς Ἰοβάτην κομίσαι· ἐν αἷς ἀνεγέγραπτο, Βελλεροφόντην ἀποκτεῖναι. ὁ δὲ ἀγνοῶν, τὰ γεγραμμένα καθ' ἑαυτῷ κομίζει. Ἰοβάτης δὲ ἀναγνοὺς ἐπέταξεν αὐτῷ κτεῖναι τὴν πυρίπνουν Χίμαιραν, νομίζων ὑπὸ τοῦ θηρίου διαφθαρήσεσθαι. τερατῶδες γὰρ ζῷον ἦν τὸ φῦλον συνθετον, πρόσθεν μὲν λέοντος, οὐρᾷ δὲ δράκοντος, καὶ μέσον αἶγος· διὰ τῆς στόμα ἀνῆκε. ἀναβὰς οὖν ὁ Βελλεροφόντης ἐπὶ τὸν Πήγασον, ὃν εἶχεν ἵππον πτέρυγας, κατετόξευσε τὴν Χίμαιραν. καὶ δὴ τὰ ἀγαθὰ ταῦτα, Ἀμαζόσιν ἐπέταξεν ἀγωνίσασθαι, οἷς δὲ καὶ ταῦτα

micum Bacchus vſurpat in Æſchylum victorem Euripidis.

86. Ἐώνει legendum cenſuit Eraſmus, quomodo hac ipſa Centuria Adag. 67. & paulò quidem copioſiùs legas in Vaticanis item additamentis.

87. Nota ex Homero Γ. λ. ρ'. hiſtoria eiúſque interpretibus Græcis, Strabone item, & Hygino. Homeri, Heſiodi, & Orphei verſus eſt,

Πρῶτα λέων, ὄπιθεν δὲ δράκων, μέσση δ' Χίμαιρα.

Hinc cum Amazonibus, &c.] Amazonas victiſſe itẽ & Solymos auctor Pindarus in Olympiis Εἰθ. ιγ'. Σαὶ δ' ἐκεῖνον κράτιστ' Ἀμαζονίδων ἀέθλων ψυχᾷ τὸν κλυτὸν ἐκφέρει πεζόπαν βαλλων γυναικεῖον τρόπον, ἢ Χιμαίραν πῦρ πνέοντα, ἢ Σολύμους ὕπνῳ· Cum quo & olim Amazonum iacturis multebrem bellicoſum exercitum ſub frigido calo, in finibus deſerti, & Chimæram ignem efflantem, & Solymos occiſit.

89. Apo-

ΖΕΝΟΒΙΙ CENTVRIA II. 51

τας ἀπέστειλεν. τοὺς τότε ῥώμῃ πάντων ἀριστεύοντας ἐπιλέξας, ἐπέταξεν αὐτῷ στρατεύειν λοχίσασιν. ὡς δὲ καὶ τοῦτον ἐκείνων ἀγῶνα, θαυμάσας τὴν ἀνδρείαν αὐτοῦ ὁ Ἰοβάτης, τό, τε γράμμα ἐδείξε, καὶ παρ' αὐτῷ μένειν ἠξίωσε· δοὺς δὲ αὐτῷ τὴν θυγατέρα, καὶ τὴν βασιλείαν τελευτῶν κατέλιπεν.

interemit. Tum, quos robore præſtare adoleſcentes obſeruaſſet, occidere eum ex inſidiis mandat: quibus etiam certamine victis, admiratus eius fortitudinem Iobates, ei litteras oſtendit, & apud ſe maneret rogauit, aſciuitque ſibi data filia in generum, & regni ſcripſit heredem.

Γ. G.

83. Γεννάιος εἶ ἐκ βαλαντί.] Ἐπὶ τῶν δι' ὑπερβολὴν πλούτου γηταλείων καὶ βδελυττόντων.

88. Generosvs es ex crumena.] In eos qui ob diuitias vt nobiles ſibi placent.

89. Γλαῦξ ἱπτάται.] Ἡ πτῆσις τῆς γλαυκὸς, νίκης σύμβολον τοῖς Ἀθηναίοις ἐνομίζετο.

89. Noctua volat.] Volatus noctuæ, victoriæ ſymbolum Athenienſibus exiſtimabatur.

90. Γίγνου ἀλώπηξ καὶ μὴ ἀλώπηξ.] Ἐπὶ τῶν δι' ὀλιγωρίαν χρόνου πολλοῦ οὐκ ἀμαρτανόντων.

90. Vulpes annoſa non capitur.] De iis qui ob temporis longæuitatem non decipiuntur.

91. Γλαυκὸν τέχνη.] Ἢ ἐπὶ τῶν μεθ' ὑπερβολῆς κατεργαζομένων, ἢ ἐπὶ τῶν πάνυ ὀθνείως καὶ ἐντέχνως εἰργασμένων. Γλαῦκος γάρ τις κατεσκεύασε χαλκοῦς τετταράς δίσκους οὕτως· τοὺς μὲν διαμέτρους ἀπ' ἀλλήλων ἴσους· ὑπάρχειν, τὸ δὲ τοῦ πρώτου δίσκου πάχος, ἡμιόλιον μὲν τοῦ δευτέρου, διπλάσιον δὲ τοῦ τετάρτου, καὶ κρουομένους ἐπιτελεῖν συμφωνίαν τινά. καὶ λέγεται Γλαύκου ἰδεῖν τοὺς ἐπὶ τῶν δίσκων φθόγγους πρῶτον.

91. Glauci ars.] Vel de rebus citò confectis, vel in id quod ſumma eſt cura & artificioſè elaboratum. Hippaſis enim quidam quattuor diſcos æreos ſic eſt fabricatus, vt diametri ipſorum pares eſſent: primi verò diſci ſpiſſitudo epitriti rationem ad ſecundum haberet, hemiolij autem ad tertium, dupli rurſum ad quartum: & pulſati ſymphoniam quamdam ederent. Feruntq; primùm omnium Glaucum hos diſcorum ſonos obſeruaſſe.

89. Apoſtolius vitioſè, Ἡ τῶν ἢ γλαυκὸς, pro ἢ τῶν. De noctuis Plutarchus in Pericle, deque Athenienſium ritu Eraſmus in Adagio, *Athenienſium inconſulta temeritas*. Et, *Vitulas Athenas*.

90. Γίγνου ἀλώπηξ.] Codex Vatic. Γίγνου ἀλώπηξ ἢ ἀλώπηξ τοῦ.

91. Aliunde Suidas Prouerbij originem deriuat à Glauco quodam Samio, qui primus ferrum conflare docuerit, quod Herodotus in Clio Glauco Chio adſcribit. Deſiderius etiam Libyco cuidam, quem Hippaſin Zenobius noſter nominat, & *Pinax* ſymbala reddit. Corruptè rurſum Apoſtolius cum negatione μὴ ἡμιόλιον, ſtatimque lege, δι' ἡμιολίου κύκλου.

91. Plu-

92. Dulcis ancon.] Prouerbium iactatum ferunt à longo ancone Nili: per antiphrasin, pro re periculosa ac molesta.

93. Feli tunicam.] Simile Adagium illi, *Non decet felem crocota*. Felis siquidem operâ Veneris in feminâ conuersa in crocota veste murem persecuta est. Meminit eius Stratis.

94. Anus Seriphia.] Apollodorus Prouerbij speciem præferre ait, *Anus Seriphia*, quæ nimirum in virginitate consenuerit. Nonnulli à locusta: agrestem enim locustam, quam & vatem quidam faciunt, in Sicilia Γραικὸν σκίφον dictam aiunt, vel Γραικὸν σκίφιον. Narrant verò in quem animal illud conspexerit, mali quid ei euenire.

95. Nudior leberide.] Aristo-

92. Γλυκὺς ἀγκών.] Τὰν παροιμίαν φασὶ εἰρῆσθαι ἀπὸ τοῦ μηκροῦ ἀγκῶνος ἐπὶ τοῦ Νείλου καὶ ἀντίφρασιν, ἀντὶ τοῦ δυσχεροῦς.

93. Γαλῇ χιτωνίσκον.] Ὁμοία ἡ παροιμία ἄντη τῇ, Οὐ πρέπει γαλῇ κροκωτόν. ἐπειδὴ γαλὴ, καὶ μισόμουν Ἀφροδίτης, γενομένη γυνὴ, ἐν χιτῶνι κροκωτῷ οὖσα ἐπιδραμεῖν μέλλει. μέμνηται ταύτης Στράτις.

94. Γραῦς Ἐρίφος.] Ἀπολλόδωρος φησὶ ὅτι ἐστὶ τῆς παροιμιώδους λεγομένης Σεριφίας γραὸς, ἐπὶ παρθενίας γεγηρακυίας. οἱ δὲ δασὺ τὸ ἀκρίδος· ἢ γὰρ ἀσκαλάβωτα ἀκρίδα, ὑπό τινων μάντιν λεγομένην, καὶ Σικελὸν Γραικὸν σκίφον καλεῖσθαι· Γραῦν σκίφιον. λέγουσι δὲ, ὅτι ἂν τινι ἐμβλέψειεν ζῶον κακόν τι ἐκεῖνο γίνεται.

95. Γυμνότερος λεπυρίδος.] Ἀριστο-

92. Platonis in Phædro hîc verba agnoscо: & fortè librarij vitio, *ἐπεὶ ἡ Πλάτων*, prætermissum; vitioseque hic antèa editum *ἐκ τοῦ Γλαυκοῦ* pro *ἐκ τοῦ Νείλου*, & Cognatus ridiculè *in illo* vertit. Sic igitur Plato: *Γλυκὺς ἀγκών, ὦ Φαῖδρε, λέγεταί τι, ἐν ὅσῳ τῷ μακρῷ ἀγκῶνι ἐστὶν ἢ ἐν τῷ Νείλῳ ταῦτα;* *An te, Phædre, fugit dulcem cubitum à longo illo, qui in Nilo est, cubito dictum esse?* Suidas, ex eoque Apostolius, sed mutilè, à Platone Comico mutuatum Prouerbium credunt, qui senem inducit ubicinæ amore captum: *ἢ γραὸς ἀνάδυσιν, ἢ τῶν ἰωβῶν πυγαρίων σχίσιν, ἢ γλυκὺν ἀγκῶνα*, qui etsi *πῆχυν* interpretentur, Græcam tamen *anconis* vocem retinui, vt *παλαίσμασιν*, qua de Athenæus lib. XII. (vbi Animadu. cap. III. Casaub. legi etiã ait. *ἀγκών*.) Hesychius, Etymologici auctor, idemq; Suidas; quæ collegit Erasmus, vt *Nili vorte*, *carcer fit tyrannorũ*: quo modo apud Senecam Rhetorem *Lautumias* pro *Latumiis* dixit Senianus Controu. XXVII. & Varro lib. IV. De ling. Lat.

93. Apologus de fele est in Æsopicis Maximi Planudis, & apud Chiliastẽ Adag. *Πίθηκος ἐπὶ πίθηκον· κἂν χρύσεα ἔχῃ σύμβολα.* Κροκωτὸς verò vestis propriè muliebris, quæ & hodie Gallis *Cotta*, Latinis *Crocota* sequiore genere Nonio Marcello: & *κροκωτηφόρος* Hercules apud Omphalem irrideur falsè à Luciano de historia scribenda, & à Plutarcho, libro An seni gerenda Resp.

94. Γραῦς Ἔριφος constanter Zenobij editiones Aldina & Haganoënsis, ac Basileensis, itemque Hesychius, atque ita Erasmus, eumq; secutus auditor Cognatus, qui *animum hædum* reddunt: sed è Suida 2 addendum obseruat (ne quẽ sua fraudem laude) eruditiss. Paulus Leopardus lib. V. Miscellan. cap. XXI. qui plura è Plutarcho & Aristoph. interprete ibidẽ annotauit. De *rana* autem *Seriphia*, vt & de oculorum veneficio, atque fascinatione multi multa, qui hoc æuo *de Magia* disertè conscripserũt, vt ramen Martinó Delrio nostrę Societatis Theologo nemo diserùs.

95. Γυμνότερος λεπυρίδος.] Vatican. cod.

φάνης φησὶ, Τυφλότερος λεπυρίδος. Λεπυρὶς δέ ἐστι τὸ σύσπερ καὶ ἔκδυμα τῶν ὄφεων ἢ τῶν τέττιγος. κυρίως δὲ λεπυρὶς, οὗ ἀφεικὸς τὸ ἔμβρυον τὸ βοὸς τελείως ἔτι δὲ καὶ τοῦτο τυφλόν. τὰς γὰρ ὀπὰς μόνας ἔχει τῆς ὀφθαλμῶν. τάττουσι δὲ τὴν λέξιν καὶ ὅτι τέττιγος, ἢ σκωλώληκος ὅτι τὸ ὅλον ἐγκύμονα τὸ γῆρας. ἔστι δὲ ἀναχρήσεως τοῦ παροιμιώδους, καὶ ὅτι μὲν, Τυφλότερος λεπυρίδος, οἱ δὲ Νύκτερος, οἱ δὲ Γυμνότερος.

96. Γραῦς βακχᾶται.] Ἐπὶ τῶν παρ' ὥραν τι δρᾶν πραττόντων. ταῖς γὰρ νέαις ἁρμόττει τὸ χορεύειν.

97. Γέρων βοῦς ἀπὸ τύμπανα δόμοισιν.] Ἐπὶ τῶν καθ' ὥραν τελευτησάντων.

98. Γυμνὸν φυλακὴν δὸς πάντες.] Παροιμία ἐπὶ τῶν μὴ δυναμένων τὰ προστάγματα πληροῦν, ὅσα τὸ ἀναγκαῖον αὐτὸ γίνεσθαι.

phanes sic extulit, *Leberide cæcior*. Leberis enim serpentis & cicadæ pellicula & exuuiæ sunt. Propriè verò leberis membrana est, qua vaccæ fœtus obtegitur, quæ & ipsa omnino cęca est, vestigia dumtaxat oculorũ præferens. Vox quoque de cicada adhibita, atque adeò de omni animali, quod senectutem exuit. Tribus verò modis effertur Adagium, *Leberide cæcior*, *iunior*, ac *nudior*.

96. Anus bacchatur.] In eos qui intempestiuè quid agunt. Puellas enim, non vetulas, choreas ducere conuenit.

97. Senex bos domestico vacat luctu.] De iis qui tempestiuè moriuntur.

98. Nudo mandas custodiam.] In eos qui implere nequeant, necessitate adacti, quod mandatum est.

99. Lin-

Φαλῆνος ἐκ τοῦ Ἀσκληπιοῦ ἐπιδημοῦντος Ἀθήνησι, καὶ ἐπιτιμῶντος τοῖς ἐπὶ τὰ ἀφροδίσια ἐπιτηδείοις ἐν τῇ ἡλικίᾳ, ἐκ τοῦ ἀπὸ τῶν ὀφεων ἐκδυομένου λεπυρίδος ἐπὶ τὸ γῆρας ἐκδυομένου, ἐκείνου ἀφροδισιάζειν ἐπιτηδείου ὄντος. ἔστι δὲ ἡ λεπυρὶς ὑμὴν ἐν ᾧ τὸ ἔμβρυον τῶν ὀφεων. ἔστι δὲ καὶ ἡ τῶν τεττίγων ἐκδυομένη. ἔστι δὲ καὶ ἡ τῶν βοῶν ἐκδυομένη. ἔστι δὲ καὶ ἡ τῶν ἀνθρώπων ἐκδυομένη. ἔστι δὲ καὶ ἡ τῶν ἀνθρώπων ἐκδυομένη. ἔστι δὲ καὶ ἡ τῶν ἀνθρώπων ἐκδυομένη.

Τὸ σύσπερ.] Pellem serpentis. Sic & Lycophron pro sene in Cassandra, quẽ etiam laudat Etymologista:

Σύσπερ δυσὶν) γεραιὸν φυγὼν σαίνει.
Moriturus senex ponti effugiens velamen.

Et Saphron in Mimis, quem totidem scatere Adagiis quot versibus, auctor Demetrius Phalereus:

Τὴν ὡς ξύσπερας· τὸ γὰρ σύσπερ ἐστὶ λεπίς.

Significat & *σύσπερ*, testè Hesychio, pellicula quæ lacti superstat, τὸ ἐπὶ τοῦ γάλακτος ἐπιφυόμενον. Porrò de serpentis exuuio Maro lib. III. Georg. post Lucretium lib. III. & IV. & Nicandrum in Theriacis:

Cùm positis nouus exuuiis nitidusq; iuuenta
Volutur, aut catulus tectis aut oua relinquens,
Arduus ad solem & linguis micat ore trisulcis.

Τετυφῶ δ' ἀνεχάτου ἢ πυρώλεω.] Quartam etiam addas licet Paræmiam, quæ est apud Athenæum lib. VIII. Κυνίσκου λεπυρίδος, *Inanior leberide*: nec malè quidam *κενίσκου*, quod illi *κενίσκῳ* respondet. Ad Athenæi illud pertinet Iosephi in Antiquit. Iudaic. de Pontificis zona: *Ζώνη βυσσίνου ὑφασμένου λεπυρίδι λευκῇ ὅμοιος*. Plura apud Hesychium.

96. Affinia his *Anus saltat*, *bircissat*, item *corbonissat*, apud Erasmum.

97. Est & apud Diogenianum ac Suidam, nisi quòd hic *ἐκδυῶν* pro *καθ' ὥραν* legisse videatur.

98. Τὰ προστάγματα.] Vatic. *τὰ πεπραμένα*. Adagij meminit & Suidas totidem pænè verbis. Hesychius ab vtroque discrepat, loco tamen in Aldino deprauato. Huic etiam attribuas licet, *Nudo custodiam apponere nihil*

99. Lingua quò vadis? erectura ciuitatem & rursum euersura.] De iis qui sermone vel prosunt vel obsunt.

100. Risus effusior.] Indecorus & inordinatus, dum ridentes immodicè manus pedesque concutiunt.

CENTVRIA III.

1. ANNOSAM arborem transplantare.] De re impossibili. Hortatur verò ne senibus iuuenum acta mandentur.

2. Genu sura propius.] In eos qui se magis quàm sodales diligunt. Aiunt enim, visis duobus militiæ de vita periclitantibus fratre & affine, pro fratre quemdam propugnátem hoc extulisse.

3. Gello puerorum amantior.] De iis qui intempestiuè morerentur, vel qui liberorum amantes quidem essent, sed eos nimia indulgentia corrumpe-

99. Γλῶσσα ποῖ πορεύῃ; πόλιν ὀρθώσουσα καὶ πάλιν κατασκάπτουσα.] Ἐπὶ τῶν δι' λόγων ἢ ὠφελούντων ἢ βλαπτόντων.

100. Γέλως συγκεχυσμένος.] Ἀκόσμως καὶ ἀτάκτως παρόντων τῶν γελώντων τὰς χεῖρας ἢ τοὺς πόδας συγκρούοντων.

ΕΚΑΤΟΝΤΑΣ Γ.

1. ΓΕΡΟΔΡΥΟΝ μεταφυτεύειν.] Ἐπὶ τῶν ἀδυνάτων. παρεγγυᾷ δέ, ὅτι μὴ δεῖ τοὺς παρηβηκότας σπουδάζειν εἰς τὰ δι' ἀκμαζόντων ἔργα.

2. Γόνυ κνήμης ἔγγιον.] Ἐπὶ τῶν ἑαυτοῖς μᾶλλον δι' ἑταίρων ἀγαπώντων. φασὶ γὰρ οἱ ἑνὸς καὶ χρείαν πολλὴν ἰδόντες παρὰ ἀδελφοῦ καὶ ἀδελφὸν καταπονηθέντος, ὑπερασπίσαι τὸν ἀδελφόν, εἰρῆσθαι τὸ παροιμιῶδες.

3. Γελλοῦ παιδοφιλοτέρως.] Ἐπὶ τῶν ἀώρως τελευτησάντων, ἢ τοῖς δεῖ τὸν φιλοτέκνων μᾶλλον, ἢ ὡς ἐξαφθειρόντων ἑαυτά.

99. Salomon inter Prouerbia quoque retulit, *Mors & vita in manibus linguæ*: cap. XVIII. & B. Iacobus linguam clauo nauis comparat cap. III. quod cum his conferre licebit. Biantis quoque dictum extat apud Plutarch. lib. de audiendo, & de garrulitate.

100. Cachinnus vitio vertitur, & stultitiæ est argumentum, si nimius sit: quod Philostratus dixit, πολὺ γέλως. & Synesius, πολὺν γέλωτα. De *Sardonio risu* nos alibi, & multa Tzetzes in Hesiodum: & de *Sardonio ac Mysterisimo* Græci Rhetores.

CENT. III.

1. ΓΕΡΟΔΡΥΟΝ hoc loco codex noster & μετάφυτον Apostolius nihil; voces præstiterunt.

ZENOBII CENTVRIA III. 55

rent. Gello enim virgo fuit, cumque ante diem obiisset, ferunt Lesbij huius spectrũ oberrare circa liberos solitum, itaque immaturam mortem ipsi imputabant. Meminit huius Sappho.

4. Discenti assiduè multa, senecta venit.] De iis qui senio peritiores euadunt. Sumtus hic versus è Solonis Elegis.

5. Aniles fabulæ.] De frustrà nugantibus.

6. Noctua Athenas.] De mercibus inutiles ferente, quando hoc animal frequens Athenis est.

D.

7. DAEDALEA opera.] Quidam de operibus fidem excedentibus dictum Prouerbium aiunt, alij de accuratè, arteque inusitata confectis. Cùm enim prisci artifices animalia effingerent cæca, Dædalus etiam oculos affinxit: adeò vt fama increbesceret, quasi ea animata essent, moueruntque ac sonarent. Ferunt igitur Dædali statuis quibusdam pedicas iniectas, ne abirent.

4. Soloni tribuit & Cicero in Catone Maiore, & Plato lib. VII. de Repub. & in Laebete, Plutarchus in vita, & Valer. Maximus lib. VIII. cap. VII. addit, eum assidendo te sermonem inter se conferentibus, quare id faceret, respondisse: *Vt cum ipsum quidquid est de quo disputatis, percepero, moriar.*

5. Huc pertinet illud Suidæ in διωλύγιος, è vetere aliquo scriptore: Τοῦτο ὁ διωλύγιος

8. Dio-

necesse esse: quo enim spolietur non habet.

Cautè sit vacuus coram latrone viator,

vt ille ait.

99. Salomon inter Prouerbia quoque retulit, *Mors & vita in manibus linguæ*: cap. XVIII. & B. Iacobus linguam clauo nauis comparat cap. III. quod cum his conferre licebit. Biantis quoque dictum extat apud Plutarch. lib. de audiendo, & de garrulitate.

100. Cachinnus vitio vertitur, & stultitiæ est argumentum, si nimius sit: quod Philostratus dixit, πολὺ γέλως. & Synesius, πολὺν γέλωτα. De *Sardonio risu* nos alibi, & multa Tzetzes in Hesiodum: & de *Sarcasmo ac Mysterisimo* Græci Rhetores.

CENT. III.

1. ΓΕΡΟΔΡΥΟΝ hoc loco codex noster & μετάφυτον Apostolius nihil; voces præstiterunt.

Γερόδρυον retineo è Suida & Diogeniano, quorum ille gemina habet; hic verò in eos dictum notat, quę ætate prouectis quid imperant. Seneca huc respexit Epist. XXCVII. *Didici ab Aegiale diligentissimo patre-familias, quamuis vetus arbustum transferri posse.* Solatium ergo est senes etiam discere posse, vt Cato Græcas litteras sexagenarius, cùm nulla sit ad discendum sera ætas.

2. Μεῖζα ἢ πίτυρον.] Vaticanus ἴτυρον, & ita Suidas. Mox pro φασὶ γὰρ οἱ ἑνὸς καὶ χρείαν, rectè præfert idem M. S. φασὶ γὰρ οἱ ἐν τῷ ἑνὸς χαμόνιον πολὺν. Adagium verò Plautus effinxit in Trinummo: *Tunica pallio propior.* Cicero Epist. XXIII. ad Titonem, & anteà Aristoteles lib. IX. Ethicorum, similia congerens Adagia. Theocritus quoque Idyllio Charites:

ἀλλ' ἔδοξε μοὶ τόδε, ἀποτίμου ἢ χίλιον ἀνάμεσα.

4. Soloni

ἐλαφρὰ δέξασθαι δύνασαι, καὶ διαγλυκὺ ὁ χρόνος οὗτος λαγήσαντι, ἀλλὰ πίεζε τὸ μεγάλου πολέμου. Clemens in Protrept. Γερόδρυον dixit.

6. Cic. Torquato & Q. Fratri. Aristoph. in Aub. (vbi Ἀθήναζε legit. Eustath. in ε. ἰ. τ. λ.)

Τί σὺ; τὴν γλαῦκ' ἀθήναζε ἄγεις;

Quid ais? Athenas quis noctuas tulit?

Vsurpat & Lucianus, & explicat Epist. ad Nigrinum. Vide sup. Cent. 2. Adag. 89.

7. Meminit Prouerbij Plato in Hippia & in Minoe, Aristoteles lib. 1. Politicorum

8. Diomedea necessitas.] De iis qui necessitate adacti quid agunt. Meminit eius Aristophanes in Ranis. Diomedes enim & Vlysses, rapto Palladio, ad naues tulerunt: Vlysses verò solus sibi honorem vindicare studens, Diomedem Palladium ante se ferentem per viam occidere statuit. Hic verò veluti in speculo gladium splendere animaduertens, conuersus ensem eripuit, manibusque eius vinctis ante se agens gladio lato percutiebat.

9. Graui necessitate nihil fortius.] Necessitas enim etiam Deos cogit. & Plato ait, ne Deos quidem cogere posse necessitatem.

10. Datyli dies.] De fortunatis. Datylus enim vir Athenis Atticis summos est honores consecutus.

8. Διομήδους ἀνάγκη.] Ἐπὶ τῶν μετ' ἀνάγκης τὶ πραττόντων. μέμνηται αὐτοῦ Ἀριστοφάνης ἐν Βατράχοις. ὅτι γὰρ λαβόντες τὸ Παλλάδιον Διομήδης καὶ Ὀδυσσεὺς, ἐνόμιζον ὅτι τὰς ναῦς· τότε βουλόμενος ὁ Ὀδυσσεὺς αὐτὸς μόνου τιμὴν φιλοτιμίαν ἴσχειν, ἐπεχείρησε φονεῦσαι τὸν Διομήδην, καὶ τὸ Παλλάδιον προσαγαγόμενος. προσβὰς δὲ ἐκεῖνος ὡς ἐκ κατόπιν ἀπὸ ἵππου βάντα τὸ ξίφος, καὶ συλλαβὼν αὐτὸν, καὶ δήσας τὰς χεῖρας, πλατεῖ τῷ ξίφει ἀκαλουβῶν ἔτυπτεν.

9. Δεινὸς ἀνάγκης οὐδὲν ἰσχυρότερον.] Ἀνάγκη γὰρ καὶ θεοὺς βιάζεσθαι. καὶ Πλάτων φησὶν, ἀνάγκην δὲ οὐδὲ θεοὺς [δεῖ δ' ἴσως] βιάζεσθαι.

10. Δατύλου ἡμέρα.] Ἐπὶ τῶν εὐημερούντων. Δάτυλος γάρ τις ἀνὴρ γέγονεν Ἀθηναῖος, μέγιστον λαχὼν τιμήν.

11. Δάτος

---

ritum & 1. de anima. Homerus quoque δαίδαλα vocat artificiosa:

——— ἐν χερσὶ δαίδαλα πάντα
Τέλχιν. ———

Et Maro *Dedalum Cretea* lib. VII. Æneid. ver. 282. Platonis verò Comici hæc citat Io. Tzetzes Chil. 1. Hist. 19.

Τὰ δαίδαλα πάντα κινοῦσι δοκεῖ,
Βαίνει τ' ἀγάλματα. ———
Dedala omnia moueri videntur,
Vident & simulacra. ———

A quo & Euripidis in Hecuba hic locus laudatur:

Εἰ σοι ξίφη σθένος τε τὸ βραχίονος,
Καὶ χεὶρ, ἃ κἀμοὶ, καὶ πόδ' ὡς ἐμὸν βάσις,
Ἦν δαίδαλα τέχνημα, ἃ θεῶν τις ἦν.
Si mihi esset vox in brachiis,
Et manibus, & comis, & pedum gressu,
Vel Dedali artibus, vel Dei alicuius.

8. Suidas ab altero etiam Diomede deriuasse quosdam auctor est, qui Thraciæ tyrannus hospites equis obiceret, hoc est, filiabus deformibus constuprandis; vnde Poëtarum fabulæ de *Diomedis equis* homines vorantibus. De hoc verò Diomede & Vlysse Palladij raptoribus idem commemorat Conon Narratione XXXIV. in Photij nostri Bibliotheca pag. 128. Adagij meminit in Concionatricibus Aristophanes & ibi vetus interpres, enarrans de Diomede Thracio, Plato item lib. IV. Polit.

9. Sumtum ex Euripidis Helena Proverbium:

Λέγει γάρ ὧν τις εἰ δοκεῖ, σοφῶν ἴσ' ὅτι
Δεινὸς ἀνάγκης οὐδὲν ἰσχύειν πάνυ.

Platonis verò locus est lib. V. De Legibus, qui è Vatican. cod. hîc ita restituendus: καὶ Πλάτων, ἀνάγκην γ' οὐδὲ θεοὺς δυνατὸν εἶναι βιάζεσθαι. Idemque Plato aliàs non semel adhibet libro De Leg. VII. & in Symposio. Vide suprà Centuria I. Adag. 85. Ἀνάγκη οὐδὲ θεοὶ μάχονται.

10. Δατύλιον cum ε constanter in Diogeniano & Suida eodem quoi in Zenobii verbis effertur, viditque typographorum ῥάθυμος in Anacreonteis Scholiis, & alibi

illum

11. Δάτος ἀγαθῶν.] Πόλεως ὄνομα ἦν ἀπῴκησαν Θάσιοι, ἐφ' ἣ καὶ παροιμία ἐλέχθη, Δάτος ἀγαθῶν, ὡς εὔσους καλλίστης· ἦν δὲ καὶ χρύσια μέταλλα, καὶ ἦσαν εὐδαίμονες.

12. Δαφνίδιον φορεῖ βακτηρίαν.] Τοῦτο λέγεται εἰώθασιν οἱ ὑπό τινων ἐπιβουλευόμενοι παρόσον ἀλεξιφάρμακον ἡ δάφνη.

13. Δι' ὀξείας δραμεῖν.] Ἐπὶ τῶν δεχομένων κινδύνους. ὀξείαν γὰρ λέγουσι τὴν λόγχην.

14. Δαυλίαν κορώνην.] Ἀντὶ τῆς ἀηδόνα. Δαυλὶς δὲ ἐλέχθη διὰ τὸ τὰς ἀηδόνας

---

illum Hadr. Iunius Cent. IX. Adagiorum, respexisse ad Alexidis versus: Πόθεν τι ἡ κόχλου σβέσιμος; δάκνει δ' ἡδέως. Vbi meo quidem sensu vita digito comparatur, qui pœnè cum grano mensuræ principium efficit. Ἄδω & quidam lib VII. Anthолog. sic ex Alcæo claudit Epigramma 189.

Πίνωμεν· βάσχε ζωρὸν πίμα, δάκτυλος ἀδεῖ.
Εἰ πάλι παιγνιδιῶν λόχνις ἰδεῖν μέλεται.

Quod ita reddimus:

Poculà libemus Bacchi: nam dactylus atat:
Lumina num rursum extincta videre iuuat.

Plura doctissimus Isaacus Casaubonus Animaduersionum ad Athenæum libro XI. cap. VIII. Nec abludit quod Diogenianus habet Σκιάδιον ἢ Σάν. Ibi vide.

11. Suspecta de mendo scriptura est. Erasmus Δάου Thasiorum coloniam iuxta Strymonem rescribit. At Varronianum illud adhibebo: *Cras credam, hodie nihil.* In prima enim littera peccatum esse non in altera syllaba vel ipse Zenobius ac Suidas euincent, qui infrà Θάσου ἀγαθῶν, & eodem propè modo enarrant, vnde *Thasij* dici potuerunt. Stephanus quidem Datum Thraciæ opidum tribuit, cuius tamen incolæ *Datenij* gentiles sint, non *Thasij*. *Thasius* quoque eidem Thraciæ insulæ. Celebrantur & ab Athenæo lib. II. & VII. Θάσιος βάμμα, & Θάσια ῥαφανίδια. & à Suida Θάσιος ἄρτος.

Πῶς ἔστι κρωλίου.] Scribe è Vaticano: Πῶς ἐχούσης αὐτῇ χρυσᾶ μέταλλα καὶ εὐδαιμονίας ἄλλως· τάττει δ' ὅσα ἦν μεγάλα ἀριθμὰ ὑπερβολικῶν.

12. Quòd malum.] Tiberius Cæsar, teste Tranquillo cap. LXIX. numquam non coronam lauream ceruice gestauit, quòd fulmine afflari negetur id genus frondis. Vide Plinium lib. XV. cap. XXX. & Tzetzem in Lycophronem initio.

13. Deprauatum & hoc, editumque anteà διώξεις pro δι' ὀξείας δραμεῖν. & mox τὸν λόγχον, pro τὴν λόγχην operarum vitio legebatur.

14. Emendandus hinc Hesychius mutilus, legendumque: Δαυλίαν κορώνην, ἀντὶ τῆς ἀηδόνα. Vulgò enim ἀντὶ τῆς ἀηδόνα legitur deprauatè. Erasmus Adagium esse negat, hoc nomine, quòd poëtica sit narratio. Atqui plura id genus esse non animaduertit, vt suprà in Adag. *Bellerophontes litteras*, de *Sphynge*, de *Amalthea cornu*, de *Adrastea Nemesi*; nec vidit, qui Zenobium studiosè vt fabulas colligentem reprehendit; (quo in genere & Apostolius multus est è Palæphati ἀπίστοις talia ferè describens) se hoc nomine in doctorum reprehensionem meritò incurrere, quòd γνώμας Symbolaque omnia Pythagoreorum in Adagiorum censum retulerit, quò maior millium numerus euaderet:

quòd Tereus in Daulide Phocidis vnà vixerit. Alij verò quòd circa Dauliam comprehensa Procne, in auem mutata sit. Quidam arbustorum densitatem interpretantur: δαυλὸν enim densum est. De Tereo autem & Procne hęc narrantur: Pandion filias duas nactus, Procnem & Philomelam, Procnem Tereo nuptum dedit; qui Philomelæ sororis eius captus amore, ac vim inferens, ne, quod accidisset, efferret, linguam ei præscidit. Illa verò peplo litteras intexens, suas sic calamitates Procnæ indicauit. Qua re cognita Procne, Ityn, quem ex Tereo filium sustulerat, iugulauit, & patri filij membra epulanda apposuit. Tereus rem subodoratus, vtramque fugientem est persecutus. Illæ verò comprehendendæ, minimè vt viderentur exoptarunt, conuersæque sunt Procne quidem in lusciniam, Philomela verò in hirundinem. vnde ad hanc diem hirundines sectas veluti linguas habent: Tereus in vpupam conuersus Ityn subinde deplorat.

15. Alteris melioribus.] Sumtum Prouerbium à secundò sacrificantibus. ἢ Τηρία ἐν Δαυλίδι ἡ Φωκίδος συνῆσαν. οἱ δέ, ὅτι περὶ τὴν Δαυλίαν κατάλαμβανόμενοι αἱ περὶ τὴν Πρόκνην, μετέβαλον εἰς ὄρνιθας, ὧνομ δὲ ἢ δασείας αἰκεύουσι. Δαυλὸν γὰρ λέγει τὸ δασύ. τὰ δὲ περὶ ἢ Τηρία καὶ ἢ Πρόκνην ὧδέ ἔχει. Πανδίων θυγατέρας εἶχεν δύο, Πρόκνην καὶ Φιλομήλαν, ἢν ἄγετο γυμφίον ὁ Τηρεὺς τῇ Πρόκνῃ ἢ Τηρία· ὁ δὲ ἢ Φιλομήλας ἐρασθείς, καὶ βιαζόμενος αὐτὴν, ἵνα μή τι τὸ γεγονὸς ἐξείπῃ, τὴν γλῶτταν αὐτῆ ἀπέτεμεν. ἐκείνη δὲ πέπλῳ ὑφάνασα γράμματα, διὰ τούτου ἐμήνυσε Πρόκνῃ τὰς ἰδίας συμφοράς. μαθοῦσα τοίνυν ἡ Πρόκνη τὰ συμβάντα τῇ Φιλομήλᾳ, Ἴτυν αὐτῆ κτείνασα, ὃν εἶχε παῖδα ὁ Τηρεύς, καὶ αὐτῷ ἀποθεῖναι τὰ τοῦ παιδὸς μέλη εἰς βρῶσιν. ὀργὴς δὲ τὸ γεγονὸς ὁ Τηρεύς, Πρόκνην καὶ Φιλομήλαν ἀπ' αὐτοῦ φεύγουσας ἐδίωκεν. αἱ δὲ καταλαμβανόμεναι, ἠξίουν τὰ ἀρρενεῖς γενέσθαι καὶ μεταβληθῆναι, Πρόκνην μὲν εἰς ἀηδόνα, Φιλομήλαν δὲ εἰς χελιδόνα. ὅθεν ἔτι καὶ νῦν αἱ χελιδόνες τετμημένας τὰς γλώσσας ἔχουσι. Τηρεὺς δὲ εἰς ἔποπα μεταβληθείς, Ἴτυν εἰς δρυοκολάπτην.

15. Δευτέροις ἀμείνοσιν.] Παροιμία ἐπὶ τῶν θυομένων ἐν δευτέρῳ, ὅταν

deret: quod & M. Antonium Muretum Variis Lectionibus admonere memini. Vsus autem Adagij huius esse queat, vt per periphrasim Luscinia nominetur, notenturque casus pœnæ ac vindictæ aduiterij, quo modo *Adrastea Nemesis* pro diuina vindicta, & id genus complura adhibentur. Cęterùm non in Phocide, sed ad Megaram contigisse hæc refert Thucydides, quæ & Ouidius lib. VI. Metamorph. decantat, & ad Aristophanem interpres, ac Pausanias, nisi quòd Philomelam in sui nominis auem mutatam luscíniam, Procnen in hirundinem referant. Sed quis veritatem in fabulis quærat? Ityn quoque Itylum Homerus & Catullus nominant. Plura suppeditat Læuinus Torrentius noster ad Odam XII. lib. IV. Carminum Horatij.

15. Affine Prouerbium Eutipideo illi in Hippolyto Coronato, *Δευτέροισι τοῖς σφαγίοις σπένδεται.* quod etiam Cicero in Philippicis, & Epist. III. lib. I. ad Q. Fratrem adhibuit, miscetque Erasmus Adagio, *Posteritatibus melioribus*, allatis Platonis libro de Legi-

ὅτων αὐτοῖς τὰ σφάγια μὴ καθῇ, καὶ δὶς καὶ τρὶς ἔθυον.

16. Δικαιότερον σταχάνης.] Ἐπὶ τῶν τὰ δίκαια ἀγαπώντων. Σταχάνην γὰρ οἱ Δωριεῖς τὴν ζυγόν φασι καλεῖσθαι, ἔστιν ὅτε καὶ τὴν ζάλην.

17. Δικτύῳ ἄνεμον θηρᾷς.] Ἐπὶ τῶν μάτην καὶ ἀνοήτως τι ποιούντων.

18. Διὰ δακτυλίου δεῖ σε εἰσελκυσθῆναι.] Ἐπὶ τῶν ὀξέως ἢ λύπην λεπτῶν καὶ ἰσχνῶν γεομένων.

19. Διὰ μαχαίρας δὲ πυρὸς ῥῆξαι δεῖ.] Ἐπὶ τῶν ὑποβαλλομένων καὶ ῥιψοκινδύνως πονούντων.

20. Δίκην ὑφίζει κἂν ὄνος δάκῃ κύνα.] Ἐπὶ τῶν δεῖ μικρὰ συκοφαντουμένων.

21. Διὸς Κόρινθος.] Παροιμία δεῖ

quandoquidem si victima priùs non esset litatum, iterabant sacrificia.

16. Trutina iustius.] De iis qui iustitiam adamant. Dores enim trutinam ζαχάνην vocant; fortè ἀπὸ τῆς ζάλης.

17. Reti ventos captas.] In eos qui frustrà ac stultè quid gerunt.

18. Per annulum trahendus es.] In eos qui morbo aut dolore tenues redditi sunt.

19. Per enses & ignem irrumpere oportet.] In proiectæ audaciæ homines, nullumque periculum defugientes iactatum.

20. Vel si asinus canẽ momorderit, pœnas dabit.] De iis quibus paruas ob res calumniæ struuntur.

21. Iouis Corinthus.] Fertur Prouer-

Legibus IV. & Aristot. lib. I. Physicorum locis. Nostrum verò explanat Hesychius in Lexico.

16. Iurisconsulti *æqua lance seruare*, vt Modestinus lib. Pandect. XLII. Tit. de re iudicata, & *vna eademq; lance trutinare*, vt Iustinianus lib. 3. Cod. Tit. de naturalibus liberis. *Staterem* quoque ac *trutinã* M. Tullius ac Vitruuius coniungunt. *Trutina* verò Latinorum, quæ hìc vitiosè τροχάνη pro ζυγάνη legebatur, sic ad Sat. I. Persij exponit Cornutus, vt sit foramen, intra quod est lingua bilãcis, ad quod est *examinatio*: quod alijs *æquamentum*, alijs *libramentum*, alijs *æquilibrium* vocatur.

18. Aristophanis est in Pluto:

Διὰ δακτυλίου μὲν δὴ τοῦτ' ἂν γένοιτό μοι.

dutatque hodie apud nostrates Prouerbium, ad ea quæ à Plinio Desiderium collegit, vt exilia corpuscula per annulum trahi posse dicamus, quales sunt graciles Gallorum virgines, quæ vt in Eunucho Chæreæ ait, *curatura iuncea sunt, & vincto corpore graciles fiunt.* Græci quoque λεπτοὺς καὶ τὴν λαγόνα, à *macie & exilitate lumborum* dixerũt, vt Plautus in Menæchmis, *Formicinum puellarum gradum.* & Synesius in Epistolis, Γυναῖκα τοὺς μηρίσκους ἔστιλβον, vt Cent. 2. Adagiorum obseruat Iunius.

19. Simile Aristophanicum in Lysistrata:

——κἄν με χρὴ διὰ τοῦ πυρὸς
Ἐθέλω βαδίζειν. ——

Plutarchus ex Eupolide libello, An Principi cum Philosopho agendum, & De discrimine adulatoris & amici, de adulatoribus sic ait: Ὅτι τοῦ πυῤῥᾶ, καὶ σίδηρος, ἀλλ' ἀναγκαῖος ὑπερ μὲν φυσικῶν δεῖ λόγου. Tale & Flacci illud de mercatore:

Per mare pauperiẽ fugiens, per saxa, per ignes.

Et Comici, *Per flammã cibum petere.* Item Catulli, *rapere de rogo cenam.* Quod de feralibus cenis rectè explicat Io. Kirchmannus, libro IV. De funeribus Rom. cap. V.

20. Ἐπὶ μικρὰ.] Suid. rectiùs, Ἐπὶ μεγάλοις.

21. Pindaricum est Prouerbium in Nemeis, & ibi Scholiastes originem commemorat, refertque ea quæ proximè Zenobius de Alete. Aristophanes quoque in

uerbiũ in eos, qui eadẽ dicũt aut faciunt.

22. Accipit & glebam erro.] De iis qui omnia recipiunt, meliora sperantes. Aletem enim ferunt Corintho exulem, dum in patriam reditum curaret, ab occurrente agricola cibũ postulasse, qui dum habere se negaret, & glebã ex agro, quem araret, ei porrexisset, hunc accipientẽ dixisse: *Accipit & glebã erro.*

23. Duplices viros.] Dissyllaba ferè sunt virorum nomina. Hinc Epigramma fertur:

Equidẽ virum odi duplicẽ sermonibus,
Verbis amicũ, sed malignum moribus.

24. Plagis adactus polypus quatuordecim.] In supplicio dignos iactatum. Polypus enim captus, quò pinguior reddatur, multùm tunditur.

25. Variantes sententiæ.] In eos qui duplicibus sunt moribus. Per Metalepsin enim χόλος bilis, ὀργὴ ira est. Ὀργὴ verò ingenium & mores significat. Bacchylides: *Mores quidem hominum discreti, uarij.*

τῆς τὰ αὐτὰ λεγόντων ἢ πραττόντων.

22. Δέχεται καὶ βῶλον ἀλήτης.] Ἐπὶ τῶν πάντα πρὸς τὸ κρεῖττον ἀκδεχομένων. ἀλήτην γὰρ φασὶ φεύγοντα κατελθεῖν βουλόμενον εἰς Κόρινθον, καὶ βουκόλου τινὸς ἀπαντήσαντος αἰτῆσαι βοφιῶ· οὐκ ἔχειν δὲ φάσκοντα καὶ εὑρίσκειν, δέχεσθαι δὲ βῶλον, δοῦναι αὐτῷ· τὸν δὲ λαβόντα φῆσαι, Δέχεται καὶ βῶλον ἀλήτης.

23. Διπλοῦς ἄνδρας.] Τὰ δισύλλαβα ἀνδρῶν ὀνόματα. ὅθεν ἔλεγόμεν· Μισῶ τ' ἄνδρα τ' δίπλοῦν πεφυκότα, Χρηστὸν λόγοισι, πολέμιον δὲ τοῖς ἔργοις.

24. Δὶς ἑπτὰ πλυναῖς πολύπους πολύμβρος.] Ἐπὶ τῆς κολάσεως ἀξίου. παρόσον ὁ πολύπους ἁπαλὸς, τύπτουσι πολλάκις, πρὸς τὸ πίων γίνεσθαι.

25. Δίχολοι γνῶμαι.] Παρὰ τὸ δυσὶ χοὰς ἰδιότροπος. καὶ μετέληψις. χόλος δὲ ἡ ὀργὴ, ὀργὴ δὲ ἦθος. Βακχυλίδης, Ὀργαὶ μὲν ἀνθρώπων δίχα κεκριμέναι μελίαι.

26. Δόρυ

Concionatricibus, Philostratus in Antipatro, & in Euthydemo Plato. Dictum apparet, quòd pro concione frequenter numus ac putidè ad nauseam usque illud ingeminaretur, *Corinthus Ioui fi ius.* Vnde & in eadem identidem ad fastidium repetentes torquetur.

21. Historia est apud Pausaniam in Corinthiacis, Suidam, Apostolium, & Pindari interpretem in Nemeis extremo, vt iam admonui. Similem habet Plutarchus in Problematibus, recitatque Erasmus.

23. Opinor pro διπλοῦν, ἀνδρεκδοτον scripsisse Zenobium, etsi eodem modo Hesychius. Mancipia enim ac serui vafro ferè ac duplici ingenio, fures quoque habiti, ad quos refert Maronis illud Seruius:

Quid domini faciant, audent cùm talia fures?

Et *trium litterarum homo* furax seruus dictus Plauto in Aululatia. Vide Prou. *Omnis seruus hero monosyllabus*; & Casaubon. in Animadu. lib. 11. cap. 1. Huc pertinet & Sallustianum illud: *Aliud ore, aliud pectore promptum gerere.* Homeri loca, quæ huc faciant, Erasmus attulit, ex quo poëta Iliad. IX. de Vlysse duplice (vt vocat Flaccus libro 1. Od. VI.) Plato etiam in Hippia hoc laudat:

Quisquis corde aliud celans, aliud fenat ore.

25. Erasmus corrigendum censuit δίχωνα per ω. redditque eum Cognato, *vtraque claudicantes sententia.* & exponit de hominibus lubricæ fidei & incertarum partium. Verùm Henr. Stephano non probat, propterea quòd subiungat Zenobius, ὅθεν ἡ παροιμία. ἰδιόζηλος καὶ κατάκλιτος. Nodus itaque nondum sic expeditur. Ego vulgatam retineo; nam Hesychius δίχολος, δίκαιος exponit: & de *duplicis sententiæ* viris accipio, vt paulò antè dictum est.

26. Vitiosus hic locus ac mutilus, reseribendumque vidit Ioan. Hartungus, homo doctissimus, Decuria secunda τὸ δὲ συνεχὲς τῆ κλιμακίδι λέγουσι, ex Hesychij Lexico, qua etiam voce vtitur M. Tullius lib. IX. ad Atticum Epist. XI. *Ego non tam gratias huius timeo, quàm* πλειστάκλιτον. *at ille, vt noster Ennius ait, inquit Plato, alter ille mihi Iuppiter adsit oportet.* Vtitur & simili Θεμιστοκλῆς πολυστάκλιτον Iulianus Παραδόξῳ: & πολὺ ἀνακλιτὸν. Dion Chrysostomus, vt vidit ad Erasmũ H. Stephanus Adag. *Armata preces.* Mox quoque ἐπιχαλκώσειν reponendum, & supplendum, sic enim ille: Ἐπὶ τῶν ἅμα εἰρήνην καὶ πόλεμον καὶ ἀπειλούντων, hoc est, qui simul vel pacem offerunt vel bellum minantur. Depravatè quoque Apostolius ἀφόλωτον pro ἐφ' ᾧ μὴ κερδᾶναι: quo modo sine copula Suidas exrulit, *Caduceum vnà cum hasta.* Nam Eustathius in Γ. ζ. & Hesychius, vt noster, cum conjunctione. Huc autem pertinet B. Hieronymi locus epist. ad Luciferianos: *Tu pacem cum scuto petis, & nos oliuæ ramum glacio inferimus.* De quo altero supplicandi modo nos pluribus ad Procli Chrestomathiam. Respexisse verò B. Hieronymus ad alterum illud apud Suidam Prouerbium videtur: Ἐν μύρτου κλάδῳ τὸ ξίφος κρατοῦσι. *In myrti ramo ensem tenebo.*

17. Fugit hic Erasmum ratio, vt etiam vidit Henr. Stephanus. Non enim Zenobius ait ipsam grandinem appellatã *drachmam grandinantem*, vt ipse autumat, sed vice versa *grachmam* vocatam fuisse *grandinantem*, quod fortè fortuna, dum ex in theatro distribueretur, grando è cælo ceciderit. Neque δωρεὰν πρœmium theatrale, vt vult, drachma fuit, sed quod stipe collata in theatra ac spectacula conferebatur, vt è Libanij argumẽto in Olymthiacam primam discas. Hic etiam τὸν articulum obelo fodimus. Edebatur enim ὅτι τῶν Δαν. quo modo & Hesychius habet. Et in Suida ἐπίχυς pro ἔπιτνες, item χαλαζῶν pro χαλαζῶσα vitiosè edi hinc obseruo. *Diophanti* autem Athenis Prætoris, meminit Diod. Siculus lib. XIV. Bibliothecæ, Olymp. XCVI. anno 1. Nominat & *Diophantum* Athenienscm cum Lamia lib. XVI. Ἐγκειται γὰρ νῦν τῇ εἰσηγουμένῃ ὑπὸ τινῶν ἀνδρῶν καὶ ἐναντίως ἐχόντων ἐν ἀγχιστείᾳ τεταγμένοις Διόφαντος † Ἀθηναῖος καὶ Λάμιος † Σπαρτιάτης. *Habuit enim duces, claros viros, præstantesq; virtute ac militari sollertia Diophantum Atheniensem, & Lamium Lacedæmonium.*

29. Nota

26. Δόρυ καὶ κηρύκιον.] Παροιμία, ἐπὶ τῶν πειθαναγκαζόντων λέγουσιν. εἴρηται δὲ ἀπὸ τῆς ἅμα παρακολουθούσης, ἤτοι τῷ δόρυ κατέχειν καὶ κηρύκιον.

27. Δραχμὴ χαλαζῶσα.] Ἐπὶ Διοφάντου τὸ θεωρικὸν ἐτύγχανε δραχμή. ἐπεὶ δὲ ἔπεσε χάλαζα τότε λέγεται τὸ αὐτὸ, χαλαζῶσαι αὐτῷ ἐπισκοπῆσαι.

28. Δίκη δίκαιον ἔπεκτε, καὶ βλάβη βλάβη.] Ἐπὶ τῆς φιλοδίκου καὶ συνεχόντως δίκας δικαζομένου.

26. Hasta & caduceum.] Prouerbiũ pro quo nonnulli πειθαναγκίαν, id est persuasionẽ Athenienssium cum necessitate coniunctã dicunt. Vsurpatur verò de rogantibus & simul interminãtibus, quòd hasta & caduceus simul ferantur.

27. Drachma grandinans.] Sub Diophãto theorica pecunia fuit drachma. Cùm autem grando è cælo tum cecidisset, eam drachmam per iocum appellabant grandinantem.

28. Litẽ parit lis, & noxã noxa.] In rixosos, & lites è litibus ferentes.

29. Ite-

29. Iterùm ad eumdem turpe lapidem impingere.] In eos qui in eadem incidunt vitia.

30. Delphinum natare doces.] De iis qui ea operosè doceant, in quibus alij probè exercitati.

31. Obtigit & malis præda.] In eos qui præter meritum bellè ac feliciter agunt.

32. Timidior es prospiciente.] In vehemẽter formidolosos iactatum. Vir enim quidam adeò meticulosus exstitit, vt Herculis metu se abdiderit, ac pauore exanimatus sit. Ex antro enim prospectans, visoque Hercule in lapidem diriguit, manetque adhuc viri specie lapis capite è specu prospectans.

33. Bis ac ter quod pulcrum est.] Ita de honestis frequẽter loqui oportet.

34. Ingens malum.] De iis qui

29. Δὶς περὶ τὸν αὐτὸν λίχνον προσκρούειν λίθον.] Ἐπὶ τῶν δὶς πταιόντων τοῖς αὐτοῖς ἁμαρτήμασιν.

30. Δελφῖνα νήχεσθαι διδάσκεις.] Ἐπὶ τῶν ἐν οἷς ἐπονοῦσι τινὰ παιδοτριβούντων, ἐν οἷς ἤσκηται.

31. Δίδου καὶ κακοῖς ἄγρα.] Ἐπὶ τῶν παρ' ἀξίαν εὖ πραττόντων.

32. Δειλότερος εἶ τοῦ δραπέτου.] Ἐπὶ τῶν σφόδρα δειλῶν. ἀνήρ γάρ τις ὕπνου ἐμπεσὼν δειλὸς, ὥστε δεῖσαι φόβον Ἡρακλείους κατίδου εἰς ἀντρῶνα, καὶ δεῖσαι δειλίαν ἀνιάτων. ὁ δραπέτης γὰρ ἐκ τοῦ ἀντρῶνος, καὶ ἰδὼν τὸν Ἡρακλέα, ἀπελιθώθη, καὶ δείμασα ὑπ' αὐτοῦ, τὸν κεφαλὴν ὑπερέχον τοῦ ἀντρῶνος.

33. Δὶς καὶ τρὶς τὸ καλόν.] Οὕτω χρὴ περὶ τῶν καλῶν πολλάκις λέγειν.

34. Διωλύγιον κακόν.] Ἐπὶ τῶν μέγα

29. Iterùm ad eumdem turpe lapidem impingere.] In eos qui in eadem incidunt vitia.

30. Delphinum natare doces.] De iis qui ea operosè doceant, in quibus alij probè exercitati.

31. Obtigit & malis præda.] In eos qui præter meritum bellè ac feliciter agunt.

32. Timidior es prospiciente.] In vehemẽter formidolosos iactatum. Vir enim quidam adeò meticulosus exstitit, vt Herculis metu se abdiderit, ac pauore exanimatus sit. Ex antro enim prospectans, visoque Hercule in lapidem diriguit, manetque adhuc viri specie lapis capite è specu prospectans.

33. Bis ac ter quod pulcrum est.] Ita de honestis frequẽter loqui oportet.

34. Ingens malum.] De iis qui res

29. Nota tralatio ambulantium. Constabit senarius si ἁπαξ῀ cum Erasmo legetis, vt in Iambis Nazianzen.

Δὶς ἑξαμετροῦν τ' αὖτὸν ἐκδῦναι σπάθῃ.

Cicero lib. x. ep. xx. ad Fam. & 1. Offic. *Fortu virum esse tumultuantem de gradu non deiici, nec committere aliquid, vt aliquando dicendum sit: Non putaram.* Qua de voce Iphicratis & P. Scipionis disseruit Petrus Victorius libro v. Variarum lectionum, cap. xix. explicans illud è Polybio, Οὐδὲν ἄπιθι. & amplius Bernardus Martini lib. ii. Variar. cap. xxii.

31. Notum Prouerbium, simile illi, *Latere aliquando sub sordido pallio sapientiam.* &: *Olitorem opportuna aliquando locutum.* &: *In seditione vel Androcles ducem agit.* Trochaici initium concinnat Desiderius:

Δίδου καὶ κακοῖσι ἄγρα. —

32. Habent eamdem fabulam Suidas & Apostolius, & innuit Ouidius lib. ix. Metamorph. de Licha ab Hercule in mare præcipitato, & in scopulum conuerso.

33. Vsurpat sæpè Plato in Philebo, Gorgia, & v i. De Legibus, eumque laudans Lucianus in Diphadibus, Καὶ δὶς, inquit, τοῦτό γε ἐρῶ. *Rerum honestarum nulla satietas.* Nam pulcra, vt de Poëti Flaccus canit,

—— *si propius stes*
Te capient magis, ac decies repetita placebit.

& Maro:

Nec vidisse semel satis est, iuuat vsquè morari.

34. Repetitur Adagium infrà Cent. v. num. 55. Hesychius Διωλύγιον explicat μέγα καὶ σφοδρὸν ἐκτεταμένον, *longè latèq; se extendens.* Etymologista: Διωλύγια πράγματα τὰ μεγάλα καὶ χαλεπά. quo modo & è Lysia Valerius Harpocration, laudatq; Platonem, cuius in Theæteto locus est Chrysostomus Orat. ii. contra Iudæos sic ad vocem alludit, μέγα διωλύγιον ἐπεισέρχεται. & Philoni διωλύγιος ὕπνος.

μέγα καὶ δεινὸν ὑφίσταμένων. Διωλύγιον γὰρ ἔξω τὸ μέγα καὶ πολὺ διῆκον. εἴρηκε, ἡ μακρὰ καὶ διωλύγιος φλυαρία· Πλάτων.

35. Δειλὸς ὁ Πλοῦτος.] Περίεισι τοὺς πλουσίους τὰς οἰκίας ἀσφαλίζεσθαι, καὶ κύνας τρέφουσι, καὶ πολλοὺς ἑαυτοῖς προσῳκοδομοῦσι φύλακας.

36. Δεξιὸν εἰς ὑπόδημα, ἀριστερὸν εἰς ποδόνιπτρον.] Ἐπὶ τῶν ἁρμοδίως τοῖς πράγμασι κεχρημένων.

37. Δικτυοῦσι πλήκτους μηχανὰς Αἰγύπτιοι.] Ἐπὶ τῶν σφόδρα κακουργοτάτων· τοιοῦτοι γὰρ οἱ Αἰγύπτιοι.

38. Δελφῖνα πρὸς ταῶνα δεῖς.] Ἐπὶ τοῦ ἀδυνάτου λέγεται τὸ δελφῖνα πρὸς τοὺς οὐ δυναμένους τηρεῖν τὰ δεδόμενα ἢ ἔχειν.

39. Δουλότερος Μεσσήνης.] Ἐπειδὴ πολλάκις δοῦλοι γεγόνασι τῶν Μεσσηνίων οἱ Λακεδαιμόνιοι, καὶ ἐχρήσαντο αὐτοῖς χαλεπώτερον ἢ τοῖς ἄλλοις δούλοις.

magnum aliquod & atrox malum sustinent. Διωλύγιον enim magnum longeq; pertinens significat. Sic Plato: *Longa & magna rusticitas.*

35. Timidus Plutus.] Diuites siquidem domus muniunt, & canes alũt, multoq; sibi custodes adhibent.

36. Dextrum in calceolo, lætum verò in podaniptro.] De iis qui res congruè gerunt.

37. Nectunt stupendas machinas Ægyptij.] In eos qui admodum versipelles sunt, cuiusmodi fuerunt Ægyptij.

38. Delphinum cauda ligas.] De re quæ fieri non potest, quod mobile sit atque lubricum animal. Vel in eos qui accepta tenere aut seruare nequeant.

39. Seruilior Messena.] Rebellantes enim sæpiùs Messenij in seruitutem à Spartanis redacti sunt, duriusq; ab illis quàm serui vlli habiti.

35. Diuitias formidolosos reddere, notanimis res vel è Plauti Aulularia, & Luciani Myello, itemq; Aristophane in Pluto, qui & ærum facit, vbi eius interpres ex Euripide desumtum Prouerbium innuit: Δεῖλαιος ἐν πλούτῳ· ἐγκαλλωπίζεται κακῷ. Experimento denique quotidiano idem discimus. Scitum & illud Satyrici:

Pauca licet portes argenti vasula puri
Nocte iter ingressus, gladiũ contumq; timebis,
Et ad Lunam trepidabis arũdinis vmbrã.
Cantabit vacuus coram latrone viator.

36. Pythagoræ Symbolis hexametron hoc Iamblichus annumerat, exponitque actiones honestas tamquã dexteriores pritamquam sinistras relinquendas & omnino abiiciendas esse. Suidas ex Aristophane, sine Comœdiæ nomine, desumtũ ait. Helladius in Chrestom. & Didymus apud Photium nostrũ p. 872. Gr. ex Polemone citant.

37. De Ægyptiorum moribus Herodotus libro ii. De callidis eorum machinis, quibus hodieque malè audiunt, vel vnum instar omnium, quod in Exodo legimus Pharaonem Ægypti regem omnibus machinis & Israëliticum populum seruitute pressisse, & dimittere vel plagis pluribus appetitum detrectasse. Diogenianus autem & Suidas dictionem diuidunt legũntque, πλῆκτοι τὰς μηχανάς. Æschylus veto, πλῆκτον τὸ μηχανᾶν. Idemque Suidas ab Ægyptiorum machinis Αἰγυπτιάζειν pro πανουργῶν ἢ σοφιζομένων exponit.

39. Historia est apud Pausaniam Messenicis, & Iustinum lib. iii.

40. Eadem

40. Crescit pistillum.] De iis qui non crescunt, inquit Chrysippus: quin etiam de iis qui parui manent, dictum Prouerbium. Nam δοῖδυξ paruus est & rotundus.

41. Iouis cerebrum.] In eos qui lautè viuunt, iactatũ Prouerbium. Clearchus verò libro quinto Vitarum scribit opiparas ac lautas epulas apud Persas *Iouis & Regis cerebrum* appellatas.

42. Donum quodcunque dat aliquis, lauda.] Pars est oraculi Myscello Rypensi dati, quo tempore Crotonam Sybaris domicilium transferendum non censuit, vt tradit Hippeus in Chronicis. Oraculum autem sic pronuntiatum ferunt:

Diuersa inquirens à numine Miscele gibber
Captas friuola: quod datur æqui consule donum.

40. Δοῖδυξ αὔξει.] Ἐπὶ τῶν μὴ ἀυξανομένων φησὶν ὁ Χρύσιππος, ἀλλὰ καὶ μικρὸν ἐμβρύσεων εἴρηται ἡ παροιμία. ὁ γὰρ δοῖδυξ μικρός ἐστι, καὶ στρογγύλος.

41. Διὸς ἐγκέφαλος. Ἐπὶ τῶν ἁβρυπαθούντων ἡ παροιμία τέθεικται. Κλέαρχος δὲ ἐν τῷ πέμπτῳ φησὶ βίων φησὶ, τὰ πολυτελῆ βρώματα οὕτω τοῖς Πέρσαις, Διὸς καὶ βασιλέως ἐγκέφαλος καλεῖσθαι.

42. Δῶρον δ' ὅτι δίπτης ἐπαινεῖ.] Αὕτη κόμμα ἐστὶ χρησμοῦ ὃ ἐδόθη Μυσκέλλῳ τῷ Ῥυπεῖ, καθ' ὃν δὴ χρόνον Κρότωνα οἱ ἐβούλετο οἰκίζειν Σύβαρις, ὡς φασὶν Ἵππυς ἐν τῷ περὶ χρόνων. φησὶ δ' οὕτως ἔχειν τὸ χρηστήριον,

Μώσκελλε βραχυμύστα παρίεσθαι ἄλλα μετώπων
Οὐκ ἄλλα προβλῆτι δῶρα δ' ὅ, τι δῴῃ, ἐπαίνει.

43. Ἐγὼ

40. Eadem Aristophanis interpres in Equitibus, vbi vitiosè abest negatio μὴ hinc reponenda. In Eirene verò & Pluto eiusdem Comici apertè constat δοῖδυξ pro *pistillo* dici, non pro *cochlea*, vt contra Erasmum euincit Henr. Stephanus.

41. Παρὰ βίων.] Suspicor scriptum ἐκ βασιλέων, vt ex compendiis, vt fit, natum sit mendum. Notum enim *Reges* ἐξοχὴν & *magnos* Persarum Reges vocari solitos. Quam in sententiam me Athenæus duxit, qui lib. XII. Clearchi eadem verba commemorat: Κλέαρχος, inquit, ἐκ τῶν Περσῶν ἐκλογὰς ἀναγράφων, ἵνα μὴ ἀπὸ παρέργου λέγω τι βραχύ, ἀλλὰ ἐτέθη, πολὺ ἂν ἔχοι. τῶν γὰρ ἐδεσμάτων οἱ λαμπροὶ καὶ πολυτελεῖς, Διὸς καὶ βασιλέως ἐγκέφαλος καλοῦνται. *Clearchus de Rege Persarum referens, Si quis ipsum delicatiorem obtulisset mentis expers. Nimirum hoc est, opinor, quod vsurpatur Iouis & Regis cerebrum.* Iterumque eodem libro XII.

E.

43. Ἐγὼ δὴ καὶ σὺ τὸν αὐτὸν ἕλκομεν ζυγόν.] Ἐπὶ τῶν ὁμοια καὶ ὅμοια πάσχοντων.

44. Ἐγένετο καὶ Μανδρωνι συκῆ ναυσί.] Ἐπὶ τῶν παρὰ ἐλπίδα καὶ ἀναξίως εὐδοκιμούντων, εἶτα θρυπτομένων ἔτι τοῖς παροῦσι. ναύαρχος γὰρ ὁ Μανδρων ἐχειροτονήθη πρὸς τὸν ἐν Ἑλλησπόντῳ στόλον οὐκ ἀξίως οὐδ' ὡς φασὶ δὴ συκῆς ἄρχειν τοὺς τοιούτους, δίπτης, διπλοῦς ὤν. τὰ γὰρ σύκινα ξύλα, διπλᾶ καὶ ἄχρηστα.

45. Ἐν φρέατι κυνὶ μάχεσθαι.] Ἐπὶ τῶν μαχομένων τινὶ τῶν παλαιόντων, καὶ λύσιν ζητεῖν μὴ δυναμένων.

46. Εἰς οὐρανὸν τοξεύειν.] Ἐπὶ τῶν μάτην πονούντων.

47. Ἐκ τρίχος κρέμασ θ.] Ἐπὶ τῶν σφόδρα κινδυνευόντων.

E.

43. EGO ac tu idem trahimus iugum.] De iis qui eadem aut similia perpetiuntur.

44. Fuit & ficulna Mandronî nauis.] In eos qui præter spem ac meritum feliciter, ac deinde molliter luxurioseque agunt. Mandron enim nauarchus expeditionis in Hellespontum præter meritum creatus est, feruntq; naui ficulnę, hoc est imbecillæ præfectũ. Ligna verò ficulna vt fragilia, sic vsus nullius.

45. In puteo cum canibus pugnare.] De eo qui cum aliquo conflictatur, vnde se extricare nequeat.

46. In cælum iacularis.] De frustrà quid agentibus.

47. De pilo pendet.] De valdè periclitantibus.

48. Ex

43. Ἐγὼ

40. Eadem Aristophanis interpres in Equitibus, vbi vitiosè abest negatio μὴ hinc reponenda. In Eirene verò & Pluto eiusdem Comici apertè constat δοῖδυξ pro *pistillo* dici, non pro *cochlea*, vt contra Erasmum euincit Henr. Stephanus.

41. Παρὰ βίων.] Suspicor scriptum ἐκ βασιλέων, vt ex compendiis, vt fit, natum sit mendum. Notum enim *Reges* ἐξοχὴν & *magnos* Persarum Reges vocari solitos. Quam in sententiam me Athenæus duxit, qui lib. XII. Clearchi eadem verba commemorat: Κλέαρχος, inquit, ἐκ τῶν Περσῶν ἐκλογὰς ἀναγράφων, ἵνα μὴ ἀπὸ παρέργου λέγω τι βραχύ, ἀλλὰ ἐτέθη, πολὺ ἂν ἔχοι. τῶν γὰρ ἐδεσμάτων οἱ λαμπροὶ καὶ πολυτελεῖς, Διὸς καὶ βασιλέως ἐγκέφαλος καλοῦνται. *Clearchus de Rege Persarum referens, Si quis ipsum delicatiorem obtulisset mentis expers. Nimirum hoc est, opinor, quod vsurpatur Iouis & Regis cerebrum.* Iterumque eodem libro XII. Δειπνοσοφ. pa. 514. & Q. Ennius apud Apuleium, Apologia de Magia:

Quid sacrum præterij, cerebrum Iouis penè supremi,
Nestoris ad patriam hic capitur magnúsque bonúsque.

Affine huic credidit Erasmus *Iouis lac*, depravatâ versus Euripidei in Cyclope lectione apud Athenæum lib. XVI. deceptus, vbi non Διὸς γάλα sed βιὸς γάλα legi ibidem animaduertit doctissimus Casaubonus.

41. Mendum & hîc in Prouerbio suspicati, & interpunxi, δῶρον δ' ὅ, τι δῴῃ. τὸν αὐτὸν. Suidas enim ad eũdem modum, nisi quòd ὁ βίος præfert. Strabo lib. VI. Geogr. vt Zenobius, variat tamen in historia, vt & Ouidius lib. XV. Metamorph. atque in oraculi carmine. Cùm Achiui iussi essent oraculo Crotonem concedere, missus est Myscellus quidam, qui ciuitatis futurum locum considera-

fideraret. Is cùm iam Sybarim ædificatam cerneret, videreturque locus is magis idoneus, repetiit oraculum, num fas esset hanc cum illa condere. Cortina ad hunc respondit modum:

Μώσκελλε βραχυμύστα παρὶς σίδυι ἄλλα μετώπων,
Κλάσματα δυσέλιξι. ξείδει δ' ὅ τι δῷ τις, ἐπαίνει.
Gibbose incessum Miscelle aliena requiris,
Vana tuæ venaris. quæ dantur dona, probato.

Μετώπων autem metri necessitate rectè Gul. Xylander reposuit, & σίδυια pro τὰ ἄλλα in Zenobio referendũ. Porrò τῷ Ῥυπεῖ, Rypensi reddidi eiusdem Strabonis lib. VIII. auctoritate adductus. Denique affine huic Prouerbio Dionysij Catonis distichon XX. libri primi: *Exiguum munus cùm dat, &c.* quod felicius quàm Planudes, Ios. Scaliger sic reddidit:

Ein ne dextriare vilo. Dicito dona probo,
Obscœna, Lector, ne vereare dare bono.

43. Vtitur Plinius in Epistolis, *ex æquo iugum ducere.* & Horat. libro 1. Od. XXXV. *ferre iugum pariter dolosi.*

45. Est & apud Suidam, cuius auctoritate negationem hîc adieci, καὶ ἀντλεῖν μὴ δυναμένων.

46. Qui in cælum iacula torquent, suo capiti mala accersunt. Similia dixit Syracides cap. XXVII. ver. 28. Ὁ βάλλων λίθον εἰς ὕψος, ἐπὶ κεφαλὴν αὐτοῦ βαλεῖ· καὶ πληγὴ δολία πλατεῖ τραύματα. *Qui in altum mittit lapidem, super caput eius cadet: & plaga dolosa dolosi diuidet vulnera.* Qui foueam fodit, incidet in eam: & qui laqueum alij ponit, peribit in illo. & Psalmo VII. v. 16. Λάκκον ὤρυξε καὶ ἐξεκένωσεν αὐτὸν, καὶ ἐπεστράφη εἰς βόθρον ὃν ἐποίησε. *Lacum aperuit, & effodit eum: & incidit in foueam, quam fecit.* Tale illud: *In cælum spuere.*

47. Simile *ex filo pendere*, ἐπὶ τριχὸς μίτου ἐρτᾶσθαι, apud Plut. in Demosth. & Synesium. Nota historia Damoclis, cuius capiti

48. Ex lupi faucibus.] De re quæ ex insperato recuperatur.

49. Ad Deorum aures peruenit.] De iis dicitur, quorum patrata facinora non manent occulta.

50. Ad antiqua pręsepia.] De iis qui commodo aliquo priuati, inde ad pristinum statum reuocantur.

51. Vnus vir nullus vir.] Quasi nihil satis rectum ab vno fieri possit.

52. Ad laqueos lupus.] Pro, in acutos gladios. In eos qui in euidens incurrunt discrimen.

53. In apes irruisti.] In eos qui in mala nec-opinatò inciderunt.

54. Si non potes bouem, asinum agito.] Hortantium est, vt quisque quod possit gerat.

55. In aqua seminas.] In frustrà laborantes.

56. Ad ægrotos ægrotus veni.] De iis qui in æqualia ac vicina mala incidunt.

57. Sit mihi quod Sicyonem in-

48. Ἐκ λύκου σίμπτυς.] Ἐπὶ τῶν ἀνελπίστως τὶ λαμβανόντων.

49. Εἰς θεῶν ἄτα ἦλθεν.] Ἐπὶ τῶν ἀ λανθανόντων ἐφ' οἷς ἐπράξαν.

50. Εἰς ἀρχαίας φάτνας.] Ἐπὶ τῶν ἀποκαινίσαντας τοὺς ἐκπεπτώκοτας, εἶτα πάλιν ὕστερον τινὶ ἀρχαίαν λήθουσαν δίκτυον.

51. Εἷς ἀνὴρ, μηδεὶς ἀνήρ.] Παρόσον ὑπὸ τοῦ μηδὲν κατορθοῦται.

52. Εἰς παῖδας ὁ λύκος.] Ἀντὶ τοῦ, εἰς ἐπικειμένας μαχαίρας. ὅτι τῶν εἰς κίνδυνον ἀφορώντων ἐστὶν ἴδιον.

53. Εἰς μελίττας ἐπέμπεσας.] Ἐπὶ τῶν ἄφνω δ' αὖξον κακὸν μόνον ἀλέσας.

54. Εἰ μὴ δύνασαι βοῦν, ἔλαυνε ὄνον.] Ἐπὶ τῶν ὃ κρῖ δύνασαι ἔχουσι πράττειν παρεγγυωμένων.

55. Εἰς ὕδωρ σπείρεις.] Ἐπὶ τῶν μάτην πονούντων.

56. Εἰς ἀδιστακτοῦντας ἀδιστάκτως ἐλήλυθα.] Ἐπὶ τῶν τὰ ὅμοια καὶ ἀσφαλῆ πάσχοντων.

57. Εἴη μοι τὰ μεταξὺ Κορίνθου καὶ

Dionysius tyrannus gladium è tolo, filo appensum pendere iussit, recitatque copiosè M. Tullius Tusc. III. Horat. lib. III. Odarum, & Persius Sat. III. Idemque Cicero Tusc. V. Laconis illud Apophthegma apud Plutarch. in Laconicis, Οὐ σεσίγηκα, ἀπὸ, τῷ δίκαιόν με χαίλων ἡσυχίαν ἄγειν, sic ferè conuertit:

Non optanda quidem fortuna rudentibus apta.

48. Horat. Epod. II.

Vel aqua fessum cæsa Terminalibus,
Vel hædus ereptus lupo.

49. Idem Horatius lib. I. Epist. XIX.

——— *Et Iouis auribus ista*
Strues. ———

51. Affine Eutipideum illud: Εἷς ἀνὴρ οὐ πάνθ' ἥκει. quod & Apostolius in Adagiis numerat, nosque vulgò vsurpamus, *Plura oculos quàm oculum cernere.*

52. Ἀντὶ τοῦ.] Superuacaneum hoc videatur, quando laqueis etiam strangulari constat lupos, vt agri ac pecoris vastatores; ac suspendi solitos.

55. Adhibet in ingratos Theognis Gnomographus:

Γίνου κακὸν σπείρων πόντου ἅλαδε πυθέσθαι.
Semina nimirum spargere in Oceanum.

Nec dissimile illud Scholiastæ Aristophanis, ἐς δυσάλωτος σπείρων.

57. Habet hoc, veluti oraculo pronuntiatum, Athenæus lib. V. Διονύσου. Eustathius quoque

καὶ Σικυῶνος.] Ἐπὶ τῶν καλλίστα καὶ λυσιτελέστατα ἑαυτοῖς διῳκημένων. ἐπεὶ γὰρ ἔστι τὰ μεταξὺ τούτων τῶν πόλεων διαφορώτατα χωρία.

58. Ἐμοὶ τοῦ βαλανεύσοντος.] Παροιμία ἐστὶν, ἐμοὶ τοῦ διακονήσοντος. λέγει δὲ ὅταν ὁ βαλανεὺς καθαρεύῃ, καὶ ἑαυτῷ τις λαμβάνῃ τὸ ἀρύταινα καὶ διακονῇ· ἢ ὅτι τῶν τὰς βαλάνους ἐμπυρεύοντων εἰς πῦρ.

59. Ἐν Καρὶ τὸ πλεῖστον.] Ἐπὶ τῶν εὐτελῶν τοῖς πλείοσι παρυμβάντων. Κᾶρες γὰρ ἐμισθοτάρησαν πρῶτοι, ἄλλως τε καὶ παροιμιάν ὅτι τοῦ κίνδυνον φεύγοντος. φασὶ γὰρ τοὺς Κᾶρας πρώτους ἀνθρώπων μισθοῦ στρατεύσασθαι. τοὺς οὖν τὸ ἀργύριον δεδόντας στρατεύειν τοὺς Κᾶρας ἑαυτοῦ, οἷς μέλλοντας ἀποθνήσκειν ὑπὲρ τοῦ μισθοφορῆσαι. εἰρηται οὖν ἐπὶ τῶν τὴν ἀ παρεμπέσαι.

60. Ἐν κοτύλῃ φέρε.] Παιδιᾶς εἶδος. ὁ γὰρ φέρων τινὰ ἐν κοτύλῃ, ὑπόκειται τοῖς χεροὶ, καὶ ὁ αἴρόμενος ἐντίθησι τὰ γόνατα, καὶ οὕτως ἐβαστάζετο.

teriacet atque Corinthum.] Optantium est sibi pulcerrima atque vtilissima, vt erant fertilissimi agri duas inter vrbes illas interiecti.

58. Ipse mihi balneator ero.] Prouerbium significat, ipse mihi ministrabo. Dicitur verò quando balneatore cessante sibi quis accipit hausstrum & ministrat: vel ab iis ductum, qui glandes in ignem mittunt.

59. In Care periculum.] De iis vsurpatum, qui in re tenui ac vili periculum faciunt. Cares enim primi stipendia fecerunt. Alij Prouerbium adhibent in viles ac despectos homines. Ferunt enim Cares primos, vt dixi, hominum mercede militasse. Accepto igitur stipendio primi mercenarij in acie qui occumberent collocabantur. Vnde ductum Prouerbium.

60. In vola gestaris.] Ludi genus est. Gestans enim aliquem palmis iactis ad tergum manibus id faciebat, quibus genua qui sustollebatur imponebat, sicque portabatur.

61. In

quoque in lib. II. Iliados, & Aristophanis interpres in Anib. Vatic. Ξυμφορώτατα χώρα.

58. Ambigua Adagij interpretatio nata è vocum affinitate βαλανεύω, qui *glans* est, & βαλανείον, quod *balneum* significat. Adhibet Aristophanes το εἰρῆσθαι:

Ἀλλ' ἐγὼ μόνη δοκῶ, κἀγὼ μοῦνη βαλανεύω.
Si placet hoc vobis, mihi ero meus ipse minister.

Vbi enarrator Græcus bifariàm quoque explicat. Suidas autem τοῦ βαλανείου, vbi interpres Germanus, cetera eruditus, *scalprum* reddidit, & mox ὑποκαύστου, idemque Scholiastes ἐμπυρεύοντος. Zenobius verò ὑφαιρεῖσθαι, quod antiquè dictum à κρύπτω, ἀντὶ τοῦ κρύπτου. Sic & illud hìc erat vitiosum ἀρύταινα pro ἀρύταινον, quam in poculorum generibus cyatho adnumerat Athenæus lib. X. Vide suprà Centuria I. Adagio 41. Κύλικα ἀργὸν βαλανίζῃς.

59. Vsus frequens huius Adagij Platoni in Euthydemo, & Lachete, Aristidi in Panathenaica, aliis. Cares autem bellicosi, teste Mela, Strabone, ac Theocrito. Cicero quoque pro L. Flacco, *Quid*, inquit, *de tota Caria? nonne hoc vestra voce vulgatum est: si quid cum periculo experiri velis, in Caria potissimùm esse faciendùm?* vbi Erasmus *in Care* rectè leg. vidit. Vat. πάντων loco τῶν τάρων habet.

60. Ludi hoc genus puerile ἀστράγαλοι copiosè explicat Iulius Pollux lib. IX. Athe-

61. In Trophonij vaticinatus sum antro.] In risus expertes, ac tetrico supercilio præditos. Ferût enim Trophonij specû subeuntes risus expertes reddi.

62. Extra lutum pedes habes.] De iis qui extra periculum versantur. Tale & illud, *Extra teli iactum.*

63. In holmo cubabo.] Quidam Ὅλμων vatem faciunt: alij holmo incubantes vates euadere, vnde ducta sit parœmia. Aristophanes quoque Grammaticus, vt qui in holmo dormiunt vates, inquit, & Apollinis tripodas nominari holmos, indeque Apollinem à Sophocle ἕολμων cognominatum.

64. In quinque iudicum genibus situm est.] Sic dictum de re quæ in alterius sit potestate. Quinque enim iudices Comœdias diiudicabant, auctore Epicharmo. Affine est illud Homero perfamiliare, *Deorum in genibus situm est.* Siquidé in genibus iudices olim habebant, quæ nunc in tabulas referuntur.

61. Ἐκ Τροφωνίου μεμάντευμαι.] Ἐπὶ τῶν ἀγελάστων καὶ σκυθρωπαζόντων. φασὶ δὲ τοὺς ἐκ Τροφωνίου καταβαίνοντας ἀφαιρεῖσθαι τὸ γέλωτα.

62. Ἐκτὸς πηλοῦ πόδας ἔχεις.] Ἐπὶ τῶν ἔξω κινδύνου καθεστώτων· διὸ ἔστι καὶ τὸ, Ἔξω βέλους.

63. Ἐν ὅλμῳ κυβεύσω.] Οἱ μὲν Ὅλμῳ μάντιν φασὶν· οἱ δὲ, τοὺς ἐν ὅλμῳ κοιμωμένους μάντεις γίνεσθαι, ὡς ἐκ παροιμίας ἡρῴους. καὶ Ἀριστοφάνης ὁ Γραμματικὸς φησὶν, ὡς οἱ ἐν ὅλμῳ κοιμώμενοι μαντικοὶ καὶ τοὺς τρίποδας τοῦ Ἀπόλλωνος, ὅλμους καλεῖσθαι, καὶ Ἀπόλλωνα ὑπὸ Σοφοκλέους ἕολμον.

64. Ἐν πέντε κριτῶν γούνασι κεῖται.] Παροιμιακόν ἐστιν, ὅταν ἐν ἀλλοτρίᾳ ἐξουσίᾳ εἰσὶν. εἴρηται δὲ ἡ παροιμία, παρόσον πέντε κριταὶ τοὺς Κωμικοὺς ἔκρινον, ὡς φησὶν Ἐπίχαρμος. σύγκειται δὲ καθ' ὁμοιότητα τοῦ Ὁμηρικοῦ, Θεῶν ἐν γούνασι κεῖται. ἐπειδὴ δὲ κεῖται ἐν τοῖς γόνασιν εἶχον, ἃ νῦν εἰς γραμματεῖα γράφουσι.

65. Ἐν

narus libro xi. Eustathius in Homerum. Dictum videtur de iis qui aliena pascuntur liberalitate: quale illud: *Equus me pertat, alit Rex.*

61. De hoc Trophonij specu multa Herodotus, & Aristophanis enarrator in Nubibus, quos diligenter Desiderius exscripsit. Meminit M. Tullius Tusculana prima, & De natura Deorum lib. iii. Adscribam Heliodori locum lib. ii. Æthiop. Καὶ ἐκ Τροφωνίου λόγῳ δεισιδαίμων τις ὑπελθὼν τοῦ. Meminit & in Nuncupatis Lucianus.

62. Extra teli iactum.] De hoc infrà Adag. 89. Arguitur enim hic H. Stephanus, dum simile esse negat. At non per omnia quadrare necesse est.

63. Meminit Adagij & Suidas. De ὅλμῳ Aristophanis interpres initio Pluti, vbi de tripode Apollinis. Athenæio poculi genus est, aliàs mortarium. Ἕτερον meminit & Apollonius Rhodius.

64. Plato lib. xi. De Legibus quinquevitalis iudicij sic meminit: Ἐν οἷσιν ἡ πρὶν εἰκοσάκωλον τῶν ναυτῶν εἶναι ἢ κρίσιν. Penes quinque tumultuarios Iudices esse iudicium. Hesychius: Πέντε κριταί, πεζῶνες τῶν κωμῳδῶν ἐκάστου, ἃ μόνον Ἀθήνησιν, ἀλλὰ καὶ ἐν Σικελίᾳ. Quinque iudices, tot enim de Comicis iudicabant, non Athenis modo, sed & in Sicilia. Sic enim locum corruptum emendauit Io. à Wouwere, Belga, Polymathiæ cap. xvi. De Tragicorum verò Iudicibus meminit Plutarchus in Cimone, quem vide, & Suidam atque Agellium libro x. cap. xviii. & Suetonium Clau-

65. Ἐν πίθῳ ἡ κεραμεὶς μανθάνει.] Παροιμία ἐστὶ τῶν τὰς ἀρχὰς μαθόντων ὑπερβαινόντων, ἀπομένων δὲ ἐπὶ τῶν μειζόνων. ὡς εἴτις μανθάνων κεραμεύειν, πρὶν μαθεῖν πάσας, ἢ ἄλλό τι τῶν μειζόνων πλάττειν, ἐπιβαίη ἐγχειρήσειν. Δικαίαρχος δὲ φησὶν ἕτερόν τι δηλῶν τοῦ παροιμίαν, οἷονεὶ ἡ μελέτων ἐν τοῖς ὁμοίοις ποιεῖσθαι. ὡς κυβερνήτης δεῖ τὸν ἡνίοχον δεῖ τῶν ἵππων.

66. Ἐλάφειος ἀνήρ.] Ἐπὶ τῶν δειλῶν, ἀπὸ μεταφορᾶς τοῦ ζώου. δειλὸν γὰρ ἡ ἔλαφος.

67. Ἐλέφας μυῒν οὐκ ἀλίσκει.] Ἐπὶ τῶν τὰ μικρὰ καὶ φαῦλα ὑπεροράντων.

68. Ἐλέφαντα ἐκ μυίας ποιεῖν.] Ἐπὶ τῶν τὰ ἐλάχιστα κομψύνεσθαι τοῦ λόγου καὶ μεγαλοποιούντων. Λουκιανὸς Μυίας ἐγκωμίῳ· Μὴ καὶ δόξω, κατὰ τὴν παροιμίαν, ἐλέφαντα ἐκ μυίας ποιεῖν.

65. In dolio figulinam disco.] Prouerbium dicitur de iis qui prima artis rudimenta excedunt, aggrediunturque maiora: vt si quis figulinam discens, priùs quàm vrceos similiaque vascula fingat, dolia aggrediatur. Dicæarchus verò alium Prouerbio sensum tribuit, nimirum curam rebus accõmodatam impendendam. Verbi gratia, nauclerus nauem gubernet, & equos auriga.

66. Ceruinus vir.] In timidos dictum, ducta ab animante tralatione. Ceruus enim formidolosus.

67. Elephas murem nõ capit.] De iis qui parua ac tenuia contemnunt.

68. Elephantum ex musca facere.] In eos qui minima quæque verbis attollunt, atque amplificant. Lucianus in Muscæ encomio: *Ne videar, iuxta Prouerbium, ex musca elephantum facere.*

69. Immu-

Claudio cap. xi. item Scholiasten Horatij ad illud lib. i. Sat. x.

——— *Certantia iudice Tarpa.*

65. Ad priotem sensum Plato respexit in Lachete: Σκοπῶν χρὴ μὴ τὸ τοῦ Κατὰ ἡμῶν ἀνδρωθῆναι καθάπερ τινὰ, ἀλλ' ἐν τῷ ὕλῃ τι καὶ ἐν τῇ τῆς φύσεως τυχεῖ, ἐμπειρίαν τε λαμβάνοντα καὶ ἅμα παιδιὰν ποιούμενον, ἐν σπάνει ἂν παιδιᾶς. *Considerandum ne in Care, quod aiunt, periclitemur, sed in natu, atque amicorum liberis, & rudi modo quod dicitur vetere verbo molas contingat in dolio figulinam exercere.* Ad Dicæarchi verò sensum Gregorius Theologus Apologia de fuga: Εἰ τέχνη παιδὸς ἄλυσιν ἐμπλέξειε, μὴ εὐθὺς ἐκπηδᾷ παιδαγωγὸς, ἐμπείρως τὸν τῆς ὕλης τοῦ παιδὸς, τὸ δὲ λεγόμενον, ἐν τῷ τῆς ἄλλης ψυχαγωγίας ἐπιτηδεύσας τὸν ἡνίοχον, λίαν ἐμοὶ φαίνῃ ἀπειρῆσθαι. *Vt aliquem docere ingressum, priùs quam satis sit informatus, & iuxta antiquum Prouerbium in dolio figulinam exercere, in alterum meritum pietatem meditari valdè mihi stultum videatur.* vt sit Figulinam in dolio exercere, simile illi Prouerbio: *Quem quisque norit artem in hac se exerceat.* &, *Spartam quam nactus es, hanc orna.* Qui sensus magis etiam placuit Simplicio, Comment. in Epictetum, his verbis: Καὶ τὸ τῶν μικρῶν, ἀλλ' ἐμμετρότερον, ἵνα μὴ καθ' ἑκάστην παιδιὰν ἐν τῷ τῆς ὕλης τοῦ κεραμέως μανθάνωμεν. & Theoni prooemio Progymnasmatum: Καὶ τὸ πάντων ἀγχιστίνουν, ἵνα μὴ ὡς νεοτεύκτου τοῦ ἐγχειρεῖν δεῖ τοῖς μικροῖς καὶ ἀμυχρεσιν ἵνα] ἐπιδίδωσι, τὸ δὲ λεγόμενον καθ' ἑκάστην παιδιὰν ἐν τῷ τῆς ὕλης τοῦ κεραμέως μανθάνοντες.

66. Homericum videatur Adagium. Sic enim Achilles excandescens in Agamemnonem incurrit, Iliad. α.

Οἰνοβαρὲς, κυνὸς ὄμματ' ἔχων, κραδίην δ' ἐλάφοιο.

Ebrie & impudice, cor est timidi tibi cerui.

69. Immunes capræ ab aratris.] De iis qui à graui quadam re aut molesta liberati sunt.

70. Ineſt & formicæ ſcl.] Admonet Prouerbium, non esse paruos ac tenues contemnendos.

71. In tenebris ſaltare.] In eos qui ſine teſte laborant, aguntque opus clanculùm.

72. Æstate lænam deteris.] In eos qui non ſuo tempore neceſſariis vtuntur.

73. Ignauorum effeminatus ſermo.] Oratio enim ab animo formatur atque exprimitur.

74. In area latitas.] Hoc eſt, in area abſconderis. In eos dictum qui latere non poſſunt. Cuncta enim in area conſpicua.

75. Leoninam induor.] In eos qui magna aggrediuntur. Ductum ab Herculis hiſtoria.

76. Endymionis ſomnus.] In ſomnolentos iactatũ. Endymionis enim

69. Ἐλλίθιοι αἶγες ἀρότοιο.] Ἐπὶ τῶν βαρείας τινὸς ἢ κακῶν ἀπηλλαγμένων.

70. Ἔνεστι καὶ μύρμηκι χολή.] Παραινεῖ μὴ δεῖ τῶν μικρῶν καταφρονεῖν.

71. Ἐν σκότῳ ὀρχεῖσθαι.] Ἐπὶ τῶν ἀμάρτυρα μοχθούντων, ὧν τὸ ἔργον ἄφανές.

72. Ἐν θέρει ἢ χλαῖναν καταζῆλεις.] Ἐπὶ τῶν μὴ καλῶς τοῖς ἀναγκαίοις χρωμένων.

73. Ἔρεισον ἐς δειλοῦσι κάταντες λόγοι.] Ὅτι φησὶ καὶ οἱ λόγοι ἢ ψυχαῖς συγκεκριμένοι καὶ τυποῦνται.

74. Ἐν ἄλῳ δ' ἐσκαπάζεις.] Ἀντὶ τοῦ, ἐν ἄλῳ κρύπτῃ. ὅτε τῶν μὴ δυναμένων λαθεῖν. παροιμία ἀδιάπτωτος ὄντων ἢ ἄλως.

75. Ἐνδύεταί μοι ἢ λεοντῆ.] Ἐπὶ τῶν μεγάλοις ἐγχειρούντων πράγμασιν. ἐκ μεταφορᾶς τῆς Ἡρακλέους.

76. Ἐνδυμίωνος ὕπνος.] Ἐπὶ τῶν πολλὰ κοιμωμένων. Ἐνδυμίων γὰρ καλλει

70. Suidas adiecit κὰν τίγρει, quem interpres Latinè *culicem* vertit, Henr. Stephanus *coſſum*.

71. Lucianus in Hermotimo: ἐν σκότῳ, φασὶ, ὀρχήσασθε.

72. *Lænam*, quam Græci χλαῖναν vocant, Nonius Marcellus vertit; *pænulam* alij & *chlamydem*, quæ hiemis vestis est, & peregrinantium. Philemon Comicus apud Lærtium Crateti, quòd æstate pallium craſſum, hieme laceram geſtaret tunicam, obiecit.

74. Refert & Suidas, ſed vtrobiq; ἐγκαδάζεις vitiosè ſcriptum cernas, pro ἐγκαθάζεις, quod *occultari* est, & *latitare*.

75. Ortum habet Prouerbium à Cumano aſino, de quo lepidus apud Lucianum in Piſcatore Apologus extat, qui & frequenter Prouerbium adhibet, in Pſeudologiſta, & Philopſeude, vt & Euſebius in Hieroclem. Nota & altera Herculis fabula, leonis pelle atque exuuiis cum clana & arcu inferos, vt Cerberum educeret, petente. Quod τὸ βαβάζειν, in Bacchо molli Deo irridet Ariſtophanes, & in Menippo ſuo idem Lucianus, Deorum hominumque irriſor.

76. Diogenianus, Suidas, & Apoſtolius ampliùs habent, Ἐνδυμίων ὕπνον ἐκάθευδε. Vtitur Prouerbio Ariſtoteles lib. x. Ethic. Nicomach. & Cicero Tuſcul. 1. ac lib. v. De finibus bon. & malorum.

77. Eadem

καλλεῖ δ' ὑπὸ Σελήνης ἁλῶναι Σελήνη, καὶ Ζεὺς αὐτῇ δίδωσι ταύτης αἰτησαμένῃ ὃ βούλεται ἐλθεῖν, ὃ δὲ αἱρεῖται καθεύδειν ἀθάνατος καὶ ἀγήρως μένων. ὃν τούτου τοῦ παροιμίαν γενέσθαι φασί.

77. Ἐν δὲ διχοστασίῃ καὶ Ἀνδροκλείδης πολεμαρχεῖ.] Ἐπὶ τῶν εὐτελῶν καὶ ἀξιοπίστων τινὰ τιμῆς ἀξιουμένων. Τοιαύτη δ' ἐστὶ καὶ ἡ λεγομένη·

Ἐν γὰρ ἀμηχανίῃ καὶ καρκῖνος ἔμμορε τιμῆς.

Ἐν δὲ διχοστασίῃ καὶ ὁ παλαιστὴς ἔμμορε τιμῆς.

καὶ δή, Ἐν ἀμαθίαις καὶ κορυδὸς φθέγγεται.

78. Ἐν τριόδῳ εἶναι.] Ἐπὶ τῶν ἀδήλων σκοπουμένων. ἐντεῦθεν δὲ ὁ ἐν τριόδῳ ῥιζούμενος, οὐκ οἶδε ποίᾳ χρῆσαι ὁδῷ.

79. Ἐντὸς ἑβδόμης.] Ἀπείρητο Ἀθήνησι τοξεύειν ἐκτὸς τῆς τῶν μιῶν ἑβδόμης.

80. Ἐπίτριτος ὅρκος.] Οὐκ ἐγχώριος, ἀλλ' ἀπὸ ξένης ἐπηγμένος. ἢ ὃν ἄνευ ἐπαγῆ οὐκ ἀναίρετος.

81. Ἐπειῶν δειλότερος.] Οὗτος

77. Eadem Suidas, Diogenianus, Apoſtolius, Scaliger metri lege vt Suidas & Vatic. Ἀνδροκλείδης. Diogen. verò & Apoſtolius Ἀνδρωνίδης. qui Zenobio Ἀνδροκλείδης veluti patronymici forma eſt.

Ἐν δὲ διχοστασίῃ, &c.] Eſt apud Plutarch. in vita Niciæ, in comparatione Lyſandri & Syllæ, & libello περὶ φιλαδελφίας.

78. Suidas καὶ μερκούριος addit. Mercurius quoque *biceps* & *triceps* in biuiis collocari ſolitus, vt viæ dux. Theognis ver. 907.

Ἐν τριόδῳ δ' ἑστὼς δίκελον φρένα μὴ κατάθηγε
ἀμφοτέρῃ τέτμῃ λώιον ἐν σοφίῃ.

Ancipiti in trivio via duplex: altera quarum
Non mihi difficilis, non minùs illa placet.

Plato lib. VII. de Legibus: καθάπερ ἐν τριόδῳ ῥιζόμενος. *Vt in trivio collocatus.*

79. Suidas eadẽ & Heſychius. Eraſmus affine videri putat ἑβδόμης ἕωθεν. Tu vide Fabium Paulinum libro 5. Hebdomadum, cap. IV.

80. Eadem Diogenianus, Suidas, Heſychius, & Etymologicum. Tria quoque iuramenti genera numerant Iuriſconſultorum filij: ἐπώμοτα, ἐπίτριτα, ἀπαίτητα. *Affirmatum, additum atque, & exactum.*

81. Am-

fuit

fuit Cratinus Comicus, fortè quòd cùm Oenoidis tribus præfectus esset, appareretque timidior. Erat enim Epeus meticulosus.

82. Mandraboli in morem.] Prouerbium in eos iactatum qui in peius indies labuntur. Hic enim Mandrabolus reperto in Samo thesauro, ouem auream posuit Iunoni; altero verò anno argenteam, tertio denique æream.

83. Cicernus Bacchus.] De re nullius pretij.

84. Desertà causa.] Quando non accusante actore reus à iudice absoluitur.

85. Hermonium beneficiũ.] Pelasgi quidam Lemnum habitantes, nauibus in Bæbronem Atticæ delati sunt, ibique feminas rapuerunt. Pestilentia verò vexati, oraculo iussi sunt Athe-

ἐλήγετο Κρατῖνος ὁ κωμικὸς ὅτε ἐπὶ τὴν τεταγμένην τῆς Οἰνοΐδος φυλῆς καὶ δειλότερος φαινόμενος. καὶ γὰρ ὁ Ἐπειὸς δειλὸς ἦν.

82. Ἐπὶ Μανδραβόλου.] Αὐτὴ τέτακται καὶ ἔστι τὸ χεῖρον προκαπίπτοντα ἀεί. ὁ γὰρ Μανδράβολος ὅτε εὗρεν ἥρωα ποτὲ θησαυρὸν ἐν Σάμῳ, πρῶτον μὲν ἔτυπτεν χρυσῆν δοῦσαν τῇ Ἥρᾳ· τῷ δὲ δευτέρῳ ἔτει ἀργυρᾶν, καὶ τῷ τρίτῳ χαλκῆν.

83. Ἐρεβίνθους Διόνυσος.] Παροιμία ἐπὶ τῶν μηδενὸς ἀξίων.

84. Ἐρήμην δίκην.] Ὅταν μὴ ἀπαντήσας ὁ δικαζόμενος ἔτι τῷ κρίνειν καταδικασθῇ.

85. Ἑρμώνειος χάρις.] Πελασγοὶ τινὲς τὴν Λῆμνον οἰκοῦντες, ἦλθον ἐν ναυσὶν εἰς Βαίβρωνα τῆς Ἀττικῆς, καὶ τὰς γυναῖκας ἐκεῖθεν ἥρπασαν. λοιμοῦ δὲ ἐπιστάντος, προστάξασιν δίκας διδόναι τοῖς

82. Amplius Apostol. cũ Vatic. Ἐπὶ Μανδραβόλου χωρίου τὸ τοιοῦτον. *Vt Mandrabolo succedat negotium*; qui & Μανδράβουλος per primã inflectit: hîc Μανδράβολος est, & paulò aliter rem commemorat, vt cùm Diis anniuersaria vouisset iureiurando sacra, primo anno decem boues mactarit, altero nouem, deinde octo, & sic deinceps iurisiurandi violati reus sit factus. Ephorum etiam huius auctorem facit, & χωρίον cum Suida nominat, quem Ἔφορον Zenobius. Et Diis non Iunoni Samiæ dedicasse ouem auctor est Diogenianus. Iunius Hadrianus ex Ælianno lib. XII. Animalium, tertio pedatu Prouerbium explanat Centuria V. Adag. 85. in eos qui inconsulta temeritate aliquid offerent. Adhibet autem Lucianus lib. De mercede seruientibus, & Alciphron in Epistolis. Simile illud Menedemi apud Plutarchum, qui diceret multos Athenas venire studij causa, principio sapientes, deinde Philosophos, posteà Rhetoras, postremò idiotas euadere.

83. De cereuisia Erasmus è Iuliani Epigrammate exponit, qui Cereale potiùs quàm Bacchicus potus est. Adagij meminit Suidas & Hesychius.

84. Iurisconsulti cõposita dictione cùm in Pandectis, tum in Codice Iustinianeo, *Eremodicium* nominant, cùm altera parte absente ferur sententia, vt in Pandectas Budæus annotat. & affini propemodum significatione *Prauaricari*, & illud infrà Ἱερωμώλῳ. Ἐρήμην verò hoc sensu exulit Plato in Apologia, & Lucianus in Toxaride, & Ioue Tragœdo De Promissione deserta disserit Alciatus lib. II. Parergon, cap. XXVII.

85. Ἐς βαίβρωνα.] Herodotus lib. IIII. *Braurõnem* vocat Atticæ vicum. De Miltiade verò Probus Æmilius, seu potiùs Corn. Nepos, aliter paulò gestæ rei historiã commemorat: pauciorib' verò Suid. & Hesych.

86. Diuer-

τοῖς Ἀθηναίοις, ἔφασαν ἀποπλεήσειν τῆς Λήμνου. πολλοῦ δὲ ἤδη Ἀθηναίων ἐκλιπεῖν τὴν Λῆμνον ὄντων οἱ Πελασγοί, Εἴης ἂν σήμερον Ἀθηναίοις Βορέᾳ χρησάμενος καταπλεύσεις εἰς τὴν Λῆμνον, ἔφασκον· ὁ χρόνος ἀπόν. ὕστερον δὲ ἀπράκτου τοῦ Πέρσου στρατοῦ ὄντος, καὶ πάντα χρησμῳδοῦντος τὰ πλείω, Μιλτιάδης Ἀθηναῖος ὢν ὁ Χερρόνησον ἔχων· ἐς τὸ πέλαγος καταπλεύσας τὴν Λῆμνον, καὶ σφᾶς τοὺς Πελασγοὺς ἔφη, Βορέᾳ χρησαμένους ἀνάστατα ἔσεσθαι. Ἑρμῶν δὲ βασιλεύων τῶν Πελασγῶν εἶπεν ὁ χρόνος, τῇ ὑστεραίᾳ ἀληθεύσας τὸ Δαρείου τὴν δύναμιν φοβηθείς· ἐφ' ὁπλομαχίᾳ δὲ ἦλθον δείσαντες τοὺς Ἀθηναίους τὸν χρόνον. εἰρημένου οὖν ἡ παροιμία ἐπὶ τῶν ἀεί τινα τοῖς προσοῦσι χαρίζεσθαι.

nienſibus ſatisfacere, ſicque luem ceſſaturam. Iubentibus autem Athenienſibus Lemno Pelaſgi vt excederent, dixerunt hi per iocum, tum demum regione ceſſuros, ſi quis Athenis vno die Borea vſus vento in Lemnum adnauigaſſet. Pòſt Dario Perſarum rege Thraciam inuadente, omniaque circumcircà occupante, Miltiades Athenienſis è Cherſoneſo ſoluens, maritimo itinere Lemnum tenuit: denuntiauitque Pelaſgis Borea ſe vſum, eo ipſo die nauem appuliſſe. Hermon Pelaſgis tum imperans regione exceſſit, reuerà potentiam veritus Darij regis, fingens tamen, quaſi volens Athenienſibus gratificaretur. Vſurpatum itaque Prouerbium de iis, qui neceſſitate adacti ſponte gratificari ſe ſimulant.

86. Εἰς Μακάρων νήσους.] Ὁ Ἡσίοδος φησὶ Μακάρων νήσους εἶναι πρὸς Ὠκεανῷ, κατοικεῖν τοὺς εὐδαίμονας οἰκεῖν ὑπὸ Κρόνου βασιλευομένους. ὅθεν ἐπὶ τῶν μακαρίων εἰρῆσθαι τὴν παροιμίαν.

86. In Beatorum insulas.] Heſiodus ad Oceanum has collocat, ibidemque fortunatos, Saturno regnante, habuiſſe. Hinc in feliees dici cœptum Prouerbium.

87. Εἰς κόρακας.] Ἐν Θετταλίᾳ τόπος ἐστὶ Κόρακες, ὅπου τοὺς κοπιάσαντας ἔβαλλον· ὅθεν ἡ παροιμία. μέμνηται δὲ ταύτης Μένανδρος συνεχῶς. λέγουσι δὲ, ὅτι βουλόμενοι Ἄργειοι ποτὲ διοικεῖσθαι φορτίσαντο ὑπὸ τοῦ θεοῦ, ἕκτισαν δὲ τῆς χώρας λευκοὺς κορακίσκους φανέντας. νεανίσκοι δέκα μαθηταὶ ὄντες, καὶ συλλαβόντες κόρακας, συψάσαντες,

87. Ad coruos.] In Theſſalia locus erat, cui Corui nomen, quo fontes præcipitabantur: vnde ſumtum Prouerbium; cuius & frequenter Menander meminit. Ferunt enim Bœotiis Arnam quondam occupantibus datum oraculum, fore vt regione excederent, cùm albi corui apparerent. Adoleſcentuli verò temulenti captos coruos, gypſoque obli-

86. Diuerſo ab hoc ſenſu ſuprà, Βάλε' ἐς μακρούς, pro in rem malam atque & ſequens Pertinet Prouerbium.

87. Affine huic Adagiũ ſuprà Cent. II. Adag. Βάλλε ἐς κόρακας. & inf. Χαιρεκράτης. Ariſtophanes ſæpè vſurpat, in Pluto, ac Nubibus, vbi eius enarrator paulò aliter hanc refert hiſtoriam. Fides penes auctorem eſto.

oblitos volare permiſerant. quibus conſpectis turbati ſunt Bœotij, quaſi oraculi dies veniſſet. Adoleſcentuli quoque metu perculſi, tumultum fugientes, locum tenuerunt, quem Coruos nominarunt. Poſt hæc pulſis Bœotiis Æoles Arnam occupauerunt, ac delinquentes ad Coruos ſic dictos relegarunt.

88. Alterutra cauſa.] Ad quam aduerſarius non accedit.

89. Extra teli iactum eſſe.] Prouerbium longè ab ictu teli hoſtilis ſecedendum ſuadet.

90. Per Syloſontem regio facta eſt amplior.] Syloſon Samius Dario Perſarum regi charus, ab eodemq; Sami præfectura, Polycrate extincto, donatus, cùm acerbè atque ſuperbè imperaret, plerique relicta inſula aliò demigrarunt. Hinc natum Prouerbium.

91. Ad id quod oportuit [expendi].] Pericles, vt narrant, magnam pecuniæ vim Pleiſtianacti Laconum regi adnumerauit, & vt Attica, cui bellú intulerat, excederet, perſuaſit. Poſt rationes pecuniæ expenſæ daturus Athenienſibus, neque efferre clarè cùm vellet: *Ita vt oportuit*, inquit, ſeu Reipub. commodo, tantum talentorum inſumſi.

92. In Aphannis.] Sybaritæ victoriam ab Apolline conſulentes poſcebant de Crotoniatis, illis tum forte præſentibus. Vnus autem irridens dixit, Victoria potiemini in Aphannis, reſponſumq; Apollinis illi admirati ſunt. Vſurpatur autem Prouerbium in eos qui ſe inuictos putant.

93. Cothurno verſatilior.] Cothurnus calcei genus eſt dextro ac ſiniſtro pedi perinde accommodum. vnde & Theramenem triginta tyrannorum Cothurnum Athenienſes appellarunt. Iactatur Adagium in homines miræ inconſtantiæ, fideiſque lubricæ.

94. Beneuolus mactator.] Tractú Ada-

---

88. Totidem hæc verbis Diogenianus & Suidas, niſi quòd in Aldi editione λίνα, pro λίνα hic lego. In Heſychio vitioſè ἐπιβάλλειν λίνα, fortè pro illo, quod apud eumdem eſt Suidam, ἐπεγλαὺς λίνα. Affine huic ſuprà Adag. 84. ἰρὰν λίνα.

89. Vruntur frequenter Græci, ἐντὸς τῶν βέλους, καὶ ἐξω τ βελῶν, intra teli iactum, & extra tela. Lucianus adhibet frequenter, & Hiſtorici Latini, vt Q. Curtius: *Extra teli iactum eſſe aciem.* Homerus Γλ. ξ'.

Ἐκ βελέων, μάλα τε σφὲ ἴσχει ἶλαος Ἄρης.

Contrariũ verò ἐντὸς πάβέλους. apud eudem Lucianum in Baccho, & Virg. xi. Æn. 608. *Iamq; intra iactum teli progreſſus vterq;* Vatic. πεφυκὼς ἐξω τ κακῶν γίγνεσθαι.

90. Meminit hiſtoriæ & Strabo li. xiv. Geographiæ, qui & alteram refert de chlamyde Dario oblata, quod & Herodotus narrat lib. iii. & Ælianus lib. iv. Varię hiſtoriæ cap. v. ac de Latinis Val. Maximus lib. v. cap. ii. vnde & alterum natum Prouerbium, ἡ Συλοσῶντος χλαμὺς ἡ χλανὶς, apud Diogenianum, & in Plutarchi Collectan.

91. Πλειστάνακτα verti ac repoſui (quomodo & Gilb. Cognatum edidiſſe poſt comperi) pro illo corrupto ac mutilo Κλεάνακτος, ex Thucydide lib. v. Plutarcho in Pericle, & Ariſtophanis enarratore ἐν Νεφέλαις, pagina 174. cuius verba cùm quia Eraſmi acumen fugerunt, tum quia lucem loco adferunt, adſcribere non pigebit: Περικλῆς πρὸς Ἐξήκεστον Λακεδαιμόνιον Κλεάνδρου καὶ Πλειστάνακτα χρήματα λάβοντας ἐκ Πελοποννήσου. καὶ πόσα ἀναγράψασθαι ἐν τῷ λόγῳ τῷ περὶ τούτων λέγει, ἐκ ἀξιῶν ἑαυτὸν τιμᾶ πρὸς Λακεδαιμονίους ἐκ παρρησίαν, ἔνεστιν, Εἰς τὸ δέον ἀναλῶσαι. τῶν δ' γενέσθαι Λακεδαιμονίοις, τὸν μὲν Κλεάνδριδαν ἐφεδρεύσαντα, τὸν δὲ Πλειστάνακτα βασιλεύσαντα τὸν ἕτερον Ἀγησιλάου τοῦ ἀδελφιδοῦ. διὸ καὶ τοῦτον ὑπὸ τῶν ἐφόρων ἀναγνωσθέντα ἐν τοῖς Ἀθηναίων γράμμασι φυγαδεύεσθαι, τὸν δὲ Κλεάνδριδαν ἀποθανόντα. Pericles Lacedæmoniorum Ephoru Cleandro & Pleiſtianacti proditionis nomine pecuniam eſt largitus. Et expenſa pecunia ratio cùm exigeretur ab Athenienſibus, ratus neque ſe neque Lacedæmonios probro eſſe notandos, *Expendi*, inquit, *vt neceſſaria. Quo cognito Lacones Cleandrum quidem mortuum, Pleiſtanactem verò quindecim talentis multarunt: quòd exiſtimarent ipſos pecunia corruptos reliquo Athenienſium agro parcentes, ex Attica pedem retuliſſe.*

92. Stephanus περὶ πόλεων aliter explicat. Aphannas enim Siciliæ locum eſſe obſcurum ait, vnde illi nomen, ductumque Prouerbium de re incerta, quæ non exiſtat.

93. Vſurpat Lucianus in Pſeudologiſta. Ariſtænetus lib. i. Epiſt. vlt. Τὸν δὲ πάλαι, ὡς Κρατερὸν ἐπῳδὸν ἐκ ἀγνοῶ, ἀναίνῃ σεαυτὸν, ὃν ἀρτίως ἐπῄνεσα. Tunc vinſum, vt cothurno verſatiliorem, magnificè repudiat, quem hactenus exoptarat. De Theramene verò Athenienſi Oratore idem ὡς ἐπιτηδεῖ Samoſatenſis, & Plutarchus ἐν τοῖς περὶ Νικίαν, qui in Nicia eodem notatum inconſtantiæ vitio, vt *Cothurnus* nominaretur, affirmat. Tales æui noſtri, quos *Politicos* nominant, qui religionem ſuſque deque ferunt, imperent modò.

94. Τὸν δὲ μαγείρου.] Reponendum arbitror τὸν μαγείρου. Nouerca enim fuit Berenice Ptolemæi Philopatoris quarti regis Ægypti pro-

ναίοις, καὶ μὴ Θηλήσας φανερῶς λογίσασθαι, εἶπεν, Εἰς δέον ἀναλῶσαι τοσάδε τάλαντα.

92. Εἰς Ἀφάνας.] Συβαρῖται νίκην τὴν θεὸν ἠρώτων περὶ Κροτωνιατῶν, παρόντων ἐπιτηδείων. ἑνὸς δὲ τῶν Κροτωνιατῶν χλευάσαντος, καὶ εἰπόντος, Ὅτι τυγχάνετε παίζοντες ἐν Ἀφάναις, τελεῖ ἀναῤῥήσαντι τὸν θεὸν ἐθαύμασαν. λέγεται δὲ καὶ παροιμία ἐπὶ τῶν δοκούντων ἀνυπευθύνως ἔχειν.

93. Εὐμεταβολώτερος κοθόρνου.] Κόθορνός ἐστιν ὑποδήματος εἶδος ἁρμόζοντος καὶ δεξιῷ καὶ ἀριστερῷ ποδί, ὅθεν καὶ Θηραμένην, τὸν ὑπὸ τῶν λ. Κόθορνον ἐπαλοῦσιν οἱ Ἀθηναῖοι. ὑπὸ τῶν συνεφορημένων οὖν συμβαίνει ἡ παροιμία εἴρεσθαι.

94. Εὔνους ὁ σφάκτης.] Λέγεται ἐπὶ

---

peri) pro illo corrupto ac mutilo Κλεάνακτος, ex Thucydide lib. v. Plutarcho in Pericle, & Ariſtophanis enarratore ἐν Νεφέλαις, pagina 174. cuius verba cùm quia Eraſmi acumen fugerunt, tum quia lucem loco adferunt, adſcribere non pigebit: Περικλῆς πρὸς Ἐξήκεστον Λακεδαιμόνιον Κλεάνδρου καὶ Πλειστάνακτα χρήματα λάβοντας ἐκ Πελοποννήσου. καὶ πόσα ἀναγράψασθαι ἐν τῷ περὶ τούτων λέγει, ἐκ ἀξιῶν ἑαυτὸν τιμᾶ πρὸς Λακεδαιμονίους ἐκ παρρησίαν, ἔνεστιν, Εἰς τὸ δέον ἀναλῶσαι. τῶν δὲ γενέσθαι Λακεδαιμονίοις, τὸν μὲν Κλεάνδριδαν ἐφεδρεύσαντα, τὸν δὲ Πλειστάνακτα βασιλεύσαντα τὸν ἕτερον Ἀγησιλάου τοῦ ἀδελφιδοῦ. διὸ καὶ τοῦτον ὑπὸ τῶν ἐφόρων ἀναγνωσθέντα ἐν τοῖς Ἀθηναίων γράμμασι φυγαδεύεσθαι, τὸν δὲ Κλεάνδριδαν ἀποθανόντα. Pericles Lacedæmoniorum Ephoru Cleandro & Pleiſtianacti proditionis nomine pecuniam eſt largitus. Et expenſa pecunia ratio cùm exigeretur ab Athenienſibus, ratus neque ſe neque Lacedæmonios probro eſſe notandos, *Expendi*, inquit, *vt neceſſaria. Quo cognito Lacones Cleandrum quidem mortuum, Pleiſtanactem verò quindecim talentis multarunt: quòd exiſtimarent ipſos pecunia corruptos reliquo Atheniensium agro parcentes, ex Attica pedem retuliſſe.*

92. Stephanus περὶ πόλεων aliter explicat. Aphannas enim Siciliæ locum eſſe obſcurum ait, vnde illi nomen, ductumque Prouerbium de re incerta, quæ non exiſtat.

93. Vſurpat Lucianus in Pſeudologiſta. Ariſtænetus lib. i. Epiſt. vlt. Τὸν δὲ πάλαι, ὡς Κρατερὸν ἐπῳδὸν ἐκ ἀγνοῶ, ἀναίνῃ σεαυτὸν, ὃν ἀρτίως ἐπῄνεσα. Tunc vinſum, vt cothurno verſatiliorem, magnificè repudiat, quem hactenus exoptarat. De Theramene verò Atheniensi Oratore idem ὡς ἐπιτηδεῖ Samoſatenſis, & Plutarchus ἐν τοῖς περὶ Νικίαν, qui in Nicia eodem notatum inconſtantiæ vitio, vt *Cothurnus* nominaretur, affirmat. Tales æui noſtri, quos *Politicos* nominant, qui religionem ſuſque deque ferunt, imperent modò.

94. Τὸν δὲ μαγείρου.] Reponendum arbitror τὸν μαγείρου. Nouerca enim fuit Berenice Ptolemæi Philopatoris quarti regis Ægypti pro-

Adagium ab Oreſtis hiſtoria, referente & Homero. Matre enim occiſa, epulum funebre inſtituit. Quidam ſimiliter ab Antigono rege ſumtum putant, qui Semele contrucidata, eius oſſa magna cura matri remiſit. Alij potiùs à Ptolemæo, qui Philopator cognomento dictus, deriuant. Hic enim cùm Berenicen matrem in ſuo palatio cepiſſet, & Soſibio ſeruandam tradidiſſet, iniuriam illa non ferens, venenum hauſit, periitque. Inſomniis ille turbatus media in vrbe monumentum conſtruxit, quod ΣΗΜΑ *ſepulcrum* inde dictum. In hoc maiores vnà cum matre compoſuit, in quibus Alexandrum etiam Magnum. & in Ægialis fanum hoc nomine dedicauit, BERENICES SERVATRICIS.

95. Indemnis ſpectabo aliũ mala noſtra tenentem.] Ἐξάιστος ſanũ integrumq; ſignificat, quaſi dixeris, ἔξω ἄπης, quod eſt *extra noxam*, vt ait Plato.

96. Fortunata Corinthus, at ipſe

εσυλα σφαλεῖσαν ὑπὸ τῶ Ὀρέστου καὶ Ὁμήρου. Ἀπεκτάνας γὰρ ἡ μήτηρ, ἐδείπνησεν ἐπίφορον. Ὁμοίως δέ τινες ὑπὸ Ἀντιγόνου τὸν βασιλέως, ὃς Σεμέλην φασὶν ὀρύξαι, τὰ ὀστᾶ αὐτῆ μὴ πολλῆς φροντίδος ἔπεμψε τῆ μητρί. ἐπὶ δὲ μᾶλλον ὑπὸ Πτολεμαίου τοῦ Φιλοπάτορος. τοῦτο γὰρ μητέρα Βερενίκην καθείρξας ἐν μηχάνῃ, καὶ Φιλάδελφος Σωσιβίῳ φυλάσσειν, ἵνα ἐκείνῃ ὦ φόνου ἡ κόλασις, ἐπὶ θανάσιμον βοστείλω, καὶ τὸ σῆμα πολλοῦ ἀνάδυσιν δεῖ τὰς ἐπ' αὐτὸν ὀφῆ ἐνέκειντο πολλαχόθεν ἐν μέση τῆ πόλει μνῆμα ἐκποδισάσας, ὃ νῦν Σῆμα καλεῖ), πάντας ἐκεῖ τοὺς προτέρους ἐκκομισθῆναι αὐτῆ κατέθετο, καὶ ἀλλέξανδρον ἡ Μακεδόνα. καὶ ἐν τοῖς Αἰγιαλοῖς δὲ ἱερὸν ἵδρυσατο, ὃ ἐπάλλουσι Βερενίκης σωτείρης.

95. Ἐξάιστος λίθους τοὺς ἐκ τοῦδε κακὸν ἄλλον ἐχοντας.] Τὸ Ἐξάιστος τὸ ὑγιὲς δηλοῖ, καὶ τὸ ἔξω ἄπης, ὃ ἐστι βλαβῆς, ὡς Πλάτων φησί.

96. Εὐδαίμων ὁ Κόρινθος, ἐγὼ δ' εἴλω

priorum, filij Ptolemæi Euergetæ, cuius Euergetæ vxor illa fuit. Filios habuit Magam & alios; ipſa quoque nata Mage Rege Cyrenarũ. Meminit Polybius, Plutarchus, Iuſtinus lib. XXVII. Suidas in Φιλαδέλφ, & Stephanus in *Berenice*. Non rectè igitur Eraſmus, & Cognatus, Ptolemæi Philopatoris filiũ faciunt, qui Ptolemæus Epiphanes eſſet. Porrò ſimile illud Prouerbium ſuprà allatum, *Intempeſtiuas benevolentias à ſimultate nihil differre*: & Ennianum apud Ciceronem Offic. libro II. *Benefacta malè locata, malefacta arbitror.*

95. Ἐξάιστος.] Suidas: ἐξάιστος, ἔξω ἄπης ἢ βλαβῆς. Plato in Phædro: ἐξάιστοι τοίνυν τῶν ἀστῶν ἐγενόμεν. Simile autem illud Lucretij libro III.

Suaue mari magno turbantibus æquora ventis,
E terra magnum alterius ſpectare laborem.

& Sophoc. apud Cic. lib. III. ad Att. ep. VII. *Cupio illorum naufragia ex terra intueri; cupio, vt ait tuus amicus Sophocles,* Καὶ τὸν νέῳ πνεῦσαι ἀκούειν ἐμοὶ τῷ δ' ἐλέῳ φρενί. *Et animo ſecuro ſub tecta denſa audire guttas.* quem poëtæ verſum non rectè in Chiliad. Deſiderius conſtituit, exſtatque in Stobæo λόγῳ κζ'. Πρὸ πανοπλίας καὶ πανοχίας.

96. Strabo lib. VIII. Geogr. pro oraculo ſic reſponſum fuiſſe ſcribit Ariano cuidam, & à quibuſdam perperàm legi Τυρώνης pro Τυνάρεως. Affine huic Maronianum illud in re ruſtica videatur:

——— *laudato ingentia rura,*
Exiguum colito. ———

97. Vú-

ἕλιον Τενεάτης.] Καίτοι δεῖ πλουτεῖν τὸ Κόρινθον Τενέα, κατάφυτον. οἷς οὖν ἐν τῇ κώμῃ ὁμολογουμένως μὲν Κόρινθον εἶναι δοκίμωτα, εἰσφυμένων δὲ ἔνιοτε καιρὸν ἔχειν, ὧν πρὸς εἶπε).

97. Ἐν νυκτὶ βουλή.] Ἡ παροιμία ἔστιν εἰρῆσθαι, ἐπειδὴ ἡσυχίαν ἔχει ἡ νύξ, καὶ διδόασι κατὰ σχολὴν λογισμοὺς τοῖς περὶ τῶν ἀναγκαίων βουλευομένοις.

98. Ἔφυγον κακὸν, εὗρον ἄμεινον.] Λύει ταύτην ὅτι τῷ μεταβολὴν ἐκείνοις κρείττονα ὀνομάζομεν. Ἀθήνησι γὰρ ἐν τοῖς γάμοις ἦν ἔθος, ἀμφιθαλῆ παῖδα ἀναδῆσαι μήλων καρπῶν σύριδι, καὶ λίκνον ἄρτων πλήρες ἀφεῖναι κατὰ κεφαλῆς, Ἔφυγον κακὸν, εὗρον ἄμεινον. Ἐσήμαινον δὲ οἱ ἀπαλλαττόμενοι ὕδωρ τε ἀγεῖν καὶ παλαιὸν ἄλευρον, ἐρήμους δὲ τὸν ἥμερον ζητεῖν.

99. Ἐξέπεσεν ἡ Μουσική.] Φασὶν, ὅτι τῷ παλαιοῖν ἐν ταῖς συμποσίοις φιλολόγῳ ζητεῖν λεγόμενον, ὅτι ὕστερον τοῖς μουσουργοῖς καὶ κιθαρίσεσι καὶ ὀρχήσεσι ἐπιτήδειον.

ZENOBII CENTVRIA III. 77

ſiem Tenea̅tes.] Corintho vicinus vicus eſt Tenea, arboribus conſitus & amœnus. Prouerbium igitur eſt, de fatentibus felicem quidem & abundantem Corinthum, præferentibus tamen minùs frequens opidum.

97. In nocte conſilium.] Effertur Prouerbium, quòd quietem nox habeat, deſque per otium de rebus neceſſariis deliberandi locum.

98. Effugi malum, reperi melius.] Adhibetur Adagium de iis quos mala cum melioribus cõmutaſſe auguramur. Athenis enim Atticis mos erat in nuptiis puerum aliquẽ puberem, cuius vterque parens viueret, circũferre ſpinis ac glandibus quernis coronatũ, & vannum panibus repletũ, ac dicere identidẽ: *Effugi malũ, inueni melius.* Docet verò Prouerbium agreſtẽ ac priſcum victũ miſſum factum, reperta frugũ eſca manſuetiore.

99. Exciſa Muſica eſt.] In conuiuiis olim ferunt eruditas eſſe tractatas quæſtiones; póſt verò cithariſtrias, pſaltrias, ac ſaltationes introductas.

100. Dicas

97. Vtitur & explicat Theon Sophiſta in Progymnaſmatis.

98. Habet eundem nuptiarum apud Athenienſes ritum Suidas, qui rectiùs λίκνον pro *vanno* aut *ſportula panaria* habet, quàm Zenobius noſter. Apoſtolius per diphthongũ κύσσον nõ malè præfert. Eraſmus *cunas* cur reddiderit, & Io. Harpagus Decuria II. cap. VIII. κύσσον neſcio cur ediderit. Alterum porrò ſenſum non in nuptiis, ſed in omni vitæ commutatione adfert Diogenianus, & affine, quod ſuprà explicui, ὥσπερ ἀφροδίσια quærit.

Ἀφροδίσιος ἥβη.] Pubes eſt, cui vterque ſuperſtes parens, quem Latini *patrimum matrimum* dicebant. Lege Ioſ. Scaligerum Notis in Catulli Epigr. I.

99. Suidæ interpres Germanus *exſiccatam Muſicam* reddit: ineptè verò Gilbertus *approbatam*. De hoc autem priſcorum more eadem Suidas, & ex eo Apoſtolius, addúntque quoſdam nouitatem illam accuſantes hoc vſos Prouerbio. Plato quoque Muſica mutata Reip. pariter mores commutari docet lib. IV. de Rep. Εἰ δ' ἐγένετο Μουσικῆς μεταβολὴ παρὰ τὸν ἔθος καὶ τὸ νόμιμον. ἐπιφορὰ γὰρ καὶ τοῦτ' ἔστι. Μουσικῆς ἥκιστα κινουμένης ἥδ' πολιτεῖαι πάντα τὰ μέγιστα. De Græcorum autem ſtu-

100. Dicas tria iuxta aulam.] Data olim his qui ad mortem ducerentur hæc libertas, vt cibo potuque saturi tria, quæ vellent, dicerent; posteà muti abducebantur ad supplicium. Tunc enim ἰυλλὼ vocabant, quam nunc ἀρχεῖον, id est, *Prætorium & forum iudiciale* dicimus. Quò deductos, in eoque victitantes, *Aulicos* nominabant. Hinc nata Prouerbij origo est.

100. Εἶπος τὰ τρία πρὸς τῇ ἰυλλῇ.] Τοῖς ἐπὶ θάνατον ἀπαγομένοις ἡ παρῆσία ταύτην ἐδίδου, ὥστε βοσθῆς καὶ ὅπου πλησθεῖσι τρία λέγειν ἃ βέλοιντο: μεθ' ἃ φιμοθέντες ἀπήγοντο πρὸς τὸν κόλασιν· τὸ δὲ τῶν Ἀρχεῖον λεγόμενον, Αὐλὴ ἐκαλεῖτο, ὅπου ἀπήγοντο, καὶ τοὺς ἐν αὐτῇ διατριβόντας, Αὐλικοὺς ὠνόμαζον. ὡς ὅτι τούτῳ βασιλεῖ ἡ παροιμία ἦν.

CENTVRIA IV.

1. TV o damno lunam detrahes.] Theſſalæ feminæ lunam detrahentes dicuntur oculis ac pedibus priuari. Fertur Adagium in eos, qui malum ſibi volentes accerſunt.

2. Si quid mali, in Pyrrham.] Ferunt Pyrrhæos finitimis omnibus odio valdè fuiſſe: vnde ſi quod malum aliquando videretur impendère, id abominantes precabantur, vt in Pyrrhæos recideret, dicentes: *Si quid mali impendet, in Pyrrham auertatur.*

ΕΚΑΤΟΝΤΑΣ Δ.

1. ΕΠΙ σαυτῇ τὴν σελήνην καθελεῖς.] Αἱ τὴν σελήνην καθελοῦσαι Ἐπιτρέπεις λέγουσι τῇ ὀφθαλμιῶν καὶ τῇ ποδῶν ἀρρωστίᾳ. εἴρηται ἐπὶ τῶν ἑαυτοῖς τὰ κακὰ ἐπιτιθέντων ἢ παροιμία.

2. Ἐπὶ κακὸν, εἰς Πύρραν.] Φασὶν ὅτι οἱ Πύρραιοι πρὸς τοὺς ὁμόρους πάντας ἀπηχθεῖς εἶχον. ἐπεὶπερ ὧν τι συμβαίνοιτο ἐν τοῖς κακὰ ἀποτροπιαζόμενοι, καὶ ἀναβάλλοντες εἰς τὴν Πύρραν χώραν, ἐπεύχοντο, Ἐπὶ κακὸν, εἰς Πύρραν.

3. Εὐγε-

100. Dicas tria iuxta aulam.] Data olim his qui ad mortem ducerentur hæc libertas, vt cibo potuque saturi tria, quæ vellent, dicerent; posteà muti abducebantur ad supplicium. Tunc enim ἰυλλὼ vocabant, quam nunc ἀρχεῖον, id est, *Prætorium & forum iudiciale* dicimus. Quò deductos, in eoque victitantes, *Aulicos* nominabant. Hinc nata Prouerbij origo est.

dio musicæ M. Cicero, M. Fabius, & Cornel. Nepos seu Æmilius Probus proloquio Excellentium Græciæ Impp. & de Græcis Athenæus lib. XIV. Δωρεᾶς.

100. Πρὸς τὴν ἰυλλῆν.] Suidas melius dandi casu πρὸς τῇ ἰυλλῇ, *iuxta curiam aut prætorium*, nó *septum*, vt Erasmus vertit, quali ἐφ' ἕρκει legisset; qui iterū peccat cùm pro *tres libere*, quod est *constricti* seu *ligati*, vertit *promulgata damnatione*, falsus, ni fallor, corrupta Zenobij lectione τρεῖς ἐλεύθερε. Melius tamen reddidisset, *muti abducebantur*, nam τριών, *os obturo* sonat.

Αὐλὴν ἡ ἰυλλὴ.] *Aula* hodie Latinis non tam pro *tribunali*, *basilica*, aut *prætorio*, quàm pro *Principum Regumq; curia* in vsu est; indeque *Aulici* dicti, qui *Palatini*, diuersa paulùm ab hac Zenobij significatione.

CENT. IV.

1. MVLTA hìc peccantur. Rectiùs fortasse Suidas & Apostolius κατέλειπε & καθέλκυσαν, nisi μέλλοις λύσειν dixeris à καθαίρω. Ἐπῳδὰς quæ sint veneficæ equidem ignoro. Ἐπαοιδὰς legit Hartungus. Ceteri Περσικὰ πάθη constanter Θεσσαλὰς non malè mea sententia præferunt: vnde & Adagium, *Theſſala mulier*, vt magia infamis. Deniq; Ἐπὶ τοῦ ὄν, pro Ἐπὶ τοῦδε iidem meliùs habent. Notum autem Prouerbium, *Lunā deuocare*, & de Lamiis domi cæcis foriſq; oculos imponētibus nota in vulgus fabula.

2. Affinia his Prouerbia, *Suo capiti: Hostibus*

3. Εὐγενέστερος Κόδρου.] Ὁ Κόδρος Μελάνθου ἦν υἱὸς ὃν Μίλανθος δὲ ἕκτος ἀπὸ Νηλέως, ὃν καὶ Νέστορ. οὗτος ἐκπεσὼν τῆς Μεσσήνης, ἦλθεν εἰς τὰς Ἀθήνας, & μονομαχήσας πρὸς Ξάνθον τὸν Βοιωτὸν, βασιλεύοντα τῶν Ἀθηναίων, νικήσας ἐβασίλευσε τῶν Ἀθηναίων, καὶ Κόδρου τοῦ υἱοῦ τελευτήσαντος ἡ βασιλεία κατέλυσεν. ὁ δὲ Κόδρος υἱὸς ἦν τοῦ πρὸς Δωριᾶς πολέμου ἐκὼν ὑπὲρ τῆς χώρας ἀποθνήσκειν. προεῖρητο γὰρ ὑπὸ τοῦ θεοῦ τοῖς Ἀθηναίοις νικήσειν, εἴγε τελευτήσειε ὑπὸ τῶν Δωριέων ὁ βασιλεὺς αὐτῶν. ἀποθανὼν δὲ, ἐγκατέλιπε παῖδας δύο, Μίντορα καὶ Νηλέα. ὁ μὲν οὖν Μίντωρ αὐτὶ αὐτοῦ ἐβασίλευσεν· ὁ δὲ Νηλεὺς, ἡγεμὼν ὢν εἰς τὴν Ἀσίαν ἀποικίας ἦγεν.

4. Ἐχθρῶν δώρων δῶρα οὐκ ὀνήσιμα.] Μίσων] ἡ παροιμία ταύτην Σοφοκλῆς ἐν Αἴαντι κατιγορήσας, λέγει δὲ καὶ Εὐριπίδης ἐν τῇ Μηδείᾳ,

Κακοῦ ἀνδρὸς δῶρα δῶρα οὐκ ἔστιν λαβεῖν.

5. Ἐν οἴνῳ ἀλήθεια.] Παροιμία

3. Generosior Codro.] Codrus Melanthi filius fuit, qui Melanthus sextus à Neleo, à quo prognatus & Nestor. Melanthus verò Messene patria pulsus Athenas confugit, singulariq́ue certans pugna cum Xantho Bœoto Athenis imperante, victoria potitus, Athenienſium est imperium adeptus, mortuúſq; Codro hoc reliquit. Hic, cùm aduersus Dores bellum esset Atticis, volens se pro patria deuouit. Datum enim oraculum erat, victores fore Athenienses, si illorum Rex cõtra Dores caderet. Occubuit verò relictis filiis duobus, Mentore quem regni successorẽ reliquit, ac Neleo, cuius ductu in Asiam deducta colonia est.

4. Hostium dona non dona, nec vtilia.] Prouerbij huius sic meminit Sophocles in Aiace lorario. Habet & Euripides in Medea:

Infructuosa dona sunt viri improbi.

5. In vino veritas.] Prouerbium docet,

bus euenit. Nasoni perfamiliare, quæ hìc colligit Desiderius, & Hadrianus Iunius Centur. 1. Adagio 22. & Ioan. Alexander Brassicanus in Prouerbiorum Συμμίκτοις. Adhibet hoc Prouerbium Plutarchus in septem Sapientum symposio; vbi tamen εἰς τὸν legitur, pro εἰς Πύῤῥαν, nisi fortè, quod Desiderio visum, studio mutauit respectu ad Biantem Prienensem habito.

3. De Codro, eiusque iurgio cum Doribus Maro Eel. v. & Horat. lib. III. Carminum, Od. XIX. Similis ferè apud Romanos deuotio pro patria P. Decij patris ac filij, à Liuio, ceteriſq; commemoratur. Hunc Codrum Velleius Paterculus vltimum Atticorum regem fuisse putat; noster verò Zenob. Mentorem filium excepisse Codri imperium refert.

4. Sophoclis locus est:

Ἀλλ' ἐκ δικαίου τῶν πατρῴων πημάτων
Ἐχθρῶν ἄδωρα δῶρα κ' οὐκ ὀνήσιμα.

Sed verum id est quod iactitant Prouerbium:
Dona hostium nec dona, neque vtilia.

Quo loco Græcus enarrator legendus, & Iosephi Scaligeri interpretatio. Sumta autem origo creditur à donis Hectoris & Aiacis, vtrique posteà exitiosis, apud Homerum τὰ λ. Simile de gladio ab Æneа Didoni relicto apud Maronem Æneid. IV. Nam & ipsam in gladium, vt Aiacem, incubuisse fabulantur poëtæ:

——— *ensemq́, recludit*
Dardanium, non hoc quæsitum munus in vsu.

5. Athenæus libro II. & in Artaxerxe Plutarch. Prouerbium vinculo quodam efferunt, εἰς ὃ ἡ ἀνάθεσις. Decantata porrò hodieque

docet, vinum quid intus lateat ostendere.

6. In omnium animis etiam Dædali execratio.] Minos Neptuno cùm faceret, optauit vt eo ipso die quid è mari rependeret, quod ipsi vicissim quale tandem cumque esset se oblaturum recepit. Taurum itaque pulcrum donante in armenta sua abegit. Indignatus ob id Neptunus, tauri illius amorem Pasiphaæ Minois coniugi iniecit, quæ Dædalo persuasit, vt ligneâ vaccam fabricans in ea ipsa collocaretur. Taurus quasi vaccam iniens gratidam reliquit, ex qua natus Minotaurus. Minos autem Atheniensibus iratus ob Androgei cædem, quem adolescentes quidem inuidia adducti, quòd in Panathenaicis quinquertio victor discessisset, necandum curassent, septem virgines totidemque ætate florentes iuuenes Athenis tributi vice exegit ac monstro obiecit. Igitur Dædalo, vt mali huius architecto, quòd & ligneam illam machinam vaccæ fabricasset, per eumdémque monstrum illud natum esset, diras imprecabantur.

παρὸσον ὁ δῆμος τοὺς ἐμπεπαιδιδρίοις αὐτοῦ, ὀπηδοῦσι εἰσὶ Δαιδάλειοι.

6. Ἐν πάντῃ θυμῷ καὶ τὸ Δαιδάλειον μῦθος.] Μίνως θυσίας τῷ Ποσειδῶνι βοῦν ἔλλοιν, ἐκέλευσεν ἀναθεῖναί οἱ ἀναλοθῆναί τε αὐτὸν ἐν τῇ θαλάσσῃ, καὶ τοῦτο ποιήσειν πάλαι ὑπέσχετο, ὃ δὲ καὶ ἔδω. τῷ δὲ Ποσειδῶνος ταῦρον ἀναλόντος ἀφανιλλοῦ, ἔνεμψε Μίνως εἰς τὰ βουσόρθια. ὀργισθεὶς δὲ Ποσειδῶν, ἐνέβαλλεν ἔρωτα τῷ ταύρου Πασιφάῃ, τῇ τοῦ Μίνωος γυναικί. ὁ δὲ παρὰ Δαιδάλου, ξυλίνην βοῦν κατασκευάσαντα, εἰς αὐτὴν ἐνθεῖναι, ἵν' ὀχεύσαιτο ὁ ταῦρος ὡς βοῦν, ἔμιγνυτο ἐπάνσιν· ἐξ ἧς ἐγένετο ὁ Μινώταυρος. Μίνωος δὲ ὀργιζομένου Ἀθηναίοις ἔχει τὸ Ἀνδρόγεω φόνου, δεῦρο τοῦτο ἐς Ἀθήνας ἔχει φόνου ἀνηρέθη ἐν τοῖς Παναθηναίοις νικήσας πάντας, ἥβης παρθένους καὶ ἴσους τοὺς ἀκμαίους ὡς Ἀθηναῖοι ὑπομολογοῦντο, κατ' ἐνιαυτὸν αὐτοῖ, καὶ παρεδίδοντο τῷ θηρίῳ, ὡς οὗτος Δαίδαλον ἀρχηγὸν τῶν κακῶν ἡγεμόνα, ὅτι τὸ κατασκευάσας τὴν ξυλίνην βοῦν, καὶ ὅτι τὸ αὐτὸν ὁ τῷ θηρίῳ ἡμῶν ἀναιρεῖται.

7. Ἐκ ποίου ξύλου κίων ἂν γένοι.] Ἄδεται πάντη ἐπὶ τῶν μὴ πρὸς τὸ εἶδος ἁρμοττόντων, εἰς δὲ χρείας ἀναγκαίας πεφύκοντων. μέμνηται δὲ αὐτοῦ Ἐπίχαρμος ἐν Τρωάσι.

8. Εὐδόντων ἁλιευτῶν κύρτος.] Εἴρηται ἐπὶ τῶν ἀπὸ τόπου κατεργαζομένων, ἐφ' ἃ δὲ ἐρωτῶσι. ἐπιβάλλεται δὲ τῷ ἀλλοτρίῳ ὁ ἰχθὺς τοῦ κύρτου εἰσδύς.

7. Ex quonis ligno columna fiat.] Adhibetur Adagium de rebus in speciem quidem abiectis, vsu verò necessariis. Meminit eius in Troadibus Epicharmus.

8. Dormientium piscatorũ rete.] In eos fertur Prouerbium qui sine labore, quæ volunt, consequuntur. Dormientibus enim piscatoribus in nassam sæpè pisces incidunt.

dieque res, pueros, ebrios ac stultos verum profari. & in Topicis M. Tullius fidem hinc etiam exsculpi colligit. Pleni sunt Poëtarum libri. Horatius:

Quid non ebrietas designat operta recludit.

& ad Lyæum Oda XXI. lib. III. Carm.

Tu lene tormentum ingenio admoues
Plerumque duro. ——

vbi nuperi multa congerunt interpretes.

6. Erasmus Suidam potiùs & Vaticani cod. scripturam, quàm Zenobium secutus, legit ἐν πατρίῳ δήμῳ. *In ære omnium.* Nos Zenobij lectionem retinendam duximus. Dictum enim ex forma qua Maro:

—— *Manet alta mente repostum*
Iudicium Paridis. ——

Sic *Dædali execratio* omnium infixa mentibus Prouerbio locum dedit. Mox ἐπὶ τὰ ἐφίσχοντα vitiosè scriptum erat librariorum vitio, pro ἐπὶ τὰ ἐφίσχοντα. Natum mendum affinitate scripturæ, litteræ secundæ *u*, cui si ad sinistram appendatur cauda, *μ* dixeris. Sic apud Stephanum corruptè ἀμπλακεῖν, pro ἁλίσκεσθαι. & apud Aristot. in Problematis, πανὸς

ZENOBII CENTVRIA IV. 81

πανδὸς ξύλου κίων, πάλιν,
Αἴ, ἰοὺ ἰού, ἰὼ μάλιστ' ἐπὶ τῶν ἀπὸ τόπου
——— ἔ τύχη, ἔ αὐτόμα,
Vt fis beata, nulla si te consecat

Mihi sanè studium videtur à Timothei Cononis filij Apophthegmate, de quo hæc Suidas copiosè, & in Sullæ vita Plutarchus: Ἀλλ' μὲν ἔνιοι τοιοῦτόν τινα Τιμόθεον τὸν Κόνωνος, ὡς ἐπὶ τύχην αὐτὰ τὰ κατορθώματα ἀναφέρων ἀπράγμων ἐαυτὸν, πλοῦν ἢ τύχην ἀντὶν τὰς πόλεις παραδιδόναι, &c. *Timothei Cononis F. res præclarè gestas cùm Fortuna amulè adscriberent, atque in tabulis pingerent dormientem, Fortunam autem retia vrbes implicantem, tulit hoc ille molestè, & in inuisum auctoribus, quasi ab ea rerum gestarum laude spoliaretur, à bello reuersus pro concione dixit: Nullam in hu partem, ciues, vindicare filis Fortuna potest.* Idemque clariùs in Apophthegmatis: Τιμόθεος ἀναχθεὶς ἐπολέμησε τοῖς Ἕλλησι. καὶ φθονούντων αὐτῷ πολὺ ἐγκρατέστερον τῶν πόλεων εἰς κύριον ἀναγομένων ἐαυτῶν ἐφιλοτιμήθη & ἐνδοξότερος· ἐνταῦθα αὐτὸ ἔφη Τιμόθεος, Εἰ τοῖς ἑαυτῶν πόλεσι κοσμοῦσιν ἐμοὶ δοκοῦσι, τί μοι τοῦτο πολέμου ἴδιον ἔργον; *Timotheus existimabatur fortunatus esse Imperator: & idcirco quidam ei inuidentes pingebant vrbes in nassam illi dormienti vltrò ingredientes. Timotheus igitur aiebat, Si tantæ vrbes dormienti capio, quid me fallarum putetis expergefactum?* Respexisse & huc videatur M. Tullius Verrina vlt. velut ad Paræmiam tunc hodieque vsitatam: *Non idem mihi licet, quod iis qui nobili genere nati sunt, quibus auitis populi Romani beneficiis dormientibus defertur.*

Z.

9. ZOPYRI gesta.] Zopyrus Persa, quò Regi gratificaretur flagris se concidens, & nares auresq; truncans Babylonem ingressus est, fidemq; inuenit, corpore sic mutilato, vrbemque Regi tradidit. Tralatè itaque dictum. Τάλαντα enim *talentum*, designat hoc verò loco *acta resque gestas*.

10. Zaleuci lex.] De rigidis dictum. Zaleucus enim Locrensibus, qui Epizephyrij dicti, acerbiores leges tulit.

11. Inspexit, etsi serò, pellem Iupiter.] Significat tandem aliquando, etsi lentè ac serò, improbos puniri. Fabulantur enim Iouem in pelle quadam caprina facta mortalium inscribere solitum.

12. Feruet olla, viuit amicitia.] In eos quos cena amicos facit.

13. Quærens obsonium, vestem amisi.] De valdè infelicibus dictum.

Z.

9. ΖΩΠΥΡΟΥ τάλαντα.] Ζώπυρος ὁ Πέρσης βασιλεῖ χαριζόμενος, μαστιγώσας ἑαυτὸν, καὶ τὰ ῥῖνας καὶ τὰ ὦτα ἀφελόμενος, εἰσῆλθεν εἰς Βαβυλῶνα, καὶ πιστεύσεις ἔλαβε τοῦ πρὶν τὸ σῶμα, πεπόθησε πλὴν σπλῆν. ἐπὶ μεγεθους δὲ εἶπε, Τάλαντα ἔζυγά, ἐκινεῖ, ἔργα καὶ ἀγάλματα.

10. Ζαλεύκου νόμος.] Ἐπὶ τῶν ἀστυτόμων. Ζάλευκος γὰρ Λοκρεῦσι τοῖς Ἐπιζεφυρίοις αὐστηροτέρους ἐνομοθέτησεν.

11. Ζεὺς κατιδὼν χρόνῳ εἰς τὰς δερμάτινας.] Ὅτι οὐκ ἀπροφυλάκτως καὶ βραδέως ὁ Δίκη τοὺς πονηροὺς μένει. φασὶ γὰρ τὴν Δίκην εἰς δερμάτινας τινὰς ἀναγράφεσθαι τὰ ἀσεβήματα τῶν ἀνθρώπων.

12. Ζεῖ χύτρα, ζῇ φιλία.] Ἐπὶ τῶν δεῖπνα τοῖς δεῖπνα τοὺς φίλους ποιούντων.

13. Ζητῶν ὄψον, βοήσιον ἀπώλεσα.] Ἐπὶ τῶν ἀτυχεστάτων.

14. Ζαὴ πίθου.] Ἐπὶ τῶν ἐπιτηδείως καὶ μετρίως ζώντων. κατὰ Διογένην τὸν φιλόσοφον, ᾧ πίθος οἰκητήριον ἦν καὶ ἄγυρτις.

15. Ζαὴς ἀρχὴν κεφαλῆς μόνον λαβών.] Περὶ τοὺς κατὰ μικρὰν αἰτίαν μεγάλην δόξαν περιτιθέντας.

16. Ζῆν δεῖ οὐχ ὡς θέλομεν, ἀλλ' ὡς δυνατόν ἐστιν.] Ἐπὶ τῶν μὴ κατὰ προαίρεσιν ζώντων. κεῖται δ' ἐν τῷ Πλάτωνι ἐν Ἱππίᾳ.

H.

17. ΗΤΟΙ τέθνηκεν, ἢ διδάσκει γράμματα.] Τῶν μετὰ Νικίου στρατευσαμένων εἰς Σικελίαν, οἱ μὲν ἀπώλοντο, οἱ δὲ ἁλόντες ἀνδραποδίσθησαν, καὶ τοὺς Σικελιωτῶν παῖδας ἐδίδασκον γράμματα. οἱ οὖν φεύγοντες εἰς Ἀθήνας, καὶ ἐρωτώμενοι περὶ τῶν ἐν Σικελίᾳ, ἔλεγον, Ἢ τέθνηκεν, ἢ διδάσκει γράμματα. καὶ ἔδοξε ὁ λόγος παροιμιώδης γενέσθαι. κεῖται δὲ ἐπὶ τῶν ἀμφιβόλως λαλούντων.

18. Ἢ κρίνον ἢ καλοκυάθου.] Τὸ τῆς καλοκυάθης ἄνθος καλεῖται Κρίνον. ἄδηλον δὴ, εἰ ὄψει καρπόν.

9. Τάλαντα malè Erasmum *talenta* vertisse pridem à doctis est obsetuatum, & vel ex Zenobio patet, qui in extremo, pro *rebus gestis* explanat. Pro *talenta* tamen infrà τάλαντα Ταντάλου dixit. Regem verò *fiamlin.* ἐξ' ἐξοχὴν, pro Persarum rege Magno dici, vel è Xenophonte ac Terentio notum. Porrò nota historia ex Herodoto lib. III. Plutarch. in Apophthegmatis, & Iustino libro XIII. Dicebat enim Darius se vnum Zopyrum integrum malle, quàm centum Babylonas capere: quemadmodum & Agamemnon decem Nestoris similes præ multis millibus optabat. Vatic. verò cod. ita legit: Μαστιγώσας ἑαυτὸν ἢ πλὴν σπλῆνα, καὶ τὰ ὦτα ἀφελόμενος &c. Mox quæ amplius: Παῖδας τοὺς τῶν, ὕστερον δ' Δαρεῖος ἐδούλωσε πάντας· ἢ δίκην ζώπυρον ἕνα ἔχειν, ἢ μυρίας βαλανηφαγίας ὑπομένειν.

10. De Zaleuco exemplum refert Valer. Maximus lib. VI. cap. V. Cicero de Legibus II. & lib. VI. Epist. I. ad Atticum. De Græcis verò meminerunt Strabo libro VI. Geogr. Ælianus lib. II. cap. XXXVII. Var. histor. & lib. XIII. cap. XXIV. Athenæus libro XI. & Laërtius in Pythagora, & infrà Zenobius Cent. V. Adag. 4. Tales & à Draconе Athenienſibus latæ leges, quas non atramentis, sed sanguine scriptas dicere solebat Demades auctor in Solone Plutarch.

11. Alibi de diphthera Prouerb. *Antiquiora Iouis diphthera.*

12. Vide Prou. apud Erasmū. *Olla amicitiæ.*

13. Allusit Aristophanes:

Διὰ ταῦτ' ἐγὼ καὶ δακρύων ἀπώλεσα.
Propterea & vestis tibi perit.

14. Καὶ

14. Vita dolearis.] In parcè ac sordidè viuentes iactatum, sumtumque à Diogene Cynico Philosopho, cui dolium iucundissimum domicilium atque exercitatio fuit.

15. Vitam recipies, cepam solùm capiens.] In eos qui parua ex re magnam acquirunt opinionem.

16. Non vti libet, sed vti licet sic viuimus.] De iis qui non suo viuunt arbitratu. Vsurpatur à Platone in Hippiâ maiore.

H.

17. AVT periit, aut litteras docet.] Susceptâ duce Nicia ab Athenienſibus in Siciliam expeditione, alij pugnando ceciderunt, alij captiui in hostium potestatem venerunt, ac Siculorum liberos litteras docuerunt. Ex his qui fuga delapsi Athenas reuertissent, de sociis in Sicilia captis interrogati, responderunt: *Aut periit, aut litteras docet.* Sic res in Prouerbium cessit, vsurpatúrque in ambiguè loquentes.

18. Aut cucurbitæ florem, aut cucurbitã.] Cucurbitæ floré κρίνον Græci vocant: incertum verò an fructũ dabit.

Proinde

14. Καὶ διωλοῦ.] Vertsabat enim dolium, interdum & in sole apricabatur, vt, quod Lucianus refert lib. de Historia, aluentante Corinthum Philippo, trepidis omnibus varieque occupatis, Diogenes suum etiam dolium vltrò citroque versabat per Craneum, id est scholam seu gymnasium, in quo degebat ante Corinthum, vt libro VI. Laertius refert, Ἐτύγχανε δὲ ἐν Κράνῳ τῷ τῆς Κορίνθου γυμνασίῳ.

16. Platonis verba sunt: Τοιαῦτα, ὦ Ἵππια, τὰ ἐπιτήδεια ἔστι, οὐχ ἃ βούλονταί τινες, φασὶν ἐξεῖναι ἐκάστοις ποιεῖν ἃ ἂν δοκῇ, ἀλλ' ἃ δυνάμενοι. Talia, ô Hippia, sunt res victui, non quas volumus (quod vertere vsurpant verbo) sed quas possumus. Vtitur & Terentius in Andria: *Vt quimus, aiunt, quando vt volumus non licet.*

18. Diphili dicto affine illud apud Nonium Marcellum poëtæ veteris:

Septem dies sunt vitæ, octauum Orcus spondet.

Proinde per cucurbitæ florem veteres mortem significabant; vitale contrà per cucurbitam. Meminit huius Prouerbij sic Diphilus in Diebus: *Ipse tibi senex intra septem dies exhibere volo cucurbitam, aut florem.*

19. Testudinis carnes edere aut non edere oportet.] Testudinis caro modicè sumpta, tormina gignit; sin copiosè, leuat aluum. Hinc natum adagium. Alij de iis accipiunt, qui cùm imperare aliis animum induxerint, in negotio statim anguntur: & ad Terpsionem referunt auctorem.

20. Amea Azesiam accessit.] Cererem à Troezeniis Ameam vocari, eiusque filiam Proserpinam Azesiam refert Didymus. A qua Raptus historia tractum Prouerbium. Vsurpatur autem in longo tempore inuestigantes. Raptâ enim à Plutone Proserpinâ, Ceres inuestigando totum lustrauit orbem.

21. Stupidior Praxillæ Adonide.] Praxilla Sicyonia poëtria fuit, vt ait

ἐστιν. οὗτω τὸ μὴν Κέρκωπι ἀρχαῖοι ἔθυσι τὸ πυθόκωπ⟨ον⟩, τὸν δὲ Κολοκύντην ἔθυσι τὸν ἀνθρωπον. μέμνηται ταύτης Δίφιλ⟨ος⟩ λέγων ἐν Ἡμέραις, Αὐτὸς ἔσθ' ὅτι γλῆχον θέλω ⟨καὶ⟩ σφηκῶν κολοκύντιον ἢ κεφάλαιον.

19. Ἢ δεῖ χελώνης κρέα φαγεῖν, ἢ μὴ φαγεῖν.] Τῆς χελώνης ὀλίγα κρέα ζωοθόντα σώζει, πολλὰ δὲ καθαίρει. ὅθεν ἡ παροιμία, ἐπὶ τῶν δεῖ τὴν ἀρχὴν ἐρωτᾶν ὅτι τι πρᾶξαι ⟨καὶ⟩ σκηψαμένων δὲ φασι δεῖν τι ῥῆσαι ⟨καὶ⟩ ἔβη.

20. Ἡ Ἀμέα τὸν Ἄζεσιν μετέλθοι.] Ἱστορεῖ Δίδυμος, ὅτι Ἀμέα ἐκάλουν ἡ Δημήτηρ ⟨καὶ⟩ ἡ Τροιζήνιοι σφᾶς αὐτούς. Ἄζεσία δὲ ἡ κόρη. ἀπὸ γοῦν ταύτης ἡ ἱστορία ἐπὶ τῶν ἐπιζητούντων ἐλήφθη. Πλούτωνος γὰρ Περσεφόνην ἁρπάσαντος, ἡ Δημήτηρ διὰ πάσης τῆς γῆς ἐζήτουν.

21. Ἢ λιθιώτερος Πραξίλλης Ἀδωνιδος.] Πραξίλλα Σικυωνία μελοποιὸς ἐγένετο,

Polemon, quæ Adonidem in carminibus inducit ab inferis interrogatum, quid pulcerrimum apud superos reliquisset, respondisse, *Solem, lunam, cucumerem, & mala.* Quod in Prouerbium abiit. Stultum enim cucumerem Soli componere.

22. Heraclius lapis.] Hunc magnetem quidam faciunt, ferrum ad se trahentem. Hic verò alter argento similis sic dictus ab Heraclea Lydiæ ciuitate.

23. Aut ter sex, aut tres tali.] Prouerbiũ apud Pherecratem in Myrmecanthropis. Dictum de periclitantibus. Ter enim sex victoriam summam designat; tres verò tesseræ, inferiorem esse ac vinci. Ternis enim antiquitus talis ludebant, non, vt hodie binis. Latet autem ambiguitas. Nam κύβον dicebant iactum, quo plus minúsve exit. κύβους autem Iones vocant ὄους, & Prouerbium sic efferunt: *Vel ter sex, vel tres.*

24. Pha-

19. Terpsionem quoque Adagij auctorem laudat Dipnosophista apud Athenæum libro VIII. vbi doctissimus Casaubonus animaduertit rescribendum hic περὶ δορίων, pro περὶ δορίου. nam è duplici γ, τ à librariis factum. Suidæ itaque interpres fraterà est, Ἐπὶ τῶν ἐπὶ ἐλαττον ἢ κατὰ λόγον ἐχόντων ⟨quo modo & Apostolius habet⟩ *vertens, in eos accommodatur, qui cùm detrectent militiam, tamen militent.* Huc pertinet oraculum Croeso datum, apud Herodotum lib. I. Musarum cap. XLVII. & Suidam.

Οἶδά τ' ἐν ὀρέϊ θῆλυ ἡμιόνου πόδα χηλῇσι,
Ἐλθόντα τὸ πρόσθε δεῦρ' ἐς ἀγῶνα τρόπου.
Venit ad hos fœtus mulier vestigia torti,
Quæ fœtui æquinæ coquitur cum carne lebete.

20. Notissima Raptus huius fabula vel è Claudiani poëmate, & de Cerere filiam quærente supra Centur. I. Adag. 7. κύλικα πίνειν.

21. Apostolius itaque malè τὸ Περξιτέλειαι, qui sculptor fuit. Vide & in Ang. Politiani Nutricia. Alex. Brassicanum. Variat autem in huius explanatione Vatican. Ἢ Περξίλλα Σικυωνία γλυκυτέρα, ὅσα ἐξ ἀκάτου ἐφοίνικα τί ἐκ πεπτεχέα ἄνω ἦκαι, ἀκροδρύα, σῦκα, σταφυλὴν, σίκυα, ἢ μῆλα. ἐλιδίας γὰρ ἐπιδεῖ τι τὸ ἄλφα τοῦτο σαφῶς δηλοῖ, ἢ χθὲς προθύσιν πάντες, ἢ σαπρόγειον. Suidas infrà Cent. VII. tantùm, Ἐπὶ τῶν ἀκαιρότατα.

21. Ἢ ζ

ἠρώτα, ὡς φησὶ Πολέμων, αὐτὴ ἡ Περξίλλα τὸν Ἄδωνιν ἐν τοῖς μέλεσιν εἰσαγαγὼν ἐρωτῶντα ὑπὸ τῶν κάτω, τί κάλλιστον καταλιπὼν ἔκοι, δένδρα εἶπεν, ἥλιον, καὶ σελήνην, καὶ σικύους, καὶ μῆλα. ὅθεν εἰς παροιμίαν περιῆλθε ὁ λόγος. ἠλίθιον γὰρ τὸ τῷ ἡλίῳ προβάλλειν τοὺς σικύους.

22. Ἡρακλεία λίθ⟨ος⟩.] Τοῦτόν τινες μαγνῆτιν λέγουσι ἢ ὀθναιομάγνητα ἢ σιδηρον. ἢ δὲ ἑτέρα, ⟨ἣ⟩ ἀργύρῳ χίνδην ὅ⟨μοιος⟩ δὲ ὑπὸ Ἡρακλείας, τῆς ἐν Λυδίᾳ πόλεως.

23. Ἢ τρὶς ἓξ, ἢ τρεῖς κύβοι.] Ἡ παροιμία ⟨ἐκ⟩ Φερεκράτους ἐν τοῖς Μυρμηκανθρώποις. κύβ⟨ος⟩ δὲ ἐστὶ τὸ πανταδυνάστων. τὸ μὲν γὰρ τρὶς ἓξ, τὸν πανταδύναμον ἀριθμὸν τὸ δὲ τρεῖς κύβοι, τὸν ἥττονα. πάλαι γὰρ ἐπὶ τῶν κινδύνῳ ἐχόντων παισὶν κύβοις, ἓξ ἓξ, ὡς ἐνταῦθα, δύο. ἐστὶ δ' ἀμφιβολία. Κύβον γὰρ ἔλεγον ἰδίως ἑαυτὸν τὸ ῥιπτούμενον, ὅτι πλείους ἓξ ἢ τέσσαρες. τοὺς δὲ κύβους τοὺς Ἴωνες ὄους ὀνομάζουσι, ⟨καὶ⟩ τὴν παροιμίαν οὕτως ἐκφέρουσι, Ἢ τρὶς ἓξ, ἢ τρεῖς ἕξ.

22. Ἢ ἑτέρα.] Vatican. Οἱ δὲ ἑτέραν ἐπάγουσιν ἀρχήν.

Ἐν Ἀσσῷ.] Hinc & *Lydum* dictus *lapis* autum exploratus. Falluut verò ac fallumtur, qui Herculeum aut Herculanum nominant; in quo & Polluranum reprehensum memini à Bapt. Pio. De magnetis autem miraculis ij tractant, qui occulta naturæ arcana rimantur Io. Fernelius de Sympathia, & Læuinus Lemnius, Medicus Belga, lib. III. Occultor. Naturæ c. IV. & lib. IV. cap. X. Hic autem lapis Clementi quoque Alexandrino λίθος Ἡρακλεία est, & Ἡρακλείδῃ, & Herodiano.

23. Τρὶς ἓξ.] Corruptè hic βὰξ semel iterumque excusum pro βίς. Ter autem sex octodecim, quo in calculo aberrauit Desiderius Chiliastes, qui nouem suppurat, vt ter tria concepisse animo videatur. Sed demus aliorum erratis veniam, vt nostris citiùs impetremus. Cubi autem vniones ἴσους vocari ab Ionibus (vitiosè enim hic ὄους, vt & in Pollucc non semel, quasi *vnum* editum erat) testis est idem Iulius in Onomastico, & ex eo Iunius Hadrianus libro II. Animaduersor. cap. IV. & Adagiorũ Centuria V. num. 62. Rectiùs verò Vatic. cod. ὄους, & mox, ἀκρίβειαν ἢ τρὶς ἓξ, ἢ βὰξ ἴσους: eamq; lectionem confirmat his verbis Suidas: Οἱ δὲ κυβεύοντες ἔφασαν τὸν κύβον, ἢ παρὰ βὰξ, ἢ τρὶς ἓξ, ἢ τρεῖς ἴσους. Meminit quoque Adagij Eustathius in Ἰλ. κ'.

24. Phanij ostium.] Phanius, vt ferunt, fœnerator fuit; vel, vt aliis placet, cæcus. Aperiente verò famulo ipsius penuarium, atque ostium, tametsi validè clausum putaret, referante; dici hinc cœptum est Adagium in eos, qui in custodiendo nihil proficerent.

25. Aphya ignem.] De re citò absoluta iactatum. Aphya enim piscis genus vsque eò molle, vix vt conspecto igne coquatur.

26. Herculanus morbus.] Dicæarchus ait morbum sacrum, seu comitialem *Herculeum* appellari. In hunc enim multis exercitum laboribus incidisse Herculem.

24. Η' Φανίου θύρα.] Ὁ Φάνιος, ὡς φασὶ, ἠγόρασε τὸ βόλος ἅπαν, ἄλλοι δὲ τυφλός. ὑπονοήσαντος δὲ τοῦ παιδὸς ἀπὸ τοῦ ταμείου τὴν θύραν, ἐν ἐκείνος ἰσχυρὰ ἐκίνει ζεῦξαι δεῖ, τὸν παροιμίαν εἰρῆσθαι ἐπὶ τῶν μηδὲν ὠφελούντων ἐν τῇ φυλάττειν.

25. Η' ἄφυα πῦρ.] Ἐπὶ τῶν ὀξὺ λαμβανόντων τέλος ἡ παροιμία λέγεται. παχέου γὰρ ἀφύη ἐστὶ, δι' ὃ ἰχθὺς ἰδιώτου τὸ πῦρ μένον ἑψεῖ), ὥστε μὴ ταχέως.

26. Η' ῥάπλειος τοῦ Θ.] Δικαίαρχος φησὶ τὸν ἱερὸν νόσον, Η' ῥάπλειον ὀνομάζεσθαι. εἰς παύλιον γὰρ ἐν τῇ μακρᾷ πόνων ἀθλεῖσθαι φασὶ τὸν Η' ρακλέα.

Θ.

27. THAMYRIS insanit.] Iactatum in eos Prouerbium, qui à ratione aliena committunt. Thamyris

Θ.

27. Θ ΑΜΥΡΙΣ μαίνεται.] Ἐπὶ τῶν παρὰ τὸν καιρὸν ἀθλούντων ἐφ' ἁρπαγὴν ἐπιόντων. ὁ Θάμυρις

24. Suidas, apud quem φάυα editur, alteram addit originem de mœcha vxore, quæ per tegulam adulteros admitteret, frustrà consilio Phanio ianuæ obseratæ. Eustathius in Odyss. α'. deriuat à Phania quadam, qui multam sibi opum vim reconditam domi finxerit, qualis ab Horatio amens Argiuus quidam lib. 11. Epistola 11. versu 128. sic indacitur:

—— Pol, me occidistis, amici,
Non seruastis, ait, cui sic extorta voluptas,
Et demptus per vim mentis gratissimus error.

Talis quoque Thrasyllus Axonensis, Pythodori F. apud Athenæum lib. XII. extremo, ex Heraclide Pontico, & in Chiliaste Barato, *Ia nihil sapienda iucundissima vita*, ex Sophoclis Aiace μαινομένῳ. Idem Aristoteles, sed Abydi contigisse commemorat.

25. Vide suprà Cent. 2. Adag. 32.

26. De hoc morbo Aristoteles Probl. 1. Sectione 30. Alexandro quoque Tralliano *καθιερὸν καὶ ἱερατικὸν νόσον* dicitur, sed *ἱερατικὸν διὰ τὸ ἰσχυρὸν καὶ δυσιατώτατον εἶναι*. Fortè quòd validus sit ac vehemens, vt Hercules alter, vt à medicorum filiis expugnari vix possit. Apuleius in Apologia *Sacrum morbum* illum appellatum putat, quòd animi partem rationalem, quæ longè sanctissima est, violet. Tu vide & Moscopulum in dict. Ἐπιληψίαν, & Hieronymum Mercurialem.

27. De hoc Thamyris cum Musis certamine in Bœotia Homerus Iliad. β'. pluribus fabulam exponit, vers. 594.

Καὶ Πρωτεὺς, καὶ Ἔλκος, καὶ Δώριος, οὐδὲ τι μοῦσα
Κείμενον Θάμυριν ἐποίησε τὸν ἐκ Οἰχαλίηφι,
Οἰχαλίηθεν ἰὼν ἀπὸ Εὐρύτου Οἰχαλιῆος·
Ἤτοι γὰρ δείσασα θεὰ τάνυσέν γε ἀοιδὴν
Μούσα πρὸς Θαμύριν· τάχα δ' ἐκ μολπῆς

ZENOBII CENTVRIA IV. 87

μνησε πολλοὺς δὴ καλλει δουλοῦσθαι, ἤρξατο πρῶτον ἱρᾶν ἀρρένων. ἀσκήσας δὲ κιθαρῳδίαν, τοῖς Μούσαις ἤρισεν, συνθέμενος ᾠδήσειν, εἰ μὲν κρείττων φανείη, πάντας αὐτοὺς εἰ δ' ἡττηθείη, στερήσεσθαι ὧν ἂν ἐκεῖναι θέλωσιν. ὑπερίσχυσε δὲ αἱ Μοῦσαι ἠβήσαντας, καὶ τὴν ὄψιν ἀμείψαντα αὐτὸν καὶ τὴν κιθαρῳδίαν ἐκέκτηντο.

28. Θᾶττον ἢ Βούτης.] Τῶν δή τῃ τοᾶ μαχομένων τις ἦν ᾧ ἐπεγέγραπτο Βούτης, οὗ ἰφθίμενον τὸ πρόσωπον καὶ ὁ ὀφθαλμὸς· τὰ δὲ λοιπὰ μέρη ἐδόκει ὑπὸ τῶν ὅπλων, ἐφ' οὗ ἐζωγράφητο, κρύπτεσθαι, διὰ τὸ ἀτελῆ αὐτὸν εἶναι. τάχιστ' ἂν ἡ παροιμία δή τῃ ῥᾳδίως σπευσαμένων. καὶ γὰρ ὁ Βούτης ῥᾳδίως κατασκεύασται, ἅτε οὐχ ὁλοκλήρου τοῦ σώματος γεγραμμένου.

29. Θετταλῶν σόφισμα.] Παροιμία δή τῃ συνιζομένων λαμβάνεται. ἐπὶ τοῦ Θετταλοῦ λόγιον ἐκπεσόντος, φυλάτ-

pulcritudine multos attrahés cœpit primùm mares adamare. Cithara verò ac fidibus exercitus cum Musis certauit, hac posita cõditione, vt, si superior euaderet, singulis assuesceret; sin victus discederet, qua vellent illæ, parte priuaretur. Vincentes autem Musæ & oculis ipsum orbarunt, & citharam pulsandi arte multando priuarunt.

28. Citiùs quàm Butes.] Inter picturas pugnarum Stoæ porticus Atheniis Butes depictus erat, cuius dumtaxat caput & oculi spectarentur; reliquæ verò corporis partes monte vnde eminebat, tegebantur. Et quia Butes quasi non integro corpore depictus erat, natum hinc Adagium est, de rebus celeriter absolutis.

29. Thessalorum commentum.] Vsurpatur Adagium de calliidè inuentis, propter oracultum Thessalo datum, cauere

Αἰὲν ἀμύνεσθαι πρὸς ὀϊστεύοντας, ἀοῖσιν ἀνδρῶν Θεσσαλὸν ἀγλαὸν ἐν ἀγυιαῖσι κλυτοῖσι.

Quo in versu Θεσσαλὸν malim legi. Latinè verò si quis requirat, non apponam: me perpetuò ignauos foueam transferendo. Ad hunc autem poëtæ locum Eustathius è Lexico Pausaniæ, diuersam à Zenobio & Homero fabulam commemorat, de Amyri in Peloponnesum migrante, & pro insano à Sybaritis habito; cùm tamen oraculo didicisset fore, vt Sybaritarum vrbs funditus tum demum periret, cùm homines præ diis honorarent, vt ibidem acciderat, ad Deorum asylum fugiente seruo, indeque abstracto, ad Heroïs verò se recipiente, immuni seruato. Suidas etiam & Diogenianus, atque Apostolius vnam eamdemque de seruo historiam parum, ni fallor, sibi constãtes, & Amyri & Thamyri attribuunt. Placet autem vt nominibus, ita re gesta diffinguendos videri, licet Etasinus *Thamyrin* non arrigerit, & corrigendum Ioannes Harrungus accuratæ vir diligentiæ Decuria 1. cap. 11. censuerit. De *Thamyri* verò videndus Hesychius ac Phauorinus.

29. Vaticani codicis scripturam repræsentabo. Θετταλικὸν enim præfert, & explanat: Λόγιον ἔξιμεν τῷ Θετταλῷ φυλάττειν, &c. τοῦτο ἐπὶ τῶν λόγων, καὶ οὐχὶ τῶν ἔργων λεγόμενον, ὅτ' ἂ ἄμεινον ἐβούλετο. ἐπιχωρεῖν τινὰ Θετταλικὰ τὰ δεινὰ δι' ἔτους. Suidas quoque variè adhiberi solitum ait, de habitu, de impostura, quique ordinibus non rectè pugnant, sed subdolè agunt. Thessalum autem facit Aratum, & Thessalos latrociniis & perfidia nobiles: de quorum fraudibus & in Phœnissis Euripides, & ibi Græcus enarrator:

Καὶ πῶς τοῦτο τὸ Θεσσαλῶν
Ἐξήνεγκε τὸ πανοῦργ' ἀμαλὸν χθονός.

Aristophanis Scholiastes ab Iasone Prouerbium

ueret ne vinceretur ab iis, qui maiore splendidioreq; voto oraculum aduersus ipsum consulerent. Ratus igitur oraculi mentem se assecutum, & modum excedens, centum virorum capita Apollini Καπιβατίῳ sacrificaturum se vouet. Reuersus itaque & voti compos redditus, sacrificium votumque, vt non satis dignum Apolline, minusq; pium arbitratus, soluere cunctatus est. Hinc ad hanc vsque diem Thessali sacrificium Apollini quotannis pollicentur.

30. Deorum forum.] Prouerbiũ de iis qui dicere quid audent in eos qui tantum ipsis præstent, quantũ Dij mortalibus antecellunt. Locus Athenis à re, quæ exercetur, sic nominatus.

31. Incessu titubas.] De non firmo gradu ac solido ambulante, sed inconstanter ac turbidè incedente.

32. Thraces iusiurandũ ignorãt.] Huius meminit Menander prima Comœdia. Refert enim ibi natu maximũ iaculo per pectus adacto periisse; indeq; Ionibus atq; Æolibus ænigma factum, Thraces insiurãdi & fœderis ignari sunt.

τῆς μὲν ἄλλων αὐτὸν οὐ ἐξεναντίας δικῆ μείζοσι καὶ λαμπροτέροις κατ' αὐτὸ χρησόμενοι, νοήσας ὧν τὸ λεγόμενον, ἢ θεὸς ὑπερβολὴν ἔχει τιμώμενος, ἑκατόμβωι ἀνδρὸς ἐξελθὼν θυσίαν Ἀπόλλωνι Καπιβατίῳ. καταλθὼν δὲ ἐκεῖ, καὶ ὀκνήσας ἀνδρὸς ἐφ' ἁρμοστοῦ, τὸ σφᾶς ἢ θυσίας ἢ τιμὴν δικῆ ἂν ἱερεῖα ἀντὶ ἀνθρώπου, ἢ μᾶλλον; ἔθυσεν ὑπερίδετο. ἢ μέχρι νεῦ Θετταλοὶ τὴν θυσίαν Ἀπόλλωνι ὑπισχνοῦνται δι' ἔτους.

30. Θεῶν ἀγορά.] Παροιμία ἐπὶ τῶν τολμώντων τὶ μέγα ἐπὶ τοῖς τοιούτοις ὑπαρίσχοντα, ὅσον ἐν θεοῖς τὸν ἀνθρώπον. καὶ τόπος Ἀθήνησιν ἀπὸ τῆς συναγωνιζομένης πανηγύρεως οὕτως ὀνομάζεται.

31. Θολερῶς προβαίνεις.] Μὴ κεβεστηκότως ἢ ἀσφαλῶς πορεύῃ ἀλλ' ἀσταθῶς, ἢ ταραγμένως περιῇ.

32. Θρᾷκες ὅρκια οὐκ ἐπίστανται.] Ταύτης μέμνηται] Μένανδρος ἐν τῇ πρώτῃ λέγων δὲ, ὅτι ἐν πελάγει τῇ γῇ ὁ πρεσβύτατος ἀκοντίῳ δι' τῆ φλεβὸς ἀπώλετο. καὶ ἐντεῦθεν Ἴωσι ἢ Αἰολεῦσιν αἴνιγμα γέγονε, Θρᾷκες ὅρκια οὐκ ἐπίστανται.

33. Θύρας

Menandri autem Comœdia aduocatur concisè ἐν τῇ πρώτῃ, quę est ἐπίτρεποντες πρώτη, ab Athenæo citata initio libri IX. Δεύτερον. Vertendum itaque hic, *in Hæredè primâ*, non *in Comœdia primâ*. Nec me fugit numerum addi interdum, vt ibidẽ Aristophani Πλούτου δεύτερος à Dipnosophista laudatur.

33. Suidas alium addit vt sensum, ita & lectionem: Θύρας κόρις, οὐκ ἐπ' Ἀνθεστήρια. *Foras lemures, non in sunt Anthesteria*, quasi animæ Anthesteriis per vrbem vagarentur. Athenienses quoque mensem sextum *Anthesterionа* nominarunt; quem Gaza *Nouembri* respondere putat, ὧβρι τὸ ἄνθος τοῦ, quòd floribus prata prirentur. Alij tamen Dionysij esse festa aiunt. Philostratus nominis causam refert ad ritum coronandi pueros triennes festis floreis. De scriptura variante iterùm. Membranæ Vaticanæ amplius: Τὶς ἦν ὅτε ταῦτ', Θύρας κόρις, οὐκ ἐπ' Ἀνθεστήρια. variatq; in sequentibus breuiùs quàm vulgatus ad hanc diem Zenobius Prouerbium sic explanans. Οἱ δὲ ἐπὶ τοῖς ἀκαίροις ἐπαινοῦσι τῶν Καρικῶν. φασὶ γὰρ ὡς ἐν τοῖς Ἀνθεστηρίοις ἐπιχωριάσαι αὐτῶν, καὶ ἐκ ἐργάζεσθαι. ἐπεὶ τὰ ἐργαστήρια τὴν ἐκκλησίαν, ἐπὶ τὰ ἔργα τότε ἐξίεσαν λέγοντες, Οὐκ ἐπ' Ἀνθεστήρια. ἐν δὲ ταῖς Κάρες πρὸ μέρη τῆς Ἀττικῆς χῶρας κατέχον καὶ ὑπὸ τὸν ἑορτὸν τῆς Ἀνθεστηρίων ἔρχεσθαι εἰς Ἀθήνας, σπονδῶν αὐτοῖς μεταδίδοσαν, ἐν ἄστει δὲ τοὺς ἐπιτυγχάνοντας ἐξω τῶν Καρῶν, τὸ ἐορτὸν ἄγοντας ἐκβάλλειν. ἐν δὲ ταῖς ἐσθῆσι ἀπατῶντες ἐξω τῶν Καρῶν, τὸ ἐορτὸν τοῦτο ἄγειν.

34. Θάσος ἀγαθῶν.] Ἐπὶ τῆς δαίμονα καὶ λαμπρὸν βίον ζῆσαί τινα ἐπαγομένων ἢ παροιμία ἐστί. Καλλίστρατος γὰρ ὁ ῥήτωρ ἐκπλέων Ἀθήνηθεν

34. Thasus bonorum.] In eum qui beatum & splendidum aliquem efficere possit, iactatum Prouerbium. Callistratus enim Orator Athenis discedens ciubus

bium derivat, quòd Medeæ datam fidem non seruarit, exitatq; Adagium in Chrestomathia libri I. Athenæi. Affine huic videatur Prouerb. *Thessalorum excestus*. quod Prouerbij specie in Chrysantho Eunapius Sardianus extulit.

Portò Apollinis hoc cognomen tribuit & Ioui Plutarchus, & Pausanias in Eliacis, aramque illi esse in Olympia, vbi & Themidi fatidicæ lucum. Dictus etiam Ὑβριστὴς Phœbus & ὑβάτης, quasi *desipiens*, Apollonij interpreti. Hoc item loco σπατάλου, quasi *prodigalem* dicas, vt Iouem Plautus nominat in Amphitruone.

31. Suidas hinc transcripsit, sed, verum vt fatear, phrasis potiùs quàm Prouerbij tatione.

32. De Thracum perfidia, & totidẽ pænè verbis quot Zenobius, Strabo, nisi quòd προξένους, id est, *legatos* ibi legitur. Respexit & Maro III. Æneidos initio, de Polymnestore Thrace hospitij ius, iugulato Polydoro, violante, *fas omne abrumpit*, inquit. vbi & interpretes Lambertus Hortensius, & Germanus Pimpontius, homines eruditissimi.

Menan-

ciuibus persuasit, vt regionem ex aduerso sitam incolerent, prædicans & auri venas, & amplam optimamque glebam habere, atque adeò *Thasum bonorum* locũ appellabat: vnde fluxit Prouerbiũ.

35. Citiùs vsura quàm Heraclitus Perineus currit.] Heraclitus cursor fuit, qui homines sua celeritate in stuporem rapuit. Iactatur in eos Prouerbium, qui fenori pecuniam fumũt, curréte assiduò vsura velociùs, quàm Heraclitus ille cursor. Dictum autẽ Dorica dialecto, Ἡράκλειτος Περινίου, pro Περινέου.

36. Dea Impudentia.] Vsurpatur Adagium in eos, qui ex inuerecundia emolumentum capiunt. Refert Theophrastus, lib. de Legib. *Cõtumeliæ* & *Impudentiæ* aras ab Atheniẽsibus positas.

37. Thracium commẽtum.] Fefellit Thracas, dierum pactas inducias non seruantes. Commentum dicitur, quod quis ex animo fingit, & quod ei persuadet. Vnde & Commenticius dicitur, qui ex animo fingit. Sic Terentius in Andria: *Commentum hoc est patris.* Et Cicero pro Cluentio: *Commentum hoc totum Oppianici fuit.* Et Plautus in Mostellaria: *Commentum hoc est meum.* Et Horatius: *Commentum delere dies.* Et Ouidius: *Commentaque carmina vulgo.* Et Virgilius: *Commenta damus.* Et Lucretius: *Commenta deum.* Et Cicero in Verrem: *Commentum hoc totum Verris fuit.* Et Plautus in Mostellaria: *Commentum hoc est meum.* Et Horatius: *Commentum delere dies.* Et Ouidius: *Commentaque carmina vulgo.* Et Virgilius: *Commenta damus.* Et Lucretius: *Commenta deum.* Et Cicero in Verrem: *Commentum hoc totum Verris fuit.*

35. Περινὸν ὀπίδι νομὸν ἀρβίτρορ, cursoris huius patriam, Stephani auctoritate adductus, qui in τῶν πόλεων Περινέον etiam dictam existimat Asiæ vrbem. Etsi verò κίνησε hîc Vatican. habeat, retineo τάχος. Idemque Θρυλλήδι pro Θαυμαδὶ præfert. vtrumque rectum.

36. Idem fortasse ex Theophrasto M. Tullius lib. de Legibus 11. *Illud*, inquit, *vitiosum Athenis, quòd Cylonio scelere expiato, Epimenide Cretensi suadente, fecerunt Contumelias famum, & Impudentiæ.* Et Menandri de hac Dea γνώμη circumfertur:

——— δεῖ μεγίστη τῶν θεῶν
Νῦν τὴν ἀναίδειάν, εἰ θεὸν χρὴ τὸν λόγον
Δεῖν τὸ κεφάλαιον δὲ πᾶν τοῦτ' ἐστὶ θεός.

——— O *Deorum maxima*
Nunc cùm sis Impudentia, si Deam est fas dicere:
Imò fas: posse enim Dei proprium putant.

Pausanias quoque in Atticis huius Deæ meminit, qui & in Laconicis *Pudori* positam ait, post Xenophontem in Symposio. Lanctantius, Porphyrius ac Seruius cultos fuisse ἀναισχυντίας Deos, partim vt prodessent, partim ne obessent: in his & *Febrim*; de qua Febri è Tullio, Valerio, Plinio, Liuio, & Augustino obseruatum à Iunio aduersus Pintiani sententiam libro 111. Animaduersor. cap. 1. Hunc quoque respexisse cultum arbitror Maronem lib. 1x. Æneidos ver. 186.

——— *Diine hunc ardorem mentibus addunt*
Euryale? an sua cuique Deus fit dira cupido?

Plura id genus monstra ab Ethnicis culta dabit Gyraldus Syntagmate primo. Denique Δεῖ de sequiore hîc genere positum; qualia Nunnesius, homo doctissimus, ad Phrynichum De vocibus Atticis congessit.

37. Historiam cõmemorat lib. 1x. Strabo, similiaque Cicero lib. 1. Officiorum de Iustitia disserens, tametsi quædam exemplaria antiqua his careant. Erasmus *decem dierum inducias* hîc vertit, quod μυριαήμερα ἀμάχημα videatur: nam πεντημέρους ἀνοχὰς Zenobius habet. Membranæ verò Vaticanæ sic præferunt, indicato pugnæ loco:

Θρᾷκας

35. *Perine* opidi nomen arbitror, cursoris huius patriam, Stephani auctoritate adductus, qui in τῶν πόλεων *Perinem* etiam dictam existimat Asiæ vrbem. Etsi verò κίνησε hîc Vatican. habeat, retineo τάχος. Idemque Θρυλλήδι pro Θαυμαδὶ præfert. vtrumque rectum.

36. Idem fortasse ex Theophrasto M. Tullius lib. de Legibus 11. *Illud*, inquit, *vitiosum Athenis, quòd Cylonio scelere expiato, Epimenide Cretensi suadente, fecerunt Contumelias famum, & Impudentiæ.* Et Menandri de hac Dea γνώμη circumfertur:

——— δεῖ μεγίστη τῶν θεῶν
Νῦν τὴν ἀναίδειάν, εἰ θεὸν χρὴ τὸν λόγον
Δεῖν τὸ κεφάλαιον δὲ πᾶν τοῦτ' ἐστὶ θεός.

——— O *Deorum maxima*
Nunc cùm sis Impudentia, si Deam est fas dicere:
Imò fas: posse enim Dei proprium putant.

Pausanias quoque in Atticis huius Deæ meminit, qui & in Laconicis *Pudori* positam ait, post Xenophontem in Symposio. Lanctantius, Porphyrius ac Seruius cultos fuisse ἀναισχυντίας Deos, partim vt prodessent, partim ne obessent: in his & *Febrim*; de qua Febri è Tullio, Valerio, Plinio, Liuio, & Augustino obseruatum à Iunio aduersus Pintiani sententiam libro 111. Animaduersor. cap. 1. Hunc quoque respexisse cultum arbitror Maronem lib. 1x. Æneidos ver. 186.

——— *Diine hunc ardorem mentibus addunt*
Euryale? an sua cuique Deus fit dira cupido?

Plura id genus monstra ab Ethnicis culta dabit Gyraldus Syntagmate primo. Denique Δεῖ de sequiore hîc genere positum; qualia Nunnesius, homo doctissimus, ad Phrynichum De vocibus Atticis congessit.

37. Historiam cõmemorat lib. 1x. Strabo, similiaque Cicero lib. 1. Officiorum de Iustitia disserens, tametsi quædam exemplaria antiqua his careant. Erasmus *decem dierum inducias* hîc vertit, quod μυριαήμερα ἀμάχημα videatur: nam πεντημέρους ἀνοχὰς Zenobius habet. Membranæ verò Vaticanæ sic præferunt, indicato pugnæ loco:

Θρᾷκας

runt Thraces cùm pugna inferiores fuissent, constitutis quinque dierum cum Bœotis pactisque induciis, nocte Bœotos insequentes alios quidem occidisse, vivos alios cepisse. Expostulantibus verò Bœotis, respondisse Thracas, dierum non noctium pactas inducias.

I.

38. INVS dolores.] Ino Cadmi filia, ex Athamante duos peperit, Learchum & Melicertam filios, filiámque Eurycliam. Hi ab Athamante furibundo iaculis confixi perierunt. Ino verò cum Melicerta in mare iuxta Molurium se præcipitauit; & hanc quidem Megaram æstu delatam, Megarenses expiscantes ac magnificè cõdentes *Leucotheam* deinceps nominarunt. Melicertam verò Corinthum appulsum sepeliere Corinthij, & in eius honorem certamina Isthmia instituerunt. Hinc iactari Prouerbio cœptum, *Inus dolores*. Ἄχος enim dolorem sonat, quasi ἡ λύπη ἀχαρεῖς ποιοῦσα τοὺς πεπόνθοτας: qui dolor stuporem incutit patienti aduersa. Sic narrat Menecrates Tyrius: & Ino ob hanc causam talia perpessa est. Athamanti priùs Nephele nupserat, ex qua filios duos Hellen & Phrixum sustulit: qua mortua alteram duxit vxorem Ino. Ea, vt nouerca, Nepheles liberis

Θρᾷκας ἀπὸ τῆς ἥττης ὑπὸ Βοιωτῶν, καὶ ἀνειπημένους ἀσπόνδους καὶ ἀσπείστους ἡμέρας πέντε ἀνοχὰς ποιησαμένους πρὸς τοὺς Βοιωτούς, τοὺς μὲν ἀποκτεῖναι, τοὺς δὲ ζωγρῆσαι. ἀξιούντων δὲ τῶν Βοιωτῶν, εἰπεῖν τοὺς Θρᾷκας, ὅτι τὰς ἡμέρας οὐ τὰς νύκτας ἐσπείσαντο.

I.

38. ΙΝΟVS ἄχη.] Γυνὴ ἡ Κάδμου σωμαλθοῦσα Ἀθάμαντι, δύο ἐγέννησε παῖδας, Λίαρχον καὶ Μελικέρτην, & θυγατέρα Εὐρύλεσσαν. ὧνται ὑπὸ Ἀθάμαντος μανέντος κατατοξευθῆναι. μετὰ δὲ Μελικέρτου ἡ Γυνὴ ἔῤῥιψεν ἑαυτὴν εἰς τὴν θαλάσσαν παρὰ τὸν Μολυρείου θάλασσαν. κομισθὲν μὲν εἰς Μέγαρα παρεβεβοημένον Μεγαρεῖς ἀνελόμενοι, καὶ πολυτελῶς κηδεύσαντες, ἐκάλεσαν Λευκοθέαν τὸν δὲ εἰς Κόρινθον Κορίνθιοι θάψαντες Μελικέρτην, καὶ ἄγουσιν ἐπ' αὐτοῦ ἀγῶνα τὰ Ἴσθμια. ὅθεν δὲ ταῦτα εἴρηται Γνοὺς ἄχη. Ἄχος γὰρ λύπη, ἀχαρεῖς ποιοῦσα τοὺς πεπόνθοτας, ταῦτα δὲ διήλωσε καὶ Μενεκράτης ὁ Τύριος. πέπονθε δὲ οὗτος Γνὼ δι' αἰτίαν τήνδε. Ἀθάμας πρότερον γυναῖκα ἐγκρατῶς Νεφέλην, ἧς παῖδας ἐκ ταύτης Ἕλλην καὶ Φρίξον ἐγέννησεν. ἀποθανούσης δὲ τῆς Νεφέλης, δεύτερον ἠγάγετο γυναῖκα Γνώ. ἥτις βουλευσαμένη τοῖς τῆς Νεφέλης παισὶ, παρὰ

Θρᾷκας ἀπὸ τῆς ἥττης ὑπὸ Βοιωτῶν, καὶ ἀνειπημένους ἀσπόνδους καὶ ἀσπείστους ἡμέρας πέντε ἀνοχὰς ποιησαμένους πρὸς τοὺς Βοιωτούς, τοὺς μὲν ἀποκτεῖναι, τοὺς δὲ ζωγρῆσαι. ἀξιούντων δὲ τῶν Βοιωτῶν, εἰπεῖν τοὺς Θρᾷκας, ὅτι τὰς ἡμέρας οὐ τὰς νύκτας ἐσπείσαντο.

38. *Leucotheam* dictam à Græcis, à Latinis *Matutam*, quæ priùs *Ino*, Cicero Tusc. 1. refert. Ouidius 1v. Metamorph. Hyginus, & Luctatius, Statij interpres. Vertit & nomen Indiges factus *Melicerta*, dictusq; *Portunus* à Latinis, & à Græcis *Palæmon*, iisdem auctoribus.

Μενεκράτης ὁ Τύριος.] Erasmus edidit *Me-*

ris insidiata est, & persuasit indigenis mulieribus, semina vt in sartagine torrerent. quibus aspersum solum annuos non retulit fructus. Athamas igitur Delphos misit, qui de agrorum sterilitate oraculum consulerent. Ino verò donis corrupit legatos ac peruertit, vt dicerent respondisse Apollinem, si sterilitatem auertere vellet, Hellen ac Phrixum è medio tolleret. Itaque persuasus Athamas Phrixum & Hellen immolaturus aræ admouit. Sed illorum miserti Dij, aurei velleris ariete vectos illos per aëra sustulerunt. Helle quidem cùm se arietis tergo tenere non posset, decidens in Pontum nomen Hellesponto dedit; Phrixus autem in Colchida saluus peruenit. Athamas in rabiem à Diis actus, in Ino furibundus, vt ipsa in eius liberos, sæuiit.

39. Ialemo frigidior.] Sic Prouerbio quis dixerit, *Dæmone nudior*. Plorantes enim ialemo vtuntur, hoc est, lesso ac næniа. Inde & Γαλεμίζειν, pro complorare dictum. Alij ferunt Ialemum Calliopes filium in canendo supra modum frigidum exstitisse.

μιση τὰς τ' ἠγχρίνω γυναῖκας φρύγη τὰ αὐτόματα· ἐγὼ δὲ πυθρολμένου τ' αὐτόθεν ἀρχομένου, καιροὺς ἐτησίους αὖθ' ἑνδέδυκε. πέμψας οὖν εἰς Δελφοὺς ὁ Ἀθάμας, εἴρετ' τῆς ἀφορίας ἐπυνθάνετο. δόλῳ δὲ πείσασα Ἰνὼ τοὺς πεμφθέντας, ὑπέθετο ἀυτοῖς εἰπεῖν ὑποφθέγμασιν οἷς ἀνεῖλεν ὁ θεὸς, ἕλλου καὶ Φρίξου σφαγιασθῆναι, εἰ θέλοιεν ἀπαλλαγὴν τῆς ἀφορίας ἴσχειν. πυθοῖς ὢν ὁ Ἀθάμας, Ἕλλου καὶ Φρίξου τοῦ βουλοῦ παρῆσαν. αὐτὰ δ' ἀυτοὺς μὲν κατακτείνοντες οἱ θεοὶ δι' ἐρικτὸν χρυσομήλου κριοῦ ἴσαι, ἐς ἀέρα πάσαν. θέον Ἕλλη μὲν ἀντέχειν μὴ δυναμένη, εἰς τὸ ἀπ' ἐκείνης κληθὲν Ἑλλήσποντον κατακπέσον· Φρίξος δὲ εἰς τὴν Κολχικὴν διασώζεται. ἣν Ἀθάμαντι δὲ μανέντι ἐμβαλόντες, τὴν Ἰνὼ τοιαῦτα παιδῶν παρεσκεύασαν.

39. Γαλέμου ψυχρότερον.] Παροιμία, ὡς εἴπις εἶπαι, Γυμνότερον τῆ κακοδαίμονος· ἢ ὅτι οἱ θρηνοῦντες, τῷ ἰαλέμῳ χρῶνται, ὅπερ λόγοις αὐτὸ. ὅθεν καὶ τὸ θρηνεῖν, Γαλεμίζειν λέγειν. λέγουσι δὲ τινὲς τὸν Γάλεμον, υἱὸν Καλλιόπης, καὶ ὑπερβολὴν ψυχρὸν γεγονότα.

40. Γεῖρε

lucratem, librariorum opinor ἀδωνία, qui paulò antè *Melicer* aut transcripsissent.

De Phrixo & Helle legendus Apollonij Rhodij enarrator in Periocha Argonauticôn, vt de aureo vellere Isacius Tzetzes in Lycophronis Cassandram.

39. Euripides in Troadibus ἰάλεμον, pro *eiulatione & luctu* dixit:

Οἴμοι ἰάλεμοι, τίνα τὸν τάλαν
Δάκρυσι τ' ἐκ δακρύων ἐκπαλαίβοντες
Κωκυτοῖσιν θίασον; ——
Quis eiulatus, quisq; luctus,
Lacrymisq; ex lacrymis profluunt,
Nostris in alibur ——

Et Menander Comicus:

Ὅταν δ' ἐρῶντος τέλεον ἀφίλης, οἴχῃ,
Εἰς τὸν ἰαλεμὸν τὸν τοῦτον ἐγχέει.
Audaciam cùm dempseris amanti, perit:
Potest is inter ialemos adscribier.

Aristophanes quoque Grammaticus libro De vocibus Atticis apud Athenæum: Ἐν γάμοις ὑμέναιος, ἐν δὲ πλοῦσιν ἰάλεμος. Hesychius Prouerbium sic exstulit: ἰαλέμου ψυχρότερος. *Miscebatur ialemo.* Codex autem Vatic. hîc

40. Γεῖρε ἡ συμβουλή ἐστιν.] Παροιμία ὅταὶ τῷ δεινὰ κινδυνῶς συμβουλεύειν. μέμνηται ταύτης Ἐπίχαρμος.

41. Γέρων ἱππότης μετὰ μείονα κύκλον ἐπίβαλλε.] Ταύτης μέμνηται κωμικὸς ὁ Κρατῖνος Σαμίοις. τάττει δὲ ἐπὶ τῶν δι' ἄκρας ἡλικίας ἀνθρώπων τοὺς καὶ ἀναπαύλης εἴρηκε δεῖσθαι τοῖς γηράσκουσιν ἱππεῦσι, οἷς γηράσκουσιν ἐπίβαλλον τὸ καλούμενον Τελτίππιον. ἔστι δὲ τοῦτο σιδηροῦς τροχίσκος. ἐπιτίθεσι δὲ ἡμιόνοις οἷς χαραττῆρ τροχίσκος. ὃν ἐκπυρώσαντες, ἐπιβάλλον τῷ σταγόνι τῷ ἵππων.

42. Ἱππάρχων σανίς.] Ἐπὶ παρὰ Συρακουσίοις οἱ ἵππαρχοι ἐν πίναξι τὰ ὀνόματα γράφοντες τῶν ἀτακτούντων παρεσημειοῦντο.

43. Ἰλιὰς κακῶν.] Ἀπὸ παροιμίας τοῦτο λέγεται ἐπὶ τῶν μεγάλων κακῶν παρόντων· ἐν Ἰλίῳ μυρία κακὰ συνέβη γενέσθαι.

40. Res sacra consilium.] De iis qui in re graui graue consilium dant. Meminit huius Epicharmus.

41. Equo senescenti minora cyclа admoue.] Crates Comicus in Samiis Prouerbij huius meminit, adhibeturque in iis, qui fessis senio viribus indigent requiete. Ductum à militaribus equis, quibus senescentibus imponuntur quæ vocant Trisippia, quasi publicus character. Est autem τελτίππιον ferrea rotula, quâ incensâ, equorum malis nota inuritur.

42. Hipparchorum tabula.] Apud Syracusios Equitum Præfecti nomina militum, qui ordinem deseruissent, in tabulas referebant.

43. Ilias malorum.] Dictum Prouerbium de ingentibus malis. Ad Ilium enim sexcenta mala contigerunt.

44. Vestæ

hîc ψυχρότερος pro illo γυμνότερος, & mox: λέγει δ' ὁ Γάλεμος ἴδιός τινας καλεῖσθαι. τίνες δ' ὑπερφυεῖς καὶ ὑφειμένοι τίνες δ' ἀδυνάτως ἔχοντες.

40. Addit Vatican. initio: ἔστι δὲ συμβουλεύειν, παροιμία ἐστὶ, &c. Plato in Theage sic effert: Ἀλλὰ μὰ δί', ὦ Δημόδοκε, ἔγωγέ τοι τὸν εὐβουλότατον ἤδη χρῆναι εἶναι. Iterumque epist. ad Perdiccam: Δίκαιος δ' εἶμι καὶ ξυνεβούλευον ἂν ἐμαυτῷ ξυμβουλεύειν ἀκριβῶς ξυμβουλεύοντι. Vtitur præterea Lucianus, ἐπ' ἀμείνων διδασκάλῳ. & Xenophon alibi. Extat & Senarius ille apud Græcos: Γέρων ἀνὴρ δεῖ τῶν ἐπ' εὐβουλίᾳ. Sed & hoc γνώμῃ potiùs quàm παροιμίᾳ sapit.

41. Vitiosè hîc κύκλα excusum Desiderius monuit, pro quo rectiùs κῶλα Suidas & Fauorinus habet, & disertè Vaticanæ membranæ, leguntque: Ἐπὶ τῶν διὰ γήρως δυσχερῶς φερόντων πόνους, καὶ ἀναπαύλης. Quamobrem iisdè auctoribus, repone mox pro δι' ἄκρας, διὰ γήρως. A Circensium autem equis dictum potius videatur, de quibus in Catone Maiore Cicero:

Sicut fortis equus, spatio qui sæpè supremo
Vicit Olympia; nunc senio confectus quiescit.

& Maro lib. III. Georg. vers. 96. de generoso equo:

Hunc quoque, vbi aut morbo grauis, aut iam segnior annis
Desitit, ahde domo; nec turpi ignosce senectæ.

Quem locum cetera eruditissimus Guliel. Canterus lib. VI. Nouarum lect. cap. VIII. Io. Aurato assensus, ita follicitabat, reponens *& turpi*. Malè. Seruius enim *nec turpi*, per ὑστέρησιν dictum annotat, vt *Fortunam nec mansuetam* in XII. Tabulis, & *nec vsurato*: &, *ne intelligendo* Terentio, pro, *non intelligendo* antiquo more dictum.

42. Hesychius à iuuenum præfectis deriuat, qui in tabula notabant eos, qui indecorè quid fecissent.

43. Μυρία κακά.] Respexisse videtur ad exordium Iliados Homericæ:

44. Vestæ sacrificat.] In eos qui cum nemine facilè communicant. Mos enim erat antiquitus cùm Vestæ facerent, neminem sacrificij participem reddere. Meminit huius Theopompus in Cauponibus.

K.

45. KADMEA victoria.] Hoc Prouerbium varij variè interpretantur; vsurpant verò de inutili victoria. Quidam, quòd Eteocles & Polynices inuicem concurrentes perierint. Alij, quòd Cadmei Argiuos, qui cum Adrasto militabant, superâtes, posteris eorũ pœnas dederint. Nonnulli, quòd Oedipus soluens Sphingis ænigma, illámq; vincens, matrẽ suam imprudens duxit vxorem; hinc se ipse excæcauit, quasi nihil illi prodesset victoria. Sunt qui sic interpretentur: Cùm Cadmus è Phœnicia litteras tradere Græcis vellet, Linum sustulit, ipsumque adeò litteras suas exhibentem ciues expulerunt, nihil vt huic commodi victoria attulerit. vnde natum Prouerbium.

44. Ἑστίᾳ θύει.] Ἡ παροιμία τέτακται ἐπὶ τῶν μηδενὶ ῥᾳδίως μεταδιδόντων. οἱ γὰρ θύοντες τῷ μὲν τοῖς παλαιοῖς, οὐκέτι θύουσι τῇ ἑστίᾳ, μεταδιδόασι μεταδιδόασι τῶν θυσίας. μέμνηται) ταύτης Θεόπομπος ἐν Καπήλοισιν.

K.

45. ΚΑΔΜΕΙΑ νίκη.] Ἐπὶ ταύτης ἡ παροιμίας ἄλλοι ἄλλως λέγουσιν. Κατὰ μὲν δὴ ταύτην ἐπὶ τῶν ἀλυσιτελῶς νικώντων. οἱ μὲν, ὅτι ἐπὶ Ἐτεοκλεῖ καὶ Πολυνείκει μονομαχοῦντες ἀμφότεροι ἀπώλοντο· οἱ δὲ, ὅτι καὶ μέλλοντες νικήσειν τοὺς Ἀργείους, τοῖς μετ' Ἀδράστου στρατεύσασι, δίκην ἔδοσαν ἡγησάμενοι τοῖς πατράσιν αὐτῶν, ἄλλοι, ὅτι τὸ Σφιγγὸς αἴνιγμα συνεὶς Οἰδίπους, καὶ νικήσας αὐτὴν, ἀγνοῶν ἔγημε τὴν ἑαυτοῦ μητέρα· εἶτα ἐξετύφλωσεν ἑαυτὸν, ὥστε μὴ λυσιτελῆσαι αὐτῷ τὴν νίκην. ἄλλοι δέ τινες, ὅτι τὰ ἐν Φοινίκῃ γράμματα βουλόμενος ὁ Κάδμος διδάσκειν τοὺς Ἕλληνας καὶ μέχρι νῦν ἐπιφερόμενα τοῖς βιβλίοις Λῖνον ἐξ αὐτῶν ἔδιπτε γράμματα ὑπὸ τῶν πολιτῶν ἐκβληθείς, ὃν ἀναδιδάξαι οἱ πολῖται). ἐπὶ τῶν μὴ λυσιτελούντων τοῖς αὐτοῖς τὰ ἴσα, λέγεται τὴν τοιαύτην παροιμίαν.

46. Καὶ δυσμε-

——ἢ μοῦ ἀγαπᾷς ἄλγε' ἔδωκε.

Plutarchus in Coniugalibus præceptis, de Helena à Paride rapta, Ὅ γ' ἐκείνου γάμον Ἑλλάδι κακῶν ἄλγεα ἐμβαλόντα ἐμίσησεν. Vtitur & Cicero Epist. xi. ad Atticum lib. viii. & in Licinianis: *Nam nisi Ithacæ extitisset illa, idem tumulus qui corpus eius contexerat, nomen etiam obruisset.* vbi parentum memoria vitiosè, meminit, edebatur, *nisi illa ars extitisset.* Alludit huc B. Basilius epistola ad Traianum, quæ est manuscripta apud Dan. Hœschelium virũ eruditissimum: Ἡ ξένων ἢ δι' ἡμᾶς ἀεὶ ἐν κατωφερεῖ τοιούτοις ἐμπέσῃ καὶ ἀνάρρυσιν οὐκ ἔχοντα Ἑλλάδι. & Heliodorus, festiuus sanè scriptor, Æthiopic. lib. 2. Γέλωτα μὲν γὰρ εἶναι ἀκαιρίαν ἐν σπουδαίοις καὶ σκώπτειν ἐν ἀκαίροις, καὶ ἐν τούτοις βέβηκεν, ἀπορεῖν ὅτι σκώπτει κεῖνος.

44. Ἑστίᾳ θύει.] Sic ad hanc diem edebatur. Ex Vatic. cod. emendo: Ἑστίᾳ θύει. explicatque ad hunc modum: Κατὰ μηδενὶ ῥᾳδίως μεταδιδόντων. Ἐπεὶ καὶ τοῖς παλαιοῖς μεταδιδόασι τῶν ἱερῶν ἐθυον Ἑστίᾳ.

45. Vtitur Plato lib. 1. de Legibus, Plutarchus Commentario De liberis educandis, & De fratrum concordia, Aristides in Pen-

Pericle, ibidemq; paulò aliter Scholiastes: diuersa quoque in Bœoticis Pausanias, & Herodotus lib. 1. De Eteocle & Polynice, vt & de Sphinge Zenobius suprà. Legendus & Moscopulus in dict. Κάδμεια νίκη. qui etiam τινὲς γράφουσι, pag. 112. Λέγεται Καδμεία νίκη παροιμιακῶς ἐπὶ τῶν μηδὲν ὠφελούντων. Vaticanus verò codex hîc isto more concisiùs explicat: Ἐπὶ τῶν ἀνωφελῶς νικώντων. ἴσον τούτῳ ἐστὶ καὶ τὸ Πολυνείκους φασὶν εἶναι νίκην, ἕτερον δὲ τὸ Οἰδίποδος γελοῖον τὸ ἐπὶ Σφιγγὶ αἴνιγμα, ἢ διὰ τὸ ἐρωτῆσαι τὸν τέκνα κατὰ τὸν πολλοὺς, τοιοῦτον δὲ τὸν ἐπὶ τοῖς παλαιοῖς, τοιοῦτον δὲ τὸν ἐπὶ τοῖς ἱεροῖς ἐπιτίθεται.

46. Καὶ δυσμεμικὰ λύεις.] Παροιμία ἐπὶ τῶν δύσλυτόν τι λύειν ἐπιχειρούντων. λέγεται γὰρ τοῖς Φρυξὶ χρησθὲν ἐπιτάττοντι περὶ τῆς κομιδῆς τοῦ Μίδου ἁμάξης, ὅστις ἐπιλύσῃ τὸν δεσμὸν, τούτου τῆς Ἀσίας ἄρξειν. Ἀλέξανδρος διὰ τοῦτο.

47. Κάμπτος δρόμος.] Δεσμοὶ τινὲς ἦσαν καμπτοὶ, οὐκ εὐθεῖς καὶ ἁπλοῖ, ἀλλὰ κεκαμπὰς ἔχοντες.

48. Καρπαθίους ἐ λαγώς.] Παροιμία, Καρπαθίους ἐ λαγώς. ἔδει γὰρ τὸ μὲν ἔδει λαγὼς ἐν τῇ χώρᾳ, ἵνα μὴ γένηται αὐτοῖς. καὶ τοῦτοι ἐσπούδασαν, ὅπως ἐ σῖτος καὶ τὰς ἀμπέλους αὐτῶν ὑπ' αὐτῶν βλαβῆναι ὁ χρόνος Ἀρχίλοχος. Χρῶνται ἐ παροιμίαν ἔχει.

49 Κερκυραϊκὰ μάστιξ.] Πεμπτόν τινα κατασκευὴν εἶχον αἱ Κερκυραϊκαὶ μάστιγες. διὸ καὶ εἰς παροιμίαν παρῆλθεν. οἱ δὲ καὶ δι' ὑπερβολὴν αὐτὰς ἔφασαν εἶναι. εἶχον δὲ καὶ ἐλεφαντίνας κώπας, καὶ τὸ μῆκος εὐπρεπεῖς ἦσαν. ὑπερηφάνους γὰρ διὰ τοιαύτας τοὺς Κερκυραίους φησὶν Ἀριστοτέλης ὁ ῥήτωρ.

46. Nodum dissoluis.] De iis qui ægrè dissoluenda expediunt. Phrygibus enim oraculum datum de Midę curru, quo vehebatur, si quis eius vinculum dissolueret, Asia potiturum. Dissoluit Alexander Magnus.

47. Obliquus cursus.] Cursus quidam erant curui, non recti & simplices, sed flexus habentes.

48. Carpathius leporem.] Quòd Carpathiorũ insula lepore careret, importandum curarunt: quorum ea mox vis increuit, vt fruges & vineas insulæ illius populari cœperint. Vsurpat Prouerbium Archilochus.

49. Cercyręum flagellum.] Cercyręa flagra superuacaneam quamdam constructionem habebant. vnde & natum Prouerbium. Quidam etiã duplicia fuisse aiunt. Habebant enim & ansas eburneas, erantque oblonga. Elatos autem ac tumidos rebus secundis Cercyræos fuisse auctor est Aristoteles.

50. Cer-

47. Talis apud Virgilium cursus lib. v. Æneidos:

Olli discurrêre pares, &c. ——

48. Explicat Aristoteles III. Rhetoricorum, ibique interpretes, & Iulius Pollux lib. v. Onomast. cap XII. *Ithaca*, inquit, *sola insularum leporem non gignit. Carpathij autem cùm leporem antè caperent, per introducentes, multitudo propter fecunditatẽ exuta fructu perdidit. Ipsi verò in Prouerbium de sponte natum sibi malũ conciliantibus abierunt:* ὁ Καρπάθιος ἐ λαγώς, *Carpathius leporem.* Cetertim de leporibus Hispanis insulas vastãtibus Strab. li. III. Geog.

49. Explicat & hoc Aristophanis interpres in Ἱππεῖς. & Hesychius. Scitam etiam Lycur-

50 Cercopizare.] Ductum Prouerbium ab animantibus cauda blandientibus; vel potiùs à Cercopibus, quos in Lydia fabulantur fraudulentos valdè atq; inuisos, vnde & in lapides versi sint. Herculi verò, quòd negotiũ facesserent, dũ cum Omphale esset, pœnas dedisse.

51. Cesçum habitas.] Ciuitas est Pamphyliæ, stultis referta. Hinc derivatum & illud Adagium, *Cesçus ciuitas mentis inops.* vsurpatumque de mente captis ac stolidis.

52. Cestreus ieiunat.] Prouerbium de voracibus iactatũ. inexplebilis enim hic piscis: vnde & hiantes ac bibaces κεστρεῖς Athenis dicti, tamquam gulosi. Alij Prouerbium in eos dictum existimant, qui iustè quidem agant, nullum tamen iustitiæ emolumentum refe-

50. Κερκετιζεν.] Ἡ παροιμία ἀπὸ τῶν σκωπτόντων ἢ κέρκοις ζώοις ματτύοντας. ἄμεινον δὲ ἀπὸ τῶν Κερκώπων, οὓς φασὶ ἱ Λυδίαν ἱστοροῦσιν ἀπατηλοὺς σφόδρα καὶ ἀνδρας ὀλεθρίους· παρ' ὃ καὶ ἀπολυθῆναι αὐτοὺς. καὶ Ἡρακλεῖ δὲ ἐκχλέψαντας, ὅτε παρ' Ὀμφάλῃ ἦν, κολασθῆναι.

51. Κέσση οἰκεῖς.] Πόλις Παμφυλίας ἀνόητον. ὅθεν καὶ παροιμία γέγονε, Πόλις κέσση ϑ· νοῦν οὐκ ἔχουσα, διὰ τῶν νοῦν μὴ ἐχόντων.

52. Κεστρεὺς πεινᾷ.] Παροιμία ἐπὶ τῶν πάνυ λαιμάργων. τοιοῦτον γὰρ ὄζυρον ἄπληστον ὁ κεστρεύς, ὡς ἂν τούτου τοὺς κεχηνότας, καὶ πίνοντας, κεστρεῖς ἔλεγον, ὡς λαιμάργους. ἄλλοι δέ φασι τ' παροιμίαν ὅτι ἐπὶ τῶν δικαιοπραγούντων μὴν, ἀδὴν δὲ πλέον ἐκ τ' δικαιοσύνης ὑποφερο-

Lycurgi Oratoris dictum apud Plutarchũ, libello x. Oratorum (si eius modò est: Photius enim ἄδηλον, in Bibliotheca facit:) Ω' Κυκεωνία μάττε, ὡς πολλῶν πελάτην ἀξία εἶ; Ibi verò in Vat. Bibliothecæ Pontificiæ membranis ampliùs scriptum reperi: πεσεῖται ὧδε. Δεῖ δ' αὖτη χαλεπὴ πάντα ἔοικε καὶ τ' πολεμούμενον. ὑποπτάσσω δ', &c.

50. Suidas eadem pænè ad verbum, dict. Κέρκωπες, nisi quòd τῷ Κέρκῳ legat inttio: quę & Hadr. Iunius diligenter collegit Centuria VII. Adag. 38. vlurpatumque Prouerb. ab Æschine in Demosthenem: Ὁ τὸ μὲν πρῶ' ἐ Κέρκωψ ἢ τὸ κεφάλαιον πανάληθες, pro versuto ac versipelle. Quo etiam sensu vsus Synesius lib. De prouidentia Κερκώπειον πανάληθες, itemque epist. 101. ad Philæmonem, Κέρκωπα πρὸ ἀλλήλων, veteratorem ingenio opponit. Philo quoque Iudæus inter epitheta voluptuarij hominis posuit. Latinè autem Ammianus Marcellinus homo Græcus, libro XXII. *Delator*, ait, *vt Cercops, homo brevis, humeros extentans angustos*, &c. Extrema verò in Vatic. sic legebantur auctiora: Ὁ δὲ Ὀνάνδρου τοῦ καταδύσαντος αὐτοῦ στόλον, ᾧ εἰς πόλεμον δὲ αὐτὸς ἐστρατήγει, ὁ Ξενοφῶν φησί. Vide suprà, Ἀγχὼ Κερκώπων.

51. Habet & Suidas vtrumque Prouerbium; sed Ciliciæ opidum facit *Cesçum*, vitioseque ibidem scriptum pronuntiat Erasmus, reclamante tamen Manusc. nostro, Τοῦτον οὐκ ἔχειν τὸν Κίσσαν ἔχειν φάναι. putatque rescribendum Κίσσαν ἔοικεν. Sed non illud animaduertit deprauatè ibidem nominari fluuium ἄνον, qui Νῶι est reponendus, auctoritate Eustathij ad Odyss. α'. & Pausaniæ in Arcadicis, vt monuit olim Io. Hartungus, ne quem sua laude fraudasse videar, Decuria III. cap. 11.

52. Adagium præter Paræmiographos Athenæus copiosè refert lib. VII. è Poëtis antiquis Diphilo & Anaxandride. Vltima verò rectiùs in Vaticano: Γλαῦ γὰρ ἰχθὺν μόνα ἐσθίει, ὡς φησὶ Δίφιλος, ἀλλ' ὃν ἀλλοσυλῶν ἄνεμος τὰ λοιπὰ. *Magilem* autem Theod. Gaza conuertit κεστρέα, apud Aristotelem libro V. Histor.

ZENOBII CENTVRIA IV. 97

φοσυλήσει. ὁ γὰρ κεστρεὺς, τῶν ἄλλων ἰχθύων ἀλλοφαγουσῶν, μόνος αὐτὸς ϑ' τοὺς σαρκοφαγίας τίνυται δ' αὐτὸ ἰλυώδη τελματώδη, ὡς φησὶν Ἀριστοτέλης Περὶ ζώων.

53. Κιλίκιος ἔλαθρος.] Οἱ Κίλικες λῃστείας χρήσιμοι, ὑπ' ὠμότητ δυσβίβλητοι. καὶ οἱ Ἀττικοὶ δὲ τὰς πικρὰς τιμωρίας, Κιλικίους καλοῦσι.

54. Καλλικυρίων πλείους.] Οὗτοι ἐν Συρακούσαις ἐκαλοῦντο οἱ ὑπηκοοῦντες χαλεπῶς, Καλλικυρίοι. ὅθεν παροιμιωδῶς ἔλεγον, εἴποτε πλῆθος κλῆσιν ἐμφῆναι, ὅτι πλείους ἦσαν τῶν Καλλικυρίων. δοῦλοι δὲ ἦσαν οὗτοι, καὶ τοῖς κυρίοις ἐξέβαλλον. ἢ διὰ πίτυλα τῆς κλήσεως αὐτῶν, ὅτε τὸ πανοδαπὸν εἰς ταῦτο συνέλθοιεν, οἷον τοὺς πυκνοὺς ἐμπίπτοντας.

55. Κάδμος ἡ ἐπὶ πρῴρᾳ σελίς.] Παροιμιακὸν, ἐπὶ τῶν πολλοὺς ἐπὶ πρῴραν ἀθρόους ἐφαλλομένων κατέχουσι. Σελὶς δὲ ἡ καθέδρα.

56. Κόραξ ὑδρεύσει.] Παροιμία ἐπὶ τῶν δυσχερῶς τινὸς τυγχανόντων.

rant. Cestreus enim aliis se piscibus mutuò deuorantibus, solus à mutuis carnibus abstinet, victitatque luto miser, vt auctor est libro De animalibus Aristoteles.

53. Cilicium exitium.] Cilices latrociniis infames & crudelitate nobiles, vnde & Attici acerbiores vindictas Cilicias nominabant.

54. Plures Callicyriis.] Sic apud Syracusanos Callicyrij dicti, qui terram aduenientes colerent. vnde Prouerbio dicebant, si quando plures numero indicare vellent, plures esse quàm Callicyrij fuerant. Hi enim serui dominos aliquando sedibus exegerunt. Hinc & nominis appellatio, quòd plures simul concurrerent, dominis vt negotium facesserent.

55. Periculum sella proræ.] Prouerbiale est. Hostes enim in proram nauis occupaturi impetum faciunt. Σελὶς autem sedes est proræ.

56. Coruus aquabit.] Prouerbium de iis qui ægrè aliquid consequuntur.

Histor. Animal. cap. XI. Cetertim pisces minores à maioribus solemni ritu deuorari ex Oppiano lib. II. ἀναλωσὶν, & Homero Iliad. σ'. versu 22. docet M. Ant. Muretus libro II. Variar. lect. cap. IX. M. Terentius Varro Margopoli ἐν ἀγρῷ, apud Nonium Marcellum in dict. Comest:

Natura hominum omnia sunt paria.
Qui pote plus, vrget. pisces vt sæpe minutos
Magnus comest, vt sues enecat accipiter.

53. Hesychius meminit: & Iurisconsulti *Ilsuricum*, quod in Cilicia, pro immani & crudeli dicunt. Vatican. autem sic explicat: Παροιμ. Παροιμ. γὰρ ἐπὶ Κίλικων· ἦσαν δὲ Κίλικες πονηροί, &c.

54. Hæc mancipia Syracusanorum similia Lacedæmoniorum Helotibus, (quos ab Erasmo *captiuos* hic reddi equidem miror) Thessalorum Penestis, Cretensium Plarotis fuisse Suidas docet.

55. Ἐ πάλαντες κρίνουσι.] Vaticanus interiecit, εἰς τὰ χωρία.

56. Ceteri ὑδρεύσει legunt, sed non in eo positæ, quod aiunt, Fortunæ sunt Græciæ. Fabulam de coruo recitat Ælianus libro I. Histor. Animalium, & Hyginus, itemque Ouidius libro II. Fastorum, quò refert Adagium Erasmus.

1180 Χείματος ἕλκος. Κύδιππος φεύγας σελίς.
Χιλιόδουν μυσπία. Θύσθ' Ἑστία.
Χιαρὶ τίλλειν. Τὸν ἀεὶ ψυχῆι ἔχειν.
Χοιρὸς δίδυμα. Μίγα τι ἰσθλὸς ἀγλίηι.
Ψάφινος ὄρνεις. Ἔγγιον κνήμης γάου.
1185 Ψολόπυγα. Μύρμηξ ἡ κάμηλος. Ἴσαν ἴσῃ.
Ψύρας τὰν Σπάρταν ἄγειν. Κίγκλου ζυπᾶς.
Ὠΐῃσι δικαίοις. Ἀλλ' ἰδὼν ἐπιβομίω.
Ὡς ἀπὶ χορδῆς. Ἐσπιμαλίχθαί σε δεῖ.
Ὡς ἐν κατόπτρῳ. Μίχρι τῆς ἀμφωτίδων

ΑΠΟ ΤΡΟΧΑΙΚΩΝ.

1190 ΑΔΕ χεῖρ τὰν χεῖρα νίζει· δός τι, καὶ λάμβανε.
Αἴτιόν τίκτουσ' ἐγώ σε καθαιρὸς μαιεύσομαι.
Ἀλλά γ' ὡς ἥρως ἐν ἀσπίδι ξυνίστη σε βούλομαι.
Ἀμφιδέξιος γὰρ ἀνήρ εἰμι, κ' οὐχ' ἁ λέρτανα.
Ἀνδρὶ Λυδῷ πρᾶγμα τι δοῦναι, ὃν' ἀπὸν ἐρίσῃ.
1195 Ἁπαλὰ θερμολουτίσαι σ', ἁβρὰ μαλθακὰ ξυνίημι.
Ἀπολίμου μοι τὸ ἁμάξης, τῆς δ' ὅπου ἄν μοι μέλῃ.
Ἀρπάσαιτος, ὥσπερ ἐν τοῖς ὀργίοισιν ἡ μαγάς.
Ἀσφαλὴς γάρ ἐς' ἀμείνων, ἢ τὰ χεῖρε τὼ παλάμα.
Βάσκανος ἐς δυσμενὴς ὀφθαλμὸς ὃς γειτόνων.
1200 Βίος δὸ' ἰχθύων, ὁ μείων ὃς μείζονος τροφή.
Βορβόρῳ πηλῷ μείων ἄπορ' ὑρῆς πατεῖν.
Γαυσιῶν, ὡς εἰ καθεῖλε τὸν Ἄργ' ἀσπίδα.
Διὰ μέσου δ' λιὸς ὁρᾷ, καὶ κἀλλ' ὅσα λῷ.
Δοῦλε δεσπότῃ ἄκου δ' ἰκμὰς κάδῃ.
1205 Εἰδὼς φαύλως, ὥσπερ ὗρις, ἐκβάλης τ' ἐνθένδε.
Ἐς κενὸς πηλῷ βεβᾶς, δ' τρέχει ἀλωπήκων.
Ἐστ' ἔρρ' ἐς τὸ μετώπιον ἔχειν εἰδότα.
Ἔχαλος Κορινθιακὸς, πρῶτος ἄλλᾳ Ἑλλάδος.
Εὐπλὴς δὸ δεῖπνον ἡδὺ ἐμποιῇ παρούσα.
1210 Ἡ λεοντῆ μὴ φίκη), τὸ δὲ πρόσθεν ἀλωπεκοῦ.
Ἢ φρενῖτις ἔλαττον, ἢ μείζοι δ' ἐμὲ κτᾶσθαί σ' ἐρεῖπε.
Ἢν δὲ καμὶ ζωπυρήσῃς, τ' ἐμοὶ μὴ λάμπομαι.
Ἢν τύχῃς δικάζων, πρὸ τῆ Πειθίου δίκου.
Θᾶττον ἂν τις ἐν πλοίῳ πτερὰ ἀμφὶ τοῖ ξύλου.
1215 Θᾶττόν ἢ παρ' Ἡρακλείτῳ σφῆκα τόκος ἐκ χοῆς.
Καὶ κρέα λύκον δ' ἀγαθὸς ἀνὴρ κἀπὸ σφετέρου).
Κάρδος αἰχμῆς ἀμείνων. Ἕλκε μοιχὸν ἐς μοιχόν.
Μίγα μείζον ἢ κέντρο τοῦ πίτυος ἐλάφῳ.
Μὴ δ' ἀμύξῃ τὸν καλῶς ἄρχοντα, μηδ' αὖ πλανδόκῃ.
1220 Μή σ' ἕλκων ἐκ τοῦ ἁρπάσῃ· ὁ θυλὸς ἀκρέμη.
Μὴ πρὸ' ὀδὸν ἰρδεῖν γεγῶσα, μηδὲ γείτονος κιόντα,

Μήτε

1190. Epicharmi est apud auctorem Axiochi, qui Platoni falsò tribuitur; vt horum plurima. Trochaicis enim libenter Siculus ille poëta acutus vtebatur.

1191. E Lysistrata Aristoph. pag. 851. Alluſit & in Equit. vbi Græcus Interpres Æsopũ id narrasse disertiùs refert, exstatque hodie initio Apologorum. vide Proverb. *Scarabæus aquilam quærit.*

1197. Quid μαγὰς in musicis organis sit, Thesaurus Stephani docet, vt μαγαδίζειν. Erasmus in Adagio: *Laudare eumdem carpereque, viri est mali.*

1207. Non dissimile quod Aristophanes in Equite habet:

Ὅτ' οὖδε δῆτ' ἐμὲ τότε ἐν ταῖς τύχαις,
Tum namque noster animus in corio erat.

1213. Alij legebant: Εἰ δηγὰς εἶ, nonnulli, εἰ τύχοι πρῶν. De Biante autem Philosopho dictum Suidas docet Centur. v. Adagio 53. & ex illo Erasmus. Sumtum autem à Strabone ex Hippocrate Iambographo lib. XIV. Geo-

1180 *Chironis vlcus. Cella prorã infert malum.*
Musæa hirundinum. Lari sacrificant.
Trabeus hiatu. Ad lucis auram currere.
Chorum damus. Quàm nuntius magnum est bonus.
Sura genu propius. Psaphonis alites.
1185 *Fruſtrà ignis est. Myrmex camelus. Par pari.*
E Pyra agis Spartam. Terebrare milium.
Furcis petere. Oculatus adhibui fidem.
Chordæ loco. Tentarier te oporteat.
Tamquam in speculo. Ad aurem sinistram & dextram.

TROCHAICA.

1190 ABLVIT *manus manum: da aliquid & accipe.*
Alitum regi tibi obstetrix ero cantharus.
Ast vt heros te hîc excipiam, velut qui hospitem.
Ambidexter ipse sum vir, nec quid hîc delinquim⁹.
Nihil erat Lydo negotij, sed is hinc sibi emerit.
1195 *Feruidis molles lauacris, mollibus teneri toris.*
Vtere plaustris tuis, asinoſq; ne curaueris.
Aequabilis, vt est in organis ferè ponticulus.
Cautior vir est melior, quàm militũ dux properans.
Liuidus, malignus & vicini oculus est maximè.
1200 *Piscium vita hæc, minorem maior vt deuoret.*
Si inquines fontẽ luto, non potũ habebis limpidum.
Glorians, vt sustulisset si clypeũ in Argis situm.
Interit fames per internalla, perdituriq;.
Serue iussa ab heris, & iniussa auribus capias.
1205 *Præstat eiicias, quod haud benè repperisti, mansum.*
In canis respicere podicem, triumq; vulpium.
Inter hos est fronte qui mentem gerere soliti sunt.
Vltimus Crotoniatarum, priorq; Græcia.
Cùm paratur cena frugi, nulla debacchatio.
1210 *Si in leonina sat haud sit pelle, vulpinam addito.*
Tu minores spiritu ducas, vel adde viribus.
Ego meam suem resoluam, si resuscites me.
Si qua causa agitur, Prienensi modo fac indices.
Accidet mage, vt quis à ligno erret in naui cadens.
1215 *Citiùs currit vsura, quàm Heraclitus celerrimus.*
Et leo filo alligatus huc & illuc adigitur.
An pudori lucra præstant? tractus mœchus abditis.
Maior haud sacco superiiciatur oneris sarcina.
Spina ne boues quidem pungat, licet hi acceſſerint.
1220 *Ne foras raptans olinam mens sic efferat.*
Ne seni facias benignè, nec cani cuiuspiam.

Nec

Geograph. Hipponactis Scazon sic habet:

Δέκα δυοῖν δ. Βίαντ' ἐν τῇ
Πριηνέων πρύτανιν.
Si qua iudicat Biantem fuit Prienensium vnus.

1219. Habet Diogenianus Centur. VI. Adagio 69. & Suidas integrè Centuria IX. Adag. 92.

Μήτε παῖδα, μὴ γυναῖκα, μὴ λάλον κοπηλάτῃ.
Μήτε λυδῶν κρούκας γε, μήτε μαστίγων ψόφους.
Μουσικὴν ἔρως διδάσκει, κἂν ἄμουσος ᾖ τὸ πρίν.
Νᾶφι μέλαιναν ἄπιστον· ταῦτα νὺξ ἔχει ταῦ φρενῶν.
Νυκτὶ φανεὶς, νυκτὶ βυλεύ, νυκτὶ τὴν νίκην δίδου.
Ὁ φθόνος δίκαιός ἐστι, τὸ φθονοῦν δ' οὐ δικαίως.
Οἶδε πολλάκις κολάσας χαίρειος σοῦ μείζονας.
Οἷον πῦρ μᾶλλον ὑδὼρ, ἢ λύκῳ κεχλυστή.
Ὅτις ἔργον οὐδὲν εἶχεν, Ἀρμένιον ἐτείχισεν.
Οὗ μ' ἐχέλευ σοφὸν φρίαδες, τοῦτ' ὄφλων ἀπέρχομαι.
Οὔτε σιὼ παπολίθεσιν, οὔτ' ἄνδ' παπολίθεσιν.
Οὐ φιλαίθεσ' ἁνίς τις εἶ. ἔχεις τόσον, χαίρεις δίδους.
Οὐδ' ἄνδ' ἄλλῳ μεδίμνου, οὐδ' ἄνδ' χόρτου φίλῳ.
Οὐκ ἐγὼ μοῦσα κοδουρὶς ἐστὶ κ' ἄλλη ἀλώπηξ.
Οὐκ ἐγὼ δίδαξα πέττην τέτταρ' εἰς τ' χόϊνικα.
Οὐχ' ὑπ' ἄλλων, ἀλλὰ ζῆς σαυτῆ πλεῖς ἀλόπεξ.
Πάντ' ἀπ' ἀκεφσίων τι καὶ τὸ κναβδὺ μέπον.
Πολλάκις ζοι πολλ' ἀπ' ἐχθρῶν μανθάνουσιν οἱ σοφοί.
Πρὸς σιθμὴ πίζον τίθεσ, μὴτι πρὸς; πίζῃ σαλεύει.
Πυρρίχαν ἀρ' ἁ καμηλος ἔμαθε τὰν κινησίν.
Τῇ ἀγρυξία δ' ἐσθὼ) αὐδρὶς οὐ νικωμένη.
Τῇ πίζῃ δ' ὃς τὸ σκέλος σὸν, κ' πεσοῦ ταχ' ὥρια.
Τοὺς γεροντίας παῖς διδάσκει, κ' πρὸ τ' ἠροτριάδος.
Τοῦτο δὴ τὸ σιμὸν ἐξαμαρτὸν αὐδὲ καπηλίου.
Τῷ παλαιῷ Λαπερτίδῃ τὸ σκέλος βαρυνεῖ).
Τῷ πρασίου φύλλῳ ς' ἐγκέπτου διδυμόρ' ὂν βαλλάπτου.
Τῶν γε διθυραμβοποιῶν νοῦν ἔχεις ἐλάττονα.
Φρυξ ἀνὴρ πλησιαίτερος, κ' ὀμοκοίτερος.
Χοιροπωλήσων ἔοικας, ὦ Κορινθία γυναι.
Ὦ δὲ μίσ', ὡς φιλήσω, ὡς δὲ μισήσω, φίλη.
Ὦν χέαρ πηλῷ σίσακε), κ' δυσκινήτῳ ζυγί.
Ὦ πόλις πόλις, δύτυχὴς γε μᾶλλον, ἢ καλὸς φρονεῖς.
Ὦ πυρὶ χρῆσθ' ἀπὸ ὑδὸ' ἐς ὀξυθύμια.
Ὡς ἄνω τ' μαχάλῃ αἴρομεν ἱστὸν πανίτας.
Ὡς ἐγὼ πολλῶν ἀκούσας οἶδα τ' ψόφον θρίον.
Ὡ' αὐτὸ αἰ τοῖμαι, ξένοις θύραι ἐχὶ τῷ ἐμιθρίῳ.
Ὡ'τε καὶ σε τὰς χελώνας μαθεῖν τῷ δ'ρικάζ.

Ἄγριον βίβορκας. Ἀγαθὰ πάντα Κιλλικῶν ἔρη.
Ἀγρὸς ἢ πόλις. Πόλις δὲ Κίσκος οὐκ ἔχουσα νοῦν.
Ἀλλὰ μὴ ὥρας ἔκοπτε. Μὴ λόγους κατ' ἀλφίτων.
Ἄλλο μὲν ποίκιλλε. Τοῖς γεγηθόσι συγγρωτίζου.
Ἀνδριάντα γαργαλίζεις. Πλωτικίζεσ μοὶ δοκεῖς.

Ἀττὰ

1225. Νᾶφι κ' μέλαιναν.] Epicharmi hoc dictum, ab vtroque Cicerone in Epistolis adhibitũ. Q. enim Cicero libello De petitione Consulatus sic reddidit: *Quamobrem Epicharmium illud tenete: Nervos atque artus esse sapientiæ non temerè credere.* M. verò laudat lib. 1. ad Atticum epist. penult. Idemq; libro insequenti respexit eodem: *pragmatus*, inquit, „ *homines omnibus historicis præceptis, versibus denique Cauere iubent, & vetant credere.* vbi νᾶφον vertit *cauere*, & Suidas hunc versum explicãs in dictione πράχειρον, χρηάσιμον interpretatur, hoc est, vigila & attende. in quod quidem dictum Epicharmi elegans extat oratio Dionis Chrysostomi, quam rectiùs I. Camerarius quã Thomas Naogeorgus conuertit.

1226. Vide Prouerbium: Ἐν νυκτὶ Ceteri. Nox enim ob silentium meditationi aptissima, hinc & Homerus νύκτα ἀλειὴν, & aliàs ἀμβροσίην vocat. In Numinibus numerat Hesiod. Noctẽ in Theogonia, & vocis ἔπεων ἀνυστικῶν deriuant à pungendo Grammatici: Ἢ ἀπὸ τοῦ νύσσειν εἰς ὕπνον, ἀλλὰ μᾶλλον κατὰ διάθεσιν.

1237. Geminum illi quod in Iãbicis est 843. *Hæc non ab alio, immò penitus proprium.*

1239. Le-

Nec puero, nec femine, nec remigi loquaculo.
Caricas nec Lydiorum, nec flagellorum sonos.
Musicam docet amor, etsi fuerit indoctus priùs.
Sobrius sis ac memento haud fidere, hi artus pectoris.
Nocte vocem, nocte consilia; noctis victoriam dato.
Inuidia iusta est nimis, namque inuidentem morsit at.
Sæpè noui vindicans alios superiores tibi.
Queis fidei sit nihil mage, quàm lupo quoties hiat.
Qui negoty nihil habebat, Armena murum dedit.
Quis tumultus erat emendus, debitor cùm hinc emigrem?
Neque cum perniciosis nève sine perniciosis.
Non benignus es vir, hoc morbo laboras: das libens.
Non salis modio sine es, sed absque amicus tempore.
Non ego sum sola vulpes: sunt & hic vulpecula.
Quos docui ego pinsere vnà etiam in chænice.
Non ab aliis, sed suis ipsa capitur pennis auis.
Cuncta rostro follis, atque acinnabeumatis.
Sæpè multa doceat hostis, vel sapientum gregem.
Lapù amussi est applicandus, non amussis ad petram.
Pyrrichum Cinesiæ camelus didicerit.
Allizantur quilibet victi silentio graui.
Si femore tuo quatis rupem, cadent volucres.
An senes puer docebis, ante pubem vetticeps?
Naribus simum hoc via duc regia absque asello.
En seni suum femur granatur Lacratidæ.
Vincta porri folio amantium crumena clauditur.
Est ij, dithyrambopœorum tibi mens vilior.
Phryx homo sit melior, obsequentiorq; verbere.
Femina ô Corinthia videris facere rem corpore.
Sicut osurus adama; oderis velut amaturus.
Face, sordido ij, luto queis inunctum pectus est.
Incolæ vrbis, magè beati, quàm sapere videmini.
Queis in ipsis nemo vtatur expiationibus.
Instar ebibentium axillam feramus in altum.
Thria noui quòd strepant, vt sapiùs qui audiuerim.
Ianuam seu ouilia hospitibus habet tritam vndique.
Prædicas ipsas hirundines beatas pelle.

BINA TERNAVE TROCHAICIS PROVERBIA.

De fera comedis. Bona esse cuncta dicit Cilicum.
Ciuitas ager. Oppidum est Cesens bonâ mentẽ haud
Ne farinæ verba sint loco. Sed ad tempus veni. (habés.
Aliud exorna. Mortuis colore similis sis.
Mi videris facere fucum. Statuam titillas.

1239. Legendus Plutarchus libro de Vtilitate ex inimicis capienda.

1241. Vide Had. Iunium Centur. VI. Adagio 11.

1244. Gregorij est Nazianzeni.

1247. Suidas habet Cent. XII. Adagio 8. & Vatic. Appendix Centur. III. Adagio 55.

1250. Huc pertinet Adagium sæpè iteratum: *Non cuilibet Corintho sas esse adnauigare*, famosam enim vrbem Thais & Lais reddidit.

1251. Chiloni hoc de Amicitia iudiciũ tribuit Agellius li. 1. Noctium cap. 3. refellitque M. Tullius in Lælio.

1262. Τῶν γεγηθόσι συγγρωτίζου.] Zenoni hoc oraculo responsum refert Laërtius, cõsulenti, *Quid facto opus esset? Mortuis*, inquit, *concolor esto.* Exinde se ad legendos antiquorum libros magno studio contulit.

Α᾽ντὶ Δήλη ϟ Καλαυρείαν. Ο᾽ξύτερον βλέπει.
Α᾽ξία τῆ βοσκομένοις κύων. Θύρας ἀμύρταινει.
Α᾽ξιώτερον ταείχου. Βοῦς ἐν βοτάνη μόρα.
Α᾽ρπαγαὶ Κοτυττίοισι. Τῆς Παλαιτύρου κακά.
Α᾽τταλὸς παροικος. Α᾽τρεμὶς ϟ ὁδὸν τεκμαίρομαι.
Αὐτὸν ἡ ῥέφουσα, κωφὰς ῥέφεις. Γέλως συγκρούσι ☉.
Α᾽χρι χείλους. Κυζικηνὸν βάμμα. Μνήμων συμπότης.
Βατταρίζειν. Μᾶλλον ἢ τὸ γῆρας ἅδυς, ἡδομαι.
Βιβλιαίγισθος ☉. Λάλον τι καὶ πυρίρραγὲς ψοφεῖς.
Γλαῦκα Λαυρεωτικὴ. Γενναῖος ἐκ βαλλαντίου.
Γλαῦκος ἄλλος ἱππόβροτος. Εἷς θεὸς, πολλοὶ φίλοι.
Γλωττογάστωρ. Οὐ ῥᾳδίως ἀληθεύει Κίλιξ.
Γοργὺς χορδή. Λυδὸν ὀρθρομῶ. Κακῶν παντὸς ἐρυείς.
Γυμνὸς ὡς ἐκ μητρὸς εἶ. Α᾽κουτ᾽ ἐστὶ παρδίας.
Δαιδάλου μάχαιρα. Νεύσῃ μ᾽ ἐμὲ αὐτὸς αἱπολεῖ.
Δακρύει Μεγαρίς. Λακωνικὰς σελήνας μοι λέγεις.
Εἰς Α᾽φάνας. Α᾽ρία μέλιττα. Θησαυρὸς κακῶν.
Ἐμπολὴ Φοίνισσα. Βίμβικος δίκλυ. Γῆ Κυρηία.
Ἐντὸς ἑβδόμης. Νῦν ὑμῖν σε θλῦναι μόνον.
Ἐρρίτω φίλος σὺν ἰχθύϊ. Μίσχει ϟ κορδύλῃ ☉.
Ἑχάδος Μυσῶν. Καθαρσίου σὺ ϟ εἰς φοινικίδα.
Εὐθὺ Πελλήνης πίνουσ᾽ ἥσυχοι. Μυωξία.
Εὑρὼν σφάκτης. Τί φάτ᾽ ἐναντί ϟ ἀστεισεῖς;
Εὗρε ἁλοπὰς τὸ σῶμα. Πρὸς ἄλας ἠρέσατο μύρτοι.
Ἡλίῳ τὸ φῶς δανείζεις. Α᾽μφορῆς πυασμένοι.
Ἡ μύρτη πλεκτή. Οὐ δάκνουσιν οἱ τεθνηκότες.
Ἡ ἐμπλεια λιβᾶ. Δῦφικὸν ξίφος ☉. Κάπνου σκιά.
Ἡ ἐμπλοκὴ ἄμμα. Δι᾽ ὀπτῆς δίαιτα. Γαστέρες.
Θεὸς ἀναίδεια. Ἐκδέχου σφαῖραν. Ὀρφικὸς βίος.
Θετταλὸν νόμισμα. Πηλὸς ἅλμαπερυμνὸν ☉.
Θύλακοι. Σιμωνίδου μέλος. Παρεξπυλημένοι.
Ἰμβριος ἢ Λήμνιος. Τὸν πηλὸν, ὥσπερ Α᾽τταγᾶς.
Ἰσθμιάζειν. Ζωπύρου τάλαντα. Κυζίκηνος στατήρ.
Κανθάρου σκιαί. Σὺ δ᾽ ἄδεις ὥσπερ εἰς Δῆλον πλέων.
Καρκίνος λαγωός. Ο᾽ Θεὸς ὅρκι᾽ οὐκ ὄμοσα᾽).
Κέστρος οἰδάνει. Λιβηρὶς. Α᾽μμα Κυσικηνόν.
Κίσσιον οἰκεῖν. Ματτυάζειν. Συκομώπτρος σκάφης.
Κοινὸς Ἑρμῆς. Α᾽ττικὸς παροικος. Α᾽κρις ἰσίοις.
Κορμὸν ἐσθίουσι. Δαιδάλου πτέρα. Θύμα Καρικόν.
Κορυδύλιζῶν ὄρνις. Κύπλωπος δῶρον. Ὀφθαλμόλοι.
Λαθὲ βιώσας. Τὸ πρόσω τῶ τέθῃ. Λάβρακος Μιλήσιος.
Λαρὸς ἐν ἕλει. Παπάλημα. Πατητὴρ τῶ χορτῶ.
Λιμοθωρηξεῖς. Τὰ κοινὰ, πρὶν λαχεῖν, κατεσθίειν.
Λίθοι θύουσιν. Α᾽πὲκ λύχνου ἐν μεσημβρίᾳ.

1281. [b] Περὶ στρόμβους, *trochi*, seu *turbinis*, quem flagellis pueri in orbem agitant, Aristophanes extrema Vesparum seu Crabronum p. 538. & 539. Et in Auib. pag. 608. Ibidemq; Scholia Græca, ac Septimius Florens.

1291. Γαστέρες.] *Ventres pigri* dicti Cretensea noto Epimenidis versu apud Paulum ad Titum cap. 1. ver. 12.

1295. De Imbriis adfert Eustathius ex Ælio Dionysio, repetitque Hesychius, qui & Λημνίους addit velut absentiam in Lemno prætexentes.

1300. [b] De Scapha elingui Prouerbij originem Zenobius habet Cent. v. Adag. 95. Meminit Diogen. & Suidas.

Λοκερ-

1305.

Intuetur origanum. Calauriam Deli loco.
Ianua errat à sua. Catella digna pabulo.
Dignior Taricho es. In herbis mane bos perpetim.
Sunt Cotyttiis rapinæ. Quæ ex Paletyro mala.
Inquilinus Atticus. Stellis viam noscimus.
Non alens te, alis canes. Hic risus est Syncrusius.
Cyzicena tinctio. Labro tenus. Potor memor.
Battarissare. Magis exulto quàm abit cùm canis grauis.
Bibliagisthus. Loquax quid, & igne ruptum perstrepis.
Noctua Laureotica. Ex loculis videris nobilis.
Glaucus equiuorus alius. Vnus Deus, amici multi.
Ventri-lingua. Non facile quæ vera sunt dicit Cilix.
Saltat Casca. Lege Lydia. Malorum cœtus.
Sicut ex matris vtero nudus. Cape aure eruta animo.
Dædali machæra. Nobis suadet ipse caprarius.
Mi refers Laconicas lunas. Megarica lacryma.
Ad Aphannas. Apis agri canora. Thesaurus mali.
Merce Phœnissa. [b] Ritu trochi. Tum terra Cyrnia.
Septimam intra. Nunc, salus modo sequatur, sit satis.
Ad cyronidem vsque. Pereat cum hoste amicus ipsemet.
Vltimus Mysorum es. At purpurea te te compulit.
Aduolare tentat hinc Pellenen. Est Μυωξία.
Cur palumbem pro columba? Beneuolus cæsor est.
Repperit patella operculum. A mari mercatus est.
Mutuaris Sole lumen. Amphoræ sunt additi.
Assidens columba. Morsu mortui non appetunt.
Herculea lutra. Delphico ense. De vmbra fumi.
Nodus Herculeus. Per vnguem victus. Vteri sunt pigri.
Impudentia Deæ. Pilam excipere. Vita est Orphica.
Nummus Thessalicus. En sanguis luto confunditur.
Vtricli. Cantus Simonida est. Inani pectore.
Imbrij atque Lemnij. Lutum perinde vt Attagas.
Isthmiasmus. Zopyri talenta. Cyzici stater.
Canthari vmbræ. Tu canis ceu nauigans Delũ ad sacram.
Cancer vt leporem. Haud tenet Thrax iurciurando fidem.
Parturit Cepphus. Leberis. Vincla Cassiotica.
Incolit Cescum. [b] Scapha taciturnior. Hic Mattya.
Mercurius communis. Atticus aduena. Velis eximis.
Dædali alæ. Carica hostia. Comedunt cepas graues.
Crobyli iugum. Cyclopis dona. Conditor cibi.
Abdito vitam. Benè gere rem. Lupus Milesius.
Larus in palude. Papalema. [c] Pinnæ custos.
Es famelicus. [b] Ante sortem rem capessis publicam.
Lindy mactant. Lucernam accendis in medio die.

1305. [a] Larus eadem Physicis auis quæ κίττη, ait Interpres Aristophanis in Pluto p. 91. Meminitq; is Νεοττιᾶς pag. 161. in Equitibus pa. 345. & Auibus, 568. Th. Gaza tamen in Aristotele distinxit, vt hanc *fulicam*, illã *gauiam* conuerterit.

[c] De custode autem Pinnę piscis sic M. Tullius lib. III. de Finib. ad finem: *Quæ in concha patula pinna dicitur, tuĝ, qui enatat è concha, quæ quòd eam custodiat mercenarius vocatur, in eã, cùm se recipit, includitur, vt videatur monuisse vt caueret.* Meminit Aristoteles libro V. Περὶ ζώων ἱστορίας, & C. Plinius libro IX. cap. 45.

1306. [b] Suidæ est Centuria XII. Adagio 12.

Λύκειος βοῦς. Συκῆν μάχαιραν. Χλεὶ Λημνία.
Μὴ μάχαιραν αἶρε θῆλυ. Ταντάλου τιμωρία.
Μηδικὴ τράπεζα. Γηγενὲς μῦν πολυς ἐφοίτησας.
Μᾶλον Ἡρακλῆς. Ἄπαιδα τοῖς σοφοῖσιν εὔκολα.
Μισόμισης. Ταῦτα φέρεσθαι φασί, λὴρ ἀδὲ ποιῶν.
Μυρρινᾶν. Κυίζος θαλάσσης. Κονδύλοισι τεθεπῶν.
Μυσικαρφί. Γύργασον φυσᾶς. Ὁ ξύσας πίσε.
Νᾶος ὢν ὑπείκει. Κλεισθένους ὀργαί. Λογίμπορε.
Ναῦς παλαιὰ πόντον ἀπλώσῃ. Σαβάλου Διός.
Ναυπηγοῦντες Σάραν. Ἀρτέμων. Ζεῖ, καῦ πῦρ.
Νικᾶ θεὸς μάχαρις. Γομφίοις Ἀθήνας. Γάργαρα.
Νοῦς ὁρᾷ, καὶ τὰς ἀκοάς. Ξυὶ δορὶ, ξυὶ ἀσπίδι.
Ὀμματ' Ἄργους. Κεφάλληνες. Ἄξια κύων θέρμ.
Οὐ βίλων τὰ βέλεα. Πεσμήρυχιος. Πέδιπνος ξόπον.
Οὐ σχολὴ δάλοισιν. Αἶρε πλὴν ξόανα ἀμωντήσιον.
Οὐκ ἐρήμας ἀθυμήσεις. Λύκος ὄρνις ἐπαλῶ.
Παμφίλη τοσφισμός. Ὀστρακισμός. Ἄμυξις μαίνη.
Παὶτ' ἀκούων μῦλος. Ὁ Χῖος ἑνὸς ὀτίου αὐτὸς τὸν.
Παρθένος τὰ πρῶτα. Καλὸς ἐπὶ θύρᾳ. Ῥαμνούσιος.
Πλακιάδαμψὸ Στέλαι. Πρόγματ' ἐξ ἀπραξίας.
Πλείονες τῆ Καλλικυρείων. Ἐς αἶγας ἀγελίας.
Πουφόλυξ ἀθρήσας. Οὐρίῳ φέρεις πανδίμου.
Πρὸν λαχεῖν τὰ κοὐ δικαιότερα. Σκυθῶν ἐρημία.
Πρὸς τὸ φρόνημα τοῖχον. Οὐδ' ἐλείφθη πυρφόρος.
Πτερὸν ἀλαζών. Ἔτι δὲ αἰγὸς ἀκινδυνότερον γάλα.
Πυρρίχιον βλίτυι. Πίθηκος ἀνάπλεως ψιμυθίου.
Σιφνιάζειν. Ὡς ἄπιρ ὠνὰ ἀργυρος ἐν πομφολυγίας.
Σβεννύμαλλον. Οὐ γὰρ ὕπνος ὐδὲ κείσομαι πρώων.
Σῦκον αἰτεῖς. Εἰς θεὸν οὐτ' ἦλθε. Ἀδάντου μέλον.
Συκοφάντης. Χίος ἀποπατῶν. Ῥάκος πλυχρόν.
Ταντάλου τάλαντα. Κωρυκαῖος ἠκροάζετο.
Τὸν θέλοντα βοῶ ἕλκειν. Τὸ Φιλοξένειον Ὀΐ.
Τῶν ξυῶν κακῶν ἴν. Ἀ κιστὸς μετ' Ἀθηναίοις.
Τὴν ὀρνιν. Φωκίων ἀπόνοια. Κοχλίου βίος.
Φειδίας προσώπων εἰρωνεία. Κακῶν ξύνυμνα.
Ὡς ἀπὸ σκοπιᾶς. Ἀμαυρὸν δ' ὡς ἔοικεν, ἡ πάχνη.
Ὡς ἐχθρὸ ποδὸν ἵκας. Πειθανάγκαι προσπίτνει.
Ὡς ἄπιρ Ἰβύκειος ἵππος. Ἡ ἐκκλεῖς ξυίζεις.

ΤΕΛΟΣ.

1315. [b] Copiosiùs Suidas Prouerbium habet Cent. VIII. Adag. 72. ex Aristophanis locis, vbi plura notabamus.

1317. Ζεῖ, καῦ πῦρ, *Feruet, incende ignem.* Variè effertur hoc Prouerbium, vt in Vaticana Appẽdice notabam Cent. II. Adag. 2. & ad Suidam Centuria VII. Adag. 37.

1319. [a] Epicharmi Siculi & illud est, citatque Aristoteles tacito nomine Sect. XI. Problemat. XXXIII.

1320. [c] Θρίον sic Diogenianus adhibet Centuria II. Adag. 78. Suidas enim legit: Ἄξια ἡ κύων τῆ βρώματος. Cẽturia II. Adag 97.

1323. Οὐκ ἐρήμας, exaudiendũ esse ἀμυκίσας docet H. Stephanus, non vt Erasmus: *Haud impunè vindictam facies.* In Vespis Aristophanis legitur pag. 474. & ibi

Palma Lemnia. Bos Locrensis. Ensis est siculneus.
Ne macharam tolle mulier. Tantali pœna graues.
1310 *Mensamedica est. Volubilis instar est coxendicis.*
Hercules pomum. Omnia sapientibus facillima.
Hac agens dic, Sum nihil agens ipse. Iactabundus est.
Myrtia vti. Mors tremenda est. Increpare pugnis.
Rete inflat. Mus trahit paleam. Patietur vulnerans.
1315 *Cede Nanus cum his.* [b] *En Cliithenes. Hæc sophismata.*
Nauis antiqua æquor horret traicere. Succus Iouis.
Artemon est. Vre, ferue. Portus est Saronius.
Di beati nunc. Athenas ire opus sit. Gargara.
[a] *Mens videt, mens audit. Hastâ cumq; scuto fortiter.*
1320 *Lumina Atrei. Desipit.* [c] *Digna est canis tot sedibus.*
Et volens, nolensq;. Sunt Promeri canes. More piceæ.
Otium haud seruis. Repelle calcar hoc vltorium.
Alba auis volabat. Haud vineta cole relicta.
Pamphili spoliatio. Ostracismus. Amyris desipit.
1325 *Omnia audiens mola. Ipse Chius emit herum sibi.*
Virgo primùm. Pulcer in porta. Genus Rhamnusium.
Placidiarum, etiam Stelæus. Otium ex negotio.
Callicyriis numero maiore. Capras in feras.
Bulla homo. Vento secundo nauigare & prospero.
1330 [a] *Antequam teneas varas commune. Deserta Scythiæ.*
Ad beatum parietem. Non est relictus ignifer.
Pauper-arrogans. Decus silentij tutissimum.
Pyrrichen videt. Referta simia est fuco albido.
Siphniassare. Vtq; prætextatus in Comœdia.
1335 *Versipellis. Non iacebo sic cadens: non certè.*
Postulas ficum. Ad Dei aures venit. Admeti melos.
Sycophanta. Chius expurgans. Lacer pannus sit.
Tantali talenta. Corycæus auscultauerat.
Ducito bouem volentem. NEVTIQVAM *Philoxeni.*
1340 *Emalii vnum tribus. Hederam Anthesteria post data.*
Vrget aprum. Stultitia Phocea. Vita cochleæ.
Phidias paci studet. Fluctus malè multiplices.
Sicut è specula. Videtur laqueus adiuuisse.
Vt pedum se quisque habet. Tu Pithanancem adiicis.
1345 *Sicut Ibycius equus. Et hospitatur Hercules.*

FINIS.

1330. Suprà idem v. 1306. sed ibi ἐρημίαν legitur.

1342. De Phidia Suidas Cent. XIIII. Adag. 30. & H. Iunius Centur. IIII. Adag. 7.

INDEX PROVERBIORVM GRAECORVM.

Z littera Zenobium, D Diogenianum, V Vaticanam Appendicem, S Suidam, St Stromatea Prouerbialium versuum designat. In quatuor illis prioribus, alter numerorum Centuriam, alter Adagium indicat; Stromatei vnicus adscriptus numerus, prouerbialem versum. Asteriscus Prouerbiis quibusdam praefixus, significat eadem in Apostolio Byzantio extare.

Α.

Ἀβδηροδόλογος. St. 347

* Ἀβροτέρα βίᾳ. Z. 1. 4. D. 1. 2. S. 1. 1

* Ἀβυδηνῶν ἐπιτήρημα. Z. 1. 1. D. 1. 1. S. 1. 2. St. 941

Ἀβυδηνῶν φλυαρία. S. 1. 4

Ἄγαλμα. S. 1. 3

* Ἀγαθὰ κτίλεται. Z. 1. 3. D. 1. 9. S. 1. 4

* Ἀγαθὴ ἡ μείζω μετ' ἄρτου. Z. 1. 12. D. 1. 4. S. 1. 5. St. 332

Ἀγαθὴ δ' ἀεὶ δάκτυλος ἄνδρος. Z. 1. 14. S. 1. 8. St. 171

* Ἀγαθὸν ἀμαθίᾳ. S. 1. 6

* Ἀγαθῶν διάκτορε. Z. 1. 9. D. 1. 10. S. 1. 6

* Ἀγαθῶν μυρμιδὼν. Z. 1. 11. D. 1. 10

* Ἀγαθῶν σοφία. Z. 1. 10. D. 1. 10. S. 1. 6

* Ἀγαθύνεσθαι ἄνωγεν. Z. 1. 2. D. 1. 7. S. 1. 7. St. 988

* Ἀγαμέμνονος ἀκοντία. Z. 1. 13. D. 1. 6

* Ἀγαμεμνόνεια φρίκη. Z. 1. 6. St. 942

Ἀγαμεμνόνειον δαῖτα. St. 943

Ἀγαθὴ μὲν ἡσυχὴ φῶς ἡ ἀκάδεια δὲ. St. 422

* Ἀγαλλόμενος τίλλει. Z. 1. 7. D. 1. 8. St. 265

Ἀγαμεμνονεῖος ἐκδέλτος εἶναι ἐπιστολή. St. 423

τοῦ Ἀγαθοῦ ὑπομνήματος. S. 1. 9

Ἀγαθὸν φιλία τε σύμφυτον ἐν θνητοῖς. St. 424

Ἀγαθὸν γάμος. D. 2. 46

Ἀγαθοῦ δ' ἀρχὴ χρὴ παῖδας εἰς παιδείαν. V. 1. 9. S. 1. 11. St. 415

Ἀγαθύρσου πτολέμ. D. 1. 11. S. 1. 12

Ἀγάμου δὲ θρηΐκιον κύων. D. 2. 45

Ἀγαθὰ καρκάτου. Z. 1. 5. D. 1. 3. S. 1. 13. St. 289

Ἀγαθοῦς ἐστ. S. 1. 14

Ἀγαθὸν ἐν τοῖς ἔπεσι ἐξὸς ἀστραγάλοις. S. 1. 15

Ἀγαθὸν λύκος. D. 2. 49. St. 944

Ἀγαθὸς ἄγαλμα. St. 945

* Ἀγαθὸς ἐφ' ὧν ἐς αὐτόν. S. 1. 16

Ἀγαθὸν δ' οἶσιν. St. 946

Ἀγαθὸν βίλα. V. 1. 1

Ἀγαθὸν βίβρωσκε. Z. 1. 8

Ἀγαθὸν μίλητε. S. 1. 19. St. 1280

Ἀγαθὸν μὴ κατατρέμειν ῥάκος. Z. 1. 15. D. 1. 12. S. 1. 20

Ἀγαθὸς ἀνήρ. D. 2. 47

Ἀγαθὸς πηλά. V. 1. 2

Ἀγαθὸν ἡ δίκη ἐπόψιος. S. 1. 17

Ἀγαθὸν πρέπαπε ἐν ἐπιδίκῃ. Z. 2. 45. S. 1. 18

Ἀγαθὸς φίλιππος. Z. 1. 28. D. 1. 13

Ἀγαθοῦ ἄθλημα. D. 1. 55. St. 388

* Ἀγαθὸς βίᾳ. D. 1. 16. St. 947

Ἀγαθὸς βούζυξ, πολὺν κρὸς ζυγόν. St. 10

* Ἄγαθος ἄστυ τὸν Δῖλον πόλιν. Z. 1. 37. D. 1. 22. S. 1. 21

Ἄγαθον ἐμπόδιον. St. 155

Ἄγαθα ἔχων. V. 1. 3

Ἄγαθον καλλιστεῖ ἀστυρὶ τέτιγα ἐστῶντα. S. 1. 22

Ἄγαθον πρὸς μυρίδιον. Z. 1. 19

Ἀγαθὸς ἀνδρὶ πρέπει. D. 3. 29. St. 202

Ἀγάθωνος μέλος ἢ Κυκλία. Z. 1. 18. D. 2. 68. S. 1. 23. St. 1036

* Ἀγάθωνα νίκαται. Z. 1. 30. D. 1. 54. S. 1. 26

Ἀγάθωνα δυρᾶς. Z. 1. 29. S. 1. 27. St. 948

* Ἀγάθωνι δῶτε. D. 1. 14. V. 1. 14. S. 1. 24

Ἄγαθον ἐν Κύπρῳ ἐστεφάνωται τὰς χεῖρας μου. S. 1. 37.

* Ἄγαθος κελεύθου πάσης ἡγεμὼν βροτοῖς. S. 1. 42. St. 432

Ἄγαθος ἐκπλὴξ τῶν Λημνίας ἀλόχ. St. 433

* Ἀγάθωνι γλῶσσ. Z. 1. 43. D. 1. 41. S. 1. 43. St. 1117

Ἀγγείου ἐπιά. S. 1. 44

* Ἀγγελίᾳ ἡ καλῇ. Z. 1. 38. D. 1. 37. S. 1. 45. St. 157

Ἀγγεῖα ἔτι πίνει ἔτι πίνεται. Z. 1. 48. D. 1. 47

Ἀγγὶ ἰχθύ. St. 1084

* Ἀγγὶς βίου. S. 1. 46

Ἀγγὶς ἐπιβατεῖ ἐμπρησμὸς πόρνα ἀρίστε. St. 3

Ἀγγεῖα ἐσόμενα. S. 1. 47. St. 1134

Ἀγγειδιάζειν. S. 1. 48. St. 951

Ἀγγύτερα γάμου. D. 2. 55. St. 1116

Ἀγγεῖα κλαυσιάς. S. 1. 49

Ἀγγεῖον σκυτικόν. St. 952

Ἀδ θεοῦ κωφῶ. Z. 1. 41. D. 1. 39. S. 1. 37. & 50. & 5. 60. St. 213.

Ἀδδὼς δ' ἐν ἀγαθὰ κακόμενος ἀνδρὶ σοφίαν. S. 1. 51. St. 4

Ἀδδὼς ἐν ὑδατείᾳ. S. 1. 52. St. 953

Ἀεὶ τὰ πόρνα ἀμείνω. St. 210

* Ἀεὶ τὸν γεγάμενον νίκα πατέλλαν κόρυν. D. 2. 72. S. 1. 53. St. 5

Ἀεικὲς ἐν περίπλοις. St. 159

Ἀεῖδεν πάντων ἡδίστου. Z. 1. 39. D. 1. 38. S. 1. 55

Ἀεῖδεται σώγνοι. Z. 1. 46. D. 1. 45. S. 1. 56. St. 160

Ἀεῖδος πάντος. Z. 1. 33. D. 1. 31

Ἀεῖδων κεμὲς. S. 1. 57

Ἀεῖδῃς ὑπὸ περίγνωτα ἔλυσαν πείσματα νηός. S. 1. 58

* Αἱ Γέλωνι γλῶσσ. Z. 1. 37. D. 1. 35

Ἀεικέλιον κίρκος. St. 161

Αἰ λαχάνων ἀφορίαι. D. 2. 52. S. 1. 59

* Αἷμα τε καὶ ἔπος. Z. 1. 34. D. 1. 32. St. 402

Αἷμα τε Βυβλίνον. St. 954

Αἶξ διὸς ἢ μήκωνος. Z. 1. 27. D. 1. 52. S. 1. 60. St. 955

* Αἶξ ὅπου πίνουσι, ἔνθα καὶ δὴ δύσματα πάλλει. Z. 1. 42. D. 1. 40. St. 7

Αἶξ ἀγρία. Z. 1. 26. S. 1. 61

Αἰξωνιάδης. S. 1. 73. St. 163

Αἶξ ἀκμὴν. Z. 2. 18. D. 2. 33. S. 1. 62

* Αἱ Οἰδίποδος ἀραί. D. 2. 51. S. 1. 71

Αἰνεῖν ἐν κύμασι. S. 9. 58. St. 164

Αἶρ' ὑπὸ ἢ κατὰ δυνάμιν. St. 165

Αἶρε δάκτυλον. S. 1. 63

* Αἶρε μαχαίριον. S. 1. 64

Αἶρε σπάθην. S. 1. 65. St. 1322

* Αἰσῶν ἔξω πέδα πεσεῖ. S. 1. 66

Αἰσώπου τέχνα. S. 1. 68

* Αἰσωπῶντος ἐρίφιον. Z. 1. 35. D. 1. 33. S. 1. 69. St. 956

* Αἰσχρὸν τι δοῦλον τι μόνον, κακὸν τι τύραννον. St. 8

Αἰσχρὸν σιωπᾶν. St. 95

Αἰσχύνομαι ἢ τιλάσεται γεράσκων ἵππος ὑπὸ ζυγόν, δίλοφόν τε ἕξειν ἔχων ἰράδιον. D. 2. 53. S. 1. 67

* Αἰσώπειον αἷμα. Z. 1. 47. D. 1. 46. V. 3. 99. S. 1. 70. St. 162

Αἰτεῖ χθὲ ἢ τὸν ἀνδριάντος ἄλφιτα. St. 43

* Αἰτναῖοι κάδμοι. D. 1. 59

* Αἱ κάκιστε γυμνά. Z. 1. 36. D. 1. 34. S. 1. 72

Αἱ χάριτες ἀσύμφυτοι. Z. 2. 16. D. 2. 1. S. 1. 69

Ἀκαίρως ἄνισα, εἶδεν ἔχθρᾳ διαφόρᾳ. Z. 1. 50. D. 1. 48

Ἀκάνθῃ σύντρῳ. Z. 1. 51. D. 1. 49. S. 1. 74

Ἄκανθα δύς. St. 958

Ἀκαρτύπῃ ἀχίτωνι. Z. 1. 60. D. 2. 63. S. 1. 75

Ἀκαρτύπῃ Ἀθήνησι κάπνα. Z. 1. 76. S. 1. 41

Ἄκαπνα αὖρα. St. 959

Ἀκεσίου ἴασαι. Z. 1. 52. D. 2. 3. S. 1. 77. St. 1130

* Ἀκόνης καὶ Ἐλαίου ἔργα. Z. 1.

Z. 1.56. D. 2.7
Ἀκκαίου τελεῖν. D.1.57. & 6.30
* Ἀκίνητος μένω. Z. 1.59. D.2.9 S.1.78
* Ἀκίνητα αἰτεῖν. Z.1.55.D.2. 6.S. 1. 81
Ἄκις πεπαίδε. D.2.74
Ἀκκαζόμενος. D. 2.4. St.166
Ἀκκαζόμενος. Σώσων τὸν ἵππον. S.1.79
Ἀκκά. Z.1.55. D.2.4.S.1.81
Ἄκων δὲ ὡς Ζεὺς εἶδεν. D.2.82
* Ἀλλαττὶ κυμαζουσιν οἱ φίλοις εἶναι. Z.2.46.D.1.60.S.1. 80. St. 28. & 435
Ἄλλαπε δ' ἀπολιμὰν δὲ δεῖπνε ἔλαπε ἔαπ. St. 9
Ἄλλαπε ὁ δεῖς καὶ ἐλεύσεται. S. 1.83
Ἀλεμὲν ἐπαίτης οὐ δεῖ δείρεσθαι ἐδέντας. St. 10
Ἄλμων μέγιστε ὁ φθείρας τοὺς Ἕλληνας. St. 436
Ἄλφιτα τὰ χείλη ὁ σίαλ βίβρωται. S.1.84. St. 961
Ἀλφιτοπαλεῖν. St. 960
* Ἀλύειν σπίζειν. Z. 1. 58. D.2.8.& 6.31. S.1.85
Ἄλων τὰ ὦν καρδίας. D.2.59
* Ἄλωσιν τῶν τὰ τίτανα ὧν ἔχεσι. Z.1.54.D.2.5.St.416
Ἀμβλάκια πυγμαίων καλιαῖσιν ἐφαμιλλᾶσι. S.1.86
Ἀμβροσία κύμβαλα. St. 1135
Ἄμεινον ἰσόλυσ. St. 1301
* Ἄμεινον λάβοι ἢ μένον ἕξοις. Z.1. 57. V.1.5. S.1.87. St.251
* Ἄμεμφ ἀδελφὸν τὸ δακτύλιον. Z.1.61. D. 2. 10. St.457
Ἄμεν μὲν ὁ Ζεὺς οἶδε. St. 962
* Ἀμη καὶ κάμοι. Z. 1. 25. D. 1. 50
Ἀμηχάνιον. St. 366
* Ἀμηχάνων τὸ πολλὰ εἶν. Z.1.23. D.1.21. S.1.94
Ἀμηχανῆ πράττειν μὰ Δία βραδύτερον. Z.1.62. D.2 11
Ἀμήχανον ἐπὶ ἔχε. S.1.92
Ἄμματα ἐ κύλικον ὑῆς. S.1.95.
Ἀμπέλου & μ' ἔφασκε καυλὸν ἔχειν. S.1.97. St. 963
Ἀμπυκίνου μιμητὴς καυλίου. Z.1.68
Ἀμὸν πὸν μαίζουσ δεσπότ. D. 1. 56. V.1.6.S.1.100.St.268
* Ἀμολύνειν τ' ἀδὶ Σάγχε. Z.1. 20. S.1.2
* Ἀμπλακήσειν βίου. Z. 1. 21. D.1. 17. S.2.3
* Ἄμπν ἀγρίε. Z.1.40 D.1.62. V.1.7. S.2.7.St.1038
* Ἀμπὸν πανηγύρεσιν ὦν. Z.2. 17. D. 2. 31. S. 2.8. St. 360
Ἀμύσσεται μ' ἡ σοφὴ ἀδικεῖν πεχύς. St.438
* Ἀμυσσίδης ὑμέλογα. S.2.9
Ἀμφὶ δὲ ἀδυναίοντες ἀνδρες ὕπνοι πρίτιμοι ἐσέσαντες. S.1.88
Ἄμφι δ' ἀλαλαγαῖ κρανέ. S. 1. 89. St.168
Ἀμφ' ἐξέφυσεν πορθμὶς ἑλατίνη πλάτη. St.440
* Ἀμφὶ μ' ὁ Λάκων ἐπ- , ἄλλα ἡ Λάκων φίλει. Z. 1. 74. D.2.21. S.1.90
Ἀμφ' ἀντίπαλον ἢ ἐπ' ἄγκυραν δύες. S.1.91. St.442
Ἀμφ' ἄπαν ἥλιτ' ἀπὸ ἐνδν. S.1.93
Ἀμφὰ σφενοπίδα μ' ἔχει, γνώμη, ἐχὶ σφήκιον. St. 12
Ἀμφάνυξ. St. 964
Ἀμφ' ἔστ ἐμὶν Μιτροκλεῖ τι μαχαιρᾶ. S.1.96
Ἀμφ' ἔστ κάμοὶ κλαὶς ὅδε γλαύκη φύλαξ. St. 441
Ἀμφ' ἔστιν χώρει πρίτιος. S. 1. 98. St. 1028
Ἀμφ' ἐδ' ἐλθὼν τὰς Μεγαλάνδρ κλίνας. S.1.99
Ἀμφὶ τί μάνιος κατὰ ὀρίων. St. 169
Ἀμφ' ὃ τὸ λεχέμενον κρατῆσαι ἐφαπτόμενος ἐξ ἐπρᾶξαμεν. S.2.1
Ἄμφιπολοι. D.2.58
Ἀμφὶν μ' ἐξαστλῆμεν, ἔδ' ἐπιγραφή. Z.1.75.D.2.22.S.2.5. St.443
* Ἀμφὶν δρυῶ βαλάνεις. Z.2. 41. D.1.19. S. 2.6. St. 170
Ἀμφ' ἰδὼν ἐπιδήμιον. St.1187
Ἄμφο ἥρ & κάπνε. D. 2. 57. St. 171
* Ἄμφω γλαύξ, ἄμφω κεραίαι σθίγγ. Z. 1.69. D.2.16.S.2. 12. St. 166
* Ἄμφω κάμοι, ἄμφω ἄνασσε. Z. 1.65. D.2.15. S.2.30. St. 327
* Ἄμφω μ' ἀποίμαν, ἄμφω ἡ ἀμάνων. D. 2. 62
Ἄμφω βίος, ἄμφω θάνατος. Z.1. 22. D. 1. 20. S. 2. 12. St. 965
* Ἄμφως ἄπες Ἡρακλῆς. D.1. 63. S. 2. 13
* Ἄμμιν μ' γλαύξ, ἄλλοι ἡ γλαῦξ. Z. 1. 73. D.2.20. S. 2. 31. St. 444
* Ἄμμιν μοῦσι τίλας ἀμέρα, ἄλλοι μίτος. D.2.76. S.2.14. St. 14
* Ἄμμιν δ' ἀλλᾶν τελέθειν καὶ χώρᾳ ἔπεδε. Z.1.24. D.1. 23. St. 13
Ἀμόβια βάλλειν. D.2.60.S.2. 15. St.967
Ἀμόβιτον ἀμφὶ βίῳ. D.1.75. S.2.16. St.966. 1163
Ἀμὸν ἐδοὺς ἄμμα δύεται. St.184
Ἀμὸν δὲ' οἱ βοῦς φάγξεται, πόδιλον. St. 298
Ἀμὸν ὁ διὰ ἡ τὸ πρὸ σοῦ ἡ λόγον ἡ ἁμαρτίαν. S. 2. 17
Ἀμὸν οὐδὲν δεῖ σοὶ ἡ θωμὸν εἰ βακέλων. Z. 1. 66. D.2. 14. St. 15
Ἀμὸν ὁ δίμις πολὺ πῖς μαθητὴν λέγει. S.2. 18
Ἀμφορίσκιλλος. St. 172
Ἄμφων ἰαβὼν ἀυτὸν ἔλεσε βρύων. St. 445
Ἀμὸν ὡς ἔμοι τὸ ἀπιδὴ ξυνίσαι τι βάλλομαι. Z.1.64. St.1192
Ἀμὸν ὡς αἶδος ἀλώπηξ εἰς πάγλον. Z. 1. 67. D. 2. 15. S.2. 19
Ἄμυνον ἄδικ. Z.1.72.D. 2. 19 S. 2. 27.
Ἄμυνος ἀναλίσκειν ὕδωρ. D.2.61. V.1.8. S.2.28. St. 173

Ἄμμα ἐλθόντος ἀυτῷ. Z.1.63. D.1.12. S.2.10
Ἄμπ' ἀλὸ πρὸς εἰς πάλον. S. 2.20
Ἀμὸν δὲ οἱ σῖτος ἐνδεὴς βίᾳ, ἐδ' ἵδι. Z.2.20. D.2.34. S.2. 21. St.446
Ἀμὸν μέλημ. St. 968
* Ἀμόνητον ἀνδράποδον Z.2.15. D.1.100.S.2.22
Ἀμπαιζειν. S.2.23
* Ἀμπαίζειν σοφὸς ἐτέλεσε ἀλώπηκα. Z.1.70.D.2.17.St.447
Ἀμπάτιος ἴσχιον ζώνης. St.283
* Ἀμπέχεσθ' ἐ δυνησόμεθα. Z. 1. 71. D. 2. 18. S. 2. 24. St. 160
* Ἀμπέχεσθ' ἡ βοῶν ἀλκυών. D. 2. 73. S. 2. 25
Ἀμπὶ διαφυγὼν ἐκπὸ ἀὸ ἀετοῦ. S.2. 29
* Ἀμπέλου ἡ κάμελος. D. 2. 77. S.2.12
* Ἄμφω ἐπ- , ἄμφ ἴσχον. Z. 1. 77. D.2.24. V.2.13. S.1. 96. St. 969
Ἄμφ σοφὸν ἡ ἰσόμοι. St. 407
ἀμπὶς Ἀμάνων. S.2.34
* Ἀμφ' ἀλλᾶν καὶ τίθενται ἀ χάλκε. Z.1.81. D.2.29. S.2.35. St. 448
Ἀμφιλύκη & φοινικίδες τῷ Μεγαπόντι. St.449
Ἀμφίλυκοι πρὸς ἡ σωρίτην ἀετοί. S.2.36
ἡ Ἀμφία ἡ Ἀζωτίας κατόλυσε. Z.4.20. S.1.32. & 2.41
* Ἀμφιλύκη πέρας. Z. 2. 48. D.1.64. S.2. 37. St.279
* Ἀμφὶ & βοῶν ἔλεσε. D.3.30. S.2.38 St. 970
Ἀμφίπολα μεγάλα κρατάμματα. D. 3. 41. St.971
* Ἄμφις ἀτάσθαλος, ἐδ' ἀποφῦτο σκάφος. Z.1.83. D.1.72. S.2.39. St. 450
Ἀμφίτομον ἐπὶ τυχῶν. Z.1. 76. D.2.25
Ἀμφὶς γωνία. Z.1.78.D.2.25. St. 1099
Ἀμφὶς μὰς ἐπ ἔλαττον. S.2.42
Ἄμφω Κωκυτοῖο. St.1299
Ἀμφὶ Ἄμφω πόνε. D.5.47
Ἄμφωτα. S.2.40
Ἄμφω μέτρα γ Λάκαινα τλῆναι ἀδέχεται. St. 293
Ἄμφως ἡ βίος Ρ ἑλπὶ, βίος τάλ. St. 307
* Ἄμφως τοῦ ἔπος. Z.1.82. D. 2.30. St.972
Ἄμφως μητρὸν. Z. 1.80. D. 2. 27. S 2 44. St.1078
Ἀμφὶ ἐκφίζειν. D.1.69.
Ἀμφὶ τὰς πήνας. S.2.43
Ἀμφισβητῶ Λακεδαίμων. Z.1. 79. D.2.26. & 7.14
Ἀμφὶς ἐπὶ τὸν ἐκεῖνο ἀ πάγω. St.1143
Ἄμφωσι μαίνῃ. D.3.26. S.2. 46. St.1324
* Ἀμφὶ πόν. S.2 47.St. 973
Ἀμφοξοῦ. St. 974
Ἀμφιδέξεσθ. St.1193
* Ἀμφιδέξιος. St. 174
μέχρι ἡ Ἀμφιπόλεως. S.2. 13
Ἀμφίκλειος πολῖτ. S.2.50
Ἀμφορῆς πιεσμένου. St.1283
Ἀμφορῆσι πῶς χρῆσθ. S.2.51
Ἀναγκαῖα πράττ. S.2. 52
* Ἀνάγκη οὐδὲ θεοὶ μάχονται. Z.1. 85.S.2.53
Ἀναγκάσθ & δαίμων. D.3.31
Ἀνάγκην κακῶν. Z.2.55. D.1. 25. & 52. S.2.54
Ἀναπεπτάζειν. St.975
Ἀν ὕσαιμ τὰς αὖσας ὕδωρ πίσαι, ἐκαίνας ὕδωρ μίσει. S. 2. 55
Ἀνὰ σὺν τὰλ πάντα λάκτιζε. S 2.56. St.403
Ἀνδρὰ πᾶ' ἐν ἡμέρᾳ, ἐκᾶ' ἀρχὰ ἐπὶ Ἡ πυρίᾳ. St.17
* Ἀνδ ἐχεπᾶ ὠδὶ ἐρίζ. D.1.73. S. 2. 57
Ἀνδρες ἡ ἐστὲν οἱ πόλεις, ἀλ οἰκίαι. St. 454
Ἀνδρες φυγαστοῖς, οἷς φοίνιξ ἐκ διετοῦς. St. 455
Ἀνδριάντα γαμμελίζειν. S.2.58
* Ἀνδρὶ λυδῷ φράγμα ἐκλιῶ, ὁ ἡ ἐξελυδὸν ἐφύτευσε. Z. 1. 87. D.1.75. S. 2. 59. St. 1194
Ἀνδρὶ πανοῦργ μαθόντ' ἐπαγγελῶ, ἐχω. S. 2.60
Ἀνδρὸς χίμαιρα ἀπορὶς τὸ κράτος. Z.1.96. D.1.85. S.2.61. St.456
* Ἀνδρὶς ἱμάντες αἱ γαῦδι ζωστῆρια. D.1.78.S.2.62 St.457
Ἀνδρὸς χίμαιρα μάντ' ἐς πηλὸν ἐρᾶν. Z.1.97. D.1.86. S.2. 66. St 419
* Ἀνδρὸς κακῶν παράκειται ἐκπεδὼν εἶναι. Z.1.90.D.1.79. S.2.65. St. 460
Ἀνδρὸς χαρίεντος ἐκ λόγου γνῶμαζ. St. 461
Ἀνδρῶν ὁρῶν τίκτει τίκτα. St. 175
Ἀνδρῶν ἐ ἀνδρῶν οὐδ' ἡ γυναικῶν κομῆται ἐκάτερα. S 2.66
* Ἀνεψιωσιν ἡ πάντες ἀνεψιοί. S. 2.67
* Ἀνήμασι πίνω. D.1.82.S.2.68
Ἀνήμου θυρῶν διετοῦς. D.2.28
* Ἀνήμους γωνίας. Z.1.99.D.1. 88. S.2.69. St.975
Ἀνὴρ ἀνὴρ βλέπ. St.1635
Ἀνὴρ διαλέγ. Z.1. 39. S.1. 45. 1.70
Ἀνὴρ οὐσία. S. 2. 71
Ἀνὴρ δὲ ἐ Θεός. Z.1.17
Ἀνηνυσίαι. Z.2.21. D.2.35. S. 2.73
* Ἀνηνυσίαι Μητῶν δύρει. Z.1. 89. D.1.77.S.2.72
Ἀνὴρ ἀνωτὰ κῆς ἐκ ἐπ. St.176
Ἀνηρίνας. S.2. 74
Ἀνηρίνας εἰ. Z. 2. 23
* Ἀνηρίσθαι εἶδεν. S. 2. 75. St. 1102
* Ἀνὰ ξύλα μὰ ζωὰ ζῷ. S.2.76
Ἀνὴ κακὰ μὰ ἐξίκοιμ, σχίσαι δὲ ἡ ἀνακλίνῃ. Z.2.93. D.1. 83. S.2.77
Ἀνὴρ ἀδελφὸς ὃς κακὸν μαχθῆ βλέχων. St.462
Ἀνὴρ ἀνὴρ μέλ αἰ πρίτιος τόπ. St. 463
Ἀνὴρ ἡ σάκρον καὶ πάλιν μαχέσεται St. 464
Ἀνὴρ ἡ σάκρον μ' μίσε κύσας κατόπιν. Z.1.86. D.1.74. S.2. 78. St. 465
Ἀνὴρ φονεύσ. St. 975

Κύων ἔαυτὸν οὐκ ἐσιτᾶται τέτταρα. D.6.79.S.2.79. St.466
Κύων ἀνδρὸς ἀπάτημα. S.2.85
* Κ'ὑδάτων πυκνὸν ἀναβαίνειν δεῖ τὸ τέλος. Z.1.95. D.1.43. S.2.80
Κ'ὑ Ἐρμῆν &. Z.2.22
* Κ'ὑφαίνει ὁ δικαιοῦν τὰ ἑαυτοῦ. Z.2.1. D.1.90. S.2.81.
Κ'ὑφαίνει ἀράχνη δικαίοις. Z.1.91. D.1.80. S.282
Κ'ὑφαίνει ὑποτρέχει καὶ τὸν ἀπὸ τέλους. St. 468
Κ'ὑφαίνει & οὐδὲν ὑγιὲς παράγων ἐκτός. St.469
Κ'ὑφαίνει ἀβασάνιστα &. St.978
* Κ'ὑφαίνει ὑφαίνει &. D.3.39. S.2.83
Κ'χὰ πρῶ κρὰ, τῷ τυφλῷ τερπνόν. Z.1.84. D.1.5. S.2.84. St.451
Κ'ὼς κιθαρῳδὸς. S.2.86. St.1041
Κ'ὼς ἐπὶ τῷ, καθάπερ αὖτῷ δίδου. Z.1.92. D.1.81. S.2.96. St 453
Κ'ὼδίοντες πᾶλιν ὠιδοῦσι πετήν. St. 470
Κ'ὼκὰ βάλλει, ἄλλοτ' ἀλλοῖα βαλεῖ. St. 452
Κ'ὼκεανὸς δρόμος. D. 1.100
Κῶπις ὁ μαγὼν. St. 579
Κ'τ' ἀρετῶν ἀμοιβὴ δίδοται. S.2.89
Κ'ὑ τι σεαυτὸν ἐξ ἀρχῆς γνῶ ὦ ξένου. S.2.87
Κ'τ' ἀνηκοΐας λαμβάνουσι τὸ σεσιγηκέναι. Z.2.14. D.1.99. S.2.90. St.19
* Κ'τὶ ἐκκλησιαστοῦ τῶν ἀποστόλων. Z.1.100. D.1.89. S.2.91
Κ'τιμάχη κατεπυγοσύνη σ' ἀναπαύει. S.2.92
Κ'τώπιος δρῶν &. St. 177
* Κ'τωπλαγχίη. Z.1.94. D.1.84. S.2.93. St.312
* Κ'τὶ τὰ ἔμπαλιν εὐφρόνη. Z.1.88. D.1.76. S.2.94. St.1009
Κ'τὶ τύμπανον πυκ. St.1054
* Κ'τὶλλὰν ἀμετέροισι χρεών. Z.1.98. D.1.87. S.2.95. St. 178
* Κ'τηρίσιος ἰῶ &. D. 1.26. S.2.28. St. 208
*Κῶν πατρικῶν χωρῶν περί. Z.2.56. D.1.2. S.2.88. St.225
Κ'ξία λύκου τὸ βρέφος τρέφει. D.1.78. S.2.97. al. ὄφιν.
* Κ'ξίνης εἶ & ἐκ Κ'ξίνης ἀπαιδ &. Z.2.3. D.1.92. & 4.84
* Κ'ξίνε πέτρε. Z.2.4. D.1.93. S.2.98. St. 1038
Κ'ξινύδρι μέλι. S.2.99
Κ'ξιος ἔλαιον, ἢ ὑπὸ ἔλαιον. S.2.100
* Κ'ξίνες τῶ παπᾶ. Z.2.1, D.1.91. S.3.1
Κ'πὸ ξύλου ἐκ χρυσοῦ S.3.2
Κ'πὸ τῆς μαφορίας ἐκπεδῶν. St. 980
Κ'πὸ μὲ εἰς τὰς καπυλίας. S.3.3
Κ'πὸ μὴ δὸς ὑπὸ κάπου. D.3.27. S.3.4
* Κ'πολὶ διμοιρίτιμος, ἀξιοὶ μισθαποδοσίας. S.3.5. St. 1195
Κ'πολύτρωτος εὐχρεῖ. S.3.6
Κ'πανθ' ὑφ' ἑνὸς τοῦ φοβουμένου. St. 476
Κ'πὸ ὑλικῆς γλυκέα, πλὴν ἀνθῶν, πικρά. St. 473
* Κ'πανθ' ὕσσα ἐξ ἰσοδόσεως ἐγκλεῖσαι ὁ σκελέ. S.3.7. St.474
Κ'πανθ' ὅσα τῶν καλλιτεχνῶν πόνος. D.3.28. St.477
Κ'πανθ' τὰ ζῶντα πᾶν πολυπενθήσει. S.3.8. St. 475
* Κ'πανθ' πᾶν ἀπείρου ἄκεσμα. Z.2.9. D.1.97. St.1311
Κ'πανθ' τίμιον πᾶν πρὸς ἀρετὴν ἀντίον. S.3.9
Κ'πὸ πηδῶν ἐξ ἀλλοτρίας χαμάδος. S.3.10
Κ'πὸ ἀλιπόξ εἰς σκόλοπα. S.3.11. St. 981
* Κ'πασαι ἐξ ἰσίων ἐμπάσεως. S.3.12. St.478
* Κ'πας ἰχθὺς & τεχνῦ. D.2.87. S.3.13. St.982
Κ'π' ἀγορᾶς δίκα, ἢ ἐπ' ἀγορᾶς. S.3.14
Κ'παιδεύτης & φαιδεύτης Μιλησίοις. S.3.15
Κ'σεν ἀρέσκει. S.3.16
Κ'σθ' ἡμέρης. D.2.88. aliàs, Κ'σθ' ἡμέρης. S.3.17
* Κ'τελεύτητε τιμήσαντες τὸν ἀνέρα τὸν ἄγαθον. Z.2.8
Κ'πὸ' ἀλλοῦ πολὺ συμβαίνει ζημιοῦν. St. 479
*Κ'πατε πᾶσι. Z.2.6. D.1.95. S.3.18
*Κ'πᾶς ὁ μὴ δὸς ἀλλοῦ ἔφη. D.2.85
Κ'πασῶ δύλαχε πάντ. S.3.19
Κ'πὸ ζωπύρ &. Z.2.7. S.3.20. St.343
* Κ'πὸ ζωπυρεσκεῖν ὕσσα ἐφ' ἑστοῦ. Z.2.5. D.1.94. S.3.21
Κ'πέχθεια ὑπάρχει. St. 419
Κ'πὸ γλύττης φιλῶ &. St.1039
*Κ'πὸ χρήματος ἀυτῶ. D.2.83. S.3.22
Κ'πὸ Διάττης. V.3.95
Κ'πὸ δὶς ἑπτὰ τερμάτων. S.3.23. St.1051
Κ'πολιπαμπῶν. St. 983.
Κ'πὸ Δωρὶ δεῖ θρύπτειν. S.3.24
Κ'πὸ δύρας κύκνου. S.3.30. St. 1079
Κ'πὸ δύπτου ἐπ' ὄπτις. S.3.25
Κ'πύτια Γηγάντων. St. 374
* Κ'πὸ κρανὸς ξύλα καὶ ἀστέγαστοι. S.3.26. St.472
Κ'πὸ κρανθλοφώνης ἢ, π ἀπ κλέος, κερδ &. S. 3.27
*Κ'πὸ κάπου ἐπὶ βῆμα. D.1.98
Κ'πόλυμε δύλαχε & ἔλεγε πολὺ πάντας, ὅτι αἱ χεῖρες, ὅτι αἱ τὸν ἐνύχλουν ἄρτοι. S.3.28
Κ'πόλλων & Κλάριος. D.2.86. S.3.29
Κ'πὸ μαχαιρῆς Θρᾴκ. D.2.84. S.3.31
* Κ'πὸ κλεῖθρ μόνου τὸ ζῶν ἀγαθόν. S.3.32
Κ'πόλλωνα τὸν δεμνὶ, ἢ πάλαιστρ, ἢ γάμους. St.480
Κ'πὸ Ναυπάκτου. V.1.10. S.3.33
Κ'πὸ τοῦ κακοῦ φυσιολογῶν. D.1.9
Κ'πολοῦσι & ἀμέλγε, σβέννυσι ὅσον οἰδέ μᾶλλ. S.3.34. St. 1196
* Κ'π' ἴσου καταπεσών. Z.2.57. S.3.35

Κ'π-

Κ'πτόμβατ' ἐπ' ἴχνεσι κύνας. S.3.36
Κ'πὸ πάντ ἄλλοθι πεφῦ εἰς κῦμα. S.3.37. St.378
Κ'πὸ σύγχυ κρίνει Κ'χαιός. St. 343
Κ'πῆρχεμὴ γεωμέτρει τὸ καλόν. D.2.89. S.3.38
* Κ'ρετὴν παρόντ ἔχειν μὰ ζῆτ. Z.2.36. D.2.70. S.3.55. St.485
Ἔτερα δὲ Κ'χμᾶτος ἀστράβη. S.3.56
Κ'γκυλόου μίλ &. D. 2. 68. S.3.57
*Κ'ρα σεσῶσθαι. D. 2.96. St. 192
Κ'ρίων κεκλάσθαι. S.3.58.
Κ'ρχὰ πάντ μέτρ. S.3.59
* Κ'πέρχ ἀδαντίζει. D.3.33
Κ'ρχαῖ τὰ Κατάγων. Z.1.51. St.1032
Κ'ρχὴ ἡμίσεια παντός. St. 237
Κ'ρτύμων. 1417
Κ'ρχὴ μὲν πόδες χιλίοι. D.2.64. S.3.60
Κ'ρχόμενοι ἀπὸ τῶν ἡδέων ἐμέσαι. St. 1196
Κ'ρχὴ εἰς ὕπνον ἀοχρὸν ἐκδόλιχ ἀκεῖν. St. 486
Κ'ρχαικὰ ἐσθῆς. D.3.40
Κ'ρχεῖον τὸ κεκαμ'ένον. S.3.61
* Κ'ρχαίτερα & Διδύμοις κίρνα. D 3.1. S 3.62. St. 487
Κ'ρχαίτερον Γ'ῶλον. D.1.71
* Κ'ρχὴ ἀνδρὸς δαίμων. D.2.94. S 3.63. St.370
* Κ'ρχὴ ἥμισυ παντός. D.2.97. S.1.64
Κ'ρχὴ ἰδίας πολὺ κρίνει εἰ πελάτεω. S.3.64. St.25
Κ'ρχὴ μὲν μὴ τοῦτο ἔστ' ἐπιτίμησε ἄκεστον· τοῦτο δ' ἥμισυ ἀκέσατο πόλις ἄλλοις παρέσω. D.3.4. S.3.66
Κ'ρχὴ πολέμων. D.3.5
* Κ'ρχὴ Σωρία. Z. 1. 32. D.1.30. S.3.67
Κ'ρχῶν ἐκεῖς τέλος ἐκεῖν. St. 986
Κ'ρχιδάμου πόλεμος. S.3.68
Κ'ρχιλόχου ἀνάπαιξ. St. 303
Κ'ρχίλοχε πόλυς. S. 3. 69. St. 182. aliàs: Ἀρχιλόχου πατρός. D.2.95
Κ'ρχίνου πατρός. D. 2. 98. S.3 70. St 185
Ἄρχου ἀπὸ τῶν δικαίων ἐξαίρετον. D.2.99. St. 488
Κ'πίστερος Γ'ραμμένος. D 3.6
Κ'σχεδιάσματι. St. 987
* Κ'σκὸν δίφρον D 3.5. S.3.71. al. Κ'σκὸν τόλμα. D.1.45. S.3.72
Κ'σπετε πεξίωνι. St. 184
Κ'σπὸν παρακύπτοις. D.2.65. S.3.73. & 10.26
Κ'σκῷ σκαπτίζει. D. 2. 100. [Hesych. ἐκ ἀπὸρ.]
Κ'σπὸ τῶν κόνει, ἔτερα σπῶν κολπεῖ. St.24
Κ'σπάσιος πατρός. S.2.74
Κ'σπετε κρὸ δὸ γένε. D.1.18
Κ'σπίδιον ὑδατικόν. Z. 2.50. St.104
Κ'σπιδιαβλῆ. St. 381
Κ'σπε πᾶ ἐγκύπτεις ταῦμαχον δαπίζειν. St. 471
Κ'στεροὶ ἐν πόλαι, vel πολῖν. D.3.7. S.3.75. St.185
Κ'στρα τετραπόδων, vel πραπόδων. D 2.66. S.3.76
Κ' τύχ πασῶν μὰ πάσῃ κρίσει πᾶς πλοῦ. St 421
Κ'τελεύτητε. D.3.8
Κ'τὸν ἐκ ἐκβαθῶν ἀ χέρσ, πρὸ χωρεῖ πίνε. D.3.13. St.11
Κ'πασι ἀνθρώποις ἀφεστηκέναι. St. 489
Κ'πακλῆν. St.172 (S.3.
Κ'πλως ἐ ἐκρεῖν D.2.67.79
Κ'βουλίης & ἐπὶ Σάκᾳ. St. 396
Κ'τρίμας βιῶν. D.3.9
*Κ'τρεκὲς ἔμμεναι Z.2.54. D.2.41. S.3.80
Κ'βρότης Καινῖδι. St 186
Κ'βλὰ χρήματα. S 3.78
Κ'τικὸ πίσει. D.2.80. S.3.77
Κ'τικὸς τὰ Ε'λλάνικα. Z.2.26. D.1.51. & 2. 38
*Κ'τικὸς Ὀλύνθ. S. 4.36
Κ'τικὸς ἐς λιμένα. Z. 2. 49. D.1.66. St. 187
Κ'τικὸς μέγιλο. D 3.11. S.3.27

Α'πλοῦς σώφρων. Z.1.28. St. 1301
Α'τυχὴς ὑφ' ἑχῆς ἔτυχεν ἀπολύσεων. D.3.12
Α'τυχήσαν ἀρετῶν ἀεναῶν χειμάσιτον. St. 490
Αὐαίνου λίθ@-. S.3.81
Αὐχάζω σοὶς Ὀλυμπον ἀπεμβάτερα φρονοῦντ'ις. St.25
Αὐχένι κάπρος. St.188
Αὐδαίρετ@- λύπη εἰς ἃ τέκνων σπορά. St. 491
*Αὖδις αὖ Πίθῳ δὲ ἰδίᾳ. D.5. 34. St.1173
*Αὐλοῦ βίο ζῆς. D.3.14.S.3. 82. St.1071
Αὐλὴν σάλπιγξι συγκρίνων. D.1. 15
Αὐξάνομαι ἀκούων. St. 243
Κυπρὶς ἀμέλαις.S.3.83 St.989
Αὐτὰ ἅ ὄζυον ἀμέλγοντες ἐχέτα@-. S.10.73
Αὐτὰ δι' αὐτῶν. D. 3.21. St. 417
Αὐτὰ γε χρὴ σὺν ἴσοι αὐδρῶν ἀνέσσι. S.3.84. St.492
Αὐτὰ τε δίεν ἴδῃ διῶν, &c. D. 3. 20
Αὐτάρκων ἀδιαυτὸν, σοὶ δὲ Σαλαῖον. St. 26
Αὐτὰ κάμν@-, ἀυτὸς ἄλλοισι τοπόλε ἢ ἔχῃ. S. 3. 85
Αὐτὸ κυρία. St.954
*Αὐτὸ μὲ ἡ μάζα δεῖ οὐδὲν ἴσασεν. D.3.35.S.3.86.St.493
*Αὐτὸ καὶ ἡ σοφία ζᾷ. S.3.87. St.409
Αὐτὸ τῷ ἀνδρὶ ἡ μοῦσα. S. 3. 88. St. 189
Αὐτὸς καὶ τυτὰ δῶλα ἃ μέλλει κάπῃ ἴσεσθαι. S. 3. 89. St. 27
*Αὐτὸ χαλῶνας ἐδάκτι ἴσαν ἵλαττ. Z.2.29. D.1. 36. St. 494
Αὐτὸς ἀρίστας. St.990
Αὐτὸ δεῖξον. S.3.90
Αὐτὸθεν ἔν ἐστάλασα. St.190
Αὐτόματοι δ' ἀμαθεῖ ἀμαθῶν δὲῖ δαῖτες ἴσαν. Z.2.19.St 28
*Αὐτόματα ἡ δεῖ ὥσπερ τὰ ἀμαθά. D. 3. 15
*Αὐτὸς κλεπτοντας ἢ ζωπύρῳ ἢ θύραι. D.3.38. S.3.91. St. 495
Αὐτὸς τὸ πρόσω, κωφὰς πρόσω. D.3. 17. S.3.97
Αὐτὸς αὐτὸν ἀωλεῖ. D. 3. 16. S.3.92
Αὐτὸς δὲ ἰρίλας ἄνδρας εἰδήσω. St.201
*Αὐτὸς ἔρι ἢ κεκοῦ ἢ ποτύον, ἤτοι ἢ σκολύ. D. 3. 18. & 5. 99. S.3.44. St.496
*Αὐτὸς ἔφα. D.3.19. S.3.94. St. 192
Αὐτὸς τυνοδὸς πᾶς ἴχνεσι μὴ εἴδοιεν. St. 498
Αὐτὸς τ' ἐπὶ δρῦσι, ἢ πὶ τὸν δυὸς κάλον. S.3.95. St.499
Αὐτὸς δ' ἐν Χίοις. St. 191
Αὐτὸς τεκάμοις ἰδίοις τὸν πρὸ. S. 3.96
Αὐτοῦ κρητὸς γλυκὺ πρασά. D. 3. 22
Αὐτοῦ ἰωλητέος ἀλλ' ἐδὲ τὸν ἴλεων. Z.2.27
Αὐτοῦ τοῦ μίζου. St. 318
Αὐτοῦ φάλλεσι. St.193
Α'φαρεῖν κρεΐδας. S.3.98
Α'φάντε τλῶ ἰωλέσαι, τὸν πεδὰ δώσουσι. S.3.99
*Α'φ' ἑστίας ἀρχόμενος. Z.2.40. D.2.40
Α'φεῖμ' ἐγὼ τὸ μὲν ἔπαρ μοί. St.362
ἐ Α'φθόνως εἰς ἀγαθόν. S.3.100. St. 194
Α'φθονος ὠνος ὧν δώρα. D. 3.23. St. 1002
Α'φ' ἱερᾶς. D.3. 36
Α' φιλοχρηματία Σπάρτας ἴλως, ἄλλως δ' οὐδέν. Z.2.24. D.2. 36. St.1
Α'φ' ἑκατὸν ἐκατὸν ἕκατος. Z.2.33. D.1.96
*Α'χρεῖόν ἐστιν ὄρνις ἐκ ἐμπόλης. D.3.37. S.4.1. St.500
*Α'χθεῖας πᾶν. Z.2.32.D.2.41. S.4.2. St. 229
Α'χνῶν πρό. D.1.42. St.187

*Α'φ' ὑψηλοῦ μοῦ κατοχλεῖς. D. 3.24. S.4.3
Α'φαν@- ἐκ πηχέων. Z.2.35
Α'χαιὸν Σίλ@-. S. 4.4
Α'χαρνικαὶ ὄπες. D.1.26.V.3.80
Α'χὶ Ἴνοχ. St.213
*Α'χθεῖρες Αἰγύπτι@-. S.1.48
Α'χνυμένη αὐτάλη. D. 3 25. St.195
εἰς Α'χρον καὶ ἀναλίσεις. S.4.5
Α'χρειόχλωνος. St. 235
*Α'χρεκλῆν ἐκείνου ἀναίδητός ἔδη. Z.1.44. S.3.52. St.196

B.

Βαβαὶ Μύζ@-. D.3.65.V.1. 20. S.4.6
Βάβυ@- χαῖρε. V.1.18.St.252
Βάθιζε σῆμα ἀρχῖον ἱμαπαν/μέτων. St. 501
Βαθυκολπος κύλιξ. St. 1020
Βαῖτη ἢ κὰν δάφνη, ἢ ἐν χειμῶνι ἀχάδιν. S.4.26.St.29
*Βάκχα@- εἶ. Z.2.62. D.5. 45.S.4.7. St.314
Βακτηρία, ἢ χῶμα, ἢ τελεύτιον, ἢ τειχίζειν. S.4.15
Βάκχιον. Z.2. 60. V.1.13. S.4.8
*Βάκχοι βίπτε. D.3.43.S.4.9
*Βαλανεῖς εἶ. D.3.64.S.4.14. St.179
Βάλλον ἀρίζῃ. St.991
*Βάλλον μολυς. D.3.63. V.1. 19.S.4.12. St.199
Βάλλ' ὡς ἔχοντα τλῶ ὀπτήμεν. D.3.56.S.4.13.St.502
Βάλλ' ὡς λέγουσι. Z.2.77.S.4. 10.St. 197
Βάλλ' ὡς λατομίας. St.197
*Βάλλ' ὡς Μακρίας. Z. 2.61. S.4.11
Βάλλ' ὡς ἔπαθεν. Z.2.77
*Βάλλ' ὡς ὕδως. Z.2.72. D.3. 51.St 198
Βάλλ' ἐς ἀθλίους. V.1. 30
*Βάλλον τὰ ξύνδεσι εἶπε, Z.2.71. S.4.16. St.247
*Βάμμα Κυζικηνόν. S. 4.17
*Βάμμα Σαρδιανικόν. S. 4.18
Βαμύκιον Αἴτνας. St. 993
*Βάσανος λίθ@-. S.4. 19
*Βὰς ἐν' ἄκμον ἐτύχησε. St.200
Βάσκ@- ἢ διαμείλε ἐφθαμένε δεῖ γενέσθαι. St. 1194
Βάτη Κάρης. V.1.16.S.4.20
τὸν Βατῆρα ἀυτὸν τῶλοιπον κίνεργον. S.4.21
Βατιάζειν. V.1.27. D.3. 68. St.1271
*Βάτ'ἔν σίκεον.S.4.22.St.953
*Βάτραχος ἐν Σερίφῳ.D.1.49. & 3.44. S.4.23.St.967
*Βαβάκχῳ ὕδωρ, ὡς γαλῆ τέκν. Z.2.78. D.3.58.S.4.24
*Βαβάκχοι τέκνοισι. Z.2.78. D.3.57.S.4.25. St.341
Βίβλιον' Α'χιλλέα δῶκα κύδος καὶ τιθύραν. Z.2.85. V.1.29. St.503
Βίβλῳ βαλεῖν. St.1089
Βικκατίδιλ@-. St. 391
Βουκεραζόντος τὰ γράμματα. Z. 2.87.St. 408
Βίλ@- Α'χαιὸν. St.943
Βίμβλινος δ'ἔκαν. St.1281. (27
Βίμβλινος οὐδ' ἐν δικαίῳ κῖ.S.4.
*Βὶξ ἀντὶ πηδῶν. D. 3.62. S.4.28.St.995
*Βιοπᾶς ἔφαγες. V.1.26
Βῖτα στρῶν. St. 201
*Βίττος Πεδιαῖος δίκη S.4.29
Βιβλιαρίῳ@-. St.1272
Βίβλινος εἶν@-. S.4.30
Βίον ζῆ πάμπτ@- διαπαντόν. St. 1154
*Βί@- ἀκροδάκτυ. S. 4.32. St. 260
Βι@- ἀκολουθεῖ@-. S.4.34
Βίε ἐὰν δόμεν@- ἀκ ἔστ βι@-. St.504
Βίος ἐξουσίαμεν@-. Z. 2.64. S.4.33
*Βίος μακαρμέν@-. D.3.69. V.1.28.S.4.31
Βίος δεῖ' ἐχθύων, ὁ μείων δεῖ μύζ@- ἔχοι. St. 1200
Βίου ἐπιδημίαι σοὶς ἄπαντα δοῦναι. St.241
Βίου πλαυσί. St.995
Βλάβης μαχέσθω τινὶ ἀλλοτρίᾳ βίβλῳ. St. 505

*Βλίτυρι ἄπτεσι. S.4.35
Βλίτυ πᾶς ἐν@- οὐ δῖ' αὐτόν. St.218
Βλίτυ@- Α'τταλῖν. S.4.36
Βλίτυρες ἢ σταφυλαί. V.1.14
Βόσια μήματα. S.4.38
Βοΐδιον Μαλοτηκᾶν. V.1.23
Βοῦ λαχανόν κυπαρισσῶν. St.991
Βουάτιον μάχ@- ἀλλᾷ. St.223
*Βοιωτία αἰσχύματα. Z. 2. 68. D.3.47
Βοιωτία ὗς. S.4.58
Βοιώτιον ὗς.D.3.46.St.946
*Βοιώτιος τίμων Z.2.65.S.4.57
Βοιωτῶν μαστόκοπα. Z. 2. 84. V.2.67. St.202
Βόκχορα. St.1073
Βολβῶν χύμα. S.4.37
Βολβοὺς ζητῶν. St.203
Βολίτου δόλιον.S.4.39.V.1.24. St.11 ;9
Βομβύλιος ἀπόπτ@-. Z.2. 80. S.4.40. St.996
Βογλέφῳ πολὺ μιαίνων ὕπνῳ ἐρέμνης πτόας. St. 1201
Βόγλοφος ἐκ πεδίων. St.204
Βογλοφορεῖ ἀρόξει. St.997
Βογλέφῳ ὕδωρ καμοφόρῳ μιαίνων ἕ πεῖ' ἐρέμνης πτόας. Z.2.76. D.3.55. S.4.41
Βόλανοι φυλάδες ἐκπλέθε.St.998
*Βόμβος οὐδὲ ἔζεσεν πυραίνεται. S.4.42
Βομβυλίῳ νίμφ. D.3.66. V.1. 22. S.4.43. St.1091
Βουζύγιος.V.1.21
Βῶτις ἀνάγκαστ@-.Z.2.66.S.4.44
Βούλει διαμιᾷ χεῖς Γηρύου τιτραπώλῳ.S.4.45
Βουλευτῇ κἀν ἐκ λιγύπτῳ τυχὼν μᾶλλον, ἢ κρίνας τακεῖς.S.4.46
Βουμύσου τίκτ. V.1.17
Βοιώς, aliàs, Βουλὰς διαζῶσι. Z.2.67.& 86. St.999
Βοῦν ἐκ γνάθου φέρει.S.4.43
Βοῦς ἀλλότρι@- τὰ πολλὰ ἔξω ὤλισι. Z.2.81
Βοῦς ἄμεινον ὀπτηθῶν. Z.2.82. D.3.59
*Βοῦς ἔζεσθ@-. D.3.50. S.4. 48. St. 1000

Βοῦς εἰς ἄμπτε. S. 4. 57. St. 1001
Βοῦς ἐν ἀυτῷ κάδῳ, al. χλωρ. D.3.70. S.4.49. St.1011
Βοῦς ἐπὶ πλαῖ. D.3.67.V.1.25. St.1178
Βοῦς ἐπίζεσ. D.3.61.V.1.15
*Βοῦς ἐπὶ γλαύκες ἴδαι. Z. 2.70. D.3.48.S 4.50.St.1069
Βοῦς ὑπ' ἀκυπέτοισιν. Z. 2. 69. St.254
Βοῦς ἐπὶ ζυγῷ. D.3.54. S.4. 55. St.942.
Βοῦς ἐπὶ σφῷ. Z.2.75.D.3.53. S.4.51.St.369.
Βοῦς ἐπὶ τάπῃ. St. 387
Βοῦς Κύπριος. D.3.49. V.1.11. S.4.53
Βοῦς ὁ Μολοττ@-. Z.2. 83. D.3. 60.S.4. 54. St.1113
Βοῦτιν Μέσσιν ἐχρησ.V.1.12. Vide Θοῦτις ὁ Βοῦτις.
Βύας ὤζει. S.4.59
Βύβλον ἢ κηρὸν ἢ κηρὸν τάχις. vel, Βύβλον ἢ κηρὸν ἐκ αὐτῆ τάχυ μέλει. Z.2.73.S.4.60
Βυζίνη παιδιά. Z.2.63
Βυλ@- ἄρμεν. Z.2. 74. D.3. 52.S.4.56.& 7.68.St.205
Βωμολόχ@-. St. 106

Γ.

*Γάλα ὀρνίθων. D.3.92. V.1. 43. S.4.61
Γαλὴ Τερτία. D.3.71. V.1. 35. S.4.62. St.1146
Γαλῆ τρίμ. D.3.83. V.1.41. St.1040
Γαλῆ κρεμαστή. Z.2.97. D.3. 98. S.4.18. St.1002
*Γαλῆ χρυσόπτ@-. Z.2.97. D.3. 82.S.4.63
Γαλλὸν ἔχῃς. D.3.84
Γάλλος ἢ γάλλη. ἐξ ἀνάγκης, ἐν ἢ γάλλον ἀνδρὸς ἐ λίνα. S.4.64
Γάλλους τιμᾶν. V.1.42.S.4.65. St.1005
Γάργαρα. St.1318
*Γαστὴρ μὲν ὀψοφάγε, κάλλιστε ἑκάστε ἐκ ἔστιν, &c. D.3. 85.S.4.66.St.30

Γαδίρων. St. 1291
Γαστρὸς ὑπὸ πλείονος ζωὰ ἢ μίσθος ἀργίων. St. 32.
Γαυριῶν, ὡς εἰ κρατήσας τῶν ἐν Ἄργει ἀσπίδα. St. 1202
Γείτων μοχθηρός. St. 1004
ὁ Γείτων τὸν γείτονα κνίζει. St. 357
Γελᾷ δ' ὁ μωρὸς κἄν τι μὴ γελοῖον ᾖ. St. 506
Γελοιότερον ἀπεργάζῃ τὰς κόγχας ἀποτρώγων ὀδοντωμένων. S. 4. 69. St. 356
*Γελοιότερον Μελιτίδου. S. 4. 70
Γελλοῦς παιδοφιλωτέρα. Z. 3. 3. S. 4. 67. St. 356
Γέλως ἄκαιρος ἐν βροτοῖς δεινὸν κακόν. St. 507
*Γέλως Ἰωνικός. D. 3. 87. V. 1. 45
Γέλως Μεγαρικός. D. 3. 88. V. 1. 46. S. 4. 68. St. 1005
Γέλως συγκρότητος. Z. 3. 4. D. 3. 76. S. 4. 71. St. 1269
Γέλως Χῖος. D. 1. 45. & 3. 87. V. 1. 45
*Γεννάδας εἰ ἐν Σαλαμῖνι. Z. 2. 92. D. 4. 6. S. 4. 72. St. 1273
Γεννητοὶ γεγονότες τάξιν τὴν τάξιν. St. 207
*Γεράνδρυον μεταφυτεύειν. Z. 3. 1. D. 3. 77. S. 4. 73
Γεράνδρυον παλαιὸν οὐ μεταφυτεύεται. St. 508
*Γέροντα λίθους καταπεπωκέναι. S. 4. 74
Γέροντι ζωτικῷ. S. 4. 29. St. 1006
Γέροντα δὲ παιδὸς οὐκ ἔστιν φιλεῖν. St. 511
Γέροντες εἰς Ἀχέροντα ἀπιόντες. V. 1. 47
Γερόντων παίδων. St. 1007
*Γέροντα δ' ἐγχεῖν ... [illegible] St. 509
Γέροντα μηδέποτε ... D. 3. 89. V. 1. 31. S. 4. 75. St. 500
Γῆρ' ἀμαξιαῖον. V. 1. 40
*Γῆρας ἀλώπεκος οὐχ ἁλίσκεται ... Z. 2. 94. D. 3. 7. S. 4. 76. St. 215
*Γῆρας βοός, ... Z. 2. 97. D. 4. 11. S. 4. 77. St. 514
Γῆρας μὲν ἐν τοῖς, ... St. 513.
*Γῆρας πίθηκος οὐχ ἁλίσκεται βρόχῳ· ἁλίσκεται μέν, ... ἁλίσκεται. St. 515. 516
Γῆ θάλαττα συμμίγνυνται. S. 4. 79
Γῆ κρύψαι ἔχει. St. 1033
Γῆν πρὸ γῆς ἐλαύνεται. St. 1142
Γῆ Κυρία. St. 1281
*Γηράσκω δ' αἰεὶ πολλὰ διδασκόμενος. Z. 3. 4. D. 3. 80. S. 4. 80
*Γῆ ζῆς, τὰ δ' ἔργα πολλὰ τῇ ζωῇ. D. 3. 86. V. 1. 44. St. 517
Γλαῦκος ... St. 518
Γῆς ... St. 183
Γῆς ἄγαλμα. S. 4. 57
*Γῆς ζυγόν. D. 3. 90. S. 4. 81
Γῆς ἐντερα. D. 3. 91. S. 4. 82
Γῆς ὀμφαλός. S. 4. 83
Γιγάντων τολμηρότερος. St. 1310
τί δ' ἦν Νηλεΐδης ... S. 4. 84
*Γλαῦκ' εἰς Ἀθήνας. Z. 3. 6. D. 3. 81. S. 4. 85. St. 1008
Γλαῦκες Λαυρεωτικαί. St. 1273
Γλαῦκες Λαυρειωτικαί. V. 1. 32. S. 4. 87
Γλαῦκος ἄλλος ἐν ... St. 1274
*Γλαύκου τέχνη. Z. 2. 95. D. 4. 7. S. 4. 88. & 11. 80. St. 1144
Γλαῦξ ... St. 53
*Γλαῦξ ἵπταται. Z. 2. 93. D. 3. 7. S. 4. 5
Γλαῦξ ... D. 3. 93. V. 1. 48. St. 108.
Γλαῦξ ἐν πίθῳ. V. 1. 36
Γλαύξ. S. 4. 91
Γλυκὺ ... St. 1009
*Γλυκὺς ἀπείροις πόλεμος ... D. 3. 95. S. 4. 92. St. 519
Γλυκὺ ... S. 4. 93.
*Γλυκὺς ἀγκών. Z. 2. 96. V. 1. 55. S. 4. 94. St. 197
*Γλυκὺς ἀπείρῳ πόλεμος. D. 3. 94. S. 4. 95
Γλυκύπικρος. St. 235
*Γλῶσσα ποῖ πορεύῃ; πόλιν ἀνορθώσουσα καὶ ... Z. 2. 99. D. 4. 9. V. 1. 49. S. 4. 89
Γλῶσσα ... St. 520
Γλωσσάργος ... S. 4. 47
Γλωσσογάστωρ. St. 1275
Γλωττοστροφεῖν. S. 4. 57
Γλώττῃ πολεμίζειν. S. 4. 48
Γλώττης ἕνεκα καὶ παρ' αὐλητὰς ψάλτης. V. 1. 50
Γναθμοῖς ἀλλοτρίοισι γελᾶν. St. 209
*Γνῶθι σαυτόν. V. 1. 37. S. 4. 96
Γνῶθι σαυτόν, ... V. 1. 38. S. 4. 97. St. 518
Γίνου κρείττων ἐγγύων. Z. 3. 2. D. 3. 78. S. 4. 98
Γίνου ... St. 288
Γοργὸν βλέπειν. St. 1112
Γραῦς ... St. 211
Γραφὰς ... V. 1. 52
Γραμμὴν ... St. 1010
Γραῦς ἀναθύει. D. 4. 10. St. 244
Γραῦς ἀνακροτήσασα, ... D. 3. 97. S. 4. 99. St 54
Γραῦς Σαμία. Z. 2. 100. D. 3. 74
Γραῦς ... St. 212
Γραῦς ... V. 1. 39. aliàs: Γραῦς ... Z. 2. 98. S. 5. 1
Γραῦς χορεύει. S. 5. 2. St. 1276
Γραῦς ὡς ... D. 3. 96. S. 4. 100. St. 521
*Γραῶν ὕθλος. Z. 3. 5. D. 3. 79. S. 5. 3
Γραφὰς ... St. 522.
Γράμματα ... S. 5. 4. St 523
*Γρῦ τὸ δωρεάς. Z. 5. 54. S. 5. 5

*Γύγου δακτύλιος. D. 3. 99. S. 5. 6. St. 213
Γύης ... S. 5. 7. St. 167
*Γυμνὸς ὡς ἐκ μήτρας. D. 4. 2. V. 1. 53. St. 1277
*Γυμνότερος ὑπέρου. V. 1. 56. S. 5. 8. St. 1012
Γυμνότερος ... Z. 2. 99. D. 3. 73. S. 5. 9. St. 1011
*Γυμνότερος πασσάλου. D. 3. 98. S. 5. 10
Γυμνῷ ... Z. 2. 98. D. 3. 75 S. 5. 11. St. 289
*Γυναικὶ μὴ πίστευε, ... D. 4. 4 St. 524
Γυναικὸς ... S. 5. 12
Γυναικὸς ... D. 4. 5. V. 1. 33. S. 5. 13. St. 1012
Γυναικὸς ... St. 525
Γυναικὸς ψυχή. S. 5. 14. St. 1137
*Γυναικὸς θρίξ. D. 4. 3
Γυνὴ ... St. 526
Γυνὴ ... St. 527
Γυνὴ εἰς Ἡρακλέους ... V. 1. 54. S. 5. 15.
*Γυνὴ ... D. 4. 1. S. 5. 16. St. 528
Γυψὶ σκιά. D. 3. 100. V. 1. 51. S. 5. 17. St. 975
*Γύργαθον φυσᾷς. V. 1. 54. S. 5. 18
Γὺψ ... V. 1. 57

Δ.

Δαιδάλεια ἀγάλματα. St. 990
Δαιδάλου μάχαιρα. St. 1278
Δαιδάλου πτερά. D. 4. 25. S. 5. 25. St. 1301
*Δαιδάλου ποιήματα. Z. 3. 7. S. 5. 26
Δακρύειν Μεγαρέας. St. 1279
Δάκτυλον αἰρε. St. 214
Δακτύλου ἡμέρα. Z. 3. 10. D. 4. 13. S. 5. 19
Δακτύλῳ ... S. 5. 20
*Δακτύλοις ... S. 5. 21
*Δαρεῖος ... D. 4. 12. S. 5. 22. St. 153. & 1115
Δατὶς ... Z. 3. 11. S. 5. 25
Δακτύλου ἡμέρα. vide Δακτύλου.
Δαφνίνην φορεῖ βακτηρίαν. Z. 3. 11. D. 4. 14 S. 5. 24. St. 971
Δαυλίας κορώνη. Z. 3. 14
*Δέδοικα ... Z. 3. 31. D. 4. 34. S. 5. 27
Δεῖ ... St. 530
Δεῖ ... St. 1075
Δειλὸς ὁ ... Z. 3. 35. St. 366
Δεινὸς ... St. 215
*Δειλότερος ... Z. 3. 32. S. 5. 36. St. 531
Δειλότερος ... St. 216
Δειλότερος Πεισάνδρου. S. 6. 37
Δεινῆς ἀνάγκης ... aliàs: ... Z. 3. 9. S. 5. 38. St. 532
*Δεινοὶ ... Αἰγύπτιοι. Z. 3. 37. D. 4. 35. S. 5. 39. St. 533. Vide Αἰγυπτιάζειν.
Δεινότερος ... St. 1013
Δειπνεῖν ... S. 5. 40. St. 372
Δεῦτερος ... St. 1014
*Δεκάτης ... S. 5. 28. St. 158
Δεκάτην ... S. 4. 89
Δελφικὸν ξίφος. St. 1290
Δελφοῖς ... St. 1015
Δελφῖνα ... St. 534.
Δελφὶς ... D. 4. 26. V. 1. 59. S. 5. 29. St. 35
*Δελφῖνα νήχεσθαι διδάσκεις. Z. 3. 30. D. 4. 33. S. 5. 30. St. 233
*Δελφῖνα πρὸς τὸ ... Z. 3. 38. D. 4. 37. S. 5. 31. St. 398
Δεξιὸς ... Z. 3. 36. S. 5. 32. St. 36
*Δεσμοὶ Τυρρηνοί. S. 5. 41. St. 217
Δέσποινα ... St. 535
*Δέσποιν' ... S. 5. 34. St. 712
ὁ Δεσπότης ... Ἄν ... St. 712
Δεύτεροι ἀμείνονες. Z. 3. 15. D. 4. 15. St. 993
Δεῦρ' ... St. 1016
Δεῦρ' ... S. 5. 33
Δέχεται ... Z. 3. 22. D. 1. 4. & 4. 27. S. 5. 35. St. 261
Δῆγμα ... St. 963
*Δηλίου κολυμβητοῦ. S. 5. 42
Δηλίοι ... St. 218
Δημάδης. St. 219
Δημοσθένης. St. 280
Δηρὸν ... St. 37
*Διὰ μαχαιρῶν ... Z. 3. 19. S. 5. 43
*Διαγόρας ὁ Μήλιος. S. 5. 44
Διὰ δακτυλίου ... Z. 3. 18. D. 4. 30. S. 5. 45
Διαδήσας ... S. 5. 46
Διὰ μέσου ... St. 1203
Διάκονος ... S. 5. 47
Διὰ πασῶν ... D. 4. 38
Δι' ἁρμάτων. St. 1153
Διαπυλαδόντες ... S. 5. 48
Διὰ τὸ ... St. 278
Διὰ τοῦ ... D. 4. 31. S. 5. 49
Διὰ ... St. 1137
Δίζαιος ... D. 4. 59. St. 38.
Διθυράμβων ... S. 5. 50
*Διιπετὴς ... S. 5. 51
Διηγεῖσθαι ... S. 5. 11.

Δακέδ' οὐδεν βλάπτει Ψ Πελοπίδης κρίσεως. &, Πρίσει βλαπ. S. 5. 53
Διεφθαρμένη μεγάλη ἔξι. St. 194
*Διεφθάρησε σκόροδα. Z. 3. 16. D. 4. 28. S. 5. 54. St. 267
Διεφθαρμ. βλάπτ. D. 4. 22. V. 1. 58. S. 5. 57
*Δίκαι βλάπτουσι τοὺς ἐν βουλῇ βλάπτοντας. Z. 3. 28. S. 5. 55. St. 536
*Δίκης ὀφθαλμός. S. 5. 58. St. 600
*Δίκην ὑφέξει κἀν ἔτεσι βάκα κλέπτα. Z. 3. 20. D. 4. 17. S. 5. 56. St. 537
*Δικτύῳ ἄνευ δικτύου. Z. 3. 17. D. 4. 29. S. 5. 59
Δίκτυον συνῆκε. S. 5. 60
Διπλόους οὐδὲ χαμαιζήλους Ψ σύνες. S. 5. 76
* Διπλόϊδος ἀνύσεις. Z. 3. 8. S. 5. 61
τὸν Δισσέως τοῦ Θεσπιβούλου ἐπαινῶ. S. 11. 88
Δι' ἑνὸς βίαιον. St. 1291
Δι' ἑξήκοντ' ἔσχατον. Z. 3. 13. D. 4. 16. S. 5. 62
Δισσοτής. St. 220
Δίτης γάμος. St. 405
*Δὶς ἐγείρομαι. Z. 3. 41. D. 4. 24. S. 5. 63. St. 219
*Δὶς Κίσσηος. Z. 3. 21. S. 5. 64
*Δὶς κάθαρσις. S. 5. 65
Δὶς τέλμα. S. 5. 66
Δὶς ὑπὲρ. D. 4. 36. S. 5. 67
*Δισσάκου κακόν. Z. 3. 34. & 5. 55. S. 5. 68
Δισσὸν. S. 5. 69
Δισσὸς ἄνδρος. Z. 3. 23. St. 1072
Δισσοῦ κάτα. S. 5. 70. St. 223
* Δὶς ἐπὶ ταὐτὰ ποταμοῖς ἐπελεύσεσθε πλείονες. Z. 3. 24. S. 5. 71. St. 538
Δὶς ἐξ ὀρθῆς τὸ κακόν. Z. 3. 33. D. 4. 20. S. 5. 72. St. 221
*Δὶς πίθοι ἐγχέρνου. D. 4. 18. V. 3. 91. S. 5. 73. & 8. 38. St. 1017
* Δὶς ὀρθῆς ἐπὶ ἀριστερὰ ὀρθὴν κρούσεται λίθον. Z. 3. 29. D. 4. 19. S. 5. 74. St. 539
Δὶς πράξεις ἀθάνατος. S. 5. 75. St. 222
Δισσὰ πᾶσιν ἀνθρώποις ἐπιτήδεια ἐστὶ πολέμου. St. 59
Δίχα καὶ νῦν ἀρμοὶ εἰσὶ πᾶν. St. 216
Δίχομαι γνώμαι. Z. 3. 15. D. 4. 32
Δίκλῳ δ' ἐξόλωσε, ὕδατος δ' ὑπερώρυξε χοίνιξ. St. 40
Διπλῆ αὐγή. Z. 3. 40. D. 4. 23. St. 1149
Δικεῖς ἢ μὴν ἢ λαβεῖν χθὲ πολὺ λαμβάνεις. St. 540
Δικεῖς δ' ἐπὶ πᾶσι τίνεσθαι. St. 296
μὴ σοὶ λέοντα δορυσὶ ἄφωνα μάχεσθαι. S. 5. 77
*Δίφρου ἢ κυνέωνος. Z. 3. 26. S. 5. 78
Δίτε μοὶ λακάθου. S. 5. 79. St. 369
Δὶς πᾶς ὁ βίος, λάβε δ' ὁ δὶς πνεῖν δικαίως. S. 5. 80. St. 41
Δὶς πίνειν ἄριστον, καὶ κοιμᾶσθαι ἕλον ἐν ἀνθρ. St. 42
Δυοῖν θατέρου ἄμεινον ἢ δίκαια κλύειν. St. 1204
Δυοῖν ἀνθρώπων ἄμεινον ἢ εἷς ὅταν κελεύῃ. St. 1205
Δυοῖν οὐκ ἔστιν ἀμφοῖν, λαβεῖν δ' ἀ δεῖ πνεῖν δικαίως. S. 5. 81. St. 951
Δυοῖν ὧν ἥμεια ἔχεις. S. 5. 81. St. 951
Δυσλέτης Μεσσήνιος. Z. 3. 39. St. 224
* Δύλιον πόλις. V. 2. 94. S. 5. 82. St. 1026
Δύρεια ἔπαιρε. St. 225
Δυσπίνει κύβος. S. 5. 88
Δυσχερῶς μὲ ἀκούει, πεῖράσι δὲ πάντα. St. 542
Δυσχερῶς χαλκεύσας. Z. 3. 27. S. 5. 87. St. 1018
ὁ δυσχερὴς δάκτυλός μοι τρεῖς ἀνθρώπους μάχεται. S. 5. 90.
Δυσχεραίνε, θύμιε, Λάχαρε ἀναίδεια. S. 5. 89
Δῦσις πίνουσι πᾶς ἀνὴρ ξυνδεῖται. St. 543
*Δύο πίθοι ἀλείπτου. S. 5. 91. St. 344
* Δυοκαιδεκάχορος. S. 5. 83
Δυοκαιδεκάμορφον σῶμα. S. 5. 84. St. 236
*Δυοκαιεικὰς χαλκοῦς. Z. 6. 5. D. 8. 32. S. 5. 85
* Δύο γὰρ ἔφυν παῖδες, καὶ αἰδοῖος διπλοῦς. D. 4. 21. St. 43
Δωσεάζων. S. 5. 86
Δῶρα δ' ἐ, τί ἐν τῇ ἐκαίνου. Z. 3. 42. St. 217
Δώσω. St. 227

E.

E'κὰς δ' ἔχομεν χρόνιαδ', ἐξήκοντα εἶλον. St. 544
E'αρ@ χρέζει, ἐπιδὴ πολλὰ χρῆσθαι ἔχει. S. 5. 92
E'βαν ἐς πάρος δ' ἅλας. St. 206
E'γγὺς κύμασι γίνου. St. 1184
* E'γένετο καὶ Μάνης συκῆν πατέρ. aliàs, σύκινος πάτ@. Z. 3. 44. S. 5. 93. St. 545
E'γκελεύ@. V. 1. 76. Vide Κελεύειν ὅλως@.
E'γκυκᾷ δὲ ὕδωρ ὄξος. St. 1019
E'γχέλεις δημόσιαι. S. 5. 97. St. 1049
E'γὼ γαμεῖν ἔφην εἰς ὕδωρ χέων. St. 546
* E'γὼ δ' ἐς τὸ πιεῖν ὕδωρ ἔλαφος ζυγόν. Z. 3. 43. S. 5. 94. St. 549
E'γὼ μὲν οὖν τῷ κρανὶ εἰς κρανὶ μετώνυχες. S. 5. 95
E'γὼ πάσαι πάσαι χ' Νικίης ἔσται. V. 1. 65. S. 5. 96. St. 547
E'γὼ πολλῶν δημίων φόβους ἀπέφυγα. D. 1. 70
E'γχώριον. S. 6. 27
E'θ@ τρόπος ἄλλη. St. 263
E'θυσας ἐπὶ δύη. V. 2. 1
Εἰ δ' ἀξι@, πῖ, σ' ἐν Λέσβῳ Α'πόλ@. St. 550
Εἰ δοκεῖ ἔργον εἶναι ἀνθρώπου λόγ@. St. 554
Εἰ καὶ τὰ μετ' ἐμὲ Κορίνθου καὶ Σικυῶν@. Z. 3. 57
*Εἰ κἀ κύκνου ἀοιδότερ. D. 4. 64. S. 5. 98

μὰ Εἰλῶ τὸν ἄξυλον οὐδ' ἀκεῖν ἢ διαστῆσαι. S. 5. 99. St. 221
Εἰδὼς σκώλοις, ὥσπερ ὄρνις, ἐκβάλλει ἔνδοθεν. St. 1205
Εἰλῶ τῷ Ἡσιόδῳ. V. 1. 68. St. 231
Εἵλπετο περίκτησιν ἀπωλείας τέλη. St. 515
*Εἵλπετο ἡ ταχὺ τὸ μεῖον. S. 6. 1.
Εἶμαι' ἀνήρ. St. 232
*Εἰ μὲ δυοῖν βοοῖν, ἕλκων δ' ἕτερ. Z. 3. 54. S. 6. 2. St. 551
Εἰ μὲ τετὰ ἔδε. D. 4. 75. V. 1. 93
Εἰ μὲ τοῖσι ἐπαίομεν, ἐκ ἂν ἐσώθημεν. S. 6. 3
Εἰ μὲ συκάζεις τὰ μικρ', ἐπαλεῖς τὰ μείζονα. St. 552
Εἴπατε τὰ βία οὖσα τῇ ἀνάγκῃ. Z. 3. 100. S. 6. 4. V. 1. 75. St. 385. Vide inf. Τὰ βία.
Εἰρὰς ἐς χρόνον. V. 1. 73
Εἰς ἀνὴρ, εἷς ἀνὴρ. Z. 3. 51. S. 6. 5. St. 948
Εἰς, &c. vide inf. Ἑς.
*Εἰς ἀρχὴν Μάνης. V. 1. 77. S. 6. 6
Εἰς ἀρχὰς τάττας. Z. 3. 50
Εἰς αὐτὸν συνῳδά. St. 1020
*Εἰς ἀδιανοήτους ἀδιανοήτ' ἐπέλυσα. Z. 3. 56. S. 6. 7. St. 556
Εἰς ἀφάντους. Z. 3. 92. St. 1280
Εἰς γέρα Σόλωνα. St. 278
Εἰς Δῆμον ἀπέβη τὸν Κυρηναῖον ἑαυτῷ. St. 557
Εἰς τέλος μαθὼν ἀπόλεσα. St. 236
*Εἰς δίκτ. Z. 3. 91. S. 6. 8. St. 214
Εἰς δύο, πολλοὶ ὀλίγοι. St. 1174
* Εἰς δυὸν ἄκρα ἅλδην. Z. 3. 49. S. 6. 9. St. 1336
Εἰς ἑλκτὸν πῶμα. D. 4. 82. S. 6. 10
Εἰς ἑκόντα δυσκόλ. S. 6. 11
Εἰς κακὸν κυνὸς ἦλθ. St. 1141
*Εἰς Κωλιάδας. D. 4. 86. S. 6. 12. St. 285
Εἰς κακὸν πάντα πίπτει. Z. 3. 86
Εἰς τὰς μίλτους ἀχθεῖς ἐκάμμαξα. Z. 3. 53. S. 6. 13. St. 560
Εἰς λαβίων. St. 1016
Εἰς ἅλμαν ὕδωρ ἐγχέας πάππου ἔχων. St. 558
* Εἰς οἰμωγὴν πεζίνην. Z. 3. 40. S. 6. 14
Εἰς ὄλεθρον. St. 1011
Εἰς πάντα ὁ λόγος. Z. 3. 52. V. 1. 78. S. 6. 15
Εἰς πηδὰς τὸν Λυδία. St. 235
*Εἰς τῶν ξένων. S. 7. 25
Εἰς Σαλῶνα μᾶλ' ἀπὸ τοῦ ἔμπα, μᾶλ' ἄλλο ἴπτ@. D. 4. 93
Εἰς τὰς μαχαίρας ἀναπαύσας πονεῖν. St. 559
Εἰς τὰς ὀφρύας, φίλα, μᾶλλον ἀλλὰ ὀφθ. St. 561
Εἰς τετραμμένον πέδον ἀπτελῆ. V. 1. 97. S. 6. 18. St. 358
*Εἰς τέρενα γράφειν. S. 6. 17
Εἰς τὸν Πυθέαν, οὐκ ἐκκλησ. St. 295
Εἰς τὸν σταθμὸν Α'σκληπιόν. St. 1022
Εἰς τὸν ἄκρον ὑπερβάλλειν. S. 6. 19
Εἰς τὸν λιμένα. D. 4. 79. V. 1. 96
* Εἰς τραπέζῃσι δεῖ βαδίζειν. S. 6. 21
Εἰς Τραπεζοῦντα μεμέτρημαι. Z. 3. 61. V. 1. 67. S. 6. 20
Εἰς ὕδωρ πεσόντ. Z. 3. 55
Εἰς ὕδωρ χρόνον. St. 1030
Εἰς χάπτας ἀφικέσθαι. St. 237
Εἴσ' ἐφ' ὕδωρ ἐκκλ. S. 6. 22
Εἶπ ἐκκλεῖσ' ἐκ πυθμέν. Z. 4. 2
Εἶπ Πεισάνδρου βλαύτη, τοὺς λόγους ἐς τὰς ἐφρῖς. S. 6. 23
Εἴ τε ἐν Αἰγάθῃ εἶπον ἄμμι, καὶ ἐν Κολιάδι κρίναι. S. 6. 24
Εἴ τι σὺ λέγεις; V. 1. 72.
Εἰ τὸ μέσον κατέχουσι Κορίνθου καὶ Σικυῶνος. Z. 3. 61. S. 6. 25
* Εἰ Τυρὸν ἦλθε καὶ ἀνέβη ἐπὶ πᾶσιν. St. 553
Εἰ φίλου χρῄζεις ὑπουργίας. S. 6. 26
Ἑ@πος ἐμοῦ ὁ χάρτης αὐτοῦ μᾶλλον. St. 565
Ἑκάστην Θεσπρώτιδ. S. 6. 28.
Ἐξ Ἑλλάνε ἔφη μαθὼν, οὗτι τὸ πανοῦργον ἐστὶ τὸ πανοῦργον. S. 6. 31
Ἑκ γνώμα@ γράφειν. D. 4. 92. & 5. 16. S. 6. 41. St. 1023
*Ἑκάλλιμόν ἐ ἔδρας. S. 6. 29
Ἑκάτ@ σταίρας. St. 1392
*Ἑκ δυοῖν βλαβέντε. S. 6. 30
Ἑκατὸν βλέπουσι δεῖ' ἀλλ' τ' ἀμαθὲς. St. 566
Ἑκατὸν Συλοσῶν@ δορυφορία. Z. 3. 90. St. 567.
*Ἑκάτερθ' ἢ Μυκὴ. Z. 3. 99. S. 6. 32
Ἑκ κεφάλης γράφειν. St. 238
Ἑκκλησία ἅπας. V. 1. 91
Ἑκ κυμάτων αὖθις ἅλλα ἐρᾷ. S. 6. 33.
*Ἑκ λύκου σίμαι@. Z. 3. 48. D. 4. 42. S. 6. 34
Ἑκ Μακεδόνος ἄνεμ. S. 6. 35
Ἑκ πατρὸς Ἑρμῆς ἢ χρυσοῦν ξύλον. St. 562.
*Ἑκ πατρὸς ξύλα κυρεῖ (al. κλοῦ) ἡμιτ' ἄν. Z. 4. 7. V. 1. 69. S. 6. 36
Ἑκ πέδου ἀνταῖος ἔλλω· ἐγὼ δ' ἴχω ἐς' ἅλλ ἔξάδε. St. 44. & 326.
Ἑκπεσὼν φίλοι ἀνδρὸς ἑαυτὸν ἀφάνιστ@. Vide in Κεδρίη.
Ἑκ πολῶν ἀχύρων ὀλίγον καρπὸν σωρεύομεν. S. 6. 37.
Ἑκ περιμήκους κύκλου πόν. S. 6. 38.
Ἑκ πρώτης ἀνάγκ. St. 1024
Ἑκ πτωσῶν. S. 6. 39
Ἑκ τῶ βοὸς δεῖ τοὺς ἐμάντας λαμβάνειν. S. 5. 63
Ἑκ Φ κρανεῖ τὸ Ἡιόδου. D. 5. 16
*Ἑκ τῆς κεφαλίδου τὸ ὕφασμα δύεται. D. 5. 16
*Ἑκ τῶ ὑφαίνῃ χαίνῃ ἀνθρώπους ἐφέρ. D. 4. 49. V. 1. 84. St. 564
Ἑκάτ πολὺ πλέον ἔχειν. Z. 3. 62. S. 6. 40
*Ἑκ τρίχὸς κρέμαται. Z. 3. 47. D. 4. 41. S. 6. 42. St. 1027
*Ἑκ τῆ ἐπέχων τὸν λέοντα. D. 5. 16. St. 1025

Ἔκλυσε τὴν ἀπορίαν ὥσπερ Ταλλαῖος. St. 568
Ἐλαὸν ἀλοιφὴ [illegible]. St. 269
Ἐλάφειος ἀνήρ. Z. 3. 66. S. 6. 43. St. 324
Ἐλελίζειν Κέρκυρα, χέζ᾽ ὅπου θέλεις. St. 569
*Ἐλεύθερον ὕδωρ πίνειν. Z. 3. 69. D. 4. 47. S. 6. 44. St. 321
*Ἐλευθέρα Κόρκυρα [illegible]. D. 4. 87. S. 6. 45
*Ἔλθοις μοι ἄχ᾽ ἀλίτησον. Z. 3. 67. D. 4. 45. St. 323
*Ἐλέφαντα ἐκ μυίας ποιεῖν. Z. 3. 68. D. 4. 46. S. 6. 46. St. 229
*Ἐλέφαντα διαλέγεις [illegible]. D. 4. 43. V. 1. 81. S. 6. 47. St. 1026
Ἐλθὼν ξένος ὅτι [illegible]. D. 4. 73. V. 1. 92
Ἑλκει μονῆς εἰς [illegible]. S. 6. 49
Ἑλκει [illegible]. St. 1027
*Ἑλκων ἐφ᾽ ἑαυτὸν, ὥσπερ Καικίας νέφος. D. 4. 66
Ἑλληνικὸν [illegible]. S. 6. 48
Ἐμαυτῷ [illegible]. Z. 3. 58. S. 6. 50
Ἐμβαλεῖν κώπην. St. 349
Ἐμβάλλειν [illegible]. St. 240
*Ἐμβαρός εἰμι. V. 1. 60. S. 6. 51. St. 241
Ἐμοὶ δὲ λόγος ἐστί [illegible]. St. 570
Ἐμοὶ μελέτω ταῦτα καὶ [illegible]. V. 1. 62. S. 6. 54. St. 571
Ἐμοῦ θανόντος γαῖα μιχθήτω πυρί. St. 572
*Ἐμπεδοκλέους [illegible]. D. 4. 77. S. 6. 52
Ἐμπεσὼν [illegible]. St. 1281
Ἐμοὶ γὰρ [illegible]. St. 573
Ἐμπορίας [illegible]. S. 6. 53. St. 377
Ἐμπροσθεν [illegible]. St. 241
Ἐν ἀέρι [illegible]. St. 574
Ἐν ἄλλοις [illegible]. Z. 3. 74. S. 6. 55. St. 163
Ἐν ἀμφοτέροις καὶ Κήρυκες [illegible]. Z. 3. 81. D. 4. 56. V. 1. 86. S. 6. 56. St. 581
Ἐν γὰρ ἀμηχανίῃ καὶ Κάρπαθος [illegible]. Z. 3. 77. S. 6. 57. St. 45
Ἐν γῇ πένεσθαι μᾶλλον, ἢ πλουτοῦντα πλεῖν. D. 4. 83. V. 1. 95. S. 6. 58. St. 575
Ἐν δὲ διχοστασίῃ καὶ ὁ πάγκακος ἔμμορε τιμῆς. St. 46
*Ἐν δὲ διχοστασίῃ καὶ Ἀνδροκλῆς πολεμαρχεῖ. Z. 3. 77. D. 4. 55. S. 6. 59. St. 48
Ἐν δὲ διχοστασίῃ [illegible]. Z. 3. 77. St. 47
Ἐν δίκῃ [illegible]. St. 577
Ἐν δ᾽ ἄλλοις [illegible]. St. 49
Ἐνδύματι [illegible]. St. 249
Ἐνδύεται [illegible]. Z. 3. 75. D. 4. 54. S. 6. 60
*Ἐνδυμίωνος ὕπνον καθεύδεις. Z. 3. 76. D. 4. 40. V. 1. 61. S. 6. 61. St. 365
Ἐν [illegible]. Z. 3. 73. St. 585
*Ἐν [illegible]. Z. 3. 70. D. 4. 48. S. 6. 62. St. 586
Ἐν [illegible]. S. 1. 41
*Ἐν δίψει γλαῦκας [illegible]. Z. 2. 72. D. 4. 51. S. 6. 65
Ἐν [illegible]. St. 1030
*Ἐνθ᾽ [illegible]. D. 4. 88. S. 6. 67. St. 587
Ἐν [illegible]. S. 6. 64
*Ἐν Καρὶ τὸν κίνδυνον. Z. 3. 59. S. 6. 68. St. 1028
Ἐν Καρὸς αἴσῃ. St. 406
Ἐν Κύπρῳ [illegible]. V. 1. 66
Ἐν [illegible]. S. 6. 72. St. 1086
Ἐν [illegible]. Z. 3. 60
Ἐν [illegible]. V. 1. 80
Ἐν [illegible]. Z. 4. 89
Ἐν [illegible]. S. 6. 69
Ἐν μακάρων νήσοις διάγειν. St. 243
Ἐν μέλιτι [illegible]. D. 4. 53. V. 1. 85. St. 244
Ἐν [illegible]. S. 6. 70
*Ἐν νυκτὶ βουλὴ τοῖς σοφοῖσι γίνεται. Z. 3. 97. D. 5. 93. S. 6. 82. St. 576
Ἐν νυκτὶ [illegible]. St. 578
[illegible]. St. 125
Ἐν [illegible]. Z. 4. 5. D. 4. 81
Ἐν [illegible]. S. 6. 71. St. 124
Ἐν [illegible]. Z. 3. 63
Ἐν [illegible]. St. 588
Ἐν [illegible]. Z. 4. 6. S. 6. 73. St. 579
Ἐν [illegible]. St. 457
Ἐν [illegible]. Z. 3. 68. S. 6. 74. St. 215
Ἐν [illegible]. Z. 3. 65. D. 4. 44. S. 6. 75. St. 584
Ἐν [illegible]. St. 580
Ἐν [illegible]. St. 245
Ἐν [illegible]. St. 1127
Ἐν Πυθίῳ [illegible]. V. 1. 82. S. 6. 76
Ἐν [illegible]. D. 4. 52. V. 1. 83. S. 6. 77. St. 1029
Ἐν Σάμῳ κομήτης. D. 4. 58. V. 1. 87
*Ἐν [illegible]. Z. 3. 72. D. 4. 50. S. 6. 78
Ἐν [illegible]. St. 950
Ἐν [illegible]. St. 245
Ἐν [illegible]. St. 51
Ἐν [illegible]. St. 582
Ἐν [illegible]. Z. 3. 79. St. 1282
*Ἐν [illegible]. Z. 3. 78. D. 4. 59. S. 6. 81. St. 247
*Ἐν τῷ μὴ [illegible] λεία-

λεία. S 6. 79. St. 583
Ἐν τῷ σφόδρα [illegible]. S. 6. 80
*Ἐν [illegible]. Z. 3. 45. S. 6. 83
Ἐξ [illegible]. S. 6. 84
*Ἐξ [illegible]. S. 6. 85
Ἐξ [illegible]. Z. 3. 95. St. 52
*Ἐξ [illegible]. S. 6. 86. St. 1008
Ἐξ [illegible]. S. 6. 87. St. 997
[illegible]. S. 6. 88. St. 966
*Ἐξ [illegible]. S. 6. 89
Ἐξ [illegible]. V. 1. 100. S. 6. 90. St. 589
Ἐξ [illegible]. Z. 3. 89. D. 4. 71. S. 6. 91. St. 1031
Ἐξ [illegible]. St. 590
Ἐξ [illegible]. S. 6. 92
Ἐξ [illegible]. St. 53
Ἐξ [illegible]. St. 1058
Ἐξ [illegible]. St. 592
Ἐ [illegible]. V. 1. 63. S. 6. 93
Ἐ [illegible]. Z. 3. 80. D. 4. 60. S. 6. 94. St. 1032
*Ἐ [illegible]. S. 6. 99
Ἐ [illegible]. S. 6. 98
*Ἐ [illegible]. Z. 3. 81. D. 4. 61. S. 6. 100
Ἐ [illegible]. S. 7. 1
Ἐ [illegible]. St. 1138
Ἐ [illegible]. S. 7. 2
Ἐ [illegible]. V. 1. 88. St. 205
*Ἐ [illegible]. S. 6. 96
*Ἐ [illegible]. D. 8. 28. V. 3. 97. S. 6. 95. St. 1033
Ἐ [illegible]. St. 250
Ἐ [illegible]. D. 4. 85
*Ἐπὶ [illegible]. Z. 4. 1. V. 1. 71. S. 6. 97
*Ἐπὶ [illegible]. V. 1. 70. S. 7. 3
*Ἐπὶ τὰ Μανδροβούλου. Z. 3. 82. D. 4. 62. S. 7. 4
Ἐπὶ [illegible]. St. 592
Ἐπὶ [illegible]. S. 7. 5
Ἐπὶ [illegible]. St. 1043
Ἐ [illegible]. S. 7. 6. St. 593
Ἐ [illegible]. D. 4. 80. V. 1. 98
Ἐ [illegible]. St. 594
Ἐ [illegible]. St. 595
Ἐ [illegible]. St. 1034
Ἐ [illegible]. St. 249
Ἐ [illegible]. S. 7. 7. St. 596
Ἐ [illegible]. Z. 3. 83. St. 1035
Ἐ [illegible]. St. 597
Ἐ [illegible]. D. 4. 57. St. 1036
Ἐ [illegible]. Z. 3. 84. D. 4. 67. S. 7. 8
Ἐ [illegible]. S. [illegible]. St. 170
Ἐ [illegible]. D. 4. 63. V. 1. 90. St. 263
Ἐ [illegible]. St. 1037
*Ἐ [illegible]. Z. 3. 85. S. 7. 10. St. 1057
Ἐ [illegible]. St. 375
Ἐ [illegible]. D. 4. 89
Ἐ [illegible]. St. 1283
Ἐ [illegible]. St. 1328
Ἐ [illegible]. D. 4. 86
Ἐ [illegible]. St. 55
Ἐ [illegible]. St. 250
Ἐ [illegible]. S. 7. 11
Ἐ [illegible]. St. 1188
*Ἐ [illegible]. Z. 3. 87. S. 7. 12
Ἐ [illegible]
[illegible]. St. 1206
*Ἐ [illegible]. S. 7. 13
Ἐ [illegible]. St. 256
Ἐ [illegible]. S. 6. 78
Ἐ [illegible]. St. 598
Ἐ [illegible]. D. 2. 40. & 4. 68. St. 1181
Ἐ [illegible]. St. 599
Ἐ [illegible]. St. 688
Ἐ [illegible]. St. 1331
Ἐ [illegible]. St. 1207
Ἐ [illegible]. S. 7. 14
Ἐ [illegible]. St. 601
*Ἐ [illegible]. V. 1. 79. S. 7. 15
*Ἐ [illegible]. S. 7. 16. St. 1059
Ἐ [illegible]. St. 1208
*Ἐ [illegible]. V. 1. 64. S. 7. 17. St. 1284
Ἐ [illegible]. St. 364
Ἐ [illegible]. Z. 3. 88. D. 4. 69. S. 7. 20
Ἐ [illegible]. St. 159
Ἐ [illegible]. St. 177
*Ἐ [illegible]. Z. 4. 3. D. 4. 84. S. 7. 19. St. 1167
Ἐ [illegible]. S. 7. 21
Ἐ [illegible]. Z. 3. 96. S. 7. 22. St. 56
Ἐ [illegible]. St. 57
Ἐ [illegible]. Z. 4. 8. D. 4. 65. V. 1. 91. St. 1038
Ἐ [illegible]. St. 1285
Ἐ [illegible]. S. 7. 23
Ἐ [illegible]. D. 1. 52. St. 602

Εὐλεβῶς ἢ κωφὸν St. 1176
* Εὐμηκεστάτης καλίρρ. Z. 3. 93. D. 4. 72. S. 7. 24
Εὐπάτου ἄκαιρος εἶδεν ἰχθῦς διαφθορ. St. 605
Εὐπάτρ ὁ σφέτ. πτ. Z. 3. 94. V. 1. 74. S. 7. 25. St. 1286
Εὐπαῖ χρὴ πολλάκις. V. 4. 39
Εὖ εἶπεν, ἄκαιρ ἔφυγε, βυκάνης ἐλεύσ. St. 603
Εὖρε θεὸς ἢ ἀλίρρ. St. 251
Εὗρε δ' λατὰς τὸ πῶμα. St. 1287
Εὗρεν ὁ Παρνάσσ ἰδίων. St. 252
Εὕρηκε ἢ ἐλαίζ ὑπνω. D. 4. 90
* Εὐρυκλῆς. S. 7. 27. St. 254
Εὐρυπ Παπαπαῖ ποτ. St. 1039
Εὔρημ. St. 255
Εὔσπ. St. 1040
* Εὐρυβιαδείδ. D. 4. 76. V. 1. 94. S. 7. 16. St. 253
Εὐτυχίδου παῖδ τὰ πάντ' ἀπολέσ. St. 38
Εὐτυχὲς χὴ δοῦπον εἶδε ἱμαντοῦ περιόντ. St. 1209
Εὐτυχία πολύτιμ. St. 256
Ἐφ' ἑαυτὸν ἕλκειν οὐκ Μαγνῆτις λίθ. St. 606
* Ἐφ' ἑαυτὸν ἕλκειν οὐκ Καυλιακὸς ῥόδ. D. 4. 66. St. 607
Ἐφ' ἕνδεκα πάντ. S. 7. 28
Ἐώλοις χρήμασιν. D. 4. 78. V. 1. 95. S. 7. 29. St. 50
Ἔωσπ. D. 4. 70. V. 1. 91
Ἐμοῦ μὲν ἡσθὲν, ἄλλος ἔφυσε. Z. 3. 98. D. 4. 74. S. 7. 30. St. 186
Ἔχει χαλῶς. St. 1120
Ἔχει π, ἢ τι ἔστ, ἢ ἰχθύδ. S. 6. 95
Ἔχθει χὴ σοφίαν. St. 257
Ἔχθρὸς ἄνηρ ὧν, μᾶλλ' ἂν πάθοις εὖ ἀδίκ. St. 608
Ἐχθρὸν ἄδικος ἔφυσ. κἂν ἐπαινέσ. Z. 4. 4. D. 4. 82. S. 7. 33
* Ἐχῖνος τὸν πῶλον ἀναζάλλει. D. 4. 91. S. 7. 31
ὁρῶ δὲν Ἐχῖνος ἐς σοῦλον ἐλθόντ, ἀμὲν ἐκ πολάκης, ἐξ ἐκ χέρνη. S. 7. 32

Z.

Ζαλόκωπ τέλμ. Z. 4. 10. D. 4. 94. St. 1098
* Ζεῦ χύτρα, ζῇ τοῦλα. Z. 4. 12. D. 4. 96. S. 7. 37. St. 196
Ζεὺς ἄμπ. St. 238
Ζεὺς κατῆλθ χθιν ἐπὶ τὰς Διομήδ. Z. 4. 11. D. 4. 95. S. 7. 34. St. 713
Ζεῦ ὦ πάτ. V. 2. 1. S. 7. 35
Ζεὺς ὑετίων πάντα πυροῖ δίκαι. St. 609
Ζεὺς χαριδρύου βίου. St. 1066
Ζεύπολις ὀλιγοστόφ. St. 1021
Ζευτὶ ἴσχει πάντ. St. 259
* Ζευτὸν ὕδωρ δ' ἱκάπου ἀπώλεσα. Z. 4. 13. D. 4. 97. S. 7. 36. St. 610
Ζεὺς ὅπαν δοκεῖ. St. 260
Ζεὺς ὁ τὰ πάντ' οἰακίζων. St. 291
* Ζεὺς πίδυ. Z. 4. 14. D. 4. 98. S. 7. 3
Ζῆμα ἐχ ὡς ὄθλιον, ἀλλ' ὡς δωδεκάδρ. Z. 4. 16. D. 4. 100. S. 7. 38. St. 611
Ζῆν δεῖ μαζιδίας. St. 262
* Ζωὸν ἠθέλησ κρημνῶν μέσ λαβών. Z. 4. 15. D. 4. 99. S. 7. 39. St. 612
* Ζωπύρου τέλαστ. Z. 4. 9. S. 6. 40. St. 1296
Ζωρότητος. St. 263.

H.

Ἤ ἄγε δὴ δεῦτ, καὶ ὁ βίαιος πατάσσ. St. 613
Ἢ Ἀμυκτὰν Ἀζηνίαν μετῆλθ. Z. 4. 20. S. 1. 32. & 2. 41. St. 690
Ἢ ὡς Ξενοδόκ ἔστ. D. 5. 11. V. 2. 7. S. 7. 41
* Ἢ ἀμάκτ. Z. 4. 25. V. 2. 13
Ἢ γλῶτ' ἁμαρτάνουσ, τελῶ δὲ λίθ. St. 615
Ἢ γλῶτα τὴν κίρνη τίνα τιμῇ. S. 7. 43
Ἢ δὲ ἡ κάτ πλεῖ ἐξίκοντ πάντ πλεῖ. V. 2. 12
Ἢ ἡ κακὸ ζευκὸ τῷ βοῦ δοκεῖ πεκίσ. St. 59
* Ἢ δὶ χρεῶν κρέα φαγεῖν, ἢ μὴ φαγεῖν. Z. 4. 19. D. 5. 1. S. 7. 44
Ἢ ζῆν ἀλύπ, ἢ θανεῖν ἀβασάνιστ. St. 616
Ἢ θεὸς χωλαστὴν ἔδετ' ἀνδρόπου λόγ. St. 623
Ἢ κάμηλος ψιττακὸν ποιῶν ἔσομ ἀνατίθετ. φορτία. S. 7. 45
Ἢ κακὸν ἔχρησε αὐτ' ἀνηρ βροτῶν. St. 624
Ἢ κέρκ τῷ ἀλύπ μαρτηρῶ. D. 5. 15. V. 2. 10
Ἢ κωλία δὲ πολλὰ χαρῶ, καὶλ. St. 617
Ἢ κηρὸν Δαυλία. St. 1111
Ἢ κίνει, ἢ κολυμβᾶτ. Z. 4. 18. D. 5. 10. St. 319
* Ἢ κύων ἐν τῷ σάτῳ. S. 7. 46
Ἢ λευτῶ μὰ θέσ, σὺ δ' ὀφείλ ἀπόδ. Z. 4. 21. D. 5. 12. 6. 7. 47
Ἢ λιδυστῆρος Περξίνης Λ' δύσ. St. Z. 4. 21. D. 5. 12. 6. 7. 47
Ἢ λὶξ ἔλεγε τέρπ. D. 5. 17. V. 2. 11. S. 7. 48. St. 379
Ἢ λίνε Λ'πόλλων, ἢ ὁ Λ'πόλλων ἄλ. St. 625
Ἢ λίθ τὸν ὦδ Δαυΐζοντ. St. 1288
Ἢ λῦε τὸν ἵππ, [ἀκαρῶς] παῖδ τὸν πάππων. D. 5. 17. S. 7. 49. St. 626
Ἢ λύκου δοκεῖ. S. 7. 50. St. 274
Ἢ μᾶλ χὴ ὅτι δίκαιε, ἢ τ' ἀλαύνομεν. St. 627
Ἢ μᾶλ δίκ Ὑλλίδ, δίκ ἔπιε. D. 5. 19
Ἢ μὰ θεὸς ἰαύλαν' ἐμοί, ἥπιτα δ' ἐγώ. St. 628
Ἢ μὲν πολλάκ. V. 2. 4. St. 1289
Ἢ μὲν κόκκ, πᾶς δ' ἀδ. S. 7. 51. St. 197
Ἢ μυρίπτης. St. 274
Ἢ μὰ γαῖαν ἄσπρ, ἢ αὐτίκ ἐωῶ πολλῶ. St. 60
Ἢ μὴν ἐπιβρὶ σκῆμα πύζαντ λούμεν. St. 629

Ἢ μὴν

Ἢ μὴν πίνειν δ' ἀδὲ παῦσ θεὸς. St. 628
πλὴν Ἢ μὴν παντὶ. V. 3. 3. S. 7. 53
Ἢ μυοξέλπτ Πάκτπ. D. 8. 40. S. 7. 52
* Ἢ μυρώμαν τι ῥῆσαν ἐξιχμάζαπ. S. 7. 54
Ἢ μὼς ὕδωρ πίγκρ σάμβηκ, τί δῶ ἔτι πάντ; St. 61 (55
Ἢ ν δέρ χ' περὶ δημίπρος. S. 7.
Ἢ ν ἡ κακὴ ζωπυρ' ἐστ, τιμὴν μὲν ὠνόπρας. St. 1212
Ἢ ν μὲ καθάρῃς χ' ἁλίσῃς, ν' μὴ φάγῃς. D. 5. 18. St. 630
Ἢ ν τύχῃ δικάζων, κρῖν ἢ Πεύκλαν ἴδιλ. St. 1213
Ἢ ὄνος, ἢ ξυπολ. St. 264
Ἢ Πανοχλῆν Λ'γρπ. D. 5. 6
Ἢ πετ. St. 9. 5
Ἢ πίνε πάντ, ἢ βᾶλε, ἢ μὰ τὴν Δαφν. St. 619
* Ἢ Περξῆν Λ'γρπ. S. 7. 56
Ἢ ῥηγίλλ Διονίσ. V. 2. 5
Ἢ ῥάκκινα λίνε. Z. 4. 22. D. 5. 2
* Ἢ ῥάκλα κάτεχ. St. 1290
Ἢ ῥάκλαν ἄνμα. St. 1291
Ἢ ῥάκκιος ἐπέτ. Z. 4. 26. D. 5. 8. St. 324
Ἢ ῥάκλος ψάφ. D. 5. 7. V. 2. 6. S. 7. 57
* Ἢ σφενδόν ἐξεῖξ σπα S. 7. 58. St. 1345
Ἢ σχοῖ ἐκπὸ ἀ δόρ. St. 268
* Ἢ τὰν κάτ' ἦταν ἄλκιμ Μιλήσ. D. 5. 3. S. 7. 59
Ἢ τιθόνιος γῆρ. V. 4. 3. S. 13. 71. St. 269
Ἢ τυκάνπ συναμῖν ἰύπτ. V. 2. 3. S. 7. 60
Ἢ Συλάπτης χαμαί. D. 5. 14. V. 1. 9
Ἢ Συρφακοῦς Ῥαπτ. S. 7. 61
Ἢ τὰν, ἢ τὰν τάν. St. 266
Ἢ τι εἶδησιν, ἢ δὶ ἀπὸ χάμ ματ. Z. 4. 17. D. 5. 9. St. 621
* Ἢ τὶς ἐδώκ, ἢ τὸν ἐκ τῆς ἀκτῆς ἀλιπτάλ. S. 7. 62
Ἢ τὶς ἐξ, ἢ τὶς κύθ. Z. 4. 23. D. 5. 4. S. 7. 63. St. 1128
Ἢ τὶς ἐξ, ἢ τὶς ἐστ. S. 10. 81
* Ἢ ταῦρ (al. ταὼ) δύρκ. Z. 4. 24. D. 5. 5. S. 7. 64
* Ἢ φαίστ διαμέλ. S. 7. 65. St. 270
Ἢ φρενῶν ἔλαττ, ἢ μᾶζ ἂν δύναδαι ἔφαπ. St. 1111
Ἢ χάρξ ἢ ἄμπελ. Z. 6. 40. S. 7. 66.
Ἢ χάρις χάριν φέρ. St. 1175
Ἢ χὲ πεφιλῆς φάστπ, ἢ μεγαγχολᾶς. D. 4. 13. St. 622
Ἢ ψωλὰ ἢ πῶδ. V. 1. 8. S. 7. 67

Θ.

Θάνατος ἀντολῆ. V. 3. 49
Θαλάττ ἐκ χαράδρ ὕδωρ. S. 7. 68
Θαλάττ γ' ὦ, μὴ χρεῶν γένν. St. 631
Θαυλιάδ. St. 272
* Θέμιστες μαίν. Z. 4. 27. D. 5. 20. S. 7. 69
Θάπτ ἐγχάλ. S. 7. 70
* Θάτερ ἀμαθῶν. Z. 4. 34. S. 7. 71
Θατίμ ὀβελίπτ. St. 995
Θᾶττον ἂν πτ ἐκ πώμ πτωσ, ἀμάρτ τῆξελ. St. 1214
Θᾶττον ἢ βάπτ. Z. 4. 28. S. 7. 72
Θᾶττ ἢ πρ' Ἡγελλίν Πιεσπα τίκτ βλέπ. Z. 4. 35. S. 7. 73. St. 1213
Θαῦλοπ ἄμπελ. St. 273
* Θεόφιλος χόμπ, τάτ Λιβύπ. S. 7. 74
Θεὸς ἐξαπιδ λέγ. St. 1048
Θεὸς ἀ ἀναίδ. Z. 4. 36. D. 5. 25. St. 1168. & 1192
Θεὸς ἀγκύμ. St. 208
Θεὸς κελεύμενός τι κἀκλητ φέρ. S. 1. 83. St. 632
Θεοῦ γ' ὧδ' ὧδε ἴσπ δυοῖν βέτ. St. 634
Θεοῦ δ' ἔσπ, τὰς κακὰς δ' δαιμονῖν. St. 633
Θεῦ δίκαιος κἀν δὶ μετὰ φίλ. St. 635
Θεῷ μὲ κρεῖττ δοκῶ δὲ κἀ τύχ. St. 636
Θερείτ ἐλίμ. St. 274
Θερμὰν πίνειν. Z. 4. 29. V. 4. 6. S. 7. 79. & 99. St. 1293
ὅτ ἐν τι θεῶν βλέπ, δ' ὠφελ' ἂν εἰ' ἂν ἰχύν ἐνεῖν. S. 7. 75
Θεῶν ἀγρά. Z. 4. 30. D. 5. 22. S. 7. 76
Θεττιλλῆνοι. S. 7. 77
Θετταλικὰ πέπ. D. 5. 21. V. 2. 14. S. 7. 78. St. 275
Θεύδωλον τέλ. St. 276
Θεττιλῶν ἡμέρ. S. 7. 80. St. 1164
Θέρ ἀφενδόν. St. 394
Θὴς πάλιν ἅ, δεύτ ἐ δ' ἁπάξ. St. 637
Θησεὺς κακῶν. St. 1280
Θησεὺς δ' ἐς' ἐλθὼς ἐς τέλος εὐδόξ. St. 248
Θυλῆν ἀγελαίν. Z. 4. 31. S. 7. 81
Θρέξ ἔφυσε ἐκ δάσ. Z. 4. 32. D. 5. 23. S. 7. 83
Θρυλία πρόμ. Z. 4. 37. S. 7. 84. St. 1122
Θρυλλίν Δευκάν τῷ ἔμπ. S. 7. 82
Θρυλλ. St. 196
Θρυλλ ἀφὶ ἵππ τῶν ἐκ πολῶ κακόν. St. 638
τὸ Θρύλλ ἐκ ἐσόμ. S. 7. 85
Θρύλλ τὰς ναυκλήν, θρύλλ κύν, οὐκ ἀφίστ. St. 62
Θρὶξ ἀπὸ μάλλ. St. 405
Θύλακος ἄπρ. St. 400. & 1294
τὰ θύμ ἀδὲν τῷ, πλὴν ἀφίξ ἢ κίρν. S. 7. 86
Θυμβραῖ. St. 278
Θύμ ἐξέλθ πτοκόπ. S. 7. 87
* Θυμόν. V. 2. 16
Θυμὸς ἐπαλλάσσ. S. 7. 88
Θυμῷ ἐδὲν ὧδε ἀλλαξῆναι πολὺ δικαίν. S. 6. 89. St. 639
Θυλλίν. D. 5. 23. V. 2. 15
Θύραν δὲ σαυτὸν ἀνάξ. St. 234
Θύρ ζῷ Κᾶρες, ἐκ ἐτ' Λιβύεσσα. Z. 4. 33. D. 5. 24. S. 7. 90. St. 640
Θύρ ἀμαρτάνω. St. 1265
Θύρα ἀδιάδοτ ἐλέγκ. St. 271
Θυσίαν ἐκ Κρῆτες ἀγίν. St. 328

I.

*Γαλήνη ψυχήσιος. Z.4.39. S.7.97
Γὰ' αὐὸν πόρ. S.7.91. vide in Η ἀὐὸν.
Γάνυ ἢ κεκόδε ἔπτη Παλαίφατος. St.641
Γεραίας ἰούπιτερ. S.7.92
*Γερὰ ἄγουσι. D.5.19. V.2.18.& 3.21 S.7.25
Γερὸν ἢ σιωπηλά. Z. 4.40. S. 7.93
Γέκκυ Λίπτου. St. 279
αὖθ' Γέκτης βάλλει. S.7.94
*Γέλως ἐρεῖν. Z.4.43. D.1.10.& 5.26. & 6.7. S.7.95
Γέμεται ἢ Λίμνος. St.1295
Γένα δίκες ἐν δικαιοσύνῃ. D.5.30. St. 290
Γ'να μὴ τάχα εἰδῶτα, μᾶλλ' ἀναμνήσω. S.6.96
Γ'να μή τι βάψω βάμμα Σαρδιανικὸν. St. 642
Γένος ἄχα. Z.4.38. S.7.98
Γ'στάτχου πίναξ. Z.4.41.S.7.100
Γ'στάτχου τύχην. V.2.17. St. 392
*Γ'στηκὰς εἰς πόδα σφυρολῦ. D.5.14. S.8.1
Γ'στηῖς κλινοδάσκαλος. S.8.2
*Γ'στόλιστον μαίευμα. D.5.32. S.8.3
Γ'στιᾶς Νεταῖος. S.8.4
Γ'στιᾶς ἂν εἶμι, βασιλεὺς μὲ τρέσει. D.5.31
Γ'στιᾶς χολάδων. St. 1048
Γ'στιοῦσθαι δεδιὼτα τὸ μὴ θέμις ἐσὶν εἰδέναι. St. 64
Γ'στρυχηλάσιστον τὸ μηδὲν κύκλ' ἐθέλουσα. Z.4.41. D.5.27. S.8.5. St.65
Γ'γιαπσυχήσεις. St.1136
Γ'ον χθὲς δεῖπνον φαίνῃ μὰ φιλίαν. S.8.6
Γ'ον πλεῖστος ἐ πεῖ. St. 979
Γ'ου ψῦχος. S.8.7. St.180
Γ'ουα δύπ. Z.4.44
Γ'διάζειν. S.8.9. St.1196
Γ'δε Ποσειδᾶνι ἱρὰν τὰν ταῦ κεκτηδόνιον. St.63
Γ'δμὲν ἰρὰ ἄνειον. St.317
Γ'σον ἴσῳ. St. 1185
*Γ'σίτης τελίτης. S.8.11
Γ'σηβάζειν παιγνιδι. S.8.10
Γ'σῃ ζυγῇ. S 88
Γ'σαβιῶν γέροντα νέων πετίβολα καρύλλω. St.66
*Γ'χδωνάχος δι' ἀλάτεως. D.5.33. S.8.13
Γ'ωμεν εἰς Ἀΐδιλους. St. 1317
ἐξ' ἐκτὸς Γάρου. S.7.99

K.

*Καδμεῖα νίκη. Z.4.45. D.5.35. S.8.14. St.281
Κάδυμμα νώτου. Z.4.46. D.5.43. S.8.15. St.1049
Καθ' ἑαυτὸν βουλιεύσιτο. D.5.45. V.2.29. S.8.16
Καθ' ἑαυτὸν τῶν κίνει ἀμαθῆ. V.2.45
Καθαὶ δύες ἄλλες ἄγει. St. 1056
Καθ' ὅλατος χάρυν. D.5.83. V.1.79. & 2.46. S.8.7
Καθ' ὕπνον οἱ τίτθας γε στίζουσι κακόν. St. 643
Καὶ γαμικὰ σίρυ ἄχθος, ἐπεὶ κεν ἀνὴρ ἀναδύῃ. St.67
Καὶ γὰρ μαλὸν μάλιστα αἵ φυσικαὶ. St. 647
Καὶ δὴ χίμαιρ' ἐς παιδὶ ἐκ ξύλου κίων. St. 644
Καὶ ἐς θεὸν ἀφορᾷς. V.2.24. S.8.47
Καὶ κάγχρης ἐν λαχάνοις. St. 319
Καὶ χρὴ κίων ἀλλὶ ἄνω κάτω στρέφειν. St. 1216
Καὶ μάντις ἂν ἔσῃ ἐξ ἱερέων τέχνῃ. St. 645 (960
Καὶ σφὶν ἐπέχθεα δίκης. St.
Καὶ Πύθιά τοι πολλά σε ἐν Δίλφοις. St.646
Καιρὸν τοχὼν ἐπέσχε ἰχθὺς μίγα. St.648
Καὶ στάλλοι πεύκην ἀτίλλουσι. Z.4.46. S.8.48. St.68
Καὶ τὶ τοῦτο. S.8.49
Καὶ τὰς ἀνθρώπους σωφρονεῖ σφαλά. St.282
Καὶ τὰ δρύπτε, τὰ καὶ ἢ ἴπτε. D.5.78. St. 185
Καὶ τὰ κέρδεα ἴσα ἄτερα. St. 299
Καὶ τὰ ἀόφιτ, ἐς δὲ δουλία τρέπει. D.5.89. S.8.18
Καὶ τοξίλης. D.5.74. V.2.39
Καλὸν βαῖς ἀμοῦ. Z. 4.81
Καλὸ πίνειν ἢ πυρίας ἢ ἰμάσχλου. D.5.99. S.8.22
Καλὸς ὀπτᾶσθαι κρεά. S.8.19
Καλὸν τὸ κλὶν μὴτ τὸ κυρῆ πόκιν. St. 650
Καλὸν γὰ δῶμ' ἴσον τὰ ζεμίᾳ. St. 649
Καλὸς κυρῆς ἢ σωτίσειν ἀλιῆ. St. 651
Καλὸς ἢ πλόν. S. 8 23
Καλῶ δάλασσα. St. 1050
Καλῶ τακόμενα. S.8.11. St. 1276
Καλῶς πρεσβύα. St. 1342
Καλῶ βάδιζε μηδὲ τὸν ἀντλὸν ἰδίν. St. 652
Καλῶ σῶ ἀνδρὶ μὴ δ' ἄλως ἐδεσθῆναι. St. 653
Καλλίας πεῖρουσιν. S.8.24. St. 944
Καλλιστήλων σοῦσα. Z. 4. 54. S.8. 25
Κάλυπτ' ἀκάλυπτα τάδε. St. 283
Καλυπτάνει ἢ Παραβύστου τύ. S.8. 26. St. 284
Κάλ. γυναικὸς ὄζει ἀνδρόπους ἔδεσι. St. 654
Κάλλ. ὄπτ. πλίου πολὺ σώματα πεύκης δέ. St. 70
Καλλονταίδου. St. 987
Καλὸς ἐν θύρᾳ. St. 1526
Καλὸς σίδων. St. 1010
Καλούμεν. καὶ ἄκλητος παρίσια ἐ θύει. S.8.27
Καλῶς σπλάνον εἶδε τὸν ἀλώπεκα. St. 655
Κάμηλος ἢ ψευδῆτα πολλῶν ὄντα ἀνατέλλοντα ἡμέρᾳ. D.5.81
Κάμπτε δρῦα. Z.4.47. S.8.29
Κἂν αἴξ δάκῃ ἄδετ' ἐπαοιδή. D.5.87
Κἂν ἐπὶ πεφιδόμην. D.5.84. V.2.48

Κὰν διὰ μεχαίρων ἢ πυρὸς βίπτῃ δέα. St. 656
Κάνθαρος Λίτταῖος. St.285
Καπάδαρον μιλάντιον. S.8.24. St. 1018
Καπάδαρον σκαί. D. 5. 88. St. 1297
Καπάδαρον σκυτότης. Z.4. 65. D.5.40. S.7.24
Κὰν ἴσως ἔδεσι χάρυσιν. Vide Γέσω ἔδεσι.
Κὰν μύρμηκ χολή. D.1.12
Κὰν μὴ δάκῃ κύλαξ ἐπὶ τῷ πατρίδι. St. 195
Καπαυτίζειν. St. 300
Καπάτα ἱερά. S.8.30
Καπηλίας πανταί. V.2.13
Καπηλὶς γὰ φάγμα ὡς τὸ σὸν ἐπάτησεν. D.8.45. St.657
Καπνοῦ σκιά. S.8.32. St.1290
Καππαδόκαι, Κᾶρες, Κίλικες, βία κάκιστα κάκιστ. St.69
Καρδίαν ἔδειν. St. 315
Καρικὰ Μούσ. D.5.86. S.8.33
Καρικὴν δόκα. V.2.26. S.8.34. St.1302
Καρικὸν εἰς. St. 394
*Καρικὸν τέρας. D.5.48
*Κάρανος κεφαλὴν αἰχῆ. D.5.96. S.8.35. St.1298
τὸν Κάρανον ἀρότα βαδίζειν. St. 275
Καρὸν πάθημα. S.8.36
Καρτάλλη & κοφὶ. Z. 4.48. V.3.27
Καρτὶς ἐ καλίωσι ἰρίζουσα. St. 286
μᾶλλ Κάρυσι Λυκῶν, μᾶλλ μαλέων ἔφυσε. S.8.37
Κασιτέρινον ἄρμα. D.5.44. V. 2.28
*Κατὰ βαλανῶν. D. 5.90
Κατηγορέσαις Τιδάνου βαδύτριν. S.8.38
Κατὰ μόλιν. S.8.39
Κατὰ νεκὸν τὰ ἄρματα. S.8.40
Κατεξανδρίζει εἰ δὲ φυτικόν. St. 1284
Κατὰ τάχος ἐπιδίδου. S.8.41. St.1052
Κατὰ φατνὶ ἔλαμε. D.8.46
Κατὰ χθιὸς ὕδωρ. S.8.43
Κατ' ἄκρας ἀχίας. D.5.49. S. 8.44
Κατ' ἔχω' ἐξεγείρεν. S.8.45
Κατέπιν ἱερῶν. D. 5.73
Κατέπυρον ἐπτόλις. V.4.41
Κατέπυρον ἢ δὲ χαλκὶς ἐ', εἶτος δὲ ἐνί. St.659
Κατώ & ἴσως. D.5.71. S.8.46
τὰς Κίγχρους ἐκπεσόντας. St. 390
Κίγχρου πρωτᾶς. St. 1186
Κίλμις ἐν ἀλύῃ. Z. 4.80. St. 1054
*Κενὰ καὶ βαλλόντ. D.5.100. S.8.50
*Κίνει τὸν παῖδα πρὸ τοῦ τύπτειν. S.8.51. St.288
δ' Κέντρα. S.8.52. St.1255
Κίνω & ἀδίνει. St. 1299
Κεγχρὶς ἀδρότατ & D. 5.98
Κεγχρίων πᾶσι &. D. 5.97. S. 8.53
Κιβδηλοσυνῶν τε, καρδοτύπων ἀρετάδης. S. 2.26
Κέρδος αἰσχρὸν ἄμεινον. Z.4.67. D. 5.42. S. 8.54. St. 1217
Κερδῶν ἀνὴρ. S.8.49
Κίρκιν ἐν λαχάνοις. S.8.55. Vide inf. Κίρκος &.
Κεφαλαία μάστιξ. Z.2.49. D.5.50
*Κεφαλίζειν. Z.4.50. D.5.51. St.253
Κίκιννι ἰλιῆς. Z.4.51. S.8.56. St.1300
Κίκιννι πόλις. D.5. 52
*Κίκιρδα τετράς. Z.4.52. D.5.53. S.8.57. St.290
Κλάσωνίων κλάσις, ἢ αὖχ &. S. 8.58
Κεχλιώνων πόλις. S.8.59
Κέντρα Λ'ιβυκὰ &. St.303
Κέντρος δάκαντος. V.2.42
Κεφὶ ἀνασάσιμον. S.8.60. St. 291
Κεφαλὴν πονχέτερον. S.8.61
Κήρινοι. St. 1056
*Κίστιον τέρας. D.5.54. V.2.52. S.8.62

Κιτλινοὶ ἔλαφος. Z.4.53. S.8.62. St.1057
Κλάδωνος ἢ ἐν οὐράᾳ σοφία. Z.4.55. D.5.55. St.1180
*Κλείδες τῶν Λ'ιγυπτίων. S.8.64 Vide in Λ'ιγύπτιον.
Κλίνειν ἢ ἐκλύεσθαι. S.8.65
Κλίνων τὸν δρ' ἐρωᾶς. D. 5.41. S.8.66
Κλυτόμου πανουσιότερος. V.3.90. S.8.38
Κλωσμὸς κοῦφ. Z.4.64
Κνηκὸς τις βορβόρῳ ἀκμή. St. 168
Κναίου ἐνεκάμης, ἐξ γενεᾶς ἀνάκλασις. Z.4.71. D.5.75. St.71
Κναυσίμολος. St. 292
Κνιδίοιλω ἐξῶ. S. 8.72. St. 1315
Κνιπτοπαίζειν. D.5.77. V.2.40. St. 282
Κνίσεστις. St. 1080
Κνώστας ἄγγονος ἱερτέλ. St.266
Κνωνόμου διανέτου & S. 8. 67
Κνωσσὸς. St. 293
Κόβρε Ε'ρμοῦ. S.8.68
Κοίμισαι ὧν τὰν νόσον. St.977
Κολίζειν θάλασσα πάντα τ' ἀνθρώπου καὶ. St. 660
τὸ μὲ χεῖρ' ἐν Λίπαλλοῦ, ἐ τοῦτ' ἐ' ἐν Κλαυδίῳ. S.8.69
Κολὶ ἐν χάρᾳ. D.5.91
Κόγχιλον ἔπαιζον. V.2.33. S.8.71
Κόγχος ἄξιος. S.8.70
Κόδαλα χρέκε. D. 5.65. S.8.73
Κόδρος. St.1058
Κοῖλον ἐπὶ ξύλ πόλις. St.294
*Κοινὰ τὰ φίλων. Z.4.79. D. 5.76. S.9.7
Κοινὸν [al. κοινὰ] Ἑρμᾶ. D. 5. 38. V.2.22. S.9.8. St.1401
Κοῖον ψυλλὶς πιδίλλ. St.222
Κοιλὰς Λιτώτης. St. 1059
Κοιλὸς ποτὶ κλινὸν ἰζάνει. S.8. 74
Κολλυβίνα ἔνδυτα. vide τὸν Καλασῶνα.
Κολοφωνία ἄξιον. D.5.79. V.2.43. St. 297
τὸν Κόλχα' αἰῶνα. St.180

Κόμμι

Κίμμα πεπῆλε. S.8.75. St. 308
Κομπὰς Μάξιμος. D.5.46. V. 2. 30
Κονδύλων εὐδοτεῖν. St. 1318
Κόνις σωτῆς. D.1. 52
Κόπτας μ' εἰρήνην ἔχων μᾶλλόν ἐ' ὑπηνάλει. S.8.76
Κόπτω ψῆφον. S.8.78
Κόπτω Ἀρπάζω. S.8.77
Κόπτω πεῖν. V.2.34.S.8.79. St. 295
Κόπτω ὑδρέλαι. Z.4. 36. S.8. 80. St.1061
Κορύλας ἐκ ἀξίας. V. 2. 27. S.8.81. St. 392
Κρεοδαίζων. St.1060
Κρίνω. St.1076
Κριτίζων [aliàs κριθίζων] ἀλιεὺς πατήρ. Z.4.58.D.5.56
Κριτίζων [al. Κριτὴν] οἱ Ἀχαΐται. Z.4.59 St.230
Κλέπτης ἐκ λαμπάνει. Z.4.57. D.5.56.S.8.83
Κυμάτων ἐ σωτῆρα. Z.4.60.D.1. 52 & 5.59.S.8.82.St.174
Κυπάρῳ μαντεύῃ. St.958
Κυπάρῳ ὕδωρ ἐπιχέαι. S.8.84. St.179
*Κύμασι ἐν ἴλαγξι Σπάρται. S.8.85
Κύπρῳ συκοῦται. St.347
*Κυρήνια τίμια. Z.4.61. D.5. 60. S.8.86. St.1025
Κιχλίζω βίᾳ. St.1341
Κράδη μηλίνη. V. 2. 20. St. 1062
Κρατῆρ ἄνεῳ. S.8.93.
Κρίτιον βαλίζει σὺ Χαριτάδες ἴφυ. St. 661
Κριθῶν ἐπιτιλλόντων. St.1063
Κριθῶν καλιὰν ἀσχάλα. St.1064
Κρὸς σοῖς Αἰγιάτῃσι. D.5.92
Κρῆτες ἐ ψεῦσαι. S. 10. 77
*Κρητίζειν σοῖς Κρῆτας. Z. 4. 62.D.5.58.S.8.94.& 95. St.296
Κριμνῷ. St. 300
Κριὸς ἀσυγχώρητος. al. Κριὸς ἀπολύσιος. D.5.61. V.2.35. S.8.98. St. 297
*Κριὸς τὰ ζῳτία ἀνίπτει. Z.4. 63. D.5.62. S.8.96. St. 1065
Κτῆ διαιτεῖα. S. 8.97
Κρολύκη ζωῦσι. Z.4.69.D.1.3 & 5.65. S.8.99. St.1303
Κρόκος παλίδωτος. St.1067
Κρυπίας ἀσαμῶν. St. 1066
ἐπὶ Κρονεστῷ κυμάτων λευτέ. S. 8.100
Κρήμνων ἀνδρῶν. S.9.1.St.1302.
Κρομμύων ἰσοφαίνεις. S.9.2
Κρατερὰ κῦμα. D. 5. 63. V. 2.36.S.9 3. St. 312
Κρανίῳ. St.1320
Κρίνα πεζά. D.5.64. V.2.37. S.9.4. St.980
Κρέπουσι ὑγίπτῳ. S.9. 5. St. 1123
Κρεπιμεγῶν. St.298
Κρύπτειν ἐ πᾶσι. St.396
ἐκ εἰδ' ἐ Κρύπτε. S.9.6
Κύλιδον αἰτάσῃς τάχα. St. 959
Κυκεωλάξ. S. 9. 9
Κυζίκου ἀξιοῖ Καλλιφατεῖς. S.9.10
Κύβ. Z.4.70
Κύδιον βλάπτω ἐφύλιον, vel ἐκπετάσαι. Z.4.70.S.9.11
Κυζικηνοὶ γατῆρες. Z.4.71. D. 5.66. St. 1296
Κυζικηνὸν βάμμα. St. 1270
Κυδράδες συμπορεῖ. Z.4.83
Κυθρυόμενα ἄλγεα. Z.4.72.St.89
Κύκλωπες δῶρα. St.1303
*Κύκνειον ἆσμα. D. 5. 57. V. 2. 21. St.1068
Κύκλῳ τέχνη. V.2. 38. S.9.12
Κυλλήνιος ἔγχε. S.9.13
Κύματα μακρὰς. St.175
Κυμοτριβὲς. St. 1069
Κυμοτρηγέτης. St. 1070
Κυνὸς βίῳ Διογένης. D.5.85. S.9.14. St.1100
Κυλίκων δάκατ. St.1313
οἱ Κωῆς ἐ δίκαιοι μεμνῆσθαι. D. 5.93
*Κωφοπρᾶγ. D.5.94
ἐχ Κωΐτην ἄλλο πατ' ἔτος. St. 294
Κύμινδος κίτον φέρει. St.1036
Κύμινος ζῆτ. D. 5.80.V.2.44
Κύρβεις κρεῶν. Z.4.77. D.5. 72.S.9.18.St.1152
Κυρία χῦ. D.5.35. V.2.19
Κύων ἀγρολαύτης. V.2.47
Κύων δὶς λυσσᾷ Z.4.73. D.5. 68. S.9.15. St.267
Κύων δὶς φάττῃ. S. 9. 16. St. 1074
ἐπὶ δύσιν Κύων τύφλα τίκτει. St. 229
Κύων ἐπὶ ἐστίασις. D. 5. 67. S.9.17. St. 1071
Κυδάλα χρύσῃ. D.5.69
Κυλικίδες κερκοῦσι. S.8.87
Κώνωπ' ἀλίφασι πυραμίσι. St. 1072
Κώνωπες ἅλεσας ἔνδοθι ἐκ ἀλεγίζουσ. St. 662
Κῶος ἀφ' ἱππ. Χίων. vel, Κῶος Χίω. Z.4.74. D.5.70. S.8.88
Κωτίας ἀπ' ἔπων, ἐ γάμα ἀναδέξατο. St.72
Κώπῃσι ἀκαμπὴν λῖ μαθόντα. St. 1073
Κομψεῖ ἀφροδίζετ. Z.4.75. V.4.6.S.8.89.St. 1338
Κυρὴν σοφώτατ. St.1074
Κυρὴν ἀνιητῶν. V.4.40
*Κυρήνης ἀλφας. Z. 4. 66. S.8.91 St.301
Κυρήνης Τριτωνίου λευκῆ. Z.4.68. D.5.43. S.8.90. St. 668
παρὰ Κυρῆ πίδακι. S.8.92

Λ.

Λάβρακες Μελάνθ. S.9.20. St. 1304
Λαβὼν ἀπὸ ἄνθρωπ ἐ πλέψ πάλιν. St.664
Λαγὼ βίον ζῇ, ὁ πρὶν ἄζυγος πλούσ. St.665. & 994
Λαγῷ πιπάσῃ ἐ πακοῦσι ἐς σῦκ. S.9.21
Λαγὼς ἐφεύδων. Z.4.84.D.6. 1. S 9.22.St.1075
*Λαγὼς ἐ σοὶ Ἑ κρέας πρίχν. Z.4.85. D.6.1.S 9.23
τὸν Λαῖδος ἑ Κυρτάδ. S.9.24
Λάδε βιάσῃ. S.9.25.St.1304
Λαίδαργος κύων. S.9.30. Vide in Λάδαργ.

Λεπτ.

Λακωνικὰς σκολιὸς μᾶλ λέγει. D.6.30. St. 1179
*Λακωνικὴν πρέπει ὁδοιπορ. S. 9.26
Λαλεῖ, ἐ μὰ δύο ἔλαι. St. 1000
Λαλεῖν ἄξια. S.9.45 (9.46 ἕλαιον ἐκ ἔστι τὸ τῇ Λακύδ. S. Λαμπὰς χαίρει ἡ καλουσῶσα. V.2.36.& 66.St.312.Vide in Χύτρας.
Λάμπει ἥμισυ ἐ χλῶ, ὅταν ἐξαπατᾷ πνά. S.9.27
Λάξ πατεῖν. St.1022
Λάς. St.1076 (1305
*Λαῖος ἐκ ἔλαι. S.9.29. St.
*Λαῖος κυχλιώς. S.9.28. St. 1077
Λαῖδος τυτλήτης. V. 2. 50. S.8.61. & 9.51. St.1299
Λέγειν βέλτιον, ἐ σιωπᾶσαι βαρύ. St. 667
Λεζοβόλων ἀκατέπτης. St.1078
Λεῖπε πᾶ ξίφεσιν ἐπιχρώσουσι. St. 302
Λέμβ. St. 303.
Λέσβια νίσσει. D.1.52
*Λέσβιε ξυνεῖ. D.6.15.S.9.31
Λεπτὰ ξίνει. S.9. 35
*Λεπτὰ πι ἰκτὶς ἐς ἰσ' ἅς ἐχεύμενα. S.9.36. St.668
Λεπτῶν σάκχ. S.9.37
Λέσχ ἐχεῖ. St.1088
Λεχεποίκ χαιρέ. V.2.51
Λέχη ἐχεῖν. Z.4. 86. D.6.7. V.2.52.
Λήϊτες πρῶτοι. St. 1122
*Λεῖτον ἄξια. Z.4.92.S.9.38
Λήκυθ ὑπέρχ. S.9.39
Λήκυθος. Z.4.87.S.9.43. St. 284 (S.9.41
*Λήκυθ κάθημ. Z.4.89.D.6.8.
Λήκυθ ἔβρ. D.6.9.V.2.53. S. 9.40
*Λήκυθ μᾶζ ἐκ φυρᾷ σοι. D.6. 12. S.9.41.St.1079
Λήκυθ ἀρκεῖσθε οἴνῳ ἐ πέτρᾳ. St. 669
Λευκὸς ἱππεῖ ἔπτ. St.1323
Λήκυθος λίαν καρδοκημῶν. D.6.22.V.2.61. St.1080
Λήκυθ ἐ Πιτανάτου, οἱ μὲν ἐπιτηδῶν. St. 670
Λευκὴ ἐ δῆμ. S.9.33.
Λευκῆτ ἐ λεπίδιον ἐ σαυμάτ. S 9.34.St.671
Λεύκερχες κύνες. Z.4.90.S.9.44
Λεύκη πόλις. S.9.45
Λευκὴ ἐ ἔστ ἐκ τῇ Λευκάδ. S.
Λευκῶν χαλκὸν ἐ καλοῦσιν. V.2.36.& 66.St.312.Vide in Χύτρας.
Λευκία δίκη. S.9.47
Λευκὴ χρή. Z.4.91.D.6. 10. V.2. 54
*Λέσβιον σκαλὸν. Z.4. 91. D. 6. 2.S.9.49
Λέσβιον πῦρ. S.9.48
Λέσβ φιλῶν σκαπτὸν, ἐχ ἕξεις χέλαρ. St.672
Λεύκιλλ ὑγιῶν. D.6.11. V.2. 55. S.9.50
Λεύκιλλ ὑγιῶν. S.9.51
Λίβυσσ' ἀεὶ λέων. St. 1081
*Λίβυσσ ὄνειρ. V.2.56. S.9.52. St.302
Λίβυς πυκνὸ ἱδρὼς χ φόβος τῦ πιεῖ. St.673.& 1082
Λίβυσσ χρεί. V.2.57
Λιμῶ ἀνυχίας ὕδατ ἀδρόπτατ τέχνη. St. 674
Λιπαδουσῶν. St. 1306
Λιμοκτονῶ. St. 1070
*Λιμὸν Μυκαῖος. Z.4.94.D.6. 14. S.9. 53. St.1090
Λιμοῦ πτόλις. Z.4.93.D.6.13
Λιμῷ δ' ἀλλο ἔστ ἀντιπαῖσαι. St. 675
Λίνδιον τῷ δυσίας. Z.4.95.D. 6.15. St. 1307
*Λίνον κόψ σκαφεῖσι. Z. 4.96. D.6.16. S.9.54
Λιπαρὸν ῥ λύχν. D.6.31
Λιχῆνας. St. 1315
Λίχνε ἀμείλε τὸν λίχνε πιδοντά π. St. 676
Λίχνε ἐκμάθησε ἰμαπόδ. Z. 5. 6. V.2.63 S.9.55. St.678
Λίχνε γὰρ δὴ τάφρωσεν λίσσε μύτον. St. 677
ὁ Λίχν ὁ πρώτας, ἀπὸ τῦ ἰώμ. St.714
Λίχν μ' ἔπιεσε, φαρμάκῳ σπουδάζ. St. 679
Λύκαινα ἐκδ. Z.5.5. D.6.23. V.2. 61. St. 1308
Λυκοὶ τὰς σαυδάκας. Z.5.4.
Λυκῶν σαυδάκια. Z.4.97.D.6. 17.S.9.56. St.1091
Λυκίους ἐ Πισίδ. Z.4.92. D. 6.6.St.304.& 401
Λύχνου πολλὰ φορεῖ. S.9.50
Λυχνίαι ἴσασ. V.2.64
*Λυχνίαν ἐξυσπάσῃσθ βάλπτε. S.9.57
*Λύχν λύδια ἄρμα. D.6. 28. St.306.& 342
Λυδὸν νόμ. D.6.29. St.1276
Λυδὸς πυγμὴ, ἕλυτρα Αἰγύπτ, πρέπει ἑ σώφρων καρὸς ἐξελέγχει. D.6.24.St.680.681
Λυδὸς ἐφεσιάζει. Z.5.1. D.6.3
*Λυδὸς ἐν μυτιλήνῃ σαίζει. D. 6.18. V.2.58. S.9. 58. St. 995
Λυδὸς ἑ βύρσ ἔλαττον. Z. 4. 98. St. 305
Λυδὸν Καρύσι. Z. 5.3
*Λύκειον ἄδειν. S.9.59. St.387
Λυκίδης πατέρ. Z.4.99
Λύκος ἀπὸν φόβῳ. D.6. 19. S. 9.60
*Λύκος ἔχεται. D.6. 20. V.2. 60. S.9.61. St. 1133
Λύκος ἑ ἐν πυρσίσι. D.5. 96
*Λύκος σοὶ φίλος χαλκῆ. Z. 4. 100. D.6.21. S.9. 62. St. 1083
Λύκος περὶ ζῶν σκέπῃ. D.6.26.
*Λύκου δικαί. Z.5.2.D.1.3.6. S 9.63. St. 174
καὶ Λύκου ἐμπέδου. St. 287
*Λύκε βορᾷ. D.6.4.S.9.64
Λυχνῶν ἀφ' ἑστοῦμεν ἕλαττον λύχνου. St.682
*Λύχνου ἐν μυτιλήνῃ κάθιον. D. 6.27. S.9.65.
Λύχνε χρείαν ἔχων ἀπ' ἐκῶν μὴ μανθάνει ἔλαττ. St. 73
Λύκ λέγει. D. 6.32
Λυπρολίθ. St 307

M.

Μαγάδι κακὸν μηδὲ ἅμα ἐπὶ ἡμέρᾳ St. 683.

Μαγὶς ἢ θύλακος. V.2.71
Μαιώτας κακά. S.9.68. St.308
Μᾶζαν ὑφ' ἑτέρου μεμαγμένην ὑπεσπάσας. S.9.66
Μάκαρα ὁδός. S.9.67
Μακαρίτου ὕπνος. St.316
Μάλα με ξυρεῖς ἐν χρῷ. St.331
Μαλακὰς κόμας ἐπιλαθέσθαι τῆς ἀγαθῆς. St.684
Μᾶλλον ὁ τῆ γέροντι ἐνδύς, ἔλιμαι. St.1271
* Μᾶλλον ὁ Φρύξ. Z.5.16. S.9.69. St.369
Μᾶλλον ἐγὼ Σεβάσμιον ... ταχὺ πάντα διελθεῖν. St.74
Μαμμάκουθος. St.1076
Μανίας ὁ πᾶσιν ἕπεται. D.6.47. V.2.70. St.161
Μανδραγόραν πέπωκας. St.510
Μάντι κακῶν σύμφορα. St.311
Μάντις γ' ἄριστος ὅστις εἰκάζει καλῶς. St.685
Μάντις ἐν Τροφωνίου. St.1081
Μάρτυς δ' ἐξείης ὅτ' αὐτός, ἔστι καλῶς. St.75
Μαργίτης. St.312
Μαρυανδυνῶν μήμονες θρήνητηρίων. St.686
Μάστιξ κερατίνη. St.1085
Μαχαίρας ἄρμενα. Z.5.7. D.6.33. S.9.7
Μάταια τ' ἄλλα πλὴν Κρόνου τ' ἄρια. St.687
Ματτυάζειν. St.1300
Μάχαιραν ἐπὶ σὲ ... κινεῖν. St.359
Μεγαρεῖς οὔτ' ἐν λόγῳ, οὔτ' ἐν ἀριθμῷ. St.346
Μεγαρέων ἀξίοι μερίδος. S.9.71
* Μεγαρέων δάκρυα. Z.5.8. D.6.34. S.9.72
Μεγαρικὴ σφίγξ. D.6.35. S.
Μεγαρίσαι. S.9.74 (9.73
Μέγα τι ἄγγελος ἰδεῖν. V.2.75. S.9.75. St.1183
Μέγα φρονεῖ μᾶλλον ἢ Πελοπίδαι ἐπὶ τῇ μαχαίρᾳ. Z.5.20. D.6.44. S.9.76
* Μέγα τὸ σῆμα τὸ ἑαυτοῦ. D.6.48. S.9.78. St.348
* Μεδίμνῳ ἀπομετρεῖν ἐπὶ τῷ πατρὸς ἀργύριον. S.9.77
Μεθ' ἡμέραν τὸ Ἐμπούσιον. S.9.91
Μελιταῖος καὶ ... χλωρὰς ἐσθίων ... D.6.52. V.2.76. S.9.94
Μελαγχόλου τύχη. Z.5.10. D.6.38. S.9.79
Μελανοίνου ... S.9.80. St.313
Μέλει γὰρ ἄνδρι, ἃ χαλεπαῖς τῷ μισεῖ. St.688
Μέλει γὰρ τούτων ἀλλ' οὐδὲν ... τοῖς τόλμαις ... S.9.(81
Μέλι λείχειν. St.401
Μελιτίδης. St.1076
* Μέλιτος μυελός. D.6.51. S.9.(82
Μελλονικιᾶν. St.1165
Μελαγχολῶν μᾶζα. S.9.83
τὸ Μεμνόνειον ... ὀλίγοι τὸ χαλκεῖον. S.9.84
Μέσον ὁ ταῦρος. Z.5.23. St.292
Μεταβολὴ πάντων γλυκύ. St.1104
Μετὰ συναντῶν καὶ τὸ μαίνεσθαι καλόν. V.2.77. S.9.85. St.689
* Μετὰ Λέσβιον ᾠδόν. Z.5.9. D.6.36. S.9.86. St.389
* Μετὰ Μεσσήνην ... D.6.50. V.2.74. S.9.87
Μετὰ τὴν ἐν Μαραθῶνι μάχην. S.9.88. St.239
Μετὰ τὸ πίνειν ἡ συμμαχία. S.9.88
Μετὰ φωνῆς ἄλγει. St.172
Μέχρι ὕδωρ τίκτει ... Z.5.19. D.6.43. S.9.89. St.76
Μέτρον ἄριστον. V.2.92
Μέχρι τοῦ ... St.1285
Μέχρι τῶν ... V.2.73. S.2.49. & 9.90
Μέχρι σωμάτων φίλος εἰμί. St.413
Μὴ ζάλιζε ... St.1119
Μηδ' ἄλλο τι ἀμύξῃς. D.6.69. S.2.45. & 9.92. St.1219
Μηδ' ἄναυλος. S.9.93
Μηδ' αὖ ἀχρεῖον τ' ἄστρον καταφέρεις. St.696
Μηδὲ χθ. St.1129
Μηδὲ ... Μεγαρέων σπουδαῖος. D.6.57. V.2.82. St.699
Μηδὲ μεῖζον φρονεῖν τοῦ ... Συνέσεως. St.1218
Μηδέποτ' ἄλλως ... γυναῖκα, μηδὲ γείτονα κοινά. D.6.61. V.2.87. S.9.97. St.1221
Μηδὲ κάρφος κινεῖ. D.6.67. S.9.95
* Μηδὲ μέλι, μήτε μέλισσα. D.6.58. V.2.83. S.9.96. St.198
Μηδὲν ἄγαν. St.518
Μηδὲν μέγα εἴπῃς ... πλεῖστα ... D.6.70. St.700
Μηδὲ κατὰ ... D.6.55. V.2.80. S.10.6
Μηλίων τράπεζα. D.6.37. St.1310
Μηδὲν ἀνελεῖν. V.2.85
Μὴ εἰσίῃ τὴν Ἀβύδου. D.6.53. V.2.78. S.5.99. & 9.98
Μὴ κατάργει Μυκαλίου. St.973
Μὴ κίνει Καμάριναν. Z.5.18. S.9.99. St.78
* Μὴ κινεῖν κακὸν εὖ κείμενον. D.6.54. V.2.79
Μὴ κακοῦ ... S.9.100
Μηλιακὸν ... D.8.31. V.4.4. S.10.2
Μηλίων Ἡρακλῆς. S.10.1. St.319
Μήλων Ἡρακλῆς. Z.5.22. St.1311
Μὴ λόγους ἀντ' ἀλφίτων. D.6.60. S.10.2. St.999. & 1261
Μὴ μὲ Σάμον. D.6.63. V.2.89
Μήλων Σεβέλων. S.10.5
Μὴ μάχαιραν ... D.6.72. St.1309
Μὴ μικρὸν μελανὸν, μὴ καὶ τὸ σελήνης ... St.78
Μὴ μέγα λέγε. D.6.70
Μὴ μεῖζον ἐστι ... τὸ φορτίον. St.697
Μὴ μετανοεῖτε ... ἢ σύ ... St.692
Μή μοι Σάμον καλὰ ἰχθύς. St.178
* Μὴ παιδὶ μάχαιραν. D.6.46. V.2.72. S.10.7. St.1084
Μὴ πάντα ... ἔξεις. S.10.6
Μήποτε αὐλ... ... St.79
Μὴ πρὶν λέγειν ... μάχης. D.6.59. V.2.84. S.5.77. & 10.8. St.693
Μὴ πρὸς ἐμὲ τὰ τοιαῦτα. D.6.70. S.10.9. St.1004
Μὴ πρὸς φαῦλα ... αὔξει. St.314
Μὴ τοῖς ... D.6.71
Μὴ τ' ἄλλων ... St.1220
Μήτε γε μελαμπύγου τύχοις. Z.5.10. D.6.38. S.10.10. St.315
Μὴ ... μετ' ἀργαλέων Γαῖαν ... ἀλλὰ τὰν μέσαν ... St.695. Sic Athen. lib. x i v. pagina nouae edit. 624
Μήτε ... St.81
Μήτε Λυδῶν ... μήτε ... Z.5.3. St.1223
Μήτε μέλι, μήτε χρήματα. D.6.56. V.2.81. S.10.11
Μήτε ... S.10.12
Μήλιοι ... St.320
Μὴ τὸ τέταρτον ... D.6.68. S.10.13
Μήτι γε ... ; St.316
Μὴ τὸ ... St.317
Μὴ ... St.698
Μηδὲν μεταβαλόντες. St.1086
Μὴ ὥσπερ ... V.2.86
* Μία χελιδὼν ... Z.5.11. D.6.39. S.10.14. St.755
Μία μήτηρ ... D.6.65. V.2.91. S.10.15. St.301
Μία Μύκονος. Z.4.17. St.401
Μίας ... V.2.67
Μία χελιδὼν ἔαρ οὐ ποιεῖ. Z.5.12. S.10.16. St.701
Μίδας ὁ ... V.2.69. S.10.17. St.702
Μίδας ... D.6.72. S.10.18
Μικρὰ ... St.703
Μικροῦ ... St.704
Μικρὸν κακόν, μέγα ἀγαθόν. D.6.62. V.2.88. S.10.19. St.1087
Μικρὸς ... ἀλλὰ ... S.10.21. St.705
Μικρὸς ... D.6.64. V.2.90. S.10.23. St.321
* Μιλησίων ... S.10.20. St.1014
* Μιλήσιοι ... S.10.22. St.1110
Μισῶ δ' ... St.83
Μισῶ ... St.1088
Μιτυληναῖος ... S.10.24
Μνήμων συμπότης. St.1270
Μνημονικὸς ... St.345
Μνηστήρων ... St.1089
Μόνος ... St.706
Μονομάχος ... Ἑρμῆ. S.10.25
Μόνος ... St.1090
Μορμολύττεσθαι. S.10.26. St.1029
Μορύχου ... S.10.20
* Μόρυχος ... S.10.27
Μοῦσα Δωρική. St.1065
Μοῦσα ... S.10.22
Μουσικὴν ... St.1124
Μουσόμαντις. St.1312
Μοχθηρὸς ... St.255
Μύθων ... St.322
Μύες ... St.391
Μῦς ... S.10.30
* Μυκώνιος γείτων. Z.5.21. S.10.31
* Μύλος ... Z.5.14. D.6.40. S.10.32
Μὺς ... St.355
Μὺξ ... S.10.35. St.1091
Μυὸς ... D.6.66. V.2.93
Μυρμήκων ἀτραπός, &c. S.10.34
Μύρμηξ ... St.1185
Μυρμηκιά. St.1313
Μῦς ἄρτι πίττης γεύεται. D.6.41. V.2.68. S.10.35. St.1092
... Μὺς ἐν Πίττῃ. S.10.34
Μυσῶν λεία? D.6.49. S.10.36
Μυστήριον. St.1314
* Μὺς λευκός. D.6.45. S.10.36. St.324
Μυστικῶς. St.946
Μυσῶν λεία. Z.5.15. D.6.42. S.10.38
Μύωψ. St.961
Μυωξία. St.1285
Μωμήσεταί τις μᾶλλον ἢ μιμήσεται. D.6.74. St.707
Μῶμος ... St.708
Μωρὰ γὰρ ... St.976
Μωροσοφία. St.1093
Μωρός ... St.83
* Μωρότερος Μορύχου. Z.5.13. S.10.29. St.325
Μωρῷ καὶ βασιλεῖ ... St.526

N.

Νάννος καὶ ... Z.5.24
Ναὶ ... χόλικα. V.3.5
Νεκυομαντεῖον. St.1094
Νάρκισσος ... St.1315
* Ναῦς ... D.6.79. S.10.41
Ναῦς ... S.10.36
Ναῦς ... D.6.78. V.2.95. S.10.42. St.1316
Ναῦς ... St.84
Ναύτης Ναυκράτης. V.2.96. S.10.43. St.941
Ναυτικὸς ... S.10.44

Ναυτιάσειν Σάρωνι. St.1317
Ναυφραίνε βλέπων. V.3.4. S.10.45
Νᾶξε καὶ μίσησαι ἀπιστῶν, πολλοὶ πολῖται δ' ὀφείλουσι. St.1225
*Νὶξ χαλεπή. S.10.46. St. 87. & 1095
Νικᾶτο ἀλεκτρύων, ᾠὰ ἐσθίει. V.3.1
Νικᾷ, κρεῶν μὲν ἀπόντων ἀλφίτοις δὲ κατέσαντι λέοντι. St.85
Νικᾷ τὸ κατεῖν. V. 3.6
Νικᾷν μαστίζει. St.317
Νικᾷν μαστίζει. St. 1096
Νικᾷ τὸ σῶμα λέοντος ἀγκυλιζόντος λαγωόν. St. 86
*Νικᾷ λέγων μᾶζαν οὐκ ἔδε. D. 6.82. S.10.47. St.271
Νίκαι πολίταις μισθοῦς Πολυκράτει. St. 709
*Νίκαιτο οὐδὲ πάλαι βαίνῃ. D. 6.80. S.10.48
Νίκας ἅρπαζε, βοᾶι ἢ χαμαιτύπης. V.3.7. St.54.
*Νικόλαν οὐκ ἐθέλουσι. S.10.49
Νόμος ἐστὶ πάντων. D.6.81. (sup. Νάξῳ.
*Νεζίνας ξαίνει. D.6.83. V. 3.8. S.10.50
Νέπει δ' ἕκαστον ἔσω πόλει ἥμενον πατρίδι. V.3.3
Νέφη & πετόμενα κτείνας, παῖδας ταπεινοῖσι. St.88.
Νέφος ἐς τὰ ἴπεια κατώρι, ἀκόντιμα λύκοι. St.89
Νεφέλαι ξύλα. D.6.76. V.2. 100
Νηρέως & Θετίδι. St. 528
Νικᾷ & ἐπὶ πάντων. S.10.51
Νίκα δ' ὑπομένων ἄνδρα. St. 330
*Νίδυος πάθε. St.998
Νικᾷ ἐκ βίβλων. St.1097
Νίκαι ἢ χάος. Z.5.29. D.6. 77. S.10.52
Νεοδαμώδει ἀνὴρ ἀπόπλοῦ. St. 1278
Νεῶν τὸν ξένον. D.6.85. V.3.9. S.10.53
ἐν Νάξῳ τὸν ἀνὸν βάλε. St. 1102
Νῦν ἐμὰ & νῦν σοὶ ἀσιδή. St. 1319
*Νῦν ἐκ τοῦ Κεστηρίου. D.6.84. V.3.10. S.10 54. St.156
Νυκτὶ ἀκτῖνας. V.3.2
Νυκτὶ φωνὰς, νυκτὶ τὰς κίρκον βλέπε. St. 1226
*Νυμφῶν βίον. S. 10.56
Νῦν ἥβαν πολλῶν μίαν. D.6. 90. St. 1282
Νῦν ὡς χόρον ἄλσει. D.6.86. V.2.97. S.10.58. St.329
Νῦν ἀπόλωμι, ὅτι κακοὶ γίγνεσθε. S. 10. 57
Νῦν & ἀνὴρ μάχεσθε. D. 6.88. V.3.11. St.1318.
Νῦν ἐστῶσι ἕκαστοι. D.6. 87. V.2.98.S.10.59. St.1099
Νῦν πυθέσθω, ἵνα & μὴ δίκην μοι τῶν & πλείστ' ὄφλειν. S.10. 60
Νῦν τὸν' ἐκεῖν' ἦλθ τὸ Δάπιδος μέλος. S.10.61
Νῦξ ὑγρὰ. D.6.89. V.3.12
Νῶν πάθου. D.6.75. V.2.99. S.10. 55. St.338

Ξ.

Ξαίνεις ἐς πᾶν. Z.5.27
Ξενικὸν ἐν Κυμβρ. S.10.62
Χενίων & δυοῖν ἄκοιτις. St. 384
Ξέσσε & δὴ ἀεὶ ξέσσε δή). St. 400
Ξύσ' ἕλκος, ἕως ὑγιὲς ἦν. Z. 5. 26. St. 305
Ξυλοκόπου πρωτοπήρη. D.6.93. S.10. 63
Ξύλον ἀγνοεῖν ἐλέσθαι ἰξίαν. D. 6.92. S.10.64. St. 525
Ξυνωνίδαι πυκτάται & Ὀλύμπου νίκαι. S.10.65
Ξυὸν πῦρ, ξυὸν & σίδη. St. 1319
Ξυρὸς ἐ πειθώ. St. 1320
Ξυρὸς ἐ λέοντα. St. 1100
*Ξυρὸς ἐς ἀλλότριον D.6.91. S. 10.66. St.332

Ο.

Ὁ ἄθικτος πίθος. D.7.27. V.3. 31
Ὁ Ζεὺς καὶ ὄδωρ ἐπὶ ἀνδρόπου χθών. St.710
τὸ ὄνειρον & Ὀλυμπ. S.10.61
Ὅλεσσι τῶν Παρύσιον. V. 3. 35
Ὁ λύξ. St. 403
Ὁ ἕλκος ἐχθρὸς. S.10. 68
*Ὁ Διὸς Κίσσοβος. V.3.13. S. 10.69. St. 1101
Ὁ δεῦρ' πέτομαι. St. 1104
Ὁ δεῦρ' πτέρυγι ἔπεται ζητῶν ἀκοήν. St. 721
Ὁ ἐνίκησε μαχαιρίδ. S.10.71
Ὁ ἐκ Τυμάτου ἥρως. S.10.72
Ὁ Ἑπτάπυλος κάπηλος. V.4.41
ὁ ζητῶν ἄλλοτε & πάλιν αὖτις, ἄλλοτε δ' ἦεν. St.90
Ὁ ζητῶν αὐτὸς & ἀμέρτησε ἢ κλαπε. S.10.73
Ὁ ζητῶν ἀνδρῶν ἀνδράξ ἀγαμέμνων. St. 722
Ὁ θρὰξ ἔφυ δὲ δῆθεν. St.1298
Οἰκεῖ ἀ Νίσσαια, τέκαδ' ἐ κύων. St. 725
Οἶδε πολλὰ κἀλάπης χελώνης σοφώτερος. St.1228
Οἶδε Σίμων & Σίμωνίδη. Z. 5. 41. D.7.26. S.10.75. & 13.38. St. 548
Οἶδὶ Πυθαῖ παῖσι, & Τυνδαρίδαι. Z.5.36.St.726
Οἶδ' ἔτυχε ἀρά. Z. 5. 43. St. 1007
Οἱ αὐτῷ κακὰ τέκνα αὐτῷ, ἀλλῷ κακὰ τέκνα. St. 91
Οἰκεῖ τὸ κλεῖν, & τὸ μίσειν. St. 338
Οἰκεῖν δέλεαρ Γλαῦκα & πίσσ' ἐκεῖν. St. 727
Οἰκεῖος ἐχθρὸς ἔχεν. St. 340
Οἰκεῖος πικρός. St. 339
*Οἰκεῖος ἐ μᾶζον. D.7. 29. V. 3.33. S.10.76. St. 110. & 1148
*Οἶκοι ἡμίεια. S.10.79. St. 1105
Οἶκοι λέοντες, ἐν μάχῃ δ' ἀλώπεκες. St.728
Οἶκοι μένου δ' ἐπ' ἐμοῦ ἐμοὶ δ' ἐμαυτῷ. D.7. 33. St. 729
*Οἶκοι τὰ Μιλήτου, ἐ χθὲ ἐσθλή. Z.5.57. S.10.78. St.730
Οἶκοι πίνε, πίνε ἀεὶ & Ἀ. V.3. 32. St.18
Οἰκέτου κρείσσονα κωφόν. St.1097
Οἱ & χθὲ ἀκτὰ ἀκτὰ, νῦν & ἐπ' ἀκτῆς κεῖσαι. S.10.80. St.723
Οἱ & πρ' ἐδὲ εἶσι, νῦν & οὐδὲ μέλλ.

μίσει. St.714 (10.82
Οἶδεν & χαρίεσσα. Z.5.29.S.
Οἶδ' ἄεδε παῖδα. S.10.84
Οἶδε καὶ ἀλήθεια. D.7.28. V.3. 34. S.10.85
Οἶδεν ἐ πάντα ἀλήθη. St.335
Οἶδε καὶ τριήρεσι πεζὸς ἀρτεμέλιον ἀναζέων. St.93
Οἶδ' ἐκ χαίρειν τίλλει πεζὸς ἐ τοῦ ἀπὸ ὦ. St. 94
Οἶδεν & μὲν πάρεστι ἐκ ἴσα Κύκνοι. St.731 (St.732
Οἶδεν ἑκάστοτε ἔδεσλόνων ἐκ κλίνει.
Οἶδεν & τέκνα, ἐκπλάγη τὰν κρατάλῳ. St. 733
Οἶδεν ἀλλότρια πάσσε, κἀν τριμὶς ἀροῖ. St. 734
Οἰλεύς. St. 342
*Οἶκι & μάχεσθαι. V.3.26
Οἱ πάντα μένε, βαλέ' χρὴ πρόσω, οὐδὲν ἄλυπος. St.92
Οἶδεν πολὺ μᾶλλον εἶδὼς ἢ λόγῳ κεχλιῶν St.1229
Οἰνεῖ & δαίμων. Z.5.44. D.7. 23. St.343
Οἰνὸς χωλὸς ἄγαν. St.344
Οἱ πᾶσι & ἐλαί. D. 7.36
Οἶν μὲ δαίμων τίκτει πανυστατέρξει Z.5.45. D.7.19. St.735
Οἰνοῖσιν ὦ πεῖθόμενοι. St.345
Ὁ Κάπης & τύχῃ ἐπέβη. S.10.86
Ὁ Καρκάδης & λαγώς. V. 3. 27. S.10.83
*Ὁ κακὴ ἐκ χάρις. D.7.25
Ὁ Κρὴς τὸν Δαίδαλον. Z.5. 30. S.10.87.
Ὁ Κρὴς τὸν Κρῆτα. D.7.31
Οἱ Κρῆτες τὸν ἀεὶ ψεύσται. Z.5.50. D.7.5. S.10.71
Ὁ κωφὸς πρὸς ἀκοῦσ. V. 4.41
Ὁ κάνων ἀπεχέτω. S.10.88. St. 346
Ὁ λίθος & ἐξ οὐ λίθος. St.322
Ὁ λίθος πάντα ἐ ῥᾴδια. D.6. 96. V.3.15
Ὁ λύκος ἄπτεται. St. 242
Ὁ λύκος χαλεπὸς ἐ ἀεὶ τὸ χάσκειν πάρα. St.736
Ὁ λύκος ἴσον τίνει, ἐπ πάθεσι πλήν. S.10.90
*Ὁ λύκος πολύ. S.10.89
Ὁ & ἐξυπνίζει ἐκὼς, ἐ & ἀνίζει. St.715
Ὁ μὲν τὰ Λέσβια. St.1320
Ὁ μὲν τὰ ἔχει κακὰ ἐ ἔπαυε. St. 330
Ὁ μὲν Λάκαινα χλιδᾶ. St.1107
Ὁ μὲν πόνος & ἀνάπαυσιν. D.7.37
Ὁ μὲν χαρὰν τῷ χάρᾳ. St. 1170
Ὁ μὲν χὴρ. D.6.97. V.3.16
Ὁ μὲν ἀσία. St. 347
Ὁ μὲν γ' ἀλλὰ ἀπ' ἀνεπιμελείας πεπ. St. 738
Ὁ μὲν κίρνη. Z.5.38
Ὁ & ἄχρι Μυσίας. S.10.91
* Ὁ μὲν ἀκρατὰ πολυπλυγεῖ. S. 10.93
Ὁ μὲν Λ' & Λ. V.3.17. vide in Λ' & (1110
Ὁ μὲν πρὶν ἀνὴρ. S.10.94. St.
*Ὁ μὲν οὖν ἀκούσας. D.6.91. V.1. 47. S.10.95. St.260. & 339
Ὁ & ἐκ Κυμαίης. S.10.96
Ὁ & ἐκ μαλακὸς. D. 7.32. St. 1108
Ὁ & ἐκ Πεδάσων. St. 1109
* Ὁ μὲν λύσας ἔπεσεν, ἢ πάλιν χρὴ δι. D.7.33. S.10.97. St.
Ὁ & ἥμι. S.10.91 (740
Ὁ μὲν τὰ ἄκρα κρεῶν. S. 10. 98
*Ὁ μὲν οὖ. S 10.99 St.381
Ὁ μὲν Λ' χαρὰς. V.3.80
Ὁ μὲν χάδε. D.6.100. V.3.19
* Ὁ μὲν δίκαιος. S.10. 100. St. 1157
* Ὁ μὲν οὖ χαλεπὸς ἦσαι. Z.5.39. S. 11.1. & 96. St. 180
* Ὁ μὲν πίνει. D.6.99. S.11.2. St. 1056
Ὁ μὲν πίνει ζητῶν. Z.5.38
Ὁ μὲν πυκὰ. D.7.1. V.3.10. S. 11.3 (St.716
Ὁ τὸν γὰρ Ὧν & βασιλεῖς πατέρα.
Ὁ τὰ βίου Κῶς, ἐπ' ἀν Λίγυσ & τρέπει. St.737
Ὁ πᾶσι δόλος, αὖσαι δ' ἀνάγκαι. St.717.
Ὅτῳ τὰ λῷστα μέδει, δι' ὧν ἐκ ἐπὶ τὰ. Z.5.42 D.7.30
δι' Ὀξίας ὀρχεῖται. S.11.4
Ὁ & ἐρίζων. V.3.21
*Ὁ πᾶς τὸ κύπτελλον. Z.5.38. D.7.11. S.11.5
Ὁ πτερόεις. V.3.36
Ὁ πολίτης Κυμαῖος. St. 333
Ὁ πολὺ κλέψας βέλτα ἀνὴρ ἀνεδέξη. St. 718
Ὅπου τὶς ἀλγῇ, κεῖσε & χεῖρες ἔχει. St. 741
Ὅπου μὲ ἀσκεῖ ἀκοντὰ, σφενδόνη & ἀκοντολύ. Z.1.91. D.1.83. S.2.77
*Ὅπου αἱ ἄκανθαι, τὰ λέγε τὸ ἀροῦσθαι. Z.5.52. D.7.7. S. 11.6 (St.742
Ὅρᾶς τὸ δεῖγ' τοῦ Ζεὺς Δίκαιον.
Ὁ γὰρ ἐκκλίνων μικρὸν ἰχνίᾳ χέρνιν. St.743
Ὁ ἐρέτης χρῶν ἀνάγκαν. St.259
Ὁ ἑδὼν Ζεὺς ζῴζει. St.1111
Ὁ ἑρμῆνις βλέπει. St.1264
Ὁ μὲν & ἀλλότρια, ἀσχημόνως δὲ τὰ πατρία. St. 744
Ὅμοιον πάντα τὸν ἀστρολόγον ἐκπλῆξαι. S.10. 70
Ὅμοιος ἵππος τοῖς ἀν ἀγαθοῖς μεγάλοις. St. 745
Ὁ πίθων γάλα. St. 1028
Ὅπως ἔσεται Περσέως & κάρτερος. Z.5.56. D.7.10
Ὅρκους δίδ. St. 1292
Ὅσα Μῶς ἐν Πίσῃ. Z.5.46. V. 2.68. S.10. 40. & 11.7. St. 371
Ὅσα & δὲ δὴ ἔσπερ. St.399
*Ὅσ' ἀνὴρ ἀνὴρ ἐν ἴχθι, Σάμιος βίᾳ. D.7.34. St.746
Ὁ Σίμων τὸν Δαίδαλον. Z. 5. 51. D.7.6. S.11.8
Ὁ Σκύθης & ἵππον. Z. 5. 59. D.7.12. S.11.9
Ὁ σκὶξ ἐν χόρῳ. Z.5.55. S. 12.81. St.335
Ὁ σπὶς ἐν ἀνὴρ & ἀσπίδων πλὴν ἀσίαν. St.719
Ὅσ' Ἀθηναίων ἀμαθὲς, σοφὸν' ἐν πόντῳ. St 95
Ὅστις ἵππον ἄλλο ἔζευκε, Ἀμφίλοχα ἀνιόχευε. St 1230
Ὅστις ἐν πίνοι ὕδωρ, καθαρὸν ἱερόν, & χαλεπὸν ἐ ἀνὴρ ἔσεται. St.748

Οὐδὲν ὑπὲρ τὸ λίγειν. St. 1112
Οὐδένα θεὸν ἐπικαλοῦμαι. St. 100
Οὐδὲν ἀγαθὸν, πλὴν Πανὸς αὐτοῦ καὶ σύριγξ. St. 772
Οὐδὲν γυναικὸς ἔχει ἢ τάντ' αἰδεῖται. St. 773
Οὐδὲν γυμνὸν ἁβρύνου εὐκινητ@. St. 774
Οὐδ' ἐς ἄγκυραν. S. 11. 14
Οὐδὲν ἀνθρώπου χαλεπώτερον πλὴ ἐνὸς. S. 5. 36
Οὐδὲν ἐγγὺς ἐκ πολλοῦ δήμου. D. 7. 17. V. 3. 19
Οὐδὲν ἐξ ἀγροῦ λέγων. S. 11. 15. St. 1061
Οὐδὲν ἐν ἀνθρώπου ἀσφαλεστέρον ἀνδρός. St. 102
Οὐδὲν ἓξ ἀρχῆς πάντα πλὴ χρὼς@. D. 6. 94. V. 1. 14
*Οὐδὲν ἰσῶ. Z. 5. 47. D. 7. 13. S. 11. 17
Οὐδὲν λλοιτθαι θεῶ ἰκὼν, ἀλλ' ἔγνωσ@. St. 775.
* Οὐδὲν λλων ἀνδρῶν ὀφθαλμ@- ἢ στόματος. S. 11. 18
Οὐδὲν πίνειν δοκῶ, ἀν μὴ ὀφθαλμῶ. D. 7. 38. St. 776
Οὐδὲν ὀφελ' ἐστ@. S. 11. 19
* Οὐδὲν ὀφελ' ἢ ἀδύνατ. Z. 5. 40. D. 7. 18. V. 4. 18. S. 11. 20. St. 352
Οὐδ' ἐν σκάφει. V. 5. 22 S. 11. 21. St. 1113
Οὐδὲν ἐ' ἀνὴρ ἑαυτὸν, ἀν μὴ τὺχ' ἔγῃ. St. 777
Οὐδὲν ὁρμὴν δίκαιον ἰσχναὶς ἀνδρ. St. 778
Οὐδὲν πολ' ἄνω. V. 3. 25 St. 350
Οὐδὲν τ' ἰχνὶ τῶν ἀπολλυμένων. S. 11. 22
Οὐδὲ πορφύρ@- ἐλαίῳ. Z. 5. 34. D. 7. 15. S. 11. 23. St. 985
Οὐδὲ τρὶς Σπαρτιάτην γενέσθαι. D. 7. 14. V. 3. 28. S. 11. 24. St. 350
Οὐδὲ τὸ τῶν Δίων@- ΓΡΥ. Z. 5. 54. S. 5. 5.
Οὐδὲ φ Λίσωπος πατέφαγε. St. 1113 (351
Οὐδ' ὑπὲρ ὕπν. St. 1115 (351
* Οὐδ' ὑπὲρ ζάλλων. Z. 5. 55. St. 348
Οὐδ' ὅσον ἀνθίσας ἀνέλωμεν. S. 11. 27
Οὐδ' ὕστερ πρώην. St. 1156
Οὐ διώκομαι τὰς αἰχμαλώτους, εὖ γ ἴσως ἐπιζώσιν. St. 100
Οὐ δυνατὸς εἶναι ἐν τρίτοις εὐτυχεῖν δύο. St. 754
Οὐ δῆλον τι, γ δῆλον. St. 1321
* Οὐδ' ὕστερ, οὐδ' ὕπνῳ. Z. 5. 53. D. 7. 8. S. 11. 28. St. 779
Οὐκ ἀεὶ χρὴ χρυσὸν ἐκ πατρὸς πατρὸς. St. 780
Οὐκ ἀν δυνάμην χαρτὸς ἐκ φαύλ πατρὸς. S. 11. 29
Οὐκ ἄνδ' ἐν Θετταλοῖς. Z. 5. 33. S. 11. 30. St. 1106
Οὐκ ἄνδ' ἀνὴρ. S. 11. 31
Οὐκ ἄνδ' χρὼς εἶναι. St. 1108. & 1234
Οὐκ ἀν μείων γενοῦ ἐκείνου ἐκείνου. St. 781
Οὐκ ἀν πάσαι τέκοιεν, οὗτος εἷς@. St. 782
Οὐκ ἀν πάσαις τὸ τυγχάνειν ἴδ ἄπασι. St. 103
Οὐκ ἀρίστη ἡμέρ' ἴσχ. St. 153
Οὐκ ἀπὸ τῆς πέτρας μέλι. D. 7. 40. St. 154.
Οὐκ ἐγὼ ποιῶ κακῶς, ἐστὶ καὶ ἀνάγκη. St. 1235
Οὐκ εἶμι πάντα ἀξιῶ ἐρέσθαι ἐγώ, Κατανοῶ ἐπείμαι μᾶλλον ἢ ἐκμαρτύρ@. Z. 5. 60. S. 11. 37. St. 783
Οὐκ ἐν πολέμῳ ἓν ἴξεται ἀμφοτέρων. St. 232
*Οὐκ ἐπαινέσαιμι ἂν ἐν οἰκέτου. Z. 5. 28. D. 7. 24. S. 11. 32. St. 765. (33
Οὐκ ἐπίσταμαι εἰς χθὼν ἐ ἐμβλ. S. 11.
Οὐκ ἐπιγινώσκομαι. D. 7. 3. V. 3. 23. St. 989
Οὐκ ἐπὶ τῆς αὐτῆς ἐμοὶ τῆς πλατῆς. S. 11. 34
Οὐκ ἐπὶ χαρᾶς ἐκείνῃ τὰδ' ἔβ. St. 1117
Οὐκ ἔρρει ἔδρας. St. 1118
Οὐκ ἐρίσαις ἂν τροχάσαι. St. 1313
Οὐκ ἔστ' ἔστι πάντ' ἀνὴρ δὶς ἀμαθὴς. St. 787

Οὐκ

Οὐκ ἔστ Πείθω ἰσῆλθ' ἄλλο, πλὴ λόγ@. St. 786
*Οὐκ ἐστ συκοφάντου ἔγγιστ@. S. 11. 35
Οὐκ ἐς' ἰμὸν τὸ σῶμα, πολλὰ χαρίσαι. D. 7. 9. St. 785
Οὐκ ἐστ μυίσκου κέλευσ@ Μυρρίνης. St. 104
Οὐκ ἐστ' ἐπὶ ἁμῶν οἱ τοιοῦδε. S. 11. 36
Οὐκ ἐχθὲ ἐχθὲ ἐπιτίμησεν ἐς μέσον ἔλεγε. St. 105
Οὐκ ἔδως, ἀλλὰ πλὴν τρὶς ἀπόστασις κύκλ. St. 788
Οὐκ οἶδ' ἐ κρίνει. S. 11. 38. St. 1119
Οὐ πάνυ πόρρω συκάδος. S. 11. 39. St. 349
Οὐ πάνυ ἀγορᾶ ἐστὶν Ἑλλάδι, ἀλλὰ ἰγγύς. S. 11. 40. St. 107
Οὐ μάλα κοσμῶ. D. 7. 4. St. 173
Οὐ μίμεται Κλεοδίκου Γάλλ. St. 756
Οὐ μὲν οὖν γ κατὰ τὸ παλαιὸν ἐκκλεῖσαι. St. 101
Οὐ μ' ἐχθὲ ἐκείνῃ πρώην, πάντ' ἔτλαν ἀνάξιόν μου. S. 11. 49. St. 1231
Οὐ Μῦθ@- πάντα φυλάξῃ. St. 304
*Οὐ μὰ τὸν ἀλλ' ἐμὸν ἐ ἐκείνου δῶν. Z. 5. 11. S. 10. 14. St. 755
Οὐ νυκτὶ πλείν. Z. 5. 32. D. 7. 20. St. 1114
Οὐ πᾶς ἀγοράζει, ἀλλ' Ἀγαλμὸς ἐκπώ εἰ. St. 757
* Οὐ πανὶ ἀνδρὶ ἐς Κίνυραν ἔδ' ἐ πολύ. Z. 5. 37. D. 7. 16. S. 11. 41. St. 758
οὔπω' ἴσχε ἀδύρ. St. 1005
Οὐ πρίπω μελῆ κρέασιν. S. 11. 43
Οὐ πρὸς γ παιδὸς ἐστ ἀγαθὸν κρεῖν. St. 759.
Οὐ πω πεπόμφ@ οἱ ἐ ἁμαρτάδων ἀμαρτίαι. S. 11. 42
Οὐ ῥᾳδίως ἔδ' ἐς' ἀνδρῶν Κλυξ. St. 760. & 1275
Οὐ ῥάστον ἔδος. St. 978
Οὐ ῥᾴστ' εἰπεῖν. St. 1319
Οὐ ῥᾳθύμ@ βλέξα πλέον τέτταρα ἐς τὸν χρόνον. St. 1238
Οὐ σίγησαι λλως' ἔδ' παροιμιάζ@. St. 761.
Οὐ σχολὴ ἔδ' ἐστιν. St. 1322.
Οὐτοι τῶν παλαιθήσεται, ἐν' ἔλθ παλαίστραν. S. 11. 44. St. 1232
Οὗτος αὖ@- Ψ ἐγκυῶ. Z. 5. 48. St. 1155
Οὐ τύπτ@ δ' ἐ φείσεται, ἀλλ' ὑζήζ@. St. 762
Οὐ φασίμωλα ἀλλ' ἀμαθὲς πλύνειν. St. 763
Οὐ φιλόπαις ἐ ἄγαν. D. 4. 41
Οὐ φιλόξενός τις εἶ. ἴγνωσ@ τὸν ἐν, χάριν δίδει. St. 1233
* Οὐ φρυγὶ ἀνδρὶ ἐ Ἑλλάδι, ἀλλὰ ἴσχυν. S. 11. 40. St. 107
Οὐ χάριτα λύπ. D. 5. 47
Οὐ χαρὶ μοῖ ἀμφίβιος@-, ἀλλ' ἀμφὶ. S. 2. 48
Οὐ χλῆ ἀγχόνην πλείω. St. 355
Οὐ χὶ Γαλάτου τέχν. S. 11. 46
Οὐ χῖος, ἀλλὰ Κῶ@-. St. 1116
Οὐ χ' ὅτου πορὶ πόλ, γ σύριγ ἑνὸς ἴμασιν. St. 106
Οὐ χρὴ λίθους σκώπτειν ἐν πόλει τρόφιμα. S. 11. 47
Οὐχ ὧδ' ἄλλως ἀλλὰ τοῖς ἀνοῖς, πῆρις ἀλεκτόρων. S. 11. 48. St. 1237
Ο' φίλ@- πὸ ἀνῷ. D. 7. 22. V. 3. 30
Ο' φθονερὸς ζηλότυπος. S. 11. 52
Ο' φθόνος ἔλεγεν ἔσ, ἐ σύνοιδα γὼ ἔλεγον. St. 1227
Ο' φρύξ ἀναπαύσεται ἐ γνάθος τοιαύτης. S. 11. 50.
Ο' Χῖ@- Διονύσιος ἀνέκειτο. St. 1325
Ο' χρὸς ὑπάτου μὲ κόμα ἔπαιρ. St. 1110
Ὅ ἐ ἐκεῖν ἀλλὰ ἐκεῖνο μᾶλλ, ἀλλὰ ἐκεῖνο γ κεῖνό. St. 108
* Ὅ ἐ ἄλλο, ἀλλ' ὃς κάλαντ ἔστ. V. 3. 24. S. 11. 51. St. 789
Ὁ φιλόπλους. St. 1303.

Π.

Πάγας ἀλωπεκ' οὔτις οὐχ' ἁλίσκ@. St. 750
Πάγα γ πάγ' ἀγαθὸν ἐμβαλεῖν. St. 214
Παίζ@ τὸν τοῦδε. St. 357
Παίζοντα πλεῖν. St. 1107
Παιπάλημα. St. 1305
Παῖς μὲ τεττιγίζει τὸν, μὲ τεττιγίζει. St. 109
Παῖς παῖδίον. St. 1121
*Παλαιὸν τὸ' ἔπος ἄλλοτε Μιλήσι. Z. 5. 80. S. 11. 53. St. 791
Παλαιστὴν κρεῖ. St. 1167
τῷ Παλαιῷ πακῷ ἐν τῷ πόλει βοηθεῖ. St. 1246
Παλλακὶς κρεῖττ πλὴ ἀλοχ@. S. 11. 54
Παλιγκάπη φθίνει. S. 11. 56
Παλιγκοτῶν μᾶλλον, ἢ κρεῖττ ἀγαθῶν. St. 792
Παλλακικὸν βλέπειν. S. 11. 55
Πάμφιλα τετραγωνία. St. 1324
Παμφιλάπου γνώμη. S. 11. 57. St. 210
Πανὸ' ἴσασι γ Ψιθύριοι ἐκφαύ. V. 3. 67. S. 11. 60
Πάνθ' ὑπὸ Μύσκου μόνου. St. 1061
Παπίσκ. St. 358
Παπίσκ' ἀνίμαστ. S. 11. 58
Παπ' ἀγαθὰ, ὡς ἔστ Καλλικῶν γ, Οὐδὲν πονηρὸν, ἀλλ' ἔστ ἐ Καλλικῶν. S. 11. 59
Πάντα ἀκίνητ Μύλης. St. 1325
Πάντα ἐμοὶ πλησίον. St. 1359
Πάντα κάλων σύριγ, al. κοπῶν. Z. 5. 62. S. 11. 61. St. 360
Πάντα κατὰ πῶς@-. D. 7. 38. S. 11. 62
Πάντα καὶ ἐ φίλων. St. 1139
* Πάντα λίθον κίνει. Z. 5. 63. D. 7. 42
Πάντα μὲ θεὸν κρατεῖν. S. 11. 63. St. 955.
Πάντα μοῖ κόπτ ξύλ. St. 361
* Πάντα ἐκτὸ. Z. 5. 78. S. 11. 64
Πάντ' ἀν' ἀφορμὴν τι κρεῖττ καταδράκοντα. St. 1238

Πάντας

Πάντα δὲ ἔξεστι. St.362
Πάντα χαλέπ. Z.5.73
Πᾶν τὸ ῥᾴθυμον κρατεῖται ὑπὸ πολλῶ. St.793
Παρὰ νύμφαι. S.11.65.
* Παρὰ καιρὸν ἐπιτίθου. D.7.45. S.11.66
Παρὰ μέρος. V.3.37. S.11.67
Παρὰ μίλ&. St.1050
Παρὰ μὲν Θέλεττα σὺ πέντε, παρὰ γλῶ δ' ὁ πενθ. St.794
Παρεσκεύασε. V.3.40 (383
Παρὰ τ' ἄωλα τὰ τρία κῦπτε. St.
Παρὰ θάλασσαν ἐπιμένεις. St.1171
Παροξυντόνιον. Z.5.65.D.7.44.St.1294 (205
Πάσις ἡ μάστ. D.7.90. St.
Παρδῶ& τὰ πέρδε. D.7.88. St.1326
Παρ' ὕστατα ᾠκίσω. S.11.68
τὸ Πάντα ῥεῖ τοιοῦτον. D.8.27.V.3.94.S.13.78.St.1123
Παρὰν ἀπόλωμι. S.11.69. St.167
Πᾶσα γῆ πόλις. Z.5.74.D.7.48.S.11.70
Πᾶς ἔξ ἄλλη ἄνοιξις μανικολαΐ&. St.795
Πάντως ἀμείλικτον. D.8.40. St.1124
Πάντων κεφαλαῖον ὑπῶπα χρὴ λέγειν. St.796
Πάσῃ τέχνῃ. S.11.71
Πᾶσι κεῖται κοινὸς. St.363
Πατικλείους ἀναφαιτίσῃ&. St.797
Παιχίλλιος περίπατος. D.7.47 ἐκ Παιζύλλους. S.11.72
Παιζύλλιος φυλακτήριον. St.249
Πάτταλο& ἐξέκρουσον πάτταλον. V.2.12 (St.364
Παύεσθ' ἅ ἀνιᾷ μᾶλλ' ἀγχίνοι.
* Παύσασθε θυγάτηρ&. S.11.73. St.375
Παχεῖα χειρὶ λαβὲ ἢ τάτα πίν. St.798
Πεζῇ Σαβίζω, τοῦτ' ἔδ' ἐκ ὄνου πεσών. S.11.74. St.799
Πεδαιτίδιον σφυρίδιον. St.1344
Πείθου τῷ αὐτὰ καὶ πέρυσι μὴ λέγων. St.800
Πειθοῦν πολίτην ἐς' ἀναγκαίως ἔχει. St.801
Πειθοῦν παγῶ καὶ σέθεν σπανίστερα. St.254
Πρώτιστα ἀλύσκειν ὕπο& ἰοπλοκῆ. D.7.91.St.258
τῇ Πείρᾳ πάντα πρόσεστι. St. 240 (St.1164
* Πεισιδικῶ& χρεών. S.11.75.
Πέτομαι Α'τταλέ. St.1126
Πέμπε εἰς ἔμπορον τὸν δεκέμβριον. D.7.85
Πεσὼν ἡμέρᾳ ἢ τρίπους διδάσκει& St.802.& 815
*Πεσὼν ἢ στάθμ' ἀναχώ. Z.5.72. S.11.76. St.389.
Πέπων ἐστὶν πανταχοῦ ἀγχίθε& ἀλλ' ἐν Ἐρέτρᾳ, ἄλλοι ἐξεσπάζουσι λάχυ. St.804
Πέρδικα ἐστιᾶν. V.3.38
Πέρδικες σκόλ&. V.3.38.& 66. St.1147
* Πέρδικ& ἱερὸν ἔθυσ' τῇ ἀκροτάτῃ. S.11.89
Πεσσομαχεῖν. St.220
* Περὶ ἐνὸς σκιᾶς. S.11.77. St. 1017
Περὶ τὰς ὄνυχας. St.986
Περὶ τὸ ἐν Δωδώνῃ σκιᾶς. S.11.91
Περιάντα τὸν χαλκὸν ἠχεῖ μυθίσκους. St.805
Πέτρην πελαίαν ξαίνει ὕδατος ἐπιλείχειν. St.110 (375
Πέτρα αὐλὸν πλὴν χρῶ& St.
Πέττὸν ἀναιτίδιον. St.1019
Πέλαγος τρίτον. Z.5.70.D.7.49.S.11.78
Πέλαγος μάχαιραν. V.3.39.S.11.79
Πολὺ αἷμα πεφυρμέν& St.1593
Πολὺ πόλις ἐκπὸς ἀνίμων. St.394
Πολῶ ἐκδαίρῃς πολίτ. St.1125
Πᾶμα ἐκπλεγόμενον. St.365
Πεμπτεῦσ' ἐδὲ Κύπρος ὁ σκυφάσπιστος. S.11.80
Πανικὸν καὶ δικαῖς. St.1263
Πάρα πόκος ὁ πίνων. S.11.94
Πόκος εἰς. St.1070
Πολυπραγμοσύνη σκολιόφρ. S.11.81
Διακονδυλίσαι. S.1183
Πόδας& ἀνάπαυσις ψυχρολουσία. St.1333
Πίδα& ἐς περίφρ. D.6.99. & 7.94.S.11.84
ἐ Πίδες ἄνυσι& St.1105
Πίπτε δι' ὧν πέπτωκ& St.363
Πεπτύρωται τὸ χρῶ. St.1305
Πέπων ἡμίγλυκυς ὁ πεπείρας ταχύ. St.806 (162
Πέπων μὲν γλυκὺ& αἰσίου. St.
Πετάσσειρα. Z.5.61. S.11.85 St.253
Πεπαιδεύει. St.1317
Πλακοῦ δεομένῃ. St.310
Πλεῖν εἰς Μασσαλίαν. St.366
Πλείονες ἢ Καλλιμάχου. St.1328
Πλεῖστ' ἔκυσε πεσσός. S.11.6. St. 219.
Πλεῖσθαι εἰς Τροιζῆνα. St.1126
Πλέρης σκεπάζει πολλοὺς ἀπὸ μικροῦ ἀσπίδ. St.309
Πλέρης σίδαι. St. 1013
Πλὴν εἴ τι ἔρεις εἶδον ἀμείς. St. 1127
* Πλήθους θαύμ. Z.6.48.D. 7.50.V.3.49.S.11.86
Πλεῖον ἥμισυ. S.1187
Πλουδοχίαι. St.227
Πλοῦτος πολλὰ. St.403
Πολεμάρετον ἐτέρου ἄνδρα χαίροντα διαζῶ. St. 111
Πολλοὶ κενοδ&, πολλοὶ δὲ τῶν ἀρετῶν. D.7.86. St.118
*Πολλὰ θεοῖς εὔχου, πολλοὺς δὲ τῶν μέσων ἀνδρῶν. Z.5.75.S.11.94.St.120
Πολλὰ καὶ ἀκατόριον, πολλοὺς δὲ τῶν βάκχων. Z.5.77.D.7.86. St. 121
*Πολλά τε μετέπειτα δι' αὐτὸν ἐγκαλῶ. V.3.59.S.11.95.St.812
Πολλοὶ φασὶ Καρίωνα τὸν λιτὸν εἶναι. D.7.72. S.11.96.St.813
Πολλῶν μὲν λιτὸν καὶ πρῶτα Χίλωνα. S.11.92.
* Πολλῶν ἱερὰ ἐκρίνει ἀλόντα ἰδεῖν. D.1.70.& 7.92
Πολλῶν λαμῶν ἄπειλα μ' ἀπώλεσεν. St.814

Πόλις ἔχει& ἐκ ἰσχυρὸν πολύ. St.1260
Πολλὰ δὲ μαχέδεσπτα ἐπαίνου ἐκβὶ ἔμεινε. St. 115
Πολὺ ἐμοὶ τὸ πολίτην. D.7.75. V.3.62. S.11.88. St.253
Πολλοῖς οἶδ' ἐγὼ ἀλ. τὸν θεὸν ἐξαπατέσαι. D.1.70.& 7.78.S.11.89.St.113
* Πολλάκις τρὶ μοιρῶν ἐπὶ μίαν τρίποδ ἔπεσεν. D.7.81.V.3.63. St.116
Πολλάκις τὸ πόλ' ἀπ' ἐχθρῶν μανθάνειν ἐπιτοί. St.1239
Πολλὰ μάτην κεράσαντα ἐπὶ πᾶσι δυμόντα. St.114
*Πολλὰ μαστῷ πόλει κόπτεσθ' ἐχ χρείας ἄφρ. Z.5.71. D.7.46.S.11.90.St.115
Πολλὰ πατῶν ἐξ ἐκλ. St.1111
Πολλὰ φιλεῖ ἢ δικαίῳ. St.182
* Πολλοὶ κυρὶε ἄφυκ& ἐκάλεσ. D.7.79
*Πολλῶν παγῶν ὀρὸν δικαίᾳ. D.1.70.& 7.77.V.3.60. S.11.91.St.811
Πολλὰ δὲ φιλεῖ ἀσχετοῦσθαι δίκαιον. St.117
* Πολλ' ἀλ' ἀλόντ&, ἀλλ' ἐχθὲς ἐν μέσῳ. Z.5.68.S.11.93. St.810
Πολλοὶ τὸ Κρεσφόντ Σαλαμινόθεν ἄνδρες ἔσαν. St. 119
Πολλοὶ Σαλαμ&, πολλοὶ δὲ πρὸ τῶν ἀριστέων. D.7.86. St.118
*Πολλοὶ θεοῖς εὔχου, πολλοὺς δὲ τῶν μέσων ἀνδρῶν. Z.5.75.S.11.94.St.120
Πολλοὶ καὶ ἀκατόριον, πολλοὺς δὲ τῶν βάκχων. Z.5.77.D.7.86. St. 121
*Πολλά τε μετέπειτα δι' αὐτὸν μεταλῶ. V.3.59.S.11.95.St.812
Πολλοὶ φασὶ Καρίωνα τὸν λιτὸν εἶναι. D.7.72. S.11.96.St.813
Πολλῶν μὲν λιτὸν καὶ πρῶτα Χίλωνα. S.11.92.
* Πολλῶν ἱερὰ ἐκρίνει ἀλόντα ἰδεῖν. D.1.70.& 7.92
Πολλῶν λαμῶν ἄπειλα μ' ἀπώλεσεν. St.814
Πολλοὶ ὁ κακὸς γάμ& διδάσκαλ&. St.815
Πολλοῖς τοῦ Βορεάδα Λακεδαίμων κάβρους ἔχει. St.122
Πολυμαθὴς κακὸν ἔφυ. Z.5.64
Πολυμαθὴς ἀκατάπαυστος ἐξ ἑτέρου πρὸς ἄλλο. St.123
Πολὺ πρ& βέλτιον ἑαυτὸν ἐμπεσεῖν. S.11.97
Πολὺ πρ& κερδαλέον ἐπὶ πλεῖ κακὸ, ἐπὶ χρηστόν. D.7.76.V.3.58. St. 124
Πολύπους ἡμείπου, al. ἡμείπερος. D.7.73.V.3.55.S.11.98
Πολυπραγμοσύνης ἕνεκ' ἐς κεφαλὴν τρέπεσ' ἑαυτ. St. 817
Πολὺ χρῆμ' ἐν ἀνθρώποις ἀκαιρία, ἢ σοφία. St. 816
Πορτόλοχ ἀδύρετ&. St. 1329
* Ποσειδὼν ἐν τροίᾳ φάανται. D.7.71.S.11.99
οὐ Ἐν Ποσειδὼν ἀλλ' ὅτε ἐ Καλλεφῶν. S.11.100
Πόσις σπόρος. D.7.67.S.12.1.
Ποσὶ πόλιν πόσις φέρ. S.12.2
* Ποσὶ πρὸ δρᾶδιν. S.12.3
Πόσις πατρὸς. V.3.56
Πόσσα Διὸς τί καὶ κεχρωσ. S. 12.4. St.1129
ἐ Ποτόσης οὐχὶ ποτόσης διακεῖται. St.620
* Ποτιμὰς δικαίᾳ ἰσόζυγος. D.7.74.S.12.5.St.157
Ποτιμὰς τὰ πόρρω πατέζων. D.7.70
Ποτιμῶ μὴ ἄλλο ἐχεῖν ἐπάγων. D.7.68. V.3.54. S.12.6
Πόσῳ δὲ τρέχον ἀμείλιχον, &c. D.7.95
Πόσις λυκοῦ& St.1130
Πρᾶγμα ἀνοργεῖον ἐκεῖν. St. 1121
Πράγματ' ἐξ ἀνοχείας. D.7.59. V.3.45.S.12.7.St.1326
Πρασίτης ἀδύρετ&. D.7.64. V.3.50
Πράτε σύλλητ' ἐ ἱρόπου δίκ Σαλάπτα. V.3.53.S.12.8. St. 1247
* Πρεσβύτης& Κόθρου. D.7.45. S.12.9
Πείσεται Λυκόφρ. V.4.10
Πεῖσαι ἐλεῖν. S.5.53
*Περὶ ὧ θέτεαι τὰ ἀδρ. S.12.10. St.181.& 1131
Περὶ τὰς ἰχθῦσι ἰκέτ& ἀμφὶ κυρῆν. D.7.93. St. 818
Περὶ δὲ τέρας ἴδε πυρὸς ἔκτ. D.7.63.V.3.48.S.12.11.St. 237
Περὶ ᾧ δὲν ἰχθῦσι ἰκέτ σύκον ἔλαβεν. D.7.61.V.3.46
Περὶ καχῦν τὰ κακὰ κρεπόδιον. S.12.12.St.1306.& 1330
Προβεβούτης κακὸν ἄρκτ. D.7.62.V.3.47.S.12.13.St.329
Πρεσβύτης ἀδ&. St.1152
Πρόβατα ἐλαφ ζῆν. S.12.15
Προβάτου ἐδ' ἐπιλεῖ, ἰὼν ἐ πεφεῦ κακῶ. D.7.58.S.12.14. St.819
* Προβάτου σκοπός&. S.12.16
Πρόκειται λιθῶν τῷ Τιλυφᾶ μεθύοντ ἄν. St.820 (17
Πρόκειδε ἄλλοτ. D.7.55.S.12.
Προμήκεια ει. D.7.52.V.3.43 S.12.18. St.1321
Πρωίδικα. St.280
Πρὸς ἄλλας ἐφεσχαίνει. St.1109.& 1187
Πρωτογενῶν ἐς φῶρ. St.1134
Προκλέου& Ἀγησι. St.1135
Πρὸς ἰδίους ἐκ ἐπὶ ἐξίστ. S.12.19
Προδῶναι παχέσι. St.367.
Πρὸς κάστορος ζῆθι, δυσμόρους σφὶ δοῦναι. St.821
Πρὸς Κάρη Καρίζει. D.7.65. V.3.51. S.12.21
Πρὸς κιθὶν ἐλάλει. D.7.60
* Πρὸς κίστης λακτίζει. Z.5.70. D.7.84. S.12.22
Πρὸς Κρῆτα Κρητίζειν. S.12.25
Πρὸς Κάνναι γαμεῖζουσι. D.7.54.S.12.23. St.1153
* Πρὸς κίστη θρυαλὶς ἄπτεται μάχλου. S.12.24
Πρὸς μάστ ἐλεῖν ἀνηρχε ἀπίρχειν. St. 822
* Πρὸς σῶμα μαστῆς κλαίει. D.6.34.& 7.66. V.3.52. S.10.20

Πρὶν κάδιον πίζης κάδιδε, μὴν σοὶ πίζῃ κάδιλον. St.1240
Πρὸς τὸν ὦ σοφώτατον πίζειν. St. 1331
Πρὸς τὸ ἅρμα δὴ μᾶλλον εἰξεται ἀνδρόπαιν. St. 125
Πρὸ τ' βοὸς τὸν ἄροτρον κύ. Θ. St. 1132
* Πρὸ τ' οἴκου τὸ ἱγκαύμενον ἕλκειν. D.7.56. St. 368
Πρίστηρι χαλκὸν ἐξυρὸν ἐγκρίπτειν τὸν δακτύλιον. D.7.57. S 12. 26. St. 823
Προτάσσει δοῦναι μᾶλλον ἢ σωτῆρα. D.7.87. V.3.65
ἐπὶ Πρωτέᾳ κωφὸν ζώντα S.12.27
* Πρωτέᾳ λόγῳ πειρᾶν. S.12. 28. St. 334
Πρὸς τὸν σοφὸν ἁμαθὴς. S.12.29
Πρὸ πάντα γ' ἥρωα κιρνᾶν ἐχυρόν. D.7.89
Πρῶος πρῶτα. St.368
Πρῶτον καλυμβᾶν, ἔπειτα δὲ γράμματα. St.824
Πτωχίζειν. S. 12. 3
* Πτωχοῦ πήρη. Z. 5. 66. D.7. 51. S.12.81. St. 402
Πτωχῶν κύνα δεῖ κυναῖ. V.3. 42. S.12. 32
Πτωχῷ εἶναι δεῖ πᾶσι. St. 310
ἐπὶ Πυγολαμπίδι λέγ, ἐπὶ τοῦ δυσπείστου. S. 12.34
* Πύθια ἢ Δάλια. Z. 6. 15. & 19. D.8. 33. S. 12. 35. & 13. 33 (12. 36
Πύθου χαλκίδ. V. 5. 41. S. ἀπωλάμενος ὑπ' τερπιζώνης κύλιξ. S.12. 37
Πύξ ἢ λάξ. St. 369
Πύξ ἢ σιαβᾷ τὴν καλιάν. St. 1098
ἐπὶ Πυθαγόρᾳ διάτορ. S. 12. 39
Πυθόμενος μὴ χαίρειν. S.12 38
Πυθέσθαι μὴν. Z.5.79.S.12. 40.St.314. & 329
Πῦρ ἐπὶ δυσὶ ἰδεῖν. D.7.82. V.3.64. St. 382
* Πῦρ ἐπὶ τῦρ. Z.5.69. S. 12. 41. St.370
Πυρὶ ἢ πῦρ ἐπιθύειν. St.1096
Πῦρ, ἢ θάλασσα, ἢ γυνὴ, κακὸν ἦν. St. 815
Πύσσεσθ' αἰνῶς. S.12.42
Πυθμένος Πυθέαο ἔκαδε τλῆ Κυκεῶνι. S.12.43. St.1241
Πυθίου Δάλιος. St. 1333
Πῦρ πολλὸν. S.12.44. St.371
Πυρρὸς ἀνὴρ, δυσμενὴς χρυσός. St. 372
Πῶς ὦ' δακέτω. D.7.83
Πωγωνοτύλης. St. 1138
Πῶς γὰρ πικρὸν ἀνάπυμα δύναι ἀνέχεσθαι. St.126

P.

Ῥαδαμάνθου κρίσις. D. 7.98. V.3.70. S.12.45. St.264
* Ῥαδάμανθυς ἀνακρίνει. Z. 5. 81. S 12.46. St.390
Ῥάκος πλυνεῖον. St.1337
Ῥάκος. S. 12.47
Ῥαπίσματα ἰάμασι. S.5.82. S.12. 48. St. 1325
* Ῥᾴδιόν ἐ τὸ λέγειν ἐξεθέλοντα ἢ βουλεῖ. V. 5. 71
Ῥᾴδιόν τοι πολλὰ ἐπὶ μοῦνα ἐπὶ δηρὸν ἐπιτῦναι. S. 12. 49
Ῥᾴδ' ἐς ἀχαιὸν ἰόντα καὶ ἐσπερχῆ. St. 826
Ῥαχίσματα μῆ. D.7.99. S. 12.50. St.969
Ῥέπει πίστ. V.3.68
* Ῥήγδιν ἢ τὸ πεπαιδεῦσθαι. V.3. 72. S.12.51. St.221
Ῥήγνυμι κακῶν δεσμὸν. D.7.96
Ῥηγνὶ κακῶν. Z 4.85
* Ῥήγνυμι δεσμὸν. Z. 5. 83. D.7.97. S.12.52
Ῥήγνυμι ἀντὶ χαλκοῦ. V.5.
Ῥῆμα ἀντ' ἀνδρὸς. D.7.100. V.3.74. S.12. 53
Ῥῆσις Σωδᾶ. St. 1054
Ῥῆσις κακῶν δεσμὸν. V.3.69. & D. 7. 96. Nam in hoc locus ex Vaticana restituendus.
ῥήσσει δ' ἔστι κἀν ἐπὶ Ῥοδίοις πόλει. S.12.54
* Ῥῆτὰ μ' ἐξηγοῦ. S.12. 57
* Ῥῆτὸν τὸν Δοτίαν. D. 7. 96. St. 337
* Ῥᾴδιον χρυσοῦ. D.8.4. V. 5. 76. S 12.55
* Ῥᾴδιον ἀνεμώνης ἀναρῆξαι. D.8. 1. S. 12.56
* Ῥᾴδιον περιελθὼν μᾶλλον ζώντα πόλιν. D.8.2. S.12.58. St. 827
Ῥᾳδίου ἀνδρὸς ἀνεδήσατο. S.12.70
Ῥᾳδίως σπανίζειν ἐστὶ τὸ ἀεὶ ζητεῖν. St.411
τὸν κύνα χειδρῶσι ἢ Ῥίνῳ Θ ἰὸν πεπτωκότα δακόντα. S.12. 59
Ῥίνα ἐμπεπτωκυῖα. S.12.60
Ῥινοκολλᾶται δίκη. St.284
Ῥινοκόλλας δίκη. D.8.3. V 5.75

Σ.

Σβεννύουσι τὸ ἐπὶ Σάρδεις. St. 296
Σαίνει δάκτυλον, ἢ κύων λάκτιζε. St 818
Σαλάκων. St. 292
Σαπρὸν ἐπὶ ἔδωκε St. 1139
Σαπρὸς πολίτης. St. 1140.
* Σαπρὸν ἄρτον. V.3.81.S.12. 61. St.281
Σαρδὼ ἢ Σάρδις. S.12.62. St. 292. & 819
Σάτυλος Διός. St. 1316
Σαῦλα καὶ σπουδαῖα. V.3.87
Σαφῆ τὰ σπουδαῖα ἰρήσεται τοῖσι. St.830
Σαφῶς ἐπὶ τοῖσι ἰρήσεται τοῖσι. St.411
Σβεννύουσι τὸ ἐπὶ Σάρδεις. St. 296
Σαίνει δάκτυλον, ἢ κύων λάκτιζε. St 818
Σαλάκων. St. 292
Σαπρὸν ἐπὶ ἔδωκε St. 1139
Σαπρὸς πολίτης. St. 1140.
* Σαπρὸν ἄρτον. V.3.81.S.12. 61. St.281
Σαρδὼ ἢ Σάρδις. S.12.62. St. 292. & 819
Σάτυλος Διός. St. 1316
Σαῦλα καὶ σπουδαῖα. V.3.87
Σαφῆ τὰ σπουδαῖα ἰρήσεται τοῖσι. St.830
Σαφῶς ἐπὶ τοῖσι ἰρήσεται τοῖσι. St.411
Σβεννύουσι τὸ ἐπὶ Σάρδεις. St. 296
Σαίνει δάκτυλον, ἢ κύων λάκτιζε. St 818
Σαλάκων. St. 292
Σαπρὸν ἐπὶ ἔδωκε St. 1139
Σαπρὸς πολίτης. St. 1140.
* Σαπρὸν ἄρτον. V.3.81.S.12. 61. St.281
Σαρδὼ ἢ Σάρδις. S.12.62. St. 292. & 819
Σάτυλος Διός. St. 1316
Σαῦλα καὶ σπουδαῖα. V.3.87
Σαφῆ τὰ σπουδαῖα ἰρήσεται τοῖσι. St.830
Σαφῶς ἐπὶ τοῖσι ἰρήσεται τοῖσι. St.411

Σαφῶς. St. 273
Σβυνῶρ. S.12.67
Σεμνὸν Ἀμάλειαν. St. 354
Σεσαλ̃ον. S.12.68
* Σεσηλὰ πράγ'. D.1.2. & 8.7. S 12. 69
Σεσηλὸς θάλασσα. Z. 5. 51. St. 1141
* Σεσηλὸς ἰωχαΐζεται. Z.5.84. D.8.15 S.12.70. St.1103
Σήκιον πάλαι. V. 3. 77. S. 4. 22
Σηκὸν κυμᾶν. V. 3. 77
Σημεῖα μιᾶ. St.1294
Σίμωνίδεια σπανιώτερα. S.12.71
Σκιαμαχεῖν. V. 3. 85
Σκινάριον. V.3.78.S.12.73
Σκίνος. S.12.75
Σκιρῖται ἀξιῶν. St. 376
Σκιρίζειν. V.3.84. S.12.76. St. 1134
Σκυθικὸν ἔπινον ἢ Ἀνάχαρσις ἐπὶ τοῖς Σκύθαις. S.12.74
Σκόλοψ. D.8 20. V.5.86
Σκολιὸν ἐξὶ Ἀσπαράγει. S.12. 77
Σκολὶ ῥοδάκη. D 5.88
Σκοτομαχῶ S.12 88. St.1055
Σκυτάλη ἴσχαρ. S.12 83
Σκύμνος. S.12.79
Σκληρὸν ἐπὶ τοῖσι Ἡτταμένοις κοιλὶ. S.12. 80
Σκληρὸν ἐπὶ τοῖσι ἐπὶ τοῖς ἐπὶ χρῆμα. St. 830
Σκολιὰ κ' χάρακι. Z. 5. 55. S. 12. 81
Σκυθικὴ Μυλίτα Κατωνᾶ ἀπομαγμένα. S.12. 82.
Σκορπίζειν. S.12.92
Σκύλα παρέζειν. St. 176
Σκύλα τὰ ἐπὶ δεῖπνον ἀνακλίνειν τὰ ἐδώδιμα. St. 128
Σκύμνῳ τὰ Σκύλ' ἐπὶ τοῖς ἐδωδίμοις ἰρύειν. S.12.97.
Σκυλεύειν τὸν νεκρὸν. S.12 94
Σκύλον μὴ χρυσᾶ. S.12.93. St. 1308
Σόλων ἐκ Ἀθηνῶν. St. 351
Σόλων αὐτὸν. Z.5.91. D.8.9. S 12.95. St.1336
Σόλωνὸ Ἐγκῶμ. Z.5.92 S.12. 96
Σόλων μετ' ἐχθρὸν, ἔπειτα μετὰ φίλον. St. 839
Σπανιώτερον λίθῳ. Z.5. 97. St. 1337 (382
Σπαρμοχάρης τὸν πλοῦτον. St.
Σπάρτῃ ἐπὶ τοῖς χρῆσθαι. St.1148
Σὺ γ' οὐ δύνασαι ἀπὸ τῆς κεφαλῆς κυνῆν. St. 838
Σὺ δὲ, σὺ δὲ πίθι S.12 99
* Σωκλῆν Ἀπημαχὲς ἢ Νεμέᾳ. D.8.18. St.841
Σὺ δὲ μάχεσθε. Z.5.99. St. 383
Σὺ δὲ πίνων. S.12.65
Σὺ δὲ τὰ τῶν ἀγαθῶν, κρίθ' ἑαυτόν. St.840
Συγγενικὰ πράγ'. Z.5.94. S.12. 100. St.1149
Συγγενέων ἀκούειν. V. 4. 20
Συγκλύδες χρῆσ. Z.6.1. S.13.1. St. 962 (S.13.2
* Σύδνει περὶ θαλάσσης. D.8. 19.
Συκομόρῳ κεκύφατε. V.5.82
* Συκομόρῳ σικύας. Z.5.95. D.8.12. S.13.5. St.1300
Συκοφαντῶ. St.1015
Συμβολὰς ποιεῖται ἐκ τῶν ἐπιχωρίων πλανᾶ. S.13.4
Σχεδὸν πάντων ἔστιν ἐν Δικαίοις. St. 842
Σχῖνα ἢ πεύκην. St. 1145
Σχοινδῶ. Z.5.96. D.8.7. & 13. S 13.5. St.987
Σχοῖνος ἐξ ἴσου. St.384

T.

* Τὰ ἐπὶ Νανσίᾳ. Z.6.10. S. 13.6. & 19 & 34 St.1063
* Τὰ ἐπὶ τὰ Τάλῳ. Z.6.3. D.8. 21. V.5.95. S.13. 7. & 11
* Τὰ ἐπὶ Μῦλα ἐ τραπέζῃ. Z.6.16 S.13.8
Τὰ ἐπὶ οἰκείοις ἐπὶ τοῖς ἀλλοτρίοις. St. 191.
Τὰ ἐπὶ τῷ Κοσκίνῳ. S.13.9
Τὰ ἐπὶ τῷ τὸν ἐλαιοκάπηλον ἀπολωλέναι. S.13.11. St.843
* Τὰ ἐπὶ Ψ' ἰσκεῖον. V.4.9. S. 13.10
Τὰ ἐπὶ τοῖσιν. V.4.15
Τὰ ἐπὶ τοῖσιν. V.3.93. S.13. 12. & 21

Τὰ δύμαν' ἴλλε πολὺ ῥῆμα καὶ εἴρει. St. 844 (35
Ταυτάεσσι κραῖν. V.4.11. S.13.
Τὰ κρεμὰ χαλεπά. St.1150
Τὰ Κατνάιου. St. 1014
Τάλαν ἐμαίμακτε, τάττα μ' ὀρνιθεύ μεδα. D.8.50.S.13.13
* Τὰ Μαγνήτων κρεμά. S.13.14
Ταναχρεῖν ἀλιπτήρασι. S.13.15
Ταπεχρᾶῖς ἀλιπρέουσ' ἐν ἀθυστέι. S.13.16
Τὰν ἀπ' ἀγίριν παῖν. St.386
Τὰς ἀρετὰς καὶ τὰς ἐντίας ποιᾶσθαι χρὴ πάντα. St.129.
Τᾶν πρεσβυτέρᾱν λεγόντων. St.1131
* Ταντάλειος πάμπαν. S.13.17. St.1309 (St. 994
Ταντάλου κίονα πρίζῃς. S.13.18.
Ταντάλου λίθος. S.13.19
Ταν' ἀλκὰ τάλαντα πολλαπλάζεται. Z.6.4. D.8.17. S.13.26. St.1338
Τὰς χεῖρας πατέρυγα, τὰν δυὸν κρέων. St. 849
Τὰ πολλὰ φρόντιν ἀνὴρ ἀστρολογεῖ δίκν. V.4.8
Τὰ πρὸς μάτην ὄντων λόγων κολλᾷ. St.845
Τὰ φρῶτ' ἀρίστα παῖδες λέγουσ' ἐκγόνοι. D.8.38. V.4.13. S.13.23. St.846
Τ' ἀγγέλοιο τὸν εἶμα καὶ ψυχὴ ζητεῖ. St.850
Τάνυσον ὀϊστὸν ἄνδρα, ὃν ἴδῃ τὸ πλῆθ. St 851
Ταπεσία μὴ ἔρεπτε. S.13.24
Τὰ Σαμίων ἀπόνοια. V.3.98. S.13.25
Τὰς τὸ ἕλκος τετρακάδος. D.8.39 V.4.16. S.13.27
Τὰς κυμβίδας τῷ κρατὶ, τᾷ κύλικι κράᾳ. St. 854
Ταὶ τὸ τᾷ σωφρόνᾳ ἀναίδεια. Z.6.13.St.1152
Τὰς ἰδίας αἰεὶ ἄπαν ἐκπράττει ἔτυχεν. S.13.28
Τὰ σῶμ' οὐδὲν, τὰν παῖδων σπάνιν λέγω. St 847
* Τὰ τριακὰς ἢ δύασιν. Z.6.11. S.13. 30. St.385. Vide in ἔπεσε τὰ τρία φῶτ' ἢ δυώ.
Τὰ τῷ ἐόντι κρίτιν. S.13.29
Τὰ τῶν ἀρκούντα ἔπεται ἢ τοῦτον ἄρκειν. St.852
Ταῦτα φρόνιμον ἔπεται ἀλλ' ἐλεύθεριον. S.13.31. St.1312
Ταυτὶ λέγεται μηνιαιτόδικα ἀκίνη. S.13.34 (203
Ταῦτ' ἐ κρεὶς ἐπιτιμᾷδίν. St.
Ταχέως τοῦδ' ἔβ' κρεών. St.1153
Ταχὺ ἐπίσταται μαντίνεις ἐπιτίτραν. St.853
Τὰ χείματ' ἄνεχόν τι ἢ ἀνοχείμαν. St. 848
Ταχυδάμοιτε ἴρπει. St. 285
Τάχιστα πάντα μὰν λαικὰ ἢ γάμα. St.835
Τέκνον δ' ὡς ἐπαγγεῖται ὁ ξυλοκόπος. St 856
Τέλεα ἱρεῖ τελῶ. S.13.36
* Τελεῖται πάντων. S.13. 39
Τελματία ἀλαπαῖ. S. 13.46
Τίνῳ ἔφη εἶδε. D.8.51
Τοιχῖτις. S.13.37. St 1154
Τοιμενάων ἔρεπε. St.1155
Τοιόδε ἀδρώπους. Z.6.9. S.13. 40. (St. 1140
* Τοιόδε ξυνάφρῳ. S.13.41.
Τοιόδε πέλεται. D. 8. 58. S. 13.42 (S.13.43
* Τοιμίσεα κρεά. Z.6.6. D.8.24
Τοιτρὰὶ γυναῖκες οἱ ἴσαι ἄλλαις πᾶσι. St. 857
Τοιτρὰὶ γίγνται. Z.6.7. S.13. 45. St. 130
Τοιτρατάκαρα σκάφη. S.13.57
* Τοιτάκαρα ἴδιαῖσι. S.13.44
Τόξευε μὴ ἐπίβαι σαγήνῃ. D.1.15
Τόξευε τέχνᾳ ἔσεται ἐξ τύχᾳ τύχη. St. 858
Τῷ ἀρχηγέτᾳ βίβλου ἄνδρες ἐς πεδίον. St. 1242
Τοκμάζει χάτερ. St. 393
Τόκος ἐν μεσίᾳ, al. ἐνέστιος. S.13.47
Τοκᾶσι φίλοι κακίστοις ἐν οὐκ φίλοι. St. 860
Τῷ μὲν βίβλου χαρὰ, τῷ δὲ λαμβάνω. St.859
Τῷ μ' ὕδωρ ἐγχέε ἀνδρὶ χρηὶ, τῷ δ' ἐτέρῳ πάλ. St. 131
* Τὸν Κυκεῶνα συλλέβα. S.13.48
Τὸν ἀυτὸν πάντα ἀναχρέωσε ἔρχεται. S.13.49
Τὸν δεῖνα ὄντως ὁ Σαῖος ἀκτίζεται. St.861
Τὸν Δωτεὰ μὲν ἀμφίβλητ' ἄρμασιν Ἥνιον, ἄλλον δ' ἐν ἐνδίοις. S. 13.50
Τὸν ὄλλα καλλιπεῖ. V. 3. 96. St.1156 (St.992
Τὸν ἰμὸν κάμνει πόνον. S.13.51
Τὸν δόξῃ ἔχειν πεπυρμένον ὥσπερ αἰ πίτυας. D. 8. 56. S. 13.52 (St.387
Τὸν κρ' ἀνυτὸν ἔλαι. S. 13. 53.
Τὸν τρεβίλιν τρέφει ἐς πόνον. St. 394 (St.1085
* Τὸν λωτοφάγον ἐς δόον. S.13.54
Τὸν Συρακόσιον ἀνάπλευ. V. 4. 20
Τὸν πράσσ' ἀσσον ἐόντα. S.13.55
Τῷ πίθῳ δὸς τὸ σκάφος ἐν, ἢ πανοῦσται τ' ἄρτια. St.1143.
Τὸν χαλκέᾳ Ὀλυ St.1052
Τὸν χεῖρ' ἀφορέσαντα τὸν δυὸν κολοῦν. S.13.57
Τὸν ὄνον ἀσπίχει κρεμάσθαι κεν Ἀθήνῃσι. St. 862
Τῶν Χαλδίνων κίονες. St. 1150
Τῶν Μιγδόνων ἄξιος μηδ' ὄν. S. 13.56. (του. St.863
Τῶν δημοσίᾳ δίκᾳ πάντα γίνεται. St. 858
* Τῶν μοῦσα ἐκ αἰξ κολοῦ). S.13. 58. St.1157
Τῶν μυρίων, ἢ δύο τιμᾶν ἔστι πολιτεύειν; S.13.59
Τῶν πολιτῶν κρεά. St.1267
Τῶν ψυχῶν δὲ ἀναλίσκ γλαυκεμόνιν. St. 131
Τὸ χρὴ δεῖν δυσεῖν ἐς βιβεύλᾳ τι ἐς γαστέρας. S.13.60
Τὸ χρὴ κακὸν κακὸ ἐς βελτανίαν. S. 13.62. St 212
Τὸ χρὴ κακὸν ἐν πυρὶ κατοπεῖν; St.869 (276
Τί δ' ἄμυνε ὧδε ἠγέρεις; St.
Τί δ' μακρᾶς ἀκοντίων ἀκόντιον μ' ἔδει; St.864 (St.865
Τί δ' ἄν τις χίσῃ νῦν ἐς ἐργασίαν;

* Τελέα-

* Τελέων ἔρχει. Z.6. 18. D.8. 37. V.3.89. S.8. 38. & 13.61
* Τέκτων κίρι ἔτεκε κακὸν ἀνδρὶ πατρίᾳ. D.8.22. St.153
Τέλλιν φαλαρίν. St.1161
Τί μεγάλα ὀρνιθεύζεται μεγάλων πλοῦ; St. 866
Τί σκῶπτε, ὦ τύφοντε; St.1159
Τί δ' ἦλθες ἀπὸ Ἀρτέμιδος ἱστ. V.4.14. St.867
* Τί δ' ἐκ ἀπάγξω τὸν Θέλγιν ὄφιν γόν; Z.6.17. S.13.63. St. 863 (1158
Τί σοὶ τὸν Ἔμβολ; D.8.52. St.
Τίσαμον ἱρατίσατο. S.13.64
Τίς ἐν Κύδωνος; D.8.42. V.4.19
Τίς ἐν δολῷ Ψάωνι, ἀσφάκτου ὡς; St. 870
* Τίς πατὴρ ὄνομα, οἱ μὲ ἐκκαιδέκατα τίκτει; D.8.46. S. 13.65. St.134
Τιτῶνας κρεῖττ. D. 8.47. St.
* Τὶ τῷ ὦ; S.13.66. (1177
Τίς τριτὸς ἔπεται; S.13.67. St. 398* (St. 397
Τίς χρὴν πολιτῶν χρημάτων; Τίνες Λ'τίλλου κεκλήρωνται; Z. 6.14. S.13.68. St.1160
Τίτρᾶβον ἀντὶ σκυτέως; St.1286
Τὸ δεῖνα ἐφ' ἡμῶν ἀμὸν ἔδρυν. St.1163
* Τὸ βασιλικὸν Ἀλέξιν. D.8.41. S.13.69
Τὸ δ' ἔπος ἐν ἀμφὶ ὦν. St.155
Τὸ δ' ἔτος ἐκ κολάσασιν. D.8.30. V.4.2 (St.262
Τόλμ' τὰ κλέος ἐπαίρουσα. V.4.10
Τὸ δ' ὦνον' ἐμοῦ. St. 210
Τὸν' ἐξευρίσκω τὸν Ἀγχίσου μῆν. St. 871
Τὸν' τὸ πολὺ μείζων, ἢ Τρίτων ἰλίων. St. 872
* Τὸ Δίονος χρό. S.13.70. St. 1162
Τὸ Δωδωναῖον χαλκεῖον. Z.6.5. D.8.32. St.226
Τὸ ἐν καρδίᾳ ἢ πέτευτος. D.8.43
Τὸ δημοσιεύειν ἄμεμπτον. D.8.28. V.3.97.
Τὸ Ἡσιόδειον χῦρος. V.4.3.S. 13.71
Τὸ δημόσιον τῷ Κοινῷ. Z.6.19.S. 10.67. St.1163
Τοῦτός ἔδει ἔλεγε ὕδατος σωτῆρ. St. 881
Τοῦτ' ἐκ ἂν ἐκ ἄρχῃ ἴσον τέλος τυχεῖ. St.882
* Τοιστοὶ Θηβαῖοι ἐστάσιν ἐστάσιν. S.13.96
* Τὸ Γ' σταφίδος τρίχιν. S.13.72
Τῶν Γ' σταφίδος ἄξιον ἔζευκ. S. 13.97
Τῶν ἐρετῶν ἔβη κραῖ. St.964
Τῶν τυρῶν ἀγγειοτρίζει. St. 1262
Τὸ κέρδος ἀδὺ, κἂν ἀπὸ ψιδὸν ἦ. St.875
Τὸ μέγεθος κατασκαλὲ. St. 1060
Τὸ μὲ μ' ἔπεσε κάμα, τὸ δ' ἦ σταλάμενον. St. 874
Τὸ μὲν πάρεργον, λέγει ἀπὸ ἰμάτιον, Τὸ δ' ἔργον, ὦν πάρεργον ἐστὶ σκάνδαλον. St.876
* Τὸ Μεσσηνὸν ποῦν. D.8.31. V.4.4
Τὸν αὐτὸν κίνδυν καὶ φίλτατ' ἀνδρὶ κακὸ. St.886
Τὸν δ' ἐγχέφαλον ἐν νοῦ Γαλήνας ἴδῃ. St. 887
Τὸν ἐγκέφαλον ὦν φ' ἑστιατεῖν ἀκρεῖς. S.13.74
Τὸν δρῦν τὰ πάντ' ἐν πεδίῳ ἐρείπεσθ. St.888
Τὸν Ὕδωρ βίβ', ἀ σοφὰ σημεῖα. St. 889
Τὸν βέλτιστ' ἐπ' ἔλαιον. St.1339
Τὸν σκοπὸν φάγεσαι ἐς τὸ σῶμ' ἐκπεσεῖν. D.8.45. V.4. 24
* Τὸν Κυλοφάνα ἐπάγει. D.8.36. V.2.43. & 4.11. S.13.75. St. 99. & 399
Τὸ Κυλικρέτε γάλα πάνυ. St. 227
Τὸν Μίδα πάντων. D.8.53
Τὸν ξυλεῖα ἀπτέρυγον. D.8.48. S.13.76. St.1162
Τὸν ὄλεσε ἐκπαγλὸν ἐπὶ ἄλλοις. St. 306
Τὸν οἰκ ἐμοῦκε τρίχῃ. St.1182
Τὸν πάντων τὸν τυραννεῖν βασιλέα. St. 890
Τὸν πάλαι ἀνάκεισ ἄρτι ἢ ἀνάγκα ἀρτεῖ. St. 891
Τὸν σκολὸν τράγοντα χαίρει τὸν χλαῖναν ὕφανε. St.135
Τὸν Ὕλαν κρεμνάζειν. D.8.33. S.13.77
Τὸν φυτὸν τοῦ θεοῦ. St.1131
Τὸ Οὐ φυκέσιον. D.8.54. Vide οὐκέσιον χρυσάστερ.
Τὸ περὶ τοῦ πυρὸς. S.13.79. St. 1304
Τὰ Πέρσαι ἐπιπολάζειν. D.8.40. V.4. 17. S.7.51
Τὸ σὸν ἐρυθρὸν ἐστίν. Z.6.12
Τὸ σὸν κακὸν σκήπτρον ἴσχει ἄνεπλ. D.8.44. V.4.23
Τὸ σῶπτε τὸν τὰν παῖδας ἐξαιρεῖσθ' ἄρτ. St. 877
Τὸ σκολὸν ἄνημα σὺ γελᾶν δυόν δίδου. St. 878.
* Τὸ σκυμβὸν (al. σκολιὸν) ξύλον, εἴ πτ' ἀρθὲν. V.3.100. S. 13. 80 (St 879
Τὸ συγχωρὲν γὰρ ἐχθρὸν εἶναι. Τὸ χρῆμα ἐς τὸ βῆμα. St.1165
Τὸ τίλλει αὐ' ἀρχῇ δεῖν ὁ κτησάμενος. St. 880
* Τὸ δάσιον χρῆν. S.13.81
Τὸ δ' ἄκρον ἐκ Κυμαιοῦ ἐκμαζίπτ. V.4.6. S.13.82
Τὸ Δαῖον τὸ κάκιλλον. S.13.84
Τὸ δ' ἄλλο ἀκούειν σοφίαν ἐλεῖν πάντων. S.13.83
Τὸ πηγὸν τὸ πολλόν. S.11.69
Τοῦ Πριτίου πέρυσι πολλὰ πτ. St. 892
Τὸς γέροντας πᾶς ἀλλάσσει καὶ φῦ ἐ γαμεῖ. St.1244
Τὸς δ' ξυσίζειν ἀλίπατ' ἴχνη δ' ὀφρ. S.8.12
Τὰς δ' ἀεὶ μίαν πάντας ἄρα καλ. St. 380 (13.85
* Τὸ σκόλυ δίπτ. D.8.57. S.
Τὰς ἐταίρας πρὸς φιλοκερδείᾳ. S.13.80
Τὸς ἀπεγχωμένας ἐχθροῖς κομίζειν. St.894
Τὰς σωστὸν ἀν τε πάντων τέχνην λέγω εἶ. St. 136
Τοῦτ' ἐ, τ' ἐς ἀδὲν ἀν ἐ Λάτλαν χαλᾷ. St. 895
Τὸν δὲ τὸ σκολὸν ἐξέμυσε δίδ κρεῖττον. St. 1245

* Τῶν τὶ ὑπόθημα ἴβηφα μὲν γεγαῦ. D.8.49
Τὸ φοινίσσειν Ζώνην ὑπερτέλ-λειν. St.893
Τὶ φυτεύεις πάλαι ποτε. D.8.29. V.4.1.S.11.66
Τραγικὸν πάθος. S. 14. 2
* Τραγικὸς πίθηκος. S. 13. 89. St. 1167
Τραγὸν ἀμέλγειν. St.1050
Τραγῳδεῖν βλέπειν. St.1168
Τρεῖς εἶσιν οἱ σοφοὶ τὸν ἀριθμὸν ἐμοὶ δόξαι τρεῖς, καὶ ὧν πρεσβύτερος ἐγὼ λέγω, τέτταρες. St.897
Τριγλίδιον. St.206
Τρίγωνα Ἡλιάτου. S.13.91
Τρία Στησίχορα. S.13.90
Τεισὶ τύραννοι Ἕλλησι. St. 1169
Τεσσαράκοντα χαρίτες. S.13.92
Τρὶς ὀκνομαξαλίσειεν ἂν τὶς ἀλλιάσειε ἄξιον. St.137
Τρὶς ἐξ ἑκατέρων ζῶντες. V.4.92
Τρίβολα σκέπειν. St. 1170
Τριγλᾶν κάδιστον. S.13.93
Τριγλίς. St.965
Τρίγωνα ζώδιον. S.13.94
* Τρίγωνα πολιτ. Z.6.8.D. 8.54.S.13.95.St. 1095
Τυφλὸς ἐν σκότῳ. V. 4 25
Τυμβογλυφεῖα. St.245
Τυρὸν ἐκπιπράναι. St. 1006
* Τυρὸν ἐπιπρᾶσαι. D.8.26.V.5. 93 (99
* Τυρὸν τυλοποιεῖν. S.13.
Τύρρα Εὔβοιαι. S.15.100
Τῷ δ' ἀπιστοῦντι ἀγθὶς ξυλαμᾶσθαι. St.898
Τῷ θεῷ ἀγχίλοπα. D. 8. 55. St. 1068
Τῶν γὰρ διδασκαλείων ἐστὶν ἔγχελυς ἀλείφειν. St.1248
Τῶν δωμάτων τὸ κλιμάκιον Κλεισθένους. St.158
* Τῶν ἐμπίων τοῦτον τὸν ἐπὶ τῆς ἀντιστρατηγίας. S.13.87
Τῶν δικαίων τὰ πάντα ἐπαινεῖσθαι. St.910
Τῶν δ' οὐκ ἐᾷ Ἡδύλιχα δεσπότα χρήματα Μίνως. St. 130
Τῶν ἡμῶν ἐκεῖνος ἦν. St. 1340
Τὰ τῶν ἀνθρώπων τὰ ξύμπαντα. V.4.5
Τῷ ὀστρακίνῳ σκαπτίλῳ συγχωρεῖν. St.899
Τὸν αὐτὸν ὦ ἄνερες ἔλκειν. St.404

Υ.

Υ Ἐσχάρα τὸν ὄνον. St.405
Υ γίνου Ἀθηναῖος. S.14.1
Υ γίνε ἐξ ἑνὸς ἑκάστου τῶν ἐν βίῳ ὄντων. St.902
Υ γίνεσθε κριτὴς. Z.6.27. S.14.2. St.367
Υ χειμάζεται. St.1171
* Υ ὕδατι γίνομ. Z.6.26.D.8. 61.S.14.5
Υ ὑμετέρου ξυμπίνειν ἐν οἰκίᾳ. St.901
Υ δυοῖν ἐπὶ κακοῖν. St.406
* Υ δυοῖν ἐγκαθῆσθαι. St.373
Υ δυοῖν μέλει. S.14.4. St.1172
* Υ δυοῖν θεοῖν. Z. 6. 24. S. 14.3
* Υ δυοῖν ἐξ οἴκου χρεῖν ἐλθεῖν ἂν τινα. Z.6.22.St.905
Υπὲρ μὲν βίου πᾶς Θεσσαλὸς ὑπτιάζει. S.14.6
Υ λαὸν κερουγέζειν. Z.6.21.D.8. 33.S.14.7.St.1151
Υ μὲν ὦ Μεγαρεῖς ἐστι καὶ τὸ σῖτος τίτηται. S.14.8. St. 140
Υ Ἀργεῖοι τὴν ἰδέαν. St.407
Υ ὑρίης St 1341
Υ σκύτει ἐπιγράφειν. St. 209
Υ σκύτει. S.14.9
Υ φιλεῖσθαι τὸν ἐξ ἀρχῆς. S.14. 10. St.404
Υ φιλεῖσθαι. St.1173
Υ φιλοξενίαν. Z.6.30.D.8.63. St.1173
Υ φιλοξένῳ. St. 352
* Υ φῶ ἐπὶ τοῖς. Z.6.28
Υ φῶ κάπρου πλάσαι ἐκφορεῖ μένον. St.904
Υ φῶν κρεμᾶν. V.4.31
* Υ χέρνιβι ἐπιγραφή. Z.6.25. al. 26. S. 14. 14
* Υ χοίρῳ κλαίειν. Z.6.23. S.14.11. St.341
* Υ χοὶς τὰ καλὰ κεράσαι. Z.6. 29.D.8.62.S.14.12
* Υ ὦν ἐ κατάλογον. S.14.13
Υ ὠλιάμενοι τέτταρα ὦν. St.228
Υ ποιῶ ἀτίμου χλανίδιον ἐμ-

μένων. V. 4. 26. S.14.15. St. 334
Υπὸ ἐ φύσει τῶν τελέλεσται δεμνᾷ. St. 905
Υ πώνων ἐ εἰ ἔστιν ἀλλοις ὑπόνοιον. St. 141
Υ τίλλεσθαι ἢ τὸ λέγειν ἔστι. St.414
Υ τίλλω. St. 981
* Υ τὰ ταυτὶ λέγ εἰρήνη ἔλθ. Z.6.20.D.8.59.S.14.16. St.36
Υ τὰ τύχαι κρατῶν. S.14.28
Υ τὰ ἐ ἀνάγκαι πάντ' ἀναίτια ψυχή. St.906
Υπνου πλέον. S.14.17
Υ τὸ χαῖρε Χάρητ. St. 1174
Υ τὸ Βοιώτιον. St.1125
* Υ τὸ διὰ βίβλου. S.14.18
Υ τὸ ἐκάμνετο. D.8.60. V.4. 28.S.14.19.St.1174
Υ τὸ ἐρίου. D.8.64
Υ τὸ ὕδωρ ὕπνος ἀνομίζ. V.4.29
Υ τὸ ὕδωρ ὑπνάλεον. V.4.27.S.14.
Υ τὸ Ἀθηναῖος. St.1175. (20
Υ φακὴν φάγεν. V.4.30.S.14.21

Φ.

Φαίδωνα πάσει. V.4.36
Φαινοφανῶν. St. 371
Φακῆ ἐκ τοῦ ἑνὸς ὅπως τὸν φακὸν. S.14.22
Φακῆ κλέπτειν Z.6.48 V.3.49. & 4.32. S.14.24
Φακῆ χαρίεν κρατῆν. V.4.32. S.14.23
Φαλαρίσης ἐδέκατος. S.14.25
Φαληρικὸν τεῖχος. S.14.26
Φαληρὶς αἰτία. V.4.28.
Φαληρικὴ Μυκλῶν. St.1053
Φαλακρὸς ἀγρεῖ. D.8.65.V.4. Φάνης. St.388. (35
* Φανὸν ἔσω δῦναι. Z.6.36. S. 14.28.St.277
εἰ δοῦλος γὰ ἐστι τοῦ Φανοῦς, οὐκ ἀρίστ' ἀνάγνωστ. S.14.29
* Φάνν. S.14.27
Φανδίας τεχνάσατο εἰρήνην. S. 14. 30. St.1342
Φανίου δὲ γὰρ ἢ ἀπὸ τῆς μάζης ἢ κάπου, &c. S.14.31

Φιλιδ

Φιλᾶ συνόντ. St.408
Φίλῳ ἀπόπεμπε τὰς φάγεσι ἐμέσας. St. 907
Φίλοι ἀρχόντων, ἑλκήματα ἑκόντων. St. 908
Φιλιππίζειν. S.14.32
* Φιλιππικὸν ἀλεκτρυόνα. Z.6. 34. S.14.33
Φιλεῖ ἐ τὰ κάμνοντα ἀναίνεσθαι θεός. St. 909
Φιλεσπάδου λεπίδιον ἀπολλύει τάχα. St. 910
Φιλοξένου γεφυράκιον. D.8.54. S.14.34
Φιλοξένου λίθοι τίτυχοι. V.4.37
τὸ Φιλοξένου Ο Υ. St.1339.
Φίλων τρίποδες γλαῦκες, μισέσθω δ' ἐμοί. St.991
Φιλοπαίγμων λόγου κλεισταῖσι. S. 14.35. St.311
Φιλόπαις ἀποπάτου. St.409
Φιλόπαις χρήματα. S.14.48
Φιλόπαις ὠνόδειρα. D 8.67.V. 4.34. S 14.47
* Φίλος πόρνῃ. Z.6.31
* Φιλοσόφου κρεῖττον. S.14.36. St. 1077
Φιλοσοφάτερόν ἐστι. St.1176
Φιλυρᾶς ἄθλον, καὶ ἐλαιρᾶς ἄθλον. S.14.39
* Φιλύρᾳ ἢ πτελέᾳ. Z.6.32. S. 14.10. St. 410
Φοινίσσει δ' ἀστὴρ. Z.6.40. S. 7.67
* Φοίνισσα ἐπιστολή. S.14.57
Φοίνιξ καὶ Βάρις. Z. 5. 24. V. 1.73
φοῖτος τὸν ἐπὶ τοῦ Χαρώνδου ἐκκλησίαν. S.14.58
Χάεν καλὸν μίμημα, καὶ δοὺς ἐπόλεσεν. St. 913
Χάεν Ἑκάτην ἐπόησεν. St. 340
αἱ Χάεσιν μῆναι. S.14.59.St. 156
Χαίρουσι δύοις. Z.6.41.D.8. 68.S.14.60.St.1179
Χαῖρε Λαμία. St. 1308
Χαιρέδημον δειπνῶ. Z.6.44
Χαιρέδημος. St. 411
Χαιρὶς μὲ ἀπάτησε ἐ μία δειπνῶ. St.915
χαῖρ χεῖρα τίθει, ἐδάκνω τὸν δάκτυλον. St.914
Χαιρέτιον Ὄλυν. Z. 6 46 S.14. 68. St. 1180
Χαιρῶν ἀναμένων ἦλθ πλούσιος Ἀθήναι. St. 143
Χαιρώνεια Γέρρα Πέρσαι. St. 777
Χαλκίδικον μέλ. S.14.66
Χαλκίδικον μειδᾶ. S. 14.63. St. 1181
Χαλκίδικον τάγηνον. S. 14. 64
Χαλκὸν ταμὼν S.14.67
Χαρᾶν ἀνάθεσαν St.356
*Χθόνιοι καὶ ἡρῷα Z.6.45.D 8.69
Χοιρὶ τύλλε. St. 1182.
Χοῖρ ἐδηδὼς ἀν ἐξ ἑαυτοῦ ἔλκει. V.4.45. St.412.& 916
ἐ Συλλαβόντος Χαλκοῦ. S.14.69
Χολᾶται ἐν ὄρει ἵππος. St. 968
ἐξ Χολὲς χορήγησαι ἐ ἡγεμόνα ἀνδ. S.14.70
Χορὸν συνεκπεσεῖν. S.14 93
Χοῖρε μητρὶ ἕπεσθε. St.413
Χορηγὸν ἐπὶ τρίποδι Κυκλοψίδα. S.14.81. St.1250
Χορὸν ἐξ τραγῳδῶν ἀγέτω. S.14.72
* Χορὸν ἵδρυε. V.4.46. S.14. 71. St. 1183
Χορὸς Ἀρχῶν. St. 352
Χρεία διδάσκει καὶ ἀμαυρὸν ἐξ. S. 14.74.St 144
Χρὴ δ' ἐκ τοῦ ἑνὸς ἔστι πολλῶν τὰ δύο ἐφεῖν. St 918.
* Χρήματα δότε. Z.6.43. S.14. 77. St. 145
Χρυσαλγεῖν. St. 414
Χρύσε ἀνοικὲ δύσε. S. 14.75
Χρυσᾶ τίθει. St. 1092
Χρυσᾶ ἐσκεν. S. 14.76
Χρυσίμαλλον σκῆνος. St.1094
* Χρυσὸν κεκτῆσθαι. Z.6 47. S.14.78. St.985
Χρυσῶ λελουμένῳ πᾶς ἀνὴρ ἐλέσθω λόγ. St.919
Χρυσοχοΐδι. S.14.79
σὺ ἐ ὦν Χρυσοχόος. St.190
* Χρυσὸν ἐκπιπράσθαι ἐμοὶ ἐ μετώπου. S.14.80
Χυδαίσειν ἐχινηγοῖς πολεμεῖν. St. 920

* Χύτρας

* Χύτρης λαμᾶς ἡ καλλιώπις. V.2.36. & 4.47. S.14.84
Χύτρης πολίων. V.4.31. D. 1.45. St.415
Χύτρης πρόσι. S.14.82. St 970
Χύτρης ἐπιδέσμης. St. 192
Χύτρης ἱδρυτίου. S.14.82
Χωλῷ παρελθὼν κρέ ἐπὶ σαύρῳ μάθοι. St. 920
Χωλὸς ἰωντὶς. S.14.73
Χωλὸς τὰ φυγὼν ἢ Μυσὸν ἱμάσματα. St. 922
Χωρὶς τὸ τ' ὑπὸ πολλὰ, καὶ τὰ παίσια. St. 923

Ψ.

Ψάλτης ἐπὶ τῶν βάλλει. St. 336
Ψάρων ἔρις. St. 1184
Ψέγει. D.8.71. S.14.85. St. 285
Ψελλίζεται ζόν. S.14.98
Ψελλία ἵστη ὑφ' ὕδατι ἀεροῖς τὸν ἀναγυρόν. St. 146
Ψελλίζων. St. 1185
Ψευσῇ ἐν τῷ αὐτῷ. St. 1001
Ψῆφοι πλοί. S.14.86
Ψύχει τὰς Σπάρτας ἄγειν. St. 1186
* Ψύχε τὸν Δία νῦν ἄμπνει. S. 14.87. St.416
Ψυχὴ ἀχειμέντι. V.4.50
Ψυχῆς πονοῦσι τὸν ἰατρὸν λόγοι. St. 924
Ψωλὸν φιλοῦσι δεῖ τι μέχρι τοῦ μηδέν. V.4.49. St.925
Ψωρᾷ Ἡράκλεον. Z. 6.49

Ω.

Ὦ ξένε καλά. V.4.52. S.14.88
Ὦ μῦτι, ἀεὶ φιλόσοφε, ἀεὶ ἢ μάτην φλυᾷς. St. 1251
Ὦ δύο τίνοντ' ἐξ ἀλλοτρίας σφῷν. St. 927
* Ὦ δύνε ὀφθ' ἅπαντα μὴ ἀνέκπυστ. D.8.74. St.928
Ὦ δύο διφάσιε. St. 1187
Ὦ λακαδαί. V.4.53. S.14.89
Ὦ λιὰ πάντ' ἢ σχέδιε, ἀεὶ φαίνῃ ἀνήρ. St.929
Ὦ λίαν πολλῶν ἀνοήτων, ἢ δυσκίνητον τηγέ. St. 1252
Ὦ νεᾶν ὀφειλὴ βουκᾶ. S.14.90
Ὦ νεᾶν ἅλλὰς εὐέστ' ἢ ὑδὲ μίγας. S.14.91
* Ὦ ἐκ κεφαλῆ ἀλλὰ ἐγκέφαλος ἐκέχγ. S.14. 100
Ὦ ἐκ ἐχρῆσατ' ἂν τε τὸ' ἐκ ἐξοδύσω. St. 1254
Ὦ πολίων ἄνεσ αἰμύλιοι ἀλάστορες. S.14.92. St.926
Ὦ πόλις, πόλις, δυοῖν ἢ μάλιστ, ἢ ἑνὸς τρυτῆ. St. 1253
Ὦ ῥη ἰχθὺ, οἷα ἢ γαμεῖ, οἷα δὲ πασάσῃ. St. 147
Ὦ ῥη μάτ τε ἀπαμελῶν ἢ θηρᾶς ἢ μισεῖς. St. 148
Ὦ ῥητορ ἐπτ@· ἐκ βορβόρου κωδ ἔσωσ. St. 930
Ὦ σ' ἀγαθὰ πολλὰ δόλιε ἄπαντά σοι φέρω. S.14.93. St.931
Ὦ σ' ἀρᾶδε δεῖ ἐπιγαμίας πολλὰς φέρων. St.932
Ὦ σ' ἀν' ἐχρίσατ' καὶ ἀνὰ τραχῶν ἐτοιμ. St.149
Ὦ σ' ἀντὶ χορδῆς. St.1188
Ὦ σ' ἀνὰ ἢ μαχέσῃ αὔριον ἐκπυκάσει. St. 1255
* Ὦ σ' ὠνόμαν κἀν ἴσως γένοῖ ἀλφῶν. S.14.94
Ὦ σ' ὠὰ σκοπᾶς. St. 1343
Ὦ σ' ἐγὼ πολλῶν ἀνέστω ἕλκτὸν ἕλκω ἕλκω. St.1256
Ὦ σ' ἐν σκιῷ. St. 1189
Ὦ σ' ἔγκ πολῶν ἐχρεῖς. St 1340
Ὦ σ' ἐνέπνευ πέδων αἱ ναυσὶ πνέω. St 934
Ὦ σ' ἐδὺ τὰς ὀνίαν ὑπὸ τὰς γᾶς ἰδῆν. St. 935
Ὦ σ' ἐδὺ πῖς σκῦλα μιμᾶδε τίνων. St.936
Ὦ σ' ἐδὺ τι σκῦλα μιμᾶδα φέρων. St.937
* Ὦ σὺ ἐκῶν. D.8.75. V.4.51
Ὦ σ' ἐμὲν ἐρῶσα, μὴ ὑδ' ἐχθρὸ χίλιοι ζωλῶν. St.938
Ὦ σ' ἐχ ὑπάρχων, ἀλλὰ πεμφθέμενε. Z.6.51. S.14.95. St. 939
Ὦ σὲ αἱ πίμπλα ξύλα δύεσ ἔχοι πυτεσμένα. St.1257
Ὦ σὲ ἐλαυνέλες τὸ μεδὲν ἐχέτω πόνδαι. St.15
Ὦ σὲ ἐν φαλλίοις! St.1057
Ὦ σὲ ἐν Ἐλένης ἐννέα. St.1345
Ὦ σὲ ἐν τυπτόμενε ἀπαλοφίλημενε. S.11.62
Ὦ σὲ τρισὶν ὀλοῖς ἐκπλήττω. S.14.96
Ὦ σὲ τὰ σύκα πίων ἐξδωμεῖν ἔφυ. St.940
Ὦ σὲ χαλκῆν τίτανον ἐμὲν χωνῶ. Z.6.50. St.153
* Ὦ σ' ἐν ἔργῳ ἀπίθει ἐκδοῦν. Z.6.52. D.8.72. S.14.97
Ὦ σὺ ὀφίλησεν ἐκλὸς, τὸ ἢ ὀπίσω ἐκλῦσ αἰχρόν. St.151
Ὦ τὰ χαλὰ ἐκ ἐχρῆν. St.1105
Ὦ τὸ ἱερὸν τῷ ἐκ ἐξέστ φυτῶσαι. S.14.98
Ὦ φίμωρ, ὦ ἄδηφαγ. S.14.99

ΤΕΛΟΣ.

INDEX

INDEX PROVERBIORVM.

Z. Zenobium, D. Diogenianum, V. Vaticanam Appendicem, S. Suidam designat. In his prior numerus Centuriam, alter Adagium.

A.

A barathro liberæ sunt epræ. S. 6. 44
Ab alno spectaculum. S. 3. 14. & 44
non Ab aliis, sed propriis pennis capimur. S. 11. 48. & 13. 32
Abduc me in latomias. S. 3. 3.
Ab elephanto nihil differs. V. 1. 81. S. 6. 47
Ab equis ad asinos. Z. 2. 33. D. 1. 96. & cumi,
Ab asinis ad equos. S. 3. 21. & 25
Abi in Macedoniam. Z. 2. 61. S. 4. 11
Abi in malam rem. vel, Ad eorum. Z. 2. 77. V. 1. 37. S. 4. 10.
Abi Megaclis columnas ede. S. 1. 99
Abi pisa lines. D. 2. 83. S. 2. 22
A bis septem fluctibus. S. 3. 23
Ablegare ad vadem remos. S. 3. 36
Abonis vita. D. 1. 2. S. 1. 1.
non Absque Theseo. S. 11. 30. & 31
Abydos. S. 1. 3
Abydena illatio & bellaria. Z. 1. 1. D. 1. 1. S. 1. 2
Abyrtacem contundentem, & Lydiam caryeam. Z. 5. 3
Acanthia cicada. Z. 1. 51. D. 1. 49. S. 1. 74
A carcere. S. 3. 20
Accipit & glebam erro. Z. 3. 12
Accitans asinū Scytha. S. 1. 79
Acco, & Accissire. Z. 1. 12. D. 2. 4. S. 1. 79 & 82.
Accsias est medicatus. Z. 1. 52. D. 2. 3. S. 1. 77.
Accsei & Heliconis opera. Z. 1. 56
Accsei luna. D. 1. 57. S. 13. 48
Acernum Sphettium. V. 3. 21.
Achaicum telum. S. 4. 4
Archamensis stupidz. S. 5. 89
Achilles duas quatuorque tes-seras iecit. Z. 1. 85
Acis fluuius. D. 2. 74.
in Acrocorintho porcos vendes. S. 14. 81.
Actio de fimo. S. 4. 39
Actio inscripti. V. 1. 1
Acu rem tetigisti. S. 4. 21
per Acuam hastam currere. D. 4. 16. S. 5. 62.
Ad acervum metere. S. 12. 29
Ad ambas aures. S. 2. 49
Ad antiqua præsepia. Z. 3. 50. S. 6. 6
Ad apes commessatum veniti. S. 6. 13
Ad aquam malus. S. 6. 22
Ad aurem mortuo fabulam narrare. S. 10. 47
Ad Charixenam. V. 1. 89
Ad corvos. Z. 1. 87. S. 4. 10. & 7. 12.
Adde Colophonem. S. 12. 75
A dolio figulinam auspicari. S. 6. 75
Ad Doricam harmoniam. S. 13. 50
Ad ægrotos ægrotus veni Z. 3. 56. S. 6. 7
quod Adest æqui boni fac. S. 13. 79
Ad id quod oportuit [expendi.] Z. 3. 91
Ad laqueos lupus. Z. 3. 52
Ad Lipsydrium pugna. S. 6. 95
Admeti nænia, seu melos. Z. 1. 18. S. 1. 23
Admouens manum Deum invocet. S. 13. 57
Ad nouercæ tumulum plorat. S. 12. 20
Adonidis hortis infructuosior. Z. 1. 49. D. 1. 14. V. 1. 4. S. 1. 24. & 76
A Dorio ad Phrygium. S. 3. 24
Ad pedes venit Nemesis. S. 10. 48
Adrastia Nemesis. Z. 1. 30. D. 1. 54. S. 1. 26.
Ad ruptam canis. S. 12. 19. D. 7. 60
Ad saccum exerceri. D. 7. 54
Ad satietatem. Z. 1. 44
Adstans Chius Coum loqui nullus finit. V. 4. 45
Aduersus Carem, vel Cretensem, Cretizas. S. 12. 21. & 25
Aduersus fontes fluunt amnes. S. 2. 88
Aduersus stimulos calces iacis. D. 7. 84. S. 12. 22
in Ædæ Apollinis ventrem leuasse præstiterat. V. 1. 82
Ægienses neque tertij neque quarti. Z. 1. 48. D. 1. 47
Ægina primum liberos dat optimos. V. 4. 13
Ægina primum optimos educit. D. 8. 38. S. 13. 23
Ægyptia clementia. S. 1. 49
Ægyptizare. S. 1. 48
in Ægypto esse mallet, qualm male iudicare. S. 4. 46
in Ægyptum frumentum vehens. S. 6. 24
Ægypti nuptiæ. D. 2. 55
Ænigmata Bœotia. Z. 2. 68
Æquales si sint calculi. V. 2. 31
Æqualis æqualē delectat. D. 5. 17. V. 2. 11. S. 7. 48
Æqualitas est amicitia. S. 8. 11
Ælopicus sanguis. Z. 1. 47. D. 1. 46. V. 3. 9. S. 1. 70
Æstate lanam deteris. Z. 3. 72. D. 4. 31
Ætherem tranquillum remigio transis. S. 1. 55.
Æthiopem lauas. Z. 1. 46. D. 4. 45. S. 1. 56
Æthonia fames. S. 1. 57
Ætnæus scarabæus. D. 1. 59
Ætolis manus sunt. S. 8. 69
A filo tenui pendere. S. 2. 32
Africa semper aliquid adfert mali. D. 1. 68. S. 1. 54
Agamemnona Graij vinxerint pro beneficiis. Z. 2. 11

Agamemnonis victima. Z. 1. 13. D. 1. 6
Agamemnonij putei. Z. 1. 6
Agathonia cantio Z 1. 2. D. 1. 7. S. 1. 7
Agazonem vincit. S. 10. 51.
Agis tibicinis vitam. S. 3. 81.
Agitato turbinem tibi parem. S. 13. 53
Agninis moribus homines. S. 2. 43
Agnos canibus obiicientes. D. 7. 6 2. V. 2. 47
Agnosco hospitem. V. 3. 9. S. 12. 13
Agnum proiicit. D. 2. 96.
Agnus tibi locutus est. D. 8. 30. S. 3 59.
Agnos demetere. D. 1. 69
Agrestem ne cotemseris Rhetorem. S. 1. 10
Agricola semper diues annum in proximum. Z. 2 43
Agrum intuens. S. 6. 19
Aiacis risus. Z. 1. 43. D. 1. 41. S 1. 43
A Ioue procul & fulmine. S. 12. 4
Alæ Thessalicæ. D. 5. 21. V. 2. 14
Alas iactare. S. 1. 64. & 12. 30 D. 6. 33
Alba amussi. Z. 4. 89. D. 6. 8. S 9. 42
Alba dies. S. 9. 39
Albam tibi placentam subigo. D. 6. 12. S. 9 41
Albi ilcorta homo Z. 4. 87. S. 9. 43
Albos habentes lapides mirè superbiunt. V. 2. 57
Albũ linũ lucro ducis. V. 2 61
Albus calculus. V. 2 53. D. 6. 9. S. 9. 40
Albus mus. D. 6. 45
Alcinoi apologus. D. 2. 86. S. 3. 29
Alcyonis dies. S. 2 9
in Alea Midas prosper. S. 10. 17
Alere ollam S 14. 82
Alia torella. D. 2 58
Alia vita, alia dicta. Z. 1. 22. D. 1. 20. S. 2 12
Aliam exhaustmus, alia rursus affluit Z. 1. 75 D. 2 22 S 2. 5
Alia sunt alibi pulcra. S. 1. 89
Aliam quercum excute. Z. 2. 4. 1. D. 1. 19. S. 2. 6
Aliena facere. D. 2 60. S. 2. 15.
Alienâ messem metis. S. 2. 16.
Alij defuncti, superstites verò mali. S. 10. 80
Alij laborarunt, lucrum alij reportarunt. Z. 1. 65. D. 2. 13. S. 2. 50
Alij seminant, metent alij. D. 2. 62
Aliis lingua, aliis molares. D. 2. 20. S. 2. 31
A linea. S. 1. 22
Alios Tragœdos aget. S. 13. 86
Aliquis in Cydonis domo. D. 8. 42
non Alit vna arbor duos Erithacos. S. 10 14
Aliud Leucon ait, aliud Leuconis asinus portat. Z. 1. 74. D. 2. 21. S. 1. 90
Aliud noctua, aliud cornix sonat. Z 1. 69. D. 2 16. S. 2. 11
Aliud remi genus. D. 2. 57
Alme sol exorere. S. 6. 87
neque Allia, neque fabas edit. S. 7. 96
Allium in retibus. S. 12. 85
Alliorum foliis. S. 12. 84
Alter hic Hercules. Z. 3. 48. D. 1. 63. S. 2. 13
Alterutra causa. Z 3. 88. D. 4. 69
Alteris melioribus. Z. 3. 15
A lupi venatione S 3. 30
Amalthææ cornu. Z. 1. 26. & 2 48. D. 1 64. S. 2. 37
A matre vt hœdus nomen habet. S. 1 3. 58.
Ambitiosiores Cleophonte. S. 14. 35
Ambrosiam & nectar olent. S. 10. 73
Ambabas haurire. D. 1. 87. S. 2. 51
Amæa Azesiam accessit. Z 4. 20. S. 2. 41
Amelus angulus. D. 2. 25
Amicorum omnia communia. Z 4. 79. D 3. 76. S 9. 7
cetera Amici sumus, & deinceps inter nos diligamus. D. 8. 50
Amor ex vidéo nascitur mortalibus. D. 4. 49. V. 1. 84
Amorrhœorum peccata nondum completa. S. 11. 41
Amyris insanit. D. 3. 26. S. 2. 40
A Nannaco. vide Nannaco.
Anagyrasius genius. D 3. 31
Anagyrum mouere. Z. 2 55. D. 1. 25. & 51. S. 2. 54. & 8. 64. alias Onogyrum S. 65
Anchoræ huic reflauit Deus. S. 1. 91
Anchoræ sacræ mouebo funem. S. 8 66. & 14 50.
Ancon duleis. Z 2. 92
Andronius. vide Antronius.
Angues tibi locutus. V. 4 2
Anguillas captans. S. 5. 97
Angulus ignaui. Z 1. 78
Angulum lentis tenes. S. 14 23
Aniles fabulæ. Z 3. 5. D. 3. 79. S. 5. 3
Animus vates & Eurypus. V. 4. 50. S 5. 47
An non iterum vulpes in laqueum? Z. 1. 67. S 3. 11.
Annosam arborem transplantare. Z. 3. 1. D 3. 77. S. 4. 73
Annosa vulpes non capitur. Z. 2. 90
Annuerunt Græco more. S. 6. 48
per Annulum trahendus es. D. 4. 10. S. 5. 45
Annus fornum. S. 2. 86
Annus Metonis. V. 2 91. S. 6 46
Ante victoriam triumphum canis. D. 7. 56
Ante fortitionem remp. deuoras. S 12 12.
Antimachi te mollities & impudentia implebit. S. 2 9
Antiqua sapere. D. 3. 40
Antiquior Ibyco D. 2. 71
Antiquior Codro S 12. 9
Antiquiora Diphthera dicis. D 3. 2. S. 3. 62
Antiquis diebus. D. 4. 38
Antronius asinus S. 2 65
Anus bacchatur. Z. 2. 96 D. 3. 40
Anus hœdus. V. 1. 39
Anus hircissat. D. 4. 10. & saltat. S. 3. 2
Anus instar equi torrentem pro sepulcro obtinebis. D. 3. 96. S. 4. 100
Anus saltans multum exeitat puluerem. D 3. 97. S 4. 99
Anus Seriphia Z. 2 94. S. 5. 1. & Saturni. S. 9 4
A nutricibus. S. 6. 39

Apertæ

Apertæ Musarum fores. D. 1. 77
Aphyarum honos. D 1. 42
Aphthas tibi locutus. S. 3. 100
Aphyas ignem. Z. 2. 32 & 4. 25. D 2 41. V. 2. 13. S. 4 2. & 7. 91
Apio indiget. D. 8. 17. V. 3. 83
Apis agreibis. S. 1 19
Apollinis in æde caeasse præstitusset. S. 6. 76
Apollo vocatus, non vocatus adest. S. 8. 27
Apollo quid cecinit tibi? S. 13.
Appellatio. D. 4. 70 (68
Apud surdum crepitum edere. D. 7 43. S. 8. 92
Aqua hæret. S. 13. 4
Aqua influit. Z. 6. 24. S. 14. 1.
Aqua lauãdis manibus. S. 8 44
Aquæ inscribere. D. 5. 83. V. 2 46
Aquam bibens, probum & vtile panes nihil. Z. 6. 22
Aquam cribro adferre. S. 8. 84
Aquam frustrà consumis. D. 2. 61. V. 1. 8
Aquam limpidam turbãs exspp, numquam inuenies potum. Z. 2. 76. S. 4. 41
Aquila in nubibus. Z. 2 50. D. 1. 67. S. 1. 31
Aquila thripas aspiciens. Z. 2. 53. D. 1 17
Aquilæ scarabæus obstricatur. Z. 1. 20. D. 2. 44. S 1. 29
Aquilę senectus, corydi iuuentus Z 2. 38. D. 1. 56. S. 1. 30
Aquilam volare doces. Z. 2. 49. D. 1 65. S. 1. 28
Arabius nuntius. Z 2. 58 (41
Arabius tibicen. Z. 2. 39. S. 3.
Aranea sobolem nescit quoadusque educet, nam educans moritur. V. 1. 9. S. 1 11
Araneia tela. S. 3. 42
Arator iocularis. D. 3. 53
Arcadem imitans. Z. 2. 59. D. 1. 29
Arcadiam me poscis. D. 2. 69. S. 3 54
Arcadicum germen. D. 3. 42
Arcadum imitatores. S. 3. 53
Archilamium bellum. S. 3. 68
Archilochi patria. D. 2. 95
Archilochum calcas. S. 3. 64
Archytæ crepitaculum. D. 2. 98 S 3. 70
Ardeas tunica. Z 1. 33. D. 1. 31
Arenam metis. Z. 1. 8. D. 2. 27. S. 2 44
ex Arena funem nectis. S. 6. 85
Areopagita. D 2. 91. S 3. 48
Areopagita taciturnior D 1. 8
Argenteis pugna telis atque omnia vinces. D. 2 81
Argenti fontes loquuntur. D. 2. 93 S. 3 47
Argi tumulus. D. 3. 10
Argus sustulit clypeum. S. 14. 97
Argiua collatio D. 2. 79
Argiui fures. S. 3. 43
Argiuo dignus es clypeo. Z. 2. 3
Argiuos vides. S. 3. 43
Ando rubo rigidior. D. 1. 13
Aries alimoniam repẽdit. Z. 4. 63
Aries cornibus lasciuiens. D. 5. 61. V. 2 31. S 8 98
Arietis ministerium S. 8. 97
Aries nutritionis mercedem. D. 5. 61. S. 8 96 & 97
Aristocrates Scelliæ filius. S. 12. 77
Aristogitonis exemplo in foro versaris armatus. S. 1. 15
Arrectis auribus. V. 4. 51
Arrosor lenuisci. S. 13 5
Ars glauci Z 2. 91
Ars varia vulpi, ast vna echino maxima Z. 5. 68
Aruum est gleba. S 4. 56
A sacra linea. D. 3. 36
Asinus auis S. 10 91
Asini lanæ D 6. 99. S. 11. 2
Asini maxilla D 6. 100 V 3. 19
Asini mortes. S. 10. 100.
Asini prospectus. Z. 5. 39. S. 11. 1
Asini velleræ quæris. Z. 5. 38
Ad asini villos. D. 4. 85
Asini vmbra. D. 7. 1. V. 3. 20. S. 11. 3. & 77 (55
ab Asino delapsus. Z. 2 57. S. 1.
Asinus lyram auscultans Dem. 33. & tubam. S. 10. 93. & 97
Asino quis fabulam narrabat, at ille mouebat aures. Z. 5. 42. D 7. 30
Asinum Scytha. S. 12. 86. & equum. S. 11. 9
Asinum tondes Z. 5. 38
Asinus Antronius. D. 1. 26. V. 3. 17
Asinus aures mouet. S. 10. 98
Asinus in paleas. V. 1. 47. S. 10. 95
Asinus Cumanus. S. 10. 96
Asinus compluitur. S. 10. 99
Asinus interapes. D 7 32
Asinus portat mysteria D 6. 97 & 98. V. 3. 18. S. 10. 92
Aspectus Atticus. S. 4 36
Aspendius Catharœdus. Z. 2. 10
Asperiùs latrans Epirotico cane. S. 1 2. 80
Assidet vsque graculus graculo. Z. 2. 47. D. 1. 61. S. 8. 74
Astes notare D. 2. 66 S. 3 76
Astydamæ in morem teipsam laudas. S 12. 64
Athenienssium temeritas. S. 1. 40
Athenas noctuam. S. 4. 85
Athmonensis vinitor. S. 13 93
Athos obumbrat Lemniæ bouis latus. S. 1. 42
Atlas cælum. D. 2 67. S. 3. 79
At nobis est Megarica quędam machina. S. 1 96
At post festũ venimus. S. 2. 1
Atqui è puris paleis frumentum trusisti. D. 3. 13
Atrei oculi. Z. 2 34. D. 1. 42. S. 3. 80
Attica fides D. 2. 80 S. 3. 77
Atticæ litteræ. S. 2. 78
Attici Eleusinia. Z. 2 26 D. 1. 51. & 2 38
Atticus inquilinus. Z. 2. 28
Atticus testis. D. 3. 11
Atticus in portum. Z. 2. 10. D. 1. 66
Atticus moriens porrigit manum. D. 5. 12
Attollêres supercilia. S. 11. 50
Attrahens ad se vt Cæcias nubem. D. 4 66
Auæni lapis S. 3. 81
Audi quæ examinando dicuntur. D 2. 59
Aues meliores nascisci. Z. 1. 76
Aufer mochonem à remo. D. 3. 17. S. 3. 4.
Auscultauis Coryczus. S. 8. 89
Aures statua. S. 14. 67
Aurum Colophonium. Z. 6. 47. S. 14. 78
Aurum fundere. S. 14. 79

Auſcultа cui quatuor aures. Z 1.54 D 2.5
Aut cucurbitæ florem aut cucurbitam. Z.4.18
Aut edendæ teſtudines, aut non. S.6.44
Aut in præſidiis eſſe, aut diteſcere. S.14.40
Aut perit, aut litteras docet. Z 4.17
Aut ter ſex, aut tres tali. Z.4.21. D.5.4. S.10.81
Axillam tollere. Z.5.7
Azanea mala. Z.2.54. D.1.24

B.

BAbye peius canit. V.1.18
Babyus chorus V.1.18
Bacchæ in morem. D.5.43. S.4.9
Bacchus in paludibus. S.5.69
ad Bacchum nihil. S.11.20. & 19
Bacchum agentes in Pſyram. S.14.87
Batchyris. Z.2.60. V.1.13. S.4.8
Baccius ex. Z.2.62. D 3.45. S.4.7
Baculum geſto laureũ. S.5.24
Baculus & habitus. S.4.15
ſine Baculo nó ambules S.2.76
Balbꝰ nõ credat. V.7.8. S 7.67
Balneator. D. 3. 63. S.4.14
Batæ Caræ. V.1.16. S.4.20
Battarizare. D 3.68. V.1.27
Batti ſilphium. V.3.77. S.4.22
Bella talia ſemper me inſequantur. Z.2.52
Bellerophontes litteras Z 2 87
Bellerophontes cõtra ſeipſum. V.2.29. S.8.16
Belli principium D 3.5
Bellũ non lacrymoſum. Z.1.28
Bellum Cononi curæ erat. D. 7.73. V.3.17
Benè conditum malum mouet. D.1.52
Beneficũ Hermoniũ S.7.10
Beneuolus tractatos. Z 3.54. V.1.74. S 7.25
Beneuolentia importuna nihil à ſimultate differt. Z 1.50
Benignior vulpe pellaci. S.14.92
Beſas ſtetit. V.1.26
Biantis Prienenſis iudicium. S.4 29. & 5.53.
Bibere ſtrenuè. S.2.47
Bibere è calice perforato. S.6.38
Bibere vinum voluiſti. S.6.99
Bibunt mali cruciatus nebulam. D.5.99
Biblinum vinum. S.4.30
Biſidæ ſententæ. D. 4.32
Bis ac ter quod pulchrum eſt. Z.3.33. D.4.20. S.5.72
Bis pueri ſenes. D.4.18. V.3.91. S.5.73
Bis ad eundem impingere lapidẽ turpe. D.4.19. S.5.74
Βόστρυχοι καὶ ἀνάπλοκα. V.1.14
Boeotis vaticinare Z.2.84. V.2.67
Bœotia auris. D 3.46
Bœotia ænigmata Z. 2.68. D. 5.47
Bœotiæ cantio. Z 2.65. S.4.57. & 10.27.
Bœotius mos & porcus. S.4.57. & 58
Bombylius homo. Z. 2. 80. S.4.40
Bona etiam mazza poſt panem. Z.1.14. D.1.4. S.1.5
Bona eſt, ſed Corinthia. S.14.49
Bona Cilicum. D 1.9. S.1.4.
Bona pro bonis. S 2 89.
Bonam carnem nullus emet difficilis emtor. S 11.25.
Boni viri lacrymabiles Z.1.14. S.1.8
Bonorum glomi S.1.6
Bonorum Datur, aliàs Thaſus, S.5.23. & 7.71
Bonorũ mare. D.1.10. S.1.6
Bonorum cumulus, Z. 1.10. D.1.10
Bonorum Myrmecia. Z.1.11. D.1.10
Bonorum pelagus. Z 1.9.
Bonorum vitorum hic mos eſt. S 3.84
Bos ad vincula. Z.4 73
Bos ad aceruum. Z.2.75. D.3.1.3. S.4.51
Bos ad iugum. D.3.54 S.4.55
Bos alienus foras identidem proſpectat. Z.2.81
Bos Cyprius. D. 3. 49. V.1.11. S.4.53
Bos in lingua. Z. 2. 70. D. 3.48. S.4.50
Bos in maxillis. S.4.47
Bos in vrbe. D.3.67. V.1.25
Bos in ſtabulo ſedes. D.3.70. S.4.49
Bos irrupit. D.3.61. V.1.15
Bos Moloſſorum. Z 2. 83. D. 3.59. S.4.54
Bos ſenex domeſtico vacat luctu Z.2.97
Bos ſeneſcit, at multa ſunt opera boui D.3.86
Bos ſeptimus. D. 3.50. S. 4.48. & 7.88
Bos ſibi ipſi puluerem mouet. Z.2 69
Boues meſſem exſpectãt. Z 2.82. D.3.59. S 4.52
Bouina voce precare D 5.90
Bubus conſpectus. S.4.59.
Bubula verba. S.4.38
Bucula Moloſſia. V. 1.23
Budoro more. D.3.66
Bulborum olla. S.4.37
Bulias iudicat. Z.2.86
Bunas iudex eſt. Z.2.67
Bunoni naues. V.1.17
Bute celeriùs. S.7.72
Buthus obambulat. Z. 2. 66. S.4.44
Buten Micon pinxit. V. 1.32
Buryges. V.1.21
Byblı ſeu papyri fructus ſpicam non poſtulat. S.4.60
Byzina loquendi libertas. Z. 2. 63

C.

CAdmæa victoria. Z.4.45. D.5.34. S.8.14
Caduceum vnà cum haſta. S.5.78. & 12.99
Cædis ala Z.6.31
Cadra rupta. V.2.20
Cæcior laleno. S. 5. 9. vide & Nudior.
Calcem hunc Hiſtiæus conſuit, induit verò Ariſtagoras. D.8.49
Calcitras aduerſus ſtimulum. S 12.22
Calculi pares. S 8.7
Calculos in pharetra Z.6.13
è Calice perforato bibere. S.6.38
Calidam veru partem. S.10.67
Caliæ pennæ excidũt. S.8.24
Callicyriis plures. S.8.25
Calliphanes Parabyconnis. S.8.26

Calx

Caluus peſtinem. V.4.38
Caluus magis quàm ſtrenitas. S.14.25
Caluum vellis. S.14.26
Calidam veruti partem. Z 6.19
Camarinam ne mouerto. Z 5.18. S.9.59
Camelus pyrrhichen didicit Cineſiæ. S.12.43
Camelus vel ſcabioſa plurium geſtat aſinorum onera. D. 5.81. S.7.45
Caminus & fumus. S.1.85
Canalem magno inductis flumini. V.3.54
Cancer leporem capit. D. 5. 95. S.8.35
Candidum linum lucri cauſa duras. D.6.22
Candidę Muſarum fores. D. 3. 23.
Canes fortunâ ſuperior eſt. S. 10.86
Cane quæ Teilen. Z. 1. 45. & 2.15. D.1.44
Canis ἀδέσποτος. S. 9. 30 & 44
Canis, vt qui in Delum nauigat. Z.2.47. D. 1.22. S.1.21
Canem etſi aſinus momorderit. &c. S. 5 56.
Canere ad myrtum. Z.1.26. & ad ruptam. S.12.19
Canere iubent quaſi cicadam hoſpitio excepiſſent. S 1.22
Canes alens, ſeipſum non alit. S.3.97
Canem exſpoliat excoriatam. D 5.85. S 6.29 & 9.14
Canimio caninior. S.7.16
Canis in præſepi. V.1.3. S.7.46. & 9.16
quid Canis in balneo? S.13.62
Canis fruſtrà Z.1.72. D.2.19. S 2.27
Canis iuxta inteſtina. D.5 67. S.9.17. & 14.52
Canis in vincula Z 4.73 D 5.68. S. 9.15. & Bos ad vincula. S.9.15
Canis dignus ſede & cibo. D. 2.78. S.2.97
Canis acalanthis. V.2.47
Canis & trium vulpeculatum nates intuere. S.12 27 & 34
Caniſtrum Dææ fert. D. 2. 46
Canopi ſacerdos. S.8.31
Canorus magis quàm trychinus. S. 2 6
Cantharo calli ſior. Z.4.65
Cantharı vmbræ D.5 88
Cantio Bœotica. Z.2.65
Capiam fortaſſe. S.1.68
Capit & glebam erro. D.4.27
Capiti tuo. S 7.11
Capra aduerſus leonem pugnam init. S 5.77. & 10.8
Capra gladium. Z.1.27. D.1.52. S.1.46. & 60
Captarius in æſtu. V.2.58. S 9.58
Capra cæleſtis. Z 2.48. S.1.61
Capræ in modum. S.1 46
Caprarum nomina. S.1.47
Capra Scyria. Z. 2. 18. D. 2.44. S.1.62
ad Capras ſilueſtres. D 5.49
in Capreas. S.8.44
Captantes capti ſumus. Z. 1.35. D.1.43. S.1.69
Carbones theſaurus erant. Z. 2.1. S.2.81
Carcini ſtrobilis felicior. S 7.21.
Carcini poëmata. S 8.36
etiam Capra virum mordeat malum. D. 1.87
à Carceribus. Z.2.7
Caræ Batæ. V.1.16
Cum Care Cariæ. V. 3. 51. D. 7.65. S.12.21
Carduos velleus. V.1 88
Carica Muſa. D.5. 86. S.8.33
Canem ſacrificium. V.2.26. S.8.34
Caricus hircus. D.5.48
Cariſſimorum cariſſima. V.4 5
Carpathius leporem. Z. 4.48 V.3.27. S.9.24. & 10 85
Caro ſi non adſit, ſalſamẽtum adhibendum. Z.1. 84. S.2.51. & 84
Caſſioticus nodus. D. 5. 44. V.2 28
Caſtratos caſtrare. S.4.65
Cateliæ dominam imitantes. D 5 93
Cauda de vulpe teſtatur. D. 5. 15. V. 2.10
Caunius amor D.5.71. S.8.46
Cauponi ne benignè feceris. V. 2.87
Caute loquacior. D.7.99
* Cauſæ appellatæ. V.1.91
Cede præſtatiori vito. V.1. 91
Celmis in ferro Z.4 80
Cenare me doce. S.3.40
Centauris mens non ineſt. D. 6.84
Cepa ſolùm accepta vitam recipies D.4.99
Cepas edere S.9.1. & odorari. S.9.2
Ceperit vna fames auri Spartam, aſt aliud nil. D.2.36
Cera tractabilior. S 8.60.
Cercopizare Z.4 50. D. 5.51
Cercopum forum. Z.1.5. D.1.3. S.1.15.
Cercyreum flagellum. Z.4.49. D 5.50
Cercalis manus. V.3.15
Cerebrũ eius capit ſex choas. S.14 70.
Ceres Proſerpinam quærit. S.1.32. & 2.41. vide Amæa.
Cerinæ mores. V.2.42
Certamen excuſationes non admittit, neque amicitia. Z. 2.45. S.1.17
Certamen prætextum non exſpectat. S.1.18
Ceruinus vir. Z.3.68. S.6.43
Ceſcorum ciuitas. D.5. 52
Ceſeũ habitas. Z.4.52. S.8.56
Ceſcus ciuitas mentis inops. Z. 4.51
Ceſtreus ieiunat. Z.4.52. D. 5.53. S.8. 57
Cetera ſimus amici. S.13.13
Cenchonymi probrum. S.8.58
à Chærephonte nil differs. S. 14.62
Chæris canit orthium. S. 14. 65
Chalcedenſes imitari. V.4.48 S.14.53
Chalcidica perſecutio. S.14.54
Chao antiquior & Saturno. S. 14.56
Charadræus leo. Z.6.39
Charetis pollicitationes. Z. 2. 13. D.2.1. S.14.57
Charinides eundo te vincit. S.14.58
Charites nudæ. S.14.19
Charontis oſſium. Z.6.41. D. 8.68. S.14.60
Chironium vlcus. Z. 6.46. S. 14.63
Chius riſus. V.1.45
Choros tragœdiarum moleſtè fert. S.14.72

Chorus Babyus. V.1.18
Chorum do. V.4.46. S.11.71
Cibum quærens vestem perdidi. S.7.36
Cicada Acanthia. Z.1.11
Cicadæ apem cõparat. D.1.15
Cicernus Bacchus. Z.3.83
Ciconiari. D.1.84. S.2.93
Ciconias imitari. Z.1.94
Cilicium exitium. Z.4.53. S.8.62
Cilicum inimicitiæ. V.1.76
Cilicum viuit moribus. V.1.76
Cilicij hirci. D.5.54. S.8.63
Cincalo nudior. S.8.61. alias Cindalo. S.9.31.
Cinnari rapinam bonorum. Z.1.31
Cinyra ditior. V.5.90. S.8.38
Cinerem inflas. D.1.52
in Cineres scribere. S.6.17
Cissamis Cous. Z.4.64
Citharœdus Aspendius. Z.1.30
Citharam pulsare antiquum est. S.3.61
Citiùs testudo leporem præuertat. D.7.17
Citiùs quàm Butes. Z.4.28
Citiùs vsura quàm Heraclitus Perineus currit. Z.4.35
Cillicon bona. Z.1.3
Clàm mordens canis. Z.4.90
Classicum intuetis. V.3.4. S.10.41
Claudi mantica. V.2.38
Claudius optimè virum agit. S.3.51
Clauo nudior. D.3.98
Clauus clauum pellit. S.7.49
Cleophonte ambitiosiores. S.14.35
Cleocritus Sybeles F. S.9.10
Clisthenem video. S.8.72
in Clypeo tamquam Heros te volo accipere. Z.1.64
Clypeum quasi Argis sustulit. S.14.97
Cnipsè regione. D.5.91. & 7.25
Coactum iusiurandũ. D.4.60
Codali chœnix. D.5.69. S.8.73
Codro antiquior. D.7.45. & 4.84. S.7.19. & 11.9
Cœcior leberide. V.2.50
Cœca somnia. D.8.26. V.3.93
Cœno aquam limpidam turbans, numquã inuenies potũ. Z.2.76. D.5.55. S.4.41
Colaudis figuli. S.8.87
Colophonem imposuit. D.8.36. S.13.75
Colophonem addidisti. V.2.43. & 4.11. S.13.75
Colophonia iniuria. D.5.79
Colophonia insolentia. V.2.43
Colophonium aurũ. S.14.78
Columba mitior. D.7.64
Comessatum iuit. S.14.9
Commercio sapientium princeps sapit. Z.5.98
Commodũ certamen. D.7.41
Cõmunia Mercurius. V.2.22
Cõmunis Mercurius. D.5.38
Conchæ pretij. S.8.70
Concham diuisisti. V.2.33. S.8.71
Concham diducere. V.2.33
Concusso es cerebro. S.13.74
Confidit magis quàm gladio Peleus. D.6.44
Connas coronam gerens & siti enectus. S.8.76
Conos Artoxyæ. S.8.77
Conni calculus. S.8.78
Conseneſcas Tithono profundiùs. V.5.89
Consulendum non est apud aram. Z.1.66
Continẽtis habitator remum. V.4.42
Conto nauigare. V.2.34. S.8.79
Contra stimulos calces iactare. Z.5.70
Contra se puluerem mittit. V.2.45
Contra seipsum Bellerophon. D.1.45. S.8.16
Contra teipsum funam detrahis. S.6.97
Conuenerat Attabas & Numenius. D.8.18
Conuiua amico amicus vltrò etiam venit. Z.2.46. D.1.60
Copiæ mercenariæ Corinthi. S.10.62
Cordyla indignus. Vat.27. S.8.81
Corio insidere. S.7.1.
Cornix scorpium. Z.4.60. D.1.52. & 59. S.8.82
Cornu Amaltheæ. Z.2.48. S.2.37
Corrupisti vinum infusa aqua. Z.2.16. D.2.32
ad Coruos. D.5.49. *vide* Ad. Coruus aquabit. Z.4.56. S.8.80
Corybo stultior. Z.4.58. D.5.56
Coryceus auscultauit Z.4.75. V.4.7. S.8.89. & 13.81
Corydo deformior. Z.4.59. D.5.57
Corynthia est mulier. S.14.49
Cotem tignare. Z.1.18. D.2.8. S.1.85
Cothurno versatilior. Z.3.93. D.4.72. S.7.24
Cothurnus & claua an coniungantur. S.11.59
Coturnix Herculem seruauit. D.7.10
Cous Chio. Z.4.74. D.5.70. S.8.88
Crambe repetita mors est. S.5.75
Crater causarum forensium. S.8.93
Creicit pistillum. Z.3.40
Cretenses sacrum. Z.5.50. D.7.5. S.10.77
Cretensis cum Ægineta. D.5.92
Cretensis Cretensem. D.7.31
Cretensis mare. Z.3.30. S.10.87
Cretizare cum Crete. Z.4.61. D.5.58. S.8.94. & 95. & 12.25
è Cribro dicta. S.13.21
Crobyli bigam. Z.4.69. D.1.3. & 5.65. S.8.99
Crocotum feles. S.8.100
Crocotum sub leonina pelle. S.8.100
Crocum in Ciliciam. S.6.24
Crotone senior. S.9.5
Cubito se emungere. S.1.9
secundùm Cubitum proficere. S.8.41
Cubitus dulcis. S.1.9
Cubitum eant ad cotiarios qui lecto carent. S.12.87
aut Cucurbitæ florem aut cucurbitam. D.5.10
Cui me hic dæmon prodigio concluſit. D.7.19
Cum canibus in puteũ pugnare.

gnare. S.6.83
Cùm deorũ aliquis nocet, &c. S.7.75.
Cum Diuis flectunt venerandos munera Reges. D.4.21
Cum ipso canistro. Z.2.31. D.2.30. S.5.96
Cum ipsis frugibus. S.2.34. & 3.83
Cum Minerua manus etiam mouet. S.12.98
Cum Musis Corydus. D.6.50. V.2.74. S.9.87
Cum ollis lippiens & cucurbitis. V.4.47
Cum Pallade manus etiam mouet. D.8.11
Cumulus bonorum. Z.1.10
Cum vmbra pugno. S.12.78
Curandum est ipsi, sed in domum. Z.2.27
Curetum os. Z.4.61. D.5.66. S.8.86
Currere ad vltimam. S.13.91
Currus bouem trahit. D.3.30. S.2.38
Currum curato, asini nihil ad nos. S.2.34
Currus edax. D.1.55.
Custodiam nudo mandas. Z.2.98
Custodum more canere. S.14.29
in Cydonis semper aliquis. Z.2.42
Cygnea cãtio. D.5.37. V.2.21
Cylli pera. S.9.12
Cylonium piaculum. S.9.13
Cynosarges. D.5.94. S.6.12
ad Cynosarges & ad Orci portas. D.4.86
Cyprius bos. D.5.80. V.1.11. & 2.44.
Cyrbes malorum. Z.4.77. D.5.72. S.9.18
Cyrnia terra. D.5.35. V.1.19
Cythniæ calamitates. Z.4.83
Cythonymi turpitudo. Z.4.72
Cyriceni stareres & tinctura. Z.4.71. D.5.66. S.4.17

D.

DActyli dies. Z.3.10. D.4.13. S.5.19
Dædalea opera. Z.3.7. D.5.25. S.5.26
Dædali ala. D.4.25. S.5.25
Dæmone nudior. Z.4.39
Damæ aduersus leones pugnant. S.12.24
Dasypus carnem desiderat. D.4.12.
Date mihi peluim. S.5.79
Datidis carmen nunc venit. S.10.61
Datus bonorum. Z.3.11. S.5.23
Da vitæ est omnis. S.5.82
Dauliam cornicem. Z.3.14
Dea Impudentia. Z.4.56
De asini vmbra. Z.6.28. S.11.77
Decempes vmbra. S.5.28
Decepit vallus vitem. V.1.100
Decidens tumulo. Z.2.57
Decori hoc erit futurum. V.4.10
Deinde expergiscebar. S.6.88. & 8.43
De fimbria telam omnem. D.5.6
Delapsus ab asino. Z.2.57
Delapsus tamquam aggere. Z.2.57
Delius natator. S.5.42
Delphica vmbra. S.11.77
Delphinum cauda ligas. Z.3.38. D.4.57. S.5.31
quid Delphini & boui commune? S.13.60
Delphinum natare doces. Z.5.30. D.4.53. & D.2.85. S.5.30
Delphus vsq; fitit cùm gestet fronte coronas. D.4.26. V.1.59. S.5.29
Dentale illi non ineſt. S.5.7
Deo obtempera. V.2.99
Deo propitio beati. Z.5.99
ad Deorum aures peruenit. Z.3.49
Deorum cœtus. D.5.22
Deorum forum. Z.4.30. S.7.76. & 8.47
Deorum in genibus situm est. Z.3.64
De pilo pendet. Z.3.47
De quinque rupibus in fluctum insilire. S.3.37
Derides me è sublimi. S.4.3
Deserta causa. Z.3.84. D.4.67
Deteriùs Babys canit. Z.4.81
Deus ex machina apparens. D.2.84. S.3.21
Deus nullius indigens. Z.1.17
Deus vocatus, inuocatus adest. S.1.83. & 8.27
Dextrum in calceolo, læuum verò in podanipsero. Z.3.36. S.5.32
Diagoras Melius. S.5.44
Diana Panagæa. D.5.6
Dicas tria iuxta aulam. Z.3.100
Dicere multa graue est sapientem apud inlipidos. D.2.90 & Dictum simul & factum. Z.1.77. D.2.24. S.2.33
Dies Lamacho inuisa. S.10.24
Difficilia quæ pulchra. Z.6.38. S.14.51
Dignus es Argiuo clypeo. Z.2.3
Digui pilo. Z.2.4. S.2.98.
Dignus re quauis. Z.2.2
ne vno quidẽ Dignus. S.2.99
Dij cum necessitate non pugnant. Z.1.85
Diitrephes impulit. S.5.51
Diitrephes vasis vinarij prædi-tus alis. S.5.52
Dimidium plus toto. S.7.53
Diomedea necessitas. Z.3.8. S.5.61
Dionis GRY. S.5.5. & 13.70
Discedo id debens quo mihi sandapila emenda. S.11.49
Discenti assiduè multa, senectus venit. Z.3.4. D.3.80. S.4.80
Discissa vestis pro culta. V.3.72
Dithyrambis minus mentis habes. S.5.50
Diues semper agricola annum in proximum. Z.2.43
Diuitem esse potius an esurire. S.6.31
Diuitum peruenit ad aures. S.6.9
Dodonæi æs. Z.6.5. D.8.32. S.5.85.
Dolij vita. D.4.98. S.7.37
in Dolio figulinam discis. D.4.44
Dolium inexplebile. Z.2.6. V.1.31
Domi manere oportet insignitè beatum. D.7.35
Domi Milesia. Z.5.57. S.10.78
Domus cara domus optima. V.5.32

Donum quodcunque dat aliquis, lauda. Z.3.42
Dorizare. S.5.86
Dormientium piscatorum rete. Z.4.8
Dormienti rete capit. D.4.65. V.1.91
Drachma grandinans. Z.3.27. S.5.87
Duas Achilles quatuorque tesseras iecit. Z.2.85. V.1.29
Ductus per phratores canis. D.2.45
Ducum multitudo Cariam perdidit. D.7.72. S.11.96
Dulce bellum inexpertis. D.3.94. S.4.95
Dulcia poma custode absente. D.3.95
Dulcis ancon. Z.2.92. V.1.55. S.1.9. & 4.94
Duo cùm sint, tria vides. S.6.30
Duodecim fontium os. S.5.84
Duodecim machinarũ. S.5.85
Dupla vestis. S.5.69
Duplex cappa. S.5.70
Duplices viros. Z.3.23

E

EAmdem hanc denuò repetamus saltationem. S.13.49
Eadem per eadem. D.3.21
E bono ad bonum. S.5.95
Ebriosus homo est. S.11.22
Echinus parum procrastinat. D.4.91
Echinus omnis asper est. S.5.13
Echo Telenicia. S.13.39
Effugi malum, reperi melius. Z.3.98. D.4.74. S.7.30
Ego ac tu idem trahimus iugum. Z.3.43
Elephantum ex musca facere. Z.3.68. S.6.46
Elephantos è mure facis. D.4.46
Elephas murem non capit. Z.3.67
Eleusinia Attici. Z.2.26
E manu ipsius rebus mederi. S.6.63
Embarus sum. V.1.60. S.6.52
Empedoclis inimicitiæ. D.4.77. S.6.52
quas Eucrates vias nouit. S.13.
Endymionis somnus. Z.3.76. D.4.40. V.1.61. S.6.61
E pharetra existere. Z.6.13
Ephesiæ litteræ. V.1.95. D.4.78. S.7.29
Epimelidium corium. D.8.28
Epimenidia pellis. V.5.97. S.6.95
Epiphyllides, cæmationes & offutiæ. S.7.6
Epirotico cane asperiùs latrãs. S.12.80
E plaustro dicta. V.4.9. S.6.84
Epœo timidior. Z.3.81. D.4.61. S.6.100
Equites albis thoracibus. S.8.2
Equites in campum. D.1.65. & 5.28. S.8.1. & 14.73
Equo senescente minora cycla admoue. Z.4.41. S.8.5
Equus me portat, alit Rex. D.5.31
Equum ad metam impelle. S.8.51
ad Equum & puellam. S.11.68
Equus Nisæus. S.8.4
Equus prodiit è tardo asino. Z.2.5
cum Erasinade duxsuit. S.7.14
Erethriensium Rho. D.4.57
Erinaceus partũ differt. S.7.31
Erinneti furandam. S.3.60
ΕΡΙΣΑΣ pro ἔρις. V.2.1
Etenim Argiuos vides. V.2.49
Etiam corchorus (alii, cereuris) inter olera. Z.4.57. D.5.36. S.8.55. & 83
Etiam in Deorum concilio. V.2.24.
Etiam lupi illud. S.8.49
Etsi aquam contundas, aqua manebit. S.2.55
Et sphæceli faciunt immunitatem. Z.4.76
E tardo asino equus prodiit. Z.2.5
E tripode dicta. Z.6.3. V.3.95
Eunuchus pellicem. V.4.59
Eurybati more agere. V.1.94. S.7.26
Eurybatum imitari. D.4.76
Eurycles. S.7.27
Eurypus fortuna. S.13.100
Ex arena funẽ nectere. S.6.85
Ex agro nihil dicis. S.11.15
Excisa Musica est. Z.5.99
Excubare aut dituri. Z.6.32
Excubare in Naupacto. Z.6.33
Excubias agere non clausis oculis. S.1.92
Excusationes non admittit certamen, neque amicitia. Z.2.45
Exeute aliam querẽ. Z.2.41
Exeœstides. S.6.89
Exite Cares; acta enim Anthesteria. Z.4.35
Ex lupi faucibus. Z.3.48
Ex quouis ligno columna fiat. Z.4.7. V.1.69
Extibiata vita. Z.2.64
Extibiatum. Z.5.65
Extibiatus mentem. D.7.44
Extra lutum pedes habes. Z.3.61. S.6.40
Extra teli iactum esse. Z.3.62 & 89. D.4.71. S.6.91
Extrema extremorum mala. S.7.16

F.

FAbam & falem. Z.3.25.
Fabarum esor. S.9.9
Fabula sine capite. Z.1.59. S.1.78
Facilia sapientibus cuncta. D.1.97
Facilius quis dentes, quàm digitos numerauerit. S.12.49
Facilius quàm Onium Bœoti transcenderunt. V.3.71
Factum nouit & excors. V.3.72. S.2.8.
Falces petebam, at hi ligones denegant. Z.1.83. D.1.72. S.2.39
Fama occulta. S.14.21
Famæ Melia. Z.4.94. D.6.14. S.9.53
Famis campus. Z.4.93. D.6.13
Fefellit statumen vitæ. Z.6.40
Felem Palladi. Z.2.25
Feli adeps. V.1.41
Feliciores aues nãsci. D.2.23
Feliciter semper cadunt tali Iouis. Z.2.44
Felis Tartesia. D.3.71. V.1.55. S.4.62
Feli tunicula. Z.2.93. D.3.82
Felix esto Corinthius, ast ego sim Tenearites. S.7.22
Feminarum pernicies. V.1.33.
Fera Libyca. V.2.55

Ferinam gustasti. Z.1.8
Feruet olla, viuit amicitia. Z.4.12. D.4.96. S.7.37
Festum multa complectitur. V.1.65. S.6.93
Ficu neus gladius. S.12.91
Ficulni folio anguillã. D.8.55
Ficulnum auxilium. S.12.94
Ficum Mercurio. Z.5.92. S.12.96
Ficum petis. Z.5.91. D.8.9. S.12.95
Figuli opes. D.5.97. S.8.53
Fila tollere. S.3.98
Filo tenui pendere. S.3.32. & è pilo pendere. D.4.41. S.6.42
Filũ hoc nihil attraxit. S.3.86
Fimi actio. V.1.24
Finem vitæ respice. D.8.51
Fit vel dilichio in magno Androclea Induperator. S.6.59
Fixo cernis oculo. D.4.8.
Flagellum moue. S.8.17. & 65
Flere sanguinem. Z.1.24
Flet victor, victus at interit. Z.4.78.
Fluminum sacrorũ fontes fursum versus ferũtur. Z.2.56
Fluuio magno aquæductum induces. S.11.6
Fluuius longinqua irrigans, vicina præterit. D.7.70
Fluuius cum mari contendit. D.7.74. S.12.5
Fœnus celerius currit Heraclito Perineo. S.7.73
Fons ruris. V.1.2
Foràs Cares, non ampliùs Anthesteria. Z.4.55. D.5.24. S.7.90.
Foràs Glauce. S.6.92
Forensis mens. S.1.14
Fores habet attritas vt & pecora. D.8.56
Fores numquam hos tenent. S.8.12
Formicarum semita. S.10.34
& Formicæ sua bilis inest. D.1.12. & 4.48. S.6.62
Formosus est. S.10.68
in Foro versabor armatus vt Aristogiton. S.1.15
Fortunatã Corinthus, at ipse siem Tenearites. Z.3.96
Forum Cercopũ. Z.1.5. S.1.13
Forum lupinum. D.2.49
Fr..s viro adsis. D.3.29
Fricantem refricare. D.8.48
Frontem perfricare. S.3.16
Frigeat malus prunus. V.3.69
Frusto panis non ficu labra obturanda. S.1.84
Frustrà aquam perdis. V.1.8. S.2.28
Frustrà Herculi. V.1.68
Frumentum in Ægyptum vehere. S.6.24
Fuêre quòdam strenui Milesij. Z.5.80. D.5.3. S.7.59. & 11.53
Fugiens vir haud strepitu moratur lyræ. Z.1.86
Fugitiua fors. S.5.88
Fuimus quondam. Z.1.82
Fuit & ficulna Mandronij nauis. Z.3.44
Fulgur ex pelui. D.3.7. S.3.75
Fulica volitante soluerunt naues. S.1.58
Fulgurare per currum. S.3.56
Fumum fugiens in ignem incidi. V.4.24. D.8.45
Fumi vmbra. S.8.32
Famosus Poëta. V.2.23
Fundere aurum. S.14.79
Fundo carens mensis non infertur calix. S.12.37
Fune omisso pedem persequi. S.3.99
Funem sacræ anchoræ mouere. S.8.66 9.84
Funem rubricatum fugiunt. S.
Funis tensus rumpetur. S.13.38
Fures agunt festum. S.1.16
Furor est non omnibus idem. D.6.47. V.2.70

G

GAlea Orci & Plutonis. Z.1.41
Gallos castrare. V.1.42
Galli è viris fiunt, &c. S.4.64
Galli galli-naceæ ventrem habes. S.1.97
Gallinaceum lac. S.4.61
Gallorum incusare ventrem. Z.1.68
Gaudere epistolis inscriptum. V.4.44
Gello puerorũ amantior. Z.3.3
Generosior Codro. Z.4.3
Generosior Sparta. D.4.87
Generosus es ex ecumena. Z.2.88
cum Geryone certare. S.4.45
Gerræ plaustrales. V.1.40
Genu sura propius. Z.3.2. D.3.78. S.4.98
Glauci ars. Z.2.91. D.4.8. S.4.88. & 11.46
Glebam admittit erro. S.5.35
Gleba aruum. Z.2.74. D.3.52. S.4.56
Γλοῖος, Lubricus. S.4.91
Gloriatur tamquã Archiuum clypeum abstulisset. Z.6.52
Graculus assidet vsque graculo. Z.2.47. S.8.74
Græco more annuere. S.6.48
Gratia interiit, simul & misertum est. Z.1.81
Gratiæ nudæ. Z.1.36. S.1.72. & 14.59
Grues Ibyci. Z.1.37
Grues lapillos deuorãt. S.4.74
Graui necessitate nihil fortius. Z.3.9
Gubernaculo purior. D.1.11. S.1.42
è Gustu cognosco. D.4.92. S.6.41
Gutta vel ros. D.8.71
Gygis annulus. D.3.99. & 4.72. S.5.6
in Gynecæum se comessatum contulit. S.2.66

H

HAbronis vita. Z.1.4
Hactenus cornua te habere existimabam. D.7.89
Hæc agens, dicebat vir nihil faciens. S.13.31
Hæc dicens terrorem incutere videris. S.13.34
Hæc Medus non sibi seruabit. Z.6.16
Hæc omnia tibi candide taure imponentur. S.2.56
Hæc tibi pro ludis Pythiis ac Deliis. Z.6.15. D.8.35. S.12.15. & 13.34
Harmodij melos. D.2.68. S.1.23. & 3.57
Hasta & caduceum. Z.3.26
Hastis argenti pugna, sic omnia vinces. S.3.45
Haurit aquam metro, capit immoderatiùs offam. Z.5.19. S.2.42
ex Hecate cognosces, &c. S.6.31
Heliconis opera. D.2.7. vide Aceſæi.
Heraclius lapis. Z.4.22. D.5.2

Herculana scabies. Z 6.49. D. 1.7. V.2.6. S 7.57
Herculanus morbus. Z.4.16
Hercules Melius S.10 1
ne Hercules quidem contra duos. Z. 5. 49
Hercules hospitio suscipitur. S.7.58
Herculis sacrificia. V.2.5
Herculi temerè. S 5.100
pro Hermione. Z.2.22
Hermodorus facit mercaturam orationum. S.9.55
Hermonium beneficium. Z.3. 85. S.7.10
Heroisum te fieri oportet vsque ad caput. V.4.49
Hesiodi senecta. V. 4. 3. S.13. 71
Heteromolia causa. S.7.10
Hic funis nihil attraxit. D. 3. 35
Hic nec manere ventus nec nauigare sinit. D. 4.88. S.6. 67
Hinnulo cerui inequitas. V. 3.6
Hic vir in deorum etiam cœtu maledicat. V.2.24
Hipparchi murus. V.2. 17. S. 13.72.
Hipparchion mutus. Z.2.35
Hipparchorum tabula. Z. 4. 42. S.7.100
Hippocratis filiis similis eris. S.13.97
Hippolytum imitor. D.5.32
Hippomene magis impius. D. 3. 1
Hirci Cilicij. V.2. 32
Hirundinum musea. S.14.63. & 66. & medicamentum. S.14.64
Holerum additamenta. D. 2. 52.S. 1.19
Homo bombylius & ferreus. Z.2.80. S.2. 76
Homo Euripus est. D. 3. 39. & 4.72. S. 2.83
Homo figulus. D.5.98
Homo homini Deus. Z.1.91. D.1.80.S.2. 82
Horti Adonidis. V.1.4
Hortos Tantali vindemiare. S. 13.18
Hostium dona, non dona, nec vtilia. Z. 4. 4. D. 4. 82. S. 7.33
Hospitem apis, verùm siren prædicit amicum. Z. 5.97
Hospitem in tempestate euice. S. 3.2
Huc ito vt plores. S.5.33
Humi clauis affigeris. S.1.48
Humi hauris. Laterem lauas. Lentem tundis. Z.6.48. S. 11.86. & 14.55.
Hydra magis varius. D.4.72
Hydram secas. Z.6. 26. D.8. 61. S. 14.5
Hylam inclamare. Z.6.21. D. 8.32. S.13.77. & 14.7
Hyperberetæa. Z. 6. 30. D. 8. 63

I.

IActabúdus Maxim⁹. V.2. 30
Iactare alas. S.12.30
Ialemo frigidior. al. nudior. Z.4. 19. S.5.8. & 7 97
Iam inde à Nannaco. V.1.10
Iam in regionem venisti. D.6. 86. S.10. 58
Ianuæ limen pulsasti. S.1.91
Ibyci grues. Z. 1. 37. D. 1.35
Ictus sapiam. Z.2.14
Iecoris albi homo. Z.4. 87. S. 9.43
Ignauorum chorus. D.1.6.
Ignauis etiam præda obtigit. D.4.34
Ignauorum effeminatus sermo. Z. 1. 73
Igne calidior. S.7. 55.
Ignem diffecas. Z.5.17.S.6.16 & 97
Ignem sacrum sufflare non licet. S.14.98
Ignem ingressus es. V.1. 85.S. 6. 77
Igneum bellum. S.12.42
Ignis ad ignem. Z.5. 69. D.6. 71. S.12.41
Ignis ad torrem venit. V.3.64
Ignis viuit. S.7.35
Ne ignifer quidem superfuit. D.7.15
Ignis in vepribus. D.7.83
Ilias malorum. Z.4.43.S.7.95
Illacrymabile bellum. D.1.53
Illotis manibus. D.1.43
Illotis pedibus tectū subiens. Z.1.95. S.2.80.
Illustrem partum. V.4.36
Imbellis erat præ podagra. S.3. 28
Immisceor. S.11.65
Immunes capræ ab aratris. Z. 3.69
Imperans audi iusta & iniusta. D.2.99
Importuna beneuolentia nihil ab inimicitia distat. D.1.48
Impossibilia venaris. S.1. 27
Imprecationis sacrum. D.2.92
In æde Apollinis cacasse præstitisset. S.6.76
In agrum Manes. V.1.77
In albo alba amussis. Z.4 89.
In album relatus es. V.1. 80
In Aphannis. Z.3.92
In apes irruisti. Z.3.53
In aqua scribere. V.1.79. S.8. 17
In aqua seminas. Z.3.55
In area latitas. Z.3.74
Inaurare aliquem. S.14.80
In beatorum insulas. Z.3.86
Incaprificatus es. Z.2.23. S.2. 74.
In Care periculum. Z.3. 59. S. 6.68
In Ceo ecquis dies? V. 1. 66
Incessu titubas. Z.4.31
Incipere à Lare & Vesta. Z. 1. 40
In cælum iacularis. Z.5.46. S. 6.14.
Incolæ ἴδιον norūt commodum ventum. D.4.80
In Cydonis domo. V.4.19
Indemnis spectabo alium mala nostra tenentem. Z.3. 95
Indicta causa damnari. S.7.8
Indigenæ secundum ventum norunt. V.1.98.S.6. 27
Indoctior Lybethriis. Z. 1.79 D.2.26
Indoctior Philonide Melitensi. S.3.15
In dolio figulinam disco. Z. 3. 63.S.6.75
Dolio pertuso haurire. S.6. 18
Inexplebile dolium. Z.2. 6. D. 1.95.& 7.27. S.3.18
Inferorum balnea. D.8.69
Inferorum terniones. D.8.39. V.4.16.S.13.27
Infructuosior oleastro. Z.1.60
Inest formicæ fel. Z.3.70
Ingens malum. Z.3.34.S.5. 68
Inhæret vt ficus oculis. S. 12. 97
In holmo cubabo. Z.3.63.S. 71

In igne incedis. D.4.52
In ius vocabitur etsi eum asinus momorderit. D.4.17
In Meronis annum rem reiici. V.2.91
In nocte consilium. Z.3.97. S. 6.82
In omnium animis etiam Dædali execratio. Z.4.6.S.6.73
In Orci podicē incidis. D.2.43
In paludibus Bicchum S.6.69
In perusum haurire dolium. V.1.97
In portum. V.1.96.S.10.70
In præsidiis esse aut ditari. S. 14.40
In puteo cum canibus pugnare. Z.3.45
Inquilinus Atticus. Z.2.28
In quinque iudicum genibus situm est. Z. 3. 64.S.6.74
In Samo comatus. V.1. 87
Inscripti actio. V.1.1
Inseminata & inarata. D.1.18
In sinum spuere. S.6.10
Inspexit, etsi serò, pellem Iupiter. Z.4.11.D.4.91
In spira funiculus. V.1.70
Instar piceæ. D.7.49
In te lunam deducis. V.1.71
In tenebris saltare. Z.3.71. D. 4.50.S.6.78
Inter indoctos etiam Corydus sonat. Z.3.77. V.1. 86. D.5. 56.S.6.56.& 59
Inter innocentes laui manus. S.1.41.
In terra pauperem esse præstat quàm diuitē in mari. S.6. 58
Intra septimam. Z.3.79
In trimo versor. Z. 3. 78. D.4. 59.S. 6.81
In Trophonij vaticinatus sum antro. Z.3. 61
In vino veritas. Z.4 5. D. 4.81
Inuitus quidem, vt Iupiter nouit. D.2.82
In vola gestirit. Z.3.60
Inus dolores. Z.4 38.S.7. 98
Iouis calculus. D.4.36
Iouis cerebrum. Z. 3. 41. D.4 24.S.5.63
Iouis Corinthus. Z.3.21. V.3. 13.S.5.64.& 10.69
Iouis fama. S.5. 66
Iouis ligo. S.9.67
Iouis sandalium. S.13.84
Iouis suffragium. S.5.67
Iouis vellus. S.5.65. & 7.34
Ipsa dies quandoque parens, quandoque nouerca est. D. 2.76.S.2.14
Ipse dixit. D.3.19.S.3.94
Ipse mihi balneator ero. Z. 3. 58.S.6.50
Ipse semet canit. D.3.16. S.3. 92
Ipse sibi malum reperit corgulum. D. 3.18.S.3.93
Ipsi curandum est, sed in domum. Z 2.27
Ipso cratere contingunt mala. D 3.22
Ipsum tanuæ limen pulsasti. D.3.58
Irę nulla senectus præterquam emori. S.7.89
Isthmiis obnoxium esse. S.8.9
Ita vt oportuit. Z.3.91
Iterùm ad eumdem turpe lapidem impingere. Z. 3 29
Iterùm ad Pythum via. D.3. 54
Iugum idem trahimus. S.5.94 & 8.3
Iurare per anserem. S.9.17
Iusiurandum ad actū. Z. 3.80 S.6 94
Iustitia alma Dīkn, qui regnant cul nia Olympi D. 3. 20
Iustitiā iustior. D.4. 22. V.1. 58 S.5.17
Iustitiæ oculus. S 5. 58
Iuuenibus opera, consilia verò senioribus cōueniunt. V.3.7
Iuxta currū Lydium. D.6.28
Iuxta Melam. S.8.39.

K.

Καπηλικὸν Ζεὺς. D.5.77.V.2. 40
Κυβ. Z. 4.70

L.

LAbor labore cumulatur. S. 12. 2
Labore improbus. V.3.56
Laborem ferere. D.7.67.S.12.1
Lac auium. D.3.92
Lac gallinarum. V.1.43
Laconicas lunas. D.6. 30.
Laconum more. S.9.26
à Laste nutricis. S.6. 39
Lampon fallens anserem iurat. S.9. 27.
Lapidem decoquis. V.2. 56.S. 9. 52
Lapidum libamina. V.2.57
Laqueus murem cepit. S. 6.1
Larus hians. S.9. 28. & in paludibus. S. 9. 29
Laterem lauas. D. 7. 50. V. 3. 49. S.11.86.
adhuc me in Latomias. S.3.5
Laudabitur Mars ob filium. S. 15.12
Laudas teipsam Aglydamæ in modum. Z. 5.100.S.12.64
Laueris Peliam. Z.4.92. D.6.6
Laureum gestat baculum. Z. 5. 12. V.4. 14.S.5.24
Lauro virili incenta magis crepat. V.2.76
Leberide cecior. Z.2. 95. S.8. 61. & 9.51.
Lecytho magis mutus. V. 3.82
Lemnia manu. D.6.10.V.2.54
Lemnium malum. Z.4 91. D. 6.2. S. 9. 49. & iudicium. S. 9.47. & ignis. S.9.48
Lente bos. D.3.9
Lente amplius non delectatur. S.14.22
Lentem scindis. V. 3. 49. & 4. 33.S.14.24 (23
Lentis angulum. V.4.32.S.14
Lentiscum arrodere. D 8.13. S.13.5
Leonis catulus in vrbe non alendus. S. 11.47
Leonem pungis. D.1.52
Leonem tondes. D.6.25. V.2. 65.S.9.52
Leonidæ munera. S.9 33
Leoninam indaor. Z.3.75.D. 4.54.S.6.60. & 13.54
Leonina pellis si non sufficit, vulpinam addito. Z. 1. 93. D.1.83. S.2.77
Leontini semper apud crateres. D.2. 50
Leotrophide tenuior. S. 9.34
Lentiscum mandere. Z. 5.96
Lepori esurienti placentæ loco ficus. S.9. 21
Lepus dormiens. Z.4.84. D.6. 1.S.9.22
Lepus pro carnibus currit. Z. 4.85. D.6.5. S.9.23
Lepus pulpamentum quærit. S.5.22
Lerna malorum. Z.4.86. D.1. 10.&6.7. V.2.52

Lernæa bilis. V. 2. 51.
Lesbiis dignam Z. 4. 88. S. 9. 38
non idem est scriptura & Leucærus. S. 5. 4
Leucon aliud ait, aliud Leuconis asinus portat. Z. 1. 74
Leucone candidior. V. 2. 96
Lex & Regio. Z. 5. 25. D. 6. 77. S. 10. 52
Liberæ captæ ab aratro. D. 4. 47. S. 6. 44.
Libya fert semper quid mali. Z. 2. 51
Libyca fera. D. 6. 11. S. 9. 50. & alias. S. 9. 51
Ligna nephalia. D. 6. 76
Lignum tortum numquam rectum. D. 6. 92. V. 3. 10. S. 10. 64. & 13. 80
Lindi sacrum. Z. 4. 95. D. 6. 15
Linea sacra. S. 13. 74
Linguę quoque ipsos inter auloedos sonus. V. 1. 50
Lingua his, at illis sunt molares. Z. 1. 73
Lingua belligerare. S. 4. 90
Lingua non incessam. D. 7. 3. S. 7. 43
Lingua quò vadis? erectura ciuitatem & rursum euersura. Z. 2. 99. D. 4. 9. V. 1. 49. S. 4. 89
Linum lino nectis. Z. 4. 96. D. 6. 16. S. 9. 54. & 11. 39
ad Lipsydrium pugna. S. 6. 96
Lis Ptolemaica. V. 3. 44
Litem parit lis, & noxa noxæ. Z. 3. 28. S. 5. 55. & 7. 9
Litteras Bellerophontes. Z. 2. 87
Littore loquacior. S. 12. 50
Littori loqueris. Z. 1. 38. D. 1. 37. S. 1. 45
pro Loco nunc hoc, nunc illud expedit. Z. 1. 24
Locrensis bos. Z. 5. 5. D. 6. 23. V. 2. 62
Locrensium pactum. Z. 4. 97. & 5. 4. D. 6. 17. S. 9. 56
Longa & magna nugacitas. Z. 3. 34
Loqui per parietem. S. 5. 49
Lucerna pinguior & lecytho. D. 6. 51
Lucernam meridie accendis. S. 9. 65
Lucri causa vel in vimine nauiges. S. 12. 54
Lucrum pudori præstat. Z. 4. 67. D. 5. 42. S. 8. 54
Lupi alæ. D. 6. 4. S. 9. 64
Lupi decas. Z. 5. 2. D. 1. 3. S. 7. 50. & 9. 61
Lupis non parcitur. S. 14. 31
è Lupi faucibus eripuisti. D. 4. 42. S. 6. 14.
at etiam Lupi meministi. D. 4. 64. S. 5. 98
Lupi Milesij. S. 9. 10
Lupinum potum. Z. 4. 99
Lupum vidisti. S. 9. 59
Lupus ante clamorem festinat. D. 6. 16
Lupus aquilam fugit. D. 6. 19. S. 9. 60
Lupus circa puteũ saltat. Z. 4. 100. D. 6. 21. S. 9. 62
Lupus hiat. D. 6. 20. V. 2. 60. S. 9. 61
Lupus in laqueos. V. 1. 78. S. 6. 15
Lupus priùs ouem pascat. D. 7. 64
quàntum Luscinię dormiunt. S. 11. 27
Luscinię garrulis locis insidentes. D. 2. 48
Lutum malè tractare. S. 8. 23.
Lycæus. V. 2. 59
Lydia lege. D. 6. 19
Lydius lapis. S. 4. 19
Lydi improbi, deinde Ægyptij; tertij verò Cares omnium perditissimi. D. 6. 14
Lydorũ caryces. Z. 5. 3. S. 8. 37
Lydo viro negotium non erat. &c. Z. 1. 87. S. 2. 59
Lydus cauponatur. Z. 5. 1. D. 6. 3
Lydus in meridie. D. 6. 18. V. 2. 58. S. 9. 58
Lydus ostium pulsat. Z. 4. 98
Lynceo similis. V. 2. 64. S. 9. 57

M

MAcerata vel mollita vita. Z. 1. 21
Mactator beneuolus. S. 7. 15
Magis varius quàm hydra. D. 7. 69. S. 12. 33
Magis clamat quàm viridis laurus incensa. D. 6. 52. S. 9. 94
Magis elinguis quàm scapha. Z. 5. 95
Magis & Thimbes. V. 2. 71
Magis superbit quàm Peleus gladio. Z. 5. 20
Magistratus virum monstrat. D. 2. 94. S. 3. 63
Magnetum mala. S. 9. 68. & 13. 14
Magno flumini canalem inducit. D. 7. 68
Magnum os anni. D. 6. 48. S. 9. 78
Maiorem vitato virum. D. 2. 50. S. 1. 100
Malæ & teredines, malæ & scolopendræ. V. 2. 41
Mala proditio. D. 5. 54. V. 2. 39
Maledicti reus. S. 9. 11
Mali corui, malum ouum. Z. 4. 82. D. 5. 39. S. 8. 20
Mali quidem thripes, mali verò ipsi. D. 5. 78.
Mali improbitatem bibunt. S. 8. 22
Malis petere. D. 3. 63. & 6. 63. V. 1. 19. & 2. 89. S. 10. 5
Malorũ Ilias. D. 1. 10 & 5. 16. S. 8. 19. & Panegyris. S. 8. 21
Malum benè situm ne moueto. D. 6. 54. V. 2. 99
Malum Hercules. Z. 5. 22
Malum malo additum. Z. 5. 69
Malus quidem aspectus, in timore verò præcordia. D. 5. 89. S. 8. 18
Mancipium sale emptum. Z. 2. 12
Mandrabeli in morem. Z. 3. 82. D. 4. 62. S. 7. 4
Mandromi contigit nauis siculnea. S. 5. 93
Maniuoro vinculo. Z. 6. 44
Manum admouentem Deum quemuis inuocare debere. S. 13. 57
Manus sunt apud Ætolos. S. 8. 69
post Marathoniam pugnam. S. 9. 88
Mare citiùs vitem ferat. D. 8. 44. V. 4. 23
Mare exhauris. V. 3. 49
Maris aqua è cauerna. S. 4. 56
Mari è cauerna aquam. S. 7. 68
Mari velut submersa fama. V. 4. 30
Martem me intuens videbis. S. 4. 35
Martis pullus & filiolus. S. 3. 48. 49
Mars est tyrannus. S. 3. 50

Massilia venis. S. 6. 35. & 7. 13
à Matre tamquam hœdus nomen habet. S. 13. 58
Maxillam tollis. S. 9. 70
Maximus fastuosus. D. 5. 46
Mazi etiam bona post panem. Z. 1. 12
Me bella semper insequantur talia. Z. 2. 52
Medica mensa. D. 6. 57
Medimno metior paternum argentum. S. 9. 77
Medio potieris, summa captans. Z. 1. 57
Medium tenebis, summum cape. V. 1. 5.
Medus non custodiet. S. 13. 8
Medos nil curans. V. 2. 85
Megalis columnas ede. S. 1. 99
Megarensium digni parte. S. 9. 71 & 13. 56
Megarenses neque tertij, neq; quarti. S. 14. 8
Megarensium lacrymæ. Z. 5. 8. D. 6. 34. S. 9. 72
Megaricæ sphinges. D. 6. 35. S. 9. 73
Megarica machina. S. 1. 96
Megarissare. S. 9. 74
in Melampygum ne incidas. D. 6. 38. S. 9. 79
Melanione castior. S. 9. 80
Mel dulce etiam suffocet. S. 4. 93
Meliacum naufragium. D. 8. 31. V. 4. 4. S. 10. 2
Meliores nanciscì aues. Z. 1. 76
Melitide magis ridiculus. S. 4. 70
Melius fuisset vel in Pythio cacasse. V. 1. 82
Melle te oblinis. D. 4. 53. V. 1. 85
Mellis medulla. D. 6. 51. S. 9. 82
Mendaciis similia. S. 8. 6.
Mendici pera non expletur. Z. 5. 66. D. 7. 51. V. 3. 42. S. 11. 81.
Mendicorum cicatrices sunt semper inanes. S. 12. 32
Mensa indiga. S. 2. 52
Mensam & salem ne transgrediaris. Z. 1. 62.
Mensam feram. S. 13. 55.
Mens Centauris non inest. V. 3. 10. S. 10. 54
Mens apud Clopidas. S. 8. 69
Mens peregrina. S. 10. 53
Mensura aquam bibentes, citra mensuram mazam edentes. D. 6. 43
Mentem peregrinam. D. 6. 85
Menti pareto. D. 6. 75. V. 2. 99. S. 10. 55
Meo laborat morbo. S. 13. 51
Mercatorem me esse simulo. S. 6. 53
Mercurio vnicrepido. S. 10. 25
Mercurius profanus. D. 4. 65. V. 1. 90. & communis. S. 9. 8
Mercurij fors. S. 8. 68
Merx tenuis venalis. D. 8. 3
Messem boues expectant. Z. 2. 82
Messem metis alienam. D. 2. 75
Metiri arenam. Z. 1. 80
Metus periculi expers. D. 1. 16
Micon Buten pinxit. V. 1. 12
Midas in alea prosperrimus. S. 10. 17
Midæ, Crœsi, & Cynerę opes. D. 8. 53
Midas asini aures. D. 6. 73. S. 10. 18
Mihi curæ erit albisque virginibus. V. 1. 62. S. 6. 54
Minerua auxiliante, manum etiam admoue. Z. 5. 93. S. 3. 95
Mineruæ felem. D. 1. 37. S. 1. 38
Mineruæ simulacrum. S. 1. 39
Mitior columba. V. 3. 50
Mitte in aquam. D. 3. 51
Mitte in Macariam. Z. 2. 61
Mœchus ad mœchum trahit. S. 6. 49
Molita ac subacta vita. D. 1. 17
Molossorum bos. Z. 2. 83
Molles calidis balneis, teneri mollibus lectulis. S. 1. 5
Mollior trychno. S. 3. 6
Moneta mala. S. 8. 75
Morbus bonorum. S. 3. 84
Morbus Herculeus. D. 5. 8
Mores regionis cuiusque imitare. S. 1. 98
Morsimi dicta quis extepit? S. 7. 54
à Mortuis tributum exigere. D. 1. 9
Mortuo fabellam ad aures narrans. D. 6. 82. S. 10. 47
Morus moro purgatur. V. 2. 3. S. 7. 60
Moschus cantans Bœotiam cantilenam. S. 10. 27
Mos est sponte bonis conuiuia adire bonorum. Z. 2. 19
Mouebo à sacra linea. D. 5. 41. V. 2. 25
Mouere non mouenda. Z. 1. 55. S. 1. 81
Moues Anagyrum vel Onogyrum. S. 8. 64. & 65
Muliebre ingenium. D. 4. 3
Mulier exercitum ducit, & Mulier militat. D. 4. 1. S. 5. 16
Mulieri ne fidas ne si moriatur quidem. D. 4. 4
Mulieribus affimilaris. S. 5. 12
Mulieris nates. S. 5. 14
Mulierum pestes. D. 4. 5. S. 5. 15
Mulier Herculis non intrat fanum. V. 1. 34. S. 5. 15
Multa cadunt inter calicem supremaque labra. Z. 5. 71 D. 7. 46. S. 11. 90
Multa canis masculi cubilia. D. 7. 79
Multa in bello noua. V. 3. 62. S. 11. 88
Multa maris sunt strata canis. V. 3. 61
Multa nouit vulpes, etinaceus vnum magnum. S. 11. 93
Multa sciat, queis vel cœlestia numina fallas. D. 1. 70. & 7. 78. S. 11. 89
Multa in bello inania. D. 7. 80
Multarum ego ferarum strepitum audiui. D. 7. 92
Multis ictibus quercus deficitur. D. 1. 70. & 7. 77. V. 3. 60. S. 11. 91
Multis vacare tuta vita vt sit, negat. V. 4. 8.
Multi te oderint si te amabis. V. 3. 59. S. 11. 95
Multi fortilegi, paucos est cernere vates. Z. 5. 75. S. 11. 94
Multo quidem magis, tametsi mille fuerint. S. 11. 92
Multos Thyrsigeros, paucos est cernere Bacchos. Z. 5. 77. D. 7. 86

Murem elephas non capit. D. 4.45.
Muribus e mitharis. D.6.49. S.10 36
Muris interitus. D.6.66.V.2. 93
Mus albus. S.10 37
Mus modò picem gustat. D. 2.64. V.2.68.S.3.60.& 10. 35. & 39. & 40. & 11.7
Musa floret.S.3.88
Musa Tragica. S.10.28
Musarum apertæ fores. Z. 1. 89. S.2.72
Musica exstirpata est.S.6.32
Muscæ lacryma S.10.30
Mustelæ fœtum. D.3.83
Mustelæ tunica.S.4.63
Mustelam habet. D.3.84.
Mustelam non decet crocotus. S.4.63
Mutus Hipparchion.Z.2.35
Mutuò scabere.S.13.76
Myconius vicinus. Z.5.21. S. 10.31
Mylus omnia audiens.Z.5.14. D.6.40. S.10.32
vt Myrmecides æmulus Phidiæ. S.4.69
ad Myrtum canere. Z.1.19
in Myrti ramo ensem tenebo. S.6.70
Mysorum præda. Z.5. 15. D. 6.42. S.10.38
Mysorum vltimus. V.1.64. S. 7. 17
Myxus papæ.V.1 20.S.10.33

N.

NÆ per papaueris herbam. V. 3. 5.
Naëra & Charmione.Z.5.24. V.1.73. *al.* Eiras & Charme.
à Nannaco. V.1.10.S.3.33.& 13.6 & 20
Naues Bumoni. V.1. 17
Nauigare. V.1. 99
Nauigatio altera. S 5. 34
Naugaui bonè cùm naufragium feci.S.10.57.
Nauis antiqua mare traiicere non potest.D.6.78.V.2.95. S.10 42
Nauis aut galea.S.11.87
Nauis subnergenda.S.3.27
Naupacti excubiæ. S.14.41
Nauphractum tueris. S.10.45
Nauis scopulum deprecatur. D.6.79. S.2.79.& 10.41
Nauson Naucrati. V.2.96. S. 10 43
Nauta aratrum.V.4.43
Nautis mutuare.S.10.44
Ne ad me veniat cùm benè mecum agitur. S. 10.4. *al.* malè mecum agitur. Ibid.
Ne ad me versicoloria apportes. S. 10.9
Neæte summa & *vltra*.V.3.1
Ne ad cenam quidem funebrem laudaueris. Z.5.28.D. 7. 24
Ne attingit quidem.S.7.94
Nebulas diuerberare. V. 3. 8. D 6.82. S.10.50
Necessitate nihil fortius. S. 5. 38. & 14. 74
Ne cineres fugiens, in prunas incidas. D.6.68 S.10.13
Nec intra ianitorem. S.7.99
Nec Lydorum caryeas,nec flagrorum strepitus. Z.5.3
Nec propiùs ferire. Z.5.55
Nectar & Ambrosiam olent.S. 10.73
Nectunt stupendas machinas Ægyptij. Z. 3. 37.D.4.35. S.3.39
Ne contra bouem. S. 10.6
Nefas hæc dicere præterquam discipulis. S.2. 18
Ne iuxta equestrem cursum. V.3.29
Ne in Melampygum incidas. Z.5.10. S.9.79. & 10.10
Ne in selinis quidem. V.3.22. S.11.21
Ne festucam quidem mouere. D.6.67. S.9.95
Ne gladium tollas mulier. D. 6.72
Negotia exotio. D.7.59. V.3. 45.S.12.7
Ne Hercules quidem contra duos. D.7.2.S.11.16
Ne ignifer quidem relictus. Z. 5.34.S.11.25
Nemesis circa pedes obambulat. D.6.80
Nemesis ad pedes venit. S. 10. 48
Ne mihi varia, *alia*, ne magna dixeris. D.6.70
Nemo Megarensium sapientior euadat. V.2.82
Ne moueas Camarinam. Z.5. 18
Neoclide furacior. S. 10. 49
Neoclides lippus tibi malè dixit.S.4.84
Ne pelle quidem indutus. S. 11.14
Ne puero gladium. D.6.46. V.2.72.S. 10.7. *alibi*, rempublicam. ibidem.
Nequam mancipium. D.1. 100
Ne quære rursum præteritam semel rosam. D 8.2
Neque compluitur neque sole aduritur. D.7.8.S.11.28
Neque Dionis gry. Z.5.54
Neque fabas neque allia edat. S.7.96
Neque madefit,neque sole percutitur.Z.5.53
Neque fictam, neque pictam. S.10.12
Neque mel neque apes. D.6. 58. V.2.83. S.9.96
Neque cum perniciosis, neque sine. S.11.44
Neque natare neque litteras. D.6. 56. V. 2.81. S.10. 11
Ne quid beneficij colloces neq; in senem, neque in mulierem, neque in puerum malignum, neque in canem caiuspiam, neque in garrulum remigem.D.6.61.V.2. 87. S.4.5.& 7.& 9.97
Ne quid Ctesius sycophanta oberit. S.11.80
Ne quis vmquam Megarensibus sapientior fiat. D.6.57
Neruo equitas. D.6.81
Nescit aranea sobolem quoadvsque educet,nam educans moritur.V.1.9
Nescio quid corniceris S.9.6
Nescio quid crocites S 11. 58
Nescit quâ medium toto præstantius ament. V.3.3
Ne spina quidem pupugerit. D.6.69.S 2.45. & 9.92
Ne temerè Abydum. D.6.53. V.2.78 S.5.99. & 9.98
Ne tria quidem Stesichori nosti. D.7.14. V.3. 28. S. 11. 24. & 13. 90
Ne velut à lupi venatione. V. 2.86
Ne verba pro farina. D.6. 60

Ne tenere velis omnia S.11.63
Nihil ab elephanto differs. D. 4. 43. S. 6. 47. & Chærephonte.S.5.76
Nil accidit graue nisi tibi vindicaris.D.7.58
Nihil ad Bacchum. Z. 5. 40. D.7.18. V.4.18.S.11.20
Nihil ad equestrem cursum. D.7.17
Nihil ad versum.S.11.19
Nihil mali est, ait Cillicon. S. 11 59
Nihil erant alia omnia præter aurum.D.6.94.v 3 14
Nil citra bouem optaueris.V.
Nihil Iori.V.3.25 [2.80
Nihil mali, sed idem quod Calliphon S.11.100
Nihil per bouê optes. D.6. 55
Nihil sacri es. Z. 5.47. D7.13. S 11.17
Nihil scire vita iucundissima. S 6 8
Ni purgaris & molas,nõ comedes.D.5.18
Nisi pater esses.D.4 75. V.1.93
Nobilis es ex crumena. D. 4. 76. S.4.72
Noctua Athenas. Z.3.6.D.3. 81.S.4.85. & 6.24
Noctua in vrbe, *alia*, in arce. V. 1.36
Noctua volat. Z. 2. 89. D. 3. 72. & 3.93.V.1.48.S.4.86.
Noctuæ Laurioticæ. V. 1. 32. S.4.87
Noctu nimigas.Z.5.32
Nodi.S.2.40
Nodum dissoluis.Z.4.46.D.5. 47.S.8.15
Non boni sunt puberes.S.7.42
Non noctu nauigas. Z. 5. 32. D.7.20
Noctem densam. V.3.2
Non ab aliis, sed propriis pennis capimur.S.13.32
Non admodum moues. D.7.4
Non amplius mea res est, valeat.D.7.9
Non amplius à nobis Tragœdiæ.S.11.36
Non amplius spinę sunt. S.2.4
Non cecidit in terram votum. S.11.33
Non conuiciabor. V.3.23
Non cuiuis homini contingit adire Corinthum. Z. 5. 37. D.7.16.S.11.41
Non curat Hippoclides. Z. 5. 31. D.7.21
Non decet felem crocota. Z. 2. 93.S.11.43
Non eadem anchora nititur. S.11. 34
Nondum completa peccata Amorrhæorum.S.11.42
Nondum enixa capra est dum ludit in ædibus hœdus.Z.1. 42.D.1.40
Non est apud aram consulendum Z. 1.66.D.2.14
Non est curæ Hippoclidi.S.11. 45
Non est hic seruorum oppidum V.2. 94
Non est Dithyrambus, aquam si biberit.D.7.59
Non ego cum leone caprea pugnâ inibo.D.6.59.V.2.84
Non hic Centauri.S.11.9
Non inest illi therete. S.7.85
Non inest illi cõtra sycophantę morsum.S.11.35
Non inferens, sed depellens iniuriam. Z.6.51. S.14.95
Non laudaberis,ne in filicernio quidem.S.11.32.
Non mouenda moues. D.2.6. S.9. 100
Non nasci optimum. D. 3.4. S.3.66
Non patriam emit cõtionem. D.7.40
Non Philoxeni D.8.54
Non possis ventre lugere mortuum.S.11. 29
Non sine hoste, vmbra, periculo. S.11.31
Non sine Theseo. Z.5.35.S. 11.30.
Non sum exillis Heroibus. Z. 5.60. S.11.37
Non verbis forum eget Græciæ.S.11.40
Non vti libet, sed vti licet, sic viuimus.Z.4.16
Nosce teipsum. V.1.37. & 38. S.4.96. & 97
Nos decem Rhodij, decem naues. D.5.19
Nos quondam fuimus.D.2.30
Nostris non alienis capimur pennis. S.11.48
Nouacula in cotem. D.6.91. S.10.66
Nouaculâ conscendere. D.4.41
ad Nouercæ ploras tumulum. D.7.66. V.3.52. S.12.10
Noui Simonem, & Simon me. Z.5. 41. D.7. 26.S.10.75. & 13.38
Nouit hæc Pylæa & Tyttygias Z.5.36
Nox humida. D.6.89. V.3.12
Nudæ Graciæ.D.1.34 S.1.2
Nudior Ialemo. V.1.56 S.5.8
Nudior, *al.* cærior leberide. Z. 2.95.D.3.74.S.5.9. & pistillo. S.5.9.& elauo S 5.10
Nudo mandas custodiam.Z.2. 98.D.3.75 S.5.11
Nudus vt à matrice. D.4.2.V. 1.53
Nullius comatus qui non subigatur. S.11.16
Nullus difficilis emptor bonam emit carnem. S.11.25
Num quis ad vrbem? V.1.72
Numquam apud me Harmodium cantabit.S.11.22.
Numquam cum recipiam. S. 11.22
Numquam seni quidquam viro præstes boni. V.1.31
Nunc dij beati. D.6.88. V.3. 11
Nunc in regionê veni. V.2.97
Nunc leguminum messis est. V.2.98 D.6.89. S.10.59
Nunc nihil, eras ingens futurus. S.14.91
Nunc seruari contingat. D 6. 90. S. 10.60
Nuntius Arabius. Z.2.58
Nuntius est res magna bonus. V. 2.75. S.9.75
à Nuptiis pura D.2.46

O.

OBelisco dignus S.2.100
Obliqua Meliti Carieorum carmina.S.12.82
Obliquus cursus. Z 4 47. S.8. 19
Obliuionis campus. S.9.45
Oboli pretio. S.10.20
Obolum reperit Parmytes.V.3. 35
Obrigit & malis præda Z.3.31
Occupauit bos. V. 1.15
Octipedem excitas. S.10.88
Oculi Atrei. Z.1.34
Oculis abesto dulcis hinc sopor

por meis. V. 4. 16
Oculus regis. S. 11. 52
Odyssæa machina. S. 10. 71
Oedipi imprecatio. Z. 5. 43. D. 2. 51. S. 1. 71
Oenoë, al. Oenæi torrentis alueum. Z. 5. 29. S. 10. 82
Octæus genius. Z. 5. 44. D. 7. 23
Ogygia mala. V. 4. 52. S. 14. 88
O Laciadæ. V. 4. 53. S. 14. 89
O Lare, Κύριε. S. 8. 52
Oleastro infructuosior. Z. 1. 60. D. 2. 63. S. 1. 75
Oleum non est in lecytho. S. 9. 46
Olla bulborũ deuorata. S. 4. 37
Ollam alere. S. 14. 82
Ollam vanè pingis. D. 1. 45. V. 4. 31
Ollis aut cucurbitis lippire. V. 2. 66. S. 14. 84
Ollis pax firmanda. S. 14. 83
Olympi modo vnà lugebo. S. 10. 65
Omitte vatem. D. 7. 90
Omnem mouere lapidem. Z. 5. 65. D. 7. 42. S. 11. 62
Omnem rudentem mouere. Z. 5. 62. S. 8. 28. & 11. 61
Omnes manet mors, pulchram item Rhodopen. S. 5. 7
Omnes suas induit opes. S. 3. 11
Omnia bona ait Cillicon. S. 11. 59
Omnia bonos decent. D. 3. 28
Omnia chnaumata. Z. 5. 73
Omnia iam fieri poterunt. S. 1. 93
Omnia in obsidione esculenta. S. 3. 8
Omnia Nicostrati more peragam. V. 1. 65. S. 5. 96
Omnia octo. Z. 5. 78. S. 11. 64
Omnia plena audaciæ atque impudentiæ. S. 3. 9
Omnia sapientibus facilia. Z. 2. 9
Omnia sunt paria, atque etiam formosa Rhodopis. S. 11. 60
Omni machina & arte. S. 11. 71
O nunc calentes aræ. S. 14. 90
Ὄνος ἐμῶν. V. 3. 36
O pulcrum caput, sed cerebro caret. S. 14. 100
Optimè claudus virum agit. D. 2. 2
Oraculum trioculum. S. 13. 92
Orci galea. Z. 1. 41. D. 1. 39. S. 1. 37 & 50
Orcus priùs hoc exequetur quàm ego admisero. S. 13. 83
Os vaticinans. Z. 4. 61
Ouiculę vitam degere. S. 12. 15
Ouis gladium. V. 3. 26. S. 10. 74
Ouium nulla vtilitas si pastor absit. D. 7. 58. S. 12. 14
O vnius diei homuncio. S. 14. 99
Ouum noctuinum. S. 4. 85

P.

PActum faciamus, quale Pithecus cum vxore. S. 5. 46
de Paleis multis pauca granis. S. 6. 37
Palinodiam canere. S. 11. 56
Palladi felem. Z. 2. 25
Pallenico esse vultu. S. 11. 55
Palma ignis. S. 12. 44
Pandelectæ sententiæ. S. 11. 57
Panicus terror. S. 11. 58
Papæ Myxus. V. 1. 20. D. 3. 65. S. 4. 6
Papyri fructum non sustinet spica. Z. 2. 73. S. 4. 60.
Παραξύραι. V. 3. 37
Parasanga. V. 3. 40
Parietes duos inalbare. S. 5. 91
Parit & puella etsi viro vix adsit. D. 8. 22
Parmi scaphula. D. 8. 27. S. 13. 78
Partitio non suffocat. Z. 5. 23
Parua statura, sed omne malum. S. 10. 21
Paruus quantus Molon. S. 10. 22
Paruus semper tuus est pullus. V. 2. 89. S. 10. 25
Paruum malum, ingẽs est bonũ. D. 6. 62. V. 2. 88. S. 10. 19
Pasetis semiobolus. D. 8. 40. V. 4. 17. S. 7. 52
Patrocli occasio. D. 7. 47
è Patroclis ædibus. S. 11. 72
Pauperior Telenico. S. 13. 39
Paupertas sapientiam fortita est. Z. 5. 72. S. 11. 76
Pausone mendicior. S. 11. 73
Paxillus, vt aiunt, paxillum pepulit. V. 2. 12.
Pecuniæ vir. Z. 6. 43
Pedamentum vitem. Z. 6. 40
Pedetentim. D. 5. 95. S. 8. 42
Pedem iactare. S. 14. 10
Pedis coram furdastro. S. 8. 92
Pedibus incedo, nam natare non didici. S. 11. 74
Pelius Baebius tibia cantat. Z. 4. 81
Pelagus bonorum. Z. 1. 9
Peleï gladius. V. 3. 39. S. 9. 76. & 11. 79
Pellis ætate & hieme bona. S. 4. 26
Pellenæa vestis. S. 11. 75
Pendeas è pretioso ligno. S. 2. 87. & 3. 26.
Per acutam currere. Z. 3. 13
Per annulum trahendus es. Z. 3. 18. D. 2. 8. S. 5. 45
Per aquam scribere. V. 1. 79
Percontare hirundinem. V. 3. 41. S. 12. 36.
Perdicis cubupona. V. 3. 38
Perdicis ouus. V. 3. 39 & 66
Per eas quæ ad Quercum tenebras. Z. 6. 32
Pereat etiamsi vnæ adæquarint. S. 14. 94
Per enses & ignem irrumpere oportet. Z. 3. 19. S. 11. 4
Pergæa Diana. S. 7. 56
Periculum sella proræ. Z. 1. 35
Periculosa in prora sella. D. 5. 55
Perieramus nisi periissemus. S. 6. 3
Perierunt honesti. D. 4. 89.
Per se sapiens. V. 2. 16
Persolues pœne racemos. D. 3. 32. S. 3. 19
Per Syloſontem regio facta est amplior. Z. 3. 90
Peruenit vrcei iactus ad summam noxam. Z. 2. 8
Petere malis. V. 1. 19. S. 4. 12
Phalaridis imperia. D. 8. 65. V. 4. 35
Phallus Deo. D. 7. 22. V. 3. 30
Phaselitarum sacrificium. Z. 6. 36. S. 14. 28
Phanij ostium. Z. 4. 24. D. 5. 5. S. 7. 64
Phaon. S. 14. 27
Phasianos alit Leogoras. S. 14. 29
Phicidissare. S. 14. 32
Phidias congruit paci. S. 14. 30
Philippi gallus. Z. 6. 34. S. 14. 33
Philonide indoctior. S. 3. 15.
Philo-

Philoxeni struxit orationem. V. 4. 37
Philoxeni libellus. S. 14. 14
Phocæ nisum execratio. Z. 6. 31. S. 14. 37
Phoci conuiuium. Z. 6. 37. D. 8. 66. S. 14. 38
Phœnicum pacta. D. 8. 67. V. 4. 34. S. 14. 47
Phœniciæ litteræ. S. 14. 48
Phormionis stoica. S. 14. 36
Phrynichi callidicas. D. 8. 29. S. 14. 43
Phrynondas. S. 14. 44
Phryx meliùs. Z. 5. 16. S. 9. 69
Phryx plagis emendatur. S. 14. 45
Phryx non minùs quàm Spintharus. S. 14. 46
Piceæ ritu. Z. 5. 76. S. 11. 78
Pilo digni. Z. 2. 4. D. 1. 93
Pilos gestans seruiles in animo præ insicitia. D. 1. 73
Pinus eiulet, quòd cecidit cedrus. S. 10. 90
Pisandri cristas detestaris. S. 6. 23
Piscem natare doces. D. 5. 33. S. 8. 13
Piscator ictus sapiet. Z. 2. 14. D. 2. 51. S. 2. 8
Antequam pisces ceperis, muriam misces. D. 7. 93
Pistilli circumuolurio. Z. 6. 25. S. 14. 14
Pistillum erescit. D. 4. 23
Pistillum exornas. V. 4. 31
Pitana sum. Z. 5. 61. S. 11. 85.
Placentam subactam surripis. S. 9. 66. & 41 & 83
Plagis adactus Polypus quatuordecim. Z. 3. 24
Plantæ fructus ostendunt. S. 3. 89
Plenus is est leuior, grauis idem vbi pendet inanis. D. 3. 86
Plaustralia. D. 3. 41
Plorat qui vicit, victus autem periit. D. 5. 75
Plures Callieyriis. Z. 4. 54
Pluuia Gr. Διὸς. S. 14. 85
Pluzonis galea. Z. 1. 41
Podex vincit lotionẽ. S. 12. 28
Polycrates matrem distribuit. Z. 5. 64
Polypi instar seipsum deuorat. S. 11. 97
Polypo similior. V. 3. 55. D. 7. 73. S. 11. 98
Polypi caput vni quidem malum, alteri verò bonum. D. 7. 76. V. 3. 58
Poma dulcia absente custode. S. 4. 92
Populares ventos, & suorum mores norunt. V. 1. 98. S. 2. 71
Porco emendo mutua mihi tres drachmas. S. 5. 90
Porri folio amantium vincta erumena est. V. 3. 51. S. 12. 8
Porcos in Acrocorintho venditura esse videris. S. 14. 81
in Portum. D. 4. 79
Post bellum auxilium. S. 9. 88
Post Lesbium cantorem. Z. 5. 9. D. 6. 36. S. 9. 86
Post spiram funis maximè necessarius. S. 12. 89
Post tempestatem tranquillitas. S. 6. 33
Post festum venisti. D. 5. 73. S. 2. 1
Potat aquam metro, &c. S. 9. 89
Præda etiam ignauis obtigit. S. 5. 27
Præsens abest. S. 11. 69
Præsidiorum ritu cernere. S. 14. 39
Præstat in terra egere, quàm diuitem esse in mari. D. 4. 83
Prætextu solùm opus est improbitati. D. 7. 87. V. 3. 65
Præsente vrso vestigia ne quære. Z. 2. 36
Præstantiori viro cede. V. 1. 6
Principatus Scyrius. S. 3. 67
Paxilis Adonide stupidior. S. 7. 47
Principium dimidium totius. D. 2. 97. S. 3. 64
Principio medicina paranda. S. 3. 65
Prienensium decimam. V. 4. 20 & iudicium. S. 5. 53
Priùs ouem pascat lupus. V. 5. 48. S. 12. 11
Priùs quàm farinam pinsas. S. 12. 10
Priusquam echini amicitiã ineant, marinus alter, alter terrestris. D. 7. 61. V. 3. 46. S. 7. 32
Priùs testudo cursu vinceret leporem. S. 5. 21 & 12. 26.
Procridis iaculum. D. 7. 55. S. 12. 27
Procul amici viri in malis siti. Z. 1. 90
Procul à Ioue & fulmine. S. 12. 3
Prodico sapientior. S. 12. 16
Proiice in aquam. Z. 2. 72
Pro malo cane suem postulas. Z. 1. 100. D. 1. 89. S. 2. 91
Promen canes. D. 7. 52. V. 3. 43. S. 12. 18
Pro meritis vinclo strinxere Agamemnona Achiui. Z. 2. 11. D. 1. 99. S. 2. 90
Pro porea scorpium. Z. 1. 88. D. 1. 76. S. 2. 94
Proque loco nunc hunc fieri nunc expedit illum. D. 1. 23
Prospectus asini. S. 11. 1
in Pyram Bacchum agentes. S. 14. 87
Ptolemaica lis. D. 7. 53. S. 12. 31
Pudor egenti inutilis. S. 1. 51
Pudor in oculis. S. 1. 52
Puer glaciem. Z. 5. 58. D. 7. 11. S. 11. 5
Puerorũ amantior quàm Gello. S. 4. 67
Pulcrum ferunt cum stultis stultum degere. V. 2. 77. S. 9. 85
Pygmæorum spolia colosso accommodare. S. 1. 86
Pulcrum sibi ipsi bos mouet. Z. 2. 69
Pyli captis Laconicis sunt similes. S. 7. 18
Pyramus noster est. S. 12. 39
Pyrandri machinamenta. S. 12. 38
Pyraustæ interitus. Z. 5. 79. S. 12. 40

Q.

QVæ ex cribro. V. 3. 95
Quæ olim. V. 4. 15
Quærens obsonium, vestem amisi. Z. 4. 13. D. 4. 97
Quærere victum, & post victum demum virtutem. D. 4. 39
Quæuis terra patria. Z. 5. 74. D. 7. 48. S. 11. 70
Qualis de te rumor, talis eras. S. 7. 51

Quasi me hic Deus monstro inclusit. Z. 5.45
Quàm bonum esse difficile est. Z 6.38
Quanta Mus apud Pisam. Z. 5.46. V 2.69
Quantius pretij. S. 3, 1.
Quarta luna natus es. Z. 6.7. S. 13.45.
Quatuor obolorum. S.13.44
Quauis re dignus. D 1.91
Quercus flagitium. V.2 67
Quercus fit. V 1.7. S.2.7
Querne, id est stupide. S. 5. 89
Quid hoc ad Mercurium? D. 8.51
Quid non fies Arbelas contendens? V.4.14
Quid tibi Apollo cithara cecinit? Z.6.14. S.13.68
Quid peragens Deos voca. S. 3.95
Quin te suspendisti, Thebis vt Heros fias? Z.6.17. S.13.63
Qui prenditis, vos edite, heu, testudines. Z.2.29
Qui seipsum non habet, Stimum expetit. D.7.34. D 1. 38
Quis hic? S. 13.66
Quis modus equorum? S. 13. 67
Quis patrem laudat nisi proles indiga laudis? D.8.46.S.13. 65
Qui thymum acidum ebiberunt S.7 87
Quod adest æqui boni facito. S.13.79
Quod in corde est sobrij, id in lingua est ebrij D.8.43.V.4. 22
è Quouis ligno leue fiat. S.6. 36. & 9.19

R.

RAna Seriphia. D. 3.44. S 4.13
Ranæ aquam, vt mustelæ seuum. Z 2.79. D.3.58.S.4. 24
Ranas in paludibus non curo. S.9 81
Ranis vinum fundis. Z.2.78. D.3.37 S 4 25
Rebus non rectè vtuntur. S. 3. 16
Rebus in ambiguis vel Carcinus auctius honore est. D.4. 55. ibid. de Androcle. S.6. 57 & 59
Rectà ad metam, vel ad Iouem. S.7.23
Regia bucula. D.8.41.S.13.69
Regio & lex. D.1.24
Remigare tranquillo cælo. Z. 1.39
à Remo ad tribunal. D. 1.98
Reparauerunt. Z.2.21. D.2. 35. S. 2.75
Reperi quod non volebam. D. 4.90
Reprehendet quis citiùs quàm imitetur. D.6.74
Res cribri. S. 11.12
Res Nannaci. Z 6.10.
Res offendet. S.1.90
Res sacra consilium. Z.4.40. S.7.93
Rete instar. V. 1.54. S. 5. 18. & 60
Reti ventos captas Z. 3. 17. D.4.29
Reuereor familiaritatē equus senescens sub iugo fruenti; victu muliebri. D.2.53.S.1. 67
Reuiuisces cepa sola accepta. S.7.39
Rhadamanthi iudicium. D.7. 98.V.3.70. S.12.45
Rhadamanthi iusiurandum. Z.5.81. S.12.46
Rhamnusia Nemesis. Z. 5.82. S.12.48
Rhamnus. S.12.47
Rhæ pontus. V.3.68
Rheginensem prandio malè ne excipe. D.7.96
Rheginis timidior. Z.5.83.D. 7.97.S.12.52
Rheginus lepus. Z.4.85
Rhetorem rusticum ne contemseris. Z.1. 15. D.1.12
Rhodij sacrificium. D.7.96
Rhodiorum oraculum. D. 8. 4.V.3.76.S.12.55
Rhyeij hordei missio. S.12.60
Rifus Aiacis. Z.1.43
Risus concussor. D. 3. 76
Risus effusior. Z.2.100
Risus expers saxum. Z. 1. 7. D.1.8
Risus Ionicus. D. 3. 87. V. 1. 45
Risus Megarieus. D.3. 88. V. 1.46. S 4.68 & Syncrusius. S.4.71
Rosam papaueri comparas. D 8 1. S.12.56
Rosam vbi præterieris, eam denuò ne quærito. S.12.58
Rosas mihi dixisti S.12.57
in Rota exercitatum, &c S 7.5
Rubus siccus rigidissimus. Z 1. 16. S.1.10
Rudius ac planius dicito. S. 2. 36
Ruendum in ferrum & ignes. S. 5.43
Rumpetur tensus funiculus. D.2.89
Rutis fons. V.1.2
Rus ciuitas. D.2 47
è ciuitate Rus ficis. D.2 47
Rusticus in sequentem annum diues. S 1.34.
Rusticana vates. S.3.59

S

SAccum calca. S.3.19
Saduersus Saccum te exerces. S.12.23
Sacra anchora. D. 5. 29. V.2. 18 & 4 21. S.14 50
Sacrificulæ somnium. alia somnium Homeræ. S.7 92
Sæpè etiam est stultus verba opportuna locutus. D.7.81. V.3.63
ad Sagram gesta. S. 2. 2
Sal abiit illuc vnde dimanauerat. Z. 2.20
Sale detersus iuuari possit. S. 2. 29 D.2.3. S 1.94 & 2.21
Sale emtum mancipium Z 2. 12. S 2.22
Sale vel farciminibus pluit. S. 1.95
Salem & fabam. Z. 1. 25. D. 1.5.
Salem & mensam caue transgrediatis. D. 1 11
Salem vehens indormis. Z. 1. 23 D.1.21.S.1.94
Sales è plaustro. S.13.10
Sal non inest illi. D. 2.12
Salsamento egenti carnibus contentū esse oportet. D.1.5
Salsi nihil huic inest. Z. 1.63. S.2.10
Salubrior Crotone. Z.6. 27.S. 14.2 & recino. S.14.2

in

in Samo comatus. D.4.58
Samiorum flores. V. 3. 81. S. 12.61 & populus. S.12.62
Samiorum mala metuis. V. 3. 98.S.13.25
Sanguinem flere. Z 1.44 D.1. 32
Sanitas Minerua. S.14.1
Sapientia viuit. S.3.87
Sapientibus omnia facilia. Z. 2.9
Sapientes apud stultos loqui molestum. S.3.45
Sardanapalo mollior. V.3. 88. S.8.38
Sardonius risus. Z.3.85. D.8. 5.S.12.63
Sarmenta collocare. S 14.42
Sarpedonium littus. Z. 1.86
Sat quercus. Z.2.40. D.1.62. V.1.7
Saturniæ lemæ. D. 5.63. V.2. 36. S.9.3
Saturni podex. D.5.64
Saturno antiquior. S 14.36
Saul inter Prophetas. V.3.87
Saxa consecrare. S.6.16
Scandix. D.8.20. V 3.86
Scapha magis elinguis. D. 8. 12.S.13.3
Scaphula Parni. V.3.94
Scarabæo nigrior & callidior. S.8. 50
Scarabæus aquilæ obstetricatur. Z.1. 20
Scio quid velit; ficus vult. Z 5. 51
Scitili. S 12.79
Scnips in regione. Z. 5. 33. S. 12. 81
ad Scolon non ipse ieris, comes aut eris vili. D.4 95
Scorpium octipedem excitat. D.8.8
Scoraceare. Z. 5. 60
Scrutaria merx, vel seruta venalia. V.3.75
Scyria capra. Z. 2 18. S.1.62
Scyrius principatus. Z. 1. 32. D. 1. 50. S 3. 67. & iudicium. S.12.88
Scythæ asinum. V. 3. 80. S. 1. 79. & 12.86
Scytha equum. Z. 5. 59. D. 7. 12. S.11.9
Scytharum oratio. D. 5. 11. S. 7.41
Scytharum solitudo. V. 3.79
Scythica iussio. V. 2.7
Scythico deserto delecta magis. V. 3.79
Secundo æstu ferur. D. 1.82
Secundis melioribus. D. 4. 15
Sectaris quæ nefas. Z. 1.29
Sedens columba. V. 2.4
Seditione orta dux Androcleis vel habendus. Z. 3.77
Sed plurimùm Rex salue. Z. 5.99
Selino est opus ægrotanti. S. 12.65 & 13.85
Selini corona. S. 12.66
Semel rubidus, decies pallidus. S. 3.10. & 16
Semper aliquis in Cydonis. Z. 2.42. S. 1 36
Semper eadūt feliciter tali Iouis. Z. 2.42. D.10.58.S. 1.35
Semper fert Libya quid mali. Z. 2. 51. S 1 54
Semper me talia bella persequuntur. D. 1. 70. S. 1. 35
Semper paruus tuus est pullus. D 6 64
Semper seni iuuenculam subijce. D 1.72. S. 1.53
Semper superiora meliora. D. 2.54
Senescit bos. V. 1.44
nempe Senescenti leuiora impone caballo. D. 5 27
Senes in Achyron secedentes. V. 1.4
Senes bis pueri. S 8 38
Senex bos domestico vacat luctu. Z 2. 97. D. 4. 11. S. 4. 77
Senis cranium vua est passa. S. 2.61
Seni maxillæ baculi sunt loco. D. 1. 78 S. 2.62
Seni nequid benignè feceris. D 3.89
Senis viri nates noli intuerier. D. 1. 86. S. 2. 63. nec canis. S. 12.27
Seriphia anus. Z. 2.94
Seriphia rana. D. 1.49
Sermo sine capite D 2.9
Seruauit Hercules cornix strenuum. Z. 5.16
Seruilior Messena. Z. 3.39.
Seruilis capillus. D. 1. 73. S. 2. 57
Serus ades, at Colonon hinc te conferas. S. 11. 51
Seruus cùm sis, comam alit. S. 5. 81
Seruorum vrbs. S. 5 82
Si bouem non potes, asinum age. S. 6. 2.
Sibyllissare. S. 12. 67
Sicula mensa. D. 8. 7. & 1. 2. S. 12. 67
Siculus acerbas capit vuas. Z. 5. 84. D. 8. 15. S 12. 70
Siculissare. S. 12. 68
Siculus mare. Z. 5. 51. D. 7. 6. S. 11. 8
Siculus miles. Z 5. 89. D. 8. 6
Sicyonius in arenam descendit. S. 12. 71
Silphij pratum. V. 3. 77
Silphium Batti. S 4. 22
Simia in purpura. D. 7. 94. S. 11. 84
Simius vetulus tardè capitur. S. 4. 78
Simius cum more exagitas. S. 11. 82
Simias igitari. S. 11. 83
Similior ficu. D 7. 37
Simone rapacior. S. 12. 72
Simul atque misertum est, periit gratia. D 2. 19. S. 2. 33
Simul & da & accipe. D. 2. 77. S. 2. 32
Simul dictū ac factum. V. 2. 13
Si non potes bouem, asinum agito. Z. 3. 54
Sinopissare. V. 3. 78. S. 12. 73
Siphnissare. V. 3. 84. S. 12. 76
Si quid mali in Pyrrhā. Z. 4. 2
Sisyphus. S. 12. 75
Sit mihi quod Sicyonem interiacet atque Corinthum. Z. 3. 57
Sol alme exorere. S. 6. 87
Solino colloquium. D. 6 32
Somnus dulcis abesto. S. 14. 15
Sors vna cunctis, vel pulchræ Rhodopidi. S 3. 7
Sparta liberior. S. 6. 45
Spartam capies vna fames auri, aliud nil. Z 2. 24
Spartam nactus, illam adorna. D. 8. 15. S. 8 85 [92
Speculum cæcus. V. 4. 41. S. 1.
Sphæcelī dant etiam immunitatem. S. 8. 48.
Sphingis in morem molestus. S. 13. 4
Spica non sustinet papyri fructum. Z. 2 73

Spinæ non hîc. S.11.11
Sponsi vitam viuens. S.10.56
Spontè bonis mos est conuiuia adire bonorũ. Z.2.19. S.1.80
Statua aurea. S.14.76
Statuam titillare. S.2.58
Stipulas exarare. S.7.2
Storeæ Phormionis. S.12.90
Stultior es Morycho. Z. 5.13. S.10.29
Stultus post facta peritus. Z. 12.51
Stultus factũ cognoscit. Z.2.14
Stupidior Praxillæ Adonide. Z.4.21. D.5.12
Scupens vetulus. D.8.14
Stragis terminus annexus. D. 6.96
multarum ego Strepitum ferarum audiui. D.1.76
Strepitu plenus. S.14.86
Sublatis manibus. Z. 5.7
è Sublimi tides me. D.3.24
Sub omni lapide dormit scorpius. Z. 6. 20. D.8. 59. S.1. 93. & 14.16
Suillus cœtus. S.13.1
Summo digito contingere. Z. 1.61. D.2.10
Summum cape, medium tenebis. V.1. 5. S 1. 87
Supercilium attollentes, & buccas inflantes. S.11.50
Supra Callieratis fortunas. Z. 6. 29. D. 8. 62. S.14 12
Supra Catalogum. S.14.13
Surdior portu Toronæo. Z. 4. 68. D. 5.43. S.8.90
Surdior turdo. Z 4.66. S.8.91
apud Surdum crepitum edere. S.11.66
Surdus tibicinem. V.4.40
Sursũ versus sacrorũ fluminum feruntur fœtes. Z. 2. 56. D.1.27
Sus comessata est. D.8. 60. V. 4 28. S.14.19. vide Comessatum iuit.
Sus per rosas. S.14. 18
Sus sub fusti. V.4.27. S.14.20
Sus tumultuatur. D 8.64
Sus trans arma currit. V. 4. 29
Sybaritæ per plateas. Z. 5. 88. D.8.10. S.12.92
Sybaritica mensa. Z.5.87
Sybaritica vita. D.1.2.
Sylosontis chlamys. D.5. 14. V.1 9. S.14.69.
Syncretizare. S.12.92
Syracusana mensa. Z.5.94. S. 12.100
Syracusanorum decimam. V. 4.20. S.7.61
Syrbenæ chorus. Z.6.1
Syri aduersum Phœnicas. D. 8.19. S.13.2

T.

TAciturnior Pythagoreis. S.1.74
Tænarium malum. S.13.15
Talpa cæcior. D.8.25. S.3.74. & 13.98
Tanagræi galliculi. & pugil Tanagræus. S.13.15. & 16
Tamquam aggere delapsus. Z. 2.57
Tantali saxum à capite excussimus. S.6 98. & 11.19
Tantali talĕta. Z 6.4. D. 8.23. S.13. 26 & pœnæ. S.13.17
à Tardigradis asinis equus produt. D. 1 94
Tartesia murena. S.13.24
Taurina lege. S 3.43
Taurinæ excoriationis lege. V. 1. 22
Teipsum non alens, canes alis. D.3. 17
Tela conice in eum qui artem tenet. D. 3. 56. S.4.13
Telchines. S 13.37
Teleas dicit hæc. S 13.36
Telephus è sæculo. S.13.47
Telephium vulnus. ibid.
Telo misso fugiturum te putas. Z.2 71. S.4.16
Telluris onus. S.4.81
Temesæus heros. S.10.72
Tempus oportunus Deus. S. 14.75
Tenedia securis. D 4.94 & 8. 38. S.13. 42
Tenedius aduocatus. S.13.41
Tenedius vir. Z.6.9. S.13.40
Tenuem plicat S.9.37 (35
Tenuia nes, vel carmina. S.9.
Tenuis nos spes alit. S.9.36
Téne credere louem, qui sis tam natu grandis? S.13.59
Tergora tuetur. Z.6.2
Termeria mala. Z.6.6. D.8. 24. S 13.43
ne Terra quidĕ inuit. S.11.12
Terræ intestina. D.5.91. S.4. 82
Terræ mare miscet. S 4.79
Terræ vmbilicus. S 4.83
Terrestria balnea. Z 6.45
Ter sex victor est iactus. V.3. 92 & 7.63
Tesseram sacrã mouere S.8 66 in Tesseris Midas iactus prosperrimus. V.2. 69
Testis è domo productus. D. 7.29. V.3.33. S.10.76
Testudinis carnes edere aut nõ edere oportet. Z.4.19. D.5. 1. S.7. 44
Testudo muscas non curat. S. 14.67
Testularum conuersio. D.6. 95. S.11.13
Τψιππαι. V.3.96
Thamyris insanit. Z.4.27. D. 5.10. S.7.69
Thasium vinũ infundit. S.7.70
Thamantide tenuior. S.9.34
Thasus bonorum. Z.4. 34. S. 7.71
Theagenis Hecateum. S.6.18 & bona. S.7.74. & stultitia. S.14.6
Themistocli nihil tale in mentem venit. S.13.96
Thesaurus carbones. D.1.90
Thessala mulier. S.7.77
Thessalorum commentum. Z. 4.29. V.4.6. S. 7.79. & moneta. S.7.80
Thraces iusiurandum ignorant. Z.4.32. S.7.83
Thracium commentum. Z.4. 37. S.7.84
Thrasybulo Dionysium æquiparare. S. 7. 82
Thrax clarus es sale emtus, olim scilicet. D.1.100
Thtipas aspiciĕs aquila. Z.2.53
Thuniffare. V.2.15
Thymiama in stercore. S.6.11
Thynnizare D.5.23
Tibiam tubæ cõparas. D. 1 15
Tibicen Arabius. Z.2.29
Tibicinis vitam viuis. D.3.14. S.3.82
Timidi numquam statuêre tropæum. S.1 88
Timidior es prospiciente. Z.3. 32. S.5.36 & Pisandro. S. 5. 37. & Cleonymo. S. 8. 67
Timidus Plutus. Z.3.35
Tinctura Sardiniaca & Cyzicena. S.4.17. & 18
Tisamenophænippus. S.13.64
Titanas vocare. D. 8. 47

Tithoni

Tithoni senectus. Z.6.1 8. D8. 37. S.8.38. & 13.61
Tolle digitum. S.1.63. axillam. S.1.64. plectrum. S.1.65
Tollere pedem è luto. S.1.66
ad Torrem ignis venit. D. 7. 82
Torris in ignem. S. 5.20
Toto pede. S.10.89
Totus echinus asper. D.2. 87
Tragœdiam ad libram traducere. S.9.91
aut Tragœdias agere aut insanire oportet. D.5.13
Tragœdos alios aget. S.13. 86
Tragicus casus. S.13. 88. & simul. S.13.89
Tranquillum remis fatigare. D.1.38
Tres ad mortem viæ. Z. 6.11. S.13.30
Tria dixeris ad prætorium. V. 1.75. S.6.4
Tributis potiora. S.13.29
ex Tripode dicta D.8.21. S.13. 7. & 11
Tristis sextale. D.5.25
à Trocho nihil differas S.4.27
Troezenem cũdum est. S.6.21
in Trophonij antro vaticinatus est. D.1.8. S.6.20
Trutina iustius. Z.3.16. D.4. 28. S.5.54
Tumulo decidens. Z.2.57
Tuniculam feli. Z.2.93
Tuo damno lunam detrahes. Z.4.1
Turbidè procedis. S.7.81
Turdo loquacior. D.8.24
Turpe est eumdem bis ad lapidem impingere. S.5.74
Turture loquacior. Z. 6. 8. S. 13.95
Turturis instar laboriosè cantas. D.7.71. S.11.99. & 13. 94
Tussis pro crepitu. D.5.62. S. 4.28
Tydeus in subulci ædibus. V. 4.25
Typhone magis multiplex. S. 13.99
Tyrrhena vincula. S.5.41

V.

VAdimonio desertum. S.7.8
Vale carum lumĕ. Z.6.42. D.8.70. S.14.61
Vallus vitem decepit. S. 6.90. & 7.66
Vani vanum dant consilium. D.5.100. S.8.50
Variantes sententiæ. Z. 3.25
Varicinare Bœotis. Z.2.84. S. 10.30
Vaticinatus est in specu Trophonij. V.1.67
Vbi cerui cornua abiiciunt. Z. 5.52. D.7.7. S.11.6 (30
Vbi metus ibi & pudor. D. 5.
Vel à mortuo tributum auferat. D.5.84. V.2.43
Vela naui congruentia. S.8.40
Velorum consutor. S.8.10
Vel si asinus canem momordetit, pœnas dabit. Z.3.20
Venereum iusiurandum, sed quod impune est. D.3.37. S 4.1
Veniat qui proderit hospes. Z. 5.26. D.4.73. V.1.91
Venia dignus tiro. D.6. 93. S. 10. 63
Venti campus. D. 1. 82. S. 2. 68
cum Vento disputes. S. 1. 45. & 2. 70
Ventorum stationes. S.2.71
Ventos retibus captare. D. 2. 28. S. 5. 59
Ventos excolis. Z. 1. 99. D.1. 88. S. 2.69
Ventrem mi obiectas, quo probrum haud pulcrius vllum. D.3.85 S.4.66
Verba pro tarinis. D. 7. 100. V.3.74 S.10.3. & 12.53.
Verba vendebat Hermodotus. Z. 3.6
Veris indiget, habet enim veterem tunicam. S.5.92
Veriora iis quæ apud Sagram gesta. Z.2.17. S.2.2
Veritatis simplex oratio. D.2. 85
Vermis foliis plures sycophantæ. S.13.87
Versicoloris Polypi mentem obtine. D.1.25
Vestæ sacrificat. Z.4.44. D.2. 40. & 4.68
Vestigia ne quære, præsente vrso. Z.2. 36
Veterem ericam ignis contingens. V. 1.52
Victus es vero, vel aliquo gallo gallinaceo. S.7.62
Victima Agamemnonis. Z. 2. 13
Victimæ nullæ sunt præter boues & cornua S.7.86
Vincit agasonem. S.10.51
Vindemia istis medebitur. S. 11.10
Vinitor Athmonensis. S.13.93
Vinum bibere quia voluisti, fæces sunt exhauriendæ. S.6.99
Vinum corrupisti infusa aqua. Z.2.16. S.3.40
Vinum fundis ranis. Z 2.78
Vinum petenti tute pugnos ingere. Z 1.92. D.1.81 S.2. 98
Vinum & veritas. D. 7.28. V. 3.34. S.10. 48
Vinum & pueri veraces. ibid.
Vir fugiens haud moratur lyræ strepitum. D.1.74 S.2. 78
est Vir diuitiæ, pauper probus haud fuit vnquam. S.14.77
Virgo paterna. D 7.88
Virus multùm nocere. V.3.85
Viro Lydo negotia non erant, at ipse foras profectus conduxit. D.1.75
Viri senis velut vua passa cranium. Z.1.96. D.1.85
Viri senis nates intueri noli. Z. 1. 97
Viri malis afflicti amici sunt procul. D.1.79. S.2.64
Vir viro præstat. S.2.85
Vita doliaris. Z.4.14
Vita æstibiata. Z.2.64. S.4.33
Vita molita & subacta. V.1.28 D.3.69. S.2.3. & 4.& 4.31. & 44
Vita spinosa. S. 4. 32
Vitæ palmus. D.8.17
Vitæ spithamam canes. S.1.25
Vitam recipies, cepam solum capiens. Z.4.15
Viuens late. Gr. Λαθὼν βιώσας. S.9.25
Viuimus non vt volumus, sed vt possimus. D. 4. 100. S. 7.38
Viuit & ignis. V.2.2
Vlcera hypula. S.14.17
Vltra septa. Z.6.23
in Vltimum mitte locũ scientiam. D.7.85.
Vltra fossas. S.14.11.

Vltrò Deus bona subiicit. D. 5.15
Vmbra somniorum. S.12.83
Vna fames auri Spartam capies, aliud nil. Z.2.24.
Vna hirundo non efficit ver. Z.5.12. S.10.16. & 46. & 14.64
Vnà lauor. S.11.67
Vna Myconus. Z.5.17
Vndecim remis. S.7.28
ex Vno videt omnia. S.6.86
Vnum arbustum non alit duos erithacos. D.6.39. S.10.14
Vnum impellit flagellũ. D. 6. 63. V.2.90. S.10.15
Vnus est in Phrygia Magis. V. 2.71
Vnus fanus. S.6.72
Vnus saltus binos non alit erithacos. Z 5.11.
Vnus vir nullus vir. Z.3.51. S. 6.5
Volare doces aquilam. Z. 2. 49. S.1.28
Vrbes ludere. Z.5.67
Vrbs hiantium. S.8. 59
Vrcei iactus peruenit ad summam noxam. Z 2.8
Vrsi præsentis vestigia quæris. D.2.70 S.3.55
Vsque ad fastidium fartus. S. 3. 52
Vsque ad inaures. V.2.78. S.9. 90
Vt Chalcidica nobis peperit vxor. Z.6.50
Vt decuit, sic fur. S.6.8. Z.3.91
Vter strictior, qui hircum mulget, an qui crebrum supponit? dixeris qui hircum. D. 7.95
Vt fauos castrando apes, ita me exhaurit. S.14.96
Vtinam domi essem. S.10.70
Vtinam malè, vt reperisti, sic amittas bolum. S.6.66
Vt omnia summatim bona tibi offeram. S.14.94
Vtraque haurire, & donare. Z. 1.98. S.1.48. & 95
Vtrem vellere & excoriare. D. 3.3. S.3.71. & 72
Vtre terrere. D.2.65. & 100. S.3.73. & 10.26
Vtroque pede. S.2.50
Vua iuxta vuam matureſcit. S. 4.42
Vulcanium vinculum. S.7.65
Vulpem fameſicam somnus occupat. D.7.91
Vulpem pulcrè fallit. S.11.54
Vulpe pellace benignior. S.14. 92
Vulpes annosa non capitur. Z. 2.90. D.4.7. S.2.19. & 20. & 4.76
Vulpes bouem agitat. D.2.73. S.2.25
Vulpes Telmesia. S.13.46
Vulpes muneribus non capitur. Z.1.71 D 2.18.S.2.24
Vulpinari cum vulpe. Z.1.70. D.2.17.S.2 23.& 26
Vultur corvum sibi despondet, V.1.57
Vulturis vmbra. D.3.100. V.1. 51. S 5.17
Vultures infiniti. S.5.17
Vulturum ritu. D.2.88

Z.

Zaleuci lex. Z.4.10. D.4.94
Zopyri gesta. Z.4.9. S.7.40

FINIS.

I

8/2383-Bgn

800/1000

Anticariatul Nr. 9
1 ... 1900

10.000,00

57. Etiam corcorus inter olera.] Corcorum aiunt Peloponnesij vilè esse oleris speciem, vnde deriuatú Adagium.

58. Corybo stultior.] Simplex huic ac stultus fuit. De amentibus ac delirátibus iactabatur Corybus, à Corybo quodam stolido, què Magdonis Phrygis filium fuisse putant, Troicis ferè temporibus. Nonnulli mentis expertem faciunt, vt qui (cùm vltra quinque numerare non posset) fluctus numerare maris tentarit.

59. Corydeo deformior.] Hic Corydeus vt deformis admodú cum liberis à Comicis proscindebatur, quorú vnus Archistratus fuisse perhibetur.

60. Cornix scorpium.] Vsurpatur in eos qui res difficiles & noxias aggrediuntur: estque deficiens oratio: deest enim, rapuit. Raptus namque à corvo scorpius aculeo venenum inserit, lacsitque.

57. Καὶ κόρκορος ἐν λαχάνοις.] Κόρκορον Πελοποννήσιοι φασὶν εἶδος λαχάνου τι τῆς ἀστελίτιδος· διὸ καὶ ἐπὶ παροιμίας.

58. Κορύβου ἠλιθιώτερος.] Εὐήθης καὶ μωρός. δοκεῖ γὰρ τὸ μυρμήκιον ὁ ἕκαστον τῶν Κορύβων, ἀπό τινος Κορύβου μωροῦ, ὃν ὀνειδίζουσι τὸν Μάγδωνος τοῦ παῖδα τοῦ Φρυγὸς, καὶ τοὺς Τρωϊκοὺς ἠλιθιώσαι. τινὲς δὲ τῶν ἀναλίτων φασὶ γενέσθαι, ὡς καὶ τὸ κύμβαλα ἢ θαλάσσας ἀριθμεῖν.

59. Κορυδίου εἰδεχθέστερος.] Οὗτος ὁ Κορυδεὺς ἐπὶ δυσμορφίᾳ ὠνειδίσθη, ἢ ὑπὸ παίδων ἐκπαιόμενος διὰ τῆς ἀρχαιστικῶν ἐφ' φασίν.

60. Κορώνη τὸν σκορπίον.] Παροιμία ἐπὶ τῶν ἀνοήτων καὶ βλαβερῶς ἐπιχειρούντων· ὑπονοεῖται δὲ ὅτι λείπει γὰρ τὸ, ἥρπασεν. ἐπεὶ γὰρ ἁρπαχθεὶς ὁ σκορπίος, εἶχεν ἀπεῖπεν ἐφεῖναι, ἐπεβάλετο τῷ κέντρῳ ἢ ἴῳ, πληγὰς ἐνιέναι.

61. Κου-

57. Τὸ ἐπὶ λαχάνων.] Addit Vatic. ἔστιν δὲ καὶ ἑτέρα παροιμία. Κίγκος etiam per χ in secunda syllaba, dicta hæc herba: qua de Theophrastus lib. VII. cap. VII. Hist. plantarum. Plinius Alexandrinam facit. At apud Aristophan. ἐκ κρόκης, καὶ δ' ἅλμης τῶν κιγκάνων. Debuit corrborii vocasse. Piscis vilissimi nomen agnoscit interpres, vti & Suidas, atq; Hesychius. Vsum autem Proverbij hoc loco quàm Erasmus, felicius explicat Henricus Steph. quin & λαχάνιον legendo versum explebis anapæsticum dimetrum.

58. Κόρυβας scribunt alij, in his Diogenianus cum diphthongo in secunda; quomodo & quendam Maro nominat Æneid. III. ver. 541. vbi Servius Honoratus ab Euphorione poëta stultum inductum Corœbum scribit. Quòd autem fluctus numerare conatus sit numerorum expers, auctor Lucianus in Amoribus, & in Hermotimi extremo, & Eustachius Odyss. κ'. Meminit Corœbi etiam in πεζῷ ἰαμβ. Ælianus libro XIII. cap. XV.

59. Variant hìc quoque in scriptura Paræmiographi. Κορύδιον enim Diogenianus habet: Κορύδιον Mich. Apostolius. Rectè Vatican. cod. Κορύδιον, vt hinc quoque rustici illius *Corydonis* manasse appellatio videatur. Mox etiá integrè præfert: ἐπὶ δυσμορφίᾳ ὠνομάσθη ἢ ὑπὸ παίδων ἐκπαιόμενος, ὅτι ἦν ἀγχίστροφος ἢ ἴτυς· καὶ ἐπὶ τῶν ἀπὸ τοιούτου ὀνόματος, ὅτι ἦν Ἀγχίστροφος ἢ ἴτυς: quod interpretando sequi placuit.

60. Vatic. pro ἐπιχειρούντων, ἐγχειρούντων habet. Huc lepidum pertinet Archiæ poëtæ (quem M. Tullius defendit) Epigramma lib. I. Κόδια, ὀὐ Ἴδαιον. quod Latinè apponere in Græcarum litterarum rudium gratiam placuit:

Olim

61. Κουρήτων σῆμα.] Ἐπὶ δόλου· ἐδόκουν γὰρ οἱ Κρῆτες μάντεις εἶναι, θαυμασθέντες σήμα.

62. Κρητίζειν.] Ἐπὶ τῶ ψεύδεσθαι καὶ ἀπατᾶν ἐστάζειν τινὰ λέξιν. καὶ φασὶν ὅτι τῶν Ἰδομενέως τῶ Κρητὸς τὴν παροιμίαν λέγειν δεῖν. λέγεται γὰρ, διαφορᾶς ποτὲ γενομένης τοῖς ἐν Τροίᾳ Ἕλλησι περὶ τοῦ μείζονος καὶ πάντων ἀριστεύσαντος χαλκοῦν ἐκ τῆς λαφύρου ἀγῶνα ἑαυτοῖς ἀναφερομένης πρώτην ἐν Ἰδομενέα, λαβόντα παρ' ἑκάστου τὰς ἐνδεχομένας αἰτίας, ἐφ' ὧ κατακολαβόντα τοῦ πεπαυμένου, αὐτὸ πάντων τῆς ἀξιώσεως ἑαυτὸν ἀποστέρησαι. διὸ λέγεσθαι τὸ, Κρητίζειν.

63. Κριὸς ζωοτροφίαν ἀπέπτυσεν.] Ἡ παροιμία δοκεῖ τῆς ἀχαριστίας ἔδει τοὺς φάτνας πλήττοντας οὐκ εἰδέναι. λέγεται γὰρ ὡς εἰρηκὼς ἐπὶ τῶ ἀχαρίστω τοῦ τὸ ποιήσαντι, Κριὸς τὴν ζωοτροφίαν· ἔδει γὰρ τοὺς κριοὺς ἐκτρεφόντας τὸ ἔλεος τὸν ὑφ' ἑστίας καὶ ἐν ζωοτρόφοις. μέμνηται δὲ αὐτῆ Μένανδρος.

61. Curetum os.] Hi enim vates esse videbantur. Tale illud, *Os vaticinans.*

62. Cretizare.] Vsurpata vox pro mentiri ac decipere, tradumque aiunt vetus verbum ab Idomeneo Cretensi. Nata enim inter Græcos ad Troiam de præstantia contentione, singulisque ad se æs è manubiis collectú deferri optantibus, Idomeneum iudicem deligunt, vt capta singulis ex fide, quæ cuique virtutis ergò obuenirent, distribueret, sibi ipse adiudicauit. Vnde dici cœptum, *Cretizare.*

63. Aries alimoniam rependit.] In ingratos iactatum Prouerbium: nam præsepia cornu ferit aries. Vsurpatur, vt diximus, in ingratos erga benemerentes. Petunt enim arietes cornibus sæpè eos, qui aluerunt, & qui adhuc alunt. extat apud Menandrum.

64. Cissa-

Olim dum liquido volitaret in æthere corvus,
Scorpius è terra prosilit; ille natat.
Devolat, vt rapiat. verum hic tellure reductus
Tela repentè citus finxit acuta pedi:
Et vita orbavit, sic quam prior ille parabat
Infelix alij, rettulit inde necem.

61. Adagij meminit & Hesychius. Nota vel pueris Curetum Iouem in Creta educantium fabula. Mox legit Vatic. quasi alij Adagium sic efferre sint soliti, ὅτι ὁ Θησεὺς ὦν ἦρε. Suidas eodem verbis, sed Θησεὺς δὲ legit: *Varietatem* ex.

62. Vatic. sic initio: Κρητίζειν δεῖ τὸ ψεύδεσθαι ἢ ἀπατᾶν ἐπιλέγειν, &c. Affine huic, τὸν Κρῆτα κρητίζειν. quo vsus Plutarchus Prouerbio in vita Pauli Æmilij, iterumque in Lysandri: περὶ Κρῆτα δ' ἄρχειν τὸν λόγον, κρητίζειν γελοῖα καὶ σοφίζεσθαι. Notus & Epimenidis Cretensis versus de Cretensibus, à sancto Paulo ad Titum Cretensium Episcopum cap. I. ver. 12. citatus:

Κρῆτες ἀεὶ ψεῦσται, κακὰ θηρία, γαστέρες ἀργαί.

Cuius principium est apud Callimachum Hymno in Iouem: vbi interpres: Παροιμία inquit, ἐπὶ τῶ κρητίζειν, ἐπὶ τῶ ψεύδεσθαι, ἐπὶ τῶ μωραίνειν τῶ Κρητὸς ἰούδαιον, &c. Naso:

——— *non fingunt omnia Cretes.*

Idomeneo verò, bello Troiano alia contentio cum Aiace Oileo, apud Homerum Iliados Ψ. Rursum alia apud Maronem III. Æneid. v. 401. & XI. Æn. v. 265.

65. Simile huic illud apud Suidam, Κεῖν' ἀκούειν, Ἀντὶ τοῦ μιμεῖσθαι: apud quem eadem repperi quæ hoc loco Vatican. præfert codex: Παροιμία ἐπὶ τῶν ἀχαριστούντων ἢ τῶν κακῶς ἐκλαμβανόντων εὐεργέτην ἢ τῶν ἀγνοούντων τὰ συμφέροντα. Καὶ ἄμεινον, Ἐπὶ δυσκόλων. Non dissimile quod de Aristotele

64. Ciſſamis Cous.] Hic pecore paſcendo diues admodum euaſit: eidemque apparuiſſe ferunt quotannis anguillam ouium pulcerrimam rapientem, atque à Ciſſami interemtam: illam verò in ſomno apparuiſſe, & vt ſe humo conderet, iuſſiſſe. Qua re neglecta, ſtirpem eius funditus periiſſe.

65. Cantharo callidior.] Vſurpatum in improbos atque aſtutos. Fuit enim Athenis caupo Cantharus nomine, ob improbitatem ac proditionem capitis damnatus.

66. Surdior turdo.] Huius Eubuli in Baccho meminit. Ait enim furdam hanc eſſe auem.

67. Lucrum pudori præſtat in mœchum aut fornicem.] Huius Prouerbij meminit Callias in Ataleſta.

64. Κίσσαμις Κοῶς.] Οὗτος ὁ ἐν πολυβρίμματος τυτθῴ ἁσὶν ἐχθλιν ἐπτανεμφίων κατ' ἔτος τὸ κάλλιστον ὄϊν ἀναβαίνον ἁρπάζειν, καὶ τὸν Κίσσαμιν ἀναλῶσαι ἐν τῷ ὕπνῳ φανῆναι· ἐν δ' ἑαυτῷ κατ' ὄναρ, κελεῦσαι κατορύξαι ἑαυτόν· τὸν δὲ μὴ φροντίσαντα, τοιγαροῦν ἀπολέσθαι.

65. Κανθάρου σοφώτερος.] Ἐπὶ παροιμία ἔφη) ἐπὶ τῶν πονηρῶν καὶ πανούργων. ἐγένετο γάρ τις Ἀθήνησι κάπηλος Κάνθαρος καλούμενος, ἐπὶ πονηρίᾳ καὶ προδοσίᾳ θανάτου ἁλούς.

66. Κωφότερος κίχλης.] Ταύτης Εὔβουλος ἐν Διονύσῳ μέμνηται. φασὶ γὰρ ναφθέαν τὸ ζῶον.

67. Κέρδος αἰσχύνης ἄμεινον ἔλεγε μοιχὸν ἢ μυῖαν.] Ταύτης μέμνηται) Καλλίας ἐν Ἀταλάντῃ.

68. Κωφό-

erga Platonem præceptorem ingrato iactatum, vt Muli pullus diceretur, ex Ælian. Varius lib. IV. cap. IX. Laertio, Ammonio, & Helladio retuli in Vitis Parallelis Ariſtotelis ac Demoſthenis, Olympiade CVII. an. IIII.

64. Mutila hîc Eraſmi interpretatio, neque integrè hęc reddita. quamobrem quid mirum ſi Delio egere natatore pronuntiarit? Lego itaque: *Κίσσαμις Κῶος*, & ἐχθλιν, & infrà: *πτῆνι*, etſi *πτῆνῐ* editum etiam in Theſauro Henr. Stephani, vt rectè in vita Moſis eſt apud Greg. Nyſſenum. Sic dicimus *περδίκι*, *πετεινάρι*, *τσιλόκι*: quorum exempla paſſim obuia.

65. Deſiderius ab animante ſcarabæo Adagij originem repetit, quòd aquilæ auium reginæ ſic infeſtum eſſe, vt ova nido excutiat, vel ex Æſopico Apologo, & è Phyſicis notum. Vaticanus autem liber habet, *εἰς δάκτυλον ἐλθεῖν*.

66. Suidas ex hoc ipſo Eubulo legit *φωνὴν κίχλης*, quod verius putem, etſi garrula eſt anis & palato in delicijs.

67. *Εἰς μοιχὸν ἢ μοιχὸν.*] Locus haud dubiè bis corruptus, vt neſciam quid in mentem Cognato venerit (Eraſmus enim ſilentio talia præterit) reddenti: *Prodit mœchum & fœminam*. Et mox: *Callias in Atalanta*. Theod. Canterus, homo doctiſſimus, tentabat *ἐν Ἀτάλαντῃ*, ſed quis Calliæ hoc drama laudet equidem ignoro. Veteris fortaſſe poëtæ ſic, quod huc minimè pertineat, aut inſignitè depranatum ſit neceſſe eſt. *Παροιμιάζειν* in *μοιχὸν καὶ μοιχὸν* agnoſco. Refert quidem Diogenianus Prouerb. vt in auaros impudentesque iactatum: & Suidas ſollemne illud ſimum ſeruat, vt veteris alicuius ſcriptoris verba, tacito tamen eius nomine, aſcriberet, præterea nihil. Affine autem huic Veſpaſiani Aug. illud ad Titum: *Lucri bonus eſt odor ex re Qualibet*, à Satyrico etiam Iuuenali relatum Sat. XIV. ver. 204. contra illud Heſiodium:

Μὴ

68. Κωφότερος τῆς Τορωναίου λιμένος.] Λιμὴν ἔξω ἐπὶ Τορώνῃ τῆς Θράκης. στενὰς δὲ ἔχει δύο μακρὰς τὰς ἀπὸ τῆς πελάγους καταῤῥούσης, ὡς μὴ ἀκούειν ἔξω τοὺς ἐν αὐτῷ τὸν θαλάττης ἦχον.

69. Κροβύλου ζεῦγος.] Παροιμία ἐπὶ τῶν ὑπερβαλλόντως πονηρῶν καὶ πανούργων. ἐστὶν δὲ) Ἦν τινα πορνοβοσκὸν τὸν Κρόβυλον, ἑταίρας κεκτημένον δύο, ὡς μὴ μόνον ἐπὶ ταύταις πολλοὺς τῆς νέου λυμαίνεσθαι, ἀλλὰ καὶ ἐξ ὧν ἐκείνου πορίζεσθαι. τοὺς οὖν ἔχοντας τῇ ἐκείνου πορνείᾳ ὡς δυεῖν ἀνθρώπων συζυγίαν ἔφασκον αὐτοῦ, Κροβύλου ζεῦγος ἔλεγον. ἢ ἀφ' ἑνὸς τῶν δύο τὰς ἑταίρας.

70. Κύδ ☉.] Λοιδορίᾳ καταλογάδην, καὶ Κυδάζειν, τὸ λοιδορεῖν καὶ καταλογεῖν. ἡ δὲ προφορὰ συλλαβῇ βραχείᾳ ἐκφέρεται). ὅταν λοιδορίαν ἐπιφέρῃ τις ἐπί μηδενὶ ἀξίῳ συκοφαντούμενος, παροιμιωδῶς λέγεται, Κύδους ἐπιτιθέναι.

68. Surdior portu Toronæo.] Toronæ ciuitatis Thraciæ portus eſt, qui duobus longis & anguſtis acceſſibus à mari procurrit, vt qui in eo verſantur, ne maris quidem murmur audiant.

69. Crobyli par.] Prouerbium adhibetur in eos qui inſignitè improbi ſunt. Trachum autem à lenone quodam Crobylo, duo ſcorta alente, quibus adoleſcentes multos non modò pelliceret, ſed & eos expilando læderet. Pares itaque ipſi malitia, adeò vt cum illo copulari meritò poſſent, *Crobyli bigam* dicebant: vel ideò quòd binæ illæ meretrices numero eſſent.

70. Κύδ ☉.] Pro conuitio & maledicentia. & Κυδάζειν cõuitiari vel malè loqui, prima dictionis ſyllaba breui effertur. Et cùm quis ob rem nihili per calumniam defertetur, Prouerbiali formula dicebatur, Κύδους ἐπιτιθέναι, *Conuitij pœnam dependiſſe.*

71. Cyzi-

Μὴ κακὸν κερδαίνειν κρεῖσσον ἢ ζημίαν ἔχειν.
Ne male lucrari, malo lucro æquius damnum.

Plutarch. lib. De audiendis Poëtis, Poëtæ veteris, ſed *ἀδήλου*, in hanc ſententiam verſus citat, & Sophoclis illud:

Τὸ κέρδος ἡδύ, κἂν δι' αἰσχρῶν ᾖ.
Dulce eſt lucrum, profectum & à mendacijs.

Et Iulij Cæſaris illud: *Si violandum eſt ius, regnandi cauſa violandum.* Deniq; Euripideum hoc in Hippolyto coronato:

Εἰ γὰρ κακοὺς ἐμοῦσιν, οὐ χρὴ δικαίους εἶναι.

68. Refert & Suidas verumque Prouerbium, Κωφότερος κίχλης, & Κωφότερος τῆς Τορωναίου λιμένος: ſed interpres Germanus permiſcendo turbauit. Simile de Nili catadupis ſeu catarractis refert in ſomnio Scipionis M. Tullius, accolas eius ſonitu obſurduiſſe. Vatic. autem ampliùs hoc loco: Παρὰ Τορωναίου καὶ Θράκης ἐστὶν ἡ παροιμία ἐπὶ τῶν κωφῶν ἢ περιφράκτους ἐν Τορώνῃ τῇ Θράκης λιμένα φασὶ ᾖ, &c. & ſtatim *ἐστενώσατο* pro *ἐστομώσατο*, ſed non placet.

69. Κροβύλου in Suida conſtanter legas, niſi operarum *ἁμάρτημα* eſt, interpretaturque ad eundem propè modum, de ſcelere nimis arctè coniunctis. Vaticanæ verò membranæ Κρεβύλλου, geminata λ. præferunt, adeòque variatum ſæpè in propriis nominibus. Addiditque idem codex: Κύβ· ἐπὶ ὑβριστοῦ καὶ πονηροῦ χαρακτῆρος. Κρεβύλου δὲ ἑταίρας ἐν Κυνικοῖς πονηρὸν ἐπὶ τοῦ ἔθους δ' ἄμεινον ἐλαμβάνετο.

70. Κύδος quoque Heſychio eſt *εὐκλεὴς ἢ εὐδοξία*. Quidam accentu diſtinguunt *κῦδος gloriam*, & *κύδος conuitium*. Aliter tamen Suidas.

71. Cyziceni ſtateres.] Celebres fuerunt hi vt benè cuſi, impreſſam habentes muliebrem formâ Matris deorum; in auerſa verò parte leonis caput.

72. Cythonymi turpitudo.] De eo cuius maius, quàm vt celari nomen debeat ob calamitates factaque: vel qui mali eſt nominis, vel actionibus infamis; vel denique taceri dignus.

73. Canis in vincula.] In eos dictum qui ſeipſos vltrò puniendos tradunt, quale illud: *Bos ad vincula.*

74. Cous Chio.] Cous tali iactus ſex valebat. Hinc natum Prouerbium: *Cous ad Chium*[collatus]. Chius enim vnionem valebat, Cous verò ſenionem.

75. Corycæus auſcultauit.]Huius Prouerbij meminit in Enchiridio Menander. Piratę enim ad Corycum Pamphyliæ graſſabantur. Horum quidam cum iis, qui Coryci negotiabantur, commixti erant. Nauigantium merces, nauigandique idoneum tempus, quando conſcenderent, piratis ſignificabant. Mercatores hac re cognita plurima tegebant. Poſtquam verò in piratas incidiſſent, inualuit Prouerbium in eos, qui clàm aliquid agere ſe putabant, quod poſt tamen innoteſceret.

71. Κυζικηνοὶ στατῆρες.] Δημεδόκητο ὅτοι οἱ δίκεχαραγμένοι. πρόσωπον δὲ ἐπ' αὐτῷ γυναικεῖον ὁ τύπος Μητρὸς θεῶν. θάτερον δὲ ὄπισθεν, πρόβατον λέοντος.

72. Κοθωνύμου αἶσχος.] Αἶσχος κλέος ἔχοντος ἢ ἐπ' ἄτῃς θάπτεσθαι τὸ ὄνομα δίκαιον ἢ τὰς συμφορὰς καὶ τὰς πράξεις, ἢ δυσώνυμον, ἢ ἀξιόμεμπτον ἢ ἀξίως σιωπᾶσθαι.

73. Κύων ἐπὶ δεσμά.] Παροιμία ἐπὶ τῶν ἑαυτοὺς εἰς κολάσεις ἐπιδόντων καὶ, Βοῦς ἐπὶ δεσμά.

74 Κῶος Χίῳ.] Ὁ Κῶος ἀστράγαλος ἐδυνάμενος ἕξ. παροιμία δέ ἐστι, Χίος πρὸς Κῶον. ὁ μὲν γὰρ Χῖος ἐδυνάμενος ἦν, ὁ δὲ Κῶος, ἕξ.

75. Κωρυκαῖος ἠκροάσατο.] Ταύτης Μένανδρος μέμνηται ἐν τῷ Ἐγχειριδίῳ. πειρατικὸν γὰρ ἐφεῖ Κώρυκον τῆς Παμφυλίας ἦσαν, καὶ τινες τῶν ἐν Κωρύκῳ συμφορτίστων αὐτοῖς, ἐξεπίτηδες ἔζευτο, τῶν πλοίων τὰ φορτία καὶ τὸν καιρὸν, καθ' ὃν μέλλουσι πλεῖν, καὶ τοῖς πειρατῶν ἐμήνυον. τοῦτο μαθόντες οἱ λῃστεῖοι, ἐκρύπτον τὰ πολλά. ἐπεὶ δὲ καὶ αὐτοὶ τοῖς πειρατῶν ἐγένοντο, ἐφάνερον ἡ παροιμία δὴ τῶν δοκούντων μὴ λάθρα πράττεσθαι, εἰς γνῶσιν δὲ ἐρχομένων.

76. Καὶ

71. Habet eadem Suidas, absunt tamen illa Μητρὸς θεῶν.

73. Vtrumque Hesychius Adagium explicat. Vatic. autem habet codex Εἰς κολάσεις ἑαυτοὺς ἐπιδόντων. ἐπεὶ τῷ, οὓς δὴ λέγειν.

74. Habet Hesychius & Suidas, sed in hoc corruptè arbitror legi ἑκτὸν, & ἕξ=, pro ἓν & ἑξ, nata è compendiis, vt fit, mendа. Latini vnionem *canem* nominabant quem & Iones ἕκα appellarunt, vel ἵκα potiùs: vt suprà Adag. 13. huius Centuriæ vidimus, monetique Pollux, *Canis* verò ἵξ=ιν, vel senionem. Persius Sat. III.

—— *quid dexter senio ferret*
Scire erat in voto: Damnosa canicula quantum
Raderet. —— Martialis:
Senio nec nostrum eum cane quassat eor.

75. Μιμνήσκ=.] Hic dubium Comicúſne

76. Καὶ σφάκελοι ἀτέλειαν.] Πεισίστρατος, ὡς φασὶ, ὁ τύραννος δεκάτην τῆς γινομένης ἐπράττετο τοὺς Ἀθηναίους. παρελθὼν δέποτε, καὶ ἰδὼν πρεσβύτην πέτρας ἐργαζόμενον καὶ πόνους λυπηροὺς, ἤρετο τί πρασσόμενον, οἷόν τε ἐν τῷ τόπῳ κτᾶσθαι τοὺς καρπούς. ὁ δὲ ἀντιφράσατο, Ὀδύνας καὶ σφάκελον, καὶ τούτων δεκάτην Πεισίστρατ= φέρει. θαυμάσας δὲ ὁ Πεισίστρατος τὴν παῤῥησίαν ἀπῆκε τοῦ δεκάτου. ἐκ τούτου οὖν Ἀθηναῖοι τῇ παροιμίᾳ ἐχρήσαντο.

77. Κυρβεῖς κακῶν.] Καλοῦνται οὕτω τοὺς Ἀθηναίων σανίδας τριγώνους, ἐν αἷς τοὺς νόμους ἐνέγραφον, καὶ τοὺς κατ' ἐπίτιμον ποινάς. ἐπὶ τούτων τὸ σφόδρα πονηρευόμενον ἡ παροιμία εἶρηκ=.

78. Κλαίει ὁ νικήσας, ὁ δὲ ἡττηθεὶς

76. Et sphaceli faciunt immunitatem.] Pisistratus tyrannus, vt narrant, ab Athenienſibus decimas exigebat eorum, quæ in agris prouenissent. Egressus verò aliquando, videnſque senem in petra, hoc est, petricoſo loco laborantem, interrogauit: quos inde fructus referret. Subiecit ille: Dolores, inquit, & ſphacelos, & horum decimam Piſiſtratus exigit. Admiratus tyrannus hominis in dicendo libertatem, decimarum immunitatem Athenienſibus conceſſit, qui hoc exinde Prouerbio vti cœperunt.

77. Cyrbes malorum.] Athenienſibus tabulæ triangulares ſic dictæ, quibus inſcriptæ Leges ac delinquentium pœnæ. Vſurpatur Prouerbium in vehementer improbos.

78. Flet victor, victus at interiit.]

cúſne an Hiſtoricus laudetur. equidem de hoc magis crediderim qui hæc narrarit. Suidas enim in Κώρυκος Δεκρατικὸν vtique hiſtoricum in *Theſauro*, & hic in *Enchiridio Menandrum* citat. De loco *Coryci* varij variè. Strabo lib. XIV. Lydiæ montē facit, & Prouerbij atq; hiſtoriæ; ſed cuius fruſtrà lectionem Eraſmus tentarit, tuetur; H. Stephanus. Suidas cum Zenobio Pamphyliæ attribuit, ſed promontorium ille, hic opidum portumq; facit. Stephanus Byzantius περὶ πόλεων inter variat, montem, portum, inſulam, & opidum, nunc Cretæ, nunc Ciliciæ agnoſcens. verùm non procul Pamphylia Cilicia afuit. Affine autem huic Adagium, quod Cebes Thebanus in humanæ vitæ Tabula extrema παροιμιωδῶς extulit, Τὶ Κωρύκου δεῖ ἔχειν, *Corycium autrum mirabit*: pro, Tutus non eſt à piratis, prædonibuſque. Cum quibus enim Coryci exploratores ſe coniunxerant ſpoliabantur à piratis, ipſi verò immunes abibant. Sed de hoc non loco plura in libris *Obſeruationum humanarum* diſſerimus, quæ hic inculcari putidum foret.

76. Habet Suidas & Hesychius, quorum hic grauem quemuis dolorem σφάκελον significare ait. Medici verò Galenus, & Aëtius ἔκφυσιν: ac de Philoſophis Theophraſtus in Plantis *ſideratione* facere videntur. Æſchylus in Prometheo de grauiorum ſcientia emotione capit. Vatic. autem codex hic legit: Καὶ ἔστιν τίνας πεδύλους, & ſtatim, Πεντήκοντα εἴρειν.

77. Τριάκτορα πήγανον.] *Triquetra tabula.* ſic & Suidas. Non rectè igitur Eraſmus *quadras* reddidit. Apollonij interpres in lib. IV. Argonaut. Οἱ δ' ἀκελεύστῳ ἄξονα μὲ πήγνυσιν πλίνθῳ, κίβδηλον ἢ πεντάκτινας. De vtriſque Plutarchus in Solone, ex Ariſtotele: & Pollux libro VIII. Onomaſtici, & de vocibus Atticis Thomas Magiſter in dict. ἄξονες. Geminum autem Prouerbium ſuprà, Γλαὸς ἀγκὼν, & infrà, Λέγει κακῶν.

78. Diogenianus cum Zenobio conſentit, & placet. Video tamen inuerecte Chiliaſtem

teriit.] Sumtum è Sibyllæ Erythreæ oraculo, quæ de Philippo post pugnam ad Chæroneam ita cecinit. Victi enim ac superati Athenienses cum Thebanis perierunt; Philippus verò victoria potitus mox post pugnam à Pausania est interemtus.

79. Amicorum omnia communia.] Refert Timæus Pythagoram auditoribus Italiam obeuntibus bona vt inter se communia haberent, persuasisse. Vnde in Prouerbium symbolum hoc Pythagoricum cessit.

80. Celmis in ferro.] Vsurpatur in eos qui seipsos nimiùm crederent

Κατέλοιδει.] Αὐτὴ παρῆλθεν ἐν χρησμοῦ Σιβύλλης ὑπ' Ἐρυθραίας. οἷδε γὰρ Φιλίππου μετὰ Θηβαίων, καὶ τὴν ἐν Χαιρωνείᾳ μάχην, τὸ ἔπος εἶπεν. ἐνικήθη δὲ μὲν Ἀθηναῖοι καὶ οἱ Θηβαῖοι ὑπὸ Φιλίππου ἀπόλοντο, Φίλιππος δὲ νικήσας μετὰ τὴν μάχην, ὑπὸ Παυσανίου ἀνῃρέθη.

79. Κοινὰ τὰ φίλων.] Τίμαιος φησὶν ὅτι παραπλησίως Πυθαγόρᾳ μυθητὰς περὶ τῆς Ἰταλίας ἰοῦσιν ὁ φιλόσοφος παραὶς τοῖς οἰκείοις παιδικὰς, ὅθεν εἰς παροιμίαν ἐνεβλήθη τὸ Πυθαγόρου ἦν ὅτι.

80. Κέλμις ἐν σιδήρῳ.] Αὐτὴ τάττεται ὅτι τοῖς ἑαυτοῖς πιστεύουσιν, ὅτι

liastem Batauum ac Ios. Scaligerum:

Κέλμις ἐν σιδήρῳ, ἐν ξύλῳ δὲ Δάπτυλος.
Qui vicit periit: plorant qui succubuere.

De Philippi cæde nos pluribus in Vitis comparatis Aristot. & Demosth. ad Olymp. CXI. anno 1. vbi & de altero eidem ab Apolline dato oracvlo, è Gemisto Plethone lib. 11. extremo Ἐλληνικῶν:

Ἑστάτω μὲν ὁ ταῦρος, ἐγγὺς τίνος, ἐγγὺς δ' ὁ βόστρυς.
Taurus adsit, & finis adsit feriatq; mitellæ.

Aliud item Apollinis Pythij oraculum huic non dissimile commemorat idem Plethon extr. lib. 11. Παρεκβατικῶν:

Τῆς δὲ θερμὰ λοετρὰ πάρεστι, καὶ ὕδατα ῥηΐτερα
Αἰσυήεις πίσεια, καὶ ἵππιος Ἀσωπός.
Κλαίων ὁ τεκνώσας ἐν ἑτέρῃ ἐλαίῃ.
O vtinam fierem Iouis alès in æthere, iuxta
Thermodontis aquas, procul vt bella horrida ab æthra
Despicerem. Victus flet: at hic, qui vicit, obmit.

79. Timæum citat & Laërtius auctorem, in Pythagora. Cicero quoque libro 1. de Legibus: *Vnde*, inquit, *illa Pythagorica vox*: Τὰ τῶν φίλων κοινά? Amplius Agellius libro 1. Noct. Attic. cap. 1x. *Omnes*, inquit, *simul, qui a Pythagora in cohortem illam ob disciplinarum* (alij *discipulorum*, ego *disciplinæ* malim) *receptî erant, quod quisque familia pecuniâ, habebant in medium dabant, & celuti societas inseparabilis; tamquam illud fuerit antiquum consortium, quod in re* (leg. *iure*) *atque verbo Romano appellabatur randitum*. Porphyrius quoque Malchus in Pythagoræ vita de eius auditoribus: Οὗτοι καὶ τὰς οὐσίας κοινὰς ἐθεντο. & Iamblichus lib. 1. cap. XXX. Κοινὰ δὲ πάντα τούτοις καὶ πάντων ἦν ἑνὸς ἕκαστος αὐτῶν. καὶ εἰ μὲν ἰδιώτης τῷ ἐπιστῆναι, ἐχρῆτο τοῖς ἐκείνου ὡς τὰ ἑαυτοῦ. Id quoque, vt alia plurima, suum fecit Plato, qui & vxores voluit esse communes. Sed eam rerum omnium communionem refellit Lactantius Firmianus lib. 111. à cap. XXI. Fortunas etiam inter se communes habuisse Christianos initio nascentis Ecclesiæ, cùm Apostoli in commune conferrent omnia, Act. cap. 11. vers. 44. legimus. Adagium verò quis non habet? Plato lib. v. de Legibus, Aristoteles 11. Polit. & VIII. Ethicorum Nicom. Plutarchus περὶ φιλαδελφίας, Euripides frequenter, Terentius in Adelphis, Cicero præterea 1. Offic. & noto Epigrammate Martialis lib. 11.

80. Deprauatè hîc excusum erat, vt & apud Cognatum, τὸν Γνώθι σεαυτὸν ἔπος ἔλεγον, pro ἑαυτὸν ἔλεγον, etsi Vatican. vitiosè ἐλέγον. Et mox ἀνῃρέθη reposui pro ἀνῃρεῖτο. Post paulò

ὅτι ἰσχυρὸν καὶ δυσκίνητον πεπύκασι. Κέλμις γὰρ ἐκ τῆς Ἰδαίων Δακτύλων τινὶ μιγεῖσα Ῥέᾳ ὑβρίσθη, καὶ μὴ ὑποδεξαμένου ὑπὸ τῶν ἀδελφῶν ὁμοίως ἐν τῇ Ἴδῃ, ἀφ' οὗ ὁ σιδηρεύτατος ἐγένετο σίδηρος. μέμνηται δ' ἱστορίας Σοφοκλῆς ἐν Σατύροις.

81. Κάκιον βάβις ἤυλει.] Τάττουσι ταύτην ὅτι τῆς κρίσεως ἀποτυγχάνουσιν. φασὶ δὲ ὅτι ὁ Βάβις ἀδελφὸς ἦν Μαρσύου, ὃν Ἀπόλλων ὑπερηνεγκὼν χρησάμενος ἐν αὐτῷ καὶ ἐξέδειρεν, ἐβάσανίζε αὐτῷ αὐλεῖ μουσικῆς. βουλόμενος δὲ καὶ τὸν Βάβιν ἀναιρεῖν, Ἀθηνᾶς ὑποθεμένης, ὡς αὐτὸς τῷ αὐλῷ χρᾶται, ἀφῆκεν αὐτόν. ὅθεν εἰς παροιμίαν περιῆλθε, ὅτι Κάκιον Βάβις ἤυλει.

82. Κακοῦ κέρκος κρεῖσσον οὖς.] Τὴν παροιμίαν ταύτην οἱ μὲν ἀπὸ τοῦ ἀπλήστου ζώου φασὶν εἰρῆσθαι, ὅτι ὕπνου αὐτὸς βορτὸς ὄζει, ὅτι τὸ οὖς. οἱ δὲ, ἀπὸ Κόρακος τοῦ Συρακουσίου ῥήτορος,

& fortes & inuictos. Celmis enim vnus è Dactylis Idæis, Rhea matre constuprata, à fratribus in Ida non benignè receptus est, tametsi ab eo cudi ferrum soleret solidissimum. Meminit historiæ Sophocles in Satyris.

81. Peius Babys tibia cantat.] Iaci solet in eos qui deteriores exercendo fiunt. Ferunt Babyn Marsyæ fratrem fuisse, quem Marsyam Apollo, quòd secum cantandi laude contendere esset ausus, de pinu suspensum excoriauit. Volens autem & Babyn fratrem de medio tollere, intercedente Pallade, quòd infeliciter & indoctè tibia caneret, missum fecit. Hinc natum Adagium: *Deteriùs Babys canit.*

82. Mali corui malum ouum.] Prouerbium quidam ab aue coruo dictum existimât, quod animal neque esui aptum, neque ouum eius. Alij à Corace Syracusano Rhetore, qui primus benè di-

paulò concinniùs Vatic. Καὶ μὴ ὑποδεξαμένου ὁμοίως ἐκ τοῦ Γανυμήδους ἐν τῷ Ἴδῃ. *Idæi Dactyli* recensèt Apollonij Argonaut. enarrator ex auctore Phoronidis, (nō, vt Erasmus credidit, Phoronide auctore) quem Hellanicum fuisse ex eodem Scholiaste lib. 111. item & Athenæo lib. IX. coniicere licet, *Curetasq;* fuisse eosdem & *Corybantas*. A digitorum paritate dici auctor Diodorus lib. VI. Biblioth. & Strabo libro X. vbi & Sophoclem laudat, pluraque commemorat, quæ vterque Cælius, Rodig. & Calcagn. in Aduersaria retulit.

81. Prouerbium explicat & Athenæus lib. XIV. Δωσιν. emēdante Desiderio semel iterumque, vbi Καὶ ἔλεγε ὁ Βάβις ἤυλει, pro Κάκιον ὁ Βάβις reponit, & pro τὸ Βάβιος χρῆμα, τοῦ Βάβιος χρῆμα. De Marsya nota fabula ex Ouidij Metamor. Diodoro, Æliano, & aliis. Eumque de pinu ab Apolline suspensum auctor Apollodorus lib. 1. & Longus scriptor Atticus ποιμενικῶν lib. IV. Κρεμᾶ γάρμε κλῆσιν ἐν μιᾷ πίτυϊ δὲ Μαρσύαν. *Suspenderit me forsan de pinu aliqua ceu Marsyam.* Ad quem locum notat eruditissimus Iungermannus, aliis ἐν φηγῷ suspensum Marsyam, vt Nonno Dionys. lib. 1. & Agathiæ lib. IV.

82. Commemorantur eadem in Hermogenis Προλεγομένοις. Coracis autem & Tisiæ Siculorum, vt Rhetoricæ scriptorum antiquissimorum meminit Fabius lib. 111. cap. 1. De *Protagora & Euathlo* gemina historia apud Agellium libro V. Noctium Atticarum capite X. & Apuleium in Floridis.

nè dicendi artem docuerit. Huic discipulus Tisias nomine præmium promisit, vocatusque in ius, Coraci dixit: Si me viceris, Corax, nihil didici, nihilque mercedis accipies; sin victus eris, ne sic quidem debeo. Admirantes acutè inuentum adolescentis iudices, acclamarunt: *Mali corui malum ouum.* Vsurpatur Prouerbium in improbos mala patrantes.

85. Cythnicæ calamitates.] Cessit in Prouerbium à Cythniorum aduersis. Aristoteles enim auctor est, vsque eò malè ab Amphitryone acceptos, vt ingentes calamitates, cædes, damnaque κυθνώδεις appellarentur.

L.

84. LEPVS dormiens.] In eos dictum Prouerbium qui se dormire fingunt.

85. Lepus pro carnibus currit.] Timidum nimiùm quantum animal lepusculus; vnde & *Rheginus lepus* dictus. Rheginenses enim vt formidolosos Comœdia perstrinxit. Iactatur itaque hoc Prouerbium, *Lepus pro carnibus currit*, in eos qui de vita periclitantur, ac pro ea tuenda nauiter satagunt.

86. Lerna malorum.] Prouerbium

ἑαυτὸν διδάξαντος τέχνῃ ῥητορικήν. ὑπὸ δὲ τούτου, ὡς φασὶ, μαθητὴς Τισίας ἐνόμισεν, μισθὸν ἀπαιτήσων, καὶ εἰσαγόμενος εἰς τὸ δικαστήριον, εἶπεν πρὸς τὸν Κόρακα, Εἰ μὲν μὲ νικήσας, ὦ Κόραξ, ὐδὲν μεμάθηκα, καὶ οὐ λήψῃ τὸ εἰσθήσιον· εἰ δὲ ἡττηθείη, οὐ κομιῇ τὸ μισθὸν ὡσαύτως. Θαυμάσαντες οὖν οἱ δικασταὶ τὸ εὕρεσιμον τοῦ νεανίσκου, ἐπῴησαν, Κακοῦ κόρακος κακὸν ὠόν. εἴρηται δὲ ἡ παροιμία ἐπὶ τῶν ποιούντων πονηρὰ πονηρὰ ποιούντων.

83. Κυθνώδεις συμφοραί.] Τοῦτο εἰς παροιμίαν ἦλθε διὰ τὰ Κυθνίους συμβάντα. φησὶ γὰρ Ἀριστοτέλης ὅτι πρὸς κακοῦ αὐτοὺς ἐξετυφλώθαι ὑπὸ Ἀμφιτρύωνος, ὥστε τὰς μεγάλας συμφορὰς Κυθνώδεις καλεῖσθαι.

Λ.

84. ΛΑΓΩΣ καθεύδειν.] Παροιμία ἐπὶ τῶν προσποιουμένων καθεύδειν.

85. Λαγὼς τὸν ἀεὶ τῶν κρεῶν ἕλκων.] Δειλὸν ἄγαν τὸ ζῷον. ὅθεν καὶ ὁ Ῥηγῖνος λαγὼς ἐλήφθη. καὶ γὰρ τοὺς Ῥηγίνους ὅτι δειλίαν ἐκωμῴδουν, παροιμία δέ τις ἐστὶν, Ὁ λαγὼς τὸν ἀεὶ τῶν κρεῶν ἕλκει, ὅτι τῶν ἀγχοῦ κινδύνων τὴν ψυχὴν, καὶ ὑπὲρ τούτου καρτερῶς ἀγωνιζομένων, τιθασεύει.

86. Λέρνη κακῶν.] Παροιμία τίς ἐστιν

——— δειλὸν δὲ ἄγαν
Εἰ μὴ τεταυμένος ἦν ἀεὶ τῶν κρεῶν.

Plutarchus quoque de leporis tractat natura libro De terrestrium & marinorum animantium prudentia. Articulus autem τὸν hîc supérest, nec in Suida comparet.

86. Strabo lib. VIII. Geogr. Argiuorum & Mycenæorum lacum *Lernam* facit. Hesy-

ἐστὶν Ἀργολικὴ, ἐν ᾗ ἀποδιοπομπούμενοι ἔλεγον. τὰ γὰρ ἀποκαθάρσια εἰς τοῦτο τὸ χωρίον ἐνέβαλλον, ὅτι τὸ σύμμικτον ἦν καὶ παντοδαπὸν ὄχλον ἔχειν. ἀκριβέστερον δ' ἄντις τὴν παροιμίαν φησὶν ἀπό τινος ἱστορίας ὁρμᾶσθαι λέγων. Δαναὸς γὰρ ἱστορεῖται τὰς τῶν Αἰγυπτιάδων κεφαλὰς ἀποτίλαι καταθύσας, καὶ ἐξ ἐκείνου τὰ παραπομπούμενα ἡ παροιμία ἐλήφθη. ἵστασι δὲ καὶ εἰς ὕβρεσιν αὐτὴν ὁ Δαναὸς ἐκτελέσαι ἐκεῖ τὰ καθάρσια βάλλειν.

87. Λεπτοπτασίας.] Κλέαρχος τὸν περὶ εἶναι φησὶ συμβαίνειν τινὶ τὸ ἧπαρ δεῖσθαι τῶν, ὃ δειλοῖς ποιεῖ· εἰρῆσθαι οὖν τὴν παροιμίαν.

88. Λεσβίων ἄξιον.] Παροιμία ἐπὶ τῶν ἀπράκτων.

89. Λευκὴ ψάμμη.] Ἐπὶ τῶν μὴ συνιόντων ἡ παροιμία ἐλέγετο, Ἐν λευκῇ λευκὴ ψάμμη. ἐν γὰρ τοῖς λευκοῖς λίθοις λευκαὶ ψάμμαι διὰ τὴν δύναμιν δεικνύειν, καθάπερ ὁ ὄξος τὸ μίλτου. Στάθμη δὲ ἐστὶ παρὰ τέκτοσι τεκτονική.

90. Λαίθαργος κύων.] Ὁ ἀργὸς

est Argolicum, quo se expiantes vtebantur: quòd locus promiscuus esset, & turbam variam contineret. Dixerit autem verius quis tractum ab historia Prouerbium. Danaus enim fertur Ægypti filiorum capita huc cõgessisse, à qua iniuria cœptum dici Adagium. Fortasse etiam contumeliæ causa Danaus eodem purgamenta mitti præcepit.

87. Albi iecoris homo.] Clearchus libro De vitis auctor est, quorum hepati vitium accidit meticulosos reddi. de quibus & vsurpatum Prouerbium.

88. Lesbiis dignam.] De re vana & irrita.

89. Alba amussi.] De rebus non consentientibus vsitatum Prouerbium; *In albo alba amussis.* In albis enim lapidibus albæ lineæ videri nequeút, quemadmodum solent minio notatæ. Amussis autem funis est fabrorum.

90. Clàm mordens canis.] Qui blan-

---

83. Κύθνος Cycladũ vna est insula Stephano Byzantio, è qua narum Prouerbium.

84. Patentibus oculis dormire leporem Phylici aiunt, in his & Plinius libro XI. cap. XXXVII. Affine igitur & illud: *Non omnibus dormio.*

85. Allusit non rarò Aristophanes: vt in Ranis:

Hesychius etiam geminum Prouerbium recenset Λέπου δυεῖν, indeque Apostolius. De Danai historia suprà in Adagio. Ἀπαντᾷ πάλιν. Vatican. autem hîc duo coniungit: Λαγὼς χθὲς, ἡ Λέρνη κακῶν. διὰ τὸ τὸν Δαναὸν ἐκεῖ τὰς τῶν Αἰγυπτιάδων κεφαλὰς ἀποτίλαι καταθύσας. ἢ διὰ τὸ ὕδωρ τὸ πολυκέφαλον ἐν αὐτῇ γενέσθαι.

87. Κλεοπτοχίας.] Sic mendosè in Obsopœana editione legitur, nec meliùs in Aldina κλεοπτοχίας. Legendum κλεοπτασίας vt Erasmus & Sculiger; vel λεοχρησίας vt Suidas, ἀπὸ τῆς λεοντῆς καὶ ἅπτω. Μελάγχρως, sed vitiosè pro Καλάχρως codex Vatican. rectiùs verò sequentia: ὅτι ἀεὶ τὸ ἦτορ τὸ συμβαίνον δεῖσθαι τινὸς, ὃ δειλοῖς ποιεῖ παντί. Ἐπὶ τῶν τοιούτων οὖν ἡ παροιμία. Clearchum autem ἐν τῷ περὶ τῶν ἐν ὕπνοις, sæpè aduocat Athenæus libro XII. Δεισιδαίμων. aliique.

88. Vatican. ita, Λεσβίων ἄξια, ἢ Λέσβιον ἄξιά, διὰ τῶν ἀπροσδιορίστως.

89. Affine huic, Κατὰ ψάμμον, *Ad amussim.* Theocritus in Heraclidis:

Αὐτὰρ γὰ κάλα μῆλα καὶ ἀρνία ἰσόμακα.
Factum ad amussim tamdudum certior. —

Quæ verba malè vertit Eobanus Hessus:

Factus ex ad stabulum iam dudum certior. -

deceptus credo affinitate vocis ταμιεῖ καὶ κάλαμος.

90. Apparet Zenobium λαίθαργον pro *æterno* legisse, ex iis quæ de equo ignauo subiicit. Repperi & in Herodiani Grammatici Fragmentis selectorum nominum

blandiens quidem, occultè tamen mordet: & segnes equi veternum cum febri patiuntur.

91. Lemnium malum.] Ductum aiunt Prouerbium ab iis, quæ nefariè in viros à feminis in Lemno patrata sunt: vel quia raptæ à Pelasgis ex Attica feminæ erant, in Lemnumque abductæ, quæ liberos ex se natos Atticis moribus & sermone educabant; vt vicem rependerent, iniuriamque illatam vindicarent: vtque è Pelasgis natis præualerent. Hinc indignati Pelasgi, & ipsos matresque eorum occiderunt. Vel à fœtore Lemniarum mulierũ natum Prouerbium: vt & illud, *Lemnia manu*, pro crudeli contraque leges, ab eadem Prouerbij origine.

92. Laueris Peliam.] Tractũ Prouerbium ex his quæ Peliæ acciderunt: quem filiæ ipsius à Medea deceptæ,

σαίνων μὲν, λαθραῖα δὲ δάκνων. ἢ τῶν ὑπνων ἐν νοθροῖς, λαίθαργοι, ἢ καθ' ὑπνους τὶ σὺν πυρετῷ.

91. Λήμνιον κακὸν.] Παροιμία, ἣν ἀξιοβλάβειας φασὶν ἀπὸ τῶν ἀποτομηθέντων εἰς τὰς ἀνδρας ἐν Λήμνῳ ὑπὸ τῶν γυναικῶν. ἢ ὅτι τὸ τὰς ἁρπαζάσας ὑπὸ Πελασγῶν ἐκ τῆς Ἀττικῆς γυναῖκας, εἰς Λῆμνον ἀπαχθείσας, ἃς ἀστικοὺς παῖδας, ἔθεσι τὲ τοῖς Ἀθηναίων διδάξαι τοὺς παῖδας καὶ γλῶτταν· τούτους δὲ τιμωρῶν ἀλλήλοις, καὶ τοὺς ἐκ τῶν Θρασιῶν γεγαμηκότας ἀποκτεῖναι· τοὺς δὲ Πελασγοὺς διὰ τοῦτο ἀχθομένους κτῆσαι αὐτὰς καὶ τὰς μητέρας αὐτῶν. ἢ ὅτι ἡ δυστοξία τῶν Λημνιάδων γυναικῶν ἐστι παροιμία ἀξιοῦ ὀβελίσαι, Λημνία χρῆ, ὁμοίως καὶ παροιμιάζομεν, ἀπὸ τῆς παροιμίας.

92. Λούσεις τὸν Πελίαν.] Λύσιν ἡ παροιμία πορίζει ἐκ τοῦ συμβεβηκότος τῷ Πελίᾳ· ὃν αἱ θυγατέρες αὐτοῦ εἰς λέβητα

βάντα

Atticorum, λάθροις κύσιν, ἢ κρύφ' ἀκύειν. Phrynichus verò pro obliuioso, quem Athenienses antiqui ἐπιλήσμονα vocant, ex Menandro. Suidas etiam in λάθαργοι, vt Zenobius. Alibi tamen hũc veteris alicuius poëtæ versum Prouerbialem explicat:

Σαίνει δ' ἀσκὸν ἢ κύων κακὸν δάκνουσα εἶτα.

Palpando mordet, vlim dentem imprimens.

vbi per *ει* scribit, quemadmodum & Eustathius in Odyss. xvi. Λαυθάνουσι δ' ἀσκοῦντες de obtrectatoribus.

91. Priorem de Pelasgis historiam habes apud Herodotum in extrema Eratone, & apud Euripidis Scholiastem in Hecuba, pag. 89. Basil. edit. vbi & Didymum citat, ad illa Tragici verba:

Καὶ Λῆμνον αἵματῶσαν ἀρτίως ἔρκος.

Matresq; Lemno suffudere fœmina Fundum.

Meminit & Seneca Tragicus in Agamemn.

Et scelere Lemnon nobilem.

ibidemque legendus Martinus Delrius noster. Alterum verò *Lemnia manu* totidem verbis Diogenianus recenset, atque Hesychius. Corrupta autem hic quædam ac perturbata. Fuit cùm ita tentarem, nihil nos iuuantibus membranis: τὰς ἢ Θρασιμήδους τ' ἀνδρῶν ἐν Λήμνῳ. Et statim pro ἐκ τῆς Θρασιῶν reponebam Πελασγῶν. Sed eruditiores arbitrentur. Turbat certè Cognatus ita reddere conatus, *Manasse Prouerbium dictum ab iis, qui maritos in Lemno à mulieribus abductas violauerant.* I nunc, & obuiam esse facilémque omnem interpretandi rationem iacta.

92. Θυγατέρες.] Peliæ filiæ *Asteropea* & *Antinoë* nominantur à Pausania. Tertiam addit *Alcestidem* Diodorus Siculus, lib. iv. Biblioth. quæ mortis paternæ conscia minimè fuerit. Historiam vniuersam veriùs & vberiùs narrat idem Diodorus, & Apollonij interpres in Argonautica. Pergocha; item

ἐλθεῖν ζέοντα κελεύσαν, ἐξαπατηθεῖσαι ὑπὸ Μηδείας, ὡς νέον ποιήσουσι, καὶ αὐτὸν διαπαντὸς ἀπώλεσαν. Πελίας γὰρ Ἰωλκοῦ βασιλεύων, τῷ χρησμῷ περὶ τῆς βασιλείας ἐφάσκων, ὁ θεὸς τὸ μονοσάνδαλον φυλάξαιτο. τὸ μὲν οὖν προῶτον οὐκ ἐνόησε τὸ χρηστήριον, ὕστερον δὲ ἔγνω ἑαυτῷ. τελῶν γὰρ τῷ Ποσειδῶνι θυσίαν, ἄλλους τε πολλοὺς ἐπὶ ταύτῃ καὶ Ἰάσονα μετεπέμψατο. ὁ δὲ ἐκ τοῦ χωρίου ἀσπασίως, ἐκπλεύσας ἐπὶ τὴν θυσίαν. διαβαίνων δὲ ποταμὸν Ἄνιγρον, ἐξῆλθε μονοσάνδαλος, τὸ ἕτερον ἀπολέσας ἐν τῷ ὕδατι πάσσαλον. θεασάμενος δὲ Πελίας αὐτὸν, καὶ τὸ χρηστήριον συμβαλών, ἠρώτα προσελθών, Τί ἂν ἐποίησας ἔξουσίαν ἔχων, εἰ λόγιόν τι σοι περὶ τινος φανείη τῶν πολιτῶν. ὁ δὲ, Τὸν χρυσόμηλον κριὸν, ἔφη, προσέταττον ἂν φέρειν αὐτῷ. τοῦτο Πελίας ἀκούσας, ἀθυμῶν ἐπὶ τὸ δίκτος ἐλθεῖν ἐκέλευσεν αὐτὸν. τοῦτο δὲ ἐν Κόλχοις τῷ Ἄρεϊ ἀνατεθειμένον ἐφυλάττετο δὲ ὑπὸ δράκοντος αὐτόν. ὅτι τοῦτο πεμπόμενος Ἰάσων, ναῦν κατασκεύασε πεντηκοντόρον, τὴν ὕστερον κληθεῖσαν Ἀργώ, ἀπὸ τοῦ ταύτην τεκτηναμένου Ἄργου. καὶ τοὺς ἀρίστους δ' Ἑλλάδος συναθροίσας, ἀπέπλευσε. κατασχὼν δὲ εἰς Κόλχους Αἰήτην παρεκάλει τὸ χρυσοῦν βασιλεύοντα γῆς, δοθῆναι τὸ δέρας αὐτῷ. ὁ δὲ ἀπαρνουμένῳ τοῦ δοῦναι, Μὴ δοκεῖν τὸν τοῦ θυγατρὸς ἐφεστᾶναι Ἰάσονα, καὶ αὐτῷ ὑπαγγέλλει τὸ δίκτος ἐγχειρίσαντος, εἰ ἐμοῦ αὐτὸν ὄζον γυναικὸς, καὶ εἰς Ἑλλάδα σύμπλουν αἰτήσῃ. ὁμόσαντος δὲ Ἰάσονος, πιστὸν εἶναι τὸ δίκτος

quasi iuuenem de sene reddituræ feruidæ ollæ imposuerant, itaque coctum occiderunt. Peliæ enim Iolci Regi, consulto de regno suo oraculo, respondit Pythias, caueret ab eo, qui vno sandalio esset. Primùm igitur non intellecto oraculo, post re vera cognouit. Rem enim diuinam Neptuno facturus, huc complures alios, in his & Iasonem euocauit: qui longiùs absens ad sacrificium confestim properauit. Flumen autẽ Anaurum ingrediens, vno exiit sandalio, altero in vndis amisso. qua re Pelias conspecta, memoriaque oraculum repetente, cominùs interrogat: Quidnam dum imperares, faceres, si oraculum datum tibi foret ab aliquo ciuium re occisum iri? Ille respondit: Imponerem illi vt mihi aureum vellus adportaret. Hoc Pelias audito, confestim ad pellem petendam, quæ in Colchide Marti dedicata pendebat, proficisci iubet Iasonem: seruabatur autem à pernigili dracone. Missus illò Iason nauem comparat actuariam remorum quinquaginta, Argo dictam, ab eius architecto Argo; ad hæc Græcæ nobilitatis florem colligens adnauigauit in Colchida, vbi Æetam regnantem rogat vellus illud sibi donaret. Quo dare recusante, Medea illius filia Iasonis amore capitur, nuntiatque pellem se ei, quam peteret, arietis tradituram, si iureiurando ducturum se illam vxorem, in Græciamque vnà abducturum promitteret. Iurat Iason, noctuque intempesta ad pellem

Medea illum adduxit, & custodem draconem pharmacis dormire coëgit. Iason vellere sublato, Argo cum ipsa conscendit, comitante ipsius fratre Absyrto, noctuque vela fecerunt. Ætas autem cognita Medeæ audacia, nauem persequi animum induxit. Medea patrem appropinquare videns, fratrem iugulat, membraque discerpta in pelagus proiicit. Quæ filij membra dum Ætas colligit, persequi amplius non potuit. Igitur Iolcum delatus Iason, vellus aureum Peliæ tradidit. Iniuria verò affectus Medeę suasit, vt de Pelia pœnas sumeret. Persuasit itaque illa Peliæ filiabus, patrem vt recoquerent, annos promittendo iuueniles. Quod vt citiùs persuaderet, arietem discerpsit, & recoquens agnum effecit. Igitur credulæ parentem Peliam feruenti imponunt ollæ, itaque coquunt. Verùm alij quoque plurimi loti sunt infeliciter. Megam Philopatoris Ptolemæi fratrem Theogus lauantem coxit, feruenti impositum lebeti. Minoi autem Cretensium regi Cocali filiæ ardentem picem infuderunt. Dædalum enim cum Icaro filio Minos Labyrintho incluserat, quòd illius opera Pasiphaë tauri esset amore capta. Ille verò alas sibi filioque adaptans Labyrintho excessit, volansque effugit cum Icaro. Quo altiùs, quàm

Μήδεια τοῦτον ἤγαγε, καὶ τὸν φυλάκοντα δράκοντα κατακοιμίσασα τοῖς φαρμάκοις, μετ' Ἰάσονος ἔχουσα τὸ δέρας ἔδραμε τὸν Ἄργω σὺν Ἀψύρτῳ. συνείπετο δὲ αὐτῇ καὶ ὁ ἀδελφὸς Ἄψυρτος. ὡς δὲ γνωστὸς μετ' οὐ πολὺ ἀνήχθησαν. Αἰήτης δὲ ἐπιγνοὺς τὸ τῆς Μηδείας τολμήμα, ὥρμησε τῶν διώκειν. ἰδοῦσα δὲ αὐτὸν πλησίον ὄντα Μήδεια, τὸν ἀδελφὸν φονεύει, καὶ μέλη ποιήσασα, κατὰ τοῦ βυθοῦ ῥίπτει. συναθροίζων δὲ Αἰήτης τὰ τοῦ παιδὸς μέλη τὸν διωγμὸν ὑπερέθετο. ὑποῤῥήψας οὖν ὁ Ἰάσων εἰς Ἰωλκὸν, τὸ μὲν δέρας Πελίᾳ δίδωσι, σὺν οὗ δὲ καὶ μετελθὼν ἔθελεν, παρεκάλει Μήδειαν ὅπως Πελίας αὐτῷ δίκας ὑφέξει. ἡ δὲ πείθει τὰς θυγατέρας αὐτοῦ, τὸν πατέρα καθεψῆσαι, ὑποχομένη ποιήσειν νέον. καὶ τοῦ πεισθῆναι χάριν, κριὸν μελίσασα, καὶ καθεψήσασα, ἐποίησεν ἀρνα. ὡς δὲ ἀπεδύσαντο, τὸν πατέρα εἰς λέβητα ζέοντα ἐμβαλοῦσαι, καθέψουσιν. ἐλοίσαντο δὲ καὶ ἄλλοι πολλοὶ κακῶς. Μέγα μὲν γὰρ τὸν τοῦ Φιλοπάτορος ἀδελφὸν ὁ Θεόγος λουόμενον καθέψησεν, ζέοντα λέβητα ἐπιπολάσας αὐτῷ. Μίνων δὲ τὸν Κρητῶν βασιλεῖ οἱ Κωκάλου θυγατέρες ὑπέρθερμον ζέοντα πίσσαν. Δαίδαλον γὰρ σὺν Ἰκάρῳ τῷ παιδὶ καθεῖρξε Μίνως ἐν τῷ Λαβυρίνθῳ, διὰ ὅπερ εἰργάσατο μόνος ἐκεῖ τὴν ὑπὸ Ποσειδῶνος ἔρωτα τῆς Πασιφάης. ὁ δὲ πτερὰ κατασκευάσας ἑαυτῷ καὶ τῷ παιδὶ, ἐξῆλθε τοῦ Λαβυρίνθου, καὶ ἅτε πλάμβιος ἔφυγε σὺν Ἰκάρῳ.

Ἰκάρῳ

item Ouidius lib. VIII. Metamorph. & alij. Infrà, pro ἰδίαν μελῶδον ἰδίων, legendum arbitror κατεδύσω.

Μέγα μὲν γὰρ.] Vestigia sunt depranati nominis, pro Μέγαν γὰρ. Sic enim Ptolemæi Philopatoris frater dictus *Maga*, quem corporis obesitate periisse Athenæus ex Anacharside prodit. De *Theogo* verò, nisi vitiatum nomen,

Ἰκάρῳ μὲν ὁ μετεωρότερον φερόμενος, καὶ ἡλίου τακείσης, ἀπὸ πτερυγὸς διολισθήσας, καὶ ὅτος μὲν εἰς τὸ ἀπ' ἐκείνου κληθὲν Ἰκάριον πέλαγος κατεπόντισεν. Δαίδαλος δὲ διασωζόμενος. ὁ Μίνως ὡς εὗρεν Δαίδαλον, καὶ καθ' ἑκάστην χώραν ἱρολεῶν ἐπώμιζε κόχλον. καὶ πολλὴν ὑπεσχεῖτο δοῦναι μισθὸν τῷ δεῖξαι τὸν κοχλίου λῖνον διείξαντι· δεῖξαι τούτου τιμῶσαν Δίρκην Δαίδαλον. ἐλθὼν δὲ εἰς Κωκάλου, παρ' ᾧ Δαίδαλος ἐκρύπτετο, δίδωσι τὸν κοχλίαν· ὁ δὲ λαβὼν, ἐπηγγέλλετο διόρξειν, καὶ Δαιδάλῳ δίδωσιν. ὁ δὲ ἑξάψας μύρμηκος λῖνον, καὶ θρύσας τὸν κοχλίαν, ἔλασε διὰ αὐτοῦ διελθεῖν. λαβὼν δὲ Μίνως τὸν λῖνον διεγνωκὼς ἦν, ὅτι ἔδοτο ἔνδον παρ' ἐκείνῳ τὸν Δαίδαλον, καὶ ἐθέλοις ἀπήτει. Κωκάλος δὲ ὑποχόμενος δόσιν, ἔξεσιν ἐαυτῷ. ὁ δὲ λουτρίδιος ὑπὸ τῆς Κωκάλου θυγατέρων ἀπώλετο, ζέουσαν πίσσαν ἐπιχεαμένων αὐτῷ.

93. Λιμοῦ πεδίον.] Λοιδοροῦντες τοὺς ὑπὸ λιμοῦ πιεζομένους πόλεων. τόπος γάρ ἐστιν οὕτω καλούμενος. καὶ λέγουσιν ὅτι λιμοῦ ποτὲ καταλαβόντος, ἔχρησεν ὁ Ζεὺς ἱκέτιναι Θέᾳ, καὶ τὸν λιμὸν ἐξιλεώσεσθαι. οἱ δὲ Ἀθηναῖοι αἰτήσαντες αὐτοῦ τὸ ὀπίσθιον τῶν θυσιανίων πεδίον.

94. Λιμοῦ Μηλίου.] Παροιμία ἐπὶ Ἀθηναίων ἐκάκωσαν Μηλίους πολιορκοῦντες ἐν λιμῷ, ὡς Θουκυδίδης ἐν τῇ ι.

par erat, delato, ceram alarum eius Sol dissoluit, itaque nomen dedit pelago, in quod est delapsus, Icario. Dedalus verò saluus euasit, quem & Minos est persecutus, & omnibus regionibus vestigando cochleam portauit, ingens etiam pretium pollicitus ei, qui testudinis funem ostenderet, Dædalum sic inuenturum se confidens. Ad Cocalum verò delatus, apud quem Dædalus latitabat, ostendit ei cochleam: qua ille accepta, interuenturum se nuntiauit, & Dædalo tradidit. Qui appenso formicæ lineo filo, & cochleam perforans, finxit se per illam iturum. Minos verò accepto fune latère apud illum Dædalum cognouit, statimque tradi sibi postulauit. Cocalus autem daturum se promittens, hospitio accipit. Ille fortè dum lauat à Cocali filiabus ardenti resina infusa necatus est.

93. Famis campus.] Dicitur in ciuitates fame oppressas. Locus enim sic dictus. Ferunt adhæc cùm ingenti laboraretur fame, datum Athenienſibus oraculum, vt famem supplicatione facta placarent. Campum itaque post prytaneum assignarunt.

94. Fame Melia.] Adagium natum, postquã Athenienses Melios vexarũt fame obsessos, vt li. v. Thucydides refert.

95. Lindij

nomen, nihil dum comperi. De Philopatore vide quæ notabamus Adag. 94. Centuria III. Ἐκάλει ὁ πράττων. De Dædalo & Icaro idem Naso lib. VIII. Transformationum, & Diodorus libro IV. Pausanias in Achaicis, Tzetzes in Chiliadibus, & Seruius in VI. Æneidos.

Ἐκάλει ἐκάλει.] De hoc & quid sibi velit Ampliandum censeo, &, Non liquere, mihi quidem, pronuntio. In fabulis enim poëticis que narrationibus nulla cõstantia.

94. Suidas, λιμὸς Μηλίου, italiamque habet de

95. Lindij ſacrum.] In eos iactatum Prouerbium qui ſacris omine infausto operantur, tractumque ab Hercule, qui Lindij agricolæ bouem auferens mactauit, ruſtico interim conuitia iaciente. Hinc & Lindij ex oraculo ſic Herculi conuitiando ſacrificarunt.

96. Linum lino nectis.] Dictum in eos qui eadem identidem repetunt.

97. Locrenſium pactum.] Prouerbium vſurpatur in impoſtores. Locrenſes enim inita cum Peloponneſiis pacta prodentes ad Heraclidas defecerunt, tempore tamen ceſſerunt. Alij verò Siculos decepiſſe aiunt, fide non præſtita.

98. Lydus oſtium pulſat.] Prouerbium in ſtultè furaces.

99. Lupinum potum.] A fonte bet de Nicia duce hiſtoriam, ſubiicitque & hanc Zenobij. Ariſtoph. in Auibus :

Τοὺς δ' αὖ Θρῆκας ὀπτέον τοὺς κυμβάλους.

Thucydides verò de Legationibus vltrò citroque miſſis lib. v. Adiicit verò Vatic. Οἱ δὲ Μήλιοι πολιτεύονται κύριοι ὄντες Λακεδαιμονίων ἐλεύθεροι καὶ αὐτόνομοι ἐκείνους. Melus autem vna è Cycladibus Cretæ vicina, Diagoræ Philoſophi patria, teſte Stephano.

95. Διαδρομὴν ἀυτῶν.] Vatican. additt: ἔθος ἦν τοῖς Λινδίοις, &c. Hiſtoriam de Hercule Lindij agricolæ boues per nefas mactante refert diſertè lib. 1. Inſtitut. diuinarum Lactantius, Philoſtratus Iconum lib. 11. & Conon apud Photium Narrat. XI. Alluſit & Nazianzenus Inuectiua in Iulianum altera, interprete Billio: *Vbinam vt apud Lindios Buthœum execrari ac diru denouere piam habetur : ſicij Deus ille optimè colitur, ſi conuitia in eum & maledicta conciantur.* vbi Elias Scholiaſtes Gr. *Buthœum* Herculem exponit.

96. Suidas ἐπὶ τῶν ἴσων ὑπαγομένων, in eos qui ſimilia commiſcent. vtitur Ariſtoteles lib. 111. Φυσ. ἀκροάσεως, Plato in Euthydemo, & in eum locum Proclus.

97. Eadem Euſtathius in Homeri Bœotiam. Hiſtoriam de Siculis & Locrenſibus refert è Polybio, & Polyæno lib. VI. Paul. Leopardus Miſcellan. lib v. cap. IV. E Suida autem Ἐξηγητέον reposuimus. Illa verò ἀναβιβάζει δὲ τοὺς χρόνους, quaſi huc minimè pertinentia omiſit Eraſmus & Leopardus. Reddit Cognatus : *imponit verò temporibus.* Vide inf. Λοκρῶν συνθῆκαι.

98. Eadem Heſychius. Verùm ſuſpecta mihi vox ἴσλεται : quo fit, vt Eraſmo aſſentiat, qui Suidæ auctoritate tentat ἐνήχλευσεν, pro *mouit* ſiue *tentauit*, quod furũ proprium eſt, idemq; aliam Adagij originẽ commiſcitur. Adfert Plutarchus aduerſus Colotem : Ἐμοὶ δὲ δοκεῖ καθάπερ ὁ Λυδὸς ἐν ἀυτῷ ὁ θύραθεν μίαν, ἀλλὰ πᾶς πολίτης τὸ ἀνοσιώτατον καὶ μιαρώτατον ἐκβάλλειν ἐκ πόλεως.

99. Suidas hæc aliter exſcripſit: Ἦτοι ὕδωρ κρήνης ἢ ὕδωρ Λυδίου θρεπτόμενον ὑπὸ λύκων πυμαίνεται ἐπὶ τοῦ ἀπὸ Λυδῶν ἐπὶ τὸν Ἀπόλλω θρεπτόμενον, καὶ τόπου. περιβεβλημένης δὲ ἴσως δὶς διὰ δοθείσης κολλύβου, ἢ μὲν οἴνου, ἢ δὲ μέλιτος, ἐν ἀις συνέβαινε τὰ πτηνὰ περιίζειν καὶ τυγχάνειν.

100. Λύκος περὶ φρέαρ χορεύει.] Παροιμία ἐπὶ τῶν ἀσχολουμένων περί τι μάτην. καὶ γὰρ ὁ λύκος ἂν διψήσῃ, μὰ δυνάμενος δὲ πιεῖν, τὸ φρέαρ περιέρχεται. ἀλλὰ καὶ διώκοντος αὐτόν τι, διὰ τὸ διαπεφθορέναι ἐμπεσεῖν εἰς φρέαρ, περίεισι καὶ τλιπεῖν τὸ φρέαρ, μηδὲν ἀνύων.

quem Apollo conſtituit, ac loco. Circumflectenda autem vox. Nam duo erant fontes; quorum alter vino, alter melle ſcateret, ad quos apes aduolantes iaculis feriebantur.

100. Lupus circa puteum ſaltat.] Prouerbium in eos qui diligenter in re aliqua fruſtranea laborant. Etenim lupus ſitibundus fruſtrà obambulat circuitque, dum bibere non poſſit, puteum. Quin & ipſo perſequente, ſi quid in puteum ſe dimiſerit, nihil potiendo obambulat.

ΕΚΑΤΟΝΤΑΣ Ε.

1. Λυδὸς καπηλίζει.] Φασὶ κύ. ἐπὶ τῶν ἀθεκτούντων τῆς Λυδῶν, προστάξαι αὐτοῖς καπηλίδιον, καὶ μὴ κεκτῆσθαι ὅπλον, ἀλλὰ παδήρεις ἀμφιφανεῖς χιτῶνας. καὶ ὅτι εἰς θῆλυ μᾶλλον μεταρρυθμίσαντας τοὺς Λυδοὺς, ἀναισθήτους ὑφ' ἡδονῆς καπήλους.

2. Λύκου δικασής.] Παροιμιώδες. ἐπειδὴ λύκος ὁ ῥήτωρ ἀφεὶς τοὺς ἐν Ἀθηναίοις δικαστηρίοις ἵδρυτο, τῷ θηρίῳ ἡ μορφὴν ἦγεν. ἔνθα ἀδοροδοκήτως καὶ συκοφαντῶν καὶ δίκας γραφόμενοι σωφρόνως. ἀφαιρεῖτο δὲ αὐτοῦ ξυλοβολοῦντας τὰς ἡμέρας.

CENTVRIA V.

1. LYDVS cauponatur.] Ferunt Cyrum Lydis deuictis imperaſſe, caupones vt fierent, armaque abdicarent : quin & talari vterentur veſte, ſicque veluti effeminati ac molles circumforanei vilesque redditi ſunt.

2. Lupi decas.] Prouerbij ſpecie, quòd Lyci genij ſtatua Athenis lupi forma iuxta iudicia poſita eſſet. Vbi ſycophantæ muneribus corruptibiles, qui numero decem, verſabantur, pendebantque quotidie triobolum.

3. Lydo-

ταμίαις, ὑπὸ οἴνου καὶ μέλιτος. Idem tradit Λύκειον, prima acuta, gymnaſium Athenis à Piſiſtrato vel Pericle conſtructum eſſe.

100. Adhibet Plutarchus libro Quomodo poſſit adulator ab amico diſcerni. Refert Diogenianus & Suidas.

CENT. V.

1. HERODOTVS lib. 1. Lydos principes caupones fuiſſe refert, & Heſychius *Lydos* Romæ à *Lydo* dictos. Suidas etiam Λυδίζειν, *Lyderum more viuere* dixit. Extremo adiicit Vatic. ὡς τραγικὰς ἕξεις ἄγοντας.

2. Meminit Ariſtophanes ἐν ἐρεσι-

3. Lydorum carycas.] Prouerbium, quale illud: *Nec Lydorum carycas, nec flagrorum strepitus.* Est enim Καρύκη Lydium edulium è multis compositum lautitiis & sanguine. vt Pherecrates: *Abyrtacem contundentem & Lydiam carycam.*

4. Locrenses pacta.] Zaleucus legislator, vt ferunt, Locrensibus Epizephyriis legem tulit, ne syngrapha pro fœnebri pecunia daretur. Hinc multis contractus factos inficiantibus, vsurpatum fuit Prouerbium in circumuenientes.

5. Locrensis bos.] De rebus vilibus iactatum. Locrenses enim cùm publicè sacrificaturi bouem desiderarent, è domesticis lignis paruum formantes bouem, ita immolarunt.

6. Verba venditat Hermodorus.] Platonis hic auditor fuit, ab eóq; compositos sermones in Siciliam ferens vendebat. Hinc dictum Prouerbium.

M.

7. AXILLAM tollere.] Pro contentiùs obducere ac potare. Cratinus: *In altum, vt manibus irridentes, tollamus axillam.* Tale illud Homeri: *Sublatis manibus.*

8. Megarensium lacrymæ.] Dicitur de iis Prouerbium, qui vi, non ex animi dolore lacrymas exprimũt. Narrant enim Bacchium quemdam Corinthium Clytij Megarensium Regis filiam duxisse vxorem: qua fato functa coactos à Clytio Megarenses pueros puellasq; virgines Corinthum mittere, quæ in funere præficarum ritu plorarent. Alij verò ferunt allij plurimum apud Megarenses nasci, indeq; natum vetus hoc verbum in fictè plorantes. Odore enim allij lacrymæ assiduè ob acrimoniam exprimuntur. Vnde non ex dolore, aut ex animo flentes, sed dicis dumtaxat gratia ac fictè, *Megarensium lacrymas* fundere dicuntur.

9. Post Lesbium cantorem.] Iactatur in eos Prouerbiũ qui secundas in re aliqua ferunt, hac ferè de causa: Lacedæmonij seditionibus agitati, Apollinis consu-

3. Λυδῶν καρύκας.] Παροιμία, Μήτε Λυδῶν καρύκας, μήτε μαστίγων ψόφους. ἔστι δὲ ἡ Καρύκη βρῶμα Λύδιον ἐκ πολλῶν ἡδυσμάτων συγκεῖσθαι λεγόμενον. ὡς Φερεκράτης, Ἀμυρτάκην τρίψαντα καὶ Λυδίαν καρύκην.

4. Λοκροὶ τὰς συνθήκας.] Παρὰ Λοκροῖς τοῖς Ἐπιζεφυρίοις, οὓς φασὶν, ἐγένετο Ζάλευκος νομοθέτης· ὃς νόμον ἔθηκε, συγγράφων δεῖ τὰ δανεισμάτων μὴ γίνεσθαι. ὥστε πολλῶν ἀρνουμένων τὰ συναλλάγματα, ἐπὶ τῶν ψευδομένων ἡ παροιμία ἐκφέρεται.

5. Λοκρικὸς βοῦς.] Ἐπὶ τῶν εὐτελῶν ἡ παροιμία τέθεικε. οἱ Λοκροὶ γὰρ δεόμενοι ποτὲ βοὸς πρὸς δημοτελῆ θυσίαν, σικύους διαθέντες ξύλα μικρὰ, καὶ κηρώσαντες βοῦν, ὅτι τὸ θεῖον ἐθεράπευσαν.

6. Λόγους Ἑρμόδωρος ἐμπορεύεται.] Ὁ Ἑρμόδωρος ἀκροατὴς γέγονε Πλάτωνος. καὶ τοὺς ὑπ' αὐτοῦ συντεθειμένους λογισμοὺς κομίζων εἰς Σικελίαν, ἐπωλεῖ. εἴρηται οὖν ἀφ' οὗτος ἡ παροιμία.

M.

7. ΜΑΣΧΑΛΗΝ αἴρειν.] Ἀντὶ τοῦ, κωθωνίζειν καὶ πίνειν. Κρατῖνος,

8. Μεγαρέων δάκρυα.] Λύπη τίνας) ὅτι ἐπί τισι φασὶ δακρύσαι, ὃ μὴ ὄντι ἐπαίοντι παθεῖν. λέγουσι γάρ, Βάκχου τινὰ Κορίνθιον γῆμαι Κλυτίου τοῦ Μεγαρίων βασιλέως θυγατέρα· ἣν ἀποθανούσης, ἀναγκάσαι τοὺς Μεγαρέας ὑπὸ τοῦ Κλυτίου πέμψαντα παῖδάς τε καὶ παρθένους εἰς Κόρινθον τοὺς μέλλοντας αὐτῇ ἐπὶ θάπτειν καταθρηνήσειν. οἱ δὲ φασὶν, ὅτι πλεῖστα δοκεῖ φύεσθαι ἐν τῇ Μεγαρέων χώρᾳ σκόρδα· ἔνθεν τοῖς παροιμιάζεσθαι εἰρῆσθαι δεῖ τοὺς ψευδῶς δακρύοντας. παρόσον οἱ ἰσπαλάθρωποι τὸ σκορόδιον ἀποδακρύουσι συνεχῶς ὑπὸ τοῦ δριμύτητος. ὥστε τοὺς μὴ ἐκ παθῶν, μὴ δὲ ἐκ βάθους δάκρυα, ἀλλ' ἐξ ὀπαυλῆς, Μεγαρέων δάκρυα λέγειν.

9. Μετὰ Λέσβιον ᾠδὸν.] Παροιμία τοῖς δὶς τὰ δεύτερα φερομένοις ἐξ αἰτίας τοιᾶσδε· Λακεδαιμόνιοι στασιάζοντες μετεπέμψαντο τὸν χρησόμενον τῶν, οἷς ἄνω τὴν μασχάλην αἴρειν καθεμωκωμένους τ' χαρὰν. ἔνθεν ἔστι τὸ παρ' Ὁμήρῳ, Χεῖρας ἀναχθείσας.

8. Megarensium lacrymæ.] Dicitur de iis Prouerbium, qui vi, non ex animi dolore lacrymas exprimũt. Narrant enim Bacchium quemdam Corinthium Clytij Megarensium Regis filiam duxisse vxorem: qua fato functa coactos à Clytio Megarenses pueros puellasq; virgines Corinthum mittere, quæ in funere præficarum ritu plorarent. Alij verò ferunt allij plurimum apud Megarenses nasci, indeq; natum vetus hoc verbum in fictè plorantes. Odore enim allij lacrymæ assiduè ob acrimoniam exprimuntur. Vnde non ex dolore, aut ex animo flentes, sed dicis dumtaxat gratia ac fictè, *Megarensium lacrymas* fundere dicuntur.

9. Post Lesbium cantorem.] Iactatur in eos Prouerbiũ qui secundas in re aliqua ferunt, hac ferè de causa: Lacedæmonij seditionibus agitati, Apollinis consu-

---

Θεσῶν ὥστε ἐκπεμφθῆναι τὸν τῶν Λύρνου. Hesych. quoque, & bis Suidas continenter.

3. Vitiosè & hìc ἀμφιτόμων editum erat. Rectiùs in Suidæ Collectaneis ἀβυρτάκων. Ansa mendi librario obiecta ex affinitate veteris scripturæ litteræ υ & μ. quomodo loca depravata plurima suprà admonere memini. Atquehinc factum arbitror, exttemi hæc vt corrupta ab Erasmo esse prætermissa. De Caryce pro iuglandum ac nucum genere nos in Humanarum Obseru. libris.

4. Affine huic suprà Adag. 97. Λοκρῶν ἐκπεμφθῆναι. De Zaleuco eadem sup. Cent. IV. Adag. 10. Ζάλευκον νόμοι. & Val. Maximus lib. VI. cap. V.

5. Est & apud Diogenianum.

6. Respexit huc Cicero lib XIII. Epistola XXI. ad Atticum: *Dic mihi, placétne tibi primum edere missu meo? Hoc ne Hermodorus quidem faciebat, is qui Platonis libros solitus est diuulgare, ex quo λόγους Ἑρμοδώρους.* Suidas Zenobium iterùm exscripsit.

7 Rectiùs Vaticanæ membranæ: Κρατῖνος, ἄνω τὴ μασχάλην αἴρει, ἀντὶ τοῦ κωθωνίζει. Proue-

Prouerbium habet Iulius Pollux libro VI. Onomastici cap. III. Suidas. & Hesychius, qui Cratini hunc versum ἄδουσιν citat, sed aliter paulò:

Εἰς ἄνω τὴ μασχάλην αἴρουσιν ἐν πότοις.

additque ferè: Ἐν τοῖς μεθύουσιν αἴρουσιν ἄνω τὴν μασχάλην, ἐθος τοῖς κωθωνίζουσι, καὶ ἐκπεμπομένοις τοῖς χορούς. *In compotationibus mos erat largiùs bibentibus axillam tollere: idemq; faciebant qui manibus quempiam irridebant.* Homeri locus est Odyss. ε. vers. 99.

Χεῖρες ἀναχθείσαι, γλαφυρὴν ἐπέβαινε. — malè verò apud Pollucem Χεῖρες ἀείρασαι. Stratonicus citharœdus apud Athenæum libro VIII. Βυζάντιον μασχάλην Ἑλλὰς nominat, quia emporium Græciæ. Nam de voce μασχάλη Hesychius & alij. Aliam etiam originem adfert Michaël Apostolius Prouerb. Μασχαλίζειν τινά, ex Suida dict. μασχαλίσματα.

8. Priorem Prouerbij originem, etsi aliter paulò, Diogenianus quoque commemorat. Alteram verò de alliis Suidas: quò pertineat & illud, Κρόμμυα ἐσθίων, cepas edere. de quo Biantis dictum apud Laërtium.

9. Suidas, ex eoque Erasmus, μετ' Λέσβιον ᾠδόν legit. Malui ἄνδρα, vt & scriptus præfert Apostolius. Adhibet & Plutarchus De sera numinis vindicta. Vaticanus amplius hoc loco: Τὸν Μυτιλῆνα Τέρπανδρον διὰ πολλῶν ἄγοντα πιθῶν, τινὲς ἐξ ἑαυτῶν ἀφῆκαν εἰς τὸν Μυτιλῆνα ἀγῶνα ἐλθεῖν, ἵνα τοὺς ἀκούσῃ. ἐλθὼν δ', &c.

consulentes oraculum, responsum tulerunt, Terpandrum Musicum Lesbo accerserent. Qui veniens, Musica sua vsus, animos composuit, tumultumque sedauit. Spartani igitur siquando post hęc Musicum quempiam audirent, acclamabant: *Post Lesbiam cantilenam.* Adagij huius meminit Cratinus in Chirone.

10. Ne in Melampygum incidas.] Hoc est, ne in fortem ac robustum incurras. Hinc autem tractum Prouerbium: E Theia Oceani filia duo enati filij. Hi obuiòs quosque per vim iniuria affecerunt. Mater verò hortabatur, ne quem per vim lacesserent, ne in aliquem, inquit, pœnas daturi Melampygum incidatis. Occurrit igitur illis Hercules, pedibusque vinctis inuicem alligauit, & ex leonina pelle in humeros sustulit. Illi verò pilorum in natibus Herculis densitatem contemplati, riserunt matris memores. Hercules audita risus causa, delectatus est, vinculisque liberos dimisit.

σμὸν τῇ Θετῖ, ἐκ Λέσβου τὸν Μουσικὸν Τέρπανδρον. ἐλθὼν δὲ ἐκεῖνος καὶ τῇ Μουσικῇ χρησάμενος, ἥρμοσεν αὐτῶν τὰς ψυχὰς, καὶ τὸ φάσμα ἔπαυσεν. εἰώθασι δὲ μετὰ ταῦτα Μουσικοῦ τινὸς ἄκουσαι ἐν Λακεδαιμόνι, ἐπιφωνεῖν, Μετὰ Λέσβιον ᾠδήν. μέμνηται τῆς παροιμίας Ταύτης Κρατῖνος ἐν Χείρωνι.

10. Μὴ σύ γε Μελαμπύγου τύχοις.] Μή τινος ἀνδρείου καὶ ἰσχυροῦ τύχοις. παροιμία δέ ἐστιν ἐντεῦθεν· Θείας τε Ὠκεανοῦ θυγατρὸς ἠίσταντο παῖδες δύο. οἵτινες τοὺς παριόντας βιαζόμενοι ἠδίκουν. ἡ δὲ μήτηρ αὐτοὺς παρῄνει μηδὲν ἄδικον ποιεῖν, ἵνα μή τινος Μελαμπύγου τυχόντες δίκην δώσουσιν. ἰδόντες οὖν αὐτοὺς Ἡρακλῆς, καὶ τοὺς πόδας αὐτῶν συνδήσας ἀφοπλίσας, καὶ τὴν λεοντῆν ἐξαρτήσας κατὰ ἄμους ἐπέθηκε τοῖς ὤμοις αὐτοῦ. οἱ δὲ δασύτητα ἀφεῖτο πυγῶν τῶν Ἡρακλείων ὁρῶντες ἐγέλων, ἀναμνησθέντες τῆς μητρός. πυθόμενος δὲ Ἡρακλῆς τὴν αἰτίαν τῆς γέλωτος, ἦθη, καὶ ἀπέλυσε αὐτούς.

11. Vnus

10. Filij Theiæ Nymphæ, quæ *Limne* Apollodoro, Suidæ *Memnusa* aut *Semnone* dicta, *Perperi* appellati, sine *Cercopes*: à Ioue post in simias transformati, vnde Pithecusis insulis duum nomen. Naso lib. XIV. Transformationum. Nomina verò singulorum *Passalus* & *Acheman*, sine *Achmon*: aliis *Candalus* & *Atlas*: aliis *Olus* & *Eurybatus*: de quibus eruditè Ia. Parrhasius ad lib. III. Claudiani, & Nazianzeni Enarratores Græci, & Suidas in dict. Μελαμπύγου τύχοι, è quo Apollodorus descripsit, nisi quòd *Λιμνης*, vt dixi, pro Μεμνωνὸς habet. Vitur Prouerbio Plutarch. Περὶ παίδων ἀγωγῆς, ac De discrimine amici & adulatoris, vbi & historię meminit post Herodotum lib. VII. perperam ibi Valla Philostratus lib. II. vitæ Apollonij: Καὶ τῶν ἐπιτηδείων τὸ Μελαμπύγου τυχόν. (quod ibi Aldus Manutius Præfat. reddidit: *atque hoc fortasse fuerit inclunatum incidere* Suidæ Germanus interpres ἐκτὸς φαινόμενον retinet.) & Lycophronis enarrator Τὰ ἔτη, Μελαμπύγου τινὸς γεγονότος, dixit. ὅθεν autem (vt eodem redeam) ex Hyperione Solis mater poëtis credita, Hesiodo in Theogonia, & in Apollonij Rhodij eruditis Argonauticon scholiis. Aliis rursum non Oceani filia, vt hic Zenobius autumat, sed coniunx prodita: sed hæc *Tethys* fuit: & filia ex Nereo Thetis quę Peleo nupta Achillis

11. Μία λόγου ἡ ἕλκει δύο ἐρεθιδακους.] Ἐπὶ τῶν ὀξὺ ἐκ μικροῦ τινὸς κερδαίνειν σπουδαζόντων. Ἐρίθακος δέ ἐστιν ὄρνεον μοναῖρες καὶ μονόβοτον.

12. Μία χελιδὼν ἔαρ οὐ ποιεῖ.] Παροιμιακὸν ὡς τὸν, ὅτι μία χελιδὼν ἔαρ οὐ ποιεῖ. βάλλει δὲ εἰς τοῦτο, ὅτι μία ἡμέρα οὐκ ἐᾷ εἰς γνῶσιν ἐμβαλεῖν, ἢ εἰς ἀμαθίαν.

13. Μωρότερος εἶ Μορύχου.] Αὕτη ἡ παροιμία λέγει) φασὶ τοὺς Σικελιώτας, ἐπεὶ ἔκπληξίς τι ἀξίᾳ συμπεσοῦσιν, ὡς φησὶ Πολέμων ἐν τῇ πρὸς Διόφιλον ἐπιστολῇ, λέγειν) δὲ αὐτοὺς, Μωρότερος εἶ Μορύχου, ὃς τὰ ἐνδον αἰρεῖ, ἔξωθεν οἰκίας καίοντος). Μόρυχος δὲ Διονύσου ἐπίθετον, διὰ τὸ τὸ πρόσωπον αὐτοῦ μολυβδοῦν, ἐπειδὴ ἐφυγάδευσε, τῷ διὰ τῆς βοτρύων γλεύκινον καὶ τοῖς χλωροῖς σύκοις. Μορύσσειν γάρ, τὸ μολυβδοῦν. κατεσκευάδιζον δὲ αὐτῷ ἀδελφεαὶ, παρεστῶτος ἔξω τοῦ νεὼ τοῦ ἀγάλματος αὐτοῦ ἔξω· φασὶ δὲ εἶναι ἐν ὑπαίθρῳ. κατασκευασθῆναι δὲ διὰ Ψύλλακος υἱοῦ ὑπὸ Σιμμίου τοῦ Εὐπαλάμου.

14. Μῦλος πάντα ἀκούων.] Λέγεται

11. Vnus saltus binos non alit erithacos.] In lucri, è re etiam minima, cupidos. Erithacus autem est auis solitaria.

12. Vna hirundo non efficit ver.] Prouerbio & hoc dictum, significátque non vnam diem eruditos efficere, aut ineruditos.

13. Stultior es Morycho.] Siculorum est Prouerbium de iis qui stultè quid agunt, vt auctor est Polemon epistola ad Diophilum. Effertur autem hoc modo: *Stultior es Morycho, qui domo relicta, foris desidet.* Μόρυχος autem Bacchi epithetum est, quòd facies eius inficeretur vindemialibus racemorum musto, ac viridibus ficis. Μορύσσειν enim est inquinare. Cognosci autem eius volunt stultitiam, quòd extra fanum eius statua ad vestibulum sub diuo collocaretur, lapide Psella nomine à Simmio quodam Eupalami filio fabricata.

14. Mylus omnia audiens.] Dicitur

lis est mater. Sed qui in Genealogiis Poëticisque narrationibus fidem constantiamque requirat, næ ille, quod aiunt, in scirpo nodum quærat.

11. Alluxit Aristophanes in Vespis:

—— Οὐ γὰρ ἂν πτη
Τρίτον Ῥωμύνης ἀν μία κόγχη τελέσαι Νύν.

12. Respexit huc Aristoteles lib. I. Ethic. Τὸ γὰρ ἔαρ μία χελιδὼν ποιεῖ, οὐδὲ μία ἡμέρα. De veris nuntia hirundine Aristophanis interpres extrema Autum Prouerbij sensum præferre ait,

Δεῦρο δ' ἐπὶ σὲ τὸν ἐν ὄρνιθι χελιδόνα.

Postrema clariùs effert Suidas: βάλλει δὲ τὸ τοιοῦτον, μία ἡμέρα μὴ ποιεῖ σοφὸν εἶναι, τοῦτο ἐπὶ τῶν ἰδιωτῶν, καὶ ἀνεπαΐστων μὴ τὰ σοφὰ εἰς ἀμαθίαν. Addit autem hîc Vatic. Καὶ μία μόνον μίαν ἐποίησε. τερπνοτέρα ἐστὶ, &c.

13. *Morychum* vt Bacchum perstringit in Ranis Aristophanes. Fœcibus autem os eius oblinebant, vt musto ac ficis, quæ duæ stirpes à Baccho inuentæ, teste Athenæo lib. II. Suidas iisdem pænè verbis Adagium exulit, poëtamque Tragicum hoc nomine celebrat. Deiderius verò transmarinam Venerem, qua se fœmineritu iactabat, Io. Bapt. Pium hîc opinor lepidè perstringit; quem & Franc. Floridus Sabinus accepit, vt dignus est, in Subsecivis lectionibus.

14. Comicum *Mylum* agnoscit & Hesychius. *Mylum* verò hîc geminata Il littera Vaticanus. Comœdiam autem *Clodianam*

tur in eos qui surditatem simulantes, omnia tamen curiosè auscultant. Prouerbij meminit in Cleobulinis Cratinus. Est & Mylus Comicus poëta.

15. Mysorum præda.] De iis qui miserè expilantur. Finitimi enim illis temporibus Mysos exspoliabant, dum sine duce ac rege essent: indeque dici cœptum, *Mysorum præda.*

16. Phryx melius.] Conuocans Crœsus, vt ferunt, Græciæ Sapientes interrogauit, quê putarent felicissimum. Aliis alios pronuntiantibus, Æsopus fabulator è Phrygia oriundus, Crœsum tantum ceteris ait antestare, quantum mare fluminibus præstet. Quo responso Rex audito, subiecit: *Melius Phryx* respondit.

17. Vna Myconus.] Neleus filiis Hegetori & Hippocli proximas insulas vt subigerent iussit. Multas igitur Hegetore in potestatem redigente, vnam vetò Myconum Hippocle, qui omnium quoque particeps fieri volebat, consulto super hac re, communi consilio, oraculo Apollinis, quænam insulæ Hegetoris essent, respondit: *Vna Myconus.*

τίνας.] ὅτι τῷ κωφότητα προσποιουμένῳ, καὶ πάντα ἀκούοντι. μέμνηται αὐτοῦ Κρατῖνος ἐν Κλεοβουλίναις. ὅτι δὲ καὶ κωμῳδεῖν πιστὸς Μῦλος.

15. Μυσῶν λεία.] Παροιμία ὅτι τοῖς κακῶς διαφθειρομένοις. οἱ γὰρ ἀθέσμιοι, κατ' ἐκεῖνον τὸν χρόνον, τοὺς Μυσοὺς ἐλῄζοντο, ἕως οὗ ἦσαν ἄναρχοι. ἐκεῖθεν οὖν ἐλήγετο ἡ Μυσῶν λεία.

16. Μᾶλλον ὁ Φρύξ.] Συναγαγὼν ὁ Κροῖσος, οἵς φασι, τοὺς σοφοὺς, ἠρώτα, τίνα εὐδαίμονα εὐδαιμονέστατον. ἄλλου δὲ ἄλλον λέγοντος, Αἴσωπος ὁ Φρὺξ, ὁ μυθοποιὸς, φησὶν ἔφη τὸν Κροῖσον τῷ ἄλλων, ὅσον καὶ πλοῦ θαλάτταν τῷ ποταμῶν, προφέρειν. ἀκούσας δὲ ὁ Κροῖσος, εἶπε, μᾶλλον ὁ Φρύξ.

17. Μία Μύκανος.] Νηλεὺς πρεσβεύεται τοῖς ἑαυτοῦ παισὶν, Ἡγήτορι καὶ Ἱππόκλει, τὰς νήσους καταστρέψασθαι. χειροτεμηθέντος δὲ πολλὰς τῷ Ἡγήτορος, Ἱππόκλειος δὲ μόνην τὴν Μύκανον, βουλομένου δὲ πασῶν ἔχειν τὸ μέρος, πέμψαντες, ἠρώτησαν κοινῇ τὸν θεὸν, τίνες εἶεν τῶν Ἡγήτορος νῆσοι. ὁ δὲ εἶπεν, Μία Μύκανος.

18. Μὴ

Crauni laudat etiam Athenæus libro 11. Διονύσου. Fuit & hoc nomine poëtria, Cleobuli vnius in VII. Græciæ Sapientibus filia. Adagium verò alij à mola, vnde specularentur, detiuant, quę & Græcis μύλη.

15. Vsitat Demosthenes Orat. περὶ παρέπρ. Aristoteles Rhetor. lib. 1. Regem Mysorum Telephum fuisse refert hic Suidas, & ex Demone Paræmiographo Harpocration in Lexico. Plura ad Diogenianum notabam.

16. Suidas, & hinc Apostolius, ampliùs addunt, feras sapientibus nonnullis antecellere Crœso visas, quòd libertatis nomine mortem oppeterent; quibusdam ciconias, quòd citra legem, naturæ ductu iustitiam colerent; Solone interim neminem ante obitum felicem pronuntiante. Historiam Plutarchus in Solone refert, memintque Æsopici dicti, cum Regibus δῶν δὲ ἔπαιν, ἢ οἷς ἔδοσαν ἔμπαλιν, corrigente Solone, οἷς ἔλεγεν, ἢ οἷς ἔδοσαν.

17. Stephanus περὶ φύλων, Μύκανον nominat

18. Μὴ κίνει Καμαρίναν.] Φασὶν δὲ λιμνάζειν τῇ πόλει τῇ Καμαρίνῃ, ὁμώνυμον ἑαυτῇ. ἐν οἷς Καμαρινοὶ μετοχετεῦσαι εἰς τὸ πεδίον βουλόμενοι, ἐχρήσαντο τῷ θεῷ. ὁ δὲ εἶπεν, Μὴ κίνει Καμαρίναν. οἱ δὲ ἀθρήσαντες τὸ χρηστήριον, ἐβλάβησαν. καὶ ταύτην ἡ παροιμία εἴρηται ὅτι τῷ βλαβερῶς τι πρᾶξαι ἑαυτοῖς μελλόντων. τινὲς δέ φασι, φυτὸν δυσώδες εἶναι τὴν Καμαρίναν· ὃν τοὺς κλάδους ἀφαιρεῖσθαι, ἀηδίαν ὄζειν.

19. Μίξαι ὕδωρ μέτρῳ, ἀναίδειαν μείζονα ἔδωκε.] Οὗτος ὁ στίχος εἰς παροιμίαν ἀφίκται ἐκ τοῦ χρηστηρίου, ὃν ἀνεῖλεν ὁ θεὸς Συβαρίταις ὑβρισταῖς ὄντας, καὶ ἀναίδεσι σφόδρα, ἀπώλοντο ὑπὸ Κροτωνιατῶν. τοῖς δὲ ἀθροήσασιν αὐτὸν ἔδοξε ἐκφεύξεσθαι.

20. Μᾶλλον φθήσεται μᾶλλον, ὁ Πηλεὺς

minat per ι μικρὸν, vt & Strabo lib. x. quem Byzantius falsò citat è libro tertio, vt vulgò editur, depranatusque locus è Strabone instaurandus. Aliam vterque Prouerbij originem à gigantibus ab Hercule interemptis, & sub Mycono sepultis, adducit. Adhibet Plutarchus 1. Sympos. Μίαν Μύκανον ποιήσωμεν τὸ συμπόσιον: *vnam Myconum faciens symposium.* Porrò Erasmus, & eius æmulus Gil. Cognatus in Zenobio reddunt, *quenam insulæ Hippocli cederent*, pro *Hegetori, μοναστικῶς ἐμαστήκασιν.* Vide infrà Adagio 21. Μυκάνου γένεσις.

18. Pro ἐβλάβησαν, rectius fortè sit ἐβλάβησαν. Concisiùs verò hæc Vaticanus explanat: Οἱ δὲ λιμνάζειν φασὶ, διὰ τὸ φυτὸν δυσῶδες, ὃ τοὺς κλάδους ἐκείνης ἀφαίρεσιν. ὅθεν ἐβλάβησαν τὴν πόλιν μᾶλλον. Oraculum, verisimile carmine pronuntiatum fuisse: versibus enim oracula dari solita. Adfert autem hoc Stephanus Byzantius:

Μὴ κίνει Καμαρίναν. ἀλίνετο γὰρ ἀμείνων.
Ne move Camarinam, etenim non tangere praestat.

Vtitur Maro III. Æneid.

—— *& fatis nunquam concessa moueri*
Apparet Camarina procul. ——

Ad quem locum eadem Seruius, quæ hîc Zenobius ac Suidas. Maronem quoque secutus Silius Italicus lib XIV.

Et cui non licitum fatis Camarina moueri.

Vtitur & Lucianus de Apophrade: Ὑφ' ἧς οὐκ ἀμείνων ἦν ἐκεῖνος ἢ Καμαρίνα ἦν.

19. Carmen hexametri lege constitui sublatis particulis μὲν & δ'; & ἀμίξαι legendo, pro ἄμιξαι: quod & Erasmo in mentem venit: quem vide Adagio, *Sybaritica mensa*: itaque membranæ Vatican. & exponunt: Συβαρίταις ὀλεσσῆ. ὅτε ἀνεῖλεν ὁ θεὸς τὸ παρὸν τῶν Κροτωνιατῶν ἔθνος Συβαρίταις.

20. Suidas hinc ad verbum propè describit. Plura longè varieque Aristophanis enar-

gladio.] Huius meminit Anacreon, & Pindarus in Eumeonicis. Gladium autem à Vulcano fabricatum Peleo prudentiæ causa à Diis donatū ferunt; quo tam in pugnis quàm in venatione vsus, omnia ex animi gessit sententia.

21. Myconius vicinus.] Vsurpatur Adagium in res ob exilitatem vilitatemque contemptas: à Mycone insula exigua admodum.

22. Malum Hercules.] Apollodorus libro de Diis, Athenis Atticis sacrificatum ait Herculi auerruncо singulari sacrificio. Fugiente enim boue, quē ipsi immolandum destinarant, pomo accepto ramos appositere, quattuor quidem pro cruribus, duos verò pro cornibus, vt bouem referret; itaque sacrificium peractum.

23. Partitio non suffocat.] Dicæarchus libro De rebus Græcorum, morem non fuisse ait antiquitus partiendi cibum. Pòst tamen certis de causis ob indigentiam edulia diuidendi mos inualuit, indeque tractum Proverbium. Epulas enim communiter

ὅθεν τῇ μαχαίρᾳ.] Μίμνει] παύσῃς Ἀνακρέων, καὶ Πίνδαρος ἐν Εὐμηνικαῖς. φασὶ δὲ ἑαυτὸν ὑπὸ Ἡφαίστου ἠρμοσμένον δῶρον Πηλεῖ σταφορτικώτερον ὄντα παρὰ θεῶν δοθῆναι, ἢ χειρόβρωτος πάντα τὸν βίον, καὶ ἐν ᾗ μαχαίρᾳ, καὶ ἐν ᾗ θήρᾳ.

21. Μυκόνιος γάστηρ.] Λύεται τίδε] ὅτι τῷ ὀλιγοβλαβεῖ χρῶνται ὅτι σμικρότητι ἐμακροχρονίσαμεν, ὧδε δὲ σμικρότητα τὴν Μύκωνος νήσου καὶ εὐτέλειαν.

22. Μῆλον Ἡρακλῆς.] Ἀπολλόδωρος ἐν τοῖς περὶ θεῶν, ὅτι θύεται Ἀθήνησιν Ἡρακλεῖ ἀλεξικάκῳ ἰδιαζόντως θυσίᾳ. ἦν γὰρ βοῦς ποτὲ ἐκφυγόντος, ὃν ἔμελλον τῷ Ἡρακλεῖ προσάξειν, μῆλον λαβόντες, καὶ κλάδους ὑποθέντες, τέτταρσιν μὲν ἀντὶ σκελῶν, δυσὶ δὲ ἀντὶ κεράτων, χρησάντων τῷ θεῷ, καὶ οὕτω τὴν θυσίαν ποιήσασθαι.

23. Μερὶς ἡ πνίγει.] Δικαίαρχος φησὶν ἐν τοῖς περὶ Ἑλλάδος, ἐν τοῖς δὲ πρώτοις μὴ εἰωθέναι τοῖς ἀρχαίοις ὀφείλειν μερίδας· ὕστερον δὲ συμβάντος ποτὲ ἐν διηρημένῳ βρωμάτων τὸ ἰδιωμάτιον, κελεῦσαι τὸν ἰδόντα τῷ μερίδαν, καὶ ὕστερον τοῦτο παροιμίαν εἰρῆσθαι. τὸ δὲ ἰδιωμάτιον κοινῇ καὶ

enarrator *ἐν τοῖς λοιποῖς*, ad illa verba:

Ὅ γοῦν Πανὼν ἐκεῖνος ὑπὲρ τῶν ἑπτὰ μάχαιραν.

Pindari autem ἑπτάρρυτα mendo non vacat, *Νεμεονίκαις* fortè reponendum, aut *Ὀλυμπιονίκαις*. Sic enim passim & Etymologus citare soliti, ὧδε γὰρ Πανδάρῳ ἐν Ὀλυμπιονίκαις, vt & alios alibi obseruasse comperi. Vaticanus autem codex sic: *φασὶ δ' αὐτὸν ὑπὸ Ἡφαίστου χαλκεῦσαι, δῶρον ἐκφορτικώτατον Πηλεῖ δοθῆναι, ἢ χειρόβρωτον*, &c.

21. Meminit Suidas, & Athenæus, citans hunc Archilochi versum: *ἀλλ' ἄκοπτα εἰς πολίστια εἰς τὰ συμπόσια* Mycenæus *δίδυμα*. Vide & sup. paulò, *Μὴν Μύκωνος*. Exemplar autem Vatic. hîc: *Ἐπὶ τῶν χείχων καὶ μικρὰ φαγόντων· ἀπὸ Κυκλάδος τῆσδε Μύκωνος*.

22. Suidas *Μῆλον Ἡρακλῆς*. Erasmus *Pomarium Herculis*. & Pollux paulò aliter historiam referente. Non dissimilis victima Ligurea, qua de suprà in *Ἀσκληπιοῦ βοῦς*, Cent. v. Adagio 5.

23. Suidas *μερὶς ἡ πνίγει* habet, notatque & *πνίγει* alibi legi; quo modo ferè Apostolius.

24. Assen-

τῇ καὶ μὴ κτῇ μέρος πιθανώτερον, τὸ δὲ ὕστερον οἱ δυνατώτεροι τὰς ἑορτὰς τῷ ἀσθενεῖ ἥρπαζον, καὶ συνέβαινε τούτους ἄσιτον ἔχειν, μὴ δυναμένους ἑαυτοῖς βοηθῆσαι. ὅθεν τοῦτο ἀπὸ μεσημβρίας ἐπινοεῖσθαι.

N.

24. Ναῆρα καὶ Χαρμίων.] Τούτων ἡ μὲν τὴν ζείχων ἐπεμελεῖτο ἡ πρώτη Κλεοπάτρας τῆς βασιλίσσης· ἡ δὲ τὴν ὄνυχων. παρέμειναν δ' αὐτὰ καὶ μέχρι θανάτου, πολυτελῶς, ταφῆς ἀξιοθήτου, καὶ πομπῆς ἔτυχον. Κλεοπάτραν γὰρ Καῖσαρ ὁ Αὔγουστος χειροτονήσων, ἐβουλήθη τὸ βασιλικὸν ὠὴν ἀφελεῖν ὄψεσθαι, καὶ θριαμβεῦσαι ζωγρεῖν βέλει μέντοι ἀπόλωσε. ἡ δὲ Κλεοπάτρα ἀμηχάνῳ μᾶλλον ἀντίμισος θανατωθεῖν, ἢ ἐν ἰδιωτικῇ τάξει ὀφθῆναι θεάτρου ἀπηχθῶς, ἀνελεῖν ἑαυτὴν ἐμέλησεν. θανάτου δὲ ὁ σπόφορος πομπεύων, ἐπέστειλε Ναήρᾳ καὶ Χαρμίῃ ἰχθύας παρ' ἑκατέρᾳ τῷ μαζῷ ἐνθεῖς. οἱ δὲ τὸ ποιήσαντες, ἀπῆλθον. εἶθ' ὕπνος καὶ Κλεοπάτρᾳ βασιλικῷ· ἑαυτὸν ἀφεσείλατο, ἔγκλειστος ἐκάθητο τοῦ μαζοῦ, καὶ ὑπ' ἰσχνοῦ ἀπρίδη ἀδεφάγητος ὢν χαλκοῦς περὶ τὴν βήματος ὁ Κλεοπάτρας, ὃ καλεῖ] Μαυσωλεῖον, Ναήρα καὶ Χαρμίων ἀντέθηκαν, ἔξω τὸ καὶ μέχρι θανάτου αὐτῶν ἀφαμίνειν. εἴρηται δὲ ἡ παροιμία ἐπὶ τῶν μέχρι θανάτου τοῖς ἐπιτηδεύμασιν ἐμμενόντων.

propositas & non singulatim dispertitas, initio potentiores imbecillioribus rapiendo auferebant, quos & suffocari contigit, quòd sibi opitulari nō possent. Quamobrem excogitata partitio est.

N.

24. Naera & Charmione.] Harum altera Cleopatræ Reginæ comatum curā gerebat; vnguium verò altera. Hęserūt autem Reginæ ad extremum vsque spiritum, ibidemq; mortuæ sumtuoso decoratæ sepulcro, honoribusq; affectæ. Cleopatram enim Cæsar Augustus cùm superasset, regiū ipsi diadema tollere, & in triumphū per vrbem ducere voluit. At illa in honore mori cùm mallet, quàm priuata in spectaculo ignominia affici, manus sibi attulit. Periculum igitur faciens, Naëre & Charmionæ mandauit vtrique viperas vt papillis imponerent: quo facto ipsæ perierunt. Dein & Cleopatra, regio composita cultu, angues vberibus apposuit, sicque interiit. Statuæ itaque æreæ ante Cleopatræ suggestum, quod Mausoleum nominant, Naëræ & Charmionæ positæ, quòd ad extremum vsque Reginæ hæsissent. Prouerbium autem vsurpatur de iis, qui ad mortem vsque vnà cùm benè de se meritis pericliantur.

25. Lex

24. Assentior Desiderio, qui historiam potiùs & Zenobij officinæ exitimat, quàm vt Prouerbij speciem præ se ferat. Historiam commemorat & Plutarchus in M. Antonio, nisi quòd ibi *Εἶρας*, (vel verius in calamo exaratis libris *Καὶ ἔκρας*, corruptè ex *Ναίρας*) quæ hîc *Ναήρας*; ibi *Χάρμιον* (vel, vt membranæ habent, *Χαρμίων*) quæ hîc *Χαρμίων* est, vt & in Mich. Glyca Ecclesiastic. hist. Plutarchi verba apponam: *Τῶν δ' ὑπηκόων*

Q *κόων*

25. Lex & regio.] Effertur Prouerbium, quia suæ cuique genti leges sunt attributæ. [a] Persæ enim temulenti consultant, Regesque suos tamquam deos adorant. Deinde qui sunt pares, osculantur inuicem: inferiores genam modò contingunt potentiorum. Natos pueros post quadriennium demum inspiciunt. Aliúque apud illos ritus sunt, quibus soli vtuntur. [b] Gordij Regem creant maximè corpulentum. [c] Syracousij coronam deferunt proceritate corporis reliquos antecellenti; vel, vt quidam ferunt, cui caput sit longissimum. [d] Stymphali eam, quæ cum viris plurimis consueuerit mulierem honore prosequuntur. [e] Montani Massagetæ in viis coëunt. [f] Sauromatæ inter pocula vendunt filias. [g] Mazusius à mulieris congressu abstinet, nisi si quam bello ceperit. [h] Tibareni post vxorum partum ipsi perinde quasi pepererint, reuincto cubant capite. [i] Apud Ceceritas, opifices onera gestant, donec quispiam eadem emat. [k] Sidones parentes

25. Νόμοι καὶ χώρα.] Ἡ παροιμία ἐπὶ τῶν λέγεται, ὅτι τὰ ἔθνη ἰδίοις νόμοις χρῶνται. Πέρσαι μὲν γὰρ μεθύοντες βουλεύονται, καὶ τοὺς βασιλεῖς ἑαυτῶν ὡς θεοὺς προσκυνοῦσι. καὶ οἱ μὲν ἴσοι, ἀλλήλους καταφιλοῦσι· οἱ δὲ ἕτεροι τὰ παρειῶν τῶν μειζόνων μόνον τυγχάνουσι. τὰ δὲ ἡμιθνῆτα αὐτῶν παιδία μὴ πεντετίαν βλέπουσι. καὶ ἄλλα εἰσὶ παρ' αὐτοῖς, ἃ μόνοι καὶ ἴδιον ἔθος χρῶνται. Γόρδιοι τὸν παχύτατον ἑαυτῶν βασιλέα αἱροῦνται. Συρράκιοι τὸ ὕψος τῷ μικροτάτῳ διδόασιν. ὡς δέ τινες φασὶ, τῷ μακροτάτην ἔχοντι τὴν κεφαλήν. Στυμφαλοὶ τιμῶσι γυναῖκα τὴν τελείαν ἀνδράσι συνομιλήσασαν. ὅσοι Μασσαγέται] ἐν ταῖς ὁδοῖς πωλοπαίζουσι. Σαυρομάται δὲ πίνειν τοῖς θυγατέρας παραδιδόασι. Μαζούσιος δὲ γυναικὸς οὐ μίγνυται, εἰ μὴ πολέμιον ἕλῃ. Τιβαρηνοὶ, τῆς γυναικὸς τεκούσης, αὐτοὶ τὰς κεφαλὰς δέονται καὶ κατακλίνονται. ὅθεν τοῖς Κικιρτίοις οἱ ἐργάται τὰ φορτία βαστάζουσι, ἄχρις οὗ τις αὐτὰ ὠνήσηται. οἱ Σιδόνιοι τοὺς γονεῖς ἐθίουσι,

deuorant, excepto, quod inaurare solent, capite. [l] Cæsiæ recèns natos lacrymis, defunctos prosequuntur gaudio. [m] Bacchitij si quando à morbo conualuerint, canibus seipsos obiiciunt. [n] Orgempæi domos non habent, neque animante vescuntur. Sunt & ipsi natura calui: aquam nec ipsi bibunt, neque vxores. [o] Thyestæ diis ossa sacrificant, ipsi carnibus vescentes. [p] Tauroscythæ homines immolant. [q] Byzoni Mediterranei lacte bubulo, nullo præterea cibo victitant. [r] Iberes nostri orbis ouium loco, canum greges alunt. [s] Æthiopes qui dicuntur Colcenses, hyænas. Hinc natum Prouerbium.

ἰδίουσι, χοιρὶς τῆς κεφαλῆς· τιλῶ δὲ κεφαλὴν χρυσοῦσι. Κασσίαι δὲ τὰ γεννωμένους δακρύουσιν, ἐπὶ δὲ τοῖς τεθνηκόσι, χαίρουσι. Βακχεῖοι, ἐὰν ἀπὸ νόσου σωθῶσι, κυσὶν ἑαυτοὺς ἐκβαλλουσι. Ὀργεμπαῖοι οἰκίας οὐκ ἔχουσι, οὐδὲ ἐμψύχων τι σιτοῦνται. οἱ δὲ καὶ σπεῦ γυναῖκες] φλεγμαῖοι δὲ καὶ τῷ φύσει τὸ ὕδατος οὐ πίνουσι. Θυέσται τοῖς θεοῖς τὰ ὀστᾶ θύουσι, αὐτοὶ τὰς σάρκας ἐσθίοντες. Ταυροσκύθαι ἀνθρωποθυσίοις. Βύζωνοι μεσόγειοι βοὸς ἀμέλγοντες, μόνῃ ταύτῃ ζωοτροφῇ χρῶνται. οἱ καὶ τῶν ἡμετέρων οἰκουμένων Ἴβηρες κυνῶν ἀγέλαις ζῶσιν ἀντὶ προβάτων. Αἰθίοπες δὲ οἱ λεγόμενοι Κολχεῖς ὑαίνας. ὅθεν ἔθνος ἡ παροιμία εὗρε].

26. VENIAT

Vaticano cod. nō Σύῤῥαιοι, sed Συρακούσιοι est, ad hunc modum: Συρακούσιοι τὸ διάδημα μακροτάτῳ διδόασι, ἢ τῷ μακροτάτην ἔχοντι κεφαλήν. Statimque: [t] Στάσιοι eadem membranæ præferunt, & pro ἀγχιμολόνιοι habent γαμαδίται. Mox [u] ἔρχεσι Μασσαγέται τοῖς φίλοις πωλαίζουσι. [x] Mazusius quoque redditur à Desiderio Batauo; aliter tamen in Vaticano: παῖ ἀμάζιον ἀγάλλεται, ἐὰν μὴ πολέμιον ἕλῃ. [y] Παρὰ Κικιρτίοις in Vatican. est Παρὰ Λιβυρνίοις καὶ οἱ ἐργάται, &c. [z] De Tibarenis eadem Apollonij interpres libro 11. Ἐν ᾧ τὴν τῶν Τιβαρήνων γῆ ἀπογίνεται, ἔνθα τίκτουσι, τοιαῦτα τοὺς ἄνδρας ὥσπερ λέχεα, οἱ ἐσχεῖ ὁ Νικανδρείας ἐν ναυτίῃσι. vbi legendum, vt id ἐν παιδὶ γ moneam, ναυσίῃσι. Nymphiodori enim Νόμιμα Συζυγικὰ Clemens citat in Protreptico, ac rursum eiusdem nominat νόμιμα Κτίσεως lib. 1. Stromateon. Ex Apollonio Valerius Flaccus lib v. Argonaut. emendante Politiano lib. 1. Epist. xvi (vbi tamen Tyrrhenos pro nostri libri exeuditur)

Inde Genetæ ruperti Ionij, hinc Tibarenum
Diuitis viridesque ferax Halyatus, vbi deside mitra
Fata ligat, partúque viram fouet ipsa soluta.

Tibarenorum & alij mores. Dionysius Afer lib. 1. *Pastores eorum* nominat. Eusebius verò vitos seniores præcipitare solitos ait libro 1. Præpar. Euang. cap. 111. Quod autem hîc de * Sidonibus ait parentum capita inaurare solitis, idem ferè de Panebis Libyæ populis Stobæus commemorat, qui regum corpus sepeliebant, caput verò abscissum & inauratum in templo suspendebant ac consecrabant.

[t] Καστίαι δὲ γεννωμένους.] Vatic. aliter: Κασσιανοὶ δὲ ἐπὶ τῷ γεννῶσι διακρίνουσι. δὲ γ, &c. & pro Βακχεῖοι, Βακχεῖοι ibidem legitur, & statim * cum diphth. ὡς Ὀργεμπαῖοι, etsi Orgempæos Erasmus nominet. Mox:

Εἰ δὲ καὶ σπεῦ γυναῖκες.] Locum hunc de mendo suspectum videri ad oram editi libri pridem adnotarã; & sunt fanè traiecta. rectè verò in membranis: εἰ δὲ καὶ σπεῦ διὰ τὴν φύσιν. τὸ ὕδωρ οὐ πίνουσι οὐδὲ αἱ γυναῖκες αὐτῶν. Pòst non longè scriptum vidimus: * Θυέσται τὰ ὀστᾶ τοῖς θεοῖς θύουσιν, pro illis editis: Θυεστὰ τοῖς θεοῖς.

[y] Ταυροσκύθαι ἀνθρωποθυσίοις.] Tentabat nuper eruditissimus Wouwerius, Notis ad

---

κοῦσι· ἢ ὅ Εἶρις μεχρὶς τῶν τριῶν ἀτιθάσευτος, ἢ ὅ χάρων ἤδη τεταλαίπωκε τὰ περὶ τὴν κεφαλὴν τοιοῦτόν τι διάδημα φέρει ἢ κεφαλὴ αὐτῶν, &c. A Galeno autem Medicorum principe lib. De Theriaca pediseque istæ Νάιαις ἢ Καρμίνη dictæ: Ioanni Tzetzæ historia 6. corruptè haud dubiò, Τάϊνις ἢ Χαρμινώ. Addam & illud, Nœræam ancillam, ἡ τῆς ἰσχὺς ἀπιθάνως ὑπῆρξεν, ab eodem Chæronensi κατορθώσεως appellatam.

25. De variarum gentium moribus ac ritibus Heraclides Ponticus ac Nicolaus Damascenus scripserat. vt de recentioribus Alexander Sardus Ferrariensis, & Ioannes Bohemus. Νόμιμα etiam βαρβαρικὰ apud Varronem lib. VI. De linguâ Lat. & Apollonij Scholiasten reliquit Aristoteles. Item Τυῤῥηνικὰ apud Athenæum lib. XII. aliique quos enumerat litteris hisce interioribus excellens Ioan. à Wouwere de Polymathia cap. IX. [s] Persæ.] De Persarum moribus multa Strabo XV. Ælianus in Variis, Ioan. Druſius libro XII. Obseruationum, Petrus Bizarrus Ligur, & Barnabas Brissonius Gallus in Sarracenicis, sed quæ immatura oppressus morte absoluere non potuerit. Lucianus in Nigrino tangit hunc morem, ἢ τύῤῥωδες ἢ ἀπὸ Πέρσου νόμου. [t] Syracusij.] In Vatica-

Ξ.

26. VENIAT qui proderit hospes.] Hoc primùm extulisse Philippum Theopompus refert. Thessalorum enim vrbe euersa, atque incolis diuenditis, per iocum dicebat: *Veniat qui proderit hospes.*

27. Ignem dissecas.] In eos iactatum qui frustrà se affligunt.

O.

28. NE ad cenam quidem funebrem laudaueris.] In valdè improbos iactatum Prouerbium, quique laude nulla digni sunt. Mos enim antiquorum fuit in funeralibus epulis mortuos etiam falsis laudibus ornare.

29. Oenoe torrentis alueum.] Pa-

Ξ.

26. ΞΕΝΟΣ ἦλθεν ὅστις ἀνήσει.] Ταύτην φησὶ Θεόπομπος ὁ ἀπὸ Φιλίππου ἱστορεῖν λεχθῆναι. Θετταλῶν γὰρ κατασκαφείσης πόλεως, καὶ τοὺς αὐτόθι ξένους πωλούσης, χλευάζοντα εἰπεῖν, Ἐλθέτω ξένος ὅστις ἀνήσει.

27. Ξαίνεις εἰς πῦρ.] Λέγεται ἐπὶ παροιμίας ἔστιν ἐπὶ τῶν μάτην κακοπαθούντων.

O.

28. ΟΥΤ' ἐπαινέτης οὐδ' ἐπὶ δείπνῳ.] Ἐπὶ τῶν σφόδρα πονηρῶν ἡ παροιμία λέγεται, καὶ μηδὲ τῆ τυχούσης ἐπαίνου ἀξίων. εἰώθασι γὰρ οἱ παλαιοὶ ἐπὶ τοῖς ἀξιοθανάτοις καὶ πολλὰ πεπραγόσι ἐπαινεῖν, καὶ εἰ ψευδῆ ἦν.

29. Οἰνόη τοῦ χειμάρρου.] Ἡ παροιμία

Minucij Felicis Octauium: Τευρὶς Σκύθαι ἀνδρὸς θύουσι ξένου, hoc est, *Taurica Diana hominem Scytha immolant.* Scriptum tamen in Vatic. Ταυρικαὶ δὲ θεοὶ πᾶσι θύουσι. De crudeli autem in Tauris sacrificio Tertullianus in Apologetico. Eusebius lib. IX. Præparat. Euang. alique. ' Aliter Vatic. vt sues alant pro ouibus Hiberes: Ἴβηρες ὗες ἀντὶ προβάτων τρέφουσι. Καὶ τοῦτο ἀπορεῖται.

27. Plato vsurpauit lib. de Legibus VI. Ὀλίγου δεῖν ὁμοίως τοῦτο τὸ ῥῆμα τοὺς ἐπῳδοὺς τοῖς πάλαι ξένοις: *Vt propemodum Legum conditor facit, quod solent qui laudant, ignem dimidentes.* Affine illud eiusdem in Eryxia: *Lapidem decoquere*: Κατακόπτειν δ' ἀστεῖα ἐγώ, ἢν λίθον εἶναι πείσας, ὅτῳ δὲ τι λυμήνασθαι λίθον ἐξέπεσεν. *Cùm cognouissem tale esse hominem ingenium, vt illi suadere nihil aliud fuerit quàm lapidem decoquere.* Ad quæ Platonis loca respexit Aristides Apologia quatuor Rhetorum: *Non intelligebat, ait, receptum omnibus illis Prouerbium obnoxium esse, quòd ignem doceberent, quòd lapidem elixarent, quòd in saxea semina iacerent.* Græca Aristidæ verba apponam: Ἐλελήθει δ' ἄρα αὐτοὺς ἀπάντας ἡ παροιμία ἐπιφερομένη, ὡς πᾶσι ξύλον, καὶ λίθος ἕψεται, καὶ σπέρμα τοῖς πέτραις. Cognatum huic est symbolum Pythagoricum: *Ignem gladio ne fodito.*

28. Ad hunc funeris ritum respexit M. Tullius lib. II. de Legibus: *Sequebantur epulæ, quas instrent propinqui coronati: apud quas de morti laude, cum quid veri erat, prædicatum. Nam mentiri nefas habebatur.* Idemque in Bruto, qui de claris est Oratoribus, laudatione funebri factam queritur historiam mendosiorem; quod & in T. Liuio extremo libro VIII. reperias. Rursus idem Cicero II. de Legib. *circumpotationem* vocare videtur, quam Græci ἀδέσποτον, antiquitus etiam *silicernium*, & *exequium* auctore Festo. Etymologista: σιλίκνιον, ἢ δεῖπνον πρὸ ἐκφορᾶς γινόμενον ἑστιάσεως.

29. Prouerbij meminit Hesychius ex Demone Paræmiographo vetere, à Suida etiam laudato non tarò. Strabo quoque libro VIII. Geogr. qui & duplicem Οἰνόην nominat; vnam Eleutheris finitimam, alteram apud Marathonem. Stephanus vnam ponit

ροιμία λέγεται ἐπὶ τῶν ἑαυτοῖς κακὸν ἐφελκομένων. Οἰνόη δὲ δῆμός ἐστι τῆς Ἀττικῆς· οἱ δ' οἰκοῦντες ἐκεῖ, χαράδρᾳ ὑπὸ αὐτοῖς φερομένῃ παρέχαραξαν εἰς τὴν ἑαυτῶν χώραν. πολλὰ δὲ τῆς ἐμβολῆς ἡ χαράδρα, λυμαινομένη αὐτοῖς τὰ γεώργια, καὶ τὰς οἰκίας συνέβαλε.

30. Ὁ Κρὴς τὸ θαλάττιον.] Ἐπὶ τῶν, ἐν οἷς δεξιώσεται, ταῦτα φαῦλα ἐπιδεικνυμένων, ἡ παροιμία ἐστὶν ἐπειδὴ ναυτικώτατοι οἱ Κρῆτες ἐγένοντο. μέμνηται τούτου Ἄλκαῖος.

31. Οὐ φροντὶς Ἱπποκλείδῃ.] Ἱπποκλείδης μνηστευόμενος ἄλλων πολλῶν ἐμνηστεύσατο τὴν Κλεισθένους τοῦ Σικυωνίου θυγατέρα. τοῦ δὲ Κλεισθένους ἐν ἐνιαυτῷ ὅλῳ δοκιμάζοντος τοὺς μνηστῆρας, ὁ Ἱπποκλείδης ἐν συμποσίῳ δεῖξαι πρίας κυβιστήσας, ἄνω ἐποίησε τοὺς πόδας. τοῦ δὲ Κλεισθένους εἰπόντος, Ἐξώρχησαι τὸν γάμον· ὁ Ἱπποκλείδης ἔφη, Οὐ φροντὶς Ἱπποκλείδῃ.

32. Οὐ νυκτίπλοις.] Ἐπὶ τῶν μὴ

rœmia dici solita in eos qui malum ipsi sibi accersunt. Οἰνόη enim vicus olim Atticæ, cuius incolæ torrentem super ipsorũ fines labentem incluserunt. Hinc aqua extra alueum vi delata, corruptis circumcircà agris, agricolis calamitatem attulit, domosque euertit.

30. Cretensis mare.] De iis qui defugere se fingunt in quibus excellant. Cretenses enim artis nauigandi peritissimi. Meminit huius Alcæus.

31. Non curat Hippoclides.] Hippoclides cum aliis multis procis Clisthenis Sicyonij filiam ambiit, eumque Clisthenes toto anno procos exploraret, & Hippoclides in conuiuio corpus indecentiùs agitaret, pedes attollens, ei Clisthene aiente, Desultasti à nuptis, respondit Hippoclides: *Non id curæ Hippoclidi.*

32. Non noctu nauigas.] In eos qui

---

ponit in Icaria, gentiles deriuans Οἰνοήνιος. Οἰνόην alij scribunt, vt Suidas, ex eoque Apostolius. Post ἐμβολῆς addit Vatican. ἐμοὶ τῷ, Ὁ Κὴρ τάδε τοῦ ἐγώ. Et pro παίσχεται, παίσεται, vt & ἐπίσχεται, pro quo μετέσχεται editum.

30. Meminit & Strabo, & explicat Prouerbium lib. X. Adhibet etiam Aristides in Pericle, Ὁ Κρὴς ὁ πλοῦς. vbi & Scholiastes Cretenses nauigandi peritos facit, & affine esse, Ὁ Τανταλὸς τοῦ Διὸς ἦν, de quo infrà Adagio 51.

31. Historiam refert Herodotus in Erato, meminitque Prouerbij Eustathius in primum Iliad. Lucianus in Apologia, & in Hercule; Plutarchus etiam lib. in Herodotum, Suidas ex Hermippo in Δημόκριτος. Vsurpat & Phrynichus in Ecloga nominum Atticorum edente Petro Nunnesio, homine doctissimo, longè quàm anteà copiosiùs, in dict. Κλεισθένης. Thomas verò Magister re malè intellecta dict. Ἐπιχορεῦσαι. Hippoclidi verbum ἐπιχορεῦσαι non Adagium tribuit. Vaticanam nùc scripturam apponam: Τοῦ δὲ Κλεισθένους ἐπιτηδείως ἔχειν δοκιμάζοντος τοὺς μνηστῆρας, ὁ Ἱπποκλείδης συμποσίῳ τινὶ ὢν ἐπορχήσατο ἀκαταλήκτως ἐπὶ κεφαλὴν κεκλικὼς, ἄνω ποιῶν τοὺς πόδας. Pedes attollere quod explicat ad Cicer. Pet. Victorius. Hic quoque ἐξορχήσαι leg. non ἐξώρχησαι.

32. Ἢ γὰρ ναυσὶ ἀκεστέον ἢ πτανοῖς.] Rescribendum arbitror potiùs τοῖς ἱππεῦσι, vt conuerti. Chrysippum sensu eodem extulisse, etsi negatione sublata vult Erasmus: mihi contrà videtur. Significat enim Philosophus maiori in periculo noctu versari, ne in scopulos ad insulas impingens, nauem frangat, quàm qui interdiu nauiget.

qui negligenter quid agunt. Nox enim quàm dies nauigantibus commodior ob astrorum notas. Chrysippus negationem tollens, *Noctu nauigat* dixit.

33. Non sine Theseo.] Theseus multis fortibus viris opem tulit. Meleagro enim cum Calydonio apro certanti adfuit. item Pirithoo cum Centauris pugnanti. Herculi rursum bellum cum Amazonibus gerenti. Hinc dici cœptum, si quis magnum quid alterius gereret auxilio: *Non absque Theseo.* De Meleagro & apro res sic gesta est: Nato Meleagro Parcas accedentes dixisse ferunt, tum demum interiturum Meleagrum, dum titio in foco accensus combureretur. Mater Althæa oraculo hoc audito, torrem sustulit, & in arca collocauit. Meleager corroborata iam ætate sic periit. Oeneus eius parens annorum primitias fructuum diis libans, Dianam præteriit. Quæ indignata aprum immisit feram immanem, magnisque viribus, qui Calydoniæ vastauit agros, fructusque corrupit. Igitur collectis robustissimis Græciæ viris euocatisque, percussori feræ pellem fortitudinis ergò promisit. Con-

ἀκειδῶς τὶ ποιήσαν. ἢ ὃδ τύξ ἀκειδεστέρα ἢ νυκτὸς τοῖς πλαγοδρομοῦσι, δηλ τὰς ἢ ἄστρων σημειώσεις. ὁ δὲ Χρύσιππος ἀρνεῖσθ ἢ ὑποφασιν, νυκτίπλοεῖς εἶπεν.

33. Οὐκ ἄνευ γε Θησέως.] Θησεὺς πολλοῖς ἀνδράσιν συμπαρέσχετο. πρῶτ μὲν Μελεάγρῳ συμάρηξε πρὸς τὸν τῆς Καλυδωνίας κάπρον θήρᾳ. πρὸ Πειρίθῳ συνεμάχησε κατ ἢ Κενταύρων ἢ Ἡρακλεῖ, πρὸς τὰς Ἀμαζόνας. ὅτε δὲ θυμεκτόν τι πρᾶγμ ἠγνόει τὸ μέν τινος, εἰσβαλόμ λέγλ αὐτῷ, Οὐκ ἄνευ γε Θησέως. ἡ δὲ πρὸς τῇ Μελεάγρου ἰσχυρία καὶ τὸ Καλυδωνίου συὸς ὄπτιος ἦγεν Μελεάγρου ἥμισυ εἶναι φασὶ τοὺς Μοίρας προφητεύσας εἰπεῖν, Τότε τελευτήσ Μελεάγρος, ὅταν ὁ κλῆμνος δηλ ἢ ἰσχάρας δαλὸς κατακαῇ. τοῦτον ἀκέσασα ἡ μήτηρ αὐτ Ἀλθαία, ἢ δαλὸν ἀνείλετο, καὶ κατέθετο εἰς ἀφανές. Μελέαγρ δὲ ἀνὴρ γενναῖος γενόμενος, τόν τε ἢ ὗσιν ἀπεκτόνατο. Οἰνεὺς ὁ τούτου πατὴρ τὰς ἀπαρχὰς ἢ ἐτησίων καρπῶν τοῖς θεοῖς θύων, τῆς Ἀρτέμιδος ἐπελάθετο. ἣ δὲ ὀργισθεῖσα, κάπρον ἱφῆκεν ἄγριον, μεγέθει τε καὶ ῥώμῃ ἔχοντα, ὃς ἢ γῆν τῆς Καλυδωνίων διέφθειρε, καὶ τοὺς καρποὺς ἐλυμαίνετο. δεδὶ τοῦτον ἢ κάπρον τοὺς ἀρίστους ἐκ τῆς Ἑλλάδος παῖδας συνεκάλεσεν. καὶ τοῦ κτάνοντ ἢ θῆρα ἢ δοραὰ δώσειν ἀφ ἑαυτῆς ἐπηγγείλατο. πολλῶν οὖν συνελθόντων, ἔδ ὁ Μελέαγρος δεδὶ ἢ θύραν ἐξῆλθε, σύμμαχον προσπαλεσάμενος ἢ Θησέα. συνελθόντος δὲ καὶ τοῦ ἀρίστου καὶ Ἀταλάντης ἢ θυγατρὸς τοῦ Σχοινέως, κοινῇ ἢ καὶ αὐτοῦ ἅπαντες ἐπέστησαν. φρονήσ μὲν ὧν Ἀταλάντη τὸν κάπρον εἰς τὰ νῶτα ἐτόξευσεν. Μελέαγρος δὲ καὶ ἢ κατώπιν πλήξας ἀπέκτεινε. καὶ λαβὼν τὸ δέρας, Ἀταλάντῃ χαριζόμενος ἔδωκε. παρόντων δὲ ἐκείνων καὶ τῶν Θησέως παίδων, ἢ ἀδελφῶν ἢ Ἀλθαίας, καὶ ἀδοξούντων, εἰ τὰ ἀρετεῖα γυνὴ λήψετ, τὸ δέρας ἐξ Ἀταλάντης ἀφείλοντο, λέγοντες, καὶ γένος αὐτῶν ὑφεξόμεν, εἰ Μελέαγρος λαμβάνοι μὴ προσηκόντως. ὀργισθεὶς δὲ Μελέαγρος, τοὺς μὲν Θησέως παῖδας ἀπέκτεινεν, τὸ δὲ δέρας Ἀταλάντῃ δέδωκεν. Ἀλθαία δὲ λυπηθεῖσα δεδὶ τῷ τῶν ἀδελφῶν ἀπωλείᾳ, ἢ δαλὸν ἀνῆψεν, ᾧ ὁ Μελέαγρος ἐξαίφνης ἀπέθανεν.

Συνεμάχησε δὲ τῷ Πειρίθῳ Θησεὺς, ὅτε κατὰ τῆς Κενταύρων συνηθροίσθη πόλεμον. Πειρίθους δὲ Ἱπποδαμείαν μνηστευόμεν Δι, εἰς ἣν Κενταύρους ὡς συγγενεῖς ὄντας αὐτῷ. ἀσυνήθως δὲ ἔχοντες οἴνου, ἀφειδῶς ἐμφορησάμενοι ἐμέθυον, καὶ εἰσηγοράζειν τὴν νύμφην ἐπεχείρησαν βιάζεσθαι. ὁ δὲ Πειρίθους μὴ Θησέως καθοπλισαμένου Δι, μάχεται συὺν ὅπλοις. καὶ πολλοὺς ὁ Θησεὺς ἀπ' αὐτοῦ ἀνεῖλεν.

Ἀπῆλθε δὲ Θησεὺς καὶ μετ' Ἡρακλέους πρὸς Ἀμαζόνας. Εὐρυσθέως γὰρ

ZENOBII CENTVRIA V. 127

currentibus plerisque conuenit & Meleager, adhibito & Theseo laboris socio, Atalanta quoque Schœnei filia, communibusq; viribus aprum aggressi sunt. Primùm Atalanta in tergum feræ iaculum intorsit, occidit mox feriendo in aluum Meleager, captámque pellem Atalantæ victor donauit. Thestij filiis, qui aderant, iisdemque Althææ fratribus ignominia se notari existimantibus, si fortium præmium mulier caperet exuuias, Atalantæ pellem eripiunt, affirmantes genere ac sexu differre, nisi forte Meleager pellem accipere mallet. Iratus itaque Meleager, Thestij liberos occidit, pellémque Atalantæ restituit. Althæa, mœrens fratrum interitum, titionem extinxit, statimque Meleager vita decessit.

Theseus Pirithoo sic opem tulit, quando cum Centauris bellum ille gessit: Pirithous enim Hippodamiæ procus, Centauros vt illius affines ad nuptias inuitauit, qui vino non assueti cùm largiùs potassent, vinóque capti essent, sponsam vi rapere tentarunt. Igitur Pirithous cum Theseo sumtis armis manus conseruit, multósque ipsorum Theseus contrucidauit.

Herculi quoque opitulator Theseus contra Amazonas accessit. Eurystheo enim

33. De apri Calydonij venatione res trita. Legendus tamen Diodorus Siculus libro IV. Bibliothecæ, etsi Thesei nulla ibi mentio; Ouidius lib. VIII. Metamorph. Vtitur Prouerbio Aristides ad Thebanos de auxilijs. Plutarchus etiam in Theseo (addens & illud Prouerbium, *Alter Hercules*) his verbis: Ἕτερος καὶ μετ' Ἰάσονος ἐν Κόλχοις ἠλάσε, καὶ Μελεάγρῳ συνεξεπλεύσατο τὸν κάπρον. καὶδεύτερος παροιμίαν ἔφη, Οὐκ ἄνευ Θησέως. ἀνὴρ μάντις μαλακὸς συμπέφυκε λοιδορεῖσθαι, πολλοὺς καὶ ἑαυτὸν ἄλλως καταρᾶσθαι. καὶ τὸν, Ἄλλος Ἡρακλῆς, κέρας ἐκ ἐκείνου κρατῆσαι. Alij Iasonis cum fuisse in Colchis socium, & expugnasse cum Meleagro aprum, atque hinc in Prouerbio esse, Non sine Theseo. Illum verò nulla

Althææ fratribus.] Dicti sunt *Plexippus*, *Toxeus*, & *Agenor* Meleagri auunculi.

34. Sui-

nim Herculi præcipiente Hippolytæ Amazonum Reginæ baltheum auferret, discedens Hercules exequi studuit. cumque daturam se illa recepisset, Iuno semper illi infesta Amazonis formam induta famam dissipauit, iactans hospitem quemdam accessisse, qui Reginam constuprare vellet, & baltheum eiusdem, quod à Marte vt regni signum acceperat, auferre conaretur. His auditis arma Amazones contra Herculem capientes prodeunt. Ratus Hercules dolo id fieri, Hippolyta occisa baltheum abstulit. Cum reliquis verò pugnæ conserta abiit. Ea de re postea studens Amazonas vlcisci, expeditionemque in eas suscepturus, Thesèum in societatem adhibuit, quas & ab eo adiutus oppressit.

34. Ne ignifer quidem relictus.] De magnis iactatum periculis Prouerbium. Nam in omni bellico procinctu vaté præcedere oportebat lauri ramum gestantem, & coronas: morisque erat, vt huic vni parcerent hostes. Prouerbiũ itaque oportunè dictum in eos qui internecino prœlio omnes cadunt.

ἐπεσάξαντος Ἡρακλεῖ κομίσαι τὴν Ἱππολύτης ζωστῆρα, ἃ τῷ Ἄρεϊ βασιλείας, ἀπολλῦσι Ἡρακλῆς ἐζήτει τοῦτο. ἃ δὲ συνεμβρίσης δοῦναι, Ἥρα μισέαν φυλάττουσα πρὸς αὐτὸν, εἰκάσθεισα μιᾷ τῶν Ἀμαζόνων περιῆλθε παίσασα λέγουσα, ὅτι ὁ Εὐρυθέως ξένος τὴν βασιλίδα βιάζοι), καὶ ταύτης τὸν ζωστῆρα, ἐν ᾧ Ἄρεως εἰς δεῖγμα τὸ βασιλείας εἶλκεν, ἁρπάσαι βουλόμενος. τοῦτο ἀκούσασαι Ἀμαζόνες, ἀναπλησμόνως καὶ τῷ Ἡρακλεῖ ἐξέστησαν. νομίσας δὲ Ἡρακλῆς ἐκ δόλου τοῦτο γεγενῆσθαι, καὶ μὴ Ἱππολύτην κτείνας, τὸν ζωστῆρα ἀφαιρεῖται, πρὸς δὲ τὰς λοιπὰς ἀμαζόνας ἀμαχεὶ ἀλυρος ὑπὸ τοῦ θεοῦ ἐπὶ τὴν ὕστερον βουλόμενος Ἡρακλῆς Ἀμαζόνας ἀμαχεὶ ἀθρόας, ἐστράτευσε κατ' αὐτῶν, συμπαραλαβὼν καὶ Θησέα εἰς συμμαχίαν, ἀφ' οὗ καταλιμόσεν παρ' αὐτῷ συμμαχήμενος.

34. Οὐδὲ πυρφόρος ἐλείφθη.] Ἐπὶ τῶν μεγάλων κινδύνων εἰρηται ἡ παροιμία. ἐπειδὴ πάσης πολεμικῆς σκευασίας ἰδίως ἐστὶ μάντις ἡγεμὼν, δάφνης ἔχουσα κλάδον καὶ στεμμάτων. καὶ τούτου νόμος ἦν μέσου φείδεσθαι τοὺς πολεμίους. ὅθεν τοῖνυν τῶν παντολεθρίᾳ διαφθαρέντων κοινὸν ἔσχε ἡ παροιμία.

35. Ὁ σκὼλ

34. Suidas bis Adagium adfert, & concisè, Οὐδὲ πυρφόρος, ex eoque Apostolius, & productiùs, Οὐδὲ πυρφόρος ἐπολέθρευσε. additq; & facem præferri solitam. Mos enim erat ignem summo Imperatori in pompis bellicisque apparatibus præferri, vt ex Herodiano lib. II. & VII. aliisque obseruatum. Facere non possum quin elegantem enarratoris Euripidis in Phœnissis locum adscribam: Ἐγγὺς δὲ χθὼν τὸ πολεμεῖν ἐν πᾶσι πόλεμοις ἀστὶ σκυτάλαις πορφύρει. ὅπως ἂν ἡμεῖς ὅταν Ἄρεως ἐπαγγέλματα πορφύρεις ἐς καμπὰς ἐν ὠκύστοις εἰς τὸ μεταίχμιον ἀνεχώρησαν ἀλλήλοις. καὶ ὅπως σωλῆνες αἱ τροπαί. ἐναύσασθαι δὲ πορφύρα, ἀντὶ τοῦ θεῖναι, ἃ ἐν πάσαις ἀσπίσι. ἔδει παροιμίᾳ δεῖ τῷ ἀδίδυμα ἐπαγγείλαντι. Οὐδὲ πυρφόρος ἐσώθη. Simile est illud: Οὐδὲ ἄγγελον ἀπέλιπεν, apud Eustathium in Iliados μ'. quod & apud historicos Latinos non raṙò occurrit, tantam fuisse stragem internecionemque, vt ne cladis quidem nuntius superfuerit.

35. Κιὼλ

35. Ὁ σκὼλ ἐν χώρᾳ.] Ἐπὶ τῶν ταχέως μεταστάντων ἀπὸ τοπου ἐπὶ παροιμία εἴρηται. Σκὼλ γὰρ ὄζει δηλοῦν ξυλοτρώγον, ὅτι τῷ τόπου εἰς τόπον μετατιθέναι. μέμνηται) ταύτης Σφάττις.

35. Scnips in regione.] In eos iactatum qui citò locum mutant. Σκὼλ enim vermis ligna erodens, locum ex loco terebrando mutans. Meminit huius Strattis.

36. Οὐδὲ Πυλαία ταῦτα καὶ Τυττυγίας.] Ὁ Τυττυγίας ἀνὴρ πανοῦργος ἦν· ἐπώλει δὲ ἐν τῇ Πυλαίᾳ τὰ ἀλλότρια. τούτῳ) δὲ ἡ παροιμία χρῶνται ἐπὶ τῶν ἀλλότρια ἁρπαζόντων καὶ πωλούντων.

36. Nouit hæc Pylæa & Tyttygias.] Tyttygias plagiarius erat, vendebatque in Pylæa [qui Athenis locus] aliena. In eos fertur Prouerbium qui aliena surripiunt & vendunt.

37. Οὐ παντὸς ἀνδρὸς ἐς Κόρινθον ἐσθ' ὁ πλοῦς.] Ἡ Κόρινθος πολλὰς εἶχεν ἑταίρας καὶ πολυτελεῖς, αἳ τοὺς ἀφικνουμένους τῶν ξένων ἐδ' ἐπιμελόμενοι τὰ ἀφόδια αὐτῶν ἀναλισκόντων. ὅθεν ἦν τοῦτο ὅτε τῶν εὐπόρων βουλομένων εἰρῆσθαι τὴν παροιμίαν.

37. Non cuiuis homini contingit adire Corinthum.] Corinthus multa scorta aluit, ac sumtuosa, quę ab accedentibus hospitibus nimium quantum, sui vt potestatem facerent, exigebant. Itaque de luxuriosis delitiisque diffluentibus iactata parœmia.

38. Οὗ πώκους ζητεῖς.] Ἐπὶ τῶν ἀνυπόστατα ζητούντων. παρὸν τὸν ὄνον κεῖρε τὰς δικὰς) ἔστι καίρεται. λέγει) δὲ ἐδ, Ὅταν καίρῃς, δεῖ τῶν ἀνυπόστατα διαπραγματεύεσθαι.

38. Asini vellera quæris.] In eos qui nusquá extantia inuestigant: quandoquidé asinus neque pecti potest neq; tonderi. Effertur & hunc in modũ, *Asinum tondes*, de iis qui inutilia tentant.

39. Asini

35. Κιὼλ, alij absque ε leguot, alij ἐκ χώρας. De hoc verò vermę, an Teredo sit necne, hîc Erasmus quærit. Suidas ait σκωλὴν εἶδος, vt Orus definit, id est simile culici; adiungit & parum esse animalculum quod lignum rodit, ex hoc Zenobio forsasse. De vocis etymo, inflexione, ac scriptura multa Etymologus & Phrynichus de Atticis vocibus: Σκωλὴξ καὶ διὰ διφθόγγου ἐκπολλάκις ἡ γράφουσι καὶ μετὰ τοῦ ε καὶ τὰ ἀπὸ τούτου. ἐν ᾗ ἀκριβῶς οὕτως καλοῦσι, ὡς τὸ θηλυκὸν τὸ ἐκ τοῦ ξύλου καὶ βραχὺ κατὰ διφθόγγου. Σκωλὴξ corrupto nomine appellant sic plebeij sordidum & illiberalem in sumtibus. Prisci verò σκῶλον appellant, à bellula quę lignum tenuiter corrodit. Ad quem locum plura doctiss. interpres Io. Nunnesius, Valentinus, multis mihi nominibus in Hiberia carissimus, cultusque ob singularem doctrinam. De Strattide autem Comico Suidas, & in Prolegomenis Aristoph. & Lilius Giraldus.

37. Strabo lib. VIII. extremo, & Agellius li. 1. Noct. Att. cap. VIII. his cõsentanea de Prouerbij origine, vt de Laide à Demosthene μισέλλας ἀφεῖναι ἢ τάλαντον, sui vt copiam faceret, poscente. At ille verò, inquit, Οὐκ ἀνεύρωμαι μετάνοιαν μιᾶς ἡμέρας. Alteram quoque causam Suidas adfert, quòd periculosa esset Corinthum nauigatio, statioq; infida: quod nec Strabo inficiatur. Legendus in Plutum Aristophanis enarrator, & Eustathius in Iliad. β. qui addit Prouerbium ex hoc versu Sophoclis in Philoctetą mutuatum videri:

Οὐκ ἐσθλὸν ἐς πολῖτιν εὐπόρων βροτῶν.
Non à modesto nauigatur hunc virum.

38. Alter paulò Vatican. cod. Οὗτος πλέκει. Ἀντιφάνης· χαρίεν ἐξῆν τοῦτον πεντάκις ἢ τὸν πλοῦτ. λέγει)

39. Asini prospectus.] Huius meminit Menander in Hiereia. Ferunt autem figulum aluisse aues plurimas in officina; cumque asinus præteriens, infectante negligenter agasone, per fenestram illius inspexisset, aues turbauit: itaque officinæ vasa euersa sunt. Dominus itaque officinæ in ius agasonem vocauit. Interrogatus verò ab occurrantibus, cuius rei gratia in ius vocaretur, *Ob asini*, inquit, *prospectum*. Dicitur hoc Prouerbium in eos qui ridiculè aliquem calumniantur.

40. Nihil ad Bacchum.] Vsurpatur Prouerbium in eos qui à re proposita aliena adferunt. Antiquitus enim Baccho Dithyrambus in choris cani solitus. Pòst Poëtæ à vetere desciscentes consuetudine, Aiaces & Centauros proferre cœperunt. Qua re à spectantibus obseruata, *Nihil ad Bacchum* pertinere per iocum iactarunt. Itaque Sa-

39. Ὅτι ἀπὸ Παρακύψεως.] Μέμνηται τούτου Μένανδρος ἐν Ἱερείᾳ. λέγουσι δὲ, ὅτι κεραμεύς τις ἔσχε πολλὰς ὄρνιθας ἐν τῷ ἐργαστηρίῳ ἔνος δὲ παριὼν, ἀκολουθήσαντος ἀμελῶς τῷ ὀπηδοῦντι, παρακύψας δι' αὐλοῦ καὶ θορύβου ἀνεπόησε τὰς ὄρνιθας. καὶ τὰ ἐν τῷ ἐργαστηρίῳ σκεύη ξυλλιπὼν σκεδὸν ὁ δεσπότης τοῦ ἐργαστηρίου δίκη ἦγε τὸν ὑπηρέτην. ἐρωτώμενος δὲ ὑπὸ τῶν ἀπαντώντων, τίνος κρίνοιτο, ἔλεγε, Παρακύψεως ἕνεκα. ὅθεν τῷ καταγελάστως ἐπὶ συκοφαντουμένων εἴρηται ἡ παροιμία.

40. Οὐδὲν πρὸς τὸν Διόνυσον.] Ἐπὶ τῶν τὰ μὴ προσήκοντα τοῖς ὑποκειμένοις λεγόντων ἡ παροιμία εἴρηται. ἐπειδὴ τὸ χορὸν ἐξ ἀρχῆς εἰσηγμένων διθύραμβον ᾄδειν εἰς τὸν Διόνυσον, οἱ ποιηταὶ ὕστερον ἐκλάσαντες τὸ συνήθειαν ταύτην, Αἴαντας καὶ Κενταύρους ἤρξαντο εἰσφέρειν. ὅθεν οἱ διθυράμβοις ἀκούοντες ἔφασαν, Οὐδὲν πρὸς τὸν Διόνυσον. δηλοῖ γοῦν τοῦτο Εὐριπίδης ὁ Σατύρους ὕστερον

ρίνῃ δῆλον ἀλεκτόνα καὶ ἀστιβῆ, ἵν' ἐκεῖ ἐστῷ· ἔτι κλῄζῃ, ἕτι ἐξ αὐτῶν πίοιεν ὄνοι. Locus autem Aristophanis hic ἐκβεβλημένον extat:

Τὶς εἶσι τὰλλότριον πεδίον, τίς εἶσι τὸν πόνον;

ad quem locum eadem Aristophanis enarrator, & Suidas, qui vitiosè tamen ἀνάπτων, pro ἀνάλτων præfert, aitque Aristarchum ex Cratino detiuare Prouerbium; quòd finxerit quemdam apud inferos funiculũ plicantem, quem asinus deuoret, perinde ac si tonderet. Eustathius ad hæc vlurpati scribit Prouerbium ἐπὶ τῶν ἀπροβλήτων καὶ ἀλλοτρίων.

39. Lucianus in Asino (siue is Lucius Patrensis est, de quo in Bibliotheca Photius noster) lepidam hanc fabulam enarrat, sibique vindicat, ex quo Apuleius transtulit lib. IX. Metamorph. seu Milesiarum: *Summo risu de meo prospectu cauillari non desinunt.*

vnde & de prospectu & vmbra asini natum est frequens Prouerbium. Suidas in textoris prospexisse officinam, telamque à gallinis diruptam fabulatur. Mitè variat & hoc loco Vatican. Οἱ δὲ ὅτι κεραμεύς· ἐπεὶ γὰρ ὄνος ἐπορεύετο ἐκ ἐργαστηρίου πολλοῦ, ἐνεπλήσθη ὀρνίθων τὸν τόπον. τοὺς γὰρ ὄρνιθας ἐκπαγλοῦντας ὑπὸ φόβου ἐκφεύγειν τὰ πρὸ κεραμέως πίνου. ὁ τὰς τῶν κεραμέων τύρφας, ὑφ' ἵππου συμβῆναι ἀπίνου κείσθω. Ἢ ἐργαστήριον εἰσελθεῖν εἰς ἄγνωτα ὑπὸ ὄνου ἄλλου, ἐρωτώμενος πόσου τὸν πράσου, ἔλεγε, Ὅσου ἀφεκτόν. εἶτα ἐπὶ πόσου δεῖ τὸ καταγελᾶσθαι συκοφαντουμένων.

40. Τοῖς ὑποκειμένοις λεγόντων.] In Vaticano scriptum σωφρονοῦντων. Verùm alij alias huius Prouerbij origines adferunt. Strabo lib. VIII. Geogr. ex Polybio de vasis Corinthiis

rinthiis Bacchum præferentibus, quibus Romani milites capta Corintho illuserint. Suidas & hanc ipsam Zenobij adfert, & aliam de Parrhasij tabula, ac de Epigene Sicyonio, qui in Bacchum scripserit Tragœdiam, nec placuerit. Effertur & vna voce ἀφεγγόνυσον apud Plutarch. lib. I. & IV. Sympos. & Ciceronem lib. XVI. ad Atticum: vbi tamen quidam ἀφεγγόνατον legendum contendunt. Vtitur Prouerbio in Baccho Lucianus, ac venustus scriptor Heliodorus lib. II. Ἐπιτιθέντι δὲ τοῖς ἐμοὶ φαινομένοις ἐπὶ Διόνυσον ἐπιτιμῶντας. Obiecta autem duplicem Adagij sensum; primum, cùm ad rem nihil attinere, & ἄκυρον vitiosè adfecti significamus; alterum verò, cùm pulcerrimæ rei fit cum minùs pulcra comparatio, vt si dicas, *Nihil ad Venerem Coam, aut Phidiæ opus.* vt Comicus ait: *Nihil ad illam quam paro.* Priori sensui respondeat illud: Οὐδὲν πρὸς ἕτερα. aliaque id genus. Huic verò aptanda historia de Parrhasij Baccho affabrè picto, quam ex Theareti libro Παροιμιῶν hìc Suidas commemorat.

41. De *Telchinis* Strabo lib. X. Etymologicus Cretenses sic nominat. Vtitur diuus Chrysostomus Homilia in Babylam: ἐπ' ἀξιοῦ Τελχῖνος. *O dextram Telchinis.* Rectiùs autem Vaticam. ὄρνυσι ἀνάκτων. Desiderios vulgatum secutus exemplar reddidit: *Inducta in terram aqua Stygia, Arnon addicarunt.* Placet & illud monere, in iisdem esse membranis pro κακοζηλότυπος, κακοζηλότυπος. sed tanti non est.

42. Vtitur venustè Galenus Medicorum coryphæus lib. II. De different. pulsuum:

ὕστερον ἔδοξεν ἑαυτοῖς προσεπάγειν, ἵνα μὴ δοκοῖεν ἐπιλανθάνεσθαι τοῦ θεοῦ.

41. Οἶδα Σίμωνα καὶ Σίμωνα ἐμέ.] Τελχίνων φύσει βασκάνων ὄντων· καὶ γὰρ τὴν ὕδατος τοῦ Στυγὸς ὕδατι τινὶ γῆν καταῤῥίπτοντες ἄρσεν ἐποίουν· δύο ἡγήσαντο ἡγεμόνας, Σίμωνα καὶ Νίκωνα. ὑπερῆρχε δὲ ὁ Σίμων κακοήθειαν οὐτιδανός ὤν, ὥστε τὸν τοῦ Νίκωνος ἀποκρύψαι. διόπερ οἱ παροιμιαζόμενοι μόνον τὸν Σίμωνα ὀνομάζουσι. λεχθήσεται δ' ἐν ᾧ ἡ παροιμία ὅτι τοῖς ἀλλήλοις ἴσοις κακίᾳ χαίρουσιν.

42. Ὅταν τις ἔλεγε μῦθον ὁ δὲ τὰ ὦτα ἐκίνει.] Εἰς ἀνοησίαν τινῶν ἡ παροιμία εἴρηται κατ' ἀμφότερα. τόν τε γὰρ ζῷον βραδὺ ὄντα πρὸς τὰ ἔργα, καὶ τὰ ὦτα κινοῦν, ὅταν τις πρὸς τῷ παρὰ λαλήσαι ἀκούσῃ· ὅπερ ὄζει καὶ αὐτὸ ἀναισθησίας. πῶς γὰρ ἄν τις ἐγκωμίνια τὰ μὴ λαληθέντα ἀκούσῃ, κἂν ὦτα μεγάλα ἀνὴρ ὄνου ἔχῃ;

tyros deinceps priùs inducere, ne Dei obliti prorsus putarentur, visum.

41. Noui Simonem & Simonem.] Telchinorum natura fascinantium, qui Stygis aquâ terram irrigantes Arnum condiderunt, duo fuerunt duces *Simon* & *Nicon*. Superauit verò Simon improbitate, vt & Niconis nomen obscurarit. Hinc Prouerbium vsurpantes vnum dumtaxat Simonem nominant; iactatúmque de iis qui ob malitiam inter se norunt.

42. Asino quis fabulam narrabat, at ille mouebat aures.] In stuporem quorumdam iactatum vtrinque Adagium. Hoc enim animal tardum ad operas, auresque identidem mouet, quasi omnia audierit, antequâ quis elocutus fuerit, quod & ipsum stuporis est. Qui enim aliquis, amabo, quæ nondum dicta sunt, cognouerit auditu, etsi magnas asinorum auriculas habeat?

43. Oedipi imprecatio.] Meminit huius Æschylus in Tragœdia Septem ad Thebas. Fertur autem Eteoclem & Polynicem de more mittere Oedipo solitos cuiusque sacræ victimæ scapulas: per imprudentiam verò coxam ei misisse. Ratus ille contumeliâ id factum, diras ei imprecatur. Alij verò narrant quòd cognito matri se Iocastæ miscuisse Oedipus oculos sibi eruerit. Quo scelere ab incolis prospecto, Thebis Oedipum expellunt. Ille vrbe digrediens, liberis est imprecatus, quòd parentem non vlciscerentur. Quamobrem mutuis inuicem vulneribus se confecerunt.

44. Oetæus genius.] Clearchus dæmonem hunc cognominatum ab Oeta monte ait, qui iniuriam iuxtà & arrogantiam vehementer odisset.

45. Quali me hic Deus monstro inclusit.] Dictum Prouerbium de molestè ferentibus quæ incidunt aduersa ac grauia. Cyclops enim Philoxeni poëtæ drama fuit, quo Vlysses Cyclopis antro inclusus hæc extulit.

43. Οἰδίποδ᾽ ἀεχὲ.] Ταύτης μέμνηται Αἰσχύλος ἐν τοῖς Ἑπτὰ ἐπὶ Θήβας. ἱστορεῖται δέ, ὅτι Ἐτεοκλῆς καὶ Πολυνείκης, διὰ ἔθους ἔχοντες σκέλιππον τοῦ Οἰδίποδος ἑκάστου ἱερεῖου ἢ οἶμον, βάλλοντες ἰσχίον ἔπεμψαν. ὁ δὲ νομίσας ὕβριν, κατηράσατο αὐτοῖς. ἄλλοι δέ φασιν, ὅτι μαθὼν τὸ ἀπεγνωσμένον Οἰδίπους τῇ μητρὶ αὐτοῦ Ἰοκάστῃ, τὰς ἰδίας ὄψεις ἐξύβλασεν. γενόμενον δὲ τῆς ἱσχιορίου τὸ γενόμενον μέσον, καὶ τῆς Θηβαΐδος Οἰδίποδα ἐξελαυνόντων, τοῖς παισὶ κατηράσατο, ἐπεὶ διοικομένῳ ἢ πόλεως οὐκ ἐπέμενεν· ὅθεν καὶ ὑπ᾽ ἀλλήλων ὕστερον ἀνῃρέθησαν.

44. Οἶτος δαίμων.] Κλέαρχος φησὶν, ὅτι δαίμων τις Οἰταῖος ἐπωνυμίαν, ὃς ὕβρεσι καὶ ὑπερηφανίαις πάνυ ἐμίσουν.

45. Οἷόν με ὁ δαίμων τέρατι συνέκλεισεν.] Ἐπὶ τῶν δυσκόλως φερόντων τὰ συμπίπτοντα λέγεται ἡ παροιμία. Κύκλωψ γάρ ἐστι δρᾶμα Φιλοξένου ποιητοῦ. ἐν ᾧ ὁ Ὀδυσσεὺς φεύγων τὸν Κύκλωπα ἁπλοΐῳ λόγῳ, Οἷόν με ὁ δαίμων τέρατι συνεκλεῖσεν.

46. Ὅσα

Ἐπὶ τῶν τὸ ἴδιον χάριν, ὥσπερ οἱ Θρᾷκες, ἕνεκα ἀλλ᾽ τὰ ἄλλα. Idemque ἐπὶ τῶν ἐπαίνων ἐπαινούντων: Τοῖς δ᾽ ἄλλοις ἕνεκ᾽ ἡδονῆς τὸ χάριεν φεύγουσιν, οἷς οὐ καὶ μᾶλλον ἕνεκα τοῦ λόγου. Quomodo & Lucianus in eum qui librorum copia sibi placebat, iactabatque, *Asinus*, inquit, *es ad lyram, aures mutilans*. Sumtum id ex Æsopi apologo.

43. De Thebanis nota historia, vel è Statij Thebaide, & suprà Adag. 68. Centuria 2. Euripides in Phœnissis, & Sophocles in Oedipo Coloneo copiosiùs Oedipum imprecantem liberis inducunt, recitatque loca Erasmus. Diogenes Cynicus apud Laërtium Diogenem Τραγικὰς ἀρὰς hunc etiam exulit.

44. Eadem pænè Diogenianus refert. Herculem autem significari arbitror, qui & *Oetæus* teste Diodoro, Ouidio, & Seneca Tragico dictus, & auctore Q. Flacco in deos relatus est, Heros effectus Oda.

45. *Philoxeni* drama *Galatea* fuit, quam amicam Cyclops, hoc est, Dionysius tyrannus adamarit, è quo versus Athenæus citat. Historiam è Suida de Latomiis commemorat Chiliastes in Adagio, *Lapidicinas ne aduenito*, & Iunius in Adag. *Philoxeni libellum*, Giral-

46. Οἷα Μῦς ἐν Πίσῃ.] Αὕτη ἡ παροιμία εἴρηται ἐπὶ τῶν νικώντων τοὺς ἀντιπάλους ὀλίγῳ πόνου. Μῦς γὰρ Ταραντῖνος πύκτης ἐν Πίσῃ ἀγωνιζόμενος, καὶ πρὸς πολλοὺς ἔχων ἀντιπάλους, πολλὰς πληγὰς λαβὼν, μόλις ἐνίκησεν.

47. Οὐδὲν ἱερὸν ὑπάρχει.] Κλέαρχος φησὶν, ὅτι Ἡρακλῆς ἰδὼν τὸν Ἄδωνιν ἐξυρημένον, ἔφη, Οὐδὲν ἱερόν. εἰρηται οὖν ἡ παροιμία ἐπὶ τῶν πανταχοῦ καὶ ἀκρίτως.

48. Οὗτος ὁ ἄλλος Ἡρακλῆς.] Κλέαρχος ἐξηγούμενος τὴν παροιμίαν φησὶ τὸν Βριάρεων καλούμενον Ἡρακλέα ἐλθεῖν εἰς Δελφούς, καὶ λαβόντα τι τῶν ἐκεῖ κειμηλίων, κατά τι παλαιὸν ἔθος, ὁρμῆσαι ἐπὶ τοὺς Ἡρακλείους κίονας καλουμένους, καὶ τῶν ἐκεῖ σφηνοβολῆσαι. ὕστερον δὲ τὸν Τύριον Ἡρακλέα ἐλθεῖν εἰς Δελφοὺς χρησόμενον τῷ μαντείῳ. τὸν δὲ Θεὸν φαναι αὐτῷ ἄλλον Ἡρακλέα· καὶ οὕτω τὴν παροιμίαν γενέσθαι.

46. Quanta Mus apud Pisam.] Vsurpatur Prouerbium de vincentibus quidem aduersarios, sed non nisi immenso labore. Mus enim Tarentinus pugil Pisæ decertans, & multos habens aduersarios, multis acceptis plagis ægrè victor decessit.

47. Nihil sacri es.] Refert Clearchus Herculem conspecta Adonidis statua hoc extulisse, *Nihil sacri*. Vsurpatur Adagium de vsquequaque ineptis atque inutilibus.

48. Alter hic Hercules.] Interpretans Clearchus hoc Prouerbium, Briareum, qui & Hercules est nominatus, Delphos venisse refert; sublatóque inde ex thesauris aliquo cimelio, more quodam prisco ad columnas, quæ Herculeæ vocantur, nauigasse, & ibi victorem exstitisse. Post verò Herculem Tyrium Delphos ad oraculum consulendum delatum, Phœbum autem prædixisse alium illum Herculem esse, indeque valuisse Prouerbium.

49. Ne

Giraldus in eius vita, Dialogo 12. Histor. poëtarum. Vatic. autem hoc loco legit: ἐν ᾧ Ὀδυσσεὺς λέγει τὸ πάθος, ceteris prætermissis.

46. Eadem Suidas, addens Olympiade centesima semel dumtaxat vicisse, neque de animali in pice sermonem ait, de quo aliud, μῦς ἄρτι πίσσης γενόμενος. Malè itaque vtrobique πίσσῃ pro Πίσῃ legitur. Diuersum ab hoc Prouerbium in Iure Pontificio, *Mus in pera*. cap. Etsi. De Iudæis. De his autem certaminibus Plutarchus v. Sympoliac. Phlegon Trallianus in Olympicis, etiam in Photij Bibliotheca, & in Agonisticis Petrus Faber, in Gymnasticis Hieron. Mercurialis, in Saturnalibus denique Lipsius nostet.

47. Theocritus in Hodœporicis:

Ἀλλ᾽ ἴσ᾽ ἀεὶ κατὰ ἔσχατα δίμυα, ὅππᾳ ἕλιξ Γυρίν. —— ad quem Scholiastes locum *Cleandrum* nominat, deprauatè vt opinor, qui hic *Clearchus* est etiam in proximo Prouerbio. Addit Suidas ideò Adonidem simulacro indignũ Herculi visum, vel quòd non nisi benè de hominibus meritis statui solerent, vel quòd ad eius statuam confugientibus, vt aliàs semper, non pateret asylum.

48. Vitur Aristoteles Ethic. Eudemiorum lib. VII. Οὗ γὰρ τὸν φίλον τὸν, ὥσπερ ὁ παροιμιάζων φησὶν, ἄλλος Ἡρακλῆς, ἄλλος ἐστί. Plutarchi in Thesea locum attuli ad XXXI. Prouerb. Οὐκ ἄνδρα θεὸν ἴσον. M. Terentius Varro

49. Ne Hercules quidem contra duos.] Narrant Herculem proposito Olympico certamine cùm se superiorem viribus fore speraret, proxima Olympiade cum duobus luctantem victum discessisse. Nominant autem hos alij quidem Laium & Pherandrum, quidam verò Creatum & Eurytum.

50. Cretenses sacrum.] Agamemnona tempestate in Cretam delatum ferunt, & in eius opidum Polyrrenium ingressum sacris operatum fuisse. Intereà loci captiui naues incenderunt. Qua re in medio sacrificio illi nuntiata, fertur dimidiatum sacrificium iam incensum reliquisse, & ad mare peruenisse turbatum, vixque vna naue reliqua reperta qua domum remearit, diras multas imprecatũ insulanis. Hinc cùm turbulentum aliquod sacrum fieret, Cretense Prouerbio dici solitum.

51. Siculus mare.] Ferunt Sicu-

49. Οὐδὲ Ἡρακλῆς πρὸς δύο.] Φασὶν, Ἡρακλέα θέντα τὸν Ὀλυμπιακὸν ἀγῶνα, πεισθέντα τε τῇ ἑαυτοῦ δυνάμει, τῇ δευτέρᾳ συνπαιεσθῆναι πρὸς δύο συμπυσσαντα ἠττηθῆναι. λέγουσι δὲ τούτους τὸν μὲν, Λάϊον καὶ Φέρανδρον εἶναι· τὸν δὲ, Κτέατον καὶ Εὔρυτον.

50. Οἱ Κρῆτες τὴν θυσίαν.] Ἀγαμέμνονα, ὡς φασὶ, χειμασθέντα κατενεχθῆναι εἰς Κρήτην, καὶ ἀναβάντα εἰς τὸ Πολυρρήνιον, θυσίαν ἐπιτελεῖν. ἐν τούτῳ δὲ τοὺς αἰχμαλώτους τὰς ναῦς ἐμπρῆσαι. καὶ ἀπαγγελθέντος αὐτῷ, μεσούσης τῆς θυσίας, τὸ μὲν ἡμίκαυτον ἱερεῖον καταλιπεῖν λέγει, ἐλθεῖν δὲ πρὸς θάλασσαν, παραχθέντα, ἕως μίαν μόλις εὑρόντα ναῦν, ἐπ' αὐτῆς ἀναχθῆναι, πολλὰ καταρασάμενον τοῖς τὴν χώραν οἰκοῦσιν. ὅθεν εἴποτε ταραχώδης θυσία γίνοιτο, Κρητικὴ καλεῖσθαι.

51. Ὁ Σικελὸς τὴν θάλασσαν.] Σικελὸς,

Menippeam Satyram hac διγκατῇ ornauit, teste Macrobio, refertique ab illo numeratos tres & quadraginta. Vide Lilij Gyraldi de Hercule Syntagma, & Erasmum Chil. 1. Centuria VII. Ad eumdem modum Aristides de Græcorum Oratorum Principe Demosthene *Mercurium alterum* dixit.

49. Vatican. his verbis explicat: Ἡρακλῆς τῷ ἑαυτοῦ πυγμῇ τοὺς δύο καταδαμασάμενος τῷ δευτέρᾳ συμπαλαίσας ἠττᾶται ὑπ' αὐτῶν ἀμφοτέρων. Suidas eadem propè commemorat, nisi quòd Τέατα alter nominetur, qui hîc Κλέατα est. Plato verò in Euthydemo ad fabulam retulit venustè, quòd cùm hydra & cancro certarit Hercules, victusque Iolai implorarit auxilium. Idem vtitur Adagio lib. De Legibus secundo, & in Phædone. Homerus verò non ratò, quòd Catullus in Epithalamio dixit:

——— *ueli pugnare duobus.*

50. Πανυφλύοντα.] Sic Cretæ opidum dictum ab ouium copia, teste Stephano. Fallunturque hîc operæ Adagiorum Erasmi, qui pro *incensis nauibus*, *consensis* vitiosè hactenus ediderunt. Sic enim Græcè, Ἐν τούτῳ δὲ οἱ αἰχμάλωτοι τὰς ναῦς ἐνέπρησαν. Vatican. aliter rursum explicat: Κρεμάσαντες οἱ Κρῆτες τὸν ἄνδρα, ἐπειδὴ ἔκαυσαν ἑαυτῶν τὰς ναῦς ἐμπρήσαντες οἱ αἰχμάλωτοι τὴν θυσίαν ἀτέλεστον. ἡ δὲ ἐπιλεγομένη μία οὖσα ναῦς σῶσα εἰς τὸ ἀναχθῆναι ἐκπέμπει τοῖς τὸ τέλος ἔχουσι. ὅθεν ὅτε τις παραχωρεῖ τῶν ἀνθρώπων ἢ πραγμάτων.

51. Suidas eadem & Diogenianus. Affine huic videatur illud infrà, Δίκην αἴτει, Adag. 92. Maris γαλήνη seu tranquillitas Græca

λὸς, φασὶν, ἔμπορος σύκα ἄγων ἐναυάγησεν. εἶτα ὀπὶ τῆς πίτυος καθήμενον καὶ ὁρῶν τὴν θάλασσαν ἐν γαλήνῃ, ἔφη, οἶδα ὃ θέλει, σύκα θέλει.

52. Οὗπερ αἱ ἔλαφοι τὰ κέρατα ἀποβάλλουσιν.] Ὁ Δήμων φησὶν, ἐν τοῖς βαρέσι καὶ δυσβάτοις τόποις τοὺς ἐλάφους περιτρίβοντας τὰ κέρατα πρὸς τὰς θάμνους, ἀποβάλλειν αὐτά. ὅθεν ὀπὶ τῶν ἐργαζομένων τὰς δυσχερεῖς καὶ πονηρὰς εἰρῆσθαι τὴν παροιμίαν.

53. Οὔθ' ὑπ', οὔθ' ἁλὶ.] Ἡ παροιμία εἶται ὀπὶ τῶν ἔξω πάσης φροντίδος ἑστώτων, πυτίσει, οὔτε βρέχεται, οὔτε ἁλοβολεῖται.

54 Οὐδὲ τὸ Δίωνος γρύ.] Οὗτος ὁ Δίων Ἀλεξανδρεὺς μὲν ἦν τὸ γένος, φιλοσοφίᾳ δὲ ὀπὶ φιλοσοφίᾳ, ἔχων ἀ-

Græca etiam voce *malacia* appellatur à Iulio Cæsare, lib. III. De bello Gallico: *Conuersis in eam partem nauibus, quò ventus ferebat, tantæ subitò malaciæ ac tranquillitas extitit.* quod Græcus interpres, quisquis est, à Gothof. Iungermanno editus, reddidit πνεύσης δὲ δύο γαλῆναι συνέβη, &c. Senecq etiam Epistola LXVIII. amplius est *malacia* quàm *tranquillitas*. Festus Pompeius: *Flustra dicuntur, cùm in mari fluctus non mouentur, quam Græci μαλακίαν vocant.* Simili modo *pelliciam* à pelliciendo T. Lucretius dixit lib. II.

Subdola cùm ridet placidi pellacia ponti.

Et lib. V.

Nec poterat quemquam placidi pellacia ponti
Subdola pellicere in fraudem ridentibus undis.

52. Aristoteles lib. IX. De hist. Animal. cap. VI. vbi & Prouerbij huius meminit, ait siniſtrum cornu ceu medicamento prædictum numquam visum. E quo descripsit Plinius lib. VIII. cap. XXXII. nisi quòd *dexterior singer*, *dextrum cornu* peruertit, quod *similrum* est. Plutarchus de Pythis, Proclo tyranno datum hoc oraculum autlum mercatorem ficus vehentem nauem fregisse, dein rupi insidentem spectantemq; malaciam dixisse, *Scio quid velit; ficus vult.*

52. Vbi ceruí cornua abiiciunt.] Scribit Demon locis asperis atque inuiis agentes ceruos cornua ad frutices atterentes ibi proiicere. Proinde in eos qui in locis difficilibus degunt vsurpatum Prouerbium.

53. Neque madefit, neque sole percutitur.] De iis dictum qui omni vacant cura. Hoc est, *Neque pluuiam, neque solis æstum sentit.*

54. Neque Dionis gry.] Dion hic Alexandrinus magnam è Philosophia est laudem adeptus. Fratrem habuit

Græcum interpretem, quisquis est, à Iulio Cæsare, lib. III. De bello Gallico: *Conuersis in eam partem nauibus, quò ventus ferebat, tantæ subitò malaciæ ac tranquillitas extitit.* quod Græcus interpres, quisquis est, à Gothof. Iungermanno editus, reddidit πνεύσης δὲ δύο γαλῆναι συνέβη, &c. Senecq etiam Epistola LXVIII. amplius est *malacia* quàm *tranquillitas*. Festus Pompeius: *Flustra dicuntur, cùm in mari fluctus non mouentur, quam Græci μαλακίαν vocant.* Simili modo *pelliciam* à pelliciendo T. Lucretius dixit lib. II.

Subdola cùm ridet placidi pellacia ponti.

Et lib. V.

Nec poterat quemquam placidi pellacia ponti
Subdola pellicere in fraudem ridentibus undis.

52. Aristoteles lib. IX. De hist. Animal. cap. VI. vbi & Prouerbij huius meminit, ait siniſtrum cornu ceu medicamento prædictum numquam visum. E quo descripsit Plinius lib. VIII. cap. XXXII. nisi quòd *dexterior singer*, *dextrum cornu* peruertit, quod *similrum* est. Plutarchus de Pythis, Proclo tyranno datum hoc oraculum auctor est, meminitque Sympos. libro VII. Quæst. II. Τὸ ἐμπρησθὲν ὑπὸ τῆς ἀλέας κέρας.

53. Agricolæ, milites, mercatores, ac peregrinantes, cæli iniuriis obnoxij sunt. Eosque qui in sole ambulant colorari solere M. Tullius ait. Diuersum ab hoc de Fortunæ vicissitudine Theocriteum illud in Batto:

Ὁ Ζεὺς ὄλλοτε μὲν τίλλει αἴθριος, ἄλλοτε δ' ὖει.

Cui affine illud Theognidis:

——— ἐπὶ γὰρ ἐλθὼν
Οὐδὲν ὑπὲρ πάντας δίκαιος, ἐτ' ἀνίσχων.

54. Absque negatione Vatican. Τὸ Δίωνος γρῦ. Δίων ὁ Ἀλεξανδρεὺς λέγεται, ὃν φασὶν εἰς ἀκολασίαν ἀκοσμότερον ἢ ὡς τοῦ τὰ ἀλλότρια αὐτῷ διανεῖμαι, τὸν Ψίονος ἀπάτωνα, ἢ ἀκόλουθα ἢ ἀξίως. καί τις πολλοῦ θορύβου γενομένου ἐχώνευσεν αὐτὸν μὲν ἰσθμίασαι, τὸ δ' ἀνδριάντα ἐπιγράψαι τῶν. λέγει ἢ τὸν ἴδιον πολίτην ἡδύοινον, &c. vbi illud obserua *Psionium* nominari athletam, qui hîc articulo vnà coalescente Τοψίωνα appellatur. Pulcrum autem hoc est tolerantiæ exemplum. Γρῦ quid sit, docet Ioan.

Tzetzes

buit pugilē Topsium nomine. Ille conuitiis ab aduersario huius quodā prosciſsus, audiensq; fanda ac nefanda, multa interim ad conuitia ipsius turba confluente, nihil respondit, videlicet Philosophiæ præceptionum memor. Iamque ædium intra vestibulum constitutus, nihil iracundiæ præ se ferens dixit ad iuuenem; *Ne gry quidem.* Qui animi impotens laqueo se præfocauit. Vsurpatur verò Atticè quoque Γρῦ de re parua atque obuia. Etenim vnguium sordes γρῦ appellant, & γρυπάρια *frinola* vocant seu scruta, tenuia domus vascula. Item γρυποπώλιον *scrutarium*, scruta vendentem.

55. Nec propiùs ferire.] Ἴκταρ Græcis propè significat, hoc est, non propiùs abest, & non iuxtà est. Attica dialecto dicitur, vt illud Διωλύγιον κακὸν, quod significat ingens malū. Meminit vtriusq; Prouerbij Plato; huius quidem in Theæteto, illius verò in Politicis.

56. Seruauit Herculem coturnix

strenuum.] Nusquam apud veteres hoc extat. Fertur autem de insperatò seruatis à quibus minimè expectabant. Eudoxus scribit Herculem Tyrium à Typhone occisum: gentem verò vniuersam de Hercule in vitam reuocando sategisse. Coturnicem itaque, quæ Herculi in deliciis fuisset, viuā cremasse, ex eiusque nidore Herculem reuixisse.

57. Domi Milesia.] Vsurpatur Prouerbium de iis, qui, vbi non oportet, luxum deliciasq; ostentant. Aristagoras enim Milesius Lacedæmonem profectus, suppetias vt ferrent Ionibus postulans, quos bello Persæ appeterent, sumtuosa indutus veste, & Ionico se luxu ostentans, prodiit in concionē. Dixit itaq; Ephorus quidā, *Domi Milesia.*

58. Puer glaciem.] De iis iactatum qui rem nec retinere possunt, nec volunt deponere. Meminit Prouerbij in Achillis amoribus Sophocles.

59. Scy-

Tzetzes Chil. IV. quem vide. Γρύπεια non dissimile Latinorum *scrutaria* videatur, vt & γρυπώλιον, quod est *scrutariam facere*, à scrutis. Lucilius apud Agellium lib. III. c. XIV.

Quid ni? & scruta quidem vt vendat, scrutarii laudat.

Horat. lib. I. Epist. V II.

Vilia vendentem tunicato scruta popello.

Quæ de voce Politianus Miscellan. cap. XXX. & in Quinquagena cap. XXXVI. Ant. Nebrissensis, itemque Iacobus Durantius libro I. Variarum cap. XI. Varinus in Lexico: Γρύπη τὰ μεῖζω σκεύη, καὶ γρυπάρια, ὑφ' ὧν εἰώθασι φέρειν τὰ πωλούμενα, ἢ ἀντὶ τῶν γρυπαρίων, ἢ γρυτάρια, &c.

55. Locus Platonis est lib. IX. de Repub. Καὶ πάνυ δὴ τότε σοι τύχοιμι πανοῦργος τὴν ἀληθείαν τέλεος ἀνηβολίσκος, τὸ λεγόμενον ἐπὶ ἴκταρ βάλλων. Aliter verò in Theæteto: Οὐ πανοῦργός γε ἡ διανοίγε τοιαῦτα. De quo Adagio dictum suprà Cent. III. Adag. 34. Simile est Luciani Dialogo περὶ ἐνύπνου: Μὴ ἴσως τοιαύτης ἀξίαν, μηδὲ ἐγγύς. & Aristidis in Miltiade: Οὐκ ἐν πολλῷ, ἀλλ' ἐγγύς. Affine & Nazianzeni in Monodia, ἔξω σαυτῆ βάλλων. Cetertùm de voce ἴκταρ legendus Thomas Magister, de Atticis nominibus.

56. Vaticanus aliter: Παρ' ἃς ἐκ τοῦ πατρὸς χρεὼν ἦν ἡ Ἡρακλέα ὑπὸ τῶν ἀνθρώπων διαφθαρῆναι, σπάνιον ὁ καλὸς ἐκεῖνος πόνος ἀνατέτακε. ὅτι γὰρ ἐκ μικρᾶς ζώσης κατέκρυψεν αὐτὸν ἡ τῶν ὅλων ἀνάγκη. vbi ἀνάγκη rescribendum arbitror. Diogenianus quoque

quoque Adagium habet, qui hîc senarius est Iambicus, etsi apud neminem veterum reperiſſe se testetur Zenobius. Athenæus quoque lib. IX. *Initio.* Eudoxum & ipse laudans lib. I. Periodi, Εὔδοξος, inquit, ὁ Κνίδιος ἐν τῇ πρώτῃ τῆς περιόδου, τὸν Φοίνικα φησὶ θῦσαι τῷ Ἡρακλεῖ ἱκέτην, διὰ τὸ τὸν Ἡρακλέα τὸν Ἀσσυρίου ἢ Δηϊς τῷ βίβλῳ οὐκ Αἴγυπτον, ἀναιρεθῆναι ὑπὸ Τυφῶνος. Γίνεται δ' ἐκεῖθεν περιστερὰ ἐρυθρὰ ἢ περιστερὰ ἐρυθρὰ ἐκφεύγουσα ἀναβιῶναι. In quo (vt id per viam moneam) illud, καὶ περιστερὰ ἐρυθρὰ, vt glossema obelo fodiendum censeo.

57. Eadem ad verbum hinc Suidas transcripsit. Athenæus verò libro XII. aliam Adagionis causam commemorat, iraque effert, Οἶκοι τὰ Μιλήσια πρόσχρεα, ἢ μᾶλλον ἐν μέσῳ. *Domi Milesia & vernacula, non in propatulo.* De luxu autem Milesiorum, Milesiaque fabula, qualis illa Apuleij Metamorphosis est asini aurei, quando hîc affatim Erasmus colligit, supersedebo. Vatic. autem ita legit: οἶκοι τὰ ἀπὸ σῆτός ἐστιν, &c.

58. Est in Diogeniano, Suida, Apostolio: vtiturque Plutarchus περὶ ἀδολεσχίας. Extat & in re dissimili Cæsaris Germanici venustum epigramma, de puero in glacie ludente:

Thrax puer astricto glacie dum ludit in Hebro,
Frigore concretas pondere rupit aquas.
Dumq; vmeæ partes rapido traherentur ab amne,
Abscidit heu tenerum lubrica testa caput.
Orba quod inuentum mater dū conderet vrna,
Hoc peperi flammis, cætera, dixit, aquis.

Vaticanus autem codex ita præfert: Ἐπὶ τῷ μὴ κατέχειν δυναμένων, μήτε μεταθεμένων, ἃ παρείληφεν. 59. Affine

59. Scytha equum.] In eos dictum qui clàm aliquid ambiunt, palàm verò repudiant ac respuunt. Testatur & Pindarus Scythas agasones, equum mortuum verbo quidem odisse, occultè verò pedes vel capita nudasse.

60. Non sum ex illis Heroibus.] Vsurpatur de iis qui benè de aliis mereri student. Heroës enim malè alios accipere quàm benè malebant, vt in Synephebis Menander refert.

P.

61. PITANA sum.] Extat hoc apud Alcæum Prouerbium, ferturq; de iis qui in graues cùm inciderint calamitates, rursum ab iis emergunt, aguntq; feliciter. Id enim Pitanæ vsu venit, vt Hellanicus litteris prodidit. Refert enim à Pelasgis in seruitutem redactam, iterumque ab Erythræis in pristinam libertatem vindicatam.

62. Omnem rudentem mouere.] Prouerbium de iis vsurpatum qui omnem adhibent diligentiam. Tractum à nautis vela transferentibus.

59. Ο' Σκύθης ὁ ἵππον.] Ἐπὶ τῶν κρύφα πρὸς ἑτέρους ψευδομένων, φανερῶς δὲ ἀποδημούντων καὶ ὑπεξιόντων αὐτὸ, εἴρηται ἡ παροιμία. μαρτυρεῖ δὲ καὶ Πίνδαρος λέγων, Ἄνδρες τοὺς ἀγαθοὺς ὁμοίως Σκύθαι, παρὸν ἵππον τυγχάνειν λόγῳ κατάμομφα ἐσφασί· κρύφα δὲ σκιλλοὺς γόνυσιν ἀναδέρουσι πόδας ἠδὲ κεφαλάς.

60. Οὐκ εἰμὶ τούτων τῶν ἡρώων.] Αὕτη τέτακται ἐπὶ τῶν βιλτιόνων τὸ ποιεῖν. ὁ γὰρ ἥρως κακῶν ἕτοιμος μᾶλλον, ἢ ἀγαθῶν· ὡς φησὶ καὶ Μένανδρος ἐν Συναφήβοις.

Π.

61. ΠΙΤΑΝΗ εἰμὶ.] Αὕτη παρ' Ἀλκαίῳ κεῖται. λέγεται δὲ ἐπὶ τῶν ἐκ συμφορῶν εἰς εὐπραγίαν ἅμα καὶ εὐτυχίαν. παρόσον καὶ τὴν Πιτάνην ταύτην συμβῆναι ἀναλαμβάνειν, ὅτε καὶ Ἑλλάνικος ἱστορεῖ. φησὶ γὰρ αὐτὴν ὑπὸ Πελασγῶν εἰς δουλοσύνην ἀχθῆναι, εἶτα πάλιν ὑπὸ Ἐρυθραίων ἐλευθερωθῆναι.

62. Πάντα κάλων σύρει.] Παροιμία ἐπὶ τῶν πάσῃ σπουδῇ χρωμένων. παρῆκται δὲ ἀπὸ τῶν τὰ ἱστία λαχόντων.

63. Πάν-

59. Affine huic Adagium, Σκύθης ὄνον ἐξ. *Scytha asinum considerat.* de quo Suidas in Καταξάμενοι Σκύθης ὄνον, & ex eo Erasmus Prouerb. *Scytha accipiens asinum*; & Iunius Adagio. *Equum Scytha*, è Clemente Alexandrino. Tu adde Hesychium, & Eustathium in primum Iliados, ac denique Turnebum lib. XVIII. Aduersar. cap. IX. Pindari autem locus rectiùs apud Diogenianum, vt ibidem monebamus, legitur.

60. Hinc fortè conformatum simile Prouerbium, *Heroum filij nolo.*

61. In Suida vitiosè Πετάνη editur, quæ Πετάνη est. Meminitque Ouidius libro VII. Metamorph. vers. 518. quodque Æolidis esset, *Aeolium* nominat:

Aeolium Pitanen à laua parte reliquit.

62. Vtitur Adag. Aristoph. in Equitibus: quem locum hic feliciùs, quàm Erasmus, reddidit Hen. Stephanus. Plato item, Lucianus, Apollonius epist. ad Euphratem, & Pollux lib. I. denique Moschopulus in dict. κάλως, emendante doctiss. Leopardo lib. X. cap. VIII. Emendat. vbi & plurima SS. Patrum in eodem Adagio depravata restituit. Hic quoque Vaticanus pro τὰ ἱστία λαχόντων rectiùs profert χαλάσαντων. Est enim τὰ ἱστία χαλᾶν remittere ac laxare vela.

63. Πάντα λίθον κίνει.] Παροιμία, ὅτε ὁ Ξέρξης ἐπὶ τοὺς Ἕλληνας ἐστρατεύσατο, ἀγωνιζόμενος αὐτὸς μὲν ἐν Σαλαμῖνι, ἀνὴρ μὲν κατέζωσε, Μαρδόνιον δὲ καταλιπὼν πολεμήσοντα τοῖς Ἕλλησι. ἀγωνίσατο δὲ καὶ πρὸς τούτῳ τῷ ἐν Πλαταιαῖς μάχῃ, φήμη τις κατέσχε, ὡς ἐν τῷ στρατοπέδῳ ὁ σκηνὴν ὁ Μαρδόνιος θησαυρὸν κατέλιπε. φησάμενος δὲ ὁ Πολυκράτης ὁ Θηβαῖος τὸν τόπον, χρόνον μὲν πολὺν ἐζήτει τὸν θησαυρόν. ὡς δ' οὐδὲν ἐπέρανε, πέμψας εἰς Δελφοὺς ἐπυνθάνετο, πῶς ἂν λάβοι τὰ χρήματα. τὸν δὲ Ἀπόλλωνα ἀποκρίνασθαι φασὶ, Πάντα λίθον κίνει. ὅθεν ἡ παροιμία ἐπράσσετο.

64. Πολυκράτης μητέρα νέμει.] Μέμνηται τούτου καὶ Δοῦρις ἱστορῶν, ὅτι Πολυκράτης ὁ Σάμιος τῶν ἐκ τοῦ πολέμου ἀποθανόντων τὰς μητέρας συναγαγὼν, δόξαι ποιῶν τοῖς πλησίοις τὸ πολιτικὸν ἔθνος, πρὸς ἕκαστον λέγων, Ὅτι σοι πατέρα σοι ταύτην δίδωμι. ὅθεν ἡ παροιμία ἐπράσσετο.

65. Παρεξηλλημένος.] Ὑπὸ γήρους τοῦ τοιοῦ παρεξηλλαγμένον ἔχων, οἱονεὶ ῥέον, ἢ διαφθορότα. μεταλαβὼν δὲ ἀπὸ τῶν γλωσσιδίων τῶν ἐν τοῖς αὐλοῖς, ἃ ἐὰν κατατριβῇ μείρεσι, Ἐξηλλῆσθαι λέγουσι.

63. Omnem moue lapidem.] Cùm Xerxes susceptа in Græcos expeditione, victus ipse apud Salaminem, domuitionem parasset, Mardonium verò belli persequendi gratia reliquisset, hoc etiam à Græcis victo pugnata infeliciter ad Platæas pugna, rumor increbuit intra tentorij ambitum Mardonium deposuisse thesaurum. Polycrates itaque Thebanus locum coëmit, ac diu multumque thesaurum quæsiuit: cumque nihil proficeret, Delphis oraculum consuluit, quid facto opus illo vt potiretur. Respondisse Apollinem ferunt: *Omnem move lapidem.* Hinc natum Prouerbium.

64. Polycrates matrē distribuit.] Huius Duris historicus meminit, Polycratem Samiorum tyrannum narrans cæsorum bello militum matres collectas ciuium ditioribus alendas tradidisse, singulis referens, *Hanc tibi matrem trado.* Vnde ortum Prouerbium.

65. Extibiatum.] De sene cuius mens præ senectute sede mota, vel corrupta. Ductum à lingulis tibiarum, quæ si attritæ sint, id Ἐξηλλῆσθαι Græci dicunt.

66. Men-

63. Vtitur Basilius Orat. ad nepotes De vtilitate è Gētium scriptis capienda. & Plinius Iunior: *Omnia pertento, omnia experior, omne denique lapidem mouco.* Affine illud Euripidis in Heraclidis, Πάντα κατὰ σπουδὴν ἔρχου, quod & Diogenianus ac Suidas in Adagiis numerant: hic etiam de Mardonio eadem narrat. Addit & aliam originē, ab iis ductū videri Adagiū, qui cancros venantur. Heliodorus quoque huc alluſit li. II. Æthiop. Αἱ ἐν μιλήτῳ δ', πολλαὶ τ' ἐν αὐτῇ πρὸς ἑκατόντων χρημάτων ἐπρίαντο, πάσαν ἐχούσῃ καὶ ἔτι μηχανὴν. Hic pro ἐπρίαντο in Suida & Vat. ἐπρίατο legitur.

64. Suspicor multitudinis numero μητέρων νέφος efferri Prouerb. debere.

65. Hesychius pro inutili & inepto adhibet, ducta à tibiis attritis tralatione, quæ ἐξηλλῆσθαι dicantur; itaque & magnum Etymolo-

66. Mendici pera non expletur.] Sumtum à Callimacho, dictumque in mendicos inexplebiles.

67. Vrbes ludere.] Meminit huius Cratinus in Fugitiuis. Πόλις species ludi lateunculorum : tractumque videtur à ludentibus calculis, quos nunc Regiones, tunc Ciuitates nominabant.

68. Ars varia vulpi, ast vna echino maxima.] Meminit huius Archilochus in Epoda, ferturque & Homeri versus. Ion quoque Tragicus sic canit:

Artes leonis in solo laudo quidem,
Verum equidem echini comprobo miseros dolos;
Qui simul odorem belluarum senserit,
Flexibile spinis corpus obuoluit suis,
Tutus iacens morsuque tactuque omnium.

Dicitur Prouerbium in astutos ac versipelles.

66. Πτωχοῦ πήρα ἡ κόρεσθεν.] Τοῦτο φασὶ Καλλιμάχου ἐπὶ τῶν ἀπλήστων εἰρηκότος πτωχῶν.

67. Πόλεις παίζειν.] Μέμνηται τούτου Κρατῖνος ἐν Δραπέτισιν. ἐδίδου δὲ Πόλις, εἶδος ἔστι παιδιᾶς πεττευτικῆς. ἐδόκει μεταλαμβάνειν ἀπὸ τῶν ἐμφύτως παιζόντων, ἢ ληρούντων περὶ χώρας, τότε δὲ ἐπὶ Πόλεων.

68. Πολλὰ οἶδ' ἀλώπηξ, ἀλλ' ἐχῖνος ἓν μέγα.] Μέμνηται) Φησὶν Ἀρχίλοχος ἐν Ἐπῳδῇ. γράφει δὲ καὶ Ὅμηρος ἔπος. φησὶ δὲ καὶ Ἴων ὁ Τραγικός,

Ἀλλ' ἐν τε χέρσῳ τοὺς λέοντος ἴχνεσι
Καὶ τοὺς ἐχίνου μᾶλλον εὔζυρας πλοκὰς.
Ὅς εἴ τ' ἂν ἄλλων θηρίων ὀσμὴν λάβῃ,
Σχῆμ' ἕλιγμα ἀμφ' ἑαυτὸν εἰλίξας δέμας,
Κεῖται θίγλῃ τε καὶ δακεῖν ἀσίδηρον.

λέγει) δὲ ἡ παροιμία ἐπὶ τῶν πανουργοτάτων.

69. Πῦρ δεῖ πῦρ.] Παροιμία, ἣν μέμνηται Πλάτων. καὶ, Κακὸν δεῖ κακοῦ.

70. Πρὸς κέντρα λακτίζειν.] Παροιμία, ἣν μέμνηται) Εὐριπίδης·

Πρὸς κέντρα λακτίζοι τις ὢν θνητός. ἀνὴρ
καὶ Αἰσχύλος δὲ ταύτης μέμνηται).

71. Πολλὰ μεταξὺ πίλου πίπτει κύλικος καὶ χείλους ἄκρου.] Παροιμία λεχθεῖσα ἐξ αἰτίας τοιαύτης· Ἄγκαῖος) παῖς Ποσειδῶνος φυτείαν ἀμπελῶνα, βαρίαν ἐπίκουρος τῶν ἀκάτων. εἰς δὲ τῶν ἐκείνου ὤν, μὴ μεταλήψεσθαι ἑκατόνλω τοῦ καρποῦ. ὁ δὲ Ἄγκαῖος, ἐπεὶ δὲ ὁ καρπὸς ἐφάνη. καὶ χαίρων ἔρυθρα, ἢ

69. Ignis ad ignem.] Huius item Prouerbij meminit Plato, & affine illud: *Malum malo additum.*

70. Contra stimulos calces iacere.] Adagij meminit Euripides:

——— *Mortalis ipse cùm siem*
Ferire coner calce stimulos in Deum?

Habet & Æschylus.

71. Multa cadunt inter calicem supremaque labra.] Natum inde Adagium. Ancæus Neptuni filius, vitem ferens, grauis erat ac molestus seruis. Quorum vnus herum vinum ea è vite minimè gustaturum dixit. Ancæus verò vbi maturuit vua, gaudens delitiabatur,

---

molologicum. Diogen. ἐπὶ τούτῳ addit. Legendus Eustath. in penult. Iliad. vbi Romana editio vitiosè παιζόντων edit, è depranata fortasse pronuntiatione τοῦ ᾗ nato mendo. vtitur præter Synesium in Dione, quem adfert Iunius Cent. v. Aristoph. ἐν Δαιτάλεῦσι:

Τὰ παίγνια ἴδετε τῶν πεζικῶν ἱππέων
Οὐδὲν ἔοικε, ἀλλὰ κυρεῖν καὶ παροξύνεσθαι μόνον.
Atque à ineuntibus deludier eratibus
Tàquàm homines nihili, nauci, prorsus, ignauidos.

vbi Scholiastes: Παροξύνεσθαι δὲ λέγουσι δοκεῖ, τοὺς τὰς γυναῖκας διαφθείροντας. Membranæ autem Rom. hoc loco legunt: Παροξυνομένων ἐπὶ τοῦτο, οἷον ἀναπηδᾶν ἢ ἀναθορυβεῖν ὅταν γάμους ἔχωσι ἐπὶ τοῦτο. Mendosum) ἐπὶ τοῦ γυναικῶν ἐδεῖ· ἐπὶ δὲ ἀνδρῶν ἐκ τῶν ἐναντίων ἐξυβρίζειν λέγουσι. εἶδε καὶ Ἀναξανδρίδης ἐν τῷ Διὶ ἐπὶ ταῦ·

67. Ludum explicat differè Iulius Pollux lib. IX. Allusit Plato lib. IV. de Repub. Ἐλάττω δ' ἀνδρὸς πόλις εἶναι πόλεως, ἀλλ' οὐκ ἐστί, τὸ γ' ἀληθὲς εἰπεῖν. Vaticanus autem ita legit: Πόλεως παίζειν. οὐδὲ τὰ τοιαῦτα πιθανόν.

68. Quòd Homeri versum frustrà quæram, reponam Oppiani Cilicis hæc è libro II. Cynegeticôn extremo:

Οὐκ ἰχνέα κρυπτὸν ἔχουσι κυνηγέτα λύκου
Μίζονες ἀμφίδρομοι δ' ἐχέπλεθρον ἔχουσιν
Ἀγρωτῆρα μαχητὴν κρυερὸν τε θέλγρον ἔχοντα.
Οἱ μὲν γὰρ δασέεσσι καὶ ἀκτερέεσσι πεπύκνων
Τυτθὸν, ὁμοιωτὴν ἑὸν ἀκτέσσι χρόα δοιάζει.
Οἱ δ' ἄρα τῷ μεγάθει πολὺ μείζονες, αὐτὰρ ἑκάστῳ
Οὔλα πεπλεγμένα ἀμφὶ τέρεμνα ἀκαχεῖν.

Quæ ita Bodinus reddidit:

Prætermitto genus rigidum maiori; Lebini
Quippe duplex est horrificis armata sagittis
Forma, duplex Ermæum, & crispatum vterque

Sed

Sed minor aut nulla, aut non magno robore pollet.
Arrectis horrens hirsutibus per corpora spinis.
Maior magna gerit truculento spicula dorso,
Et pugnax acres audacis pectore mouet.

De vulpe idem poëta libro proximo:

Nec silua densis ita se obtexerit aduena rebus
Obuia vt illorum vultus, quàm dolus ipse latentes
, &c.
Excellit nimium reliquas vulpecula vafra
Calliditate feras, nec deest audacia præsto, &c.

Ionis autem Tragici in Phœnice versus extremos adfert Plutarchus Commentario Vtra animantia plus rationis habeant terrestria an aquatilia, & integros paulòque diuersos Athenæus, quo modo etiam hic edendos numeris constitutis censuimus.

69. Etsi Suidas totidem verbis descripsit, negationem tamen addendam arbitror, quo modo Plato extremo libro II. de Legibus extulit, itemque Plutarchus in Præceptis connubialibus, ac De tuenda valetudine, & Diogenianus, quem vide Adagio, Μὴ πῦρ δεῖ πῦρ. Pythagoricum quid redolere videtur, qui & *gladio ignem fodere* Symbolo vetuit.

70. Prouerbium est apud Plautum in Rudente, & Terentium in Phorm. atque adeò in Actis Apost. cap. IX. vet. 5. Σκληρόν σοι πρὸς κέντρα λακτίζειν.

71. In Vaticano erat non rectè, extra carminis legem:

Πολλὰ μεταξὺ πίλου πίπτει κύλικος καὶ χείλεος ἄκρου.

Mox pro πίνοντι λεγομένων, ibidem lego καὶ πίνοντος λεγόντων. Sequitur deinde ἐπιβαλὼν τῷ πίνοντι, pro quo idem præfert ἐπιχέας τῷ πίνοντι. Malè quoque pro his πολλὰ δ' ἐστὶ παροιμιωδέως, scriptum ibidem erat παρὰ τοῖς παροιμιωδέσιν, cæteris omissis. Prouerbium autem est in Agellio lib. XIII. cap. XVII. eodem ferè modo explicatum, habeòque Lycophronis interpres Isaacius Tzetzes ex Aristotele, quem etiam laudat vnà cum hoc Dionysio Thrace ὁ τῶν μελῶν Didymus, seu quis alius est auctor, in Odysseam Homeri χ'. quem lege. Lycophron tamen à Zenobio diuersus abit, qui ad alterum Ancæum Prouerbium retorsit, Lycurgi nimirum & Antinoes filium, Iasonis in aurei velleris expeditione comitè, qui post reditum ab apro Calydonio necatus fit: de quo in Arcadicis Pausanias, & Apollonij Rhodij interpres. Hic autem Ancæus Neptuno & Astypalea Phœnicis filia editus. Adeò variatum in Fabulis, affinitate, vt fit, nominis, & apri dente vterque periit.

batur, famuloque iussit vinum sibi vt misceret. Cumque ori calicem admoturus esset, sermonem illum in memoriam seruo redegit. Subiecit ille versum illum:

Multa cadunt inter calicem supremaque labra.

Dum hæc aguntur, alter ecce famulus nuntiat à magno apro vastari vineam. Ancæus itaque potu omisso ad aprum aduolat, ictusque eius dente periit. vnde ortum Prouerbium. Dionysius autem ab Antinoi proci Penelopes calamitate deriuat. Calicem enim dum ebibit, ab Vlysse percussus interiit.

72. Paupertas sapientiam fortita est.] Tractum hoc κωμῳδικῶς ex Euripide, quòd inopes artes plurimas exerceant.

73. Omnia chnaumata.] Sic fragmina vocant bellariorum ac placentarum. Significat itaque omne negotium.

74. Quæuis terra patria.] Sumtum ex oraculo, quod Meleo Pelasgo de patria consulenti datum. Cuius oraculi meminit Muaseas & Dionysius Chalcidensis.

ἢ ἀκέραιον ἐκύλισεν κεφαλὴν ἀπ' αὐτοῦ. μέλλων δὲ τῷ κύλικα προσφέρειν τῷ στόματι, ὑπεμίμνησκεν αὐτὸν τοῦ λόγου. ὁ δὲ ἔφη ἢ εἰρημένα εἴχεν. τοῦτο λεχθέν, ἀκούσας ἦλθον ἀπαγγέλλων, ὡς ὑπερμεγέθης σῦς ἢ ὄρχατον λυμαίνεται. ὁ δὲ Αἰγαίων ἀποβαλὼν τῷ πόσει, δῆτα τὸ σιῶ ἄρπασε, κἀ πλησίον ὑπ' αὐτοῦ ἐπελύθησαν. ὅθεν ἡ παροιμία. Διονύσας δὲ φησὶν εἰρῆσθαι αὐτὸν ἀπὸ τῆς Ἀντίνου μνηστευομένου τὴν Πηνελόπην συμφοράς. παροιμιάζομενος γὰρ τὸ ἔκπωμα, ἐπελύθησε, τῷ θεῷ ὢν ἢ Ὀδυσσεύς.

72. Πενία δὲ σοφίαν ἔλαχε.] Κωμῳδικῶς τοῦτο εἰς τὴν Εὐριπίδου εἴληφεν. παροσον οἱ πένητες πολλὰς τέχνας ἀσκοῦσιν.

73. Πάντα χναύματα.] Λέγουσι τὰ ἀποθραύσματα τῆς ἰτρίου ἢ πλακοῦντος. τὸ σιῶ Πᾶν χναῦμα σημαίνει, ὅλον, πᾶν πρᾶγμα.

74. Πᾶσα γῆ πατρίς.] Τοῦτο μέρος ἐστὶ χρησμοῦ, ὃν αἰτήσαντι ὁ Θεὸς Μέλητι τῷ Πελασγῷ περὶ νικήσεως μαντευομένῳ. μίμνον) τὴν χρησμοῦ ἢ Μιλησίας, ἢ Διονύσιος ὁ Χαλκιδεύς.

75. Πολλοὶ

71. Alij non Euripidi, sed Aristoni id tribuunt. Res nota ac decantata Theocrito in Piscatoribus, Virgilio ac Persio. Plautus in Sticho de paupertate: *Illa omnes artes perdocet, vbi quemque attigit.* Apuleius in Apologia multis prædicans paupertatem: *Paupertas*, inquit, *prisca apud secula omnium ciuitatum conditrix, omnium artium repertrix*, &c.

73. Hesychius χναύματα exponit τὰ βράμματα, ἢ τὰ ἀφαιρούμενα ἀπὸ πλακοῦντος. Vide Pollucem lib. VI. cap. IX. Aristophanes quoque apud Athenæum ὑπερσκευὴ adhibet, χναυμάτια ἐλαίου. aliter autem hîc Vatic. præfert codex: Πᾶν χναῦμα λέγει τὰ ὑπολειμματα ἢ σκευάσιμα. λέγει γοῦν ἐστὶ τὸ σὸν πρᾶγμα.

74. Πατρὶ ἐπιόντων χρωμένῳ.] Sic reposui è Vatic. lib. pro illis editis, ἀεὶ πάντων μαντευομένῳ. Affine huic Teucri illud apud Tullium v. Tusc. *Patria est vbicumque bene*, de quo Muretus in Variis lib. II. cap. III. Adhibet Aristoph. in Pluto, & ἄλλως: Τῶν γὰρ σοφῶν ἀγαθῶν πᾶσα γῆ πατρίς.

75. Ora-

75. Πολλοὶ θυεβόλοι, παῦροι δέ τε μάντιες ἄνδρες.] Φιλόχορος φησὶ ὅτι Νύμφαι κατῴκησαν ἢ Παρνασσὸν, ἔπειτα Ἀπόλλωνος τροφοὶ Ἀπόλλωνος φοῖτις, καλούμεναι Θριάδες. ἀφ' ὧν αἱ τῶν μαντικαὶ ψῆφοι Θριάδες καλοῦνται. ἄλλοι δὲ λέγουσι τὴν Ἀθηνᾶν εὑρεῖν ἢ δῶρον τὴν ψήφων μαντικήν. ὃς δὲ δαιμονιώτερος μᾶλλον ἢ Δελφικῶν χρησμῶν, ἢ Διὰ χαρίζόμενον τοῦ Ἀπόλλωνι, ψευδῆ κατέστησεν τὴν δι' ἐκ τῆς ψήφου μαντικήν. πάλιν ὧν τὴν ἀνθρώπων ἐθὴ τοὺς Δελφικοὺς ἐρωτώντων χρησμοὺς, ἢ Πυθίαν εἶπεν, Πολλοὶ θεσπέβολοι, παῦροι δέ τε μάντις ἄνδρες.

76. Πίτυος τρόπον.] Λέγεται κατὰ τῶν κακῶς ἀποθνῃσκόντων. παροσον ἡ πίτυς κατασχισθεῖσα οὐκέτι φύεται. μέμνηται δὲ αὐτῆς Στάφυλος ὁ Ναυκρατίτης.

77. Πολλοὶ νάρθηκοφόροι, παῦροι δέ τε βάκχοι.] Παροιμία ἐπὶ τῶν ψευδῆ δόξαν ἐχόντων.

78. Πάντα ὀκτώ.] Εὔανδρος τοὺς ὀκτὼ τοὺς πάντων ἐφ' ἑαυτοῦ τοὺς θεοὺς, Πῦρ, Ὕδωρ, Γῆν, Οὐρανὸν, Σελήνην, Ἥλιον, Μίθραν, Νύκτα. ἄλλοι δὲ φασὶν ἐν Ὀλυμπίᾳ τὰ πάντα εἶναι ἀγωνίσματα ὀκτώ, Στάδιον, Δίαυλον, Ὁπλίτην, Πένθλον, Παγκράτιον, καὶ τὰ λοιπά· ἀφ' ὧν εἰρῆσθαι πάντα ὀκτώ.

75. Multi sortilegi; paucos est cernere vates.] Philochorus refert tres Nymphas Apollinis nutrices Parnassum incoluisse, quæ Thriæ sunt dictæ, & à quibus diuinandi sortes Thriæ appellatæ. Sunt qui affirment rationem diuinandi per sortes à Minerua repertam. Quæ cùm magis floreret quàm oracula Delphica, Iupiter, vt Apollini gratificaretur, vanam per sortes diuinandi rationem reddidit. Cùm verò mortales Delphica iterùm frequentarent oracula, respondit Pythia:

Plures thriobolos, paucos est cernere vates.

76. Piceæ ritu.] De iis dictum qui funditus pereunt. Pinus enim excisa non renascitur. Meminit Staphylus Naucratites.

77. Multos thyrsigeros, paucos est cernere Bacchos.] In eos iactatum qui falsam existimationem sunt consecuti.

78. Omnia octo.] Euander deos octo rerum potentes esse scribit, Ignem, Aquam, Terram, Cælum, Lunam, Solem, Mithram, Noctem. Alij octo fuisse in Olympiis certaminum genera, Stadium, Diaulum, grauem Armaturam, Cæstum, Quinquertium, & reliqua. Hinc dici cœptum; *Omnia octo.*

79. Pyrau-

75. Oraculi mentio apud Stephanum Ethnographum in dict. Θεσπ. Affine, quod sequitur 77. Πολλοὶ τε ναρθηκοφόροι, παῦροι δέ τε βάκχοι.

77. Vsurpat Plato in Phædone, alludítq; aduersus Colotem Plutarch. Erasmū vide.

78. Suidas à Stesichori monumēto Adagium deriuat, cuius & Pollux lib. IX. meminit: vel ab Halete, qui octo Corinthi tribus constituit. Desiderius ab ara in Delo constituta, & ab Ægyptiis duplicata fuisse diuinat è Plutarcho de Deo Socratis.

Sic

79. Pyraustæ interitus.] Insectum est volatile, quod lucernæ aduolans lumen apprehendere cùm vult, exuritur. Meminit eius sic Æschylus:

Magnopere flutum metuo pyraustæ exitum. Vsurpatur autem in eos qui malum sibi accersunt.

80. Fuère quondam strenui Milesij.] Ferunt Cares cum Dario Persarum Rege bellum gerentes ex antiqua oraculi voce fortissimam vt gentem in auxilium aduocarent monente, profectos fuisse in Branchidas, deumque eius loci consuluisse num Milesios in belli societatem accerserent. Responsum verò hoc datum: *Fuère quondam strenui Milesij.* Vsurpatus priùs hic versus ab Anacreonte, qui potissimùm floruit Cyro regnante, à quo tertius Darius regnauit.

R.

81. RHADAMANTHI iusiurandum.] Cratinus auctor est per anserem & canem, ac similia Rhadamanthum iurare solitum. vt & Socrates, [libro secundo Possessionum] ne per deos iurarent.

82. Rhamnusia Nemesis.] In Rhamnunte Nemesi statua est posita, decem cubitos alta, solido è lapide, opus Phidiæ, mali ramum manu tenens. Huic ait Antigonus Carystius tabellam plicatilem appensam hac inscriptione: AGORACRITVS PARIVS FACIEBAT. Quod minimè mirandum, cùm & alij plurimi suis alienum nomen operibus inscripserint. Verisimile igitur Phidiam concessisse Agoracrito, qui in deliciis illi esset: & alioqui puerorum flagrauit amoribus.

83. Rheginis timidior.] Rheginos meticulosos esse aiebant. Xenarchus

79. Πυραύστης μόρος.] Πτηνόν ἐστι ζωύφιον. ὃ περιπτάμενον τοῖς λύχνοις, καὶ ἁπτεσθαι ἐπιθυμῆσαν τοῦ πυρὸς, κατακαίεται. μέμνηται καὶ αὐτοῦ Αἰσχύλος ἐν τοῖς,

Δεδοικα μοῖρον κάρτα πυραύστης μόρον.

εἴρηται δὲ ἐπὶ τῶν ἑαυτοῖς περιτιθέντων ἀπώλειαν.

80. Παλαί ποτ' ἦσαν ἄλκιμοι Μιλήσιοι.] Φασὶ τοὺς Κᾶρας πολεμουμένους ὑπὸ Δαρείου τὸ Πέρσου, κατὰ τὰ πάλαι μαντεῖον εἰρηκέναι αὐτοῖς, τοὺς ἀλκιμωτάτους περιδίδοσθαι συμμάχους, ἐλθόντας εἰς Βραγχίδας, καὶ τὸ ἐκεῖ θεὸν ἐρωτῆσαι, εἰ Μιλησίους προσθοῖντο συμμάχους· τὸ δὲ ἀποκριθῆναι, Παλαί ποτ' ἦσαν ἄλκιμοι Μιλήσιοι. δῆλος δὲ ὁ στίχος εἶναι τὸ πρῶτον ὑπὸ Ἀνακρέοντος, ὃς ἔσχατα μάλιστα καὶ Κύρου τὸ Πέρσου ἐβίω· ἀφ' οὗ δὲ ὅσον ἀπὸ Κύρου Δαρεῖος.

P.

81. ΡΑΔΑΜΑΝΘΟΣ ὄρκος.] Κρατῖνος φησὶν, ἐπὶ τοῦ χηνὸς καὶ τοῦ κυνὸς καὶ τῶν τοιούτων ὄρκων Ῥαδαμάνθυν

ZENOBII CENTVRIA V. 145

μάλιστα ὀμνύειν. ὡς καὶ Σωκράτης [ἐν δευτέρῳ Κτητικῶν] ἵνα μὴ θεοὺς ὀμνύωσι.

82. Ῥαμνουσία Νέμεσις.] Ἐν Ῥαμνοῦντι Νεμέσεως ἵδρυται ἄγαλμα δεκάπηχυ, ὀλόλιθον, ἔργον Φειδίου. ἔχει δὲ ἐν τῇ χειρὶ μηλέας κλάδον. ὃν ἔφασκεν Ἀντίγονος ὁ Καρύστιος πίνακίόν τι μικρὸν ἐξηρτῆσθαι ἔχον, ΑΓΟΡΑΚΡΙΤΟΣ ΠΑΡΙΟΣ ΕΠΟΙΗΣΕΝ. εἰ θαυμαστὸν δ' ἐν τῷ ἄλλα μὲν πολλοὶ δεδωκέναι τῷ Φειδίᾳ ἔρωτα ὑπερ ὧν ἐπιγράφασθαι ὄνομα. εἰκὸς δὲ καὶ τὸν Φειδίαν τὸν Ἀγοράκριτον συγχωρῆσαι· ἐνῆν γὰρ αὐτῷ ἐρώμενος, καὶ ἄλλους καταλιπεῖν ὀπίσω τὰ παιδικά.

83. Ῥηγίνου δειλότερος.] Τοὺς δειλοὺς Ῥηγίνους ἔλεγον. Ξέναρχος

Sic & Aristoteles initio de Cœlo *tria esse omnia* dixit Prouerbij species, à tribus quantitatis dimensionibus, recto, obliquo, & circulari. Mithram autem & Solem Persæ eumdem faciunt, de quo varij pluribus.

79. Citat & hunc Æschyli versum Ælianus libro XIII. Histor. Animal. vbi de pyrausta agit, vt de Latinis Plinius lib. XI. cap. XXXVI.

80. Plures Adagij origines colligit Aristophanis interpres in Plutò, quas & Erasmus descripsit, & aliter paulò Michaël Apostolius. Alluxit & idem Comicus in Vespis, vtiturque Synesius Epistola 81. ad Philosopham. Politianus verò ad Milesiorum molliticm referendum censuit, secutus Athenæum libro XII. Diipnos. Porrò Anacreontem quoque laudat Comici Aristophanis interpres: cuius de ætate Eusebius in Chronico Olymp. 61. Anno mundi in Scalig. editione M. CCCC. XXXV. floruisse ait. Suidas etiam sub Polycrate Samiorum tyranno viguisse putat. Zenobius verò ἀναχρονισμὸν oraculi arguere videtur, quod sub Dario, tertio post Cyrum Persarum Rege, Caribus datum.

81. Eadem de iureiurando Suidas, qui Cratinum in Chironibus laudat. Apostolius verò Socratis eum iurandi morè fuisse ait, vt per bruta iurans à dijs abstineret, quos plures esse negaret, quamobrem & ciccutam Athenis obducere coactus est. Illud sanè [ἐν τῷ δευτέρῳ Κτητικῶν] mihi de medio suspectum, (nihil enim nobis hoc quidem loco Vaticanæ membranæ opis tulerunt) & Erasmum aliter legisse comperi. Quid si ὄμνυσιν inscripserit Cratinus, siue alius auctor? nam Socratem ne litterâ quidem scripsam reliquisse ferunt. Pythagoræos quoque sollemni ritu per πλάστρον iurare solitos ait Iamblichus cap. 28. & 29. & in vita Pythagoræ Porphyrius pag. 14. Macrobius in Somnium Scipionis cap. VI. & Suidas in Ἀεὶ θεόν. Formula autem in Auctis exstat versibus, variè tamen à variis allata:

Ναὶ μὰ τὸν ἀμετέρᾳ ψυχῇ δοῦντα τετρακτύν
Πηγὴν ἀενάου φύσεως ῥιζώματ' ἔχουσαν.
Sic per eum nostræ animis affernio tetractun,
Quæ tribuit fontem, vnde fluit natura perennis.

Greg. Nazianzenus Homil. in Pentecosten iurisiurandi huius sic meminit: Τὸν ἐδιδαξάμεθα πρώην Πυθαγόραν σεβόμενον καὶ ἀποστρεφόμενον ὀμνύειν, ὥσπερ οἱ Πυθαγορικοὶ τὸν πλαστὸν ὅρκον, τὸν τῆς τετράδος σεβασμόν. Septenarium Hebræi colunt ex Mosis legislatione: vt Quaternarium Pythagorici, quod etiam ipsis iusiurandum est. Ad quem locum & Niceræ legenda Paraphrasis.

82. De Nemesi etiam Adrastia suprà Zenobius Centuria I. initio, & è variis Erasmus, cuiusque accentor Hen. Stephanus, ac doctissimus Casaubonus ad Herodis Magni inscriptionem nostra memoria via Appia repertam & explanatam. Pro ἐξηρτῆσθαι erat in Vatican. scriptum ἐπηρτῆσθαι: & mox: εἶδε πεζὴ ἡ θεάδελφον. Verti autem FACIEBAT. & scripsisse suspicor Zenobium ἐποίει. Sic enim pendenti titulo quasi inabsolutum opus relictum, statuas artifices ornare soliti. Plinius Præfat. ad Vespas. *Absoluta opera, & illa quoque quæ mirando non satiamur pendenti titulo inscripsisse: vt,* APELLES FACIEBAT, *aut* POLYCLETVS. & Basilius M. de vtilitate ex gentium scriptis capienda.

83. Addit Suidas Dionysij id tyranni iussu accidisse, vt Rheginos tamquam vecordes Comœdia notaret. Xenarchus, Sophronis F. eius qui Mimographus fuerit, non vt Erasmus è Suida corrupto legit ἐπι-

chus Sophronis filius eorum timiditatem Comica actione perstrinxit.

S.

84. SICVLVS acerbas capit vuas.] In eos dictum qui minima quæque furantur. Tractum à Siculis, qui immaturos etiamnum vuarum racemos furto decerpunt. Meminit huius Epicharmus.

85. Sardonius risus.] Quo de sic Æschylus in Prouerbiis: Qui Sardiniam incolebant Carthaginensium coloniam septuagenario anno maiores Saturno

χθὸ ὁ Σοίφρονος ὑὸς οἷς δειλίαν ἐνωμόδοτον τοὺς Ρήγινους.

Σ.

84. Σ ΙΚΕΛΟΣ ὁμοταχίζεται.] Ἐπὶ τῶν τὰ μικρὰ ἕκαστα κλεπτόντων λέγεται ἡ παροιμία. μετῆλθεται δὲ ἀπὸ τῶν Σικελῶν, τὰς ἀθρώστους ὄμφακας κλεπτόντων. μέμνηται τούτου Ἐπίχαρμος.

85. Σαρδόνιος γέλως.] Αἰσχύλος ἐν τοῖς Περὶ παροιμιῶν φησὶ τοῦτο φησὶν οὕτως· Οἱ τὴν Σαρδὼ κτίσαντες, Καρχηδόνιοι ὄντες ἄποικοι, τοὺς ὑπὲρ τὰ ἑβδομήκοντα ἔτη γεγονότας τῷ Κρόνῳ ἔθυον

νοχάτου. Nam ipse Suidas Sophrona μίμους δράματα scripsisse auctor est. *Xenarchi* autem hic in Vaticano cod. nulla mentio. Sic enim præfert: Καὶ ὁ Σοφίλου ἐμφερόμενος τοῖς Ρήγινοις. Cæterùm *Xenarchi* Comici hæc citat Athenæus, *Pentathli*, *Purpura*, *Scytha*, & *Semnus*. Meminit etiam Suidas.

84. Meminit & Suidas, additque dici etiam posse ἐπὶ τῶν τὰ ἀφανίζειν ἐπιχειρούντων.

85. Variè Adagium hoc à variis explanatum, de Græcis extra Suidam & Apostolium, ab Eustathio in Odyss. ν. Ioan. Tzetze in Hesiodum, & Isacio Tzetza in Lycophronem. Vruntur verò plurimùm his Cicero lib. VII. ad Fam. ad Fabium Gallum: *Videru mihi vereri, ne, si illum habuerimus, rideamus* γέλωτα Σαρδόνιον. Plato lib. I. de Republ. Lucianus in Asino, & alibi. Plutarch. περὶ Συμπαθειῶν, & in Gracchis. Denique Nonnus Panop. Dionysiacôn libro XX. vers. 109.

Καρδίῃσι γέλων γλαυκόχροον ἔκλαγε χαλκὸν.
Sardonium ridens, emisit ab ære cachinnos.

Qui Sardiniam incol. Carth. coloniam.] De Carthaginiensium ritu filios Saturno immolandi Plutarchus in Apophthegm. itemque *Clitarchus* apud Suidam, quem *Clearchum* vocat Erasmus. Quò respexisse crediderim Plautum in Amphitr. *vt sit Saturni hostia*. Nunc de scriptura vi-

deamus codicis Vaticani, vbi lego: φούσιον γάρ τι ἔστιν ἐνίοτε παρωνύμιον τὸ τοιοῦτον, ὡς γενόμενον ἀπὸ μὴ γενέσεως, καθάπερ δὲ ἀντίφωνον).

Timæus verò ait.] Eadem Hesiodi interpres his versibus, quo modo Erasmus reddidit:

——— *Cæterùm sunt qui ferant,*
Gentem esse quãdam Sardanorum barbaram,
Ætate qui fessos parentes in loca
Prærupta raptes deferant, atque ibi neci
Saxisq; fustibusq; dent miserrimos,
Ex ardua subinde præcipitent petra.
Atque inter hæc impii rident isti;
Ludunt, temere parricidia lusibus.
Alìs probatur magis hæc sententia:
Ridere eos qui sic necantur, quippe qui
Spectent suorum pignorum vesaniam
Citatq; rerum & assuariat vices.

Alij ad Sardoum insulam.] De hac herba Solinus cap. x. Polyistoris, Plinius lib. XXV. extremo, Dioscorides lib. VI. Seruius in Ecl. VII. ad illud:

Immò ego Sardoum videar tibi amarior herbâ.

& apud Serenum Sallustius: Tzetzes item vterque in Hesiodum ac Lycophronem. Latinus Drepanius in Panegyr. *Serenos ego vultus induebamur, & ad illorum vicem, qui degustato Sardorum graminum succo seruitutem in morte ridere, imitabamur læta, sic ridentes.* Et pulcrè Saluianus Massiliensis presbyter, elegans

ZENOBII CENTVRIA V. 147

ἔθυον γελῶντες καὶ ἀσπαζόμενοι ἀλλήλους. αἴρχρὸν γὰρ ἦρωῖτο δακρύειν καὶ θρηνεῖν. τὸ οὖν ἀφανισθῆναι γέλωτα, Σαρδόνιον κληθῆναι. Τίμαιος δέ φησιν αὐτοὺς ἐφάπτας τοὺς γονεῖς ἐν οἷς μέλουσι βάλλειν βόθρους, εἶτα εἰς σχίσας καὶ καταχρημίζειν· φθειρομένους δὲ αὐτοὺς γελᾶν, ὅθεν τὸν ἀπὸ τῶν τόπων ἀδικεῖν, καὶ δόξαι τὴν μανικὴν καὶ κακῶς τελευτᾶν, τινὲς δὲ ἀπὸ Σαρδόος τῆς νήσου. φύεται γάρ τις βοτάνη ἐνταῦθα, ἧς οἱ γευσάμενοι μὴ ἀναστῆναι καὶ γέλωτος διατελοῦσιν. ἄλλοι δὲ τὸν καθ' ὑπερβολὴν γέλωτα χαράγματι, Σαρδόνιον καλοῦσι λέγουσιν, ἀπὸ τῶ σπανίου τοῦ ὀδόντας. Σιμωνίδης δὲ φησὶ τὸν Ταλὼ πρὸ τῆς εἰς Κρήτην ἀφίξεως οἰκῆσαι τὴν Σαρδὼ, καὶ πολλοὺς τῆδε ἐκ ταύτης διαφθεῖραι οὓς πελατιώτας σεσῆναι, καὶ ἀπ' αὐτοῦ ὁ Σαρδόνιος γέλως. ἐφεῖσθαι δὲ τῷ Ταλῶ τοιόνδε μυθολογοῦσι· φασὶν αὐτὸν τὸ χαλκοῦν γένους εἶναι· δοθῆναι δὲ Μίνῳ παρ' Ἡφαίστου εἰς φυλακὴν τῆς νήσου Κρήτης. ὅτε φλέβα μίαν εἶχεν, ἀπὸ αὐχένος ἄχρι σφυρῶν καθήκουσαν. κεῖτο δὲ τὸ ἄκρον αὐτοῦ φλεβὸς ὅλος ὑπήρετο χαλκοῦς. τρὶς δὲ ἑκάστης ἡμέρας ἡ νῆσον περιερχόμενος ὁ Ταλὼς ἐτήρει. δὸ ὅτε Ἀργὼ πλέουσα ἦλθεν Ἰάσονος, ὑποτρόπους ἀπὸ Κόλχων, ἐκώλυε τῇ νήσῳ προσορμεῖσθαι. ἀπατηθεὶς δὲ ὑπὸ Μηδείας

---

elegans scriptor, lib. VII. de Prouidentia: *Sardonicis quodammodò herbis amicum Romanorum populum putes saturatum: moritur & ridet.* Eusebius Gallicanus Episcopus (vulgò falsò Eusebius dictus Emissenus) Homilia de SS. Epipodio & Alexandro: *Similes illis, qui fortè sumentes exotisbicis herbarum succos cum risu perire dicuntur.* Apij autem genus hanc fuisse herbam notat eruditissimus Torrentius ad Horatij Odam XI. libro IV. Carminum.

Κατὰ τῶ σπανίου.] Talis rictus canum &

immolabant, ridentes ipsi & inuicem gratulantes. Lacrymari enim ac lamentari hîc turpe creditum. indeque fictus risus Sardonius appellari cœptus. Timæus verò ait solere Sardos parentes ad oram fossæ præcipitandos collocare, fissisque lignis cædere, ac mox deficere. Ac sic pereuntes ridere ob liberorum in se impietatem, opinionémque beatitudinis atque exitus felicis. Alij ad Sardoum insulam referunt, vbi herba nascitur, qua gustata rictu os diducatur, ac renideant morientes. Quidam simulatum risum Sardonium appellatum ferunt κατὰ τῶ σπανίου τοὺς ὀδόντας, à nudatis dentibus. Auctor verò est Simonides Talum, priusquam in Cretam deferretur, Sardiniam habuisse, multosque ibi mortales occidisse. Quos & morientes ringi solitos ait, indeque *Sardonium risum* dictum. De Talo porrò sic fabulantur; æneum fuisse, datumque à Vulcano Minoi, Cretam vt custodiret. Vnica huic vena à cerui-ce ad imos vsque talos porrecta, cuius extremum cutis clauus æreus obturarabat. Ter quotidie insulam obibat Talus, excubias agens. Quare Argon nauê Iasone duce è Colchide redeuntem in portum appellere Cretensem vetuit. Verùm deceptus à Medea periit,

periit, vt quidam tradunt, hausta veneni potione ad insaniam eum redigente; vel, vt aliis placet, quòd immortalem se illum redditurum promitteret. Et clauo extracto, defluente assiduè sanie ac sanguine sic exspirauit. Rursum alij tradút à Pœante directa in talũ sagitta occisum.

86. Sarpedonium littus.] Locus hic Thraciæ fluctibus assiduè atque vndis agitatus, vbi Neptuni fanum. Est & alius in Cilicia, rursumq; alius ad Oceanum, in quo Gorgonum domicilium.

87. Sybaritica mensa.] Pro lautè & opiparè instructa. Delitiis enim diditi Sybaritæ.

88. Sybaritæ per plateas.] Adagiũ de pomposo incessu atq; insolenti.

89. Siculus miles.] Prouerbio dictum. quandoquidem regnante in Sicilia Hierone, peregrino sunt plurimùm ac mercede conducto milite vsi.

90. Scoracizare.] Pro cõuitiari. Ductũ ab eo quod est, Ad coruos ablegare.

91. Ficum petis.] In eos dictum qui

ἀπίθανον, οἷς μὴ ἔνιοι λέγουσι, δῆθεν φαρμάκων αὐτῷ μειξάντων ἐμβαλόντος. οἷς δέ τινες, ὑποχειρίου πεποιῆσθαι τὸν, καὶ τὸ ὅλον ἐξολέσαι, δῆλον ἐποίησε τὸ ἐκ τῶν ὤμων, ὥστε διττὸν πεθνάναι. τοῖς δὲ διττὸν πλοκὴν ἔσεσθαι λέγουσιν ὑπὸ Ποίαντος εἰς τὸ σφυρὸν τοξεύθεντα.

86. Σαρπηδόνια ἀκτή.] Τόπος ἐστὶ Θρᾴκιος, ἀεὶ κλυδωνιζόμενος ἔχων, καὶ κυματούμενος ὑπὸ Ποσειδῶνος. ἔστι δὲ καὶ ἑτέρα Σαρπηδονία ἐπὶ Κιλικίων καὶ ἄλλη πρὸς τῷ ὠκεανῷ, Γοργόνων οἰκητήριον.

87. Συβαριτικὴ τράπεζα.] Ἀντὶ τῆς ἐν πολυτελείᾳ. τρυφηταὶ γὰρ οἱ Συβαρῖται.

88. Συβαρῖται διὰ πλατειῶν.] Παροιμία ἐπὶ τῶν σεμνοπρεπῶς πορευομένων.

89. Σικελὸς στρατιώτης.] Παροιμιώδης, ἐπεὶ ξένος ἱεράνδου στρατεύσας ὡς δεῖ πολὺ οἱ ὑπὸ Ἱέρωνα.

90. Σκορακίζειν.] Ἀντὶ τοῦ, εἰς κόρακας πέμπειν, ἀποδιοπομπεῖσθαι.

91. Σῦκα αἰτεῖς.] Λέγεται λοιδορούμενος τοῖς κολακεύουσι. οἱ γὰρ Ἀθηναῖοι ἐκολάκευον τοὺς γεωργούς, ἐπιλεγόμενοι παρ' ὧν λαμβάνειν τὰ πρόσφατα σῦκα. ἐλπίζοντο γὰρ ἑαυτῶν καὶ πάλιν ἐλθεῖν εἰς πλοῦτον.

91. Σῦκον ἱερὸν Ἑρμοῦ.] Παροιμία ἐπὶ τῶν ἐπικερδῶν ἐπ' ὠφελείαν τοῖς ἐκλαμβάνουσι. εἴποτε γὰρ φανείη σῦκον, τοῦτο τοῦ Ἑρμοῦ ἀνατίθεσαν· τοῦτο δὲ οἱ βωλόμενοι ἀπελάμβανον.

93. Σὺν Ἀθηνᾷ καὶ χερσὶ κίνει.] Παροιμία ἐπὶ τῶν μὲν χρῆναι ἐπὶ τῷ θεῷ ἐλπίσιν καθημένους ἀργεῖν. τιθεῖσι δέ τινες παροιμίαν ἐπὶ γυναικῶν καὶ μάλιστα ὀρθοδιδασκάλων ἐργαζομένων. ἡ γὰρ Ἀθηνᾶ ἐργάνη. εἰρηκὼς δέ τις ἐπιλάπου, ἐν ᾧ ὁ μὲν ἵππος εἰς πηλὸν ἐνεπέπηγει· ὁ δὲ, ἄλλον βοηθὸν, ἐπεκαλεῖτο τὸν Ἡρακλέα. μιμεῖται δὲ τοῦτον καὶ Εὐριπίδης. ἔνιοι δὲ φασιν ὅτι μέλλων τις ἀγωνίσασθαι, χρησμὸν φθέγξατο ἡ Ἀθηνᾶς εἰληφὼς, ὅτι νικήσει. ἐκφανὲν δὲ τὸ μηχάνημα τοῖς ἀντιπάλοις βαλεῖν εἰς τὸ θέατρον, καὶ κατὰ βαλὼν τὰς χεῖρας ἐκτύπει, ἕως ἐκπεσὼν ὑπὸ τοῦ ἀνταγωνιστοῦ ἐνικήθη.

94. Συρακόσια ἑστίασις.] Ἡ πολυ-

ret: Σὺ δὲ τὰ τῶν ἄλλων μὴ αἴτει. Affine & huic quod suprà allatum Centur. v. Adag. 51. Ὁ Σκελὶς θέλασσαν, de mercatore naufrago, fracta ficuum plena naui. Vatic. autem hic legit: *Ἐπιζήτει δὲ ἄωτα*, pro quo editum *ἀεὶ τὰ*, rectè vt τῶν χωρὶς exaudias.

93. Ἡ δὲ Ἀθηνᾶ ἐργάνη.] Addit Vatican. *ἐμεῖται τὸ, Αὐτὸς ἢ τῶν θρῶν, εἶπε τοὺς θεοὺς κάλου-ῦμεν*) ἢ, &c. Sequitur mox in eodem: *Ὁ δὲ Ἵππος διὰ χηρὸν βυθοῦ ἐπεκαλεῖτο ἢ Ἡρακλέα. ἀ δὲ ἐπιλάπου ἀυτὸν τὰ χεῖρε ἀφυρῶντα τὸ δεῖ κακεῖν.* Μίμεται), &c. Commemorat & Suidas addito illo veteris poëtæ *αὐλῶνι*:

Αὐτὸς ἢ τῶν θρῶν, εἶπε τοὺς θεοὺς κάλει.

Fac interim ipse aliquid, dein deos voca. Affine & illud Varronianum, *Dij facientes adiuuant.* quod tamen de sacrificantibus non-nemo interpretatur. Palladem artificiosis mulierum operibus præfuisse auctor Hesiodus lib. 1. ἔργων:

—— *αὐτὰρ ἐπὶλιὰν*
Ἔργα δέδαικεν, πολυδαίδαλα ἰδυῖα θεάων.
—— *inde Minerua*
Cùm textura aliæ artes quoque tradere mandit.

94. De Syracusanorum luxu ac mensa non pauciora Athenæus, quàm de Sybaritica, quæ Erasmus congessit Chil. 11. Centur.

equorum; vnde & *Remittere* dixerunt Latini, & Appul. *Restrictis si fortè libellis referis.*

Thalum.] De Thalo Cretensi Catullus, & nos pluribus ad Pomp. Melam De situ Orbis, itemque Ianus Parrhasius in Epistolicis Quæstionibus.

87. De Sybaritarum luxu multa Athenæus, & Animaduersionibus eruditissimis in eumdem Isa. Casaubonus. Ælianus libro 1. cap. XIX. *πολυτ. ἱστορίας.* Suidas item, ac de nouitatis Politianus Miscellan. capite XVI. & Desiderius. Hinc *Συβαρίζειν* dixit Aristoph. *τὸ ἰδιωτ.* & ad eam formam *Σκολιὸν πράττειν* Natianzenus Epist. ad Basilium. Vide & mox Adag. *Syracusia mensa.* Vatic. autem sic præfert: *ἀεὶ τῶν, ἢ πολυτελεῖ.*

88. Ad Sybariticum gradum respexit Sextus Africanus libro, qui *Κέστος* inscribitur: *Sed enim Sybarita saltu præturgidi*, &c. apud Erasmum.

89. De Caribus suprà idem Zenobius semel iterumque recuit, stipendia aliis facere solitis.

90. Vide suprà *Ἐκ λέγειν* Centuria III. Adag. 87. Suidas: *σκορακίζειν, ἀντὶ τοῦ Ἐκ λέγειν ἀποστέλλειν, ἢ πέμπειν εἰς κόρακας.* Vide Hesychium, & Etymologũ.

91. Est Aristophanis in Vespis; allusisse hoc Prouerbium videtur H. Stephano cum enarratore, quasi lautos cibos peteret ab eo, cui ne quotidianus quidem supperet:

blandiuntur. Athenienses enim agricolis adulabantur, quo præcoquas ficus ab iis acciperent; augurantes fore vt altero anno copiam vbertatemque reciperent.

92. Ficũ Mercurio.] De re promta & cuiusuis vsui exposita. Ficum enim antiquitus qui repeniset Mercurio faeram suspendebat, indeque cui lubitum erat auferebat.

93. Minerua auxiliante, manum etiam admoue.] Monet Prouerbium, ne quis deos intuocando speret otioso sibi quid obuenturum. Ductum à feminis, quæ occupatæ lanificio, cui etiam præsidebat, Mineruę opem implorabãt. Fertur & ab agasone manasse, cuius cùm asellus luto infixus hæreret, Herculem inuocauit, vt opem ferret. Meminit huius Euripides. Alij ferũt quemdam in certamen iturum responsum à Minerua tulisse, victorem fore. Instante verò certamine theatrum ingressus, manibus deiectis stabat, quousque ab aduersario percussus vinceretur.

94. Syracusana mensa.] De lauta atque

atque opipara dicebatur. Syracusani enim maximè omnium delitiis addicti.

95. Magis elinguis quàm scapha.] Prouerbium ab inquilinis & hospitibus scaphas ferentibus ductũ, quibus liberè loqui ac ne hiscere quidem concessum. Vsurpatur in eos qui liberè sensa mẽtis proferre non possunt. Inquilini ac peregrini scapham in pompis gestabant: cuius etiam ritus in Eunuchis meminit Menander.

96. Lentiscum mandere.] Quod soliti olim comtuli, dentes vt candidiores redderent. Quales & χηροβόσκας Græci nominant.

97. Hospitem apis, verùm siren prædicit amicum.] Sirenam accipe, non vnam ex iniquis Sirenibus, sed insectum aliquod api non dissimile, vt tradit Aristoteles.

98. Commercio sapientium princeps sapit.] Sophoclis est in Aiace

τῶν Λοκρῶν. Πλάτων δὲ Εὐριπίδου φησὶν εἶναι τὸ ἰαμβεῖον. καὶ οὐδὲν θαυμαστόν. συμπίπτουσι γὰρ ἀλλήλοις οἱ ποιηταί.

99. Σοὶ δὲ θεοὶ μάκαρες.] Τοῦτο ἐπιλέγουσιν οἱ ῥαψῳδοί, οἷς καὶ οἱ κιθαρῳδοί, Ἀλλ' ἄναξ μάλα χαῖρε.

100. Σαυτὴν ἐπαινεῖς.] Αὐτὴ τὴν κατ' ἄλλου λεγομένην ἔχει. τὸ δὲ πλῆρες ἔχει οὕτως,

Σαυτὴν ἐπαινεῖς, ὥσπερ Ἀστυδάμας ὕων.

Ἀστυδάμας γὰρ ὁ Μορσίμου ὑποκρινόμενος ἐν τῇ ὑποκρίσει Παρθενοπαίου, ἐψηφίσθη εἰκόνος ἐν τῷ θεάτρῳ ἀνασταθῆναι. γράψας δὲ αὐτὸς ἐπίγραμμα ὁ Ἀστυδάμας ἔγραψεν ἀνελεῖν αὐτὸ τὴν βουλήν. οἱ δὲ ἐψηφίσαντο ὡς ἐπαχθῆ αὐτὸ μηκέτι ἐπιγεγράφθαι. διὸ καὶ συνέβησαν αὐτὸν οἱ ποιηταὶ λέγειν, Σαυτὴν ἐπαινεῖς ὥσπερ Ἀστυδάμας, γυνή.

Locrensi. Plato verò Euripidi attribuit. Nec mirum. Hi enim Poëtæ consimilia sæpè proferunt.

99. Deo propitio beati.] Ita Rhapsodi canebant: vt & Citharœdi, Ἀλλ' ἄναξ μάλα χαῖρε, *Sed plurimùm Rex salue.*

100. Laudas teipsam.] Concisè dictum: integrè verò sic:

Laudas teipsam mulier, Astydamæ in modum. Astydamas enim Morsimi filius, histrio, cùm Parthenopæa actione nauiter sese gessisset, decreta illi statua in theatro est. Scriptum sibi ipsi Epigramma in concilium attulit. Senatus verò ne allata inscriptio vt molesta statuæ appenderetur decreuit. Vnde & poëtæ irridentes vsurpabant: *Teipsam laudas mulier, vt Astydamas.*

tur. 11. Plato lib. 111. de Republ. Συγχωνεύειν ἡ, ὃ οἶμαι βάσκειν, καὶ Σκαλιγὴν μυκλίαν ἄφυν, ὃν ἔνιοι, οὐκ αὐτός. Aristophanes in Daitalẽsi:

Ἀλλ' ἐξ ἀνάγκης πάντα καὶ τἄμπαλιν,
Ἀλλὰ μᾶλλον πλουν, ἐπεὶ ἥδιον ἐγκύει
Συγχωνεύειν βάσκειν, Χαλκιδικὸς γ' ὢν ἴσως.

95. Suidas in eos dictum ait, qui ob degenerem animum & metus causa tacent, ex Theophrasto de Legib. Erasmus etiam σωφρόνως σκάπτειν legisse se affirmat, nec damnat. Simile huic ; *Mutus magis quàm piscis.* Vaticanus autem codex hîc ὡς ἀφώνοτον, pro ἀφόρητον. Et ἐξὸν δὲ Ν, pro τάπιδ'. Denique ὅτι Ρ πανοῦς, non ἐστ.

96. Dentifricia è lentisco quondam, hodieque in vsu sunt scalpendis dentibus ac mundãdis, de quo in Apophoretis Martialis, *Lentiscum melius*, &c. & lib. 1. Dioscorides. Huius etiam criminis accusatus Apuleius, qui Apologia respondit ad hæc, Celtiberos dentes vrina mundare solitos, vt anteà Catullus ad Egnatium retulerat:

—— *Celtiberis in terra*
Quod quisque minxit, hoc sibi solet manè
Dentem atque rutam defricare gingivam.

97. Versum suis restituimus numeris: Σειρὴν ἄγγελον εἶναι, ξένον δὲ μέλισσαν. Recenset Apostolius & Suidas Prouerbiũ, additque, σειρὴν ζῶόν τι πτερωτόν. In Hesychio σείρη pro σειρὴ legitur, nisi mendosus codex est. De Sirenibus verò virginibus multa præclarè Læuinus Torrentius ad Epist. 12. lib. 1. Horatij.

98. Vidit hoc & Agellius lib. XIII. Noctium Attic. cap. XVII. quæ eadem Sophocles & Euripides extulerint. Est autem hic Senarius Euripidis nomine apud Platonem libro VIII. de Rep. & in Theage. Vitiosè itaque in Agellio hodieque excuditur *in Theæteto* pro in *Theage*, vt rectè monuit Erasmus. Non dissimile est illud Euripidis in Rheso consilium:

Σοφοῦ παρ' ἀνδρὸς χρὴ σοφὰ πυνθάνειν.
A sapiente viro sapientiam discere conuenit.

& singularis Plutarchi Commentarius, ἐν μέλιτι τὸν ἰχθῦν δεῖ τὸν φιλόσοφον δηγνῦσι. Reposui autem hîc σοφοῦ, pro quo Haganoæ σωφρόνως editum.

99. Vitiosè antehac editum Σοὶ ἡ θεοὶ μάκαρες. Nos θεῷ restituimus. Et in iisdem membranis Romanis μέγα χαῖρε legebatur, vt Plato πολὺ εἰπὼν χαίρειν. Lucianus verò μάκαρα χαίρειν λέγε dixit.

100. Suidas, & ex eo Apostolius integrè Adagium attulit, & arrogantis inscriptionis, ideoque repudiatæ, hosce versus:

Εἶδ' ἐγὼ ἐν κοινῷ βουλίῳ, ὦ κοῦροι ἐμοί τε ἅμα,
Οἱ γράψαντ' ἐπιτύμβιον ἀνδρὸς ἀνδρεῖον φίλου.
Ἵν' ἐν' ἀνδρείου ἐπιβάλῃ ἀνδρὸς ἀνδρεῖον ἔπος.
Νοῦν ἢ χρῆμ' ἐπιχθόνιον· οὐκ ἐπίσταντ' ἔτι.

Hoc est, Conrado Gesnero, Westphalo, homine doctissimo interprete:

Vixissent veinam mecũ illi, aut inter ego illos,
Quos penes est lingua facundæ eloquentia bonæ,
Præmia primæ quidẽ citra certamen haberẽ,
Nunc adimunt in quos nil habet impudia.

Adiicit Apostolius *Philemonem* iis Comicis, qui huius arrogantiam in scena irriserint. Adhibet Iulianus Imp. Epist. ad Basilium: Ἐπῄνεσα γὰρ ἐμαυτὸν ὡς Ἀστυδάμας. Vatic. hîc εἶπον praefert, pro ἐπῄνεσα τὸν. & mox ita sanat locum: γράψας γὰρ ἐπιγραμμα ὁ Ἀστυδάμας ἑαυτοῦ ἐκέλευσε ἔχειν ἑαυτῷ ἀνάγκαι ὅτι ἡ βουλή.

CENTVRIA VI.

1. SYRBENAE chorus.] Vsurpatur in chorũ dissonum. Ductum à subulcorum ad sues voce, quæ σύρβα à sono dicta, quæ & *tumultum* significat.

2. Tergora tuetur.] Meminit huius Eupolis in Chrysogene, his verbis:

Planè, quod aiunt, obtuetur coria.

Dictum de iis qui mala impendentia suspicantur.

T.

3. EX tripode dicta.] De verè pronuntiatis Prouerbium, aut ex Delphica aut Pythia tripode. Improbò enim cuidam absurda multa consulenti, Apollo sic demum respondit:

Delphicus è tripode hæc effatur carmina Phœbus.

4. Tantali talenta.] Inclaruit

ΕΚΑΤΟΝΤΑΣ ε'.

1. ΣΥΡΒΗΝΗΣ χορός.] Λύπη τίνας] κρίνεσθαι ἀπέκτων χορός. Λεγόμενος ἐπὶ τῶν ἐπὶ κακῷ τοῖς ὑπ' ἐκείνων ἐπηρεασθεῖσι. Σύρβαι δὲ αἱ τάραχοι ἐλέγοντο.

2. Σκύτη ἕλκειν.] Μέμνηται αὐτῆς Εὔπολις ἐν Χρυσογένει. φασὶ γάρ, Ἀτταγᾶς μὲν ἦν τὸ παλαιόμορον σκύτη βλέπειν. εἶτα] δὲ ἐπὶ τῶν ὑποψιακῶς ἀβασανίστους ἀφεῖς τὰ μέλλοντα κακά.

T.

3. ΤΑ ἀπὸ τρίποδος.] Παροιμία ἐπὶ τῶν ἀληθῶς λεγομένων, ἢ ἀπὸ τοῦ Δελφικοῦ τρίποδος, ἢ ἀπὸ τῆς Πυθίας. πολλὰ γὰρ πεπαρὼν χρωμένῳ πολλὰ ἄζηλα ὁ θεὸς ἀπέλυε, καὶ τέλος ἐπέπαυτο, Ταῦτά τοι ἐκ τρίποδος Δελφικοῦ ἐφράσατο θεοπρόπος.

4. Τάλαντα Ταντάλου.] Διεβάλλετο ὁ Τάν-

ὁ Τάνταλος ἐπὶ πλούτῳ, οἷς καὶ εἰς παροιμίαν ἔβαλε λέγεσθαι. διπλῶς δὲ συμβέβηκεν ἐπὶ τῆς παροιμίας, ἢ τὸ μέν, Ταντάλου τάλαντα. Ἐλαντίζεται· πλοῦτον δέ, Ταντάλου τάλαντα.

5. Τὸ Δωδωναῖον χαλκεῖον.] Κεῖται παρὰ Μενάνδρῳ ἐν τῷ Ἀρηφόρῳ, εἴρηται δὲ ἐπὶ τῶν πολλὰ λαλούντων, ἢ καὶ ἀβασανίστων. φασὶ γάρ, ἐν Δωδώνῃ χαλκοῦν ἐπὶ κίονος ἐν μετεώρῳ κεῖσθαι· ἐπὶ δὲ ἑτέρῳ πλησίον κίονος ἑστάναι τὸ παιδίον ἐξηρτημένον μάστιγα χαλκῆν· πνεύματος δὲ γενομένου μεγάλου, τὸν μάστιγα πολλάκις εἰς τὸ λέβητα ἐκπίπτειν, καὶ ἠχεῖν ἅπτε τὸ λέβητα ἐπὶ χρόνον πολύν.

6. Τερμέρια κακά.] Τὰ μεγάλα, καὶ παροιμία ἐστιν.

7. Τετράδι γέγονας.] Παροιμία, ἢ Ἡρακλέα γὰρ φασὶ τετράδι γεγονέναι, καὶ ἐπὶ δόξαν ἐλθεῖν καὶ ἐπιφανέσθαι, ἄλλως πολυπονεῖν. ἔστι δὲ ἡ παροιμία ἐπὶ τῶν

Tantalus opibus, vt & Prouerbio locum dederit. Quod bifariàm efferri solet, *Tantali talenta talentizare*: &, *Tantali talenta.*

5. Dodonæum æs.] Extat apud Menandrum in Arephoro. Iactatur in impendio loquaces, nihilque intactum relinquentes. Aiunt in Dodona peluem æream in sublimi impositam columnæ, in proxima verò columna puerum pensilem cum scutica ærea. Exorta autem ventorum vi pulsare identidem lebetem, sicque diu resonare.

6. Termeria mala.] Eadem quæ magna sunt; indeque natum Prouerbium.

7. Quarta luna natus es.] De Hercule iactatum, qui sic natus fertur, clarus tamen & celebris, sed multis exercitus laboribus. Vsurpatur autem de

iis

CENT. VI.

DE Σύρβῃ Hesychius, & plutibus Athenæus lib. XV. Etymologus: Σύρβαλόν χρῆμα, ὁ πανταχοῦ· καὶ σαῦλος, ὡς τὸν αὐτὸν ἐπηπορήσαμεν. 2. Erasmus in Adagio: *Meus est in tergoribus*; vertit, *de tergoribus bouum*, Hen. Stephanus accepit *de lecti ac sponticis*, quibus sectui à dominis cæduntur. Aristoph. in Vespis:

Ἢ μὰν ἔγωγ' οὐ τοῦτο βλέπων σοὶ σκύτη πάλαι.
Equidem hoc te die saxo lora intuens.

Athenæus libro XIII. quem locum idem Typographus sic emendabat: ὅτι γὰρ ἔστι χαλκᾶ ἱερὰ γυμνασικοῦ ἀγῶνος ὁ πολλάκις παρεμβεβλημένος ὑπὸ διδασκάλων τοῦ διδάσκοντος αὐτὸν βλέπειν. vbi anteà σοῦ conicit per compendia scriptum, pro πᾶσι. Quod mendum frequenter in Apostolij Paræmiis typis euulgatis commissum obseruaui. Diuersum ab hoc, quod ἐπὶ τῶ πολλὰ πολεῖτο, σαυρωτὴν Græci dicunt pro *tetrico* ac *vultuoso*. Vitiosè autem hîc στὺν βλέπειν excusum erat pro εὖν. Sic Maro Ecl. III. ver. 8.

—— *transuersa tuentibus hircis.*

& Græci, βλέπειν ἰρκίον ἢ Τετταλὸν βλέπειν. & id genus alia.

3. De tripode Apollinis Athenæus libro II. Strabo lib. IX. & Eustathius in *I.* ac de recentioribus Hadrianus Iunius in Animaduersis lib. II. cap. III. Ob. Gisanius in Lucretium, & Ioach. Camerarius in Problematum decuriis, de vtroque tripodum genere cùm militari, tum oraculorum. De origine tripodis Suidas, quem vide. Πυθῖ autem emendandum censui è depraualo per compendium Πυθιήνιον: &, qui turbat versus, ita fortè constabit si Διὸς pro Διονύσου legeris.

4. Τάλαντα Zenobius alibi *falsa* exponit, quod Erasmum fugerat Adag. Σατύρου τάλαντα. Vsi verò hoc Adagio Anacreon, & Epi-

Epicharmus apud Suidam, & Plato in Eutyphrone. Antiphanes apud Athenæum:

Οἷαν ποτ' ἔχει ἡ Θρίβων ὁ Ταντάλου
Μαλακὸν πλάττων τι πλανώμενος ἀνήρ.
Qualem olim habebat & Thribon, qui molliter
Exiit us est ipsis talentis Tantali.

1. Pro Ἀρπάγῃ κίρκῳ legi, quę Comœdia Menandri est, Athenæi auctoritate. Suidas habet Αὐλῇδι, quæ eadem est. Non dissimulandum tamen alia longè significatione quâ pro *tibicina* sumsisse Hesychium, alios q; Lexicographos, nimirum pro μυσαρῷ. Demon Paræmiographus apud eumdem Suidam aliam Adagij originem adfert, quam tamen reiicit, commemoratque & hanc Zenobij. Lege & in *Dodona* Stephanum περὶ πόλεων. Respexit huc Iuuenalis Sat. VI. ver. 441.

Tot pariter pelues, tot tintinnabula credas
Pulsari.

Vaticanus aliter paulò exponit Adagium: ἐπὶ τῶν πολλὰ κακοπαθόντων, καὶ μὴ διαλειπόντων τὰ δεινά· ἢ ἐπὶ τῶν τὸν ἀπὸ χαλκοῦ ἵππον. ἐπὶ δ' αὐτῶ σπείρα πᾶς ἐξωτικὸς ἢ μάστιγα χαλκῆν πλέκεται· καὶ ἐπὶ τὸ ἄλλοτε πάντως ἐκβάλλει, καὶ ἐπὶ πολὺν χρόνον ἠχεῖ. ἀπὸ τούτων μάλιστα.

6. Murilus hîc Zenobius videatur, quòd Adagij originem exponere voluerit, non absoluerit. Suidas supplebit, qui à loco in Cario Τερμέρῳ deriuat, vbi tyrannorum carcer. Melius tamen in Theseo Plutarchus de Τερμέρῳ humana capita crudelem in modum confringente, eademq; pœnâ ab Hercule affecto. Simile ab Erasmo allatum exemplum de Gallieno Imp. sed obscurè, perspicuè magis Trebellius Pollio, & Cœlius Rhodiginus lib. XI. Antiqu. Lectionum cap. VII.

7. Vatic. ita extulit, Τετράδι νέος γέγονας πλήν. Eadem sed vberiùs Suidas, & Eusta-

iis qui pro aliis laborant. Cuius & Plato Comicus meminit. Aiunt autē quarta Luna in deos relatum Herculem.

8. Turture loquacior.] Meminit huius Menander in Plocio. Turtures etenim non ore tantùm, sed & postica corporis parte gemunt. In garrulos dici solitum Prouerbium.

9. Tenedius vir.] Tenes Cycni filius à patre arculæ impositus, mari saluus Tenedum appulsus est. Hic legem tulit vt in causis disceptandis quispiam à tergo adstaret, securim tenens, qua eum qui causa cecidisset, protinus feriret. Iactatum itaque Prouerbium in truci aspectu homines, quòd bipennem illam tenens talis appareret. Meminit & huius Menander in Ephesio.

10. Res Nannaci.] Dictum Prouerbium de rebus vetustate admirandis: vel de iis qui multùm plorant.

ἄλλοις πονήτων. μίμηται] ταύτης Πλάτων ὁ Κωμικός. φασὶ δὲ αὐτὸν καὶ τετράδι γεγονέναι.

8 Τρυγόνες λαλίστερες.] Μέμηται ταύτης Μένανδρος ἐν Πλοκίῳ. γενικὴ δὲ ἡ φυγὴ οὐ μόνον τῇ φωνῇ, ἀλλὰ καὶ τοῖς ὀπισθίοις μέλεσιν ἄχθου. τάττεται δὲ ἐπὶ τῶν πολλὰ λαλούντων.

9. Τενέδιος ἄνθρωπος.] Τένης ὁ Κύκνου ἐξηβληθεὶς ὑπὸ τοῦ πατρὸς εἰς λάρνακα ἐσώθη ἐξ οὗ ἡ θαλάσσης εἰς Τένεδον ἦλθε νῆσον. ἐνομοθέτησεν οὖν, ὅπως τῶν δικῶν γινομένων ἄνθρωπος πέλεκυν ἔχων κατὰ νώτου ἑστὼς καὶ τὰ λεγόμενα, ἵνα ὁ αὐτοῦ δίκην τοῦ πέλεκος πληγὴν λάβοι θάνατον. εἴρηται οὖν ἡ παροιμία καὶ ὅτι τοὺς φοβεροῖς τοῖς ὄψεσι. ὁ γὰρ τοιοῦτος ἔοικεν, φοβερὸς ἐφεστήκει. μέμνηται ταύτης ἐν Ἐφεσίῳ Μένανδρος.

10. Τὰ Νανναχείου.] Εἴρηται ἐπὶ τῶν θαυμαζομένων ἐν παλαιότητι, ἢ ὅτι τοῦ πολλὰ θρηνοῦντος.

Νάννα-

thius in Iliad. β'. Sic & apud L. Florum Pyrrhus Epirota *Herculis se sidere natum, repulsui antibus præsus* queritur.

8. Ælianus Prouerbium adfert, eadémque de turture libro XII. Animal. cap. x. quasi vtrimque foueat, fortè quod toto corporis motu. *Gemitus* autem propria eius vox. Hinc Maro:

Nec gemere aëria cessabit turtur ab vlmo.

De feminis loquacibus etiam Theocritus in Syracusanis:

Τρυγόνι εἰς κατακωφὸν θαλάσσιον ἄμμιν.

Plocij porrò nomine Satyram quoque Menippæam togatorum doctissimus M. Varro apud Nonium inscripsit.

9. Suidas singulatim hæc vberiusque commemorat, vt Cycni fabulam, ac de Hemithea Tenes sorore cistę vnà imposita; à quo & diuersus abit in Phocicis Pausan. Legendus & Stephanus, qui de nummo securi impresso eadem quæ Suidas refert. Varia hinc ducta Prouerbia: *Tenedius homo, patranus, bipennis, tibicen, regula.* Cicero li. II. Epist. ad Q. Fratrem: *Tenedium libertas Tenedia securi præcisa est.* De Tenedo verò inlusa Maronis interpretes ad illud:

— *Tenedos notissima fama*
Insula.

10. Mirè hìc à scriptoribus variatum. Suidas cum Zenobio *Nannacum* nominat, quem Stephanus παλαιόν (qui & in fabula minè euariat) *Annacum* prima à capite N littera extrita. Erasmus *Cannacum* nescio quid secutus Chil. II. Cent. VIII. 10. Pòst tamen Chil. II. Cent. I. *Nannacum* appellat. Pro ἐπὶ τῶν Νανναχείου apparet legisse Stepha-

Νάννακος γὰρ ἐγένετο Φρυγῶν βασιλεὺς, ὡς φησὶν Ἑρμόδωρος ἐν τοῖς Φρυγίοις, πρὸ τοῦ Δευκαλίωνος γενόμενον. ὃς προειδὼς τὸ μέλλοντα καταλυσμὸν, συναγαγὼν πάντας εἰς τὰ ἱερὰ μετὰ δακρύων ἐκέτευσε. Ἡρώδης δὲ ὁ ἰαμβοποιὸς φησὶν, ὑπὲρ τοῦ Νανναχείου κλαύσαι.

11. Τὰ ἕως τοῦ εἰς τὸν θάνατον.] Μέμνηται ταύτης Ἀλέξανδρος ἐν Αἰσώποις. Ἀριστείδην μὲν οὖν φησὶν, ὅτι ὁ μαντεύμενος ἐν Δελφοῖς σεσημασμένον ἐλάμβανε τὸ χρηστήριον. καὶ προειρημένου αὐτοῦ, οἱονοῦν πρὸ τοῦ γνῶναι μέμψις ἦν ἐξ αὐτοῦ, ἢ τοῦ ὀφθαλμοῦ αὐτὸν δεῖ στερηθῆναι, ἢ τῆς χειρὸς, ἢ τῆς γλώττης. ἄλλοι δέ φασιν ὅτι τοῦ καταγνωσθέντος θάνατον ἕως προσφέρετο, ξίφος, βρόχος, κώνειον.

12. Τὸ πρὸς Δρυῒ σκότος.] Ἀριστοτέλης φησὶν ἐν τῇ Σαμίων πολιτείᾳ, Περιηνίους πολλοὺς ὑπὸ Μιλησίων ἀναιρεθῆναι πρὸς τὴν καλουμένην Δρυῒ διὰ τοῦτο καὶ τὰς Περιηνίας γυναῖκας ὀμνύναι τὸ πρὸς Δρυῒ σκότ.

Nannacus enim Rex Phrygum (vt refert Phrygum commentario Hermogenes) ante Deucalionis ætatem cùm diluuium prouidisset, cogens suos in fanum, cum lacrymis diis supplicabat. Hinc Herodes Iamborum scriptor: *Vt Nannaci*, inquit, *more plorem.*

11. Tres ad mortem viæ.] Meminit huius Alexander in Caprariis. Aristidem ait consulto oraculo Delphico, obsignatum accepisse, eidemque edictum, si ante statum diem soluisset, vnum de tribus supplicium subiturum. Aut enim oculo, aut manu, aut denique lingua priuari oportebat. Referūt alij lata iam capitis sententia trium optionem datam, gladij, laquei, aut cicutæ.

12. Per eas quæ ad Quercum tenebras.] Refert Aristoteles in Samiorum Politia, Prienensium complures à Milesiis occisos ad locum, cui Quercus nomen. Quo factum, vt Prienensium coniuges *Per tenebras ad Quercum* iurare sint solitæ.

Stephanum ἐπὶ Νανναχείου κλαύσαι. Vatican. verò cod. τὰ ὑπὲρ Νανναχείου κλαύσαι, & pro ἡδ' ἀδελφὸν ἐστὶ νίκων, longè malim χόνων rescribi, si faueant membranæ, nisi si reddas *ante Deucalionem.*

11. Suidas eadem narrat copiosiùs Centur. XIII. admiscens & illud hìc Prouer. τὰ ἕως τοῦ εἰς τὸν. Suspecta verò mihi lectio: Κλέξω γὰρ ἐγὼ ἐν Αἰτίοις. Theodorus Canterus calumitare mihi caret, tentarat olim ἐν Αἰτωλοῖς. sed propiùs factum est nihil, quàm vt Κλέξω substituerem, Comicum laudatum à Suida, & plurimas eius fabulas Dipnosophista recensent; verùm nihil mutandum à libris defectus censeo.

12. Eamdem historiam vberiùs Plutarchus in Problematis commemorat, vt Prienensium vxores obtestari ac iurare per Quercum cōsueuerint. Illum adi. Nec dissimile quod in Sacris literis legimus, imprecatum monti Gelboē, quo Saul cecidisset, 2. Reg. I. vers. 21. Ὄρη τὰ ἐν Γελβουὲ μὴ καταβήτω ὀφθέντες, ἐν μὴ ὑετὸς ἐν ὑμῖν, καὶ ἀγροὶ ἀπαρχῶν, ὅτι ἐκεῖ ἐρρύπωσαν ἀσπίδα δυναστῶν, ἀσπὶς Σαοὺλ, ὡς ἐχρισθὴ ἐν ἐλαίῳ. *Montes Gelboe, nec vos, nec plana veniant super vos, neque sint agri primitiarum: quia ibi abiectus est clypeus fortium, clypeus Saul, quasi non esset vnctus oleo.* Vaticanus autem liber hoc loco, πρὸς Δρυῒ σκότ, non ἐπὶ.

13. Calculos in pharetra.] Auctor est Phylarchus Scythas cubitum ituros pharetram adferre, & si feliciter dies processisset, album immittere calculum solitos; sin secùs, infaustaque accidissent, nigrum. Vbi verò vita quis decessisset, pharetram proferebant, calculosque adnumerabant. Quorum si candidi plures essent reperti, felicem prædicabant mortuum. Indeque natum Prouerbium de felici die, *è pharetra exsistere*. Menander quoque in Leucadio felicem diem *candidum* nominatum ait.

14. Quid tibi Apollo cithara cecinit?] Pro, Quid vaticinatus est? Vtitur Æschylus in Aiace Locrensi.

15. Hæc tibi pro ludis Pythiis ac Deliis.] In eos dicitur qui extrema quæque tentant ac periclitantur. Adagionis huius Menander meminit. Nar-

13. Τὰς ἐκ τῆς φαρέτρας ψηφίδας.] Φίλαρχος φησὶ τοὺς Σκύθας μέλλοντας καθεύδειν ἄγειν τὴν φαρέτραν, καὶ εἰ μὲν ἀλύπως τύχοιεν τὴν ἡμέραν διεληλυθότες, καθιέναι εἰς τὴν φαρέτραν ψηφίδα λευκήν· εἰ δὲ ὀχληρῶς, μέλαιναν. ὅθεν τὸν μὲν τεθνηκότων ἐκφέρειν τὰς φαρέτρας, καὶ ἀριθμεῖν τὰς ψήφους· καὶ εἰ πλείονες αἱ λευκαὶ, εὐδαιμονίζειν τὸν τεθνηκότα· ὅθεν παροιμιάζεσθαι, τὸν ἀγαθὸν ἡμέρας λέγοντες ἐκ τῆς φαρέτρας εἶναι. καὶ Μένανδρος δέ φησιν ἐν Λευκαδίᾳ, τὴν ἀγαθὴν ἡμέραν λευκὴν καλεῖσθαι.

14. Τί σοι ὁ Ἀπόλλων κιθαρίσει κακόν;] Τὸ κακὸν ἀντὶ τοῦ, ὅτι, ἱμαντούσθαι· ὡς φησὶν Αἰσχύλος ἐν Αἴαντι Λοκρῷ.

15. Ταῦτά σοι καὶ Πύθια καὶ Δήλια.] Ἡ παροιμία εἴρηται δὲ ἐπὶ τῶν ὕστατα καὶ τελευταῖα πειρωμένων. μέμνηται δὲ αὐτῆς Μένανδρος. φασὶ δὲ, ὅτι Πο-

15. Erasmus Adagium ab extremis hilce Zenobij verbis sic conformabat, Ἀγαθὴ ἐκ τῆς φαρέτρας ἡμέρα; quem vide & Adag. *Cretā ustare*, &, *Album calculum addere*. Iunius verò similia profert de *candida die*, & *fabā è* Plutarcho in Pericle Centuria 1 1 1. Adagio 1 1 x. Quibus adde ex eodem Plutarcho Λευκὴν ὠὴν, ominari in aurora solitos veteres. Hesychius: λευκὴ ἡμέρα, ἀγαθή. Phrynichus in vocibus Atticis: Λευκὴ ἡμέρα διαγωγὴ, τὴν εὐπάτειρ ἡμέραν. Catullus:

Fulsere verè candidi tibi soles.

Et iterùm:

Fulsere quondam candidi tibi soles.

Mox lego & verto ἐκείνου τοῦ φαρέτρας, non multitudinis numero τὰς φαρέτρας. Nunc etiam Vaticani cod. breuiorem explanationem repræsentabo. Sic enim ille concisè: Τῶν εἰς τὴν φαρέτραν. Φίλαρχος φησὶ τοὺς Σκύθας μέλλοντας ἡμέραν διαγωγὴν ἕξειν ἱμεβάλλειν εἰς τὴν φαρέτραν λευκὴν· ἐχληρὰν δὲ μέλαιναν. ὅθεν τὸν μὲν τεθνηκότα κρίνειν τὴν ἀριθμὸν τῶν ψήφων· καὶ εἰ πλείους αἱ λευκαὶ εὐφημεῖν αὐτόν· ὥστε παροιμιάζεσθαι τὴν ἀγαθὴν ἡμέραν ἐκ τῆς φαρέτρας εἶναι λέγειν. ὁ Μένανδρος τὴν ἀγαθὴν ἡμέραν λευκὴν φησὶν ἐν Λευκαδίᾳ. Illud etiam incertum an φίλαρχος per υ historicus ille nominandus, vt Athenæus persæpè aduocat; de quo & Suidas scripsisse de Inuentis; an φίλυρχος per ι, vt Plutarchus nominat in vita Camilli, Pyrrhi, & Arati: itemque Hyginus.

14. Æschylus in Aiace Locrensi.] Sophoclis eadem Tragœdia suprà laudata Cent. v. Adag. 98. Sed hi Tragici & sententias, vt diximus, & titulos sæpè communes habuerunt.

15. Nisi quid iudicās fallor, nihil hîc opis adferente Vaticano, aut insignitè corruptus hic locus est, aut certè turbatus ac mu-

ὅτι Πολυκράτης ὁ Σαμίων ἐστρατεύσατο, ἐπὶ πλεῖστον βιώσας μυρίασιν. Τειρεσίου δὲ τὰ μέλαινα θεσπίσαντος Θηβαίοις, τὴν νίκην ἐπ' Ἀργείοις κεῖσθαι, φεύγειν ἐπινοήσαν. καὶ σύλλογοι μὲν ἐγένοντο πρὸς Ἀργείους· αὐτοὶ δὲ νυκτὸς τὴν πόλιν καταλιπόντες, φυγάδες ᾤχοντο. εἰσελθόντων δὲ εἰς τὴν πόλιν Ἀργείων, καὶ τὰ ταύτης τείχη καθελόντες, τὰς οἰκίας συνέθεσαν· ὅθεν ἡ παροιμία πρόσληψιν λάβοι τοῦ τὰ δίκαια βουλευσαμένους, καὶ τὸν θεὸν μὴ ἐκφεύγοντας.

16. Ταῦτα Μῆδος οὐ φυλάξει.] Δικαίαρχος φησὶν, ὅτι μέλλοντος τοῦ Ξέρξου στρατείας γίνεσθαι, οἱ Ἕλληνες δανεισάντες τὰ ἑαυτῶν στρατείας, τὰς οὐσίας ἀπώλεσαν, βουλόμενοι. Ταῦτα Μῆδος οὐ φυλάξει.

17. Τί οὐκ ἀπήγξω, ἵνα Θήβησιν ἥρως ἦσθα;] Ταύτης Πλάτων ἐν Μενέλεῳ μέμνηται. φασὶ δὲ, ὅτι ἐν Θήβαις ὁ ἑαυ-

rant verò Polycratem Samiorum tyrannum expeditionem susceptisse, [" cùm parentum vindicare cædem vellent. Tiresia vaticinante Thebanis, victoriam penes Argiuos futuram, fugam meditati sunt, legatosque ad Argiuos miserunt, & nocte, vrbe relicta, fuga sibi consuluerunt. Ingressis verò Argiuis vrbem, mœnia diruerunt, prædámque collegerunt. Vnde natum Prouerbium, de iniusta patrantibus, nec vindictam effugientibus.]

16. Hæc Medus non adseruabit.] Refert Dicæarchus Xerxe in Græciam expeditionē susceipiente, facultates suas Græcos absumsisse de salute desperantes, his vsos verbis: *Hæc Medus non sibi seruabit.*

17. Quin te suspendisti, Thebis vt heros fias?] Huius Plato in Menelao meminit. Referunt enim Thebis mor-

tilus, vt quæ vncis inclusimus, & asteriscis signauimus, ea alterius esse Prouerbij existimem. Suidas enim in Πύθια καὶ Δήλια alia adfert de Polycrate ludos faciente, quæ & Apostolius est mutuatus, addunticque Epicurum Epistola ad Idomeneum hoc vsum Adagio, quod tamen non reperias in ea quam lib. x. Laërtius recitat. Erasmus Suidam secutus in dict. Ταῦτά σοι καὶ Πύθια καὶ Δήλια. Chil. 11. Cent. v1. Adag. 80. sic ait: *Natum aiunt ab oraculo quodam reddito Polycrati Samiorum tyranno. Nam is postquam Rheneam insulam cepisset, eámque consecrasset Apollini, constitutis apud Delum ludis pulcerrimis, Delphos misit, consulturos, vtrùm oporteret eos ludos Delos an Pythos appellare. Respondit oraculum,* Ταῦτά σοι καὶ Πύθια καὶ Δήλια, *futurum innuens, vt propediem excederet è vita: idq; euenit.*

16. Vereor ne ἀσυμφωνία sit: Herodotus enim, Plutarchus, Aristoteles, & Maximus Tyrius, oraculum datum aiunt, vt ligneis se mœnibus cingerent Athenienses, quod Themistocles de triremibus dictum persuasit, & ad Trœzenem ac Salaminem cum coniugibus concesserunt. Auctor Cicero, ac Nepos Cornelius.

17. Suidas hîc Platonem *in Menelao* & sæpiùs aduocat, addita ampliùs syllaba, non *in Menea*; Comicum accipiens, non Philosophum. Idem ἥρως τοῦ ἰσχίου dictum Prouerbium notat; nostèr verò κατ' ἐναντίωσιν, quod schema boni ominis in contrarium vertit sinistra. vt *Abire* & *Vixisse*, pro, *mortuum esse*. Mortis enim fœdum nomen erat. Erasmus Zenobium sequitur, Chil. 11. Cent. v111. Adag. 15. vertitque sic Cognatus: *Quid non detrectas, vt heros Thebis fias?*

mortem qui sibi conscisceret, infamem habitum. Et de Thebanis Aristoteles idem commemorat, qui sibi manus attulissent, nullo hic dignos honore fuisse. Illud itaque, *Vt heros sias*, benè ominantis est.

18. Tithoni senectus.] De longæuis ac decrepitis vsurpatum. Ferunt enim Tithonum ex voto, senio depositio, in cicadam mutatum, auctore Clearcho libro de Vitis.

19 Calidam veruti partem.] In eos qui deteriora pro melioribus arripiunt. Ductum ab iis qui per imprudentiam feruentem veru partem apprehendunt. Meminit huius Sophocles.

Y.

20. SVB omni lapide.] Prouerbium integrè sic effertur: *Sub omni lapide dormit scorpius.*

21. Hylam inclamare.] Prouerbium in frustrà inclamantes iactatum.

τὰς ἀπειρογαμοῦντας ὑδὲ μιᾶς τιμῆς μετεῖχον. καὶ Ἀριστοτέλης δ' φησι τοὺς Θηβαίων τὸ αὐτὸ τοῦτο, ὅτι τοὺς αὑτοῦ χειρας ἑαυτοῖς ἀναιροῦντας οὐκ ἐτίμων. τὸ οὖν, Γένηι ἥρως γένη, κατ' εὐφημισμὸν εἴρηται.

18. Τιθωνοῦ γῆρας.] Ἐπὶ τῶν πολυχρονίων καὶ ὑπερηκόντων τούτων). Ἱστοροῦσι δέ, ὅτι Τιθωνὸς κατ' εὐχὴν τὸ γῆρας διαβιβρωκὼς, τέττιξ ἐγένετο, ὡς φησὶ Κλέαρχος ἐν τοῖς περὶ βίων.

19. Τὸ θερμὸν τοῦ ὀβελοῦ.] Ἐπὶ τῶν ἀναιρουμένων τὰ χείρονα ἀντὶ τῶν κρειττόνων, εἴρηται) ἡ παροιμία. μετενήνεκται) δὲ ἀπὸ τῶν ἀπείρως δεχατομούντων, καὶ τὸ πεπυρωμένον τοῦ ὀξέος ἐσθίοντων. μέμνηται τούτου Σοφοκλῆς.

Y.

20. ΥΠΟ παντὶ λίθῳ.] Παροιμία, Ὑπὸ παντὶ λίθῳ σκορπίος καθεύδει.

21. Ὑλαν κεκραγέναι.] Ἐπὶ τῶν μάτην βοώντων ἡ παροιμία εἴρηται. ἐπειδὴ

18. Suidas hoc loco & in ἐπὶ τιθωνοῦ γῆρας Τιθωνοῦ γῆρας ὁ πάνυ fabulę etiã meminit, quam copiosè poëtæ, Homerus, Naso, & Lycophronis interpres ac Diodorus narrant. Horat. lib. 11. Oda XV.

Longa Tithonum minuit senectus.

Vtitur Adagio Lucianus: Καὶ οὐδ' Τιθωνοῦ ἥδιον ἐγήρων.

20. Vsum Adagij, quia præterit Zenobius, hunc tribuit Hen. Stephanus, sequiùs quàm Erasmus, vt hoc significet, inter omnes homines, insidiosos & fallaces quosdã reperiri. Nicandri interpres, & Suidas è Sophoclis Captiuis hęc adfert: Ἐν παντὶ μέν τι σκορπίος τρωχᾷ λίθῳ. Aristoph. in Thesmoph.

Τὴν παρεμβολὴν δ' ἐσπανῶ
Τὴν κολακίδ'. ὑπὸ λίθῳ γὰρ παλαί ποθ'

καὶ μὴ θάλπῃ μᾶλλον ἀφῇ.

Legitur que integrè in Scholiaste, & Athenæi illo fragmento, quod doctissimus Casterus in Nouis euulgauit lectionibus. Vaticanus autem lib. ita explanat: Ὑπὸ παντὶ λίθῳ σκορπίος. ἐπὶ τῶν ἀπίστων. Ἐπὶ τῶν ἀδοκήτως ἐπιβουλευόντων, ὡς φασιν ἡμῖν μὲν τὰ πεπτωκότα κακὰ τῶν μὲν δοκούντων.

21. De Hyla trita iam fabula vel ex Theocriti Idyllio XIII. quod *Hylas* inscribitur. Sic enim ibi: Τρὶς δ' Ὕλαν ἄυσεν ἴσον βυσσοῖ ἀκοίτᾳ λαιμῷ, &c. Quem ita Maro, vt aliàs semper, expressit Ecl. VII.

Hic adiungat Hylam, nautæ quo fonte relictũ
Clamasset, vt litus Hyla, Hyla omne sonaret.

vbi Seruius legendus, & Apollonius, eiúsque

ZENOBII CENTVRIA VI. 159

ἐπειδὴ τὸν Ὕλαν ἀφανῆ ἠξίωμεν ὁ Ἡρακλῆς ἅπαντες οἱ Ἀργοῦς, καὶ μὴ πεφυκὼς πολλὰ ζητήσας, οὐχ εὗρεν. ἱστορεῖ) δὲ ὡς ἐπὶ τῆς Ὕλα, ὅτι ἡρπάσθη ὑπὸ τῶν Νηρηίδων διὰ κάλλος. φασὶ γάρ τινες, καὶ τὸ Ἡρακλέα σύμπλουν ἠξιῶσθαι τοῦ Ἰάσονι μὴ καὶ τὸν Ὕλα. διὸ δὴ καὶ τοῦτον ἀπολέσαι λυπηθέντα τὸ Ἡρακλέα, εἰς Μυσίαν ἀποτεθεῖσθαι. ἐπιβῆναι γὰρ τοὺς Ἀργοναύτας ἀνεχόντας τὸν Ὕλαν Ἡρακλέους ἐρῶντα, πρὸς ὕδωρ πέμψαντα. ὁ δὲ διὰ κάλλος ὑπὸ Νηρηίδων ἁρπαγέντα, ἀναβόησε. καὶ Πολύφημος ἀκούσας αὐτοῦ βοήσαντος, ἀπασάμενος τὸ ξίφος ἰδίωσεν, ὑπὸ λῃστῶν ἀχθῆναι νομίζων, καὶ δηλοῖ περὶ τούτου Ἡρακλεῖ ζητήσαντι δὲ πολλὰ τὸν Ὕλαν Ἡρακλέους, καὶ μὴ ὑποστρέψαντος διὰ λιμένα, ἐπεὶ ζητοῦμεν οὐχ εὗρον, ἀνήχθη. καὶ Ἡρακλῆς πρὸς Ἄργον ὑπέστρεψεν.

22. Ὕδωρ δὲ πίνων, χρηστὸν οἶδεν οὐδὲν εἰ τίκτει.] Τοῦτο Δημητρίῳ τῷ Ἁλικαρνασσεῖ φασὶ τὸν ἐπαινοῦντες,

Οἷον τῷ χρέος ἢ φέρειν ταχὺς ἵππος ἀοιδῶν·

Ὕδωρ δὲ πίνων, χρηστὸν οἶδεν οὐδὲν εἰ τίκτει.

Hercules enim, Hyla desiderato, ex Argo naui exscendens, ingenti illum frustrà clamore quæsiuit: fabulantúrque dum venatum iret à Nereidibus ob pulcritudinem raptum. Ferunt etiam Herculem vnà cum Hyla Iasonis socium Argo conscendisse; quodque illius interitum ferret molestiùs, in Mysia relictum. Huc enim Argonautæ delati, Hylam venatum miserant, qui ob pulcritudinem à Nereidibus raptus, inclamauit. Polyphemus audito clamore gladium stringens, ratus à latronibus abduci, insequitur; idque Herculi inuestiganti & Hylam assiduè inclamanti, ac præ dolore non reuertenti aperuit. Postquam verò diu quæsitum Hylam Hercules non repperit, nauis interea loci discessit, & Argos rediit.

22. Aquam bibens, probum & vtile parit nihil.] Attribuunt hoc Demetrio Halicarnasseo, cuius hoc est:

Egregio vati vinum sit equus celer omni.
Aquam bibens, probum & vtile parit nihil.

que interpres copiosè, Strabo item, & Suidas, qui ἐξωλοῦν ὑδροποσίαν, aquatum iisse, ait, non, vt noster, περὶ ὕδωρ venatum, fortasse, quòd *Nereides æquoreæ* sint Catullo, ac *pelagi Nymphæ* Nasoni, vt *Hamadryades* siluarum.

22. Demetrij hoc vini elogium Niceratо attribui video lib. I. Ἀθην. οἷς οἶνον, & ἄδωρ referetur apud Athenęum initio lib. II. at aliter paulò: Πίνων μόνον ὕσπερ ἄδωρ. In Cratinum autẽ Comicum, qui & κάδους pro re vilissima, dictus est, scriptum hoc Epigramma testantur, de quo & Horatius Flaccus lib. I. Epist. XIX.

Prisco si credis, Mæcenas docte, Cratino,
Nulla placere diu nec vincre carmina possunt
Quæ scribuntur aquæ potoribus, &c.

Et Epist. V.

Fæcundi calices quem non fecêre disertum.

Idem & *Vinosum* vinosum facit, atque *Homerum. Æschylum* item nisi potum Tragœdias scripsisse auctor est in Sympos. Plutarchus. Quòd & acino sit vuę passę extinctus Anacreon, testis C. Plinius libro VII. cap. VII. Ebriosum etiã fuisse poëmata eius clamãt.

23. Vltrà

23. Vltra ſepta.] Phayllus Opuntius quinquertio fuit, quem omnium optimè diſco ac ſaltu certaſſe obſeruatum. Siquidem vltra limitẽ pedes quinquaginta in ſolidam terram deſilit, qui euentus Prouerbio locum dedit.

24. Aqua influit.] Adhibetur in eos qui quoduis negotium ſe ſperant confecturos. Tractum à ſtudio eorum, qui in nauem rimas agentem, contemto omni periculo, deſiliunt. Meminit eius Cratinus in Fugitiuis.

25. Piſtilli circumuolutio.] Dicitur de iis qui mouent, & non promouent. Eſt apud Philemonem in Heroibus.

26. Hydram ſecas.] De expugna-

23. Τὰ πὲρ τὰ ἑπτάμματα πηδᾷν. ὅτι Φάυλλος ὁ πενταθλητὴς. τὰ δὲ εἰς τὸ ἐνηνοχέναι· φέρει πεντήκοντα πόδας πήδων Φάυλλος. ἐπεὶ γοῦν ὑπὲρ πόδας ἑκατὸν πεντήκοντα πήδας, ἐτέρους πόδας εἰς ὕψος, εἰς παροιμίαν ἦλθεν. Sic & Lucianus addit πηδᾷν, & Baſilius M. Homilia VI. in Hexaëmeron, & Chryſoſt. alibi, Τὰ εἰς τὰ ἑπτάμματα ἐνηνοχέναι. Suidas non *Opuntium*, ſed *Crotoniatam* facit, ac deprauatè hîc Φάυλλ editum reperi, & Πίσσας, meliùs Ὀ πίσσᾳ in Baſilien. editione. Meminit & Pollux lib. III. Onomaſtici. Vtitur autem Plato in Cratylo, & Lucianus in Somnio. Diuus item Chryſoſtomus in Epiſt. II. ad Corinth. III. cap. Hinc ductum, quòd cancellis ac foſſis ſtadia circumſcriberentur, indeque alia nata Prouerb. *De ſtammate egredi*, apud Hieronymum: *Ad ſtamma producere*, apud Tertullianum lib. ad Martyres: aliaque de *ſtamnate* à doctis hominibus obſeruata, vt Paulo Leopardo Belga lib. I. Miſcellan. capite XXII. & Hœſchelio Notis ad Photij Græc. Bibliothecam.

25. Τ' πίσσου ἐπιστροφή.] Φύλλος ἰσχύειν τὸ πένταθλος Πύθια θ', ὃς ἰδόκει μήκιστα ἅλλεσθαι καὶ ἀλλήλοις· ἐπειδὴ οὖν ὑπὲρ τοὺς ἑκατὸν πεντήκοντα πόδας εἰς τὸ εὐρὺ ἅλατο, τὸ συμβὰν εἰς παροιμίαν ἔφερεν.

24. Τ' ὕδωρ ῥεῖ ἐμβρίθει.] Αὕτη ταύτῃ ἐπὶ τῶν παντὸς ἔργου ἐναγελλομένων κατασφαλῶς τὸ προκείμενον. μνημονεύει δὲ ταύτης ὑπὸ ἀνοσιουργῶν εἰς ῥίσσαν πλοῖα εἰσβιαζόντων, καὶ φθαλλομένων τῷ κακοὺς ὄντι. μέμνηται αὐτῆς Κρατῖνος ἐν Δραπέτισιν.

25. Τ' πίσσου ἐπιστροπή.] Αὕτη ταύτῃ ἐπὶ τῶν ἀνδρῶν παρομύντων, καὶ μηδὲν προαγόντων. μέμνηται αὐτῆς Φιλήμων ἐν Ἥρωσιν.

26. Τ' ὕδραν τέμνεις.] Ἐπὶ τῶν ἀμηχάνων

23. Vaticanus codex: Τ' πὲρ τὰ ἑπτάμματα πηδᾷν. ὅτι Φάυλλος τὸ πενταθλητὴς. τὰ δὲ εἰς τὸ ἐνηνοχέναι· φέρει πεντήκοντα πόδας πήδων Φάυλλος. ἐπεὶ γοῦν ὑπὲρ πόδας ἑκατὸν πεντήκοντα πήδας, ἑτέρους πόδας εἰς ὕψος, εἰς παροιμίαν ἦλθεν. Sic & Lucianus addit πηδᾷν, & Baſilius M. Homilia VI. in Hexaëmeron, & Chryſoſt. alibi, Τὰ εἰς τὰ ἑπτάμματα ἐνηνοχέναι. Suidas non *Opuntium*, ſed *Crotoniatam* facit, ac deprauatè hîc Φάυλλ editum reperi, & Πίσσας, meliùs Ὀ πίσσᾳ in Baſilien. editione. Meminit & Pollux lib. III. Onomaſtici. Vtitur autem Plato in Cratylo, & Lucianus in Somnio. Diuus item Chryſoſtomus in Epiſt. II. ad Corinth. III. cap. Hinc ductum, quòd cancellis ac foſſis ſtadia circumſcriberentur, indeque alia nata Prouerb. *De ſtamnate egredi*, apud Hieronymum: *Ad ſtamma producere*, apud Tertullianum lib. ad Martyres: aliaque de *ſtamnate* à doctis hominibus obſeruata, vt Paulo Leopardo Belga lib. I. Miſcellan. capite XXII. & Hœſchelio Notis ad Photij Græc. Bibliothecam.

25. Vatican. Τ' πίσσα ἀθέλγητον. Ἐπὶ τῶν πάντα τὰ δοκοῦντα πονοῦντων. ἢ μᾶλλον παροιμία. Plutarcho ἀθέλγητόν eſt, Heſychio ἄθελκτον. Heſychius ſimiliter explicat de iis qui faciunt, non proficiunt tamen. Suidas bis continenter attulit, nunc ἀθέλγητον, nunc ἀθέλγητον apponens. Et Platonis Comici hæc ex Adonide:

Εἰτ' οὐ σὺ θᾶσσον ἢ ἀθέλγητον πίσσα;

Vtitur & Plato philoſophus in Theæteto, & aduerſus Stoicos Plutarchus.

26. Vtitur Plato lib. IV. de Rep. Lucianus in Amoribus, & Plutarchus de Alexandri fortuna: Τ' ὕδραν τέμνων· ἀεὶ πολλῶν ἀναπολιμπανομένων. Horat. lib. IV. Oda IV.

Non hydra ſecto corpore firmior
Vinci dolentem creuit in Herculem.

Nota in vulgus fabula in duodecim Herculis laboribus ex Diodoro, & Pauſania in Corinthiacis, qui vnum tantùm caput agnoſcit. Suidas nouem, vti & Zenobius, Alcæus quinquaginta, Simonides nonaginta, Diodorus centum. Vide Seruium in VI. Æneid. ad illud: —— *ac bellua Lernæ.*

27. Cro-

χάνων εἶναι) ἀπὸ παροιμίας ἐλθὼν τῶν τῆς Τ' ὕδρας· κεφαλὰς, ἃς τίνασε ὁ Ἡρακλῆς, οὐδὲν μᾶλλον ἐφάπτεσθαι τῆς Τ' ὕδρας, ἀναδιδούσης ἄλλας ἀντὶ τῆς κοπτομένων κεφαλῆς. ἡ δὲ Τ' ὕδρα ἐτρέφετο μέχρι τοῦ, ἐν τῇ Λέρνῃ ἐτράφη, κεφαλὰς ἔχουσα ἑπτὰ, μίαν μέσην ἀθάνατον. Ταύτην κατ' ἀρχὰς μὲν Εὐρυσθεὺς ὁ Ἡρακλῆς ἔκτεινεν. ἀφικόμενος γὰρ ὁ Ἡρακλῆς, ἐπιχειρεῖ τοῦ Ἰόλαου, παραγενομένου εἰς Λέρνην, ὅπου ὁ φωλεὸς αὐτῆς ὑπῆρχε, τῷ βαλλομένῳ βέλεσι τὰς κεφαλὰς ἀπέτεμνεν. ἀλλ' οὐδὲν ἀπέβαινε· δύο γὰρ κοπτομένης, δύο ἀνεφύοντο. παρακαλεσάμενος οὖν βοηθὸν τὸν Ἰόλαον, ἐπέσβεσεν αὐτῷ μέρος τι καὶ ἀφεῖναι τὴν ἰσχὺν ἔλεγε, καὶ τοῖς δαλοῖς διέκαιεν ἅπαντα τὰ τέσσαρα τῶν κεφαλῶν. καὶ τέλεον τὸ ζῷον Ἰόλαος καλόν τι ἀναθυμιάσας, Ἡρακλῆς ἀθέλγητ' εἶναι ἀθάνατον ἀπεκάλυψας, τὸ σῶμα δὲ τῆς Τ' ὕδρας ἀνασχίσας, καὶ τῇ χολῇ ταύτης τοὺς ἀκρωνύχους βάψας, δυσκαθαίρετα φθορὰς εἰργάσατο.

27. Τ' χείρων Κρότωνος.] Ἐπὶ τῶν πάνυ ὑγιεστάτων ἡ παροιμία, διὰ τὴ ζώνη τῆ Κρότωνος. λεία γὰρ ὅλη ἐστὶ, καὶ χωρὶς αἰσχῆς, καὶ μηδὲν ἔχουσα σῶν. μέμνηται τῆς Μένανδρος ἐν Λοκρῶν.

28. Τ' πὲρ ὄνου σκιᾶς.] Μέμνηται

tu difficilibus dictum. Sectis enim Hydræ capitibus ab Hercule, aliis identidem repullulantibus ſuperari nequiuit. Hydra enim in Lerna educta, octo habuit capita, quorum medium immortale, quam Euryſthei ſubſidio Hercules tandem expugnauit. Conſcenſis namque curribus, aurigante Iolao, in Lernam ad Hydræ ſpecum peruenit, ac telis iaculiſque excedere coëgit, & capita dimicando reſecans extinguere non potuit. Vno enim reſecto duo capita renaſcebantur. Igitur Iolao ad ſuppetias accito, iuſſit è ſilua proxima ligna ſecare, hiſque incenſis veluti face vulnera deſectorum capitum adurere. Sic adiutante Iolao, non renaſcentibus capitibus, immortale etiam caput amputauit, corpus eius ſecans, felleque ſagittas tinxit, quò vulnus mortiferum efficerent.

27. Salubrior Crotone.] De valdè ſanis dictum Prouerbium, à Crotone muſcæ genere. Læue enim eſt ac ſine vlla inciſione, nihilque habens noxæ. Citat Menander in Locenſibus.

28. De aſini vmbra.] Vſurpauit hoc

27. *Crotoniatarum* eſt Hermolao Barbaro, Græcè verò *rediuum*. Suidas rurſum eadem. Aliter de Crotoniatarum ſalubritate Strabo lib. VI. quem vide, & hîc Chiliadem Batauum.

28. Fabulam Plutarchus aliter paulò recitat in Demoſthene, & iſidem, quibus Zenobius, verbis Ariſtophanis interpres in Veſpis. Suidas Sophoclem citat in Cedalione, & Ariſtophanem in Dædalo, Ariſtotelem item in Διδασκάλοις, qui & illam fortaſſe Archippi Comœdiæ ἐπιγραφὴν laudarit. Platonis verò locus in Phædro ſic habet: Μὰ δί' οὐκ ἔστιν ἄλλο οὐδὲν, ἢ ὄνειρος παμμέγεθες, ἄνευ θεοῦ ἐμοὶ δοκεῖ, ὃν ἀμαθεῖ. Adhibent præterea Adagium Lucianus in Sectis, Procopius

hoc Adagium Menander in Enchiridio. Narrat Demosthenem cùm capitis reum in iudicio defendendum suscepisset, neque auscultarent Iudices, dixisse; Lepidam audite, Viri, narrationem: Adolescens aliquando Athenis Megaram profecturus asinum conduxit: meridie verò æstuante Sole onus deposuit, asinúque vmbram subiit. Reiectus verò ab agasone vim contrà parat, & asini etiam vmbram se conduxisse ait. Negante id agasone, & asinum dumtaxat conductum affirmante, in ius ambulant. His dictis è concione descendit Demosthenes. Retinentibus autem cum Iudicibus, vt causam peroraret, consensu iterùm suggestu, De asini, inquit, vmbra liber, ὁ Athenienses, audire; viri verò de vita periclitantis causam auscultare detrectatis? Sunt qui non Megaram sed Delphos conductum asellum referant, vt & ipse testatum reliquit Demosthenes de vmbra Delphica facta mentione [*extrema Orat. de Pace.*] Plato item meminit, aliique plurimi, estque Archippi Comœdiæ inscriptio: *Asini vmbra.* Adlubetur autem Prouerbium in eos qui de re nihili contendunt.

29. Supra Callieratis fortunas.] Callieratem quemdam in Caryſto opulentissimũ fuisse auctor Clearchus: vt si

τοιούτος ἐν τῇ Ἐγχειριδίῳ Μένανδρος. λέγει δὲ ὅτι Δημοσθένης ὁ ῥήτωρ ἀπολογούμενος ὑπέρ τινος κακουργούντος, ὡς ἀναγνῶσιν τῇ δίκῃ ἀν, εἶπεν· Ἀκούσατε, ὦ ἄνδρες, διηγήματος πρᾶγμα. Νεανίσκος ποτὲ ἔμελλεν ἐμπορεύσασθαι Ἀθήνηθεν Μεγάδε. μισηθείσης δὲ κατὰ μεσημβρίαν, κατακλίσας τὸν γόμον, ἀπῆλθεν εἰς τὸν σκιὰν τοῦ ὄνου. ἐκβαλλόμενος δὲ ὑπὸ τοῦ ἀνδρὸς, ὡς εἰς βίαν διαφέροντος, μισθωσάμενος καὶ τὸν σκιὰν λέγει. ἀντιλέγοντος δ' ἐκείνου, καὶ φάσκοντος τὸν ὄνον μεμισθῶσθαι, εἰς δικαστήριον εἰσῆλθον ἀμφότεροι. ἐνταῦθα δὲ τούτων ὁ Δημοσθένης κατέβαινεν ἐκ τοῦ βήματος. ἀξιωσάντων δὲ τῶν δικαστῶν ὁ δίκης τὸ τέλος μαθεῖν, εἶπεν ἀναβὰς πάλιν ἐπὶ τὸ βῆμα· Ὑπὲρ μὲν ὄνου σκιᾶς ἀκούειν, ὦ ἄνδρες, οὐκ ἀξιοῦτε· ἀνθρώπου δὲ παρ' ὑμῶν μισθώσεως ὑπὲρ ψυχῆς οὐδὲ ἀκοῦσαι φασὶν ἀνέχεσθε; ἄλλοι δὲ λέγουσιν, ὅτι Ἀθηναῖοι εἰς Δελφοὺς τὸν ὄνον ἐμισθώσαντο. ὅθεν, φασὶ, καὶ ἡμῖν ὁ Δημοσθένης περὶ τῆς ἐν Δελφοῖς σκιᾶς φησὶ, καὶ ὁ Πλάτων δὲ, καὶ ἄλλοι πολλοί. καὶ Ἀρχίππου δὲ Κωμῳδία ἐστὶν, Ὄνου σκιά. τάττεται δὲ οὗτος ἐπὶ μηδενὸς ἀξιολόγου φιλοπονουμένου.

29. Ὑπὲρ τὰ Καλλιεράτους.] Κλέαρχος φησὶν, ὅτι Καλλιεράτης τις ἐγένετο ἐν Καρύστῳ πλουσιώτατος. ὅπερ εἰς ἐθαυμάζετο παρὰ τοῖς Καρύσταις ἐπὶ πλούτῳ ὑπερβολῇ, λέγων, Ὑπὲρ τὰ Καλλιεράτους. Ἀριστοτέλης δὲ φησὶν ἐν τῇ Ἀθηναίων πολιτείᾳ, Καλλιεράτη τινὰ φησὶν δικαστῶν πρῶτον μισθοὺς εἰς ὑπερβολὴν αὐξῆσαι· ὅθεν καὶ τὰ παροιμία εἰρῆσθαι.

30. Ὑπερβερετικά.] Ἐπὶ τῶν ὑπερβεβλημένων εἰρηται. ὀψὲ γὰρ Μακεδόνες ὁ τελευταῖος μὴν τὸν ἕκτον Ὑπερβερετικὸν ἀνόμαζον.

Φ.

31. ΦΟΝΟΥ πῖπρόν.] Τὸν ἀφ' ὑψηλῶν ἀφιέντα, ἢ ταχύν. βέλτιον δὲ ἀκοῦσαι περιφραστικῶς τὸ φόνου.

32. Φορυτὸν, ἢ πλοῦτον.] Ἐπὶ τῶν ἀπολωλεκότων ἐν τῷ ἀλλοτρίων ἢ παροιμία εἰρηται. Ἀθηναῖοι γὰρ φορυτὸν ἐξελθόντες τοὺς ναυτοδίκας, μισθοὺς ἔταξαν μεγάλους τοῖς φυλάττουσιν ὑπ' αὐτοῖς χορηγοῦσι τῷ ναυτικῷ.

33. Φορυτῶσαι ἐν Ναυπάκτῳ.] Φιλίππου Ναύπακτον ἑλόντος Ἀχαιοὶ ἀπέστραξαν, καὶ Παυσανίαν τὸν Ἄρχοντα τῶν φορυτῶν ἀπέκτειναν, ὡς φησὶ Θεόπομπος.

34. Φιλίππου Ἀλεκτρυών.] Ἀδηπάτητος] ὅτι τῷ ἐν μεσοῖς καταβαίνοντι

quem ob diuitiarum copiam Caryſtij admirarentur, id Prouerbij loco vsurparent. Aristoteles autem in Athenienſium politia Callieratem quemdam Iudicum principem fuisse refert, qui iudiciarias mercedes nimium quantum auxerit: indeque natam Parœmiam.

30. Hyperberetæa.] De serotinis atque intempestiuis dicitur. Vltimum enim anni mensem Ὑπερβερετικὸν Macedones appellabant.

Φ.

31. CÆDIS ala.] Vt quæ telo fit missio, pro cita ac celeri. Melius autem periphrasticè accipere τὸ φόνου, *stragem.*

32. Excubare, aut ditari.] Iactum in eos qui de alieno largè prodigi sunt. Athenienſes enim collocatis magni stipendij præſidiis, insulanos ea soluere cogebant.

33 Excubare in Naupacto.] Philippo Naupactum occupante, Achiui trucidarunt [*præsidiarios*] & Pausaniam præſidij Præfectum, vt ait Theopompus.

34. Philippi gallus.] In eos dicitur qui in leuiculis successibus sese iactant.

---

copius in Epistola quadam, & Origenes libro III. contra Celsum initio. Apuleius non à Demosthene, sed ex se natam fabulam iocatur. Non dissimile illud:

Grammaticâ certant de lanâ sæpè capriná.

Nunc Vaticani accipite codicis scripturam: sic enim ibi: ἀκούσαν εἰς τ' σκιὰν, pro ἀκοῦσαι. & μισθῶσις, non μισθώσεως. Mox, ἐπὶ τὰ εἶμα. Et, ὦ ἄνδρες ἐθαυμάσατε.

29. Desumtum & hoc è Zenobio à Suida.

30. Eadem rursùs Suidas, sollenne illud suum seruans, nisi quòd Octobrem mensem non Decembrem sic nominarum tradat, vt & Canon Apostol. 38. Hîc autem Ὑπερβερεταῖος κατηχήσεως] in Vatic. legitur, pro ἀναχύσεως.

32. Eadem mente Suidas. Erasmus tamen quasi insulanorum sint opera vsi Athenienses in præsidiis, hæc reddidit, eumque secutus religiosè Cognatus.

33. Turbat hic lectio, & ob historiæ discedit fides. Deesse enim videtur φορυτὸν *præsidiarios*, post ἀνέστραξαν. Sic enim ferè Suidas, & Apostolius, ex Achiuorum sententia Philippum præsidia ingulasse. Altera quoque Erasmi hîc *sententia* est. Constat namque Philippum ipsum à Pausania interfectum.

iactant. Hoc enim nomine dux quidam Philippo regi fuit, quem Chares Athenienſis, vt ferunt, occidit. Prouerbio vtitur Heraclides Comicus, & Antiphanes.

35. Phocenſium execratio.] Phocenſes patrio ſolo digredi coacti, diris ſe obſtrinxerunt numquam in patriam reuerſuros. Refert Herodotus libro 1.

36. Phaſelitarum ſacrificiũ.] De vilibus atque incruentis ſacrificiis. Ferunt enim à Phaſelitis piſciculos ſalſos diis immolari ſolitos.

37. Phoci conuiuium.] In eos dicitur, qui conuiuas ſuos damno excipiunt. Phocus enim nubilem cùm haberet filiã, ambientibus eam plurimis, ſymbolam ab iis colligebat, prociſque conuiuio aſſiduè acceptis, nuptias prorogabat. Qua re indignati proci, in conuiuio Phocum interfecerunt.

μαον ἀλαζονεύομένου. Ἀλκιβιάδης γάρ πεζοῦ Φιλίππου στρατηγὸς, ὃν ἀνέκτανε, ὡς φασὶ, Χάρης ὁ Ἀθηναῖος. μέμνηται δ' αὐτοῦ Ἡγησιλοχίδης ὁ Κωμικὸς, καὶ Ἀντιφάνης.

35. Φωκαϊκὸν ἀρά.] Οἱ Φωκαεῖς ποτὲ τῆς ἰδίας ἐκπεσόντες ἐπ' αὐτοῦ μηδέποτε κατελθεῖν εἰς ἀυτὴν, μέσην] ταύτης Ἡρόδοτος ὁ ἑπτὰ ἀρχαίοις.

36. Φασηλιτῶν θῦμα.] Ἐπὶ βδελυρῶν καὶ ἀναίμων λέγεται. φασὶ γὰρ τοὺς Φασηλίτας πελάγους τοῖς θεοῖς θύειν.

37. Φώκου ἔρανος.] Λέγεται ἐπὶ τῶν ἀπὸ δείπνων συναγόντων δῶρα τοῖς ἑαυτῶν κήδεσι. Φῶκος γὰρ τὴν θυγατέρα ἔχων ἐπὶ γάμῳ, πολλῶν αὐτὸν μνωμένων, ἱκέτας συνάγει, καὶ δεξιοῦται τοὺς ἱκετῆρας, ἀναβαλλόμενος τὸν γάμον. ἐρχομένους δ' αὐτοὺς, ἐν τῷ συμποσίῳ ἀπέκτειναν οἱ Φῶκοι.

38. ΧΑΛΕ-

35. Refert & Strabo lib. IX poſt Herodotum, qui in Chione narrat, validis ſe imprecationibus deuinxiſſe, proiecta in mare maſſa ferrea, non priùs ſe domum reuerſuros, quàm illa è fundo exſtiterit, quod *ἀδύνατον* videbatur. Horatius quoque diſertè eadem Od. XVI. Epod. commemorat, & ibidem interpretes, Lambinus. Torrentius, & alij. Profecti verò in Galliam, Maſſiliam coloniam deduxerunt, teſte ex Ariſtotele Athenæo lib. XIII. & Iſocrate in Archidamo. Diuerſi, ne quis erret, ab his *Phocæi* aut *Phocenſibus* ſunt *Phocii* ac *Phocenſes*, de quibus ſingulari libro Pauſanias, indeque alterum ductum. Rectiùs verò hîc Vatic. membranæ legunt: Οἱ Φωκαεῖς ποτὲ ἐκ τῆς ἑαυτῶν γῆς ἐκπεσόντες, &c.

36. Suidas eadem, niſi quòd è Callimachi Nomimis Barbaricis falſamenta Calabro, neſcio cui, offerre ſolitos Phaſelitas ait, quem Eraſmus *Caprarium* nominat, niſi ſi menduſus vtrimque codex eſt. In Vatic. enim ita ſcriptum eſt: Φασηλίτης γὰρ τὰ ἐκπεσόντα τῷ Καλλιέῃ δεῖνι ἄφθα ἔθυσεν ἀντὶ ζωαρίων χίονος.

37. Eadem iterùm Suidas Plutarchus in ἰδιωτῶν rem aliter paulò narrat. De triplici autem conuiuiorum genere Euſtathius ad Homeri Odyſſ. α. & λ.

Ἢ γάμου, ἢ ἐράνου, ἢ εἰσιτητηρίου πότου.

Euſtathius, ἐρανίζουσι τὸ εἰς συμβολὰς χρήσιμον ἄστυνομικὸν. *Symbolum* Latini reddiderunt, vel potiùs *ſymbolam*, vt in Plauto & Terentio doctiſſ. Turnebus legendum cenſuit, Sed hîc γάμου potiùs quàm ἐράνου dixiſſe oportuit, pro nuptiali conuiuio, niſi ſi ſymbolis collatis ac fraudatis Phocus procos circumſcripſit, ac veluti coruos deluſit hiantes.

38. Plato

ZENOBII CENTVRIA VI. 165

X.

38. ΧΑΛΕΠΑ τὰ καλά.] Παροιμία, ἐκ μέρους] ἐξ Πλάτωνος. ἐλέχθη δὲ ἐπὶτοῦτο. Περίανδρον τὸν Κορίνθιον τὸν δημοτικὸν, ὕστερον δὲ τὸν ἀνεμέτρητον μεταβαλεῖν, ἐπιφανῆναι δοὺς δημοπικὰ βουλεύματα· καὶ ταῦτα Πιττακὸν τὸν Μυτιληναῖον, καὶ δείσαντα αὐτὸν ἑαυτῷ χρῆσθαι, φεύγειν τὸν πρόπολον Μυτιληναῖον. ἀλλὰ πυθομένων δ' ἐν αἰτίαν ἀφίσατο τῆς ἐξοδίας, εἰπεῖν τὸν Πιττακόν· Ὡς ἄρα χαλεπὸν ἐδόκει ἡμῖν τὸ συμβάντα τῷ Περιάνδρῳ δυσχερέστατον ὄν πρᾶγμα τὸν ἑαυτῷ χρήσασθαι. Σόλωνα δὲ ταῦτα πυθόμενον εἰπεῖν, Χαλεπὰ τὰ καλὰ· ἐξ ἐκείνου δὲ εἰς παροιμίαν ἐλθεῖν. ἄλλοι δὲ τὸ Χαλεπὸν ἀκούουσιν ἀντὶ τοῦ ἀδυνάτου. ἀδυνάτων οὖν ὄντων ἐφ' ἑαυτοῖς ἀγαθῶν.

39. Χαραδρεὸς λέων.] Οὐκ ἔστι Χαραδρὰς, εἰ μὴ ἄρα Θεσπιακὸν λέγοι, ὃν φασὶν ἀνελεῖν Ἡρακλῆς ἐν Θεσπιαῖς Χαραδρᾶς. Χαραδρὰ δὲ κυρίως ὄνομα.

40. Χάραξ ὑποδήματος.] Παροιμία, ὅταν ὑπὸ τοῦ σώζοντος τὸ σωζόμενον ἀπόληται. ἀπὸ γὰρ τοῦ ἐπὶ τοῖς ὑποδήμασι καλοῦ Ἀριστοφάνης, Ἐξεπάτησε τὸν χάραξ τοῦ ὑποδήματος.

38. Plato frequenter hoc vtitur lib. IV. VI. & VII. Politicorũ, initio item Cratyli, & in Hippia maiore extremo. Plutarchus: ἀκίνητα τὰ ἀγαθά. Lucianus, & alij. De aſpera calle virtutis Heſiodus in ἔργοις, quem locum ad verbum vt ediſcat Lepræ ſuadet M. Tullius lib. VI. ad Fam. epiſt. XVIII. Codex autem Vaticanus breuiùs: Τὰ καλὰ τῶν ἀγαθῶν δύσκολα τῶν ἀνθρώπων· ἀδύνατα οὖν ὄντα ἐφ' ἑαυτοῖς ἀγαθὰ. cetera deſiderantur.

X.

38. ΔΙΕΦΙΚΙΛΙΑ quæ pulcra.] Prouerbium Plato ſæpè adhibet. Inde autem ductum. Periandrum narrant Corinthium popularem initio fuiſſe; pòſt verò corruptis moribus in tyrannidem degeneraſſe. Eaq; re comperta Pittacum Mitylenæum animo ſuo diffidentem, exilio ſibi ſponte indicto patrium vertiſſe ſolum. Interrogatum verò à magiſtratu, cur ſe abdicaſſet, reſpondiſſe ferunt: *Quàm bonum eſſe difficile eſt*. iudicantem nimirum quàm difficile foret regnante Periandro mentem ſeruare. Solonem autem audita re ſubiecciſſe: *Atqui quæ pulcra, eadem difficilia*. Hinc ortum Prouerbium. Sunt qui τὸ Χαλεπὸν interpretantur, quod fieri nequit; fieri autem non poſſe, vt quis perpetuò bonus ſit.

39. Charadræus leo.] Qui iuxta Charadram ſint; niſi Theſpiacum dicere mauis, quem in Theſpiis occidit Hercules. Loci verò nomen Charadra.

40. Pedamentum vitem.] Adagium, cùm quis ab eo cui fidebat, incommodum accepit. Imitatur nõ rectè Ariſtophanes: *Vefellit ſtatumen vitem.*

41. Cha-

39. An à torrente dictus hîc leo, quem & *Nemeæum* & *Cleonæum* poëtæ appellant, vnum in XII. Herculis laboribus an à *Charadro* aue, quam *rupicem* Gaza reddidit, cuius aſpectus ictericis tollere putantur. Vide Adag. χαραδρίου μειλιχώτερος, apud Suidam, & Eraſm. item χαραδρὸς ἔλαφος apud Iunium Hadrianum Cent. III. Adag. 8.

40. Χάραξ quid, Phryniſchus, Suidas, Etymologus, Euſtathius in Hoſterium, &

41. Charontis ostium.] Erat in Prætorio ianua, qua capitis damnati ad supplicium ducebantur.

42. Vale carum lumen.] Annus libidini indulgere nuda cùm vellet, ne foeditas eius appareret, extincto lumine dixit, *Vale dulce lumen.*

43. Pecuniæ vir.] Apophthegma est, qualia ferè septem Sapientum dicta. Adhibet Pindarus [*in Isthmiis.*] Alcæus verò poëta ab Aristodemo Spartano pronuntiatum ait.

44. Manuoro vinculo.] Pro pugilum cæstibus, quòd carnes stringãt ac lædant. Melius autem intelligas vinculum, quòd manus voret. Vinctus siquidem in petricoso quodã loco Stesichorus Peliç vt certaminibus benè prçesset,

41. Χαρώνιος θύρα.] Μία τῶν τοῦ μεγάλου πύλη, δι' ἧς οἱ κατάδικοι τὸν δεῦρο θανάτου ἐξάγοντο.

42. Χαῖρε φίλον φάος.] Γερόντιος φιλοῦσα ἀκόλαστον αὐτὸν γυμνὸν, ἵνα μὴ τὸν ῥύπον τοῦ σώματος ὁλόγξῃ, τὸν λύχνον ἀποσβέσασα, εἶπε, Χαῖρε φίλον φάος.

43. Χρήματ' ἀνήρ.] Αὐτὰ ἀποφθέγματά ἐστι, οἷς τὰ ἑπτὰ σοφῶν ἀπεμιμήσατο τὸν ἑπτὰ σοφῶν. μέμνηται] αὐτῶν Πίνδαρος. Ἀλκαῖος δὲ ὁ ποιητὴς ὑπὸ Ἀριστοδήμου τοῦ Λακεδαιμονίου εἰρῆσθαι φησίν.

44. Χειροβρῶτι δεσμῷ.] Τοῖς πυκτικοῖς ἱμᾶσι. Ἢ διὰ τὸ τὰς σάρκας ἀφανίζειν καὶ ἀναλίσκειν. βέλτιον δ' ἴσως ἀκοῦσαι, ἢ διατριβούσης τοῦ χεῖρα ἐδέσθαι δ' ἂν τοῦ πετραίου Στησίχορος εἰ ἀρχὴν τῶν δεῦρο Πελίαν ἄθλων.

45. Χθό-

41. Habet Hesychius, Pollux, ac Suidas. Nota de Charonte inferorũ portitore fabula. Vatic. autem præfert Χαρώνιος θύρα, & pro ἐξάγοντο, ἐξάγεται ibi legas.

42. Plutarchus lib. VIII. Sympos. aliter narrat, & in ebrij ore collocat. idemque alibi ἐπὶ ἀγαθῷ dici à Græcis solitum boni ominis gratia, cùm lumen vesperi inferretur: quod & Varro tradit, vnde etiam *Manè* deriuat, quod *Manum, bonum* sit.

43. Apophthegma hoc Thaleti tribuit Laërtius, Aristodemo vt hic Zenobius, Pindari Scholiastes, sed Chrysippi, non Alcæi auctoritate, ad illa in Isthmiacis, Oda 2.

Νῦν δ' ἐσθλὸν πρόφρων σὺν δίκᾳ
γ' ἔπος, ἢ ἀοιδίμῳ ἄγχιστα βαίνων,

χρήματα, χρήματ' ἀνήρ. ——
Nunc fabor illud Argiua seruare
Dictum, veritati proximè accedens
Pecunia, pecunia vir. ——

Huc illud Flacci pertinet, Pindari æmuli:

Nil satis est, inquit, quis tibi quantũ habeas, sit.

Nec illud eiusdem abludit:

—— *quæcunq; pecunia primùm,*
Virtus post nummos.

44. Mendosus nimis hic locus & truncatus, à quo idcircò plerique manus abstinuerunt, fortè quòd depositum existimarent. Erasmus, ne nihil dicere videretur, *Penticarum vestium* nescio quas manicas excogitauit, vt Hartungus legisse credas, pro vulgato illo πυκτικοῖς. Ioannes Hartungus ἀσκευῆς, pro *scindentibus vinculis*, id est arctis, tentabat Decuria prima, ca. 11. Locorũ, itaque Gilb. Cognatus edidit. Paulus verò Leopardus tertio pedatu longè feliciùs ex Hesychio, & Varino, πυκτικοῦ ἱμᾶντα pro *pugilum cæstibus* lib. v. Miscellan. cap. xx. quomodo & in Vaticanis scriptum membranis inuenimus. Sequentia haud scio huc pertineant,

45. Χθόνια λουτρά.] Τὰ τοῖς νεκροῖς ἐπιτηδεύμενα. ἐπειδὴ γὰρ δεῖ τοὺς νεκροὺς λούεσθαι.

46. Χειρώνειον ἕλκος.] Τὸ κατὰ πολλὴν στάσιν ἐν τοῖς ποσὶ γινόμενον τραῦμα, ἢ δ' ἰασιμαῖος ἐγίνετο ἐκεῖνον. τοξεύθη γὰρ ὑπὸ Ἡρακλέους ὁ Χείρων, μάχην πρὸς Κενταύρους ἐκπαιδεύων, ἀνίατον ἔχων ἕλκος εἰς τὸ πόδα· διὸ καὶ ἀνιάτων παροιμία ἐπὶ τῶν ἀνιάτως διακειμένων.

47. Χρυσὸν ὁ Κολοφώνιος.] Μέμνηται] τούτου Ἀριστοφάνης ἐν Κωκάλῳ. εἴρηται] δὲ, παρόσον οἱ Κολοφώνιοι τὸ κάλλιστον χρυσὸν ἐργάζεσθαι νομίζουσι]. καὶ Ἡρόδοτος δὲ Κολοφώνιον καλεῖ τὸ ἄριστον χρυσόν.

48. Χαμαὶ ἀντλεῖς, Πλίνθον πλύνεις. Φακὸν κόπτεις.] Αὗται παροιμίαι ἐπὶ τῶν ἀδυνάτων ἐπιχειροῦντων εἴρηνται.

Ψ.

49. Ψ ΩΡΑ Ἡράκλεος.] Ἡ τῷ Ἡρακλείαν λουτρὸν ἀναμῖξαι πρὸς διαχύσεις. ἢ γὰρ Ἀθηνᾶ τῷ Ἡρακλεῖ ἀνίκα πολλὰ κατὰ δυσμὰ λουτρὰ πρὸς ἀναπαύλην τῶν πόνων,

45. Terrestria balnea.] Quæ mortuis fiebant. Defunctis enim balnea quædam adhibebantur.

46. Chironium vlcus.] Quòd illi vulnus in pedibus assiduè stando natum sit, saniem continuò euomens. Ab Hercule enim Chiron iaculo percussus in bello aduersus Centauros, immedicabile in pede vlcus accepit, quo etiam periit. Hinc vsurpatum Prouerbium de incurabilibus vulneribus.

47. Aurum Colophonium.] Vsus est Aristophanes in Cocalo. Dictum autem quòd optimum apud Colophonios aurum elaboraretur. Herodotus ad hæc præstantissimum aurum Colophonium appellat.

48. Humi hauris. Lateremlauas. Lentem tundis.] Hæc Adagia in aggredientes impossibilia iactantur.

Ψ.

49. HERCVLANA scabies.] Quę ad remedium Herculeis indigebat balneis. Pallas enim Herculi balnea ad labores detergendos adornauit,

neant, an assuta sint. Suidas nihil hìc opis attulit, nisi quòd χειροβρῶτα δεσμὸν ait esse ἀπὸ μέρους τοῦ χεῖρα.

45. Tale aquæ lauacrũ mortuis allatum *inferiæ* nominabant, auctore Festo Pompeio, ac Glossario vetere: quod obseruauit, ne describere cogar, ex Hesychio, Valerio Harpocratione, ac Suida, Io. Meursius De Funeribus Rom. cap. XIV. & Ioan. Kirchmannus lib. IV. cap. IV.

46. Paulus Æginet. & Eustathius eiusmodi vlcera nominant, vt Chirone medicinæ peritissimo indigentia. Galenus εἰς δεῖ ἐργασίαν μηδὲν ἰσχύειν inde dicta ait, quòd talia primus vlcera Chiron curarit. Diodorus verò Siculus de hoc vulnere aliter lib. IV. Bibliothecæ. Herculis telum vnum in pedem Chironis decidisse refert, itaque Chironem interfecisse. In Virgilianis Catalectis legitur:

Vnus pectore sub dolente vulnus
Quod Chiremanus manus leuaret.

48. Theocritus in Charitibus:

Καὶ δὴ πανσυδίῃ σὺν δούρατα λαιψηρὰ πάλλον.
Et negram simul vnus lauisse liquentibus vndis.

Terentius in Phorm. *Loquámne? incendam. Taceam? intelligent. Purgem me? Lateremlauem.*

vt & Pindarus poëta in Herculis rebus gestis commemorat.

Ω.

50. VT Chalcidica nobis peperit vxor.] Huius Prouerbij meminit Polyzelus in Musarum natalibus, de quadam multas filias pariente. Natum Prouerbium, siue quòd è Chalcide vrbe Euboea ingens vis armatorum æreorum, & quadrigarum prodiret. Quidam aiunt, non vrbem, sed Heroidem Chalcida appellatam. Comben enim aiunt, cognomento Chalcida, postquam prima ænea cuderit arma, viro nuptam centum ei liberos peperisse; vt produnt Euboicarum rerum scriptores, & Aristus Salaminius.

51. Non inferens, sed depellens iniuriam.] Huius meminit in Olynthia Menander.

52. Gloriatur, tamquam Argiuum clypeum abstulerit.] Quidam apud Argiuos sacrũ esse clypeum aiunt, clauis affixum ac munitum, vt auelli ægrè possit. Alij cohortem iuuenũ apud eosdem fuisse ferunt, ætate florentium, quem Ἀσπίδα nominabant.

ὡς φασὶ καὶ Πίνδαρος ὁ ποιητὴς ἐν τοῖς περὶ Ἡρακλέους.

Ω.

50. ΩΣΠΕΡ Χαλκιδικὴν τέτοκεν ἡμῖν γυνή.] Ταύτης Πολύζηλος μέμνηται ἐν Μουσῶν γενέσεσι, διότι τινος πολλὰς θυγατέρας τεκούσης. ἐκτίσθη Χαλκὶς ὑπ' Εὐβοίας πόλις φασὶ παρὰ τὸν Θησαυδήμειόν τε καὶ πλόθιον τεῖχος ἁρμόσασα. οἱ δέ φασιν οὐ πόλιν, ἀλλὰ ἡρωΐδα Χαλκίδα εὑρεθῆναι. Κομβὶν γάρ φασι, τὸν ἐπικληθέντα Χαλκίδα, ἑκατὸν ἄρδην χαλκᾶ ἐπιδόσασθαι ἀφ' ἑαυτοῦ ἑκατὸν παίδων γεγενῆσθαι μητέρα, ὡς ἱστοροῦσιν οἱ τὰ Εὐβοϊκὰ συγγεγραφότες, καὶ Ἄριστος ὁ Σαλαμίνιος.

51. Ὡς οὐ χύτραν φέρων, ἀλλὰ τιμωρούμενος.] Ταύτης μέμνηται Μένανδρος ἐν Ὀλυνθίᾳ.

52. Ὡς τὸν ἐν Ἄργει ἀσπίδα καθειλών συνοπλίτης.] Οἱ μὲν ἱερὰν φασὶν εἶναι ἐν Ἄργει ἀσπίδα καθελουμένην ὀχυρὰν καὶ δυσαπόσπαστον. οἱ δὲ λίνην φασὶν εἶναι ἐν Ἄργει νεανίαν ἀκμάζοντα τοῖς σώμασιν, ὃν Ἀσπίδα καλεῖσθαι.

50. φασὶ πεῖσαι Σαμιάδεσσιν.] Rectiùs fortè Vaticanæ membranæ: φασὶ περὶ δεδόσθαι φασὶ τὰ πόλιν.

51. Pro *Olynthia*, quã Menandri agnoscit nemo, vereor ne Ἠιονθία reponendum. Citat Suidas è Thersita Chæremonis. Rectè Cicero Tusc. v. *Accipere quàm facere præstat iniuriam.* Quod dictum Phocioni Plutarch. tribuit; & Ælian. lib. II. ποικ. ἱστ. cap. XVI. Vaticanus autẽ codex ἰχυρὰν δὲ δυσαπόσπαστον præfert, expungendumq; ceuleo λίνην, λίχνα reponendo, eiusdem libri auctoritate.

ΔΙΟΓΕΝΙΑΝΟΥ

ΠΑΡΟΙΜΙΑΙ ΔΗΜΩΔΕΙΣ.

DIOGENIANI

VVLGARIA PROVERBIA

Græcè nunc primùm eruta, Latinè reddita ac Scholiis illustrata

ab ANDREA SCHOTTO Antuerp. è Soc. IESV.

ΤΩ ΑΙΔΕΣΙΜΩ ΚΥΡΙΩ

ΠΕΤΡΩ ΠΑΝΤΙΝΩ

ΑΝΔΡΕΑΣ Ο ΣΧΟΤΤΟΣ

ΕΥ ΠΡΑΤΤΕΙΝ.

ΕΠΙΘΕΜΕΝΟΣ γράψαι πρός Σε, Κύριε διστάσαιμι, ἀφειστυχόν πι τὰν ἀπροσιὼν Σου, καὶ ἤθην παύσασθαι τᾶς γνώμας, ὥσπερ ἑταῖρος ἐκ παλαιοῦ καὶ αὐτοθεν φίλος Σι γενόμενος, ἐθελοντὰς αἰσθανόμαν σε ὑγιαίνειν, καὶ ὅτι ἐν ταῖς Τοῦ Ἀποστολίου Βυζαντίου Παροιμίαις διατελεῖ ἀσκῶν τυγχάνεις· αὐτὰρ γὰ δικαιότερόν Σου φίλω, καὶ ἄγω σε διὰ πάσης πυκνῆς. διὰ ταῦτα οὐκ ἐν αἰτίᾳ μοι δοκῶ ποιήσεσθαι τοῦτο, εἰ βαλόμενος μὴ Θεός, κύριε, ἀγαθοῦ τινος πρόφασιν αἴτιος πᾶσι ἡμῖν, καὶ δι' ὃ πεποίηκεν εἶναι. ἰδοὺ δὲ οἷον τοῦ Διογμιανοῦ ἐξ Ἐκκλησίας γράμμα πρός, ὡς ἡγοῦμαι, Παροιμίαν δηλοῦσες, πολυθρύλητος γράψαντος βιβλίοις καὶ στοιχείων τε λέξεων, καὶ γεωγραφίας· ὃ ἐκ τῶν Σούδα δῆλον· τοῦτο δὲ σημεῖον ἐν τῷ παρόντι μεθερμηνεῦσαι καὶ ἐκδοῦναι αἰσχρὸν ἐμοὶ μέχρι νεῦ εἰς τὸ φῶς ἐκπολεμῆσαι ἠβουλόμην. ἡ δὲ Παροιμία Θεόν τί ἐστιν, ὡς λέγει ὁ Θεὸς Σωσίστρατος, Κυρήνης ἐν τῇ Λιβύῃ Ἐπίσκοπος, Ἀλεξανδρέως, ὡς οἶδα, ἐν τῇ Φαλάκρας ἐγκωμίῳ. πῶς ἐχὶ Θεόν; μέχρι ὧν Ἀριστοτέλης φησὶν ὅτι παλαιᾶς εἰσι φιλοσοφίας ἐν ταῖς μεγίσταις αἰθρίαις φθοραῖς ἐκπολεμῆσαι ἐγκαταλείμματα, σεσωσμένα διὰ συνέσεως καὶ δεξιότητα· βαθεῖ τὰ ἀληθείας, χρησμὸς αἰνικτὸς! τὸ δὲ παραθρυπτίζον τὰς Παροιμίας αὐτὸ τοῦτ' ἔστιν ἡ συνέχεια τῶν χρωμένων, ὡς ἐφ' ἑαυτὰν ἐκπομπεύσει τὰ πράγματα. Δημήτριος δὲ ὁ Φαληρεύς,

ληρθὸς, κάλλ@, φησὶν, Ἀπιστολῆς πυνθανομένῳ· δημοσίων γάρ ἐστιν ἡ Παροιμία καὶ κοινόν· εἰ καὶ Γρηγόριος ὁ Ἐκλόγ@ Ἀπικλῆς, τῷ Νικοβούλῃ γράφων, ὑπ' αὐτοῦ φίλα ἀσπαίνων, ἐβαλλήθη τοῖς Ἀπιστολαῖς δεῖν νομίζω, ὡς γνώμας, ἅτα καὶ παροιμίας, καὶ ἀποφθέγματα. Σοὶ δὲ, φίλη κεφαλὴ, πολλὰν ἕνεκα τοῦτον τὸν ἔκδοτον ἔδει τοῦ πόνου. πρῶτον μὲν ὅτι ἐκ τῆς βιβλιοθήκης εἶχον ἀπόγραφον ἱκανὰς παλαιῶν τῶν ἐκ Διογ[illegible]νου Παροιμιῶν, ἕτερον αὖ τύπον παρέπεμψε φίλος τις ἄρις@ ἐκ τῆς Παλατίνης. εἶτα ὅτι συνοδοιπόρ@ ἦς ποτε τῆς ἐμῆς ἐν φιλολογίᾳ ἀποδημίας, καὶ τῆς ἀεὶ ἀσυμβιβάστου διαιτήσεως κοινωνός. τελευταῖον δ' ἀεὶ σπουδάζω σε Ἕλληνα φιλέλληνι, καὶ ἀγαπητικῶτα, καὶ, ὡς ἔπ@ εἰπεῖν, αἰνέλλοντα ἀμφοτέρῳ ἡμῶν, καὶ τὸ τοῦ Ὁμήρου παροιμιώδες·

Ὡς αἰεὶ τὸν ὁμοῖον ἄγει θεὸς ὡς τὸν ὁμοῖον.

Προσδοκῶμεν ἔπ' ἀπὸ σοῦ, ξυὼ θεῷ φασιν τῷ Ἀποστόλῃ ἑκάστου μὴ πολλῆς αὐξήσεως τῶν Παροιμιῶν, καὶ τῶν ἐξ Αἰλιανοῦ ἀεὶ τοῦ ζώων ἱστορίας, ἐτῶν ἐκ Παλαιφάτου ἐν ἀπίστοις μυθικῶν ἐξηγήσεων. τῆς σῆς δὴ φιλοφρονήσεως ἕνεκα τὸ μὲν Ἑλληνίζειν αὖ θεὸς, καὶ συγγνώμην, ὡς λέγουσι, παρὰ τοῦ φίλου ἔχομεν ἐρρωτο, ἐν τῇ τῶν Ἀθηναίων ἐμπορίῳ Ἀμβέρᾳ, ἑκατοστῷ καὶ δευτέρᾳ Ἀπὶ εἰκοστῇ, ἔτει ἀπὸ τοῦ ἐνσάρκου οἰκονομίας, αχιδ.

ΕΚ

ΕΚ ΤΩΝ ΣΟΥΙΔΑ.

Διογενιανὸς Ἡρακλείας Πόντου Γραμματικὸς γεγονὼς καὶ αὐτὸς ἐπὶ Ἀδριανοῦ βασιλέως. ἐπισκεπτέον δὲ μή ποτέ ἐστιν ὁ ἐκ τῆς Ἀλβάκης Ἡρακλείας τῆς ἐν Καρίᾳ ἰατρός. ἦν γὰρ οὗτος πάντοθεν λόγιος. ὅτι μὲν οὖν ῥητῶς τὸν ἐξ Ἡρακλείας αὐτὸν εἶναι τοῦ ἐν Πόντῳ, ἀλλ' ὅτι καὶ ἐν τισὶ δεδόξασται. ἔστι δὲ αὐτοῦ βιβλία ταῦτα· Λέξεις παντοδαπαὶ κατὰ στοιχεῖον ἐν βιβλίοις ε'. Ἐπιτομὴ δέ ἐστι τῶν Παμφίλου λέξεων βιβλίων ἑκατὸν τεσσαράκοντα. καὶ τῶν Ζωπυρίωνος Ἐπιγραμμάτων ἀνθολόγιον. Περὶ ποταμῶν, λιμνῶν, κρημνῶν, ὀρῶν, ἀκρωτηρίων. Περὶ ποταμῶν (χρηστέον, Παροιμιῶν) κατὰ στοιχεῖον Ἐπιτομὴν, διὰ τραχυφλωσιαγωγίων, καὶ πίνακα περὶ τῶν ἐν πάσῃ τῇ γῇ πόλεων, καὶ τὰ λοιπά.

Diogenianvs Heracleotes Ponticus, Grammaticus fuit sub Hadriano Imperatore. Considerandum autem est, an fortè sit ille ex Albace Heraclea in Caria Medicus, qui fuit omni doctrinæ genere eruditus. Neque enim manifestè repperi eum esse ex Heraclea Ponti, quamuis in ea nonnulli opinione fuerint. Sunt autem hi eius libri: Omnis generis Vocabula ordine alphabetico libris quinque exposita. Est autem Epitome vocabulorum è libris Pamphili cccc v. & Zopyrionis Epigrammatum florilegium. De fluminibus, lacubus, fontibus, montibus, promontoriis. De fluminibus (*emenda* de Prouerbiis, *ne bis eadem repetat*) ordine alphabetico breuis descriptio. Collectio, & Tabula omnium vniuersæ terræ vrbium: & plura.

ΗΣΥΧΙΟΣ Ο ΑΛΕΞΑΝΔΡΕΥΣ

ΕΥΛΟΓΙΩι ΤΩι ΕΤΑΙΡΩι.

ΔΙΟΓΕΝΙΑΝΟΣ, ἀνὴρ σπουδαῖος καὶ φιλόκαλος, πάσας τὰς σποράδην παρὰ πᾶσι κειμένας λέξεις συναγαγὼν, ὁμοῦ πάσας καθ' ἓναστον στοιχεῖον συνέθηκε. λέγω δὴ τάς τε Ὁμηρικὰς καὶ Κωμικὰς, καὶ Τραγικὰς, τάς τε παρὰ τοῖς Λυρικοῖς, καὶ παρὰ τοῖς Ῥήτορσι κειμένας. ἀλλὰ καὶ τὰς παρὰ τοῖς Γιατροῖς, τάς τε παρὰ τοῖς Γεωμετρικοῖς, &c. Καὶ πρὸς τούτοις ὅσας οἷός τε ἦν ΠΑΡΟΙΜΙΑΣ θείρειν· ἃς δὲ ταύτας παρέλιπεν. ἐπαινῶ μὲν οὖν ἔγωγε τὸν ἄνδρα καὶ τὴν φιλοκαλίας, καὶ τὴν σπουδὴν, ὅτι χρησιμωτάτην πραγματείαν καὶ τοῖς σπουδαίοις τῶν φιλολόγων ὠφελιμωτάτην χορηγίαν πρὸς ἅπασαν παιδείαν προσήνεγκεν παρέχειν. ἐβουλόμην δ' ἂν αὐτὸν μήτε τὰς πλείους τῶν ΠΑΡΟΙΜΙΩΝ ψιλῶς καὶ ἄνευ τῶν ἱστοριῶν τεθεικέναι. καὶ τὰ ἑξῆς· Τὰ βιβλία προσθεὶς ΔΙΟΓΕΝΙΑΝΟΥ, ὁ πρῶτον καὶ μέγιστον ὑπῆρχε πλεονέκτημα.

HESYCHIVS ALEXANDRINVS

EVLOGIO SODALI.

Ex proœmio Lexici Græci.

DIOGENIANVS, vir studiosus & elegans, omnia passim apud omnes Scriptores Vocabula colligens, simul litteratum ordine quæque digessit: Homerica, inquam, Comica, Tragica, & Lyricorum Poëtarum, atque Oratorum [Athenis]: quinetiam & Medicorum atque Historicorum. Ad hæc ne prætermisit quidem quotquot reperire licuit PROVERBIA. Quamobrem laudo equidem viri & elegantiam ac studium, propterea quòd Philologiæ candidatis rem maximè profuturam, imò & ceteris disciplinis vtilissimam censuit exhibendam. Volui & ipse non nudè tamen & absque expositione plurima PROVERBIA adferre. *Et infrà:* Hos edens libros DIOGENIANVS maximum attulit commodum, pretiumque operæ fecit.

ΠΑΡΟΙ-

ΠΑΡΟΙΜΙΑΙ PROVERBIA

ΔΗΜΩΔΕΙΣ ΕΚ ΤΗΣ ΔΙΩΓΕΝΙΑΝΟΥ ΣΥΝΑΓΩΓΗΣ.

VVLGARIA E DIOGENIANI COLLECTANEIS.

1. ΑΒΥΔΗΝΟΝ ἔλλειμμα.] Ἐπὶ τῶν ἀηδῶν εἰωθασι τάττεσθαι. οἱ γὰρ τοῖς Ἀβυδηνοῖς μετὰ δεῖπνον καὶ τὰς σπονδὰς προτάττουσι τοὺς παῖδας μετὰ τῶν τροφῶν, τοῖς διυραμβίοις. κατηχοῦσι δὲ τοὺς παῖδας, καὶ θορύβου γεμοῦσι, ἀηδίαν πολλὴν ἐν τοῖς δαιτυμόσιν.

1. ABYDENA illatio.] De molestis & iniucundis rebus dici solitum. Mos enim Abydenis à cœna & post solemnes libationes factas, liberos cum nutricibus in medium producere. Vociferantibus verò infantibus, tumultumque concitantibus, molestum id conuiuantibus accidebat & iniucundum.

2. Ἄβρωνος βίος.] Ἄβρων τις ἐγένετο πλούσιος καὶ ἁβροδίαιτος. ὅθεν ἐπὶ τῶν ὑπερβολὴν τρυφῆς πολυτελοῦς τάττουσι. ταῦτα καὶ, Σικελικὴ τράπεζα· καὶ, Συβαριτικὸς βίος.

2. Abronis vita.] Abron diues quidam erat ac molliter viuens: vnde in magnificos iactatum. Talia & illa: *Sicula mensa*: &, *Sybaritica vita.*

3. Κερκώπων ἀγορά.] Ἐπὶ τῶν πονηρῶν καὶ κακοήθων. Κέρκωπες γάρ τινες, ἀπατεῶνες ἐγένοντο ἐν Ἐφέσῳ. οἵτινες καὶ τὸν Δία ἐξαπατῆσαι πεπειρῶντο. ὁμοία τῇ, Λύκων ἀγυιὰς καὶ, Κεφάλου ζάλη.

3. Cercopum forum.] In improbos ac versutos. Cercopes enim quidam in Epheso versipelles ac deceptores erant, qui & Iouem ipsum fallere tentarunt. Simile huic: *Luporum decas*; &, *Crobyli par.*

4. Ἀγαθὴ καὶ μάζα μετ' ἄρτον.] Ἐπὶ τῶν τοῖς ὕστερον παρὰ δεόντων ὁμοίως, δίκην καὶ βῶλον ἀλέτης.

4. Bona etiam massa post panem.] De iis qui secunda aliquibus largiuntur. Simile Adagium, *Accipit & glebam erro.*

5. Ἅρ' μὴ παρῆ κρέας, ἔσθιε σκορτίον.

5. Salsamento egenti carnibus contentum esse oportet.

6. Aga-

SCHOLIA.

4. Δίκην καὶ βῶλον ἀλέτης.] Refert historiam Pausanias in Corinthiacis, & in Problematis Plutarchus.

5. Refertur à Suida, monetique quemque vt sua

6. Agamemnonis hostia.] In duros ac persuasu difficiles. Agamemnon enim propriam immolauit filiam: vel quia ipso sacrificante bos effugit, ægréque captus reduci potuit.

7. Agathonia cantio.] Quæ mollis & non acerba, neque dissoluta, sed iucundissima.

8. Risus expers lapis.] De iis quæ dolorem conciliant Prouerbium vsurpatum. Quòd in saxo illo consederit, dum filiam [raptã] quærit, Ceres. Huic affine: *Areopagita taciturnior*: &, *In Trophonij antro vaticinatus est*.

9. Bona Cilicum.] In eos qui iustè ditantur. Cilix enim quidam Milete prodita opulentus euasit. Simile: *A mortuis tributum exigere*.

10. Bonorum mare.] De copia bonorum, vt & illud, *Bonorum cumulus*, &, *Bonorum myrmecia*. nam & hoc de abundantia felicitatis. Contrà verò, *Malorum Ilias*, &, *Lerna malorum*.

11. Gubernaculo purior.] De castè viuentibus. Gubernaculum enim nauis semper mari abluitur.

6. Ἀγαμέμνονος θυσία.] Ἐπὶ τῶν δυσπειθῶν καὶ σκληρῶν. Ἀγαμέμνων γὰρ τὴν ἰδίαν θυγατέρα· ἢ ὅτι ἐπὶ τῷ αὐτοῦ ἱερεύοντος βοῦς ἔφυγε, καὶ μόλις κρατηθεὶς ἐκομίσθη.

7. Ἀγαθώνειος ᾠδή.] Ἡ μαλθακὴ, καὶ μήτε γλυκεῖα, μήτε πικρὰ, ἀλλ' ἡδίστη.

8. Ἄγλωστος πέτρα.] Ἐπὶ τῆς λύπης συνεχούσης ἢ παροιμία· ἐπ' ἐκείνοις γὰρ ἐκάθισεν ὅτε τὴν κόρην ἐζήτει ἡ Δημήτηρ. ὁμοίως, Στιγανώτερος Ἀρεοπαγίτου. καὶ, Ἐκ Τροφωνίου μεμαντευμένη.

9. Ἀγαθὰ Κιλίκων.] Ἐπὶ τῶν ἀπὸ τῆς ἀπροσδοκήτου πλουτούντων. προσδόκησε γάρ τις τῆς Κιλίκων Μίλητον προδοὺς, ἐκπόρισεν. ὅμοιον, Ἀπὸ νεκρῶν φορολογεῖν.

10. Ἀγαθῶν θάλασσα.] Ἐπὶ πλήθους ἀγαθῶν. ὡς καὶ τὸ, Ἀγαθῶν σωρεὺς καὶ, Ἀγαθῶν μυρμηκία. ὅλη πόλις ὑπὸ αἰμορροΐας καὶ τέτ. τὸ ἐναντίον· Κακῶν Ἴλιὰς, καὶ, Λέρνη κακῶν.

11. Ἀγκύρης πυθμαλίου.] Ἐπὶ τῶν ἀγνῶς βεβιωκότων. παρόσον ἐν θαλάσσῃ ἐκ τῶν ἀεὶ τὸ πηδάλιον.

12. Ἀγροίκου μὴ καταφρόνει ῥήτορος.] Ὑποθετικὸν, ὅτι μηδὲ τῶν εὐτελῶν χρὴ καταφρονεῖν. ὅμοιόν ἐστι, Καὶ μύρμηκι χολή.

13. Ἀγκυλοπάτερος βάτου ἄγριος.] Ἐπὶ τῶν ξηρῶν καὶ ἰωλάδως ἐχόντων.

14. Ἀδώνιδος κῆποι.] Ἐπὶ τῶν ἀώρων καὶ μὴ ἐῤῥιζωμένων. ἐπειδὴ γὰρ Ἀδώνιν ἐφίλησε Ἀφροδίτη, ὡς ὁ μῦθος, ὁ Ἄρεος ἐκεῖνος, ἀποβὰς τελευτῇ, ὅτε ταῦτα ὀργιάζοντες, κῆπους εἰς ἀγγεῖα τινα φυτεύοντες ἢ φυτεύοντας, ταχέως ἐκείνων δηλ. τὸ μὴ ἐῤῥιζῶσθαι μαραινομένων, Ἀδώνιδος ἄωρους ἐκάλουν.

15. Αὐλὸν σάλπιγγι συγκρίνεις.] Ἐπὶ τῶν τὰ ἐλάττω τοῖς μείζοσι συγκρινόντων. Τέττιγι μέντοι συγκρίνεις, καὶ φωνῇ.

16. Ἄδης δίος.] Ἐπὶ τῶν μάτην δεδιότων.

17. Ἀλλαντικὸς βίος καὶ μεμαγμένος.] Ἐπὶ τῆς ἀτόμου καὶ ἀσχέτου.

18. Ἄσπαρτα, καὶ ἀνήροτα.] Ἐπὶ τῶν ὁμοίων.

19. Ἄλλου δρυὸς βαλάνους.] Ἐπὶ τῶν ἐκδιαλεχῶν αἰτούντων, ἢ ἐπὶ τῶν συνεχῶς δανειζομένων. οἱ γὰρ παλαιοὶ βαλάνους ἤσθιον· ἀφ' οὗ τοὺς ἀθεμιτοπώλας τὰς δρῦς, εἶτα καλύπτει εἶτα εἶτα καὶ, Ἄλλου δρυὸς βαλάνους ἔλεγον.

12. Rusticum noli Rhetorẽ contemnere.] Præcepto iubemur etiam viles non insuper-habere. Simile huic: *Et formicæ sua bilis inest*.

13. Arido rubo rigidior.] De duro ac præfracto moribus.

14. Adonidis horti.] De rebus immaturis, & quæ radicem non egerũt. Adonis enim Veneris, vt fabulantur, amasius, primo ætatis flore extinctus est. Quare Veneris sacris initiati testulis hortulos viri feminæque plantantes, cùm non altè radicibus actis emarcuissent, eos *Adonidis hortos* appellarunt.

15. Tibiam tubæ cõparas.] In eos qui minora maioribus cõponũt; vt illud, *Cicadæ apem cõparas*, secundùm sonũ.

16. Metus periculi expers.] In eos qui frustrà formidant.

17. Molita ac subacta vita.] De victu parato ac facili.

18. Inseminata, & inarata.] De re eadem.

19. Aliam quercum excute.] In eos qui ab iisdem assiduè petunt, vel perpetuò mutuum sumunt. Victitabant enim primi mortales glandibus. Ad eos igitur qui quercus speculabantur, grauidæne essent an inanes, dicebant, *Aliam excute quercum*.

20. Alia

---

vt sua cõtentus sorte viuat. De Taricho Desiderius Chil. Cent. 1 v. Chil. 11 Adag. 62.

6. Ἐδυσιάσε. Sic Palat. cod. at Pet. Pantini viri clariss. ἐδύσατο θυσίᾳ δε. Et seq. Prouerb. ἢ μαλακὴ καὶ μήτε γλυκεῖα.

8. Ex σεμνότητος, σεμνότητι emendaui. de qua voce in Pandectas G. Budæus, qui ex Alciphronis epistola, vt & Erasmus & Io. Alex. Brassicanus Prouerbium adhibent. De Trophoni verò specu multa idem Erasm. ex Aristoph. interprete, & Zenobio.

9. De Cilicibus & his finitimis Isauris latrocinio infamibus plenæ historiæ; ac de bello Romanorum cum Isauricis piratis à Cn. Pompeio Magno confecto M. Tullius in Manilianâ, & L. Florus lib. 111. cap. 6. referunt. Vt simile illi sit, quod & M. Plautus, idemq; initio Philippicæ secundæ Cicero exagitat: *Malè partum malè dispergit*. De altero Aristoteles Rhetor. 111. ad Theodectem: Οἷον πρέπει καὶ τυράννοις, ἂν τὸ κερδαίνειν, τῷ καὶ ἐπὶ πολὺ τέλεσθαι· ἀδίκως γὰρ ἔχειν. vt si quis à pauperibus exigat, vel vita functis: vnde natũ Prouerb. Vel à mortuo tributum auferre. Turpe enim id lucrum. Et illud affine: *Veligalia flatus exigere*.

12. Meminit Adagij vtriusque Zenobius, vbi plura notabimus. Mox 13. in Pantini V. Cl. cod. est πλαγὸν, pro ξυλον

14. Vsum Paræmiæ Suidas & Pausanias ostendunt: Zenobius item, & Plutarchus De sera numinis vindicta.

15. Addendum videtur ἡμιον, Τέττιξ, vel quid simile. Lucianus in Rhetore vtramque expressit Paræmiam: Τοιοῦτος γάρ ἐστιν οἷόν τε αὐλητὴς πρὸς ἀοιδὸν, ἢ ἀετὸς πρὸς κάνθαρον.

16. Simile illud Maronis 1v. Æneidos vers. 298. *Omnia tuta timent*.

17. Repetit infrà, βίος μεμαγμένος.

20. Alia vita, alia victus ratio.] In eos qui vitam meliore commutant.

21. Salem vehens dormis.] In eos qui in periculis otioso sunt animo. Mercatore namque quodam salem vehente, somnoque capto, contigit aquam sentinâ hauriri, salemque liquescere.

22. Canis, vt qui in Delum nauigat.] Superiori non dissimile.

23. Proque loco nunc hunc fieri, nunc expedit illum.] Oportere se quemque locis quibus versetur accommodare. Deductum à polypis, qui cuicumque saxo appropinquent, metu perculsi, in similem se mutant colorem. Tale illud: *Versicoloris Polypi mentem obtine.* ——— [*Regio & lex.*]

24. Azanæa mala.] De iis qui cum malis assiduè conflictantur. Azane enim regio aspera & sterilis, in qua frustrà sudantes agricolæ nihil proficiunt.

25. Anagyrum moues.] In eos qui quippiam in sui mouent perniciem. Anagyrus enim loci quidam genius est, qui vicinos, quòd facellum eius violassent, funditus euertit.

26. Asinus Antronius.] In magnos & agrestes, ac labori ineptos. In Antrone enim, vt scribit Pherecrates, vasti asini. Acharnici asini] De re eadem.

27. Sursum versus fluminum fe-

20. Ἄλλος βίος, ἄλλη δίαιτα.] Ἐπὶ τῶν ὑπ' ἀμείνονα βίον μεταβαλλομένων.

21. Ἄλας ἄγων καθεύδεις.] Ἐπὶ τῶν ἐν κινδύνοις ῥαστωνευομένων. ἐμπόρου γάρ τινος ἅλας ἄγοντος ἀποκοιμηθέντος, συμβῆναι τὸ ἀντλίαν ἐπαναβῦναι, καὶ τῆξαι τὸ ἅλας.

22. Ἄδεις οἷς εἰς Δῆλον πλέον.] Ἐπὶ τῶ ὁμοίου.

23. Ἀλλοτε δ' ἀλλοῖον πολέεσθαι χρὴ χρόον ὁππῃσι.] Ὅτι πρεπόντως ἑαυτὸν ἕκαστος ἁρμόσειεν ἑαυτὸν ἐν οἷς ἂν γένοιτο τόποις. εἴρηται δὲ ἀπὸ τῶν πολυπόδων· ὅτι γὰρ ἂν πλησιάσωσι πέτρᾳ, σῴζουσι κατασκέπτοντες, εἰς τὸ ἴδιον εἶδος, τὸ ἑκατὸν μεταβάλλοντα. Ὅμηρος, Πολύποδος ποικιλώτερον ἦεν. [Χαίρεκ. καὶ νόμος.]

24. Ἀζαναῖα κακά.] Ἐπὶ τῶν κακοῖς διὰ παντὸς προσπαλαιόντων. Ἀζᾶνα γὰρ τόπος σκληρὸς, ἐν ᾧ οὐ φυτεύσεις οὐ γεωργοὶ, ἀδίκως πονέσουσι.

25. Ἀναγύρου κινεῖς.] Ἐπὶ τῶν κινούντων τινὰ ἀπὸ τῆς ἑαυτῶν κακοῦ. Ἀνάγυρος γάρ τις ἥρως δαίμονος, τοὺς γειτονεύοντας ἀναβαίνων ἀνέτρεψεν, ἐπειδὴ τὸ ἡρῶον αὐτοῦ ὑβρίσαι ἐπεχείρησαν.

26. Ἀντρώνιος ὄνος.] Ἐπὶ τῶν μεγάλων καὶ ἀγρίων, καὶ ἀπράγμονων. ἐν Ἀντρωνὶ γὰρ, ὡς φησὶ Φερεκράτης, μεγάλοι ὄνοι ἐγίνοντο. Ἀχαρνικοὶ ὄνοι.] Ἐπὶ τῶν αὐτῶν.

27. Ἄνω ποταμῶν χωρεῖσι πυγαί.

23. Vncis inclusum ex altero accessit. Alibi est: Νέων ἢ χρόνῳ.

24. De Azanæa Arcadiæ regione legendus Stephanus Byzantius ubi vlasse.

25. Pro ὑβρίσαι in cod. Pantini ὕβριν leg.

26. Ἀχάρνιοι ὄνοι. Sic Apostolius, ἐπεὶ tamen legens: cùm antea Ἀχαρνὶ esset scriptū, peccante bis librario, vocis, vt fit, affinitate.

27. Euripidis est in Medea, vt ad Zenobium notare memini.

30. Τυλῶ

runtur fontes.] De iis quæ contrà aut fiunt, aut dicuntur, quàm oportet. Exempli gratia, si mœchus castum, scortum nominet.

28. Arabius tibicen.] In assiduè garrientes. Sumtum ab Arabio quodam tibicine, qui drachma quidem canebat, quattuor verò tacebat.

29. Arcadas imitans.] De iis qui vanè & frustrà laborant. Sæpè enim belligerantes Arcades, victoriam numquam propriam reportarunt.

30. Scyrium imperium.] De re tenui, nihilque bonæ frugis habente. Scyros enim petricosa.

31. Ardeas tunica.] De iis qui incendunt, seditionesque ac calumnias excitant. Deianira enim vestem Herculi mittens, eâdem ipsum interfecit.

32. Sanguine flere.] Per excessum dicitur, non lacrymis, sed sanguine flere.

33. Captantes capti fumus.] In eos qui se victores aliorum fore sperantes, in eorum mox potestatē venerunt.

34. Nudæ Gratiæ.] Oportere liberaliter dona conferre.

35. Ibyci grues.] De iis qui præter opinionem pœnas luunt delictorū. Ibycus enim à grassatoribus iugulātus, grues superuolantes videns testes appellauit. Temporis hinc ductu latrones in theatro grues volantes conspicati: *En*, inquiunt, *Ibyci grues.* ita capti, cædisque rei capite pœnas dederunt.

γαί.] Ἐπὶ τῶν ἐναντίως ἡμῶν ἢ λεγομένων εἴωθε, εἰ πόρνος ἢ σώφρονα λέγοι πόρνον.

28. Ἀράβιος αὐλητής.] Ἐπὶ τῶν ἀεὶ λαλούντων. μετὰ δὲ ταῦτά τινος Ἀραβίου αὐλητοῦ, ὃς ἕνα μὲν δραχμὴν, τέτταρα δὲ σιγάλλῳ δὶ τετράχορδον.

29. Ἀρκὰς μιμούμενος.] Ἐπὶ τῶν ἄλλως πονούντων. πολλοὶ γὰρ οἱ Ἀρκάδες πολεμήσαντες, οὐδεμίαν πώποτε ἰδίαν σωτηρίαν ἔσχον.

30. Ἀρχὴ Σκυρία.] Ἐπὶ τῶν ἀσθενῶν καὶ μηδὲν λυσιτελῆς ἐχόντων. πετρώδης γὰρ ἡ Σκῦρος.

31. Αἴθων πίσαλ Ἄρ.] Ὑπὲρ τῶν ὑπακουόντων καὶ σαίνειν ἐγλεγόντων καὶ δηλοῦλας. Δηϊάνειρα γὰρ τὸν πλόκον πέμψασα Ἡρακλεῖ, τούτῳ δὴ θύραθεν ὤπτεν.

32. Αἵματι κλαίειν.] Κατ' ὑπερβολὴν, οὐ δακρύοις, ἀλλ' αἵματι κλαίειν.

33. Ἁλισκόμενοι ἡρήμεθα.] Ἐπὶ τῶν ἐλπίσαντων τινὰς νικᾶν, εἶθ' ὑπ' ἐκείνων ἁλόντων.

34. Αἱ χάριτες γυμναί.] Ὅτι δεῖ ἀφειδῶς χαρίζεσθαι.

35. Αἱ Γήϊκου γέρανοι.] Ἐπὶ τῶν ἀπροσδοκήτως δίκην τοῖς ἁμαρτήμασι καλαβόντων. Γῆϊκος γὰρ ὑπὸ τῶν λῃστῶν ἀναιρεθεὶς μόνος, καὶ γερανοὺς ἰδὼν, ἱμαρτήρατο. χήραν δ' οὖσι λῃσταὶ ἐπόμβιοι ἐν θεάτρῳ γεράνους ὑποπτεύσαντες, Αἱ Γήϊκου γέρανοι, ἔλεγον. εἶτα ἁλόντες ἐν ἀκαιρεσθέντες, ἐκολάσθησαν.

30. Τυλῶ est in Pantiniano, pro quo Palatinus δηλῶ. Et mox 31. est ἐπὶ τῶν ἐναντιούμενων.

36. Qui prenditis iidem edite testudines.] In eos qui temerè aliquid aggressi, aliorum mox implorant auxilium. Piscatores enim capta testudine, inter se partiti sunt: ac Mercurium fortè accedentem inuitarunt, quibus eo ille modo respondit.

37. Littori loqueris.] De iis qui non audiunt vel auscultant.

38. Tranquillum remis fatigare aëra.] In eos qui frustrà laborant.

39. Orci galea.] In eos qui se machina quadam atque arte occultant. Talis enim Plutonis galea, qua tectus Perseus Gorgoni caput abstulit.

40. Nondũ enixa capra est, dum ludit in ædibus hœdus.] De iis qui nondum nati, perfectique sunt, & tamen eadem præstare volunt, quæ perfecti iam solent, vel adulti.

41. Aiacis risus.] De immodicè cachinnantibus.

42. Aphyarum honos.] In eos qui ob minuta apud alios honorantur.

43. Illotis manibus.] In eos qui profanis sacra manibus contrectant.

44. Cane quæ Tellen.] De dicaculis. Tellen enim aulœdus fuit, qui lusus, sed elegantes reliquit.

45. Æthiopem lauas.] Nota res est. Similia, *Ollã variè pingis: Verrem vellis.*

46. Æsopius sanguis.] In eos qui in dedecora non facilè eluenda incidérunt. Delphis enim iratus Deus fuit, quòd Æsopum per nefas sustulissent.

36. Αὐτὸ γελῶντας ἰδόντες, ὥσπερ εἶπον.] Ἐπὶ τῶν ἐξ ἀβουλίας τι ἀρχομένων, εἶτα βοηθείας δεομένων. ἀλιεῖς γὰρ χελώνην διαπαύσαντες, ἐμέριζον· τὸν δὲ Ἑρμῆν παρόντα ὅτι τάχιον ἐφίλουν· ὁ δὲ τοῦτο ἀφθόγξατο.

37. Ἀκροᾷ λαλεῖς.] Ἐπὶ τῶν ἀνηκόων.

38. Ἀθόρυβα νηνεμίᾳ αἴρουσι.] Ἐπὶ τῶν μάτην πονούντων.

39. Ἅιδος κυνῆ.] Ἐπὶ τῶν κρυπτόντων ἑαυτούς, ἀφ' οὗ μυθικῆς. τοιαύτη γὰρ ἡ τοῦ Ἅιδος κυνῆ, ἣ Περσεὺς χρησάμενος τὴν Γοργὼ ἀπεκεφάλισεν.

40. Ἀνέξ ὑπὸ τέκνων ἔριφος δ' ἔτι δόμοισι παίζει.] Ἐπὶ τῶν ἀτελῶν, ἢ μηδέπω ὄντων, ἀλλ' ἀτελῶν ὄντων, ἢ τὰ τῶν τελείων θέλοντων ποιῶν.

41. Αἰάντειος γέλως.] Ἐπὶ τῶν ἀμέτρως γελώντων.

42. Ἀφύων τιμή.] Ἐπὶ τῶν ἐν μικροῖς παρ' ἄλλοις τιμωμένων.

43. Ἀτίμητος χερσί.] Ἐπὶ τῶν βεβήλως χερσὶ τοῖς ἱεροῖς ἐγχειρούντων.

44. Ἄειδε τὰ Τέλλιος.] Ἐπὶ τῶν σκωπτόντων. Τέλλιος γὰρ αὐλητὴς ἐγένετο· ἃς παίγνια κατέλιπε χάριν ἔχοντα.

45. Αἰθίοπα σμήχεις.] Δῆλον τὸ τοιοῦτον. ὁμοῖα, Χοῖρον ποικίλλεις, Κρὸκον τίλλεις.

46. Αἰσώπειον αἷμα.] Ἐπὶ τῶν δυσαποπλύτων ἀνηθλημένων· ἐπειδὴ τοῖς Δελφοῖς ἀδίκως ἀπέθανε Αἴσωπος, ὠργίσθη ὁ θεός.

47. Αἰγιῆς

45. Pro ὀλὶν τίλλεις reposui ἀναλ. & Ad. 46. pro Δυσαποπλύτων Suid. præfert Δυσαπολύτων.

54. Ἐπὶ

47. Æ gienses neque tertij neque quarti.] De omnino imperfectis & parui pretij. Quærentibus enim quinam Græcorum essent optimi, hoc datũ responsum, *Aegienses neque tertij neque quarti.*

48. Importuna benevolentia nihil ab inimicitia distat.] Hoc Hippolytum Phædrę dixisse aiunt, affirmãti se illũ præ ceteris hominibus deperire.

49. Acanthia cicada.] In mutos atque indoctos. Non enim ibi canunt cicadæ. Quale illud: *Seriphia rana*, in eosdem iactatum. In Scripho enim mutæ ranæ.

50. Salem & fabam.] In eos qui scire se fingunt, cùm ignorent. Vates enim solent apponere salem & fabam. Hinc & qui arcana participabant, eos *Circa salem & fabam* nominabant.

51. Attici Eleusinia.] In eos qui arcanis initiati sunt. Athenienses enim Eleusine Cereris sacra arcana peragebãt.

52. Capra gladium.] In eos qui sibi malũ imprudentes accersunt. Sumtum exinde: Corinthij capram Iunoni immolabant. Absconditis verò quibusdam cultrũ, capra pedibus scalpens effodit. Tale hoc: *Cornix scorpionẽ: Cinerẽ inflas: Benè conditum malũ moues: Leonem pungis: Anagyrum commoues.*

53. Illacrymabile bellum.] De iis qui facillimè & præter spem negotia conficiunt. Datum enim Spartanis oraculum, fore, vt pugna sine lacrymis victores euaderent. Quo factum est vt caderet ex ipsis nemo.

47. Αἰγιῆς ὔτε τρῖτοι ὔτε τέταρτοι.] Ἐπὶ τῶν παντελῶς ἀτελῶν & μικρῶν. ἐροτώντων γάρ, τίνες κρείττους τῶν Ἑλλήνων· τοῦτο δοτὸν ἀπεκρίθησαν Αἰγιῆς ὔτε τρῖτοι ὔτε τέταρτοι.

48. Ἀκαίρως εὔνοια, οὐδὲν ἔχθρας διαφέρει.] Τοῦτό φασιν Ἱππόλυτον εἰπεῖν περὶ Φαίδρου, φάσκοντα αὐτὸν φιλεῖν ὑπὲρ πάντας ἀνθρώπους.

49. Ἀκανθὶς τέττιξ.] Ἐπὶ τῶν ἀφώνων καὶ ἀμούσων· ὡς ἀδύνατόν ἐστι ἐκεῖσε τέττιγας. ὅμοιον Βάτραχος Σειφίῳ, τὴν τῶν ἰατῶν. ὡς ἀδύνατόν ἐστι ἐν Σεἰφῳ βάτραχον.

50. Ἅλα καὶ κύαμον.] Ἐπὶ τῶν εἰδέναι μὲν προσποιουμένων, ὡς εἰδότων δέ. ἐπεὶ οἱ μάντεις εἰώθασιν αἴτιον ἢ ἅλα ἢ κύαμον. ὅθεν καὶ τοὺς ἀπορρήτων κοινωνοῦντας, τοὺς περὶ ἅλα & κύαμον ἔλεγον.

51. Ἀττικοὶ τὰ Ἐλευσίνια.] Ἐπὶ τῶν ἀπορρήτοις μυουμένων· οἱ γὰρ Ἀττικοὶ ἐν Ἐλευσῖνι ἐπετέλουν τὰ τῆς Δήμητρος μυστήρια.

52. Αἶξ τῷ μαχαίρῳ.] Ἐπὶ τῶν ἑαυτοῖς λανθανόντως κακόν τι ἐπιπορισμένων. εἰλήφασι δὲ ἐξ αἰτίας τοιαύτης· Κορίνθιοι αἶγα τῇ Ἥρᾳ ἔθυον. προφαμένου δέ τινος τῶν μαχαίρᾳ, ἡ αἶξ τοῖς ποσὶ σκαλίσουσα, ἀνέρυσε. ὅμοιον, Κορίνθιε σκορπίε, Κύπτε φυτάς, Εὖ κεκμένον κάλλα κινεῖς, Λέοντα πλάσσεις, Ἀνάγυρον κινεῖς.

53. Ἄδακρυ πτόλεμος.] Ἐπὶ τῶν ῥᾳστα καὶ παρ' ἐλπίδα τὰ πράγματα κατορθούντων. χρησμὸς γὰρ ἐδόθη Λακεδαιμονίοις, ἀδάκρυτον μάχην νικήσαντας. ὃ δὴ καὶ ἐξ αὐτῶν τινὸς ἀπέβαινε.

36. Qui prenditis iidem edite testudines.] In eos qui temerè aliquid aggressi, aliorum mox implorant auxilium. Piscatores enim capta testudine, inter se partiti sunt: ac Mercurium fortè accedentem inuitarunt, quibus eo ille modo respondit.

37. Littori loqueris.] De iis qui non audiunt vel auscultant.

38. Tranquillum remis fatigare aëra.] In eos qui frustrà laborant.

39. Orci galea.] In eos qui se machina quadam atque arte occultant. Talis enim Plutonis galea, qua tectus Perseus Gorgoni caput abstulit.

40. Nondũ enixa capra est, dum ludit in ædibus hœdus.] De iis qui nondum nati, perfectique sunt, & tamen eadem præstare volunt, quæ perfecti iam solent, vel adulti.

41. Aiacis risus.] De immodicè cachinnantibus.

42. Aphyarum honos.] In eos qui ob minuta apud alios honorantur.

43. Illotis manibus.] In eos qui profanis sacra manibus contrectant.

44. Cane quæ Tellen.] De dicaculis. Tellen enim aulœdus fuit, qui lusus, sed elegantes reliquit.

45. Æthiopem lauas.] Nota res est. Similia, *Ollã variè pingis: Vtrem vellis.*

46. Æsopius sanguis.] In eos qui in dedecora non facilè eluenda inciderunt. Delphis enim iratus Deus fuit, quòd Æsopum per nefas sustulissent.

36. Αὐτὸ γελῶντας ἐδήτε, ὅστρεα εἴλετε.] Ἐπὶ τῶν ἐξ ἀδοκήτου πραττόντων, εἶτα βοηθείας δεομένων. ἀλιεῖς γὰρ χελώνην διαπαίσαντες, ἐμέλιζον· τὸν δὲ Ἑρμῆν παρόντα δεῖν τιμὴν ἐφίεσθαι ἐκάλεσαν· ὁ δὲ τούτοις ἐφθόηξατο.

37. Ἀκτῇ λαλεῖς.] Ἐπὶ τῶν ἀνηκόων.

38. Ἀθίγα νήνεμον αἴρουσι.] Ἐπὶ τῶν μάτην πονουμένων.

39. Κύνος κυνῆ.] Ἐπὶ τῶν κρυπτόντων ἑαυτούς, ἢ τινος μηχανῆς. Τοιαύτη γάρ ἐστὶ τοῦ Ἅιδος κυνῆ, ᾗ Περσεὺς χρησάμενος τὴν Γοργὼ ἀπεκεφάλισεν.

40. Αἴξ ἄπυος τέτοκεν, ἑκτρος δ' ὄζει δώματα παίζει.] Ἐπὶ τῶν ἀτελῶν τὴν φύσιν, ἢ μεγάλων, ἀλλ' ἀτελῶν ὄντων, καὶ τὰ τῶν τελείων θέλοντων ποιεῖν.

41. Αἰάντειος γέλως.] Ἐπὶ τῶν ἀκαταστάτως γελώντων.

42. Ἀφυῶν τιμή.] Ἐπὶ τῶν ἐν μικροῖς παρ' ἄλλοις τιμωμένων.

43. Ἀνάπλοις χεροί.] Ἐπὶ τῶν βεβήλοις χερσὶ τοῖς ἱεροῖς ἐγχειρούντων.

44. Ἀοιδὸς τὰ Τέλλιος.] Ἐπὶ τῶν σκιρτητικῶν· Τέλλιος γὰρ αὐλητὴς ἦν ὑβριστὴς δὲ παίγνια κατέλιπε χάριν ἔχοντα.

45. Αἰθιόπα σμήχεις.] Δῆλον τὸ τοιοῦτον. ὁμοῖα, Χύτραν ποικίλλεις, Ἀσκὸν τίλλεις.

46. Αἰσώπειον αἷμα.] Ἐπὶ τῶν δυσκατοικίστους ἀνθρώπων ἐνεχομένων· ἐπειδὴ τοῖς Δελφοῖς αὐθάδεις ἀνῄρουν ἢ Αἴσωπον, ὑπῳδὴν ὁ θεός.

47. Αἰγιεῖς

45. Pro *ἀὶ τίλλις* reposui *ἀσκὸν*. & Ad. 46. pro *δυσκατοίκους* Suid præfert *δυσκατοίκτους*.

54. Ἐπὶ

47. Αἰγιεῖς οὔτε ζῶσι οὔτε τέτρασι.] Ἐπὶ τῶν παντελῶς ἀτελῶν καὶ μικρῶν. ἠρωτῶντων γάρ, τίνες κρείττους τῶν Ἑλλήνων; τοῦτο ἀντιφθέγξατο· Αἰγιεῖς οὔτε ζῶσι οὔτε τέτρασι.

48. Ἀκαίρως εὔνοια, ἀδίνεχθες ὄφελος.] Τοῦτό φασιν Ἱππόλυτον εἰπεῖν πρὸς Φαῖδρον, φάσκοντα αὐτὸν φιλεῖν ὑπὲρ πάντας ἀνθρώπους.

49. Ἀκανθὶς τέττιξ.] Ἐπὶ τῶν ἀφώνων καὶ ἀμούσων· οὐ γὰρ ᾄδουσιν ἐκεῖσε τέττιγες. ὅμοιον Βάτραχος Σεριφίῳ, ὅτι τῶν ἑαυτοῦ, οὐ φθεγγομένων ἐν Σεριφῳ βατράχων.

50. Ἅλας καὶ κύαμον.] Ἐπὶ τῶν εἰδέναι μὴ προσποιουμένων, οὐκ εἰδότων δέ. ἐπεὶ οἱ μάντεις εἰώθασιν πάντα ἢ ἅλας καὶ κύαμον. ὅθεν καὶ τοὺς ἀποῤῥήτων κοινωνοῦντας, τοὺς περὶ ἅλα καὶ κύαμον λέγομεν.

51. Ἀττικοὶ τὰ Ἐλευσίνια.] Ἐπὶ τῶν ἀπορρήτοις μυουμένων· οἱ γὰρ Ἀττικοὶ ἐν Ἐλευσῖνι ἐπετέλουν τὰ ἱερὰ τῆς Δήμητρος καὶ μυούμενοι.

52. Αἶξ τῷ μαχαίρᾳ.] Ἐπὶ τῶν ἑαυτοῖς λανθανόντως κακὸν τι ἐπιτιμωμένων. εἰλήφασι δὲ ἐξ αἰτίας τοιαύτης· Κορίνθιοι αἶγα τῇ Ἥρᾳ ἔθυον. κρυφαμένων δὲ τινῶν τὴ μαχαίρᾳ, ἡ αἶξ ταῖς ποσὶ σκαλεύουσα, ἀνέῤῥυσε. ὅμοιον, Κορινθία σκορπίος, Κύνα φυσᾷς, Εἰς κεκμηκότα κακὸν κυνῆς, Λύκῳ τίλλεις, Ἀνάγυρον κινεῖς.

53. Ἄδακρυς πόλεμος.] Ἐπὶ τῶν ῥᾳστα καὶ παρ' ἐλπίδα τὰ πραγματα κατορθούντων. χρησμὸς γὰρ ἐδόθη Λακεδαιμονίοις, ἀδάκρυτον μάχην νικήσειν ὅστις δὲ εἰς τέλος ἀκλαύτους τοὺς ἐχθροὺς ἀπέδειξεν.

47. Æginenses neque tertij neque quarti.] De omnino imperfectis & parui pretij. Quærentibus enim quinam Græcorum essent optimi, hoc datũ responsum, *Aeginenses neque tertij neque quarti.*

48. Importuna benevolentia nihil ab inimicitia distat.] Hoc Hippolytum Phædrę dixisse aiunt, affirmãti se illũ præ ceteris hominibus deperire.

49. Acanthia cicada.] In mutos atque indoctos. Non enim ibi canunt cicadæ. Quale illud: *Seriphia rana*, in eosdem iactatum. In Scripho enim mutæ ranæ.

50. Salem & fabam.] In eos qui scire se fingunt, cùm ignorent. Vates enim solent apponere salem & fabam. Hinc & qui arcana participabant, eos *Circa salem & fabam* nominabant.

51. Attici Eleusinia.] In eos qui arcanis initiati sunt. Athenienses enim Eleusine Cereris sacra arcana peragebãt.

52. Capra gladium.] In eos qui sibi malũ imprudentes accersunt. Sumtum exinde: Corinthij capram Iunoni immolabant. Absconditis verò quibusdam cultrũ, capra pedibus scalpens effodit. Tale hoc: *Cornix scorpionẽ: Cinerè inflas: Benè conditum malũ moues: Leonem pungis: Anagyrum commoues.*

53. Illacrymabile bellum.] De iis qui facillimè & præter spem negotia conficiunt. Datum enim Spartanis oraculum, fore, vt pugna sine lacrymis victores euaderent. Quo factum est vt caderet ex ipsis nemo.

54. Adraſtea Nemeſis.] De iis quibus priùs res benè ceſſerunt. Ab Adraſto qui Thebas oppugnauit, & magnopere fruſtratus eſt, re infeliciter geſta. Affine huic: *Cadmea victoria.*

55. Currus edax.] In homines gulæ deditos.

56. Aquilæ ſenecta, corydi iuuenta.] Quantũ ſcilicet ſenescés aquila præſtantior corydo iuuene. Simile: *Roſam anemonæ cõparas: Cancrum lepori: Aquilæ thripas: & Pegaſo teſtudinem.*

57. Acciſæi luna.] In eos qui res indies procraſtinando differunt. Dictum à nauclero ignauo, qui aſſiduè lunam ſe exſpectare, vt ea illuceſcente nauigatio inſtitueretur, diceret.

58. Semper cadunt feliciter tali Iouis.] In perpetuò felices, vel in iuſtè honoratos.

59. Ætnæus ſcarabæus.] De vaſtis corporibus.

60. Conuiua amico amicus vltrò etiam venit.] Manifeſtum eſt Prouerbium, & ſimile illi: *Sponte bonis mos eſt conuiua adire bonorum.*

61. Aſſidet vſque graculus graculo.] In eos qui æqualibus conuerſantur. Hęc enim animantia ſocietate gaudent, & gregatim viuere amant.

62. Satis quercus.] De iis qui ad meliorem victum tranſierunt. Antiqui enim glandibus ſuperſedentes, frugibus & vino vti cœperunt.

54. Ἀδραστεία Νέμεσις.] Ἐπὶ τῶν ἀφ' ὧν εὖ ἔπραττον εἰς δυστυχίαν πεσόντων. Κατὰ Ἄδραστον τὸν Θήβας στρατεύσαντα καὶ μεγάλως σφαλέντος, τὸ αὐτὸ ἦν, Καδμεία νίκη.

55. Ἅρμα βρωτικόν.] Ἐπὶ τῶν γαστριμάργων.

56. Ἀετῷ γῆρας, κορύδου νεότης.] Παρόσον καὶ γηραιὸν ἀετὸν, ἀπιόντων δεῖ κορύδων παίζοντος. ὅμοιον· Ῥόδοις ἀνεμώνη συγκρίνεις, Καρκίνον λαγῳ, Θρίπας αὖτῳ, καὶ, Χελώνιον πηγάσῳ.

57. Ἀκεσαίου σελήνη.] Ἐπὶ τῶν εἰς χρόνον ἀναβαλλομένων πράξαί τι. Λοιδορεῖται δὲ κυβερνήτης, ὃς μὴ θυμὸς ὢν, ἕλκειν ἔφη πάντας ἀναμένων σελήνην, ἵνα ἐκ φωτὸς ὁ πλοῦς αὐτοῖς γένοι).

58. Ἀεὶ γὰρ οἱ πίπτουσι οἱ Διὸς κύβοι.] Ἐπὶ τῶν εἰς παίζειν δυστυχούντων ἢ ὅτι τῶν μειζόνων ἀξίως τιμωμένων.

59. Αἰτναῖος κάνθαρος.] Ἐπὶ τῶν περὶ τὸ σῶμα μεγάλων.

60. Ἀκλητὶ καὶ αὐτομάτως εἰς φίλους φίλοι.] Δύλη ἡ παροιμία. καὶ ὁμοία τῇ, Αὐτόματοι δ' ἀγαθοὶ αἰτητῶν ἄμεινον ἔασι.

61. Ἀεὶ κολοιὸς πρὸς κολοιὸν ἵζάνει.] Ἐπὶ τῶν τοῖς ὁμοίοις συνομιλούντων. συμβιωτικὰ γὰρ καὶ συναγελαστικὰ τὰ ζῷα.

62. Ἄλις δρυός.] Ἐπὶ τῶν εἰς τὰ βελτίονα δίαιταν μεταβαλλομένων. τὰν γὰρ βαλάνων οἱ παλαιοὶ πρωτοφάγοι, μετῆλθον σίτου καὶ οἴνου.

63. Ἄλλος

54. Ἐπὶ τοῦ πέντε λίθους ἀνέτλη.] Rectiùs mea ſententia Apoſtolius P. Pantini interpretatus eſt, λίθους ἀναιρετέον: addendumque ex eodem: ὅταν ἡ ἀνοχὴ ᾖ, itaque Suidas.

63. Καὶ

65. Ἄλλος ἵππος Ἡρακλῆς.] Ἐπὶ τῶν ἰσχυρῶν καὶ κρατιστῶν ἡ παροιμία.

64. Ἀμαλθείας κέρας.] Ἐπὶ τῶν πάντα τὰ καλὰ ἐν ἑαυτοῖς κεκτημένων. Ῥέα γὰρ τεκοῦσα τὸν Δία, ἵδρυσεν Ἀμαλθείᾳ ἔνειμεν, ἵνα τὸ μὴ ὑπὸ Κρόνου καταβροχθισθῇ τὸ ἰδίου παιδός. ἡ δὲ, αἶγα αὐτῷ ὑποβαλοῦσα, ὁ τέως Ζεὺς μετὰ τὸ καταίσας τῷ ὑετῷ τὸν πατέρα, ἡνιοχεῖτο ἡμέρᾳ δὲ τὴν βασιλείαν, τέως ἐφ' ἅλα κατηγάγετο· τὸ δὲ ἔπεσε τοῦ κέρατος αὐτῆς ἀπέλυσε παρέχειν τῇ Ἀμαλθείᾳ, ὃ ἐβούλετο παρέχον τῇ ἔσχατος, ὃ δὲ αἰτήσαι.

65. Ἀετὸν ἐπαιδεύσεις διδάσκειν.] Φασὶ καὶ ἡ παροιμία. ὅμοιον, Δελφῖνα νήχεσθαι διδάσκεις. καὶ, Ἵππον εἰς πεδίον, ταχὺ τρέχειν γὰρ ἔζω ἐν ὁμοιοτάτῳ τόπῳ.

66. Ἀττικὸς εἰς λιμένα.] Ἐπὶ τῶν μετ' ἀπειθοῦς ὀξύτητος ποιούντων. οἱ γὰρ Ἀττικοὶ μέλλοντες ἀπαίρειν εἰς μάχην, καὶ τὸ λιμένος ἐξιόντες, μετ' σπουδῆς ἔθεον ἐκ τῶν οἰκείων ὁρμητηρίων.

67. Ἀετὸς ἐν νεφέλαις.] Ἐπὶ τῶν δυσπαλήτων· οὐ γὰρ ἁλίσκεται ἀετὸς ἐν νεφέλαις.

68. Ἀεὶ φέρει τι Λιβύη κακόν.] Ἐπὶ τῶν προεξευρισκόντων αἰεὶ νεώτερά τι κακὸν, καὶ κακοῦργον.

69. Ἀμνὸς θερίζειν.] Ἐπὶ τῶν ὕστερον τιμωρουμένων. ὅταν γὰρ ἀμνὸς ᾖ, οὐ κείρεται).

65. Aquilam volare doces.] Notum Prouerbium. Non diſſimile: *Delphinum natare doces.* & illud: *Equum in planitiem.* velocior enim in æquabili loco currit.

66. Atticus in portum.] De iis qui quæ norunt, cum contentione factitant. Profecturi enim pugnatũ Athenienſes, & portu digredientes, cum impetu ruebant, quo ſuis, qui ad ſpectandum confluebant, ſe oſtentarent.

67. Aquila in nubibus.] De iis quæ ægrè conſequi poſſumus. non enim in aëre aquila capi ſolet.

68. Africa ſemper aliquid adfert mali.] In eos qui noui aliquid ſemper aut excogitant aut faciunt mali.

69. Agnos demetere.] De iis qui pòſt puniuntur. Quamdiu enim agni ſunt, non tondentur.

70. Sem-

63. Καὶ κρατιστῶν.] Alter liber καρπιστῶν. Et ſeq. Adagio ibidem eſt, ἵππον διδάσκεις.

66. Ἀττικὸς εἰς μάχην.] Alter cod. ἀφ' ὧν ποιοῦσι μάχην.

69. Eraſmus *muſcum demetere* reddit: Hen. Stephano non probat, qui etiam Euſtathij locum tentat ἀμνὸν, τὸ θερίζειν, ὅτι ἀφ' ἑαυτοῦ ἀπολίμματος τιμωρεῖται. τὰ δὲ ἄμνα ὁ τοῦ

70. Semper me talia bella persequantur.] Dictum de quosdam contemnentibus. Similia: *Multarum ego ferarum strepitum audiui: Multis ictibus quercus deiicitur:*

Multa scias, queis vel cælestia numina fallas.

71. Aquila thripas videns.] In eos qui parua despiciunt.

72. Falces petebam, at hi ligones denegant.] In eos qui aliquid iis negant, qui aliud iam postularant.

73. Seruilis capillus.] In stultos ac stolidos. Plato [in Alcibiade:] *Pilos gestant seruiles in animo, præ insitia.*

74. Vir fugiens haud moratur lyræ strepitum.] In eos qui citò ac celeriter vnumquodque agere debent.

75. Viro Lydo negotia non erat, at ipse foras profectus conduxit.] De iis qui malum sibi accersunt. Cræsus enim sibi hostē Cyrum attraxit ipse.

76. Pro perca scorpium.] In eos qui deteriora melioribus anteponunt.

77. Apertæ Musarum fores.] De iis quibus in disciplinā optima quæque facilè promptéque patent.

78. Seni maxillæ baculi sunt loco.] De iis qui in senectute multa edunt.

70. Αἰεί με θοῦροι πόλεμοι διώκουσιν.] Ἐπὶ τῶν καταφρονούντων τινῶν. Ὅμοια, Ἐγὼ πολλῶν θηρίων ψόφους ἀκήκοα· Πολλαῖς πληγαῖς ἡρὼς δαμάζῃ.

Πολλάκις εἰδέναι, οἷς ἢ θεὸν ἐξαπατήσῃς.

71. Ἀετὸς θρῖπας ὁρᾷν.] Ἐπὶ τῶν ἀτιμαζόντων τοὺς μικρούς.

72. Ἅμμες ἀπήτεμεν, θὲ δ' ἀπερνοῦντο σιδαφας.] Ἐπὶ τῶν ἄλλα μὲν ἀπαιτούντων, ἄλλα δὲ μὴ ἔχειν ἀρνουμένων.

73. Ἀνδρικὸς ὁ τρίχας θέλει.] Ἐπὶ τῶν ἠλιθίων· Πλάτων Ἔχειν τοὺς ἀνδραποδώδεις εἰς ἕτι δ' ψυχὰς τρίχας, ὑπὸ ἀμουσίας.

74. Ἀνὴρ δὲ φεύγων, οὐ μέλους λύρας κτύπον.] Ἐπὶ τῶν ταχέως καὶ σφόδρα ἀπειλούντων ἕκαστα πρᾶττειν.

75. Ἀνδρὶ Λυδῷ πράγματα οὐκ ἦν, ἀλλ' αὐτὸς ἐξελθὼν ἐμίσθωσε.] Ἐπὶ τῶν κακὰ ἑαυτοῖς διαπραττομένων. Κροῖσος γὰρ ἑαυτῷ πόλεμον ἐπεσπάσατο Κῦρον.

76. Ἀντὶ πέρκης σκορπίον.] Ἐπὶ τῶν τὰ χείρω αἱρουμένων ἀντὶ τῶν βελτίονων.

77. Ἀνεῳγμένη Μουσῶν θύρη.] Ἐπὶ τῶν ἐξ ἑτοίμου λαμβανόντων τὰ καλλίστα ἐν παιδείᾳ.

78. Ἀνδρὸς γέροντος αἱ γνάθοι βακτηρία.] Ἐπὶ τῶν πολλὰ ἐσθιόντων.

79. Ἀνδρὸς

πρίσει ἔτεμε τὸν. vel potiùs vt τὸ πρίσαι τὸν legatur, vel τὸ διαπρίσαι. Mihi quod in mentem venit, candidè proferam, ἀπὸ ἀναζυσίας, citraque inuidiam. Fortè ἀμνὸς ex Eustathio hìc leg. aut ἀμνίδι: reponendumque in Eustathio: ἀμνὸν διρίζειν videatur. Vel hìc ἀμνὸς tantùm *agnelli* sint; certè ana-

logus ita ab ἀμνὸς deducas: vt sit *Agnellos demetere*, vel *tondere*. Ait enim mox: *cùm agnelli sint eos non tonderi*: quasi præposterè id factum, & non suo tempore. Sed doctiores audiam libentiùs.

70. Pro ἀκμάζοντα Pantini cod. μαλάζῃ.

75. ἐκπεσὼν pro ἐκπεσόντων.

81. Ἀντὶ

DIOGENIANI CENTVRIA I. 185

79. Ἀνδρὸς κακοῦς ἀφλαστοῦσι, ὁκ ποδῶν φίλοι.] Δῆλον ἐκ λύσεως.

80. Ἄνθρωπος ἀνθρώπῳ τὸν δαίμονα.] Ἐπὶ τῶν παρ' ὑποδοκίαν τινὶ ἐτέρων σωζομένων.

81. Ἂν οἶνον αἰτῇ, πάσδυλον αὐτῷ δίδου.] Ἐπὶ τῶν ἀγαθὰ μὲν αἰτουμένων, κακὰ δὲ ἀπολαμβανόντων. Ἡ δὲ ἱστορία κατὰ τὸν Κύκλωπα.

82. Ἀνέμου πεδίον.] Ἐπὶ τῶν δυματαβόλων καὶ κούφων ἀνδρῶν.

83. Ἂν ἡ λεοντῆ μὴ ἐξαρκῇ, τὴν ἀλωπεκῆν ἐφάπτεσθαι.] Ὅτι ἐὰν μὴ φανερᾷ δυνάμει χρήσῃ, πανούργως χρῆσαι.

84. Ἀϊτοπελαργοί.] Ἐπὶ τῶν χάριτας ἀπαιτούντων. λέγουσι γὰρ οἱ πελαργοὶ γηροκομοῦντας τοὺς γονεῖς τρέφειν.

85. Ἀνδρὸς γέροντος ἀσκὸς τὸ κρανίον.] Ἐπὶ τῶν εἰς μηδὲν χρησιμεύοντων. κοῦφον γὰρ τὸ σῶμα τῶν γερόντων ἀνδρῶν.

86. Ἀνδρὸς γέροντος μή ποτ' εἰς πυλὼ ὁρᾶν.] Ἐπὶ τῶν ἐφ' ἑκάστοις ὕβρεις μὴ χρησίμων.

87. Ἀντλεῖν ἀμφοτέραις.] Λείπει, χερσίν. ἢ παροιμία δῆλη.

88. Ἀνέμους γεωργεῖν.] Πρὸς τοὺς πονηροὺς, καὶ μηδὲν μόχθῳ κάμνοντας.

89. Ἀντὶ κακοῦ κυνὸς, ὖν αἰτεῖς.] Ἐπὶ καλὰ ἀντὶ κακῶν αἰτουμένων.

90. Ἀνθρακεὺς ὁ θησαυρός.] Ἐπὶ τῶν

79. Viri malis afflicti amici sunt procul.] Notum Adagium.

80. Homo homini Deus.] De iis qui nec-opinatò ab aliis salutem accipiunt.

81. Vinum petenti tute pugnos ingere.] De iis qui bona cùm postulent, auferunt mala. Historia à Cyclope sumta.

82. Venti campus.] In parum sibi constantes ac leues homines.

83. Si leonina non sufficit, vulpina adsuenda.] Si aperto vincere Marte nequeas, fraude vtendum.

84. Ciconiari.] De gratiam referentibus. Ciconias enim ferunt parentes suos in senectute alere.

85. Viri senis passa vua fit iam cranium.] In eos quorum nullus vsus ampliùs. Imbecillum enim senile corpus est totum.

86. Senis viri nates noli intuerier.] De iis qui ad nonnulla sunt inutiles.

87. Ambabus haurire.] Exaudi, manibus. Notum Prouerbium.

88. Ventos excolere.] In laborantes, nihilque proficientes.

89. Pro cane malo porcum postulas.] In eos qui bona pro malis exigunt.

90. Thesaurus carbones.] De iis qui

81. Ἀντὶλίθου.] Puto referendum, ἀντὶ λίθου.

83. Παύσῃ.] Alter cod. παυσῇς habet. Et pro illo σφάλλου adhibendum, melius fortè σφέρεσθαι. affuendum.

89. Ἐπὶ καλὰ.] In altero M. S. καλὰ, & pro ἀντιτιθέντων malim ἀντιποιούντων. vt in Prouerbio est antè.

qui spe fraudantur sua. vt Lucianus [in Philopseude:] *Pro thesauro nobis carbones exhibuisti.*

91. Quauis re dignus.] De iis qui valdè honore sunt digni.

92. Dignus es Argiuo clypeo.] De nobilibus ac venerandis iactatum. Pueri enim Argis incorrupti ac puri ritu patrio clypeum gestantes procedebant.

93. Pilo dignus.] In viles homines.

94. A tardigradis asinis equus prodiit.] De iis qui à tenui sorte ad splendidiorem emerserunt.

95. Inexplebile dolium.] In helluones dictum, ductumque à pertusis Danaidum vasis.

96. Ab equis ad asinos.] In eos qui à re graui ad inhonestiorem perueniunt, vt è Grammatico auriga si fiat, vel vile aliud quippiam suscipiat.

97. Facilia sapientibus cuncta.] De iis, qui tametsi factu difficilia, prudentiâ conficiunt.

98. A remo ad tribunal.] De iis qui à peioribus ad meliora perueniunt.

99. Pro meritis vinclo strinxere Agamemnona Achiui.] In ingratos.

100. Nequam mancipium.] Id est vile, quod sale commutatum. Hinc & Menander:

Thrax clarus es, sale emtus, olim scilicet.

ἐφ' οἷς ἤλπισαν διαψευσθέντων. ὡς ὁ Λουκιανὸς, Ἀνθρακὰς μετὰ τὸν θησαυρὸν ἀπέφηνας.

91. Ἄξιος τῶ παιτός.] Ἐπὶ τῶν σφόδρα τιμίων.

92. Ἄξιος εἶ σὺν Ἀργολικαπίδος.] Ἐπὶ τῶν εὐγενῶν καὶ αἰδεσίμων. οἱ γὰρ ἐν Ἄργει ἀδιάφθοροι παῖδες καὶ καθαροὶ, κατὰ νόμιμον πάλαιον τὰς ἀσπίδας φέροντες πομπεύουσιν.

93. Ἄξιος ψηφῖδος.] Ἐπὶ τῶν ἀστιλβῶν.

94. Ἀπὸ βραδυσκελοῦς ὄνου ἵππος ὤφθης.] Ἐπὶ τῶν ἀπὸ ἀστιλβῶν μὲν, εὐδόξων δὲ γενομένων ἐπείνων.

95. Ἄπληστος πίθος.] Ἐπὶ τῶν γαστριμαργούντων, ἀπὸ τῶν ἐκεῖ τὰς Δαναΐδας πίθων.

96. Ἀφ' ἵππων ἐπ' ὄνους.] Ἐπὶ τῶν ἀπὸ σεμνῶν εἰς τὰ ἄσημα πιπτόντων, οἷον ἀπὸ γραμματικῆς ἡνιοχολογικῆς, ἢ ἄλλο τι τῶν ἀσήμων.

97. Ἅπαντα τοῖς σοφοῖς εὔκολα.] Ἐπὶ τῶν ἔργῳ φευκτόντων καὶ τῶν δυσκόλων αἱρουμένων.

98. Ἀπὸ κώπης ἐπὶ βῆμα.] Ἐπὶ τῶν ἀπὸ χειρόνων εἰς κρείττονα.

99. Ἀντ' εὐεργεσίας Ἀγαμέμνονα δῆσαν Ἀχαιοί.] Ἐπὶ τῶν ἀχαρίστων.

100. Ἀνάπυστα ἀνδράποδον.] Τὸ ἀστιλβὲς, τὸ πρὸς ἅλας ὠνηθέν. ὅθεν καὶ Μένανδρος·

Θρὰξ εἶ σὺν δῆμος εἰ πρὸς ἅλας ὠνημένος.

ΕΚΑ-

100. Zenobius, Suidas, & Apostolius, ἁλώνητον legunt, à sale deducta voce. Forte verùs.

2. Pro

ΕΚΑΤΟΝΤΑΣ Β.

1. Ἀ Ἰ Χάριτος ὑποχύσεις.] Ἐπὶ τῶν ἀφθόνως ἐπαγγελλομένων. Χάρης γὰρ ἡγεμὼν στρατηγὸς Ἀθηναίων, πολλὰ καὶ ἀφθόνως ἐπαγγελλόμενος.

2. Ἄριστα χωλὸς ὀφεῖ.] Φασὶν ὅτι αἱ Ἀμαζόνες τοὺς ἐξ αὐτῶν γενομένους ἄῤῥενας ἐκτήρουν. ὅθεν πολεμούντων [αὐταῖς] τῶν Σκυθῶν, καὶ βουλόμενοι αὐτὰς ἐξαπατῆσαι, ἔλεγον ὅτι συμβιοῖεν [εἰς] γάμους ἀπήρτοι καὶ ἀκολουθημένοι, ὡς τῶν ἐκείνων ἀνδρῶν κεκωλυμένων ὄντων. ἐξ ὧν ἀπεκρίθησαν ἡγεμὼν τῶν Ἀμαζόνων, Ἄριστα, φησὶ, χωλὸς ὀφεῖ, αἰτιῶν συμβιάζει.

3. Ἀκεσίας ἰδάτζ.] Ἐπὶ τῶν δεῖ τὸ χεῖρον ἰωμένων. ὃ Ἀριστοφάνης· Ἀκεσίας τὸν πρωκτὸν ἰδάτζ.

4. Ἀκκίζεσθαι.] Ἀκκωγυναικός τις δεῖ μικρὰ σφαλλομένη, ἧς ἰσοπαιζομένη, τῇ οἰκείᾳ σκιᾷ ὡς ἑτέρᾳ διελέγετο.

5. Ἄκουε τῶ τέτταρα ἔχοντος ὦτα.] Ἐπὶ τῶν πολλὰ εἰδότων καὶ πολλὰ ἀκουόντων· ἢ ὃ Ἀπόλλωνα Λακεδαιμόνιοι τετράωτον ἱδρύσατο.

6. Ἀκίνητα κινεῖς.] Οἷον ἃ δεῖ κινεῖν, ἢ βωμοὺς, ἢ τάφους.

7. Ἀκεσαίου καὶ Ἑλικῶνος ἔργα.] Ἐπὶ τῶν θαυμαστῶν ἀξίων. ὅτοι γὰρ τὴν

CENTVRIA II.

1. CHARETIS pollicitationes.] In eos qui largè promittunt. Chares enim Athenienſium dux multa ac facilè promittere ſolitus.

2. Optimè claudus virum agit.] Ferunt Amazonas maſculos ex ſe natos claudos feciſſe. Cumque bellum illis eſſet cum Scythis, illi decipere eas conati, dixerunt, vt ſi ſecum nuptiis iungerentur, cum claudis minimè rem fore, quòd claudi apud illas viri eſſent. Quibus Amazonum dux ſic reſpondit: *Optimè claudus ſubat*, hoc eſt, congreditur.

3. Aceſias curauit.] De in deterius curantibus. Ariſtophanes: *Aceſias podicem curauit.*

4. Acciſſare.] Acco mulier quædam notæ ſtultitiæ fuit, quæ ſpeculo inſpecto, cum vmbra ſua tamquam altera colloquebatur.

5. Auſculta cui quattuor ſunt aures.] De multa cùm videntibus, tum audientibus. Apollinis enim ſtatuam quattuor auribus Lacedæmonij collocarunt.

6. Non mouenda moues.] Non decere præcipit neque aras, neque ſepulcra mouere.

7. Aceſæi & Heliconis opera.] De admiratione dignis. Illi enim primi Miner-

CENT. II.

2. Pro ἐξεντίσω eſt in Pantinianis membranis ἐξεντιδζ.

5. De Apolline quater aurito à Spartanis culto ex Sofibio Zenobius Centuria 1. Adagio 54.

Mineruæ Poliadis peplum texuerunt.

8. Cotem pascis.] In voraces multiq; cibi homines, nihil verò incrementi addentes. Tale illud: *Per annulum trahendus es.*

9. Sermo sine capite.] De rebus imperfectis dici solitum. Plato: *Sermonem absque capite libens dimittam.*

10. Summo digito attingere.] De iis quæ non accuratè sunt elaborata.

11. Salem & mensam caue transgrediaris.] Nota parœmia. His enim amicitia conciliatur.

12. Sal non inest illi.] In hominem iniucundum atque insipidum.

13. Alij laborarunt, alij fructum ceperunt.] De iis qui præter spem aliorum bona consequuntur.

14. Atqui non est apud aram consultandum.] Non esse inter agendum consultandum. Hostias enim adducentes, non post litata deliberant.

15. At non denuò vulpes.] Exaudiendum, Capitur. In maleuolos dictum.

16. Aliud noctua, aliud cornix sonat.] De iis qui inter se dissentiunt, imò cum melioribus contendunt.

17. Vulpinari cum alia vulpe.] In eos qui decipere conantur æquales.

18. Vulpes donis non corrumpi-

πολιάδος Ἀθηνᾶς πέπλον ἐξυφήνατο.

8. Ἀχόλιον αντίζεις.] Ἐπὶ τῶν ἐπὶ πολλῇ τροφῇ πολλὴν τροφὴν μηδὲν εἰς τὸ σῶμα ὄφελος ἐσόντων. ἔλεγον, διὰ δακτυλίου δεῖ σε ἕλκειν βλέπω.

9. Ἀκέφαλος μῦθος.] Ἐπὶ τῶν ἀτελῶν λεγόντων. Πλάτων· Ἀκέφαλον λόγον καταλείπω μῦθον.

10. Ἄκρῳ ἀψαῦσαι δακτύλῳ.] Ἐπὶ τῶν οὐκ ἀκριβῶς ἐσκευασμένων.

11. Ἅλας καὶ τράπεζαν μὴ διαβαίνειν.] Δέλτα ἐστὶ παροιμία. φίλους γὰρ ἐκ τούτων ποιοῦνται.

12. Ἄλας οὐκ ἔστιν ἐν αὐτῷ.] Ἐπὶ τοῦ ἀνάνδρου καὶ ἀναρτύτου.

13. Ἄλλοι κάμνουσιν, ἄλλοι ὠφελοῦνται.] Ἐπὶ τῶν παρ' ἐλπίδα τὰ ἀλλότρια κληρονομούντων.

14. Ἀλλ' ἀνὴρ δεῖ ἀβουλήτου βουλεύσασθαι.] Ὅτι οὐ δεῖ ἐν ἀσπόνδοις τοῖς πράγμασι βουλεύεσθαι. οἱ γὰρ τὰ ἱερεῖα προσάγοντες οὔκουν μὴ τὰ καλλιερῆσαι βουλεύονται.

15. Ἀλλ' οὐκ αὖθις ἀλώπηξ.] Λείπεται τὸ, ἁλώσεται. δεῖ τὸ πυνθάνου δέ.

16. Ἄλλο γλαὺξ, ἄλλο κορώνη φθέγγεται.] Ἐπὶ τῶν ἀλλήλοις οὐ συμφωνούντων, ἀλλ' ἐριζόντων τοῖς κρείττοσιν.

17. Ἀλωπεκίζειν πρὸς ἑτέραν ἀλώπεκα.] Ἐπὶ τῶν ἐξαπατᾶν βουλομένων τοὺς ὁμοίους.

18. Ἀλώπηξ οὐ διαφθείρεται.] Ἐπὶ

7. Πολιάδ- ἀθηνᾶς templi, quasi *vrbane* dixeris (Pallas enim *-quas condidit arces ipsa* coit) meminit Strabo lib. IX. & Pausanias in Atticis: etsi diuersa narret de Poliade & Lychno. Vide & Hesych. in Ολυμπιὰς ἔτος.

9. Platonis verba VI. Legum sunt, qui & in Gorgia. Μὴ ἀνδ. περαίνοις μᾶλλον ἀτελῆ τὸν λόγον *Ne sine capite ambulent sermones.*

21. Ἀ's

Ἐπὶ τῶν ῥᾳδίως διαφθείρεσθαι δυναμένων.

19. Ἄλλος ἄδεις.] Ἐπὶ τῶν μάτην πονούντων.

20. Ἄλλοισι γλῶσσα, ἄλλοισι δὲ γόμφοι.] Οἱ μὲν γὰρ λαλοὶ, οἱ δὲ φαγοί.

21. Ἄλλα μὲν Λεύκωνος ἔπος φέρει, ἄλλα δὲ Λεύκων.] Ἐπὶ τῶν ἀσυμφώνως τοῖς λόγοις τοῖς ἔργοις παρεχομένων. Λεύκων γάρ τις γεωργὸς, μέλιτος ἀσκοὺς εἰς φορμὸν ἐμβαλών, ἐπόμιζεν εἰς Ἀθήνας, πεπλὰς τοῖς φορμοῖς ἐμβαλών, ὡς ὀλίγον εἰσπεφορτισμένος τύλ-. τῷ δὲ ὄνῳ πιόντος, οἱ τελῶναι βουλόμενοι βυλίμβους, ἔγνωσαν ὃν μέλι ἦγεν, καὶ τοῦτ' ἔπαυσαν.

22. Ἄλλου μὲν ἐξαντλοῦμεν, ἄλλου δ' ἐπιῤῥεῖ.] Ἐπὶ τῶν πονούντων καὶ οὐδὲν ἀνύοντων.

23. Ἀμείνονα αὐτῶν τυγχάνω.] Ἐπὶ τῶν ἐκ κακῶν εἰς ἀγαθὰ μεταβαινόντων.

24. Ἀμ' ἔπος, ἀμ' ἔργον.] Ἐπὶ τῶν ὀξέως καὶ ταχέως ἀνυσμένων.

25. Ἀμελοῦς γωνία.] Ἐπὶ τῶν ῥᾳθύμως καὶ ἀργῶς καθημένων. ἔστι γὰρ χωρίον Λιβύης ἐν δεπρεσσῷ, Ἀμελοῦς γωνία καλούμενον.

26. Ἀμουσότερος Λειβηθρίων.] Ἐπὶ τῶν ἀπαιδεύτων. Λειβήθριον γὰρ ὄρος Πιερικὸν, ὅτε μέλης ἀπλῶς, ὅτε ποιήματος ἔννοιαν λαμβάνει.

27. Ἄμμον μετρεῖν.] Ἐπὶ τῶν ἀδυνατούντων.

28. Ἀνέμους θηρᾶν ἐν δικτύοις.] Ἐπὶ τῶν ὁμοίων.

tur.] De iis qui muneribus non facilè inescantur.

19. Frustrà canis.] De frustrà laborantibus.

20. Aliis lingua, aliis molares.] Illi enim loquaces; hi voraces.

21. Altera Leucon ait, sed & altera portat asellos.] In eos quorũ dictis res non respondent. Leucon enim rusticus melle plenos vtres sportæ impositos Athenas deportabat, hordeo superiniecto, vt modicum penderet vectigal. Cadente verò ad terram asello, publicani opem ferre volentes, mel latere agnouerunt, & hoc vti sunt Prouerbio.

22. Aliam exhausimus, alia rursum affluit.] De laborantibus, nihilque proficientibus.

23. Feliciores aues nancisci.] De iis qui è malis ad bona perueniunt.

24. Dictum & factum.] De citò ac celeriter absoluentibus.

25. Amelus angulus.] In negligenter ac supinè agentes. Est enim in obscuro angulo situs Africæ vicus, qui [ab ignauia] Ἀμελοῦς γωνία dicitur.

26. Indoctior Libethriis.] In indoctos iactatum. Mons enim Pierius est Libethrion, neque cantus omnino, neque carminis sensum percipiens.

27. Arenam metiri.] De rebus quæ fieri nequeant.

28. Ventos retibus captare.] Similis superiori Parœmia.

29. Simul

21. Ἄ's ἄλλον.] Alter cod. εἰς ἄλλον. & mox, βαλλάντιον.

29. Simul atque misertum est, periit gratia.] In eos apud quos citò beneficij intercidit memoria.

30. Nos quondam fuimus.] Ἄμμες ποτ' ἦμεν. Laconum cõcentus ac dialectos, pro, *Nos quondam fuimus.* Tribus enim choris canentibus, senes quidem sic accinebant, viri verò & ætate florentes, *Nos sumus* [*fortes:*] pueri autem & adolescentes: *Nos erimus aliquando fortiores.*

31. Piscator ictus sapiet.] In eos qui commisso delicto agnoscunt & sapiunt. Piscator enim captos pisces manibus contrectauit; atque ictus, Sapiam, inquit. Simile illi Hesiodio:

— *Nam factum nouit & excors.*

32. Corrupisti vinum infusa aqua.] In eos qui bonis miscent deteriora. Polyphemi verba sunt ad Vlyssem, in Cyclope.

33. Capra Scyria.] De iis qui beneficia pòst euertunt. Hæc enim cùm quis eam mulserit, euertit mulctram.

34. Sal abiit illuc vnde dimanauerat.] Mercator quidam salem vehens, & somno captus, illum amisit hausta per sentinam aqua. Dicitur in eos qui quæ lucrifecerint, vel acceperint, perdunt.

35. Repariazarunt.] In eosquos pacti alicuius pœnitet. Parij enim Atheniensibus dedituros vrbem suam pacti, postea resilierunt.

29. Ἅμ' ἀλίσκεται, καὶ τέθνηκεν ἡ χάρις.] Ἐπὶ τῆς ταχέως ἐπιλανθανομένων τῆς χάριτος.

30. Ἄμμες ποτ' ἦμεν.] Λακωνικὴ ἐμβολή, ἀντὶ τοῦ, Ἡμεῖς ποτ' ἦμεν. Ἦσαν γὰρ χοροὶ ἄνδρων, ὁ μὲν τῶν παλαιῶν, τοῦτ' ἦν ἡμεῖν· ὁ δὲ τῶν νεωτέρων καὶ ἀκμαζόντων, Ἄμμες δέ γ' ἦμεν, [αἱ δὲ ὅτι λῷστοι βλέπειν τόθ' λῦς αὐχάδιον·] ὁ δὲ τῶν παίδων καὶ ἔτι ἀκμαζόντων, Ἄμμες δέ γ' ἰσόμεθα πολλοὶ κάρρονες.

31. Ἁλιὺς πληγεὶς νοεῖ ὀπτά.] Ἐπὶ τοῦ μὴ τὸ ἁμαρτηθὲν ἐπιγινώσκοντος ἀπολιπόντος. ἁλιὺς γὰρ, ἁλισκομένοις ἰχθῦς μεταχειρίζεται, καὶ ποτὲ πληγεὶς· Νῶν οἶσθ', φησὶν ὅμοιον δ' ἔστι, τῷ παρ' Ἡσιόδῳ ... Ῥ' ἐχθὲς δ' ἔτι νήπιος ἦσθα.

32. Ἀπώλεσας τὸν οἶνον, ὑπηχίας τὸ ὕδωρ.] Ἐπὶ τῶν τοῖς καλοῖς τὰ χείρονα ἀποτιμησάντων· ἐν Κύκλωπος γάρ φησιν, ὅταν φησὶ πρὸς Ὀδυσσέα Πολύφημος.

33. Αἶξ Σκυρία.] Ἐπὶ τῶν τὰς εὐεργεσίας ἀναιρουμένων. ἀναιρεῖται γὰρ τὸ ἀγγεῖον ἀμελχθέντα.

34. Ἄλαδε δὲ φόρτος ἔνθεν ἦλθεν, ὅθεν ἦλθε.] Ἔμπορός τις ἅλας ἄγων, καὶ καθυδήσας, ἀπώλεσεν αὐτὸ ὑπὸ ἀντλίας ἐπιπλεούσης. λέγεται ὧν ὅδε τῶν τὰ, ἅπερ ἀφαιρεθέντα ἐπόρισε, καὶ ἐχαρίσατο, ἀπολλύντων.

35. Ἀπεπάριασαν.] Ἐπὶ τῶν μετανοούντων ὅτι τινί. οἱ γὰρ Πάριοι ὁμολογήσαντες Ἀθηναίοις τὴν πόλιν, ὕστερον μετέγνωσαν.

35. Α' φιλο-

31. Ἁμαρτῆσαι.] In altero libro ἁμαρτεῖν. Et statim πρ' ὁμῶν. Sed hoc verius est.

36. Πεφρ-

36. Α' φιλοχρηματία Σπάρτην ἕλοι, ἄλλο δὲ οὐδέν.] Ἐπὶ τῶν ἐκ παντὸς κερδαίνειν πειρωμένων. ἔφησε γὰρ ὁ Διὸς Σπαρτιάταις, τότε λαμβάνειν ἐλπίδα, ὅταν ἀργύριον καὶ χρυσίον τιμήσωσιν.

37. Ἀθηνᾷ τὴν αἴλουρον.] Ἐπὶ τῶν συγκρινόντων τὰ ἥττονα τοῖς κρείττοσιν. ὡς εἴ τις τὴν γλαυκόπιδα, τῇ Ἀθηνᾷ τὴν αἴλουρον συμβάλλοι.

38. Ἀττικοὶ τὰ Ἐλευσίνια.] Ἐπὶ τῶν καθ' ἑαυτοὺς συλλεγομένων καὶ πρᾶγμά τι ἀπόρρητον. κρύφα γὰρ κρύπτα ἐτέλουν.

39. Αὐτῷ κανῷ.] Ἐπὶ τῶν ἅρπα πλυμαινομένων. τὰ γὰρ δεῖπνα δεῖ κανῷ κομίζεσθαι. ἥρπαζον τοὺς αὐτῷ κανῷ.

40. Ἑστίᾳ θύειν.] Ἐπὶ τῶν ἀπόρρητα πράττόντων. οἱ γὰρ Ἑστίᾳ θύοντες, οὐδὲν ἐξέφερον τῆς θυσίας.

41. Ἀφύας πῦρ.] Ἐπὶ τῶν τέλος ἔξω λαμβανόντων. τάχιστα γὰρ ἡ ἀφύα ἕψεται.

42. Ἀτρέως ὄμματα.] Ἐπὶ τῶν πάντα ὁρώντων. καὶ ὡς ἔστι λαθεῖν, ὑπνοῦ ἀφροῦσα καὶ σιωπῆ εἰρηται. δι' ὃν ἐπεὶ οὐκ ἔλαθε Θυέστης μοιχεύων τὴν γυναῖκα αὐτοῦ. ἀλλὰ δεπνιοῦσι, τὰ τέκνα αὐτῷ εἰς βρῶσιν παρέθηκεν.

43. Ἄλου κερκίδ' ἐξέπιθοις.] Δῆλον.

44. Ἀετὸν καράβιος μιμεῖται.]

36. Πεφρικέναι. Fortè rectiùs πεπειρῶσθαι. Et 37. σιωπῆλοι, alibi legebatur.

38. Sup. Cent. 1. Adag. 51. de istiusmodi sacris.

39. Ἁρπάζω κομιστικῶν rectiùs in Zenobio legas, quem vide. Sequens Adagium loco non suo positum, nisi legas ἥμων τὸ, addasque explanationem, quam in Ἐνὸς δεῖ adhibet infrà Cent. IV.

41. Ἐπὶ τῶν ἐκλαθ.] In Pantini M. S. ὧν δὲ ἐκλαθ.

46. Depra-

catur.] De iis qui iniuriam ab aliquo accipiunt. Aquilæ enim oua scarabeus euertendo corrumpit.

45. Ductus per phratores canis.] De repertis vbi non oportet, ac punitis. Canis enim in Phratriis repertus supplicio afficiebatur.

46. Pura à nuptiis.] De castis mulieribus. Per ironiam verò de impudicis matronis. Simile illud: *Canistrum Deæ fert.*

47. Rus ciuitas.] In eos qui leges non seruant. Epicharmus: *E ciuitate rus facis.*

48. Luscinię garrulis locis insidentes.] In homines nugaces ac garrulos.

49. Forum lupinum.] De mercibus citò venditis. Ducta ab animante rapace tralatione.

50. Leontini semper apud crateres.] In eos qui iisdem semper dediti. Leontini enim Siciliæ populi poculis valdè addicti. Phalaris autem eos vbi deuicit, in crateras [Ætnæ] proiecit. Hinc ortum Prouerbium.

Υπὸ τῶν κακῶς ὑπὸ τινων πεπονθότων. τὰ γὰρ ὠὰ τὰ ἀπὸ ἀφανίζει κυλίουτὸ κάνθαρος.

45. Ἀγόμβροις ἄξιος φρατόρων κύων.] Ἐπὶ τῶν ὅσων μὴ δεῖ διερευνᾶσθαι καὶ πεπερασμένων. ἐν γὰρ τοῖς φράτορσι κύων ἐμρίθεις, τιμωρεῖτο.

46. Ἀγνὴ γάμων.] Ἐπὶ τῶν σωφρόνων γυναικῶν. εἰρωνικῶς δὲ καὶ ἐπὶ τῶν μὴ σωφρόνων. Τὸ κανοῦν φέρει. Αἱ γὰρ Δήμητρος ἱέρειαι.

47. Ἀγρὸς ἡ πόλις.] Ἐπὶ τῶν ἀνομουμένων. Ἐπίχαρμος· Ἀγρὸν ἔφη πόλιν ποιεῖς.

48. Ἀηδόνιος λίχμαις ἐγκαθήμενος.] Ἐπὶ τῶν ἀδολεσχούντων.

49. Ἀγορὰ λύκιος.] Ἐπὶ τῶν ταχέως πωλουμένων. ἐκ μεταφορᾶς τῶν ζώων· ἁρπακτικὰ γάρ.

50. Ἀεὶ Λεοντῖνοι περὶ τοὺς κρατῆρας.] Ἐπὶ τῶν ἀεὶ τοῖς αὐτοῖς ἐγκειμένων. οἱ γὰρ ἐν Σικελίᾳ Λεοντῖνοι σφόδρα [τοὺς] πότους ἠγάπων. Φάλαρις δ' αὐτοὺς καταπολεμήσας, εἰς τοὺς κρατῆρας ἔῤῥιψεν ἀφ' οὗ ἡ παροιμία.

51. Αἰ Οἰδίπου καὶ ἀραί.] Ἐπὶ τῶν μεγάλως δυστυχούντων.

52. Αἱ λαχάνων παρθῆκαι.] Ἐπὶ τῶν οὐδὲν ὠφελούντων. δύναται τὸ· Δαιδάλου πτερά.

53. Αἰσχύνομαι τὴν τελετὴν γεγενέσθαι ἵππος ὑπὸ ζυγὸν, θάλασσάν τε φορεῖν ἔχων ὁρᾶσθαι. Ἐπὶ τῶν παρ' ἀξίαν τινὰ πεμπόντων ἕνεκα βορᾶς.

54. Ἀεὶ τὰ πρῶτα βελτίω.] Ἐπὶ τῶν κατὰ τὸν χρόνον γινομένων. παρῳνήθησαν γὰρ Ἀθηναῖοι κατὰ τὰ Μακεδονικά, τοιοῦτόν τι ἔπος.

55. Αἰγύπτου γάμοι.] Ἐπὶ τῶν ἀλυσιτελῶς γαμούντων.

56. Ἀλλοῖ' ἐπὶ μείζονος ἀνδρός.] Παραινετικὴ ἡ παροιμία.

57. Ἄλλο γένος κώπης.] Ἐπὶ τῶν εἶδος ἐπηλλαγμένων. Ἡρακλῆς γὰρ ἀγριοτριχήμερος ὢν τὰς Ἐρυθείας βοῦς ἐπὶ σχεδίας διεκομίσατο, ἀντὶ μὲν πηδαλίου δορᾷ λεοντῆς χρησάμενος, ἀντὶ δὲ ἱστοῦ ῥοπάλῳ· ἐφ' οὗ καὶ ἐλέχθη.

58. Ἄλλα τορέλλα.] Σκώμματα γυναικῶν, ἐπὶ τῇ τοῦ τορὲς γενικῇ.

59. Ἄκουε τὰ ἀπὸ καρδίας.] Ἐπὶ τῶν ἀνεπιφθονως καὶ ἁπλῶς ἃ φρονοῦσι διεξιόντων.

60. Ἀλλόβια βάλλειν.] Ἐπὶ τῶν ἄκοντων χαιόντων ἢ ἐν τῷ κυβείᾳ, ἢ ἐν ἄλλῳ τινί.

51. Oedipi imprecationes.] In vehementer infelices.

52. Holerum additamenta.] De iis quæ nihil prosunt. Simile: *Dædali alæ.*

53. Reuereor familiaritatē equus senescens sub iugo, fruensque victu muliebri.] De iis qui indigna sē patiuntur escæ gratia.

54. Semper superiora meliora.] De iis quę sequenti tempore vel pòst incidunt. Afflicti enim Athenienses rebus Macedonicis, tum eiusmodi iactabant sermones.

55. Ægypti nuptię.] In eos qui infelices contraherent nuptias.

56. Maiorem virato virum.] Paræneticum Prouerbium.

57. Aliud remi genus.] De iis qui mores mutarunt. Hercules enim ad Eritheas boues adnauigās, leonina pelle pro velo est vsus, clauā autem pro malo. Vnde natum Prouerbium.

58. Alia torella.] Conuitium senum. ex voce τορὲς productum.

59. Audi quæ ex animo dicuntur.] De iis qui apertè ex animi sententia res proferunt.

60. Aliena iacere.] In eos qui in aleæ ludo, vel alia in re aberrant.

46. Depraua tus locus videatur ac mutilus, legendumq; ἔμαθον τὰ, Καιῶν ἐκ τοῦ οἴκου. Et mox: Αἱ γὰ ἐστεφάνουν. de quibus virginibus Theocriti interpres Idyll. β. nupturas nimirū virgines, etiam Dianę placandę gratia, ne eam offenderent atque in se irritatent, quòd virginitatem suā essent amissurę, κανηφόρῳ, id est, sacra quædam in canistris condita & occultissima ferre solitas. Nam Ceteris Canephori incedebant pomparū ritu, de quibus Cicero in Vertem De signis, & 1. Offic. Ad hæc Mineruæ, vt Pausanias in Atticis. Iunonis quoque passus grauis ac lentus: Horatius Sat. III. lib. 1. *-sæpe velut si*

Iunonis sacra ferret ——

Et Sat. VIII. lib. II.

—— *vt Attica virgo*

Cum sacris Cereris.

Ad quem incessum respexisse credo Maronem, cùm ait:

En ego quæ diuûm incedo regina.

48. Λίχμαις.] Λίχμαι alibi lego. Erasmus reddit *nugis insidentes*, Hen. Stephani ingratiis, hìc, & in Thes. L. Græcæ. Mallet tamen ille λίχμαις legi. Equidem nihil demuto. Dictum enim videtur dum verbosiùs in exedris ac circulis docti homines confabulantur.

50. De Phalaridis facto Ouidius:

Et prunis ardens medio crater ruit.

51. Lacunam sic expleui: ἔμαθον τὰ· Δαιδάλου πτερά.

53. Tragici esse alicuius apparet.

54. Puto pugna ad Charoneam id accidisse. Plutarch. legendus.

56. Ἀλλὰ habet Palat. & Pantini liber, malè, pro Ἄλλο', ab ἀλλοῖος. De hoc Erasm. in Adagio: *Porrò à Ioue & fulmine.* & Suidas.

57. Ἔτι Pantini codex pro ἄλλο. Lebes, quo pro nauigio vsus Hercules; describitur à Macrobio lib. V. Sat. cap. XV. & Epiandro apud Athenæum lib. XI. Dipnos.

58. Prouerbij nemo meminit, ac ne Lexica quidem extra Hesychium: τορέλλα· σκώμματα γυναικῶν, παρὰ τὸ τορὸς Θεσσαλοῖς: & in Apostolio integro lego, τορὲς, τορός.

59. Citat Lucianus in Ioue Tragœdo, & Plut. in discr. adulat. & amici.

61. Aquam fruſtrà conſumis.] In vanè loquaces & garrulos. Ductũ ab iis qui in foro ad aquam cauſas perorarent.

62. Alij ſeminant, metent alij.] Notum Adagium.

65. Oleaſtro infructuoſior.] De inutilibus. Oleaſter enim arbor ſilueſtris, fructus eſt expers.

64. Mus nunc picem guſtat.] In eos qui recèns mala experiuntur. In picem enim mus incidens acerba perpetitur.

65. Vtre terrere.] In temerè formidantes.

66. Aſtris notare.] De iis qui eminùs quid mente concipiunt. Ductum à nauigantibus.

67. Atlas cælum.] De iis qui negotia magna ſuſcipiunt, & in malum incidunt.

68. Harmodij melos.] De Scoliis: Scolia namque ſolebat pangere carmina. Simile illud: *Ad netis carmen.*

69. Arcadiam me poſcis.] De magna & inutilia poſtulantibus.

70. Vrſi præſentis veſtigia quæris.] In timidos venatores.

71. Antiquior Ibyco.] In ſimplices. Hic enim imperare cùm poſſet, abiit ad exteros.

72. Semper ſeni iuuenculam ſubiice.] Hoc eſt, ſenioribus vxorem dandam iuuenculam.

61. Ἄλλος ἀναλίσκεις ὕδωρ.] Ἐπὶ τῶν ματαιολογούντων. Λατὸ τῶν ἐν τοῖς δικαστηρίοις περὶ ὕδωρ λεγόντων.

62. Ἄλλοι μὲν σπείρουσιν, ἄλλοι δὲ ἀμήσουσι.] Φασιείν.

63. Ἀκαρπότερος ἀχίτωνος.] Ἐπὶ τῶν ἀνωφελῶν. φυτὸν γὰρ ὄζον ὁ ἄγευστος, ἄκαρπος.

64. Ἄρτι μῦς πίσσης γεύεται.] Ἐπὶ τῶν νεωστὶ πεῖραν τῶν κακῶν λαμβανόντων. τὸ γὰρ ζέον εἰς πίσσαν πίπτων δεινὰ πάσχει.

65. Ἀσκὸν μορμολύττεσθαι.] Ἐπὶ τῶν μάτην φοβουμένων.

66. Ἀστρασι σημαίνεσθαι.] Ἐπὶ τῶν ἐκ μακροῦ τι ὑπονοουμένων. Λατὸ τῶν πλεόντων ἡ ὁλοβουλή.

67. Ἄτλας τὸν οὐρανόν.] Ἐπὶ τῶν μεγάλας πατ' ἀρχὰς ὑποβαλλομένων, καὶ κακῷ τινι περιπιπτόντων.

68. Ἁρμοδίου μέλος.] Ἐπὶ τῶν σκολιῶν. σκόλια γὰρ μέλη ἦδον. ταυτὸ δὲ καὶ τὸ, Ἀδωνίου μέλος.

69. Ἀρκαδίαν μ' αἰτεῖς.] Ἐπὶ τῶν μεγάλα καὶ ἀνύποικα αἰτούντων.

70. Ἄρτι τὰ πρόσω τοῦ ἴχνη ζητεῖς.] Ἐπὶ τῶν δειλῶν κυνηγῶν.

71. Ἀρχαιότερος Ἴβυκου.] Ἐπὶ τῶν ἀβελτέρων. ὅτε γὰρ τυραννεῖν δυνάμενος, ἀπῆλθεν.

72. Ἀεὶ γέροντι νέαν ἐπιβάλλειν κοίτην.] Τοῖς πρεσβυτέροις νέαν συνοικεῖν.

64. Pulcrè Theocritus Idyll. 14.
Νῦν ἦ πολὺ μᾶλλον ἐοικὼς, φαντὶ Θεόκριτος, χώρᾳ τὰ πίσσα.
Adag. ſeq. 65. μορμολύττεσθαι eſt in Pantini cod.

66. Suidas παμπήδην, à quo mutuatus Euſtathius in libro v. Odyſſ. Quid ſi de aſteriſcis intelligas, quibus inſigniebantur loca auctorum, cui contrarium ὀβελίζειν

73. Ἀλώ-

73. Ἀλώπηξ τὸ βοῦν ἐλαύνει.] Ἐπὶ τῶν δολερῶν καὶ μικρῶν, ὁμως δὲ μεγάλους καταπονούντων [ἄφρονας.]

74. Ἄκις ποτιμεῖδε.] Ἐπὶ τῶν ἄγαν ψυχρῶν. ψυχρὸς γάρ ἐστιν ὁ τόπος.

75. Ἀλλοτρίοις ἀμήτας θέρος.] Ἐπὶ τῶν κατολιγωρούντων ἐπὶ τοῖς ἀλλοτρίοις, ἢ τὰ ἀλλότρια καρπουμένων.

76. Ἄλλοτε μητρὶ πέλει ἡμέρη, ἄλλοτε μητρί.] Ἐπὶ τῶν ποτὲ μὲν εὐημερούντων, ποτὲ δὲ δυσημερούντων.

77. Ἅμα δίδυ καὶ λάμβανε.] Ὅταν πρὸς ἄπιστον συναλλάσσωμεν.

78. Ἀξία κύων τοῦ θήρος.] Ἐπὶ τῶν παρ' ἀξίαν τινὸς τυγχανόντων.

79. Ἀργεῖα φορά.] Ἐπὶ τῶν συκοφαντῶν. ἦσαν γὰρ Ἄργειοι φιλόδικοι.

80. Ἀττικὰ πίδης.] Ἐπὶ τῶν πιστῶν καὶ ἀσφαλῶν καὶ εὐόρκων. ἱδρύσαντο γὰρ οἱ Ἀττικοὶ ἱερὸν Πίστεως.

81. Ἀργυρᾶς λόγχαις μάχου, καὶ πάντων κρατήσεις.] Λέγει τῷ, ὅτι χρυσοῦ πάντας νικήσεις. Φιλίππῳ δὲ ἐδόθη τοῦτο χρησμός, αἰνιττομένου τοῦ θεοῦ, ὡς ὅτι διὰ χρυσίου πάντων κρατήσει.

82. Ἄκων μὲν, οὐς Ζεὺς οἶδεν.] Ἐπὶ τῶν ἀκόντων ὑποχωρούντων τι.

83. Ἀπὸ γραμμῆς αὐτῆς.] Ἐκ μεταφορᾶς τῶν δρομέων.

73. Vulpes bouem agitat.] In doloſos & exigui corporis, qui tamen magnos deuincunt [ſtolidos.]

74. Acis fluuius.] De valdè frigidis. Gelidiſſimus enim hic fluuius.

75. Meſſem metis alienam.] In negligenter agentes aliorum negotia; vel de iis qui ex alienis fructum capiunt.

76. Ipſa dies quandoque parens, quandoque nouerca eſt.] De iis qui aliquando proſperos, aliquando infauſtos experiuntur dies.

77. Simul & da, & accipe.] Quando ad infidum verba facimus.

78. Canis dignus fede.] In eos qui præter meritum quid nanciſcuntur.

79. Argiua collatio.] In ſycophãtas & calúniatores. Contétioſi enim Argiui.

80. Attica fides.] De probabilibus, fide dignis, minimeque periuris. Attici enim Fidei fanum erexerunt.

81. Argenteis pugna telis, atque omnia vinces.] Hoc eſt, auro omnes expugnabis. Oraculum eſt Philippo datum, obſcurè dicente Apolline, proditionibus omnia ſuperaturum.

82. Inuitus quidẽ, vt Iupiter nouit.] In eos qui inuitè aliquid promittũt.

83. Ab ipſa linea.] Ductum à curſoribus ſtadij.

84. Deus

73. In Pant. μεγάλα legitur.
74. Siciliæ fluuius ex Ætna teli impetu decurrens, vnde illi nomen, vt docet Euſtathius Iliad. π. ἄκις enim Græcis telum eſt. Meminit Theocritus, & interpres, Ouidius, Plinius, & Seruius.
75. Κρατοῦντων lego in Pantini libro, pro καρπουμένων.
79. φορά.] *Tributum, collatio, prouentus.* Sed de mendo ſuſpecta hic vox. Suidas enim ſic habet: Ἀργεῖοι τοῦτο. *Argiui fures.* quod meliùs in ſycophantas quadret.
81. Verſus erit ſi ita legas:
Ἀργείαις λόγχαισι μάχου, καὶ πάντα κρατήσεις.

84. Deus ex machina apparens.] De iis qui nec opinato opem allaturi producuntur. In Tragœdiis enim subitò Dij in scena apparebant.

85. Veritatis simplex sueuit esse oratio.] De vera narrantibus vsurpatũ.

86. Alcinoi apologus.] De longis & anilibus fabulis.

87. Totus echinus asper.] In homines difficiles ac morosos: præcipuè verò in improbos & eunuchos.

88. Vulturum ritu.] In eos qui ob hereditatis spem, vel lucri gratia aliquibus assident. Vulturum enim est cadaueribus assidere.

89. Rumpetur tensus funiculus.] De iis qui vi ac necessitate adacti quid moliuntur. Lucianus: *Ac vide ne iuxtà Proverbium abrumpamus, dum nimium tendimus, funiculum.*

90. Dicere multa graue est sapientem apud insipientes.] Notus Adagij sensus.

91. Areopagita.] De seueris, taciturnis, ac nimis grauibus.

92. Imprecationis sierum.] De multa precantibus aut bona aut mala.

93. Argenti fontes loquuntur.] In indoctos, sed ob nimiam opulentiam liberè & confidenter loquentes.

84. Ἀπὸ μηχανῆς θεὸς ἐπιφανείς.] Ἐπὶ τῶν ἀπροσδοκήτως ἐπ' ἀγαθοῖς τινὶ ἀναφαινομένων. ἐν γὰρ ταῖς τραγῳδίαις, θεοὶ ἐξ ἀφανοῦς ἐπὶ τῆς σκηνῆς ἐφαίνοντο.

85. Ἀληθὴς ὁ μῦθος τῆς ἁπλότητος ἔχων.] Ἐπὶ τῶν τῇ ἀληθείᾳ χρωμένων.

86. Ἀλκινόου Ἀπόλογος.] Ἐπὶ τῶν φλυάρων καὶ μακρὰς διηγουμένων λήρους.

87. Ἅπας ἐχῖνος τραχύς.] Ἐπὶ τῶν δυσκόλων, καὶ δυσχεράντων· ἐξαιρέτως δὲ εὐνούχων.

88. Κατὰ γῦπας.] Ἐπὶ τῶν ἐξ ἐλπίδος κληρονομίας ἢ ἄλλης κέρδους ἕνεκεν παραδρόμων τινά. οἱ γὰρ γῦπες, πεῖναν ὀνειρώττουσι παραδρόμους.

89. Ἀποῤῥαγήσεται τεταμένος τὸ καλώδιον.] Ἐπὶ τῶν βίᾳ τι καὶ ἀνάγκῃ ποιούντων. Λυκοφρὼν, Καὶ ὅρα μὴ κατ' ἀγκῶνα πεσοῦμαι, ἀποῤῥαγέντος πάνυ τείνοντα τὸν καλώδιον.

90. Ἀγαλλίου σοφίσματα παρ' ἀφροσι πολλὰ λαμβάνει.] Φασηλ.

91. Ἀρεοπαγίτης.] Ἐπὶ τῶν σεμνῶν καὶ σκυθρωπῶν καὶ ὑπερτίμων.

92. Ἀρᾶς ἄρας.] Ἐπὶ τῶν πολλὰ ἀγαθὰ ἢ κακὰ χρηζόντων ἢ θελόντων.

93. Ἀργύρου πηγαὶ λαλοῦσιν.] Ἐπὶ τῶν ἀπαιδεύτων μὲν, διὰ ὑπερβολὴν δὲ πλούτου παῤῥησιαζομένων.

94. Ἀρχὴ

84. Pro *ἀναφαινόμενον* ex Apostolio V. C. Pantini reposui *ἀναφαινομένων*.

85. Euripidis est in Phœnissis, citatque Seneca epist. XLIX.

86. Meminit Plato libro de Rep. X. & Iulius Pollux, & Aristot. lib. 3. Rhet. ibidemque Interpretes. Sumtum autem ex Homeri Odyssea. *Μαρὼν λέγω* lego in Pantiniano Palat. verò: *De futilibus & sermones prolixùs extendentibus.*

87. *Κακὸν πᾶν.*] Apostolius *ἐκὼν πᾶν*. fortè *ἐκνεύειν*.

88. Suidas *ἀκαταγώνιστος*, vertitque Germanus addito affertisco, velut hæsitans, *infinitis vulturis*. Rectiùs Erasm. *ἀπὸ γύπων*.

90. Inter Theognidis gnomas refertur.

100. Suprà

94. Ἀρχὴ ἀνδρὸς δείκνυσι.] Ἐπὶ τῶν ἐν τῇ ἀρχῇ οἷοί εἰσι φανερῶν.

95. Ἀρχιλόχου πατρίς.] Ἐπὶ τῶν λοιδορουμένων. πάτριος γὰρ ὁ Ἀρχίλοχος.

96. Ἄρνα προβάλλει.] Ἐπὶ τῶν πολεμεῖν αἱρουμένων. οἱ γὰρ πόλεμον αἱρεῖν βουλόμενοι, κήρυκα ἔπεμπον ἄρνα ἔχοντες ἐρησόμενοι, εἰ κρίνει ἔνδον, εἰ δὲ εἰκάνδην, ὁπλίζεσθαι αὐτοὺς ἐκέλευον καὶ τὴν πόλιν.

97. Ἀρχὴ ἥμισυ παντός.] Ἐπὶ τῶν εἴς τι προκοπτόντων. παρὰ Ἡσιόδῳ.

98. Ἀρχύτου πλαταγή.] Ἐπὶ τῶν ἰσυχίζειν οὐδὲ παυόντων· ὁ γὰρ Ἀρχύτας τέκτων ὢν, ἐποίησε πλατάγιον, ἵνα τοῖς παισὶν ὦσι τῶν κρειττόνων ἀνθ' ἑαυτῶν ἀφοσιούσιον.

99. Ἄρχειν ἄκου καὶ δικαίως καὶ ἀδίκως.] Ἐκ τῶν τοῦ Σόλωνος ἐλεγείων ἐστὶ παραινῶν.

100. Ἀπὸ φλοιοῦ ζῇς.] Ὡς, Τῷ ἀπὸ μορμύττειν. Μορμολυκεῖον ἐπιφθέγγεσθαι τὸ λίαν.

ΕΚΑΤΟΝΤΑΣ Γ.

1. ΑΣΕΒΕΣΤΕΡΟΣ Γ' ἑκατομίσας.] Διὰ τὸ ὅτι θυγατρὶ μοῦσαν καὶ γὰρ ἵππῳ μεγαλοθέσπιν ἵππην συγκατέκλεισεν. ἀφ' οὗτος καὶ ἡ Κοδριδῶν ἀρχὴ φασὶ καταλυθῆναι, ἐξ ὧν καὶ οὗτος ἦν.

2. Ἀρχαιότερα διφθέρας λέγεις.] Ἐπὶ τῶν σαθρά τινα καὶ μοχθηρὰ διδόντων.

94. Magistratus virum monstrat.] De iis qui quales sint in magistratu ostendunt.

95. Archilochi patria.] In conuitiantes. Talis enim Archilochus.

96. Agnum proiicit.] De iis qui bellum capessunt. Qui enim bellũ susceperturi essent, caduceatorem cum agno ablegabat, quem dimittebat intus: significans, ipsorum bona ac ciuitatem deuastatum iri, vt pecudes ibi pascant.

97. Principium dimidiũ totius.] De iis qui aliquò progrediuntur. Sumtum ab Hesiodo.

98. Archytæ crepitaculum.] In eos qui quiescere nequeunt. Archytas enim faber cùm esset, æreum repperit crepitaculũ, quod pueris tradebatur, ne quid interim è domesticis vasis quateret.

99. Imperans audi iusta & iniusta.] Admonitoriũ est è Solonis Elegiis.

100. Vtre terres.] Quale illud, *Vtre territas.* &, *Laruis leonem terres.*

CENTVRIA III.

1. HIPPOMENE magis impius.] Ob scelus eius in filiam. Violatam enim cum equo inclusit. Hinc etiam Codridarum, è quibus oriundus erat, imperium abolitum est.

2. Antiquiora diphthera dicis.] In eos qui rancida quædam, ac deliramenta

100 Suprà Adagio 65. & in Suida Centuria 3. eadem occurrunt. Addit autem Pantini codex hæc vitiosa: *εἶναι τὸ τὸ σωμάτιον. Διαμύσσῃ δ τὸ λεκὼ χαμαιζῆλον.* Vide mox: *Virem vellit.*

CENT. III.

1. Suidas in Hippomenes disertè commemorat, & in Ibin Nasonis:

Vtq; nouum passa est genus Hippomenesia pœnæ,
Tractus & Atlantes seruat adusque humor.

menta narrant. Antiquiſſima enim Iouis diphthera, cui ſingula inſcripta fabulantur.

3. Vtrem cædis.] In improuidè quid agentes.

4. Primum non naſci donum eſt mortalibus: at mox Cùm natus fueris, hinc oſtia Ditis adire.] De infeliciter agentibus.

5. Belli principium.] In iniuriam facere conantes.

6. Ignauorum chorus.] De abſurda perpetrantibus.

7. Fulgur ex pelui.] De re impoſſibili ac nihili. Fulgur enim ex aquis ac vaſis in parietes contortum vim nullam habet.

8. Fixo cernis oculo.] In eos qui cupidè quid intuentur.

9. Lentè bos.] In eos qui tardè perficiunt.

10. Argi tumulus.] De iis qui grauiter calamitatibus vexantur. Magna enim ibi ſtrages edita.

11. Atticus teſtis.] De fide digno ac veriſſimo.

12. Atticus moriens porrigit manum.] In auaros. Lucri enim cupidiſſimi Athenienſes.

13. Atqui è puris paleis frumentum triuiſti.] In eos qui boni nihil adipiſcuntur.

γενόμενον. ὁ γὰρ διφθέρα, ἐν ᾗ φασὶ τὸν Δία ὁ Ζεὺς διαγράφεσθαι τὰ γενόμενα, παραπέμπω.

3. Ἀπὸ τῶν δύεις.] Ἐπὶ τῶν ἀνόητα τι ποιούντων.

4. Ἀρχὴν μὲν μὴ φυῆναι θνητοῖσι φέριστον· φύντα δ' ὅμως αἶψα πύλας Ἀΐδαο περῆσαι.] Ἐπὶ τῶν δυστυχῶς ζώντων.

5. Ἀρχὴ πολέμου.] Ἐπὶ τῶν ἀδίκων ἐπιχειρούντων.

6. Ἀργεῖοι χοροί.] Ἐπὶ τῶν ἀπόπτα τινὰ δρᾶν παρατρεμόντων.

7. Ἀστραπὴ ἐκ πυέλου.] Ἐπὶ τῶν ἀδυνάτων καὶ οὐτελοῦς. ἐκ μὲν γὰρ ὑδάτων ὁ ἀγγεῖον ἀστραπὴ ἐκ τοῖς τοίχοις γενομένη, οὐδὲν δεινόν.

8. Ἀστὸν ὁρᾷς.] Ἐπὶ τῶν φιλησύχων καὶ οἰκουρούντων.

9. Ἀξέμεναι βοῦς.] Ἐπὶ τῶν βραδέως συντελούντων.

10. Ἄργου λόφος.] Ἐπὶ τῶν σφόδρα συμφοραῖς ἐνοχουμένων. φόνος γὰρ πολὺς ἐκεῖ συνῆλθε.

11. Ἀττικὸς μάρτυς.] Ἐπὶ τῶν πιστοτάτων καὶ ἀληθεστάτων.

12. Ἀττικὸς ὑπὲρ τοῦ τάφου δανείζεται.] Ἐπὶ τῶν φιλαργύρων. φιλοκερδεῖς γὰρ οἱ Ἀθηναῖοι.

13. Ἀτὰρ ἐκ καθαρῶν ἀχύρων, περίψημα σῖτον.] Ἐπὶ τῶν μηδενὸς ἀγαθοῦ μεταλαγχανόντων.

14. Αὐλητὸς

4. Φυῆναι Ἀΐδαο.] Quid ſi ἔφυν legas?

8. Addit alter codex: Πάντα αἰεὶ δέλεαρα, & Ἀστὸν non Ἀστικὸν. Horat. in Od. libro 11. —— *et alo irretorta*
Spectat aceruos.

quo de multa Lambinus, Lauinus Torrentius, & I. Douſa.

10. Pro Ἄργου λόφος, in Pantini eſt Ἄργου λίμνη. Et pòſt 12. pro ἀνοίγει, ἀνοίγει idem liber.

15. Citat

14. Αὐλητὸς βίον ζῇς.] Ἐπὶ τῶν ἐξ ἀλλοτρίων βιούντων.

15. Αὐτόματα ὁ θεὸς ἀγαθὰ τοῖς ἀπράγμοσιν.] Ἐπὶ τῶν ἀπραγμόνως εὐδαιμονούντων.

16. Αὐτὸς ἑαυτὸν αὐλεῖ.] Ἐπὶ τῶν ἑαυτοὺς δοκιμούντων τοῖς πράγμασιν, ὁποῖοί εἰσι.

17. Ἑαυτὸν ὁ ξείνων, κύνας ξένους.] Ἐπὶ τῶν ἀπορούντων μὲν, ἑτέρους δὲ ξένους κατατραγῳδούντων.

18. Αὐτὸς οἶδε τὸ κακοῦ τὸ πτύαν.] Οἰκεῖα τὸ πηλοῦ. ἐπὶ τῶν ἑαυτοῖς κακὰ ἐπιτηδευόντων.

19. Αὐτὸς ἔφα.] Ἐπὶ τῶν ἀναφερόντων εἰς ἕτερους, ὡς τύπτας.

20. Αὐτοῖσι δίκη ἔξι θεῶν, οἳ Ὀλύμπου ἔχουσι.] Ἐπὶ τῶν ἀμοιβὰς τυγχανόντων, ὧν πράττουσι.

21. Αὐτὰ δι' αὐτῶν.] Ἐπὶ τῶν ἀεὶ τὰ αὐτὰ λεγόντων.

22. Αὐτοῦ κρητῆρα γόη κεκαδ'.] Ἐπὶ τῶν εἰς καθ' ἑτέρων βουλευόντων, τούτοις αὐτὰ ἐπιτιθέντων.

23. Ἀφθόνοι Μουσῶν θύραι.] Ἐπὶ τῶν ἥκιστα φοιτητὰς δεχομένων ἐν λόγοις.

24. Ἀφ' ὑψηλοῦ μου καταγελᾷς.] Οἷον, παύου μου καταγελᾷς. ἐπὶ τῶν ἀφ' ὑψους διαλεγομένων.

25. Ἀχρυόεντα πομπάλη.] Ἐπὶ τῶν λυπηρὰς ἀγγελίας ἀγγελλόντων. ἐπὶ ξύλου γὰρ ἦθος ἦν εἱλίττειν τὸ γραφὲν, εἶτ' ἀπειλοῦντας, οἷς ἐβούλοντο σύμπεμπον. οἱ δὲ

14. Tibicinis vitam viuis.] De iis qui ex alieno viuunt.

15. Vltrò Deus bona ſubiicit.] In eos qui ſine labore diteſcunt.

16. Ipſe ſemet canit.] In eos qui re ipſa, quales ſunt, oſtendunt.

17. Teipſum non alens, canes alis.] De indigentibus, & alios tamen ſe alere iactantibus.

18. Ipſe ſibi mali reperit coagulum.] Hoc eſt, fontem. In eos qui malum ſibi accerſunt.

19. Ipſe dixit.] In eos qui quæ aſſerunt, ad alios, vt auctores, referunt.

20. Iuſtitia alma Deûm, qui regnant culmine Olympi.] De iis qui factis retributionem accipiunt.

21. Eadem per eadem.] In eos qui eadem identidem repetunt.

22. Ipſo cratere contingunt mala.] In eos qui quæ aliis moliuntur mala, iis ipſi inuoluuntur.

23. Candidæ Muſarum fores.] De iis qui minimè aliis litteras inuident.

24. E ſublimi rides me.] Hoc eſt, valdè me irrides aut contemnis. Ductum ab iis qui de ſuperiore loco verba faciunt.

25. Triſtis ſcytale.] In eos qui triſtem afferunt nuntium. Nam mos erat, id quod ſcribebatur circa lignum complicare. Deinde replicantes mittebant ad quos volebant: qui verò acci-

15. Citat Stobæus ex Platis Cratini.

19. De Pythagora dictum, teſte Suida, quem hic vide.

22. Γόη κεκαδ'.] Quid ſi legas γύῃ ἐφέστει

24. Παύου μου καταγελᾷς.] Suidæ Παύου μου καταγρυπᾷς. rectè.

25. De ſcytale autem Laconica Agellius lib. XVII. Noct. Attic. cap. IX. Suidas, & Plutar-

accipiebant, ligno æquali rursum circumducebant, & sic scripta legebant.

26. Amyris insanit.] De prudentibus dictum, qui tamen insanire quibusdam putarentur. Amyris enim quis audito oracvlo, tam diu beatos fore Sybaritas, dum hominibus Deos anteponerent; conspectoque seruo qui flagris in templo cæsus, quòd nullum loci respectum dominus haberet, ideircò fugiens ad domini flagellatis monumentum paternũ, ibi azylum reperit; ratus impletum oraculum, diuendita re familiari peregrinatum abiit. Qua re conspecta, insanum Sybaritæ nominarunt.

27. Aufer mothonem à remo.] In eos qui interturbant seria agentes negotia intempestiuè. *μόθων* enim molestæ ac tædiosæ saltationis genus est.

28. Omnia bonos decent.] Notum Prouerbium.

29. Frater viro adsit.] Agnatos ac domesticos præferendos esse.

30. Currus bouem trahit.] In præposterè quid agentes.

31. Anagyrasius genius.] Dirus enim admodum hic Anagyrasius extitit.

Plutarchus in Lysandro. Tales ferè hodie arcanæ Principum Interæ, vltrò citroque missæ. Ausonius Paulino:

Vel Lacedæmonium scytalen imitare, libelli
Segmina Pergameæ tenui circumdata ligno
Perpetuo inscribens versu: qui deinde solutum
Non respondentes sparso dedit ordine formas.

Pro *κοσσωθῆναι* est in altero cod. *ἐκσωθῆναι*.

26. Infrà *Thamyrin* vocat, de quo nos ad Zenobium. Oraculum reperies apud Stephanum in Sybaris, & Athenæum lib. 12.

27. De hoc *ἐγχέλειος* genere Scholiast. Aristoph. in Plutum, & Pollux lib. 4. Suidas *μόθωνα* legit, eiusq; interpres *bellam* reddidit.

31. De hoc plura Suidas in *Ἀναγυράσιος*, ex Hieronymo quodam de Tragœdiarum scriptoribus: vbi oscitante Germano interprete, & hic Erasmo, verrendum, *Pater scenis primum, carceriq; inclusit*. Sic enim *ἐγκατεκλῆσαι* Plutarch. in Lycurgo dixit.

32. Pro

32. Aʼποτίοις χοῖρον ῥῆγμα.] Οἷον κατέφαγες, ἀπόδοτε οἷς ὠφείλετε.

33. Aʼρότρῳ ἀκοντίζειν.] Eʼπὶ τῶν ἀβουλήτως τι ποιούντων, καὶ κατὰ τὰ μὴ προσηκόντων, ἀλλὰ καθ' ἑαυτῶν βουλευόντων.

34. Αὖθις αὖ Πυθοῖ δὶς ὁδός.] Eʼπὶ τῶν τὰ αὐτὰ πολλάκις πραττόντων. εἴρηται δὲ ἐπὶ τῶν μελλόντων.

35. Aὖτη ἡ ὑφεστῶσα οὐδὲν ἕλκυσεν.] Eʼπὶ τῶν μηδὲν ὠφελούντων. εἴρηται δὲ ἐπὶ τῶν ἁλιέων.

36. Aʼφ' ἑκάς.] Aʼπὸ τῶν πεττευόντων μετῆλθ'· ἐν γὰρ τῇ πεττείᾳ ἔστι τις κύκλος καλούμενος ἑκάς, ἐκ τούτου ὁρμᾶσθαι.

37. Aʼφροδίσιος ὅρκος· οὐκ ἐπίορκος δέ.] Eʼπὶ τῶν ἐρωτικῶν.

38. Αὐτὸ κεκραγὼς τὰ ἔνδοθεν τὰ θύρας.] Οἷον, ὑπ' αὐτοῦ ἀναίτιος τὰ πρὸς μητρυιὰν.

39. Aʼνθρωπος Εὔριπος.] Eʼπὶ τῶν ῥᾳδίως μεταβαλλομένων.

40. Aʼρχαῖα φρονεῖν.] Aʼντὶ τοῦ ἀνοήτου.

41. Aʼμαξιᾶται.] Μεγάλα καυχᾶσθαι.

42. Aʼρκάδιον βλάστημα.] Eʼπὶ τῶν ἀσελγῶν.

B.

43. BAKXHΣ ἑζόμην.] Eʼπὶ τῶν σιωπηλῶν. παρῆσαν αἱ Βάκχαι σιγῶσαι.

32. Aʼπο τοῦ ἐμέσαντος χοῖρον ῥῆγμα, vel vt Suidas, χοῖρον ἔφαγες. Apostolius typis editus, χοῖρον ἔφαγες ἀναίτιος ὤν. Tale illud Nasonis, à Politiano explanatũ:

Rode caper vitis: nunc binc, stabis ad aram;
In tua quod spargi cornua possit, erit.

34. Eʼπὶ τῶν τὰ αὐτὰ πολλάκις πραττόντων.] Hæc accesserunt ex Pantini cod. & Apostolius agnoscit.

36. Integrum est, *A sacra linea talum moueo*. quo de Erasmus ex Polluce & aliis. M. Ant. Muretus ac I. Lipsius ad Epistolam Senecæ XLIX.

44. Rana Seriphia.] De mutis. In Seripho enim ranæ non coaxant.

45. Bacelus es.] In dissolutos & effeminatos iactatum.

46. Bœotia auris.] In sensu carentes dictum.

47. Bœotia ænigmata.] In difficilia intellectu. Ducta à Sphinge metaphora.

48. Bos in lingua.] In eos qui liberè loqui non possunt. Ab Atheniensium numismate, cui bos impressus. Qui enim muneribus corrupti, ij ferè muti sunt.

49. Bos es Cyprius.] Hoc est, excremẽtis vescens. Tales enim ibi boues.

50. Bos septimus.] In valdè stupidos. Septimus autem, quia sex immolando animalia, ouem, porcum, capram, gallinam, auem, anserem, septimum bouem sacrificabant.

51. Mitte in aquam.] De exitio dignis.

52. Gleba aruum.] De iis qui magnis gratificari conantur rebus paruis.

53. Bos iuxta aceruum.] De iis qui voluptate afficiuntur.

54. Bos ad iugum.] De perpetuò laborantibus.

44. Βάτραχος Σεριφίος.] Ἐπὶ τῶν ἀφώνων. ὁ γὰρ ἐν Σερίφῳ βάτραχος οὐ φθέγγεται.

45. Βάκηλος εἶ.] Ἐπὶ τῶν ἐκλύτων καὶ μαλθακιζομένων.

46. Βοιώτειον ὦτα.] Ἐπὶ τῶν ἀναισθήτων.

47. Βοιώτεια αἰνίγματα.] Ἐπὶ τῶν ἀσυνέτων. ἐκ μεταφορᾶς τῆς Σφιγγός.

48. Βοῦς ἐπὶ γλώσσης.] Ἐπὶ τῶν μὴ δυναμένων παῤῥησιάζεσθαι. ἦν γὰρ Ἀθήνησιν νόμισμα, ἔχον τὸν βοῦν. οἱ γὰρ διαφθαρέντες μάλιστα σιωπῶσιν.

49. Βοῦς Κύπριος εἶ.] Ἢ ἐπὶ πονηροῦ. τοιοῦτοι γὰρ οἱ ἐκεῖσε βόες.

50. Βοῦς ἑβδόμη.] Ἐπὶ τῶν ἄγαν ἀναισθήτων. ἑβδόμους δὲ, ὅτε θύοντες, προέβαλλον, ὗν, αἶγα, ὄρνιν, πιτταν, χοιρίδιον, ἕβδομον δὲ βοῦν ἔθυον.

51. Βάλλ' εἰς ὕδωρ.] Ἐπὶ τῶν ὀλέθρου ἀξίων.

52. Βῶλος ἄρουρα.] Ἐπὶ τῶν μικροῖς χαριζομένων τοὺς μεγάλους.

53. Βοῦς δίπλα σωροῦ.] Ἐπὶ τῶν ἡδυπαθούντων.

54. Βοῦς ἐπὶ ζυγόν.] Ἐπὶ τῶν μοχθούντων ἀεί.

55. Βορβόρῳ ὕδωρ λαμπρὸν μιαίνων, οὐ ποτὸν εὑρήσεις ποτέ.] Ἐπὶ τῶν καλλίστων μιγνύντων τοῖς χείροσι.

56. Βάλλ' εἰς ἔχοντα τὸν ὀδυσσέα.] Ἐπὶ τῶν λοιδορούντων τοὺς ὁμοτίχους.

57. Βατράχοις οἶνον χέεις;] Πρὸς τοὺς παῦτα παρέχοντας, ὧν οὐ χρῄζουσιν οἱ λαμβάνοντες. ὅμοιον Γλαῦκας εἰς Ἀθήνας ἄγεις.

58. Βατράχου ὕδωρ ἢ γαλῆ σίκερ.] Ἐπὶ τῶν ταῦτα διδόντων, οἷς οἱ λαμβάνοντες χαίρουσιν.

59. Βοῦς ἄλοιτο δέσποτον.] Ἐπὶ τῶν ἐπ' ὠφελείᾳ καμόντων.

60. Βοῦς ὁ Μολοττικός.] Ἐπὶ τῶν εἰς πολλὰ ἐμπεφυρμένων πράγματα. οἱ γὰρ Μολοττοὶ τοὺς βόας ἐν ταῖς ἑορταῖς εἰς πολλὰ διέτεμνον.

61. Βοῦς ἐνήλθε.] Ἐπὶ τῶν ἐξαίφνης σιωπώντων. τὸ γὰρ ἀργύριον βοῦν εἶχε τῶν Ἀθηναίων. οἵτινες οἱ δωροδοκούμενοι ἐσιώπων.

62. Βῆξ ἀντὶ πορδῆς.] Ἐπὶ τῶν ἐν ἀπορίᾳ πραγμάτων ἑτέρου τι πράττειν. οἱ γὰρ πορδὴν μέλλοντες ἐμφῆναι τὸ λεγόμενον βήττειν προσποιοῦνται.

63. Βούλεσθαι μῆλον.] Ἐπὶ τῶν τυχεῖν ὧν ἐρῶσι βουλομένων. παρέσχηται δὲ λόγον τῶν συμφθέντων ἐπ' Ἀταλάντῃ μάλων. τρεῖς γὰρ τὸν ἀριθμὸν ἔδρομον τῷ Ἀταλάντῃ, ἔνθα καὶ ὁ Ἱππομένης ἐκ θεοῦ τρεῖς μήλους χρυσοῦς, θηλύφρονος ἰυγῆ πεισθεὶς, ῥίψας

55. Cœno limpidam inquinans aquam, numquam inueniẽs potum.] In eos qui optimis deteriora admiscent.

56. Tela coniice in eum qui artem tenet.] In eos qui pares conuitiis petunt.

57. Ranis vinum fundis.] In eos qui ea donant quæ sumentibus sunt nulli vsui. Affine huic, *Vlulas Athenas fers.*

58. Ranæ aquam, vt mustelæ seuum.] In eos qui ea donant, quæ accipientes exhilarant.

59. Bos messem exspectans.] De iis qui frugiferè laborant.

60. Bos Molottorum.] In eos qui multis implicantur negotiis. Molotti enim boues festis diebus dissecabant [frustillatim.]

61. Bos irrupit.] De iis qui derepentè tacent. Athenienſium enim pecunia boue insignita. Silent autem dolis corrupti.

62. Tussis pro crepitu.] In eos qui in re dubia aliud quid agere se simulant. Pedentes enim, ne res aperiatur, tussim fingunt.

63. Malis petere.] De iis qui quæ amant adipisci cupiunt. Sumtum à malis ante Atalantam iactis. Propositæ enim erant illius nuptiæ ei qui cursu vicisset. Hippomenes igitur cursu certans, eamque vincere exoptans, aurea mala

46. Sic & *Batana aura* Martiali; de qua Belgij gente clara nunc armis & nauigatione fic differit Erasmus ipse Batauus.

Βοιώτιον οὖς, scriptum in Pantini cod. Sed Βοιώτια οὖς scrib. nisi si *Brutiũ sucum* intelligat, à gente Italiæ *Brutios*, crassis. Horat. lib. 11. Epist. 1. vers. 244.

Bœotum in crasso iurares aere natum.

Et Iuuenalis Sat. x. ver. 50. siue de Abdera Democriti patria, siue de Megarensibus:

Vernaculum in patria, crassoque sub aere natum.

Antagoras quoque, (vt hic refert Apostolius typis nondũ editus) cùm librum Thebaidos Bœotis recitasset, frigideque esset auditus: *Bouem*, inquit, *aures habetis.* Διείρων κεκῶφθαι Βοιωτοί. βοῦν γὰρ ὅτι ἔχετε, ad nomen alludens.

50. *Bouem* inter sex immolanda Suidas numerat, vt septimus bos è farina fictus fuerit. Suprà 48. ἀγνοίᾳ corruptè Palatinus liber: vna demta litterâ sanauit, etsi ἀφωνίᾳ Pantini codex.

58. Pro χειρῶν est in Pantini nostri mebr. χείρονα. quod interpretando sequor.

61. Pro δὲ πρὸς μᾶλλον reponere ἐς κακὸν, sensu meliore.

mala humi proiecit: in quibus colligendis, dum ipsa remoratur, superior euasit.

64. Balneator.] De curiosis dictum. Hi enim, vt otiantes, aliena curant negotia.

65. Papæ Myxus.] De magnificè se iactantibus. Hic enim Dianæ sacerdos cùm esset, gloriosus erat.

66. Budoro more.] De iis qui dignè excoriantur, vt boues.

67. Bos in vrbe.] De admirandis dictum.

68. Battarizare.] Pro balbutire.

69. Vita subacta.] De ex parato viuentibus.

70. Bos in stabulo senex.] De iis qui ob imbecillitatem quietè degunt.

Γ.

71. FELIS Tartesia.] Quoniam magnæ ibi erant.

72. Noctua volat.] Athenienſibus noctuę volatus victorię signum erat.

73. Nudior leberide.] In valdè egenos: quasi dicas, Nudior serpentis exuuio.

74. Anus bacchatur.] In eos qui intempestiuè quid agunt præterque ętatem. Aristophanes: *Anus hircissans & bacchans.*

μᾶλα ὑῤῥιψεν· ἢ ὅθεν ἡ τοῦτον συλλεγὼν ὀπίσω ἀφελόμενος, ὥτε ταύτην ὑπερβαλε.

64. Βαλανεὺς.] Ἐπὶ τῶν πολυφαγούντων. ὥσπερ γὰρ σχολὴν ἄγοντες, πολυφαγοῦσιν.

65. Βαβαὶ Μύξος.] Ἐπὶ τῶν μεγαλαυχουμένων. ὅτε γὰρ ἱερώσατο Ἀρτέμιδος ὁ, μεγαλαυχος ἦν.

66. Βουδόρου τρόπου.] Ἐπὶ τῶν ἀξίως δαρέντων ὡς οἱ βόες.

67. Βοῦς ἐν πόλει.] Ἐπὶ τῶν θαυμαζομένων.

68. Βαττακίζειν.] Ἀπὸ τῆς βαυλίζειν.

69. Βίος μεμαγμένος.] Ἐπὶ τῶν ἐξ ἑτοίμου βιουντων.

70. Βοῦς ἐν αὐλείῳ γήρᾳ.] Ἐπὶ τῶν δι' ἀδυναμίαν ἡσυχαζόντων.

Γ.

71. ΓΑΛΗ Ταρτησία.] Ὡς μεγάλων ἐκεῖ γενομένων.

72. Γλαὺξ ἵπταται.] Ἡ πόλις ὁ Ἑλληνικὸς, τίνες σύμβολον τοῖς Ἀθηναίοις ἦν.

73. Γυμνότερος λεβηρίδος.] Ἐπὶ τῶν πάνυ πτωχῶν. ἀπὸ τῆς, Γυμνότερος ὄφεως δίμηνος.

74. Γραῦς βακχεύει.] Ἐπὶ τῶν παρ' ὥραν τι ποιούντων, καὶ Ἀριστοφάνης, Γραῦς καπράσα καὶ βακχεύουσα.

75. Γυμνὸν

67. Debetur hoc Prouerbium Pet. Pantini, hominis longè eruditissimi, codici calamo exarato, in Palatino desideratum; quo de sic Hesychius: Βοῦς ἐν πόλει, χαλκοῦς ὑπὸ τῶν πολλῶν ἀναθείς. Sup. paullò 66. ἄξιον quàm ἀξίως legi malim.

68. Si à Batto deriues βαττίζειν dicendum erat, à quo & βατταρίζω; sin à βαττάρῳ, quæ Cyrenæis vulpes est, vel à Battaro coloniæ deductore, alia Prouerbij mens & origo fuerit de callidis & astutis.

74. Aristophanes in Pluto:

—— Ἀλλ' ἀνάγκη
Γραῖς ἐμφύσῃ τ' ἀρίδια τοῦτ' ἐστὶν ἦν.

75. Pro

75. Γυμνὸν φυλακὴν ἐπιτάττεις.] Δῆλον.

76. Γέλως συγκερύσιος.] Ἄκοσμος καὶ ἄσχετος παίζοντος τοῖς γελοίοις, τὰς χεῖρας συγκρούσας.

77. Γεράδριον μεταφυτεύειν.] Ἐπὶ τῶν τοὺς παρηκμακότας εἰς μαθήματα ἀγόντων.

78. Γόνυ κνήμης ἔγγιον.] Ἐπὶ τῶν ἑαυτοὺς μᾶλλον ἑκάστου ἀγαπώντων. ἐν πολέμῳ γάρ φασι τινὰ ἰδόντα αὐτὸν καὶ ἀδελφὸν ὑπερφανέντα τινὰ τοῦ ἀδελφοῦ κατὰ ἐκεῖνο τὸν.

79. Γραῦς ὕθλοι.] Ἐπὶ τῶν μάτην λυρουμένων.

80. Γηράσκων ἀεὶ πολλὰ διδασκόμενος.] Ἐπὶ τῶν ἄλλο γένος ἐμπειροτέρων.

81. Γλαὺξ εἰς Ἀθήνας.] Ἐπὶ τῶν ἀχρήστοις ἐμπορίας ἀγόντων. ἐνταῦθα μάλιστα τῶν τοιούτων ἐκεῖ διατρίβειν ἄξιον τυγχάνει.

82. Γαλῆ χιτώνιον.] Ἐπὶ τῶν, τὰ μὴ ἑαυτῶν ἀμφιβλήματα ἐνδυόντων.

83. Γαλῆς σίαρ.] Ἐπὶ τῶν οἷς καλοῖσι παῦλα λαμβανόντων.

84. Γαλῆν ἔχεις.] Ἐπὶ τῶν ἀστοβαπτίκων· παρόσον οἱ γαλῆν ἔχοντες, ἧττον δυτυχοῦσι.

85. Γαστὴρ μοι σκυφίρεις, καλλύστε ὄνειδ' ἀνάντων· Ἡ πλήρης μὲν ἐλαφρότερος, κενὴ δὲ βαρεῖα.] Ἐπὶ τῶν γαστρεμάργων.

75. Nudo mandas custodiam.] Notum Adagium.

76. Risus concussor.] Qui indecens est & immoderatus: quòd quidam dum cachinnantur, manus solent complodere.

77. Annosam transferre arborem.] De iis qui ipsos iam senes ad studia vocant.

78. Genu fura propius.] In eos qui se ipsi magis quàm alios amant. In bello enim ferunt quemdam, viso fratre ac cognato suo periclitante, pro fratre propugnasse, idque iactasse.

79. Aniles fabulæ.] De frustrà nugas effutientibus.

80. Discenti assiduè multa senecta venit.] De iis qui senio euadunt prudentiores.

81. Noctua Athenas.] In eos qui merces aliquò inutiliter important. Hoc enim auis Athenis in primis frequens.

82. Feli tunicam.] In eos qui vestes induunt alienas.

83. Mustelæ sæuum.] In eos qui donant, quæ iam possident.

84. Mustelam habes.] De inauspicatis iactatum. Qui enim mustelam haberent, infelices putabantur.

85. Ventrè mî obiectas, quo probrum haud pulcrius vllum,
Plenus is est leuior: grauis idē vbi pendet inanis.] Dictū in vētri deditos.

86. Bos

75. Pro δῆλον, quod in Palat. legitur, παιγνιῶδες in Pantiniano est, nullo rei discrimine.

78. Palatinus cod. ὑφαπτόμενα, vitiosè. Tentaram ὑφαπτόμενά τι τῶν ἄλλων. Sed Apostolius ὑφαπτόμενοι, vt edendum curaui.

82. Pro ἰδίοις τοῖς rectiùs fortasse ἐν ἰδίοις.

Et proximo 83. Adag. in Pantin. iterùm χαίρουσι lego, non χαίρουσα, vt sup. Adag. 58.

86. Bos senescit, at multa sunt opera boui.] De iis qui consenuerunt, & nulli iam sunt vsui.

87. Risus Ionicus.] In molles dictum. Iones enim hoc nomine accusati. De eodem dictum &, *Risus Chius*.

88. Risus Megaricus.] In iocantes intempestiuè. Megarica enim comœdia multo tempore viguit.

89. Seni ne quid benignè feceris.] Suadet importunè benefaciendum nemini.

90. Telluris pondus] In inutiles iactatum.

91. Terræ intestina.] In eos qui nullius pretij dictum.

92. Lac auium.] De raris vsurpatum.

93. Noctua volat.] Qui felici vtuntur augurio.

94. Dulce bellum inexpertis.] In eos qui rerum inexpertes in pericula se coniiciunt.

95. Dulcia poma custode absente.] In eos qui absque labore metuque aliena decerpunt.

96. Anus instar equi torrentem

86. Γηρᾷ βοῦς, τὰ δ' ἔργα πολλὰ τοῦ βοός.] Ἐπὶ τῶν γεγηρακότων, καὶ μηκέτι χρησίμων ὄντων.

87. Γέλως Ἰωνικός.] Ἐπὶ τῶν μαλακίζων. παρόσον οἱ Ἴωνες δόξαι τούτῳ διαβάλλονται. Ἐπὶ τῶν αὐτῶν ἐστι, Γέλως Χῖος.

88. Γέλως Μεγαρικός.] Ἐπὶ τῶν ἀώρως βρυπτιώντων. ἤκμασε γὰρ ἡ Μεγαρικὴ κωμῳδία δόξαι χρόνον.

89. Γέροντι μηδὲν πώποτε μηδὲν χρηστὸν ποιεῖν.] Παραινεῖ μηδένα ἀκαίρως ἐνεργετεῖν.

90. Γῆς βάρος.] Ἐπὶ τῶν ἀχρήστων.

91. Γῆς ἔντερα.] Ἐπὶ τῶν μηδενὸς ἀξίων.

92. Γάλα ὀρνίθων.] Ἐπὶ τῶν σπανίων.

93. Γλαὺξ διέπτατο.] Ἐπὶ τῶν αἰσίῳ χρωμένων οἰωνῷ.

94. Γλυκὺς ἀπείροις πόλεμος.] Ἐπὶ τῶν ὑπ' ἀπειρίας ἑαυτοὺς καλούντων εἰς κίνδυνον.

95. Γλυκέα ὀπωρία φύλακος ἐκλελοιπότος.] Ἐπὶ τῶν ἀπὸ μόχθου καὶ ἀτόπους τὰ ἀλλότρια καρπουμένων.

96. Γέρων ὅσπερ ἵππος ἐν χαράδρᾳ

86. In Palat. lib. erat πρὸ βίου, malus carmen sequi alterius auctoritatem, πρὸ βοός.

87. De Ionum luxu Athenæus lib. XII. deque Ionico saltationis genere lib. XIV. & Horatius lib. III. Od. VI.

Motu doceri gaudet Ionico.

Et Martialis Epigr. I.

88. In Etymo *Ionica* præposterè editur pro *Megarica*.

89. Est & in Suida, vtiturque Aristot. lib. II. Rhetor. & simile inf. *Μαίνου τῷ γέροντι*, μοὶ γαυτίλλου, &c.

90. Homero frequens ἄχθος ἀρούρης, & Platoni in Theæt. Respicere videtur quod Statius poëta in Homeri Scholiaste ἄλλην fabulatur de terra cõmuni omnium parente, expostulante cum Ioue quòd tot hominum pondera sustinere nequiret. Hinc immissum ad exonerandũ, Thebanũ ac Troianũ bellũ.

94. Κίνδυνον.] Rectiùs forsitan ἀνάγκην. Statim 96. ὡς ne diuisa malim dictione ex Suida, quàm ὃς τε, vt in Pantiniano.

97. Toti-

δεξιᾶς πάσας ἕξεις.] Ἐπὶ τῶν ἀξίων τὰ ἔσχατα πάσχειν. οἱ γὰρ γεγηρακότες ἵπποι εἰς χαράδρας ἐμβάλλουσι.

97. Γραῦς αἰσχρὰ σκιρτήσασα, πολὺν κοπρὸν ἤγειρε.] Ἐπὶ τῶν δι' ἀμαθίαν πολλὰ πράγματα κινούντων.

98. Γυμνότερος παπύλου.] Ἐπὶ τῶν σφόδρα ἐνδεῶν.

99. Γύγου δακτύλιος.] Ἐπὶ τῶν πολυμηχάνων καὶ πανούργων. Γύγης γὰρ βουκόλος ὤν, σεισμοῦ γῆς γενομένου διορυχέντος φερομένου δακτύλιον, καὶ τοῦτον ἀφελόμενος τοῦ τε ἔχοντος ἀφανοῦς γενομένου καὶ ὑφ' ἑαυτοῦ ὁρωμένου ὅτε βούλοιτο, καὶ ὡς, δι' αὐτοῦ ἀπάγεται τὸν βασιλέα καὶ ἄρχει.

100. Γυπὸς σκιά.] Ἐπὶ τῶν μηδενὸς λόγου ἀξίων.

ΕΚΑΤΟΝΤΑΣ Δ.

1. ΓΥΝΗ στρατηγῶ, καὶ, Γυνὴ στρατιώτης.] Ἐπὶ τῶν δειλῶν.

2. Γυμνὸς ὡς ἐκ μήτρας.] Ἐπὶ τῶν πενήτων.

3. Γυναικὸς φρόνις.] Ἐπὶ τῶν ἀνοήτων.

4. Γυναικὶ μὴ πίστευε, μηδ' ἂν ἀποθάνῃ.] Ὅτι δεῖ γυναιξὶ μὴ πιστεύειν.

5. Γυναικῶν ὄλεθροι.] Ἐπὶ τῶν οἰκτρῶς ἀναιρουμένων.

pro sepulcro obtinebis.] In eos qui digni vt extrema quæque mala patiantur. Senescentes enim equi in voraginem præcipitantur.

97. Anus saltans multum excitat puluerem.] In eos qui propter rerum peritiam multa mouent negotia.

98. Clauo nudior.] In valdè indigentes.

99. Gygis annulus.] De solertibus & callidis. Gyges enim bubulcus cùm esset, terræ motu cadauer repperit cum annulo eius naturę, vt pro conuersione palæ videretur quando vellet, vel non videretur: quo detrahendo vsus rege interfecto ipse regnauit.

100. Vulturis vmbra.] In rem nullius pretij.

CENTVRIA IV.

1. MVLIER exercitum ducit, &, Mulier militat.] De timidis dicitur.

2. Nudus vt à matrice.] In inopes dictum.

3. Muliebre ingenium.] De insipientibus.

4. Mulieri ne fidas, ne si moriatur quidem.] Suadet feminis minimè credendum.

5. Mulierum pestes.] De iis dictum qui miserabiliter pereunt.

6. Nobi-

97. Totidem verbis Suidas. Ios. Scaliger in carmen sic redigit in Stromateo: Γραῦς ἀναπεπταμένα, &c. Fortè ἀνοιγόμενα rectiùs.

99. Ex Pantinsano accessio facta ἀπὸ χάσματος γενομένου, ἀφ' οὗ ἐξεπορεύθη. vnde lectionem constituimus.

100. Pro μεγάλου λόγου, numero multitudinis est in eodem λόγῳ.

CENT. IV.

1. Suidas de re inopinata efferri sit: & seq. Adagio ἐν μέσῃ ἀναστρέφεται legit Erasmus.

4. In Pantiscripto, ἐν δεῖ μὴ γυναικὶ πιστεύειν.

6. Inue-

6. Γενεᾶ Θεοῖς ἐπιβαλοντίν.] Ἐπὶ τῶν ἀξιᾷ πλοῦτον δοξάζειν τοὺς δεδυκότας.

7. Γέρων ἀλώπηξ οὐχ ἁλίσκεται.] Ἐπὶ τῆς ἀξιᾷ πολλοὺς χρόνους μὴ ἁμαρτανόντων.

8. Γλαύκου τέχνη.] Ἐπὶ τῶν μὴ ῥᾳδίως κατεργαζομένων. ἀπὸ Γλαύκου Σαμίου, ὃς πρῶτον κόλλησιν ἐφεῦρε σιδήρου. ἢ ὅτι τῆς τεχνικοῖς κατεσκευασμένων.

9. Γλῶσσα ποῖ πορεύῃ; πόλιν ἀνορθώσουσα, καὶ πόλιν ἀνατρέψουσα;] Ἐπὶ τῆς ἀξιᾷ λόγῳ ὠφελοῦντος ἢ βλαπτόντων.

10. Γραῦς ἀναβακχεῖ.] Ἀπὶ τῶν, κατὰ γῆρᾳ, ὅτι τῆς παρ' ἡλικίαν γυναικίζομένων. ὡς καὶ τὸ, Γραῦς ἀναβακχεύει.

11. Γέρων βοῦς ἀπὸ θυσίας δόμησον.] Ἐπὶ τῆς καθ' ὥραν τελευτώντων.

Δ.

12. ΔΑΣΥΠΟΥΣ κρειῶν ἐπιθυμεῖ.] Ἐπὶ τῆς παρὰ ἄλλων δεομένων ἃ παρ' ἑαυτῶν ἔχουσι.

13. Δακτύλου ἡμέρα.] Ἐπὶ τῶν διαμεμιγμένων. Δάκτυλος γάρ τις ἐγένετο ἀνὴρ Ἀθήνησι μεγίστων τιμῶν λαχών.

14. Δαφνίδιον φορεῖ βακτηρίαν.] Ἐπὶ τῆς ὑπό τινων βουλομένων, παρόσον ἀλεξιτερόμακτον ἡ δάφνη.

15. Δευτέροις ἀμείνοσιν.] Ἐπὶ τῆς θυομένων ἐκ δευτέρου, ὅταν αὐτοῖς τὰ

6. Nobilis es ex crumena.] De iis qui ob diuitias censentur nobiles.

7. Vulpes annosa non intercipitur.] De iis qui temporis longinquitate non facilè impingunt.

8. Glauci ars.] De iis quæ non facilè conficiuntur. Ductum à Glauco Samio, qui primus ferriconflationem repert: vel de rebus artificiosè confectis.

9. Lingua quò vadis? vrbem instauratura, vel euersura?] In eos qui sermone vel prosunt vel obsunt.

10. Anus hircissat.] In eos qui præter ætatem libidine pruriunt. Quale & illud, *Anus bacchatur*.

11. Senex bos luctu vacat domesticorum.] De iis qui suo tempore moriuntur.

D.

12. DASYPVS carnem desiderat.] In eos qui ab aliis, quibus ipsi abundent, requirunt.

13. Dactyli dies.] De bellè agentibus. Dactylus enim vir fuit Athenis magnos adeptus honores.

14. Laureum gẽsto baculum.] De iis quibus ab aliis insidiæ fiunt. Laurus enim auerruncandi vim habet.

15. Secundis melioribus.] De iterùm sacrificantibus, vt quando primis sacris

6. Iuuenalis Sat. III.
Quantum quisq; sua nummorũ seruat in arca
Tantum habet & fidei. ——
Et illud:
Et genus & formam regina pecunia donat.

7. Pro χρέα, quod & Zenobius agnoscit, nescio cur in Palatino χρυσὰ.

8. Suidas absque negatione ὅτι χρῄζουσι

ἐκπεπληγμένων. Herod. lib. I. Glauco Chio σιδήρου κόλλησιν tribuit. Aristot. Lydo Scyphę. Theophrastus Delæ Phrygi, Strabo lib. XIV. Telchinibus populis artis ac ferri conflationem adscribit.

11. Suidas hîc ἐκ δευτέρου habet.

14. Suidas sic: ὅτι πρὸς ἐνέδρας ἐλίσσουσι.

15. Ita *vitima sacrificantes* Agellio lib. IV. cap.

σφάγια ἡρὰ μὴ καθῇ, καὶ ὅτι δεύτερα ἔκπαλαι.

16. Δι' ὀξείας δρομεῖν.] Ἐπὶ τῆς δεξιωδεστάτου. ὀξεῖαν γὰρ λέγουσι τὴν λόγχην.

17. Δίκλινο ὑπέξει κἂν ἐν Θ Λάκκῃ κυνίσκε.] Ἐπὶ τῆς ὅτι μικρᾷ συνοφαντουμένων.

18. Δὶς παῖδες οἱ γέροντες.] Ἐπὶ τῆς πρὸς τὸ γῆρας ὀνειδιζόντων.

19. Δὶς πρὸς τὸ αὐτὸν αἰσχρὸν προσκεῖσθαι λίθον.] Φανερόν.

20. Δὶς καὶ ξὶς τὸ καλόν.] Δίλογον τοῦτο.

21. Δῶρα θεοὺς πείθει, καὶ αἰδοίους βασιλῆας.] Ἐπὶ τῆς ἀξιᾷ δόντας τὰς δίκας ἀνατρέπεσθαι.

22. Δίκης δικαιότερος.] Ἐπὶ τῶν σφόδρα δικαίων καὶ ὑπερβολικῶν.

23. Δοῦδυξ αὔξει.] Ἐπὶ τῶν μὴ αὐξανομένων. ὁ γὰρ δοῦδυξ μικρός ἐστι καὶ στρογγύλος.

24. Διὸς ἐγκέφαλος.] Ἐπὶ τῶν ἁβρυπαθούντων. οἱ δὲ ὅτι τὸ πολυτελῶς βρώματα Διὸς ἐγκέφαλος λέγουσι.

25. Δαιδάλου πτερά.] Ἐπὶ τῶν δι' ὑπουσίαν χρημάτων προσθήκην παρειλημμένων.

factis litatum non esset, ad altera conuerterentur.

16. Per acutam currere.] De periclitantibus dictum. ὀξεῖαν enim hastam vocant.

17. In ius vocabitur, etsi canem asinus momorderit.] De iis qui paruam ob rem calumniis petuntur.

18. Bis pueri senes.] Dictum in eos qui senio ineptiores redditi.

19. Bis ad eumdem impingere lapidem turpe.] Notum Prouerbium.

20. Bis & ter quod pulcrum.] Clarum & hoc.

21. Cum Diuis flectunt venerandos munera Reges.] In eos qui muneribus corrupti æquum peruertunt.

22. Iustitia iustior.] De supra modum iustis. Hyperbolicè dictum.

23. Pistillum crescit.] De iis qui non augentur. δοῦδυξ enim exiguus est ac rotundus.

24. Iouis cerebrum.] In lautis & delicatis cibis vescentes. Alij de cibis delicatis (quos Persæ *Iouis cerebrum* vocant) accipiunt.

25. Dædali alæ.] De iis qui propter inopiam re aliqua ascititia ex abundanti vtuntur.

26. Del-

cap. VI. quæ primis hostiis non litantibus subrogabantur. Plautus in Pœnulo, Act. 2. Scen. 1. *Tum me Iupiter faciat vt semper sacrificem, nec vnquam litem.*

16. Ὀξεῖαν γάρ.] Accessio hęc Pantiniano cod. accepta est referenda.

17. Tale est illud Valerij Martialis:
Dic nunc, Postume, de tribu recepit.

21. Versus extat apud Platonem lib. III. de Rep. Euripides in Medea:
—— Πείθουσι δ' ὦρα καὶ θεοὺς κἀμέ. Et Naso:
Munera, crede mihi, placant hominesq; deosq;.

23. Debetur hoc Prouerbium Pet. Pantini nostri exemplari: abest enim à Palatino. Vide quæ ad Zenobium.

24. Zenob. Suid. & Apostol. ἁβρυπαθοῦντων vertùs legunt, quàm ἁβρυπαθούντων, quod hìc scriptũ: sed hâc loco mouere vocẽ placuit.

26. Delphius vsque sitit, cùm gestet fronte coronam.] Hi enim, vt Deo sacri, coronati quidem, siti verò pereunt. Dictum de iis qui necessariis destituuntur.

27. Capit & glebam erro.] De omnia libenter accipientibus. Ferunt enim erronem quemdam agricolæ obuiàm factum cibum postulasse; arantem verò glebam ipsi donasse, vt Iouis propriam: illum autem hæc respondisse.

28. Trutina iustior.] De iustitiam adamantibus dictum. Dores etenim libram seu bilancem σταχάνιν, à στάσει *statu* nominant.

29. Reti ventum venaris.] In stultè quid agentes.

30. Per annulum trahendus es.] De iis qui mœrore aut morbo extenuati sunt.

31. Per parietem loqui.] In eos qui sensu carent.

32. Bifidæ sententiæ.] Quasi dicas bifariæ. In duplices & inconstantes.

33. Delphinum natare doces.] De iis qui quod exactè sciunt fingunt se ab alio discere velle.

34. Ignauis etiã præda obtigit.]

26. Δελφὸς ἀνὴρ, σίτεται μὲν ἔχων, δίψει δ' ἀπολλύμενος.] Οὗτοι γὰρ ὥσπερ ἱερῶσῆς ἐστεφανωμένοι μὲν εἰσι, δίψει δ' ἀπόλλυνται. ἐπὶ τῶν, τῶν δὲ ἀναγκαίων ἐνδεεῖς ὄντων.

27. Δίχεται δὲ βῶλον ἀλήτης.] Ἐπὶ τῶν πάντα δεχομένων ἀλήτης γάρ φασί τινα, βιαίως σωματοτάτην, αἰτῆσαι τροφὴν, δόντα δ' ἐκεῖνον βόλον δοκεῖν αὐτῷ ὡς τῷ Διὸς ἔσται· ἢ δὲ τοῦτο εἰπεῖν.

28. Δικαιότερος σταχάνης.] Ἐπὶ τῶν τὰ δίκαια μάλιστα ποιούντων. σταχάνιν γὰρ οἱ Δωριεῖς ἢ ζυγάνιν καλοῦσι παρὰ τὸ στάσιν.

29. Δικτύῳ ἄνεμον θηρᾷς.] Ἐπὶ τῶν ἀπράκτως τι ποιούντων.

30. Διὰ δακτυλίου σὺ σπλαγχνεύσεαι.] Ἐπὶ τῶν διὰ λύπην ἢ νόσον ἰσχνῶν γιγνομένων.

31. Διὰ τοῦ τείχους λαλεῖν.] Ἐπὶ τῶν ἀναισθήτων.

32. Δίχηλαι γνῶμαι.] Οἱονεὶ δίφυσοι, ὅτι τῶν διττῶν.

33. Δελφῖνα νήχεσθαι διδάσκεις.] Ἐπὶ τῶν ἄλλως εἰς τὰ πεπιστευμένων, καὶ φασκόντων αὐτὸ μανθάνειν.

34. Δίδοται καὶ κακοῖς ἄγρα.]

Ἐπὶ

26. Hic quoque locus ex eodem Pantini codice instauratus, legiturque in Suida paulò sequiùs. Heroico autem versui non abludit illud Aristophanis in Equitibus per parodiam hinc factum, iactumque obliquè, vt solet, in Cratinum ebriosum poëtam:

Εἶτα Κρατῖνος, σέσαικεν ἅ τ' ἔχων ἄνω, Ἐδάφη τ' ὀπλικόν.

Vt Cratinus, coronam quidem gestans aridam, siti verò cruciatus.

Cui non dissimile hodieq; vulgus nostratium de rei tenuis & angustæ nobilibus vitis, fame perennibus in fumosarum imaginum ostentatione. Est & aliud affine apud Plutarchum lib. VII. Symposiacon:

Δικαίων δόντα ἐστὶν ἐλαφηβόλα.
Carnes ipse Delphis immolata vescitur.

33. Fortè ἀνεῖλας legendum pro ἔφυσε. Aliter explanat Prouerbium Zenobius, & Suidas.

35. Iam-

Ἐπὶ τῶν παρ' ἀξίαν εὖ πραττόντων.

35. Δαιδάλεον τὸν μηχανὰς Αἰγύπτιον.] Ἐπὶ τῶν σοφὰ ἐργαζομένων. τοιοῦτοι γὰρ οἱ Αἰγύπτιοι.

36. Διὸς ψῆφος.] Ἐπὶ τῶν ἱερῶν καὶ ἀθίκτων· ἢ ὅτι τῶν πιθανῶν.

37. Δελφῖνα οὐρὰν πρὸς τὸ ἱερεῖον δεῖς.] Ἐπὶ τῶν ἀδυνάτων. δύσπιστος γάρ.

38. Διὰ παλαιῶν ἡμέρας.] Ὥσπερ ἔξω χρόνου.

39. Διζήσεαι βιοτὴν, ἀρετὴν δ' ὕστερον ἤ βίος.]

E.

40. ΕΝΔΥΜΙΩΝΟΣ ὕπνον καθεύδεις.] Ἐπὶ τῶν ὑπνωδῶν· ἔνιοι γὰρ πόλιν, ἐφάνη ὁ Ὕπνος παρὰ τὸν Ἐνδυμίωνα.

41. Ἐκ ξύλης κρέμασαι.] Ἐπὶ τῶν σφόδρα κινδυνευόντων. τοιοῦτον δ' ὄζει τοῦτο, Ἐπὶ ξυροῦ βαίνειν.

42. Ἐκ λύκου στόματος ἀφεῖλω.] Ἐπὶ τῶν ἀνελπίστως λαμβανόντων.

43. Ἐλέφαντ' ὀνηφορεῖς οὐδέν.] Ἐπὶ τῶν ἀναισθήτων.

44. Ἐν πίθῳ τὸν κρωμύου μανθάνεις.] Ἐπὶ τῶν τὰς φαύλας μαθήσεις ὑπερβαινόντων, μανθανόντων δὲ τὰ μείζονα.

De iis qui præter meritum felices sunt.

35. Nectunt stupendas machinas Ægyptij.] In valdè versutos & vafros. Tales enim Ægyptij.

36. Iouis calculus.] De rebus sacris, minimeque tangendis; vel de fide dignis.

37. Delphinum cauda alligas.] De re quæ fieri non potest. Lubricus enim piscis ille, ac mobilis.

38. Antiquis diebus.] Vt dicimus, Per tempus longum.

39. Quærere victum, & post victum demum virtutem.]

E.

40. ENDYMIONIS somnum dormis.] In somnolentos dictum. Quodam enim oppido adamatus est ab Endymione puero Somnus.

41. A pilo pendet.] De valdè periclitantibus. Simile ei: *Nouaculam conscendere.*

42. E lupi faucibus eripuisti.] In eos qui præter spem seruantur.

43. Nihil ab elephanto differs.] In sensus expertes iactatum.

44. In dolio figulinam discis.] Qui primis neglectis artibus grauiora aggrediuntur, & addiscunt.

45. Murem

35. Iambicum, addito ex Apostolio τὸ articulo, constituimus.

37. Κελεύῃ Scriptum vitiosè, rectiùs in Pantiniano & Suida Κελεῖ, quod in contextum recepimus.

39. Scribendum puto δίζῃ. Idem cum illo Flacci: — *Quærenda pecunia primùm est, Virtus post nummos.* ——

40. Ἔφανε in Pantiniano, nõ ἐφάνη. Endymionem autè à Luna soporatũ, vt osculũ ei furtim raperet, auctor est 1. Tusculana M. Tullius: in Latmo autẽ obdormisse, & à Luna non Somno adamatum. Mox 41. in Theocrito & Homero est, ἐν ξυρῷ ἀκμᾶς.

42. Deesse hic arbitror κινδύνου, vel quid simile.

45. Murem elephas non capit.] In eos qui minuta viliaq; contemnunt.

46. Elephãtos è mure facis.] De iis qui parua in immensum verbis attollũt.

47. Liberæ captę ab aratro.] De iis qui à re graui immunes sunt.

48. Formicæ etiã sua bilis inest.] Ne paruos quidẽ contemnendos docet. Simile illi, *Rusticũ ne cõtẽseris rhetorẽ.*

49. Amor ex videndo nascitur mortalibus.] Notum dicterium.

50. In tenebris saltare.] De iis qui sine teste laborant.

51. Æstate lænam cõteris.] In eos qui necessariis non suo tẽpore vtuntur.

52. In igne incedis.] Vel de turpissimis & fœdissimis, vel de festinatione vsurpatum.

53. Melle te oblinis.] In eos qui mollia consectantur.

54. Leonina me induite.] De iis qui magna aggrediuntur.

55. In seditione etiam Androcles fit Imperator.] In tenues quidem conditione, ast in tumultu emergentes. Simile huic: *Fert rebus desperatis ęs cancer honorem.*

56. Inter indoctos etiam Corydus sonat.]

45. Ἐλέφας μυῶν οὐ χαλίπτει.] Ἐπὶ τῶν περὶ τὰ μικρὰ ἢ φαύλα πεπραγότων.

46. Ἐλέφαντα; ἢ μύας ποιεῖς.] Ἐπὶ τῶν τὰ μικρὰ ὑπεραίρόντων τῷ λόγῳ.

47. Ἐλεύθερας ἕλκε; ἀρότου.] Ἐπὶ τῶν βάρους ἀπηλλαγμένων.

48. Ἔστι καὶ μύρμηκι χολή.] Μηδὲ τῶν μικρῶν καταφρονεῖν, ὁμοίως τῷ, Ἀχρεῖον μὴ κατατρέφειν βίωνος.

49. Ἐκ τοῦ εἰκαῖν γίνεται ἀνθρώποις ἔρως.] Δῆλον.

50. Ἐν σκότῳ ὀρχεῖ ;] Ἐπὶ τῶν ἀμάρτυρα μοχθούντων.

51. Ἐν θέρει τὴν χλαῖναν κατάστιβε.] Ἐπὶ τῶν μὴ τοῖς ὥραις τὰς ἀναγκαίους χρωμένων.

52. Ἐν πυρὶ βαδίζεις.] Ἢ ἐπὶ αἰσχίστῳ, ἢ ἐπὶ ταχεῖ.

53. Ἐν μέλιτι σαυτὸν καταπάττεις.] Ἐπὶ τῶν ἁβρυπαθῶν διωκόντων.

54. Ἐνδύεσί μοι λεοντῆν.] Ἐπὶ τῶν μεγάλοις ἐπιχειρούντων.

55. Ἐν δὲ διχοστασίᾳ καὶ Ἀνδροκλῆς στρατηγεῖ.] Ἐπὶ τῶν ἀδόξων μέν, ἔξω δέ τινα παραλόγως ἐνδοκιμούντων. ὅμοιον, Ἐν ἀμηχάνοις καὶ καρκῖνος ἔμαρψε τιμήν. [αἰτιᾶται σαί φησιν ἡ παροιμία.]

56. Ἐν ἀμούσοις καὶ Κόρυδος χθίζιλος.]

57 Ἐρε-

46. Ἐλέφαντα scriptum in eodem codice, & pro ἐκ μυίας, cepperi ἐκ μυός.

51. Vel in periculosis quibusque, vt Horatius Asinio Pollioni historiam scribenti libro 11. Od. 1. v. 6. — *incedo per ignes Suppositos cineri doloso.*
In Theocrito & Scholiaste est etiam, *Non incedo per ignem.* Erasmo Chil. 1 v. Cent. v 1. Adag. 32.

54. Pantini cod. Ἐνδύεταί μοι scriptum habebat. Et 55. ἐν δὲ.

56. Superioribus hoc vt affine Zenobius adiunxit. Verus autem codex Pantini V. Cl. præmittebat αἰτιᾶται σαί φησιν ἡ παροιμία. Ex quibus depravatis nihil eruo, nisi fortè captatiis vsitatum fuisse. Plura hìc Erasm. & nos ad Zenobium. Simile etiam Theocriti illud Idyll. v.

Οὐ

57. Ἐρετριῶν ῥῶ.] Ἐπὶ τῶν κατακόρως πρὸ χρημάτων, κατακόρως ὄντων χαλεπῶν πρὸς ῥῶ.

58. Ἐν Σάμῳ κωμάσαι.] Ἐπὶ τῶν οὐδὲν χάριν λεγόντων. οἱ γὰρ οἰκοῦντες ἐκεῖσε, πρὸς χορεύειν ἁρμόττουσι, πρὸς ἄλλο τι χρήσιμοι.

59. Ἐν ξιφιδίῳ εἶμι.] Ἐπὶ τοῦ ἀδήλου. ὡς εἰδὼς ὁποίᾳ ὁδῷ χρήσωμαι.

60. Ἐπακτὸς ὅρκος.] Οἱ ἕτεροι ἐπάγω, οἷον βίαιος, ὡς ἀυθαίρετος.

61. Ἐπειῶ δειλότερος.] Ἐπὶ τῶν δειλῶν. Ἔπειός τις ἐγένετο.

62. Ἐπὶ τὰ Μανδραβόλου.] Ἐπὶ τῶν εἰς τὸ χεῖρον προκοπτόντων, ὁ γὰρ Μανδράβολος εὑρὼν ποτε θησαυρὸν, χρυσοῦν ἀνέθηκε τοῖς θεοῖς, εἶτα ἐν τῷ δευτέρῳ ἀργυροῦν, εἶτα ἐν τῷ τρίτῳ χαλκοῦν.

63. Ἑρμῆς ἀμύητος.] Ἐπὶ τῶν μᾶλλον ἢ πρὸν ἐμπείρων τινὸς ἐδόκουν πεφυκέναι. ὁμοίᾳ τῇ· Βάλλ' ἐς ἔχοντα τὴν ἐλατῆρα.

64. Εἰ καὶ λύκου ἐμνήσθης.] Ἐπὶ τῶν ἃ μεθ' ἑαυτῶν ἐχόντες ἀγνοοῦμεν.

65. Εὐδόντι κύρτος αἴρει.] Ἐπὶ τῶν

57. Eretrienſium Rho.] In eos qui re aliqua ad ſatietatem vtuntur, vt hi crebriùs Rho littera.

58. In Samo comatus.] In gratioſum nil proferentes. Qui enim ibi incolũt, choreis apti, ad aliud præterea nihil.

59. In triuio ſum.] De re incerta, cùm quam inſiſtam viam ignoro.

60. Coactum iuſiurandum.] Ad quod quis adigitur. quaſi dicas, vi expreſſum, nec ſponte præſtitum.

61. Epeo timidior.] In meticuloſos iactatum. Talis enim Epeus extitit quidam.

62. Mandraboli in morem.] In eos qui ad deteriora delabuntur. Mandrabolus enim reperto theſauro auream quem diis obtulit; anno inſequente argenteam, tertio æneam.

63. Mercurius profanus.] De magis in re aliqua exercitatis. Irriſorium Prouerbium, ſimile illi: *Eum aggredere qui ſcientiam tenet.*

64. An etiam lupi meminiſti.] In eos qui iis propè adſunt, de quibus ſermo erat.

65. Dormienti rete capit.] Dictum

Οὐ δεινὸν λάκκον τις ἀλέτην κλάσας ἐνέβαλεν. & Paulini ad Auſonium:
Si conſeris ſalicu cygnis & ſicilona parris.
Vbi V. Cl. *picu* legit.

57. Alludit Plato in Cratylo in voce Eretrienſium ελληνιζὸν pro ελληνίων.

58. Corruptè in Palatini lib. Ἐν χάμῳ κωμᾶσαι: Repoſui Ἐν, vel ἐν Σάμῳ κομήσαι, *Samia capillatus.* Sic enim Θεσπεσίους Pythagoram ſui nominabant, teſte Iamblicho, qui alium Prouerbij vſum commonſtrat, cap. 2. & 6. quod ſuo auo duraret; qua vtentur ad deſignandum aliquem ſummæ grauitate & religione. Sic enim ait: Διότιμος ἐν τοῖς τοῦ πατρὸς ἢ τῆς Σεμνοῦ κομήτου ἔδει τοῦ σωτῆρος διακρίνειν. Vide & Appendicem Prouerbiorum infrà.

63. Κινοῦμαι legit etiam Eraſmus, ſed nihil equidem mutandum cenſui.

64. Affine illud Comici Latini: *Lupus eſt in fabula.*

65. Simile Timothei ducis dictum narrat Plutarchus: ex quo vide quæ nos ad Zenobiũ. ἐπιτυχὼς autẽ Pantini præfert cod.

ctum de iis quibus prosperè res cedunt. Contingit enim dormientibus piscatoribus, vt rete interim pisces capiat.

66. Attrahens ad se vt Cæcias nubem.] In eos dictum qui mala sibi accersunt.

67. Desetta causa.] Dicitur, quando accusator in iudicio non se sistens, condemnatur.

68. Vestæ sacrificat.] In multa edendo absumentes: quia Vestæ facientes nil de hostia efferebãt. Cõgruit illud: *Cum ipso adeò canistro omnia deuorauit.*

69. Alterutra causa.] Ad quam aduersarij non accedunt.

70. Appellatio.] Cùm ab vno tribunali ad alterum prouocatur.

71. Extra teli iactum quiesce.] Admonitorium est Prouerbium.

72. Cothurno mutabilior.] In eos qui omnibus sese accommodant. Calceamenti enim genus vtriq; aptum pedi. Affine huic: *Hydra magis varius.* &, *Homo Euripus.* &, *Gygis annulus.*

73. Veniat qui proderit hospes.] Thessalorum euersa vrbe Philippus hospites cùm venderet, hoc vsurpabat.

74. Effugi malum, reperi melius.] De iis qui commutationem in meliora

ἐργασαμένῳ· ἐπὶ τυχόντος λέγεται. συμβαίνει γὰρ κοιμωμένῳ τῷ ἁλιεῖ, τὸν κύρτον αἴρεσθαι ἰχθύας.

66. Ἕλκων ἐφ' ἑαυτὸν, ὥσπερ Καικίας νέφος.] Ἐπὶ τῶν ἐπιπλεκομένων ἑαυτοῖς κακά.

67. Ἐρήμη δίκη.] Ὅταν μὴ ἀπαντήσας ὁ διωκόμενος, κατα δικασθῇ.

68. Ἑστίᾳ θύει.] Ἐπὶ τῶν πολλὰ ἐσθιόντων. παρόσον οἱ τῇ Ἑστίᾳ θύοντες οὐδὲν ἢ θυσίας ὀλίγιστον ὁμοίᾳ τῇ, Λύτρῳ κατὰ κατέφαγε πάντα.

69. Ἑτερομόλιος δίκη.] Εἰς ἣν οὐ ἀντίδικοι οὐκ εἰσέρχονται.

70. Ἔφεσις.] Ἡ ἀπὸ τοῦ δικαστηρίου εἰς ἕτερον δικαστήριον μετάβασις.

71. Ἔξω βελῶν κεῖσθε.] Παραινετικὸν ἢ παροιμία.

72. Εὐμεταβολώτερος κοθόρνου.] Ἐπὶ τῶν πᾶσιν ἁρμοζόντων. ἐπεὶ καὶ εἶδός τι ὑποδήματος, ἁρμόζον τοῖς δυσὶ ποσίν. ὁμοία τῇ, Ποικιλώτερος Ὑδρας. καὶ, Εὔκαμπτος ἀνθρώπου. καὶ, Γύγου δακτύλιος.

73. Ἔλθοι ξένος, ὃς ἐνοῖ.] Θετταλῶν κατασκάψας πόλεις ὁ Φίλιππος, καὶ τοὺς ξένους πωλήσας, ἔφασκε τοῦτο.

74. Ἔφυγον κακὸν, εὗρον ἄμεινον.] Ἐπὶ τῶν μεταβαλλὼ κρείττονα ἑαυτῶν ζημίων·

ominantur; vel de præteritis. Veteres enim in commemoratione pristinæ vitæ hoc Adagium adhibebant.

75. Nisi pater esses.] Adde: dixerim non te sapere. Apud Sophoclem exstat.

76. Eurybatum imitari.] In moribus improbos dictum. Vnus enim Cercopum Eurybatus fuit.

77. Empedoclis inimicitia.] *Equidem*, inquit Lysias, *putabam eam inter nos necessitudinem coaluisse, vt ne Empedoclis quidem eam posset diuellere simultas.*

78. Ephesiæ litteræ.] Incãtamenta quædam erant, quæ recitantes, victores qualibet in re existebant. Tale illud: *Laureum gesto baculum.*

79. In portum.] Ductum ab iis qui in portu remigant; extra verò portum otiosè cessant.

80. Incolæ ὄμβρον norunt commodũ ventũ.] Affine illi, *E congio hausito.*

81. In vino veritas.] Quatenus vinum bibentes è corde loquuntur.

82 Hostium

66. Vtitur Plutarchus non semel, & Agellius lib. 11. cap. xx 1. ex Aristotele; cui adde Plinium lib. 11. cap. 47. & Aristophanem in Equitibus:

Ἢ 'γὼ δοκῶ Καικίᾳ τῷ συναρτίᾳ τινί.

vbi Scholiastes legendus.

68. Aliam huius Adagij explanationem habes suprà, loco non suo, in A. ἐπὶ ἀφ' ἑαυτῶν ἀγαθόν, *in occulte & illam agentes.*

69. Ἑτερομόλιος hîc rectiùs, quàm ἑτερωλμος, Pantini membranæ præferebant, vt & Suidas. Depravatè Hesych. Ἑτερόμυος δίκη.

71. Ex Theopompo historiam refert Zenobius, in ξένοι, &c. Fortè pro τὸν ξένον, scripsit reliquit Diogenianus, ἐχθρὸς, *hostes.* sed & initio linguæ Lat. *hostis*, pro *hospes*, vnde *hostare, hostimentũ.* Quę hîc adiecta erãt loco non suo, superiori Adagio vindicauimus.

75. In

ζημίων· ἢ καὶ ἐπὶ τῶν παρελθόντων. οἱ γὰρ παλαιοὶ εἰς ἀνάμνησιν τοῦ φρονίμου ζωῆς ἐφέροντο τούτῳ.

75. Εἰ μὴ πατὴρ ἦσθα.] Λείπει τὸ, οὐκ ἂν σε ἐφρόνουν. ὡδὶ Σοφοκλῆς.

76. Εὐρυβατεῖσθαι.] Ἐπὶ τῶν πονηρευομένων· εἰς γὰρ τῶν Κερκώπων Εὐρύβατος.

77. Ἐκεῖνα ἐκείνοις ἔχθρα.] Ὡμὲν δή, φησι Λυσίας, ἐγὼ ταύτην φιλίαν συνῃρεθῆναι, ὥστε μηδ' ἂν τὸ Ἐμπεδοκλέους ἔχθος ἰσχύσαι διαλῦσαι.

78. Ἐφέσια γράμματα.] Ἐπῳδαί τινες ἦσαν, ἃ ὅπερ οἱ φασκοῦντες ἐπίκουροι ἐν παντὶ· ταυτὸ τῇ, Δαφνίδιον φορῶ βακτηρίαν.

79. Εἰς ἅλιμένα.] Ἀπὸ τῶν ἐν λιμένι ἱστιοπομπούντων, ἔξω δὲ ῥαθυμούντων.

80. Ἐπιχώριον ὄμβρον ἴσασιν ἐπιτήδειον ἄνεμον.] Οἰκείᾳ τῇ, Ἀπὸ χοὸς ἀσάλευτον.

81. Ἐν οἴνῳ ἀλήθεια.] Παρόσον οἱ οἴνῳ χρώμενοι τὰ ἀπὸ καρδίας λαλοῦσιν.

Anaxilas apud Athenæum lib. x 11. Διονυσιοῦν, ita emendante Lectore Iof. Scaligero: Ἐς συνέλευσιν συρρεῖ γραῦς γραῦν ταχύ. Mich. Apostolius hîc, sed illic typis adhuc inedituS, addit us quę hoc loco Diogenianus habet: Ὁ δὲ Διονυσίου κύαθος γοᾶν, ἐπὶ τῶν ἀντίγυνα λεγόντων, περίεστι δὲ τῶν παρὰ τοῖς Ἐφεσίοις Ἀρτεμίδος τὰ γεγραμμένα ἔπεσθαι. Illud mirari subit, cur hodieque Prouerbij vice vsurpent Hispani, *Ad Ephesios mitto*: eadem ferè forma qua Flaccus illud:

—— *vultus mihi seruet honorem.*

81. Tale illud Horatij Sat. 1v. lib. 1.

Candida cum vero aperit præcordia Liber.

Et lib. 111. Od. xx 1.

Tu

75. Sophocl. in Antigona: verba sunt Hæmonis ad Creontem patrem:

Εἰ μὴ πατὴρ ἦσθ', εἶπον ἂν σ' οὐκ ὀρθῶς.

Congruit fortassè illud Comici in Adelphis: *Discat pater esse ab iis qui vere sunt.* Repetitur & infrà in ὦ ὅσα Σωφὼν ἔφης, non oportunè, vt arbitror.

76. Explicat Suidas, & Chiliastes copiosiùs, è Luciano, aliisque. Meminit & Aristænetus in Epist. Eroticis.

77. Suppleuimus Λυσίας è Suida: qui & vsum Prouerbij de pertinaci odio interpretatur.

78 De *Ephesiis litteris* Hesychius, Suidas, & Eustathius in φ'. Odyss. Vtitur &